16~

ALLIGRA-
HIA ROMANA.

..â velut THESAVRO *Lin-*
.atinæ omnes Phrases, & Formulæ elegantiores,
..uotquot exstant in optimis Linguæ Romanæ
Classicis Auctoribus;

..iam & usum Philologiæ studiosorum per
certos Titulos LOCORUM COMMUNIUM
colliguntur, ac disponuntur.

Studio & operâ

JOH. PHILIPPI PAREI.

EDITIO SECUNDA:

Alterâ parte auctior: multóque accuratior.
Cum Indice locupletissimo.

FRANCOFURTI
In Officinâ hæredum IONÆ ROSÆ.

ANNO MDCXX.

Cl. Viro Dn. Erycio Puteano
dat Auctor.

Nobilitate generis, pietate, ac studio florentissimis
Adolescentibus Frr.

ISTOPHORO à GROROD.

LIPPO à GROROD.

Magnifici, & Amplissimi Viri

JOH. BERNHARDI à GROROD
Electoralis Palatinatûs Præfecti in VTZBERG
& VMBSTAT. &c.

Ad omnia summa natis Filiis:

Novam hanc & copiosam Calligraphiam Linguæ Latinæ

DONO. DICO. COMMENDO.

JOH. PHILIPPVS PAREVS.

DVo potissimùm sunt, Adolescentes Nobilissimi, quæ hominem doctum reddunt, & litteratum: LECTIO inquam, & AUDITIO: quæ individuo quasi quodam nexu cohærere mihi videntur: ita tamen, ut non æquabiliter ab omnibus promiscuè requirenda esse censeam. Nam Auditionem Tyronibus propriè destinandam, summéque commendandam esse, nemo sanus inficiabitur. Provectioribus verò, & jam in arte, linguarumque cognitione nonnihil exercitatis, utramque, si quidem ita res & occasio ferat, sedulò conjungendam esse, prudentiorum omnium consentientem opinionem esse existimo: hâc tamen lege & conditione, ut quæcumque audita sunt, atque lecta, fideliter memoriæ tem-

plo infigantur, & tanquam inærario quodam tutissimo reponantur, indéque ad Usum, qui laborum omnium Cynosura est, & Helice, depromantur. Atque hinc est, quòd Veteres USUM Musarum Parentem, MNEMOSYNEN verò earundem Matrem sapienter statuerunt: quippe cùm neutra sine alterius ope consistere queat. Quoniam verò Memoria quamplurimis sæpè incommodis labefactari, atque debilitari solet, prudenter omninò ab studiosis Adolescentibus, quorum messis adhuc in herbâ est, EXCERPTA omnium eorum, quæ vel ab aliis audivissent, vel ipsi observatione laudabili digna legissent, conscribenda censuerunt. Sic enim gravissimè scribit Seneca Epist. 84. *Nos apes debemus imitari, & quacunque ex diversâ lectione congessimus, separare. Meliùs enim distincta servantur. Deinde adhibitâ ingenij nostri curâ & facultate in unum saporem varia illa libamenta confundere: ut etiamsi apparuerit, undè sumptum sit, aliud tamen esse quàm undè sumptum est, appareat: quod in corpore nostro videmus sine ullâ operâ nostrâ facere Naturam.* Idem sensit Plutarchus de Aud. Poëtis *Sicut inter pascendum Apis florem, Capra germen, Sus radicem, aliæ bestiæ semen, fructumve captant: ita legendis Poematis, alius historiam decerpit: alius ELEGANTIAE, & APPARATUI VERBORUM inhæret: alius verò quæ de moribus utiliter sunt dicta: consectatur.* Hujusmodi Excerpta Græci olim ἐκλογὰς, *sive* χρηστομαθείας, *itemque* σημειώσεις & παρεκβολὰς appellarunt. Latini vel *Adversaria*, vel *Commentarios* nominare voluerunt. Artifices LOCOS COMMUNES vocarunt. Optimè; meâ sententiâ. Nam ut omnia naturæ tacito suo instinctu quodam in proprium suum locum feruntur; eâdem prorsus ratione, quæcumque ex quotidianâ hominum conversatione, assiduâque bonorum Auctorum lectione elicimus, ea in Commentarios, sive Locos Communes, tanquam in centrum, & locum proprium conjicimus, undè postmodùm singula, si opus sit, eruere iterùm valeamus.

Non placet aliquibus Viris doctis hæc ratio; scio. Sed profectò illi Excerptorum contemtores, pravam consuetudinem Atheniensium mihi imitari videntur, qui ab eo tempore, quo Hyperbolus, abjectissimus nebulo, ostracismo Alcibiadis fabricâ est condemnatus, neminem, cujus auctoritas urbi esset suspecta, eo genere pœnæ, & exilii damnare voluerunt. Certè enim

nim ingentem utilitatem hujus studii nondum pervidere illi potuerunt, qui operam istam excerpendi susque deque habere solent. Quomodo enim ad ELOQUENTIÆ studium (ut de hoc primùm dicam) longè præcellentissimum, quisquam aspirare poterit? quomodo dicendo tenere hominum cœtûs, mentes allicere, voluntates impellere, quò velit, undè autem velit, deducere valebit, nisi talem sibi promum condum adornarit, illoque semper sit instructus? Quomodo afflictos, iratos, crudeles, oratione suâ excitabit, delinibit, mansuetos reddet, nisi arma idonea ad eam rem sibi conquisiverit?

Sæpè equidem mirari soleo, quin & quandoque deplorare non desino, tot juvenes studiosos inveniri, qui gravatim in hoc amœnissimo florum fragrantissimorum Hortulo spatia faciant, ac potiùs ludo, ac joco, tempus consumere ament ἐν ταῖς λέσχαις, sive etiam popinis, quàm in hoc Musarum amplissimo campo se & ætatem suam firmare. Quid-ni enim? Antigonus Rex Syriæ dicere solitus erat, se à libris accipere, quod à nullo amicorum rescire posset. Veriùs id ego pronunciari posse credo de Excerptis, sive Locis Communibus: illos videlicet ea nobiscum communicare, quæ non ab amicis modò, verùm etiam ab ipsis libris nullo modo rescire possumus. Tametsi enim Memoria multa complecti soleat, & debeat; non tamen illa omnia repetere possumus, uti quidem ante παράπλωμα τῶν πρωτοπλάστων Parentum facultas illa ab Deo nobis concessa fuerat. Abiit illud tempus: mutata est hæc ratio. Quin potiùs sic sibi mecum persuadebunt omnes Musarum Mystæ, Excerptorum Titulis adnotatis, summâque industriâ auctis, ceu imaginibus cereis nos torpentem ac languentem memoriam adjuvare, excitare, irritareque posse: ut omnia, de quibus dicere animus gestiat, animo priùs percursa, & propè decantata habeamus: varia exempla, tàm veterum, quàm recentiorum adducamus: agenda, vel fugienda, dicenda, tacendave percalleamus: futura præsagiamus, causas rerum teneamus, malisque imminentibus præteritorum recordatione occurramus: de quibus omnibus copiosè & abundanter loqui valeamus. Nam ut in tabernâ medicamentariâ capsulæ singulæ in singulis locis, è quibus varia medicamenta depromi possunt, sunt collocatæ: non aliter studiosus ex ejusmodi Titulis sua verba juxtà & res aufert, quas ex-

si adhuc diffusas,& dissipatas reperit: ita tamen dilatare & explicare eas potest,ut auditores nihil illis instructius,nihil ornatius comprehendant. *Antisthenes* olim cuidam plorãti librum amissum,in quem quicquid didicisset,retulerat, ita suggessit: *Atqui ista oportuit animo commendare, non chartis.* Verè quidem. Sed quæso te!num Memoria tibi tam firma, tam constãs, ut quævis tibi audienti, legentive tàm subitò expromat? Usq; adeò profectò labilis illa est,ut omnia continere,divinitatis potiùs sit,quàm mortalitatis:quemadmodum scitè loquitur Imperator Justinianus *Constit. Tanta.* §. 18. *de confirm. digest.* quæ inserta Codici *de Vet. Iur. enucleand.*

Consideremus omnium *Artium* latifundia,& deprehendemus,nullam earum adminiculis istis carere facilè posse. Hæc nãque si desint, administratorem Reipublicæ morosiorem nullum, Theologum, Medicum, Philosophum ineptiorem neminem,jure meritò dicas. Proindè summi illi viri, *Aristoteles*, Plato, Xenophon ὁμοθυμαδὸν juvenes adhortari consueverunt, ut contrà senectutis infirmitatem,& memoriæ inconstantiam,in herbescente suâ ætate, ejusmodi Commentarios Verborum, & Rerum sibi conficiant. Non alio certè fine Ciceronem legimus integrum sibi Procemiorum librum ex variis Oratoribus concinnasse,quibus in Eloquentiæ suæ studio commodè uti posset. Hortensius Orator summus Theses quasdam, & Quæstiones generales pro testibus & contrà testes sibi collegit. Eâdem diligentiâ Valerius Maximus variorum exemplorum thesaurum comportavit. Idem factitarunt *Athenæus*, ac Stobæus: & infiniti alij ex veteribus. Commemorarem quoq; è recentioribus Viros magnos, qui solo hoc Excerptorum studio ad summum Eruditionis fastigium conscenderunt, nisi in oculis omnium litteratorum cottidiè jam versarentur. Neq; sanè est, quòd delicatuli multi sibi adblandiãtur in eo, dum lucubrationes virorum doctorum sibi præstò esse clamitãt: cóque tædiosâ illâ diligentiâ nihil opus esse, sibi præposterè persuadent. Quis enim illum hominem non monstrum putet, qui alienis pedib. incedit, aut alienis oculis videt? Quis illum, qui spem & fiduciã rerum suarum in alio collocat, non dicat stultè planè agere? Similes prorsùs mihi videntur Æsopico rustico, qui segetes suas demetendas amicorũ fidelitati credidit: aut stolido illi Calvisio

Sabino

ui effœtis & exoletis viribus, non proprio, sed servo-
ore armatus in Campum Martium prodire ausus fuit.
laudabilior Persarum fuit consuerudo? qui probro
utarunt, si ferinâ vescerentur carne, quam paterfami-
oprio saltu non confecisset. Quapropter Plato in suâ
icâ sapienter hoc Edictum tulit, ne quis ex alieno puteo
quam hauriret, quàm Magistratui probasset, se diligen-
ram navasse, ut sibi in ædibus suis puteus foderetur, nec
is sumtib. impetrare potuisse. Nimirùm rectè ab Aristo-
onunciatum est: τὸ ἴδιον ἐςὶν ἀγαπητότατον. Et Achilles
s inquit: τὰ ἀυτοφυῆ ἔχει τὴν ἡδονήν. Nam quemadmodũ
i feram aliquam in campo spatioso insectantur, multò
electationis percipiunt, quàm si ex Persarum aut Roma-
m consuetudine in Amphitheatris amœnissimis & orna-
ais, explicatis vestib. tabulis & signis propalàm collocatis
rentur; ita etiam qui Locorum Communiũ sylvam, pro-
Marte, quod ajunt, adstruunt, ita ut divitiæ, atq; ornamen-
rum ingeniorum per quædam involucra atq; integumen-
erspiciantur, sibi meliùs consulunt, quàm si iis, quæ alieno
ore parata sunt, fruerentur. Neq; verò eadem est ratio stu-
rum nostrorum, quæ stirpium aut plantarum. Hæ etenim
nslatæ, & in alienam arborem insitæ, uberiores sæpè fructus
fferunt, quàm fortè naturali in loco protulissent: illa autem
ivatâ magis, quàm alienâ, domesticâ, quàm externâ ope ex-
lendescunt. Nemo utiq; tam insulsus erit, qui in alieno potiùs
omicilio, ubi lites, iræ, odia, vindictę vigent, quàm in proprio,
anquillè vivere eligat: ubi propriâ suâ supellectile ad omnem
usum liberrimè instructus esse possit.

Non mirabimini, lectissimi Adolescentes, me tanto conatu
commendare vobis ἐκλογὴν, sive Electorum curam, quam ab
omni ævo quisq; litteratorũ sibi semper quàm commendatissi-
mâ habuit. Proprio equidẽ exẽplo edoctus affirmare vobis pos-
sum, quantum studiis meis hæc diligentia à primis annis adju-
menti attulerit.

Vt autem omnes sanos in hoc, ad sententiam meam accede-
re aideo, hujusmodi χρηςομαθείας ad litterarum telam feliciter
pertexendam, esse perquàm necessarias: ita paucos video, qui i-
dem consilium in iis fructuosè adornandis sequi soleant. Ego
verò salvis omnium aliorum judiciis, quid ipse heic studiosis

adolescentibus consulere soleam, brevissimè & simplicissimè enarrabo.

Non hîc requirimus ambitiosam pompam, ceu multos curiosulos factitare scimus: neq; subtiliorem aliquam methodū Dialecticam attendendam esse arbitramur; sed sufficere judicamus, si Tituli quidam generaliores conficiantur, sub quibus quasi per Saturam sine ullâ compositionis illecebrâ, aut verborum delectu, exiliter, aridè, concisè, ac minutè adnotari possint ea, quæ quisque ex usu suo olim futura persentiscere queat.

Omnis autem hæc ratio privati scrutinii (ut Apulejano utar vocabulo) versatur, vel in eruendis Verbis: vel observatione Rerum. Hoc ceu filum Ariadnæ in perturbato studiorum suorum labyrintho, sequi necesse est omnes Musarum candidatos. De Rebus posteriùs dicam. Verborum observatio etsi levis videri potest, tamen ad omnem squalorem fœditatemq;, quæ vel Silenos Alcibiadis exsuperet, abjici non potest, cùm omnes Eloquentiæ cincinni ex iis contexti sint, & rerum ipsarum momenta indè pondus non exiguum sortiantur. Vt enim Musicæ occultæ (inquit fax illa Germaniæ nostræ *Philippus Melanchthon*) ita mutæ atque infantis doctrinæ nulla est gratia.

In Verbis igitur consideratio suscipi debet, vel Grammatica, vel Rhetorica. Grammatica ἐπιτήρησις vel est simplex, vel conjuncta. Simplex verborum ἐξεργασία versatur in eruēdâ significatione vocabulorum singulorum: eâq; vel propriâ vel trāslatâ. Ubi diligenter notandum, quæ quibus attribui soleant: ac sicubi insolentior aliquis sensus iis indatur, non insuper habēdus is humanitatis studioso. Atq; huic curæ peculiaris libellus assignandus, quem LEXICON appellare licet. Conjunctionem vocabulorum vulgò è Græco φράσιν nominā̄t. Latini *Formulas.* Huic quoq; observationi certum dabimus libellum: in quo sub Titulis synonymis, omnes Elegantiæ ex præstantissimis Auctoribus consignari debent. Dedimus istius Καλλιγραφίας Linguæ Latinæ luculentū specimen: quod vobis, adeoq; omnibus Philologiæ & Eloquentiæ studiosis nunc jam magnoperè cōmendamus. Rhetoricum studium occupabitur in eruēdis iis Formulis, quæ ad partes Orationis sive exornandas, sive amplificandas, pertinere videbuntur. Atq; hæc cura facilior est, neque tantum apparatum desiderat. Ostenderem hoc exemplis, nisi

vivâ id potiùs voce, quàm ſcripto explicandum judicarem.

De Excerptis Realibus idem ſentiendum. Tituli quoq; univerſaliores conficiendi ex omnibus diſciplinis, tam Theoreticis, quàm Practicis: in quibus ea, quæ ſub aciem oculorum & mentis ſeſe nobis ingerunt, conſignari debent: hoc tamen ordine, ut axiomata ſive Theſes, & *τοϱίσματα* primo loco ponantur, dehinc exempla ſubjiciantur. Vbi non poſtrema cura quoque eſſe debet ANTIQUITATIS, ſive Conſuetudinis omnium populorum. Huic verò ſtudio non quatuor, quinque, ſex, ſeptem Volumina comparanda dixerim, ſed Unicum duntaxat: in quo unuſquiſque, quod ſuo inſtituto maximè cõſentaneum viſum fuerit, excerpet. *Non eſt quod mireris*, (inquit Seneca Epiſt. 108.) *ex eâdem materiâ ſuis quemque ſtudiis apta colligere. In eodem prato Bos herbam quærit, Canis leporem, Ciconia lacertum.* Sæpè mirari ſubit vulgi errorem: quando quidam anxiè admodùm in hoc ſtudio Adverſariorum verſantes, omnium diſciplinarum præcepta, & Canones adnotare ſatagunt. Quam quidem curioſitatẽ rectè, ut opinor, Agellius in familiari quodam ſuo reprehendit lib. 14. cap 6 à quo cùm fortè librum, ex multis, & variis ac remotis lectionibus elaboratum, accepiſſet, & ſine arbitris diligentiùs evolviſſet: *Pro Iuppiter!* inquit, *Quæ miracula? Quo nomine fuerit, qui primus Grammaticus appellatus eſt, quot fuerint Pythagoræ nobiles: quot Hippocratæ & cujuſmodi Homerus fuiſſe dicat in Vlyſſis domo Σειϱῆνες: quamob cauſam Telemachus cubans junctim ſibi cubantem Piſiſtratum non manu attigerit, ſed pedis ictu excitarit*: & quæ inibi ſequuntur alia vaniſſimæ curioſitatis argumenta. Talia negligi facilè poſſunt: *quæ*, ut Seneca ait de brev. Vitæ cap. 13. *ſive contineas, nihil tacitam conſcientiam juvant, ſive proferas, non doctior videberis, ſed moleſtior.* Cæſaris Auguſti exemplum hîc imitandum puto, qui, teſte Tranquillo, *in evolvendis utriuſque linguæ Auctoribus nihil æquè ſectabatur, quàm exempla, & præcepta publicè & privatim ſalubria: eáque ad verbum excerpta, aut ad domeſticos, aut ad exercituum, provinciarumq; rectores, aut ad urbis magiſtratus plarumq; mittebat, prout quiq; monitione indigerẽt.* Specimen hujus ſtudii Realis ſtudioſis Adoleſcentibus exhibuimus in eo libro, quem ELECTA PLAUTINA inſcripſimus.

 Vidis

Vobis verò, Juvenes nobilissimi, ΚΑΛΛΙΓΡΑΦΙΑΝ nostram, Linguæ Romanæ uberrimum quasi quoddam Cornucopiæ, propriè donare ac consecrare visum fuit, ut hâc ratione publicè mei erga vos Amoris hoc documentum prostaret: atque ita in Eloquentiæ studio, cui operam sedulam nunc datis, paratam aliquam dicendi copiam, ac varietatem orationis haberetis.

Agite igitur, GRORODII Fratres, & Magnifici vestri Parentis vestigia insistite, qui suo exemplo ad Virtutis, & Honoris Templum vos pari gressu vult incedere: adeòque litteratæ Nobilitatis, cujus flos estis illibatus, omne punctum cum summo familiæ vestræ Ornamento quondam reportate. Facite, Facite! Sic voveo in Deo: cujus benedictio spiritualis pariter ac corporalis vos cumulatissimè beet! In Illustri Neapoli Nemetum ANNO CHRISTI M DC XVI. Kall. Martij.

JUSTI

JVSTI LIPSII
JVDICIVM DE EXCERPTIS.

Quo ordine ea instituenda: & à quibus singula carpenda.

Epist. Institut. cap. XII.

QVID *seligas & A quibus*, partem feci alteram. de quâ etsi exemplis dicere faciliùs possem, quàm scriptis, tamen breviter hæc habe. Lectionem ipsam non sufficere, ne repetitam quidem, imò nec in felicissimâ memoriâ: sed opus esse *EXCERPTIS* quibusdam & *Notis* Rerum Verborumq; singularium, quas imitemur: quæ Excerpta Memorialib. libellis, tanquam AErario, cõtineri velim, undè Sermonis illæ opes per tempus & ad usum promantur. Fieri autem Libellos triplices: Vnum, quem *Formularum* dixerim; Alterum, quem *Ornamentorum*; Tertium, quem *Dictionis*. Duo illi ad Sermonem universum magis pertineant, tertius ad distinctum.

ctum. In primo, Formulæ mihi duplices: Ad contextum istæ: *Ordiendi, Narrandi, Continuandi, Transeundi, Abrũpendi, Claudendi*: Ad materiem, istæ: *Rogandi, Gratias agendi, Operam Offerẽdi, Laudandi, Vituperandi, Asseverandi*: & quicquid istarum rerum communium est, quæ in epistolam creberrimè incurrunt. Secundus, *Ornamentorum* liber est, in quo distinctè & per capita collocaverim hæc: *Similitudines, Allegorias, Imagines, Acutiora dicta, Sententias*, & si qua ejusmodi illustria lumina sermonis. Tertius, *Dictionis*, quam divido in duas partes, *Phrasium* & *Verborũ*. Phrases quidem enotari velim, quæcumque insigniores aut nitidiores occurrent: Verba, quæcumq; rara, nova, aut novo sensu sive flexu usurpata.

In *Phrasibus* dispositionem non video; nisi quòd *seorsim eas poni velim, pro discrimine Scriptorum: Tullij solas: Plauti, & Terentij solas: Historicorum solas.* quod quisque pro judicio suo aut industriâ facito.

In

In Verbis ordinem solùm servem Alphabeti.

Hæc sunt quæ selegi velim. Sed à quibus? non enim promiscuè ab omnibus: sed ad judicium paucis tibi sic præibo.

Formularum liber à Cicerone maximè compleatur; addo Plinium, Politianum: aut si quid aliundè transferre, aut haurire poteris opportunè.

Ornamentorum, à Cicerone, Fabio, Plinio, Historicis, Senecâ: etiam à Græcis, & inprimis Plutarcho.

Phrasium exempla à Cicerone maximè, & Comicis petantur: nonnihil ab Historicis, atq; etiam ab aliis, quos non attigi: Varrone, Agellio, Suetonio, Jurisconsultis, imò & interdùm Appuleio.

Verborum, uno verbo, ab omnibus: nec inutiliter etiam à Grammaticis, & Glossariis antiquis.

LECTO-

LECTORI PHILOLOGO.

IN alterâ hâc Editione CALLIGRAPHIÆ nostræ ROMANÆ præter Formulas, quæ ex Cicerone; Plauto, & Terentio *depromptæ sunt, accesserunt aliæ ex* Crispo Sallustio, Julio Cæsare, & Q. Aurelio Symmacho: *optimis scilicet Linguæ Latinæ Auctoribus. Ne verò ignorares, polite Lector, quibus Editionibus in iis colligēdis potissimùm usi simus, operæ-pretium judicavimus, ejus rei indicinam tibi facere.*

CICERONIS quidem exemplum in manu nobis fuit illud, quod à Roberto Stephano *in formâ octavâ, quam vocant, Parisiis est excusum Anno* 1543.

PLAUTINA exempla plæraque petita sunt è nostrâ secundâ Editione, cum Optimis Europæ Manuscriptis libb. qui adservantur in Regiâ Bibliothecâ *Palatinâ,*

de antiquâ & religiosâ, diligentissi-
nimò superstitiosissimè à me compara-

TERENTIANA, SYMMA-
IANA, ut & SALLVSTIANA,
ras quoque repræsentât Editiones, quas
ulas accuratâ industriâ à nobis elabo-
as nuper protrusimus.

In CÆSARE Basileensem editionem
pressimus, quæ prodijt Anno 1566.

Porrò sub finem Mantissæ vicem in gra-
iam Eloquentiæ & Philologiæ studioso-
rum à Typographo adjectæ sunt utilissimæ
quædam REGVLÆ de variis Elegantiis
styli Latini, ac potissimùm Ciceroniani, ex
optimis Dicendi Magistris collectæ à IO-
HANNE BVCHLERO: & OBER-
TO GIFANIO: aliisque. Illis omnibus,
Lector Philologe, utere, fruere, & feliciter
VALE.

ANDR.

ANDR. SCHOTTVS LIB. II. Observ. Hum. cap. LVIII.

AD HANC FERE FORMAM CONCINNARI EXOPTEM SYNONYMA, SEU POLYONYMA LINGUÆ LATINÆ, LOCIS AUCTORUM BREVITER ADSCRIPTIS.

CALLI-

ALLIGRAPHIA ROMANA.

ptimis Linguæ Latinæ Auctoribus: M. Accio
ato: P. Terentio Afro: M. Tullio Cicerone:
C. Crispo Sallustio: C. Julio Cæsare: Q.
Aurelio Symmacho:

Accurato studio congesta

à

JOH. PHILIPPO PAREO.

A

Abalienandi. Alienandi. Alieni. Abducendi. Avellendi. Removendi.

Wenden/Abwendig machen/Abführen/Absondern/Feind schlig machen/Verstossen/Wegführen/Enteussern/Entfrembden.

PROFECTO *nullo pacto possum vivere, si illa à me abalienatur, atque abducitur.* Pseud. 1.1.℣.92.
Hanc alienam ab se videt. Hecyr. 1.2.℣.83.
Lares disiunxit illum ab illâ. Hecyr. 1.2.℣.85.
Ita nos abalienavit. So gar hat er uns verstossen. Heaut. 5.2.℣.26.
Quid? ego vobis, Geta, alienus sum? Phorm. 3.3.℣.12.
Nec istuc in animum inducas tuum, alienum esse te. id est, nos esse meum filium. Heaut. 5.4.℣.5.

A Hic

Hic animus partim uxoris misericordiâ
Devictus, partim victus hujus injuriâ,
Paullatim elapsus est Bacchidi, atque transtulit
Amorem Hecyr. 1.2. ℣.92 ℣. 93. 94.

Alius ab oculis meis illam in ignotum abducet locum: Phorm. 3.3. ℣ 15.
Quoquò hinc asportabitur terrarum, certum est persequi ibid 3 3. ℣. 18.
Sperat, e à me avellere. Eunuch 1.3 ℣. 14.
Neque potuisse unquam ab hac me expellere.
Et in deterrendo voluisset operam sumere. Hecyr. Prol. ℣. 17.
Itane tandem quæso, Menedeme, ut pater omnem de me ejecerit animum patris? D. ist es dann in einem Ungnad seyn bey meinem Vatter. Heaut. 5.2 ℣. 1
Ita nos abalienavit. **So gar will er sich unser eussern/und entschlagen.** Ibid.
Alienus est à nostrâ familiâ. **Stellet sich frembd gegen uns.** Adelph. 3.2.
Abducere cognationem à consuetudine. Tusc. 156 a
Aciem mentis à consuetudine oculorum abducere. de Nat 54. b
Animum à cogitationibus abducere. de Fin. 145 a
Animum à solicitudine abducere. Epist. 48. a
Animos à defensione abducere. de Orat. 136. a
Aliquem à meretricio quæstu abducere. pro Qu. 15. b & in Ant. 169. a
· *Se ab angoribus & molestiis abducere.* Epist. 70. a
Servum ab aliquo abducere pro Dejot. 149 b
Discipulum à doctore abducere. de Orat. 112. a
A religione ad quæstum abducere. de D. 99. b
Odorer quàm sagacissimè, quò judices deduci oratione facillimè posse videantur. Or. 45 b
Vt is qui audit, ad fletum, misericordiamque deducatur. de Orat. 125 b
Illud quod eò, quò intendas ferat, deducatque, cognoscendum est. de Or. 96. a
Vectigalibus abalienatis, sociis vexatis Ibid. p 131.
At verò Pompeij voluntatem à me abalienabat oratio mea Phil. 11. p. 353.
Totum se à te abalienavit Dolabella. Ad Attic. lib 14. p. 456.
Qui vos, quos favendo retinere potuerunt, invidendo abalienarunt. Epist. ad Fam. lib. 1. pag 16.
Qui à Senatu hominem clarissimum abalienaverunt. Epist. ad Fam. lib. 1. p. 19.
Ne te auferant aliorum sententiæ; id est, *retrahant, & abducant te à sententiâ Reipub defendenda,* **Abhalten** 2.6
Qui non idem consilium, quod tu, secuti sunt, eos video in duo genera esse distractos. 4. 7.
Me nec domesticus dolor, nec cujusquam injuria, à Repub abducet. 5.1.
Egi cum Claudiâ uxore tuâ, & cum vestrâ sorore, ut eum ab illâ injuriâ retraherent. 5.2.
Abduxi exercitum, ad infestissimam Ciliciæ partem. 2. 10.

Nonni-

antem, te ab se abalienatum, &c. *illâ epistolâ retinuisti.* 1. 7.
ndo abalienarunt. Ibidem.
lescentem non tam allicere volui, quàm alienare nolui. 2. 14.
nunquam fecisti, quàm valdè Bibuli voluntas à me sine causâ id est, *alienasset.* Ibid.
lienior. Ibid.
hominis, & fugientis congressum. 3 6.
enare à te voluntatem meam Ibid.
hominum, & te nonnunquam, à me alienarunt, & me alimutarunt. 5 8.
confugiam? Quorum alij occiderunt, alij nescio quo pacto abducti, alieni à me facti sunt. 5. 15.
e alienum institutis meis 5. 17.
um alij interierint, alij absint, alij mutati voluntate sint, id est, Haben von mir gesatzt 5. 21.
enum necessitudine nostrâ. 6, 17.
e alienissimum est, subimpudens videbare, id est, *quò in te nihil venit,* welchs ich an dir gar nicht gewohnet bin. 7. 17.
a versum illum ab hac cogitatione ad alia consilia video se con
1 4.
nos potest, nisi tu, quod certè abest à virtute tuâ, & fide, id est, *a-* dar zu du viel zu ehrlich bist. 11. 2.
minem cognosces, & prudentem, & à cupiditate omni remotissi-
r.
quod apud te valet plurimùm, à nostris studiis non abhorrens.

ris non abhorret. 13 23.
uit unquam remotus, & naturâ, & ratione, atque doctrinâ, ab e, & sermonibus vulgi, ego profectò is sum 15. 4.
educimus perterritos à timore; & consolamur afflictos. de N.

impellare quò velis: unde autem velis deducere. de Orat.

conditio pecunia ab summâ integritate continentiaque deduxe- r. 2 91. a
e animi deducere aliquem. Qu. de F 211. a
ut referre de religione, ab eo deduci non potest Epist. 2. b
improbissima pœnâ deductus est, quo minus, &c. Epistol.

i deduci aliquem. At. 25. a
cere aliquem. in Ver. 71. a
utate deducere. in C. 110. b
ilioque deduci aliquem, in V, 27. b. *pro:* amentem, aut demen-
1.
animum auditoris à nobis al enat. Ad Heren. lib. 1. p. 7.

Non alienos animos habemus. De Amicit. p. 195.
Alienatus est à Collegâ nostro Metello. De Amicit. p. 211.
Voluptates sæpe majores partes animi à virtute detorquent. Off. lib. 1. p. 78.
Agros vectigales pop. Romani abalienare. contra Rullum p. 128.
Voluntate alienati. Jug. cap. 66.
Partim vi, alia metu, aut præmia ostentando avertere ab hostibus. Jug. 89.
Metuere ne fluxâ fide usus popularium animos averteret. Jug. 111.

Aberrandi. *Vide etiam* Erroris, Errandi.

Fehlen/Verfehlen/Irre gehen.

P*Uer aberravit inter homines à patre.* Men. Prol. ℣. 31.
Si aberrare ad alia cœperit, ad hæc revocetur oratio. Offic. lib. 1. p. 54.
Vereor ne nihil conjecturâ aberrem. Ad Attic. lib. 14. p. 462.
Animus aberrat à sententiâ, suspensus curis majoribus. Phil. 7. p. 476.
Abesse non potest, quin: Tantum abest ut: Tantum abest ne Elegantes formulas efficiunt, quas vulgus ignorat. Discantur itaque ex Cicerone. Idem valent quod: *Alienum & disjunctum esse, abhorrere, aberrare. Ger.* Es fehlet sich nicht/Es wird kaum fehlen. *Galli sic efferunt:* Il ne s'en faut gueres.
Abesse non potest, quin ejusdem hominis sit probos improbare; qui improbos probet. Orat. 220. a
Prorsus nihil abest, quin sim miserrimus At 180 a
Aberit non longè, quin hoc à me discerni velit. At. 143. b
Tantum abest ut libertatis inimicos ornem, ut effici non possit, quin eos tam oderim, quàm Rempublicam dilige. in A. 233. a
Tantum abest ut aliquam bonam gratiam mihi quæsisse videar, ut multas etiam simultates intelligam me suscepisse. pro Clu. 17. b
Tantum abest ut id consentaneum esset, ut maxime etiam repugnaret. A. 8. b
Is enim qui occultus & rectus dicitur, tantum abest ut se indicet, perficiet etiã ut dolere alterius improbè facto videatur. de Fin. 76. a
Tantum abest ut malum mors sit, ut verear ne homini nihil sit non malum aliud certè, sed nihil bonum aliud potius. Tusc. 164. b
At Philosophia quidem tantum abest, ut perinde ac de hominum vita est merita, laudetur, à plerisque neglecta, à multis etiam vituperetur. Tusc. 164. b
Tantum abest ut scribi contra nos nolimus, ut id etiam maximè optemus. Tusc. 173. b
Tantum abest ut hæc bestiarum caussa parata sint, ut ipsas bestias hominum caussa generatas esse videamus. de N. 58. a
Tantum abest ut amicitia propter indigentiam colantur, ut ij qui opibus & copiis, maximè virtute præditi, in qua plurimum est præsidij, minimè alterius indigeant, liberalissimi sint & beneficentissimi. de Am. 106 a

, *ne (quod ii, qui hec aut magistrorum inopiâ, aut ingenii tardi-*
ris fugâ non sunt assecuti, solent dicere) enervetur oratio com
borum, ut aliter in ea nec impetus ullus, nec vis esse possit. Or.

abfuit, ut inflammares animos nostros, somnum isto loco vix
de Clar. 190. b

uberat, ut binos scriberent, vix singulos confecerunt. Att. 111 a
l plurima vincula tecum summa conjunctionis optare, & sunt
sima: tantum abest, ut ego ex eo quo adstricti sumus, laxari a-
Att 89. b

mo sunt, totos se ad studia doctrinae conferunt: quâ in vita tan-
voluptates consectentur, etiam curas, sollicitudines, vigilias
: Fin. 138. b

---

scedendi. Absentiæ. Discedendi. Eundi, Exeundi.
cris. Migrandi. Secedendi. Proficiscendi.
Peregrinandi.

Abweichen / Abtretten / Außtretten / Verkriechen /
n / Weggehn / Herausigehn / Herauszfallen / Schei-
eiden / Heymgehn / Von dannen gehen / Zu Hauß
n / Abwesend seyn / Verreisen / Außgehn / Verrucke /
Hinaußmachen / Außlauffen / Außfallen / Durch-
Herfürtretten.

us Formula est discedentis apud Plautum sæpius repeti-
am Terentio usurpata. Amph. 3 ℣. 45. *Vide Lexicon Pl.*
r. 1 Satyr. 9. ℣. 6. Terent. Eun. 2. 3. ℣. 48. *Rogo numquid ve-*

em discedit. Asin. 3. 3. ℣. 13.
iem efferat. Capt. 2. 3. ℣. 96.
proripuisse foras ex aedibus dicam? Capt. 3. 4. ℣. 1.
est jam é fano foras. Curc. 2. 1. ℣. 1.
is, paulum ab illis. Epid. 2. 7. ℣. 53.
cessi tuis. Pro, *ab oculis.* Epid. 5. 2 ℣. 16.
u. Pack dich von Hauß. Bacch. 4. 2. ℣. 11.
per bonam gratiam. Mit gutem Willen scheiden. Mil. 4. 3.

meo manu. Most 1. 3. ℣. 133. *Abstinere manu,* est, *non accedere*
Contrarium est: Adite manum: *pro, ad aliquem aggredi.*
riam domum. Pers 3. 3. ℣ 4.
is procul è conspectu meo. Gehe mir auß dem Gesicht. Pers. 4.

Abire hinc non properas grandi gradu. Truc.2.2.℣.31.
Cesso hinc me aboliri. Truc. 2.7.℣. 68.
Concede huc à foribus. Men.1.2.℣. 48.
Sese commodùm huc advorterat in plateam nostram. Eunuch. 2.3.℣. 42.
Non domo exsulo nunc. Eunuch.3.5.℣.63.
Ab eâ sese revellere Hec.4 1.℣. 50.
Iam ut limen exirem. Wie ich zur Thür hinauß gieng. Hecyr. 3.3.℣.18.
A fratre qua egressa est meo: id est, ex ædibus fratris. Phor 5.1.℣.5.
Quod si fit, ut me excutiam, atque egrediar domo, id restat. Phorm. 4. 1. ℣.10.
Qua me propter exanimatum citius eduxi foras. Ich hab mich bald hinauß gemacht. Hecyr.3.3.℣. 4.
Foras simul omnes proruunt se. Sie lauffen alle hinauß. Eunuch. 3. 5. ℣.51.
Homo ipse nusquam est. Man kan jhn nirgends finden. Eunuch.3.4.℣.5.
Iter hac habui. Eunuch.5.9.
Evénit senibus ambobus simul iter, illi in Lemnum, ut esset, nostro in Ciliciam ad hospitem antiquum. Phorm.1.2 ℣.15.
Pergam quó cœpi hoc iter. Hecyr.1 2.℣.119.
Ain' tu tibi hoc incommodum evenisse iter? Hecyr.3.4.℣.11.
Ille autem bonus vir nusquam apparet. Eunuch. 4.3.℣.17.
Profectò hoc verè dicunt: si absis uspiam, aut ubi si cesses evenire ea satius est, quæ in te uxor dicit, & quæ in animo cogitat irata, quàm illa, quæ parentes propitij uxor, si cesses, aut te amare cogitat, aut amari. Adelph. 1.1.℣.3.4. 5.6.7.
Præterquàm tui carendum quòd erat. Heaut. 2.4 ℣.20.
Modò me intrò ut corripui timidus. Hecyr.3.3.℣.5.
Audi ne longè abeam, moriens quid dicat Epicurus de Fin.84.b. *Vbi observetur formula:* longè abire: *Latini, quod alio modo dicitur*, alte repetere, *aut ut Barbari dicunt*, petere aut sumere aliquid à longinquo, remotiora exempla petere.
Quasi vero mihi difficile sit, quamvis multos nominatim proferre, ne longius abeam, vel tribulis, vel vicinos meos pro Sext.Rosc.25.b
Vt ne longius abeam, declarat ista asscriptio esse aliquid pro Cæcin.303.b
Non longè abieris: num jus civile vestrum ex libris cognosci potest? Epistol. 104. b
Etsi hoc fortasse non poterit sic abire. de Fin.125.b. *Vbi peculiaris formula notanda, pro quâ vulgus dicit:* Hoc non sic transibit: tu plus audies.
Ad summum non possunt isthæc sic abire Att. 222.b
Mirabar, si hoc sic abiret. Terent. in And.
Non hoc tibi sic abibit. in Catil.
Videte quò descendam, judices. pro Font.276.a
Viri boni, cùm experiundi potestas non est, timide & pedetentim huc descendunt. pro Qu 9 a
Subitò nunc mutata voluntate ad accusandum descendere. in V. 53.a

Non

inimicitiarum ad accusandum, sed qui studio accusandi ad ini-
-f enderent. pro Muræn.137.a
is judicem non descensurum quenquam ad hanc accusationem
-rum vellet, liceret. pro Cæl.37.b
ut est ad juris civilis per discendi occupationem descendendum. de
3
pido sit, descensurum ad extrema. &c Epist 166.a
ad conditionem descendere vult Cæsar, ut &c. Epist.118.b
nimi remissionem ludumque descendere. in V.96.a
uli Ro jam descendit in caussam. in A.125 a
aliquod certamen. Tusc.1.8.b
magnam dimicationem vita. ad He. 27.b
agoras & Ægyptum lustravit, & Persarum magos adiit? cur tan-
s Barbarorum pedibus obiit? de Fin b.145.a
Legatus Ægyptum & Syriam de Som.127.
llus obire, & mecum lecticula concursare possis Epist 96.b
non licet fundos suos obire, aut res rusticas invisere? de Orat.

provincias contra Rull.73.a
& nostras obire domos, & ipse à suis coli posset pro Cæl.41.a
totam L diebus obiit. in V.133.b
est, cùm tribuatur rebus aut negotiis quæ exequimur aut peragi-

iteris ad res suas obeundas conceditur temporis pro Arch.189.a
privatam rem maritimam, neque publicam jam obire possemus.
p.14.a
.a.pro Pomp 10.b
modò re iperet, quantum videret se obire posse Qu de Pet.121.a
erat deliberationis, tamen obire non potui id est, mare transire.
b
litisset urbis, quantum flamma obire non potuisset. in Catil.

loco nos moverent Qu.Fr.308.a
quem senatu pro Clu 42.b
de Canusio moverat. At.134.b
possessionibus, amicissimis sedibus ac diis penatibus, negant oporte-
a Rull 77.a
redes moveat, in eorum locum ipse succedat. Offic 67.a
eas istinc tam infirmâ valetudine Ep.77 b
stra ex aliquo loco, & vasa colligere. in V.209.a
ogenes liberius, ut Cynicus, Alexandro roganti, ut diceret, si quid
esset: Nunc quidem paululum à Sole absis officiebat videlicet apri-
Tusc.246 b
validiora petentes, mare transmittunt. de Nat.53.a
stamus. At.1,4 a

Per Macedoniam Cyzicum petebamus. Ep.235.a
Naves Rhodum petentes vidi. Off.62.a
Iter à Vibone Brundusium petere contendi. pro Plan.279.b
Dyrrachium petere contendi pro Plan.280.a
Si potuissemus, quò contendimus, pervenire. Or.206.a
Tarsum veni, inde ad Amanum contendi. At.79.a
Mihi dubium non est, quin Brundusium contendam. Att.127.a
Plato Ægyptum peragravit. de Fin 145.a
Agros & nemora peragrare. de At. 149 a
Cùm quidam omnes provincias se peragrasse gloriaretur de Or.132.b
Arabes autem, & Phryges, & Cilices, campos & montes hyeme & æstate peragrantes, de Divin.100.a
Ægyptum peragrare, lustrare, pedibus obire. de Fin.145.a
Et ob eam causam urbe relictâ, rura peragrantes, sæpe soli sumus. Off.52.b
Eloquentia omnes peragravit insulas: & peregrinata totâ Asiâ est. de Clar. 169.a
Possum omnes latebras suspicionum peragrare dicendo pro Cor. 48.b
Oratorem dicendo peragrare per animos hominum, sensus, mentesque pertractare. de Or.104 a
Maria pedibus peragrare, classibus montes Or.88.a
Fama de interitu Clodij fines imperij Rom. jam peragravit. pro Mil 420.b
Cn. Pompeij res gestæ omnes gentes cum clarissimâ victoriâ terrâ marique peragrarunt pro Cor.57 b
In his locis, quæ à Brundusio absunt propius quàm tu, biduum aut triduum, nihil auditur novi. Att.232.a
Tu illam manum mihi cura ut præstes, quoniam propius abes. Att. lib. 1. p.5.
Propius à morte abesse. de Senect.92.a
Antiquitas, quæ quò propius aberat ab ortu, & divina progenie, hôc melius ea cernebat. Tusc.153 b
Cùm cœlum discessisse visum est, atque in eo animadversi globi de D 100 a.b
Marsico bello cœlum discessit. h. e. ut vulgus : Cœlum se aperuit. de Div 111.a
Ita ut nec terra fremitus, cœli discessus, &c. terrebunt. de D. vin.128.a
Cœlum discessu meo discessit à sese de Cla. 199.a
Qui cùm terra discessisset, magnis quibusdam imbribus in illum hiatum descendit. Offic.59.b
Is magnitudine timoris à constantia, atque à seipso discessit. de D. 132. a *A se discedere*, pro: immutari, & sui dissimilem fieri, *sæpe usurpatur.* Vulgò dicitur: *in ecstasin incidit.*
Modò audivi quartanam à te discessisse. At.122.b
Si istius hæc tanta injuria impunita discesserit. in Verr. 215.b
Mihi placebat si firmior esses, ut te Leucadem deportares, &c. Epistol. 256.b
Studium nihil prodest perveniendi aliquò, nisi illud, quod eo, quò intendas, ferat, deducatque, cognôris. de Or.96.a
Hoc

Iter aliquò conferre. Ep 174.a.

Iter aliquò versus conferre At. 10.b. *Vulgò* vertere, *aut* convertere se aliò, Viam suam vertere aliò.

Cùm autem anno post è Siciliâ me recepissem Brut. p 606.

Ego me de Cumane movi ante diem. Jch hab mich vor tag vfgemacht. Ep. Att. l. 4. p 121.

A rectâ conscientiâ non transversum unguem discedere. Nicht eines fingers oder haar breit abweichen. Ep. Att. l. 13 p 410.

Transversum digitum discedere. Acad. l 2. p. 32.

A sensu latere nunquam discederem. de Attic. p 18g.

In vestra tecta discedite. In Catil p. 205.

Qui simul ac pedem limine extulerat Cœl. 104.

Per montes asperos magnis itineribus in agrum abducit. Sall. Cat. cap. 57.

Romam contendere Iug. cap. 13.

Quocumque ire placet ferro iter aperiundum est. Cat. c. 58.

Per montes iter facere. Cat. c. 56

Ad Cirtam oppidum iter constituunt Jug c. 81.

Baulos Lucrenâ sede mutavimus. Lib. 1 Ep. 1 Symm.

Ac primò Neapolim de hinc brevi intervallo Beneventum me recepi. 1 3.

Bajanum sinum rursus accessi 1 3.

Quàm vellem delitijs vestris improvisus obrepere. 1. 5.

Tollite gradum 1 8

Contendere viam. Ibid.

Quoquò versum pedem gradumque contulero. 1. 10.

Capessere iter Appia 1. 11.

Iter adornare 1. 20.

Itiones longas & mansiones asperas vitare. 1. 20.

Bajas concesseratis. 1 48.

Amplissimo ordini consendi autoritas derogatur. 1. 79.

Nisi iter apricis diebus & auris salubribus egeris. 1. 100.

Celerem alicui reditum suadere. 2. 7.

Capuam paramus excurrere 2. 26.

Spe bona valetudinis mari vicina delegimus 2. 55.

Vos Appiam Dijs auspicijs inchoate, eâ dimensione, ut iter nostrum proximus vestigiis urgeatis 2. 3

Preparare alicui via instrumenta. 2 17.

Tibi peregrinationem serio esse, invitus audivi. Ibid.

Brevi iter in Asiam secundis auspiciis ordietur. 2. 24.

Redire in patriam desiderio & amore remanentium. 2. 26.

Sedem dominæ communis Parentis quasi fanum aliquod Dei salutaris accessi 2. 32.

Tu in diei unius iter promoves 2 34.

Nos & patriam post tergum relinquis Ibid.

Iter in patriam Dijs auspiciis ordiemur. 2. 50.

Cras igitur viam nobis usce, relegendam. Ib. d.

Iter

...is gracilitatis sua oblitus intravit.2.57.
...tem cœptando itineri.2.51.
...domo decreveram.2.5.
...n visere atq; adire.2.83.
*...um tuum alacer occurris.*Ibid.
...xisset fratrem nostrum Elpidium ad proficiscendum aff.ctio,

...na digredi.3.3.
...re optatu reditum nunciasti.3.14.
...perniciter.3.23.
*...iger.*Ibid.
...n larem venire.3.25.
...n patriam relegere cœpimus.3.62.
...m rure mutaveram.3.50.
...mam commodum repetis.3.50.
...post longiùs abire paro.3.55.
...ria latâ peregrinatione mutavi. 3.63.
...ta pervenimus.3.62.
...sque obversatus, postquam me ad urbanam sedem recepi, &c.

...fricam reditum Paregorius cliens noster instrueret.3.76.
...sti 3.83.
*...ere.*Ibid.
...mpania accesseram.4.21.
...am quis tantùm via ob rem privatam mihi ignoratus arripiat.

...dem sedibus commoraris: dum aut Treviros civicâ religione, aut provincias otij voluptate commutas.4.30.
Galliâ imperatum sibi à socero iter te procul agente respondit.

...ri Nemesii pia ad larem patrémque properatio desideravit, &c.

...vicina itinera perstrinxeris, flectere ad nos habenas longum putasti.

...peregrinari 4.62.
...superest itineris, spero præstatâ Dei veniâ sine labore peragendum.

...ope Dei in Lucanos saltus vela facimus 5.13.
...gressus es 5 30.
...et mihi plurimùm via.5.28.
...mihi non defuit itineris ordiendi sed tarda evocatio perveniendi tem-
...arctavit.5.14.
...ere urbem.5.40.
...grina discedere.5.70.
...proxima urbi digrederer 5.73.

Ingres-

Ingressi iter. Ibid.
Hinc Puteolos mox petemus.5.93.
Quibus properandi causas, inopia urbis adjecit.6.2.
Recursum sine justi temporis expectatione moliti sunt. Ibid.
Quod iter ad proxima urbi pradia distulisti.6 6.
Vrbe discessit inconsultis atq; ignorantibus nobis 6.8.
Ire rus.6.11.
Nunc illis proficiscendi attulit causam medicorum coactu imperata coactio. 6.17.
Stabias ire desiderant. Ibid.
Filiam meam vexari itinere non oportet 6.15.
Festinatio ejus jumentorum adminiculis juvetur.6.15.
Peregrinationis amara sustinere.6.21.
Itinere privato aliquid pravenire.6.29.
Peragrare ubiq; littora.6 23.
Interea ad Formianum littus iter promoves, & Romam citius excurre. 6.36.
Suadeo igitur maturè iter instruas. Ibid.
Desiderio vestro urbe digressus est.6.41.
Iter ad vos inchoare cœpissem. Ibid.
Iubeat sanctitas vestra diligentissimos scrutatores usq; Salernitanum littus accedere.6.42.
Stomachi tui imbecillitatem, quam esse imparem scribis itineri promovendo. 6.59.
Domo proficisci.6 60.
Vt possumus, modò abscessu, modò reditu, variamus locorum distinctionem 6. 61.
Latus, quò itur ad balneas.6.66.
Ipsi multis obstantibus curis, iter ad vos nequimus arripere.6.74.
Partim iter placuit ad minuendum laborem.6.75.
Fuit animus Fundes praterire, si vos Formias accessisse didicissem. Ibid.
Itineris ulterioris ambiguus 6.76.
Ad ulteriora contendere 6.78.
Iter ad nostra relegemus 7.4.
Hujus epistola portitores lento itinere mulos reduces prosequentur.7.5.
Cursim praterire.7.10.
Tandem sextum Kal. Martias Mediolanum per Ticini longinqua perveni. 7.13.
Si te superbum Tibur explevit, Laurentibus sylvis amana commuta.7.15.
Ordiri iter 7 17.
Aut unquam Formias vicinâ urbe, longinquiore mutavimus.7 18.
Proxime de Formiano sinu regressus in larem Cœlium, jam aiu te abesse comperi.7 Ibid.
Vrbana res Vaticano, in quantum licèt, declino.7 21.
Expeditius visum est, ut à te potiùs gratiam continuandi itineris posceremus. 7.24.
Erit

a intendere iter, an relegere.7.24.
m mutatione processurum aliquid optatis.7 32.
, & in conspectum vestrum tandem redire meditamur.7. Ibid.
r emetiri ad nos viam muneratâ conditione deberes ad satietatem,

invitus abscesseris 7.37.
r in Campania longinqua sequeremur.7.38.
nera, ut Romam revisas hortor, & postulo, reddasq; nobis jucun- præsentia tua.7.39.
r 7.40.
unitas æstatis invitat, iter festinus usurpa, ut longa absentia tua andem optato reditu sarciantur Ibid.
eli gressum referimans 7.43.
ivi ardui præteriisset.7.69.
ua decretum locum. Ibid.
optamus ab Idus Octobris.7.74.
cusat incerta.7 81.
us meis ad Hispania longinqua pergentibus, suffragia digneris ad. 82.
i affamus longa peregrinationis gratum fecit.7.83.
dinem non posse proficisci.7.89.
eregrinationis fecit optabilem.7.114.
a peregrinationis injuriam justo dolore suscepit.7.120.
cælestium favor, ut mandatu patria absoluti, iter felix ad ludorum em solemne relegatis.8 14.
morbo conjugem, vacuo secessu, & intutâ ablegatione macerare.

utationis vicinorum totum hunc mensem producere; atque ita, si verint voluntatem, relegere Appiam potero molesta accessu hyemis.

upiens urbe nostrâ processeram.8.23.
cra, mox ulterius progredi ibid.
bitratu dehinc legi oram, qua Formias & Cumanum littus inter- bid.
uis invitationibus, aut in Baulos, aut in Nicomachi Gaurana mi- a Ibid.
ad vos iter avidissimè studeo.8.25.
si benè destinata Dij juverint, Capuano itinere, venerabilem nobis m, laremq; petemus 8.27.
tinere villa præstringitur.7.15.
o ferarum cubilia plano ac patulo accessu. Ibid.
atte morbi instar est 8.31.
reditus itinere petere.8.42.
inte ad Campaniam filij mei assertione cognoveram.8 55.
u advocatis iter paramus ordinis.8 58.

A vobis

A vobis spe sociandi itineris retentatur. 8.57.
Iter Capuam promovemus. 8.61.
Cùm proximè urbe digrederer. 8.63.
Offenderat bonos, quòd immaturè antè discesseras. 8.64.
Relegere urbi propinqua meditamur. 8.70.
Qui refovendi patrimonij mei gratiâ laboriosam peregrinandi necessitatem recepit 9.10.
Hispanias longinquâ sede mutasti. 9,23.
Si tibi suppetit facultas itineris celeriter ad Campaniam promovendi. 9 29.
Sæpè urbanam commorationem proximo rure distinguimus. 9.62.
Relegere ad suos iter. 9.44.
Vereor, ne te diu ab orbe protermines. 9.69.
Mox agrum Laurentem petiturus. Ibid.
Animi curas migratione discutere. Ibid.
Nihil valetudini tua labore itineris deminutum. 9.73.
Vtrum peracto itinere ad destinata pervenisses. Ibid.
Emenso itinere. 9.101.
Transire Capuam. 9.111.
Neapolis mutatâ sede suscepit. Ibid.
Galliarum longinqua paucis diebus penetrarem 9.112.
Exime itineris apparatum. Ibid.
Purgat absentiam meam longus itineris tractus. 10.3.
Vbi opportunitas veris moliverit itinerum difficultatem. 10. 10.
Nos qui consulatui tuo variâ occupatione defuimus. 1.103.
Et certè haud multum itineris interjacet. 3.13.
Intervallo maris atque terrarum distinemur. 3.24.
Qui procul degimus. 5.59.
Quos à proprio lare peregrinatio longa disterminat. 4 23.
Ego hujus tædio amore ocij abesse plusculum cupio. 5 28.
Fraudari nos, conqueror, societate tuorum consiliorum, 5.2
Procul degere. 5.69.
Longo à vobis itinere discernimur. 6.1.
Paucis à patriâ diebus afuimus. 6. 66.
Nimiùm hactenus afuisti. 7.36.
Multo itinere discernimur 8 21.
Abesse longùm. 8 65.
Longinqua absentia tua desideratum mihi negavit officium. 9. 107.
Diuturnam minaris absentiam 9.126.

Abigen-

i. Amoliendi. Amovendi. Arcendi. Depellendi. De-
ciendi. Deturbandi. Expellendi. Extrudendi.
Fugandi. Resistendi.

:n / Wegjagen / Abschaffen / Hinaußwerffen / Ableh-
außjagen / Verstossen / Verjagen / Abwerffen / Vmb-
stossen / Vmbreissen.

foras extrudit. Aul prol. ỷ 38
tu mihi adornas ad fugam viaticum. Epid. 5 1. ỷ 9.
dem uxorem abegi à januâ Men. 1. 2. ỷ 18.
trum, h e. longè abigit. Merc. Arg. 2. ỷ 12.
em plenissimè eos, qui adversum eunt, cispellito Merc. 1. 2. ỷ. 5.
im invitam domo extrusit ab sese Merc. 2. 3. ỷ. 22.
imponam seni Jch will den alten abschaffen Most. 1, 2. ỷ. 28.
occeperit, illam extrudet. Cist. 2. 1. ỷ. 55
es nostra amoliri omnia Pseud 2. ỷ 67.
, odium, invidiam, metum, cupiditatesq; omnes amovere. Pro Au-
cent. p. 73.
ercle ego te, ex hac decuria Pers. 1. 3. ỷ. 63.
mandavit, exturbasti ex adibus. Trin 1. 2. ỷ. 00.
visset me ex his adibus, absq; te foret. Trin. 5. 2 v. 3.
meis dictis malis his foribus atq; hac repuli, rejeci hominem. Bacch.
19.
u daturum pœnas dices , si illam ejecerit scilicet *domo*: Phorm.
1.
uctores fuêre, ut præcipitem hanc daret: id est , ejiceret, expelleret.
20.
tem invitum Pamphilum extrudit pater Hecyr. 1. 2. ỷ 98.
issem illa hic maneret potius, tu hinc isses foras. Du hettest hinauß
Hecyr. 2. 1. ỷ. 25.
ani statuam istius deturbarunt in V. 221. a.
tes disturbabas Par. 129. 2.
imentum bonum non haberem, deturbarem ædificium. Quint. Fr.

re aliquem de possessione Parad 121. a.
u omnibus P. Quintius deturbandus est pro Quint. 8. a.
m istius deturbant, affligunt, comminuunt, dissipant. in P. 99. a.
mi spe & possessione. Ep 198. b.
*tio, tuos veteres hostes, novos amices, vehementer literis perculsos,
magna spe deturbatos jacere* Ep. 63. b.

Quaro

Quaro qui sint isti optimates, qui me exturbent, cùm ipsi domi maneant. At.134.2.
Cùm Senatum à gubernaculis dejecisses, populum è navi exturbasses. pro Dom.218.a.
Exturbare homines è possessionibus. pro Syl.180.b.
Exturbari & expelli ex agris. contra Rul 82.a.
Exturbare aliquem bonis patriis. in V.118.a.
Miserum est, exturbari fortunis omnibus, pro Qu.17.b.
Exturbari domo, & expelli domo. pro Clu.20.b.
Consules ex Italiâ profugisse, cunctum Senatum, totam Italiam esse effusam. pro Dejot.145.b.
Magno timore perculsa civitas tota ad te se cum conjugibus & liberis effundebat. ad Att.274.2.
Antonij immanem & fœdam crudelitatem è jugulis nostris, membris & visceribus avertit Phil.14.p.541.
Cujus acerrimum impetum cohibere potuit. Phil.14.Ibid.
Ab aris & focis ferrum flammaq; depellit. Sest.p.45.
De manibus vestris effugit. Pro Sext Rosc.p:48.
Ex urbe aliquem repellere. Auß der stadt jagen pro L Flacc.p.264.
Ipsum cantorem alieni periculi suis propriis periculis terruisset Sest.p.9.
Magni animi est, quem de susceptâ causâ nulla contumelia, nulla vis, nullum periculum possit depellere Ligar.p 202.
Ita avocatur à Mutinâ, ut ab urbe tanquam pestiferâ flammâ arceatur. Phil.6.p.431.
Vt possessores suis sedibus pellantur. Offic.lib.2.p.96.
Vt avaritia pellatur etiam minima suspicio. Offic.lib.2. Ibid.
Qua magis arceat homines ab improbitate omni. Par.3.p.219.

Abliguriendi. Absumendi. Consumendi. Dilapidandi. Ganei. Heluandi. Intemperantiæ. Libidinis. Luxuriæ. Luxus. Patrimonij. Prodigalitatis. Profusionis.

Vide etiam Sumptuum.

Verschwenden / Verschwelgen / Verzehren / Verthuen / Verfressen / Verpausiren / Schwelgen / Gut verprassen / Durchjagen.

N*Emo illorum explere tartaream ingluviem potest.* Aul. sc. Feram̃ ſ velis. p.93.

Tuis

s falsidicis fallaciis delaceravisti, deartuavistique opes. Capt. 5.

ut filius Trin. 1. 2. ℣ 71. Horat lib. 1. Sat. 2. ℣ 62. *Rem patris ob-*
Sein gut verfeihlen.
em. Sein gut verfressen Trin. 2. 4 ℣ 15.
formula utitur Qui comedit, quod fuit, quod non fuit. Trin. 2. 2.

mptus suppeditare ut possis. Asin 4. 2. v. 10.
n absente patre absumit. Most. Arg. ℣. 2.
re cibum, Stich 4. 1. ℣ 48
rnam me adjutrice perdidit. Trin Prol. ℣. 13.
ria abligurierit bona. Eun 2. 1 ℣ 4.
tu um censes, quàm assiduè exedent: Heaut. 3. 1. ℣. 53.
, bibite, græcamini, amicas emittite libertate, pascite parasitos, ob-
ollu ibiliter Most. 1. 1 ℣ 61.
ctu beri sui si se abdiderunt, luxuriantur, lustrantur, comedunt, quod
. Pseud. 4. 7. ℣. 5.
erm. sum est bibi, scorta duci, græcari, fidicinas, tibicinas ducere.
4. 2 ℣. 43.
altdè capi hic meretricem: illicò res exulatum ad illam ibat clam pa-
ercat . rol ℣. 42.
valde suam rem. Ibid. ℣. 48.
idem hercle egebit, qui suum prodegerit Merc. 5 4 ℣. 63.
ohibuerit, plus perdet clam quam si prohibuerit palàm.
exhaurire me, quod qui rem ab se, domum
te pessumâ, atque lenonis optumâ:
quodmodo, quo juvenis ipse parserit:
deret fundare ac perdere. Merc. Prol. ℣ 56. & seqq.
uomo do occapistis, bibite, pergræcamini, Este, effercite vos, saginam
Most. 1. 1. ℣ 61.
es, estur, bibitur, nec quisquam parsimoniam adhibet, sagina planè
lost 1. 3 ℣ 79. *Vide Lexicon Plautinum* Sagina.
n & suavem aliquam cantionem occipite comœdicam, ubi perpruri-
us, usque ex unguis ulis. Stich. 5. 5 ℣. 19.
um οἴχεται: periit, evanuit. *Vide Lexicon Plautinum:* Argentum.
n. 1. 4. ℣. 17.
mpus ad eam rem tulit, sivi animum ut expleret suum. Andr. 1, 2.
7.
morem gessere. And 4. ℣ 17.
sumptuosa, adolescens luxu perditus. Adel. 4. 7. ℣. 42.
universum abripiet, haud existimans, quanto labore partum. Phor. 1.
11.
dare argentum. Phor. 5. 8. ℣. 4.
perdere talentum hoc pacto satius est, quàm illo minam. Heaut. 3. 1.
56.

B Sumo'.

Sumat, consumat, perdat: decretum est pati. Heaut. 3. 1. ℣. 56.
Priusquam dilapidet nostras triginta minas. Phor. 5. 8 ℣. 4.
Vtinam tam aliquid facilè invenire possis, Phedria, hoc quàm peribis. Eunu. 2. 1. ℣. 4.
Rei minùs temperans. Phor 1. 5.
Itidem patria qui abligurierat bona. Eun. 2 2. ℣. 4.
Vide ibi Notas nostras. Sic Hora. lib. 1. Sat. 2. *Avi atq; parentis praclaram ingratâ stringere rem ingluvie.* Item: *Rem Patris oblimare.* Vbi vide Commentarium nostrum. Petronius: *Censum turbare.* Tacitus: *Proluere opes:* h. e. *exhaurire & lancinare facultates.* Græcè διασκορπίζειν, καταφαγεῖν τὴν οὐσίαν.
Sane hercle homo voluptati obsequens fuit, dum vixit: & qui sic sunt, haud multum heredem adjuvant: sibi verò hanc laudem relinquunt: vixit, dum vixit, bene. Hecyr. 3 5 ℣ 9.
Illius animum, qui nunc luxuriâ & lasciviâ diffluit. Heaut. 5. 1. ℣ 26.
M. Antonius publicam dilapidabat pecuniam, ærarium exhauriebat, minuebat vectigalia. Octa. 329. b
Cùm omnem pecuniam ex ærario exhausissetis. contra Rullum 86.
Exhaurire sentinam urbis. Att. 18. a.
Si exieris, exhaurietur ex urbe tuorum comitum magna & perniciosa sentina reipub in C. 99. b.
Ærarium exhaurire, remp. compilare. in Var. 29. b.
Immanes quæstus, quos M Antonij tota exhausit domus. in Ant. 169. a.
Tantum vini in Hippia nuptiis exhauseras, ut tibi necesse esset vomere. in Ant. 72. b.
Vno mehercule Catilina exhausto, relevata mihi videtur respub. in C. 205. b
An temperantem eum dices, qui se in aliqua libidine continuerit, in aliquâ effuderit? Par. 116 a.
Plures jam pavones confeci, quàm tu pullos columbinos Epist. 238. a.
Quisnam rem non minus strenuè, quàm postea publicam confecisset, egestatem & luxuriam domestico lenocinio sustentavit. Post. 206. a.
Res jam universas profundam. Att. 22 a
Pecunias profundere in eas res, quarum memoriam aut brevem, aut nullam sint relicturi omnino Off. 44 b.
Profusis sumptibus vivere pro Q. 7. b.
Quanti & quàm profusi sumptus. pro Clu. 25 a.
Patrimonia sua profuderunt, fortunas suas abligurierunt. in Catil. 106. a
Omnium perturbationum mater immoderata intemperantia. Academ. Quæst.
Turpe est Luxuriâ diffluere. Offic.
C. Cæsar patrimonium suum effudit. Quanquam non sumus usi eo verbo, quo decuit: non enim effudit, sed in salutem reip. collocavit in A. 24. a.
Effundere patrimonium. Off. 44. a.
Quis tam profusus ac perditus nepos sic dissolutus fuisset? pro Qu. 7. a.
Privata luxuria, profusa epula. pro Mur. 144. b

Pro

uries pro Cæl.46.b.

Matrimonium. Contra Rull.p.94.

rum, illibataq; divitias in profundissimum suarum libidinum *profundis*. Sest.p.47.

comesset. Sest.p.54.

neâ culpâ bona perdidit. Sest.p.55.

edisti? tu meo periculo gurges, & vorago patrimonij heluabare. 5.

atrimonium, ne fœnore trucidetur. Cœl. 108.

ium exhauseris, & rempub. compilaris. in Var.p.76.

otum dissipaverunt. de Orat.12.410.

mptibus vivere. pro Q.54.

sse, quod adeptus est, per luxuriam effundere, atq; consumere pro .osc.p.38.

er hospitium exhaurire & eximanire. in Verr.p.533.

ac prostravit omnia cupiditate, ac furore, vicit pudorem libido, timo- *idacia, rationem amentia*. pro Aul.Cl.p.9.

c me multis debere, & in his Plancio, utrum igitur me conturbare ? pro Plancio p.323. *Hoc enim propriè est* conturbare *&* deco- fortunas suas *apud Ciceronem quod docuit Budæus in ff. prioribus* *&* p.347. *ubi explicat locum* Ciceronis de Finib lib.2.p.37. *No-* *m mihi fingere asotus, ut soletis, qui in mensem vomant, & deron-* *auferantur, crudiq; postridie se rursus ingurgitent: qui solem (ut a-* *nec occidentem umquam viderint, nec orientem, qui consumtis pa-* *iis egeant*. Plautus *noster vocat*, Lacerare suam rem. *Vide locum* *antè*.

n profundere. Pro Aul.Cluent.p.31.

ibus nostris possessiones relictas disperdere, & dissipare. Contra Rull.

nia sua profuderunt fortunas suas abligurierunt. in Luc.Cat.p.183.

sti ærarium Pis.p.193.& pro Sestio p.25. *Ærarium exhaurire vide-* . *Vide* Ærarij.

ortunis privavit. Pisc.p.193

frangit infirmatq; opes Rab.pa.74.

m tabulas innumerabilem pecuniam dissipavisti, Phil.2.p.532.

n modo illa tam multa, quàm paucis non dico mensibus, sed diebus ef- ? Phil. 2.p.363.

medius fidius vir videtur tot res tam dissipatas, tam distantibus in lo- *sitas, tam cito absorbere potuisse*. Phil.2.4.363.

mirari hæc tam celeriter esse consumta: non modò unius patrimonium, *rbes, & regna celeriter tanta nequitia devorare potuisset*, Phil.p.2.

onium suum effudit. Phil.3 p.385.

is simile videbatur, tantam pecuniam tam brevi tempore perdi potuis- hil.5 p.410.

Pecunia publica dissipata est, atq; effusa Phil.6.p.629.
In Consul-tu pecuniam publicam maximam dissipavit Phil.7.p.441.
Fortunas nostras dissipat. Phil.8.p.448.
Non possunt non prodigè vivere, cùm effundunt sua. Phil.11.p 482.
In lustris, popinis, aleâ, vino, tempus ætatis omne consumpsit. Phil.13 518.
Intemperans sum in ejus rei cupiditate Epist.Att.lib.13.p.416.
Caveant intemperantiam, meminerint verecundiæ. 1.Offi p.29.
Profundere pecunias Off.2 p 86.
Quæ brevi tempore maximas copias exhaurire possint. Paradox.6.p.237.
Vescendi causa, terrâ mariq; omnia exquirere Cat.c.13.
Aliena benè parta prodegerint Trag.lib.1.
Eò profusius omnibus modis quæstus, atq; sumtui deditus erat.
Videor vobis qui simulta luxuria ebrius. 1.8.
Non vereor, ne me lascivire in tantâ locorum amœnitate, & rerum copiâ putes 8.13.

Absolvendi. Cessandi. Concludendi. Desistendi. Exitûs. Finiendi. Finis Extremitatis. Desinendi.

Enden/ Volbringen/ Verfertigen/ Volführen/ Außmachen/ Zu ende bringen/ Vergehn/ Auffhören/ Außgehen.

Postquam opus meum, ut volui, omne perpetravi, hostibus fugatis. Pseud. 5 ỽ.54.
Aliquando osculandi melius est, uxor, pausam fieri Rud.4.6.ỽ.1.
Finem statuere orationi. Hecyr.1.2 ỽ.21.
De illo jam finem faciam dicendi, mihi peccandi cùm ipse de se finem non facit. Phorm Prol.ỽ 23 24.
Hominem istum impurissimum quàm primùm absolvitote. Fertiget ihn ab. Adel.2.4.ỽ 17.
D functus jam sum. Ich hab die Sach zum Ende gebracht. Phorm.5.3.
Cupio in hac re jam defungier. Phor.5.8.
Transegi: id est, rem ad finem perduxi Phorm.5 3 ỽ.16.
Tu te ipse his rebus finem præscripsisti pater: id est, terminum, metam Andr. 1.1.ỽ.120.
Quid hic coeptat? aut quò evadet hodie? Phor.4.3 ỽ.21.
Quàm timeo, quorsum evadat Andr.1 1 ỽ 96.
Deniq; ita tum discedo ab illo, ut qui se filiam neget daturum ibid ỽ 117.
Heri semper lenitas verebar quorsum evaderet. And.1.2.
Misera timeo, hoc incertum quorsum accidat. And.1.5
Post illa nunc primum audio, quid illo sit factum. And 5.4 ỽ.34.

Po?r...

res rediit: die Sach ist endlich dahin kommen. Heaut. 2. 1.

am es nostri, quid futurum est? Phor. 5 3.
? quorsum eventurum hoc sit Hecyr. 1. 2.
fortitudo in nervum erumpat denique, sie möchte einmal einen gang gewinnen Phor. 2. 1.
in nervum potius ibit: id est. peribimus, *vel* decipiemur.

unc exitum. Adel. 5 1.
dere auff zu bitten And. 5. 4.
icere. Eunuch 5 6.
? Adelph. 4. 1.
lanè abiit. der Eckel ist vergangen. Att. 226. a.
n nunc abiit pestilentia. Epist. 232. b.
solebas antea laudare, ô hominem facilem! ô hospitem non gravant Epist. 137. b.
in extremis erat, sibi insidias fieri. Att. 225. a.
extrema scriptum erat Att 219 a.
est in extremo illo libro. Qu Frat. 310. a.
ertio libro de hac parte pollicetur se deinceps esse dicturum. Off.

tertio scribis. de D 81. a.
Attice, in extrema ferè parte epistola commovit. At 88. a:
um vidimus, & verè ut dicam, penè confectum, id est, maxima gestum. de Pro 73. a.
ipsum affecta sunt, perfecta reipub. tradantur. de Pro 74. a.
affecta jam propè astate, uvas à sole mitescere tempus est. Oe-

in syllabas longiores cadant, hoc est, desinunt. Or. 216. a.
cadit comprehensio Or. 219. b.
d numerum cadens. Or. 202. a.
flatu fortuna utimur, ad optatos exitus provehimur. Offic.

ngius, quàm voluit popularis aura provexit. de Ar 154 a.
manum de tabulâ, magister adest citius, quàm putaremus 7.

rerum perveni. Merc. 3. 4. ℣. 24.
n res rediit locum Heaut. 2 3. ℣. 118.
perducere Ad Her. l. 4. p 84.
exitum sunt perventura de Inv. l. 1. p. 169.
m pervenire. Orat ad Brut. p 656.
tales habere in Ver p 49.
emadmodum expediam exitum hujus instituta orationis non reperiam. 1. 3. p 87.
am finem rogandi. Ep Attic. l. 16. p. 517.

Quem habet exitum? And.l.1.p.17.
Finem facere. And.l.2.p.34.
Templum jam omnino opere est integrum. in Verr.p.212.
Nec vos exitum reperetis. Cic. de Nat. Deorum.l.1.p.43.
Priusquam ad finem veniam. Acad.l.2.p.48.
Ipsorum virtutem haec exitum reperire non potest. de Finib.lib.1.p.118.
Ad exitum perduci non poterit. de Fin.l.2.p.172.
Finem illi tenuerunt. de Fin.l.4 p.223.
Ex quo facile intellectu est, cùm utrique, patefactâ atque explicatâ sententiâ suâ, ad eundem exitum veniant, verbis eos, non re dissidere. de Fato. p.291.
Et sine tum quidem finem vitiorum faciet, gravius jactabitur. de Vniu. p. 383.
Ad exitum quaestio adducta est. Quaest. Tusc.l.5.p.456.
Propositis bonorum malorum finibus, officium omne pervertent. Off.p.5.
Ad exitus optatos pervehimur. Off.l.2.p.11.

Abstinendi. Vitandi.

Enthalten/Abhalten/Abstehen/Meiden/Verhüten/Unterlassen.

Vrbanis rebus se abstinere. Cas.1.1 ✝.13.
Nimis diu abstineo manu. Most 1.3.✝.133.
Credo in tenebris conspicatus si sis me, abstineas manum. Pseud.2.✝.9.
Quem neq; fides, neq; jusjurandum, neq; illum misericordia repressit, neq; reflexit. Adelph.3 2.✝.9.
Comprimam me. Heaut.1.2 ✝.26.
Non manum abstines mastigia? lässest du mich nicht gehen? Adelph.5 2.
Facis adeò indignè injuriam illi, qui non abstineas manum. Heaut.3.
An tu pol tibi posthac comprimito istas manus. Censen' vero? Ibid.
Illa se abstinere ut potuerit? Hecyr.1.2.
Tusses, screatus abstine. Heaut.2.2.
Nulla autem re conciliare facilius benevolentiam multitudinis possunt ij, qui Reip. praesunt, quàm abstinentia & continentia Off.49 b.
Sic in provincia nos gerimus, quod ad, abstinentiam attinet, ut nullus teruncius insumatur in quenquam. Att.77.2.
Iustitia, abstinentia, clementia tui Ciceronis reviviscunt. Att.76.b.
Nunc deniq; incipiunt credere fuisse homines Romanos hac quondam abstinentia. pro Pomp.11.b.
Traducere munus extraordinarium summa abstinentia. Att.72.a.
Possum multa dicere de provinciali ejus in eo magistratu abstinentia. pro Sest,2.a. *impera-*

ebere abstinere manus,oculos, animum à conjugibus: à liberis,
aque regia. pro Pomp.16.b.
bidines, coercere,omnes cupiditates nostras tueri, ab alienis
*s, manus abstinere,*de Or.101.a.
*re ab alienis pecuniis.*in Verr.236.b.
vivium venisset, si quicquam calati adspexerat, manum absti-
*erat.*in Verr.211.a.
ysices eos, qui maximè in Academia irridentur, à quibus ne tu
te abstinebis Acad.14 b.
nostra, qui à cæteris conjurationis caussis abstinuimus. pro

hoc judicio manus, animosq; ab hoc scelere nefario. in Verr.

omnibus, ut ab ijs se abstineant maximè vitijs, in quibus alte-
enderunt in Verr.148 b.
voluptatibus abstinere, minimè difficile est. Tusc.246.b.
bras & solitudinem nacti, nullo dedecore se abstinent. de Fin 98.a
bus abstinere. de Diu.101.b.
ut maledictis abstinere. in At.161 b Att.287 a.
n Pythagoras utiq; abstinere. de Diu.133 a.
suffocare urbem & Italiam fame: deinde agros vastare, urere,
cupletum non abstinere. At.140.a.
factum est nullo labore meo, quàm ut manus ab illo appellatore
ntur. in Verr.234.a.
s manus à te abstinere possunt. pro Sen.31.a.
cum intermisisset Clytum familiarem suum, vix à se manus absti-
ta vis fuit pœnitendi. Tusc.236.b.
d vitam vocas, unum efficis, ut à me manus abstineam.
.
bstineant manus animosq; à scelere nefario. in Verr.p.149.
manus ab aliquo. in Verr.p.485.
aza, regiâ manus, oculos, animum cohibere. pro leg. Man.p.

ui superiore anno Senatu caruisset. Ssft.p.32.
solum manus, sed etiam oculos abstinentes habere. Offi.p 1.57.

Absurditatis, Impossibilitatis.

Ungereimbt / Unmüglich.

ries, cui neq; pes unquam, neque caput compareat. Capt.3.4.℣.81.
mocyus quivi si me Dædaleis tulissem remigiis Amph, Icilic. DI vo-
m ℣ 51.

Simul flare sorbereque haud facile factu est. Most. 3. 2. ℣. 105. *Vide Philosoph.* P. aut. Actionum.
Tu aquam à pumice nunc postules. Perf. 1. 1. ℣. 1.
Est hoc auribus animisq; hominum absurdum. pro Q. Rosc. p. 48.
Sus minervam. 9 18.
Demades in Demosthenem, Δημοσθένης ἐμὲ βούλεται διορθοῦν ὗς τὴν ἀθηνᾶν, *id est, Demosthenes vult me corrigere, sus minervam.*
Catilina si judicatum erit, meridie non lucere, certus erit competitor. Att. lib. 1. p. 5 Vbi nihili lectio est Victoriana illa: *liquere.*

Abundantiæ. Acervi. Copiæ. Cumuli. Superfluitatis. Redundantiæ. Multitudinis.

Vide etiam Divitiarum.

Vberfluß / Vberflüßig / Reich / Reichlich / Vollaufhaben / Häuffig haben.

V*T frumento affluam.* Pseud. 1 2. ℣. 57.
Dapsiles sumtus facere. Most 4 2 ℣ 66.
Nam hic illuc cornucopia est, ubi inest quicquid volo. Pseud. 2. 3. ℣. 5.
Quantum Achemnitij *est mortuorum.*
Quantum aqua est in mari,
Quantum nubis est.
Quantum stellarum in cœlo, Pœn. 1. 3 ℣. 22 seqq.
Ita vinariorum habemus domi nostra delectum. Pœn. 4 2 16.
Vrbs eruditissimis hominibus, liberalissimisque studiis affluebat. Arch. p. 346
Acervum afficiunt uno addito grano Aca l. l. 20. ℣. 17.
Non enim sum copiam, quam potui, quia dubitatio in re nulla erat, persecutus. Cic de Fin. l 5. p 179.
Vt earum rerum copia sit, quæ sunt necessaria. Offi. l. 2. p 225.
Circumfluere omnibus copiis atq; in omnium rerum abundantiâ vivere. de Amic. p. 203.
Nam domesticis exemplis abundamus. Parad. 6. p. 239.
Verba effervescentia, & paulo nimium redundantia de Orat. 118 a.
In verborum definitionibus neque abesse quicquam debet, neque redundare. Ibid.
Vt nihil neq; prætermittatur neq; redundet. Or. 207. b.
Neq; in Antonio defuit hic ornatus oratio ist, neq; in Crasso redundavit. de O. 14. 2.

Cum

t a redundet aut b lis in corpore. Tusc.213.b.
Ro cio juven. ilis redundātia multa habet attenuata quadam et *ialo nilariora.* Or..106.b.
ssissimis hominibus, literalissimisque studiis affluens. pro Arch.

ens voluptatibus de Fin.83.a.
ctais affluens. de Am.106.a.
rerum affluentibus copiis ditari. Off 31 a.
itate affluens pro Q Rosc.49.b.
onis omnibus de Nat.12.a.
g entis affluens. pro Sest.6.b.
luens omni lepore & venustate. in V.265 a.
elere omni affluens. pro Clu.157.b
otio nimio & ingeniis uberrimis affluentes de Orat.148.a.
a suis adjutoribus large effusiq; donabat pro S Rosc.22.a.pro Cal.

---

ndi. Adeundi. Aditûs. Adventûs. Accessûs. Aggredien-ppellendi. Conveniendi. Ingrediendi. Perveniendi.
Plura vide Titulo Eundi.

en / Gehen / Herbeygehen / Herbeykommen / Herbeyna-Herzugehen / Antretten / Herfürtretten / Antreffen / Be-jen / Eyntretten / Anreden / Ankunfft erwarten / Ankom- / Antritt / Anspruch / Ansprechen / Zusammen kom- ?

edere ad aliquid;pro, Consentire: *vide Tit* Consentiendi.
l ades nostras nusquam adiit, quanquam propè est. Aul.1.2.ỷ. 24.
l aliquem Aul.2.2.ỷ 25.
iar, contollam gradum. Aul 5.ỷ.6.
uru omnibus adij manum. Aul.2 7.ỷ 8 *Vide Lexicon Plautinum.* Ad-lanos & Manus. Vbi formula hæc ab usu vulgi remota, dilucidè icatur. Pertinet autem propriè ad Titulum *Doli, Decipiendi:* ubi

rsum versum ad illas pauxillatim accedere Epid 2.2 ỷ 63.
ubita celeriter mihi hoc homine convento opus est. Curc. 23. 2.8 ỷ 68.
n Senatum rursus. Mil.2 6 ỷ.109.
Gedemene, est qui illum conventam esse vult. Pœn.5.2.p.159.
Repertum rursum te ad me recipio illac per hortum. Pers. 5.5.ỷ.6.

Simul flare sorberéque haud facile factu est. Most. 3. 2. ℣. 105. *Vide Philosoph.* Plaut. Actionum.
Tu aquam à pumice nunc postules. Pers. 1. 1. ℣. 1.
Est hoc auribus animisq; hominum absurdum. pro Q. Rosc. p. 48.
Sus minervam. 9 18
Demades in Demosthenem, Δημοσθένης ἐμὲ βούλεται διορθοῦν ὗς τὴν ἀθηνᾶν, *id est, Demosthenes vult me corrigere, sus minervam.*
Catilina si judicatum erit, meridie non lucere, certus erit competitor. Att. lib. 1. p. 5 Vbi nihili lectio est Victoriana illa: *liquere.*

Abundantiæ. Acervi. Copiæ. Cumuli. Superfluitatis. Redundantiæ. Multitudinis.

Vide etiam Divitiarum.

Vberfluß / Vberflüßig / Reich / Reichlich / Vollaufhaben / Häuffig haben.

V*T frumento affluam.* Pseud. 1. 2. ℣. 57.
Dapsiles sumtus facere. Most 4. 2. ℣ 66.
Nam hæc illuc cornucopia est, ubi inest quicquid volo. Pseud. 2. 3. ℣. 5.
Quantum Achemnstij est mortuorum.
Quantum aquæ est in mari,
Quantum nubis est.
Quantum stellarum in cælo, Pœn. 1. 3 ℣. 22 seqq.
Lavinariorum habemus domi nostra delectum. Pœn. 4. 2. 16.
Vrbs eruditissimis hominibus, liberalissimisque studiis affluebat. Arch. p. 346
Acervum afficiunt uno addito grano Aca l. l. 20. ℣. 27.
Non enim sum copiam, quam potui, quia dubitatio in re nulla erat, persecutus. Cic de Fin. l 5. p 279.
Vt earum rerum copia sit, quæ sunt necessaria. Offi l. 2. p 225.
Circumfluere omnibus copiis atq; in omnium rerum abundantiâ vivere. de Amic. p. 203.
Nam domesticis exemplis abundamus. Parad. 6. p. 239.
Verba effervescentia, & paulo nimium redundantia de Orat. 118 a.
In verborum definitionibus neque abesse quicquam debet, neque redundare. Ibid.
Vt nihil neq; prætermittatur neq; redundet. Or. 207. b.
Neq; in Antonio defuit hic ornatus orationis, neq; in Crasso redundavit. de O. 14. a.

a redundet aut b lis in corpore. Tusc.213.b.
Roscio juvenilis redundātia multa habet attenuata quadam est
hilariora. Or..106.b.
ssimis hominibus, liberalissimisque studijs affluens. pro Arch.

ns voluptatibus de Fin.83.a.
ceis affluens. de Am.106.a.
ersum affluentibus copiis ditari. Off 31 a.
tate affluens pro Q.Rosc.49.b.
nis omnibus de Nat.12.a.
entis affluens. pro Sest.6.b.
tens omni lepore & venustate. in V.265 a.
lere omni affluens. pro Clu.157.b
tio nemio, & ingeniis uberrimis affluentes de Orat.148.a.
suis adjutoribus largeeffuseq; donabat pro S Rosc.22.a.proC5l.

---

ndi. Adeundi. Aditûs. Adventûs. Accessûs. Aggredien-
ppellendi. Conveniendi. Ingrediendi. Perveniendi.
Plura vide Titulo Eundi.

en / Gehen / Herbeygehen / Herbeykommen / Herbeyna-
Herzugehen / Antretten / Herfürtretten / Antreffen / Be-
en / Eyntretten / Anreden / Ankunfft erwarten / Ankom-
/ Antritt / Anspruch / Ansprechen / Zusammen kom-

cedere ad aliquid; pro, Consentire: *vide Tit* Consentiendi.
ades nostras nusquam adijt, quanquam propè est. Aul.1.2.℣.24.
aliquem Aul.2.2.℣ 25.
iar, contollam gradum. Aul 5.℣.6.
eru omnibus adij manum. Aul.2 7.℣ 8 *VideLexiconPlautinum*. Ad-
anus & Manus. Vbi formula hæc ab usu vulgi remota, dilucidè
icatur. Pertinet autem propriè ad Titulum *Doli, Decipiendi*: ubi

ipsum versum ad illum pauxillatim accedere Epid 2.2 ℣ 63.
subita celeriter mihi hoc homine convento opus est. Curc. [illegible] 23.
2 8 ℣.48.
in Senatum rursus. Mil.2 6 ℣.109.
Gedemene, est qui illam conventam esse vult. Pœn.5.2.p.159.
pitium rursum te ad me recipio illac per hortum. Pers. 5.5.℣.6.
B 5 *Is be-*

Is heri in portum huc navi venit vespere. Pœn. prol. ỷ. 114.
Siciliam tetigit. in Verr. p. 23.
Classe ad locum appellere. in Verr. p. 474.
Me uxori exoptatum credo adventurum domum. Amph. 2. 2. ỷ. 2.
Certè enim illi me expectatum optatò adventurum scio. Amph. 2. 2. ỷ. 26.
Haud me din vita domum recepit suam, Amph 2. 2. ỷ. 3. 1.
Unde nunc agis te? Wo gehestu hin? Most. 1. 4. ỷ 28.
Neque adepol ego prandi, neque hodie hoc intrò retuli pedem. Men. 4. 2. 66. 30.
Tu huc post hunc diem pedem non feres. Men. 4. 3. ỷ. 18.
Contellam gradum. Bacch. 3. 6. ỷ. 6.
Num te pudet prodire in conspectum meum cum iste ornatu? Mer. 5. 1. ỷ. 8.
Hic ad me rectâ adijt viâ. M l. 2. 6. ỷ 9.
Ego intra ædes hujus nunquam, ubi habitat, penetravi pedem. Men. 5. 2. ỷ. 64.
Vide, ne ille huc se inruat. Adelph. 4 2 ỷ. 11.
Expecto quàm mox recipiat huc sese Geta. Phorm. 4. 3 ỷ. 1.
Velo scire, atque hominem convenire. Adelph. 1 2. ỷ. 74.
Tam incommodè illis fors obtulerat adventum meum. Hecyr 3 3 ỷ. 10.
Adeámne ad eum. Andr. 4. 1.
Accedo ad pedissequam. And. 1. 1.
Convenire aliquem. Zu einem gehen Andr. 1. 3. & Hecyr. 3. 4.
Quantum potest, nunc conveniendus Phormio est. Phorm. 57.
Non hoc de nihilo est, quòd Laches me nunc conventam esse expetit. Hecyr. 5. 1.
Congredere astutum: Sprich jhn bald an/ehe er hinweg gehe. Phorm. 5. 6.
Adijte heri de filia, ut veni, itidem incertum amisti Hecyr. 2. 2.
Hi gladiatorio animo ad me affectant viam. Phorm. 5. 7.
Ehodum ad me: id est, veni huc. And. 1. 2.
Ad te advenio spem, salutem, auxilium, consilium expetens And. 2. 1.
Cùm illó advenio. Als ich dahin komm. And. 2. 2.
Huc face ad me ut venias: Sihe daß du zu mir komst. Andr. 4. 2.
Haud auspicatò huc me appuli. Andr. 4 6.
Si id scissem, nunquam retulissem pedem. ibid.
Hem Davom tibi. da kompt er her. And. 5. 2.
Quid tu Athenas insolens? scil. venis. ibid.
Hi gladiatorio animo adfectant viam. Phorm. 5. 7.
Sponsa pater intervenit: kompt darzu And 4 4.
Vide ne ille huc prorsus se irruat: Daß er nicht hierein komme gelauffen. Adelph. 4. 2.
Ubi [illegible] ad ædes est Als wir zum Hauß kommen. Heaut. 2. 2.
Ubi de [illegible] viso interventum mulieri Ibid.
Horsum pergunt. Sie kommen hieher. Hecyr. 3. 4.
Cur non rectà introibas: sanè quia verò hæ mihi patent semper fores. Eunuch. 1 2.
I tam nunc intrò. Andr. 2. 5.

Conti-

e conjcit intrò. Heaut. 2.2.
.4.1.
trò. Hecyr. 5.4.
o sat corripui timidus. Hecyr. 3.3.
è: admodum Jetzallererst. Hecyr. 3.5.
ulū adventu meo lætitiam Pamphilo hodie? quot commoda res
t autem ademi curas? Hecyr. 5.3.
o conflata ita restincta est, ut nulla scintilla compareat. Erscheis
quam 194.b.
orbem orationis desidero, ornamenta comparent. Or. 220. a.
a pueris oratio hac omnium optima putabatur, qua vix jam com-
ac turba novorum voluminum de Cla 175.b.
io in eos servos, qui non comparebant, commovebatur. pro Clu.

on comparére, nec in Balearibus omnino fuisse Att. 186.a.
una deformata sunt, ut tamen natura incoata compareant. pro

re percussa civitas tota ad te se cum conjugibus & liberis effunde-
274. a.
equam ad dicendum ingressi sumus, obruimur ambitione. de Or.

or ad explicandam rationem sententiæ meæ. Epist. 19 a.
diuntur ad studium. de Or. 92.b.
redior ad hoc genus disputandi. de Fa. 140.b.
ianua sum ingressus in caussam Ep. 78.b.
ingredior in reliquam orationem in Ant. 210 b.
mum in spem libertatis ingressus sum. in Anton. 220.a.
ejiciebam? quem jam ingressum in bellum esse videbam. in Cat.

ie assiliendum statim est ad illud genus orationis, &c. nec cum in eã
m ingressus sis, celeriter discendum est. de Orat. 28. b.
venimus, si ventus esset, in Pompejanum navigare mihi. Acad. quæ.
).8.
lisputationem in adventum tuum differo Ep. fam. l. 2. p. 38.
licujus adventum. Ep. fam. l. 4. p. 102.
ventum Parthorum acerrimè expectarent: Ep. fam. l. 15. p. 469.
curâ expectavi adventum tuum. Ep. fam. l. 16. p. 502.
t ad aliquem. de Orat. l. 2. p. 426.
mnibus conveniendi sui potestatem. Phil 8 p. 456.
aliisque partibus convolant ad Her. l 4 p. 131.
imarum rerum frequentissimæ quotidiè advocationes fiunt. in Verr.
tt.
es, & conventum agere. in Verr. p. 498.
n alicujus subire. pro Quint. p. 36.
lo jedem posuisti pro Cæcin. p. 59.

In op-

In oppidum accedere noluit, quòd erat difficili ascensu, atque arduo. in Verr. p. 436.
Convenire aliquem. Ep. Fam. l. 3. p. 66.
Accessione non ita probabili uti. de Fin. l. 2. p. 145.
Nullum aditum habere potest in urbem. de Fin. l. 4. p. 222.
Quo cùm patefactus esset aditus. Quæst. Tusc. l. 5. p. 475.
Clam inter se convenire non desistebant. Contra Rull. p. 106.
Si tua copia nobis semper fieret. de Fin. l. 5. p. 284.
Qui se ad claros & sapientes viros contulerunt. Offi l. 2. p. 82.
Si ad illam maritimam partem provinciæ navibus accessissem. Epi. fam. 3. 5.
Cùm ad hyemem me ex Ciliciâ recepissem. 3. 7.
Cùm ad me aditum esset ab iis Ibidem.
Aditus ad eum difficiliores fuerunt. Man hat vbel können für jhn kommen. 6. 13.
Ex quo te, quocunque opus erit, facilimè, & expeditissimè conferas: quod si recipiet ille se &c. 6. 20.
Subinvideo tibi, ultrò te etiam accersitum ab eo, ad quem cæteri aspirare non possunt. q. 8.
Recipe te ad nos: q. 11.
Eodem die ad me castra moverunt, 10. 23.
Multi præclari viri, cùm Reipub. darent operam, annum petitionis suæ non obierunt, id est, *accesserunt, seu captarunt:* 10. 25.
Ut facilis aditus ad te habeat. 13. 54.
Ut quam facilimos ad te aditus habeat. 13. 60.
Huic ego tantummodò aditum, ad tuam cognitionem patefacio 13. 79.
Mihi placebat, si firmior esses, ut te Leucadem deportares, ut ibi te planè confirmares 16. 1
Postquam Romam adventabant Jug, cap. 28.
In unum convenire. Jug cap. 11.
Capuam multo imbre pervenimus. 2. 3.
Hic triduum commorati ad levandum laborem, Terracinam primo, & postrà dè Formias continuato petivimus excursu 2. 3.
Si tuus adventus adriserit. 4. 13.
Adventum suum properè nunciare. 4. 20.
In commune imperij caput undique gentium convenitur. 4. 28.
Quàm vellem, compensares adventu veniam superiorem! atque unâ viâ & Senatui deferres officium voluntarium, & consuli debitum solveres. 4. 31.
Ad Idus Novembres recurrere ad conspectum vestrum paramus. 4. 32.
Formianum littus accessi 5. 93.
Ad suburbana mitigatis autumni æstibus concedam. 5. 97.
Neque temporis ratio patitur, ut communem patriam mœstus ingrediar. Ibid.
Properè petit Lucanos ac Brutios honore cogente, nihilominùs in conspectum tuum flexo itinere gestit excurrere. 6. 25.

Campa-

fæliciter venire. 6. 42.
um. quod vestro prædio cohæret, accessimus. 6. 58.
accelsios mox cum præsidijs validissimis affore nunciatur. 7. 13
. Martias Mediolanum multo anfractu circumvectus intravi.

istola perlator imminere excursum tuum calcibus suis. 7. 24.
anam profectus oram. Ibid.
d nos gradum promoves? 7. 36.
nobis properè est. Ibid.
eapolitanum litus accessimus. 7. 36.
n profectus hæc scribo. 7 72.
, sed venisse jam pœnitet. Vbi primum solum Bajani littoris conti-
. 73.
ur tuus adventus. 8. 57.
missura in conspectum tuum 9. 14.
m proximè Roma suscepit. 9. 14.
vicina contingeret. 10. 56.
pariter cum populo remeare. 10. 73.
redi. Ibid.
em sextum Iduum Februarij Ravennatem civitatem præsentiam
aturare non differant 10. 75.

Accidit. Contingit. Evenit. Obtingit.

Zutragen / Geschehen / Gewöhnlich.

ia mira mihi quidem exorta sunt. Men 5. 7. ℣. 50.
ro aliud autem quod cupiebam contigit. Pseud. 2. 3. ℣. 26.
que pacto mea tes hna processura sint. Pœn. 4. 1. ℣. 1.
em evenit And 2 6 ℣. 5.
omnino omisisset. Quæst. Tusc. l. 1. p. 330.
venire ijs solet in Verr. p. 353.
it. pro Quint. p. 17.
ructo accidebat, idem mihi usu venit. pro Sext. Rosc p 50.
tato obtigerit, me absente audistin? Phorm. 4. 1.
uid mihi obtigerit certè sed quid mihi obtigerit scio. Andr 5. 6.
hoc confiteor, jure obtigisse. scil. *mihi.* Es ist mir recht geschehen.
Ir. 4. 5.
h am fidem, quàm sæpè forte temerè eveniunt, quæ non audeas optare!
rm. 5 1.
nè cura est quorsum eventurum hoc siet Hecyr 1. 2.
ec opinanti accidunt. Hecyr. 4. 3.

M.sera

Misera timeo, hoc incertum quorsum accidat. Andr.1.5.
Communia esse hæc: fieri posse, ut ne quid animo sit novum. Phor.1.5.
Nemini ego plura acerba esse ex amore homini unquam oblata credo. Hecyr. 2.3.
Evenire ea satius est, quæ in te uxor dicit, & quæ in animo cogitat irata, quàm illa, quæ parentes propitij. Adelph.1.1.
Evênit Es hat sich allso zugetragen. And 5.4. & Phorm.1.2.
More hominum evênit, ego ut quod sum nactus mali, priùs rescisceres tu, quàm ego, tibi quod evênit boni. Andr.5.6.
Nunquam adepol quidquam jamdiu, quod magis vellem evenire, mî evenit, quàm quòd modò senex intrò ad nos venit errans. Eunuch.5.7.
Id gaudeo, propter me hisce aliquid esse venturum mali. Eunuch.5.6.
Verùm aliter evenire multò intelligit Prolog Andr.
Quàm paucos reperias meretricibus fideles evenire amatores! Hecyr. 1.1.
Si quid præter spem evenit: tuum est mihi ignoscere. Andr.4.1.
Præter spem evenit: sentio: hoc malè habet virum, Andr.2.6.
Sæpe est, cùm, &c. id est, accidit. Hecyr.3.1.
Non usus veniet spero. Ich hoffe/es soll nicht geschehen. Heaut.3.2.
Si usus veniat. So es geschehe ibid.
Nulla mihi res posthoc potest jam intervenire tanta, quæ mihi ægritudinem afferat. Heaut.4.2.
Iocularium in malum insciens penè incidi. Es wer mir schier ein Boß widerfahren. And.4.5.
Si est, ut dicat, velle se reddere: sin est autem, ut nolit, rectè consului meа. Hec. 4.1.
Nunc venit idem usu mihi, quod tu tibi scribis, Att.117.a.
Quid quòd usu memoria patrum venit? Or.101.a.
Quid potest miserius aut acerbius usu venire? pro Qu.8.b.
Diceret enim præmeditatum fuisse, quid sibi esset usu venturum. ad Heren. 7.b.
Cùm præsertim mihi usu venturum non arbitrarer. Ep.38.
Verebar ne ita caderet, quod nunc etiam vereor, Epist.30.a.
Augurum responsis multis multa incredibiliter vereor cecidisse. de Leg. 176.b.
Nihil mihi optatius cadere potuit. At.40.a.
Hæc res quemadmodum ceciderit, scire velim, At.38.
Sanè ita cadebat ut vellem. At. 41.b.
Sed hoc cecidit mihi peropportunè. de Or. 110.a.
Quod melius caderet, non vidi. Ep.122 b.
Verùm hoc adhuc percommodè cadit. in Verr.67.a.
Aliter cecidit res ac putabam Ep.74.a.
Aliter cecidit res atque opinabar. Ep.88 b.
A te mihi semper omnia honestè ac jucundè ceciderunt Quin.Fr.303.a.
Horum ego vix attigi penulam, rem[...]serunt tamen, cecidit bellè. Att.216.
Quoquo modò ea res huic quidem cecidit. At.220.b.

Vt cum

ihil alteri scientes incommodarint, nihil ipsis incommodi cadere Qu. 9. a.
issimi viri virtus civibus grata cecidisset. pro Mil. 117. b.
n sit, incertum est. Ep. 241. a.
sum id casurum esset. Att. 51. b.
at, aut alter, &c. à: Clar. 177 b.
ibi, sed valde optanti cecidit, ut &c. de Or. 93.

Accipiendi.

Empfangen / Bekommen.

t, an hac maturè in manus tuas scripta sint ventura. 1. 39. Symh.
manus tuas venerint. 1. 44.
u tuas venerit. 1. 86.
manus tuas venerint. 3. 38.
tus tuas scripta nostra venisse. 4. 30.
s meas venerint monumenta Gestorum. 6. 22.
n litteras meas in manus tuas crede perlatas. 7. 89.
anus vestras per milites Vicarianos delata, quæ scripseram 6. 6.
nus veniet causa mei pignoris. 7. 65.
s litteras meas in manus amabilitatis tuæ antè venturas. 7. 5.

---

ccommodandi. Mutuandi. Mutui. Suppeditandi.

Leyhen / Entlehnen / Darleyhen / Vorstrecken / Darreichen.

es timerent mutuanti credere. h. e. Omnes abstinerent, caverent, parcerent pecuniam volenti mutuò sumere. Merc. prol. ℣. 12.
nunc mutuam drachmam dare mihi unam, quam cras reddam tibi 1. 1. ℣. 54.
3, quem mutuum roges argentum. Pseud. 1. 3. ℣. 60.
avi, ut nummos sexcentos mihi dares utendos te mutuos. Pers. 1. 3. ℣.
ico homini bobus domitis meâ ex crumenâ largiar. Pers. 2. 3. ℣. 13.
situm in Cariam petitum argentum à meo sodali mutuum. Cur. 1. 6.
alem tuum, argenti roge ut copiam faciat. Curc. 2. 3. ℣. 51.

Illam

Illam sic utendam dedi: Equidem nec chlamidem do foras, nec pallium cuiquā utendum M. n 4.2.℣.44 & 95.
Quod datum est utendum, repetendi copia est. Trin.5 1 ℣.7.
Huic drachmarum ha argenti mille dederat mutuum. Heaut. 3.3.℣ 35.
Pecuniam sumsit mutuam Pro L. Flacco p. 282.
Qua se aurum Cælio commodasse dicit Pro Cælio p 103.
Eum video in sumptum ab aliis mutuatum Ep. ad Att.l.8.p.241.
Cui magnam dedimus pecuniam mutuam Ep. ad Att. lib.11.p.136.
Si rem frumentariam sibi ex provinciis suppeditari vellet, Ep. ad Attic. p. 232.
Ex his mercedibus, suppeditemus ei, quod opus sit. Epi ad Attic. lib. 12. pag. 385.
Accommodare alicui aliquid: est, accommodatò, aut commodatè dare. *Vt:*
Iste hospites domum deducit, ait se ædes maximas amico cuidam ad nuptias accommodasse: nuntiat interea puer argentum repeti pertimuerat enim qui accommodarat. Apagite, inquit, ædes commodavi. de In 49.b.
Peto à te majorem in modum, quod sine tua molestia fiat ut C. Aniano Evandro de habitatione accommodes. Nam propter opera instituta multa multorum, subitum est ei remigrare Calen Quintil. E 203.
Si quid iste suorum Ædilibus accommodavit. in Verr.229.
Cum abundare debeam, cogor mutuari. Att.245.b.
Tu quicquam ab alio mutuaris. Qu Fr.326.b.
Age à Cælio mutuabimur. Att.107.b.
Mutuemur hoc quoque verbum. de N. 44.a.
Quæ sunt oratori cum illis communia, non mutuer ab illis. de Or.89.b.
A viris virtus nomen est mutuata. Tusc.184 b
Ille mihi HS. quatuordecim non reddit, quæ dedit ejus filio mutua. Attic. 265.b.
Dare pecuniam mutuam alicui. 171 b.
Dare frumentum mutuum alicui. contra Rul 82.b.
Sumere pecunias mutuas. in V 81.b. in Ant 229.b. & Brut.91.a.
Quod Aricià tenus precarium de amico cantherium mutuatus. 7.69.
Hoc negotium tibi nostri officij vicissitudo commendat. 9 84.

Accusandi. Arguendi. Condemnandi. Damnandi. Deferendi. Insimulandi. Judicij. Juris.

Anklagen / Angeben / Verklagen / Vor recht fordern / Rechten / Rechtlich angreiffen / Rechtlich erkennen / Vrtheylen / Verurtheylen / Verdammen.

INsimulare aliquem probri h.e. stupri Amph.1.2 ℣.14.
Raptare pro mœchis. Amph. Arg.2 ℣.7.

Ibi

ros, ibi faxo erunt nomina vestra. Asin.1.1.ỷ.5.
ent facta, neque ego in me admisi, arguit. Amph 3.2.ỷ.4.
deferam nomen tuum. Aul. 3.2.ỷ.2.
te rapiam, & tibi scribam dicam. Aul.4.10.ỷ.30.
dicam. Pœn. 3.6.ỷ.5.
adeas postulatum. Bacch.3.3.ỷ.28.
imus nomina exscripta ad Iovem. Rud. prol. ỷ 18.
cat, Rud.3.1.ỷ.26.
lestum in jus rapiam exulem. Rud.3.6.ỷ.21.
in jus. Rud.3.6.ỷ. 22.
i vitium dicere. Asin.5.2 ỷ.49
syngraphum inter me & amicum. Asin.4 1.ỷ.1. *vide* Syngra-

hominibus. Aul.3.5.ỷ.10.
e alicui. Asin.5.1.ỷ.11.
cam, rogabo mulctam. Capt.3.1.ỷ.34.
nem, & Lenonem in jus rapit. Curc.Arg. ỷ.6.
amici apud forum agitur, ei volo esse advocatus. Epid.3.3.ỷ.40.
rem verti in meo foro. Most.5 1.ỷ.10
ovis ad judicium attinet. Pseud.1.1 ỷ.12.
dicis, impetrare oportet qui aequum postulat. Stich.5.4.ỷ.44.
ere: vitij aliquem insimulare, accusare, reum agere, damnare.
sa: vitium furi dico: κατηγορῶ τῶ κλέπτῃ. Ter. Hecyr.1.2 ỷ 79.
atri autem, cui tu nihil dicas vitij, superbum est.
es magistratus faxo erit tuum nomen. Truc. 4.2.ỷ.48.
ciet, in jus ducito hominem. Eunuch.4.6.30.
minantur tibi Eunuch.5.2.ỷ.16.
lum gravius dicere. Adelph.1.2. ỷ.60.
bula. Phorm.5.8,ỷ.43.
bam dicam. Phorm. 1 2.ỷ.27.
causam adversarijs. Phorm.2.1.ỷ.7.
m, en unquam injuriarum audisti mihi scriptam dicam? Phorm.2.2.

impingam tibi grandem, Phorm.2.3.ỷ.9.2.
as perinde potius scribito jam mihi dicas. Phorm.4.3.ỷ.63.
amus. Phorm.5.8 ỷ.88.
m nos jamdudum hic te absentem incusamus. Phorm.3.1.
m hunc accusant, Navium, Plautum,
ium accusant, quos hic noster auctores habet. Prolog. Andr.
facies, in jus ducito hominem, Eunuch.4.6.
metui, ne me criminaretur tibi. Eunuch.5.2.
eram, qua nunc, quamobrem accuser, nescio. Hecyr.2.1.
ribam dicam. Phorm.1 2.
dum te omnes accusare audio.
merito, & horum me omnium immeritissimo. Phorm.1.5.

Cedo dum, en unquam injuriarum audisti mi scriptam dicam? Phorm. 2. 1.
Insimulare aliquem avaritia. Phorm. 2. 2.
Dicam impingam tibi grandem ibid.
O audaciam! etiam ultrò accusatum advenit. ibid.
Equidem nos jamdudum hic te absentem incusamus, qui abieris. Phorm 3. 1.
Sexcentas prom potius scribito jam mihi dicas: nihil do. Phorm. 4. 3.
Lenoni obtrudit: ita eum furti alligat. Pœn. Arg ℣ 6.
Viros mortuos summi sceleris arguere. pro Cajo Rab p. 162.
Cum gladio cruento vidi, capitis accessit ad Heren. l. 1. p. 13.
Ut in jus eas cùm vocerus. ad Heren. l. 2. p. 31.
Si quis quem furti arguit. ad Heren p. 44.
Ut si quis quem arguat hominem occidisse. ad Heren. l. 2. p 48.
In judicium adduxisti illum. ad Heren. l b. 4 p. 100.
Tamen quidam capitis accersierunt. de Invent. l. 2. p. 401.
Accusare aliquem ambitûs. de Orat. lib. 3. p. 427.
Dicere contra aliquem Brut p. 583.
Quoniam ipse à Demosthene esset capitis accusatus. de Opt. Gen. Orat. p. 773.
Partes accusationis obtinet. pro Quint. p 3.
Capitis damnare aliquem. pro Quint. p. 10.
Cùm aliquo jure contendere. pro Quint. p 35.
Qui de pecuniis repetundis damnatus sit. ad Heren. lib. 1. p. 14.
Eum vos jurati capite damnatis. ad Heren. lib 4. p. 100.
Ut capitis hominem innocentissimum condemnarent. de Orat. lib. 1. p. 333.
Aliquem duobus jugulatum præjudiciis videre. pro Aul. Clu. p. 32.
Aliquem inertiæ nequitiaque condemnare. in Catil. p. 166.
Damnatio quæ in te flagitabatur, obtigit Rutilio. Pis p. 219.
Omnibus sententiis maxime plausu vestro condemnatus est. Phil 6. p. 432.
Capitis damnari Lu. Tusc. l. 1. p. 336.
Te qui morti addictus esset. Offi. 3. p. 117.
Te ex jure manu consertum vocarunt, quod in alienas possessiones tam temerè irruisses, de Orat. l. 1. p 280.
Quo etiam gravius judicium subimus in dicendo. de Orat. lib 1. p. 301.
Judicia privata magnarum rerum obire. de Orat. l. 1. p 314.
Judicium suum in rem aliquam dirigere. Orat. ad Brut. p. 698.
Hunc Ctesiphontem in judicium adduxit. de Opt gen. Orat. p. 773.
Judicium de re fit pro Quint. p. 9.
Fama in judicium venit. pro Quint. p. 9.
Te judicem sumsit pro Quint. p. 10.
In jus te adduxit. pro Quint. p 10.
Jus suum obtinere contra aliquem pro Quint. p. 11.
In jus vocare aliquem. pro Quint. p. 21.
Judicium accipere pro Quint. p 21.
Judicium pati pro Quint. p. 23.
Judicium constituere. pro Quint. p 23.

Judi-

tum est usitatum. pro Quint. p. 23.
die transigi non potest. pro Quint. p. 32.
tantio res iudicatur. pro Sext. Rosc. p. 57.
e cognitorem dedisti : suam quisque partem iuris possideat, &
pro Quint Rosc. p. 105.
udiciis publicis versatus. in Verr. p. 112.
ndo nimerum sui iuris sententiaque cognovit. in Verr. p. 162.
n reum. in Verr. p. 163.
in aliquem. in Verr. p. 213.
n educere. in Verr. p. 254.
rcere. pro Archia poeta. p. 358.
icium dare. in Verr. p. 374.
cium fit. in Verr. p. 375.
em liberare. de Arusp. Respon p 480.
rescindere. in Verr. p. 491.
rricidio deferre. pro Sex. Rosc p 46.
alicui. pro Sex. Rosc. p. 48.
s aliquem arguere. pro Sext. Rosc. p 54.
venit, in nomen huius incidisti. pro Q. Rosc. p. 98.
o operam consumere. in Verr p. 148.
am maioribus criminibus, gravioribus testibus in iudicium est
pro Aul. Cluent. p. 6.
torio animo, non ostentatione aliquâ, aut gloriâ adductus, sed ne-
uriis, quotidianis insidijs proposito ante oculos vitae periculo, nomen
deferre. pro A. Cluet. p. 7.
iquem avaritia. in Verr. p. 210.
s esse in uno furto peccatorum gradus? ut si singulis sistere velim:
iste non posset. in Verr. p. 385.
e aliquem accusare. pro Aul. Cluent. p. 20.
icium deferre. pro A. Cluent p. 23.
la accusationis in aliquem conijcere. pro Aul. Cluent. p. 24.
um aliquem postulare pro Aul Cluent p. 80.
udicium corrupti iudicij exstaret: eiusque sceleris in ipsum quaestio
retur. in Vatin. p. 84.
finito ambitu commaculasset, ambitus alterum accusaret, si tibi pe-
riculum ambitus subeundum esset, ambitus crimine alterum accerse-
...el. p. 96.
parisne impurissime hostis quaestionem de tot amplissimis ac talibus vi
at. p 84.
faciliore & commodiore iudicio pervenire. pro Caecin p. 589.
dia sic inter vos disceptare debetis, pro Aul. Cluent. pag. 3.
malu damnare aliquem pro A. Cluent. p 16.
cium venire pro A. Cluent. p. 24.
m de aliquo facere pro A. Cluent. p. 26.
causa pro Aul Cluent. p. 27.

Le..n.lus non judicio stetit. pro A. Cluent. p. 59.
Iudi io aliquem circumvenire. pro A. Cluent p 66.
In judicium aliquem vocare. pro C. Rabir. p. 153.
Iudicium esse subeundum pro Luc. Flacco p. 283.
Pro sua aequitate, prudentiaque decrevit. pro L. Flacco p. 284.
Du cere judicium. pro Luc. Flacc. p. 297.
Adire jus. in O a: post red. p. 391.
Iudicium fa ere pro Luc. Flacc. p. 301.
Stare judi io alicuius. pro Luc. Sylla. p. 315.
Diem dicere. pro domo p. 423.
Pressi forum. pro Cneo Planc. p. 522.
Qu m multa ad me detulerit. Sest. p. 6.
Quodcunque judicium subierat. Sest. p. 25.
Qui cùm in Senatu, ut de me sententiam dicerem, flagitaretur. Sest. p. 35.
Vi judicium disturbare. Sest. p 67.
Homines negocia gerentes, judicijs iniquissimis irrites. Vat. p. 18.
Ne quod judicium corrupti judicij extaret. Vat. p. 84.
Qui tamen cùm jure, cùm more, cùm potestate judicium impedire non potest. Vat p 87.
Vnum hoc judicium exercetur. Cœl. p. 92.
Quoniam mente effrenatâ, & praecipiti in forum judiciumque deferri voluisti. pro Cœl. p. 105.
Quòd si te n judicium quis abducat Phil 2 p. 351.
Homines raptentur in hac judicia ex omni invidiâ, & sermone malevolorum. Rab. p. 271.
Omne jus decretò ejus statuitur. Phil. 10. p. 470.
A te peto, ut tu quoque aequum judicem te dolori meo praebeas. Epist. lib. 5. p. 119
Vt primum forum attigi, spectavi semper, ut tibi possim quàm maximè esse conjunctus Epist. ad Fam. lib. 5. p 125.
Grav ssimum judicium de meâ fide, & de constantiâ fecisti, cùm post mortem Caesaris totum te ad amicitiam meam contulisti. Epist. Famil. 15. p. 349.
Facere judi ium Ep Fam. lib. 11. p. 414.
Cùm Romae à judicijs forum refrixerit. Ep. Att. p. 5.
Properavit rem deducere in judicium. Ep. Att lib. 1. p. 24.
S. fl xerit adversus alios judicium. Ep. Brut. p. 562.
De suis controversiis in jus adeuntem vidisse nunciant. Epist. Attic. l. 11. p. 36.
Caeteri primum ante tenentur adstricti quàm quid esset optimum, judicare potuerunt. Acad. lib 2. p. 17.
In rebus incognitis judicant Ibidem.
Iudicium requirere acrius Acad. lib 2 p 14.
Rectè igitur Magnus ille noster me audiente posuit in judicio. de legib. lib. 2. p. 321.
Qui se iudicum numero haberi volunt. Qu. Tusc. lib. 1. p. 336.

Vt a

...um iudicium quotidiè flagitetur, deperit. Conſ. p. 390.
...dictis Qu. Tuſc. l. b. 5 p. 481.
...que iure pratorio liberantur, nonnulla legibus. 1. Off. p. 5.
...us, ſæpe ſumma iniuria 1. Off. p. 5. ex Terentio.
...n & inutilem civem C. Norbanum in iudicium vocavit. Off. lib. 2.

...lex quidem erit de ipſo amico. Off. lib. 3. p. 116.
...n iudicium vocatus eſt de Senectute p. 156.
...s de repetundis pecuniis Catilina dixit. pro Cæl. p 194.
...t amici mei de ambitu detulit. pro Cæl. p. 125.
...inſimulaſtis pudiciſſimam fœminam. Philipp. 2. pag 376.
...ſare acrius. Acad. l. 2. p. 37.
...vis, Quinte, dedicimus, ſi nimis vocat, atque eat, eiuſmodi leges alias no-
...inare. de leg. l. 2. p. 323.
...quem unquam innocentem in iudicium capitis arceſſas. Off. l. 2. pag.
84.
...ſtulare aliquem de vi Poſtquam. 208 a.
...lius de repetundis eum poſtulavit. Ep. 116. a.
...ge Appium eadem lege poſtulavi Ep. 122 b.
...oſtulare ſervos in quæſtionem. pro S Ro 31 2.
Seſtius à Nurio de ambitu poſtulatus eſt Qu Fr. 308. b.
Clodius cum propinquis ſuis decidit, ne reos faceret. de Ar 253. a.
Decidis ſtatuiſque tu quid ad denarium ſolveretur. pro Quint 3. b.
Qui cum reo tranſigat, poſt eum accuſare decidat. in Verr. 225. a.
Per te, C. Aquili. decidit P. Quintius, quod liberis Scapulæ diſſolveret. pro Quint. 3. b.
Qui medimnis DCC. decidere noluit. in V. 159 b.
Decidere de omnibus rebus rationibuſque ſocietatis. pro Q. 1. b.
Magno tuam dimidiam partem decidiſti. pro Qu. Roſc. 50. b.
Cum hæredibus confeciſſem. Ep 96 a.
Tuum Appella Chio confice de columnis. At. 191. b.
De Acutiliano negotio quod mihi mandaras, confeci. Atti 3. b.
Te ſpero cum Publio confeciſſe Att. 220 b
Dimum evocavit, calumniatores ex ſinu ſuo appoſuit, qui illam hæreditatem Veneri Erycinæ commiſſam eſſe dicerent in V 81. b. Calumniatorem apponere, iſt ſubornare aliquem, qui falſo accuſet.
Verres calumniatores apponebat. h e. Verres iudicabat. in Verr. 113. b.
Iam vereor. P C. ne quod turpiſſimum eſt prævaricatorem mihi appoſuiſſe videar in Att. 165. a Vulgò dicitur: Corrumpere adverſarium, ut colludat.
Tum verò omnibus indigniſſimum viſum eſt, homines honeſtiſſimos electos ex ſuis civitatibus in ferrum atque in vincula coniectos. Cleomenem propter flagitiorum, ac turpitudinis ſocietatem familiariſſimum eſſe prætoris, apponitur his tamen accuſator Navius Turpio quidam. in V. 217 b.
Accuſator apponitur civis Romanus de creditoribus Lampſacenorum. in V. 91 2.

Cum proscriberentur homines, atque ex omni regione caperentur ij, qui adversarij putabantur. pro S.R.21.a.

Lex Cornelia proscriptum iuvare vetat. I.V.101.a.

Cuius procurator à pratore ad tribunos appellare ausus fit. pro Q.21.b. Appellare, *est ab inferiore iudice ad superiorem citare aliquem: aut etiam maiorem potestatem, aut brachium, ut vocant, implorare.*

At Tribunos quod appelles, valdè probo Sic enim legendum. Att.211.b.

Atque adeo cùm iam discessio facta esset, prætor appellatur. in V.233.b.

Quis igitur prætorem appellat? qui quæstor istius fuerat Cæcilius. ibid.

Appellasti Tribunos plebis, ne caussam diceres. in V.35.b.

Appellavi populum, tribunus me submisi. pro Planc.164 a.

Appellantur Tribuni, à quibus cum esset certum auxilium petitum. pro Q. 5.a.

Vt illi planè suo iudicio stare non liceret, in P.96 a.

Trasso est mulier audax, instituit accusatores, instituit testes. pro Clu.21.a.

Accusatorem constituere, in Vert.56.b.

Iudicium constituere. Part.238.b.

Gabinium de ambitu reum fecit P Sylla, subscribente privigno Memmio. Qu. Fr 325.b. Indè Subscribere *dicuntur ij in iudicijs, qui unà cum accusatoribus rei nomen deferunt: non, quod vulgus putat,* Obsignare literas, *significat.* Inde: Subscriptio, & Subscriptores. Vide Lipf. ad Senec. lib. 3. de Ben cap. 36.

In Leontino agro iugerum subscriptio ac professio nomen est plus XXX. in Verr. 172.a.

Quicquid de subscriptionibus eorum Censorum mihi dicendum erit. pro Clu 41 b.

Qui subscriptionem sibi postularunt, cuicumque vos delationem dedissetis. in Verr.61.b.

At venit paratus cum subscriptoribus exercitatis & disertis. in Verr.62.a.

Ille novitius Ligur venalis, ascriptor & subscriptor tuus. pro D.223.a.

Video Censores animadvertisse in iudices quosdam illius consilij Iuniani, cum istam ipsam causam subscriberent. pro Clu. 42.a. Causam subscribere, *aut* in aliquem subscribere *est, iudicium aliquod sua sententia approbare.* Vide Lex Iurid. Brisson.

L. Gellius in P. Popilium subscripsit, quod is pecuniam accepisset. pro Clu. 45.a.

Quia parricidij causa subscriptio esset. de In 69. a.

Quia his rebus iudicatù standum putat. pro Cl.37.b.

Extra quam si ita negotium gestum est, ut eo stari non oporteat. At.87.b.

Meo iudicio multò stare malo, quam omnium reliquorum. 193.a.

Censores ipsi sæpe superiorum censorum iudicijs non stant. pro Cl. 42.b.

Si statuimus vestro de nobis iudicio standum esse. pro Flac. 160.a

Non enim Regulus suo iudicio stetit, sed suscepit causam, ut esset iudicium senatus Offi.74 a.

Nec L. Gellij iudicio stetit Lentulus, neque Lentuli existimatione contentus

fuit

ius, & uterque censoris opinione standum non putavit. pro Clu.

teneri in reb. turpissimis, & teneri in manifesto furto. in Verr

si licet, id hoc tenetur si arguitur non licere. Parad. 119.b.
rtet in eo, quod sit iudicatum. de Fin 58 a.
hoc interdicto non tenetur. pro Cæc. 462.b.
or iudicio quenquam circumvenerit, legibus eum teneri: si Eques Rom.
dem fecerit, non teneri pro Cl. 48.a.
aussam non audisset, & potestas esset ampliandi, dixit sibi liquere. pro
Cæc. 290.a. Ampliare *est differre iudicium.*
fuit, iudices, quare istum nefarium ampliaveritis? ad Her. 35.b.
cia primus tulit, ut comperendinaretur reus, antea vel iudicari primo poterat, vel amplius pronunciari. in V. 81.a.
n consules re audita amplius de consilii sententia pronunciavissent. de Clar. 132 a.
cum miles domum revenisset, egissetque lege in hereditatem paternam. de Or. 99 a. 98.b.
esset agi lege nec ne, pauci quondam sciebant. pro Mur. 129 b.
Quid agas mecum, ex iure civili & pratorio non habes. pro Cæc. 291.a.
Agere cum aliquo ex syngrapha. pro Mur. 132.a.
Agere ex sponso. pro Qu 5.b.
Agere furti cum aliquo. pro Clu. 52.a.
Agere cum aliquo tabellis obsignatis Tusc. 234.b.
Antequam in ius aditum esset, antequam denique mentio controversiæ facta esset. in V. 120 b.
Cum ad pratorem in ius adissemus. in Verr. 232.a.
Direptionibus meorum bonorum in ius adeundi potestatem non facit. Post. 209.a.
De sua controversia in ius adire. Att. 134.b.
De quo non praiudicium, sed planè iudicium factum putatur. I. V. 56.b.
Cum diceret Metellus praiudicium se de capite C. Verris per hoc iudicium nolle fieri in Ver. 181.b.
Exceptio extra quam in rem capitis praiudicium fiat. de In. 69.b.
Non oportet in recuperatorio iudicio eius iudicii, de quo inter sicarios quaritur, praiudicium fieri. ibid.
Iudicium accusatoris in reum pro aliquo praiudicio valere. pro Mur. 138.a.
Cur non eius damnatione aliquid ad hoc iudicium praiudicii comparasti. pro Planc 270.b.
Nimis grave praiudicium in ordinem nostrum. At. 87.b.
De aliquo homine non modo praiudicare, sed etiam gravissimè iudicare. in V. 182 a.
Quod nondum Senatus censuit, nec Pop. Rom. iussit, id arroganter non praiudico, neque revoco ad arbitrium meum. At. 275 a.
Iatu ne causa sit, quare de aliquo maiore maleficio praiudicetur. de In. 69.b.

Vt per illum, qui attulit venenum, de hoc praiudicaretur. pro Clu. 54. a.

Primum postulo id, quod aequissimum est, ut ne quid huc praiudicati afferatis. pro Clu. a.

Si non ex caussis ipsis iudicabimus, sed ad causas iudicia iam facta domo deferemus. ibid.

Res semel atque iterum praiudicata. pro Clu. 27. a.

Tantum semel atque iterum praiudicata. pro Clu. 27. a.

Tantum opinio praiudicata poterat, ut etiam sine ratione valeret auctoritas. de N. 4. a.

Quasi praiudicata res ad has causas deferri soleat. pro Rab. p. 127. a.

Senatus censuit, ut de iis qui ob iudicandum pecuniam accepissent, quaereretur. Att 15. a.

Quaerere de pecuniis repetundis. in V. 71. a.

Quaerere de morte alicuius, pro S. Rosc 38. a.

More maiorum de servis in dominum ne tormentis quidem quaeri liceret. pro Dejot. 144. a. b.

Cuius de morte tanquam de ceremoniis violatis quaeritur. pro Mil. 112. b.

Maiores nostri in dominum de servis quaeri noluerunt. Ibid.

Scaevola Tribunus plebis tulit ad plebem, vellentne de eare quaeri, quo plebiscito decreta à Senatu est consuli quaestio Cn. Scipionis. de Fin. 75. b.

Caussam Verres cognoscebat, hoc est, Verres judicabat. in Verr 113.

Aratus adhibuit sibi in consilium quindecim principes, cum quibus caussam cognosceret. Off. 50. b.

Vt consules cognoscant, qui ager colonus sit, qui contra. in Att. 204. b.

Se de hereditate velle cognoscere, quae eius filio à propinquo homine Apollodoro Laphirone venisset. in V. 112. b.

Sic cognitio pro actione & munere ejus qui cognoscit. *Vtrum hic tandem disceptationem & cognitionem veritatis, an innocentiae labem aliquam, aut ruinam fore putatis?* pro Flac. 151. a.

Quae lex earum rerum, quas Caesar egisset magnam consulibus cognitionem dedit. Att. 263. b.

Coss quorum & lege, & S. C. cognitio, & iudicium fuit. ibid.

Orbis terrarum gentiumque omnium datur cognitio sine consilio, poena sine provocatione, animadversio sine auxilio. contra Rul. 72. b.

Cum dies cognitionis esset. de Clar. 172. a.

Interim mihi videris, Eruci, una mercede duas res assequi velle: nos iudicio perfundere, accusare autem eos à quibus mercedem accepisti. pro S. R. 31. b.

Hinc locutio Iureconsultorum: *Aliquem ex iure manu consertum vocare.* de Or 88 b. pro M. 129. b. Att. 241. *In ius vocare possessionum caussa.*

An non intelligis, quales viros mortuos summi sceleris arguas? pro Rab. 96. b.

Arguere aliquem alicuius facinoris. pro Cael. 37. b.

Nunc non modò te hoc crimine non arguo, sed ne illa quidem communi vituperatione reprehendo in V. 244. b.

Negare oportebit de vita eius & moribus quaeri, sed de eo crimine quo de arguatur. de I a. 66. b.

Et isti est propositus quaestioni, qui hac justè sapienterque disceptet. pro Mil. 106. Disceptare Ciceroni est, *dijudicare causam, & dirimere controversiam.*

Si hanc caussam in foro dicerem, eodem audiente & disceptante te. pro Dejot. 144. b.

Cum Academici Stoicorum controversias disceptarent. Tusc. 210. a.

Fœciales bella disceptando. de Leg. 173. b

Res sunt omen, quarum de re disceptatur. de Or. 125. a.

Qua de caussa definitiones ad omnia de quibus disceptabatur, habebant. Acad. 45. a.

Iuris disceptator, qui privata judicet, judicarive jubeat, prætor esto. de Leg. 185. b. Disceptator *idem est, quod judex.*

Quorum alterum persæpe disceptatores domestico dijudicantur. pro Cæcin. 286. a.

Populum Rom. disceptatorem non modò recuso, sed etiam deposco. contra Rul. 65. a.

Vel severissimis disceptatoribus M. Cælij vitam me probaturum esse confido. pro Cæl. 44. b.

Disceptator, id est, *rei sententiæque moderator.* Part. 230. b

Molestum mihi fuit accusari abs te affinem meum. 2. 1.

Condemnabo eodem ego te crimine. Ibid.

Neq; tamen adhuc habeo, quod te accusem. 2. 7.

Ne in quemvis impunè declamare liceret, id est, *invehi in quemvis, & accusare.* 3. 11.

Hic tu me etiam insimulas 7. 13. *

Te deprecor, ne meum hoc officium arrogantiæ condemnes. 8. 1.

M Claudium postulatum à duobus Gallis. &c. 8. 4.

Non dubito, quin perlatum ad te sit, Appium, à Dolobellâ reum factum. 8. 6. & 8.

De repetundis eum postulavit. 8. 8.

Postulandum me curant, 8. 13.

Nam quod ante columnatus sum, indicato malitiam meam 9. 6.

Operam des, ut socrus adolescentis rea ne fiat. 13. 35.

Piso ab urbe discedit, & sceleris condemnat generum suum. 14. 10.

Acquiescendi. Contentum esse.

Zu frieden sein / Vorlieb nemmen / Vergnügen lassen.

C*Æterùm equidem isthuc, Chreme, æqui boniq; facio.* Heaut 5. 4. ℣. 40. *Requiescam in Cæsaris sermone, quasi in aliquo peropportuno diversorio.* de Orat. l. 2. p. 413.

Tam moveor, quàm tu Luculle: neq; me minus hominem, quàm te putaveris, tantum interest, quòd tu cùm es commotus, acquiescis, assentiris, approbas. Acad.35.

Attica me valdè angit. Sed crebro regusto tuas literas, in his acquiesco. Att. 208.a

Sed cum me ægritudo non solum somno privaret, verùm ne vigilare quidem si- ne summo dolore pateretur, tecum ut quasi loquerer, in quo uno acquiesco. Att.144.a

Habeo enim nihil tentatis rebus omnibus, in quo acquiescam. Nam dum illud tractabam, de quo antea scripsi ad te, quasi fovebam dolores meos Attic. 190 b

Nulla est resp. qua delectet, in quâ acquiescam. Att.65

Vicissim autem senes in adolescentium caritate acquiescimus: ut in vestrâ, & Q. Tuberonis: equidem admodum adolescentis etiam P. Rutili Virginiani familiaritate delector. de Am.135.

Non enim ut tum me à rep. mœstam domus excipiebat, quæ levaret: sic nunc domo mœrens ad remp. confugere possum, ut in eius bonis acquiescam. Itaq; & domo absum, & foro, quod nec eum dolorem, quem à Rep. capio, demus iam consolari potest, nec domesticum Resp. Ep.51.

Cuius in animo improbitas versatur, nunquam sinit eum respirare, nunquam acquiescere. de Fin.60.

His verò temporibus habemus aliud nihil, in quo acquiescamus. Ep 48.

Artes nostræ, nescio quomodo nunc uberiores fructus ferre videntur, quàm olim ferebant: sive quia nulla nunc in re aliâ acquiescamus: sive quòd gravitas morbi facit, ut medicinâ egeamus. Ep.127.b.

Quod tantam caussam & dico intra domesticos parietes: dico extra conventum, & eam frequentiam, in quâ oratorum studia niti solent: in tuis oculis, in tuo ore vultuq; acquiesco: te unum intueor, ad te unum omnis mea spectat oratio. pro D.144.b.

Neque ut ea cognoscas, quæ tibi notissima sunt, ad te mitto, sed quia facilimè in nomine tuo acquiesco, & quia te habeo æquissimum eorum studiorum, quæ mihi communia tecum sunt, æstimatorem & iudicem. de Fin.91.a.

Equidem ex his etiam fructum capio laboris mei, qui iam ætate provecti in nostris libris acquiescunt de D 109.a

Quare cum aures extremum semper exspectent, in eo acquiescant, id vacare numero non oportet Or.216.b

Metellum omnibus concionib. capitis arcessere Iug.c.73.

Capite censos Iug.c 86.

Meritò pro honoribus suis, quæ poscit causa, allego. 3.69.

Vt irritus spei cunctationis arcessar 7.17.

Authoritas sua usque ad officij mulctam condemnatione progressa est. 7. 96.

In sui aut suorum excusationem, nostros quoq; homines falsâ assertione subdederunt 9.10.

Ad

Ad posteriores iudices transtulerunt. 9.131.
Vbi refusas in dominam comperimus actiones. 10.39.
Rursus aliquem obiectis urgere 10,45.
Fraudis aliquem incessere. Ibid.
Arguere aliquem. Ibid.
Quem Cyriades vir parilis dignitatis, mutuâ accusatione credidit remordendum. 10 45.
Cùm & actione civili, & criminali accusatione premeretur. 10.51.
Qui laqueos criminis prioris evasit. Ibid.
Divi Principis denegata est improbis audientia. 10.61.
Africanus violentiæ crimen objecit. 10.70.

Addendi. Apponendi. Adjungendi. Conjungendi.

Darzuthun/Zumessen/Zusammen thun.

ARistarchus qui notam apponebat ad malum versum. in P.95.a.
Reliquis epistolis tantum faciam, ut notam apponam eam, quæ mihi tecum convenit, Ep.205.a.
Nec signum tuum in epistola, nec dies appositus est, Bru 91.b
In illam orationem Metellinam addi quædam Att.8.a
Cur ergo in illud quotidianum interdictum, unde ille me vi deiecit, additur, cum ego possiderem. pro Cæc.302.b
Misi ad te epistolas ad Martianum & ad Montanum, eas in eundem fasciculum velim addas. Att.203 b.

Adducendi.

Zuführen/Bewegen.

Aiacem quidem ira ad furorem mortemq; perduxit. Tusc.210.a
Octavius veteranos perduxit ad suam sententiam. At.257.a
Perducere aliquem ad suas conditiones iniquis rationibus. Pro Quint. 4.b.
Expositis suis difficultatibus hominum ad HS. LXXX perducit, eamq; ei pecuniam numerat I V:123.a.
Scaptius regat, ut eos ad talenta ducenta perducat. At.83.a.

Adeundi

Adeundi. *Vide* Accedendi.

Adhærendi. Pertinendi.

Anhangen / Zugehören / Herbeymachen.

A *D disciplinam tanquam ad saxum adhærescunt.* Acad l.2. p.10.
Olim Nesiuleio (al. ne Syllæo) *illo æris alieni in freto ad columnam adhæreseret, in Tribunatus portum perfugit.* pro Sest.6 b.
Ipse vero utiq; fac venias, si potes in his locis adhærescere, & Pyliam adducere Att.57.b
Syrenes neq; vocum suavitate videntur, aut novitate quadam & varietate cantandi revocare eos solita, qui prætervehebantur, sed quia multa se scire profitebantur, ut homines ad earum saxa discedendi cupiditate adhærescerent. de Fin.136 b
Ad quamcunq; sunt disciplinam quasi tempestate delati, ad eam tanquam ad saxum adhærescunt. At.3.a
Sanè tanquam in quodam silice iam omnia adhærescunt. Ep.115.a
In me uno consulares faces iacta manibus Tribunitijs: in me omnia, quæ ego quondam retuderam, coniurationis nefariæ tela adhæserunt. pro D. 226.a
Nonne providendum Senatui fuit, ne in hanc tantam materiam seditionis ista funesta fax adhæresceret? pro Do.215.b
Omninoq; ita iustitiæ honestatiq; adhæresceret, ut dum eam conservet, quemvis graviter offendat. Mss.17.b
Dixisti non tam ea, quæ recta essent probari, quàm quæ prava sunt, fastidijs adhærescere. de Orat.107.b
Hortensius in celeritate & continuatione verborum adhærescens sui dissimiliter videbatur fieri quotidie de Orat 195.a
Calidi oratio ita pura fuit, ut nihil liquidius: ita fluebat, ut nusquam adhæresceret. de Or.190.a
Ita se alij ad philosophiam, alij ad ius civile applicant, hoc est, adiungunt. Off.23.
Ad hanc potissimùm philosophiam me applicavi Aca 16.a
Voluptas non potest ad honestatem applicari. de Fin.72.b
Qui ad scribendum historiam maximè se applicaverunt de Or.113.b
Aut temerit, quod in itinere se tam familiariter applicaverit. de In.67.a
Meque ad Molonem applicavi. de Clu.134.a.
Oppianicus se ad Staleni familiaritatem applicavit. pro Clu. 31. b. & 27.a
Sicilia se ad amicitiam fidemq; populi Roman. applicuit. In V.109.a
Applicare se & adiungere ad virtutem. de Am.105. *b. Chrysippus medium se fie-*

se fieri voluit: sed applicat se ad eos potius, qui &c. de Fa 141.a
Omnes vires civitatis se ad Pompeij ductum applicaverunt. Ep.43.b
Ad se diligendum omne animal applicatum est. de Fin.113 b
Quam (probitatem) qui appetunt, applicant sese, & propius admovent. de Amic.121.a
Deinde requirunt atq; appetunt bestia, ad quas se applicent eiusdem generis animantes de Am.111.a
Cui Romæ exulare ius esset, si se ad aliquem, quasi patronum applicuisset. Or. 99.b
Indi cùm ad flammam se applicuerint, sine gemitu aduruntur. Tuscul. 241.b
Viæ quæ pertinent ad iecur, eiq; adhærent. de N.53.b
Venæ in omnes partes corporis pertinentes. 54.a.item.
Nervi toto corpore pertinentes. Ibid.
Aspera arteria ad pulmones usq; pertinet, de N.53.a
Qua potest igitur contagio ex infinito penè intervallo pertinere ad Lunam, vel potius ad terram. de D.127 a
Ratio quadam pertinens per omnium rerum naturam. de N.9.a
Vis quadam sentiens atq; divina, quæ toto confusa mundo est. de D.115.b
Vis vitalis per omnem mundum pertinens. de N.30.b
Deus pertinens per naturam cuiusque rei, per terras Ceres, per maria Neptunus. de Nat 40.a
Ut si iam concedamus, aliquid vim cœlestem ad eos, qui in terrâ gignuntur, pertinere. de D.127 b

---

Adjuvandi. Auxilii. Iuvandi. Opis. Opitulandi. Perfugii. Præsidii. Subsidii. Suppetiarum. *Vide etiam* Defendendi. Patrocinij.

Helffen / Behülfflich seyn / Beystehen / Schützen / Schirmen / Beystand leisten / Hülf begehren / anruffen. Zuflucht suchen.

D*a mihi operam parumper: paucis, Euclio, est, quod te volo.* Aul.2.2. ℣.22.
Dare operam adiutabilem Mil 4.℣ 8.
Auxilio alicui esse Amph.Prol.℣.92.
Neq; in hero quicquam auxilij Amph.1.1.℣.5.
Alcumena in tempore auxilium ferunt, Amph 3.1.℣.17.

Non

Non metuo, quin mea uxori lata suppetia sint. Amph. 5. 1. ỷ. 54.
Eis auxilium ferant. Capt. 4 3 ỷ 8.
Nescio unde auxilij, prasidij, perfugij, mihi aut opum copiam comparem, aut expetam. Cist. 3. 5 2. 13.
Augete auxilia vestris iustis legibus. Cist. 1. 3. ỷ. 52.
Beneficium esse oratione, si ad rem auxilium emortuum est. Epid. 1. 2. ỷ. 14.
Nec mihi plus udes adiumenti, quàm illa. Epid. 3. 1. ỷ. 15.
Tibi quidem quod ames, domi praesto est, fidicina, operâ meâ. Epid. 5 1. ỷ. 46.
Sed memento suppetias mihi cum sorore ferre. Epid. 5. 1. ỷ. 52.
Arripe opem, auxilium ad hanc rem propere Mil. 4. ỷ. 265.
Iuvabo te, aut re, aut operâ, aut consilio bono Pseud. 1. 2. 17.
Nisi quid mihi in te est auxilij Ps. 1 1. ỷ. 59.
Tibi inventurum esse auxilium. Ps. 1 1 ỷ. 103.
Aliqua fortuna fuerit adiutrix tibi. Ps. 5. 2. ỷ. 13.
Si unum ostium obsideatur, aliud perfugium gerit. Truc. 4. 4. ỷ. 17.
Mihi nunc auxilio adiutores sint, & mecum militant, quicquid ego malè feci auxilio & suppetia mihi sunt domi. Epid. 5. 2. ỷ. 11. 12.
Do tibi ego operam Most 3 2. ỷ. 119.
Ecquis suppetias mihi audet afferre. Men. 5. 6 ỷ. 14.
Et operam dabo, & defendam, & subveniam sedulò Men 5. 7. ỷ. 10.
Na tibi suppetias: tempore adveni modò. Ich will dir helffen: komm nur bey zeit herbey. Men. 5. 7. ỷ. 33.
Opemq; herili ita tetulit Ps. Arg. ỷ 6.
Si unquam quenquam DI immortales noluère esse auxilio adiutum. Pseud. 4. 1. ỷ. 1.
Ad eam rem usus est tuâ mihi operâ. Pers. 2. 5. ỷ. 27.
Tetuli ei auxilium Rud Prol. 2. 69.
Aliquo auxilio adiuvet. Rud. 1 4. ỷ. 39.
Ferre opem inopia, Rud 3. 2 ỷ. 2.
Currite huc in Veneris fanum, vestram iterum imploro fidem. Rud. 2. 2. ỷ. 8.
Capitali ex periculo, orbas auxilijq; opumq; ad se recepit Rud. 1. 3 ỷ. 19.
Ferte suppetias. Rud. 3. 2. ỷ. 10.
Vti egenti opem afferas Pers. 2. 3. ỷ. 4.
Hoc neq; isti usus est, & illi misera suppetias fert. Rud 4. 4. ỷ 39.
Non quid agam certum est; Pamphilúmne adiutem, an auscultem seni. Si illum relinquo, eius vitae timeo, sin opitulor, huius minas. And. 1. 3 ỷ. 4.
Ad te venio spem, salutem, auxilium expetens And 2. 1. ỷ. 10.
Auxilij non habeo copiam And. 2. 1. ỷ. 10.
Iuno Lucina fer opem, serva me obsecro. And 3 1. ỷ 15. & Adel. 3. 5 ỷ. 41
Populares ferte misero atque innocenti auxilium subvenite inopi. Adelph 2. 1. ỷ 22.
Vt meastultitia iustitia tua sit aliquid prasidij. Haut. 4 1. ỷ. 33.
Ego sum maius defensam hanc, atq; illum mortuum. Adel. 3 5. ỷ. 47.

Animam

linquam potius quàm te deseram. Adel.3.5.℣.52.
um amico atq; æquali suo video inservire & socium esse in negotijs. 3 1.℣.9.
xsum è servire commodis vestris. Heaut.Prol.℣.50.
mutuas operas. Phor.2 1.℣.37.
e aliquem comiter. Phor.3.3.℣.4
quid opus potes afferre huic. Phor 3.3.℣.10.
re alicui Phor Pro ℣.8.
nunc opere me adiuves, ac dudum re opitulata es Phor.5. 3.
auxilium tulit. And 1.1.
abe ad uta me, quò id fiat facilius. Eun.1.2.
tu igitur paullùm da mihi opera : Helff mir ein wenig. Eunuch 2.
bus & re salvâ & perditâ profueram, & prosum sæpè. Ibid.
huic ipsi opus patrono est, quem defensorem paro. Eun.4 6.
nc ego te in hac re mihi oro, ut adiutrix sies: te mihi patronam cupio, Thais, te obsecro Eun.5 2.
de quid agas, ne neque illi prosis, & tu pereas Eun.5.5.
tua stultitia semper erit præsidium. Heaut.5.2.
Matres omnes filij in peccato adiutrices, auxilio in paterna iniuria solent esse. Ibid.
Nam quod isti dicunt, homines nobiles eum adiutare, assidueq; unà scribere: &c. Adelph.Prol.
Illæc fidem nunc vostram implorat: id est, Auxilium. Adel.3.5.
Succurrendum est Adel.5.3.
Bonitasq; vestra adiutans, atq; æquanimitas. Phor.Prol.
Ego in insidijs hic ero succenturiatus, si quid deficies. Phor.1.4.
Tradere operas mutuas. Phor.1.5.
Nihil ita essent, cum ille haud stares, Phædria. Du würdest jhm nicht beystehen Ibid.
Fertis misero atq; innocenti auxilium, subvenite inopi. Adel.2.1.
Atq; huic malo salutem quærant, auxilij nihil afferant. Adel.3.2.
Ipsa si cupiat salus servare, prorsus non potest hanc familiam. Adel.4.7.
Succurrendum est Adel.5.3.
Qui sic sunt, haud multum hæredem iuvant. Hec.act.3.5.
O mea Bacchis servatrix mea. act.5.4.
Nihil aderat adiumenti ad pulcritudinem. Phor.act.1 2.
Fortes fortuna adiuvat. Phor.1.4.
Vnde nunc mihi auxilium petam. Phor.5.1.
Pariter nunc opera me adiuves, ac dudum re opitulata es. Phor.5 3.
Aliquot amicos mihi advocabo ad hanc rem qui adsient, ut ne imparatus sim cum adveniet Phormio. Ibid.
Qui me dudum, ut dixti, adiuris comiter. Phor.3 3.
Quæ est mihi Phormionem adiutorem ad hanc rem dare. Phor 1.5.
Vestra intelligentia siet adiutrix nostra industria Hec Prolog.

In hac

In hac re adiutor sis mihi. Phor. 4. 4.
Neq; notus quisquam aderat, qui adiutaret funus. Phor. 1. 1.
Qua successori commodare potest, is qui provinciam tradit. Ep. 31. b
Quibus tu quacunq; commodaveris, erunt mihi gratissima Ibid. 222. a.
A te peto, quando apud gratos homines beneficium ponis, ut eò libentius commodes, operamq; des, &c. Ep. 223.
Quamobrem peto à te maiorem in modum, ut his omnibus in rebus, quantum tua dignitas fidesq; patietur, commodes Ep. 218. b
Peto igitur abs te, ut omnibus rebus, quo sine molestia tua facere possis, ei commodes Ep. 219. a
Cupio ei societati, quibuscunq; rebus possim, commodare Ep. 297. a
Quicquid ei commodaveris, erit mihi maiorem in modum gratum. Epistol. 211. a.
Hac à virtute donata, catera à fortuna accommodata esse videntur. pro Mar. 134. a.
Commodare alicui. At 31 b
Tranquilla republic sine me ipso, sed per me tamen perfruantur. pro Mil. 120. a
Tu qui rationem dicendi per teipsum, usum autem per nos percipere voluisti. de Or. 109. b
Exturbare aliquem, qui & per se, & per suos, & verò etiam per alienos defendatur. pro Mur. 135. a. *Per* opem notat.
Cum meam domum refertam viris bonis per amicos suos complerent. pro Do. 224. b
Nihil interest, utrum per procuratorem agas, an per teipsum. 66. b.
Recede de medio, per alium transigam. pro S. R. 27. a
Per binos tabellarios misi Romam literas At. 86. b
Tu autem sæpe dare poteris tabellariis publicanorum per magistros scriptura, & portus, & nostrarum diœcesium. At. 76 a
Vtinam aliquod in hac miseria Reip. πολιτικὸν opus efficere & navare mihi liceat! At. 147. a
Nemo est tam afflictus, qui si nihil aliud studeat, nisi id quod agit, non possit navare aliquid, & efficere Ep. 79. b.
Equidem tam mihi videor navasse operam, quòd huc venerim. de Orat. 111. a
Tibi omnes navare operam & studium volunt Att. 277. b
Qui etiamsi suffragandi studia non navant, tamen afferunt petitioni aliquid. Qu. de Pet. 107. b.
Quàm vellem! Bruto studium tuum navare potuisses Att. 140 a.
Petitionis quidem tua ratio mihi semper fuit explorata, sed tamen operam navare volebam. Ep. 150. b.
Etsi minus in curia atque in foro, at in literis & libris, ut doct. si mi veteres fecerunt, navare operam reip. & de moribus ac legibus scribere. Epist 127. a
Sed si me audiant, navent aliam operam, aliam ineant gratiam pro Cæ 51. à

Nava-

am alicui,atq; ei sese venditare pro D.243.
am Respub. Ep.159.b
miles operam Imperatori. de Clar.191.
cum eius fortuna misera atq; iactata portum ac perfugium futu-
Clu.19.a
qua spectat in nos solos,neque aliud potest habere perfugium. Off.

extremis Reip. temporibus perfugium & præsidium salutis. pro

nunem arcem bonorum,obstruite perfugia improborum. pro Syl.

rebus adversis perfugium ac solatium præbent. pro Arch.

mune perfugium in C.118 a
erfugium omnium laborum ac solitudinum. de Diu.139.a.
erfugio excludere aliquem. Ep.71.b
o desperatissimo perfugio uti posset in Verr.129.a
rè celebranda & ornanda quod honestius potest esse perfugium,
u interpretatio? de Orat.101.b.
gium,una spes vel qua est. pro S.Rosc.43.b
u paratum nobis & perfugium putemus. Tusc 274.b
ut nobis sint auxilio. ad Heren lib.1.p.34
difficile est,invenire quid sit causa adiumento. Ad Heren. lib.

fore,qua incommodo mederi possit. ad Heren.lib.2.p.49.
anis morum & sermonis societas opitulata est. ad Heren. lib. 4.

dicat auxilio, qui paululum in rebus difficillimis aspiravit, ad
.4.Ibid.
istrâ mentum sublevat. ad Her lib.4.p.126.
lam in oppidum recepit. de Invent.lib.2.p.247.
ter,neq; hortanti deero,neq; roganti. de.Or l.1 p.270.
pplicibus,excitare afflictos,dare salutem. de Or.l.1.p.277.
ibi percontanti,aut quærenti aliquid defuisti. de Or l.1 p 295.
succurras,ægris medeatur,afflictos excitet. de Or lib.1.p 313.
entibus atque opem amicis porrigere atq; tenere. de Orat. lib.1.

um sæpè à viris bonis frustrà implorari patietur. de Or.lib.22.

axilium ferre non possum. de Or.lib.2.p.402.
eorum,qui audiunt,quàm celerrimè succurratur. de Ora.l.2.p.

nas in virtute,quàm in casu præsidium collocavit. ad Heren.lib.

opis auferret,quo minus attulisset gratia. pro Q.p.10.

Innocentium calamitatem levare. Pro S. Rosc. p. 19.

Quo quasi in portum rejectus à cæteris suspicionibus confugere posses, ubi scopulum ejusmodi offendis. Omnem suspicionem in vos ipsos recidere intelligis. Pro S. Rosc p. 64.

In re aliqua operam suam alijs profiteri Pro S Rosc. p. 90.

Multis sæpè in difficillimis rebus præsens auxilium ejus oblatum est. in Verr. p. 465.

Siciliam multis undiq; cinctam periculis non terrore belli, sed celeritate consilij explicavit. Pro lege Man. p. 639.

Alicuius innocentia, quasi in aliqua perniciosissima flamma, atq; in communi incendio subvenire. Pro A. Clu. p. 4.

Acrioribus salutisua remedijs subveniendum putavit. Pro Aul. Cluent. p. 31.

Auxilium petere ab aliquo capiti & fortunis suis. Ibid.

Ferre opem patriæ Pro C. Rabir. p. 150.

Aliquem periculis suis ex flamma atq; ferro ac penè ex faucibus fati eripere, conservare ac restituere. in Luc. Cat p. 192.

Opem & auxilium alicui afferre in L. Cat. p. 200.

Qui mihi studio penè præcurritis. in L. Cat. 215.

Ad opem auxiliumq; alicujus concurrere Pro L. Mur. p. 244.

Auxilium alicui ferre. Pro L. Flac. p. 307.

Nullum auxilium requisivit Pro L. Syll. Ibid.

Aliquid adiumenti, opis, atq; auxilij alicui ferrè Pro L. Syll. p. 140.

Opem & salutem ferre Pro Arch Poeta. p. 345.

Auxilium ab alienis efflagitabo. Or. ante. exil. p. 361.

Alicuius invocare subsidium Ibid.

Opem alicui ferre. in orat. ante exil. p. 364.

Auxilium implorare & fidem Pro Dom. p. 404.

Auxilium & opem meæ saluti tulit Pro Dom. p. 411.

Auxilio diminuti deficiantur. de Arus. Res. p. 481.

Fidem alicujus implorare Pro Cn. Planc p. 537.

A summo imperio petendum esse auxilium arbitrabantur, ut præcipitanti patriæ subvenirent. Sest. p. 13

Adiutor fuit datus ad excitandum Antonium Sest. p. 8.

In Magistratus tutela Reges atq; exteræ nationes semper fuerunt. Sest. p. 33.

Cum legationis perfugio uti noluisse, appellatione improbissimâ ad auxilium nefariorum confugisti Vat. p. 88.

Ego voluntati tuæ in periculis nullo modo deesse possum. Cor. p. 128.

A quo senatus sæpè communis salutis auxilium expetit Corn. p. 131.

Summâ utilitate, ac maximo sæpè præsidio in periculis atq; asperrimis temporibus carendum erit. Corn. p. 134.

Hostes ad nostros imperatores aufugerunt. Ibid.

Iu eâ graviter ferremus, minus & debilitari auxilia populi Romani. Corn. p. 135.

Quibus vos in his angustijs ærarij subveniatis necesse est Pro r. 160.

Nul

Nullum in me præsidium suis fortunis est constitutum. in Verr p.112.
Fœmina gignere ipsa sibi præsidia,& habere domi fortunarum omnium sociûm, participemq; possunt. pro Font. p.584
Amplitudine alicujus præsidia periculis suis, aut adjumenta honoribus quærere Pericula innocentia tecti pellimus: honores ex loco, sed eadem nostra illa laboriosissima ratione vitæ, si vestra voluntas feret, consequemur. Pro leg Man. p.80.
Auxiliis eum tuis & copiis adjuvares. 1.7.
Cujus ego dignitatis fautor, & adjutor extitissem. 1.9.
Huic te unum tanto adjumento esse, si volueris, posse intelligo. 2.5.
Hoc à te peto, ut subvenias huic meæ solicitudini. Ibid.
Consilio te ut possim juvare. 2.6
Satis probè ornatus auxiliis. 2.9
Non tibi solùm, sed tuis omnibus video in perpetuum summo te præsidio futurum 3.10.
Esse alicui præsidio. Ep. ad Fam l 3. p.120.
Literæ Q. Fratris, & T Pompenij necessarij mei, tantum mihi spei dederant, ut in te non minùs, quàm in tuo collegâ mihi constitutum fuerit. Ep. ad Fam. l 5. p.120.
Petere auxilium Ibid.
Quòd si mihi tuâ clementiâ opem tuleris, omnibus in rebus me fore in potestate tuâ tibi confirmo. Ep. ad Fam. l.5 p 121.
Aliquid opis occidenti Reip. tulissemus. 4 1.
Quoniam nihil jam videmur posse opitulari Reip Ibid.
Cui cum me rogarent, ut adessem in Senatu Ibid.
Consilio, studio Marcello *non defuimus* Lassen ihn nicht. 4.7.
Sontibus opitulari. 4.13.
Literæ Q fratris tantum spei dederunt, ut in te non minus auxilij, quam in tuo collega constitutum fuerit. 5.4.
Ille mihi debebat, quòd non defueram ejus periculis. 6.11.
Me Dijs juvantibus ante biennium expectabis. 7.21.
Et si Reipubl. causa maximè gaudere debeo, tantum ei te præsidij, tantum opis attulisse extremis penè temporibus. Epistol. ad Famil. lib.10. pag. 288.
Magnis subsidijs fulta est respub. Ep. ad Fam. l.12. p.354.
Sulpitij morte magnum præsidium amisimus. Ep. ad Fam. l.12. p.355.
Quod enim poterat mihi esse perfugium spoliato. 5.15.
Nescio quomodo illa ipsa excludere me à portu & perfugio videntur. Ibid.
Vter eodem perfugio quo tibi utendum censeo 5.21.
Est unum perfugium doctrinæ & literæ, quæ secundis rebus delectationem habere videbantur, nunc verè etiam salutem. 6.12.
Inprimis opportunum videtur his præsertim tēporibus habere profugium. 7 21
Quæ quidem ego non perferrem, nisi me in Philosophia portum contulissem. 7.31.
Transfugit ad populum 8.6.

D 2 *Ani-*

Animadverti nullum alium receptum Antonium habere, id est, locum tutum in quem se reciperet. 10.11.

His temporibus difficilimis Reipub. quicquid subveneris &c. 10 5.

A te peto, ut dignitati meæ suffrageris i.e. *subsidio sis, patrocineris.* 107.

Subveni patriæ, opitulare collegæ, omnium gentium consensum adiuva. 10. 10.

Quamvis ab exercitu lepidi recipiatur entsetzt werden 10.11.

Si hominem offensum mihi non sublevassem &c. 10.18

Tu mi Cicero quod fecisti adhuc, idem præsta, ut vigilantes, nervosq; nos subornes id est *instruas, adiuves præsidijs* 10.23.

Magna subsidia Respub. habet expedita 10.24.

Miles auxiliarius. 10.32.

Necesse est huic tanto incendio succurrere omnes 10.33.

In eum locum res deducta est, ut nisi quis Deus vel casus aliquis subvenerit, salvi esse nequeamus. 16.11.

Cuius rei dum tempus erit, cùm quid opis Reipublicæ laturus exercitus sit. Ep. ad Fam. lib. 12. p. 358.

Præsidium voluntarium, necessariumq; comparavi. Epist. ad Fam. lib. 12. p. 370.

Puer egregius præsidium sibi primùm, & nobis, deinde summæ Reipub. comparavit Ep ad Fam. lib. 12 p. 380.

Huic ferri auxilium oportet. prov. p. 161.

Præsidium consulum exploravi, Pis. p 182.

Multis sæpè auxilio fui Pis. p. 185.

Auxilium alicuius retardare Pis. p. 2 11.

Neque generum neque collegam suum Tribuno plebis defuturum. Pis. pagin. 212.

Tibi magna præsidia & auxilia à Bessis peditum, equitumq; pollicitus est. Pis. p. 214.

In illâ omnium Barbarorum defectione Sestium prætorem tutata est. Pis. pag. 214

Præsidiis salutaribus & necessariis septi sumus Mil. p. 222.

Arma, Centuriones, cohortes, non periculum nobis, sed præsidium denunciant. Mil p. 223.

Vnius amici opes mihi subvenerunt. Rab. p. 281.

Tu nunquam meis liberis me absente, nunquam coniugi meæ defuisti. Rab. Ibid.

Memoriam tuam implorat, quâ vales plurimum. Deiot. p. 321.

Negat se à te unquam in Deiotari Tetrarchiâ pedem discessisse in primis finib. tibi præstò se fuisse dicit, usque ad ultimos perfecutus. Deiot p. 322.

Occurrere solet misericordia tua supplicibus. Mil. 224.

Tibi victori non solum ad hospitium, sed periculum etiam atq; ad aciem præstò fuit. Deiot. 2. p. 314.

Ego nec Republica, ne amicis unquam defui. Mil. 2 p. 346.

Qua

Quare egestati & are alieno tuo propter mortem Caesaris subvenire potuisset. Phil 2 p.312

Liba[illegible] *& prope cadentem Rempublicam fulcire superetis.* Phil.2.pag. 35[illegible]

Auxilio vestro oportet subvenire saluti communi. Phil.5.p.407.

Alter ad evertendam, alter ad conservandam Rempublicam praesidia quaerebat. Phil.10 p.470.

A *quo insperatum & repentinum Reipublicae praesidium legionum equitatus auxiliorum magna & firma copia comparantur* Phil 10.p.475.

Adiutorem se Bruto fidelissimum & constantissimum praebuit. Philip.pag. 475.

Eius auxilium ad Italiam vergere. Phil.1.p.428.

Cassium Proconsulem copijs suis opibusq; iuvissent. Phil,11.p.488.

Ab eodem rege adiuti sumus equitatu & pedestribus copiis. Phil.11.p.9.

Subveni olim impendentibus periculis maximis cum dimicatione capitis Phi. 119.p.495.

Ad omnes insidias praesidia quaerenda sunt. Phil.12.p.504.

Militibus inclusis opem ferto. Phil.p.525.

n omnibus rebus me illesibi affixum habebit Ep.ad Fam.lib.1.p.19.

Huic te unum tanto adiumento esse, si volueris, posse intellige, ut nihil sit praeterea nobis requirendum. Ep.ad Fam.lib 2.p.41.

Tam manum tu mihi cura, ut praestes. Att.lib.1.p 6. Loquitur de suffragatoribus in petitione Consulatûs.

ravedini omni ratione subveni. Ep.Att.lib.16.p.509.

rre praesidium labenti. Ep.Brut p 565.

yos tibi comites ac adiutores negotiorum publicorum dedit Respublica. Ep. Q. Frat.lib 1.p.572.

e cum forensibus operis, laboribus periculis non deservisse mihi videre praesidium de Fin.lib.1.p.100.

m operam indigentibus salutemq; ferres. de Fin l.2. p.277.

sidium petere ab aliquo. de Fato.p.291.

gnum sibi praesidium ad beatam vitam comparare. Quint.Tusc.lib.2.p. 47.

partes sibi definitas esse traditas, è quibus saepè opem referre possit. de leg. b.3 p.366.

ripeas populum censu, ordinibus, aetatibus, plus adhibet ad suffragium auxilij Ibid.

ter nostrum praesidium reliquit. Qu.Tusc.lib 3.p.313.

rò etiam praesidij se aliquid sibi constituere putant. de petit. Cons.pag. 6.

as opem ferre. Tusc.4 p.452.

ab aliquo opem. Tusc.l.5.p.252.

igitur potius ope utamur quàm tua? Ibid.

a praesidia habere. Qu Tusc.l.5.p.458.

Hoc maximè officij est, ut quisque maximè opis indiget, ita ei potissimum opitulari. 1. Off. p. 2.

Spectat in nos solos, neque aliud ullum potest habere perfugium. 1. [illegible] pag. 6.

Quorum opere efficitur aliquid hominum usum atque vitam. Offic. 2. p. 69.

Præsidium sibi paratum viderit. Off. l. 2. p. 93.

Profectò aliquid opis occidenti Reipublicæ tulissemus. Epist. ad Fam. lib. 1. p. 90.

Uti alicujus operâ Ep. ad Fam lib. 9. p. 272.

Si mediocre auxilium dignitatis nostræ habuissemus. Fam. lib. 11. p. 321.

Ad auxilium patriæ accedere. Ep ad Fam lib. 11.

Habere auxilium dignitatis. Ep. ad Fam. lib. 11. p. 327.

Si melior casus fuerit, revertemur Romam: si mediocris, in exilio vivemus: si pessimus, ad novissima auxilia descendemus Ep ad Fam lib. 11 pag. 321.

Quòd tuam dignitatem amplificari velim, tuis optimis consilijs, amplitudini, gloriæ numquam defuturum Fam. lib. 11. p. 325.

Tuis laudibus nullo loco, nec consilium, nec studium meum defuturum. Fam. l. 11. p. 326.

Me neque deesse ulli in re, neque umquam defuturum dignitati tuæ. Fam. l. 11. p. 318.

Ut illud subsidium senectuti parem Ep. At lib. 1. p. 26.

Nisi quis Deus nos respexerit Ep At lib. 1. p. 34.

Huic rei subventum est maximè à nobis. Ep. Att. lib. 1. p. 34.

Ut subsidio venirem Ep Att. lib. 6 p. 88.

Ut communi consilio Reipublicæ afflictæ opem atque auxilium feramus. Ep Att. lib. 8. p. 249

Subsidio ire possum Ep. At l 8. p. 255.

Cives ferte opem, & restinguite. Div. 1 p. 184.

Auxilium expetere. Q Tusc. l. 2. p. 154

Deinde quod attulit auxilium non modò reliquis magistratibus, sed etiam privatis Cic. de leg. li. 3. p 353.

Auxilium & vestras manus peto. Q. Tusc. l. 2. p. 362.

Quam quidem ad rem nos (ut videmur) magnum attulimus adjumentum hominibus nostris. Off. 1. p. 1.

Habent à natura adjumenta rerum gerendarum. Off. 1. p. 30.

Nisi communi vita ab hominibus harum rerum auxilia petere didicisset. Off lib. 3. p. 69.

Quis enim ægris subveniret? Off lib. 2. p. 69.

Præsertim cùm necessitati non subveniatur. Off. lib. 2. p. 87.

Cùm alios juvare velint. Off. l. 2. p. 92.

Ad hanc rem vos adjutores profiteamini Pro S. Rosc. p. 39.

Ad rem aliquam operam suam polliceri. Pro S Rosc. p. 43.

Præsidio esse contra vim. Pro Q p. 2.

Adjutore quodam uti. Qu. Tusc. l. 2. p. 341.

Ma-

habere auxilia. Qu Tusc l 2.p.248.
ultatis adjumenta, quæ tibi scio esse seposita, ut prompta ac parata sint
de petit. consul p 387.
os libidinis, alteros facinoris adiutores haberet. de petit. Consul p.

oquidem ea in rebus maioribus administrandis adjuvat plurimum.
l.2.p.76.
atio & institutio vitæ adiumenta hominum desiderat. Offic. l.b 2.p.

n alterius auxilio eget. Cat. c.1 Sallust.
ope niti decet. Cat. c.1.
s alicui decretis Cat. c.33.
per liberos subvenite mihi misero, ite obviam iniuria. Iug. c.14.
ne laborantibus suis auxilio foret: Iug. c.52.
subvenire, Iug. c.85.
m auxilio à populo Romano implorare, 1.19, die Römer vmb hülff beystand bitten. Iul Cæs comm.
m Romam ad Senatum venire auxilium postulatum, Ibid,
magna fit tu auxilium à Cæsare petere cœperunt, 1.20,
& ex proximis hibernis & à Cæsare subsidia ventura, 1,38,
s vestro auxilio spoliare, qui vestra salutis causa, suum periculum ne-
unt 7 231.
ies, quorum erant in fide, legatos mitunt, subsidium rogatum. 7.

suis ierunt. 7.225.
en jren zu hülffe gezogen.
n quicquam alicuius auxilium implorare. 1 C.286.
ntro difficultatibus obiectis, ab animi virtutibus auxilium peten-
videbat. 7.224.
a quintam legionem, ab opere deductam subsidio suis duxit.

nè omni acie perturbata, cohortatus suos, legionem unam subsidio du-
r.
imperatori, quam constituistis, operam date. 3. C 423.
indomiti, spe libertatis excitati, sub oculis domini, suam probare ope-
udebant 1. C.317. sic 324.
b oculis detrimento accepto.
tera Cæsar omnibus bellis Gallicis, optima, fortissimaque erat usus,

celeriter foret subventum, nihil reliquum futurum &c. quingente-
xagesimo tertio,
rum universo exercitu, fugientibus suis suppetias occurrit.

indigus es. 1.3.
iigos sublevare. 4 67.

Subvenire rei alicui properatâ curâ. 1.10. Symm.
Nihil herili mensa, nihil servitiis, aut pecori defuturum. 1.11.
Noctu dare operam amicis. 1 23.
In eam rem tuum munus imploro. 1.62.
Iuvare salutem alicujus. 1.66.
Prodesse alicui juvandâ salute. Ibid.
Effice, oro te, ut divinitus videatur oblatum tui honoris auxilium. 1.68.
Hinc spes oritur, quæ Theophilo clarissimo viro tuam opem de meo sermone promittit. 1.106.
Quid ejus commodo velimus, in aperto est. Ibid.
Amicorum desiderijs operam non negamus. 1 72.
Omnes, qui Palatinis stipendijs enitescunt, juvare præsidio. 1.104.
Lapsum desiderat sublevari. 2.14.
Plus de meo auxilio sperat. 2.21.
Deseri auxilio 2. 28.
Iustas alicujus petitiones humanitate prosequi. 2 29.
Nunc ejus consilio vulnus meum in cicatricem convenit. Illius monitis acquiesco: illius opere spiro. 2. 32.
Alicui aliquid opis conferre. 2.67.
Adstipulationis adminicula non requirit. Ibid.
Si ope atque humanitate fortunam peregrinantis adjuveris. 2. 61.
Sortiri alicujus adminiculum 2.75.
Ergò accurrenti religiosam manum porrige. 2.79.
Opem desiderantes ad suffragia probata conf...unt 3.35.
Fac oro, commendatum tuearis auxilio. 3.3..
Eluctandis difficultatibus adminicula uberiora decernas 3 62.
Porrige, oro te, adjutricem manum legitima præmia ex more captanti 3.67.
Suscipe, oro te, plenum bonitatis negocium, & amici inopiam. 3 73.
Præturam filij mei virtute, quâ polles, juvare dignatus es 4.6.
Necessitas tui culminis provocavit auxilium. 4.9.
Fac, si quid opis in te est, ut afflictæ domui pia temporum pareat humanitas. 4.19.
Opem filius meus Cæcilianus exhibuit. 4 41.
Iuris auxiliis potius munitur. 4.48.
Per te ac tui similes amoliri oportet imminentem ruinam. 4.51.
Omnia te facere ad salutem Flaviani rebus experior. Ibid.
Hinc mihi spes oritur, posse ejus cætera te medico incommoda sanari. Ibid.
Adjuvare alicujus fortunam. 4.53.
Supplementa meliora fortunæ dare 4. 67.
Si modò vestra insinuatio juvet exhausti senatoris oratum Ibid.
Interea dum major ab illis salubritas petitur, humanitas tua foveat exhaustos. 4 74.
Prætendere obvias manus. 5.5.
Merebitur, ut spero, orationis assertio, ut tu etiam vetustatis patronus auctoritati Ordinis manum porrigas 5 9.

Plenio-

præsidia atq; ornamenta de amico præsente cupimus.5.20.
...ferendum,qui firmo patrocinio proteguntur.5.41.
...reditus de tuo potissimùm sperat auxilio.5 60.
...us omnibus additurus.5.59.
...itia affectatio tuum moderamen expectat.5.62.
...e iuvare Candidatos.Ibid.
...opis indigum esse non patior.5.75.
...bona indoli & moribus defæcatis,nequaquam defore tuæ mentis au-
m.Ibid.
opis & favoris oraverint 5.83.
...um cura vestra profuerit.6.3.
...e Taburnio,cui me auxilio esse voluistis,etiam salutis dubius affuis-
5.19.
...tas,quòd necessitatem fratris vestri congruis adminiculis iuveritis.

...re non indiget.6.74.
...n rebus angustis,vel opem bonorum,vel societatem requirit.7.38.
...tem,quæso te,ne res tot iniurijs exhausta succumbat.7.66.
...ationem vocati remedia patria usitata promisimus.7.68.
...m meum viribus fratris utetur.7.82.
...ecum religiosè votiva officia partiaris.Ibid.
...anus est,& illius meritum,& meum studium supplementis adiuvare.

...indiges sublevare 7.107.
...m eo omnia in gratiam reditura,si patrocinio & humanitate tuâ fo-
...ur.Ibid.
...rbus adminiculis deseruntur.7 116.
levamen expectat.7.126.
...ndere victam,si salutaris defensor erexeris.Ibid.
...sculatio ex tui arbitrij favore preveniet,cum,&c.9.11.
...c in favorem prætereuntium curam tuam provoco.9.22.
...alium mederis adversis & salutarem laborantibus manum porrigis.

...bus nostris amicam operam polliceris.9.74.
...e tua cœptis calcar admoverit.10 9.
...icationi adiumentum meum negare non possum. 10.11.
...iuvare effectum pij desiderij Ibid.
...entia apud præturam domûs nostræ decerne præsidia.10.13.
...dminiculo non graveris.10 15.
...stra tuis auxilijs instruatur.Ibid.
...se mederi afflictis rebus nequiret.10.57.
...uitus orare Ibid.
...utilitati publica velox remedium porrigatis.Ibid.
...us causis,negari non potest illatis,solemnis impendij.Ibid.
...pitij,ut solatis,auxilium. Ibid.

Admirandi. Mirandi. Mirabilis.

Verwunderen / Wunder nemmen / Wunder / Seltzam vorkommen. Wunderlich.

Non tibi istuc magis mirum videtur, quàm mihi. Amph. 2. 1. ỷ. 47.
Illud prater alia miror maximè. Amph 2. 2. ỷ 140.
Minimè mirum est. Magis mirum est. Hecyr. 2. 1. ỷ. 23.
Mirando hoc tanto tam repentino bono. Andr. 5. 4.
Quid hoc hominis: qui est hic ornatus? quid illud mali est, nequeo satis, mirari, neque conijcere. Eunuch. 3. 4.
Quid mihi dicent? aut quam caussam reperient, demiror. Phorm 1. 5.
Hic pulcherrimum facinus audivi: quod? nescio, atque mirificissimum. Phor. 5. 6.
Mirabar, hoc si sic abiret. Andr. 1. 2.
Mirando hoc tanto tam repentino bono. Andr. 5. 4.
Ne cui sit vestrum mirum. Heaut. Prol.
Haud mirabile est Heaut. 2. 4.
Vostram nequeo mirari satis rationem. Adel. 3. 3.
Demiror, quid sit, quamobrem volueris, &c. Hecyr. 4. 1.
Haud mirabile est. Heaut. 1. 3.
Dij vostram fidem, quàm sæpè fortè temerè eveniunt, qua non audeas optare; Phorm 5 1.
Dij vostram fidem, incredibilia Parmeno modò qua narravit! Eunuch. 5 9.
Dij, vostram fidem, quantam & quàm veram laude m capiet Parmeno! Eunuch. 5. 4.
Dij vostram fidem, itan' comparatum esse? &c. Heaut. 3. 1.
Dij vostram fidem, hominem perditum, & illum sacrilegum? Eunuch. 3. 1.
Dij, obsecro vos, estne hic Stilpho? Phorm. 5. 1.
Hem, qua hac est fabula? Was ist das für ein Spiel? Eunuch 4. 4.
Neque scio quid dicam, aut quid conjectem. Eunuch. 3. 4.
Nequeo satis decernere. Adelph. 4 2.
Quæso, quid narras? Ey was du sagst. Phorm. 5. 7
Quid narras? hoc quod audis. Phorm. 1. 2.
Pulchrè dictum papæ! Eunuch. 3. 1.
Permirum mihi visum est, Scævola, te hoc illi concedere. de Orat. lib. 1. pag. 326
Ad admirationem aliquem traducere. Orat. ad Brut p. 682.
Summam hominum admirationem excitabat. Brut. p. 620.
Hoc mihi maximam admirationem movet. Philipp. 10. pag 466.
Non magnoperè mirabor Acad. l 2. p. 64.
Nam quid Dionysij equus attulerit admirationis, quod emersit ex flumine. de Divin. l b. 2. p 238.

Quid

...tem admirationis habent, cùm propè accesseris. de Fin. l. 4. p. 245.
...uidam admiratione commotus sæpius fortasse laudo, quam necesse est. ...g l. 2. p. 349.
...untquâdam afficiuntur ij. Off. l. 2. p. 78.
...unm admiretur splendorem pulchritudinemque virtutis. Off. l. 1.

...ratio populi. in Verr. p. 531.
...hi tam mirum videtur, quàm ista dici Acad. libr. 2. p. 52.
...u admirationibus aliquid agere. de Fin. lib. 5. p. 279.
...demisse admirationem, noveram. 2. 73.
...miratus sum. 5. 36.
...urer. 7. 96.
...ni mus, ac stupere confiteor. 8. 1.
...nter admiror. 7. 100 & 7. 110.
...admonendo parentis officio. 10. 4.
...mici monitoris implesse. 10. 9.
...u animus alterum monitorem non requirit. 10. 19.

...itionis. Cohortationis. Hortandi. Adhortandi. Monendi. Suadendi. Exhortandi. Stimuli. Incitandi.

Mahnen / Vermahnen / Anmahnen / Anhalten / Erinneren / Anreitzen.

...is monitos quod vos voluerim. Capt. prol. ℣. 53.
...uam patrem, habeo pro illa re illum quod moneam probè. Andr.

...pudet me & miseret, qui harum mores cantabat mihi, monuisse ...leaut. 2. 2.
...o: qua possum, pro mea sapientia. Adelph. 3. 4.
...e moneo. Hecyr. 5. 1.
...primum potui pacis auctor fui. At. 147. b.
...gnopere auctor fui, ne differret tempus petitionis suæ. Att. 279. b.
...nsum, ut in urbi committas. ibid. 242. b.
..., ut absim, vehementer auctor est. Ibid. 240. b.
...m petis, qui sim tibi auctor, in Sicilia ne subsidas, an proficiscare,

...uctor, ut quibus possis rebus, eum tibi ordinem reconcilies. Ibid.

...re auctor sum ut aliquando, &c. de Le. 166. b.
...m. magistrator adirat, subijciens, quid in suos cives dicerem. pro Cur. ...

Cupio mihi ab illo subijci, si qua praeterea. in Verr.240.b.
Gaudeo te id mihi suadere, quod ego mea sponte pridie feceram. At.249.b.
Hac eò spectant, ut te horter, & suadeam, &c. Ep.204.a.
Nemo est qui sapientius tibi suadere possit teipso. Ep.21.a.
De obviam itione faciam, ut suades At.180.a.
Nunc te cohortatione non puto indigere. Ep fam.lib.12.p.359.
Incredibiliter me commovet tua cohortatio. Epist Att.lib.16.p.508.
Misi ad te quatuor admonitiones non nimis verecundas. Acad.libr.2. pag. 76.
Tanta vis admonitionis inest in locis de Fin.lib.5.p 248.
Submonuit me Parmeno. Eunuch.3.5 ℣.21.
Cùm ipse te veteris amicitia commonefaceret. ad Herennium libr.4. pag. 100.
Monere aliquem de re aliquâ pro Caecin.p.627.
Pansa Consulis accessit cohortatio gravior. Philipp.9. pag.46.
Precibus nostris & cohortatione non indiges. Epist.Attic.lib.2.p.76.
Te hominem amicissimum non dubitabo monere Acad.lib.2.p.33.
Singulas turmas & manipulos circumiens monet atque obtestatur, uti memoris pristina virtutis, & victoria sese defendant. Jug.cap.49.
Hac mi, atque alia huiusmodi oppido perpulerunt, scribendi munus insuper non habere. 1.1.
Calcar quoddam alicui suppingere, h.e, *subdere.* 1.61.
Non est necesse, voluntarijs officijs aculeos exhortationis adhibere. 1.26.
Tibi viam quoque dedit inusitata referendi. 2.35.
Epistolarum stimulos non requiro. 2.64.
Expectare monitorem. Ibid.
Qua res nos acuere debet ad officia promptiora. 2.73.
Si me vicissitudinis stimulo faceres promptiorem. 32.
Tenaciter memorem rursus admoneo 3 31.
Admonentis potiùs, quàm docentis personam recepi. 3.41.
Vrget te expectatio bonis semper onerosa. Ibid.
Fides alligata voluntario sacramento, stili admonitione non indiget 4.33.
Nunc mihi admonitionis verba, non repetitionis adhibenda sunt. 4.60.
Spontanea offi ia stimulo exhortationis non oportet incitari. 5.3.
Satis esse arbitror ad incitamentum diligentia tua. 5.22.
Sola amici voluntas studium tuum debet acuere. Ibid.
Quibus exsequendis par esse non poterit, nisi tuo impulsu & monitis urgeatur. 5.26.
Te religiosa admonitione convenio. 5.77.
Incentivo quodam sermonis tui mutui me animaveris. 5 89.
Te ad hoc studium religiosâ adhortatione distimulo. 5.94.
Bona voluntas non est agitanda calcaribus. Ibid.
Religiosè à nobis voluit commoneri. 6.40.
Felicem quoque communem amicum monitum volo. 6.42.
Commonitorium iunxi. 6 45.

um mutuum exiguus haustus efficacior sit ad sollicitandam sitim,
explendam. 7.22.
n dedit, has litteras revertenti stimulorum non frænorum instar futu-
id.
usto opus esse monitore, qui retrahat hærentem. 7.27.
t ad irritamentum profectionis nostræ, filium, &c. 7.35.
t animi tui bonitas sæpè vocat ad iustas petitiones fiduciam meam;
se ad hæc me studium voti benigitate sollicites. 7.46.
im atque intentatum desiro postulatum, sed quod ingestum tuis auri-
ognoscas 7 126.
moneo, ut benè cœpta non deseras. 8.68.
meum incitamento religionis acuetur. 8.74.
libus apparatui ludorum præparandis admonitionem frequentare
bid.
diligentia tua in officiorum vicissitudinem provocemur. 9.15.
Leontio monitoris officium. 9.16.
luntati calcar admoveo. 9.39.
tum petitionis adijcio. 9.100.
nicè & benignâ circa te voluntate suadere, recognosces. 9.127.
erum Spalettnus Episcopus missis litteris me credidit admonendum.

Adoptionis. Adoptandi. Educandi. Alendi, Nutriendi.

schafft / An Kindstatt auffnehmen / Erziehen an Kindstatt / Ernähren / Ufferziehen.

t illum puerum surreptitium sibi filium. Merc. Prol. ♈.60.
as hunc emptum senex Pœn. Arg. ♈.2.
n Chrysidis pater recepit orbam, parvam. Andr. 1.3. ♈.19.
fratri Mitioni adoptandum Æschinum. Adelph. Arg. ♈.2.
pravi mihi, eduxi à parvulo, habui, amavi pro meo. Adelph. 1.1.

dedisti adoptandum mihi: is meus est factus Adelph. 1.2.
rfices, ius adoptionis? nempe ut is adoptet, qui neque procreare
possit. & cùm potuerit, sit expertus. pro Dom. 220.a.
nes hæreditates nominis, pecunia, sacrorum secuta sunt. ibidem.
filium in adoptionem D. Silano emancipavit. de Fin 54.
tio nominis? quid adoptiones filiorum? &c. significant. Tusc.

s liberos sumsisse videar, quam genuisse Jug. cap. 10.
egnum pervenire. J.g. cap. 11. Ado-

Adorandi. Cultûs. Religionis. DEI. Invocandi.

Vide etiam Orandi. Rogandi. Precum. Invocans.

Gottesdienst/ Anruffen/ Betten/ Gottsehlig seyn.

Deam sibi invocet, quam libebit propitiam. Asin. 4 1 ✝. 36.
Divûm atque hominum clamare fidem. Aul. 2. 4. ✝ 20.
Deos salutarem intrò devortor domum. Stich. 1. ✝. 2 9. *Vide Turneb. lib.* 25. c. 1.
Deum sese in hominem convertisse, atque per alienas tegulas venisse clanculum per impluvium fucum factum mulieri. at quem Deum! qui templa cœli summa sonitu concutit. Eunuch. 35.
Nec polista [meretrices] metuunt Deos, neque hos respicere Deos opinor. Hecyr. 5 2.
Nescio deos: ego, quod potero enitar sedulò. Heaut. 5. 4.
Tendere ad Deum manus supplices, obsecrationem repudiare. pro Font. pag. 585.
Iupiter Optimus maximus, cujus nutu atque arbitrio calum, terra, maria reguntur. pro S. Rosc. p. 82.
Quis est tam vecors, qui aut cum suspexerit in calum, DEOS esse non sentiat? de Arusp. Respon. p. 471.
Calum & terram refert in Deos. de Natur. Deor. lib. 1. p. 17.
Cùm verò Hesiodi Theognium interpretatur, tollit omninò usitatas & praeceptas cognitiones Deorum. Neque enim Iovem, neque Iunonem, neque Vestam, neque quenquam, qui ita appelletur, in Deorum numero habet. Ibid.
Magnam turbam congregat ignotorum Deorum. de Nat. Deor. libr. 1. pag. 18.
Et ira inflammatos, & libidine furentes introduxerunt Deos. de Nat. Deor. lib. 1. p. 19.
Deorum cognationem agnoscerem non invitus. de Nat. Deor. li. 1. p. 37.
Ex ratione, & quidem Physica magna fluxit multitudo Deorum, qui inclusi sunt humanâ specie de Nat. Deor. lib. 2. p. 75.
Homines Deorum agnitione & gente tenentur. de legib. libr. 1 p. 361.
Itaque ex tot generibus nullum est animal praeter hominem, quod habeat notitiam aliquam Dei Ibid.
Ex quo efficitur, ut is agnoscat Deum, qui unde ortus sit, quasi recordetur ac noscat. Ibid.
Deum venerari. 1. 3.
Religio sacro fonti advertitur. 1 21.
Comprecor cœlestem potestatem. 8. 47.
Salutis praesides Deos comprecor. 8 70.

...ersandi. Resistendi. Contrarietatis. Oppositorum. Deficiendi. Rebellionis.

...gen / Widerstehen / Wehren / Widersinnig handlen / ...iderstreben / Zu wieder seyn / Ablehnen / Abtreiben / Dempffen / Abfallen / Ein Einlauff machen.

...loquendi bonis Scriptoribus usitatum est, quando per con... ...riorum complexionem omnes & omnia intelliguntur. Sic A... ...2. 99. *Dignos indignos adiri atque experiri certum est mihi.* Et ...st. ver. *Date viam mihi ignoti atque ignoti.* Capt. 2. 1. ℣. 5 *Indi... ...na habenda sunt, herus quæ facit.* Quod expressũ ex illo Æschyli: ... *Virg. Ciri.* Omnia me poti' digna, at... ...gna laborũ millia viserã, *Terent.* Iusta injusta me factutum. *I...* ...*dr.* Quo jure, quâque injuriâ. *Idem Eunuch.* Præsente absen... ...*Donatus.* Proverbiale est, *inquit*, ut Sursum, Deorsum: ultrò, ...*rec* ... *Cic. Q. Frat lib.* 3. omnia minima maxima. *Talia* ...trâ, marique. Factis, Dictis, &c.

...a nunc mihi obvertis cornua. Pseud. 4. 3. ℣. 5.
...adversari Andr. 1. 5.
...partes prædicas, id est, gravem habes adversarium. Eun. 2. 3.
...ari primò id est, resistere. Phorm. 1. 2.
...est advorsum stimulum calces? ibid.
...tus facere me adversum omnia, infelix? Phorm. 2. 2.
...rem unquam volui, quin tu in ea mihi advorsatrix fueris, Sostra... ... 5 3.
...eris corruptis contra venit: si contrà omni ratione pugnavit. in ... 2.
...m contra veneris, caussa cadat. pro Mur. 162. a.
...nirem contra alienum pro familiari meo? In Att. 161. a:
...eam venisse me nescio, quando quæstus est. ibid.
...la mihi obvertat cornua. Pseud. 4. 3. ℣. 5.
...u facere me adversum omnia. Phorm. 2. 3. ℣. 80.
...mulum calces. Phorm. 1. 2. ℣. 28.
...um restiti. ad Heren lib. 2. p. 30.
...sti potest. de Inv. lib. 2. p. 265.
...ujus primo quoque tempore extinguere, atque opprimere. pro ... 49.
...impetus quasi murus quidam, l... nomen imperatoris opponi... ...p. 486.
...reprimere. pro leg. Man. p. 632.
...os faciunt. pro Quint. p. 1.

Ei rei

Et rei iam obsisti non poterat. 1.2.
Quoquo modo se res habeat profectò resistemus. 1 5.
Eius orationi vehementer ab omnibus reclamatum est. 1.2.
Consules neque concedebant neque valde repugnabant. Ibid.
Cùm ego eius petitionem gravissimis in Senatu sententiis oppugnassem. 1 9.
Cui Lupus tribunus plebis, quod ipse de Pompeio retulisset, intendere cœpit, id est, *repugnare, adversari.* 1.2.
Senatus autoritas gravissima intercesserat, Cui cùm Cato & Caninius intercessissent, id est *obstitissent*. Ibidem.
Cùm pares esse non possent, pugnare desisterent. 1. 8.
Si qua ego in re fratri tuo, Reipub. causa restiterim. 5.2.
Profectò aut transigetur aliquid, aut turpiter intercedetur. 8. 4.
Habes obtrectatores, quos equidem facilimè sustinee. 11. 14.
Iidem illi qui solent reclamarunt 11.21.
Excepti estis me vehementer repugnante Ibidem.
Brutus Mutinæ vix iam sustinebat, vermocht sich kaum auffzuhalten. 12. 6
Huic toti rationi agrariæ senatus adversabatur. Ep. Att. lib. 1. p. 39.
Cum congruentibus summunt tàm vehementer repugnantia Aca. lib. 2. p. 26.
Cùm evidentibus rebus adversentur. Acad. lib. 2. p. 26.
Multorum autem odijs nullas opes posse obsistere. Offic. lib. 2. p 72.
Si ea virtuti non repugnarent. Off lib. 3. p. 10.
Quoniam eius blanditijs non facilè obsistimus. de Senect. p. 165.
Iudicibus ac falsæ suspicioni, & invidiæ populariter excitatæ resistere. pro A Cl. p. 60.
His tantis malis tanto bonorum studio restitissemus. Sest. p. 18.
Domesticis malis, audaciumque civium consilijs sæpè est resistendum. Sest p. 27.
Seditiosis omnibus restitit, quem nulla vis, nullæ minæ, nulla unquam invidia labefecit. Sest. p. 50.
Cùm erat declamatum semiviri mercenariorum vocibus. Sest. p 61.
Quos mœnibus excluserunt, classibus insecuti sunt, corporibus, copiis opibusque depulerunt. Corn. p 142.
Populares impetus populari præsidio propulsare possum. Provinc. 174.
Inimicis meis copiis meis restiti. Pis. p. 18.
Voce & clamore abiecti hominis furorem & petulantiam fregi. Pis. p. 191.
Nulla vis tanta est, tanta copia, quæ non ferro ac viribus debilitari, ac frangi possit. Marc. p 284.
Ego tanta mala florentissima familia sedavi, vel potius sustuli. Phil. 23. p. 56.
Impetus perditorum hominum vi & manu repulimus. Philipp. 2. p 373.
Authoritate Senatus & consensu populi Romani facilè hominis audaciam fregimus. Phil. 3. p 384.
Tantum bellum, tàm crudele, tàm nefarium privatis consilijs propulsabitur. Phil 5. p. 38.
Nomen ipsum Legatorum huius, quem videmus, pop. Rom. restinguet ardorem. Phil. 3. p. 216.

Omn

um nascens facilè opprimitur. Phil. 5 p.419.
em mortis ac dedecus virtus propulsare debet. Phil.4.p.405.
a, virtute, consilio, singulari clementia & mansuetudine bellum a-
sum est restinctum. Phil pp.5.pag. 422.
vehementiùs excusationi. Phil.9.p.461.
o & gravitatem morbi contendit. Philipp.9.pag.464.
minis conatum & audaciam compressit. Philip.10.p.469.
opulsandum malum diligentior fuit? Philipp.10.pag.472.
s judicatas irritas fecimus. Phil.11.p.481.
n oppressi, qui tantum intestinum bellum ac domesticum urbis in-
sextinxi. Cic.in Cat.p.552.
u hominum nostrorum consilio oppressimus. Ep.Qu.Frat. lib.1. p.

ise hostibus. de Fin.lib.2.p.169.
um sese perversurum putavit de Divinat.libr.2.pag.258.
su admaturari defectionem civitatib. existimabat Cæsar.7.220.
civitas illorum impulsu deficeret. 5 136.
pentini tumultûs ac defectionis ortum est Ambiorige, & Cativul-
et, auctoribus exsistentibus seu causam præbentibus. 5.136.
legatum, cum his legionibus, in Morinos, qui rebellionem fecerant,
5.111.

Adulandi. Assentandi. Blandiendi. Palpandi.

Meichelen / Heuchelen / Füchsschwentzen / Liebkosen / Streychelen / Flattiren.

lande mulieri palpabitur? Amphit.1.3.ỳ.9.
iti supparasitor. Amph.3.4 ỳ.10.
iere palpum non potes. Amph. 1.3.ỳ.17.
bor patri. Amph.1 3.ỳ.17.
lpo percutit. Amph.13 ỳ.9.
quo, te nolo assentari mihi Amph.2.2.ỳ.119.
i quæ tu vis. Cas.2.3.ỳ.26. *vide infra Tit.* Vovendi.Gratifi-

nio, id ajo, atque nego. Men.2.ỳ.53.
ibi esset cum eâ, capi assentari, mulier quicquid dixerat, idem ego
Men.3.2.ỳ.18.
alicui. Mil.2.1.ỳ.28.
s. Merc.1.2.ỳ.42.& ỳ.55. *Hoc sis vide, ut palpatur!*
am, simia, perfidiam te amo, & metuo, & magnifacio. Pseud.4.1.

ledisti blandimentis tuis. Rud.2.6.ỳ.22.

Ecquem tu in angiporto hoc hominem novisti? Te rogo. Pseud.4.2 ỷ.15. Formula adblandiendi.

Largiri dicta dapsilia. Pseud.1 4 ỷ 3.

Exora, blandire, expalpa, Pœn.1.2 ỷ.44.

Verbis deleniri commodum. Stich.Arg.ỷ.4.

Viris alienum subblandirier. Cas.3.3 ỷ.21.

Ita nostro ordini palàm blandiuntur. Cist.1.1.ỷ 36

Non possum pati, quin tibi caput demulceam: scil. *propter rem tam benè gestã.* Heaut. 4.4.

Blandè dicere, benignè facere. Adelph 5.4.

O pater mi festivissime. Adelph 5.4.

Meditor esse adfabilis Ich lerne gute Wort geben Adelph.5.6 ỷ.8.

Vt phaleratis dictis ducis me! Phorm.3.2.

Nemo illorum quisquam ad te venit, quin ita paret sese, abs te ut blanditijs suis quàm minimo pretio suam voluptatem expleat. Hecyr 1.1.

Vt unus hominum homo te vivat nunquam quisquam blandior. Hecyr. 5.4.

Nam qui huic animum assentari induxeris è flamma te petere cibum posse arbitror. Eunuch 3.2.

Est genus hominum, qui esse primos se omnium rerum volunt,
Nec sunt: hos consector: hisce ego non paro me ut rideant,
Sed eis ultrò arrideo, & eorum ingenia admiror simul:
Quidquid dicunt, laudo: id rursum si negant, laudo id quoque:
Negat quis, nego: ait ajo: postremò imperavi egomet mihi
Omnia assentari, is quæstus nunc est multò uberrimus. Eunuch.2 2.

Quòd te isti facilem & festivum putant,
Id non fieri ex vera vita, neque adeò ex æquo & bono,
Sed ex assentando, indulgendo & largiendo. Adelph. 5 9.

Ne id assentãdi magis, quàm quod gratum habeam facere existimes. Adelph. 2.4.ỷ.6.

Duæ igitur sunt res, quæ permulceant aures. Orat.ad Brut.pag.672.

Vos assentationibus venistis. pro Syl.13.p.525.

Noli putare, mi Cicero, me hoc auribus tuis dare. Ep.fam.lib.12.p.371.

Ad voluntatem loqui pro Quint.p.34.

Sed ego nunc iisdem verbis assentior cum quibus antea sentiebam. Provinc. p. 166.

Hos delectat sustentatio: hos fictus ad eorum voluntatem sermo quum adhibetur, orationem illam &c de Amicit.pag.219.

Ita fit, ut is assentatoribus patefaciat aures suas maximè, qui ipse sibi assentetur, & se maximè ipse delectet. de Amic.p 218.

Sustinenda est omnis assentatio Acad.lib.2.p.36.

Auribus aliquid dare ad voluntatem, non ad veritatem. de Amic.p.217.

Omnibus adulans. Pis.p.222.

Non adulari nos sinamus. παθηκεῦς. Off.lib.1.p.37.

Ne assentationibus patefaciamus aures. Ibid.

Aliquem suam salutem vocare in Verr.p.547.

Qui

ditiis præsentium voluptatum deleniti atque corrupti. de Fin. lib. 1. p.

nditiis corrupti, quæ natura bona sunt, quia dulcedine hac & scabie non cernimus satis. de legib. l. 1. p. 312.
minimis blandimentis corrupta deferret. Tusc. libr. 5 484.
blando appellando sermone deliniant. Off. l. 2. p. 83.
unculâ quâdam aucupari gratiam. 5. 12.
ssentari commodum est, ignosco. 7. 12.
dis atus alicui dicaris, aut aliquid, quod referret scire, reticuisse. Ve-*us, id est, blanditus vel gratificatus, Qemadmodum alibi,* velificati *inori. contra Rull.* 8. 11.
e mi Cicero, me hoc auribus tuis dare, id est, *adulari.* 12. 16.
landitiis. 1. 32.
a melle pocula deprehendo Ibid.
non blandius dicta videntur. Ibid.
andiri. 1. 37.
m dolo, utpote subpalpandi nescius. 1. 90.
anis sensibus blandiuntur. 2. 56.
ocinia. 2. 60.
duciá dicere per gratiam iudicarer. 2. 66.
ulsis laudibus blandiaris. 3. 74.
sublevetis 4. 18.
verborum blanditias novis inter se amicis 4. 42.
ujus lactare blanditiis. 5. 10.
uoque delenificis artibus amoris retines. 7. 27.
isse prolixa gaudij mei attestatio, ne adulationis suspicio de venustet eritatem. 8. 30.
8. 46.
lenocinantibus, & fuco oblitis, & ad gratiam comparatis. 9. 87.
positum viderer. 9 88.

TERII. Coitûs. Concubinatûs. Concubitûs. ris. Ganei. Inceſtûs. Lenonum. Libidinum. Luſtro-um. Meretricum. Probri. Rei Venereæ. Stupri. Laſciviæ. Impudicitiæ.

de etiam Phrases Tit. Amoris. & Imprægnandi.

Ehebruch/Unzucht/Brunſt/Huren/Beyſchlaffen/ affen/Schwächen/Lüſtern/Hüren und buben/Hu- ickel/Frech/Frechheit/Schwängern/Zuthun haben/ jäger/Hurenweibel.

Capere uxorem usurariam. Amph. Arg ℣. 3.
Vsuram ejus uxoris capit sibi. Amph. Prol. ℣. 108 Act. 1. sc. 2 ℣ 36.
Cubare cum aliquâ Amph. Prol. ℣ 112. 132.
Voluptatem capere cum aliquâ. Amph Prol. ℣. 114.
Qui complexus cum Alcumenâ cubat amans. Amphitr. 1 1. ℣. 134.
Tecum fui Amph 1. 2. ℣. 185. *Modestè sic loquitur* περὶ τῆς συνουσίας. Sic Mercat 1. 1. ℣. 102. *Eâ nocte mecum, hospitio jussus fuit.* Vide etiam Lex. Plaut. *Scelere.*
Comprimere linguam obscœnam de linguâ fellatrice. Amph. 1. 1. ℣. 192. Rud. 4. 4 ver. 30. 31.
Hæc non facta est scorto conducto malè. Amph. 2. 2. ℣. 179.
Pudicitiæ hujus vitium me hic absente est additum. Amph. 2. 2 ℣ 179.
Se dixit cum Alcumenâ clam consuetum cubilibus. Amph. 5 1 ℣. 70.
Alcumena usuram corporis capi: ex concubitu feci gravidam. Amph. 5. 2 ℣. 5.
Vxorem meam pudicitia impedivit, teneo thesaurum stupri, cui med' absente corpus vulgavit suum. Amph. Sce. Quis tam. 2. 13.
Suo animo morem gerit Amph. Prol. ℣ 31. Morem gerere *propriè Lenonis & meretricis est.* Donatus *ad Terent. Adelph.*
Rectè facit, animo quando obsequitur rursus. Amph. 3. ℣. 4. 12.
Nunquid tu, quod te, aut genere tuo indignum sit, facis, aut inceptas facinus facere, Phædrome? Du helst dich nicht / wie dir vnd deiner Freundschafft es wohl anstehet. Curc. 1. 1. ℣. 24.
Eam vult facere meretricem. Curc. 1 ℣. 54.
In Tusco sunt homines, qui ipsi sese venditant. h. e. adulteri. *Vide Electa Plaut.* Tit. Vrbis Romæ. Curc 4. 1. ℣. 42.
Qui vult cubare, pandit saltum suavii. Cur 1. ℣. 54.
Lustris lacerant homines. Sie verderben die jungen Leuth in den Hurenwinckelen. Curc. 4. 2. ℣ 22.
En unquam, cùm quiquam viro consuevisti. Cist. 1. 1. ℣. 89. De vocabulo *Consuescere* Vide Lexicon Plaut. Sallust. Catil. *Consuetudo stupri* dixit. *vide etiam infrà ex Terentio.*
Neque pudicitiam meam mihi alius quisquam imminuit. Cist 1. 1. ℣. 90. Imminuuntur *puellæ, quando devirginatur. Virgines enim dicuntur integræ. Græcè:* διαπαρθενεύειν. *Hygin. Mythol.* Medeam noctu in antro devirginavit. *Laberius:* Depudicavit. Agell. lib. 16. c. 7. *Varro apud Augustin.* Virgini uxori zona solvitur. *Homer.* [illegible]*ad.* λῦσε δὲ παρθενίην ζώνην. *Vbi glossa:* ἀντὶ τοῦ διεπαρθένευσεν, *Plutarch* ἔλυε τὴν ζώνην ὁ νυμφίος. *Theocr Idyll.* 20. λῦσε μίτρην. *Et Musæus vers.* 270. *Vertitur vulgò:* Nodum virginitatis solvit. *Petronius dicit p. 71. Muliebris patientiæ legem accipere.* Et, *virum pati.*
Prius gravida facta est, priusquam peperit filium. Ist geschwängert worden. Cist. 2. 3 ℣. 73. *Vide Tit.* Imprægnandi.
At pudicitiæ ejus nunquam nec vim nec vitium attuli. Epidom. 1. 2. ℣. 7.
Tun' is es, qui per voluptatem tuam in me ærumnam obsevisti gravem? Epid. 4. 1. ℣. 30.

Tibi

rat meretricum aliarum Athenis satis, quibuscum haberes rem, nisi quam ego mandassem tibi? Mit einer zu thun haben Bacch 3 6.

neque cubat, neque ambulat, neque osculatur neque illud quod et: Bacch 4.8.ỷ.55.56. *vide Lex. Plaut.* Solere. *de re Venereâ.*
ut me. Most. 4.2.ỷ 13. Nosse *venereum verbum, & nequam. vide Lex. Plaut.* Noscere.
am scortum. Men. 12.1.15.
nunc mihi navim narras? Men. 2.3 ỷ. 51. Navis *in obscenis. vide Plaut.*
itori nunquam supplicat, si qua est mala. Domi habet hortum, & enta ad omnes maleficas. Mil. 2.2.ỷ.38. *Vide Lex. Plaut.* Hortus.
ua sit quaestuosa, qua alat corpus corpore. Mil. 2 6.ỷ.189.
ro. & ille cùm muliere, nisi cùm illo, aut ille meam, Neuter stupri put limaret. Merc. 3.1.ỷ. 40. Limare caput, *est osculari. Alij de nu interpretantur.*
tum esse in nutricatu Venereo: subagitare alienum scortum. Mil. 3. Merc 1.2.ỷ 90 51. Cas. 5.4 ỷ.2.
em libidinem Mil. 4 8 ỷ 50.
exit clam uxorem suam. Merc 4 6 ỷ.3.
duxerit ob oculos sibi. Merc. 5 2.ỷ.83. 84.
m hujus nupsisti patri? Pseud. 1.5.ỷ 19.
possum quod illi qui possunt, solent. Pseud. 3. 1. ỷ. 14. *vide Lex.* Solere. *de re Venereâ.*
us manus gravior sit. Pseud. 3.1 ỷ.19.
u esse subtare solitus in tunis puer? Pseud. 4 7. ỷ. 81. *Vide Lex. Plaut.* Cunæ.
habeo hec omnia meo peculio empta Pseud. 4 7 ỷ. 91. Nempe *ina summa sustinent* Ibid ỷ. 93. *Omnia spurca sunt ad ritum in nicorum. Ad eam rem dictum etiam in Phallicis:* Pulcrè pensili. *Petronius:* Prolatoque peculio stup: um rogare cœpit. *In gabali leguntur homines* benè vasati, *& majoris* peculij. *Nam ic dicta Lampridio: & Plaut Pœn.* 4 2. *v.* 41. Refero vasa salva. *ici eâ parte vocant σκεῦος:* Vas. *Dicebatur etiam* Res. *Arnob.* ficij curas rùm rebus adhibuisse perituris: *h. e genitalibus. I- rsione carminum Orphei:* Objecitque oculis formatas ingui. *Nostri quoque homines honestè rem fœdam sic circumloquuntur:* g. *Vide Lex. Plaut.* Res, *&* Vasa.
ego aliqui te peculiabo. Pers 2.2 ỷ.10. Obscena formula. *Vide litt. P.*
entum, filiam utendam tuam mihi da. Pers 1.3.ỷ.47.
litatur multò magis quàm pondere. Pers. 2 2.ỷ.50. De militiâ ictum
libera eris, ac dudum si sese cadas Pers. 2.2 vers. 50.
stis, intelligo. Pers. 5.2. vers. 23 *Vide Lexic. Plautin. litt. L.*

Hunc esse quæstum maximum meretricibus. Rud Prol.vers.56. & 2. ỷ.
Nox ducitur.de συνεῖναι(μω.Trin.2.1.ỷ.21.vide *Lexic.Plaut*.Nox.
Dare operam amicæ in lecto Trin.3 2.ỷ.25.
Vt cum solo per[...]cetur milite Truc 1.1.ỷ.68.
Vir insontem pro[...] Amphitruo accusat. Amph 3.1.ỷ 9.
Itame probri,stupri,dedecoris,à viro argutam. Amphitr.3. ỷ 2.
Non ædepol faciam,neque me perpetiar probri falsò insimulatam. Amph.3,2. ỷ.6
Apud amicam munus adolescentuli fungare.De sene.Asin.4.2.ỷ 3.
Fundum alienum arat,incultu familiarem deserit.Asin.5.2.ỷ.23.
Ἀλλοτριαλοκεῖς.Ein frembden Acker dingen/Vnd sein eygenen ligen lassen. Soph Antig.*vers* 579 ἀρώσιμοι γὰρ χἀτέρων γύαι. Arari & subigi possunt aliarum arva seu jugera *Nihil frequentius apud Poetas, quàm agriculturæ vocabula transferre ad res voluptatum. Vt* agri & fundi. Curc.1.ỷ.36. Truc.2.6.Epid.4.1 *Etiam* Hortus *huc transfertur in carmine libero.*

Quod meus hortus habet, sumas impunè licebit.
Si dederis nobis,quod tuus hortus habet.
Martial lib 7.*Epig.* 07.

Milo domi non est peregrè Milone profecto
Arva vacant:uxor non minùs inde parit.
Cur sit ager sterilis,cur uxor lactiret,edam.
Quo fodiatur ager non habet, uxor habet.

Exorari poterit,ut sinat sese alternas cum illo noctes hac frui. Asin.5.2.ỷ.84.
Neque jam quo pacto velim herilis filiæ probrum. Aul.1.1.37.
Ea certè est,quem in Epidauro memini pauperculam comprimere. Epid. 4.1 ỷ.13.
Planè is est,qui mihi in Epidauro primus pudicitiam pepulit. Epid.4.1.ỷ.14.
Etiamnum ultrò tuu me prolectas probris?Bacch.3.6.ỷ 38.
Deorum odium atque hominum malum mali probrique plenum. Rud. 2.2. ỷ.13.
Ecastor jam biennium est,cùm mecum rem capit habere Merc.3.1.35.
Etiam cum uxore non cubet.Ibid.
Quid ais tu?quando illi apud me mecum caput & corpus copulas?Pœn.1.2.ỷ. 130.
Ille minùs minusque impendiò me curat,minusq́, me impartit honoribus. Aul. Prol.18.19.
Mulierem complexum contrectare te Pœn.3.3.84.
Qui magni doloris vim per voluptatem tuam mihi condidisti in corpus. Truc. 2.6.38.
Quam gravidam reliqui meo compressu. Truc. 26 ỷ 17,
Filiam meam quis integram stupraverit Truc.4.3.ỷ.47
Glycerium vitiat Pamphilus. Andr.Arg.ỷ.2.
Gravidaque facta dat fidem uxorem sibi fore hanc Andr.Arg.ỷ 5.
Hæc Andria si ste ista uxor,sive amica est,gravida è Pamphilo est. Andr.1.3. ỷ.11.

Intre-

Introiit, vitiat virginem. Eunuch. 1. 2 ℣. 10.
Quo cum uno habebam tum Eunuch. 1. 2 ℣. 29.
Certum est virginem esse vitiatam Eunuch. 4. 4. ℣ 37.
Vitium virgini est oblatum ab improbo Hecyr. 3. 3. ℣ 23.
Facere incestum de Inv. lib. 1.
Omnes vigilias in stupris adulteriisque consumpsit. in Verr. pag. 481.
Nescitus cum mulieribus jacet ebrius in Verr. p. 513.
Nox erat quâ prater amoris turpissimi flammâ, ac classis incendio conflagrabat in Verr. p 525.
Tu sororem tuam virginem esse non sivisti pro Dom. p. 437.
Emersus subito ex diuturnis tenebris lustrorum ac stuprorum: lenociniis adulteriisque confectus est. Sest. 11.
Ab eo sorori & uxori tuæ stuprum oblatum esse comperisti. Phil. 2. p 376.
Convitium Pisoni mirificum facit. Ep. Attic. lib. 1 p 1.
Nec tamen ille ipse est prætereundus, qui sat habuit conjugem illexisse in stuprum Cic. de Nat. Deor. lib 3. p. 143.
Hoc autem eò spectabat, ut Pythiam à Philippo corruptam diceret. de Div. lib. 2. p. 259.
Stupro arceri infamiæ metu. de leg lib 1. p. 343.
Sextus Tarquinius vim Lucretiæ Triceptini filiæ attulit. de legib. lib. 2. p. 323.
Reginæ stuprum intulit. Off lib. 3. p. 114.
Quamcunque in domum stuprum intulerunt. Paradox. 3 pag. 229.
At etiam cubat cuculus: surge amator, domum. Asin 5. 2. ℣ 23.
Cano capite te cuculum uxor ex lustris rapit. Asinar. 5. 2. vers. 184.
Comprimit adolescens Lemnius Sicyoniam. Cist. Arg. ℣.
...us hic compressit virginem Adolescens. Cist 1. 3. ℣ 10.
...rus meus ita magnus mœchus est mulierum, ut neminem fuisse æquè, neque futurum credam. Mein Herr ist der größte Hurenjäger. Mil 3. 1. ℣. 180.
...agitare alienam uxorem. Mil. 5 1 ℣ 9.
...m... utet uxor illius obduxisse sibi scortum Merc Argum. 7.
...unx illius vicini scortum insimulat Merc. Arg. 2. ℣. 11. 12.
...ne eam incestavit unquam Pœn 4. 2. ℣ 36.
...te quicquam cum eâ facit etiamnum. Pœn. Prol. ℣ 99.
...truo cum uxore mœstâ ex hostibus adveniens voluptatē cœpit. Amph. Tu me, &c. ℣. 20.
...m cubat. Amph sc. Tu me. ℣ 20.
...tror, corpus corpori incubat. Amph. sc. Tu me. ℣ 2.
...usurariam periculo est præbere, ac si agrum sterilem fodendum loces. ...h. sc. Tu me. ℣. 27.
...uo uno cubiculo Alcumenam complexus tenet. Amph. Sc. Tu me.

...atque una amicam ducet decrepitus senex Asin. 5. 2. 2 ℣. 13.
...ntiam corruptela est liberis, lustris studet. Asin. 5 2 ℣. 17.

Censen' tu illum hodie primum assuetum esse ire in ganeum? Asin. 5. ℣. 38.

Is scit adolescens quæ sit, quam compresserit, ille illam nescit, neque compressam autumat. Aul. Prol. ℣. 30 & 36. *qui illam stupravit noctu.*

Bellum verò & pudicum prostibulum populi. Aul. 24. ℣. 6.

Illam minorem in concubinatum vult sibi emere miles Pœn. prol. ℣. 103. 104.

Numquid tu hujus nupsisti patri? Pseud. 1. 3. ℣. 79. *De σκυτάλῃ capiēdum.* Vide *Lips. Antiq Lect. lib 2 cap 9 & Lex Plaut.* Nubere.

Conveniebatne in vaginam tuam machæra militis? Pseud. 4. 7. ℣. 85. Obsceno, & nefasto sensu hoc dicitur.

Cras mihi potandus est fructus fullonius Pseud. 3. 1. ℣. 15. In re obscenâ. *vide Turn lib. 7. cap. 10. & lib. 16. cap. 56. & Electa Plaut.* Fullonum.

Confracta, mi Trachalio, est hac nocte navis nobis. Rud. 2. 5. 2. 24. *Navis inter Venereas; ut constat ex illo Iulia.* Non tollo vectorem, nisi plenâ navi. *vide Lex Plaut & suprà ex Milite.*

Te ex conchâ natum esse autumant, cave tu harum conchas spernas. Rud. 3. 3. ℣. 42 Concha *inter verba nequitiæ. vide Lex. Plaut.*

Ne sis plora, libera eris actutum si crebrò cades Pers. 4. 4. ℣. 105. *τὸ Cadere in obscenis est. vide Lexic. Plaut. Propert. li. 1 El. 11.* Vt solet amoto labi custode puella Perfida, communes nec meminisse Deos.

Ludos me facitis. Pers. 1 2 ℣. 2 *In obscenis quandoque est hæc formula: Ludos facere. Illudere, ludibrio habere, ludificare: ut apud Græc ὑβρίζειν, ἐμπαίζειν, καταπαίζειν. Suet. in Tib* Fœminarum capitibus illudere solitus. *Tacitus :* Tradunt Neronem pueritiæ Britannici illusisse. *Sic in lib Iudic. cap. 19.* Adduxit ad eos concubinam suam, *καὶ ἔγνωσαν αὐτήν, καὶ ἐνέπαιξαν αὐτῇ ὅλην τὴν νύκτα. Sic Terent. Eunuch.* scelus postquam ludificatus est virginem. *Hecyra:* eam ludibrio haberi *Vbi Donatus :* Honesto verbo & pleno pudoris usus est, & novè, pro vitiari: *Germani quoque dicunt:* **Er hat sie gar genarret.**

Vt te arbitretur sibi paratum mœchum, si illam duxerit. Andr. 2. 1.

Vitiavit virginem. Eunuch. 4. 3. ℣. 12.

Nunc minatur, sese id, quod mœchis solet: scil. facturum: nempè eum castraturum. Eunuch. 5. 5.

Consuescere : **mit einer zuthun haben.** *Cum ejus elim consuevit matre in Lemno clanculum.* Phorm. 5. 6. Vide etiam supra ex Plaut.

Qui cum tot consuesset annos. Hecyr. 4. 1.

Vt consuetum facilè amorem cerneres. Andr. 1. 1.

Vt neque me consuetudo, neque amor, neque pudor commoveat. Andr. 1. 5.

Hujusce propter consuetudinem hospitæ. And. 1. 6.

Dum exspecto, quàm mox veniat, qui adimat hāc mihi consuetudinem. Phor. 1. 3.

Nocte illa prima virginem non attigit. Hecyr 1. 2.

Narrat, ut virgo à se integra etiam tum siet ibid.

Num quidnam amplius tibi cùm illa fuit Charine? Andr. 2. 1.

Amicam ut habeas propè jam in uxoris loco? Heaut. 1. 1.

Scelus ludificatus est virginem. Eunuch 43.

Virgi

n vitiare civem. Eun.5.2.
ra indignè per vim vitium obtulerat. Adel.3.2.
est oblatum virgini olim ab nescio quo improbo. Hec.3.5.
me absente mulier hîc corrupta sit. Heaut. 2.1.ỷ.2. Et 1.2.ỷ.33.
tari noluat.
*ndem, quaso, civem ubi abusus sis, mercedem dare lex jubet ei, atque
teret* Phor.2.2.
mpressa est gnata ; forma in tenebris nosci non quita est. Hecyr.

t eo compressu gravida facta est. Adel.3.5.
Atticam *pauperculam vitiarat Æschinus* Adel. Arg. ỷ 8.
sra indignè per vim vitium obtulerat. Adel.3.3.ỷ.10.
m vitiasti, quàm te ius non fuerat tangere. Adel.4.5.ỷ.52.
m rursum ad meretricem induxti tuum. Hec.4.4.ỷ.67.
iebat Lenoni impurissimo. Phor.1.2.ỷ.33.
us mulierculam eam compressit. Phor.5.9.ỷ.28.
*sus? cùm virgine unà adolescens cubuerit, plus potus, illâ se abstinere ut
erit? virginem non attigit?* Hec. 1.2.ỷ.62.
postquàm fecit, vim in loco attulit. ad Her.lib.2.p.11.
esse maleficium stuprare ingenuam. ad Her.l 2.p.50.
nfamilias constuprassent. ad Her.l.4.p.85.
lendorem maculis aspergis, facis adulteria. Pro Planc.p.506.
i dicunt, suas uxores à cœna redeuntes à Cœlio esse attrectatas. Cœl.

domo materfamilias meretricio more vivit. Cœl.117.
*ustra, libidines, luxuries, omniaq; qua inaudita vitia & flagitia ver-
r*. Cœl.117.
ua libidines erunt, ut eas capere ac sustinere is non possit. in Ver.pag.

tum tuum praste fuerunt nisi tibi libidini cupiditatique paruerit.

flagitiosas libidines singularumq; nequitiam est natus. in Verr. pag.

ndum diligenter, ne quod vestigium libidinis in vitâ nostra appareat.
err.p.305.
iis tantum relictum est, quantum libido tulit. in Ver.p.328.
*o Venerem affluens omni lepore & venustate in Æde Veneris Cupi-
m posuit. Sic fortunis hominum abutitur ad nocturna vota cupidita-
suarum*. in Verr.p.547.
*ta flagrare cœpit amentia, sic inflammata ferri libidine, ut eam non
r, non pudicitia, non pietas, non macula familia, non hominum fama,
filij dolor, non filia mœror à cupiditate revocaret*. Pro Aul. Cluent.

libidines. de Arusp. resp. p. 482.
apud illum illecebra libidinum multa. Cœl 9.

Flagrabant apud illum vitia libidinum. Cœl. 94.
Quis in voluptatibus inquinatur? Cœl. 9.
Illud tempus ætatis aliorum libidine infectum est. Cœl. 45.
Muliebrem libidinem comprimendam putet. Cœl. 98.
Qui totam adolescentiam voluptatibus dederunt. Cœ.. 101.
Animus deditus est libidini, amori, & cupiditati. Cœl. 110.
Cuius in domum jure suo libidines omnium commearent. Cœl. 106.
Qui pulvinaribus Bonæ Deæ stuprum intulit. ad Att. 254. b
Cupiditates adolescentiæ deferbuerunt. Cœl. 108.
Salutem suam pro pignore ad explendas suas cupiditates tradiderunt. Prov. 156.
Turpissimâ libidine est incensus. Prov. 166.
Ille effrenatas suas libidines cohibuit. Mil. 252.
Potestate suâ occultat libidinem. Rab 369.
Semper eò tractus, quò libido rapuit, & levitas Phil. 6. 430.
Qui desidia & luxuria plenus est. Cic. in Sall. 512.
In quâ ego nactus locum resecandæ libidinis, & coercendæ juventutis. Ep. Att. l. 1. p. 36.
Libidine furere. de Nat Deor. l. 1. p. 19.
Tradere se libidinibus constringendis. de Fin. l. p. 115.
Libidini parêre. de Fin l. 2. p 53.
Potiùs quàm ea Appij Claudij libidini, qui tùm summo erat in imperio dederetur. de Fin. l. 2 p. 156.
Libidinis vestigia in aliquo videre de Fato. p. 277.
Libidines à mente semotas & dissolutas putat. Tusc. l. 1 p. 327.
Qui se totos libidinibus dedissent. Tusc. l. 1. p 314.
Quid nam egisset ille qui in sacrificium cogitatam libidinem intulit. de leg l. 2. p. 335.
Qui violassent ingenuam Heren. l. 4. p. 83.
Quis non frangeret eorum libidines, & nisi illi ipsi, qui eas frangere deberent, de leg l. 3. p. 361.
Effrenati libidine feruntur. Tusc. l. 3 p. 380.
Libidines adversari Tusc. l. 3 p. 383.
Vacare omni libidine Tusc l. 4. p. 144.
Libidinibus inflammatum esse. Tusc. l. 3. p. 458.
A *libidine aliquem avocare*. Tusc. l. 5. p. 487.
Quinta Pallantis, quæ patrem dicitur interemisse virginitatem suam violare conantem, cui pinnarum talaria affigunt. de Nat. Deor. lib. 3. pag. 140.
Hoc natura commune omnium animantium, ut habeant libidinem procreandi. Off. 1 p. 23.
Hæc ætas à libidinibus arcenda est. Off. 1. p. 49.
Non habere domum clausam pudori & sanctimoniæ, patentem, atque adeo expositam cupiditati atque voluptatibus Pro Qu p. 34.
Veneri & Libero reliquum tempus deberi arbitratur. in Ver. p. 498.

Exti.

Verres, denudetur à pectore, ut Cicatrices populus aspiciat, & mu-morsus vestigia libidinis atq; nequitia. in Verr. p. 100.
...eritates in domo pudicâ quotidie susciperes vino lustrisq; confectus 340.
...m in matronarum cætum adducere. de Fin. l. 2 p. 131.
...m ex trunco corporis spectabat, sed ex artificio comico æstimabat. ...c. p. 101.
...e scurrâ, multò faciliùs divitem, quàm patremfamilias fieri posse. ...int. p. 2 o.
...stupri, ganea, cæteriq; cultûs non miror; incesserat viros pati mulie-...ulieres pudicitiam in propatulo habere. Cat. c. XIII.
...avis cupidinibus, ad inertiam & voluptates corporis pessumdatus ...ncetosissimâ libidine paulisper usus. Jug c. 1.
...d explendam animi cupidinem. Jug. c. 6.
...honesta & perniciosa libido tenet. Jug. c. 3.
...e grassari. Jug c. 64.
...ac laceratur animi cupidine. Trag. lib. 1.

...m. Clavium. Domus. Ædificii. Ædificandi. Aperiendi. Claudendi.

...ufschliessen / Behausung / Hauß einfallen / verschliessen / ...riegelen / Aufthuen / Verleihen / Aufhawen / Pochen / Klopfen / Auffschliessen / Außbawen / Außzimmeren / Den Baw außmachen / Das hauß gantz erhalten. Schliessell.

...ude ædes. Aul 2. 3. ℣. 7.
...n videor mihi sarcire posse ædes meas, quin totæ perpetuæ ruant, quin ...ndamento perierint. Most 1. 2. ℣. 62.
...ille clavibus sibi reserant. Aul. sc. Feram. ℣. 41.
...ostio obdo. Eun. 3 5 ℣. 56.
...bserva intus. Eun 4 6. ℣. 25.
...bus obde pessulum Heaut 2. 2. ℣. 37.
...Glycerio ostium. And. 4. 1.
...uère ab ea. Eun. 5. 8.
...quòd tàm à nobis graviter crepuêre fores? Heaut. 3 3.
...repuerunt fores? hinc à me quisnam egreditur? Heaut 1. 1. Vide R... Plaut. Tit Ædium:
...ncrepuit. Hec. 4. 1
...increpuit abi te vide quis egreditur Phdm 5. 5.
...a vero hæ mihi patent semper fores. Eun. 1 2.

Ope-

Operuêre ostium. Sie haben zugemacht. Heaut. 5. 1.
Iámne operuit ostium? hat sie schon die Thür zugethan? Phor. 5. 3.
Qui mihi nunc uno digitulo fores aperis fortunatus, na tu istas faxo calcibus sæpè insultabis frustra Eun. 2. 2. ℣. 53. 54.
Quisnam pepulit tam graviter fores? Adel. 3. 3.
Túne has pepulisti fores? Adel. 4. 5.
Heus, heus, Æschinus ego sum, aperite aliquis actutum ostium. Adel. 4. 4.
Fores effregit, atq; in ædeis irruit alienas. Adel. 1. 2.
Fores effregit: restituentur. Ibid.
Pamphilum ipsum video stare ante ostium. Hec. 3. 4.
Me censen' potuisse omnia intelligere extra ostium, intus quæ inter sese ipsi egerint? Phor. 5. 6.
Quid has metuis fores? Phorm. 5. 1.
Postulo, ut mihi tua domus te præsente absente pateat. Eun 5 9.
Solus Sannio servat domi. Er ist allein daheim geblieben Eun. 4. 7.
Exsulo domo nunc: Ich darff nicht heim gehen. Eun. 3. 5.
A me nescio quis exit: concede hinc domum. Heaut. 3. 1.
Est mihi in ultimis conclave ædibus quoddam retro Heaut 5. 1 ℣. 29.
Aut quidem cum uxore hac ipsum prohibebo domo. Phor. 2. 2.
A fratre quæ egressa est meo, id est, domo fratris. Phorm. 5. 1. *vide Lex. Litt A.*
Meum virum abs te exire video. Phor. 5. 3.
Harum qui est dominus ædium. Phor. 5. 1.
Rectà domum sumus profecti. Wir seynd stracks heimgangen. Phorm. 5. 6.
Nam illum Eunuchum *aliquò conclusissem.* Ich wolt jhn jrgends verspertt haben. Eun. 4. 3.
Aperite aliquis actutum ostium. Adel. 4. 4.
Te rogo ne graveris ædificare id opus, quod instituisti. de Or. 98 a
Navis publicè gratis coactis fabris operisq; imperatis exædificari atq; effici potuit. in Verr. 145 a
In nostris sedibus exædificatum templum licentiæ. de Legibus. 178. a.
Ne exædificatum quidem hunc mundum divino consilio existimo. Acad. 31. a.
Cùm L. Octavius, C. Aurelius, Coss ædes sacras locavissent, neq; potuissent omnia sarta tecta exigere, neq; ij prætores, quibus erat negotium datum, C. Sacerdos & M. Cesius: factum est Senatusconsultum, quibus de sartis tectis cognitum & iudicatum non esset. I V 103. a
Quæsivit quis ædem Castoris sartam tectam deberet tradere. Ibid.
Monumentum illud amplitudine, illo opere, quamvis sartum tectum integrumque esset. &c Ibid.
Venit ipse in ædem Castoris: considerat templum, videt undiq; tectum pulcherrimè laqueatum: præterea cætera nova atque integra Ibid.
In sartis tectis dominari. I V. 104. a.

Quo-

uidem omnia commoda, omnesq; facultates, quibus & sacra con-
sarta tecta adium sacrarum, locorumq; communium tueri possint,
unt in his vectigalibus, qua, &c. Ep. 208. b.
uoque mihi prospicere, qui hoc imperij domicilium numini deo-
nsecratum sartum tectum ab omni periculo conservavi. Antequam

da, ut M. Curium sartum tectum, ut aiunt ab omni incommodo, de-
to, molestia sincerum integrumq; conservet. Epist. 222. b
rius ades Orata vendidisset, neq; servire quandam partem in man-
ge dixisset. Or. 99. b.
gio serviebant, sed hoc in mancipio Marius non dixerat. Offic.

ma conditione sunt libera, meliore iure sunt, quàm serva, capite hoc
i qua serviebant, non servient soluta meliore in causa sunt, quam ob-
eodem capite obligata omnia, si modo Syllana sunt, liberantur, im-
commodiore conditione sunt, quàm illa qua pensitant. contra Rull.

re constituto, & servitute illi fundo imposita. Quint. Frat.

are. in Verr. p. 211.
tavit adificium extruere ex alieno. Mil. 281.
elarum adificasset in Palatio, & plenam dignitatis domum. Off. lib.

claves adulterinas paret. Jug. c. 12.
domo utebatur. Ibid.
adificia Numidarum agrestium, qua mapalia illi vocant oblonga in
lateribus tecta quasi navium carina sunt Jug. c. 18.
re aliquid. 1. 10. Symma.
dium senectutem. Ibid.
s Honori, atq; Virtuti. 1. 21.
s ades in angustis finibus collocavi. 2. 59.
vas molirer. 2. 60.
aliquid. Ibidem.
porticum solido & incorrupto opere curvatam multis in longitudi-
ssibus explicari, adijcis Ibid.
is nitimur amulari. Ibid.
s, quas pretioso auxit ornatu, sub clivo Salutis emit. 5. 54.
y avum mansura molimini. 6. 70.
upcorum parietum discidia sarciuntur. Ibid.
a collocare, & sapè integrare cadentia. Ibi.

Ægri-

Ægritudinis. Ærumnæ. Affligendi. Angoris. Calamitatis. Cruciatûs. Damni. Detrimenti. Doloris. Exitij. Iacturæ. Incommodi. Luctûs. Miseriæ. Mœroris. Molestiæ. Perniciei. Perturbationis. Tristitiæ.

Schmertzen/ Wehthun / Schmertzen abwenden / Trawrigkeit/ Schaden/ Trawrig sein / Bekümmernus/ Betrübt/ Unglück/ Ubelstand/ Ertragen/ Außziehen / Auß dem sinn schlagen/ Bekümmern/ Verdruß/ Unlust/ Trübseligkeit/ Uberdrüßig/ Uberlästig/ Beschwerlich / Angefochten werden/ Creutz/ Geplagt sein/ Plag/ Untergang/ Verderben/ Ubel zurichten/ Elend/ Elendiglich.

EGo illud scio, quàm doluerit cordi meo Amph.3.2.℣.41.
Pietas oculis dolorem prohibet. Asin.5.1.℣.4.
Malum mœrorem metuo, ne immixtim bibam. Aul.2.3.℣.12.
Quando ego quod feci, id factum in Amphitruone obfuit. Amphit.3.2.℣.12.
Optimi omnes nostrates pro claris factis, diris aguntur malis, Fata istæc me premunt, pertolerarem vim tantam cladesq; exantlarem impatibiles. Amph sc DI vostram ℣ 20.
Miseris affice modis. Aul. Arg ℣.2.
Sum miser, & miserè penditur, cui tanta mala mœstitudoq; obtigit. Aul.4.10.℣.2.
Perijt ita mihi ad metum mala res ex sese plurima agglutinant. Aul. 4. 10. ℣.71.
Tantò mihi ægritudo auctor est in animo. Capt.4.2.℣.2.
Amor Clandestinus malus est, damnum est merum. Curc.1.1.℣ 47.
Neq; quicquam nobis pariant ex se incommodi. Most.2.1.℣.70.
Contrahere frontem Amph.Prol.℣.25.
Quam video æquè esse mœstam, ut quasi dies si dicta sit. Asin.5.1 ℣.11.
Hic homo si sinapi victitet, non censeam tam tristem esse posse. Trucul.2.2 ℣.60.
Vt est vultu tristi senex! Most.3.2.℣.127.
Tu magnum malum habebis. Amph.2.2 ℣.89.
Vbi magnum inquit, benignè ibi onerat aliquam Zamiam Aul,2.2.℣ 120.
Innoxium abs te irrides. Aul.2 2.℣.44
Pacem ab Æsculapio petas, ne fortè tibi eveniat magnum malum. Curc.2.2.℣ 2.

exitiabilem ego illi faciam hunc ut fiat diem. Ep. 4. 7. 2 36.
est, quod illi caperat frons severitudine. Ep 5. 1. ✝. 3. *hoc est, cur tri-*
Sic Amphitr. Prolog. ✝. 52. & Rud. 2. 2. ✝. 12. *Contrahere frontem*
sulcare frontem: uti quidam legunt *Bacchidibus. Petronius.* Quid
ctatis constrictâ fronte Catones? *Martial. lib.* 10. Adstrictam
n dixit. *Propertius*: Adstrictum patrem. *Cornelius* Adductum.
erenum, tetricum, ac superciliosum. Apuleius: senili tristitiæ stra-
tens frontem. *Dixerunt etiam veteres*, frontem caligantem: *ut*
συνοφρυς πρόσωπον. Contrarium est: Exporrigere frontem. Ex-
frontem *pro animum remittere, & hilaritati se dare.*
fluctamur, ibi nos durare posse negamus. Asin. 5. 2. ✝. 58. *Vide Lexi-*
rare *& Electa Plaut. Tit.* Fulloniæ. *Vide etiam paulo post in phra*
re paulùm.
quicquàm meo animo fuit ægrius Amph 32. ✝ 29.
hac res. Es ist verlohren. Men. 3. 2. ✝ 46. *Aliàs dicitur.* Actum
ud. 5. 2. ✝. 8. Capt. 3. 4. ✝. 7. *vide etiam Lexicon. Plaut. Tit.* Pro-

miseriam, pulchrum esse hominem nimis. Mil 1. 1. versiculo sexa-
octavo. *Sic enim MSS. Codd. habente. Vide Lex. Plaut.* Parum &
is Insolens.
DIS inimicis natus, quàm, tu, atq; iratis! Mil. 2 3. ✝. 43. *Prover-*
homine in venusto, ac misero, cui nihil benè succedit. Sic Persius: DIs
inieque sinistro. *Horat. Sermon.* 23. Iratus natus paries DIs,
oetis. *Dicitur etiam*: Genio adverso aliquid agere. *Quia hæc*
io, DIs iratis nihil feliciter geri Contraria Sunt: DIs secundis.
minibusque plaudentibus: *Atque adeò felicem denotare volentes*
lum dicebant: Ipsi nascenti Deos risisse. Ipsum placido lumi-
umine vidisse *aut aspexisse. Vir. 1. Æneid.* haud credo, invisus
us auras vitales carpis. *Dicebantur quoq;* DI bonum nascenti
ernutasse.
u, vehementius me tua miseria, quam mea commoveri. Ep.
1.
bi te abijt, animo malè factum est huic repentè misere. Mil. 4. 8.

uciat me, atque exagitat. Merc. *scil.* Syra non. versiculo vi-
eptimo.
nimi. Aul. 1. 2. ✝ 26.
um cor cœpit artem facere ludicram, atq; impetus emicare. Aul.
4.
ab oculis dolorem prohibet. Asin. 5. 1. ✝. 4. *Sic Terentius* Phorm.
d tuo viro oculi doleant. *Sic enim* oculi dolere *signifi arunt*
pulch am & iucundam cernerent, quâ tamen frui non possent.
r ille magnus devictis Persis cùm captivas spectaret, corporu for-
gnitudine præstantes per iocum inquit: ὡς εἰσὶν ἀλγηδόνες ὀμμάτων,
Plura exempla vide apud. P. Victorium. *l. 2. Variarum Lect. c.* 5
Amo-

Amovi à foribus magnam molestiam Amph.1.2.ỷ.2.
Uno labore absolvere ærumnas duas. Amph.1.2.ỷ 26.
Miseram odio enecavit. Asin 5.2.ỷ.71.
Ut senex hoc eodem poculo quo ego bibi, biberet Cas.5.2.ỷ.44 Sic Aul.2.3.ỷ.12. *Nam ecastor malum mœrorem metuo ne mistum bibam.* Egregia formula, quâ uti solent boni Scriptores, cùm de malo & infortunio ut potiene aliquâ loquuatur. Eódem quidam trahunt illud Plauti Rud.3.6.ỷ.46. *Sic ago, Semel bibo;* Ubi Lipsius malit legere: *Sic mel bibo.* Huc quoque pertinent illa Asin.5.2.ỷ.58. *Non quo durare. PA. Si non didicisti fullonicam, non est mirandum* Et Men.5.1.ỷ.42. Quæso hercle mulier, si scis, monstra quid bibam, Tuam quî possim perpeti petulantiam. *Eâdem translatione usus Salvator noster, quando dixit* : Quis potest poculum hoc bibere quod ego bibo?
Quin edepol egomet clamore defatigabor. Ep.4.2 ỷ.95.
Multiplex ærumna me exercitam habet. En.4.1.ỷ.3.
Non herus, sed actor mihi cor odio sauciat. Bacch.2.2.ỷ.35.
Molestum esse alicui. Most.3.1.ỷ.57. Molestus ne sis.ỷ.72.
Mihi odiosus ne sis, Men.3 2.37.
Molestus nunc iam ne sit mihi. Pseud 11.ỷ 116.
Nolo tibi molestos esse nos. Ps.2.4.ỷ.24.
Malam rem multasque ærumnas dant. Ps.3.1.ỷ.4.
Ejus me impietas malè habet. Rud.1 3.ỷ 16.
Nullus sum Asin.5 2.ỷ.72.
Atque ut te dignam mala malam ætatem exigas. Aul.1.1.ỷ.4.
Heu occidi! Aul.3.4.ỷ.43.
Me ex plurimis miserijs exemerunt. Capt.5.1.ỷ.3.
Qui amat si eget miserâ afficitur ærumnâ. Curc.1.2.ỷ.53.
Adiungere alicui miseriam. Cas.1.2.ỷ.6.
Si quid est homini miseriarum, quod miserescat ex animo. Epidom.4 1.ỷ.1.
Qui aut Nocti, aut Dij, aut Soli, aut Lunæ miserias narrant suas. Merc. prol. ỷ.4.5.
Ecastor lege durâ vivunt mulieres, multoq; iniquiore miseriâ, quàm viri. Merc.4.6.ỷ.1.& 2.
Tentari omnibus modis. Aul.3.4 ỷ.3.
Tantum gemiti, & mala mœstitia hic dies mihi obtulit. Aul.4.9.ỷ.11.
E luctu retrahebam hilaritatem. Aul.sc. Grave est.ỷ.5.
O spes, ô cor luctum depulverans. Aul.sc. Grave est.ỷ 25.
Ego tuo mœrore maceror, macesco, consenesco, & tabesco miser. Capt.1.2.ỷ.24.
Alienus cùm ejus incommoda tàm ægrè feras. Capt.1.2.37.
Mœrores mihi antevertunt gaudijs Capt.4 2.60.
Ex corpore eximam omnes maculas mœrorum tibi. Capt.4.2.ỷ.61.
Satis jam dolui ex animo, & curâ me sat, & lachrymis maceravi: Capt.5.1 ỷ.8.

Vale,

Valetudo decrescit,labor accrescit. Cist.2 1.✝.4.

Noli,obsecro,Lacrymis tuis mihi exercitum imperare. Cist.1.1.✝.60.

Excrucior,mea Gymnasium,malè mihi est,malè maceror. Cist.1.1 ✝.6.

Doleo ab amico,doleo ab oculis doleo ab ægritudine. Cist.1.1.✝.62.

Sed ego meâ culpâ & stultitiâ pereo misera maceror. Cist.1 1.✝.78.

Subducunt Lembum,capitibus quassantibus. Bacch.2.3.✝.71.

In pectore mihi est morbus. Bacch.5 1.✝.24.

Ita mali mæroris montem maximum ad portum,modò conspicatus sum. Most. 2.1.✝.5.

Tristis incedis,pectus ardet,hæreo,quassat caput. Most.3.4.✝.15. *hoc est* discrucior animi maximo angore. *Formulam hanc in summo dolore usitatam fuisse docet Cicero his Poeta verbis:* Nunc demum mi animus ardet: *quibus è contrario respondere censet illa gestientis lætitiâ:* Tantâ lætitiâ auctus sum,ut mihi non constem.

Ita amburet misero ei corculum Carbunculus. Most.4.2.✝ 70.

Abstraxit hominem in maximam malam crucem. Men.Prol.66.

Malam crucem dabo tibi Asin.5.2.✝.91.

Peregrinum Spartanum:id nunc his cerebrum uritur Men.3.5.✝ 35.

Heu quantas est ærumnas passus Euclio: Aul.sc.Grave est.✝.32.

Dij voluêre nos hanc ærumnam exequi. Capt.2 1.✝1.

Sed hæc res mihi pectore & corde dura est. Men.3.2 ✝.9.

Hoc me factum miserum macerat , meum cor , corpusque cruciat. Mil. 3.1.✝.21.

Deluctari cum Anteo. Pers.1.✝.4.

Mærore augeor Stich.1.1.✝.47.Capt.4.2.✝.2.

Præ mærore adeò miser,atq; ægritudine consenui. Stich.2.1.✝.62.

Adimit animam mihi ægritudo, Trin.4.3.✝.84.

Non possum bibere,ita animo malè est. Truc.2.4.✝.14.

Quanquam mihi istud erit molestum,triduum,& damnum dabit. Cist.1.1. ✝.108.

Isthic captio est. Most.5.2.✝.23. *Hoc est*, in eâ re detrimentum patior.

Ne mihi damnum in Epidamno ducis. Men.2.2.✝.43.

Mein magnum conjecisti malum. Merc.sc.Syra non.✝.8.

Vt nos iurisiurando malo quærunt rem. Pseud.1.2.✝.62.

Populi strenui damno mihi sunt. Pseud 4.7.✝.28.

Nunc id demùm lepidum est triparcos homines,vetulos, avidos , benè admordere Pers.2.5. ✝.14.

Deferre alicui exitium. Rud.Prol.✝.69.

Nunc nobis propè adest exitium. Aul.2.3.p.9.

Actum hodiè de me est. Pseud.1.1. p.83.

Exhibeat mihi hic negotium Rud.2.5.✝.16.& ✝.2.6.72.

Heu vos,num molestia est? Rud.3.5.v.50.

Nunquid molestum mihi erit? Rud 3.5.✝.52.

Hæ res vitæ saturant:hæ mihi dividiæ & senio sunt. Stich.1 1.✝ 48.25. *vide Lex Pl.*

Et nos ex hac ærumnâ eximat miseras. Rud.1.4 ℣ 38.
Vnum te obsecro, ut te hujus commiserescat mulieris. Rud.4.4.℣ 46.
Quis vivit me mortalis miserior: Rud.2.6.℣.36.
Quasi palus pectus tundar. Rud 4 8 ℣ 3.
Multas tecum miseras multavi. Stich.3.1 ℣.19
Si ecastor hic homo sinapi victitet: h e *sistit tetricum, tristis.* Truc.2.2.℣.60. Proverb.
Oppertar, ut sciam, nunquid nam hæc turba tristitiæ afferat. Andr.1.4.℣ 7.
Oratio hæc me miseram exanimavit. And.1.5 ℣.15.
Subtristis visus est esse aliquantulum mihi And.2 6 ℣.16.
Nunc misera in mœrore est. And 4.2 ℣.10.
Omitte verò tuam tristitiam. Adel.4 ℣.3.
Peccando detrimenti nihil fieri possit. Hecyr 2 1 ℣ 17.
Nisi me animus fallit, haud multùm aberit à me infortunium Heaut. 4 2. ℣ 1.
Metuo lenonem, ne quid mali suo suat capiti: Phor.3 2.℣.6.
Laborat à dolore. And.1.5.℣ 33.
Nunc misera cœpit dolorem. And 4 3 ℣.4.
Cur me excrucio, cur me macero? And.3.5.℣.15.
Cur meam senectutem huius sollicito amentiâ. And 5 3 ℣.16.
Si obiurges illum, vita qui exitium tulit, quid facias illi, qui dederit damnum aut malum? And 1 1.℣.1:.
Ad hæc mala hoc mihi accidit etiam. And 1 3.℣.10.
Renunciabo ut pro hoc malo mihi det malum. And.3.5.℣.20.
Incommoditas huc omnis redit. And.3 5.℣.35.
Iacularium in malum insciens penè incidi And.4.4.℣ 43.
Dabit hæc mihi magnum malum. Eun.3.3.℣.2.
Nolle haud scit, hoc paulùm lucri, quantùm ei damni apportet. Heaut. 4.4. ℣.25.
Ita me Dij amabunt, ut nunc Menedemi vicem miseret me, tantum devenisse ad eum mali! Heaut 4 5 ℣.1 2.
Quot incommoditates hac re accipies. Heaut 5.1.℣.59.
Profectò nisi caves, tu homo aliquid gnato conficies mali Heaut. 5. 3.℣.1.
Male me habens Eun.4.2 ℣.6.
Ita me comparem non perpeti meretricum contumelias. Eun.2.1.℣.2.
Calamitas intervenit, Hecyr. Prol 1.℣.2.
Eam oppressit calamitas, eam calamitatem vestra intelligentia sedabit. Hecyr. Prol.℣.30.
Nemini ego plura acerba esse credo ex amore homini unquam oblata. Hecyr. 3.1.℣.1.
Expedire se ex ærumnis. Hecyr.3 1 ℣.8.
Non vides quantum mali ex ea re excites Heaut.5.3.℣.10.
Si tetigisses ferres infortunium Adel.1.2 ℣.24.
Animi sese angebat. Heaut.Arg ℣ 3.

Dolore

Dolore repentè invasit. Hec.3.2.℣.21.

At non quotidiana cura hac angeret animum. Phor.1.3.℣.8.

Antipho me excruciat animi. Phor.1.4.℣.10.

Quid minus utile fuit, quàm hoc ulcus tangere? Phor.4 4.℣.10.

Discrucior animi, membra metu debilia sunt: animus timore obstupuit, pectore consistere nihil consilij quit. Adel.4.4.℣.1.4.5.

Et mihi & tibi & illis dempseris tristitiam. Adel.5.3.℣.33.

Hac ita ut liberali esse ingenio decet, prudens, modesta. Hec.1.2.℣.89.

Nequeo mearum rerum initium vitam invenire idoneum.
Unde exordiar narrare, qua nec opinanti accidunt,
Partim qua perspexi his oculis, partim qua accepi auribus.
Qua me propter exanimatum citius eduxi foras. Hec.3.3.℣.1.2.3.4.

In metum venit solitudo. Hec.3.3.℣.45.

Hac res me malè habet. Hec.4 2.℣.3.

Injeci scrupulum Jch hab jhm angstgemacht/Phor.5.8.℣.61.

Ubi suam exprimeret miseriam ex animo, Eun.3.1.℣.16

Quo illam mihi lenirent miseriam. Heaut.1.1.℣ 70.

Miseriam ego omnem capio Adel.5.4.℣.22.

Perij! quid ego egi? in quod me conieci malum? Hec.1.2.℣.57.

Omnibus modis miser. Hec.4.4.℣.79.

Domum revertor mœstus, atq; animo ferè perturbato, atq; incerto pra agritudine. Heaut.1.1.℣ 65.

Luctum alicui parare. Hec.2.1.℣.13.

Tot me impediunt cura, qua meum animum diversa trahunt. Andr. 4.1.℣. 26.

Negotij si odium ceperat. Eun.3.1.℣.14.

Verùm ego haud minùs agere patior id, quod nescio. Heaut.5.2.℣.5.

Immeritò agritudo hac oritur mi abs te. Hec.2.1.℣.26.

Molestiam afferre alicui. Hec.3.2.℣.5.

Obtundis. Phor.3.2.℣.30.

Hunc meo excruciem modo. Eun.5.3.℣. 11.

Chremes nimis graviter cruciat adolescentulum, nimisq; inhumanè. Heaut. 5.5.℣.8.

Si sit, pereo funditùs And.1.5 ℣.8.

Vereor, ne ista hac fortitudo in nervum erumpat deniq;. Phorm.1.2 ℣.11.

Num illi molesta quippiam ha sunt nuptia? And.2.6.

Multùm molestus certè ei fuero. Andr.4.1.

Cur me enecas? Ibid.

Tantum laborem capere ob talem filium? id est, molestiam? And.5.2.

Ne te afflictes, neq; prater quam quas ipse amor molestias habet, addas, & illas, quas habet, rectè feras. Eun.1.1.

Ubi quid in animo est molestia. Eun.4.2.

Qui me rogitando obtundat, enecet. Eun.3.5.

Satis diu hoc iam saxum volvo. Eun.5.9.

Huiusmodi mihi res semper comminiscere, ubi me excarnifices. Heaut.4 5.

Ah, si pergis, abiero Adel. 1. 2.
An ego toties de eadem re audiam? Ibid.
Ne me obtundas hac de re sæpius. Ibid.
Æschinus odiosè cessat Adel. 4. 2.
Et mihi & tibi dempseris molestiam Adel. 5 3.
Nunquam tu tuo odio vinces me: id est, non te audiam, etsi millies me voces. Phorm. 5 6.
Enecas. id est, molestus mihi es. Ibid.
Si porrò esse odiosi pergitis. Phorm. 5. 7.
Tundendo atq; odio deniq; effecit senex Hecyr. 1. 2.
Te dij deæq; perduint cum isto odio Laches. Ibid.
Molestiam alicui afferre. Hecyr 3 2.
Odiosum: id est. molestum Hecyr. 3. 4 & 4. 3.
Magis id adeó, mihi ut incommodet, quàm ut obsequatur gnato. Andr. 1 1.
Orationem sperat invenisse se, quâ differat te: id est, molestiâ efficiat. Andr. 2 4.
Nam alias ut omittam miserias, unam hanc vide: &c. Hec. 3. 4.
Hoc mi unum ex plurimis miseriis reliquum fuerat malum. Hec 4. 1.
Omnibus modis miser sum Hec. 4. 4.
Hem quò redactus sum ? omnes noti me atque amici deserunt. Eunuch. 2 2.
At tibi dij dignum factis exitium duint And. 4. 1.
Me haut herum pessumdabunt. And. 1. 3. & Phor. 1 4.
An cuiquam est usus homini, se ut cruciet? quæso quid de te tantum meruisti? Heaut. 1. 1.
Crucior, bolum tantum mihi ereptum è faucibus Heaut. 4. 1
Enim verè Chremes nimis graviter cruciat adolescentulum, nimiùq; inhumanè. Heaut 5. 1.
Cùm videam miserum hunc tàm excruciarier ejus abitu. Heaut. 3. 1.
Sed quid ego? cur me excrucio? cur me macero? cur meam senectam hujus sollicito amentiâ an pro hujus ego ut peccatis supplicium sufferam, And. 5 3.
Tùm Antipho me excruciat animi. Phor. 1. 4.
Etiam nunc me hujus quærere caussâ in malo jubeas crucem? Phor. 3. 3.
Illis crucibus, meretricibus, *quæ nos semper omnibus cruciant modis, referam gratiam* Eun. 2. 3.
Hanc jam oportet in cruciatum hinc abripi And. 4 5.
Tum autem Syrum impulsorem, vah, quibus, illum lacerarem modis! sublimem medium arriperem, & capite primùm in terram statuerem, ut cerebro dispergat viam: &c Adel. 3 2.
Operiar, ut sciam, num quiddam hæc turba tristitiæ adferat, Andr. 1. 4.
Subtristis visus est esse aliquantulum mihi. And 1 6.
Nihil propter hanc rem: sc. tristis est. Ibid.
Noli te macerare. And. 4. 2.

Propterea q, nunc misera in mœrore est. Ibid.
Si nulla huic ægritudo gaudio intercesserit. And.5.5.
Dies adimit ægritudinem Heaut.3.1.
Ne te afflictes Eun 1.1.
Domum revertor mœstus atq; animo ferè perturbato atq; incerto præ ægritudine. Heaut.1.1.
Pro se quisque sedulò faciebat, quo illam mihi lenirent miseriam. ibidem.
Mihi quotidie augescit magis de filio ægritudo. Ibid.
Nulla res mihi posthac potest jam intervenire tanta, quæ mihi ægritudinem afferat. Heaut.4.2.
Nescio quid tristem video. Adel 1.1.
Omitte tristitiam tuam. Adel.1.4.
Nam & illi animum jam relevabis, quæ dolore ac miseriâ tabescit. Adelph. 4 3.
Filio luctum paras. Hec.2.1.
Vide, quàm immeritò ægritudo hæc oritur mî abs te. Ibid.
Non te pro his cur-asse rebus, ne quid ægrè esset mihi? Ibid.
Ita eam oppressit calamitas. Ibid.
Eam calamitatem vestra intelligentia sedabit. Ibid.
Nostri fundi calamitas Eun.1.1.
Orationem sperat invenisse se, quæ differat te: id est *vexet, molestiâ afficiat.* And.2 4.
Proin tu sollicitudinem istam falsam, quæ te excruciat, mittas. Heaut. 1. 2. ℣.3.
Ad hæc mala hoc mihi accedit etiam: hæc Andria gravida est, &c. And.1.3.
Animus perturbatus atq; incertus præ ægritudine. Ibid.
Timet animum amicæ se erga ut sit suæ Heaut.1.2.℣.14.
Illius animum retundam, redigam, ut, quò se vortat, nesciat. Heut.5,1.
Tot res repentè circumvallant, unde emergi non potest. Adel.3.2.
Animo malè est. Es ist mir angst. Adel.4.5.
Tot nunc me rebus miserum concludit pater. Hecyr.4.4.
Laborat è dolore: sc.*partus.* And.1.5.
Verùm ex eo nunc misera quem capit dolorem? And 4.3.
Utinam hoc tibi doleret itidem ut mihi dolet. Eun.1.2.
Tandem perdoluit: vir es. id est, *dolorem superavit* Ibid.
Modò dolores occipiunt primulùm. Adel 3.1.
Disrumpor: sc. præ dolore. Adel.3.4.
Id illi nunc dolet alieno Adel.3 5.
Miseram me, differor doloribus. Ich leyde grossen Schmertzen, Ibid.
Fuisset tum mihi illos ægrè aliquot dies Phor.1 3.
Alii, quia desit quod amant, ægrè est: tibi, quia superest, dolet Ibid.
Vin' hodie facere, quod viro tuo oculi doleant. Das er nicht gern sehe. Phor. 5 8.

Si remittent quippiam Philumenam dolores. Hec.3.2.
An dolor repentè invasit ita factum est. Ibid.
Quid narrat? se miserum esse. miserum? quem minùs credere est ïsse esse miserum: quid reliqui est, quin habeat? Heaut.2.
Decrevi, tantisper me minùs injuriæ, Chreme, meo gnato facere, dum fiam miser. Heaut.1.2.
Aut ego profectò ingenio egregiè ad miseriam natus sum. Heaut.3.1.
Me credo huic esse natum rei, ferundis miserijs. Adel 4.2.
Quid malum! bone vir mihi narras? equidem perij. Ibid.
Quàm ibi miseriam vidisse in coniugio. Adel.5.4.
Miseriam omnem ego capio, hic potitur gaudia. Ibid.
Quod cum ita esse invenere, quid restat, nisi porrò ut fiam miser? Hecyr. 3 1.
Minus scis ærumnas meas. And.4.1.
Sic citius qui te expedias his ærumnis, reperies. Hec 3.1.
Ne te afflictes. Eun.1.1.
Rus bo: ibi hæc me macerabo biduum. Eun.1 2.
Sed quid ego? cur me excrucio? cur me macero? And. 5 3.
Cùm videam, miserum hunc tàm excruciarier ejus abitu Heaut.3 1.
Discrucior animi Adel.4.4.
Enim verò Chremes nimis graviter cruciat adolescentulum, nimisq; inhumanè. Heaut 5.5.
Inurere dolorem alicui. in Aul.158 b
Inurere quàm maximum dolorem alicui. Tusc.194.b
Tantus illorum temporum dolor inustus est civitati. in C 108 b.
Cur hunc dolorem cineri ejus atq; ossibus inussisti? in Verr.99.a
Si vincunt, efferunt se lætitia, victi debilitabuntur, animosque demittunt. de Fin 135 a
Te rogo, ne contrahas, aut demittas animum. Q Fr.290. a.
In medio: si figura versabimur, si hac, ut antè dixi, aliquantulum demiserimus ad Her.26 b
Vidésne quantum de doloris terrore deieceris? Tusc. 178. a.
Hac se commemoratione civitatis omnia verbera depulsurum, cruciatumque à corpore dejecturum arbitrabatur. in Verr.269 a
Loci gravitas cum reliquis etiam sic miserrimè perferenda. Att 183.a
Qui in pace jacere, quàm in bello vigere maluit. In A.227.a
Cum C.Marius septimum annum post præturam jaceret. Off.67.b
Absens non in ablatione jacuisset. in Verr.97.a
In eodem silentio multa alia officia oratorum jacuerunt, cohortationes, consolationes, præcepta, admonita. de Or.114.a
Quod priora in ruinis reipub. nostrisq; jacuerunt. Ep.72.b.
Iacent ea semper, quæ apud quosq; improbantur. Tusc.148.b
Qui non modo Curiis, Catonibus, Pompeiis, antiquis illis fortissimis viris, novis hominibus, sed his recentibus Mariis, Didijs & Cœliis commemorandis jacebant. pro Murana.127.b

Cn.

Cn. autem noster ô rem miseram, ut totus jacet. At. 115. b
Iacet in mœrore meus frater. 157 a
Iacere in sordibus ac luctu. in P. 98 b
Cùm leges in civitate nihil valeant, cùm judicia jaceant. Off. 121. a
Quod quæris, quid hic agatur, tota Capua & omnis delectus jacet. Attic. 1.6.b
Cur tàm diu jacet hoc nomen in adversariis? pro Q. R 46. a
Quomodo tibi tanta pecunia extra ordinem jacet? pro Q. R 45. b
Hæc te vox non perculit? non perturbavit? in Ver 177.
Quæ quamvis etiam mediocrium delictorum conscientiam perculissent. pro Mil. 113. b
Ne adolescentiam plenam spei maxima perculisse atque afflixisse videamini. pro Cœl. 54. b.
Iisdem machinis sperant me restitutum posse labefactari, quibus antea stantem perculerant. pro Do. 218. b.
Mars communis, qui sæpe spoliantem jam & exultantem evertit & perculit ab abjecto. pro Mil 112 a
Quos amisimus cives, eos Martis vis perculit, non ira Victoriæ. pro Mar. 151. b
Is cum ad me Laodiceam venisset, repentè percussus est atrocissimis literis. E. 142.
Qui vos mortuus inani cogitatione percussit pro Mil. 117. a.
Quodcunque, nostros animos probabilitate percussit Tusc 324. b
Vas hujus incommodis lugetis, ad Her. l. 4. p. 122.
Nisi in eas petitionis angustias incidisset. Brut p. 570.
In magnis versari angustiis. de Fin. lib. 2. p. 139.
Ostendemus non nostris incommodis dolere. ad Her. l. 2. p. 50.
Nihil cuiquam doluit de Or. l. 1. p. 332.
Si justo, si pio dolore me esse affectum viderent. de Or. l. 2. p. 401.
Eorum dolorem, qui lugebant suos, oratione refricabam. Ibid.
Opinione omnium majorem animo cepi dolorem Brut p. 521.
Detrahere dolorem Or ad Brut. p. 584.
Maximas & privatas, & publicas calamitates accepistis. ad Heren. lib. 5. p. 113.
Multis incommodis difficultatibusque affici. in Ver. p. 114.
Metuunt pupillæ calamitatem. in Verr. p. 215.
Calamitates pervadit. in Ver. p. 174.
Tanta fortunis omnium pernicies potest accedere. in Ver p. 157.
Res in discrimen adducitur Ibid.
Intestinam aliquam perniciem Reipublicæ moliri. in L. Cat. p. 166.
Niobe, parùmne rationari videtur, & sibi ipsa nefariam pestem machinari. de Nat. Deor. l. 3 p 142.
Perniciem alicui dare. Ibid.
Spe dubia salutis in apertam perniciem incurrere. de Nat. Deor. lib. 3. p. 144.

Oppetere malam pestem. Tusc. 2. p. 362.
Ex quo scire nihil potui de nostris domesticis rebus, de quibus acerbissime afflictor At 170. b.
Deinde multo gravius vehementiusq; affliguntur. in C. 103. a
Squalent municipia, affliguntur coloniæ, pro Mil. 105. a
Hoc etiam turpius afflictatur resp quod, &c. At. 153. a
Illi statuam istius deturbant, affligunt, comminuunt, dissipant. in P. 96 b
Adolescentiam plenam spei maxima perculisse, atque afflixisse videamini. pro Cæl. 54. b
Alicujus domum non solum affligere, sed etiam religione sempiterna obligare. pro Dom. 234 b
Ne quid illa turpitudinis pars nobis obesse possit. ad Heren l. 1 p. 6.
Multos magnis incommodis afficit pecuniæ cupiditas de Inv. l. p 1. 19.
Qui amplitudinem civitatis detrimento afficit. ad Heren. l. 2 p 30.
Homines magnis & multis incommodis conflictantur. ad Heren. lib. 2. p. 42.
Mediocrem jacturam facere pro Qu. p. 73
Difficiliore conditione dissolvit. Ibid.
Aliquid ad perniciem innocentis potest pro S Rosc. p. 86.
Armis Remp. recuperavit, ut ad libidinem suam liberi fortunas nostras vexare possent. Ibid.
Hoc mihi detrimento est in Vert. p. 116.
Valet hoc contra caput atq; existimationem. in Verr. p. 295.
Respublica detrimentum fecit. in Ver. p 410,
Aliquid detrimenti capere. in Cat. p. 160.
Totam superioris anni Reip. naufragium exponere pro Sest. 9.
Nullo incommodo afficiuntur. Cor. 146.
Nunquam Annibal huic urbi tantum mali optavit, quantum illi effecerunt. Prov. 157.
Provideant ne Resp. quid detrimenti accipiat. Phil. 5 p. 420.
Repulsam tulisse videtur vir clarissimus. Phil. 11 p. 485.
In eo maxime molestiarum & turbulentissimæ tempestates extiterunt, de Or. l. 1. p. 269.
Se esse stultos moleste ferunt. de Or. l. 1. p. 329.
Afficere aliquem molestiâ. Brut. p. 513.
Quam minima cum molestiâ tota res transigitur. pro Q. p. 15.
Molestia & cura aliquem liberare. pro Q. R. p. 103.
Molestiam censequi. in Verr. p 278.
Aures alicuius obtundere. in Verr. p. 377.
Molestiam mitigare. pro Aul. Cl. p. 71.
Magnam animo molestiam capio. pro L. Syl. p. 307.
Plus calamitatis provinciæ importavit, quàm aut Hasdrubal cum Pœnorum exercitu. in Verr. p. 362.
Nihil residui in calamitate est. in Verr. p. 410.

In

In calamitatem venire. pro Sex. Rosc. p. 31.
Metus affert calamitatem. pro leg. Man. p. 633.
Calamitatis formidine liberor. ibid.
Civium numerum calamitate prohibere. pro leg. Man. p. 634.
Civium calamitas à Republ. à sejuncta est. Ibidem.
Aliquem secum in eandem calamitatem trahere. pro lege Man. p. 664.
Liberare aliquem calamitatibus pro Aul. Cl. p. 91.
Depellere aliquem ad calamitatem. in Orat. ante exil. pag. 363.
Occultè malum gemere. in Orat. post redi. p. 386.
Calamitatem levare in Orat. post red p. 392.
Sine judicio aliquem calamitate afficere. pro Dom p. 813.
Quo animo interjecto civium calamitas sociorum ærumna propagati. Provinc. p. 163.
Fabulis quadam calamitas incidisse videtur. pro Ligur. 299.
Nullius inſ... calamitatem. Phil. 2. p. 375.
Incidere in ærumnas. Ep. ad Fam. lib. 13. p. 443.
Percipere luctus. ibid.
Quid ego de Cicerone dicam, qui cùm primùm sapere cupit, acerbissimos dolores miseriasque percepit. Ibidem.
Non debemus ita cadere animis, quasi, &c. Ep. 78. b.
Sed tibi tum oculi, vultus, verba cecidissent. pro Dom. 410. a.
Nec debilitari, aut cadere animo patitur (amicitia.) de Amic. 100. a.
Dabo operam ne valetudo tuo dolori desit. Fam lib. 14. p. 244.
Quòd me tum communibus, tum privatis malis oppressum ne incipis quidem consolari. Ep. ad Att. lib. 11. p. 350
Non minimam video per disertissimos homines invectam esse partem incommodorum. Invent. l. 1. p. 133.
Maturè se contulit in societates publicanorum quod quidem nolis, maximis damnis affectus est. Epist. ad Fam libr 13 pag 97.
Timet ne, si alteri fecerit, ipse aliquo afficiatur incommodo. Off. p. 17.
Si quid importetur nobis incommodi. Off. lib. 2. p. 71.
Id adhuc non feci, quia neque lenire videbar oratione, neque levare posse tuum dolorem. Epist Famil. l. br. 6. pag 174.
Nos confectum bellum cùm putaremus, repentè à Lepido tuo in summam sollicitudinem adducti sumus. Epist. Famil. lib. 12 p. 357.
Mirificam mihi verberationem cessationis Epistolâ dedisti. Ep. famil. lib. 16. p. 509.
Quantum dolorem acceperim. Epist. ad Attic. lib. 1. p. 9.
Meo dolore moveare. Ep. Att. lib. 1. p. 10.
Terentia magnos articulorum dolores habet. Epist. Att lib. 1. pag. 11.
Volo dolorem suum impertire nobis. Epist. Att. lib. 2. p. 77.
Intercludar dolore, quò ad te plura non scribam. Epist. Att. lib. 8. pag. 243.
Eripe mihi hunc dolorem, aut minue saltem consolatione, aut consilio. Epist. Att. lib 9. p 271.
Fecit hoc luctuosum suis, acerbum patriæ, grave bonis omnibus. de Orat. l. 3. p. 453.

Ad eum summus mœror morte suâ venit. pro Qu. p. 5.
Commoveor animo & toto corpore perhorresco. in Verr. p. 175.
Corporis morbo & animi dolore confectum esse. pro L. Mur. p. 260.
Quibus ego rebus ita flectebar animo atque frangebar. pro L. Syll. p. 314.
Exanimatus evolat ex senatu perturbato animo atque vultu. Sest. p. 15.
Hic tot ac talium civium squalor, hic luctus, hæ sordes sunt propter me unum susceptæ. Sest. p 372.
Quos meo nomine sordidatos videtis. Sest. p 73.
Nos luctum mœroremque suscepimus. Corn. p. 153.
Sustentare vix potuisti mœrorem tuum ac dolorem decessionis. Phil. 11 pag. 260.
Nemo unquam filij unici mortem magis doluit, quàm ille mœret patris. Phil. 2. p. 463.
Domus Antonij afflicta est tristitiâ. Phil. 12 p. 495.
Pertinet ad lenendum mœrorem & luctum. Phil. 14 p. 543.
Nihil me magis sollicitabat, quàm in his molestiis non me, si qua ridenda essent, ridere tecum. Ep ad Fam. l 2. p. 48.
Verbi controversia tamdiu torquet Græcos homines contentionis cupidiores. de Orat. l. 1. p. 281.
Cruciatum à corpore deijcere. in Verr. p. 556.
Ego vivo miserrimus, & maximo dolore conficior. Ep. Att. lib. 3. p. 82.
Ne meum mœrorem exagitem, & eundem in luctum te vocem. Ep. Att. lib. 3. p 84.
Nisi mihi dolor meus omnes partes mentis ademisset. Ep. Att. l 3 p. 84.
Meus me mœror quotidianus lacerat, & conficit. Et hac additâ curâ, vix mihi vitam reliquam facit. Ep. Att. l. 3. p. 85.
Ita perturbato animo sum, ut nihil queam statuere. Ep. Att. lib. 3. p. 86.
Incredibili, & singulari calamitate afflictus sum, Ibid.
Meas miserias luctu afflictas, & perditam fortunam illi offerrem. Ep. Att. l. 3. p. 87.
Mœrore impedior. Ep. Att. lib. 3. p. 89.
Scribis te audire, me mentis errore ex dolore affici. Ep. Att. lib. 3. p. 91.
Non faciam, ut aut angam tuum animum querelis, aut meis vulneribus sæpius manus afferam. Ep. Att. lib. 3 p. 92.
Prospicio nobis in hac calamitate tabescendum esse. Epist. Attic. libr. 3. pag. 105.
Affici molestiâ Ep. ad Fam l. p. 31.
Hac tantùm oblectabar speculâ, Dolabellam meum, vel potiùs nostrum fore ab iis molestiis, quas libertate sua contraxerat, liberum. Ep. ad Fam l. 2. pag. 59.
Levare molestiam alicujus. Ep. ad Fam li. 3. p. 68.
Afferre alicui curam. Ep. ad Fam. lib. 3 p. 88.
Hactenus existimo, nostram consolationem rectè adhibitam esse, quòd certior ab homine amicissimo fieres ijs de rebus, quibus levari possent molestiæ tuæ. Ep. ad Fam. lib. 4. p. 94.

Sii-

tristis affuissem, neque tibi defuissem, coramque meum dolorem tibi declarassem. Ep. ad Fam. lib. 4. p. 97.
Ipsi pari molestiâ afficiuntur. ibid.
Cùm omnem abeundi & conveniendi indignitatem & molestiam pertulissem. Ep. ad Fam. lib. 6. p. 176.
Quod exemplum si fortè minùs te delectarit, ne molestiám tibi cum impensâ meâ exhibeam, fac me certiorem. Ep. ad Fam. l. 8. p. 215.
Quares ad necem persona Q. Mutium impulit sine ulla spe salutis sua. Parad. 1. p. 225.
Magno in dolore sum, vel mœrore potius, quem ex crudeli morte Trebonij accepimus. Mil. 11. p. 476.
Impertunissimorum hostium, quàm acerbissimum dolorem cupio inurere. Phil. 12. p. 493.
Afficior summo dolore, ejusmodi tempora post tuam profectionem esse consecuta. Ep Fam. lib. 1. p. 10.
Deponere dolores. Epist. Fam. lib. 4. p. 101.
Capere dolorem. Ibid.
Quantum potero me ab omnibus molestiis & angoribus abducam. Ep. Fam. lib. 5. p. 136.
Levare se molestiis Ep. Fam. lib. 5. p. 137.
Levare alicujus dolorem. Ep Fam. lib. 5. p. 139.
Non facilè exhauriri tibi istum dolorem posse universum puto. Epist. Fam. lib. 5. p. 139.
Resistere fortiter dolori. Epist. Fam. lib. 5. p. 142.
Omni molestiâ vacuum esse Ep. ad Fam. lib 11. p 335.
Renovatio timoris magnam mihi molestiam afferebat. Epist. ad Fam. lib. 11. p. 337.
Exhibere alicui molestiam. Ep. ad Fam. lib. 12. p. 384.
Ad V. Calendarum Decemb servus Cnei Plancij Brundusij tandem aliquando mihi à te expectatissimas litteras reddidit, datas Idibus Novemb. quæ me molestiâ valdè levarunt. Ep. ad Fam. l. 16. p. 496.
Habeo illam molestiam, quod Dolobella noster apud Cæsarem est. Ep. ad Fam. lib. 16 p. 499.
In summas miserias incidit. de Invent. l. 1 p. 196.
Animis affici. de Orat. lib 1. p. 192.
Cujus orbitas, & fletus mirè miserabilis fecit. Brut. p. 545.
Multis vexari contumeliis. pro Quint. p. 36.
Plurimis iactari injuriis. ibid.
E fundo deijci. Ibid.
Injuriis omnibus appeti. ibid.
Satis diu tu miserus fuis. pro A Cluent. p. 90.
Cur ergò unus tu Apollonidenses, amantissimos Po. R. fidelissimos socios, miseriores habes, quàm Mithridates? hoc est: Cur magis miseriâ affligis? pro *Flacco pag* 293. Eadem formulâ utitur Epist. ad Terent. *Omnes molestias & solicitudines, quibus & te miserrimam habui, Tulliolamque.* Epist lib. 14. p. 451.

Tan-

Tantam importare meis defensoribus & conservatoribus calamitatem. Sect. 73.

Hodierno die sententia tua cum summo dedecore miserrimam pestem est importatura Regibus Dejot. 322.

In has miserias nunquam incidissemus. Phil. 2. p 347.

Misericordiâ adductus ut levarem miserijs perditas civitates. Epi. ad Fam. l. 3. p. 74.

Vt ego mirarer tam diuturna miseria tes non exaravisse. Epi. ad Att. l. 10. p. 328.

In miseriam nasci sempiternam. Quæst. Tusc l. 1. p 298.

Morte aut dolore corporis, aut luctu animi, aut offensione judicij hominis miserias ponderamus de leg. l. 2. p. 338.

Cùm Quintum Metellum tam piè lugere videatis. de Orat. l. 2. p. 302.

Luctum mors patris attulit, & egestatem. pro Sext. Rosc p. 74.

Vocem cum dolore & querimoniâ emittere. in Verr. p 106.

Cùm loquerer, tanti fletus fiunt, gemitusque, ut acerbissimus totâ urbe luctus videretur versare. in Verr. p. 466.

Vrbe tota fletus gemitusque fiunt. Nemo erat qui non ardere omnia mallet, quàm videre. pro Sext. Rosc. p. 44.

Si non ad homines, verùm ad bestias, aut etiam in aliquâ desertissimâ solitudine, ad saxa & ad scopulos hac conqueri, & deplorare vellem, tamē omnia muta atque inania, tantâ & tam indignâ rerum atrocitate commoverentur. in Verr. p. 560.

Erat in luctu senatus, squalebat civitas, publico consilio mutatâ veste. Sect. 76.

Senatus frequens pro meâ salute vestem mutandam censuit. ô d em illum funestum senatui, Reipub. luctuosum, domesticum mœrorem gravissimum. Sect. 14.

Hac mutatione vestis factâ, tanto in luctu civitatis. ibid.

Mœrent homines meam, suam, calamitatem Reipub Sect. 17.

Optimè de salute patriæ meriti periculum conjunctum cum periculo civitatis lugere senatui non licebit? Sect. 17.

Ne quis perditorum potiùs, quàm domesticorum mortem mœreat. Sect. 20.

Meum illum casum tàm horribilem, tam gravem, tam repentinum, non solùm homines sed tecta urbis & templa lugerent. Sect. 27.

Luctum nos hausimus, mœrorem, dolorem, ille non minorem Sect 33.

Decesserat ex Asiâ magno squalore, sed multo etiam majore dolore Sect. 5.

Ea pro me ipso, ex animi mei sensu ac dolore pronuncio. pro Sext. Rosc. pag. 81.

Cur hunc dolorem cineri ejus, & ossibus inussisti? in Verr. pag 203.

Dolere vicem alicujus. ibid.

Acerbum alicui dolorem inurere. in Verr. p 292.

Ex incommodo dolor insidet in Verr. p 347.

Commovere alicui dolorem in Verr. p. 434.

Dolor erat tantus, ut Verres alter Orcus venisse Ennam, & non Proserpinam asportasse, sed ipsam abripuisse Cererem videatur. in Verr. p. 467.
Mirus dolor accidit his. in Verr p. 477.
Tibi hac res affert dolorem. in Luc. Quintil. p. 179.
Accepi magnum atque incredibilem dolorem. pro Dom. p. 439.
Distineor & divellor dolore. pro Cn. Planc. p. 528.
Duplicem dolorem gemitumque susciperet. Vat. 81.
Vix dolorem ferebamus ibidem.
Quis tum non ingemuit? quis non doluit Reipubl casum? Vat. 86.
Lacryma matris, incredibilis mœror, squalor patris, præsens mœstitia luctusque declarant. Cœl. 93.
Acerbissimum illum dolorem hausi in vitâ. Cœl. pag. 117.
Omnes arserunt tunc dolore. Mil. 229.
Omnes in me meosque redundant ex illo fonte dolores. Mil. 263.
Animadverte horum mœstitiam & dolorem. Lig 304.
Qua ex re magnum accipio dolorem Phil 1. p. 328.
Cum illo commodo animi quidam dolor jungeretur. Phil. 2. p. 354.
Hoc magnum civium dolorem honore monumenti minuet & leniet. Phil. 9. p. 463.
In hoc pro amicitiâ nostrâ vicem tuam dolere soleo. Phil. 10. p. 467.
Magno dolore me affecissent tua literæ, nisi jam & ratio ipsa depulisset omnes molestias: & diuturnâ desperatione rerum obduruisset animus ad dolorem novum. & ad Famil. 2. p. 62.
Magnum trahere ex pernicie & peste Reipub. molestiam. Epist. ad Fam. l. 4. p. 92.
In me consolando non mediocrem ipse animi dolorem adhibuisti. Ep. ad Fam. l. 4. p. 100.
Resistere dolori. ibid.
Ea scripsisti, quæ levare luctum possent. Ep. ad Fam. l. 4. p. 100.
Reliquum est, ut te consoler, & afferam rationes, quibus te à molestiis coner abducere. Ep. ad Fam. l. 4. p. 111.
Ego dolori tuo non solùm ignosco, sed summam etiam laudem tribuo. Ep. ad Fam. l. 5. p. 119.
Atque utinam liceat aliquando aliquo Reipub. statu nos frui, interque nos cõferre sollicitudines nostras, quas pertulimus. Ep. ad Fam. lib. p. 181.
Accusare alicujus mœstitiam Ep. ad Fam. l. 7. p. 209.
Non mediocri sidem mediocri dolore afficiebar, cùm alij occupare possessionem laudis viderentur, sed usque mihi temperavi Ep. ad Fam. l. 11. p. 282.
Conficior mœrore, mea Terentia: nec me miseria mea magis excruciant quàm tua vestræque. Ep ad Fam. l. 14. p 446.
Tantum mihi dolorem cruciatumque attulerunt errata ætatis meæ, ut non solùm animus à factis, sed aures à commemoratione abhorreant. Ep ad Fam. lib. 16 p. 505.
Te sollicitudinis & doloris participem fuisse, notum exploratumque mihi est. Ep. ad Fam. lib. 16 p. 505.

Cui

Cui mœsti inter sui dissimiles, & mœrentes sedebant. Epist. ad Att. l. 1. p. 505.
Quod mihi summo dolori est. Ep. ad Att. l. 2. p. 69.
Quando mœrere urgear, vides. Ep. ad Att. l. 11. p. 335.
Quod me ab hoc mœrore recreari vis. Ep. ad Att. l. 12. p. 371.
Nec authoritas tua à meo mœrore abhorruit. Epi. ad Brut. p. 544.
In tantum luctum, laborem detrusus es. Ep. ad Qu. Frat. l. 1. p. 599.
Quam illorum tristitiam & asperitatem fugiens Panatius. de Fin. l. 4. pag. 247.
Revocare se rursus ad mœstitiam. Quæst. Tusc. l. 3. p. 403.
In perturbationes non incidere. Quæst. Tusc. l. 4. 426.
Suis incommodis graviter angi de Amic. p. 186.
Tres sunt res, quæ omnes homines solicitant, metus, cupiditas, ægritudo. ad Her. l. 2. p. 39.
Sum animo perculso & abjecto Ep. Attic. l. 3. p. 82.
Ne me totum ægritudini dedam. Ep. ad Att l. 9. p. 269.
Meas omnes ægritudines levavit. Ep. Att. lib. 9. p. 275.
Cùm me ægritudo somno privaret. Ep. Att. lib. 9. p. 284.
Non placet detractâ voluptate ægritudinem statim consequi, nisi in voluptatis locum fortè dolor successerit. de Fin. lib. 1. p. 119.
Accedunt ægritudines, molestiæ, mœrores, qui animos exedunt, conficiuntque curis hominum non intelligentium. de Fin l. 1. p. 120.
Quæ levationem habeant ægritudinum. Qu. Tusc. li 1. p. 346.
Quod ægritudine quasi tempestate quatiatur. Qu. Tusc l. 3. p. 382.
Corporibus dolores intolerabiles adjungere Q. Tusc. lib. 5. p. 451.
Nullum dolorem recusare. Qu. Tusc. lib. 5. p. 455.
Omnibus oppressum esse, & confectum doloribus. Tusc. l. 5. p. 461.
Dolore terreri. Qu. Tusc. l. 5. p. 462.
Dolore cruciari. Qu. Tusc. l. 5. p. 463.
Remedia sibi ad tolerandum dolorem comparavit. Qu. Tuscul. l. 5. pag. 479.
Itaque jam tergiversari non sinent, secùmque rapient, ad quemcunque dolorem cruciatumque ducentur. Qu. Tusc. lib. 5. p. 481.
Imbecilliùs horrent dolorem & reformidant. Qu. Tusc. l. 5. p. 483.
Dolorem timere Qu. Tusc. l. 5 p. 484.
Maximis doloribus affectum esse, ibidem.
Premi doloribus acerrimis corporis. Qu. Tusc. l. 5. p. 494.
Dolorem summum malum judicant Offic. 1. pag 5.
In dolore sunt molliores. Offic. p 30.
Præ se fert dolorem suum. Off. 2. p. 66.
Quo se negat velle suam mortem, dolore amicorum lamentisque vacare. de Senect. p. 177.
Ægritudinem, si possumus, depellamus. Quæst Tusc. lib. 3 pag. 386.
Ægritudine esse confectum. Quæst. Tusc. l 3. p. 387.
Ægritudine opprimitur. Tusc. li. 3. p 388.
Ægritudo lacerat animum, planè que conficit. ibid.

Minuc

Minuere dolorem. Qu. Tusc. lib. 3. p. 389.
Levare ægritudinem. Qu. Tusc. li. 3. p. 398.
Dolore carere. ibid.
Afflictum esse mœrore. ibid.
Luctum omnem abstergere. ibid.
Ægritudine privare aliquem. Qu. Tusc. l. 3. p. 396.
Dolorem detrahere ibid.
Obtundere, & elevare ægritudinem. Quæst. Tusc. lib. 3. p. 396.
Ægritudinem lenire, & tollere Qu. Tusc. l. 3. p. 399.
Quâ ex re & molestiâ tantâ sum affectus. Epist. Att. lib. 1. p. 30.
Quantâ me molestiâ affecerit. Ep. Att. lib. 15. p. 463.
Non conturbat me expectatio tua. Acad. lib. 1 p. 8.
Eò minus conturbor. ibid.
Ne ille quidem est implicatus molestiis, negotijs, & operosis. de Nat. Deor. lib. 1. p. 23.
Vacare omni molestiâ. Acad. lib. 2. p. 67.
Nihil molestia consequi. de Fin. lib. 1 p. 109.
Molestiam dolor nobis affert de Fin. l. 1. p. 119.
Magnam molestiam suscepit, & minimè necessariam Zeno. de Nat. Deor. lib. p 141.
Qui totis thesauris mœstitiam inserunt. Quæst. Tuscul. libr. 1. pag. 330.
Omni molestiâ carere. Qu. Tusc. lib. p. 245.
Exantlare omnes labores. Qu. Tusc. l. 1. p. 346.
Hoc genere molestiæ sum liberatus. Q. Tusc. l. 2. p. 350.
Molestias omnes extenuare, & diluere. Quæst. Tuscul. libr. 3. pag. 391.
Molestiis tabescere. Qu. Tusc. lib. 4. p. 428.
Afflictum est molestiâ. Qu. Tusc. l. 1. p. 441.
Quantis igitur molestiis vacat? Qu. Tusc. l. 5. p. 490.
Existimari honestissimè molestias deponi posse. Offic. libr. 2. p. 65.
Vt non modò omnes absterserit senectutis molestias. de Senect. p. 45.
Ægritudine aliquem afficere. Qu. Tusc. l. 3. p. 410.
Ægritudinem extenuare. ibid.
Vniversam ægritudinem sustulit. Tusc. l. 3. p. 411.
Ægritudines facere leviores. Qu. Tusc. l 3. p. 405.
Ægrè aliquid ferre. ibid.
Quod idem affingimus huic ægritudini. ibid.
Ægritudine premi. Qu. Tusc. l 3. p 406.
Ægritudini se dedere. ibid.
Ægritudinem repellere. ibid.
Ægritudine affici in malis opinatis. Qu. Tusc. l. 4. p. 419.
Importans ægritudines anxias & acerbas Quæst. Tusc. l. 4. p. 417.
Quod est non solùm miserius, sed etiam fœdius, & deformius, quàm ægritudine quis afflictus debilitatusque jacet. ibid.

Non

Non suscipere ipsi ægritudinem propter alios debemus, sed alios, si possumus, levare ægritudine Qu. Tusc. l. 4. p. 437.
Neque omnis ægritudo unâ ratione sedatur. Quæst. Tuscul. libr. 4. pag. 438.
Ipsam ægritudinem leniri videmus. Qu. Tusc. l. 4. p. 439.
Ægritudinem detrahere. Ibid.
Ab ægritudine aliquem vindicare. Quæst. Tusc. lib. 4. p. 467.
Illi ad me ardentes dolore venerunt. Epist. Att. libr 11. pag. 344.
Confectus cruciatu maximorum dolorum. Ep. Att. l. 11. p. 346.
Fovebam dolores meos. Ep Att lib. 12. p. 373.
Consolabor te, & omnem abstergebo dolorem. Epist. Quint Fratr. libr. 2. pag. 613.
Incursabit in te dolor meus. Ep Att. lib. 12. p. 302.
Tolerabili dolore lacerari. Acad. 1. p. 16.
At dolore vacant. de Nat. Deor. lib. 1. p. 46.
Dolorem pro patriâ, & pro suis suscipere. de Finib. libr. 1. pag. 105.
Dolorem aspernari, ut summum malum, & quantum potest, à se repellere. de Fin. lib. 1. p. 108.
Omnis dolor depellendus. de Fin. lib. 1. p. 109.
Quos dolores, quas molestias excepturi sunt? de Finib. lib. 1. pag. 109.
Aut perferendis doloribus asperiores reddat. de Finib. lib. 1. p. 110.
Dolores suscipi majorum dolorum effugiendorum gratiâ. de Finib. lib. 1. pag. 111.
Cum privamur dolore, ipsâ liberatione & vacuitate omnis molestiæ gaudemus. ibid.
Ipsa detractio molestiæ consecutionem affert voluptatis. ibidem.
In omni re doloris amotio successionem efficit voluptatis. ibidem.
Omni dolore carere ibid.
Nullo dolore nec impediente frui. de Fin. l. 1. p. 112.
Gravissimis animi doloribus torqueri. de Finib. libr. 1. pag 114.
Ut maximos dolores meminerit morte finiri, parvos multa habere intervalla quietis. de Fin. l. 1. p. 116.
Ut nulli propter voluptates dolores consequantur. de Finib. lib. 1. pag. 115.
Iidem etiam sæpè dolorem perpetiuntur. de Finib. libr. 11. p. 116.
Succumbere doloribus, eosque humili animo imbecilloque ferre. ibidem.
Cùm certò nihil homini melius sit, quàm vacare omni dolore, & molestiâ. de Finib. lib. 1. p. 119.
Doloris sensum capere. de Natur. Deor. libr. 3. pag. 159.
Dolorem accipere. ibid.
Dolorem sentire. ibid.
Liberare aliquem doloris metu. de Finib. lib. 2. pag. 136.
Doloris vacuitatem contemnere. de Finibus libr 2. pag 144.
In palude demersus trophæorum suorum recordatione levaret dolorem suum. de Finib. lib. 2 p. 172.
Eorum autem, qui dolorem in malis non habent. de Finib. lib. 3. pag. 197.

Vt ipsi dolores, morbos, debilitatem repellant. de Finib. lib. 4. p. 224.
Si quis quem levet cruciatu dolorum de Finib. lib. 4. p. 225.
Cùm sibi cum capitali adversario dolore depugnandum videret. ibid.
Dicunt illi esse asperum dolorem. de Finib. lib. 4. p. 235.
Ferte viri, & duros animo tolerate labores de Finib. lib. 2. p. 237.
An excruciemur dolore? de Finib. lib. 4. p. 243.
Dolore moveri. de Finib. l. 5. p. 261.
Multi in Exilio dolorem suum studijs doctrina levarunt. de Finib. 5. pag. 274.
Quem quidem summis cùm doloribus conficiatur. de Finib. libr. 5. pag. 286.
Dolore omnia metiri. de Fin. lib. 5. p. 292.
Dolore omni liberari ibid.
Dolor in maximis malis ducitur cùm suâ asperitate, tùm quod naturæ interitus videtur sequi. de Legib. lib. 1. p. 305.
Susceptum dolorem medicè ferre debemus. Quæst. Tuscul. libr. 1. pag. 342.
Obsistere dolori. Qu. Tusc. lib. 2 p. 358.
De doloris terrore deijcere aliquem Quæst. Tuscul. lib. 2 p. 352.
Effugere dolorem Qu. Tusc l 2 p 353.
Summis premi doloribus. ibidem.
Dolorem ijsdem verbis afficere. ibid.
Dolore frangi Qu. Tusc. lib. 2. p. 354.
Tollere dolorem. Qu. Tusc. l. 2 p. 359.
Dolorem patientiâ opprimere. Quæst. Tusc. lib. 2. p. 360.
Dolorum perpessionem faciliorem efficere. Quæst. Tusc. libr. 2. p. 361.
Omnem dolorem esse tolerabilem. Quæst. Tusc. lib. 2. p. 364.
Toleranter dolorem pati ibidem.
Contemnere magnitudinem doloris. Quæst. Tusc lib. 2. p. 365.
Doloris remedia quærere Quæst. Tusc. lib. 2. p. 366.
Si te fortè dolor aliquis perculerit ibid.
Ferre dolorem. Qu. Tusc. l. 2. p. 269.
Dolorem mitiorem facere. ibid.
Cùm verò nihil imminuat doloris. Quæst. Tusc. l. 2. p 371.
Devitare dolorem. Qu. Tusc. l. 2 p. 373.
Doloris stimulos contemnere ibid.
Quàm maximum ei dolorem inurere videtur. Qu. Tusc. lib. 3. p. 384.
Ægritudine vacare. ibid.
In ægritudinem incidere. ibid.
Possumusne contemnere dolorem, cùm ipsum Herculem tàm intoleranter dolere videamus. Qu. Tusc. lib. 2. p. 356.
Ferre dolorem. ibid.
In quâ opinione illud insit, ut ægritudinem suscipere oporteat. Qu. Tusc. lib. 3. p. 408.
Tollere ægritudinem funditùs, aut sanare, aut detrahere quàm plurimùm.

aut supprimere, nec pati manere longius aut ad aliam traducere. Q. Tusc. l. 1 p. 409.

Dolori ad patiendum levato adjunximus sedationem ægritudinis. Qu. Tusc. l. 3. p. 448.

Qui se ægritudini dediderunt. Qu Tusc. lib. 4. p. 449.

Corporibus dolores intolerabiles adjungere Quæst. Tuscul. libr. 5. pag. 451.

Sin illa res te cruciat, quæ magis amoris est, ut eorum, qui occiderunt, miserias lugeam Ep. ad Fam. l. 5 p 139.

Omnibus his de causis debes hanc molestiam levissimè ferre. Ep. ad Fam. l. 5. p. 143.

Ærumnas perpeti. de Fin. l. 2. p. 178.

Ærumnam dictis allevare. Quæst. Tusc. l. 3. p 406.

Miseriam voluntariam suscipere. Qu. Tusc. l. 3 p. 390.

Intueri molestias. ibid.

Miserias contemplari. ibid

Subjectus miseriis obtorpui Qu Tusc. l. 2 p 405.

Miseriarum incendia excitare. Qu. Tusc. l 4. p. 437.

Huic tota civitas cum lachrymis & gemitu processerat obviam. Sest. 35.

Omnia plena luctûs & mœroris fuerunt. Sest. 63.

Luctum & gemitum renovare velle. Vat. 75.

Qui ex omnibus maximè Dionis mortem doluerunt. Cœl. 100.

Omnes boni, abditi, & inclusi mœrent, templa gemunt, tecta ipsa urbis lugent. Pis. 186.

Vidisti mœrere Rempub. amplissimi ordinis luctu. P s. 184

Nullus Tyrannus eos, quos luctu afficit, lugere non sinit, mœrorem relinquit, & mœroris insignia aufert. Pis. 148.

Magnum luctum in hac urbe à nostris parentibus accepimus Mil. 220.

Mortem Clodij æquo animo nemo ferre potest, luget Senatus, mœret equester ordo, tota civitas confecta senio est, squalent mancipia, afflictantur coloniæ. Mil 230.

Acerbissimo luctu redundaret hæc victoria Ligar 298.

Luctus hujus aut honore vestro, aut nullo solatio levari potest. Phil. 9. pag. 483.

Quis bonus non luget ejus mortem? quis non dolet? Phil. 12. p. 504.

Utinam his omnibus abstergere fletum nostris sententiis possemus. Phil. 14. p. 544.

Quâ oratione mœrorem atque luctum deponerent. Philipp 14. p. 544.

Qui unâ voce omnium gemitur. Ep Att. l. 2 p. 67.

Sumtum in olles luctumque minuunto. de leg. l. 2. p 329.

Luctum alicui levare Qu Tusc. l. 3. p. 393.

Luctum lacrymis finire diurnis. Qu. Tusc. l. 3. p. 404.

Abjicere dolorem ibidem.

Vixit in luctu, eodemque etiam confecta contabuit. Quæst. Tuscul. l. 3. pag. 408.

Luctum

Luctum alicui detrahere. Qu. Tusc. l. 3. p. 410.
Eorum, qui graviùs ferunt, luctus aliorum exemplis leniuntur. ibid.
Ægritudine affici. ibid.
Angorem alicui afferre. Qu. Tusc. l. 3. p. 402.
Malum hoc integrascit h. e. renovatur. Andr. 4. 2. ℣. 5.
In luctu esse Qu. Tusc. l. 3. p. 403.
Ægritudinem repellere. Qu. Tusc. l. 3. p. 405.
In maximos luctus incidit Off. 1. p. 15.
Viribus ad luctandum valet. Off 1. p. 43.
Nihil fingi potest mali, quo non urgear. Ep. ad Att. l. 11. p. 351.
Ob eam causam populum Romanum calamitatem maximam cœpisse. de Divin. l. 1 p. 168.
Quæ si falsa fuisset, nullam afferre causam potuissent calamitates. ibid.
Is propagatione incredibiles hausit calamitates Tusc. lib. 1 p. 330.
Vt amici impendentes calamitates prædicant, quas illi effugere nullo modo possunt. de Divin. l. 2. p 217.
Calamitates hominum indignorum sublevare. Quæst. Tusculan. l. 4. pag. 431.
Quam calamitatem accepisset in bello. Off. l. 3 p 138.
Has literas incolentes circumfusi erant caligine Tusc. lib. 1 p. 313.
Tuæ libidines te torquent, tu dies noctesque cruciaris. ibidem.
Moderatas perturbationes approbare. Quæst. Tusc. lib. 4. p. 430.
Removere perturbationes. Quæst. Tusc. lib. 4. p. 436.
Aliquâ perturbatione incitatus. Off. 1. p. 12.
Nec perturbationi animi, nec fortunæ succumbere. Off 1. p. 27.
Ab omni animi perturbatione liber sit. ibidem.
Sint tranquilli, atque omni perturbatione animi careant. Off. 1. p. 51.
In omni vitâ rectissimè præcipitur, ut perturbationes fugiamus, hoc est, motus animi rationi non obtemperantes. Offic 1. p. 54.
Theseum in maximus fuit luctibus. Off 3. p. 136.
Et tandem suspicor iisdem rebus te, quibus me ipsum interdum graviùs commoveri. de Senect. p. 148.
Nunc in summas angustias adduxit. pro Quint. p. 6.
Angustijs & molestijs implicatum esse. Tusc Quæst. lib. 5. p. 451.
Neque me angoribus dedi. Offic. lib. 2. p 61.
Adhibenda est vacuitas ab angoribus Offic. 1. p. 30.
Ægritudines oblivione leniuntur. Quæst. Tusc. lib. 4 p. 491.
Vacandum est omni animi perturbatione, tùm cupiditate, & metu, tùm etiam ægritudine, Offic. lib. 1. p. 28.
Vehementer te esse solicitum, & in communibus miserijs præcipuo quodam dolore angi, multi ad me quotidiè deferunt. Ep. ad fam. lib. 4. p. 92.
Resarcire alicui damnum. Ep. Fam. lib. 1. p. 22.
In alicujus muliercula animulâ si jactura facta sit, tantopere commoverit Ep. Fam. l. 4 p. 99.
Tantâ amisso, quantum Resp. detrimenti acceperit, non te præterit. Ep Fam. lib. 11. p. 328.

Fuit retinendi ordinis causâ facienda jactura. Ep. Att. lib. 2. p. 48.
Nequid Resp detrimenti acciperet. Ep. Att. lib. 10. p. 316.
Neque praecipuum mihi incommodum impendere. Ep Att. lib 11. p 336.
Si qua jactura facienda sit in repraesentando Ep Att lib. 12. p. 383.
Tulliam jacturam feres aequo animo. Epist Att. lib 13. p 406.
Omnibus meis exitio fuero Ep. Quint Frat. lib. 1. p. 599.
Qui risus classe devictâ magnam pop Rom. cladem attulit. de Nat. Deor. lib. 2. p 53.
Etsi magnam jacturam causa fecero. de Divin lib. 2. p. 225.
Nemo maeret suo incommodo. Tusc. Qu l. 5 p 484.
Contra officium est majus damnum anteponi minori Offic. 1. p 15.
Quâ nulla pernicies major hominum vita potuit afferri. Offic. 2. p. 67.
Non liceret sui commodi causâ nocere alteri. Offic. 3. p. 108.
Nocentibus vel quis partibus corporis. Offic. 3 p. 112.
Quavis injuriâ exitium inimico machinari. ad Herenn. lib. 2 p. 36.
Qui Romam in exilium remisit de Orat. l. 1. p. 315.
In exilium pulsus est. de Orat l. 2. p. 340.
Adferre interitum. Ep Fam l 6. p 180.
Interitum accipere de Nat Deor. lib. 3. p. 129.
Exitium alicui parare. Quaest Tuscul lib. 2. p. 362.
Vt eorum exitium, & judicio vivorum & gaudio comprobetur. de Leg. lib. 2. p. 338.
Quos leges exilio affici volunt Parad. 4 p 232.
Summo cruciatu suppliciique Varrus homo importunissimus periit. de Nat. Deor. lib. 3 p. 149.
Quos Dij immortales, ille, dum omnes artus ardere viderentur, cruciatus perferebat. de Fin li. 2 p. 167.
Ibi omni cruciatu lacerarit. de pet. Consf p. 389.
Cruciatum subierit voluntarium Offic. lib. 3. p. 140.
Te miseria, te aerumnae premunt omnes. Parad 2. p. 227.
Ex summâ laetitiâ, atque lasciviâ, quâ diuturna quies pepererat, repentè omnis tristitia invasit. Cat. cap. XXXI.
Variè per omnem exercitum moeror, luctus, atque gaudia agitabantur. Cat. cap 61.
Aerumnis deformatis Jug. cap. 14.
Iure omnia saeva pati. Jug. cap. 14.
Eò miseriarum venire Jug. cap 14.
Omnes has quae me premunt aerumnas cum anima simul amisisti. Jug. cap. 14.
Cujus impio facinore in has miserias projectus sum. Jug. cap. 14.
Propinquos alium alia clades oppressit Jug. cap. 14.
Extorrem patriâ, domo, inopem, & coopertum miserijs effecit. Jug. cap. 14.
Sollicitus sum de priore. 1. 1. Symmach.
Solent impatientes dilationis esse. 1. 6.

Malo

Malo quippe aures tuas iterando obtundere, quàm fraudare reticendo. 1.16.
Anxietas doloris incussi transire mensuram. Ibid.
Res istæ occupatis nihil molestiæ afferunt. 1.18.
Non potui dissimulare, quod doleo. 1.37.
Ducere ærumnas dierum. 1.48.
Impendio angor animi 1.49.
Minimùm animi angeret. 1.50.
Fratris obitu vulneratus, continuo animi dolore discrucior. 1.54.
Sibi ab hominibus tuis, nescio quid agrorum ereptum deflet. 1.74.
Sum silentij tui vehementer impatiens 1.82.
Dies longior sensum tanti doloris exemerit. 1.83.
Eo quo magis factum est, ut discessum impatienter feramus. 1.91.
Ea res impendio augebat dolorem. 1.91.
Instaurant dolorem sera solatia 1.100.
Si sollicitudinem prosperiore nuncio mihi moratus exemeris. Ibid.
Sollicitudo mihi ex ægritudine tuâ oborta est Ibid.
Luctu amissi fratris impedior 1.101.
Dolori meo faciendus est modus. 1.102.
Me finito interim tempore, aut ratione decoquere crudum dolorem. Ibid.
Quid, quod etiam parentes mihi in communi mœrore solandi sunt. 1.101.
Eorum ærumna geminabitur. ibid.
Non videtur tibi oneri fore. 1.14.
Cùm vos ejus rei sollicitos crederemus. 2.5.
Nec magis de navigatione fuistis anxij, quàm trepidabamus, ne diu essetis incerti. Ibid.
Contemplati sumus magnitudinem sollicitudinis vestræ. 2.5.
Gravius ferre adversa, 2.7.
Aspe ius & majus aliquid habere. Ibid.
Tibi peregrinationem senio esse, invitus audivi. 2.17.
Graviter fero. 2.18.
Nescio, quid amaritudinis Hephæstioneis incidisse. 2.18.
Detergere sollicitudinem 2.24.
Sollicitudinem de morâ ejus hucusque tolerasti. Ibid.
Qui me noveris in alienis quoque judicato iniquitate morderi. 2.30.
Cum dolore saucius æstuarem. 2.32.
Sollicitare veris amantissimos sui. 2.37.
Levatur ægritudine animus. 2.32.
Sollicitudines mitigare. 2.76.
Aqua animum tuum jure mordebant. Ibid.
Sollicitatus jamdudum litteris tuis tàm diu angar, quamdiu de te secunda cognoscam. 8.3.
Quantum doloris accipio, cùm breves epistolas sumo. 3.1.
Nunc & illa crudescunt, quibus stuporem diuturnitas fecerat. 3.6.
Illis novissimus etiam veteres plagas dolore rescindit. Ibid.
Amor lucis à naturâ datus fulcit infirmitatem doloris. 3.6.
Ægritudines animi mitigare. ibid.

Fortuna nostra tantum vulnus est, ut ei ne tua quidem deltnifica, & suada facundia cicatricem possit obducere. Ibid.
Dies longa quandoque hebetat laxatum dolorem Ibid.
Malis omnibus finis de tempore venit. Ibid.
Tertius hic mihi de optimis fratribus luctus est. 3.6.
Animum tuum contrahunt amara sermonum 3.17.
Fortasse etiam vestram hilaritatem mea tristitudo contrahit. 3. 21.
Rus eram, mœstus animi ob amissam parentem. 3. 4.5.
Pone sollicitudinem. 3 47.
Ægritudine laboras. 3.56.
Ægri animi curas fidibus resolvere. 3. 74.
Ne de te ante caperem exortis incommodi sollicitudinem, quàm securitatem remoti. 3.86
Dolorem mors incutere solet. 3. 88.
Perturbatio flebis eritur. 4 4.
An existimas neglectum familiaris officij æquanimiter à me posse tolerari? 4.10.
Quid doleam magis, nescio. 4.27.
Repudiata censura gravat nos principio, solâ argumenti inspectatione. 4 29.
Ægerrimè expectati gaudij dispendium tuli. 4.31.
Inhorruisse te puto, postquam de me cognitu amara legisti. 4 54.
In tantum me votiva sollicitant. 4 60.
Particeps doloris alieni. 4 74.
Doloris vacuus. 5 12.
Ægrum proximè animum tuum litterarum lectione cognovi. 5. 36.
Hoc ipso officio damna absentia tua magis sentiuntur. 5.20.
Periculum ejus in ægritudinem vertit. 5.33.
Ego solus dolere debeo, quòd mihi tantum bonum casus inviderit. 5. 38.
Impatienter soleo amicorum perferre discessum. 5 40.
Nec quicquam duriùs sumis, quàm &c. 5 50.
Externos quoque & memoratis viri nescios, causa urit indignitas 5.66.
Circa rem nostram Siculam turbidum esse Nectarium, insinuaverũt littera. Ibid.
Fero ægrè. 5.69.
Detrahere molestiam 5.76.
Decursâ paginæ lectione corrugavit mihi frontem adjecta subscriptio. 6 2.
Ægritudinem meam nunciorum acerbitate duplicâstis. 6.4.
Acrior me cura distringit, quod, &c. Ibid.
Cujus nuncij vulnus altè insedit pectori meo. 6 8.
Molestè fero. 6 11.
Molestè ferre. 6 12.
Quamvis medificanda sollicitudini vestra prior sermo sufficeret. 6.16.
Mox sequentibus litteris sollicitudini nostra recidivum aculeum subdidisti. 6 20
Conflictor nuncijs recentiore quia magis adversa creduntur. Ibid.
Quod discessus noster vos excruciat. Ibid.
Mollire debet dolorem medicina patientia. 6.22.
Non deest usus vobis adversa tolerandi. Ibid.

Defi-

Contristavit me, fateor. Ibid.
Premere mutuum dolorem Ibid.
Ne sera consolatio scindat præteriti doloris cicatricem. 9. 54.
Curâ anxius eram. 9. 73.
Littera admoverunt tædas ferventiores. 9. 89.
Attonito animo & fronte mæstâ lætos adire conventus. 9. 113.
Mordebar commemoratione irriti beneficij 9 117.
Nunc mentem legentis lacrimabili conquestione infuscas. 9. 123.
Impatienter fero 10. 4.
Ego excessum viri illustris crudo adhuc dolore non sileo. 10. 31.
Nos socios animi sui tanto dolore confudit, ut ocijremedium postulemus. 10. 30.
Magnum civibus reliquit dolorem. Ibid.
Evomuit diu pressum dolorem 10. 61
Gravibus civitas nostra sollicitatur ostentis. 6. 40.
Nondum te militares contumeliæ perculerunt : nondum catervas mulierum scissâ veste fugisti. 8. 41.
Quid amaritudinis incidissem. 7. 38.
Gravior Apulos casus incessit 9. 29.

Ægrotandi. Febris. Imbecillitatis. Melancholiæ. Morbi. Pituitæ. Podagræ. Valetudinis adversæ. *Vide etiam* Valetudinis prosperæ. *Et*, Sanitatis.

Kranck / Siech / Schwach / Vbel zu paß seyn / den Schnuppen haben / Kranckheit zufügen / mit Kranckheit beladen seyn / Husten / Kopffweh haben / Wassersüchtig seyn / Gesund seyn / Das Podagra haben / Das Fieber haben / Auß der Kranckheit genesen / in der Kranckheit geduldig seyn.

G*Ravedo profluit.* Asin. 4. 1. ✝. 51. *Catullus:* Hic me gravedo frigida, & frequens tussis quassavit usque.
Eum morbus invasit gravis. Asin. 1. 1. ✝. 50.
Cui abiens affers morbum. Asin. 3. 3 ✝. 3.
Forte si tussire occæpit, nec si tussiat, ut cuiquam linguam in tussiendo proferas. Asin. 4. 1 ✝. 49.
Multos iste morbus macerat. Capt. 3 4. ✝. 22.
Te igitur morbus agitat Hepaticus. Curc. 2. 1. ✝. 24.
Si ecce derepente tantus morbus incidit Men. 5. 2. ✝ 128.
Conijcitur ipse in morbum ex ægritudine. Pœn. prol. ✝. 69.
Mihi de vento caput condoluit. Truc. 2. 8 ✝. 2.
Cubare in morbo. Cas. prol. ✝. 37.

Num eum veternus, aut aqua intercus tenet? Men. 5.4. ✝. 3.
Jam si podagrosis pedibus esset Eutyches. Merc. 3.4. ✝. 8.
Hominem podagra impedit Merc. sc. Syr. ✝. 16.
Nec podagricus nec articularis est, quem rus ducunt pedes. Merc. sc. Syra. ✝. 17.
Valetudo decrescit, accrescit labor. Curc. 2.1. ✝. 3.
Cum benè provenisti. Truc. 2..4. ✝. 33. & 2. 6. ✝. 35. Benè provenire est. εὐτυχεῖν.
Morbo valui, ab animo æger fui. Epid. 1.2. ✝ 26.
Verbum unum cave de nuptiis, ne ad morbum hoc etiam. And. 1.5.
Vel me detinuit morbus, unde? aut quis rogat? Senectus ipsa est morbus. Phor. 4.1.
Si fortè morbus amplior factus siet: so die Kranckheit hette zugenommen. Hec. 5.1. ✝. 50.
Aliquid comminiscentur mali, morbus qui auctus sit. Ibid.
Malè metuo, ne Philomena magis morbus aggravescat: quod te, Æsculapi, & te Salus, ne quid sit huius, oro. Hec. 3.2. ✝. 6.
Melusculè est. Ibid.
Alio suspicans morbo me visuram affectam. Hec 3 3. ✝. 6.
Tuos esse illi mores, morbum non magis quàm ullam aliam rem arbitror. Hecyr 1.1.
Sustenta imbecillitatem valetudinis. Ep ad Fam. lib 7. p. 185.
Cùm obiurgarem, quòd parùm valetudini parceret, tùm ille nihil sibi fuisse longius, quàm ut me videret. Ep. ad Fam. lib. 11. p 343.
Delabi in morbum. At 194 a
Cùm valetudini tuæ diligenter consulueris, tùm mi Tyro consulito navigationi. Ep ad Fam. l. 16 p. 294.
Morbo opprimi. pro Aul. Cl. p. 11.
Gravi morbo affici. pro Aul. Cl. p. 16.
Infirmâ esse valetudine. pro Cl. p. 22.
Qui iam esset infirmâ valetudine. de leg. l. 2. p. 320.
Terentia minùs bellè habuit. Ep ad Fam. l. 2. p. 249.
Indulgere valetudini. Ep ad Fam. l. 16. p. 503.
Cùm arderet podagra doloribus de Fin. l 5. p 292.
Doloribus cruciari podagra maximis. Q. Tusc. l. 2. p. 365.
Valetudinis vitio furere. de Div. l. 1 p. 100.
Ex quibus rebus Respub. laborat, iis maximè mederi convenit. pro S. Rosc. 44. a
Significant enim tuæ literæ, te prorsus laborare. Att. 100. a.
Quod si omnes facerent, & Resp. ex illis, & ipsis ex invidiâ minus laborarent. Pro S. R 4.3. b
Quibus incommodo valetudinis laborandum est. Pro Mur. 135 a.
Utpote cùm sine febri laborassem At 71. b.
Nec verò quisquam stultus non horum morborum aliquo laborat. de Fin. 61. a

Cùm iam decimum diem graviter ex intestinis laborarem. Ep.107.a
Coparius dixit te in lecto esse, quod ex pedibus laborares. Ep 141.a.
Ex renibus laborare. Tusc. 81.a
Cùm audivisset, eum graviter esse ægrum, quod vehementer eius artus laborarent. Ibid.
Non ignoro, quantum ex desiderio labores: sed erunt omnia facilia, si valebis. Ep.260.a
Ea satis diu ex invidiâ laboravit. pro Cl 60.a
Aliquantò ex inscitia levius laborarent. de In.61.b
Pop. Rom qui quondam in hostes lenissimus existimabatur, hoc tempore domesticâ crudelitate laborat pro S Rosc.44 b
Nec externis hostib. magis quàm domesticis laboramus. At.278.b.
Si esset in ijs fides, in quibus summa esse debebat, non laboraremus. Ep 3.a
Laboratur vehementer Ep.2.b
Non multum opera in eâ re velim ponas. At. 191.b
Cum valentioribus viribus non est certandum. Ep 136.a
Lictores valentissimi, & ad pulsandos verberandosq; homines exercitatissimi. I.V.264.b
Semel circumsessus lectis valentiss. morum hominum viribus cecidi sciens. in Att.224.a
Statius quidam colonus homo valens. pro Clu.54:b
Robustus & valens, & audax satelles. con. Rul 83 a
Cùm homo imbecillus à valentiss. bestia laniatur. Ep 95 a
Quanquam in Lysia sunt sæpè lacerti, sicut nihil fieri possit valentius. de Cla. 170 a
Is semper infirmâ, atq; etiam ægrâ valetudine fuit. de Cla.180.b
Testis est huiusce Q. Mutij ianua & vestibulum, quod in eius infirmissimâ valetudine, affectaq; iam ætate maximâ quotidie frequentiâ civium, ac summorum hominum splendore celebratur de Or 101 a
Isthinc ne te moveas tàm infirmâ valetudine Ep.77 b
Erat illo tempore infirmâ valetudine Habitus pro Clu.24.a.
Me incommoda valetudo, è quâ iam emerseram, tenebat iam duodecimum diem Brundusij Att.71.b
Gravitate valetudinis rariùs scribere, & paululum levari. Ep.79.b.
Cùm tibi quotidie potestas hominis fuisset admonendi, verbum nullum facis: biennio iam confecto ferè appellas pro Q 7 a
Dolabellæ procuratores fac, ut admoneantur: appellabis etiam Papiam. Epi. 266.b
Tu modò istam imbecillitatem valetudinis tuæ tuere, ut facis Ep 95.
Si te dolor aliquis corporis aut infirmitas valetudinis tuæ tenuit, quo minus ad ludos venires, &c. Ep.94.b
Superioris Africani filius propter infirmitatem valetudinis non potuit similis esse patris de Off.2 ... b
Valetudinem istam infirmam (si me amas) noli vexare. Ep ad Tir.
Cùm me vires deficere cœpissent. Or.l.1 p.3.2,

Nisi

Nisi semper infirmâ atq; etiam agrâ valetudine fuisset. Bru.p.5.71.
Ætate affectâ, viribus infirmis esse. in Verr.p.470.
In morbum incidere. Pro A.Cl.p.79.
Prapeditus morbo. Pro C.Rab.p.159.
Uno genere belli afflicti sunt. Pis.215.
Qui cum esset infirmus ex gravi diuturnoq; morbo. Phil.8 p.447.
Vi morbi est oppressus. Phil.9 p.464.
Sulpitius difficillimo Reip. tempore gravi periculosoq; morbo affectus est. Phil. 9 p.464.
Ex labore in febriculam incidit assiduam, & satis molestam. Ep.ad Fam.l.3 p.299.
In morbum incidit, ex quo nunc convaluit. Ep.ad Fam.l.13.p.415.
Mihi scriptum, & nunciatum est, te subitò in febrim incidisse. Ep.ad Fam.l. 14.p.452.
Carere febri. Ep.ad Fam.l.16.p 501.
Tyrenem Patris agrum reliqui: itaq; careo agrè, quamquam videbatur se non graviter habere. Ep.ad Att.l.7.p.198. Eâdem formula utitur. l.10. Epist. Fam. *Fratrem meum assiduis laboribus comessationibusq; confectum graviter se habere antea tibi scripsi.*
Incideras in tam gravem morbum. Ep.ad Att.l 15 p.466.
Summum Medicum tantus improvisò morbus oppresserit. Ep.ad.Att.lib.15. p 461,
Hunc nec Esculapius misero diuturnoq; morbo intabescentem interemit, de Nat. Deor. lib. 3. pag 150.
Nam & id ipsum vident, qui morbo sunt gravi & mortifero affecti, instare mortem. de Div.l.3.p.187.
Medicus morbum ingravescentem previdet. de Div.l.2 p 217.
Ut in eo, qui mortifero morbo urgeatur, verum sit de Fato.p.280.
Gravissimo morbo affectum esse. de Fin.l.5.p.288.
Aliquâ vi morbi impeditum esse Q Tusc.l.1.p.313.
Cùm ego me non bellè haberem. Ep Att.l.1.p.148.
Videbatur se non graviter habere. Ep.Att.l.7.p 198.
Scripseras te quodam valetudinis genere tentari. Ep.Att.l.11.p.358.
Se Cicero bellè habebit. Ep Q.Frat l.3.p.641.
Nam qui valetudinem æstimatione aliquâ dignam videamus. de Fi.l.3.p.198
Habebat tamen rationem valetudinis. de Fin.l.2.p.154.
Ex morbo evadere. de Div.l.2 p.216.
An Æsculapius, an Serapis potest præscribere per somnium curationem valetudinis, de Div.l.2.p.261.
Doloris vacuitatem adamare. de Fin.l.5.p.283.
Ex morbo convalescere de Fato.p.284.
Ergò ut optimâ quisq; valetudine affectus. Q Tusc.l.4.p.448.
Morbi dolorem ferre Q Tusc l.2.p 374
Morbos toleranter atq; humanè ferrè ibid.
Lamentari in morbo. Q Tusc.l.2.p 374.

Ani-

Animum sanitate spoliare & morbis perturbare. Q. Tusc. l. 4. p. 422.
Morbum ab ægrotatione seiungere. Q. Tusc l. 4. p. 425.
Imbecillitatem & fragilitatem alicuius extimescere. Q. Tusc. l. 4. p. 451.
Morbos insanabiles adiungere corporibus. Q. Tusc. l 4 p. 457.
Et annis aliquot pòst inciderit in eundem morbum. Off. l. 3 p. 135.
Facilius in morbos incidunt adolescentes de Sen p 175.
Valetudo oportuna est, ut dolore careas, & muneribus fungare corporis. de Amphitt. 200. a
Effice, si me diligis, ut valeas Ibid. 259. a
Tu si nos omnes amas, confirma te. Ep 2. 8. a
Quod morbo impeditus, in Ciliciam non trasieris, &c. 1. 10.
Istinc ne te moveas, tam infirma valetudine. 5. 21.
Gravitas valetudinis. 6 2.
Me Romæ tenuit Tullia mea partus, sed cum ea quemadmodum spero, satis firma sit. &c. 6. 18.
Dolor corporis, aut infirmitas valetudinis. 7. 1.
Cum per valetudinem possis venire Ibid.
Vtrumq; lætor, & sine dolore corporis te fuisse & animo valuisse. Ibid.
Imbecillitas valetudinis Ibid.
Δυσεξίας ἢ δυσεντερίας πάθη. Ibid.
Tanta me διάρροια arripuit, id est, ventris profluvium. Ibid.
Gravitas morbi. 9. 3.
Tullia nostra recte valet, Terentia minus belle habuit sed certum scio iam convaluisse eam. 9 15.
Ipse melior fio, primum valetudine, quam intermissis exercitationibus amiseram, &c. 9 18.
Oppressus totius corporis doloribus. 9 15.
Cura si me amas, ut valeas, ne ego te iacente bona tua comedam. Statui enim tibi ne ægroto quidem parcere 9. 20.
Laborare ex pedibus. 9. 23.
Non enim arbitror cocum te arthricum habere.. Ibid.
Ego hic cog to commorari, quoad me reficiam. 7. 27.
Si morbum depulero. Ibid.
Graviter se habere 10 17.
Cum primum posse ingredi cœpit, non magis sibi, quam Reip convaluisse se existimant: &c. Ibid.
In Febriculam incidit assiduam & satis molestam 10. 21.
Nunc auctoritate & prudentia perspicias oportet, ne inimici nostri consulibus sublatis, sperent se convalescere posse. Wider zur macht kommen. 11 9
Nondum sane firmo corpore cum esset, ad me venit: quem cum obiurgarem, quod parum valetudini parceret &c. 11. 27.
Hircius noster tardius convalescit. 12. 22.
Gravius ægrotant ij, qui, cum morbo levati videntur, in eum de integro incidunt. 12. 30.

Ille

Ille in morbum continuò incidit, ex quo non convaluit. 13.30.

De loco, nunc quidem abijt pestilentia, sed quam diu fuit, me non attigit. 14.1.

Valetudinem istam infirmam si me amas noli vexare. 14 2.

Servi valetudini. Ibid.

Mihi & scriptum & nuntiatum est, te in febrim subito incidisse. 14.8.

Mihi placebat si firmior esses, ut te Leucadem deportares, ut ibi te planè confirmares. 16 1.

Volebam ad te Marionem mittere, quem cum meliuscule tibi esset ad me mitteres. Ibid.

Malo te paulo post valentem, quam statim imbecillum videre Ibid.

Cura te, & confirma 16 2.

Tua voluntas ea videbatur esse, ut prorsus nisi confirmato corpore, nolles navigare.: 6.3.

Ius dandum tibi non fuit, cum κακοσίμαχος esses 16.6.

Omnia viceris, si ut spero te validum videro. Ibid.

Quando in quartanam conversa vis est morbi spero te diligentia adhibita, etiam firmiorem fore Gell. lib 17 *cap* 12. *In febris laudibus testem etiam Platonem produxit, quem scripsisse ait: Qui quartanam passus convaluerit, viresque integras recuperavit, fidelius constantiusque postea valiturum.* 16.10.

Gravissime ægrotasti. Graves solent offensiones esse ex gravibus morbis. 16.12.

Literulæ meæ sive nostra, tui desiderio oblanguerunt, id est, languore quasi quodam ex tuo desiderio, intercepta, difficiles, & infirma jacuerunt. Ibid.

Indulge valetudini tuæ, cui quidem tu adhuc, dum mihi deservis: servisti non satis: ea quid postulet non ignoras ἐψιναλυπίαν, ἀσιτίαν, περίπατον, εὐλυσίαν κοιλίας, id est, *coctionem, hilaritatem, ambulationem modicam, oblectationem, facilitatem alvi*: Hæc tria, mens hilaris, labor & moderata diæta. Cœtera si desint, fuerint medicamina certa.

Balbus ad me scripsit, tanta se Epiphora oppressum, ut loqui non possit, locus est 16 23.

Pedibus æger Cat. c. 59.

Morbo confici Jug c. 9. 65.

Quibus corpus annis infirmum, ingenium sapientiâ validum erat. Cat. cap. 6.

Fessus virium, quas diu morbus exhausit. 1.21.

Bona valetudinis compos, quæ à me hucusq, dissenserat.

Quædam morbi reliquiæ sunt 2.100 Symmachus

Valetudo hucusq, à me dissensit. Ibid.

Spe & gaudio morbum levare. 2.79.

Lectulo æger tenebar. 3.38.

Sum adhuc inops virium, quæ subindè incertis febribus deteruntur. Ibid.

Hun o

Humor, qui parvuli nostri pectus obsederat, atq; importunam tussim ciebat, magna parte tenuatus est. 2. 48.
Itaque spiramenta faucium libera iam nihil stridulum sonant. Ibid.
Diu à me bona valetudo dissensit 3 47.
Cui misere valetudinis casus accessit. 3. 73.
Tandem patuit impedito per ægritudinem visa, efficiorum stetisse solertiam. 3. 86
Ad patriam rediisse me nuncio, necdum compotem sanitatis. 4. 13.
Sum nimis æger animi 4. 17.
Vix per valetudinem defuisti. 4 31.
Eusebius vetus miles privati ærarij diu obstante morbo obsequio tuo defuit. 4 43.
Collapsam valetudinem nonnunquam sarcire. 4. 44.
Tibi valetudinem secundare amplissimè gratulor. 5. 78.
Ægritudinem dextera manus dolore sustineo. 6 4.
Iactari instaurato languore. 6. 8.
Reliquias longa ægritudinis armentali lacte depellere. 6. 17.
Me gravedo capitis, & Symmachum nostrum febris inopina retinet. 6. 41.
Consueto dolore meam filiam vexari comperi. 6. 41.
Te iactatam comperi dolore consueto. 6 45.
Animus meus morbo corporis occupatus. 6 47.
Corpusculi querela votum morantur. 6. 56.
Cogitans filia mea conturbatam valetudinem. 6. 59.
Renum dolore discrucior. 6. 73.
Morbo alteratus essem. 6. 77.
Scripsi, doloris mei adversa tenuari Ibid.
Gravissimis febribus impediri. 7. 28.
Filij nostri virium vacui sunt, & me febrium noxa tentavit. 7. 32.
Pedis dolore correptus sum. 7 73.
Prime adventu valetudo nostra perculsa est: seu insalubribus aquis, sive aeris mutatione. 7. 74.
Nunc status melior cœpit adversa tenuare; sed præ cæteris remedio fuit. Ibid.
Vos salvere cognovimus. Ibid.
Vbi commune pignus decubuisse cognovi. 7. 78.
Commune pignus paucis diebus sanguinis effusione vexatum. 7. 80.
Morbo jam diutino gravis Ibid.
Valetudo voluntati obnititur. Ibid.
Valetudo effusione sanguinis sauciata. 7. 81.
Huius indies morbus augescit. 7. 89.
Iuliani fortunam doleo. 7 107.
Quid vel medicorum curatio, vel abstinentia tua ad salutem prim· v. r. t, opto cognoscere. 8 3.
Morbi diuturnitate macerari. 8. 6.

Qua-

Queso custodes bonorum Deos valetudini tuæ medicas manus applicent. Ibid.

Nullam iucunditatem tristis morbi sensus admittit. 8.19.

Mihi suburbanitas pedum ægritudine laboranti magis solatio, quàm voluptati est Ibid.

Iactari morbo matronam tuam simulas? 8 19.

Cuius valetudini solitudo non competit Ibid.

Obsessam à morbo coniugem, vacuo secessu, & intutâ ablegatione macerare. Ibid.

Post huius incommodi citum transitum, vita tua prospera longius porrigentur 8 31.

Video peregrinationi, quæ morbi instar est, damnum sanitatis adiectum. Ibid.

Humor articulis illapsus etiam nunc me tenet lectulo, & vix litterali siccitate tenuatur. 8.46

Valetudo saucia obstrepit voluntati Ibid.

Non morabor expectationem tuam post conciliationem vigoris. Ibid.

Intervenit prætereà ex humore solito dolor corporis. 8.54.

Ego quoq; meorum contagia socius accessi 8.58.

Credo ex vigiliis nocturnis, quarum in præsentiâ exiguus fuit sensus, noxa post erudiut ibidem.

Comprimere nitor diligentiâ, & parsimoniâ ingruens malum. Ibidem.

Valetudo Filij mei diu in dubio versata. 8.59.

Infirmis adhuc viribus tuis laborem itineris addidisti. 9.37.

Vicem sollicitudinis meæ in curam tuam recipere non recuses. 9.6.

Nihil de Sardiniâ reportavit, nisi malam valetudinem. 9.42.

Obsideri doloribus omnium membrorum. 9 82.

Cùm diu Episcopus Zosimus gravi incommodo laboraret, usq; adeò, ut frequenter mortuus iactaretur .10.71.

Æquitatis. Iuris. Iustitiæ. *Vide etiam supra* Accusandi.

Gerechtigkeit / Billigkeit / Recht treiben / Recht absprechen. Vom Rechten nicht abweichen / Das Recht beigen / Zwingen / Sein Recht fahren lassen / Rechtkündig sein / Vor Recht ein patron suchen / Das Recht vmbstossen / Recht handlen.

I*us ignorare.* Amph. Prolog ℣.37.

Quod bono fiat modo. Merc. 5.4 ℣.61.

Ius in ille suum retinuit. Mil.256.
Ego meum ius persequar. Adel 2.1.℣ 9.
Si nunc de tuo iure paululum concessisses. Adel.2.2.℣.9.
Huic reddas suum, ut alamus nostrum. Hec.2.2.℣.42.
Ius aufertur huic Pro Q p.31.
Ius eripere alicui. Pro Qu p.32.
Testa in bello religionum, & consuetudinis iura retinet. In Ver.p.71.
Ab aequitate, lege, institutis non recedere. in Ver.p.332.
Ius suum recuperare. in Ver.p.561.
Quod est ius civile, quod neq; inflecti gratiâ, neq; perfringi potentiâ, neq; adulterari pecuniâ potest. Pro Cæc p.615.
De iure civitatis nihil potuis deperdere. Pro Cæc.p.627.
Suum ius deserere Ibid.
Iura tenere in Luc.Cat.p.176.
Ad iuris studium devenire. Pro Luc.Mur.p.232.
Hac tua iustitia floret quotidie magis. Merc.285.
In hac civitate intelligentiam iuris habuerunt. Phil.4.p.462.
Iuris civilis rationem nunquam ab aequitate seiunxit. Pro Cæc.p.617.
Æquitatem tuam non potui non probare Ep.Fam.l.1.p.35.
Te mihi aequum praebere debebis. 2.1.
Nunc quando confecta sunt omnia, dubitandum non est, quin aequis viris. 9.7.
Æqui iudices 10.8.
Ego ut me tibi amplissimum esse, & aequi, & iniqui intelligant, curabo. 3.6.
Ad omnia accipe, & cognosce aequitatem expostulationis tuae. Ep Fam.lib.3.p.69.
Probabo, modò istâ sis aequitate de Fin.l.1.p.107.
Etenim omnes viri boni ipsam aequitatem, & ius amant. de leg. lib. 1. p 312.
Per edictum de suo iure discedere. Ep.Fam.lib.11.p.315.
Ius sine summâ ignominiâ persequi Ep Att.l.16 p.510.
Iuris tenere aequabilem rationem. Ep Q Fr.l.1.p 580.
Ius & libertatem tenere. Qu.Tusc l 2 p.374.
Iustitia multis vitae commodis, & voluptatibus anteponebatur. Acad. Q lib. 1.p 86.
Nec verè eos, qui si maximè praefuerunt, universi iuris expertes fuisse existimo. de leg l.1.p.298.
Ex intimâ penitus philosophiâ hauriendam iuris disciplinam putas. de leg.l.2.p.299.
A primo tempore aetatis iuri studere tenemini Ibid.
Complectenda in hac disputatione tota causa universi iuris est, Ibid.
Visne, iuris ortum a fontem repetamus? de Leg.lib.1.p.300.
Quod si populorum iussis si principum decretis, si sententiis iudicum, iura constituerentur. de leg.l.1.p.310.

Is Iuri

Is iuris civilis custos esto. de leg.l.3 p.351.
Militiæ summum ius habento. Ibid
Æquitatem quicunq; regat, habeto pari iure cum eo, qui est iuris disceptator. de leg.l.3 p.352.
Tribunis, quos sibi plebs rogasset ius esse cum patribus agendi. Ibid.
Iustitiam colere Off.1.p.5.
Dum alterum iustitiæ genus assequuntur, in ferendâ, ne cui noceant, iniuriâ, in alterum incidunt Off.1.p.3.
Conventus ille Capua me unum patronum adoptavit. pro Sest,4.b
Ego autem quem potius adoptem, aut invocem, quàm illum, quo defendente vincere didici? Ep.65.b.
Atqui illum quinq; & triginta tribus patronum adoptarunt. I. A. 207. b
Adoptare sibi aliquem defensorem sui iuris, & ultorem iniuriarum, & actorem totius causse in Verr.63.a & 65 a
Omnia divina atque humana iura pervertit. Ibid.
Meminerimus, & adversus infimos iustitiam esse servandam Off.1.p.28.
Iustitia vacat. Off.1.p.26.
Iustitia fungatur officijs. Off 2.p.81.
Qui adipisci veram iustitiæ gloriam volent, iustitiæ fungantur officio. Offic 4.a

---

Ærarij. Fisci.

Schatz / Schatzkammer / Vorrath.

E*xhausisti ærarium.* Pis p.193.& pro Sest.52.in Vatin.75. *Vide etiam Tit.* Abligurriendi.Dilapidandi.*&c.*
Pecunia publicè, & privatim extorta Trag.lib.1.Sallust.
Fiscus non sacerdotum damnis, sed hostium spolijs augeatur. 10. 61. Symm.
Privatam pecuniam pro civitatis ornatu certatim fatigant. 1.3.

Æris alieni, Debiti. Rationum.

Schuld / Schuldig sein / Rechnung halten / Schuldmachen / Schuld abdrucken / Bezahlen / Schuld einfordern / Mit schulden beladen sein / Von schulden gedruckt werden / In schulden geraten.

H *Iam*

Iam pro vinis satisfecit? L1. *Fecisse satis, opinor.* LE. *Sic dedero prius quæ credidi, vix anno post exegi. Nunc satapit: scribit numos* Asin. 2.4.*y*. 31.33.

Repromittam isto tibi nomine solutam rem futuram. Asin. 2.4. vers. 41.

Meum mihi reddat, Adel. 2.2.

Erat ei de ratiunculâ iampridem apud me reliquum pauxillum nummorum: id ut confeceram. Phor. 1.1.

Mihi opus erat aliquantulum quæ afferret, qui confeci dissolverem, qua debeo Phor. 4.3.

Quid si animam debet? Ibid.

Versuram solvere: Eine alte Schuld mit einer newen bezahlen. Phorm. 5.2.

Homo stultissime & amentissime tabulas cùm conficeres, & cum extraordinariâ pecuniâ crimen subterfugere velles, satis te elapsurum omni suspicione arbitrabare, si, quibus pecuniam credebas, iis expensum non ferres, neq; in tuas tabulas ullum nomen referres, cùm tibi nominibus acceptum Curtij referrent? quin proderat tibi te expensum illis non tulisse? in Ver.

Cùm æris alieni aliquantum esset relictum, quibus nominibus pecuniam Romæ curari oporteret, pro Qu. 3.a & 97.a

Moritur C. Quintius, qui tibi ut ais, certis nominibus grandem pecuniam debuit. pro Q. 6.b.

Nam aut bono nomine centesimis contentus erat, aut non bono quaternas centesimas sperabat. Att. 83 b

Non refert parva nomina in codicem, imò omnes summas. pro Quint Rosc. 45.b.

Leve & tenue hoc nomen HS CCCLIII sunt? Ibid.

Ego sum assecutus, ut bonum nomen existimer. Ep 63.b

Neq; id (Nomen) erat sestertijs XXX. Ep. 75.b

Etsi nomina iam facta sunt, vel induci, vel mutari possunt. Attic. 218 a

Caninius nomina facit, negotium conficit. Off 63.b

Vtrum igitur me conturbare oportet, an cæteris, cum cuiusq; dies venerit, hoc nomen, quod urget, nunc cum petitur, dissolvere. Pro Planc. 173. b

Quæ in nominibus fuerunt, legata sunt. Multum enim differt, in arcâne positum sit argentum, an in tabulis debeatur. Top. 222. a.

Pecuniam alicui esse in nominibus, & numeratam non habere. in Verr. 238.a

Exigere nomina sua in Verr. 81 a

Admonitus huius æris alieni, nolui deesse tacitæ quidem flagitationi tuæ. Top. 221.a

Quorum æs alienum, contractum in popinam (al popina*) nullum Reip. metum afferre poterat*, in Cat. 105 a

Quos viros? quanto ære alieno? (alij addunt *abstrictos*, alij *oppressos*) *quàm valentes?* Ibid.

Æs alienum eiusdem dissolutum est. pro L.Syl.177.b

Cum æs alienum videmus non libidine, sed negotij gerendi studio esse contractum. pro Syll.178.a

Æs alienum filij dissolvere. in Att.169.a

Maximum æs alienum amplissimorum virorum. B.96.b.

Quinte delegabo, si quid æri meo alieno superabit, & emptionibus, ex quibus mihi etiam æs alienum faciendum puto Att.220.a

Quæ res egestati & æri alieno tuo, præter mortem Cæsaris, subvenire potuisset? in Att.177.b.

Omnia iura pretio exæquat. in Verr.p.274.

In ære alieno, & multis nummis esse. in Verr.p.416.

Metuisti, ne æs alienum tibi cresceret in Verr.p.424.

Ære dirimi. in Verr.p.500.

Premuntur ære alieno. in Cat.p.187.

In æs alienum incidere Ibid.

Sumptibus in veteri ære alieno vacillant. in Cat.p.188.

Qui ære alieno premuntur, Ep.ad.Att l 7.p.207.

Vides nullum æs alienum contrahi civitatibus. Ep ad Qu Fr.l.1.p.577.

Æs alienum cogere Stich.2 1.v.49.

Pro alieno se ære devovit emptori. Phil.11.482.

Incidit ille in æs. Phil.1.p 329.

Tullius se, quæ velit ipse, xxx pondo ei debere dixit. ad Her.l.1.p.14.

Æris alieni aliquantum est relictum Pro Q p.5.

Tibi certis nominibus grandem pecuniam debuit Pro Q.p.12.

Alexandrinæ grandem iam antea pecuniam credidit. Rab.160.

Ad illam magnificentiam apparatus comitatumq́ regium, suppeditata est pecunia à Posthumo. Rab.167.

Nunc scito, me tantum habere æris alieni, ut cupiam coniurare, si quis me recipiat. Ep Fam.lib 5 p.123.

Tantum abest, ut rei meæ familiaris liberum sit quicquam, ut meos iam omnes amicos ære alieno obstrinxerim. Ep.Fam.lib.11.p.330.

Mehercule si: semper in animo habui, te in meo ære esse propter Lamiæ nostri coniunctionem & singularem necessitudinem. Ep.ad Fam.l.13 p.432.

Quibus in oppidis cùm magni conventus fuissent, multas civitates acerbissimis tributis & gravissimis usuris, & falso ære alieno liberavi. Ep. ad Fam.l.15.p.466.

Tusculanum atq; Pompeianum me valdè delectant, nisi quod me illum ipsum vindicem æris alieni, ære non Corinthio, sed circumforaneo, obruerunt. Epi. Att.l.2.p.49.

Ut totum nomen Scaptio vellent solvere. Epistol. Attic. libro sexto, p. 181.

Solvendo non erat. Ep Att.l.13.p.402.

Quos ex ære alieno laborare arbitrabatur, sollicitabat. 364. Welche er vermeinte die mit schuldt betrangt weren / versuchdt er abzuhalten.

Obaeratos suos, quorum magnum habebat numerum, eodem conduxit. 1.4.
Seine schuldener welcher er viel hatte / hat er dahin zusammen bracht.

Cassius, ad ius dicendum se Cordubam recepit, contractumq; in ea aes alienum gravissimis oneribus provinciæ constituit exolvere. 8. 471. Cassius zugt hin auffs Gedinge / und wolte die Schuld so er gemacht / mit grossen beschwerung des Landes ablegen

Plerique, aut ære alieno, aut magnitudine tributorum, aut iniuria potentiorum premuntur 7.167. *Cæterùm, æs alienum, ut Frisius refert, significat,* Gelt schuldt / die wir andern / oder andere uns schuldig sindt. *Ut apud Cic. sit: Æs alienum meum* Meine schuldt die ich schuldig bin. *Æs alienum tuum,* Deine schuldt die du schuldig bist. *Inde, novum æs alienum contrahere,* Sich auffs newe in schuldt stecken. *Crescit tibi æs alienum.* Du kömpst tieffer in die schuldt

Facere æs alienum Livius. Schuldt machen / sich in schuldt stecken.

Habere æs alienum Cicer. Schuldig sein

Incidere in æs alienum. In schuldt kommen *Ære alieno obstringere omnes amicos Brutus Ciceroni.* Alle seine freunde / mit in schuldt stecken.

Æs alienum multiplicare

Alicuius æs alienum suscipere Eines andern Schuld auff sich nemmen / zu bezahlen.

Vocare æs alienum. Brutus Ciceroni. Die schuldt einem erlassen / schencken.

Exire ære alieno. auß der schuldt kommen / sich lössen.

Dissolvere æs alienum. Ibid.

Æs alienum, eo biennio provinciæ multiplicatum est Cæsar 389.

Aliquem in rationibus nihil facere scientem, quod esset contra alterius, aut rem, aut existimationem 5 20. In der Berechnung mit wissen nichts fürnemen / das einem andern an gutt oder ehren schaden möchte.

Rationum referendarum, ius vetus, & mos antiquus manet. eodem.

Rationes cum aliquo conferre & conficere eodem. Die rechnung mit einem uberschlagen / und richtig machen.

Rationes in provincia relinquere, easdemq; totidē verbis referre ad ærarium. Die Rechnung in der Landschafft einlegen / und darnach eben mit denselben Worten in die Rendkammer uberantworten.

Rationes in provincia relictas, pro relatis habere.

Rationes confectas & consolidatas apud civitates deponere.

In rationibus aliquid corrigere. eodem. Etwas in der rechnung endeꝛen.

Incredibiles angustiæ pecuniæ publicæ, quæ undique conquiritur. 12. 31.

Numeratum si cuperem, non erat. 5. 20. Bar oder bereit gelt hat ich nicht.

Ait se curasse, ut cum quæstu populi pecunia permutaretur. 2.17.

Dum

Æstimandi. Pretij. Comparandi. Ponderandi.

Achten/Schetzen/Hoch/gering halten.

VNicè unum plurimi pendit. Bacch. 2.2. ℣. 29.
Neq; quenquam flocci æstimat. Most 1.1. ℣. 73.
Minoris pendo tergum illorum, quàm meum Most. 4.1 ℣ 27.
Pentheum diripuisse aiunt Bacchas, nugas maximas fuisse credo, prout quo pacto ego diversus distraher. Men. 2.4. ℣. 1.
Minoris iam omnia facio. Most. 5 2. ℣ 25.
Nisi quidem vos vestra crura aut latera nihil penditis, cave quisquam, quod illic minitetur: vestrûm flocci fecerit. Men. 5.7. ℣. 34.
Auricbalco contrà non carum fuit meum mendacium. Pseud. 2 3 ℣. 22. *Elegantissima formula in comparationibus & æstimationibus usurpata. Vide Lex. Plaut.* Contra. *ubi loca παράλληλα Sic antiquus Poeta Trabeas.* Here, si querelis, eiulatu, fletibus, Medicina fieret miseris mortalium, Auro parandæ lacrimæ contrà forent. Nunc hæc ad minuenda mala non magis valent, quàm næniæ præficæ ad excitandos mortuos, res turbidæ consilium, non fletum expetunt. *Varro:* Vbi poma væneunt contra auro.
Iudica, fac pretium. Pers. 4.437.
Habe tibi centum minis. Pers. 4 4.11.
Vnà habere cum aliquo: est, esse parem alteri. Trin 1.2. ℣ 166. *Vide Tit.* Morum.
Iam mihi auro contrà constat filius. Truc. 2.4. ℣. 57.
Etiamnum vili pendit me? Truc. 2.6 ℣. 58.
Videtur esse quanti vis pretij. And. 5.2. ℣. 15.
Nunquam te aliter atq; es, induxi. Adel. 4.3 ℣ 6.
Ædepol na esse meam herus operam deputat parvi pretij, qui ob rem nullam misit. Hec. 5.3. ℣. 1.2.
Sed parvi pendo And. 3.2.
Aut ego istuc abs te factum nihili penderem. Eun. 1.2.
Qui illum non flocci fecerim. Eun. 2.3.
Tu illum unquam ostendisti, quanti penderes. Heaut. 1.1.
Cui percara est Phædria, istæc verè vilis est. Phor. 3.3.
Quid agas? nisi ut te redimat captum, quàm queas, minimo: si nequeas paullulo, at quanti queas. Eun. 1.1.
Tantidem emptam postulat sibi tradier. Adel. 2.1.
Nunquam avarè statui pretium arti meæ Hec. Prol. ℣. 49. & Heaut Prol.
Agrum in his regionibus meliorem, neq; precij maioris nemo habet. Heaut 1 1.
Omnes te in lautâ & benè auctâ parte putant. Heaut. 4.5. ℣. 50. (℣ 12.
Levia sunt, quæ hac tu per gravia esse in animum induxti tuum Heaut. 3.1. ℣. 13.

Non

Non hoc de nihilo est Hecyr 5.1.ỳ.1.
Meam operam deputat parvi pretij Hecyr.5 3.ỳ 1.
Quod si vestem , & caeterum ornatum muliebrem pretij majoris habeat. de Inv.l.1.p 168.
Quid parvi audita aestimet de Inv.l.1 p.184.
Remissior eius fuit aestimatio. in Verr.p.405.
Non & litibus aestimatio tua pecuniam domum , sed & tuâ calamitate cineri atq; ossibus filij solatium vult aliquod reportare in Verr.p.541.
Memento sua rem ponderare. pro Font p 574.
Quos duarum aetatum plurimi facio Ep ad Fam.l.3 p.64.
Plurimi fieri ab aliquo Ep ad Fam.lib 3.p 69
Quem ego pluris facerem, quàm me ipsum. Ep.Att.l.3.p 88.
Tanti aestimet aequitatem. Acad l 2 p.16.
Quanta libertas ista aestimanda est Acad l 2.p.62.
Quod tanti Tib Gracchum *fecisset* de Amic.p.198.
Ponere aliquid in minimis. Ep 54 b
Ponere mortem in malis de Fin.96 a
Ponere multum in aliquâ re, id est, magni aestimare. Att.23.a
Tantum ego in excellente oratore pono esse ornamentis universae civitati. de Or.116 a
Credibile non est, quantum in prudentiâ tuâ & fide ponam. Att.38.a
Quos aliquo video in numero oratorum esse. de Cla.174 a
Esse in aliquo numero. de Or.217.a
Quanto magis à te ipso praedicari, quam à me ponderari solent. 2.5.
Qui te non ex fortuna, sed ex virtute tua pendimus, semperq; pendemus, id est, aestimabimus, iudicabimus. 5.17.
Nollis à me hoc tempore aestimationem accipere Schätzen.5.20.
Commune nihil potest esse apud eos , qui omnia voluptate sua metiuntur. 7 12.
Ipsas ego Musas nunquam tanti putassem. 7.24.
Litem aestimare. Id est decernere, & pronuntiare , quantum in lite , is qui reus convictus sit, solvere cogatur, vide Hadrianum. 8.8.
Aestimationem accipere, id est, damnum facere, verlust treiben 9.16.
Quando, ut video, aestimationes tuas vendere non potes, id est, res aestimatas seu possessiones à debitoribus per aestimationes acceptas. P. Manut.9.18.
Fidelitatis quam ego ex meâ conscientiâ metior. 10.4.
Carius aestimare. Ibid.
Omnia te metiri dignitate malim, quam ambitione. 10.25.
A M. Laberio. C. Albinus praedia in aestimationem accepit. 13.9.
Esse aliquo numero. Ep.17.b.
Esse in nullo numero. Or.162.b.
Qui nullo in numero oratorum fuit. de Clar.175.a.
Cùm is tibi parentis numero fuisset. in V.64 b.
Qui eum secum habuerit, eo praesertim numero & loco. in Verr.135.b.
Quidam in oratorum numerum venire possunt. de Or 94 b.

Is in aliquem patronorum numerum pervenerat.de Clar.187.a
In aliquem numerum obtinebat.de Cla 180 a.
Errantes stellæ numerum deorum obtinent.de N.69 b
Pretium conficere.pro Q p.17.
Pretium rei exponere.in Ver p 336.
In quibus nihil virtutis,nihil animi,nihil nervorum putant.Off.p 78.
Sed etiam ad opes & potentiam valet plurimum.Off.l 2.p.73.
Arbitri dantur,ut per eos fierent æstimationes possessionum,& rerum,quanti earum quæq; ante bellum fuissent.3.C.371.
Addit etiam Cæsar,ut quod quisq; eorum in bello amiserit,quæ sint penes milites suos,ijs,qui amiserunt,restituatur:militibus æqua facta æstimatione, pecuniam pro his rebus solvit.1.C.333.
In gravi dono habeo,hanc apud vos esse de nostris epistolis censionem. l. 3. Symm.
In gravi dono habeo.Ibid.
Ea nobis in commune,quàm cara & gravia fuere 1.11.
Gaudeo me tibi pluris esse,quàm cæteros Ibid.
Cuius ego honestamentum præopto muneribus 1.6.
In summa gratia & honore aliquid ponere 1 26.
Quid ille tam serius arbiter super continuo silentio ac dissimulato scribendi munere censuisset? .34.
Amicorum facta,dictaq;,indulgentia censeamus 1 78.
Indulgentia plerumq; singuli vitia nostra diligimus.Ibid.
Scio apud te tantum loci esse litteris meis.1.107.
Hæc commendatio maximi testimonij instar habebitur.Ibid.
In deliberando persona censentium pondus sententijs facit.2.7.
Hoc parvi faciet inscientia.2.36.
Facit lex Curiæ nostra,ut maioris apud me numeri antistet auctoritas. 4 27.
Habet plurimum ponderis fides.4 33.
Plus habet ponderis secta veneratio.4.47.
Credo,tanti apud te litteras meas esse momenti,ut effectum sperare fas fuerit 4 53.
Totius ordinis secunda suffragia cœpisse videmur.5.43.
In te uno summam testimonij collocamus.Ibid.
Quam sciam apud te pro magno ære censeri.5.49.
In te uno summam testimonij collocamus.Ibid.
Quam sciam apud te pro magno ære censeri.5.49.
Præsumo apud animum tuum litteras plurimum profuturas 5.84.
Non ex officij parcitate amicorum religio,& cura pendenda est.5. 89.
Sint licet plures hominum sententiæ,quæ maritimis montana postponant: ego tamen vitandis æstibus magis iudico nemorosa,quàm cultu aperta congruere.7 35.
Quid ponderis habeat pignorum commendatio apud eum,qui suos diligit.7 5[illegible]
Colloquia mea scio,apud eximium virum magni esse momenti.7.118.
Quo impetrato omnium perceptionum donum putabo.7.122.
Rarum est in amante iudicium.8.46.

Qui

Quid de me sentias, scio. Ibid.
Si tantarum rerum autoritas apud te quid ponderis habet. 9.7.
Si quid apud te valet amicorum absentium cura. 9.12.
Expecto ut responsio tua testimonium meum vires apud te habuisse declaret. 9.49.
Si nihil virium frequens interventus habuisset. 9.61.
Si quid consilii mei apud te loci est 9.126.
Me quoque arbitror pluris habitum esse, quàm cæteres. 10.2.

Ætatis. Pueritiæ. Adolescentiæ. Juventutis. Senectutis.

Alter/Jugend/Kindheit/Gut Alter/Böß Alter/Hoch Alter erleben/Grawhaar haben/Jungwerden.

Est grandior natu: media est mulieris ætas. Aul. 2. ℣ 37.
Scio ætatem esse grandem. Aul. 2. 2. ℣. 37.
Tu usque à puero servitutem servisti. Capt. 3. 4. ℣ 15.
Adolevit ad ætatem, uti viris placere posset Capt. prol. ℣. 47.
Vt te dignam, mala, malam ætatem exigas. Aul. 1. 1. ℣. 4.
Nam per urbem duo defloccati senes quæritant me Epid. 5. 1. ℣. 10 h. e. *calvi, sumtâ metaphorâ a vestibus, quæ suos villos amiserunt, quæ & decotes sive decutes dicebantur.* Davon die Flocken seyn abgefallen.
Qui pol me, ubi hoc caput colorem commutavit, & reliquit. Most. 1. 3. ℣. 44.
Sapere isthac ætate oportet, capite candido Most. 9. 2.
Vt ætas mala, malus amor. Men. 5. 26.
Ajunt solere eum rursus repuerascere. Merc. 2. 2. ℣. 25.
Iam plenus ætate, animaque fætidâ. Merc. 3. 3 ℣. 13.
Principiò atque annus ephebus ætate exiit:
Atque animus studio amotus puerili est meus. Merc. Prol ℣. 40. Sic enim ibi ex Mss. Pall. expressimus in Editione nostrâ secundâ. Vide ibi Notas Criticas.
Sese extemplò ex ephebis postquam excesserit Merc. Prol. ℣. 62.
Servum unà mittit, qui olim à parvulo puero mihi pædagogus fuit. Merc. Prol. ℣. 90.
Nam equidem haud sum natus annos præter quinquaginta & quatuor. Ich bin nur 54. Jahr alt. Mil. 2. 6. ℣ 34.
Tempori hanc vigilare oportet formulam atque ætatulam. Ne ubi capillus versipellis fuat, fœdè semper servias. Pers. 2. 2. ℣. 47.
Postquam pueri septuennes sunt. Merc. Prol. ℣ 14.
Quid agis tu hic? AM. *Ætatem haud malam malè.* Rud. 2. 3. ℣. 7. Ætas mala, de senectute. vide Lex. Plaut.
Plus annis triginta natus sum. Men. 3 1. ℣. 1.

Quot eras annos natus, cùm te pater à patriâ avehit? Men.5.9.ỷ.56.
Ætatem haud malam ago Rud.2.3.ỷ 7.
Qui ætatem agis cum pietate & fide. Rud Prol.ỷ.29.
Suæ senectuti is acriorem hyemem parat. Trin.2.3 ỷ. 7.
Ætatem agere castè suam Trin.2.3.ỷ.7.
Adolescens cùm sis, tùm cùm est sanguis integer. Merc.3.2.ỷ 7.
Iam excessit mihi ætas ex magisterio tuo. Bacch.1.2.ỷ.40.
Triduo non interest ætatis, uter major fiet, verùm ingenium plùs triginta annis majus est, quàm alteri. Bacch.2.3 ỷ.57 58.
Quid mihi opus est decurso ætatis spacio Stich.1.2 ỷ.14.
Mihi quidem ætas facta est fermè. Trin 2.2 ỷ.38.
Anum decrepitam ducam. Adelph 5.8. Die keinen Zahn im Halß mehr hat.
Natu grandior. Ibidem.
Is mecum à puero pater, bene pudiceque educatus est. Plaut.Capt act.5.
Excessit ex ephebis. And.act.1.sc.1.
Iste ephebus frater virginis. Eun.act 5.sc.1.
Sperabam jam defervisse adolescentiam. Adelph.Act.1.sc.2. Es solten jhm die Sporen verworffen seyn.
Ego postquam te emi à parvulo. And.1 1.
Quæ incepta à parvis cum ætate accrevit simul. Act.3.3.
Iam inde usque à pueritia. Heaut.1.1.
Qui æquum esse censent, nos jam à pueris illico nasci senes. Act.2 1.
Iam inde ab adolescentia. Adel.1.1.
Amicus nobis jam inde à puero. Act.3.3.
Vna à pueris parvuli sumus educati. Act.3.4.
Ego istos vobis usque à pueris curavi ambos sedulò.
Servum una mittit, qui olim.
Senectus ipsa est morbus. Phorm.4.1 ỷ.9.
Te emi à parvulo And 1.1.ỷ.8.
Excedere ex Ephebis. Die Kinderschuch außziehen. Andr. 1. 1. vers. 24.
Sperabam illum jam deferbuisse adolescentiam. Adelph.1.2 ỷ 72.
Isthac mihi ætas est. Hecyr.1.1.ỷ. 18.
Ætatis tempus tulit: perfuncta satis sum. Hecyr. 4. 2 ỷ 18.
Longinquitas ætatis obstat. Ibid.
Eâ jam ætate sum, ut ne siet peccato ignosci æquum. Hecyr.5.1 ỷ 1.
Ætas nostra ingravescens. 2.1.
Hoc studium quotidie ingravescit, credo ætatis maturitate ad prudentiam. 4.4.
Vt cum aliquo adolescente primam ætatem ageret. 4.5.
Vt ante commentemur, inter nos qua ratione nullu traducendum sit hoc tempus. 4.6.
Ætas & acta vita. 6.4.
Etsi abest maturitas ætatis 6 18.

Co-fir-

Confirmata ætate. 10. 3.
Ætas præcipitata. 11 28.
Tua præterierat jam ad ducendum ætas Phorm.2.3.✝.76.
Respice tuam ætatem Phorm.2 3.✝.87.
Simul autem non manebat ætas virginis in meam negligentiam. Phorm. 4.1. ✝.1.
In bonis disciplinis per omnem pueritiam educatum esse. ad Herenn. l.3.pag. 59.
Postquam excessit ex Ephebis Sosia. de Invent. l.1 p. 153. & de Orat. lib.1. p.439.
Repetam non ab incunabulis nostra veteris puerilisque doctrina quendam ordinem præceptorum de Orat.lib.1.p.275.
Ego ab ineunte ætate incensus sum studio utriusque vestrûm. de Orat.lib.1. p. 321.
Mihi hoc subsidium inde usque ab adolescentiâ comparavi. de Or.lib.1.pag. 321.
Omnem teramus in his discendis rebus ætatem. de Orat. libr. 3. pagin. 488.
Cùm tibi ætas nostra jam cederet. Brut.p 526.
Totidem annis mihi præstaret ætate. Brut. p.565.
Vixit ad summam senectutem. Brut p. 571.
Annos natus homo magis quadraginta. pro Sext. Rosc. p.49.
Satis ætatis atque roboris habet. pro Sex.Rosc.p.88.
Ad puerorum incunabula pertinet. pro Sex.Rosc.p. 90.
Cùm annos ad quinquaginta natus esset. pro Aul.Cluent. p.50.
Ætate jam confectum esse. in Catil. p.187.
Illud tenebricosum tempus ætatis ineuntis tuæ patiar latere. Vat.77.
Horum uterque Isocratem ætate præcurrit. Or. 214 a.
Qui prima illa initia ætatis integra, atque inviolata præstitisset. pro Cæl. pag. 94.
Summâ senectute confectus est. Pis. 214.
Ætas jam à diurnis laboribus devexa ad ostium. Epist. Attic. libr. 9. pag. 285.
Arbitror malle te quietam senectutem, & honorificam agere. Ep. Att. l.14 p. 447.
Zeno cum Arcesilam anteiret ætate. Acad. Qu. l. 1. pag.90. & Tuscul. l.1. p.396.
Ultimum ætatis tempus expectare. de Fin.l.2.p. 165.
Tranquillitate degere omnem ætatem sine dolore. de Fin l 2.p.213.
Quo studio Aristophanem putatis ætatem in litteris duxisse? de Fin.lib.5.pag. 276.
Quodsi essent eo animo, ut nollent ætatem militibus conterere. de leg. l. 2. p. 320.
Ætas volat Quæst.Tusc.l.1 p.334.
Provectâ ætate mori. ibid.

Extra-

Extremum ætatis tempus contaminare. Quæst. Tusculan. libr. 5. pag. 471.
Quæ degendæ ætatis ratio deligenda. Quæst. Tusc. lib. 5. p. 478.
Ex pueris excedere pro Arch p. 346.
Adolescentiam in forensi operâ consumserat. Acad. Quæst. libr. 2. p. 3.
Qui non oderit libidinosam, & protervam adolescentiam. de Fin. l. 5. pag. 278.
Athenis jam affectum senectute multos dies auditum esse sciebat. de Orat. lib. 2. p. 472.
Magister hic summâ jam senectute est. de Orat. lib 3. pag. 477.
Actâ ætate decursaque attulit. pro Qu. p 36.
Exegit ætatem. in Verr. p. 494.
O *meam calamitosam & præcipitem senectutem! ô turpem exactâ dementique ætate canitiem!* Epist. p 542
Quia à spe gerendi absunt confecti senectute. de Finibus lib. 5. p. 214.
Nec inhumani tolerabilem agunt senectutem de Senectut. p. 155.
Si octuagesimum annum agerent de Senect 78. b.
Agere unum diem bene vel male ex præceptis sapientum. Tusc 229. a.
Quibus facilime rationibus ingravescentem ferre possimus. ibidem.
Quartum annum ago & octogesimum de Senect. p. 160.
Nónne melius multò fuisset otiosam ætatem, & quietam, sine ullo labore aut contentione traducere? de Senect. p 181
In eâ tamen gente primùm ij, qui sapientes habentur nudi ætatem agunt. Qu. Tusc l 5. p. 480.
Ætates in peregrinatione consumere Quæst Tusc. p. 491.
Istâ ferè ætate si essemus, quâ es tu nunc. Offic. libr 2. p 100.
Omne tempus ætatis sine molestiâ degere. de Senect. p. 149.
Si octingentesimum annum agerent, non octogesimum. de Senectut. pag. 150.
Præsta te eum, qui mihi à teneris (ut Græci dicunt) unguiculis cognitus es. 1. 6.
A pueritiâ. 1. 7 & 3 10.
Quæ me maximè jam à primâ adolescentiâ delectarunt. 1. 10.
Quod ego ab adolescentiâ judicavi. 2. 11.
Ab initio ætatis. 4. 3.
A primis temporibus ætatis. 6. 12.
Ab ineunte pueritiâ. 10. 3.
Ex eo, ab ineunte ejus ætate bene speravi. 13. 17.
Doctum hominem cognovi, & studijs optimis deditum, idque à puero. Ibidem, & 15. 18.
Ab ineunte adolescentiâ. 13. 22.
Ætas nostra ingravescens. 2. 1.
Hoc studium quotidie ingravescit, credo ætatis maturitate ad prudentiam. 4. 4.
Vt cum aliquo adolescente primario ætatem ageret. 4. 5.
Vt ante commentemur inter nos, quâ ratione nobis traducendum sit hoc tempus. 4. 6.

Ætas,

Ætas, & acta vita. 6. 4.
Etsi abest maturitas ætatis. 6. 18.
Ubi primum adolevit. Jug. cap. 6.
Exactâ suâ ætate. Ibid.
Opportunitas ætatis. Ibid.
Ætate confectus Iug cap. 9.
Paucos nostra ætas tulit, quorum germana sapientia ad vetustatem vergeret. 1 29. Symm.
Si essem id ætatis, ut discerem. 1 32.
Degimus in comitatu ambo ævo dispari. Ibid.
In laude est prisca munus ætatis. 1. 15.
Dij dabunt parvulo meo incrementa annorum. 8. 69.
Procedere in annos graves. 3. 15.
Annis in senectam vergentibus. 4. 18.
Candidior postquam tondenti barba cadebat. Ibid.
Valemus, quantum ætas admittit declivis in senium. 4 32.
Procedente ævo. 5. 85.
Triginta annorum diebus incanuit ætas possessionis. 5. 45.
Gravis annis 5. 68.
Si cedentibus viribus recusemus uti laborum vacatione. 5. 68.
Victis ævo redde novitatem. 7. 20.
Hesiodum ferunt posito senio in virides annos rediisse. Ibid.
Ducentis vitibus aut arboribus inserendis crudam senectutem fovere. 8. 69.
Dij te donent ob meritum largo ætatis excursu. 9. 83.

Affabilitatis. Salutandi.

Begrüssen / Ansprechen / Freundlich / Holdseelig erzeigen / Gruß vermelden / entbieten.

E*xpectatum eum salutat magis haud quisquam, quàm canem.* Amph. 2. 2. ✠. 48.
Quid tu ridiculi causâ sic me salutas? Amph. 2. 2. ✠. 51.
Iubeo te salvere voce summâ, quoad vires valent. Asinar. 2. 2. ✠. 30.
Salve mater. ART. *Sat salutis est.* Asin. 5. 2 ✠. 62.
Non temerarium est, ubi dives blandè appellat pauperem. Aul. 2. 2 ✠. 7.
Et me salutat blandiùs. ibid. ✠. 8.
Ubi manum inycit benignè. Aul 2. 2. ✠. 30.
Vale atque salve. Capt. 3. 5 ✠ 86 Curc. 4. 2 ✠. 38. & 4 4. ✠. 3.
Salvum gaudeo te advenire: cedò mihi tuam dextram. Curc. 2. 3. ✠. 28.
Multam me jussit salutem dicere. Curcul 3. 1 ✠ 51.
Ut matrem tuam videas, adeas, advenienti des salutem, atque osculum. Epid. 4 2 ✠ 2.

Salu-

Salutem tibi ac sodali solidam nuncio. Bacch.2.3.℣.13.
Nec Salus nobis saluti jam esse si cupiat. Most.2.1 ℣.4.
Salve amicissime mihi hominum omnium. Most.1.4 ℣.26.
Here salve, salvum te advenisse gaudeo, usque ne valuisti? Most. 2. 2. ver. 19.
Iubeo te salvere, & salvus cum aliis advenis: gaudeo salve & tu, DI *te ament.* Most.5 2 ℣.7.
Salutem à principio mihi, & vobis spectatores, nuncio. Men. Prol. vers. 1. & 2.
Salvasis: salvane? Men.5.2.℣.26. ἰδιωτισμός: Salvæne res vestræ sunt?
Limen superum inferumque salve. Merc.5.1 ℣.1.
Salutem mittit, & salutem expectat à te lachrymans titubanti animo, corde, & pectore Pseud.2.4.℣.41.
Porrige audaciter ad salutem brachium. Pseud 2.4.℣.18.
Herus meus tibi me salutem multam voluit dicere Pseud.4.2.℣.25.
Manu salutem mittunt benevolentibus Pseud.4 2 ℣.48.
Salve: quid agis? ut vales? Pers.2.2.℣.22.
Nemini credo, qui largè blandus est Aul 2 2.℣.19.
Iubemus te salvere mater. Rud.1 5 ℣.5 *Sic Petron.* Accedo aniculam quandam, quæ agreste olus vendebat: Rogo, inquam, mater, nunquid scis, ubi ego habitem? *vide Lexicon Plaut.* Mater.
Propino tibi salutem plenis faucibus Stich 3 2.℣.16.
Salutem annunciare alicui Stich.5 2. ℣ 5
Plurimâ salute Parmenonem summum suum impertit. Eunuch. 7. 2. vers. 39.
Salvum te advenisse gaudemus. Adelph. 1 1.℣.55.
Qui cùm inter se, ut ipsorum usus ferebat, amicissimè consalutassent. de Orat. lib.2.p.347.
Deus salutatum veniunt. pro Sext.Rosc.p.54.
Soter est, qui salutem dat in Verr.p 288.
Cicero bellissimus tibi salutem plurimam dicit. Ep. ad Fam. libr. 14. pagin. 452.
Lepta tibi salutem plurimam dicit, & omnes: Epist.ad Fam.libr. 16.pagin. 494.
Salutem tibi plurimam adscribit. Epist.Att.lib 1.p.11.
Impertit tibi multum salutis. Epist.Att l 2 p 61.
Plausus maximi, consultatio forensis perhonorifica, signa benevolentia permulta à bonis impertiuntur. Ep.Attic.lib.2.p.68.
Alexis mihi toties salutem adscribit. Epist. Attic.lib.5.p.160.
Puella salutem articulatè dicens Epist. Attic.lib.6.p.189.

Affini-

Affinitatis. Amandi. Amicitiæ. Amorum. Cognationis. Conjunctionis. Consanguinitatis. Consuetudinis. Diligendi. Familiaritatis. Gratiæ. Necessitudinis. Societatis. *Vide paulò post plura, Tit.* Amoris. Diligendi. Osculandi.

Freundschafft / Verwandschafft / Kundschafft / Schwägerschafft / Geneigt / Geflissen seyn / Gewogen seyn / Zugethan seyn / Freund machen / Freundschafft vffsagen / Trennen / Lieb haben / Lieb gewinnen / Gesellschafft erhalten / Zusammen halten / Eins seyn / Leben / In Gunsten seyn.

Bis tantò sunt inter se amici, quàm prius Amph. 3 2 ℣. 62.
Vobis est suave amantibus complexos fabulari. Asinar. 3. 3. ℣. 52.
Complexum hujus nihili moror, meum aspernatur. Asin. 3. 3. ℣ 53.
Prehende auriculis, compara labella cum labellis. Asin 3, 3. ℣. 78.
Ne nos dejunge amantes. Ibid. 75.
Amando ne exorarier te vis, an osculando? ibid. ℣. 97.
Circumdato me brachiis, meum collum complectere. Asin. 3. 3. ℣ 106.
Nostros amores dispulsos compulis. Asin. 3. 3. ℣. 147.
Istuc me facto tibi devinxti Asin. 5. 1. ℣. 21.
Amore corripi alicujus. Asin. 5. 2. ℣. 34.
Me benignius omnes salutant, quàm salutabant priùs, adeunt, consistunt, copulantur dexteras, rogitant me, ut valeam, quid agam, quid rerum geram. Aul. 1 2 ℣ 39.
Cogitato tibi proximum me, mihique item esse te. Aul. 2. 1. ℣. 5.
Vides me suam amicitiam velle. Aul. 2 2. ℣. 68.
Pauper metuis congredi. ibid. ℣. 70.
Ea me deperit. Curc. 1. 1. ℣. 44.
Quousque quæso ad hunc modum inter nos utimur amore semper surreptitio? Curc. 1 3 ℣ 49.
Efflictim amare aliquem. Cas. prol ℣ 44.
Ego discrucior miser amore Cas. 2. 1. ℣. 58.
Benè amicitiâ utier. Cist. Arg. ℣. 8.
In amicitiam insinuavit cum matre, & mecum simul. Cist 1. 1 ℣. 94.
Quàm ad probos propinquitate proximè te adjunxeris, tàm optimum est. Aul. 2 2. ℣ 59.
Te bovem esse, & me asellum, ubi tecum conjunctus fiem. Aul. 2. 2, ℣ 52.
Eâ gratiâ affinitatem hanc obstinavit. Aul 2. 2. ℣. 89.

Huis

Æstimandi. Pretij. Comparandi. Ponderandi.

Achten/ Schetzen/ Hoch/gering halten.

VNicè unum plurimi pendit. Bacch.2.2.ỽ.29.
Neq; quenquam flocci æstimat. Most 1.1.ỽ.73.
Minoris pendo tergum illorum, quàm meum Most.4.1 ỽ.27.
Pentheum diripuisse aiunt Bacchas, nugas maximas fuisse credo, prout quo pacto ego diversus distrahor. Men.2.4 ỽ.1.
Minoris iam omnia facio. Most.5 2.ỽ 25.
Nisi quidem vos vestra crura aut latera nihil penditis, cave quisquam, quod illic minitetur: vestrûm flocci fecerit. Men.5.7.ỽ.34.
Auricbalco contrà non carum fuit meum mendacium. Pseud.2 3.ỽ.22. *Elegantissima formula in comparationibus & æstimationibus usurpata. Vide Lex. Plaut.* Contra. *ubi loca παράλληλα Sic antiquus Poeta Trabeas.* Here, si querelis, eiulatu, fletibus, Medicina fieret miseris mortalium, Auro parandæ lacrimæ contrà forent. Nunc hæc ad minuenda mala non magis valent, quàm næniæ præficæ ad excitandos mortuos, res turbidæ consilium, non fletum expetunt. *Varro:* Vbi poma væneunt contra auro.
Iudica, fac pretium. Pers.4.437.
Habe tibi centum minis. Pers.4 4.11.
Vnà habere cum aliquo: est, esse parem alteri. Trin 1.2.ỽ.166. *Vide Tit.* Morum.
Iam mihi auro contrà constat filius. Truc.2.4.ỽ.57.
Etiamnum vili pendit me? Truc.2.6.ỽ.58.
Videtur esse quantivis pretij. And.5.2.ỽ.15.
Nunquam te aliter atq; es, induxi. Adel.4.3 ỽ.6.
Ædepol ne esse meam herus operam deputat parvipretij, qui ob rem nullam misit. Hec.5.3.ỽ.1.2.
Sed parvipendo And.3.2.
Aut ego istuc abs te factum nihili penderem. Eun.1.2.
Qui illum non flocci fecerim. Eun.2.3.
Tu illum unquam ostendisti, quanti penderes. Heaut.1.1.
Cui percara est Phædria, istæc verè vilis est. Phor.3.3.
Quid agas? nisi ut te redimat captum, quàm queas, minimo: si nequeas paullulo. at quanti queas. Eun.1.1.
Tantidem emptam postulat sibi tradier. Adel.2.1.
Nunquam avarè statui pretium arti meæ Hec.Prol.ỽ.49.& Heaut Prol.
Agrum in his regionibus meliorem, neq; precij maioris nemo habet. Heaut 1 1.
Omnes te in lautâ & benè auctâ parte putant. Heaut.4.5.ỽ.50. (ỽ 12.
Levia sunt, quæ hac tu pergravia esse in animum induxti tuum Heaut.5.1.ỽ.13.

Non

Non hoc de nihilo est Hecyr 5.1.℣.1.
Meam operam deputat parvi pretii Hecyr 5 3.℣ 1.
Quod si vestem, & cæterum ornatum muliebrem pretii majoris habeat. de Inv.l.1.p 168.
Quid parvi audita æstimet de Inv.l 1 p.184.
Remissior eius fuit æstimatio in Verr p.405.
Non & litibus æstimatis tuis pecuniam domum, sed & tuâ calamitate cineri atq; ossibus filii solatium vult aliquod reportare in Verr.p.541.
Momenti sui rem ponderare pro Font p 574.
Quos duarum ætatum plurimi facio Ep ad Fam.l.3 p.64.
Plurimi fieri ab aliquo Ep ad Fam.lib 3.p 69
Quem ego pluris facerem, quàm me ipsum. Ep.Att.l.3.p 88.
Tanti æstimet æquitatem. Acad l 2 p.16.
Quanta libertas ista æstimanda est Acad.l 2.p.62.
Quod tanti Tib Gracchum fecisset de Amic.p.198.
Ponere aliquid in minimis. Ep 54 b
Ponere mortem in malis de Fin.96 a
Ponere multum in aliqua re, id est, magni æstimare. Ac.23.a
Tantum ego in excellente oratore pono esse ornamenti universæ civitati. de Or.116 a
Credibile non est, quantum in prudentiâ tuâ & fide ponam. Att.38.a
Quos aliquo video in numero oratorum esse. de Cla.174 a
Esse in aliquo numero. de Or.217.a
Quanto magis à te ipso prædicari, quam à me ponderari solent. 2.5.
Qui te non ex fortuna, sed ex virtute tua pendimus, semperq; pendemus, id est, æstimabimus, iudicabimus. 5.17.
Nolles à me hoc tempore æstimationem accipere Schätzen.5.20.
Commune nihil potest esse apud eos, qui omnia voluptate sua metiuntur. 7.12.
Ipsas ego Musas nunquam tanti putassem. 7.24.
Litem æstimare. Id est decernere, & pronuntiare, quantum in lite, is qui reus convictus sit, solvere cogatur, vide Hadrianum. 8.8.
Æstimationem accipere, id est, damnum facere, verlust treiben 9.16.
Quando, ut video, æstimationes tuas vendere non potes, id est, res æstimatas seu possessiones à debitoribus per æstimationes acceptas. P. Manut. 9.18.
Fidelitatis quam ego ex meâ conscientiâ metior. 10.4.
Carius æstimare. Ibid.
Omnia te metiri dignitate malim, quam ambitione. 10.25.
A M. Laberio. C. Albinus prædia in æstimationem accepit. 13.9.
Esse aliquo numero. Ep.17.b.
Esse in nullo numero. Or.162.b.
Qui nullo in numero oratorum fuit. de Clar.175.a.
Cùm is tibi parentis numero fuisset. in V. 64 b.
Qui eum secum habuerit, eo præsertim numero & loco. in Ver.135.b.
Quidam in oratorum numerum venire possunt. de Or 94 b.

Is in aliquem patronorum numerum pervenerat.de Clar.187.a
In aliquem numerum obtinebat.de Cla 180 a.
Errantes stella numerum deorum obtinent.de N.69 b
Pretium conficere.pro Q p.17.
Pretium rei exponere.in Ver p 316.
In quibus nihil virtutis, nihil animi, nihil nervorum putant. Off.p 78.
Sed etiam ad opes & potentiam valet plurimum. Off.l 2.p.73.
Arbitri dantur, ut per eos fierent æstimationes possessionum, & rerum, quanti earum quæq; ante bellum fuissent.3.C.371.
Addit etiam Cæsar, ut quid quisq; eorum in bello amiserit, quæ sint penes milites suos, iis, qui amiserunt, restituatur: militibus æqua facta æstimatione, pecuniam pro his rebus solvit.1.C.333.
In gravi deno habeo, hanc apud vos esse de nostris epistolis censionem. 1. 3. Symm.
In gravi dono habeo.Ibid.
Ea nobis in commune quàm cara & gravia fuere 1.11.
Gaudeo me tibi pluris esse, quàm cæteris Ibid.
Cuius ego honestamentum præopto muneribus 1.6.
In summa gratia & honore aliquid ponere 1 26.
Quid ille tam serius arbiter super continuo silentio ac dissimulato scribendi munere censuisset? 34.
Amicorum facta, dictaq; indulgentia censeamus 1.78.
Indulgentia plurimq; singulis vitia nostra diligimus.Ibid.
Scio apud te tantum loci esse litteris meis.1.107.
Hæc commendatio maximi testimonii instar habebitur.Ibid.
In deliberando persona censentium pondus sententiis facit.2.7.
Hoc parvi faciet inscientia.2.36.
Facit lex Curiæ nostræ, ut maioris apud me numeri antistet auctoritas. 4 27.
Habet plurimum ponderis fides.4 33.
Plus habet ponderis tecta veneratio.4.47.
Credo, tanti apud te litteras meas esse momenti, ut effectum sperare fas fuerit. 4 53.
Totius ordinis secunda suffragia cœpisse videmur.5.43.
In te uno summam testimonii collocamus.Ibid.
Quam sciam apud te pro magno ære censeri.5.49.
In te uno summam testimonii collocamus.Ibid.
Quam sciam apud te pro magno ære censeri.5.49.
Præsumo apud animum tuum litteras plurimum profuturas 5.84.
Non ex offi ii parcitate amicorum relegio, & cura pendenda est. 5. 89.
Sint licet plures hominum sententiæ, quæ maritimis montana postponant: ego tamen vitandis æstibus magis iudico nemorosa, quàm cultu aperta congruere.7 35.
Quid ponderis habeat pignorum commendatio apud eum, qui suos diligit.7 95
Colloquia mea scio, apud eximium virum magni esse momenti.7.118.
Quo impetrato omnium perceptionum donum putabo.7.122.
Rarum est in amante judicium.8.46.

Quid

Quid de me sentias, scio. Ibid.
Si tantarum rerum autoritas apud te quid ponderis habet. 9.7.
Si quid apud te valet amicorum absentium cura. 9.12.
Expecte ut responsio tua testimonium meum vires apud te habuisse declaret, 9.49.
Si nihil virium frequens interventus habuisset. 9.61.
Si quid consiliis meis apud te loci est 9.126.
Me quoque arbitror pluris habitum esse, quàm caeteros. 10.2.

Ætatis. Pueritiæ. Adolescentiæ. Juventutis. Senectutis.

Alter/ Jugend/ Kindheit/ Gut Alter/ Böß Alter/ Hoch Alter erleben/ Grawhaar haben/ Jung werden.

E*st grandior natu: media est mulieris atas.* Aul. 2. ℣ 37.
Scio atatem esse grandem. Aul. 2 2. ℣. 37.
Tu usque à puero servitutem servisti. Capt. 3. 4. ℣. 15.
Adolevit ad atatem, uti viris placere posset Capt. prol. ℣. 47.
Ut te dignam, mala, malam atatem exigas. Aul. 1. 1. ℣. 4.
Nam per urbem duo defloccati senes quaritant me Epid. 5. 1. ℣. 10 h. e. *calvi, sumtâ metaphorâ a vestibus, qua suos villos amiserunt, qua & decotes sive decutes dicebantur.* Davon die Flocken seyn abgefallen.
Qui pol me, ubi hoc caput colorem commutavit, & reliquit. Most. 1. 3. ℣. 44.
Sapere istbac atate oportet, capite candido Most. 9. 2.
Ut atas mala, malus amor. Men. 5. 26.
Ajunt solere eum rursus repuerascere Merc. 2. 2. ℣ 25.
Iam plenus atate, animaque fatidâ. Merc. 3. 3 ℣. 13.
Principiò atque annus ephebus atate exiit:
Atque animus studio amotus puerili est meus. Merc. Prol ℣. 40. Sic enim ibi ex Mss. Pall. expressimus in Editione nostrâ secundâ. Vide ibi Notas Criticas.
Sese extemplò ex ephebis postquam excesserit Merc. Prol. ℣. 61.
Servum unà mittit, qui olim à parvulo puero mihi padagogus fuit. Merc. Prol. ℣. 90.
Nam equidem haud sum natus annos prater quinquaginta & quatuor. Ich bin nur 54. Jahr alt. Mil. 2. 6. ℣ 34.
Tempori hanc vigilare oportet formulam atque atatulam. Ne ubi capillus versipellis fuat, fœdè semper serviat. Pers. 2. 2. ℣. 47.
Postquam pueri septuennes sunt. Merc. Prol. ℣. 14.
Quid agis tu hic? AM. *Ætatem haud malam malè.* Rud. 2. 3. ℣. 7. Ætas mala, *de senectute.* vide Lex. Plaut.
Plus annis triginta natus sum. Men. 3 1. ℣. 1.

Quot eras annos natus, cùm te pater à patriâ avehit? Men.5.9.℣.56.
Ætatem haud ma lam ago Rud.2 3.℣ 7.
Qui ætatem agit cum pietate & fide. Rud Prol ℣.29.
Sua senectuti is acriorem hyemem parat. Trin.2.3 ℣. 7.
Ætatem agere castè suam Trin.2.3.℣.7.
Adolescens tùm sit, tùm cùm est sanguis integer. Merc.3.2.℣ 7.
Iam excessit mihi ætas ex magisterio tuo. Bacch.1.2.℣.40.
Triduo non interest ætatis, uter major siet, verùm ingenium plùs triginta annis majus est, quàm alteri. Bacch.2 3 ℣.57 58.
Quid mihi opus est decurso ætatis spacio? Stich.1.2 ℣.14.
Mihi quidem ætas facta est fermè. Trin 2.2 ℣ 38.
Anum decrepitam ducam. Adelph 5.8. Die keinen Zahn im Halß mehr hat.
Nutu grandior. Ibidem.
Is mecum à puero puer, bene pudiceque educatus est. Plaut.Capt act.5.
Excessit ex ephebis. And.act.1.sc.1.
Iste ephebus frater virginis. Eun.act.5.sc.1.
Sperabam jam deservisse adolescentiam. Adelph.Act.1.sc.2. Es solten ihm die Sporen verworffen seyn.
Ego postquam te emi à parvulo. And.1 1.
Quæ incepta à parvis cum ætate accrevit simul. Act.3.3.
Iam inde usque à pueritia. Heaut.1.1.
Qui æquum esse censent, nos jam à pueris illico nasci senes. Act.2 1.
Iam inde ab adolescentia. Adel.1.1.
Amicus nobis jam inde à puero. Act.3.3.
Vna à pueris parvuli sumus educati. Act.3.4.
Ego istos vobis usque à pueris curavi ambos sedulò.
Servum una mittit, qui olim.
Senectus ipsa est morbus. Phorm.4.1 ℣.9.
Te emi à parvulo And 1.1.℣.8.
Excedere ex Ephebis. Die Kinderschuch außziehen. Andr. 1. 1. vers. 24.
Sperabam illum jam deferbuisse adolescentiam. Adelph.1.2 ℣ 72.
Isthæc mihi ætas est. Hecyr.1.1.℣. 18.
Ætatis tempus tulit: perfuncta satis sum. Hecyr. 4. 2 ℣ 18.
Longinquitas ætatis obstat. Ibid.
Eâ jam ætate sum, ut ne fiet peccato ignosci æquum. Hecyr.5.1 ℣ 1.
Ætas nostra ingravescens. 2.1.
Hoc studium quotidie ingravescit, credo ætatis maturitate ad prudentiam. 4.4.
Vt cum aliquo adolescente primam ætatem ageret. 4.5.
Vt ante commentemur, inter nos quæ ratione nullis traducendum sit hoc tempus. 4.6.
Ætas & acta vita. 6.4.
Etsi abest maturitas ætatis 6 38.

Confir-

Confirmata ætate. 10. 3.
Ætas præcipitata. 11 28.
Tua præterierat jam ad ducendum ætas Phorm.2.3.✝.76.
Respice tuam ætatem Phorm.2.3.✝.87.
Simul autem non manebat ætas virginis in meam negligentiam. Phorm. 4.1. ✝.1.
In bonis disciplinis per omnem pueritiam educatum esse. ad Herenn. l.3.pag. 59.
Postquam excessit ex Ephebis Sosia. de Invent. l.1 p. 153. & de Orat. lib.1. p.439.
Repetam non ab incunabulis nostra veteris puerilisque doctrina quendam ordinem præceptorum de Orat.lib.1.p.275.
Ego ab ineunte ætate incensus sum studio utriusque vestrûm. de Orat.lib.1. p. 321.
Mihi hoc subsidium inde usque ab adolescentiâ comparavi. de Or.lib.1.pag. 321.
Omnem teramus in his discendis rebus ætatem. de Orat. libr. 3. pagin. 488.
Cùm tibi ætas nostra jam cederet. Brut.p 526.
Totidem annis mihi præstaret ætate. Brut. p.565.
Vixit ad summam senectutem. Brut. p. 571.
Annos natus homo magis quadraginta. pro Sext. Rosc. p. 49.
Satis ætatis atque roboris habes. pro Sex.Rosc.p.88.
Ad puerorum incunabula pertinet. pro Sex.Rosc.p. 90.
Cùm annos ad quinquaginta natus esset. pro Aul.Cluent. p.50.
Ætate jam confectum esse. in Catil. p.187.
Illud tenebricosum tempus ætatis ineuntis tuæ patiar latere. Vat.77.
Horum uterque Isocratem ætate præcurrit. Or. 214 a.
Qui prima illa initia ætatis integra, atque inviolata præstitisset. pro Cæl. pag. 94.
Summâ senectute confectus est. Pis. 214.
Ætas jam à diurnis laboribus devexa ad otium. Epist. Attic. libr. 9. pag. 285.
Arbitror malle te quietam senectutem, & honorificam agere. Ep. Att. l.14.p. 447.
Zeno cum Arcesilam anteiret ætate. Acad. Qu. l. 1. pag.90. & Tuscul.l.1. p.396.
Ultimum ætatis tempus expectare. de Fin.l.2.p. 165.
Tranquillitate degere omnem ætatem sine dolore. de Fin.l 2.p.213.
Quo studio Aristophanem putatis ætatem in litteris duxisse? de Fin.lib.5.pag. 276.
Quod si essent eo animo, ut nollent ætatem militibus conterere. de leg. l. 2. p. 320.
Ætas volat Quæst.Tusc.l.1 p.334.
Provectâ ætate mori. ibid.

Extra-

Extremum ætatis tempus contaminare. Quæst. Tusculan. libr. 5. pag. 472.

Quæ degendæ ætatis ratio deligenda. Quæst. Tusc. lib. 5. p. 478.

Ex pueris excedere. pro Arch. p. 346.

Adolescentiam in forensi operâ consumserat. Acad. Quæst. libr. 2. p. 3.

Qui non oderit libidinosam, & protervam adolescentiam. de Fin. l. 5. pag. 278.

Athenis jam affectum senectute multos dies auditum esse sciebat. de Orat. lib. 2. p. 472.

Magister hic summâ jam senectute est. de Orat. lib. 3. pag. 477.

Actâ ætate decursaque attulit. pro Qu. p. 36.

Exegit ætatem. in Verr. p. 494.

O meam calamitosam & præcipitem senectutem! ô turpem exactâ dementique ætate canitiem! Epist. p. 542.

Quia à spe gerendi absunt confecti senectute. de Finibus lib. 5. p. 214.

Nec inhumani tolerabilem agunt senectutem de Senectut. p. 155.

Si octuagesimum annum agerent de Senect. 78. b.

Agere unum diem bene vel male ex præceptis sapientum. Tusc 229. a.

Quibus facillimè rationibus ingravescentem ferre possimus. ibidem.

Quartum annum ago & octogesimum de Senect. p. 160.

Nónne melius multò fuisset otiosam ætatem, & quietam, sine ullo labore aut contentione traducere? de Senect. p. 181

In eâ tamen gente primâm ij, qui sapientes habentur nudi ætatem agunt. Qu. Tusc l. 5. p. 480.

Ætates in peregrinatione consumere Quæst Tusc. p. 491.

Istâ ferè ætate si essemus, quâ es tu nunc. Offic. libr 2. p 100.

Omne tempus ætatis sine molestiâ degere. de Senect. p. 149.

Si octingentesimum annum agerent, non octogesimum. de Senectut. pag. 150.

Præsta te eum, qui mihi à teneris (ut Græci dicunt) unguiculis cognitus es. 1. 6.

A pueritiâ. 1. 7 & 3 10.

Quæ me maximè jam à primâ adolescentiâ delectarunt. 1. 10.

Quod ego ab adolescentiâ judicavi. 2. 11.

Ab initio ætatis. 4. 3.

A primis temporibus ætatis. 6. 12.

Ab ineunte pueritiâ. 10. 3.

Ex eo, ab ineunte ejus ætate bene speravi. 13. 17.

Doctum hominem cognovi, & studijs optimis deditum, idque à puero. Ibidem, & 15. 18.

Ab ineunte adolescentiâ. 13. 22.

Ætas nostra ingravescens. 2. 1.

Hoc studium quotidie ingravescit, credo ætatis maturitate ad prudentiam. 4. 4.

Vt cum aliquo adolescente primario ætatem ageret. 4. 5.

Vt ante commentemur inter nos, quâ ratione nobis traducendum sit hoc tempus. 4. 6.

Ætas

Ætas, & acta vita. 6. 4.
Etsi abest maturitas ætatis. 6. 18.
Vbi primum adolevit. Jug. cap. 6.
Exactâ suâ ætate. Ibid.
Opportunitas ætatis. Ibid.
Ætate confectus Iug cap. 9.
Paucos nostra ætas tulit, quorum germana sapientia ad vetustatem verget et. 1.29. Symm.
Si essem id ætatis, ut discerem. 1 32.
Degimus in comitatu ambo ævo dispari. Ibid.
In laude est prisca munus ætatis. 1.15.
Dij dabunt parvulo meo incrementa annorum. 8.69.
Procedere in annos graves. 3.15.
Annis in senectam vergentibus. 4.18.
Candidior postquam tondenti barba cadebat. Ibid.
Valemus, quantum ætas admittit declivis in senium. 4 32.
Procedente ævo. 5.85.
Triginta annorum diebus incanuit ætas possessionis. 5.45.
Gravis annis. 5.68.
Si cedentibus viribus recusemus uti laborum vacatione. 5.68.
Victis ævo redde novitatem. 7.20.
Hesiodum ferunt posito senio in virides annos rediisse. Ibid.
Ducentis vitibus aut arboribus inserendis crudam senectutem fovere. 8.69.
Dij te donent ob meritum large ætatis excursu. 9.83.

Affabilitatis. Salutandi.

Begrüssen / Ansprechen / Freundlich / Holdselig erzeigen / Gruß vermelden / entbieten.

E*Xpectatum eum salutat magis haud quisquam, quàm canem.* Amph. 2. 2. ỽ. 48.
Quid tu ridiculi causâ sic me salutas? Amph. 2. 2. ỽ. 51.
Iubeo te salvere voce summâ, quoad vires valent. Asinar. 2. 2. ỽ. 30.
Salve mater. ART. *Sat salutis est.* Asin. 5. 2 ỽ. 62.
Non temerarium est, ubi dives blandè appellat pauperem. Aul. 2. 2 ỽ. 7.
Et me salutas blandiùs. ibid. ỽ. 8.
Ubi manum inijcit benignè. Aul 2. 2 ỽ. 30.
Vale atque salve. Capt. 3. 5 ỽ 86 Curc. 4. 2 ỽ. 38. & 4 4. ỽ. 3.
Salvum gaudeo te advenire: cedò mihi tuam dextram. Curc. 2. 3. ỽ. 28.
Multam me jussit salutem dicere. Curcul 3. 1 ỽ 51.
Ut matrem tuam videas, adeas, advenienti des salutem, atque osculum. Epid. 4 2. ỽ 2.

Salutem tibi ac sodali solidam nuncio. Bacch.2.3.ẏ.13.
Nec Salus nobis saluti jam esse si cupiat. Most.2.1 ẏ.4.
Salve amicissime mihi hominum omnium. Most.1.4 ẏ.26.
Here salve, salvum te advenisse gaudeo, usque ne valuisti? Most. 2. 2. ver. 19.
Iubeo te salvere, & salvus cum aliis advenis: gaudeo salve & tu, DI te ament. Most.5.2.ẏ.7.
Salutem à principio mihi, & vobis spectatores, nuncio. Men. Prol. vers. 1. & 2.
Salva sis: salvane? Men.5.2.ẏ.26.ἰδιωτικῶς: Salvæne res vestræ sunt?
Limen superum inferumque salve. Merc.5.1 ẏ.1.
Salutem mittit, & salutem expectat à te lachrymans titubanti animo, corde, & pectore Pseud.2.4.ẏ.41.
Porrige audaciter ad salutem brachium. Pseud 2.4.ẏ.18.
Herus meus tibi me salutem multam voluit dicere Pseud.4.2.ẏ.25.
Manu salutem mittunt benevolentibus Pseud.4 2 ẏ.48.
Salve: quid agis? ut vales? Pers.2.2.ẏ.22.
Nemini credo, qui largè blandus est Aul. 2 2.ẏ.19.
Iubemus te salvere mater. Rud.1 5 ẏ.5 *Sic Petron.* Accedo aniculam quandam, quæ agreste olus vendebat: Rogo, inquam, mater, nunquid scis, ubi ego habitem? *vide Lexicon Plaut.* Mater.
Propino tibi salutem plenis faucibus Stich 3 2.ẏ.16.
Salutem annunciare alicui Stich.5.2. ẏ 5
Plurimâ salute Parmenonem summum suum impertit. Eunuch. 7.2. vers. 39.
Salvum te advenisse gaudemus. Adelph. 1 1.ẏ.55.
Qui cùm inter se, ut ipsorum usus ferebat, amicissimè consalutassent. de Orat. lib.2.p.347.
Deas salutatum veniunt. pro Sext.Rosc.p.54.
Soter est, qui salutem dat in Verr.p 288.
Cicero bellissimus tibi salutem plurimam dicit. Ep. ad Fam. libr. 14. pagin. 452.
Lepta tibi salutem plurimam dicit, & omnes: Epist.ad Fam.libr. 16.pagin. 494.
Salutem tibi plurimam adscribit. Epist.Att.lib 1.p.11.
Impertit tibi multum salutis. Epist.Att l 2 p 61.
Plausus maximi, consultatio forensis perhonorifica, signa benevolentia permulta à bonis impertiuntur Ep.Attic.lib.2.p.68.
Alexis mihi toties salutem adscribit. Epist.Attic.lib.5.p.160.
Puella salutem articulatè dicet Epist.Attic.lib.6.p.189.

Affini-

Affinitatis. Amandi. Amicitiæ. Amorum. Cognationis. Conjunctionis. Consanguinitatis. Consuetudinis. Diligendi. Familiaritatis. Gratiæ. Necessitudinis. Societatis. *Vide paulò post plura, Tit.* Amoris. Diligendi. Osculandi.

Freundschafft / Verwandschafft / Kundschafft / Schwägerschafft / Geneigt / Geflissen seyn / Gewogen seyn / Zugethan seyn / Freund machen / Freundschafft uffsagen / Trennen / Lieb haben / Lieb gewinnen / Gesellschafft erhalten / Zusammen halten / Eins seyn / Leben / In Gunsten seyn.

B*is tantò sunt inter se amici, quàm prius* Amph. 3 2 ♰. 62.
Vobis est suave amantibus complexos fabulari. Asinar. 3. 3. ♰. 52.
Complexum hujus nihili moror, meum aspernatur. Asin. 3. 3. ♰ 53.
Prehende auriculis, compara labella cum labellis. Asin 3, 3. ♰. 78.
Ne nos dejunge amantes. Ibid. 75.
Amando ne exorarier te vis, an osculando? ibid. ♰. 97.
Circumdato me brachiis, meum collum complectere. Asin. 3. 3. ♰ 106.
Nostros amores dispulsos compulit. Asin. 3. 3. ♰. 147.
Istuc me facto tibi devinxti Asin. 5. 1 ♰. 21.
Amore corripi alicujus. Asin. 5. 2. ♰. 34.
Me benigniùs omnes salutant, quàm salutabant priùs, adeunt, consistunt, copulantur dexteras, rogitant me, ut valeam, quid agam, quid rerum geram. Aul. 1 2 ♰ 39.
Cogitato tibi proximum me, mibique item esse te. Aul. 2. 1. ♰. 9.
Video me suam amicitiam velle. Aul. 2 2. ♰. 68.
Pauper metuis congredi. ibid. ♰ 70.
Ea me deperit. Curc. 1. 1, ♰. 44.
Quonsque quæso ad hunc modum inter nos utimur amore semper surreptitio? Curc. 1 3 ♰ 49.
Efflictim amare aliquem. Cas. prol ♰ 44.
Ego discrucior miser amore Cas. 2. 1, ♰. 58.
Benè amicitiâ utier. Cist. Arg ♰. 8.
In amicitiam insinuavit cum matre, & mecum simul. Cist 1. 1 ♰. 94.
Quàm ad probos propinquitate proximè te adjunxeris, tàm optimum est. Aul. 2 2. ♰ 59.
Te bovem esse, & me asellum, ubi tecum conjunctus fiem. Aul. 2. 2, ♰ 2.
Tuâ gratiâ affinitatem hanc obstinavit. Aul 2. 2. ♰. 89.

Huic

Huic ultrè fit, ut meret, potissimus nostra domi ut sit. Er ist der beste Haan im Korb. Men. 2.3 ℣ 8. *Potissimus enim est, qui primas in amore possidet. Terent Eunuch. vocat* primum. *& Hecyr. sc.* 1. Intimum, *item* Eximium. *Sic Plaut.* Cas 1.1 *vers* 14. Herclè me suspendio, Quàm tu ejus potior fias, satiùs est me mortuum. *Trucul.* 4. 2. *vers.* 15. Solus summam hîc habet apud nos nunc is est fundus nobis. *Stich.* 1 2. *vers.* 40. Quem æquiùs est, nos potiorem habere, quàm te? *Atque hinc est, quòd tamquam regno adepto glorientur amatores, voti amatorij compotes. Men.* 1.3. *vers* 10. Superas facilè, ut superior sis mihi, quàm quisquam qui imperaat. *Vbi tamen ex MSS. & edd. legendum dixi* impetrant. *Martial. libr* 11 *Epigramm.* 41 Et solam tenet imperatque solam. *Propert. libr.* 2. *Eleg.* 16. Et subitò felix nunc mea regna tenet. *Tibullus lib.* 1. *Eleg.* 10. Tunc flebis, cùm me vinctum puer alter habebit, Et geret in gremio regna superba tuo. *Iuven. Satyr.* 6. *vers.* 148. Interea calet, & regnat, poscitque maritum. *Ovid. libr.* 2. *Metam.* --nulla potentia longa est. *Idem de Myrrhâ* -aliena potentior essem. *Idem lib* 2. *Eleg.* 19 *Amor.* Pinguis Amor nimiumque potens, in tædia nobis vertitur. *Tibull. lib.* 2. *Eleg.* 3. Nota loquor, regnum ipsa tenet. *Seneca Agamemn vers.* 254. sola sed longè eminet tenetque regnum famula veridici Dei. *Propert. libr* 2. *Eleg. ult.* Vt regnum mistas inter conviva puellas. *Idem libr.* 4. *Eleg.* 7. Longa mea in libris regna fuêre tuis. *Ovid libr.* 13. *Metam.* Sive aliquod regnum est in carmine. *Manilius li.* 4. decúsque linguę faciet, regnumque loquendi. *vide etiam Lexicon. Plautin. & Electa Plaut.* Amatorum.

Nam ego audivi illum in amore haerere. Epid. 2. 2. ℣. 7.

Secum insolans novos amoris despuit igniculos. Bacch. prol. ℣. 88.

Conquisitorem in amorem conjiciunt. Bacch. Prol. ℣. 79.

Nullus est ignis. & totus ardeo. Bacch sc. DI immortales. ℣. 2.

Tectus sum vehementer visco. Bacch. 2. 5 ℣ 39.

Pro imbre amor advenit: is usque in pectus permanavit, permadefecit meum cor. Most. 1. 2 ℣. 61.

Vt videas eam medullitùs me amare. Most. 13. ℣. 86.

Intimum se facere apud aliquem. Mil. 2 1. ℣. 30.

Facere amicum tibi me potis es sempiternum. Pers. 1. 1. ℣. 33.

Nunc me gratiam abs te inire verbis nihil desidero. Stich. 4. 1. ℣. 10.

Pax commerciùmque est vobis mecum Stich. 4. 1 ℣. 15.

Vt cuique homini res parata est, firmi amici sunt; si res labat, itidem amici collabascunt. Stich. 4. 1. ℣. 15. & 17.

Res amicos invenit. ibidem 16 17.

Iste est tranquillus tibi magis, quàm mare Stich. 4. 1 ℣. 24.

Ei magis est consiliarius amicus, quàm auxiliarius. Trucul. 2. 1 ℣. 6.

Obsequium amicos: veritas odium parit. And 1. 1 ℣. 99.

Amicitia nostra incepta à parvis cum ætate accrevit simul. And 3. 3. ℣ 7.

Scis quàm intimum habeam te. Eunuch. 1. 2. ℣ 47. Vide paulò supra, de Amatorum prioritate.

Cupis

Cupio aliquos parare amicos beneficio meo. Eunuch.1.2.℣.74.
Cordi meo quenquam esse carissimum. Eunuch.1.2.℣.126.
Amicorum hic habens neminem. Eun.4.6.℣.22.
Spero aeternam inter nos fore gratiam Eunuch.5 2.℣.33.
Malo ex principio magna familiaritas conflata est Eunuch.5.2.℣.35.
Tum is mihi cognatus fuit. And.4.5.
Hegio his est cognatus proximus. Adel.5.8.
Qui sint genere proximi. Phor. act.1.sc.2.
Verum sic cognatus est maximè. Phorm.1.sc.1.
Propior illi quam ego sum ac tu, nemo est, id est magis cognatus. Phorm.5 3.
Hoc frater cogitate unum tantum. Tibi proximum me mihique esse te.
Davus, qui intimus est eorum consiliis, dixit And.3.3
In nostro simulo fuit summus. Adel.3.2.
Amicus meus summus & popularis. Phor.1.1.
Cupio aliquos parare amicos beneficio meo Eunuch.1.2.
Mihi magna familiaritas conflata est. Eun 5 2.
Mihi magna cum eo jam indè usque à pueritiâ semper fuit familiaritas. Heaut 1.1.℣.10.
Scio te non usum antehac amicitiâ meâ. Adelph.2.2.
Unâ quenos sibi operâ amicos junget. Hec.5 2.
Tacebit, dum intercedet familiaritas biß sie einander bekandt werden. Phor.4.1.
Quanquam haec inter nos nuper notitia admodùm est. Heaut.act.1.sc.1.
Nunc ô Chremetis pacto affinitatem effugere potero? Andr.1.5.℣.11.
Quâ cum tot consuesset annos. Hecyr.4.1 ℣.40.
Biennium ibi perpetuum misera illum tuli. ibid.1.2.℣.12.
Consuetudo me tenet. Hecyr 3 3 ℣ 44.
Neque lites inter eas, postulatio nunquam. Hecyr.1 3.℣.10.
Nostrâ utere amicitiâ, ut voles. Hecyr.5.1.℣.38.
Unâ operâ nos sibi amicos junget. Hecyr 5.2.℣.32.
Stare cum aliquo: Phorm 2.1 ℣.39.
Egóne tuam expetam amicitiam? Phorm.2.3.
Solus est homo amico amicus. Phorm 3.3 ℣.30.
Veritate amicitiâ, fide, societas; pietate propinquitas colitur. pro Qu.p 8.
Mihi cum isto fuit amicitia. ad Her. lib.4.p 114.
Quas natura aut voluntas necessitudine aut benevolentiâ conjunxit. ad Her. l.4.p.116.
Uti amicitiis. de Inv.l.1.p.160.
Amicitiam expetere propter rem aliquam. de Invent.lib.2.p.264.
Summâ cum familiaritate illi conjunctus est. de Orat.lib.1 p.275.
Cùm initio aetatis ad amicitiam se meam contulisset. Brut.p.604.
Apud me, & amicitiâ, & beneficiis, & dignitate plurimùm possunt, quorum ego neque benevolentiam erga me ignorare, nec authoritatem aspernari, nec voluntatem negligere debeam. pro Sext.Rosc.p.38.
Multorum officiorum conjunctione me privatum videbam. Brut.p.321.

I Socie-

Societatem facere cum aliquo : Socium sibi adjungere: societatem gerere. pro Qu. p. 4.

Quicum tibi affinitas, societas omnes denique causa, & necessitudines veteres intercedebant. pro Qu p. 16.

Quicum te aut voluntas congregasset, aut fortuna conjunxisset. pro Qu. pagin. 17.

Vti plurimùm aliquo. pro Sex. Rosc. p. 45.

Gratiâ atque hospitijs homo florens hominum nobilissimorum. Nam cum Metellis, & Scipionibus erat ei non modò hospitium, verùm etiam domesticus usus, & consuetudo. pro Sext. Rosc. p. 41.

Multùm valet communio sanguinis, magna vis humanitatis. pro Sext. Rosc. p. 86.

Convenit mihi tecum. pro Sext. Rosc. p. 63.

Societatem cum aliquo coire. pro Sex. Rosc. p. 77.

Sibi cum ille rationem communicatam putat. pro Sext. Rosc. p. 86.

Iccircò amicitiæ comparantur, ut commune commodum mutuis officiis gubernetur. pro Sex. Rosc. p. 75.

Conditionem amicitiæ, jus societatis convellere, & ad libidinem suam transferre. in Verr. p. 309.

Istos inter se perbrevi tempore, non res, non ratio, non commendatio aliqua, sed studiorum turpitudo similitudoque conjunxit. in V. p 313.

Muneribus insinuat in familiaritatem Metelli. in Verr. p 378.

Quibus rebus non sensim atque moderatè ad istius amicitiam arrepserat : sed brevi tempore totum hominem, totamque eius præturam possederat. ibid.

Easdem existimat vias ad omnium familiaritates esse munitas. Ibid.

Blanditijs & assentationibus in alicuius consuetudinem penitùs se immergere. pro Aul. Cl. p. 17.

Quantam vim habeat ad coniungendas amicitias, studiorum ac naturæ similitudo, scitis. pro Aul. Cl. p. 21.

Studiosè se ad alicuius familiaritatem applicare pro Aul. Clu. p 22.

Familiarissimè aliquo uti pro Aul. Cl. p. 28.

Ad alicuius familiaritatem se applicare pro Aul. Cluent p. 31.

Esse alicui cum aliquo amicitia. pro Aul Cluent. p 53.

Est mihi cum illo magnus usus, & summa utriusque officiis constituta necessitudo. ibid.

Mihi cum illo & vetus & magna amicitia est. pro L. Muræn. p. 221.

Cùm tui fontes vel inimicis tuis pateant, nostros rivulos etiam amicis putes clausos esse oportere. pro L. Mur. p 221.

Vectius tuus affinis, cuius sororem habes in matrimonio. in Verr. p 382.

Vna vox intercesserat, cum iste illum sic diligebat, ut diceres, inter eos omnia esse communia in V. 26. b.

Ratio tibi cum illo intercedit. pro Quint Rosc p. 104.

Mihi cum Siculis causa tanta necessitudinis intercedit. in Verrem p. 113.

In amicitiam nostram venit. in Verr. p. 223.

Se ad amicitiam populi Rom. applicuit. in Verr. p. 223.

Quo

Quo quisque te maximè, cognatione, affinitate, necessitudine attingebat. in Verr. p. 233.
Ex his locis se recipiunt, asciscunt illud sibi oppidum, primò commercio, deinde etiam societate in Verr. p 471.
Non necessitudine, sed ficto officio simulataque sedulitate coniunctus. pro Cæcin. p. 59.
Ille se cum inimico meo copulavit. Sest. 66.
Veterem coniunctionem citiùs diremissem, quàm novam conciliassem. Ep. ad Fam. lib. 3. p. 81.
Amicorum neglectio improbitatem coarguit. pro Luc. Mur. p. 222.
Est cum illo maximus vinculis & propinquitatis & affinitatis coniunctus. pro Cn. Planc. p. 504.
Necessitudines habere pro Cn Planc. p. 509.
Officiosam amicitiam nomine inquinas crimin oso. pro Cn Planc. p. 512.
Quæ potest esse iucunditas vitæ sublatis amicitiis? quæ porrò amicitia potest esse inter ingratos? pro Cneo Planc. p 528.
Summa mihi familiaritas cum patre, cum fratre eius erat. Sest. 15.
Qui cum mihi erant amicitiæ, & necessitudines. pro Sest. p. 20.
Dices familiaritatem tibi fuisse cum Quint. Maximo. Vat. 85.
Vtebatur hominibus improbis multis, & quidem optimis se deditum esse simulabat. Cœl 94.
Comprehendebat multos amicitiâ. Cœl 95.
Quis clarioribus viris quodam tempore iucundior? quis turpioribus coniunctior? Cœl. 95.
Familiaritas Catilinæ obiecta est Cœlio. Cœl 95.
Multi boni adolescentes illi homini nequam & improbo studuerunt. ibid.
Vidimus hunc esse in illius amicis. ibid.
Cœlius meo necessario Bestia fuit familiaris. Cœl. 100.
Magni videbatur interesse ad eam necessitudinem, quam nobis fors tribuisset. 2. 18.
Curius consobrinus tuus mihi maxime necessarius. Ibidem.
Quod consul Virginius propinquus tuus, familiarissimus noster de te scripsi. Ibidem.
Ex meis domesticis atque intimis familiaribus. 3 1.
Neque tibi amicior, quam ego sum quisquam posset succedere. 3. 2.
Maximoperè pro nostrá summâ coniunctione, &c. peto. Ibidem.
Pro nostra consociatissima voluntate, hoc est, consensu, & animorum coniunctione summa. Rectè enim pro constantissimâ voluntate, consociatissima, restituunt interpretes. Ibidem.
Collegij coniunctio, non mediocre vinculum mihi quidem attulisse videtur, ad voluntates nostras copulandas. 3. 4.
Fuit mecum familiariter triduum illud. Freundschafft vnd Gesellschafft leisten 3. 5.
Homo coniunctissimus & amicissimus. 3. 6.
De amicitiâ gerendâ præclarissimè scripti libri. 3. 8.
Pro nostrâ inveteratâ amicitiâ. 3. 9.

Quæ fuit unquam in nostra civitate amicitia conjunctior. 3.10.
Later virtute, & officio tuorum nec essariorum meorum amicissimorum 3.11.
Perfecisti, ut ille me diligeret, coleret, haberet in suis 11 27.
Tum necessarius affinitate nova delectatur. 12.2.
Eram conjunctissimus sanguine Antonius. 12.14.
Novas necessitudines adjungere. 13.4.
Etsi te aliquâ necessitudine attingunt. 13.8.
Cum primùm M. Terentius in forum venit, ad amicitiam se meam contulit. 13.11.
Privignus est, M. Cassii, mei maxime & familiaris & necessarij. 13.13.
In fidem atque amicitiam suam recipere. 13.17.
A te contendimus, ut Lysonem in fidem necessitudinemque recipias. 13.20.
Omnia mihi cum eo intercedunt jura summæ necessitudinis. 13.15.
A. Trebonio, &c. utor valde familiariter. 1.3.
Pompejum tibi valdè amicum esse cognovi. 18.
Iam me Pompeij totum esse scis. 2 12.
Fabro viro optimo, & homine doctissimo familiarissimè utor. 2 13.
Solus tu ex omnibus, qui cum Bibulo sunt & 2.16.
Semper amicissimus Bibulo fui Ibidem.
Maximum mihi vinculum cum eo est, quasi sanctioris cujusdam necessitudinis. 13.18.
Inter nosmetipsos vetus usus intercedit. 13 14.
Eum in meis intimis, maximèque necessarius scias esse. 13.31.
Aristoteles Melitensis antiquissimus est hospes meus, & præterea conjunctus magno usu familiaritatis. 13.53.
Hæc ad te pluribus scripsi, ut intelligeres me pro homine intimo, ac mihi pernecessario scribere. 13.70.
Ego citius cum eo, qui tuas inimicitias suscepisset, veterem conjunctionem dimisissem. 3.10.
Amicitiam violari apud majores nostros, fas non erat. 3.10.
Tu defenderes, hanc nostram tanti & tam præclari muneris societatem, à tuis propinquis labefactatam, unternommen/ und zertrennet. 5.2.
Cum A. Cæcinnâ tanta mihi familiaritas, consuetudoque semper fuit, ut nulla major esse possit Epist ad Fam. lib.6. p.166.
Perfice, ut sis in familiaribus Cæsaris. Epist. ad Fam. lib.7 p.191.
Venire in alicujus familiaritatem Epist. ad Fam. lib 7. p.197.
Egeram cum tuo Niciâ, quod is utitur, ut scis familiariter Cassio. Ep. ad Fam. lib.7 p 20[illegible].
Ignoscunt mihi, & revocant in consuetudinem pristinam. Ep. ad Fam. lib 9. p 242.
Cum Marco Fabio summus est mihi usus. Ep. ad Fam. lib.9 p.272.
Ego planè necessitudinem constitutam habui cum domo vestrâ ante aliquando, quàm tu natus es Epist. ad Fam. lib.10. p.349.
Cajo Aviano Evandro, qui habitat in tuo sacrario, & ipso multùm utor, & patrono ejus Marco Æmilio familiarissimè. Ep. ad Fam. l.13. p 388.

Cum

Cum Municipibus Volaterranis mihi summa necessitudo intercedit. Ep. ad Fam. 13. p. 389.

Marcus Æmilius unus est ex meis intimis, atque familiarissimis. Epist. ad Fam lib. 13 p. 411.

Sive aderit, sive non venerit in Siciliam, in meis intimis maximeq; necessariis scias esse. Ep. ad Fam. lib. 13. p. 416.

Lucius Brutus eques Romanus adolescens omnibus rebus ornatus, in meis familiarissimis est, meque observat diligentissimè. Epist. ad Fam. lib. 13 pag. 420.

Aul. Licinius Aristoteles Melitensis antiquissimus est hospes meus & praeterea mihi conjunctus magno usu familiaritatis. Ep. ad Fam. lib. 13. p. 426.

M Fabium unicè diligo, summaque mihi cum eo consuetudo, & familiaritas pervetus est. Ep. ad Fam. l 13. p. 430.

Hospitij & amicitiæ jus officiumque alicui praestare. Ep. ad Fam. lib. 14. pag. 448.

Dare aliquid amicitiæ. Ep. ad Fam. lib. 15 p. 474.

Amicitia ab utrisque summis offi iis culta est. ad Fam lib. 15 p. 480.

Ego Antonij inveteratam sine ulla offensione amicitiam retinere sanè volo. Ep. ad Fam lib 16 p. 508.

Spero conjunctionem nobis fore. Epist. ad Att p. 8.

Mihi necessitatem volui imponere hujus novæ conjunctionis. Epist. ad Att. lib. 4 p 116.

Multâ & jucundâ consuetudine conjuncti inter nos sumus. Epist. ad Att. lib. 1. p 21.

In intimis est meis, cùm antea notus non fuisset. Epist. ad Attic. libr. 4. pag. 127.

Novis amicitiis implicati sumus. Epist ad Att lib 1. p. 40.

Dixeram me vel plurima vincula tecum summæ conjunctionis optare. Ep. ad Att. lib. 6. p. 178.

Tu soles conglutinare amicitias testimoniis nostris. Epist. ad Att. lib. 7. pag. 210.

Ad veteres & magnas paternas, & justas necessitudines magnam attulit accessionem tua voluntas Epist. ad Att. lib 16. p. 512.

Commemorant sodalitatem Cœl. 101.

Tanta illi consuetudo, & tanta familiaritas cum Clodiâ mansit. Cœl. 119.

Extincta erat consuetudo. ibid.

Amicitiis autem ins fuit majorum natu Cœl. 124.

Est mihi familiaritate maximâ conjunctus. Corn. 127.

Versatus est in intimâ familiaritate hominis potentissimi. Corn 152.

In summâ amicorum copiâ cum familiarissimis ejus est adaequatus. Corn. 154.

Reipub. dignitas in viris fortissimis non solùm inimicitias extinxit: sed etiam & familiaritatem traduxit. de Prov. p. 165.

Conjuncti amicitiâ manebimus. de Prov. 173.

Capita mihi amicissimorum multitudine retundat. Pis.188.
Is non fugit eius amicitiam, dedit se in consuetudinem eius. Pis.207.
Me suâ coniunctione semper dignissimum iudicavit. Pis.p.211.
Aspernatus est meam amicitiam. Pis.213.
Consuetudines non possunt esse cum multis. Mil.231.
Respublica non coniunxit cum multis. Mil.231.
Hac ego novi propter communes necessitudines, qua mihi sunt cum L. Tuberone. Lig.300.
Cum hominibus nostris amicitias & consuetudines iungebat. Dejot.316.
Amicitiam cum illo mihi respublica conciliavit Dejot.321.
Familiaritatem & consuetudinem attulit, summam verò necessitatem magna eius officia in me effecerunt. ibid.
Consuetudinem meam, quam in republicâ semper habui, tenuero. Phil.1.pag. 333.
Vtinam nunquam cum Cæsare societatem coisses, aut nunquam diremisses. Phil 2.347.
Pompeium à Cæsaris coniunctione avocavi. Phil.2.p.347.
Intimus erat in Tribunatu Clodio. Phil.2.356.
Hunc suum amicum satu honestum quis duxit? in Sall 357.
Societatem optimis civibus cum imparissimo hoste fœdere ullo confirmari posse vix credo. Phil 2 372.
Homo & multis officijs & summâ familiaritate mihi coniunctus est. Phil. 6. 428.
Plurimis officijs cum Bruto & maximâ familiaritate sum coniunctus. Phil.10. 465.
Amicitiam nostram minuere videtur perpetua dissensio. Phil.9 466.
Ego semper iustas amicitias existimavi. in Sall.553.
Cùm te ipsum, ex quo tempore tu me diligere cœpisti, quotidiè pluris feci, tùm accesserunt etiam coniunctiones necessariorum tuorum. Epist ad Fam.lib. 3.p. 64.
Collegij coniunctio præsertim tàm honorificè à te approbata, non mediocre vinculum mihi quidem attulisse ad voluntates nostras copulandas ibid.
Ego, ut me tibi amicissimum esse & æqui & iniqui intelligant, curabo. Ep. ad Fam.lib 3.p.69.
In gratiam redire cum aliquo. in Verr.p.122.
Inter nos voluntas coniuncta. in Verr.pagin.122. *Vide infra Tit.* Benevolentiæ.
Cum longo intervallo veterem consuetudinem retuli. in Verrem p.161.
Inter suos omnium delitiarum, atque omnium artium puerulos, ex tot elegantissimis familiis lectos, velit nos versari. in Verr.p.162.
A consuetudine alicuius decedere. pro Archiâ p 347.
Summus mihi tecum est usus. pro L.Sylla p 311.
Ab ineunte illius ætate consuetudo, studiorum societas, & similitudo conventi inter nos. Phil.7 p.438.
Aulo Trebonio multos annos utor valde familiariter. Ep.ad Fam.l.1.p.8.

Delec

Doleo, quod carui fructu iucundissimæ tuæ consuetudinis. Epist. Fam. libr. 2. p. 36.

Existimationem alicuius oppugnare Epist. ad Fam. libr. 3 p. 82.

Cum te ex adolescentiâ in amicitiam meam & fidem contulisses. Ep. ad Fam. l. 7 p. 199

Lucio Lamiâ hoc ego utor uno omnium plurimùm, magna vetustas consuetudoque intercedit, quodque plurimùm valet, nihil mihi eius familiaritate iucundius. Ep. Fam. lib. 11 p. 335.

Cum Appio Clodio summa mihi necessitudo est, multis eius officijs & meis mutuis constituta. Epist. ad Fam. lib. 11 p. 340.

Gravissimum iudicium de meâ fide, & de constantiâ fecisti, cùm post mortem Cæsaris totum te ad amicitiam meam contulisti. Epist. ad Fam. libr. 11. pagina. 414.

Attingere aliquem necessitudine Ep. Fam. l. 13. p. 394.

Lucio Titio Strabone familiarissimè utor, omnia mihi cum eo iura intercedunt summæ necessitudinis. Ep. Fam. l. 13 p. 400.

Marcus Curius multis & magnis causis à me diligitur: nam & amicitia pervetus mihi cum eo est. Epist. Fam. lib. 13. p. 403.

Maximum mihi cum eo est vinculum quasi sanctionis cuiusdam necessitudinis. ibid.

Cum Lysone Patrensi est mihi hospitium vetus, quam ego necessitudinem sanctè colendam puto. Ep. Fam. lib. 13. p. 405.

Eò vehementius à te contendimus, ut Lysonem in tuam fidem necessitudinemque recipias. Ibid.

Quem voluntate & paternâ necessitudine coniunctum habuisti. Ep. ad Att. lib. 16. p. 512.

Brutum præclarè cum Planco coniunctum habemus. Epist. ad Brut. pagin. 551.

Quin videremus hominem vetustate coniunctum. Acad. Quæst. libr. 1. pagina. 77.

Amicorum greges magnâ amoris conspiratione consentientes tenere. de Fin. lib. 1 p. 123.

Quo loco videtur stabilitas amicitiæ vacillare. ibid.

Ratio ipsa amicitias comparare monet. ibid.

Amicitia cum voluptate connectitur. ibid.

Quæ perspexit in hoc vitæ spatio amicitiæ præsidium esse firmissimum. ibidem.

Ne si amicitiam propter nostram voluptatem expetendam putemus, tota amicitia quasi claudicare videatur. de Finib. lib. 1. p. 124.

Amicitiam funditùs evertere. de Finibus lib. 2. p. 162.

Amicitiam adhibendam esse censent. de Finib. lib. 3. p. 209.

Nec verò rectum est, cum amicis aut benemeritis consociare. ibidem.

Amicitia per se colenda. de leg. lib. 1 p. 212.

Socium tibi edidisti: voluntariam cum eo societatem coisti. pro Q. pagin. 27.

Sermonis, juris, & multarum rerum societate juncti sunt. in Verr. p. 558.

Me cum amplissimis & fortissimis viris congregavit. Sext. 65.

In republicâ administrandâ Antonio cum Sestio consiliorum omnium societas fuit. Vat. 91.

Do ego operam, ut etiam Lepidum ad hujus rei societatem incitem. Ep. ad Fam l. 2. p. 47.

Tenet me societas provinciæ. ibid.

Hoc munere societatem facinorum cum Dolabellâ inierunt. Epist. ad Fam. l. 12. p. 309.

Quod societatem Reipublicæ conservandæ tibi mecum à patre acceptam renovas, gratum est. Ep. ad Fam. lib. 12. p. 382.

Maturè se contulit in societates publicanorum. Ep ad Fam. lib. 13. p. 397.

A Societate humanâ non abhorrere. de Finibus lib. 5. p. 280.

Cognatione alicujus teneri. de Divin. lib. 283.

Cum rerum naturâ quantam cognationem habent. de Divin. lib. 2. p. 224.

Asclapone Medico Patrensi utor valdè familiariter Fam. lib. 13. p. 406.

Lucio Cossinio amico & tribunali meo valdè familiariter utor. ibid.

Atticus noster majorem mihi cum Cossinio consuetudinem fecit. ibid. pag 408.

Pergratum mihi feceris, si eum in amicitiam tuam receperis. ibid.

Quintus Pomponius. S. F. multis & veteribus causis necessitudinis mihi conjunctus est. Ep Fam. l. 15. p. 424.

Cum Publio Terentio, qui operas in scripturâ pro magistro dat mihi, summa familiaritas conjuncta est & consuetudo: Multaque & magna inter nos officia paria & mutua intercedunt. Ep Fam. l. 13. p. 434.

Tanta mihi cum Quinto Hippo causa necessitudinis, ut nihil possit esse conjunctius, quàm nos inter nos sumus Epist. Fam. lib. 3. p. 440.

Me habet proximum Ep. ad Att. p. 6.

Sanè sum perturbatus ipsius familiaritate. Epi. ad Att l. 1. p. 37.

Utor Pompejo familiarissimè. Ep. ad Att l. 1. p 34.

Ad forum stipati gregibus amicorum descendimus. Ep ad Att lib. 1. p. 35.

Neminem reperire possum, quo cum jocari liberè aut suspirare familiariter possimus. Ep. ad Att. lib. 1. p. 35.

Darent operam, ne hæ cum Helvetiis se jungerent. Ep ad Att lib. 1 p. 38.

Cum hoc ego me tantâ familiaritate conjunxi. Ep. ad Attic lib. 1. p. 40.

Ille optimo amico utens & summâ fide nocet. Epistol. ad Attic. libr. 1. pagina. 48.

Conjunctio mihi summa cum eo etiam reditus in gratiam cum inimicis. Ep. ad Att. l. 2 p. 51.

Quid ista repentina affinitas, & conjunctio significant? Epist. ad Attic. libr. 2. pag 66.

Numestium libenter in amicitiam recepi, & hominem gravem, & dignum tuâ commendatione cognovi. Epist. ad Attic. lib. 2 p. 76.

Insinuatus in familiaritatem adolescentis rem in eum locum adduxit. Ep. ad Att. lib. 2. p. 78.

Decre-

Decreveram cum eo valdè familiariter vivere. Epistol. Attic. libro sexto, p.189.

Hermippum familiaritate devinxi. Ep.ad Q.Fr.p.588.

Hominum in familiaritatem recepi ibid.

Qui in tuam familiaritatem penitùs intravit. Epist.ad Quint.Frat.lib.3 p. 573.

Horum odio se cum bonis coniungunt. Epistol. ad Quint. Frat. lib. 1. p.593.

Eum in hanc nostram rationem consuetudinemq; inducemus. Ep.ad Q.Fra. lib 3 p. 634.

Quod & declarant hominum doctissimorum familiaritatem, quibus semper domus nostra floruit. de Nat.Deor.l.1.p.6.

Vt nullâ hominum charitate teneatur. de Nat. Deor. lib. 1.p.50.

Summas familiaritates pretiosorum mercede superari. de Fin. lib.2.pag. 64.

Iunctione aliquâ teneri. Q.Tusc l.1.p.324.

Ad quam nos consuetudinem à familiaribus nostris adducti. Q Tusc.lib.1.p. 350.

Arctior colligatio & societas propinquorum, ab illâ immensâ societate humani generis in exiguum, angustumq; concluditur Off.l.1.p.23.

Nulla potest esse ei cum honestate coniunctio. Off.lib.3.p.147.

Non modò amicitiam violare apud maiores nostros fas non erat, sed ne cooptari quidem sacerdotem licebat Ep.ad Fam.lib.3.p.83.

Inire societatem Ep.ad Fam.lib.10 p.283.

Adiungere aliquem ad necessitudinem Ep.ad Fam.lib.13.p 399.

Coniunctum esse cum hominibus humanâ quadam societate Acad. Qu.lib.1. p 85.

Id iam patebit si hominum societatem coniunctionemq; perspexeris. de leg.li. 1.p 304.

Cum doctrinâ & humanitate habere aliquod commercium. Qu. Tusc. lib.5. p.476.

Natura vi rationis hominem conciliat homini, & ad orationis, & ad vitæ societatem Off.2.p.7.

Vt societas hominum coniunctioq; servetur. Off.1.p.9.

Optimè societas hominum coniunctioq; servabitur, si ut quisquis erit coniunctissimus, ita in eum benignitatis plurimum conferetur. Offic. 1, p.22.

Societas hominum inter ipsos & vitæ quasi communitas continetur. Offic.1. p.11.

Conciliat inter se homines coniungitq; naturali quadam societate. Offic.1. p.22.

Difficillimum est sanctam servare societatem: prima societas est in ipso coniugio Off.1.p.23.

Sanguinis coniunctio, & benevolentia devincit charitate homines. Ibidem.

Omnium societatum nulla praestantior est, nulla firmior, quàm cum viri boni, moribus similes sunt familiaritate coniuncti. Ibid.

Amicos facit. Off. 1. p. 14.

In quibus eadem sunt studia eademq; voluntates, in his fit, ut aequè quisq; altere delectetur, ac se ipso: efficiturq; id quod Pythagoras vult in amicitiâ, ut unus fiat ex pluribus. Off. 1. p. 24.

Ex equestri ordine Pompilios, & Cneios sibi amicissimos comparavit. de petit. Consf. p. 392.

Quisquis est qui ostendit aliquid in te voluntatis, qui colat, qui domum ventitet, is in amicorum numero est habendus. de Pet. Consf. p. 392.

Vt ijs hominibus, quos devinctos tenes, descriptum ac dispositum suum cuique munus sit. de Pet. Consf. p. 343.

Amicitia adducenda in spem familiaritatis erit. de Pet. Consf. p. 394.

Quanquam partis ac fundatis amicitijs fretum & munitum esse oportet. de Pet. Consf. p. 394.

Quoscunq; velis adiungere in amicitiam. Ibid.

Qui hoc tempus sibi oblatum, amicitia tecum constituenda praetermittat. de Pet. Consf. p. 395.

Quid incipiat Antonius homines adiungere atque invitare ad amicitiam? Ibid.

Colunt te unicum, si suam à te amicitiam expeti videbunt. de Pet. Consf. p. 396.

Si se in amicitiam contulerint de Pet. Consf. p. 199.

Quantoperè verò amicitias desideraret. Qu. Tusc. l. 4. p. 474.

Quàm huic miserum erit carere consuetudine amicorum! Ibid.

Adiungere fructum amicitiarum Q. Tusc. l. 5. p. 478.

E consuetudine recedere Caec. p. 586.

M. Fabio viro & optimo & homine doctissimo familiarissimè utor. Ep. Fam. lib. 2. p. 50.

Iubes illum mihi esse affixum, tanquam magistro Q. Fr. 321 a.

Habere aliquem sibi affixum Ep. 9 b

Fit, ut neq; amicitiam colere possit, nec iustitiam. Off. 1 p. 5.

Amicitias, quae minùs delectant, & minùs probentur, magis decere censent, sapientes sensim diffuere, quàm repentè praecidere. Off. 1. p. 48.

Petivit, ut se in amicitiam tertium asscriberent Off. l. 3. p. 107.

Amicitia nostra memoriam spero sempiternam fore de Amic. p. 189.

Nisi in bonis amicitiam esse non posse Ibid.

Cum his enim amicitiam natura ipsa peperit. de Amic. p. 190.

Tales igitur inter viros, amicitia tantas opportunitates habet. de Amicit. p. 191.

Nihil difficilius esse dicebat, usque ad extremum vitae diem permanere. de Amic. p. 196.

Si qui longius in amicitiâ provecti essent. de Amic. p. 197.

Laxissimas habere habenas amicitiae. de Amic. p. 201.

Quo

Qui sunt in amicitiâ coniunctionisque necessitudine superiores. de Amic. p. 210
Et eò magis, quòd P. Sulpitio utebare multum. de Amic. p. 183.
Quibuscum usu coniuncti esse possunt de Amic. p. 191.
Vt omnis caritas aut inter duos, aut inter paucos iungeretur. de Amic. p. 190
Tum etiam cum ijs & inter se coniunctissimos fuisse M. Curium, & T. Coruncanum de Amic. p. 198.
Vt si in eiusmodi amicitias ignari casu aliquo inciderent. de Amic. p. 199.
Retinent tamen charitatem in pastores. de Amic. p. 209.
Repentè in medio cursu amicitias dirumpimus. de Amic. p. 214.
Cæsar cum eo coire cogitat, & Bibulus cum hoc se posse putat coniungi. Att. 15. b
Cum hoc coire ausus es? Postquam. 207. b
Coire societatem voluntariam cum aliquo. Pro Sext. Rosc p. 21. b
Pinna cum squilla societatem coit comparandi cibi. de N. 50. b
Coire societatem præmij vel sceleris cum aliquo. Pro S. R. 34. b
Collegia medius fidius Tribunorum plebis tota reperientur, &c. quæ coeant de hominum locupletissimorum bonis pro Do. 222. b
Dixi Habito statim de eo qui coisset, quo quis condemnaretur, illum esse liberum. Pro Clu 48. b
Qui eorum coit, coierit, convenit, convenerit. Pro Clu. 49. a
Quando unam societatem hominum esse volumus. de Finibus lib. 5. pag. 280.
Societatem hominum tueri 1. Off. p 9.
Violabit ius humanæ societatis. 1. Off p. 11.
Devincire hominum inter homines societatem. Ibid.
Omnibus inter omnes societas hæc est, in quâ omnium rerum, quas ad communem usum hominum natura genuit & servanda communitas. 1. Offic. p. 22.
Quibuscum communitate vincti sumus. Off 1. 1. p. 61.
Idcircò istam esse cum hominibus communitatem, & societatem. Offic. lib. 1 p 63.
Nullam societatem communis utilitatis causâ statuunt esse cum civibus. Off. l 3 p. 110.
Quæ sententia omnem societatem distrahit civitatis Off. lib 3. p. 110.
Hi dirimunt communem humani generis societatem. Ibid.
Ab his enim constitutam inter homines societate muertunt. Ibid.
In concilium pastorum se recepit. Off. l. 3. p. 114.
Tum sit inter eos omnium rerum, consiliorum & voluntatum sine ullâ exceptione communitas. de Amic. p. 206.
Quæ causa est, ut amicitiam funditus tollamus è vitâ. de Amic. p. 201.
Amabilissimum modum amicitiæ tollere. de Amic. p. 203.
Omnis est è vitâ sublata iucunditas de Amic. p. 220.
Firmâ devinciuntur societate. Ibid.
Omnes omnium charitates patria una complexa est. 1. Off p. 24.

Nulla

Nulla est enim societas nobis cum Tyrannis Off lib. 3 p. 111.
Siquidem inter homines naturâ meministis coniunctam societatem. Off. lib. 3 p. 120.
Ita natos esse nos, ut inter omnes esset societas quadam. de Amic p. 190.
Laudatissimum genetrum sortiatus 9. 59.
Quem mihi adiungit affinitas. 9 111.
Tu iam affinis exerces. 8. 57.

Agendi. Actionis. Negotiorum. Occupationum.

Geschäfften/Geschäfftig seyn/Zuthun haben/Ohnmüssig seyn/Geschäfften außrichten.

VT hoc sobriè, sine arbitris, accuratè hoc agatur, doctè & diligenter, haud somniculosè hoc agendum est. Capt. 2 1 ✝. 30.
Benè expedire res rationesq́, suas Amphitr. Prol. ✝. 4.
Benè prosperèq́, hoc hodie operis processit mihi Amph. 1 2. ✝ 1.
Meus amor insenti negotium exhibuit Amphit. 1. 2. ✝ 14.
Curata fac sint, quàm à foro redeam domum. Sehe/ daß alle ding fertig seyen/ehe ich wider heim komme vom marck Aul. 2. 3. ✝. 6.
Ne quis nogotij quicquam conferat sui. Capt. 4. 2 ✝ 15.
Quid me absente tecum hic filius negotij gessit: Most. 4. 3 24.
Hinc & illinc exhibent mihi negotium. Most. 3. 1. ✝. 33.
Quid mecum tibi unquam aut nunc est negotij? Men 2. 3. ✝. 19.
Lepidè hoc succedit sub manus negotium, Mil. 3. 2. ✝ 59.
Insistite hoc negotium sapienter. Mil 3 3. ✝ 55.
Negotij sibi qui volet vim parare Pœn 1. 2. ✝. 1.
Ego omnibus parvis magnisq́, ministeriis præfulcior. Pseud 3. 1 ✝ 6
Nunc homo in medio luto est: nam nescit, hæret hæc res. Pseud. 4. 2. 27.
Me suis negotiis præfulciat. Psued. 1. 1. ✝. 12.
Quod tu occeperis negotium agere, id totum procedit diem. Pers. 1. 3. ✝. 34. 35.
Itaq́, hoc est, quod me detinet, negotium. Pers. 4 3 36.
Reperi negotium. Rud. 2. 5. ✝ 26.
Mihi cum vestris legibus nihil est commer. ij. Rud. 3. 4. ✝. 20.
Rem facessere alicui. Rud. 4 4 ✝. 17.
Id sibi negotium credidit solum dari. And. Prol. ✝. 2.
Id mihi da negotij Andr 4. 1. ✝. 55.
Si poterit fieri, ut ne pater per me stetisse credat. Ich hab es gehindert. And. 4 2. ✝. 16.
Hoc ego tibi profectò effectum reddam And. 4. 2 ✝. 20.
Davo istuc dedam iam negotij Andr. 5 4. ✝ 51.
Qui cum res tibi est. Eun. 4. 6. ✝. 21.

Ne

Ne cui, vestrum sit mirum, cur partes seni poeta dederit. Heaut. Prol. ỳ.1.

Nam hic Clinia etsi is suarum rerum sat agit. Heaut.2.1.ỳ.13.

Duc etiam duras dabit Heaut.2 4.ỳ.22.h.e.durum se præbebit.

Etiam-ne tecum hic res mihi est? Heaut 4 4 ỳ.20.

Quid rerum gerat. Eun.5.4.ỳ.1.

Ad rem tractavit. Er hatt es mit Kisten verrichtet. Eunuch. 5. 4. ỳ 2.

Quomodo has causas tractari conveniat ostendemus. ad Heren, lib. 1. pag 4.

D: his r. bus cautè consi gendum est. ad Heren. lib.1, p.11.

Ratione aliq ud agere. Pro Q p.9.

Agit mecu m austerè & Stoice. Pro L Mur. p.254.

Res est in manibus Ep Att. lib.6. p.183.

Ad agendum impellimur. Acad. l.2 p.16.

Ad actionem incitari. Acad. l.2. p.54.

Actionem sequi Ibid.

Ad id adhibenda est actio quædam, non solum mentis agitatio. Offic. 1. p.9.

Usque cò animadverti, judices, eum iocari atque alias res agere. Pro S. Rosc. 28.

Itaque facis me alias res agere, ne convitium Platonis audiam. Dom. 254.a

Oppius aliud agens, & nihil eiusmodi cogitans. pro Clu.15. b.

Quiescant igitur, & me hoc in lucro ponere, atq; aliud agere patiantur. pro Flac.154 b

Atqui vides, inquit Antonius, cum alias res agamus, quàm te inviti audiamus. de Or.147.b

Virtutem necessariò gloria, etiamsi id tu non agas, consequitur. Tusc. 168.

Quæ s. à sponte, etiamsi id non agas, cadunt de Or.214.a

Miror tam alias res agere populum, ut sit insano inter disertos locus. de Clar. 186.a

Eò studiosius hoc negocium suscepimus. ad Her. l.1 p 3.

Si sit usq; adeò in eo occupatus. ad Heren l.2.p.46.

Fortasse plus habeo etiam negotij. de Or. l.2. p.316.

Res ab eo qui contraxit, recessit. Pro Q p.12.

Susceptum negotium transigere. Pro Q. p.17.

Exstare alicui negotij aliquid. in Ver. p. 279.

Se in negotio coniungere. Pro Q Rosc. p.211.

Optatum negotium in sinum eius delatum est. in Ver. p.111.

Provinciam me ad hoc negocium attraxit. in Ver p.223.

Removere se ab omni negotio Pro Aul. Clu. p.20.

Privatum ad negotium exire. contra Rull. p.49.

Sine recusatione, ac sine ulla morâ negocium suscipere. in Cat p.194.

Nullo

Capita mibi amicissimorum multitudine rotundat. Pis. 188.
Is non fugit eius amicitiam, dedit se in consuetudinem eius. Pis. 207.
Me suâ coniunctione semper dignissimum iudicavit. Pis. p. 211.
Aspernatus est meam amicitiam. Pis. 213.
Consuetudines non possunt esse cum multis. Mil 231.
Respublica non coniunxit cum multis. Mil. 231.
Hac ego novi propter communes necessitudines, qua mibi sunt cum L. Tuberone. Lig 300.
Cum hominibus nostris amicitias & consuetudines iungebat. Dejot. 316.
Amicitiam cum illo mibi respublica conciliavit Dejot. 321.
Familiaritatem & consuetudinem attulit, summam verò necessitatem magna eius officia in me effecerunt. ibid.
Consuetudinem meam, quam in republicâ semper habui, tenuero. Phil. 1. pag. 333.
Vtinam nunquam cum Casare societatem coisses, aut nunquam diremisses. Phil 2. 347.
Pompeium à Casaris coniunctione avocavi. Phil. 2. p. 347.
Intimus erat in Tribunatu Clodio Phil. 2. 356.
Hunc suum amicum satu honestum qui duxit? in Sall 357.
Societatem optimis civibus cum imparissimo hoste fœdere ullo confirmari posse vix credo. Phil 2 372.
Homo & multis officijs & summâ familiaritate mibi coniunctus est. Phil. 6. 428.
Plurimis officijs cum Bruto & maximâ familiaritate sum coniunctus. Phil. 10. 465.
Amicitiam nostram minuere videtur perpetua dissensio. Phil. 9 466.
Ego semper iustas amicitias existimavi. in Sall. 555.
Cùm te ipsum, ex quo tempore tu me diligere cœpisti, quotidiè pluris feci, tùm accesserunt etiam coniunctiones necessariorum tuorum. Epist ad Fam. libr. 3. p. 64.
Collegij coniunctio prasertim tàm honorificè à te approbata, non mediocre vinculum mibi quidem attulisse ad voluntates nostras copulandas. ibid.
Ego, ut me tibi amicissimum esse & aqui & iniqui intelligant, curabo. Ep. ad Fam. lib 3. p. 69.
Ingratiam redire cum aliquo. in Verr. p. 122.
Inter nos voluntas coniuncta. in Verr. pagin. 122. *Vide infra Tit.* Benevolentiæ.
Cum longo intervallo veterem consuetudinem retuli. in Verrem p. 161.
Inter suos omnium deliciarum, atque omnium artium puerulos, ex tot elegantissimis familiis lectos, velit nos versari. in Verr. p. 162.
A consuetudine alicuius decedere. pro Archiâ p 347.
Summus mibi tecum est usus. pro L. Sylla p 311.
Ab ineunte illius atate consuetudo, studiorum societas, & similitudo conventu inter nos. Phil. 7 p. 438.
Aulo Trebonio multos annos utor valde familiariter. Ep. ad Fam. l. 1. p. 8.

Doleo,

Doleo, quod carui fructu iucundissimæ tuæ consuetudinis. Epist. Fam. libr. 2. p. 36.

Existimationem alicuius oppugnare Epist ad Fam. libr. 3 p. 82.

Cum te ex adolescentiâ in amicitiam meam & fidem contulisses. Ep. ad Fam. l. 7 p. 199

Lucio Lamiâ hoc ego utor uno omnium plurimùm, magna vetustas consuetudoque intercedit, quodque plurimùm valet, nihil mihi eius familiaritate iucundius. Ep. Fam lib. 11 p. 335.

Cum Appio Clodio summa mihi necessitudo est, multis eius officiis & meis mutuis constituta. Epist. ad Fam. lib. 11 p 340.

Gravissimum iudicium de meâ fide, & de constantiâ fecisti, cùm post mortem Cæsaris totum te ad amicitiam meam contulisti. Epist. ad Fam. libr. 11. pagina. 414.

Attingere aliquem necessitudine Ep Fam. l. 13. p. 394.

Lucio Titio Strabone familiarissimè utor, omnia mihi cum eo iura intercedunt summæ necessitudinis. Ep Fam l 13 p 400.

Marcus Curius multis & magnis causis à me diligitur: nam & amicitia pervetus mihi cum eo est Epist. Fam. lib 13. p 403.

Maximum mihi cum eo est vinculum quasi sanctionis cuiusdam necessitudinis. ibid.

Cum Lysone Patrensi est mihi hospitium vetus, quam ego necessitudinem sanctè colendam puto. Ep. Fam lib. 13. p 405.

Eò vehementius à te contendimus, ut Lysonem in tuam fidem necessitudinemque recipias. Ibid.

Quem voluntate & paternâ necessitudine coniunctum habuisti. Ep. ad Att. lib. 16. p. 512.

Brutum præclarè cum Planco coniunctum habemus. Epist. ad Brut. pagin. 551.

Quin videremus hominem vetustate coniunctum. Acad. Quæst. libr. 1. pagin. 77.

Amicorum greges magnâ amoris conspiratione consentientes tenere. de Fin. lib. 1 p. 123.

Quo loco videtur stabilitas amicitiæ vacillare. ibid.

Ratio ipsa amicitias comparare monet. ibid.

Amicitia cum voluptate connectitur. ibid.

Quæ perspexit in hoc vitæ spatio amicitiæ præsidium esse firmissimum. ibidem.

Ne si amicitiam propter nostram voluptatem expetendam putemus, tota amicitia quasi claudicare videatur. de Finib. lib. 1. p. 124.

Amicitiam funditùs evertere. de Finibus lib. 2. p. 162.

Amicitiam adhibendam esse censent. de Finib. lib 3 p 209.

Nec verò rectum est, cum amicis aut benemeritis consociare. ibidem.

Amicitia per se colenda. de leg. lib 1 p 312.

Socium tibi edidisti: voluntariam cum eo societatem coiisti. pro Q. 1. pagin. 27.

Sermonis, juris, & multarum rerum societate juncti sunt. in Verr. p. 558.
Me cum amplissimis & fortissimis viris congregavit. Sest. 65.
In republicâ administrandâ Antonio cum Sestio consiliorum omnium societas fuit. Vat. 91.
Do ego operam, ut etiam Lepidum ad hujus rei societatem incitem. Ep. ad Fam l. 2. p. 47.
Tenet me societas provinciæ. ibid.
Hoc munere societatem facinorum cum Dolabellâ inierunt. Epist. ad Fam. l. 12. p. 309.
Quod societatem Reipublicæ conservandæ tibi mecum à patre acceptam renovas, gratum est. Ep. ad Fam. lib. 52. p. 382.
Maturè se contulit in societates publicanorum. Ep ad Fam. lib. 13. p. 397.
A Societate humanâ non abhorrere. de Finibus lib. 5. p. 280.
Cognatione alicujus teneri. de Divin. lib. 283.
Cum rerum naturâ quantam cognationem habent. de Divin. lib. 2. p. 224.
Asclapone Medico Patrensi utor valdè familiariter Fam. lib. 13. p. 406.
Lucio Cossinio amico & tribunali meo valdè familiariter utor. ibid.
Atticus noster majorem mihi cum Cossinio consuetudinem fecit. ibid. pag. 408.
Pergratum mihi feceris, si eum in amicitiam tuam receperis. ibid.
Quintus Pomponius. S. F. multis & veteribus causis necessitudinis mihi conjunctus est. Ep Fam. l. 15. p. 424.
Cum Publio Terentio, qui operas in scripturâ pro magistro dat mihi, summa familiaritas conjuncta est & consuetudo: Multaque & magna inter nos officia paria & mutua intercedunt. Ep Fam. l. 13. p. 434.
Tanta mihi cum Quinto Hippo causa necessitudinis, ut nihil possit esse conjunctius, quàm nos inter nos sumus Epist. Fam. lib. 3. p. 440.
Me habet proximum Ep. ad Att. p. 6.
Sanè sum perturbatus ipsius familiaritate. Epi. ad Att l. 1. p. 37.
Utor Pompejo familiarissimè. Ep. ad Att l. 1. p. 34.
Ad forum stipati gregibus amicorum descendimus. Ep ad Att lib. 1. p. 35.
Neminem reperire possum, quo cum jocari liberè aut suspirare familiariter possimus. Ep. ad Att. lib. 1. p. 35.
Darent operam, ne hæ cum Helvetiis se jungerent. Ep ad Att lib. 1 p. 38.
Cum hoc ego me tantâ familiaritate conjunxi. Ep. ad Attic lib. 1. p. 40.
Ille optimo amico utens & summâ fide nocet. Epistol. ad Attic. libr. 2. pagin. 48.
Coniunctio mihi summa cum eo etiam reditus in gratiam cum inimicis. Ep. ad Att. l. 2 p. 51.
Quid ista repentina affinitas, & coniunctio significant? Epist. ad Attic. libr. 2. pag 66.
Numestium libenter in amicitiam recepi, & hominem gravem, & dignum tuâ commendatione cognovi. Epist. ad Attic. lib. 2 p. 76.
Insinuatus in familiaritatem adolescentis rem in eum locum adduxit. Ep. ad Att. lib. 2. p. 78.

Decre-

Decreveram cum eo valdè familiariter vivere. Epistol. Attic. libro sexto. p. 189.

Hermippum familiaritate devinxi. Ep. ad Q. Fr. p. 588.

Hominum in familiaritatem recepi ibid.

Qui in tuam familiaritatem penitùs intravit. Epist. ad Quint. Frat. lib. 3 p. 573.

Horum odio se cum bonis coniungunt. Epistol. ad Quint. Frat. lib. 1. p. 593.

Eum in hanc nostram rationem consuetudinemq; inducemus. Ep. ad Q. Fra. lib 3. p. 634.

Quod & declarant hominum doctissimorum familiaritatem, quibus semper domus nostra floruit. de Nat. Deor. l. 1. p. 6.

Vt nullâ hominum charitate teneatur de Nat. Deor. lib. 1. p. 50.

Summas familiaritates pretiosorum mercede superari. de Fin. lib. 2. pag. 64.

Iunctione aliquâ teneri. Q. Tusc l. 1. p. 324.

Ad quam nos consuetudinem à familiaribus nostris adducti. Q. Tusc. lib. 1. p. 310.

Arctior colligatio & societas propinquorum, ab illâ immensâ societate humani generis in exiguum, angustumq; concluditur Off. l. 1. p. 23.

Nulla potest esse ei cum honestate coniunctio. Off. lib. 3. p. 147.

Non modò amicitiam violari apud maiores nostros fas non erat, sed ne cooptari quidem sacerdotem licebat Ep. ad Fam. lib. 3. p. 83.

Inire societatem Ep. ad Fam lib. 10 p. 283.

Adiungere aliquem ad necessitudinem Ep. ad Fam. lib. 13. p 399.

Coniunctum esse cum hominibus humanâ quadam societate Acad. Qu. lib. 1. p 85.

Idiam patebit si hominum societatem coniunctionemq; perspexeris. de leg. li. 1. p 304.

Cum doctrinâ & humanitate habere aliquod commercium Qu. Tusc. lib. 5. p. 476.

Natura vi rationis hominem conciliat homini, & ad orationis, & ad vitæ societatem Off. 2. p. 7.

Vt societas hominum coniunctioq; servetur. Off. 1. p. 9.

Optimè societas hominum coniunctioq; servabitur, si ut quisquis erit coniunctissimus, ita in eum benignitatis plurimum conferetur. Offic. 1. p. 22.

Societas hominum inter ipsos & vitæ quasi communitas continetur. Offic. 1. p. 11.

Conciliat inter se homines coniungitq; naturali quadam societate. Offic. 1. p. 22.

Difficillimum est sanctam servare societatem: prima societas est in ipso coniugio Off. 1. p. 23.

Sanguinis coniunctio, & benevolentia devincit charitate homines. Ibidem.

Omnium societatum nulla præstantior est, nulla firmior, quàm cum viri boni, moribus similes sunt familiaritate coniuncti. Ibid.
Amicos facit. Off.1.p.14.
In quibus eadem sunt studia eademq; voluntates, in his fit, ut æquè quisq; altero delectetur, ac se ipso: efficiturq; id quod Pythagoras vult in amicitiâ, ut unus fiat ex pluribus. Off.1.p.24.
Ex equestri ordine Pompilios, & Cneios sibi amicissimos comparavit. de petit. Conf.p.392.
Quisquis est qui ostendit aliquid in te voluntatis, qui colat, qui domum ventitet, is in amicorum numero est habendus. de Pet. Conf p.392.
Vt ijs hominibus, quos devinctos tenes, descriptum ac dispositum suum cuique munus sit. de Pet. Conf.p.343.
Amicitia adducenda in spem familiaritatis erit. de Pet. Conf. p.394.
Quanquam partis ac fundatis amicitijs fretum & munitum esse oportet. de Pet. Conf.p.394.
Quoscunq; velis adiungere in amicitiam. Ibid.
Qui hoc tempus sibi oblatum, amicitia tecum constituenda prætermittat. de Pet. Conf.p.395.
Quid incipiat Antonius homines adiungere atque invitare ad amicitiam? Ibid.
Colunt te unicum, si suam à te amicitiam expeti videbunt. de Pet. Conf. p.396.
Si se in amicitiam contulerint de Pet. Conf.p.399.
Quantoperè verò amicitias desideraret. Qu. Tusc l 4 p 474.
Quàm huic miserum erit carere consuetudine amicorum! Ibid.
Adiungere fructum amicitiarum Q. Tusc l.5 p.478.
E consuetudine recedere Cæc. p.586.
M. Fabio viro & optimo & homine doctissimo familiarissimè utor. Ep. Fam. lib.2.p.50.
Iubes illum mihi esse affixum, tanquam magistro Q. Fr.321 a
Habere aliquem sibi affixum. Ep.9 b
Fit, ut neq; amicitiam colere possit, nec iustitiam. Off.1 p.5.
Amicitias, quæ minùs delectent, & minùs probentur, magis decere censent, sapientes sensim dissuere, quàm repentè præcidere. Off.1.p.48.
Petivit, ut se in amicitiam tertium ascriberent Off l.3.p 107.
Amicitia nostra memoriam spero sempiternam fore. de Amic.p 189.
Nisi in bonis amicitiam esse non posse. Ibid.
Cum his enim amicitiam natura ipsa pepererit. de Amic.p.190.
Tales igitur inter viros, amicitia tantas opportunitates habet. de Amicit. p. 191.
Nihil difficilius esse dicebat, usque ad extremum vitæ diem permanere. de Amic.p.196.
Si qui longius in amicitiâ provecti essent. de Amic.p.197.
Laxissimas habere habenas amicitiæ. de Amic.p 201.

Qui

Qui sunt in amicitiâ coniunctionisq; necessitudine superiores. de Amic. p. 110
Et eò magis, quòd P. Sulpitio utebare multum. de Amic. p. 183.
Quibuscum usu coniuncti esse possunt de Amic. p. 195.
Vt omnis caritas aut inter duos, aut inter paucos iungeretur. de Amic. p. 198
Tum etiam cum ijs & inter se coniunctissimos fuisse M. Curium, & T. Coruncanum de Amic. p. 198.
Vt si in eiusmodi amicitias ignari casu aliquo inciderent. de Amic. p. 199.
Retinent tamen charitatem in pastores. de Amic. p. 209.
Repentè in medio cursu amicitias dirumpimus. de Amic. p. 214.
Cæsar cum eo coire cogitat, & Bibulus cum hoc se posse putat coniungi. Att. 15. b
Cum hoc coire ausus es? Postquam. 207. b
Coire societatem voluntariam cum aliquo. Pro Sext. Rosc p. 21. b
Pinna cum squilla societatem coit comparandi cibi. de N. 50. b
Coire societatem præmij vel sceleris cum aliquo. Pro S. R. 34. b
Collegia medium fidius Tribunorum plebis tota reperientur, &c. qua coeant de hominum locupletissimorum bonis pro Do. 222. b
Dixi Habito statim de eo qui coisset, quo quis condemnaretur, illum esse liberum. Pro Clu 48. b
Qui eorum coit, coierit, convenit, convenerit. Pro Clu. 49. a
Quando unam societatem hominum esse volumus. de Finibus lib. 5. pag. 280.
Societatem hominum tueri 1. Off. p. 9.
Violabis ius humanæ societatis. 1. Off p. 11.
Devincire hominum inter homines societatem. Ibid.
Omnibus inter omnes societas hæc est, in quâ omnium rerum, quas ad communem usum hominum natura genuit & servanda communitas. 1. Offic. p. 22.
Quibuscum communitate vincti sumus. Off l. 1. p. 61.
Idcircò istam esse cum hominibus communitatem, & societatem. Offic. lib. 1 p 63.
Nullam societatem communis utilitatis causâ statuunt esse cum civibus. Off. l 3 p. 110.
Quæ sententia omnem societatem distrahit civitatis Off. lib 3. p. 110.
Hi dirimunt communem humani generis societatem. Ibid.
Ab his enim constitutam inter homines societate mvertunt. Ibid.
In concilium pastorum se recepit. Off. l. 3. p. 114.
Tum sit inter eos omnium rerum, consiliorum & voluntatum sine ullâ exceptione communitas. de Amic. p. 206.
Quæ causa est, ut amicitiam funditus tollamus è vitâ. de Amic. p. 201.
Amabilissimum modum amicitiæ tollere. de Amic. p. 203.
Omnis est è vitâ sublata iucunditas de Amic. p. 220.
Firmâ devinciuntur societate. Ibid.
Omnes omnium charitates patria una complexa est. 1. Off p. 24.

Nulla

Nulla est enim societas nobis cum Tyrannis Off lib 3 p.111.
Siquidem inter homines naturâ meminisstis coniunctam societatem. Off.lib.3 p.120.
Ita natos esse nos, ut inter omnes esset societas quaedam. de Amic p.190.
Laudatissimum genertum sortiars. 9.39.
Quem mihi adiungit affinitas. 9 112.
Tu ius affinis exerces. 8.57.

Agendi. Actionis. Negotiorum. Occupationum.

Geschäfften/Geschäfftig seyn/Zuthun haben/Ohnmüssig seyn/Geschäfften außrichten.

VT hoc sobriè, sine arbitris, accuratè hoc agatur, doctè & diligenter, haud somniculosè hoc agendum est. Capt.2.1 ℣.30.
Benè expedire res rationesq; suas Amphitr.Prol.℣.4.
Benè prosperèq; hoc hodie operis processit mihi. Amph.1 2.℣ 1.
Meus amor insonti negotium exhibuit Amphit.1.2.℣ 14.
Curata fac sint, quàm à foro redeam demum. Sehe/ daß alle ding fertig seyen/ehe ich wider heim komme vom marck Aul.2.3.℣.6.
Ne quis negotij quicquam conferat sui. Capt.4.2 ℣ 15.
Quid me absente tecum hic filius negotij gessit: Most. 4.3 14.
Hinc & illinc exhibent mihi negotium. Most.3.1.℣.33.
Quid mecum tibi unquam aut nunc est negotij? Men.2.3.℣.19.
Lepidè hoc succedit sub manus negotium, Mil.3.2.℣ 59.
Insistito hoc negotium sapienter. Mil 3 3.℣ 55.
Negotij sibi qui volet vim parare Pœn 1.2.℣.1.
Ego omnibus parvis magnisq; ministeriis præfulcior. Pseud 3.1 ℣ 6
Nunc homo in medio luto est: nam nescit, haret hac res. Pseud.4.2.27.
Me suis negotiis præfulciat. Psued.1.1 ℣.12.
Quod tu occeperis negotium agere, id totum procedit diem. Pers. 1.3.℣.34.35.
Itaq; hoc est, quod me detinet, negotium. Pers.4 3 36.
Reperi negotium. Rud.2.5.℣ 26.
Mihi cum vestris legibus nihil est commerc ij. Rud.3.4.℣.20.
Rem facessere alicui. Rud.4 4.℣.17.
Id sibi negotium credidit solum dari. And. Prol.℣.2.
Id mihi da negotij Andr 4.1.℣.55.
Si poterit fieri, ut ne pater per me stetisse credat. Ich hab es gehindert. And. 4 2.℣.16.
Hoc ego tibi profectò effectum reddam And.4.2 ℣.20.
Davo istuc dedam iam negotij Andr.3 4.℣ 51.
Qui cum res tibi est. Eun.4.6.℣.21.

Ne

Ne cui, vestrum sit mirum, cur partes seni poeta dederit. Heaut. Prol. ỷ.1.
Nam hic Clinia, etsi is suarum rerum satagit. Heaut.2.1.ỷ.13.
Duo etiam duras dabit Heaut.2 4.ỷ.22.h.e. durum se præbebit.
Etiam-ne tetum hic res mihi est? Heaut 4 4 ỷ.20.
Quid rerum gerat. Eun.5.4.ỷ.1.
Astu rem tractavit. Er hatt es mit Listen verrichtet. Eunuch. 5. 4. ỷ 2.
Quomodo has causas tractari conveniat ostendemus. ad Heren. lib. 1. pag 4.
De his rebus cautè confligendum est. ad Heren. lib. 1. p. 11.
Ratione aliquid agere. Pro Q p. 9.
Agit mecum austerè & Stoice. Pro L. Mur. p. 254.
Res est in manibus Ep Att. lib. 6. p. 183.
Ad agendum impellimur. Acad. l. 2. p. 16.
Ad actionem incitari. Acad. l. 2. p. 54.
Actionem sequi Ibid.
Ad id adhibenda est actio quadam, non solum mentis agitatio. Offic. 1. p 9.
Usque eò animadverti, iudices, eum iocari atque alias res agere. Pro S. Rosc. 28.
Itaque facio me alias res agere, ne convitium Platonis audiam. Dom. 254. a
Oppido aliud agens, & nihil eiusmodi cogitans. pro Clu. 15. b.
Quiescant igitur, & me hoc in lucro ponere, atq; aliud agere patiantur. pro Flac. 154 b
Atque vides, inquit Antonius, cum alias res agamus, quàm te inviti audiamus. de Or. 147. b
Virtutem necessariò gloria, etiamsi id tu non agas, consequitur. Tusc. 168.
Quæ suâ sponte, etiamsi id non agas, cadunt de Or. 214. a
Miror tam alias res agere populum, ut sit insano inter disertos locus. de Clar. 186. a
Tò studiosius hoc negocium suscepimus. ad Her. l. 1. p 3.
...sit usq; adeò in eo occupatus. ad Heren l. 2. p. 46.
...ortasse plus habeo etiam negotij. de Or. l. 2. p 356.
...es ab eo qui contraxit, recessit. Pro Q p. 12.
...susceptum negotium transigere. Pro Q. p. 17.
...exstare alicui negotij aliquid. in Ver. p. 279.
...in negotio coniungere. Pro Q Rosc. p. 211.
...otatum negotium in sinum eius delatum est. in Ver. p. 111.
...ovincia me ad hoc negocium attraxit. in Ver. p. 223.
...movere se ab omni negotio. Pro Aul. Clu. p. 20.
...ivatum ad negotium exire. contra Rull. p. 49.
...ne recusatione, ac sine ullâ morâ negocium suscipere. in Cat p. 194.

Nullo

Nulla est enim societas nobis cum Tyrannis Off lib. 3 p. 111.
Siquidem inter homines naturâ meminisse communem societatem. Off. lib. 3 p. 120.
Ita natos esse nos, ut inter omnes esset societas quaedam. de Amic p. 190.
Laudatissimum generum sortiare 9. 39.
Quem mihi adiungit affinitas. 9 111.
Tu iam affinis exerces. 8. 57.

Agendi. Actionis. Negotiorum. Occupationum.

Geschäfften/ Geschäfftig seyn/ Zuthun haben/ Ohnmüssig seyn/ Geschäfften außrichten.

VT hoc sobriè, sine arbitris, accuratè hoc agatur, doctè & diligenter, haud somniculosè hoc agendum est. Capt. 2. 1 ✝. 30.
Benè expedire res rationesq; suas Amphitr. Prol. ✝. 4.
Benè prosperèq; hoc hodie operis processit mihi Amph 1 2. ✝ 1.
Meus amor insenti negotium exhibuit Amphit. 3. 2. ✝ 14.
Curata fac sint, quàm à foro redeam demum. Sehe/ daß alle ding fertig seyen/ ehe ich wider heim komme vom marck Aul. 2. 3. ✝. 6.
Ne quis negotij quicquam conferat sui. Capt. 4. 2 ✝ 15.
Quid me absente tecum hic filius negotij gessit: Most. 4. 3 24.
Hinc & illinc exhibent mihi negotium. Most. 3. 1. ✝. 33.
Quid mecum tibi unquam aut nunc est negotij? Men. 2. 3. ✝. 19.
Lepidè hoc succedit sub manus negotium, Mil. 3. 2. ✝ 59.
Insistite hoc negotium sapienter. Mil 3 3. ✝ 55.
Negotij sibi qui volet vim parare Pœn 1. 2. ✝. 1.
Ego omnibus parvis magnisq; ministeriis præfulcior. Pseud 3. 1 ✝ 6
Nunc homo in medio luto est: nam nescit, hæret hac res. Pseud. 4 2. 27.
Me suis negotiis præfulciat. Psued. 1. 1 ✝. 12.
Quod tu occeperis negotium agere, id totum procedit diem. Pers. 1. 3. ✝. 34. 35.
Itaq; hoc est, quod me detinet, negotium. Pers. 4 3. 36.
Reperi negotium. Rud. 2. 5. ✝ 26.
Mihi cum vestris legibus nihil est commercij. Rud. 3. 4. ✝. 20.
Rem facessere alicui. Rud. 4 4. ✝. 17.
Id sibi negotium credidit solum dari. And. Prol. ✝. 2.
Id mihi da negotij Andr 4. 1. ✝. 55.
Si poterit fieri, ut ne pater per me stetisse credat. Ich hab es gehindert And. 4 2. ✝. 16.
Hoc ego tibi profectò effectum reddam And. 4. 2 ✝. 20.
Davo istuc dedam iam negotij Andr. 5 4. ✝ 51.
Qui cum res tibi est. Eun. 4. 6. ✝. 21.

Ne

Ne cui, vestrum sit mirum, cur partes seni poeta dederit. Heaut. Prol. ✝.1.
Nam hic Clinia etsi is suarum rerum satagit. Heaut. 2.1. ✝.13.
Diu etiam duras dabit Heaut. 2 4. ✝.22. h. e. durum se præbebit.
Etiam-ne tecum hic res mihi est? Heaut 4 4 ✝.20.
Quid rerum gerat. Eun. 5.4. ✝.1.
Astu rem tractavit. Er hatt es mit Listen verrichtet. Eunuch. 5. 4. ✝ 2.
Quomodo has causas tractari conveniat ostendemus. ad Heren. lib. 1. pag 4.
De his rebus cautè consfigendum est. ad Heren. lib. 1, p. 11.
Ratione aliquid agere. Pro Q p.9.
Agit mecum austerè & Stoicè. Pro L. Mur. p. 254.
Res est in manibus Ep Att. lib. 6. p. 183.
Ad agendum impellimur. Acad. l. 2. p. 16.
Ad actionem instare. Acad. l. 2. p. 54.
Actionem sequi. Ibid.
Ad id adhibenda est actio quædam, non solum mentis agitatio. Offic. 1. p 9.
Usque eò animadverti, iudices, eum iocari atque alias res agere. Pro S. Rosc. 28.
Itaque facio me alias res agere, ne convitium Platonis audiam. Dom. 254. a
Oppido aliud agens, & nihil eiusmodi cogitans. pro Clu. 15. b.
Quiescant igitur, & me hoc in lustro ponere, atq; aliud agere patiantur. pro Flac. 154 b
Atqui vides, inquit Antonius, cum alias res agamus, quàm te inviti audiamus. de Or. 147. b
Virtutem necessariò gloria, etiamsi id tu non agas, consequitur. Tusc. 168.
Quæ suâ sponte, etiamsi id non agas, cadunt de Or. 214. a
Miror tam alias res agere populum, ut sit insano inter disertos locus. de Clar. 186. a
Eò studiosius hoc negocium suscepimus. ad Her. l. 1. p 3.
Si sit usq; adeò in eo occupatus. ad Heren l. 2. p. 46.
Fortasse plus habeo etiam negotij. de Or. l. 2. p 356.
Res ab eo qui contraxit, recessit. Pro Q p. 12.
Susceptum negotium transigere. Pro Q. p. 17.
Exstare alicui negotij aliquid. in Ver. p. 279.
Se in negotio coniungere. Pro Q Rosc. p. 211.
Optatum negotium in sinum eius delatum est. in Ver. p. 111.
Provinciam ad hoc negocium attraxit. in Ver. p. 213.
Removere se ab omni negotio Pro Aul. Clu. p. 20.
Privatum ad negotium exire. contra Rull. p. 49.
Sine recusatione, ac sine ullâ morâ negocium suscipere. in Cat p. 194.

Nullo

Nullo se implicari negotio passus est. Ligat. 194.

Quæ geruntur, accipies ex Pollione, qui omnibus negotijs non interfuit solum, sed præfuit. Ep. ad Fam l 1. p. 12.

Facessere alicui negotium. Ep. ad Fam. l. 3. p. 79.

Omnia negotia cum summâ tuâ dignitate diligentissimè confeci. Ep. ad Fam. l. 3. p. 88.

Mihi sue munere negotium imposuit. Ep. Fam. lib. 8. p. 228.

Recepio nobis celeriter me negotium ex sententiâ confecturum. Ep. Fam. lib. 10. p. 293.

Impediri occupationibus. Ep. ad Fam. l. 10 p. 308.

Eum velim rebus omnibus adiuves, operamq́ des, ut quàm commodissimè sua negotia conficiat. Ep. Fam. l. 12. p. 375.

Antea destinabar maximis occupationibus. Ep. Fam. l. 12. p. 384.

Aggrediendi. Anfallen.

M*E si imparatum in veris nuptijs adortus esset.* Wans mit der Freyheit ein Ernst gewesen were. And. 3. 1.

Tum hunc adoriar hospitem Wil mich an ihnen machen. Phor. 4. 2.

Congredere astutum, In Kampff begeben. Phor. 5. 6.

Satis astutè aggredimini. Phorm. 5. 8.

Agri. Agriculturæ. Arandi. Fundi. Rei rusticæ. Seminandi. Ruris. Plantandi.

Zackern / Ackern / Bawrs arbeit thun / Feldbawen / Pflügen / Egen / Seen / Samen / Saat / Den acker ligen lassen. Pflantzen.

F*Vndum alienum arat, incultu familiarem deserit* Asin. 5. 2. ✝. 25.
Terram proscindere. Trin. 2. 4 ✝. 123.

Agri reliquit ei non magnum modum. Aul. Prol. ✝. 13.

Rus abdidit sese: huc rarò in urbem commeat. Hecyr. 1. 2. ✝. 100.

Voluntate patris rei familiari vitaq́, rustica se dedit. Pro Sext. Rosc. pag. 42.

Ruri semper habitavit, in agro colendo vixit, quæ vita maximè disiuncta est à cupiditate, & cum officio coniuncta. Pro S. R. p. 50.

Optatissimum sibi putant esse, filios suos rei familiari maximè servire, & in prædijs colendis operã plurimum studiiq́, consumere. Ibid.

Incendi

Incendi studio, quod ad agrum colendum attinet. Pro S R p.52.
Tu in iste artificio callidior es, quam hic in suo. Ibid.
Quo studio, & quâ intelligentiâ esse in rusticis rebus putas. Ibid.
Res rustica eiusmodi sunt, ut eas non ratio, neq; labor, sed res incertissima, venti, tempestatesq; moderentur. in Ver p 440.
Solum exile & macrum aratro perstringere. contra Rull.p.129.
Patres vestri tantum labore suo frumenti exarabant, ut populo Romano totiq; Italiæ suppeditare possent. in Verr.p.528.
Post à populo literis allatis agro à senatu & vocatione donatus est. de Nat.D. l.2 p. 52.
Agros uberrimos maximè fertiles incolere. de Div.lib.1 p.194.
Cum terra araretur, & sulcus altius esset impressus. de Divin.lib.2.p. 231.
Agros deserere incultos. de Fin.l.5 p.289
Aliquantum agri in medium relictum est. Off.1.p.15.
Quid quod non intelligunt seminum vim, quæ ad gignendum procreandumq; plurimum valeat, funditus tolli. de Divin. lib. 2. pag. 250.
Vt omnia, quæ terra concipiat, semina, de N.D.l.2.p.60.
Ager qui meliores fœtus possit & grandiores edere. de O.120.b
Lex vsum & auctoritatem fundi iubet esse biennium: at vtimur eodem iure in ædibus, quæ in lege non appellantur. pro Cæc.195.a
Item quod in re pari valet, valeat in hac quæ par est: vt quoniam vsus & auctoritas fundi biennium est, sit etiam ædium. Top 222.b
Vitam innocuis tenuisti lætus in arvis. 1.2. Symmachus
Rus alere. 1.5.
Spes agri voluntarijs dispendijs fulcitur. Ibid.
Campania nitet agri ubere & arbusti honore. 1.7.
Fascibus aratra mutavit, & in medio sementis opere boves anhelos statuit rusticus. 1.58.
Frui agrorum salubritate. 2.22.
Ruri sum, nec tamen rusticor. 3.82.
Rarò nobis ager visitur. 4.32.
Exercere culturas. 5.78.
Agri quiete delector. Ibid.
Vacuatos dotibus agros serò docuistis. 6.11.
Neque ager culturâ nitet, & fructuum pars magna debetur, nihilque jam colonis superest facultatum, quod opituletur cultui. 6.81.
An ullis agris nostris cultus accesserit. 7.18.
Cùm ruri agerem libertate caligressum reformans. 7.43.
In agro me esse miraris. 8.17.
In communem patriam spreto otio ruris reverlisse. Ibid.
Quid si tibi respondisset opimitas segetis, aut vindemia arrisisset ubertas. 8.19.

Negotiis rusticis immorari. 8.18.
Rusticari te asseris, & ducendis vitibus, aut arboribus inserendis crudam senectutem fovere. 8.69.
Non rubigo segetibus obfuit, nec avena fruges necavit 10.61.
Imputemus tantam famem vicibus annorum. Ibid.
Gravis hanc sterilitatem aura constrinxit. Ibid.

Alendi. Alimenti. Educandi. Nutriendi. Sustentandi. Victûs.
Vide etiam Adoptionis: & Sumptuum.
Vivendi.

Erziehen/Ernheren/Auffziehen/Erhalten/Verkóstigen/ Unterhaltung geben.

Ne pecua ruri pascere, neq; pueros nutricare Merc 3.1.✝ 11.
Misereat, si familiam alere possim, misericordiâ Pseud.1.3.✝.39.
Hinc quod erat natum, tollito. Amph.1.3.✝ 7.
A puero puer bene pudicè educatus est, usq; ad adolescentiam. Capt. 5. 3. ✝.15.
Imò Athenis natus est, altus educatusque Atticis. Rud.1.4.✝ 1.
Nam si illi pergam suppeditare sumptibus, Menedeme. Heaut.5.1.✝.57.
Alit illas solus, omnem familiam sustentat. Adel 3 5.✝ 35.
Unà à pueris parvuli sumus educati. Adel.3.5.✝.48.
Tuo nepoti hujus filio hodie primam mammam dedit hac. Adelph 5 9 ✝.28.
Arctè cohibere filios. Die Kinder hart / streng anhalten Merc.Prol. ✝.65.
Quicquid peperisset, decreverat tollere. Adel.1.3.✝,14.
Solus omnem familiam sustentat, Adel. 3. 4.
Columem vero familia. Phorm.2.1.
Plebi victus suppeditabatur largè sine labore. Sest. 52.
Numida plerumq; lacte & ferinâ carne vescebantur. Jug 89.
Volitat Mosella tuus per manus sinusq; multorum. 1 14. Symm.
Quaso te, ut si fortè eorum reditum intemperies hyberna retardaverit, stabulari eis agris tuis paucis mensibus jubeas 9.24.
Quaso te, ut si necessitas postulaverit, tribus vel quatuor mensibus hybernis pabula illis equis in re tuâ pro numero jubeas ministrari 9.20.

Allicien-

Alliciendi. Commovendi. Impellendi. Incitandi. Persuadendi.

Anreitzen / Bewegen / Anstifften / Erweichen / Ursach geben.

Qui illi rei malæ fuimus illices. Pœn 1.4. ✝.35.
Ut illicitatis in malam fraudem. Truc. 2.7. ✝.43.
Deus mihi impulsor fuit. Aul. 4.10 ✝.7.
Blandè ac benedicè illicere aliquem. Asin. 1.3. ✝.54.
Nam illa mulier lapidem silicem subigere, ut se amet, potest. Pœn. 3.2. ✝ 77.
Possum inducere animum, ne agrè patiar. Asin 5.1 ✝.5.
Ne animum induxeris tuum. Capt. 1.2. ✝.40.
Facere inducam animum. Bacch. 5.2 ✝.72.
Sin saluti quod tibi esse censeo, consuadebo: Men. 1.2. ✝ 32.
Quid mihi es autor? Pseud. 1 3. ✝. 2.
Me impulsore hæc non facit. Eun. 5.6. ✝.18.
Magis nunc me amicæ dicta stimulant. Heaut. 2 1. ✝.11.
Te causa impellebant leves, quod imitare. Hecyr 3.4 ✝.12.
Quod alieno ductu fecerat. ad Her. l 2. p 35.
Avaritia hominem ad quodvis maleficium impellit. ad Heren l.2. p.40.
Amplificatio est oratio, quæ ad iracundiam inducit. ad Heren. lib. 3. pag. 64.
Nam est quiddam quod nos suâ vi alliciat ad sese de Inv. 2. p 260.
Quæ causa me ad hanc insolitam mihi loquacitatem impulerit. de Or. l. 7. p. 449.
Qui me inflammavit studio illustrium hominum, ætates & tempora persequendi. Brut p. 540.
Inductus familiaritate fecit. Pro Q. p. 4.
Quod stimulos admovit studioso victoriæ Sest. 8.
Adiutor ei Sestius ad excitandum Antonium, hortandum, impellendum fuisset datus Ibid.
Sermonis ansam dabat Sest 12.
Homines audaces & perditi metu impelluntur. Sest. 50.
Tribus rebus homines maximè ad benevolentiam, atq; hæc suffragandi studia ducuntur: beneficio, spe, adiunctione animi vel voluntate, (al. voluntatis) *post. Minimis beneficiis adducuntur homines, ut satis caussæ putent se ad studium suffragationis dedisse.* de Pet. 208. a
Si spe, si metu, si iracundiâ si misericordiâ impulsi, si præmio, si gratiâ adducti Part. 254 a
Ut ad scelleratorum pœnam amore reip. sum adductus, sic ad salutem innocen-

tium voluntate deducor. pro Syl 184. a

Tu tuas inimicitias, ut reipub. donares te, vicisti: alienas ut contra Rempubl. confirmes, adduceris. Ep. 62 a

Hoc necesse est, ut is qui nobis caussam adiudicaturus sit, aut inclinatione voluntatis propendeat in nos, aut defensionis argumentis adducatur, aut animi permotione cogatur. de Or. 120 a

Ista enim me res adducebat Attic. 216. b.

Caussa reipub. me adducit. Att. 110. b

Summâ necessitudine, & summâ coniunctione adductum commendare aliquem. Ep. 215. b

Ego enim, si aut ostentatione aliquâ adductus, aut studio certandi ad hanc potissimùm philosophiam me applicavi. Att. 16 b

Neq; id magis amicitiâ adductus Clodij fecit, quam studio perditarum rerum Att 9. b

Candor huius & proceritas, vultus oculiq; perpulerunt. Cœl. 105.

Non possum in animum inducere Pro Clu p. 11.

Pompeium adduxi in eam voluntatem. Epi. Att. l. 1. p. 40.

Animum inducere non potui. Ep. Att. l. 3. p. 87.

Si me adduxeris ut existimem. Ep. Att l. 11. p. 341.

Auctor non sum ut te urbi committas. Ep. Att l 15. p. 474.

Meis cohortationibus omnes ad patriæ præsidium excitati sunt. Phil. 14 519.

Milites veteranos ad libertatem populi Romani cohortatus est. Phil. 5. 424.

Quem non excitet atq; inflammet vester tantus consensus Phil. 6. 439.

Ad confligendum impellit & vocat Phil 13. p 503.

Quibus epistolis abs te lacessitus ad scribendum. Ep Att. l. 1. p 17.

Qua bonorum animos libentiùs possit incendere Ep. Att l. 2. p. 64.

Veteranos perduxit ad suam sententiam. Ep. ad Att l. 16 p 507.

Qui ad voluntariam mortem cursum equorum incitaverunt. de Senect. p. 178.

Ea commemorando militum animos accendebat. Cat. cap. 59.

Vehementissimè sibi animum ad virtutem accendi Jug. c. 4

Memoriâ rerum gestarum eam flammam egregijs viris in pectore crescere, neq; prius sedari, quàm &c Ibid.

Qui iugurtha non mediocrem animum pollicitando accendebant. Jug. caput 8.

Iugurtha Bocchi animum oratione incendit. Jug c. 81.

Hoc utrum tibi persuasum volo 1. 94. Symm.

Retrahere nos è Campania gremio Tyburtis agri laudibus studes. 7. 31.

Per eam sponsionem tuum huius cura vacuum reddidisti 9. 16.

Allo-

Alloquii. Colloquendi. Appellādi. Fabulandi. Loquendi. Mentionis. Sermonis. Orationis. Dicendi. Verborum. Eloquentiæ. *Vide etiam* Disputandi. Garrulitatis.

Zureden / Reden / Wolreden / Bereden / Anreden / Zusprechen / Gesprāch halten / Bereden / Sagen / Aussagen / Meldung thun / Sprach halten / Außreden.

CErtum & confidenter hominem contra colloqui Amph. 1.1. ℣ 183.
Obsecro ut per pacem liceat te alloqui Amphit. 1.1. ℣ 232.
Nec caput nec pes sermonum apparet Asin. 3.3 ℣ 140.
Nec quid dicatis, nec cur audatis, scire possum. Ibid.
Rem ut est eloquamur. Ibid ℣ 42.
Ne ullum verbum faciat perplexabile. Asin. 4.1. ℣ 47.
Cerebrum excutiunt mihi tua dicta, lapides loqueris. Aul. 2.1. ℣ 30 Virg. l. 8. Æneid. *Gravior ne nuncius aures vulneret.* Lactan. *Vulnerant aures, eorum præcepta continentia* Contra Aristoph. ῥῆμα μὴ ἄγροικον de sermone suavi.
Qui ignotum me tam compellat familiariter. Men. 73. ℣ 23.
Sine me dum hanc compellare. Men. 7.3 ℣. 27.
Ædepol hujus sermones haud cinerem quæritant. Mil. 4.2. v. 10. Metaphorica locutio de locutione minimè sordidâ, quæ opus habeat eloi quasi cineribus.
Blandeb... ac bono nemo compellato Pœn. 3 3 v. 71.
Nam ille Ecastor fenorato hæc fundit at, Asin. 5.2. v. 55.
Verba facere. Aul. 21. v. 31.
Ut tuam rem ego tecum hic loquerer familiarem. Aul. 2.1. v. 15.
Non temerarium est, ubi dives blandè appellat pauperem. Aul. 21. v. 7.
Paucis te volo de communi appellare, re & tuâ. Aul. 2. 2. v. 23. & 32. Quem locum Terentius imitatur: *Adesdum paucis te volo.* Andr. 1.1. ℣. 2.
Numquid me vis? Aul. 21. ℣. 53. 22. ℣ 22 Bacch. 5.2. ℣. 21. Menoc. 3.3. ℣. 23. Loca alia Parallela. vide in Lexico, & supra Tit. *Abeundi.*
Sed ego rem meam magnam confabulari tecum volo. Cist. 4 2. ℣. 178.
Fabulari cum aliquo Mil 24 ℣. 18.
Nam ille non potuit, quin sermone suo aliquem familiarium participaverit de amicâ hera Mil 2.2. ℣. 107 & 108.
Paucis verbis te volo Mil. 2.4 ℣. 22.
Commisso pol jam res capta. Mil. 4.6 ℣. 5. Sequi cum aliquo, est, *sermonem*

Gravissima verba ex intimo artificio depromere, Pro Aul. Cluent. pagin. 27.

Cum familiariter me in eorum sermonem insinuarem ac darem contra Rul. p. 106.

Hæc à me tùm tanquam fata ingerenda conijciebantur. Sest. 24.

Per hos dies creberrimus fuit sermo Phil. 14. p. 537.

Non putas fas esse verbum ex ore exire cuiusquam. Vat 74.

Cum affirmares nullum tibi omninò cum Albinovano sermonem non modò de Sestio accusando, sed nullâ unquam de re fuisse Vat 74.

Quæso quod te percontabo, ne id pigeat proloqui Aul. 2. 2 ℣ 33

Dum quidem, ne quid percontere, quod mihi non lubeat proloqui. Aul. 2. 2 ℣ 34

Nihil mentionem facere, te has emisse Most 3. 2. ℣. 128.

Ergò hoc mihi expedis, quò abis? Pers. 2. 2. ℣ 33.

Illa cum illo sermonem ellicò Eun. 4. 1.

Interea dum sermones cædimus illæ sunt relictæ Heaut. 2. 2.

Pergin' scelesta mecum perplexè loqui? scio, nescio, abijt, audivi, ego non adfui: non tu istuc mihi dictura apertè es, quidquid est? Eun. 5. 1.

Lingua hæret metu Eun 5 6.

Nunquam commodius unquam herum audivi loqui. Heaut 3 2.

Optata loquere Heaut. 3. 3.

Illi haud licebat nisi præfinitè loqui quæ illi placerent: Er dorffte nicht frey reden. Hec. 1. 2.

Hanc habere orationem mecum à principio institis Hec. 3. 3.

Quem cum istoc sermonem habueris, procul hinc stans accepi Hec. 4. 3.

Lupus in fabulâ. Adelph. 4. 1.

Sine me pervenire, quò volo. Las mich außreden. Eun. 1. 2.

Nunc quamobrem has partes didicerim, paucis dabo. Heaut. Prol.

Quid, malum, bone vir mihi narras? Adel. 4. 2.

Non est opus prolato. Es ist nicht von nöhten / daß ichs sag. Hec. 1. 2.

Ne suis te iratus savi dictis protelet. Phorm. 1. 4.

Sed me repressi tamen, ne quid illi dicerem Adel. 4. 4.

Ah, dictum sapienti sat est. Phor. 3. 3.

Rem ipsam putasti. Du hast recht gesagt Phor 4. 5.

Tum quod malevolus vetus poeta dictitat, &c. Heaut. Prol.

Qui ita dictitat, quas ante hac fecit fabulas, tenui esse oratione, &c. Phor. Prol.

Non is obsecro es, quem semper te esse dictitasti. Phorm. 5. 1.

Nunquam cuiquam nostrum verbum fecit Er hat zu unserm keinem nichts gesagt. Andr. 1. 2.

Nempè ergò apertè vis quæ restant, me loqui. ibid.

Ita apertè ipsam rem modò loquutus: nihil circuitione usus es. Ibid.

Censen' ullum me verbum potuisse proloqui? And. 1. 5.

S...

Sed nunc propositum est, aut hanc cum istâ, aut me aliquid de illâ adversum hanc loqui. Ibid.

Verbum unum cave de nuptiis Ibid.

Verbum si mihi unum, praeterquam quod te rogo, faxis, cave. And. 4.1.

Verbum si addideris, &c. Andr. 5.2.

Pater, licet ne pauca? And 5.3.

Ita te verò obturbas? fält er mir also in die rede? And. 5.4.

Si, cum eo mecum loqueretur Heaut 4.2.

At rem etiam velle agere mecum Eun. 5.3.

Ipsa accumbere mecum, mihi sese dare, sermonem quaerere: ubi friget: Da sie nichts mehr hatte zu reden; *huc evasit, quàm pridem pater mihi, & mater mortui essent* Ibid.

C. neque: Ich will mit jhnen reden And. 5.6.

Ubi usque datum erat spatium solitudinis, ut colloqui mecum unà posset. Hec. 1.2.

Prendo hominem solum: ut scil. solus cum eo colloqueretur. Phor. 4.1.

Siquando ad eam accesserat confabulatum, fugere è conspectu illicò, videre nolle Hec 1.2.

Cum vos id agebam commodum. Phor. 4.3.

Nempe ergo aperte vis, quae restant, me loqui

Ita aperte ipsam rem modo loquutus: nil circuitione usus es. And. 1.2.

Pergin' ... ambiguè. Dubeständige Wort fabrum Eunuch. 5.1 v. 1.

Ceterum de ex... verbum nullum Eun. 1.2.

Ibi ... cum illo sermonem occipit. Eun. 4.1.

Interea dum sermones caedimus Heaut 2.1.

Continuo iniecisse verba tibi Dromonem. Heaut. 5.1.

Eho iam: tu verba fundis hic sapientia. Adel 5.1.

Hanc habere orationem mecum à principio institit Hecyr. 3.3.

Cum cum isthoc sermonem habueris, procul hinc stans accepi. Hec. 4.3.

Non potuit cogitata proloqui. Phorm. 2.1.

Cedo, quid iurgabit tecum? Eun. 3.3.

Cedo nunc porro quid fiet? Phorm. 4.4.

Hic actor tantum poterit à facundiâ, quantum, &c. Heaut Prol.

Ea sudabis satis, si cum illo inceptas homine: eâ eloquentiâ est. Phorm. 4.3.

Nempe hoc sic esse opinor dicturum patrem: Er werde also sagen. And. 2.3.

Dixin' ego vobis? Eunuch. 5.9.

Non tu istuc mihi dictura aperte es, quicquid est? Eun. 5.1.

Aepol Glycerio non omnia haec. sc. *dixero* And 4.5.

Id primum dicam: deinde, quod veni, eloquar. Heaut. Prol.

Nunc qui ... fecerit, ni partem maximam existimarem scire vestrum, id dicerem. Ibid.

Tu, ut subservias orationi, verbis vide And 4.3.ỷ.21.
Ne ille pro se dictum existimet, qui nuper fecit. &c Heaut. Prol.
Nolo in illum gravius dicere Adel. 1. 2.
Nec nihil, neq; omnia hæc sunt, quæ dicit. Ibid.
Hoc advenienti quot mihi, Mitto, dixère? in ore est omni populo. Adel. 1. 2.
Iam susurrari audio, civem Atticam esse hanc And. 4 5.
Dictum inter nos hoc fuit, ne tu curares meum, néve ego tuum. Adel. 5. 3.
Dixti pulcrè nihil est dictu facilius. Phorm. 1. 5.
Non temerè dico. Ich weiß es für gewiß; Phor. 5. 3.
Ego me ire senibus Sunium dicam ad mercatum, ancillulam emptum, quam dudum dixit Geta: id est, *de quâ dixit* Phor. 5. 5.
Si quæret me, tum dicas; si non quæret, nullus dixeris. so sage nichts. Hec. 1. 2.
Nunquam dices tam commodè, ut tergum meum tuam in fidem committam. Ibid.
Non herclè verbis dici potest tantum, quàm reipsa navigare incommodum est Hecyr. 3. 4.
Iam si verbum unum posthac: scil. dixeris Adel. 1. 2.
Ain' tandem, civis Glycerium est: ita prædicant. And 5 3.
Aliquot me adiêre, ex te auditum qui aiebant, daß du selbst gesagt haben/ *hodiè filiam nubere tuo gnato.* And. 1. 3.
Accessi: vos semota: nos soli: incipit: Mi Pamphile, &c. And. 1. 5.
Obtundis, tametsi intellego And 2 2.
Longum est dicere, sed hoc breve dicam pro S. 5. a
De omnibus longum est dicere in Ver. 108. a
Iam ut, &c. & quibus, &c longum est mihi dicere, præsertim ad alia properanti. pro Clu. 25. a
Iam de Platonis inconstantiâ longum est dicere. de N. 8. a.
Syllaba pro ducta, atq; longa. de Or. 160. a
Non faciem longius: huc enim pertinet, de leg. 160. a
Non opus est exemplis hoc facere longius. de Fin. 118 a
Quicquid de suâ re cogitavit, in medium proferat. de Or l 2 p 374.
Plurimum temporibus illis etiam de naturâ rerum, & disservit, & scripsit. de Or. l. 3. p. 489.
Qui linguam non modò acuisset ex excercitatione dicendi. Brut. pagin. 621.
Quantum dicendo assequi pro se quisq; poterat, docere me ea cœpit: quæ paulò ante commemoravi. in Verr. p. 479.
Quâ vi vocis, quâ gravitate verborum, quo dolore animi dicam? Ibid.
Rem in medio ponam, quæ tantum habet gravitatis, ut neque mea, neque cuiuspiam ad inflammandos vestros animos eloquentia requiratur. in Verr. p. 554.

Sta-

Statui hue nil nisi perfectum ingenio, elaboratum industriâ afferri oportere. pro lege Manil. p. 628.
Copiosissimè aliquid dicere. pro A. Cluent. p. 14.
Breviter strictimque aliquid dicere. pro A. Clu. p. 14.
Acervatim aliquid dicere. pro A. Cluent. p. 15.
Cautè pedetentimque dicere pro A. Cluent. p 53.
Voce perfecul aliquid. pro Cn Planc. p. 517.
Cladim concionis miseras habebat Epistol Attic. lib. 1. p. 12.
Quam orationem cùm ingressus essem. Epist. Attic. lib. 15. p. 212.
Contra omnes dicere. Acad l. 2. p. 6.
Contra Academicos disseramus. Acad. lib. 2. p. 12.
Dictioni operam dare. Qu. Tusc. l. b. 1 p 350.
Unâ alumni, quam primùm audierunt, oratione capti Academic. 2. p. 7.
Orationem nullam putabant illustriorem ipsâ evidentiâ reperiri. Acad. l. 2. p. 12.
Cùm adhibemus ad eos orationem hujusmodi. Academic. lib. 2. p 21.
Luminibus utens oratio. Acad. l. 2. p. 24.
Quid dicere habent? Ibid.
Multâ & variâ oratione defendere quid. Academic. lib 2 p. 24.
Longius progredi. Acad. l. 2. p. 25.
Potest perspici levitas orationis eorum, qui cupiunt confundere. Academ. l. 2. p. 29.
Oratio deflexit, quæ est habita copiosè, memoriter, accuratè. Academ. l 2. p. 34.
Hujusmodi quadam oratione sum exorsus. Acad. l. 2. p. 34.
Me oratio Luculli de ipsâ removit. Ibid.
Cùm sit campus, in quo possit exultare oratio, cur eam in tantas angustias, & in Stoicorum dumeta compellimus? Acad. lib. 2. p. 61.
Veniet flumen orationis fundens aureum Aristotelem Ibidem.
Quod & orationes declarant referta plurimorum Philosophorum sententiis de Nat Deor l. 1. p. 5.
Negarem enim primam hanc partem egere oratione. de Nat. Deor. l. 2. pagin. 59.
Vis oratione perpetuâ malo, quàm interrogare. de Fin. l 1. p 107.
In quo maximè jactaret se vestra oratio Ibid.
Virtutum laus, in quâ maximè cæterorum Philosophorum exultat oratio. de Fin. l. 1. p 118.
Itaque cogito, ut dixi, non tam refellere ejus orationem, quàm ea, quæ minus intellexi de Nat Deor. l. 2. p. 1.
Admodum delectatus sum ejus oratione perpetuâ. de Fin l. 2. p. 127.
Rapidam orationem coercere. Ibid.
Quando me in hunc locum deduxit oratio, docebo meliora. de Nat. Deor. l. 3. p 123.
Omnis ferè nostra in deliberationibus consumebatur oratio. de Fato. pagin. 273.

Nescio, quomodo prætervolavit oratio de Fin. l. 5 p. 285.
Proclivius currit oratio de Fin. l. 5. p. 287.
Narro tibi Quintus exultat lætitiâ Att. 247 b.
Narro tibi, planè relegatus mihi videor, posteaquam in Formiano sum Att. 29. a.
Narro tibi, loca venusta sunt. Att. 246. a.
Narra mihi, reges Armenij patricios salutare non solent? Att. 26. a.
Cùm mihi in sermone injecisset, se velle Aliam visere E 149 a
Quod Hortensium, quia nuper injecit, & quia Navius semper id clamitat, dicturum arbitror pro Qu 12 b.
Cedò, qui rempub. tantam amisistis tam citò. de Sen. 81. a.
Vidisti igitur virum ut scripseras attingemusse certè, cedò reliqua. Att. 153.
Obviam mihi sit tabellarius, & ego statim, cedò, inquam, si quid ab Attico. & 259. b.
Cedò, cui Siculo, cùm is reus fieret, civis Romanus cognitor factus unquam sit. in Verr. 130. a.
Rei magnitudo me breviter perstringere atrocitatem criminis non sinit. in Verr. 225. a.
Sic quid esset illud, perquam breviter perstringis, atque attingis. de Orat. 117 a.
In animo est, leviter transire, aut tantummodò perstringere unamquamque rem pro R S. 35. b.
Nunc reliquum est sum videte, quem quidem celeriter perstringam: ad ea enim quæ, & festinat animus. in Att. 160 b.
Consulatus meus illum leviter perstrinxit de Clar. 195. b.
Itaque perstringam sine ullâ contumeliâ Att. 258 a.
Ut eos quorum sceleri essem violatus, vocis libertate perstringerem. pro Sest. 5 a.
Ille L. Crassi voluntatem asperioribus verbis sæpè perstrinxit impunè. pro Plan. 266. b.
Nemo unquam me tenuissimâ suspicione perstrinxit, quem non perverterim (al. prævertèrim) pro Syl. 275 b.
Primùm igitur agam sic, ut ipsi auctori hujus disciplinæ placet, constituendum quid, & quale sit id, de quo quærimus, non quo vos ignorare arbitrer, sed ut ratione & viâ procedat oratio. de Fin 54.
Verbum ei quod unquam ex ore ejus excidit, unde quisquam posset offendi? pro Syl 180. b.
Ex isto ore religionis verbum excidere aut elabi potest? pro Dom 234 b.
Quod verbum tibi non excidit fortuitò. in Ant 225 a
Libellus, qui me imprudente & invito excidit, & pervenit in manus hominum. de Or. 85. a. Ibidem.
Multis verbis ultrò citroque habitis, ille nobis consumptus est dies. de Som. 126 b.
Nam implicati ultrò, & citrò, vel usu diuturno, vel etiam officijs repentè. de Am. 112 a.

Beneficia ultrò citròque data & accepta. Off.12 a.

Vocem pro repub nemo misit. pro Sest.12.a.

Vox de quæstu à nulla missa est pro Flac.147.a.

Iacere ac mittere ridicula. Or.205.a.

Coniunctionem verborum, si uti versum numerose cadere, & quadrare, & perfici volumus. Or 159 a.

Sic minimè animadvertetur delectationis aucupium, & quadrandæ orationis industria Orat 216.a.

Redigere sententias in quadrum numerum. Or.217.a.

Si alicuius inconditi arripias dissipatam aliquam sententiam, eamque ordine verborum paulum commutato in quadrum redigas Or 226.

Infringitur ille quasi verborum ambitus: sic enim has orationis conversiones Græci nominant. de Or.160.a.

Comprehensio & ambitus ille verborum, si sic periodum appellari placet, erat apud illum contractus & brevis. de Cla.170 a.

Arguti, certique & circumscripti verborum ambitus. Orat 200 a.

Meæ aures perfecto completoque verborum ambitu gaudent. Orat.233.a.

Interspirationis enim, non defatigationis nostræ, neque librariorum notis, sed verborum & sententiarum modo interpunctas, clausulas in orationibus esse voluerunt. de Or.159.a.

Cùm esses cum eo Tarracinæ de amiculâ rixatus: falsa, attamen (at falsa tota, ac tamen) à te ipso ficta tota narratio: addidisti clausulam, tota Tarracina, &c. de Or.151.a.

Illa verò præclara est clausula edicti, quod omnium controversiarum, quæ essent inter aratorem & decumanum, si uter velit, edicit se recuperatores daturum in V.154 b.

Cicero in Antonij epistolâ recitandâ cùm ad finem pervenit, inquit: veniamus aliquando ad clausulam, Legatos venire non credo. in Ant 257 a.

Quamobrem, quoniam mihi nullum scribendi argumentum relictum est, utar eâ clausulâ, quâ soleo, teque ad studium summæ laudis cohortabor. Ep. 19 b.

Mimi ergò est etiam exitus non fabulæ, in quo cùm clausula non invenitur, fugit aliquis è manibus. pro Cœl.51.b.

Crassum sermonem de studio dicendi intulit. de Orat.87 b.

In re severâ convivio dignum aut delicatum aliquem inferre sermonem. Offic 49.a.

Circuitus orationis, quem Græci περίοδον, nos tum ambitum, tum circuitum, tum comprehensionem, aut continuationem, aut circumscriptionem dicimus. Orat.217 a

Cùm illi veteres circuitum, & quasi orbem verborum conficere non possent, terna aut bina, aut nonnulla singula etiam verba dicebant. de Orat. 161.b.

Modò ne circuitus verborum sit aut brevior, quàm aures exspectent: aut longior quàm vires atque anima patiatur. de Orat.160 b.

Circuitus continuatioque verborum. Orat. 204.a.

Infr. ets

Infracta & amputata loqui Or.213.b.
Effudi vobis omnia, quæ habebam de Or.98 a.
Testis effudit, quæ voluit omnia. pro Flac. 154.b.
Hæc enim ætas effudit hanc copiam. de Or. 167.b.
Brutus effudit illa omnia, quæ tacuerat. Att.256 b.
Pompeius in nos suavissimè est effusus Att.60.a.
Verba ponenda sunt, quæ vim habeant illustrandi, nec ab usu sint abhorrentia, gravia, plena sonantia, juncta, facta, cognominata, non vulgata, &c. Part. 234.b.
Licentiam poetarum faciendorum jungendorumque verborum, majorem esse, quàm Oratorum. Or 203.a.
Ornatus autem verborum duplex: unus simplicium, alter collocatorum. Post: *Collocata verba habent ornatum, si aliquid concinnitatis efficiunt, &c.* Ora.204.a.
Prima vis est in simplicibus verbis, in conjunctis secunda. Simplicia invenienda sunt. Conjuncta collocanda Part.231.a.
Omnis igitur oratio conficitur ex verbis: quorum primum nobis ratio simpliciter videnda est, deinde conjunctè. nam est quidam ornatus orationis, qui ex singulis verbis est: alius qui ex continuatis conjunctisque constat. de Orat. 156.b.
Gravatè ille primò, quid multa? impetrat. Off 63.b.
Quid multa? vereor ne hæc injecta à bonis defensio magnorum Reip. malorum causa sit. At.8.a.
Quid ergò irrigationes? quid agri fossiones, repastinationesque proferam? de Sen. 88 a.
Quid ego vitium satus, ortus, incrementa commemorem? ibid.
Quid de pratorum viriditate dicam? de Sen 89.a.
Quid de utilitate loquar stercorandi? de Sen.88 a.
Sed quid ego argumentor? quid plura disputo? &c. pro Mil.110.a.
Nam quid Accium memorem? de Leg.175.a.
Quid enim est, quamobrem abs te, Q. Hortensi, factum clarissimi atque ornatissimi viri non reprehenditur, reprehendatur meum? pro Syl.
Quid enim est, quamobrem civi Gaditano in hanc civitatem venire non liceat? pro Bal.
Quid est quamobrem putes te tuam culpam non modo derivare in aliquem, sed communicare cum aliquo posse? in Verr.118.b.
Quid est, Naso, cur tu in hoc loco sexto sedeas? pro C.
Quid est, quod tu alios accuses? in Verr.
Oratio confirmanda est non solum electione, sed etiam constructione verborum. de Or 86.a.
Verborum apta, & quasi rotunda constructio de Cla.190.a.
Magna & ornata constructio verborum. ad Her.26.a.
Compositio est verborum constructio, quæ facit omnes partes orationis æqualiter perpolitas. ad Her 27.b.
Consecutio in conjunctione verborum servanda est, ne generibus, numeris, temporibus,

poribus, personis, casibus, perturbetur oratio. Nam ut in simplicibus verbis quod non est Latinum, sic in coniunctis, quod non est consequens, vituperandum est Parad 231. a.

Epicurus circuitione quadam deos tollens, rectè non dubitat divinationem tollere de D 116 b.

Circuitio est oratio, rem simplicem assumtam circumscribens elocutione. ad Her 34 a.

Iam verò quid opus est circuitione, & anfractu? ut sit utendum interpretibus somniorum potiùs, quàm directo? Deus siquidem consulebat nobis, hoc facito, hoc ne feceris diceret? de D: vin 134. b.

Brutus sic Philosophiam Latinis literis persequitur, nihil ut, &c. Acad. 41. n.

Persequi omnia literis. Ep. 147 a.

Has res Xenophon commodissimè persecutus est in eo libro, qui, &c. Off. 51. a.

Nunc reliquorum Oratorum ætates & gradus persequamur. de Clar. 175. b.

Epicurus voluptates persequitur omnes nominatim. de Natur. 23. & 77. a.

Nec sum copiam, quam potui, &c. persecutus. de Fin. 140. a.

Longum est persequi cæteros. In Ant 165.

Is diligentissimè res Annibalis persecutus est. de D. 80. b.

Qui consuetudine & celeritate scribendi facillimè, quæ dicerentur? persequi possent. pro Syll. 175. a.

Quæ versibus persecutus est Ennius. de Sen 80. a.

Omnem autem sermonem tribuimus M. Catoni seni, quò majorem autoritatem haberet oratio. de Sen. 77. b.

Quasi enim ipsos induxi loquentes, ne inquam & inquit, sæpiùs interponeretur, atque ideò feci, ut tanquam à præsentibus coràm haberi sermo videretur. de Am. 96. a.

Is exposuit nobis sermonem de amicitiâ habitum ab illo secum & cum altero genero Scævolâ. de Amic. 95. a.

Incideram in sermonem alicuius ibid.

Què citiùs, quod suscepimus, non mediocre munus, conficere possumus, omissâ nostrâ adhortatione, ad eorum, quos proposuimus, sermonem, disputationemque veniamus. de Or 109. b.

Habentur autem plerunque sermones de domesticis negotiis. Off. 27. b.

Curandum, ut eos quibuscum sermonem conferimus, & vereri & diligere videamur. ibid.

Habeas quibuscum familiares possis conferre sermones. Off 40 b.

Sed nunc ij varios sermones excitarunt. Ep. 110. b.

In sermonem hominum, atque in magnam vituperationem venirem. in V. 202. b.

Etsi vide, quæso, satisne rectum sit nos hoc tanto incendio civitatis in istis locis esse, dabimus sermonem ijs, qui nesciunt nobis, quocunque in loco simus, eundem cultum, eundem victum esse, quid refert? tamē in sermonem incidimus. Ep. 117. b.

Fac

*Hæc Scipionis oratio ex ipsius ore Pompeij mitti videbatur.*286.
*Eos neque colloquij neque induciarum jura servasse & homines imperitos & per colloquium deceptos crudelissimè interfecisse.*1.C.331.
Ingredi in aliquam orationem. 1.286.
Eum ingressum in sermonem Pompejus interpellavit, & loqui plura prohibuit. 381.
Tempus colloquio non dare. 1.C.292.
Vultus Domitij cum oratione non consentit. 1.C.296.

Cicero.

Cùm loquerer cum Phaniâ, veni in eum sermonem, ut dicerem &c.35.
*Cum Pompejo complures dies nullis in alijs nisi de repub. sermonibus versatus sum.*2.8.
*De aliqua re minus commodos malevolorum sermones esse.*2.17.
*Refrigerato jam levissimo sermone hominum.*3 8.
Dabis sermonem iu, id est, causam loquendi de te. 9.3.
Multum de aliquo sermonem habitum esse 11.20.
*Aliquem nutu, significatione appellare.*1 8.
Iam personare ejus aures hujusmodi vocibus non est inutile. 6.19 Es ist jhm nicht böse daß er jetzt von solchen Dingen höre.
Ejus orationi vehementer ab omnibus reclamatum est. Ibid.
*Verba tribuere alicui.*1.1 Symm.
Ego tibi linguæ obsequia nego. 1.4.
*Rumor allatus est, sermonem desiderati principis multâ nocte venisse.*1.13.
*Alium in præsentiâ sermonem sumere.*1.20.
Quæ mihi nunc potissimùm super viro honorabili genere tuo verba sumenda sunt. 1.25.
*Interpello occupationes assiduitate colloquij.*1.36.
*Dies facultatem loquendi apud collegas attulit.*1.44.
Idus Ianuarij verba feci in amplissimo ordine 1.44.
*Longùm de his loqui.*1.50.
Qui humanæ voci divinas litteras crediderunt; quorum victorias ex mei oris promptuario Senatus audivit. 1.95.
*Delegare alicui orationem legendam.*1.95.
*Si quando mihi apud amicum testimonij dictio est.*1.99.
In alia potius sermo vertendus est. 1.100.
Vnum os contrariis affectionibus induere. 1.101.
Verecundia tua verbis meis ponit modum. 1.103.
Latius evagari. Ibid.
Indulgere verbis. 2.2.
*Sed memento exactis ferijs participes facere luxuria tuæ, quos tantoperè laborasti consortes habere jejunij.*2.53.
*Æquius admitte linguam sæculi nostri.*3.11.
*Ipsa etiam verba melius ex oris fontibus fluunt, quàm mandantur textis papyri.*3.12.
Novitatis impatiens es. Ibid.

Aptius

Aptum est negocii mutuò intimandi vivæ vocis indicium 3.30.
Noluissem constantiam boni facti in hac trepida verecundia verba deficere 3.25.
Delimenta exercitij sensibus admovere 3.74.
Misi dum orationes illas nostras ad eruditionem tuam: quorum una ex recenti negotio nata est, altera dudum à me parata 4.45.
Oratiunculam, quam proximè in senatu habui, ad te misi. 5.42.
Non verborum scenas exerceo. 9.46.
Hilarare aliquem munere sermonis. 9.83.
Dehinc, quod aquè manu & ore promptus, fidem gestorum tuorum debueras linguæ honore detare. 101.
Linguam & vocem suam sceleri & menti tuæ indicem Vectium præbere voluisti Vat. 83.
Vocem meam mentio fletu debilitavit Cœl. 118.
Voce expresserunt tanti facinoris crimen Cœl. 121.
Id solet crebrò sermonibus usurpare. Marc. 83.
Cum illo sermones contulit sæpius. Phil. 2. 353.
Ne verbum quidem ausus es facere de Cæsare Phil. 394.
Tàm illo sermone utitur. in Sall. 150
Et de nos multa verba fecimus Ep. ad Fam. lib. 1. p. 7.
Cum Pompejo complures dies nullis in alijs nisi de Rep. sermonibus versatus sum. Ep. ad Fam. lib. 1. p. 44
Pluribus verbis ad te scriberem, si aut tua humanitas longiorem orationem expectaret Ep. ad Fam. lib. 3. p. 62.
Brundusij cum loquerer cum Phania liberto tuo, veni in eum sermonem, ut dicerem, me libenter ad eam provinciæ partem primum esse venturum. Ep. ad Fam. lib. 3. p. 65.
Horum ego sermone non movebar Ep. ad Fam. lib. 3. p. 68.
Sin est quod me uni communicare velis, ego te expectabo. Epist. ad Fam. libr. 4. p. 92.
Is mecum sæpè de tuâ mansione aut discessione communicat. Ep. ad Fam. lib. 4. p. 77.
Ego multis de causis te exopto quam primùm videre, tum etiam, ut ante communicemur inter nos, quâ ratione nobis traducendum sit hoc tempus Ep. ad Fam. lib. 4. p. 102.
Recordare cætera, quam cito senatum illo die factâ sortitione coegerim, quàm multa de te verba fecerim. Ep. ad Fam. lib. 5. p. 117.
Si Balbus consponsor tuus redierit, non desinam cum illo communicare. Ep. Fam. l. 6. p. 138.
Multa metuo, quæ cum Chilone communicavi. Epist. Fam. lib. 6. p. 179.
Reprimere sermones Ep. ad Fam. l. 8. p. 215.
Retundere sermones. Ep. Fam. l. 8. p. 221.
Quæ mea fuerit sententia, cognosse te ex Cn. Sejo arbitror, qui nostro sermoni interfuit. ad fam. lib. 11 p. 327.
Narravit mihi, apud Cæsarem se fuisse, multumque sermonem de te habitum esse. Ep. ad fam. lib. 11 p. 328.

L Cùm

Cum mihi in sermone injecisset, se velle Asiam visere, non modò invitatus, sed etiam rogatus est à me, ut id potissimùm faceret, nobis obtinentibus provinciam. ad Fam. l. 12. p. 371.

Si quid res feret, coràm inter nos conferemus. Epist. Attic. lib. 1. p. 42.

Vocem exprimere non potuit. Ep. Att. l. 2. p. 74.

Quoad primus ille sermo haberetur, si hominem in hoc tàm longo sermone retinuisset. Ep. Att. l. 4. p. 128.

Vobis sermo, isque multus de te fuit. Ep. Att. l. 5. p. 136.

Scio verbum in senatu factum esse nunquam de nullo nostrum. Ep. Att. l. 7. pagin. 207.

Mihi in mentem venit, multum fore sermonem. Epist. Attic. lib. 7. p. 229.

Si quid ejus sermo cujusmodi attulerit. Ep. Att. l. 10. p. 309.

Ex Balbi sermone, quem tecum habuit, non probamus de Melitá. Ep. Att. lib. 10. p. 333.

Sermunculum omnem restrinxit aut sedavit. Epist. Attic. libr. 13. pagina. 404.

Eosdem illos sermones ad Catonem transtuli. Epistol. Attic. libr 13 pagina. 407.

In quo hic sermo inducitur. Ep. Att. l. 13. p. 409.

Date in sermonem. Ep. Att. l. 13. p. 414.

Ejus sermone sum retentus. Ep. Att. l. 14. p. 435.

In varios sermones incidebam. Ep. Att. l. 16. p. 482.

Primus annus habuit de hac reprehensione plurimum sermonis. Ep. Qu. Frat. lib. 1. p. 584.

Conferent viri boni capita: de comessatione loquerentur inter se. in Ver. 154. Conferre capita, *indocti dicunt,* Capita simul trudere. Capita conjungere. *Sic enim vulgò loquimur.* Die Häupter zusammen stossen. *Galli,* parler teste à teste.

Mimus quidam Accium Poetam compellavit in scena, cum eo Accius injuriam agit, hic nihil aliud defendit, nisi licere nominari eum, cujus nomine scripta dentur agenda. ad Her. 5. 2.

Neque solum id dixit, sed quos ei commodum fuit, appellavit. Postquam. 206. b.

Nominatim alij compellabantur, alij citabantur, alij relegabantur. Postquam 211. a.

Ex[illegible] *compellare pater me voce videtur his verbis.* de D. 89. a.

Quare da te in sermonem, & perfrica, & confice, excita, compella, loquere. Att. 212. a.

Exhaustus est hominum sermo, & multa emissa jam ejusmodi voces. Ep. Qu. Frat. l. 1. p. 586.

Multum is mecum sermonem habuit, & perhumanum de discordiis mulierum. Ep. Qu. Frat. l. 2. p. 607.

Subtilitatem veteris humanissimi sermonis attingerem. Ep. Qu. Frat. lib. 2. p. 613.

Sermo in novem dies distributus de optimo statu civitatis. Ep. Qu. Frat. l. 3. p. 6[?]7.

Sermonibus illustres personas illigavi. Acad. l. 2. p. 5.
Sermone labefactata est causa. Acad. l. 2 p. 8.
Hoc verbum satis hesterno sermone trivimus. Acad. l. 2. p. 13.
Omnis oratio contra Academiam suscipitur à nobis ibid.
Eò, quò minimè vult, revolvitur. ibid.
Nihil attinet de assensione omninò loqui Acad l. 2. p 23.
Exponam argumenta eorum, quoniam illi ipsa solent non confusè loqui. Acad. l 2. p. 26.
Dices ad extremum. Acad. l. 2. p. 28.
Inconstanter loqui. Acad l. 2 p 30.
In eo copia rerum & dicendi vis fuisset. Acad lib. 2. p. 33.
Contra aliquem dicere subtilius. Acad. l 2 p 34.
Admonet, ut crebrò faciam mentionem sui Acad. l. 2. p. 65.
Hac de re in utramque partem & dicta sunt, & scripta multa, Acad. lib. 2. pag 56.
Multa disertè copiosèque dicere. Acad. l. 2. p. 69.
Dicere jocantem ibid.
Quoniam multa satis dixisti est mihi perorandum. Acad. lib. 2. p. 75.
Sermonem conficere Acad l. b 2. p 76.
Primo progressu festivè tradit elementa loquendi. Acad. Q lib. 2 p 47.
Facis sermonem inter nos habitum in Cumano Acad Qu lib. 2. p. 76.
Sermones habere soliti erant. Acad Qu lib 1. p. 34.
Cur in gravissimis rebus non delectat eos patrius sermo? de Finib. libr. 1. pagin. 97.
Genere nos sermonis utimur usitato. de Natur. Deor. lib. 3. p. 132.
Quem tu in ore semper habes. de Fin. lib. 3 p. 195.
Offerre sese sermonibus de Fin. l 3 p. 196.
Poëtarum more verba fundere de Fin. l. 4 p 216.
Multa verba fecisti, te cùm res videres, rationem, causamque non quaerere. de Divin. l. 2 p. 229.
Sermonem aliquem requirere. de Fin. lib. 5 p. 275.
In longum sermonem me revocas Attice: quem tamen nisi Quintus aliud quid nos agere mavult suscipiam de Legib. lib. 1. p. 297.
Communi sermonis consuetudine abutimur de Fato p. 283.
Vis ne sermoni reliquo demus operam sedentes? de Legib. lib 2 p 310.
Considamus hic in umbrâ, atque ad eam partem sermonis, ex quâ egressi sumus, revortamur de legib. lib 2 p. 324.
Labamur interdum errore sermonis, ignoremusque vim sermonis ejus, quo jura nobis diffinienda sunt de legib. lib. 2 p. 322.
Reliquorum siderum, quae causa collocandi fuerit, quaeque eorum sit collocatio, in sermonem alium differendum est de univers. p. 378.
Sed sermonis errore labuntur. Qu Tusc. lib 5. p. 471.
Nullam comitatem habet sermonis. Off 1. p 44.
In omni sermone omnibus affabilem se esse vellet. Offic. 1. p. 45.
Sermone eo debemus uti, qui notus est nobis. Offic. 1 p 45.

Cùm reliquis in rebus, tùm in sermone communi, vicissitudine nonnunquam utendum putat Offic. 1. p. 53.

Provideat, ne sermo vitium aliquod indicet inesse moribus. ibidem.

Habentur plerumque sermones de domesticis negotijs Offic. 1. p. 14.

Imprimisque eos habeat, quibuscum possis familiares conferre sermones. Off. l. 2. p. 79.

Qua cum omnibus semper unâ atque eâdem voce loquentur. Off. l. 2. 80.

Quod ad multam noctem, quàm maximè possumus, vario sermone producimus. de Senect. p. 164.

In eum sermonem illum incidere. de Amic. p. 183.

Multisque verbis ultrò citroque habitis Somn. scip. p. 281.

Sermonem in multam noctem produximus. ibidem.

Altercandi. Causæ. Contendendi. Controversiæ. Jurgij. Dissensionis. Litis. Rixarum.

Streitt / Zwietracht / Spaltung / Hadern / Zancken / Mißverstandt / Widereinander seyn / Vneins seyn / Sich Zerfallen / Abwerffen mit einem.

INvicem raptare pro re aliquâ Amphitr. Argument. 2. ℣ 7.

Rixam ut potest dirimam Amph sc Quis tum ℣. 17.

Quà de re litigatis nunc inter vos: Rud. 4 4 ℣. 16.

Pulchrè glisci it prælium. Asin. 5. 2. ℣. 63.

Et decumbamus, suadebo hi dum litigant: Ibid 64.

Nulla controversia mihi tecum erit. Aul 2 2. ℣ 83.

Facinus audax incipit, qui cum opulento pauper homine cœpit habere negotium aut rem. Aul. 3. 4. ℣ 12.

Si qui pugnam expectat, lites contrahat Capt. Prol g ℣ 62.

Ego aliquid contrahere cupio litigij inter eos duos Cas. 3 2 ℣ 31.

Credo cum viro litigium natum esse aliquod. M. n. 5. 2 ℣ 15

Filia nunquam patrem accersit ad se, nisi aut commissi, aut jurgij causâ Men. 5 2. ℣. 21.

Accipito hanc ad te litem. Most. 5 2 ℣ 42.

Litigium est tibi cum uxore. Men. 1. 2 ℣. 42.

Uxor jam jurgio evitabit, si intrò rediero. Merc. 3 2 ℣. 14.

Neutrubi habeam stabile stabulum, si quid divortij fuat. Aul. 2. 2. ℣. 56.

In dissidium venire. Stich. 3. 1 ℣. 40.

Meum ne potius caput periculo præoptavisse quàm is periret, ponere. Capt. 3. 5. ℣ 29

Nunquàm hodie tecum commutaturus est pater unum verbum, si dices ducere And. 2. 4 ℣. 8.

Lites

Lites sunt inter eos facta maxima Eunuch 4 5 ✠ 8
Dabit hic aliquam pugnam centum a Eunuch 5 2 ✠ 60.
Dimsa jurgare, & gravite fe ra Adelph Asg ✠ 10.
Porto hoc jurgium ad uxorem, atque ea eam omne, quod mihi agrè est, evomam Hecyr 3 5 55
Desistere litibus. Phorm 4 3 ✠ 9
Quis scis, eos nunc discordare inter se? And 3 3 ✠ 43.
Hec fratri mecum non convenit neque placent Adelph 1 1 ✠ 34.
Falsas causas fingis ad disjortiam Hecyr 4 4 ✠ 171.
Lites sequi. Andr. 4 5 ✠ 16.
Parata sunt lites: succurrendum est Adelph 5 2 ✠ 6.
Nunc me hospitem lites sequi quàm hic mihi sit facile atque utile, aliorum exempla commovent Andr 4 6.
Ibi et parata lites: da wirstu zu tancken haben. Adelph. 5 3.
Potius quàm lites sequar, meum mihi reddatur. Adelph. 2 2.
Pater adest, mihi parata lites, quia mea Phorm. 1. 2.
Iam lites audies. Phorm 1 4.
Potius quàm lites secter Phorm 2. 2.
Fugitans litium Phorm. 4 3
Dic, quid velis dari tibi in manum, ut herus hic desistat litibus: ibid.
Neque lites ulla inter eas: postulatio nunquam Hecyr. 1. 2.
Simus & Crito vicini nostri hic ambigunt de finibus. Heaut. 5. 1.
Una injuria est tecum: id est, *actio de injuria.* Phorm. 5. 7.
Cum patre altercasti dudum. Andr 4 1.
Cum Davo egomet vidi jurgantem ancillam. Andr. 5. 1.
Iam, ut solet, jurgabit. Adelph 1 1.
Cedò, quid jurgabit tecum? was wird er können mit dir zancken. Andr. 2. 3.
Miles tendere: id est, *instabat, ut Philumena adduceretur: inde ad jurgium.* Eunuch. 4. 1.
Adortus jurgio fratrem de Psaltriâ istâ. Adelph 3 4.
Si aliquam partem aqui bonique dixeris, ut ille est bonus vir, tria non commutabitis verba hodie inter vos. Phorm. 4.
Vah. vituperas Adelph. 3. 4.
In eam hoc omne, quod mihi agrè est, evomam. Hecyr. 3. 5.
Cum patre altercasti dudum. Andr. 4. 1.
Quo damnato, tum cum severa judicia fiebant. HS XVIII. *millib. lis æstimata est.* in V. 204 b.
Quâ in civitate, C. Catoni HS. XVIII. millibus lis æstimata est. in V. 190. a.
Qui in æstimandis litibus appellatus non esset. In litibus autem æstimandis nemo appellabatur, nisi ex testium dictis, aut tabulis privatorum, aut rationibus civitatum pro Rab 124 a.
De litibus æstimatis Cn. Dolabella. in V 962. a.
Ex litibus æstimatis reportare aliquid in V. 26 a.
Litem capitis æstimare. pro Cl. 41. b.

P. Septimio senatore damnato, Qu. Hortensio pratore, de pecunijs repetundis lis aestimata est eo nomine. in V. 73 a.
Septimio Scaevola litem eo nomine aestimatam pro Cl. 41. a.
Mittit in consilium eosdem illos, qui litem aestimarant judices. B. 117. a.
His nominibus solis Cn. Dolabella HS. ad trecies litem esse estimatam. in V. 95. b.
Cùm in eum lites aestimarentur. pro Rab. 124 b.
Illarum rationem ex ea face legationis illa sunt nomina, qua Dolabella necessariò sunt aestimata. in V. 95. b.
Fundus de quo ambigitur. pro Cæc. 288. b.
In eo autem jure, quod ambigitur inter peritissimos, non est difficile. de Or. 106. a.
Vt inter eos, qui ambigunt, conveniat, quid sit id, de quo agatur. de Finib. 64. b.
Nihil est enim, quod inter homines ambigatur, in quo &c. de Or. 118. a.
Quae (causae) propter scriptum ambiguntur. de Or. 118. a.
Omnis res eandem habet naturam ambigendi, de qua quaeri & disceptari solet, sive &c. de Or. 151.
Ex contrariis scriptis si quid ambigitur. de Or. 118. b.
Ambigunt agnati cum eo, qui est secundus hares de In. 76. b.
Nihil ambigi potest, in quo non. Or. 208 a.
Nisi eum de vero ambigitur. ibid.
Si plures ambigent, &c. de In 70 a.
Ambigere de aliqua re. Top 224 a.
Si de hareditate ambigitur. in V. 100. a.
Nam iste cum eo litem contestatam habebat. pro Qu. R. 51. a.
Cum lis contestata cum Flavio damni injuria esset. pro Qu. R. 54. a.
In hanc rem me cognitorem dedisti: lite contestatâ, judicio damni injuria constituto, si sine me cum Flavio decidisti pro Qu. Rosc. 50.
Non enim procuratores litem contestabuntur: quo facto non sum nescius sponsores liberari A 261. a Significat *Contestari litem*, testari, & hdem dare, disceptare, & stare velle judicis sententiâ.
Iurgio cum aliquo contendere Brut. p 592.
Controversia nihil est. pro Quint. p 6.
Res in contentionem venit. pro Qu. p. 8.
Lites dare. pro Rosc. p 93.
Se in litem alicujus dare pro Qu. R p. 109.
In contentionem certamenque venire. in V. p. 157.
Cum civitate mihi res est acerrima, & conficientissima literarum. pro L. Flac. p. 281.
Cum voluntas scriptoris cum scripto dissidere videbitur. ad Herenn. libr. 2. p. 27.
Cum dua leges inter se discrepant ad Her. l. 2. p. 47.
Controversiam alicui constituere. ad Her l. 2. p 47.
Soles nonnunquam hac de re à me in disputationibus dissentire nostris. de Orat. l. 1 p. 220.

Stare

Stare à voluntate alicujus. de Inv. l. 2. p. 149.
Litem tibi intenderent. de Orat. l. 1. p. 280.
Doctissimi homines de maximis rebus dissentiunt. de Orat. libr. 3. pagin. 485.
Sedare discordias Brut p. 534.
Iudicium à judicio meo dissentit Brut p. 548.
Per vim multitudinis rem ad seditionem vocavit. de Part p. 598.
Quoniam igitur omne quod in controversiam venit. de part. p. 736.
Hoc in controversiam venit. pro Qu. p. 12.
Possumus aliquando depositis armis sine periculo fortunarum de re disceptare. pro Qu. p. 35.
Alienum animum à causâ habere. pro Sex. Rosc. p. 84.
In controversiam res venit. in Verr p. 237.
Seditiones ac discordias concitare pro L. Mur p. 258.
Non sedabantur discordiæ, sed etiam crescebat in eos odium. de arusp. resp. p. 954.
Dissensionem facere contra Rull. p. 107.
Nolim ad vestram contentionem revocare. pro Cn. Planc. pagina. 499.
Mihi cum illo nulla contentio maneret. Ep Att. l. 14 p. 448.
Non putasset de suâ dignitate mecum esse certamen. Epist Qu. Frat. l. 3. pagin 6,5.
Meum quid habent litium Acad. lib. 2. p.
Vt litibus & jurgiis se abstinerent de Div. l. 1. p. 197.
Litigandi vias alicui tradere de leg. lib. 1. p. 300.
Ferijs jurgia amovento. de leg l. 2. p. 327.
Feriarum festorumque dierum ratio in liberis requietem habet litium, & jurgiorum de leg. l. 2 p. 331.
Lites contractas judicare. de leg lib. 3. p. 317.
De quibus inter se digladiari solent Off 1. p. 13.
Suspitiosa fuit in Norbani causâ summa contentio. de Orat. lib. 2. p. 275.
Mecum sibi rem videant futuram. in Verr. p. 565.
Magna quotidiè contentiones inter me, & ipsum ex utriusque studio defensionis excitabuntur. pro Aul. Cl. p. 21.
Exæstuavit mecum pro Cn. Planc p. 518.
Qui incitarunt aliquando populi animos ad seditiones. S:st. 69.
Mihi cum Crasso contentio est. Phil. 2. 340.
Totâ in oratione tecum ipse pugnares. Phil. 2. 345.
Dies magnâ ex parte consumptus est altercatione. Epistol. ad Famil. libr. 1. pag. 7.
Mirâ sum alacritate ad litigandum. Ep. Att lib. 2 p. 55.
Vt cum eo uno verbo decertarem. Ep. Att. lib 3. p. 90.
Placet tibi pugnare verbis. pro Cæcin. p 618.
Oritur mihi magna de re altercatio cum Velleio. de Natur. Deor. l. 1. pagin. 9.

Ne numeretur inter vivos, decernat de vitâ, & ornamentis suis omnibus. Quint p. 14.

Judicio confligere ibid.

Iacet res in controversia. Erat tibi cum eo par contentio erat. pro Quæst pagin. 25.

Hac est iniqua concertatio, qua tu contra Alpherum velitaberis. pro Quæst. p 26.

De jure concurritur pro Qu p.29.

Ancipiti contentione de re dimicare pro leg. Man l p 631.

Res in contentionem aut discrimen aliquod posset venire. pro Cn. Planc. pag. 516.

Thermus cum Syllano contendere existimatur. Ep Att p 5. Vbi tamen de contentione honorum hoc capiendum.

Quoniam tanta controversia est, Dicaarcho familiari tuo cum amico meo. Ep Att l 2 p 65.

Mina Clodij contentione que qua mihi proponuntur, modicè me tangunt. Ep. Att. l. 2. p 69.

Nunc impendet summa inter eos contentio Epistol. Attic libr. 7. pagina 395.

Inter hos ipsos existunt graves controversia, multa nascuntur injuria, magna contentiones sequuntur. Ep Qu Fr. l. 1. p. 570.

Verum sine ulla contentione invenire volumus. Acad Qu l 2 p 6.

Nihil est ijs, qui placere volunt, adversarium Acad quæst l 2 p 8

Plerumque in eo sit tanta contentio, ut difficillimum sit, sanctam servare societatem. Offi. 1. p 13.

Tantum abest ab officio, ut nihil magis possit esse officio contrarium. Off 1. pagina. 19.

Eripit libertatem, pro quâ magnanimis viris debet omnis esse contentio. Off 1. pag 28

Quod si res in contentionem venit. Off l. 2. p 93.

Quin nunquam possit utilitas cum honestate contendere. Off l. 3. p. 104.

Si in honoris contentionem incidissent de Amic. p 197.

Quod sit huic talium virorum choro contrarium Off. l. 3. p 145

Quando verbis inter nos contendimus, non pugnis. Parad. 3. pagina. 229.

Plebs de suo jure periculosas contentiones facit. de Legib. libr. 3. pagina. 354

Nihil habuit contentionis cum tribunatu. ibid.

Cum Academici eorum controversias disceptarent. Quæst. Tusculan. l. 4. p. 415.

Rem perniciosissimam in civitatem inducunt, seditionem ac discordiam. Offic. 1 p 35.

Magna discordia orta Ibid.

In actiones omnemque vitam nullam discrepantiam conferre debemus. Off. 1. p. 45.

Sed

Sed ea quæ multum ab humanitate discrepant. Offic.1.p.57.
Quæ à sapientia dissidet plurimum Off.l.2 p.67.
Et quod eo tempore tanta discordia secuta sunt. Offic. 2.p.97.
Quæ non multùm discrepant ab opinione populari. Parad.p.212.
Nostra nobis sunt inter nos iræ discordiaq; placandæ. de Arusp. Resp. p. 492.
A tribuno plebis post meum interitum dissedissent. Sest.23.
Propter insitum quendam animi furorem ac discordijs civium ac seditione pascuntur Sest 50.
Commodiorem inimico suo contentionem reiectionis dare noluit. Vat. 81.
Dissidium exstiterat Cœl 119.
Controversias sedavit Corn 145.
Animus aberrat à sententiâ. Phil 7.p 436.
Iam omnis fracta est dissensio armis & extinctâ æquitate victoris. Marc. 292.
In contentionem venire alicuius rei. Orat. ante Exil.p.361.
Neque cessit tueri litium actiones maluit, antequàm controversias tolleret. Phil 9.492.
Seditionem facere Ep.Fam.lib.20.p.315.
Vocare in controversiam Ep.ad Fam l 13.p 410.
Cum Sardianis controversiam habere suis Ibid.
Acutilianam controversiam transfegeris. Ep Att.lib.1.p.9.
Leviter inter se dissident. Ep.Att.l.1 p.18
Non dissensione aut dissidio sed voluntate factum esse videatur. Ep. Att.l.1. p 31.
Ea est seditiosa, ea cum eo bellum gerit. Ep Att.l.2.p.47.
Nihil novi nisi Herculum cum Quintio acerrimè pro me litigasse. Ep.Att.l.13. p.424
Qui aberrum partibus dissentire videantur. Ep Att.l.15.p.470.
Non possumus, quin alij à nobis dissentiant Acad.l.2.p. 6.
De eo omnis est controversia. Acad.l.2.p.37.
Nihil ad hanc controversiam pertinebat. Acad l 2.p.41.
Ut minuam controversiam. Acad. l.2.p.43.
Vides quantum ab eo dissenserit Acad l 2.p 67.
Ecce nulla maior dissensio Ibid.
In multis rebus dissentiunt. Acad.l 2 p 73.
De bonis contrarijsq; rebus tantopere discrepant. Acad.l.2.p.75.
Nominibus differentes, re congruentes: à quibus ipsi verbis magis, quàm sententijs dissenserunt Acad.l.2.p.91.
Aliud dicere atq; sentire. Ibid.
Gemino autem Lucernæ lumine dissensionem declarari, ac seditionem moveri. de Divin.l.2.p 260.
Venit in contentionem Ibid. p.261.
Sed tu à contentionibus, quibus summis uti solebas, quotidie relaxes aliquid ut iam oratio tua non multùm à philosophorum lenitate abiit. de leg l.1.p 297

Ad illam Diodori contentionem, quàm περὶ δυνατῶν appellant, revertamur. de Fato. p. 210.

Vt aliquando controversiarum aliquem facerent modum. de leg. lib. 1. pag. 314.

Cui tamen ego assentior in omnibus, nec me mox videre. Hoc dico, controversiam istam totam posse sedari. de leg l. 1. p. 315.

Esset inter eos maximâ de re, & de omni vivendi ratione dissensio Ibid.

Ex hac autem non rerum sed verborum discordiâ controversia nata est de finibus Ibid.

Tanta inter eos dissensio extitit, ut manus conserere, atq; armis dimicare conarentur. 1. C. 297.

Oppidani discordare cœperunt. 6. 566. *Sic Terent.* And 3. 3. Quî scis, eos nunc discordare inter se?

Iam inter se palàm de præmijs ac sacerdotijs contendebant 2. C. 418.

Iam de sacerdotio Cæsaris, Domitius, Scipio, Spinterq; Lentulus, quotidianis contentionibus ad gravissimas verborum contumelias descenderant. Ibid.

Magnam illi hæc res offensionem, & contentionem ad omnes attulit. 2. C. 404. Das hat jhm bey jederman groß vngunst vnd zanck gemacht.

Parvo labore magnas controversias tollere 1. C. 291. Durch kleine mühe/ grosse sachen vertragen oder auffheben.

Per colloquia controversias componere. 1. C 292.

Hic dies, hic dies, controversiam nostram iudicabit. Ibid.

Heute/heute/wird man sehen wer recht/oder vnrecht hat.

Si diutius alatur controversia, fore, uti pars cum civitatis parte confligat 7. 208.

Quascunq; postea controversias milites inter se habuerunt, sua sponte ad Cæsarem introduxerunt. 1. C 333.

Haben alle streitige hendel für den Caesarem bracht.

Cicero

Cùm maximè consilio, studio, labore, gratia, de causa regia niteremur, &c. 1. 5.

Do wir vns am meisten vnd höchsten/in der sachen bemüheten.

Qui nos, quos favendo in communi causa retinere potuerunt, invidendo abalienaverunt 1. 7.

Non potui magis in arcem illius causa invadere 1. 9.

Die Hauptartickel angreiffen

Neq; obscuris personis, neq; parvis in causis res agetur. 3. 5.

Rudis esse videbar in causa. 4. 1.

Sie meinten ich verstünde die sache nicht

Eam causam Pompeius melius animatus, quàm paratus susceperat. 6. 6.

Ita pedetētim & gradatim tum accessus à te ad causā facti, tum recessus. 9. 14.

Hac controversia usq; ad noctem ducta, senatus est dimissus. 1 2. Nach dem sich der Handel biß in die Nacht verzogen/do man biß in die Nacht dräber gehandelt/da ist ein Raht von einander gegangen.

Controversias cum Epicureis habeo. 9. 25.

Ciatis,

Inter hos ipsos existunt graves controversiæ: multæ nascuntur injuriæ: magnæ contentiones consequuntur. Epist. 1. ad Q. fratrem.
Si quid controversiæ erit, in pignoris nostri differatur præsentiam. 1. 74. Symm.
Molestiâ litis quamprimum, te cognitore mavult absolvi. 1. 69.
Suscipere certamen pro absentis existimatione. 2. 31.
Habet expostulandi secum probabiles causas. 3. 17.
Certamen meum de amore ejus ingredere. 4. 39.
Fugitans litium 4. 68.
Cum propinquo tibi limitum nonnulla certatio est. 4. 71.
Fuit matri ejus cum procuratore tuo finalis quæstio in Siciliâ. Ibid.
Ampelii illustris memoria viri necessitudines incessuntur lite privatâ. 5. 66.
Agitari jurgii vos de peculio pagina indicavit. 6. 2.
Si quid inter eos concertationis est. 6. 5.
Quæso, ut vir optimo terminando apud te litis auctor esse digneris. Ibid.
Hinc in concertatio usque ad nefarias pugnas me absente processit. 6. 22.
Inclinatum alicujus negocium depulsâ lite sanare. 7. 94.
Iteratas tibi causam reditûs attulit. 8. 18.
Si quid inter illos decertationis est, tuo cedatur examine. 9. 50.
Huic parti longius, quam oportuit, immorata contentio est. 10. 39.
In litem venire. 10. 39.
Difficilis est exitus veterum jurgiorum. 10. 39.
Primum, ut meteus curiosa liti absolutâ definitione ponatis. 10. 39.

Amentiæ. Stultitiæ. Dementiæ. Insaniæ. Furoris. Imprudentiæ. Rabiei.

Närrisch/ Thöricht/ Vnsinnig/ Wansinnig seyn/ Vnverstendig/ Rasend/ Wüten.

D*Ementia ad quam compleri.* Amph. 1. 1. ℣. 8.
Quid tu istanc jubes pro cerritâ circumferri. Amph. 2. 2. ℣. 44.
Hæc quidem edepol larvarum plena est. Amph. 2. 2. ℣. 145.
Iam tu quoque hujus adjuves insaniam. Amphitr. 2. 2. ℣. 166.
Bacchanalia exercuisse oportet. Amphitr. *sc.* Tum me. ℣. 12. 30.
Quæ intemp. riæ agunt familiam nostram? Amph. *sc.* DI vostram ℣. 1.
Diris agitatur malis. Amph. *sc.* DI vostram. ℣. 19.
Non enim quid hero ego dicam meo malarei evenisse, quàm ve insaniam quam comminiscar. Aul. 1. 1. ℣. 30.
Numquam ego nisi hodie ad Bacchos veni in Bacchanal. Aul. 3. 1. ℣. 3.
Aperit Bacchanal hæc furit. Ibid. ℣. 6.
Nescio pol, quæ illum hominem intemperiæ tenent. Aulular. 1. 1. ℣. 33.
Larvæ hunc atque intemperiæ insaniæque agitant. Aulul. 4. 4. ℣. 14.
Hic hic morbus ... habitus est. Capt. 3. 4. ℣. 15.
Num tibi aut stultitia accessit, aut superbiam superat. Amph. 1. 2. ℣. 77.

Stultitia

Stultior stulto fuisti, qui iis tabellis crederes Curc 4.3 ℣.19

Mulo inscitior. Cist. 4.2. ℣.12. *De homine stupido & hebeti Catull.* Mule nihil sentis? *Sed MSS. Pall lectio, quam expressimus in secunda Editione nostra retinenda*: Non sum scitior?

Animo male est Epid 2.2. ℣.20.

Profecto delira[...]us interdum senes. Epid 3.3 ℣.10.

Quae intemperiae te tenent? Epid 3 4 ℣ 43.

Quis has huc oves adegit? Bacch. 5.5. ℣ h.e. *homines stolidos, vide Lexicon Plautinum* Ovis.

Quem ego nimio sapere sensi plus quam Thalem. Ibid.

Stultior es Barbaro Potitio. Bacch. 1 2. ℣.14 & 11.

Senex cerebrosus est certe Most 4 2. ℣ 36.

Nullum hoc stolidius est saxum Mil. 4.2 ℣.36.

Stultitia tua pene te perdidit. Mil. 2.4 ℣.54.

Pol id quidem haud mentire: nam tu es lapide silice stultior. Pœn. 1. 2. ℣ 78.

Nimia nos socordia hodie tenuit. Pœn 1 2.104.

Ardent oculi: fune opus est. Capt. 3.4 ℣.62.

Atra bilis agitat hominem. Capt. 3.4 ℣.64.

Deliramenta loquitur, larvae stimulant virum Capt. 3 4. ℣.66.

Me insanum verbis concinnat suis Capt 3.4. ℣.69

Me insaniam neque tenere neque mihi esse. Capt. 3.4. ℣ 87.

Desipiebam mentis. Epid. 1.2 ℣ 35.

Quae te mala crux agitat? Bacch. 4 2 ℣.62.

Quae te intemperiae tenent? Mil 2.5. ℣.24.

Sat edepol sui occisam saepe sapere plus multo suem, cum manducatur. Mil 2 6. ℣.104. *vide Lex. Plaut.* Prov.

Quae te res malae agitant? Merc. 1 2 ℣ 24.

Helleborum his hominibus est opus. Pseud. 4 7 ℣.89.

Elleborosus sum. Rud. 4.3 ℣ 87.

At ego territus Ibid.

Quas tu vides colubras? Stich. 2 2. ℣ 51. h.e. *insanus es, & a Furiis agitaris. vide* Muretum. *Var. Lect. l. 14. c. 19*

Insanit vehementius. Merc sce Dira. ℣.10.

Amoris vitio non meo nunc tibi morologus fio. Pers 1.1. ℣ 49.

Quid dicam? nisi stultitia mea me immemorem rapi Cist 1.1. ℣ 63.

Non tibi sanum est, adolescens, sinciput Men 3.2 ℣ 40.

Nisi sis impos animi. Men 1.2. ℣ 1.

Inceptio est amentium, haud amantium And. 1 3.

Age, si hic non insanit satis sua sponte, instiga. And 4.2.

Tu pol homo non es sobrius: id est, in[...]anis. And 4.5.

Iam satis credo, sobriam esse me, & nil mentitam tibi Eun 4.4.

Temulenta es, insanis. Eun. 4 3.

Sanus es aut sobrius? Heaut 4 2

Incerta haec si tu postules ratione certa facere, nihilo plus agas, quam si des operam,

peram ut cum ratione insaniat Eun.1.1.✝ 18.
Scitum hercle hominem:hic homines prorsum ex stultis insanos facit.Eun.2.2 ✝.23.
Pro supreme Iuppiter! minimè miror, qui insanire occipiunt ex iniuriâ: Ich möcht auch wol närrisch werden / wegen der grossen Unbilligkeit / die mir geschicht. Adel.2.1.
Pro Iuppiter, rediges tu home me ad insaniam.Adel.1.2.✝.31.
Vix sum compos animi: ita ardeo iracundiâ.Adel.3.2.
Incipit insanire:delirias:satin' sanus es? Adel 5.8.
Satin' illi Dij sunt propitij? Phor.4.3.
Ego pretium ob stultitiam fero:id est,iustè punior.Andr.3.5.
At ego infelix neq; ridiculus esse, neq; plagas pati possum: Ich kan anderer Leut Narr nicht seyn.Eun.2.2.
Flabellum cinere te asinum tantum Eun.3.5.
Ageum bellua,id est,stulta,*huic credis quòd dicat?*Eun.4.4.
Idem si vobis prodest, vos non facere inscitia est.Eun.5.9.
Fatuus est,insulsus, tardus,stertit noctesq; & dies Ibid.
In me quidvis harum rerum convenit,quæ sunt dicta in stultum,caudex,stipes,asinus,plumbeus:in illum nil potest:nam exsuperat eius stultitia omnia hæc.Heaut.5.1.
Hominum homo stultissime.Adel.2.2.
Abi si insciens.Phor.1.2.
*Quæ inscitia est,adversum stimulum calces?*Ibid.
Fibum narras mihi,cuius de stultitia dici,ut dignum est, non potest. Phorm. 2.1.
Quid pertimui autem bellua:Phorm.4 2.
Ita populus studio stupidus in funambulo animum occupârat. Hecyr. Prol.
Quæ res dedêre,ubi possem persentiscere,ni essem lapis.Heaut.5.1.
Imprudens,harum rerum ignarusq; omnium.Eun.1 2.
Vide sis,ne quid imprudens ruas.Heaut2.2.
Conveniam Pamphilum,ne de hac re pater imprudentem opprimat. And. 1.5.
Id voluit,nos sic nec opinantes duci falso gaudio, sperantes iam amoto metu inter oscitantes opprimi.And.1.2.
Utrum stultitiâ facere ego hunc,an malitiâ dicam,sciens an imprudentem incertus sum.Phorm.4.3.
Num tibi videtur esse apud se? Hecyr 4.4.
Homines secundis rebus effrenatos,sibiq; præfidentes tanquam in gyrum rationis & doctrinæ duci oportet. Off.18.b
O libidinem effrenatam & indomitam! pro Clu.20 b
Novi hominis fautorem,novi effrenatam violentiam in Att.1 44 b
Indomita atq; effrenata cupiditates.in Ver.88.a
Effrenatus & præceps furor alicuius de Ar 242,b
Mens & effrenata & præceps Pro Cæl.44.b

Pro-

Proiecta quadam & effrenata cupiditas pro Do 136.b
Libido efficit effrenatam appetentiam. Tusc.212.b
Qua te tenuit tanta dementia! in Vat 35.b
Prorsum oblitus sum mei Eun.2.314.
Eò redigis me, ut quid egerim egomet nesciam Eun.4.4.✝.23.
Satis iam bacchatus es, leno. Adel.2 1.✝.30.
Egone debaccbatus sum in te, an tu in me? Adel.2.1.✝ 31.
Ne me hac re obtundas sæpius Adel.1.2.✝.33.
Sed heus tu, vide sis ne quid imprudens ruas Heaut. 2.3 ✝.127.
Incurristi amens in columnas Or ad Brut p.692.
In amentiam incidere. in Verr.p.392.
Opinio ipsa & fama severitatis vestra obruet sceleratigladiatoris amentiam Phil.5.p. 409.
In rebus omnibus imprudentiâ laberis. Pro Caio Rabirio.p.16.
Mutina illi exultanti frenos furoris iniecit Phil.11 116.
Sic sum in Antonium invectus, ut ille non ferret, omnemq; suum violentum furorem in me unum effunderet Ep.ad Fam l.12.p 380.
Acerbissimè insanire Acad.l 2 p 14.
Sapientem in furere sustinere Acad l.2. p. 27.
Furore divino incitari de Div.2.p.25.
Furiarum castra incolere Qu.Tusc l.2.p.356.
Quas sine ratione, & sine ullâ spe bonâ furor edere potuit, impura belua multerum inflammatus furoribus. de leg.3 p.357.
Delirare, & mente captum esse. 1.Off.p.35.
Sic se res habet, ut eos agitent furia, neq; consistere unquam patiantur. Pro S. R.p.59.
In fabulis videtis, eos, qui aliquid impiè sceleratéq; commiserunt, agitari & perterreri Furiarum telis ardentibus: sua quemq; fraus, & suus terror maximè vexat, suum quemq; scelus agitat, amentiaq; afficit, sua mala cogitationes, conscientiaq; animi terrent. Ha sunt impijs assidua domesticaq; furia, qua dies noctesq; parentum pœnas, à consceleratissimis filijs Pro S R p. 86.
Scelerum pœnis agitatur, à mente consilioq; deducitur. in Verr.p.158.
Vsq; eò est commotus, ut sine ullâ dubitatione insanire omnibus ac furere videretur. in Ver.p.430.
Furor eius non pudore, sed metu ac timore repressus est. in Ver.p.431.
Quid hoc est? quod monstrum! quod prodigium in provinciam misimus, non unius libidinem, non suos oculos ad omnium insanias exploret. in Ver p.434.
Spumas agit in ore, ardent oculi, voce maximâ copulati veniunt. in Verr. p. 484.
Furor quidam sceleris, & audacia comes istius effrenatum animum, importunamq; naturam tantâ oppressit amentiâ ut nunquam dubitaret in conventu palàm supplicia, qua in convictos maleficij servos constituta sunt, ea in cives Romanos exprimere in Verr.p.546.
Ardent oculi, toto ex ore crudelitas eminet. in Verr.p.555.

Vul.

Vultus erat ipsius plenus furoris, oculi sceleris, sermo arrogantiæ. Pro L. Mur. p. 142.
Qui aliquando ex parte eius furorem exultantem repressit. Sest. p. 48.
Cum ille furibunda incitata sua mente vecorde venisset Sest. p. 58.
Furorem vestrum cedendo maluisse frangere, quàm resistendo Vat. 76.
Bonus insaniam ne inferat. Cœl. 08.
Voce & clamore abiecti hominis furorem & petulantiam fregi. Pis. 191.
In insaniam incidisti. Pis. 198.
Furoris, quos nullis legibus, nullis iudicijs frenare poteramus, ferro à cervicibus vestris repulit Mil. 253.
Tantus stupor & furor eum oppressit. Phil. 2. p. 363.
Quæ contentio eò vecordia processit Jug. c. 5.

Amicitiæ. Amoris. Diligendi. Charitatis. *Vide etiam supra* Rei Venereæ. Affinitatis: *& infra* Osculorum, Basiandi.

Freundschafft/ Lieben/ Bulen/ vff die Bulschafft gehen/ Löfflen/ Hertzen.

Amore capi alicuius. Amphitr. arg. 1. ✝. 1.
Usque adeò saturitatem capiet pater illius, quam amat. Amph. 1. 2. ✝ 10.
Nunquam edepol quemquam mortalem credo ego uxorem suam sic efflictim amare, proinde ut hic te efflictim deperit. Amph. 1. 3. ✝. 19.
Cuius cupiens maximè est Amph. Prol. ✝. 132.
Fœminarum nulla est, quam æquè diligam. Amph. 1. 3. ✝ 11.
Amare aliquem plurimum. Amph. 1. 3 ✝ 27.
Ille hinc abest, quem ego amo, præter omnes. Amph. 2. 2. ✝. 23.
Quem me amat, quam contrà amo Amph. 2. 2. ✝. 23.
Amans animum meum isti dedi. Asin 1. 2. ✝. 15.
Fixus hic est apud nos animus clavo Cupidinis: quàm magis te in altum capessis, tàm æstus te in portum refert. Ibid. 3. ✝. 4. & 5.
Sine me amare unum Argyrippum animi causâ, quem volo. Asin 3. 1. ✝. 38.
Tui amans abeuntis egeo. Asin. 3. 3. ✝. 1.
O melle dulci dulcior mihi os complectere. Asin. 3. 3. ✝. 24.
Num fumus est mulier, quam amplexare? Asin 3. 3. ✝. 29.
Isthac operâ suavius est complexo? fabulari. Asin. 3. 3. ✝ 50.
Neq; illa ulli suo pede pedem homini premat, cum surgat. Neq; illa ulli homini nictet, nutet, annuat, Asin. 4. 1. ✝. 30. 39. De tali Amatorum gestu vide *Electa Plautina.*

Nulla

Proiecta quadam & effrenata cupiditas pro Do 236.b

Libido efficit effrenatam appetentiam. Tusc.212.b

Quæ te tenuit tanta dementia? in Vat 35.b

Prorsum oblitus sum mei Eun.2.3 14.

Eò redigis me,ut quid egerim egomet nesciam Eun.4.4.✝.23.

Satis iam bacchatus es,leno. Adel.2.1.✝.30.

Egone debacchatus sum in te,an tu in me? Adel.2.1.✝ 31.

Ne me hac re obtundas sæpius Adel.1.2.✝.33.

Sed heus tu,vide sis ne quid imprudens ruas Heaut. 2.3 ✝.127.

Incurristi amens in columnas Or ad Brut p.692.

In amentiam incidere. in Verr.p.392.

Opinio ipsa & fama severitatis vestræ obruet sceleratis gladiatoris amentiam Phil.5.p. 409.

In rebus omnibus imprudentiâ laberis. Pro Caio Rabirio.p.16.

Mutina illi exultanti frenos furoris iniecit Phil.13.116.

Sic sum in Antonium invectus,ut ille non ferret, omnemq; suum violentum furorem in me unum effunderet Ep.ad Fam l.12.p 380.

Acerbissimè insanire. Acad.l 2 p 14.

Sapientem in furore sustinere Acad l.2. p. 27.

Furore divino incitari de Div.2.p.25.

Furiarum castra incolere Qu.Tusc l.2.p.356.

Quas sine ratione,& sine ullâ spe bonâ furor edere potuit, impura belva multorum inflammatus furoribus. de leg 3 p.357.

Delirare,& mente captum esse. 1.Off.p.35.

Sic se res habet,ut eos agitent furiæ,neq; consistere unquam patiantur. Pro S. R.p.59.

In fabulis videtis,eos, qui aliquid impiè scelerateq; commiserunt, agitari & perterreri Furiarum telis ardentibus:sua quemq; fraus, & suus terror maximè vexat,suum quemq; scelus agitat,amentiaq; afficit:suæ malæ cogitationes,conscientiaq; animæ terrent. Hæ sunt impijs assiduæ domesticæq; furiæ,quæ dies noctesq; parentum pœnas,à consceleratissimis filijs Pro S R p. 86.

Scelerum pœnis agitatur,à mente consilioq; deducitur. in Verr.p.158.

Usq; eò est commotus.ut sine ullâ dubitatione insanire omnibus ac furere videretur. in Ver.p.430.

Furor eius non pudore,sed metu ac timore repressus est. in Ver.p.431.

Quid hoc est?quod monstrum!quod prodigium in provinciam misimus,non unius libidinem,non suos oculos ad omnium insanias exploret. in Ver p.434.

Spumas agit in ore,ardent oculi,voce maximâ copulari veniunt. in Verr. p. 484.

Furor quidam sceleris,& audaciæ comes istius effrenatum animum, importunamq; naturam tantâ oppressit amentiâ ut nunquam dubitaret in conventu palàm supplicia,quæ in convictos maleficij servos constituta sunt, ea in cives Romanos exprimere in Verr.p.546.

Ardent oculi,toto ex ore crudelitas eminet. in Verr.p.555.

Vul.

Vultus erat ipsius plenus furoris, oculi sceleris, sermo arrogantiæ. Pro L. Mur. p 242.

Qui aliquâ ex parte eius furorem exultantem repressit. Sest. p. 48.

Cùm ille furiis incitatus suâ mente vecorde venisset Sest. p. 58.

Furorem vestrum cedendo maluisse frangere, quàm resistendo Vat. 76.

Bonus insaniam ne inferat. Cœl. 08.

Voce & clamore abiecti hominis furorem & petulantiam fregi. Pis. 191.

In insaniam ne deciditis. Pis. 198.

Furores, quos nullis legibus, nullis iudicijs frenare poteramus, ferro à cervicibus vestris repuli Mil. 253.

Tantus stupor & furor eum oppressit. Phil. 2. p. 363.

Quæ contentio eò vecordia processit Jug. c. 5.

Amicitiæ. Amoris. Diligendi. Charitatis. *Vide etiam supra* Rei Venereæ. Affinitatis: *& infra* Osculorum, Basiandi.

Freundschafft / Lieben / Bulen / vff die Bulschafft gehen / Löfflen / Hertzen.

A*More capi alicuius.* Amphitr. arg. 2. ℣. 1.

Usque adeò saturitatem capiet pater illius, quam amat. Amph. 1. 2. ℣ 10.

Nunquam edepol quemquam mortalem credo ego uxorem suam sic efflictim amare, proinde ut hic te efflictim deperit. Amph. 1. 3. ℣. 19.

Cuius cupiens maximè est Amph. Prol. ℣. 132.

Fœminarum nulla est, quam æquè diligam. Amph. 1. 3. ℣ 11.

Amare aliquem plurimùm. Amph. 1. 3 ℣ 27.

Ille hinc abest quem ego amo, præter omnes. Amph. 2. 2. ℣. 23.

Quæ me amat, quam contrà amo Amph. 2. 2. ℣. 23.

Amans animum meum isti dedi. Asin 1. 2. ℣. 15.

Fixus hic est apud nos animus clavo Cupidinis: quàm magis te in altum capessis, tàm æstus te in portum refert. Ibid. 3. ℣. 4. & 5.

Sine me amare unum Argyrippum animi causâ, quem volo. Asin 3. 1. ℣. 38.

Tui amans abeuntis egeo. Asin. 3. 3. ℣. 1.

O melle dulci dulcior mihi os complectere. Asin. 3. 3. ℣. 24.

Num fumus est mulier quam amplexare! Asin 3. 3. ℣. 29.

Isthac operâ suavius est complexo? fabulari. Asin 3. 3. ℣ 50.

Neq; illac ulli suo pede pedem homini premat, cum surgat. Neq; illa ulli homini nictet, nutet, annuat, Asin 4. 1. ℣. 30. 39. De tali Amatorum gestu vide *Electa Plautina.*

Neilla

Ne illa existimet amoris causâ percitum id te fecisse Asin 4 2 ✠ 13.
Istam amo, aliam tecum esse facilè possum perpeti Asin.5.1.✠.17.
Fateor me amore huius correptum esse oppidò. Asin.5.7.✠.34.
In delicijs habere aliquid. Asin 5.2 ✠ 36.
Ex amore tantum est homini incendium Asin.5.2.✠.69.
Amori operam dare Cas Prol ✠.58.
Deperire aliquam. Cas.1 1 ✠ 19.& 2 8 ✠.36.
Amore miserè deperit hanc mulierculam Cist.1.2 ✠.12.
Cum illâ quam tuus gnatus annos multos deamat Epi.2.2.✠ 35.
Hanc inquam filius meus deperibat fidicinam. Epi 3.4 ✠ 49.
Tactus sum vehementer visco, cor stimulo foditur. Bacch.5.2.✠.37. Vbi observandum, Amorem comparari visco, quo irretiuntur Amatores, tanquam Aviculæ. Vide Electa Plautina Tit. *Amoris*.
O venusta Venus, mihi quæ molestiam omnem detexit, tectus quâ fui, quam mihi amor & Cupido in pectus perpluit meum, madent in corde parietes. Most.1.3.✠ 6.
Euge oculus meus Most 1.3 ✠ 152.
Amica fieri potiorem seu potissimum esse amatorem, est ita insinuare & concitare se amicæ, ut pulsis rivalibus solus & primus placeat: & regnet in exoptatis amoribus Men.2 p 3.✠.8. *Vide quæ supra adnotavi*. Tit. Affinitatis, &c.
Meretricem ingenuam deperiebat, mutuò Atheniensis iuvenis. Mil. arg. 2. ✠.1.
Is amabat meretricem, & illum illa contra, qui est amor cultu optimus. Mil. 2 1.✠.21.
Nihil amas umbra es amantum magis quam amator Mil 3 1.✠ 29.
Nam qui ipse haud amavit, agrè amantis ingenium inspicit. Mil. 3. 1. ✠. 43.
Neq; dum exarui ex amore rebusq; voluptuarijs Mil.3.1 ✠ 45.
Adijcere animum alicui, & ad aliquem Mil.3 3.✠.23.
Demori aliquam. Mil.4 1.✠.23.
Differri amore alicuius. Mil.4.4 ✠.27.
Miserè aliquem amare. Mil.4.6.✠.32.
Vt quasi amore perdita est hæc misera! Mil 4 6.✠.38.
Ibi amare occepi formâ eximiâ mulierem, sed eâ ut sim implicitus, dicam. Merc. Prol ✠.13 & 14.
Amori neq; desidia in otio operam dedisse. Merc Prol ✠.61.
Amavi amensq; ut ut animum offirmo meum. Merc. Prol.✠.82.
Amorem missum facere me Merc. Prol ✠ 84.
Ita mihi in pectore, atq; in corde facit amor incendium Merc 3 4 ✠.3.
Quia nempe me afflictat amor Merc.3 4.✠ 63.
Adeò dum illius te cupiditas, atq; amor missum facit. Merc.3 4.✠ 72.
Hic homo ex amore insanit. Merc.2.2.✠.53.
Sanus non est ex amore illius. Merc.2.3 ✠.106.
Efflictim perit illius amore. Merc.2.3.107 &.108.

Velu-

Voluptate, vino, & amore delectavero. Merc 3 2 ℣ 5.
In amorem coniecit fortiùs Merc. scil Syra non ℣. 5.
Nunc nostri amores, mores, consuetudines, iocus, ludus, sermo suavis suaviatio, compressiones arctæ amantum comparum Pseud 1 1. ℣. 64 Compares amantes *sunt σύζυγοι. Horat. lib 2. Od 5.* Nondum munia comparis æquare valet *Catullus:* Nec tantum niveo gavisa est ulla columba compar. *vide etiam* Basiandi. *& Lexicon Plaut. Litt. H* Hortidulæ papillæ.
Cras mihi potandus fluctus est fullonius. h. e. *comprimendus sum.* Pseud. 3 1. ℣. 16
Si quis dat cui manus gravior sit. Pseud 3. 1. ℣ 17. *Ubi* Manus *notat id, quo usi sumus. Vide Lex. Plaut. Claudianus in Eutropium:* Quicquid ant as, dabit ille manus: communiter omni fungitur officio *Ibid* ℣ 367 Hic quoque consiliis meruit Consilium, *pro re turpissimâ. A Fullonibus translatione ductâ Seneca lib 4 Controv. Proœm* lascivam manum in sinum misisti.
Locum sibi velle liberum praeberier, ubi nequam faciat. Pœn 1. 3 ℣. 43 Senec. *Epist. 123. Una felicitas est bona vita: facere, esse, bibere, frui patrimonio. Vide sis Notas* Lipsij. *Et suprà Tit* Adulterij.
Earum hic adolescens alteram efflictim perit. Pœn. Prol. 96.
Vult emere miles quidam, qui illam deperit Pœn Prol. ℣. 104.
Amare velle se atq; obsequi animo suo. Pœn. 1 4. ℣. 48.
Limavi caput Pœn. 1. 2. ℣ 79 Limare caput *d cuntur amatores, quando ei amicâ caput iungunt, & tanquam terunt, ac liment sese mutuò fricando, dum osculantur* vide lex Plaut.
Illa cum illâ, neque cubat, neque ambulat, neque osculatur Bacch 4. 8. vers. 55.
Hanc equidem Venerem venerabor, me ut amet, ac sit propitia. Pœn. 1. 2 ℣. 66.
Professo domino suos amores Toxilus emit Pers arg ℣ 1.
Qui amans egens ingressus est praeceps in amoris vias. Pers. 1. 1. ℣. 1.
Facta est, sitq; in Veneris fano tum sacerdos Veneria indignè afflictatur. Rud. 1 2. ℣ 30.
Nimis pane inepta, atq; otiosa eius amatio est. Rud. 4. 5. ℣. 14.
Amoris obsequi. Tr. n 2. 1 ℣ 5.
Scio amorem tibi pectus obscurasse. Trin 2. 2. ℣. 40.
Tres unam pereunt adolescentes mulierem. Truc. arg. ℣. 1. *Propert. lib. 2.* indignâ merce puella perit: *pro*, deperit, amat. *vide Lips. Var. libro tertio, cap. 7.*
Amoris poculum accipere Truc. 1. 1. ℣. 22. Senec. Ep. 9. *Ego tibi monstrabo amatorium sine medicamento sine herbâ sine ullius venefica carmine, si vis amari, ama.*
Sin alter potior est. So der ander besser im Hoff ist. Truc. 1. 1. ℣. 27. *Vide Lex. Plaut* Potis. *& sup. Tit.* Affinitatis.
Benè dissimulatum amorem & celatum indicat. And. 1 1. ℣. 101.

M Co-

Consuetum facilè amorem cerneres. And.1.1.℣ 104.
In germani fratris dilexi loco. And 1 5 ℣ 57.
Hoc te solùm semper fecit maxime. And 1.5.℣ 589.
Istum amorem ex animo move tuo. Andr 2 1 ℣. 9.
Scimus quàm miserè hanc amarit. And.3.2 ℣ 39.
Frater Phædria puellam cùm deperiret Eun arg.℣.7.
Et tædet, & amoris ardeo. Eun.1 1 ℣.27.
Vtinam mihi esset aqua amoris pars tecum! Eun.1.2.℣. 11.
Quantum ego suspicor, animum ad virginem adiecit. Eun.1.2.℣.67.
Sine illum priores partes aliquot dies apud me habere. Eun.1.2 ℣.76.
Qui amat, cui odio ipsus est, bis facere stultè dico:
Laborem inanem ipsus capit, & illi molestiam affert. Hecyr 3.2.
Illa cum illo sermonem occipit, quando illud, quod tu das, expectat & amat. Eun.4 1.℣.8.
Iam dudum amat te, iam dudum illi facile fit.
Quod doleat: metuit semper, quem ipsa nunc capit
Fructum, ne quando iratus tu aliò conferas. Eun 3.1.
Quàm elegans formarum spectator sum, in hac commotus sum. Eunuch. 3. 5. ℣.19.
Gaudeo amorem omnem esse in tranquillo Eun.5 9.℣.8.
Vt haeream aliquâ in parte apud Thaidem Eun.5 9.℣.25.
Ctesipho autem in amore totus est. Adel. 4.2.℣.52.
Eius filiam ille amare cœpit perditè. Heaut 1.1.℣.45.
Ex quo firmiorem inter nos fore amicitiam posthac scires. Hecyr 4. 1. ℣ 18
Amorem perferre Hec.5 1.℣.18.
Habui illam ac si ex me esset nata. Hec 2.3.℣ 6.
Pudori an ne amori obsequeretur magis. fecit animi ut incertus foret Hec.1.2 ℣.47.
Paulatim elapsus est Bacchidi, atque huc transtulit amorem. Hecyr. 1. 2. ℣. 94.
Habebam alibi animum amori deditum Hec 37.℣ 14.
Quem ego intellexi illam haud minus quam se ipsum magnificare Hec 2 2.℣. 18.
Amor me tenet graviter. Hecyr 3.3.℣.44.
Amare aliquem perditè Phorm.3.2.℣ 32.
Distrahere amorem alicuius Phorm.3.2.℣.33.
Vterque utrique est cordi. Phorm.5.3.℣.17.
Amicus summus meus. Phor.11.
Homo amicus nobis iam inde à puero. Adel.3 4.
Neque illi benevolens, neque notus extra unam aniculam quisquam aderat, qui adiutaret funus. Sie hatte sonst gar keinen Freund. Pho.m. 1 2.
Tuis factis dignum feceris, ut amici inter nos simus, egoque tuam expetam amicitiam, aut te visum aut auditum vel me. Pho. 2 2.

Tu

Tu mihi cognatus, tu amicus, tu parens. Phor. 3.3.
Solus est homo amico amicus Phor. 3.2.
Vnáq; operâ nos sibi amicos iunget Hec. 5.2.
Cum quibus erat cunque una, iis sese dedere, id est, *reddebat se illis familiarem* And. 1.1.
Tute scis post illa quàm intimum habeam te, & mea consilia ut tibi credam omnia Eun. 1.2.
Hic parvæ consuetudinis causâ mortem huius tàm fert familiariter. And. 1 y 8.
Malo ex principio magna familiaritas conflata est. Eun. 5.2.
Ipsa accumbere mecum, mihi sese dare, sermonem quærere. Eun. 3.3.
Vnâ inter nos agere ætatem liceat. Wir wollen wol hundert Jahr bey einanderleben/ und uns vertragen können. Hec. 2.1.
Mihi magna cum eo iam inde usq; à pueritiâ semper fuit familiaritas Heaut. 1.2.
Tacebit, dum intercedet familiaritas Phorm. 4.1.
Quicum ingeniis conflictatur eiusmodi, neq; commovetur animus in ea re tamen And. 1.1.
Et tædet, & amore ardeo, & prudens sciens vivus vidensq; pereo. Eun. 1.1.
Sic homo est perpaucorum hominum Eun. 3.1.
Ego, dum licitum est, illa usa sum benigno & lepido & comi. Hecyr. 5.3.
Errat qui imperium credat gravius esse aut stabilius, vi quod fit, quàm illud, quod amicitiâ adiungitur (gravius, *id est*, firmius) Adel. 1.1.
Fores effregit: restituentur Ibid.
Pamphilum ipsum video stare ante ostium Hec. 3.4.
Cognatum comperit esse nobis. Phor. 5.3.
Is mihi cognatus fuit. And. 5.4
Patris cognatum atq; æqualem Archimenidem nostin'? Eun. 2.3.
Ego tum si advenissem qui mihi cognata ea esset, dicerem: itidem tu face. Phor. 2.2.
Verùm si cognata est maximè, non fuit necesse habere: sed id quod lex iubet, dotem daretis. Phor. 1.5.
Amicoatq; æquali suo inservire. Heaut. 3.1.
Cupio aliquos parare amicos beneficio meo Eun. 1.2.
Obsequium amicos, Veritas odium parit And. 1.1.
Homo est perpaucorum hominum h. e. *non delectatur multitudine amicorum.* Eun. 3.1.
Vetus verbum hoc quidem est, communia esse amicorum inter se omnia. Ad. 5.3.
Per nostram amicitiam, quæ incepta à parvis cum ætate accrevit simul And. 3.3.
Satis iam, satis Simo spectata erga te amicitia est mea. And. 5.1.
At nunc dehinc spero æternam inter nos gratiam fore: sæpè ex huiusmodi re

quapiam, & malo ex principio magna familiaritas conflata est. Eunuch. 5.2.

Quanquam hæc inter nos nupera notitia admodum est, inde adeò quòd agrum in proximo hîc mercatus es. Heaut. 1. 1.

Vel virtus tua, vel vicinitas, quod ego in propinquâ parte amicitiæ puto, welches ich für die nechste vnd beste Freundschafft halte. Ibid.

Scio te non usum antehac amicitiâ meâ, memorem me dices esse & gratum. Adel. 2. 2.

Ex quo inter nos scires posthac amicitiam fore firmiorem. Hec. 4.1.

Nostrâ utere amicitiâ, ut voles. Hecyr. 5. 1.

Te hoc moneo unum, qualis sim amicus, aut quid possiem, potiùs quàm inimicus periculum facias. Ibid.

Meum suavium: id est, *amica mea.* Eun. 3. 2.

Mea tu. Eun 4 3.

Anime mi. And. 4 2.

Di me omnes oderint, ni magis te, quàm oculos nunc amo meos. Adel 4 5.

Hic non amandus? hiccine non gestandus in sinu est? Ibid.

Amant inter se. Sie haben einander lieb Adel. 5. 3.

Qui te plus quàm oculos, hosce: sc. amat. Adelph. 5. 7.

Hic Phædria continuò quandam nactus est puellulam: hanc amare cœpit perditè. Phorm. 1. 2.

Amare cœpit, scin' quam? quò evadat, vide Ibid.

Aliis quia desit quod amant, ægrè est: tibi quia superest, dolet. Phor. 1. 3.

Amore abundas, Antipho. Ibid.

Tum præterea horum amorem distrahi, poterin' pati? Phorm. 3. 2.

Vterque utrique est cordi. Sie haben beyde einander lieb. Phorm. 5. 5

Satietatem amoris sumere. Phorm. 5. 5.

Amori obsequi Hecyr. 1. 2.

Hanc Bacchidem amabat, ut cùm maximè, tum Pamphilus, cùm pater, uxorem ut ducat, orare occipit. Ibid.

Hic animus partim uxoris misericordiâ devictus, partim victus huius iniuriâ, paullatim elapsus est Bacchidi, atque huc transtulit amorem. Ibid.

Priusquam hanc uxorem duxi, habebam alibi animum amori deditum. Hecyr 3 1.

Vix me illinc abstraxi, vixq; huc contuleram amorem meum Ibid.

Qui amat, cui odio ipsus est, bis facere stultè duco: laborem inanem ipsus capit, & illi molestiam affert. Hec. 3. 2.

Etsi amor me graviter consuetudoq; tenet: h. e. etsi eam valdè amem, tamen repudiabo eam propter adulterium. Hec. 3. 3.

Mitto iam osculari atq; amplexari: id nil puto Heaut. 5. 1.

Mediam mulierem complectitur. And. 1. 1.

Quò æquior sum Pamphilo, qui se illam in somnis, quam illum amplecti maluit Andr. 2. 5.

Vte-

Vtinam esset mihi pars æqua amoris tecum! O daß du mich so lieb hettest/ wie ich dich lieb habe! Eun. 1. 2.

Non quo quemquam plus amem, aut plus diligam. Ibid.

Misera præ amore exclusit hunc foras Ibid

Dies noctesq; ames me: me desideres: me somnies: me exspectes: de me cogites: me speres: me te oblectes: mecum tota sis: meus fac sis postremò animus, quando ego sum tuus. Eun. 1 2.

Rivalis: qui eiusdem, cuius alter mulieris, amore tenetur. Eunuch. 2 2.

Militem rivalem ego recipiendum censeo Eun. 5 9.

Deleo omnes dehinc ex animo mulieres. Jch wil keine mehr lieb haben Eun. 2. 3.

Hic verè est, qui si amare occœperit, ludum iocumq; dices fuisse illum alterum, præut huius rabies quæ dabit. ibid.

Ecquid nos amas de fidicinâ istac: id est, ob illam fidicinam, quam tibi dono dedi. Eunuch. 3. 2.

In hac commotus sum: id est, amore incensus Eun. 3 5.

Suspectans tabulam quandam pictam, ubi inerat pictura hæc: Iovem quo pacto Danaæ misisse aiunt quondam in gremium imbrem aureum, &c & quia similem luserat iam olim ille ludum, &c. Deum sese in hominem convertisse atq; per alienas tegulas venisse clanculum per impluvium, fucum factum mulieri. Eun. 3. 5

Certè extremâ lineâ amare, haud nihil est: ut si quis saltem videre possit, ad quam propiùs non datur accedere Eun. 4. 2.

At pol ego amatores audieram mulierum esse eos maxumos, sed nihil potisse: sc. *eunuchos* Eun. 4. 3.

Quæ mihi ante oculos amatorem coràm adduxisti tuum. Eunuch. 4. 7.

Non adeò inhumano ingenio sum, Charea, neque tam imperita, ut, quid amor valeat, nesciam: inquit Thais Eun 5 2.

Qui minùs huic. scilic *serviam, quàm Hercules servivit Omphalæ?* Eunuch. 5 8.

Tum autem Phædria, meo fratri, gaudeo amorem esse omnem in tranquillo: id est, *potitum esse eâ, quam amabat.* Eun. 5. 9.

Nunquam fui usquam, quin me omnes amarent plurimùm. Ibid.

Ego istuc ætatis non amori operam dabam Heaut. 1. 1.

Eam miserè amat Heaut 1. 2.

Hac forma ubi immutata est, illi suum amorem aliò contulerunt. Heaut. 2. 3.

Hi se ad vos applicant: ut nunquam ulla amori vestro incidere possit calamitas Ibid.

Minimè mirer, Clinia hanc si deperit. Heaut 3. 2.

Postquam me amare dixi, complacita est tibi And. 4 1.

Amicam alicuius subagitare. mit jhr schertzen oder kurtzweil treiben. Ibid.

Oramus te, Syre Heaut. 4 5.

Eia, ut eligans est ironicè: credas animum ibi esse: meynstu/er könne sie lieb haben Heaut. 5.5

Tum illa ut consuetis in facilè amorem cerneres,
Rejecit se in eum, flens quàm familiariter Andr. 1. 1.

Quam ego animo egregiè caram pro uxore habuerim And. 1. 5.

Si te in germani fratris dilexi loco Ibid.

Ah, quantò satius est, te id operam dare, qui istum amorem ex animo amoveas tuo, quàm id loqui, quo magis libido frustra incendatur tua And. 2. 1.

Omnes sibi melius malle esse, quàm alteri. Ein jeder liebt sich selber mehr/ als einen andern And. 2 5.

Nemo omnes nes quid. in sermus, quàm in ferè hanc amarit And 3. 2.

Amantium ira, amoris integratio est. Die Grameu/die sich nahmen And. 3. 3.

Meritò te semper maxumi feci, Chreme. Du bist mir lieb und wehrt. Ibid.

Age, si hic non insanit satis suâ sponte: (scilicet *amore*) *instiga.* And. 4. 2.

Hunc Pamphilum amantum, im storem virum, &c. And 4. 1.

In alio occupatus amore Der eine andere lieb hatte/ als die ich ihm geben wolte. And. 5 1.

Nunc animum rursum ad meretricem induxti tuum. Du hast dich wieder ahn sie gehenckt. Hec. 4. 4.

Virginem, quam amabat, eam confeci Eun 5 4. v. 6.

Quia enim, qui eos pueros gubernat, animus, infirmum gerunt. Hec. 3. 1.

Verbum herclè verum hoc est: Sine Cerere & Libero friget Venus. Eun. 4. 5.

Sed provehor amore, non enim id propositum est huic epistolæ. Andr. 182.

Si totum se ille in me profudisset Att. 102. a

Ego te nimio plus diligo Att. 6 a

Sin adventu tuo bellum confici potest, nihil sit antiquius. Epist 178.

Me id multo magis movet, quod mihi est sanctius ac antiquius. Att. 192 a

Ne dubitaris, quin quod honestius id mihi futurum sit antiquius. Attic. 101. b

Quod tibi & antiquissimum esse & ab initio fuisse omnium sermone celebratum est. Q. Fr. 294. b

Nihil mihi antiquius nostra amicitia est Att. 37. a

Antiquiorem Deiotaro fuisse laudem & gloriam, quam regnum & possessiones suas Pro Deiot. 114. b

Nihil quicquam habui antiquius, quàm ut Pansam statim convenirem. Ep. 170. a

De Tullia mea tibi antiquissimam esse video. At. 187. b

Nihil

Nihil vita antiquius existimare, omnia posteriora libertate ducere. in An. 247 a
Quo pacto societatem amoris ait se velle sumere. Phorm. 5 5 ✝ 6.
Tuper Dies, hunc amplexare ad Her. l. 4. p 129.
Quem amorem tandem existimamus etiam esse debemus in eiusmodi principijs? de Or 1. p 311.
Haec res una in amore, ac delicijs fuit in Ver. p 413.
Conciliare sibi amorem ab aliquo. Pro Arch. poet. 485.
Ferre aliquem in oculis. de Arusp. resp p 485.
In sinu atque in delicijs habere aliquem. de Arusp resp. p. 46.
Desideraverunt te oculi mei Pro Cn. Planc p. 498.
Quod a absocijs unicè diligebatur. Pro Cn. Planc. p 503.
Fui in oculis. Pro Cn Planc. p 522.
Ardeo incredibili amore patriae Prov. 165.
Semper immortalitatis amore flagravit. Marc. 290.
In medulla populi Rom ac visceribus haerebant. Phil. 1 337.
Omnem amorem hinc abiecit, atque in hanc transfudit Phil 2. p 368.
Eos singularis inter se consensu & amore devinciat. Phil. p 477.
Hoc a te peto ut si quid resideat in te amoris erga me, id omne in Pompeij negotio ostendas Ep. ad Fam. l. 1. p. 122.
Est in his tu: sum in amoribus Ep. Fam l 7. p. 172.
Hoc tantum significandum putavi, ut potius amorem tibi ostenderim, quàm ostenderem prudentiam Ep ad Fam. l 10. p. 277.
Summum amore eorum studium tenet Ep ad Att. l. 1. p. 16.
Cùm à paterno amore domesticoque discessi, Ep. ad At. l. 1 p. 31.
Nos tibi amore proximi sumus Ep. Att. l 1. p. 31.
Caesar favet ingeniis, nobilitatem & dignitatem hominum amplectitur. Ep. 63 b
Me amantissimè quotidie magis Caesar amplectitur Ep. 65. a
Diligere amore, amplecti, laudare aliquem Att. 8. a
An Antonius equites Romanos amplecteretur? in Att. 213. a.
Quia nimis amplecti plebem putabatur. Pro Mil 115. a
Parvulus filius, qui mihi videtur amplecti Remp. in C. 118 a
Nam quod ius civile tam vehementer amplexus es, video quid egeris. de Or. 101. a
Qui tanto amore suas possessiones amplexi tenebant. pro Syl. 178 a
Cum vero ea tua sit voluntas erga me, libenter amplector talem animum Ep. 74. b
Atque hoc mihi cum tuo fratre convenit. pro Lig 139. a
Mihi cum illo convenit, ut, At. 78. a. & in Att. 255. a
Optimè cum aliquo convenire in Ver. 234 a
An censes nihil inter eos convenire? nullam pactionem fieri potuisse. Att. 115. a
Non sinit eos convenit quin sit illud. de Orat. 207. b
nimis cognationem proximè attingit. in Ver. 113. b.

Pactum est quod inter aliquos convenit. de Inv. 70. b
Publicani nos summa necessitudine attingunt Q Fr. 290. b
Qui te aliqua necessitudine attingunt. Ep 206 a
Civitates, quæ essi iis, vetustate fide, & etiam cognatione populi Romani nomen attingunt. in Verr. 252. b
Si Deus nulla gratia, nulla hominum charitate tenetur, valeat. De Nat. 25. b
Lucius multum utitur Bruto. Att 254. a
Luceis Titiona fam liarissimè utor Ep. 209 b
Trebatio multos annos utor valdè familiariter. Ep. 4 b
Utor ad omnia Q Selicio Ep. 5. a
Pirata aliquos sibi instituunt amicos in Verr. 204. a
Deiotarus cum hominibus nostris consuetudines amicitiasq; iungebat. Pro D. 148. b
Inprimis amamus, charumq; habemus. 17.
Facis tu quidem abundantiâ amoris. 1. 9
Sic amplexabantur, sic in manibus habebant, sic fovebant, sic me præsente osculabantur Ibid.
Meus incredibilis in te amor 2. 1.
Quarum laudum gloria adamaris. 2. 3.
Si complecti hominem volueris 2 5.
Da te homini, complectetur 2. 7.
Amplector eius familiarissimos, qui me admodum diligunt, multumq; mecum sunt. 4 13.
Hoc magis sum Publio deditus, quòd me sicut alterum parentem & observat & colit. 5. 8.
Tantum accessit, ut mihi nunc deniq; amare videar, anteà dilexisse. 9. 14.
Ex animo vereq; d ligi 9. 16.
Fac valeas, meq; mutuò diligas. 10. 4.
Est omninò patria charitas maxima, sed amor voluntatisq; coniunctio plus habet suavitatis. 10. 5.
Respublica mihi est vita charior. 10 11. & 11. 5.
Quem tu in ore, & amore semper habuisti. 10. 28.
Totam Rempub. sum complexus Habe fur mich genommen Ibid.
Cæsarem dilexi summâ cum pietate & fide. 10 31.
Quàm nihil antiquius communi salute, ac libertate iudicarim. 10. 24.
Admirabilis est quædam tui nominis charitas, amorq; in te singularis omnium civium 11. 8.
Qui amicum etiam mortuum diligas. 11. 27.
Mirificè te diligit charumq; habet. 12. 12.
Is vero sit in sinu semper, & complexu meo. 14 4.
Qui mihi hæres in medullis. 15. 16.
Cura ut valeas, meq; ames amore illo singulari. 15. 20.
Tuam profectionem amore prosequar. 15.
Ut omnis caritas inter duos iungatur. de Amic. 99. b.

Est mihi cum eo domesticus usus & consuetudo. pro Sext. Rosc. 21. a.
Nam & inter nosmetipsos vetus usus intercedit, & Atticus noster majorem etiam mihi cum Cossinio consuetudinem facit. Ep. 213. b.
Mihi cum eo vicinitas & magnus usus est pro Cl. 27. b.
Cum illo summus mihi est usus. Ep. 142. a.
Conjunctus magno usu familiaritatis Ep 223 a.
Gerere amicitiam, liber de amicitia gerenda Ep 38. a.
Si longius in amicitiam provecti essent, si amorem ad adolescentiam perduxissent de Am. 102. b.
Omnem tuum amorem, que me es amplexus, omnemque tuam prudentiam confertoad eam curam. Ep ad Att. l. 7. p. 195.
Rogo, ut quoniam semper me amasti, eodem amore sis. Epist. ad Attic. libr 3. p. 83.
Dionysius mihi in amoribus est Ep. ad Att. lib 6. p. 172.
Balbum in oculis fero. Ep. ad Q Frat. lib. 3 p. 626.
Amore sum incensus Ep. ad Qu Fra. lib 3. p. 629.
Amatoriis levitatibus esse deditum de Fin. lib. 1. p. 121.
Quàm illa ardentes amores excitaret sui, si videretur! de Finib. l. 2. pagin. 149.
Qui intelligentiæ sapientiaque se amatorem profitetur. de Vniv. pagina. 386.
Flagrare alicujus amore. Quæst. Tuscul. lib. 4. p. 444.
Qui amori auctoritatem distribueremus. Quæst. Tusculan. libr. 4. pagin. 444.
Amatoriâ voluptate frui Qu Tusc. l. 4. p. 445.
Amorem sublevare. ibidem.
Novo quodam amore, veterem amorem tanquam clave clavum ejiciendum putat Qu Tusc. l. 4 p. 445.
Ingenerat inprimis præcipuum quendam amorem. 1 Off p. 7.
Si oculis honestas cerneretur, mirabiles amores, (ut ait Plato) excitaret sapientia 1. Off. p. 9.
Id sibi quisque ætatis genus degendæ constituit, quod maximè adamavit. Off. 1. p. 47.
Cum Oppius me hortaretur, ut adolescentem totamque caussam manumque veteranorum complecterer. Att 261. a
Ad ista obduximus, & humanitatem omnem exuimus. pro Ligario. 139. a.
Frater ejus mecum est multùm: quare ut instituisti, complectere adolescentem. Qu Fr. 32. b.
De ipso Tito Annio tantum tibi polliceor, te majore benevolentiâ ergate, si complecti hominem volueris, habiturum esse neminem. Ep. 20. b. 21. a.
Veterem pro ejus erga te benevolentia singularique officio libenter ex tuis literis complexus sum. Att. 180 b.
Quare - a - e homini, complectetur, mihi crede Epist. 21. a.
Neminem unquam est hic ordo complexus honoribus & beneficiis suis. de Pro. 77 a.

Complecti aliquem beneficio pro Planc 276.b.
Complecti aliquem benevolentiâ. pro Mar.132.b.
Comprehendere multos amicitiâ pro Cæl. 46 a.
Vehementer mihi gratium feceris, si hunc adolescentem humanitate tua comprehenderis Ep. 210.a.
Is enim nibus officijs per se, & per patrem, per majores suis totam Atinatem præfecturam comprehendit. pro Planc.268.b.
Amicitia Masinissa bona atque honesta permansit. Jug. cap. 5.
In amicitiam receptus à Publio. Jug cap.5.
Non minus me tibi, quam liberis, ob beneficia carum fore. Jug.cap.10.
Carum habere aliquem Ibid.
In amicis habere, magis, magisque aliquem indies amplecti. Jug.cap 7.
Quibus rebus sibi multos ex Romanis familiari amicitiâ conjunxerat. Ibidem.
Potius publicè, quam privatim amicitiam P Romani colere Jug.cap.8.
Ut hos caros habeas, ne malis alienes adjungere, quam sanguine conjunctos retinere Iug cap.10.
Non exercitus, neque Thesauri præsidia regni sunt, verùm amici: quos neque armis cogere, neque auro parare queas, officio & fide pariuntur, qui autem amicior, quam frater fratri. Ibid.
Amicitiam alicujus diligenter colere Jug.cap.14.
Tuâ virtute nobis Romanos ex amicis amicissimos fecisti. Ing.cap.10.
In Amicitiam à vobis recepti sunt, aut in suis rebus dubijs societatem vestram adpetiverunt. Iug.cap.14.
Familia nostra cum Populo Rom. bello Carthaginiensi amicitiam instituit. Iug.cap.14.
Vos mihi cognatorum vos adfinium loco ducerem Iug.cap 14.
Eum tametsi in amicis habuerat, tamen acceratissime recepit dando pollicendo multa Jug.Cap.16.
Ob ingenij multa bona Mauro carus acceptusque. Iug.108.
Devovere se amicitiæ alicujus. 3.84. Sich in eines Freundschafft gantz vnd gar ergeben/vnd einlassen / guts vnd böses mit jhm zu leyden/ Leib vnd Leben bey jhm zu lassen. Hanc sententiam & expositionem confirmare videntur reliqua Cæsaris verba, quæ ibidem sic leguntur: *Eruptionem facere conatus est (Adcantuannus) cum sexcentis DEVOTIS, quos illi SOLDVRIOS vocant: quorum hæc est conditio, ut omnibus in vita commodis unà cum his fruantur, quorum se amicitiæ dediderint. Si quid ijs per vim accidat, aut eundem casum unà ferant, aut sibi mortem consciscant: neque adhuc hominum memoria repertus est quisquam, qui eo interfecto, cujus se amicitiæ DEVOVISSET, mori recusaret.*
Aliquem cupidissimè amicitiam alicujus appetere. 1.25. Eines Freundschafft hefftig begehren.
Hi se ad eorum amicitiam aggregaverant. 6 166. Hatten sich zu jhnen geschlagen/ hielten mit jhnen.

Dece-

Decebat quàm veteres, quamque justa causa necessitudinis, ipsis cum Heduis intercederent. 1. 21.

Eisem favet, & capit Helvetiis 1. 11. Er ist jhn günstig/vnd meynets gut mit jhnen.

Illi amicitiam Romanorum sequebantur. 7. 226. Hielten mit jhnen Freundschafft.

Civitates, quæ in amicitia manserant, Pompeij magnis affecta beneficijs, eum diligebant 1. C. 319.

Cingetorix se, suosque omnes in officio futuros, neque ab amicitia populi Romani defecturos, confirmavit. 5. 124.

Pompejum se totum ab amicitia Cæsaris averterat. 1. C. 288.

Non minus libenter sese (Ariovistus dicebat) recusaturum populi Romani amicitiam, quàm appetierit. 1. 29. Er wolte den Römern die Freundschafft so lieb auffsagen/als er sie zuvor begehrt hette.

Cæsar dicebat se nihil de sua in Heduos benevolentiâ diminuere. 7. 215.

Tanta ac tam secunda voluntas provinciæ in Cæsarem reperiebatur. 1. C. 355.

Cicero. in Epist famil. lib. 12. epist. 30.

Non ex eo amor inter nos natus est, sed erat vetus & magnus.

Hunc ego amicum habere non curo. Idem libr. 3 Epistol. 8. Ich frage nach seiner Freundschafft nicht / Begehr mir jhn nicht zum Freunde zu haben.

Tàm sum amicus Reipub. quàm qui maximè. 5. 2.

Magna est apud omnes bonos tui charitas. 10. 22. Alle ehrliche Leute haben dich sehr lieb.

Me Pompei totum esse scis. 2. 13.

Vitæ consortium 1. 2. Symmach.

Mihi honesta multitudinis nulla vitatio est 1. 7.

Sui amantem usu rerum probare 1. 16.

Sum de summis ibus amicorum tuorum. 1. 19.

Suscipere aliquem. Ibid.

Obtinere apud aliquem veterem gratiam. 1. 21.

Amicitiam viri prudentis amplecti 1. 29.

Amicitiæ operam nusquam locavi æquè bene 1. 34.

Gratulor fratri amicitiam tuam contigisse 1. 36.

Amicitiam stabile diligentiâ perseveras. 1. 37.

Conciliare alicui amicitias alicujus. 1. 41.

Te oratum volo, ut nostri diligentiam perseveres. Ibid.

Amicitiam benè locare. 1. 42.

Amicitiam quotidiè experiundo provehere. Ibid.

Amicitiam tuam bonis uberant. 1. 43.

Amicitiarum munia exequi. 1. 47.

Amicitiam amicitias affectare. 1. 55.

Venire in alicujus amicitiam. 1. 67.

Moribus tuis proximis à te diligitur. Ibid.

Vt facilior aditus ad tuam notitiam perveniret. 3.67.

Religio te hortante sumsit exordium, me annitente argumentum sumat. 3.78.

Amicitiam ex clere. Ibid

Amplector inter nos futuræ familiaritatis auspicem voluntatem. Ibid.

Novæ familiaritatis auspicibus plus debetur officijs. 3.79.

Excolere amicitiam litterario munere. Ibid.

Vt perspicias benè cum his misceri fœdus amicorum, &c. Ibid.

Stet inter nos amicorum fida sinceritas. 3.80.

Hoc unum prætereundum non puto, summam mihi cum illo esse officiorum familiarium societatem. 3.91.

Vnde arbitror exabundanti promptam fore in eum præclara tuæ mentis affectionem, quam illi & decus proprium, & mea amicitiæ prærogativa conciliat. Ibid.

Hoc ad conciliandum Flaviano meo præstantia tua animum multùm credo valiturum. 4.2.

Te fama tua amicitiorem cùm fides militia, tùm necessitudinis affectio reddit. 4.7.

Hinc est, quod illi promerendi undique amoris vias invenias. Ibid.

Amicitia de mutuis constat officijs. 4.39.

Vir servantissimus amicitia. 4.11.

Est tibi animus tenax fidei, & ut in recipiendis familiaritatibus circumspecta cautela, ita in retinendis firma constantia. 4.15.

Non cadit in te ista suspicio, ut consultò amicitia negligens fuisse credaris. ibid.

Docuisti omnes, nihil ulterius ad destruendas amicitias callidum cogitare, quas videnc insidijs suis crescere Ibid.

Hilarasti mihi diem litteris quæ testata sunt vigere apud te nostræ amicitia diligentiam. 4.20.

Ipsum nostrum Martianum credo tibi sedulò prædidisse, quanta memoria & prædicatio tui in ore ac pectore meo vigeat 4.21.

Quid hoc testimonio diligentiam in te meam nitior adserere? Ib.

Nemo flagrantius amicitiam colit, quàm qui irascitur negligentia Ibid.

Nullum quippe delictum cura erga te frigentis cognosce. Ib.

Constanti religionis pares esse nitemur. 4.26.

Multiiugis officijs amicitiam nostram pergis excolere. 4.22.

Eusebius pars pectoris mei Ibid.

Quæso, ne amicitiæ vigorem languere, & munia frigere patiaris, quæ impatienter requiro 4.25.

Amicitiam sicuti facis, in exemplum tuere. 4.26.

Facit securitas mea, ut diligi me etiam à tacente non ambigam. 4.28.

Amicitia nostra fiducia non ex litteris pendet. Ibid.

Sufficiat aliquandò celebranda amicitia. Ibid.

Nec tamen, cùm à litteris temperares, ullam decessionem diligentia in me tua factum putavi. 4.30.

Tanta

Tanta est securitas veræ amicitiæ, ut de suâ fide æstimationem mutui amoris assumat. Ibid.

Non fero, ut ades quodammodo amicitiâ novus salutator adisse videaris. 4.35.

Iamdudum virtutes tuas pares fraternis in pectoris mei possessionem recepi Ibidem.

Crevisti etiam pro parte legitimâ paternâ in me familiaritatis successionem. Ibid.

Singulis vobis soliditas mei amoris accessit. Ibid.

Spargere bona animi in plures Ibid.

Tot tantisque pignoribus annexi, non æstimemus de epistolari tyrocinio charitatis ætatem 4.35.

Cùm Palatina eloquentia militares, amicitiæ tuæ porrexi dexteram 4.35.

Longa obsequiorum ejus inspectio faciet, ut me judices minora dixisse. 4.38.

Simul vereor, ne quid amori tuo in filium derogem 4.47.

Aliquem in primore congressu penetralis familiaritate dignari. 4.46.

Amicitiæ alicujus inferi. Ibid.

Cum illo mihi privata vita conditio communis est 4.50.

Suspicor aliquid amicitia nostra ex alloquij raritate decedere. 4.59.

In pectoribus sedem esse religionis scio. Ibid.

Amicitia nostra in ore multorum est 4.62.

Cùm amici res agitur. 4.63.

Amicitia tua viros bona frugis adjungo 4.73.

Cui si quid amoris impenderis, ad meam gratiam pertinebit. Ibid.

Amicitia observantissimus 4.74.

Incognitos quoque ad amorem propria familiaritatis invitant. 5.4.

Hu maximè nutrimentis amicitiarum cultus adolescit. 5.8.

Tibi, ut æstimo, amicorum conventus non onerosus est. 5.35.

Spera plures tibi hospites actuùm esse futuros Ibid.

Relatum in cultores tuos Aurelium familiarem meum gaudeo 5.5?.

Quòd amicitia mea V C. Sci. io, te mystagogo usus, accessit: 5.64.

Quærere familiaritatem bonorum. Ibid.

Committi in amicitiam puto 5.81.

Munia familiaris explere officij Ibid.

Et rebus & litteris partes religionis exsequeris. 5.91.

Meus in te cultus annosus est 6.17.

Si quid parentis testimonio tribuis, adolescentem apud te religionem primus aditus inveniat, continuoque experiatur facilitatem pectoris tui. 6.25.

Zenodorus filius meus nondum te consuetudine propiore cognovit, sed famâ conciliante jam ſu cepit Ibid.

Iustini antiqua nobiscum familiaritas. 6.27.

Deserere consortium alicujus. 7.27.

Invidet nobis exoptatissimam societatem Ibid.

Est ille

Receptum

Receptum in familiam tuam Auxentium in meo are duco. 8. 16.
Quo nomine amicitia nostra in arctiora fides iura convenit. Ibid.
Potissimis amicorum annumerari, 8. 21.
Tu es amicorum diligens. 8. 22.
Amicorum mihi subindè affluentium largiter est 8 23.
Quod serò ad te scribo, amicitia tenacis indicium est, cuius ex intervallo repetitis officijs memoria probatur. 8. 35.
Inter catera parentum decedentium bona. amicitia quoque affectanda successio est. 8. 43.
Studio validiore captanda familiaritatis hareditas. Ibid.
Vola inter nos promptiùs convalescat familia tua propagata coniunctio. Ibidem.
Si amicitia veteris memoria perseverat. 9. 1.
Studiosos sapientia viros in amicitia possessionem vocare. 9 2.
Amicorum te summatem esse, iamdiu attestantur experti. Ibid.
Amicitia tua dexteram porrigo Ibid.
Amicitia tua manum porrigo, & te sponte ad fidem nostra familiaritatis invito. 9. 4.
Amicitias inter nos, cùm Roma ageres, inchoatas munere scriptionis accumulo 8. 5.
Quadam scintilla sapientia est virtutum luminibus applicari, 9. 9.
Inter amicos ac familiares meos iure numeratur. 9. 16.
Votiva me in amicitiam tuam causa reducit, quamvis ob decus generis & morum tuorum familiaritas tua mihi fuerit ambienda. 6. 19.
Vita sua atque eruditio conciliabit amicitiam pleniorem. 9. 33.
Familiaritas maioribus delata. 6. 34.
Bona omine familiaritas copulanda. 9. 68.
Animorum nostrorum conciliatio tuo invitamento sumpsit exordium. Ibidem.
Amicitias optimorum expetere. Ibid.
Prior votum sarciendæ familiaritatis habuisti 9. 71.
Amicitias inchoare Ibid.
Amicitia sinceritas magis fidem postulat, quàm delinimenta sermonis. 9. 92.
Amicitias iungere. 8 112.
Maneat tantum amicitia, nihilque fortuna in eam liceat. 9. 117.
Amicitiam voti vo pignore fœderare. 9. 125.
Tibi autem plus me favoris impendere hortatur affinitas. 10. 4.
Olim me, ut res indicat, cogitationes numinis vestri secundo favore respiciunt. 10. 23.
Complecti aliquem. 1. 11.
Est hoc veri amoris indicium. 1 14.
Si te amor habet naturalis historia, quam Plinius elaboravit, en tibi libellos, &c. 1. 24.
Amore dignari aliquem. 1. 30.

Nemo

Nemo est mortalium, quem præ te diligam. 1.31.
Vadatum me honorabili amore tenuisti. Ibid.
In commutatu mei tibi, & parente & amico, & si quid utroque charius est, charior im fuisse sensisti 1.32.
Vereor, ne forte in nos parentis claudat affectio 1.33.
Adeò mihi in te veteris amoris nulla discessio est. 1.34.
Cumulatius diligere aliquem. 1.36.
Ferre alicui honorem amicitiæ. 1. 46.
Nostræ in te affectionis honorem mutuum facis. 1.47.
Implere jus amici. Ibid.
Scio germani amoris esse, quod suades. 1 55.
Nostro circa vos amore functus sum 1.63.
Amâ hominem placitum mihi 1.71.
Bassus optimis viris complacitus est. 1. 72.
Pensi aliquem habere 1.73.
Alicujus amicitiâ non gravari. Ibid.
Promerere amorem alicujus 1.81.
Id tantum videtur egisse, ut mihi ex munere conciliatio tui uberior proveniret. Ibid.
Viget in eo vena fraterna 1 90.
Quem sanctè atque efflictè diligis. Ibid.
Seu certè, nunquam me faciliorem favoris esse, quàm veri 99.
Potiri alicujus amore. 1 107.
Insummâ pono gratia, quòd te nostri diligentissimum familiaris stili frequens usus ostendit 5.1.
Fraternâ aliquem affectione complecti. 2. 10.
Paternum animum visu pignoris ubi foveris. 2.19.
Montibus convenire. 2.62.
Crescconio amico meo amorem tuum multa conciliant. 2 63.
Gratiam sui esse geminatam 2 67.
Quæso, ut commoditatem ejus prompto favore respicias 2.71.
Vir clarissimus honoratus, cumprimis mihi vitæ honestatisque complacitus. 2. 72.
Ille nulli unquam nostrûm tui amore cessit: quin imò semper primas sibi erga te partes observantiæ vendicavit 2 84.
Nunquam modum circa te habebit affectio 3. 6.
Tibi erga fistulis istius amor tantus est 3.23.
Uno lapsu amicæ vendicatio claudicavit. 3.25.
Affectionem alicui dependere. 3 65.
Affectionem litterarum munere, quotiens usus tulerit, augere. Ibid.
Ambo idem sumus. 3 66.
Quod Firmo incunctanter evenerit, si tuus favor vota hominis ad consueta nitentis annuerit. 3 67.
Si nosse digneris, quanta sit in domino Flaviano pectoris mei portio; amicitiam advenientis [illegible]ectere, ut duos obliges. 3.06.

Miror in hoc te mei amore progressum. 3.74.
Mihi ut est cura; ita solatio erit, si eum sciam verè in te Symmachum reperisse. 3.81.
Mente & affectione te non desero. 3.84.
Flavianum pectoris mei dominum, tui socium, harere animo tuo usque ad improborum dolorem nimis gratulor. 3.86.
Sæpè apud me de tali amicitiâ gratulatur Ibid.
Interest amoris, quem filio meo verè debeo. 4.2.
Dum meritis filij aliquid deesse contemplor, officium parentis omitto. Ibidem.
Nihil bona rei inter vos dividi amor aquus mutuus finit. 4.18.
Neque molestè fero, quòd apud te gratia fratris antistat 4.20.
Dederam provinciam germano tuo, cujus amore tibi non cesserim. 3.20.
Crescere inter nos cotidiè amoris debitum volo 4.32.
Certamen cum aliquo de amore alicujus ingredi. 4.39.
Si consideres, quanta sit innocentium raritas, amabis Desiderium filium meum, in paucorum electione numerandum. 4.40.
Quæso, ut illi per me amicitiæ tuæ sacrarium recludatur. Ibid.
Nostra caritas adyto pectorum recondatur. Ipsa habitatio cordis in aperto est. 4.42.
Huic ad promerendum favorem tuum nō solùm ipsius probitas, sed etiam commendatio mea aditum debet aperire. 4.53.
Elaborandum tibi non est, ut mihi amoris tui fidem facias 4.59.
Diligentiam mei continuo amore servaveris 4.65.
Si tibi cordi sum 4.66 Et *Quibus cordi sumus.* 5.18.
Huic si quid amoris impenderis. 4.73.
Semper te in primore affectionum mearum fronte constituo. 5.19.
Tribuere alicui favorem. 5.30.
Erit tua circa me affectionis. 5.34.
Quem judiciis probamus & amore complectimur. 5.39.
Quibus illo cura est. 5.41.
Adolescens multorum gratiâ viget. 5.48.
Pensius amare aliquid. 5.69.
Fraternam religionem, quam mihi semper mente exhibes, assiduo sermone testare. 5.73.
Admoneo, ut in meam gratiam validius diligatur. 5.80
Mei apud te curam vigere documento aucti circa se amoris intelliget. Ibidem.
Mereri alicujus favorem. 5.84.
Cupidissimum fui obvio sermone suscipere, & amicitiam postulatam non in longi usus tentamenta procrastinare, sed statim parili voluntate desiderio adventantis occurrere 6.24.
Amorem solitum alicui deferre 6.27.
Curam diligentiæ tuæ in me usu probatam crescere in dies gaudeo. 7.32.
A te justum favorem per me optat adipisci 7.34.

Tua

Tua erga eum diligentia non recipit augmentum. 7. 47.
Tantum esse apud te loci Aurelio meo gaudeo. 7. 63.
Nulla cavitas ita plena est, ut augmentum non capiat Ibid.
Vicissim nostram pro eo diligentiam, quam jubes ar esciere Ibid.
Dignum est, quantum apud me meriti collocavit, tantùm apud te benignitatis inveniat. 7. 86.
Quin immò religiosis officijs crescere inter nos causas mutui amoris expeto. 7. 96.
Hac summa est desiderij mei, ut in animo tuo reperiat amorem meo similem. 7. 95.
Commendatio pignorum quid ponderis habeat apud eum, qui suos diligit, non in dubium venit Ibid.
In favorem me Dynami cohortaris, cujus tibi amore non cesserim. 7. 96.
Flavianus te parili amore complectitur. 7. 100.
Athanasium bonis artibus clarum securius amare cœpi, postquam de eo judicium tuum comperi. 7. 125.
Nihil existimes amori decerptum 8. 11.
Amore certamus. 8. 22.
Promptiùs igitur te diligo, postquam hoc votum bona mentis inspexi. 8. 29.
Etiam de tacito amore non dubito 8. 55.
Epistola declarat mutuam in nos diligentia impetrationem 9. 2.
Tuam circa nos diligentiam privatim litterarum vicissitudo testabitur 9. 5.
In bona paterna nitentes, & ex eo genitos propagato amore contemplor. 9. 4.
Solam de te mercedem justi amoris expectat. 9. 42.
Ex amore descendit. 9. 101.
In amorem vestrum promptâ inclinatione concessit. 10. 29.
Vos populus amore complectitur. Ibid.
Quibus parentum immoratur affectio, Ibid.
Vivit in amore cunctorum. 10. 32.
Nunc in amorem tuum studia nostra creverunt. 10. 33.

Amittendi. Perdendi. Verliehren.

T*Anta est omnium rerum amissio.* 43. Epist Fam.
Malum est, liberos amittere. 4. 5.
Marcus Cato, summo ingenio, summâ virtute filium perdidit. 4. 6.
Existimabam omnes me, & industria mea fructus & fortuna perdidisse. Ibidem.
Nunc tu virum nactus ne dimiseris. 7. 17.
Tempus hoc si amiseris, te esse nullum unquam reperturum. Ibidem.
Ad Casarem rumores veniunt, aitus equitem perdidisse &. 8. 1.
Amissis opibus domum non reverti. 9. 5.
Libertas amissa. 9. 16.
Cuivis gratia gloriaque exire tempus amittas 10. 5.

Peccatum est nullum, nisi quod non unà animam cum ornamentis amisimus. 14. 4.

Amputandi.

Abbrechen/Einstellen/Innhalten.

C*Leomenes anchoras pracidi imperat* in Verr.253.b.
Naves pracidere aut incendere Att. 138.b.
Cotem novaculâ posse pracidi. de D.87.a.
Cinna collega sui consulis Cn. Octavij pracidi caput jussit. Tusc.239.a.
Pracidere alicui manum gladio. de In 69.b.
Amicitiam decet magis sensim dissuere, quàm repentè pracidere Off.24.b.
Pracidere fistula, quibus aqua suppeditatur alicui loco. pro Rab 96.a.
Tenedia libertas securi Tenediâ pracisa est Qu Fr.313.a.
Pracidere & abscindere sermonem, ut hic qui, &c nolo plura dicere. ad Her. 41. a.
Iam tibi maximam partem defensionis pracideris. in Verrem 139.a.
Pracidere alicui spem faciendi aliquid. in Verr.10.a.
Per abscissionem, si cum incipimus aliquid dicere, pracidimus. ad Herenn. 41. a.
Pracidere sibiipsi licentiam, libertatemque vivendi. in Verr.148.b.
Is sibi ipse reditum pracidit. in P.60.b.
Pracide inquit, statue aliquando quod libet. Ac.33 b.
Nunquam reo tàm humili, tàm nocenti, tam pracisè negavi, quam hic mihi planè sine ullâ exceptione pracidit. At.121.b.

Animi. Sententiæ. *Vide etiam* Cogitandi. Constituendi. Deliberandi. Consilij. Mentis.

Vide item Arbitrij *&* Sententiæ.

Gesinnet seyn/Gedencken/Muth fassen/Gut Hertz haben/Vorhabens seyn/ Willens seyn/ In Sinn nehmen/ Meynung/ Vermuthen.

N*Vmerò mihi in mentem fuit* Amph.1.1 ✠.25.& 2.2.✠.78. vulgò ενλογ... *eic arbitratur, sed prater rationem.* Vide *similia exempla qua collegi in Lexico Plautino litterâ* In.

Ita

Ita animatus fui Amph.2.2.ỷ.130.
Animum inducere. Asin.3 1 ỷ 5.
Bonum habe animum. Aul.2.2 ỷ.15.
Animus rediit mihi. Merc.3.1 ỷ.32.
Quod meo animo est ægrè. Merc. 2 3 ỷ 35.
Animum ego inducam tamen. Cist.3.1.ỷ.3.
Animum suum offirmare: h. e. vincere. Sein Gemüt vberwinden/vnd bezwingen. Merc. Prol.ỷ 81.
Patiar: facere inducam animum Bacch 5 2.ỷ.72.*Terent* Ne illis animum inducas credere.*Ita enim rectè distinguo apud Plautum, non ut alij*, patior facere:*quod durum est, ac vix Latinum*
Melius sanam est mulier mentem sumere. Men.5.2.ỷ.51. & Amphi.5 1.ỷ.31. Mentem sanam gestat.
Animo auscultare aliquid Pseud.1 3 ỷ.8.*Sic dictum, ut* obsequi alicui aliquid.
Nimis tardus est ad vorsum mei sententiam Mercat.3.4.ỷ.10.
Quicquid incerti mihi in animo prius aut ambiguum fuit. Pseud. 2. 4. ỷ.69.
Habe modò animum bonum Pseud. 3.2 ỷ.77.
Meo in pectore conditum est consilium Pseud.2.1.ỷ.3.
Habe bonum animum Mil 4 6 ỷ 21.
Animum eramfer ecit. Mil.4 8.ỷ.13.
Cupiens suus quid haberet animi filius cognoscere. Andr.Argum.ỷ.7.
*Poeta cùm primùm animum ad scribendum appulit.*Andr.prov.ỷ.1.
Animum occuparat in funambulo Hecyr ỷ.5.
In animum induxi. Hecyr.prol.ỷ 50.
Infirmum animum gerere, gubernat eos animus Hecyr.3.1.31.
Strenuum hominem praebuit. Phorm.2.1.ỷ.12.
Nonnunquam summis oratoribus non satis ea sententia eventus dicendi procedit. de Orat.lib 1.p 3.
Animus referendus est ad ea capita. de Orat lib.2.p.386.
In scribendo leni animo ac remisso fuisse. de Orat. lib.2.p 399.
Satis animo certo & confirmato me in hac causâ consistere posse. pro Quint. p. 27.
In re aliquâ animum habere. in Verr.p.270.
Animo soluto ac libero esse. in Verr.p.300.
Meum animum in illos, tum mei consilij negotijque totius suscepti causam rationemque proposui. in V.p.479.
Is est exorsus orationis mea, videte quem vobis animum suscipiendum putetis. pro Leg Man.p.62.
Animo nimis fracto atque afflicto esse. pro Dom.p.439.
Multi cives forti & magno animo invenirentur. Sest. :.
Mentem optimi viri suis consiliis ac fictis terroribus à defensione mei salutis averterunt. Sest 34.
Nos ut quieto & magno animo simus hortatur. Mil.125.

Est incredibili quodam animi robore septus. Mil. 263.
Quod animo intenderunt. Phil 10 p 468.
Animum alicujus confirmare & tenere. Epist ad Fam. lib. 1. p. 26.
Quo tandem animo in te esse debeo? Epist ad Fam. lib. 3 p. 84.
Levare animum molestiis. Ep. ad Fam. lib 4 p. 96.
Unà animum cum ornamentis amisimus. Epist. ad Fam. lib. 14 p. 450.
Ad existimationem imperij pertinere arbitratus sum, comprimere eorum audaciam, quò facilius etiam caeterorum animi, qui alieni essent ab imperio nostro, frangerentur Epist. ad Fam. lib. 15 p. 469.
Statutum sic cum animo deliberatumque habeo. in Verrem p. 346.
Non occurrit animo Acad. lib 2. p 76.
Ipsum animal orbant animo. Acad. lib. 20. p. 19.
Impressum in animo atque in mente. Acad lib. 2. p. 21.
Animus eripitur homini. Acad. lib. 2. p. 22.
Parum defigunt animos, & intendunt in ea, quae perspicua sunt . Acad. lib. 2. p 26.
Animi moventur eodem modo rebus ijs, quae nulla sint. Acad. libr. 2. pagina. 26.
Cum perturbationem animi illi ex homine non tollerent. Acad quaest. l. 1. pagin. 91.
Animos tranquillare. de Fin lib. 1 p. 117.
Temeritas animum semper excruciat, & sollicitat. de Finib. Lib. 1. pagina. 117.
Animum ab omni alia cogitatione traducere. 1. 2.
Animi inductio. 1. 8.
Hoc animo in nos esse debetis. 2. 1.
Polliceor tibi te majoris animi habiturum esse neminem. Ibidem.
Mihi erat in animo, proficisci in Ciliciam. 2 12.
Qui nos, quo animo inter nos sumus, esse nollent 3. 9.
Si fatis magni animi me perspectum habes. 3. 10.
Animi altitudo. Ibidem. & 4. 13.
Tuum primum animum, & alacrem perspexi ad defendendam Rempub. 3 11.
Novi tuum animum, tùm mihi amicissimum, tùm nullâ in caeteros malevolentiâ suffusum, contraque cùm magnum & excelsum, tùm etiam apertum & simplicem Ohn alle Falsch 1. 9.
Cùm te tranquilliori animo esse cognovero : id est, *minùs dolenti, perturbato.* 4. 5.
Fateor tuum consilium à multis magni ac fortis animi judicatum 4 7.
Nec confirmare te audeo maximi animi hominem. 4. 8.
Pompejus animatus melius, quàm paratus. 6. 6.
Magnum animum mihi semper ostendisti, & ad omnes casus ferendos constantem atque magnum, 6 12.
Acri animo, & attento ad quid intueri. de Finibus lib. 1. p. 119.
A consuetudine oculorum animum abducere difficillimum dicebat. de Nat. Deor. lib. 3. p. 124.

Mentem

Mentem sevocare ab oculis. ibid.
Mente aliquid comprehendere ibid.
Anxio animo & solicito esse. de Fin l.2.p.151.
Vt animus molestiis hisce potissimum relevaretur. de Divin. lib. 2. pagina 218.
Aciem animorum nostrorum virtutis splendore perstringitis. de Fin.l.4 pag. 2:8.
Animo esse quieto & libero. de Div l 2.p 245.
Animo & sensibus uti de Fin. l. 5.p.268.
Animis demittere de Fin.l 5 p 69.
Qui abstracti sunt animo de Fin l.5.p 275.
Animum praeoccupatum tenere Quaest. Tusc l.1.p.302.
Ardore animi coalescere. Tusc. l.1.p 312.
Cum animi celeritate contendere. ibid.
Nisi animum ad seipsum advocamus, secum esse cogimus, maximeque à corpore abducimus Qu Tusc l 1 p.325.
Quid... suscipiunt animum posse manere corpore vacantem. Qu.l. 1.pagin. 327.
Animi labes nec diuturnitate vanescere, nec amnibus ullis elui potest. de leg. l 2 p 329
Pendemus animis, cruciamur, angimur. Qu Tusc.l.1.p.335.
Vivere animo quieto Qu Tusc.l 2.p 350.
Mollimus animos nostros. Qu Tusc.l.2.p.357.
Nimis es animo molli Qu Tusc.l 2 p.368.
Animum comprimere Qu Tusc.l 2 p 369.
Animo succumbere. Q 1. Tusc.l.2 p.770.
Animum alicujus oblectare. Qu. Tusc.l 3.p.402.
Perleviter pungere animi dolorem. ibid.
Vacare omni perturbatione animi Qu. Tusc l.5 p.457.
Mederi animis nec eos turbulentos esse pati. Qu. Tusc.lib.4 p.419.
Animos demittere & contrahere. ibid.
Animum audientis suavitate detinere, Quaest. Tuscul.lib.4 p.421.
Mentem loco movere.ibid.
Animum perfundere.ibid.
Quem dicis aut fracto animo, & demisso fuisse. 1.9.
De me idem cogitabant abjectiore animo me futurum, id est, remisso & timidiore. Ibidem.
Illud vero pusilli animi & ipsa malevolentia jejuni atque inanis, id est inepti, nulla virtute, & modestia exculti. 2.16.
Qui hoc fortassè humilis animi diceres, illud pertinaciae. 4. 7.
Non quo ita sim fractus, ut aut hominem me esse oblitus sim. 9.11.
Romam erat nunciatum, cum paucis inermibus perterritis metu, fracto animo fugisse Antonium. 11.12.
Homines alii fracti sunt Ibid.
Animos affligere & debilitare metu. Qu. Tusc.l.4. p.427.

Perturbare animum Qu. Tusc l.4.p.440.
Sed nos umbris, deliciis, ocio, languore, desidiâ animum infecimus opinionibus, maloque more delinitum inivimus Qu. Tusc.l.5.p. 491.
Animum traducere ad voluptatem Quæst. Tuscul lib.5.p 491.
Exsuscitat animos & majores ad rem gerendam facit.1.Off.p 8.
Complecti animo & cogitatione debemus. 1 Off.p.47.
Gere igitur animum laude dignissimum Parad 5.p.235.
Nos verò siquidem animo excelso & alto, & virtutibus exaggerato sumus. Parad 5.p 276.
Nam quocunque te animo & cogitatione converteris.de Orat.l.p.270.
Sivi, animum ut expleret suum. And.1.2.
Atque expleam animum gaudio. Andr.2.2.
Vt me unum expleant Mich vergnügen Heaut.1 1.
Suam voluptatem expleat. Sein Lust büssen Hec.1 1.
Exple animum his. Laß sie jhren Willen haben. Hec.5.1.
Exple animum his ut credant Stelle sie zu Frieden. Hec.5.2.
Paternum intus animo suo morem gerit. Plaut.in Amphitr.

Annonæ caritatis.

Theurung. Wolfeylung.

C*Vm ingravesceret annona*. pro domo p 404.
Repentè vilitas annona ex summâ inopiâ & caritate rei frumentaria consecuta est, quantam vix ex summâ ubertate agrorum diuturnâ efficere potuisset pro Lege M. n.p 645.
In maximâ caritate annona familiam non alere. Off.l 3.p.134.
His omnibus annona creverat: jamque ad denarios quinquaginta in singulos modios annona pervenerat 1.C 315.
Cæsariani gravi annona sunt conflictati.5. 501.
Eo anno frumentum in Gallia, propter siccitatem, angustius provenerat. 5.135. War vbel gerahten.
Tempus erat ejusmodi, quo neque frumenta in hybernis erant, neque multum à maturitate aberant, ac civitates exinanita 1.C 313
Huc ascribere libet sim les phrases ex Oratione Ciceronis pro domo sua pagina 216.
Subito, illo ipso die carissimam annonam, vilitas necopinata consecuta est. Ibidem.
Iam penè belli metu deposito, commutatam annonam esse dicebant: qua, quia rursus in meo reditu facta erat durior: à me, cujus adventu fore vilitatem boni viri dictitabant, annona flagitabantur. Ibidem.
Petebatur à me frumenti copia: annona vilitas non habebatur, flagitabatur bonorum expostulatione. Ibidem.

Quasi

Quasi ego frumentum aliquod compressum tenerem. Ibidem *omnia.* Ibid.

Gleich als hielte ich auff tewrung.

Cunctationem Formianam multâ fruge & alijs hoc genus in usum necessarijs instruere 1.11.

Bonam frugem facere. 1.7. Symm.

Spernere alienam sententiam 2.91.

Discrepare à propriâ sententiâ Ibid.

Congerere frugem in proximæ hyemis impendium 1.61.

Desitum timemus annonæ 2.7.

Sterilis annus ne semina quidem terris commissa reddidit. 2.52.

Frumentariam urbis nostræ nulla auget invectio. Ibid.

Vtilitatis metus in angustias coegit civitatem. 2.55.

Hinc libens video, quid frugis æterna urbi indies accedat, quid Romanis horreis Macedonicus adijciat commeatus. 3.55.

Iam securitate saturamur. 3.55.

Post urbis nostræ exitiabilem famam re frumentariâ in tranquillum reductâ. 4.21.

Ad spem progressus. 5.16.

Postquam Romanæ juventutis magistris subsidia solemnis alimoniæ detracta sunt. 5.35.

Quam refoverit studium meum rei frumentariæ instaurata securitas. 5.47.

Nutrimenta senescentibus atque prima vicissim comportat. 5.67.

Ad eam diem convictum tibi paramus. 5.85.

Patriæ communi largas rei annonariæ copias polliceris. 5.94.

Pollucibilem victum utriusque elementi (terræ ac maris) ut vobis ministret opulentia. 6.71.

Nobis satis est, quod omnium, quæ capitis parte defruimur adeò largiter, ut ipsi quoque opimis dapibus affluamus. Ibid.

Mittere legationem ob angustias rei frumentariæ 6.12.

Subsidia annonæ in dies viginti oblatio prorogavit. Ibid.

Iussi ex re nostrâ Apula ad Campaniam frumenta deferri. Ibid.

Nunc votis opus est, ut divina opitulatio invehat commeatus. 6.14.

Solatur inter hæc populum spes frumenti à Patribus oblati. Ibid.

Salus civium privatâ conlatione producitur Ibid.

In eas angustias communis Patriæ fortuna deducta est, ut extrema vitanda sint. 6.15.

Didici commeatu annonario convalescere urbis securitatem 9.124.

Alimonia interim proviso fulta subsidio frugis Lybicæ stipulatur adventum. 7.18.

Æstate res rationesque nostræ novâ fruge ditescunt 8.20.

Horreis tantum frugis invexit. 9.42.

De communis patriæ victu celeriter invehendo, sollicite me apud te non sinunt angustiæ conditorum 9.14.

Quæso, ut vigore, quo præditus es, annonarios urgeri jubeas paratus. Ibid.
Quamdiu in alteram messem procedat ratio conditorum Ibid.
Facito sciam, quid invehant horrea dies singuli. 10.2.
Pari vigilia prospectum videmus, ut res annonaria satietati urbanæ liberalibus ingeratur. 10.21.
Subsidia victui nostro largitas vestra præstabit. 10.26.
Qua classis annonariis copiis augeat devota plebis al moniem. 10.29.
Puppes febeia onera Ægyptiæ frugis invexerunt Ibid.
Cùm populo & virginibus sacris commune esset annona. 10 61.
Quàm primùm iudices Africanos super hac specie Romanis horreis inferenda divinus sermo distimulet 10.55.
Ingravescente defectu Ibid.
Res annonaria in graves cogitur angustias. 10.38.1.
Secuta est publica fames, & spem provinciarum omnium messis ægra decepit 10 61
Puteolanis municipibus Divus constantinus c.l M. mod. in alimoniam civitatis indulsit. 10 60.
Honoraverat lex parentum Vestales virgines, ac ministros Deorum victu modico. 10.61.
Sylvestribus arbustis vita producitur. Ibid.

Annotandi.

Vffschreiben.

R*Eferre epistolas in volumina* Ep 263.a
Referre nomina in codicem accepti & expensi. Pro Q R 45 b
Cum scirem ita iudicium in tabulas publicas relatum pro Syll. 175 a
Nisi forte, si quid m mortis causa retulisti libelli m, id numerabitur in actis. I.A 156.b
Referre in tabulas, quodcunque commodum est, & inferre rationes falsas. Pro Flac 150.a

Annumerandi. Adscribendi.

Zehlen / Zurechnen / Rechnen / Halten vor etwas / Miteinzehen / Vnterzehlen / Vatterme gen.

V*Nem etiam hoc vos oro, ut me in vostrum gregem recipiatis.* Eun. 5.9.
In hac ego legatione sim, aut ad id. osita m admissa. ear, in quo in A 242 b
Tre-

Ante-

Anteponendi. Excellendi. Præponendi. Præferendi. Præstantiæ.

Vorziehen/Vorsetzen/Vorkommen/Vorgezogen werden/vorgehen.

S*Ed quoniam pietatem amori video tuo pravortere.* Pseudol. 1. 3. vers. 58.
Nemo antecedat filio credo meo. Pseud. 1. 5. ỽ 3.
Hoc praverti&ur principio Pseud. 2. 2. ỽ 8.
Quæ habent nocturna ora noctu sacrificatum ire occupant Pœn. 1. 2. vers. 107.
Illic redeundum est, ne mi uxorem pravortisse dicant præ Republicâ. Amph. 1. 3 ỽ. 30.
Sicut nos inter alias præstitimus pulchritudine. Pœn. 5. 4. ỽ. 21.
Solus est quem diligunt Dij And 5. 6 ỽ. 9.
Homo homini quid præstat! Eun. 2. 2.
Hæc superat ipsam Taidem Eun. 2. 1.
Chremes hoc mihi præstat. Heaut. 5. 1.
Nam exuperat eius stultitia hæc omnia Ibid.
Id virtus quia superet tua. Adel. 2. 3.
Quo vir melior es multo. Adel. 4. 5.
Incredibile est, quantò herum anteeo sapientia. Phorm. 2. 1.
Homines bestijs præstant. de Inv. l. 1. p. 137.
Iam neminem antepones Catoni Brut. p. 538.
Qui enim his rebus, quas dixi, excellunt, ipsâ virtute videntur excellere. in Top p. 719.
Neminem mihi præponendum puto. in Verr. p. 112.
Non quo mihi potior sit officij mei, quàm huiusce salutis defensio. Pro Mur. 224 a
Mors quæ civibus Roman semper fuit servitute potior. in A. 228. b
Res est potior oratione Ep. 180. a
Filius plus pollet, potiorq́; est patre. Tusc. 224. b
Qui hæc legere assueverit, iudicabit nulla ad legendum his esse potiora. de Fi. 51. a.
Si quid eiusmodi acciderit, ne quid tibi sit famâ meâ potius. Attic. 251.
Illa semper potiora duxisti, quæ ad sapientiam spectarent. de Orat. 150. b
Itaque cives potiores sunt, quàm peregrini, propinqui quàm alieni. de Amic. 99. a

To-

Topice,qua ad usum potior erat. Top.221 b
Quid potius, id est, *quid melius*. in Ver.98.a
Nemini concedo, qui tibi potior vetustate necessitudinis possit esse. Epistol. 144 b
Cùm in Africam venissem, nihil mihi fuit potius, quàm ut Masinissam convenirem regem. de Som.126 b
Incredibile est quantò herum anteeo sapientiâ. Phor.1.5.
Miror, ubi ego huc anteverterim. Eun. 5.7. 12.
Qui anticipes eius rei molestiam Ep.ad Att.l.8.p.260.
Ego statui dignitatem & salutem provinciarum atque sociorum meis omnibus commodis, & rationibus praeferri oportere. pro lege Man. p.656.
Extremum mihi proposui pro lege Man p.654.
Neq; me tibi, neq; quenquam antepone Ep Att.l.1.p.32.
Quem illis esse in principibus facile sunt passi. 1.7.
Constantiâ & gravitate superare 1.9.
Ibi me illis esse, vbi aliquo numero sis, id est, *autoritate*, seu, *ubi studiorum tuorum socios & amicos habere possis.* 1.11.
Habes neminem honoris gradu superiorem 1.17.
Hoc ipso vincis viros optimos, Ibid.
Later virtute & officio alterius omnium seculorum & gentium principibus, alterius iam pridem iuventutis scilicet principis, h.e. *qui virtute omnes sua aetate iuvenes excellit.* 1 11.
Omnes cives sic existimant quasi lumen aliquod extinctis ceteris, elucere sanctitatem & prudentiam & dignitatem tuam. 4 3.
Adolescens primarius. 4.5.
Non enim ijs rebus pugnabamus, consilio, autoritate, &c. *qua erant in nobis superiora,* id est, *qua in nobis excellebant, quibus vincere facile poteramus.* 4.7.
Polliceor tibi eximium & singulare meum studium 5.8.
His rebus praestabamus, qua non prodeunt in aciem. 6.1.
Caesar mirificè ingenijs excellentibus, quale est tuum, delectatur. 6.6.
Fuisti oi dinis tui facilè princeps. 6.10.
Et me & alios prudentiâ vincis 9.2.
Negant se dubitare, quin praestantissimum te civem, & singularem consulem praebeas. 9.14.
Verum nescis, quam alte ascenderis. 10.26.
Robur & soboles militum interijt. 10.32.
Cùm te constet excellere hoc genere virtutis. 11.21.
Fatale nescio quid, tua virtuti datum : id est , *excellens* , *& divinum.* 11.13.
Et tamen nihilominus, Αἰὲν ἀριστεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων. Id est: *Adeptum a semper contendere, & praestantiorem esse reliquis. Sic Homerus ait, 11. Iliad Peleasenem filio praecepisse Achilli: Et à puero se adamasse hunc versum affirmat* Cicero in Ep.ad Q Fra.lib.3. 13.16.

An pangis aliquid Sophocleum, id est, *egregium & excellens*. 16. 85.
Reperies multos, quibus periculosa & callida consilia quietis cogitationibus splendidiora & maiora videantur. Off. 1 p. 13.
Qui anteire cæteros virtute putant. Offic. lib. 2 p. 78.
Itaq; non ut aliquando anteponeremus utilia honestis. Off. l. 3. p. 118
Multum omnibus corporum viribus & dignitatibus antestiterunt. de Inv. l. 2. p. 198
Dignitate cæteros antecellit. in Ver. p. 346.
Omnibus ingenij gloriâ antecellit. in Verr. p. 346.
Omnibus ingenij gloriâ antecellere. Pro Archiâ Poet p. 346.
Vt amicitiam omnibus rebus anteponatis. de Amic. p. 89.
Sic etiam moderationi modestia semper anteponenda. Off. l. 1. p. 63.
Neq; maius aliud, neq; præstabilius invenire. Iug. cap. 1.
Cum omnis gloriâ anteire. Jug c 6.
Alia omnia abunde erant, industria, probitas militia magna scientia, animus belli ingens, domi modicus, libidinis & divitiarum victor Jug c 63.
Cui quanquam virtus, gloria atq; alia optanda superabant Jug c. 73.
Sua necessaria post illius honorem ducerent. Jug c 64
Semper se (Pompeium) *Reipub. commoda privatis necessitudinibus habuisse potiora*. 1. C. 291.
Sibi (Cæsari) *Reipub primam fuisse dignitatem, vitaq; potiorem* 291.
Se (Cæsarem) *ad omnia descendere paratum, atq; omnia pati Reipub. causa*. 202.

Apparendi. Elucendi. Claritatis.

Herfür leuchten.

A*Micitia magis elucet inter æquales*. de Am. 115 a.
Vt animi excellentia magnitudoque cum in augendis opibus, utilitatibusque & sibi & suis comparandis, tum multo magis in his ipsis despiciendis eluceat. Offic. 4. b.
Nemo studet eloquentiæ, nisi ut in caussa & in foro eluceat. de Orat. 113. b.
Quid est igitur, ubi elucere possit prudentia? pro Fon. 278. b.

Appetitus. *Vide infra* Cupiditatis.

Begierde/ Lüsten.

Q*Vi appetitus longiùs evagantur, & tanquam exultantes sive cupiende, sive fugiende, non satis à ratione retinentur, si sine dubio finem & modum transeunt* 1. Off. p. 41.

Aut

Aut libidine aliquâ aut metu commoti sunt, ut voluptate nimiâ gestiant. ibid.

Appetitus omnes contrahendi sedandiq;. 1 Off. p. 41.

Appetitum rationi obedientem praebeamus. 1. Off. p. 53.

Efficiendum est, ut appetitus rationi obediant, eamq; neq; praecurrant, nec propter pigritiam aut ignaviam deserant: sintq; tranquilli, atq; omni perturbatione animi careant. 1. Off. p. 41. 1.

Appetitione nimiâ inflammari. Q. Tusc. lib. 4 p. 427.

Applicandi. Adiungendi. Accommodandi.

Zuthun/Beythun/Beyfügen/Begeben vff etwas.

TUm ille egens fortè applicat primùm ad Chrysidis patrem se. Andr. 5.4.

Ipsum animum aegrotum ad deteriorem partem plerumque applicat. Andr. 1 2.

Sententia ad tempus arbitriumq; amicorum meorum composita. 10.11.

Minime sum ad te consolandum accomodatus, id est, aptus 5.16.

Hoc tempus totum est ad unius voluntatem accommodandum 1.5.

Illud si fecissem ad id meas litteras accommodassem. Wolte mein schreiben darnach gerichtet haben. 415.

Meum consilium potiùs meum accommodabo ad tuum. 9 7.

Ne ille pro se dictum existimet, qui nuper fecit: &c. id est, *ad se applicet.* Heau. Prolog.

Animum ad aliquod studium adiungere. And. 1.1.

Animum ad aliquam rem adijcere. Eun 1.2.

Ipsum animum aegrotum ad deteriorem partem plurumque applicat. Andr. 1.2.

Approbaudi. Assertionis. Asseverandi. *Vide etiam* Consentiendi. Confirmandi. Comprobandi.

Gut heissen/Zustimmen Gesellen.

QUiesco ergò: *Amo te.* Poen. 1.2 ℣. 42. *Venusta famula, eùm grata, & accepta nobis aut facta aut verba aliorum significamus.* Cas. 2.2. ℣. 24.

Cicero: De eâ re multum te amo.

Approbare vera pro falsis. Acad. l. 2. p. 29.

Aequitatem tuam non potui non probare 1.10.

Haec sententia sic & illi & nobis probabatur. 1 7.

Gaudes

Gaudeo tibi consilium probari meum 1.9.
Virum fortem mihiq; inprimis probatum Antonium misi ad te.3.6.
Gratulatio tua mihi est probatissima. 4 11.
Scito ea, quæ nos pro salute patriæ gessimus, orbis terræ iudicio, ac testimonio comprobari.5.7.
Nobis quidem ipsis displicemus. 7. 34.
Tui politici libri omnibus vigent, id est, *probantur, & ab omnibus leguntur*. 8.1.
Quæ facimus prudentissimo cuiq; maxime probata esse volumus.6.11.
Id fecissem Musis omnibus approbantibus.7.24
Huic tu libro, maxime velim ex animo, si minus gratia caussâ, suffragere. Wollest dirs gefallen lassen. 12.17.
Puto enim, etiamsi rem minus probabis, tamen iucundum tibi fore.Ibid.
Si tu honorem meum sententia tua comprobaris.15.4.
Si quid ex te placuerit.12 Symm.
Periculum iudicij alicuius facere.1.43.
Qui nobis auctor ante omnes esse dignatus es iungendæ per filios necessitudinis, atque maneas adprobator 4 14.
Qui his testimoniis diligentiam in te meam nitor adferere 4.21.
De quo *non falli meum iudicium statues, cùm in examen tuum venerit*. 4.40.
Excusationem iuvenis non libenter accepi: cætera morum probavi.4 47.
Vni orationi fiduciam fecit publicus favor.4.64.
Cunctis responsa nostra placuerunt 6.12.
Consilium sanctitatis tuæ salubre mihi visum est. 6.12.
Iudiciorum non refutat humanitas.7 84.
Litteris alligavi, quod iudicijs approbatum est.7.89.

Appropinquandi. Imminendi.

Zunahen/Herbey nahen.

IMpendebat direptio, imminebat tuus furor omnium fortunis & bonis. Pro Dom.218.a
Certior sum factus, Parthos ab illo aditu Cappadociæ longè abesse Ciliciæ magis imminere. Att.79.a
Ipse autem eo die in Pætiniostri tyrotarichum imminebam Att.231 a
Qui imminere tam cupiditate videntur in tribunitiam potestatem Pro Do. 222.b
Huius mendicitas aviditati coniuncta in fortunas nostras imminebat. in A. 198.a
Aliquem avaritiâ hiante atq; imminenti esse. in Ver.155.b.& a

Iste

Isti infestus in omnia maria ex omnibus Siciliæ partibus imminebat. 265.b
Hem ad radicem imminens. Pro Dom 216 a
Qui etiam per iocum irridens Deo, mergi eos in aquam iussit ut biberent. de Nat. Deor l 2 p 56.
Summam attingere aquam. Tusc, qu. l. 1. p. 198.
Aquam turbidam & cadaveribus inquinatam bibere. Tusc. qu, l. 5 p. 497.

Aquarum. Rigandi.

Wasser / Fluß / Bach.

E *x utraq; parte tecti aqua delabitur.* de Or 195.b
Helvo acquisissimus sestertia ducenta dabat, nulli aprico horto, nullo emissario &c. Emissarium rivum, canalemque intelligere videtur, quo ex puteo aut aliundè emissa aqua in hortum influat. Rutilius. 16 18.
De Crabrâ quid agatur, et si nunc quidem etiam nimium est aqua, tamen scire velim Ibid.
Puto utrumq; ad aquas feram. Hanc postremam vocem *Victorius* aufert, & ex Veteribus restituit tantum, *ad aquas*, quâ appellatione *Bajas* Cicero intelligit: *ut & ad Att. lib.* 14. Declamare me coegerunt, ut ne apud aquas quidem acquiescere liceret. 116 24.
Per fines meos fluvius elabitur 3 82 Symm.
Vides non eodem motu flumina de stagno serpere, & de fonte properare. 7. 60.

Arbitrii. Voluntatis. Affectionis. Ingenii. *Vide etiam,* Sententiæ. & Animi.

Sinn / Eygensinnig / Willen / Gutwillig / Gutachten / Eygengefallen / Eygen Willkuhr.

F *acere aliquid suo modo & more* Amph. 1. 1 ✝. 66.
Proinde ut commodum fiet, & iubet quicquid facias. Amph. 2. 1 ✝. 8.
Arbitratu tuo Amph 3 2 ✝. 50.
Immo gravi ingenium meum Most. 1. 2. ✝ 54.
Non tuo hoc fiet modo Men. 2. ✝ 25.
Quid tibi est? Aul 2 1 ✝ 65.
Lubens meritoq; vitulor. Pers. 2. 3. ✝. 2. Usitata formula, quam vide apud Brissonium elegantissimo Formularum libro.
Hoccine me miserum non licere meo modo ingenio frui. Heaut. 2 4 ✝ 21.
Ad eorum arbitrium & nutum totos se fingunt & accommodant. O.. ad Bru. p. 619

Quid mihi nunc quaestiunculam, de qua meo arbitratu loquar, ponitis? de Or. 93 b.
Quae mihi facultas, ut id meo arbitratu facerem, ante hoc tempus nunquam est data de Fin 64. b.
Quo loco nisi iniquum postulo, responde arbitratu meo. de Fin 106. b
Quas sententias in hoc libro exposui meo arbitratu de Am. 96 a
Ego literas ipsius arbitratu dabo, ea te non moveant Att. 251. a
Quaero caussas omnes aliquando vivendi arbitratu meo. Ep. 95 a
Tribunitij candidati compromiserunt, HS. CCCCC. in singulos apud M. Catonem depositis, petere eius arbitratu ut qui contra fecisset, ab eo condemnaretur. Qu F. 316 b
Apud quos, quo more, cuius arbitratu sit educatus de Inv. 50 b
Veni igitur, & age de pace, meóne inquam arbitratu? an tibi inquit ego praescribam? Att 153. a
Cum summam tantae pecuniae nullo teste sibi ipse suo arbitratu, & suâ voluntate fecisset. contra Rul. 79. a.
Ad nostrum arbitrium libidinemque, adversariorum minas eludemus. in Ver. 72. a
Hic Heracleo ad arbitrium suum navigavit. in Ver. 255 a
Secundum arbitrium tuum testes dabo In Ver. 269 b
Ad alterum arbitrium vivere, non ad suum Pro Mur. 128 a
Cum Verres ad arbitrium tuum pervenisset in V. 3. a
Mentes iudicum ad arbitrium suum posse movere. de Or. 115 a
Quid Epicurei tamen desistant de iisdem, de quibus ab Epicuro scriptum est, ad arbitrium suum scriberet de Fin. 50 a
Ad alicuius arbitrium & nutum totum se fingere & accommodare Or. 199. a
Delectationes quas tibi ipsi ad arbitrium tuum comparares Ep. 94 b
Et in eâ (regione) situm loci cuiusdam ad suum arbitrium fabricari & architectari. ad Heren. 22. a
Ad arbitrium hoc animo adimus. Pro Qu Rosc p. 91.
Res nisi ad nutum eius indicata est in Ver. p 140.
Venit in alterius arbitrium ac potestatem in Ver. p 218.
Ad arbitrium litteras conficere. in Ver. p 510.
Omnia iura eius in sententijs vestris versantur. in Ver p. 561.
Adducere aliquem ad arbitrium suum. Ep. ad Fam l. 5 p 151.
In nostrâ potestate. 1. Off. p. 21.
Omnia ad suum arbitrium referre. Q. Tusc. p 482.
Qui introducunt caussarum seriem sempiternam, hi mentem hominis voluntate liberâ spoliant, (al. spoliatã) *necessitate fati devinciunt.* de Fat. 144 a
Non enim si alij ad alia propensiores sunt, propter causas naturales & antecedentes, idcircò etiam nostrarum voluntatum & appetitionum sunt caussae naturales & antecedentes: nam nihil esset in nostrâ potestate si res ita se haberet. Haec pauca verba ideircò addidi, quod ad liberam voluntatem pertinent. de Fat. 141. b
An meus fractus & abiectus, & arbitrio carens suo. Para d. 21 b

Arbitr-

Antonius in suâ potestate nunquam fuit, nihil unquam arbitrio suo fecit, semper distractus quò rapuit libido. in Att 206. b
Puto arbitrio suo quemq; timere oportere. Pro Dom 114. b
Maximum rei arbitrio multitudinis agi in V. 242. b
Eius orationi custodiendæ & proferendæ arbitrium tuum sit. At. 243 b
Antonium postulat esse arbitrium suum de rep. Att. 185. a
Tametsi iactat ille quidem illud suum arbitrium Att. 6 a
Sed ego planè vellem me arbitrum intra antiquam Academiam & Zenonem datum de Leg. l. e. p. 314.
Ego autem voluntatem tibi profecto emetiar Brut. p. 525.
Voluntatis omnes liberas rerum habet Inv. p. 305.
Tàm diu propendet, quàm diu voluntas tulit In Verr. p. 329.
Si tua fert voluntas. Pro Man. p. 656
Sanè vellem potuisset obsequi voluntati tuæ Ep ad Fam. lib. 3. p. 66.
Vt illius voluntati & meis studijs inserviam Ep stol. ad Fam. l lib 4. p 96.
Velim pristinam tuam erga me voluntatem conserves. Ep. ad Fam. lib. 5 p. 120.
Facere non potui, quin tibi & sententiam & voluntatem declararem meam. Ep ad Fam. lib. 1. p. 174.
Velim mihi ignoscas, si illius voluntati obtemperans, minus videbor meminisse constantia meæ. Ep ad Fam. lib 13. p 440.
Quid voluntati tuæ maximè conducet: si feceris maximè obtemperabis voluntati meæ Ep. Fam. lib. 16 p. 492.
Ex Epistolâ voluntatem eius rei tuam perspicere videor. Epistol. Attic. lib. 1. p. 14.
Eam voluntatem eius recuperare non potui. Ep. Att l. 1. p 15.
Non potui causam dicere immutata voluntatis Ep. Att. l. 11. p 5.
Iactat ille quidem illud suum arbitrium. Ep. At. l. 1. p 15.
Vt crebris literis illius voluntas erga me confirmetur. Epistol. Att. l 11 pag. 341.
Obire & parére voluntati alicuius de Nat. Deor. l. 1 p 10.
Obsequar igitur voluntati tuæ de Fin lib 2 p 134.
Æquius autem erat id voluntate facere 1 Off. p. 14.
Ipsi quàm personam gerere velimus, à nostrâ voluntate proficiscitur 1. Off p. 46.
Mihi significabant literæ tuæ, quâ essem erga illum voluntate. Was ich zu willens gegen ihm/vnd gesinnet were. 2. 12.
Legi perinvitus. 3. 9.
Conscientia mea constantis erga te voluntatis rescripsi tibi. ibid.
Quantum tua fert voluntas. 5. 4.
Neq; ita feci, ut te ad meum arbitrium adducerem. 5 20.
Quod irascitur ei, qui aliquid scripsit contra suam voluntatem. 6. 7.
Sententiam & voluntatem declarare. 6 13.
Reliquas partes diei tu consumebas declarationibus, quas tibi ipsi ad arbitrium tuum comparaveras 7 1.

Ludi apparatiss. mi sed non tui stomachi id est, *eiusmodi, qui tibi probarentur, quos tu libenter & cupide spectares* Ibid.
Quaero caussas omnes aliquando vivendi arbitratu meo Ibid.
Trahuntur per me pedibus omnes rei, id est, *meae voluntati, & arbitrio cedunt & quod ego tradidi, coguntur amplecti* 7.13.
Bono animo sumus. 17 Symm.
Animus est, amoliri ad iam senectutem 1.10.
Sententia nihil claudicat. 1.11.
Turbare constantiam decreti. Ibid.
Quid nostri patres super eâ oratione senserunt 1.13.
Animum alicui exaugere. 1.27.
Satis animi confirmatus est. 1.17.
Tractare animum diligentius 1.34.
Animum durum tenere. Ibid.
Stat sententia. Ibid.
Animum religio convenit, 1.44.
Levare animum 1.48.
Spectari animo Ibid.
Habitum latiorem mentibus suadere. Ibid.
Nunc sententia est 1.49.
Destinata mutare. 1.51.
Neq; enim animus fert. Ibid.
Quando eo studio atq; proposito est. 2.80.
Ingentem animum solitudine demisere. 1.47.
Spectata mihi est in eo quies animi. 1.73.
Non sententia tua ex aliorum consensu quaeratur auctoritas 1.78.
Aequus animus. 1.101.
Habitum mentis de amicorum ore ducimus. 3.21.
Animadverto tui non esse iudicij 7.37
Sententiam suam in gratiam praesentium mutare. Ibid.
Descivi à proposito. 7.61.
Mihi quoque eadem de tui sermonis iocunditate sententia est. 8.74.
Graeci optionem Carthaginiensium faciunt. Iug. c. 79.
Adhibe voluntatem 1.15.
Alicuius voluntatis famam sequi. 1.22.
Ergò adeò complacitum est communi parenti. 2.36.
Quaeso, veri arbiter esse digneris. 6.9.
Diri mendaciis partium quaestiones meo dicuntur doluisse iudicio 6.12.
In arbitrium tuum statuenda reieci. 6.29.
Quid super hoc agendum sit, in tuo iure constituo. 10.9.

Ardo. is

Ardoris. Ardendi. Accendendi. Inflammandi. *Vide etiam* Desiderandi.

Brennen/Anbrennen/Anzünden/Entzünt werden.

Hic ed Eius ardet dolore & irâ noster Pompeius. Att. 34.b
Tum hi nonsolum incendere iudices, sed ipse ardere videris. de Orat. 125.b
Cùm ipsum is ageret in ore, ardere ni oculi in Verr. 234.b
Cùm arderet Syria bello Att. 95 a
Orbem terrarum distributis mesi ardere bello Ep 46.a
Vna Gallia communi non ardet incendio O 200 a.
Verres ardebat amore illius hospita in Verr. 172.b
Nunc enim ...mihi animus ardet, nunc meum cor cumulatur irâ: ex Cæcilio pro Cæl. 45.a
Ardere cupiditate alicuius rei in P. 91 b
Ardet studio historia. Att. 269 a
Nostra antiqua in ... bonorum ardet, & studio nostri, atque amore. Q. F. 302 b
Res ardet invidiâ. Qu. Fr. 316 b
Non angor, sed ardeo dolore. Att. 138.b
Omnia tùm in illum odia civium ardebant desiderio mei. Pro Mil. 109.a
Vidimus eos ardentes tùm cupiditate, tùm metu, tùm conscientiâ. de Leg. 178 b
Nunc animus demum mihi ardet de Fin. 67 a
Nec sitienter quid appetens desiderio ardeat Tus 217 a
Is cùm arderet podagra doloribus, mane quaeso inquit &c. de Fin. 147.a

Argutiarum. Facetiarum. Ioci. Iocandi.

Lüstig / Schertzen / Schimpfen / Bossiren / Arglistig.

Fluens facetijs. Mil. 4.8. ỿ. 12.
Qui mihi inter patinas exhibet argutias. Most. 1.1. ỿ. 2.
Ioca illa tibi dixeram dudum Amphitr. 3 2 ỿ. 35.
Si quid dictum est per iocum, non aequum est id te serio praevortier. Amph 3 2. ỿ. 48.
An id ioco dixisti? Amph. 3 3 ỿ 9.

Quod lusi tecum non par identidem serio vortier. Aul. *sc.* Quid hic ℣. 11.

Soles iocari sapè mecum illo modo Men. 2 2 ℣ 43.

isthæc ioco dixit Stich. 1 1. ℣ 21

Custodem oblectent per ioculum & ludum. Truc. 1. 2 ℣ 11.

Quid illud, quo pacto Rhodium tetigerim in convivio, nunquid tibi dixi? **Eun.** 3 1.

Iugularas hominem, sc. isto dicto vel ioco Ibid.

Labore alieno magno partam gloriam verbis sæpè in se transmovet, qui habet salem, qui in te est Ibid.

Ludum iocumq; dices fuisse illum alterum, prout huius rabies quæ dabit. **Eun.** 2. 4 ℣ 8.

Ioculariu m in malum insciens pænè incidi. And 4. 5.

Iocularem audaciam: id est, ridiculam. Phorm. 1. 2.

Habes enim quibuscum iocari possis. ad Herenn. libro secundo. pagin. 42.

Ne iocis quidem respondeo, quibus in castris usum esse dixisti. Phil. 2. pagin. 353.

Familiariter cum ipso cavillor, & iocor. Epistol. ad Attic. libr. 2. pagin. 47.

Mirificè facetiis capior. Ep. ad Fam. lib. 9 p 257.

Ipsumq; genus iocandi non profusum, neq; immoderatum sed ingenuum & facetum esse debet. Off 21 a

Iocérne tecum per literas. 2. 1.

Quem per iocum divitias orationis habere dicis.

De re severissima tecum, ut soleo, iocor. 7. 11.

Remoto ioco. Ibid.

Extra iocum. 7. 16 & 33 & lib 9 24.

Nunc venio ad iocationes tuas. 9. 16.

Superiora ista lusimus. Ibid.

Longior epistola fuisset, nisi eo ipso tempore petita esset à me, cum iam iretur ad te. Longior autem si φλύαρον aliquem habuisset. 15. 18.

Iocosius scribere. 9 24.

Non multi cibi hospitem accipies, sed multi ioci. 9. 26.

Cratippus sublata severitate philosophia humanissime nobiscum iocatur. 16 21.

Non irridiculè (id est, *non infacetè*) *dicere.* 1. 27. *Cicero* Sed hæc me iocatum putabo. 5. 20.

Sed de ioco satis est. 7. 2.

Sed iam satis iocati sumus. 7. 10.

Sed aliâs iocabimur. 7. 13.

Sed iocabimur aliâs coràm. 9. 25.

Sed quid ludimus? Eod.

De re severissima, tecum, ut soleo, iocor. remoto ioco tibi amicissimo animo præcipio. 7. 11.

Iocer.

Iocerne tecum per literas? Conversatio iocosa. 7.10.
Sed me hercule, extra jocum. 7.16 & 9 24
Io ofius scribere. 9 24.
Veniam ad jocationes tuas 9 16.
Quos ego risus excitassem 3 11.
Mediocris quidam risus est consecutus, non in te, sed in me. 5 2.
Illa quamvis ridicula erant, tamen mihi risum non moverunt. 7.33.
Ne rideamus γέλωτα σαρδόνιον 7 26
Sed ridiculum ipsa, praesertim cum nihil sit quod rideamus. 9. 7.
Ne bene risum meum, metuo aliquis perurbet. 8.1.
Curre, per Deos atque homines! & vani ha- risum. 8 14.
Nihil mihi tam deesse scito, quàm quicum hac fam liariter decteq, rideam. Eod..
Iocari me putas, atque nugas agere. 1.·4.
Me collatione alterius venientis incessis 1.19.
Pagina erat Atticis salibus aspersa & thymo odora. 1.23.
Hac jactatio ludo magis à te prolata est, quàm seriè. 1 53.
Sed hac joco dicta videbis. 8 2.

Argumenti. *Plura Vide Tit.* Rationum. Causæ. *Vide etiam* Signi. Confirmandi.

Anzeigung / Beweiß / Zeichen / Ursach.

R*Es utrique est argumento.* in V.p. 375.
Argumento uti Acad lib.2.p 38.
Argumentum ex aliquo sumere. Ibid.
Post argumentis & quasi rerum notis utebantur ad probandum Acad.Qu.l. 1 p 89.
Quàmplurimis posses argumentis onerare iudicem. de Nat.Deor, lib.3.p. 120.

Arripiendi. Accipiendi.

Q*Vin tu urges istam occasionem & facultatem*, id est, *arripis, amplexeris.* 78.
Tua gloria cujus maximam facultatem tibi immortales debere quam amplexere obsecro &c. 101.9.

Artificis. Artificij. Artis. Opificum. Vasorum.

Handwerck / Werckmeister / Kunst / Werckstatt / Laden / Gaden / Geschirr / Kunststück.

Potatus es prorsus ad eam rem unicus Asin 4.1.☩.1.
Quid est, quod tibi mea ars efficere hoc possit amplius? And 1.1.
Nihil istac opus est arte ad hanc rem quam paro. Ibid.
Hoc novum est aucupium: ego adeò hanc primus inveni viam. Es ist ein newer fund. E in 2 2.
Tabernam illi instructam & ornatam Larini medicinæ exercendæ causâ dedit Pro Clu 55 b
Nisi ille sese sub scalas tabernæ librariæ coniecisset in Ant. 164 a
Cum amico in quandam tabernam divertissent, simul cœnare voluerunt. de Inv. 63 b
Cùm edictis tuis tabernas claudi iuberes Pro D. 224 b
Occludi tabernas iubes Ac. 36 a
Leno quidam Lentuli concursat circum tabernas, precio sperans solicitare posse animos egentium I C. 121. a
Occlusis tabernis quæstum minui solet Ibid.
Opifices & tabernarios, atq; illam omnem fecem civitatum quid est negotij concitare? pro Flac 149. b
Clodius concitator tabernariorum Pro Dom. 215. b
Nisi ego cum tabernarijs & aquariis pugnarem, veternus civitatem occupasset Ep. 115. b
Quantum pauca opera & mercedes fabrorum tulerunt. in Verr. 106
Vt ipse ad operas mercenarias statim protrahatur. in Ant. 157. a
Publicis operis disturbare domum aliquam in Ant. 155. a
Navem tibi operis publicis esse ædificatam in Ver. 255 a
Operas suas Clodius confirmat, manus ad Quirinalia paratur. Qu Frat. 308. b
Plancius in operas plurimos patris autoritate & gratiâ misit. Pro Planc. 268 b
Erat mihi contentio cum operis conductis Pro Sest. 11. a
Is venditabat se operis, atque ab iis se ereptum, ne de ambitu causam diceret, prædicabat: ab iisdem invito etiam Senatu, provinciam sperare dicebat. Pro Sest 6. b
Opera Clodiana pontes occupaverunt Att. 6 b
Qui erant mecum facilè operas aditu prohibuerunt Att. 65 a
Hæc omnia antiquo opere & summo artificio facta. in Verr. 210. b
Quære iste non opere delectatur, sed pondere. in Verr 229. a
Hydria præclaro opere, grandi pondere. in Ver. 206. b

Ga-

Galea cilata opere Corinthio. in Ver.223.a.
Externas sepulchrum opere tectorio. de Leg.183.a.
Stragulum magnifices operibus pictum Tusc.240.a.
Erat igitur extructa moles opere magnifico, incisaque litera in A.264.a.
Tum ille ex patellis & thuribulis, quae vellet, ita scitè in aureis poculis, ita aptè in scyphis aureis includebat, ut ea ad eam rem nata esse diceres. in Verr. p.438.
Candelabrum è gemmis clarissimis, opere mirabili perfectum attulerunt. in Verr.p.441.
Pulchritudo ejus recens ad hominum oculos & atque integra pervenit. In Verr p.442.
Erat eo splendore, quâ ex clarissimis & plurimis gemmis esse ardebat, eâ varietate operum, ut ars certare videretur. in Verr. p.442.
Cum copiâ habebit domi suae candelabrum Iovis è gemmis auroque perfectum, cujus fulgore collucere, atque illustrari Iovis templum oportebat, in quibus & jam ille Taurus, quem crudelissimus omnium tyrannus Phalaris habuisse dicitur, quo cives supplicij causâ demittere homines & subjicere flammam solebant. in Verr.p.445.
Est ex aere simulachrum ipsius Herculis, quo non facilè dixerim quicquam me vidisse pulchrius. in Verr p.446.
Viginti & septem tabulas pulcerrimè pictas, quae non solum pictorum artificio delectabant sed etiam commemoratione hominum, & fortunarum cognitione. in Verr p.472.
Confirmare hoc liquidò possum, valvas magnificentiores ex auro atque ex ebore perfectiores nullas unquam ullo tempore fuisse: incredibile dictu est, quàm multi Graeci de valvarum harum pulchritudine scriptum reliquerint: ex ebore diligentissimè perfecta argumenta erant in valvis. in Verrem pag. 472.
Gorgonis os pulcerrimum, criminum anguibus mensas Delphicas è marmore, Crateras ex aere, vim maximam vasorum Corinthiorum. in Verr. p.473. & 475.
Si quis illam artem comprehenderit. de Orat.lib.2.p 365.
Pateram, quâ mulieres ad res divinas utuntur, thuribulum antiquo opere & summo artificio factum ademit Haec autem omnia antiquo opere, & summo artificio facta. in Verrem p.433.
Eandem artem etiam Ægyptij, longinquitate temporum, innumerabilibus paenè seculis consecuti putantur de Divinat lib.1.p.135.
Eas artes persequeretur. de Finib.lib.1 p 125.
Sed lustremus animo has maximas urbes de Finibus libr.2.p.176.
Ad voluptates artes suas dirigere de Fin.lib.2.p.176.
Tamen his ipsis artem adhiberi videram de Orat.lib.1.p.306.
Quid est, quod arte effici posset? Acad lib 2.p.15.
Artem tractare ibid
Componunt artem quandam de his. Acad.lib.2.p 23.
Arte majore esse praeditum. Quaest.Tusc.lib.5.p.790.

In majore & uberiore aliquâ arte versari. Quæst. Tusculan. libr. 1. pagina. 297.

Aspergendi.

Duncken / Eindunken / Beflecken / Besprengen.

H*Ostiam immolare noluit, ne aram sanguine aspergeret.* de N 77. b.
Miloni nonnullam in laudatione tuâ labeculam aspergis. in Verr. 37. a.
Ne qua ex tuâ summa indignitate labes illius dignitati aspergatur. in Var. 32 a.
Eodem fonte se hausturum intelligit laudes suas, è quo sit leviter aspersus. Ep. 84. a.
Qui istius facti non modò suspicione, sed ne infamiâ quidem est aspersus. pro Cal. 42 a.
Ebutio sextulam aspergit (id est, *hæredem facit ex sextulâ.*) pro Cæc. 218. a.
Hunc tu vitæ splendorem maculis aspergis istis? pro Planc. 265. a.
Hac aspersi, ut scires me tamen in stomacho solere ridere. Epist. 27. b.
Quod tamen est mendac unculis aspergendum de Orat. 13e. a
Huic generi orationis aspergentur etiam sales de Or. 204. b.
Nunc mihi iucunditatis plena epistola, hoc aspersit molestiæ, quod. Qu. Fr. 312 b.
Atque etiam ipse conditor totius negotii guttam aspersit huic Balbo. pro Clu. 32 a.
Si illius facilitatem comitatemque tuæ gravitati & severitati asperseris. pro Mur. 140. a.
Idcirco illa in omni parte orationis suâ arte aspergi videbatis. pro Cor. 66. b.
Num etiam Veneris Cnidiæ Coaque pulchritudinem effingi posse aspersione fortuitâ putas? de Divin. 85 a.
Senatusconsulta quasi fuligine aspersa. in A. 177 b.
Quem ore attingere, dentibus insecare, linguâ aspergere possit. ad Herenn. 39. b.

Ascribendi. Attribuendi. Adjungendi. Assignandi. Imputandi. *Vide etiam* Addendi.

Zuschreiben / Zurechnen / Zumessen / Zusprechen / Zuerkennen / Zuthun.

R*Ullus & c populo Romano adjudicabit, paulò pòst: judicabit Alexandriam regis esse, à populo Rom. abjudicabit. primum pop Romani hæreditatem*

tum Decemviri judicent? cùm vos volueritis de privatis hereditatibus Centumviros jud care? deinde quis aget caussam Populi Romani? ubi res ista agetur? qui sunt isti Decemviri, quos perspiciamus regnum Alexandriæ Ptolemæo gratis adjudicaturos? contra Rul 74.b.

Possidere agros in orâ maritimâ regem Hyempsalem, quos Publius Africanus populo Romano adjudicarit. contra Rull. 77.b.

Nemo enim dubitat, quin domus esset adjudicata At 54.

Quod si ipsa respublica judicaret, aut, si omne jus decretis ejus statueretur: Antonione, an Bruto legiones populi R. m adjudicaret. in At. 226.b.

In medio rebellum quo l erat, populo Romano adjudicavit. Off 2.b.

Necesse est, ut is, qui nobis caussam adjudicaturus est, inclinatione voluntatis propendeat in nos de Or. 120.a.

Iste in possessionem bonorum mulieris mittit: ipsum Veneri in servitutem adjudicat in V. 63 b.

Illud non dubito, quin sit e summa erga te studia parum mihi adjunxerunt, respubl. nos inter nos conciliatura conjunctura que est E 63.b.

Proprium hoc statuo esse virtutis, conciliare sibi animos hominum, & ad usus suos adjungere. Offic. 36 a.

Virtutem ekcero, ad quam se similis animus applicet & adjungat. de amic. 105.b.

Adjungere sibi gratissimos optimosque adolescentes E. 220.a.

Virum bonum tuâ amicitiâ dignum tibi adjunxeris, mihique gratissimum feceris E. 223 a.

Dubium mihi non est, quin is, qui novas necessitudines adjungat, veteras sua beneficia conservare velit. E. 203 b.

Cæsar solet infirmorum hominum amicitias sibi quâlibet impensâ adiungere. E. 214. a.

Quâ in sorte sapiens præter offensionem vitat æquabilitate decernendi, benevolentiam adiungit lenitate audiendi. pro Mur. 134.a.

Ego autem tibi, hoc confirmo, esse neminem, nisi aliquâ necessitudine competitorum alicui tuorum sit adiunctus. de Nat. 209.a.

Nam quid incipiat Antonius homines adiungere atque invitare ad amicitiam, quos per se suo nomine appellare non possit: Q Cic. de Pet. 209.a.

Et in principes ad amicitiam tuam si adiunxeris, per eos reliquam multitudinem facilè tenebis. de Pet. 210.a.

Peto à te &c. ipsosque ut quàm honorificentissimè pro tua naturâ & quàm liberalissimè tractes. Bonos viros ad tuam necessitudinem adiunxeris, municipiumque gratissimum beneficio tuo adiunxeris Ep. 208.b.

Amabo te, ne hoc celeri meo potius quam imprudentiæ assignes. Q. F. 305.a.

Quoquo modo vero se res habeat, nihil assignabis, nec patruo, nec patri. At. 157.b.

De quo quicquid detrahas, necesse est, aut infirmitati, aut invidiæ assignetur. Ep 85.b.

Nec vero id homini tum quisquam, sed tempori assignandum putavit. pro R. F 127.a.

Hoc nostris occupationibus assignare debebis. At.85.b.

οἰκονομία si perturbatior est, tibi assignato: te enim sequor σχεδιάζοντα. ad Her. 6 a.

Hæc si minus apta videntur huic sermoni, Brute, Attico assigna. de Cla. 171.a.

Hoc omne assignatum iri pertinaciæ meæ videbam Ep 154 a.

Bonos exitus bonorum adscribimus, attribuimusque sine ulla ratione dijs immortalibus de N. 78.a.

Sed hoc mihi tamen non sumo, ut te consoler. Ep 81 a.

Tantum mihi non sumo, ut meum consilium valere debuerit, sicutus sum tuum At.127.b.

Mihi non sumo tantum, judices, neque arrogo, &c. pro Planc.159.a.

Quid ergo? hoc tibi sumis? diceret fortasse quispiam. pro Syl.183 b.

Vide quid mihi sumpserim. Ep.98.a.

Sumpsi hoc mihi, ut scriberem. Ep 222.b.

Cùm mihi tantum sumpserim, ut gubernacula Reip. prehenderem. ad Brut. 90.b.

Anton. mihi pecuniam attribuit. in A 295 b.

Videbis ut tantum attribuatur, quantum debetur. At.204.b.

Velim aliquandiu puerum visas, eique de mancipiis, quæ tibi videbitur, attribuas. At.195.b.

Ego tibi tantum tribuo, quantum mihi fortasse arrogo 4 1.

Quod tibi destinaras, Trapezophoron, si te delectat, habebis. 7.24.

Vide, quantum tibi meo judicio tribuam 2 7.

Sibi soli attribuit, id est vendicat, acceptum refert. 2.16.

Amori nostro plusculum etiam, quam concedit veritas, largiare, id est, indulgeas, tribuas 5.12.

Ais, ut ego discesserim, omnia omnium dicta in me conferri, id est, mihi ut authori tribui. 7.33.

Aliquid, in quo te offenderem, tralatitium est, id est, *malitiæ & mendacijs in me traductum,* Wird mir mit Unrecht auffgelegt. *3. 8.*

Si hoc genere delectaris, ut quæ tibi in mentem veniant, aliis attribuas, id est in alios autores rejicias, transferas, &c. Gibst vor du habst von andern Ibid.

Si essem ea perfidia, qua sunt ij, qui in nos hæc conferunt, Die mir des Unrecht Schuld geben/vnd mich bey dir fürbringen. 3.10.

Ne forte id ipsum verbum ponam, quod abs te ajunt falso in me solere conferri. 5.5.

A gloria salutari ad cogitationem consulatus transferre, Verwenden 10.24.

Vel omnem impetum belli in me convertere non recusem. 10.8.

Assue-

Assuefaciendi. *Vide etiam* Consuetudinis.

Gewehnen.

I*Taque orbus in rebus omnibus, quibus & natura me & voluntas & consuetudo assuefec rat, cùm cæteris, tùm mihi ipsi displiceo.* Ep. 57 a.
Arma quæ tractare ceperam, & quibus me assuefeceram. de Cla. 165. b.
Cæsar ceteras nationes imperio Rom. parere assuefacit. de Pro 75. b.
Quorum sermoni (al. *sermone*) *assuefacti qui erunt, ne cupientes quidem poterunt loqui, nisi Latinè* de Or. 146. a.
Similiter igitur suspicor, Curionis, etsi pupillus relictus est, patris fuisse instituto, puro sermone (al. *sermoni*) *assuefactam domum.* de Clar. 184 a.
Atque idem tamen stuprorum & scelerum exercitatione assuefactus frigore & fame, (al exercitatione, assuefactus frigori & fami) *& siti ac vigiliis perferendis, fortis ab his istis suis sociis prædicabatur* in Catil. 106. a.
Sic tu interno[s]ces si assueveris. Acad. 15. a.
Vt fremitum assuesceret voce vincere de Fin. 125.
Sed assiduitate quotidiana, & consuetudine oculorum assuescunt animi. de N. 45 a.
Ego servo & servabo (sic enim assuevi) Platonis verecundiam. Epistol. 141. a.
Vicinitas non assuefacta mendacijs. pro Planc. 263 b.
Homines labore (al. *labori*) *assiduo & quotidiano assueti.* de Or. 148. a.

Avaritiæ. Parsimoniæ.

Geitzig / Karg / Genaw / Saugenzipffel.

A*Vido ingenio est* Aul. prol. ℣ 9.
Inhiat aurum & devorat. Aul 22. ℣. 17.
Pumex non æquè est aridus atque hic est senex. Aul. 2. 4. ℣. 3.
Neque illo quisquam est alter hodie ex paupertate parcior. Aul. 2. 2. ℣ 29.
Egomet me defraudavi animumque meum, genium que meum, nunc eo alij lætificantur meo malo, & damno. Aul. 4 9. ℣ 15.
Ne tuum animum avariorem faxint divitiæ meæ. Capt 2. 2. ℣. 70.
Non mihi avaritia innata est: satis est divitiarum Mil. 4 2 ℣. 17.
[Me]us frater aliquantum ad rem est avidior. Eunuch 1. 2. ℣. 51.
[P]atrem rei operam dare, & ruri pare. m ac sobrium esse. Adelph. 1. 2. ℣ 15.

Attem.

Attentiores sumus omnes ad rem, quàm sat est Adelph 1.3.ỷ.48.
Nimiùm ad rem insenectâ attentisum us. Adelph 5.8.ỷ.32.
Habet patrem quendam avidum miserum, aridum Heautont.3.2.
Si numquam avarè stat sus pretium arti meæ. Hecyr. Prolog
Avaritia vide quid facit. Phor.2.2 ỷ.11.
Insimulare aliquem avaritia. Ibid.
Si herum insimulabis avaritia, malè audies. Phorm.2.3.ỷ.12.
Nullum officium tàm sanctum, atque solemne, quod non avaritia comminuere, atque violare soleat. pro Quint p.8.
Vsque eò fervet ferturque avaritia, ut de suis commodis nolit aliquam partem amittere. pro Quint.p.21.
Concedas te cæcum cupiditate & avaritiâ fuisse. pro Quint. p 30.
Ardere avaritiâ. pro Sex.Rosc.p.6 7.
Avaritiam suam pecuniâ explere. pro Sex Rosc.p.89.
Neque avaritiæ neque luxuriæ vestigium relinquere. in L. Mur p 217.
Cum eius animum ad persequendum, non negligentia tardaret, sed conscientia sceleris, avaritia sua frenaret. in Verrem p. 365.
Avaritiâ hiante esse atque imminente in Verr.p.278.
Vehementer errabas cùm te maculas furtorum, & flagitiorum tuorum, sceleris innocentium sanguine eluere arbitrabare, praeceps amentiâ ferebare, qui te existimares avaritiæ vulnera, crudelitatis remediis posse sanare. in Verr.p. 538.
Illum avaritia ab instituto cursu ad prædam aliquam revocavit, libido ad voluptatem, amœnitas ad delectationem &c. pro leg Man.p.643
Spe & avaritiâ bona devorare, argenti cupiditate cæcum esse. pro Domo p.424.
Quis unquam fuit avaritiâ tam ardenti? de Finib lib 3.p 195.
Bas divitias, eam bonam famam, magnamque nobilitatem putabant: laudis avidi, pecuniæ liberales erant, gloriam ingentem, divitias honestas volebant. Cat cap.VII.
Quibus divitiæ bono honestoque potiores erant Jug.cap.8.
Animus æger avaritiâ facile conversus est Jug cap. 29.
Tamen magnitudine pecuniæ à bono honestoque in pravum abstractus est. Ibid.
Tanta vis avaritiæ in animos eorum veluti tabes invaserat. Jug cap.6.
Avaritia sine modo modestiaque invadere, polluere, vastare omnia, nihil pensi neque sancti habere. Jug cap.41.
Avaritiâ magistratuum ante id tempus in Numidia nostra opes confusæ, hostiumque auctæ erant. Jug.cap.43.
Nimium quantum avarus. 7.16 Symm.
Publico bono sine satietate defrueris. 9.86.

Auda-

Audaciæ. Confidentiæ. Imprudentię. Temeritatis.

Frech/ Kühn/ Frevelhafftig/ Verwegen/ Trotzig/ Pochen/ Meisterhafftig.

Quæ non deliquit, decet audacem esse, confidenter pro se & protervè loqui. Amph 2 2 ✝ 207.

Qua fiduc a ausus primùm, qua empta est modiis tertius, filiam meam dicere esse? Epid. 5 2. ✝ 31.

Occidit spes nostra, nusquam stabulum est confidentiæ. Most. 2.1. ✝. 3.

Cui nulla est in pectore audacia Most. 2.1. ✝. 61.

Tace ac bono animo es. Rud. 3.3. ✝. 15

Musca est meus pater Men 2.3. ✝. 26. De homine imprudente. *Vide Lex. Plaut. lit M.*

Audireque est eorum opera pretium audaciam:
Nam inceptio est amentium, haud amantium Andr. 1.3.

Quâ fiducia id facere audeam Andr. 3 5.

Ellam, confidens, catus. Andr 5.2.

Hem, confidens Phorm. 1.2.

Hæc ne tam audax facinus facere esse ausum? Eun. 4 3.

Ingenti me confidentiam. Das ist mir ein kühner Gesell. Andria. 5. 3.

Vide ne nimium calidum hoc sit modò, id est, *audax* Eun. 2.3.

Ut est audac a. Wie mann heut zu Tag pflegt kühn zu seyn. Eun. 3.3.

Facnum hoc præsenti dicas. Eun 4 6.

Quæ eius confidentia est. Eun. 5 1.

Audac am meretric. m specta. Eun. 5. 6.

Minus multò audaciter, quàm ladit, laderet. Phorm prolo.

Iocularem audac am Phorm. 1 2

Vereor ne istbec fortitudo in nervum erumpat denique. Phorm. 2. 1.

Tantâne affectum hominem quemquam esse audac â? Phorm 5 7.

Ibi tùm impudentissima eorum oratio est: quid tu est &c Andr. 4. 1.

Eho impudens, non satis habes? &c Andr. 4. 2.

Mirum verò, impudenter mulier si facit Andr. 4. 5.

Ingentem confidentiam: &c num eius color pudoris signum usquam indicat? Andr 5 2.

Os durum. Eunuch 4.7.

Vide amabo, si non, cum aspi ias, os impudens videtur. Eun. 5. 1.

Adeón' te esse incogitantem atque impudentem, Phadria, ut &c. Phorm. 3 2.

Audaciam in adm ttendis religionibus fad e damnet atque impiam ducat. de leg lib. 2 p. 335.

Audax a partes fibi poscere. pro Sex. Rosc p 48. *Nihil*

Nihil tam sanctum, quod non aliquando violaret audacia. pro Sex Rosc. p. 60.

Audaciâ præditus est. pro Qu. Rosc p 93.

Audaciæ cedere. in L. Catil p. 204.

Non discedit à te audacia Ph l. 2. p 372.

Audaciam rerum gestarum magnitudine atque imperatoriis laudibus tegere. in Verr. 500.

Vix possunt homines sceleratissimi jam corroboratam vetustate audaciam frangere Mil. 235.

Sed ut mones, frænum momordi. Ep. ad Fam l. 11. p 343.

Vt ferocitatem istam tuam comprimerem, & audaciam frangerem. Vat. 74.

Quid me interponerem audaciæ vestræ? Phil. 2. p. 342.

Privatorum audaciam nutrierunt. in Sall 154.

Fregi & contudi vobis audaciam Phil. 13 p 521.

Comprimere alicujus audaciam. Ep. ad Fam. l 15 p 469.

Videbatur nobis exercitus Cæsaris audaciæ plus habere, quippe qui patriæ bellum intulissent. de divin. p. 257.

Niti & magnopere confidere aliqua re pro Clu. 18. a.

Illum, quo antea confidebant, metuunt. At 131. b.

Vrbe aliquâ confidere. E. 190. b.

Nimis confidere. Off 15. a. *Linguâ vernaculâ hoc modo reddimus propriè hoc per* Trotzen/ auff ein Ding pochen: *inde* Confidenter loqui Trötzlich reden/pochen. *Gallicè*, parler audacieusement.

Tùm Vellejus fidenter sanè, ut solent isti, nihil tàm verens, quàm ne dubitare aliquâ de re videretur. de N. 5. b.

Paulò vellem fidentiùs respondisses. Attic 88. b & de Fin 69. a.

Tùm ille fidenter homo peritissimus, confirmare ita se rem habere, de Orat. 105. b.

Timidè fortasse signifer evellebat, quod fidenter infixerat. de Div. 121 b.

Deinde quemodo suscipere aliquam rem, aut agere fidenter audebit? Acad 71. b.

Illi quorum eminet audacia, atque projecta est. pro Cluent. 56. b.

Projecta quadam & effrenata cupiditas pro D. 236.

Projectus ad audendum I. V 76. b.

Os tuum non modò ostendis, sed etiam offers, pro Sext. Rosc p. 66.

Perstat in imprudentiâ pro Qu. Rosc. p 101.

Alterius imprudentiâ sui pudoris existimationem amittere. in Verr. pagin 304.

Os suum populo ostendere. in Verr p 156.

Est ad audendum projectus. Ibidem.

Quo in jure, atque adeò, quo id potiùs ore fecisti? in Verr. p. 357.

Non pudor, non metus ullus in te est. in Verr. p. 370.

Impudentiæ finem facere. Ibidem.

Quid ad hanc impudentiam addi potest? in Verr. p. 410.

Forma

Formaper dedecus pecuniam, & nomen nobile consceleratum impudicitia d. *disset* Ep. Att p. 649.
Per omnes partes provincia tanquam aliquam calamitosam tempestatem pestemque pervasisse demonstro in Verr p.197.
Hujus ego temeritati, si virtute atque animo non restitissem, quis esset, qui me in consulatu non casu potius existimaret, quàm consilio fortem fuisse? Ep. ad Fam. lib 5 p.119.
Vt famem subeam temeritatis. Ep. Brut p 567.
Cohibere semper & ab omni lapsu continere temeritatem. Acad. Qu.l.1 pag n 94.
Temeritatem formidare de Fin l.2.p.147.
Temeritatem coercere. Qu Tusc 12.p.367.
Omnis actio vacare debet temeritate & negligentia Off. 1.p.40.
Cum his temporibus audacia pro sapientia liceat uti 1.11.
Hujus temeritati, si virtute, atque animo non restitissem, &c. 5 2.
Illa praterea Cn. Pompeij sunt animadversa, qua maxime confidentiam attulerunt hominibus. Sicher vnd verwegen machen. 8.9.
Misi ad te quatuor admonitores, non nimis verecundos. Nosti enim profecto os adolescentioris ejus Academia, id est, Libertatem, audaciam. 9 8

Audiendi. Attendendi. Auscultandi. Animadvertendi. Observandi. Surdum esse.

Hören/ Vffmercken/ Zumercken/ Verspüren/ Zuhorchen/ Taub seyn.

A*Nimum advertere.* Amph prol ✠.45.
Fac omnem auritum populum. Asin prol ✠ 4.
Istud quod affers, aures expectant mea Asin 1.1.✠ 65.
Animum adverto, ut atque hac me: um sc Ibidem ✠ 66.
Auscultate, & mea dicta devorate Asinar.3 3.✠ .9.143.
Nimium libenter edi sermonem tuum: audivisti usque à principio omnia. Aul. 3.6.
Audire nos jubet imperator histricus. Pœn prol.✠ 4.
Exurge praco, fac populo audientiam. Ibid.✠.11.
Nunc mihi dextera vox aures verberat. Amph.1.1.✠.177. *Vide etiam Lexicon* Verberare.
Ab impudicis dictis averti volo. Amph.2.✠.56.
...ando numquam accepit quisquam Amph.sc.DI vostram.✠.26.
...i arbitri dicta nostra arbitrari queant. Capt.2.1.✠.24.
...urgatam ambo tibi operam damus auribus. Mil.3.1.✠.178. *Persius:*
Stoicus hi : aurem mordaci lotus aceto *Horatius lib.1 Epist.1.*

Est mihi purgatam crebrò qui personet aurem.

Quin ego me frustrà Postquam adbibére aures mea, tua loram orationis. Mil. 3.3 ✝.10. Vbi alij quoque legunt: tuam moram orationis.

Credo jam illum inaudîsse. Aul. 2.2. ✝. 88.

Metuo ne non sit surda, atque hac audiverit Caſ. 3 3 ✝. 22.

Vnde mea usurpant aures sonitum. Caſ. 3.5 ✝ 9.

Si opera est auribus: atque advertendum ad animum adest benignitas. Merc. prol. ✝. 15.

Gustare ego ejus sermonem velo. Most. 5.1. ✝. 15.

Quaeso ut benignis accipiatis auribus. Men. prol ✝. 4.

Facetè advertis animum tuum ad animum meum Mil 2 1. ✝ 39.

Nostro consilio venator adsit, cum auritis plagis Mil. 2 6 ✝ 13. Vide Lexicon Plaut.

Aures meas profectò dedo in deditionem tuam Mil 4.1 ✝ 8.

Oculis venaturam facere Mil 4.1. ✝. 44 Et 4.2 ✝ 38.

Hoc agite, huc animum advortite aures, huc adhibete aures. Pseud. 1. 2. ✝. 19.

In rem quod sit praevortaris, quàm rei adversa animo auscultes. Pseud. 1. 3. ✝ 8.

Nunc huc incedam, ut horum sermonem legam. Pseudol. 1.4 ✝ 41.

Quàm orationem hanc dulcè aures devorant! Pœn 5.2. ✝ 9.

Quod verbum aures meas tetigit. Pœn. *Scen.* Quam rem. ✝ 5.

Satis jam dictum habeo. Perſ. 2.2 ✝. 32.

Muliebris vox mihi ad aures venit. Rud. 1.4. ✝ 12.

Certè vox muliebris aures tetigit meas Rud. 1. 4. ✝ 14.

Ne tu quod fabulatur, aures immittas tuas. Capt. 3.4. ✝. 16.

Audisse me quasi per nebulam. Capt. 5.4 ✝. 25 Sic Cicero ad Atticum: In strepitu exaudivisse videor. *Item*: per caliginem videre. *Vide P. Victor.* lib. 13. cap. 14. Var lect.

Da igitur mihi operam Curc. 2. 2. ✝ 7. 9.

Hanc rem agite, atque advortite. Curc 5 2 ✝. 36.

Metuo ne sit surda, atque hac audiverit Caſ. 3. 5. ✝. 12.

Non adepol isthac tua dicta nunc in aures recipio Cist. 2. 1. ✝ 33.

Id adeò scio, quì maximè animum advorterim: Epid 2 2 ✝. 31.

Attendite quaeso, atque animum advortite. Bacch. prol ✝. 9.

Æquum est nos Deo facere silentium Ibid ✝. 11.

Officio eris non decet uti. Bacch. prol ✝. 24.

Aures date otiosas: hac volo volans vox vacuas feriat. Bacch. prol. vers. 14.

Mihi facite audientiam Bacch. prol. ✝. 24.

Iam date silentium Bacch. prol. ✝. 33.

Dissimulabam me horum sermoni operam dare. Epid. 2. 2. ✝ 54.

Partem quam accepi auribus. Hecyr 3. 3.

Pamphile ad aures haud invito sermo mihi accessit tuus Hecyr 3 5.

Fac populo audientiam. Pseud prol. ✝. 11. *Livius Dec 5. lib. 3.* Audientiam facere

facere præconem jussit. *Cic ad Herenn.* Illi præco audientiam faciebat. *Prudentius*: Surdis fruendam redderet audientiam. *Arnob. ius*: Uti. tam daretur in unius speciem concionis toto orbe contracto oratione hac uti, & humani in generis audientiâ collocari.

Cuja ad aures vox mihi advolavit? Rud. 2. 3. ỷ. 13.

Ut te non pigeat dare operam. Rud. 3. 2. ỷ. 20.

Si das operam, eloquar. Rud. 3. 3. ỷ 33.

Tibi auscultamus. Rud 3. 3 ỷ. 32.

Nunc adverte animum Rud. 4. 3. ỷ. 22.

Eemus intrò omnes, quando omnes operam promissam damus. Rud. 4. 4. ỷ 138.

Mihi paterna vocis sonitus aures accidit Stich. 1 2. ỷ. 31.

Nunc quam h c est alienus nostris dictis auceps auribus! Stich. 1. 2. ỷ. 46.

Auribus accipere aliquid. Trin 4 1. ỷ. 9.

Accipite, & date vacivas aures. Trin. Prol ỷ. 11.

Nunc advertite. Andr. Prol. ỷ. 8.

Favete, adeste æquo animo & rem cognoscite, ut pernoscatis. Andr. Prol. ỷ 24.

Arrige aures Pamphile. And. 5. 4 ỷ. 31.

Æquo animo attendite. Hecyr. Prol ỷ 28.

Orando surdas jam aures reddideras mihi Heaut 2. 3 ỷ. 8.

Nunc quid velim animo attendite. Phorm in Prol ỷ. 25.

Aurem admovi: ita animum coepi attendere Phorm. 5 6 ỷ. 29.

Apud forum modò de Davo audivi Ich habs von *Davo* gehört. Andr. 2, 1.

Ausculta paucis: & quid ego te velim, & tu quod quæris, scies. Andr. 5. 3.

Ausculta paucis, nisi molestum est, Demea. Adelph 5. 3.

Ausculta, istic sum. Andr. 5. 4.

Graviter audire. Etwas ungern und mit Verdruß hören. Heaut. 1. 1.

At enim tædet jam audire eadem millies. Phorm. 3 2.

Partim quæ perspexi his oculis, partim quæ accepi auribus Hecyr. 2. 3. ỷ 3.

... a populus studio stupidus in funambulo animum occupârat. Hecyr. Prolog.

Ad aures haud invito sermo mihi accessit tuus. Hecyr. 3 5. ỷ 12.

Quem cum istoc sermonem habueris, procul hinc stans accepi Hecyr. 4 3.

Animam compressi, aurem admovi, ita animum cœpi attendere, hoc modo sermonem captans Phorm. 5. 6.

... nunc quam rem vitio dent, quæso animum advortite Andr. Prolog.

... vete, adeste æquo animo, & rem cognoscite, ut pernoscatis, ecquid spei sit reliquum. ibid.

... m silentio animum attendite, ut pernoscatis, quid sibi Eunuchus velit. Eunuch. Prolog

... sensero hodie quidquam in his te nuptiis fallacia conari. Andr 1. 2.

... ve te esse tristem sentiat. scil. pater. Andr. 2 3.

... ibi me adesse, neuter tum præsenserat. Andr. ... 1.

... ne id demum sensisti Pamphile? scil. te miserum esse. Andr. 5 3.

Adverti hercle animum Ich habe wohl gemerckt Eunuch 3 1.

Quot res dedere, ubi id possem persentiscere, ni essem lapis Heaut. 5.1.

Ne paullulum quidem subolet, amicam esse hanc Cliniæ. Ich spüre es gantz und gar nicht/&c. ibid.

Numquid Patri subolet? nil etiam. Phorm. 3 1.

Annon sex totis mensibus priùs olfecissem, quàm ille quidquam cœperat? Adelph. 3.4.

Ne nos inter nos congruere sentiant Heaut. 3.1.

Sensisti, illos me incipere fallere. ibid.

Ne tu id persentisceres. Heaut 4 4.

Subsensi id quoque illos ibi esse. Heaut. 3.1.

Si me senserit eum quæritare Adelph 1. 3.

Patrem novisti ad has res, quàm sit perspicax. Heaut. 2.2.

Alios tuam rem credidisti, quàm te, animadversuros magis? id est, *curaturos?* Phorm 3.1.

Primum hoc aures tuæ crimen accipiunt. in Verrem p.231.

Perattentos animos habere. in Verr. p. 307.

Adhibere aures pro Arch. p.347.

Adestote omnes animis pro L Syll. p.320.

Adhibete animos, & mentes vestras. de Arusp. Resp p. 471.

Aures ad hanc disputationem patent Epist ad Fam lib. 3. p 73.

Verbum ipsum omnibus meis animi & corporis devorabat. sect 12.

Me attentissimis animis summâ cum benignitate auditis. Sect 16.

Nihil unquam videbatur tàm populare, ad pop. Rom. aures accidisse. Sect. 53.

Verbum jucundum, & honorificum ad tuas aures accedit. Vat. 74.

Atqui sermones hominum ad aures vestras permanarunt Corn. 151.

Literæ ejus famâ & nunciis celebrantur aures quotidiè meæ novis nominibus gentium Provinc. 165.

Oratio non prætervecta est aures vestras sed in animis omnium penitùs insedit. Corn 128.

Æstatem unam cum plures aures referserit istis sermonibus Rab. 278.

Perceptis jam animis auditores Cæl. 122.

Sæpè venit ad aures meas. Marc. 289.

Meæ aures dies ac noctes omnium præceptis & monitis patuerunt. Phil. 14. p 539.

Quibus meæ & vestræ aures calent. in Sallust. 538.

Hæc ad populi Romani perveniunt aures Philipp. 10. p. 467.

Aures meas onerasti tuo odio. Sall. in Cic p 549.

Cùm multos dies aures meas Acutilio dedissem. Epistol. ad Attic. libr. 1. p. 10.

Vide quibus hominibus aures sint deditæ meæ. Epistol. ad Attic. libr. 2 p 63.

Nolebam illum nostrum familiarem sermonem in alienas manus devenire Ep ad Att. lib 1. p. 3.

Patè

Patere aures querelis omnium. Epist. Qu Fr l.1.p 577.
Ad audiendum animos ereximus Acad l.2.p 8.
Vacuo animo illum laudabam & magno studio. Ibid.
Cùm Heraclitum studiosè audirem contra Antiochum differentem Acad.l.2 p.9.
Nihil prater auditum habeo. 1. Off p 15.
Attentos animos ad decori conservationem tenebimus. 1. Offic p.52.
Cùm animum attenderis Off l.3 p.113.
Cavendum est ne assentationibus patefaciamus aures, nec adulari nos sinamus 1.Off p 37
Multa Orator auribus accepit. de Orat l.1.p.328.
Auribus aliquid percipere. de Orat l 2.p 447.
Cùm statim auditoris animum nobis idoneum reddimus ad audiendum. ad Herenn.l 1 p.6.
Auribus multa percepimus de Orat.l 3 p.459.
Rem faciliùs totam accipere pro Qu p 12.
Attentè benàque cum veniâ verba alicujus audire. pro Sext Rosc p. 40.
Erigite mentes, auresque vestras, & me de invidiosis rebus, ut ille putat, dicentem attendite pro Syll.171 a.
Quoniam me in hac re tàm diligenter attenditis pro Arch.186 a.
Quis non magnopere attend tunquam? in V.81.a.
Attendere aliquem studiosè. de F n 98 b.
Attendere te volo, quæ in manibus sunt. Ep 173 b.
Quæ pertinent ad dicendum, ea nos melius quàm cæteri attendimus. de In. 57.a.
Sed stuperem hominis, vel dicam pecudis, attendite in Ant.166 a.
Ut cùm lex aliqua recitaretur, primum versum attenderet, &c. pro R.P. 125.
Nam versus æquè prima, & media, & extrema pars attenditur. de Orat. 160. b.
Sed si animum attenderis, turpitudinem videas. Off.58.b.
Quo tempore igitur aures judex, animumque attenderet? in V 81.b.
Sed attendite animos ad ea quæ sequuntur. contra Rull.75.b.
Ades, inquit, animo, timorem emitte. de Som.127.a.
Adesse animo. pro Cæcin 290 b
Adestote omnes animis, qui adestis corporibus pro Syl.173.a.
Vigilare, cogitare, adesse animo. in A 219.b.
Si fieri posset, vel plures te animos habere vellem, quos omnes ad Mutinam intenderes in A.235.b.
Mens naturalem vim habet, quum intendit ad ea quibus movetur. Acad. 9.a.
Intendere sensus ad res percipiendas. Ibid.
Immensa regionum magnitudo, in quam se injiciens & intendens animus, latè longèque peregrinatur de N 12. b.
Si C. Antonius, quod animo intenderat, perficere potuisset. in A 226.a.

Intendere aciem ad rem in omnes partes. Tusc.217.a.
Vos oro, ut attente bonaque cum venia verba mea audiatis. pro S.R.20.a.
Doleo te (bona venia audies) in tam leves, ne eicam ineptas sententias incidisse. de N.13.b
Vt auditores sese perpetuò nobis attentos praebeant. ad Herenn.lib.10.
Si cujus aures ad hanc disputationem patent. 3.8.
Personare aures ejus hujusmodi vocibus non est inutile. 6.18.
Dare aures suas alicui. Ad Attic:
Vt etiam malis poëtis aures suas dederet. Pro Arch:
Si nobis vacuas aures utendas dateis. 1.3 Symm.
Aurium obsequia tibi commodabo. 1.4
Vtendum mihi tantisper animum facrem ttas. 1.13.
Quaeso praestes aurem benignam causarum suarum justa narranti. 4.40.
Tuae aures fratrum laudibus gaudent. 4.52.
Miseratio pias aures applicat votis parentum 5.33.
Oculis subtracta miracula, auribus prehendo. 7.41.
Aurem praebere alicui 9 6.
Cui audientiam negare non potui. 10.45.

Avellendi. Avertendi.

Abwenden / Abrechen / Abzerren / Zertrennen / Ablencken.

HOc simulachrum iste è signo Cereris invellendum, asportandumque curavit. in V.226 a.
Poma si cruda sunt, ex arboribus avelluntur: si matura, decidunt. de Sen. 91.a.
Avellere, atque abstrahere filium de matris complexu. pro Font.283 b.
Vt perpetuum dolorem avulsus à meis sustinerem pro Dom.242.b.
Avulsum à ceteris de Or.144.b.
Si aliter fuerit (quod dii omnes avertant!) reip. vicem dolebo. Att.279.b.
O dii immortales! avertite & detestamini quaeso hoc omen. in At.193 a.
Atque hoc quidem detestabile omen avertat Iupiter. & 232. a.
Quod dii omen avertant. Ep.189.a.
Caesar Antonii furorem à pernicie reipubl. avertit. in A.192.a.
Ego verò Austro miras gratias ago, qui me à tantâ infamiâ averterit. At. 256. b.
Ibis avertunt pestem ab Aegypto de N.21.b.
Et certè, nisi is Antonium ab urbe avertisset, periissent omnes. At. 274.a.
Puer qui à cervicibus nostris avertisset Antonium ibidem. 283.a.

Aufe-

Auferendi. *Vide etiam* Furti.

Entziehen/Wegthun/Umbstossen.

Subduc cibum athletæ: ferre non poterit. Tusc. 183 b.
Subducere id, quo nititur adversariorum causa. de In. 80. a.
Nescium, jesll..rum rerum fundamenta subducere. de Finib. 150. b.

Augendi. Amplificandi. Multiplicandi. Exaggerandi.

Vermahnen/Großmachen/Erweiteren/ Zunehmen/Wachsen.

Insanum magnum mulier negotium, metuoque ut possim hodie emolirier. Bacch. 4. 3. ✝. 1. & 2. *Veteres cùm aliquid vehementer extollerent, soliti sunt tanquam exclamantes orationi suæ vocem variæ inserere. Vndemanarant illæ locutiones:* μακρόν, ὅσον μέγα, & Insanum magnum. *Vide* Isaac. Casaub *ad Athen. lib.* 13. c 5

Atticam hodie civitatem maximam majorem feci, atque auxi civi fœminâ. Pers. 4. 3 5 ✝. 6.

Id duplicabit furtum Pœn. 3. 1. ✝. 61.

Ad optimam præclaramque prædam hic velut cumulus accedit. pro Sex. Rosc. p. 39.

Hæc aliis cumulant atque adaugent. pro S. R. p 47.

Fines imperij propagabit. Phil. 13 p 553.

Vitium ventris, & gutturis non modò non minuit ætas hominibus, sed etiam auget. Cœl. 109.

Accessionem adjungit ædibus. Off 1 1 p 55.

Vt aliorum spolijs nostras facultates, copias, opes augeamus. Off. l. 3. pagina 108.

Auxit benevolentiam consuetudo. de Amic p. 195.

Quantis in angustiis vestra gloria dilatari velit. Somn. Scip. p 247.

Iste ardet furore, nec remittit aliquid, sed indies ingravescit. Att. 158.

Sic hic morbus vehementiùs vivis ingravescit in C. 103. b.

Medicus morbum ingravescentem ratione providet. de D. 111. b. in Ant 221. a.

Et corpora quidem defatigatione & exercitatione ingravescunt, animi aut m se exercendo levantur. de Sen 84. a.

Cùm ingravesceret annona, ut jam fames timeretur pro Dom. 215 a.
Nam à primâ ætate me omnis doctrina liberalis delectavit: tamen hoc studium quotidiè ingravescit. B. 49 a.
Nunc apud Oratores ipse numerus increbuit. Or. 263. a.
Cum hoc nescio quomodo apud eos increbuisset, me &c. Orat. 91. b.
Nonnullorum sermo jam increbuit, se &c. de Or 243. b.
Hi quorum sermo imperitus increbuit. in O. 198. b.
Hæc consuetudo quæ increbuit. in A 260. b.
Sed ait rursus idem increbuisse eam funerum magnificentiam, quæ nunc ferè Romæ est de Leg. 183. a.
Ventus increbescit. Ep 105. a.
Solicitudines meas quotidiè magis tua merita exacuunt. 10 23
Manabat illud malum urbanum, & ita corroboratur quotidie &c. Malum appellat *turbas datas à Servus, & flagitiosis, de sepulturâ Cæsaris, unaè &* sordidissimum periculum *vocat* 12. 1.
Tu fac in augendâ gloriâ teipsum vincas 12. 7.
A te peto, ut ad meam liberalitatem, quâ sine meis literis usus es, quam maximus his literis cumulus accedat 12. 26. & 13. 18.
Tantum vel mi addas, quantum ex nostro amore accessionis fieri potest. 13. 19.
Magnum beneficium tuum magno cumulo auxeris. 13. 63.
Præstabo, & enitar, ut indies magis magisque hæc nascens de me duplicetur opinio 16. 21.
Majores Punica, atque aliis bellis multum Reipublicæ addiderant. Jug. cap. 42.
Pèst, ubi fiduciâ nimium. Frag lib. 2.
Subnectere aliquid alicujus versibus. 1 4.
Augmentum poscere. 1. 67. Symmach.
Officiorum diligentia fructu vicissitudinis incalescit. 3. 71.
Augmentum sumere. 3. 78.
Inconstantem putas amorem, qui incrementa non accipit. 4. 5.
Præcipuus honor rerum talium non requirit augmenta. 4. 8.
Non ut fastigio Consulari, quod proximè tui culminis felix, & olim debitus magistratus ornavit, ex hoc aliquid adderetur. Ibid.
An ullis agris nostris cultus, adibus niter, pecori numerus accesserit. 7. 18.
Augmentum non capere. 7. 63.
Provocatum me ad amicitiæ incrementa protestor. 10. 10.

Avium. Nidificandi.

Vögel. Nisten. Nestmachen.

Volucres videmus fingere atque construere nidos. de Or 210. b.

Auto-

Autoris. Causæ. Principij.

Vrsach seyn / Anmahnen / Anlaß geben.

EGo caput huic argento fui hodie reperiendo. Asin. 3. 3. ℣. 140.
Impero, autorq; sum Aul. 2 2 ℣ 73.
Me suasore atq; impulsore id factum Most. 3. 3. ℣. 13. & Mil. 4. 3. ℣. 1
Quid m hi nunc autor es ut faciam? hem illic est huic rei caput. Andr. 2. 6. ℣. 27.
Factum id consilio meo And. 3. 2. ℣ 22.
Quanti m fenestram ad nequitiam patefeceris Heaut. 3. 1 ℣. 72.
Putant quidquid factum, ex te ortum esse Eun 5. 4. ℣. 44.
Tute hoc intristi tibi omne est exedundum. Phor. 2. 2. ℣. 4.
Omnium Architectum & machinatorem rei unum esse scio. Pro S. Rosc. p. 92.
Hem illic est huic rei caput Er hatts getrieben.. And. 2. 3.
Me muliere hac non facit Eun. 5. 6.
Inventor, inceptor, perfector. Eun. 5 9.
Mi imulsore hanc emtam esse. Adel. 4. 2.
Id m fin sit, quod ego, te esse huic rei caput. Ibid.
Id ne estis auteres mihi. Wollet jhr mir das rahten. Adel. 5 8.
A Myrrhina hac sunt mea vxore exorta omnia Hec. 4. 4.
Quod ab ipso allatum est. An mich hatt gebracht. Phor. Prol.
Quod mihi principium est mali. Phor. 1. 3.
Am cs omnes uno ore autores fuêre. Phor. 4. 4.
Alicui principem existere ad aliquid Pro Arch. p 345.
Ansam retinere omnium controversiarum Pro Cæc p 552.
Ego te autore amicissimo ac sapientissimo &c. usus essem, 1. 9.
Plato, quem ego authorem vehementer sequor Ibid.
Vbi sum autor, Will mir Treülich gerahten haben. 1 10.
Intelligere debes, tibi non solum tuendos, sed etiam ornandos esse illos viros, à quibus initium libertatis profectum est. 9. 14.
Necis autor eras. 15. 6.
Te senatui bonisq; omnibus, authorem, principem, ducem prabeas. Ibid.
Voluntas Senatus pro authoritate haberi debet cum authoritas impeditur metu. 11. 7.
Vestri pulcerrimi facti, ille furiosus me Principem dicit fuisse, id est, *Ducem, & autorem* 2. 3.
Sine capite, sine authore. 12. 16.
Te hortante, te authore 12 12.
Tu Cæsari causam contra patriam inferendi belli dedisti. Phil. 2. 358.
Quæstuosissimi huius belli semen tu fuisti. Phil. 2. 359

Suo tempore totius huius sceleris fons aperietur. Phil 14.537.
Ex quo fonte Senator iste promanat. Cœl 98.
Ex uno fonte omnia scelera manare videtis. Phil 13 p.126.
Ex quo ortum est officium, satis ferè diximus. 1. Off. p.25.
Ex quibus honestas officiumq; manaret. Ibid.
Hinc venena, hinc falsa testamenta nascuntur. Off l.3.p.113.

B

BALNEI.

PErsequar in Cumanum, & ante te certiorem faciam, ut lavatio parata sit.
Gratulor Baijs nostris, siquidem salubres repente factæ sunt. 9.12.
Balneum calefacias oportebit 9.16.
Labrum, si in balneo non est, fac ut sit. Labrum Vasis capacis genus est, quod Græci ἀσάμινθον. 14.20.

Belli. Legionum. Pugnæ. Aquilæ. Exercitûs. Copiarum. Castrorum. Armorum. Receptus. Obsidionis. Prælij. Catonum. Induciarum. Signorum. Stationum. Militiæ. Duelli. Certaminis. Tormentorum. Induciarum. Delectus. Commeatus. Hybernorum.

Kriegführen/Streitte/Kempfen/Kriegsoberster/Lager/Fehnlein/Schlachtordnung/Lermen schlagen/Zufeld liegen/Den feind schlagen/Feldgeschrey/Kriegslohn empfangen/Belägern/Winterläger/Buchsen/Schiessen/Geschütz/Drossen/Lermen/Proviant/Schiltwacht.

BEllum gerere cum aliquo. Amph Arg 1.℣.2.
Cernere cum hostibus. Amphitr Arg 2.℣.3.
Amphitruo præfectus est legionibus. Amph. Prol. ℣ 100.
Castra illicò producit omnem exercitum Amph 1 1 ℣.62.
Teloboæ ex oppido legiones educunt suas nimis pulchris armis præditas Amph. 1.1.℣.63.

Viri

Viri distributi, dispositi ordines Amph.1.1.℣.65.
Contra hostes suas legiones instruunt. Amph.1.1 ℣.67.
Pro se quisq; edit, ferro ferit, tela frangunt, boat cælum fremitu virum: ex anhelitu spiratu, atq; nebulâ consistit cadunt vulneris vi & virium Amph. 1.1 ℣.76. & seqq.
Inducere equites dextrâ. Amph.1.1.℣.87.
Equites ab dextrâ maximo cum clamore involitant, impetu alacri fœdant, & protrahunt hostium copias. Amph.1.1.℣.90.
Vertentibus Teleboïs telis complebantur corpora Amph.1.1 ℣.94.
Hæc est illi pugnata pugna. Amphit.1.1.℣.96.
Prælium id tandem diremit nox interventu suo. Amphitr.1 1.℣.98.
Ire in exercitum Amph 1.1.℣.245.
Victores victis hostibus legiones reveniunt domum duello exstincto maximo atq; internecatu hostibus. Amph.1.1.℣.33.
Tuba utrinq; canunt contra, consonat terra, clamorem utrinq; efferunt Amp. 1.1.℣.73.
Pugnatâ illa pugnâ frater trudebat fratrem hastâ & galeâ. Amphit. sc DI. vostram fidem. ℣.16.
Noli duello Amphitruonem perdere Amph sc. Quis tam.℣.27.
Pugnam inire. Ibid. ℣ 37.
Latrones hostes bello & virtute contudi. Amph sc. Quis tam.℣.54.
Ut vertebant piraticâ. Ibid.℣.57.
Pulchrè gliscit prælium Der Krieg reist ein / nimbt zu. Asin 5.1.℣.68.
Legiones copiasq; exercitus eorũ vi pugnando periurijs nostris potiti Af.3.2 ℣.8.
Pugnam facere in aliquo. Aul.3.4.℣.13.
Bellum Ætolis esse dixi cum Alijs foris: illis fient prælia. Capt. Prol.℣.58.
Postquam belligerant Ætoli cum Alijs. Capt. Prol.℣.23.
Si in singulis stipendijs is ad hostis exuvias dabit Epid.1.1 ℣.36.
Virtute atq; auspicio Epidici cum prædâ in castra redeo. Epid 5.2.℣.22.
Ad legionem quum itant, adminiculum eis dabant, ubi emeritum est stipendium Most.1.2.℣.48.
Eduxi omnem legionem, ex obsidione in tutum induxi manipulares meos. Most. 5 1.℣.6.
Herus meus elephanti corio circumtentus est, h.e. *est fortis miles* Mil.1 2.℣ 8
Vident hostes tibi adesse tuosq; tergo obsidium ante mœnia: Aliquid nos mitte, circumduce exercitum, curre in obsidium perduelles, nostris præsidium para, intercludito inimicis commeatum, tibi inveni viam, quâ cibatus commeatusq; ad te, & legiones tuas tutò possit pervenire. Mil.2.2 ℣ 64 65 66 67.68 69.70.
Centuriare manipulares. Mil.3 2.℣ 3.
Ut ubicunq; cum hostibus congrediar. Pseud.2.1.℣.6.
Atq; ad hoc meas legiones adducam si hoc expugno Pseud.2.1 ℣.12.
Sed quid cessamus prælium committere. Pers.1.3 ℣.23.
Eleusipolim Persa cepêro urbem in Arabiâ. Pers 4.1.℣ 37.
Suarum in pugnâ virtute victoriâ m. emit. Pseud 4.7 ℣.74.

Nus

Nunc omnes voco contra Stich. 5. 5. ℣. 31. Ich will es mit allen wagen / Ich biet jhnen allen ein Trutz.

Satis alicui esse. Ibid *Ger.* Einem gewachsen sein. *Sic* Pers. 1. 1. ℣ 27. *Dii me advorser, quibus sat esse non queam?*

In medium huc agmen cùm vecti Donax, Tu Simalio in sinistrum cornu: tu Syrisce in dexterum: ubi centurio est Sanga, & manipulus furum Eunuch. 4. 7.

Videre videor iam diem illum, cùm hic egens profugiet aliquò militatum Adel. 3. 4.

Pompeius bellum in Africâ confecit, victorem exercitum deportavit. Pro Pom. 15 b

Bellum Italia terrâ mariq. inferamus Att. 135 a. 152. a

Inferre bellum alicui. Offic. 16. b

Inferre arma alicui. Off. 330. a.

Inferre famem suis civibus, & vastitatem Italia. 144 a

Inferre signa patria pro Flac. 147. a

Illa furens infesta iam patria signa inferebat in Att. 108. b

Galli cum M. Fonteio ferrum ac manus contulerunt. pro Font. 276. b

Conferre signa cum hostibus. in P. 90. a

Castra castris collata in Thessaliâ audiebamus de D 132 a

Conferre pedem Pro Planc. 268 a

Sanxerunt ne quis suorum civium castra Imperatorum P. R. iniret. Pro Cor. 59 b

Omnia facere omnis debet, ne armis decernatur Att. 102 a

Certamen quod ferro decernitur. de Or. 138 a

Sed utinam meo solum capite decernerem. Att. 136 a

Pendeo animi expectatione Corfiniensi, in qua de salute reip. decernitur. Att. 122 a

Vno iudicio de fortunis omnibus decernitur. pro Qu. 1. b

Duo sunt genera decertandi: unum per disceptationem, alterum per vim. Off. 7. b

Cum multis consularibus tantâ contentione decertavi, quantâ nunquam antea Epist. 64. a

Demosthenes & Aeschines inter se decertare soliti sunt. de Fin. 125 a

Depugnare cum aliquo. Att. 106 a.

Aiax depugnaturus cum Hectore. Tusc. 219 a

Si voluptatis caussâ Torquatus cum Gallo apud Anienem depugnavit provocatus. de Fin. 80. a.

Vtrum turpi pace nobis, an misero bello esset utendum. Att. 331. b

De manibus audacissimorum civium delapsa arma ceciderunt. Offic. 16. a.

Concessa plebi à patribus ista potestate arma ceciderunt, restincta ista seditio est. de leg.

Omnibus istis latronibus auctoritate ipsâ senatus iam pridem de manibus arma cecidissent in An.

Qui-

Quibuscum bellum gerimus. ad Her. l.4. p.84.
Socij nostri cum belligerare nobiscum vellent. ad Heren. l.4. p.87.
Arma qui tulerint. ad Her. l.4. p.115.
Exercitus in Macedoniam contra Philippum mittitur. de Invent. lib. 1. p. 145.
Quàm maxima contra Annibalem copia sunt. de Invent. libro primo, p.14.
Tenere arma. Or. l.1 p.277.
Ad pugnandum arma sunt sumpturi. de Or. l.2. p 368.
Quod Reipublica causâ eum ex senatusconsulto ad arma vocasset. de Orat. l 2. p 382.
Non vidit bello flagrantem Italiam. de Or. lib.3 p.454.
Cur de perfugis nostris copias comparant contra nos? Orat. ad Brut. p 692.
Vis belli ac turba movetur. Pro S.R. p.68.
Ab armis recedere Pro S.R. p.80.
Prælium cùm committunt boni Imperatores, hoc solent facere, ut in eo loco, quo fugam hostium fore arbitrentur, milites collocent, in quos, si qui ex acie fugerint, de improviso incidant. Pro S. R. p.89.
Arma capere Pro S.R. p.80.
Facere bellum populo cuidam. in Verr. p. 189.
Civitati bellum indicere atq; inferre Ibid.
Bellum indicere alicui. in Ver. p.446.
Bello ardet Italia. in Ver. p. 480.
Arma capere. & bellum facere. in Ver. p.497.
Nationum Allobrogum & reliquias armis suis conficiat atq; opprimat. Pro Font. p 579.
Nefario furore audaciaq; instinctum bellum sacrilegum semper impiumq; habuit indictum In Ver. p.265.
Ad arma ire. In Ver. p.204.
Arma Saturnini oppressa sunt, etiamsi è repub. Remp. non vulnerarunt. Pro Mil. 297.
Neq; ego illa nec ulla unquam arma secutus sum pro Marc. 286.
Arma ab aliis posita sunt, ab alijs erepta. Marc. p 291.
Meo iudicio & voluntate ad ea arma profectus sum, quæ sumpta erant contra te. Pro Lig. p.295.
Omnium gentium arma in se convertere Pro Deiot p.312.
Cum hoc isto tempore stans cum gladijs in conspectu Senatus. Phil. 2. pag. 341.
Cum hostibus de vitâ dimicatur. ad Heren. lib 2. p.150.
Pro legionibus in hostes se immisit medius. ad Heren. l.4 p.121.
Auxilia quædam in oppidum recepit. de Inv. l. 2. p.247.
Nullum novis certamen cum [illegible] esse debet. de Or. lib. 2. p.384.
Telum iacere venenatum Pro Q. p 3.
Res ad manus atq; ad pugnam venit. in Ver. p.498.

Fusi

Fusi plerique sine mente ac sine ullo sensu iacent, & cum aspexisset, non se Prætoris convivium, sed ut Cannensem pugnam nequitia videre arbitraretur. in Verr. p. 408.

Cum Fonteio ferrum ac manus contulerunt, multo eius labore, ac sudore sub populi Romani imperiumque ditionemque ceciderunt. Pro Font.. p. 369.

Pugnare inter se, atque contendere. Pro Arg. Poet. p. 353.

Repente Antonius in aciem suas copias de vico produxit. Ep. ad Fam. lib. 10. p. 310.

Verebar ne si antequam ego incepta perficerem, prælium confectum esset. Ep. ad Fam. l. 10. p. 316.

Committere prælium. Ibid.

Ex prælio integer discessit. Ep. ad Fam. l. 10 p. 319.

Acriter & vehementer præliatus sum Ep. Att. lib. 5. p. 23.

Quas ego pugnas & quantas strages edidi? Ibid. p. 24.

Vt in præsentiâ tecum committere prælia velit. Ep. Att. l. 8. p. 258.

Certare cum alijs pugnaciter de aliquâ re Acad. l. 2. p. 35.

Non obtestandi causâ cum aliquo pugnare Ibid. p. 43.

Pugnas omnino, sed cum adversario facili. Ibid.

Intendi longiùs acies non potest. Ibid. p. 42.

Cùm autem Posthumus Dictator cum Octavio Manilio Tusculano prælio dimicaret in nostrâ acie, Castor & Pollux ex equis pugnare visi sunt. de Nat. Deor l 2 p 82.

Voluptatum calculis subductis prælium ineunt. de Fin. lib. 2. pag 153.

Cùm pericula præliorum iniret audaciùs. de Div. l. 1. p. 177.

Ne tuam causam, in quâ tibi cum Diodoro magna luctatio est, deseras. de Fato. p 278.

Maximè tibi de hoc ipso cum Diodoro certamen est. Ibid.

In medios se immittere hostes Q. Tusc. l. 1. p. 344.

Ferro decertare. Qu. Tusc. lib 2 p. 274.

Pugnare inter se viderentur Off lib 2 p 67.

Quia nunquam posset utilitas cum honestate pugnare. Offic. libr. 3. pag. 103.

Quod non utilia cum honestis pugnarent Off. lib. 3 p. 112.

Ibi vero non modò cum hostibus, verùm etiam cum fluctibus dimicare melius fuit Offic. l. 3. p. 138.

Omni studio ad bellum incumbere. Pro Leg Man. p. 635.

Bello aliquem lacessere, ac tentare. Ibid. p. 616.

Dico eius adventu maximas Mithridatis copias omnibus rebus ornatas, atque instructas esse deletas, summis obsidionis periculis liberatam urbem. Ibid. p. 635.

Sæpiùs cum hoste conflixit, quàm quisquam cum inimico concertavit, plura bella gessit, quàm cæteri legerunt, plures provincias confecit, quàm alij concupiverunt. Ibid p 638.

Africa testis, quæ magnis oppressa hostium copiis eorum ipsorum sanguine redundavit. Ibid. p 639.

Italia

Italia cum servili bello tetro periculosoque premeretur. Pro Lge. Man. p. 639.

Bellum extenuare, imminuere, tollere, sepelire. Ibid.

Longè à domo bellare, & propugnacula imperij. Ibid. p. 640.

Bellum alicui transmittere. Ibid. p. 644.

Hic ad omnia vestra memoria bella conficienda divino quodam consilio natus esse videtur. Ibid p. 649.

Bellum conficere. Ibid p. 652.

Pro salute communi arma capere. Pro C Rabir. p. 159.

Arma contra aliquem ferre. Pro C Rab. p. 162.

Arma capere. Pro C. Rab. p. 164.

Inferre bellum patria in I Cat. p. 74.

Bellum alicui indicere in L. Cat. p. 182.

Nunquam in acie pertimuit, armatus sapè in hostium manum multitudinemque immisit. Pro Font. p. 585.

Bellum intestinum ac domesticum, post hominum memoriam crudelissimum ac maximum me uno togato duce & imperatore sedetur. in L. Catil. p 191.

Bellum alicui facere. In L. Cat. p. 202.

Armis expellere aliquem. in Cat. p. 203.

Bellum gerere cum aliquo. Ibid.

Æternum bellum suscipere in L Cat. p 216.

Agitare rem militarem. in L. Mur. p. 227.

Cùm armis pellendum à suis mœnibus censuissent. Pro L. Flac. p. 287.

Cùm fugitivis fortiter bellum gesserat. Pro L. Flac. p 305.

Ad ferrum, ad flammam vocari. Ibid.

Dimicare armis Orat ante exilium p. 364.

Cum apertis hostibus bellum gerere. Orat. post reditum p. 391.

Acerbum bellum intestinumque suscipere. Pro Dom. p. 424.

Speravit eisdem se copiis cum illo posse confligere. Pro Dom. p 426.

Cum his furiis & facibus, cum his inquam exitiosis prodigijs ac penè huius imperij pestibus bellum mihi inexpiabile dico esse susceptum de Arusp. Res. p. 463.

Cum salutis defensoribus bellum sibi esse gerendum indicarunt. Sest. 4.

Vicatim homines conscribebantur, decuriabantur ad vim, ad manus, ad cædem, ad direptionem incitabantur. Sest. 15.

Non ille mihi legitimam aliquam contentionem, sed vim, arma, exercitus, Imperatores, castra denunciavit. Sest. 21.

Veteres copia & effusa ac superata illa Catilina manus importuna est renovata Sest. 22.

Contendere contra tribunum Plebis privatis armis. Sest. 22.

In hanc Reip navem fluitantem in alto tempestatibus, armata tot classes incursura videbantur. Sest. 23.

Classibus se eam navem oppressuros minitabantur ibid.

E terrestri præsidio milites colligere, quos in navibus collocet. in Ver. pagin. 595.

Est vobis auctor, vir bellorum omnium maximarumq; rerum peritissimus Servilius, cuius tantæ res gestæ terrâ mariq; extiterunt, ut cum de bello deliberetis, auctor vobis gravior esse nemo debeat Pro Leg. Man. p 654.

In re militari cùm summi consilij, & maximi animi, tum verò usu quoq; bellorum gerendorum in primis eorum hominum, qui nunc sunt, exercitatus. Pro Font p 58.

Virum ad labores belli impigrum, ad pericula fortem, ad usum, ad disciplinam peritum, ad consilia prudentem, ad cursum fortunamq; felicem, domi vobis ac liberis vestris retinete Pro Font. p. 583.

Ducem se militibus præbuit. Vat. 87.

Vigebant studia rei militaris. Cæl 94.

Milites dimittere. Ep ad Fam lib 3 p. 63.

Movere castra Ep. ad Fam. lib. 3. p. 69.

Exclusi eos, qui me in castra, & qui trans Taurum persequi non possent. Ep ad Fam. l. 3 p. 74.

Quid erat quod me persequerentur in castra. Ibid.

Diffidere militibus. Ep ad Fam. l. 7 p. 187.

Postquam itum est ad arma. Ep. ad Fam. l. 10. p 311.

Brutum decem ac septem cohortes, & duas non frequentes tyronum legiones, quos conscripserat, Antonium habere audio. Ep. ad Fam. lib. 10. p. 318.

Quamvis in magnam descendat vita dimicationem. ad Herenn. lib. 4 p. 118.

Non luctabor tecum Crasse amplius. de Orat. li. 1. p. 188.

Contendere cum aliquo. pro QR p. 1.

Tecum mihi res est. Pro S. R. p65.

Contendit humilitas cum dignitate, de amplitudine. Pro Sext. Rosc. p. 84.

Si certamen inter aliquos sit, cui potissimum delatio detur. in Ver. pag. 110.

In agendo inferiores non futuri sumus. pro Cæc 556.

De capite, de famâ & liberis dimicare Sest. 3.

Tota deniq; Italia ad omnem contentionem expedita est. Sest. 19.

Erat mihi contentio non cum exercitu, sed cum operis conductis, ad diripiendam urbem concitatis. Sest. 20.

Cum amentissimo Tribuno plebis cùm decertassem, cum consulibus dimicarem Sest. 22.

Ad arma vocarent, qui ne vestitu quidem defendi Remp. sivissent. Sest. 23.

Instructa acie pro salute populi Romani victoriaque vevissem. Sest. 25

Cadem à vobis vestrisq; liberis, vastitatem, incendia, rapinas meo dolore luctuq; depuli Ibid.

Cum propè vim pistorum armorum profugisset. Sest 26.

Externa bella regum, nationum, iam pridem extincta sunt. Ibid.

Consi-

Consilio & auxilio bonorum oppugnare Rempublicam Sest. 27.
Antiochus Magnus magni belli contentione terrâ mariq; superatus est. Sest. p. 30.
Cum Armeniorum Regem Tigrane grave bellum perdiuturnum que gessimus, ibid.
Ille iniuriis in socios nostros inferendis bello propè nos lacessivit. Ibidem.
Atq; etiam cùm ad fluvium Sagram Crotoniatas Locri maximo pralio devicissent. de Nat. Deor. l. 2. p. 52.
Respublica à facinorosissimis sicariis & à servis est oppressa, atque occupata. Sest. p. 41.
Fuissane ad arma iturit Ibid.
Ad ferrum, ad faces, ad quotidianam cadem se cum exercitu contulit. Sest. 44.
Bellum intulit quiescentibus. Sest. 47.
In Hispania duriissimo bello cum Metello & in classe, & in exercitu fuit. Cor. 127.
Acerrimis illis & maximis praliis Sicyonensi & Dariensi interfuit, Ibid.
Maxima bella nobis inferantur Corn. 142.
Bella maxima gessit, & confecit. Corn 147.
Bellum nobis propè iustum intulerunt Prov. 152.
Bellum cum maximis tyrannis consulari exercitu & imperio confectum est. Prov. 162.
Instaurata sunt maximi belli reliquia & incitata. Prov. 164.
Bellum in Galliâ gestum est maximum. Ibid.
Omnia flammâ & ferro delere voluerunt Prov. 165.
Ipsis indixi bellum & inimicitias Ibid.
Ortum repentè bellum Allebrogum, atq; hac sceleratâ coniuratione excitatum pralijs fregit. Prov. 169.
Sibi cum ijs, quos armatos vidit, contra populum Romanum bellandum esse duxit. Ibid.
Cum acerrimis nationibus & maximis praliis feliciissimè decertavit Ibid.
Noster exercitus & arma populi Romani has regiones peragrarunt. Prov. 160.
Arma in templo Castoris constituebantur ab eo latrone. Pis. 181.
Mihi certamen fuit cum Mario. Pis. 186.
Arma in templo Castoris luce, & palàm comportantur. Pis 187.
Bellum hoc hic ordo aut populus suscepit Pis. 199.
Nefarium & crudele bellum istis intulisti. Pis 214.
Dyrrhachij milites domum, in quâ istum esse arbitrabantur, obsidere coeperunt. Pis. 218.
Omnia bella iure gentium conquiescebant. Rab. 279.
Cùm ad illa arma fato nescio quo Reip. lo. misero funestoq; compulsi sumus. Marc. 285.

Civile bellum tantum & tam luctuosum excitaverunt. Marc. 287.
Iudem in armis fuit. Ligar. 296.
Contra te ipsum Caesarem est congressus armatus Ibid.
Quid tuus ille districtus in acie Pharsalica gladius agebat? Ibid.
Belli civilis incendium salute patriae restinxisti. Marc. 291.
Perfuncta est Respublica hoc misero fatalíq; bello. Marc. 141.
Bellum subitò exarsit. Lig. 294.
Tecum in acie fuit contra Pharnacem. Deiot. 311.
Omnia omnium arma contra te unum excitavit. Deiot 312.
Iste ardebat studio ipsius belli. Deiot 117.
Deiotarus familiam vestram abiectam, & obscuram, è tenebris in lucem vocavit Deiot. 317.
Familiis omnibus bellum nefarium indixere Deiot. 718.
In Ciciliâ & Syriâ bella gesserunt Deiot. 318.
Qui non bellum eodem tempore mihi indixerit Phil. 2 pag. 338.
Cùm inferri patriae bellum nefarium viderem Phil. 2. 347.
Ob eam causam meâ culpâ civile bellum natum est Ibid.
Civile bellum natum, conflatum, & susceptum est tuâ operâ. Phil 2. 365.
Ter depugnavit Caesar cum civibus in Thessaliâ, Africâ & Hispaniâ. Phil. 2. 367.
Bellum nefarium contra fortunas nostras ab homine profligato, & perdito non comparatur, sed geritur. Phil. 2. 384.
Armis decernere Phil 3. 398.
Hoc bellum non ex dissensione partium, sed ex nefariâ spe perditissimorum civium excitatum est. Phil 5. 419.
Huius singulari clementiâ & mansuetudine bellum acerbissimum est restinctum. Phil 5. 422.
Pacis nomine bellum involutum reformido Phil 7 442.
Non illi senatus, sed ille populo Romano bellum indixit. Phil 7 p 445.
Bellum contra Antonium suâ sponte suscepit Ph l 8 p. 447.
Quisquam bellum timet, qui nos coacti id suscepimus. Philip. 10 pagin. 471.
Pro populi Romani salute arma ceperunt Ibid
Iidem acerrimi pro salute Bruti bellum gerunt. Phil. 10. p. 472.
Pro salute communi arma capiunt. Ibid. p. 473.
Cum Dolobellâ hoste decreto bellum est gerendum Phil. 11. p 483.
Tum populum Romanum ad privatum bellum detulit. Philip. 11 pagin. 484.
Veterani pro Republicâ arma ceperunt Ibid. p 491.
Cum impijs sceleratisq; civibus bellum suscepimus. Phil. 13. p. 507.
Civile bellum concupiscit. Ibid. p. 408.
Magnas res gessi bellicas. Ibid. p. 514.
Maiora bella gesserunt Ibid.
Bellum contra patriam nefarium suscepisti. Ibid p. 527.

Bellum

Bellum contra se gerunt. Ibid.
Conflare bellum. Ep ad Fam.lib.5.p.118.
Si hoc expectandum sit, totum bellum conficiam. Epist.ad Fam.lib.5.p. 128.
Sumere arma Ep ad Fam.l.6.p.163.
Suadere institui, ut bellum duceret. Ep.ad Fam.l.1.p.187.
Occultum bellum mihi indixit. Ep. ad Fam.l.8.p.234.
Civitas ad arma ijt Ep. ad Fam.lib. 8.p.238.
Lepidum castigare non destiteram, ut extingueret bellum. Ep.ad Fam.lib.10. p.301.
Componere bellum Ep. ad Fam.lib.10. p.317.
Cum exercitu meo à confluente Rhodano castra movi. Epist.ad Fam.libr 10. p.319.
Ultra me castra posuit. Ibid.
Nos si alia hortarentur, ut bellum suscitare velimus. Epistol. ad Famil.lib. 11.p 323.
In primis rogo te, ad hominem ventosissimum Lepidum mittas, ne bellum nobis redintegrare possit. Ep. ad Fam. lib. 11 p 328.
Bellum Reipublicæ indicere. Ep.ad Fam.l.11.p 337.
Nos confecto bello renovatum bellum gerimus. Epist.ad Fam. lib.12.pag. 357.
Ille ex turbulentâ Republicâ, hic ex pace & victoriâ bellum excitavit. Ep.ad Fam.l.12.p.359.
Si contra importunissimos latrones arma cepit. Epist. ad Fam. lib. 12 pag. 360.
Omnibus meis bellum primus indixi. Ep ad.Fam.lib.12 p.366.
M. Anneio legato imperavi, ut cum quinque cohortes ad reliquum exercitum duceret, coactoque in unum locum exercitu castra in Lycaoniâ apud Iconium faceret. Ep.ad Fam.lib.15 p 466.
Concitare bellum Ep ad.Fam.l.15 p.467.
Depugnantem potius cum summo non dicam exitio, sed periculo vestro. Sest. 24.
Adducta res in certamen est Pis 221.
Ferro inter se comminus decertarunt Pis 211.
Cum illâ ipsâ deterrimâ poste sæpissimè pro tua gloria contendi. Mil. 149.
Deinceps cum hoste conflixit, & cum maiore numero hostium contendit. Ph. 14 p.546.
Disceptare armis Ep.ad Fam l 4 p.113.
Si m.... non sem...fuit homo contra me arma tulit, & eum bello cepi. Ep.ad Fam. lib 5 p 128
Tum enim bella gerere nostri imperatores & duces incipiunt, cùm auspicia posuerunt. de Nat.Deor.l.2.p 51.
Nisi eius augurio Rex Hostilius maxima bella gessisset. de Nat.Deor. l. 2.p. 51.

Tum ergò cum Zenone, ut accepimus, Arcesilas sibi omne certamen instit u Acad. Q l.1.p.94.

Cùm bello Latino Ludi votivi maximi primùm fierent: civitas ad arma repentè est excitata. de Divin.l.1.p.128.

Cùm contra Hannibalem Legiones duceret. de Divinat. libro 1. pag. 187.

Committere prælium. ibid.

Vt pro vitulis contra Leones summâ vi impetuq; contendant. de Fin. lib 3. p.207.

Magnum & difficile certamen inire de Fin.l.4. p.215.

Quarum præsidio iniret illud difficile magnumque prælium. de Fin. lib.4.p. 216.

Concertationem alicuius vel tollere. Q Tusc.l.2.p.349.

In certamen descendere. Q.Tusc l.2.p.373.

Helvetij sine dubio sunt in armis, excursionesq; faciunt in provinciam. Epist. Att l 1.p.38.

Totam Italiam flagraturam bello intelligo. Epistol. ad Attic. libr. 7. pag. 224.

Bellum nullum nostri administrant. Ep Attic.lib.7.p.226.

Bellum Italia terra mariq; inferemus. Ep.Att.l.9.p.266.

Bellum crudele, & exitiosum à Pompeio suscipi intelligebam. Epistol. Attic. lib.9.p 274.

Cùm tàm pestiferum bellum pararet. Ep.Att.l.9.p.293.

Quos contra me senatus armavit. Ep At.l.10.p.316.

Tibi bellum aliquod magnum & periculosum administranti. Epist.ad Quin. Frat.lib.1.p. 569.

Cum ijs bellum suscepimus sempiternum. Epistol. ad Quint. Frat.lib. 1. p. 581.

Ad Mithridaticum bellum missus à senatu. Acad. Q l.2.p.3.

Cum victor à Mithridatico bello revertisset, triumphavit. Acad. Qu.lib. 2. p.4.

In bello magno rei militaris occupatio esse solet. Ibid p.5.

Nec verò, ut fabulæ ferunt, dij bellis prælijsq; caruerunt. de Nat. Deor. lib.2. p.78.

Bellum cum aliquo gerere. de Fin.lib.2.p.145.

Aut quod bellum susceptum est ab eâ sine consilio deorum. de Divin. lib. 2. p 156.

Bellum alicui inferre. de Div.l.1.p.177.

In aciem Latinorum irrupit armatus. Ibid.

Cùm fano Delphici Apollinis bellum nefarium intulisset. de Divin.lib.1.pag. 190.

Ex quo factum, ut & viderentur virgines ferre arma contra, & nive Gallorum obruerentur exercitus. Ibid.

Quibus portentis populo R. magna bella, perniciosaq; seditiones denunciabantur. Ibi. p.197.

Aut

Aut belli administrationem prudentius, quàm Imperator coniecturâ assequatur. Ibid. p. 216.
Manum sibi, & copias festinas temperavit Sest. 43.
Maioribus praesidijs & copiis Respub. oppugnatur, quàm defenditur. Sest. p. 50.
Omnis noster exercitus superbissimo delectu, & durissimâ conquisitione collectus, interijt. de Prov. p. 158.
Tantum habebas exercitum, quantum tibi Senatus non dederat, sed quantum tua libido conscripserat Pis. p. 193.
In Macedoniam magnum exercitum transportavit. Pis. p. 198.
Castra movere. In Verr. p. 430.
Non est tibi cum Pompeianis, sed cum totâ Repub. bellum. Philip. 13 pagin. 529.
Ferre contra patriam arma illi cum Coriolano debuêre. de Amicit. pagin. 197.
Contraque us arma fert. Phil. 13 p. 530.
Propter cuius periculum ad saga ivimus Phil. 14. p. 532.
Bellum inexpiabile infert Consulibus omnium latronum teterrimus. Phil. 14. 14. p. 514.
Gerit idem bellum cum Senatu populoq; Romano. Phil 14. 534.
Bellum grave Octavianum insecutum est. Ph l 14. p 540.
Cum tribus Antonij legionibus equitatu conflixit. Philipp. 14. pagin. 542.
Amisit maximam partem exercitus. Pis. p 198.
Dimisit reliquum exercitum. Ibid.
Ex Syriâ exercitum educit. Pis. p. 199.
Ille exercitum Cn. Domitij amplissimi viri suis tectis & copiis sustentavit. Deiot p. 311.
Qui contra consulem privato consilio exercitus compararunt. Phil. 3 p. 380.
Invictum exercitum ex Hispaniâ militibus conduxit Philip 4. 401.
Tenetur, premitur, urgetur nunc ijs copiis, quas tam habemus, mox ijs, quas paucis diebus consules compararunt. Phil. 4 p. 405.
Civem sceleratum & perditum Gallorum & Germanorum exercitu, peditatu, equitatu, & copijs instruis Phil 5. p. 408.
Exercitum tantum tàm brevi tempore summo studio municipiorum coloniarumq; provincia optimè de Rep. merita & merentis conscripsit, & comparavit. Phil. 5. p. 420.
Milites veteranos summo Reip. tempore conscripsit. Phil 5 p 424.
Contra vim & auspicia obsesso senatu ad opprimendam Rempublicam Brundusio legiones accersivit. Phil. 6 p. 430.
Contra patriam exercitum duxit. Phil. 13. p. 513.
Copias suo labore & periculo ad Reip. non ad suum praesidium per se confecit. Phil. 10. p. 460.
Parthos times, quia diffidis copiis nostris. Ep. ad Fam. lib. 2. p 46.
Vexare aliquem copiis. Ibid.

Pergratum mihi feceris, si istas exiguas copias, quas habuisti, quàm minimè imminueris. Ep Fam.l.3p.63

Vt coniungeretur copias rogavit Ep.Fam.lib.10 p.201.

*Magnam perditi hostes sibi accessionem fecissent, si quas copias à Lepido abstraxissent.*Ibid p 295.

Audita re Hircius cum cohortibus viginti veteranis redeundo Antonio, in sua castra occurrit, copiasque delevit omnes. Epistol. Famil. lib.10.pag. 311

Itaq; quem exercitum neq; vendere vllis premiis volui, nec eorum periculorum metu, quæ victoribus illis portendebantur, diminuere debeus existimare, retentam Ep.Fam l 10.p.315.

Loquebantur omnes te habere copias Ep.Fam l 12.p 354.

Parvis omnino iam copiis obsidebatur, quod magno præsidio Bononiam tenebat Antonius Ep Fam l.12.p.355.

*Magnas Romæ Pansa copias ex delectu Italiæ comparat.*Ibid.

Nisi alicuius exercitu Ep Fam.l.12 p.358.

*Quem ego exercitum quibuscunq; potero rebus, ornabo.*Ibid.

Censebant vt in Italliæ supplementum meis & Bibuli legionibus scriberetur. Supplementum *dicebantur milites, quicunq; ad complendum Legionum numerum addebantur* 3.3

Antonium præfectum evocatorum misit ad te.

*Evocati dicebantur milites, qui ex diversis locis scribebantur.*3 6.

Signa tirone, & collectitio exercitu, cum legionibus robustissimus contulit, id est tironibus, & copiis temere undecunq; collectis, 7.3.

Bibulus in Amano, nescio quid cohorticularum amisit. 8 6.

Copias adduce, & genere & numero, & fidelitate firmissimas 12.9.

Nisi ille veteranos celeriter conscripsisset. 10.28

Tantum equitatum & levem armaturam ostendis, id est, *velites.*10 30.

Militem non modo legionarium, sed ne auxiliarium quidem illum quoq; misi. 10 32.

*Legio, Cornu dextrum, & sinistrum, cohors, copia &c.*10.30.

Cum parvulam manum peditum haberet inermium. 11.10.

Satis magnum numerum videtur effecisse. Ibid.

*Ricurri ad me scopiolas.*11.13.

Summa laus, & tua, & Bruti est, quod exercitum præter spem existimo mihi comparasse 12 4.

Cum legati mihi nuntiassent, regis Parthorum filium, ad Euphratem cum maximus Parthorum copiis, multarumq; præterea gentium magna manu venisse.&c.15 3.

*Video orbem terrarum imperiis distributis, ardere bello.*4.1.

Pestiferum bellum cavendum. 4. 5.

Quicunq; rempub oppresserit Armis &c. Ibid.

*Vidi, neq; te consilium civilis belli ita gerendi, neq; copias Imperij, neq; genus exercitus probare.*4.7.

Bellum maximum conflare. 5.2.

Homo

Homi si missis contra me arma cepit, & rem bello cepi. 5.10.
Usu armorum, & militum robore inferiores eram us. 6.1.
Quem exitum acies habitura sit, divinare nemo potest. 6.3.
Susceptum bellum est, quiescente me, depulsum ex Italia manente me. 6.6.
Explorata victoria arma sumere. Ibid.
In bellum ingredi. 5.12.
Bellum ducere. 7.3.
O castra praclara. 7.12.
Occultum bellum mihi indixit. 8.13.
Civitas ad arma ijt. Es ist ein auffstehen worden. 8.16.
Oppressus est bello repentino: quod bellum commotum à scapula, ita postea confirmatum est à Pompeio &c. 11.
Planè nesciebam te tam peritum esse rei militaris, 9.25.
Stare in acie. Zu felde ligen. 10.13.
Aciem instruere. Schlachtordnung machen. 10.30.
Postea quam itum est ad arma. 10.31.
Commeatus. 10.32.
Quo die prælium Pansa commisit 10.33.
Ita porro festinavit uterq; confligere Ibid & 11.12.
Illum intellexi non modo aperte, sed etiam libenter cum Repub. bellum gerere. 11.5.
Tua praclara eruptio 11.14.
In optatissima pace bellum Reip indicere. 11.18.
Bellum gerere contra arma, verbis. 2.22.
Nondum Legati redierant, quos Senatus ad bellum denuntiandum miserat. 12.25
Cognovi ex multorum amicorum literis ad arma rem spectare nimium, propter dissidia Cæsaris & Pompeij. 14.5.
Cum litera de bello à Parthis in provinciam Syriam illato quotidie afferrentur 15.2.
Exercitus omnes, qui in Syria fuêre, teneo Ep.Fam.lib.12.pag.360.
Neq; quò fugiat habet, neq; diutius ibi poterit tantum exercitum Cassij sustinere. Ibid.p.365.
Resistere copiis. Ibid.l.14.p.447.
Media nocte cum magna copia venit Clodius, cùm haberet fugitivorum delectas copias. Ibid.l 4.p 114.
Exercitum lustravi apud Iconium Ep.Att.l.5.p.157.
Magnum numerum hostium concidimus Ibid.
Exercitum tenet multa spe, & promissis. Ep Att l.7 p 218.
Quot in præsentia cohortes erga te habet Cæsar? Ep.Att.l.8.p.257.
Populi Romani exercitus Cneium Pompeium circumsidet, & vallo septum tenet. Ep Att.l 9 p.292.
Contra te his ordo Consulibus arma dedit, qua non effugisses, nisi te ad arma Cæsaris contulisses Phil.2 p.358.

Ego arma contra Consules, contra patriam tuli. Phil 2. p. 366.
Quid est aliud civili hosti omnia arma ad bellum largiri? Philip. 5. pag. 408.
Saga sumsimus: arma cepimus. Phil 12. p. 500.
Cum iam in armis essemus. Epistol. Att. l. 8 pag. 252.
Illi armis disceptari noluerunt. Ibid.
Vt contra eum arma ferat. Ep. ad Att. l. 9 p. 278.
Ne contra Caesarem pugnares Ibid p. 280.
Si Sextus in armis permanebit Ibid lib. 14 p. 444.
Contra metum, & vim suos se armis defendere. de Nat. Deor. lib. 2. p. 100.
Expedire arma. Q. Tusc. l. 2 p. 362.
Consilio, diligentiâ nostrâ celeriter de manibus audacissimorum civium delapsa arma ceciderunt. 1. Offic. p. 32.
Qua res gesta est, nunquam in bello tanta? quis triumphus conferendus? Ibid.
Diceret se tertium triumphum deportaturum fuisse, nisi meo in Remp. beneficio, ubi triumpharet, esset habiturus. Ibid.
Qui arma contra ferunt. 1. Off. p. 35
Qui nos in hostium numero habeat. Ep. At. l. 10 p. 333.
Circumsidemur omnibus copiis. Ep. Att. l. 15 p. 473.
Romam veni: cum magnâ manu Ep. Att. 16. p. 506.
Cohortibus armatis circumseptus senatus. Ep. Att. p. 645.
Exercitum in gravissimo bello animadversionis metu contineret. de Fin. l. 1. p. 110.
Vt in expeditionem exercitum educerent. de Divin. lib. 1. p. 186.
Et cùm Imperator exercitum, Consul populum lustraret. de Divinat. lib. 1. p. 197.
Cùm in expeditionem educturus esset de Div l. 2 p. 238.
Qui maximas copias duxit ad Troiam Q. Tusc l. 1 p 336.
Suis fructibus exercitum alere non posset. 1 Off. p 12.
Paratiores habuerunt exercitus, & fortiores. 1. Off. p 31.
Tantum enim abfuit, vt illorum præsidio nostram firmaremus classem, vt etiam à Rhodijs urbe, statione, qua extra urbem est, commeatu, aquâ deniq; prohiberentur nostri milites Epistol. ad Fam. libr. 12. pagin. 367.
Cinximus vallo & fossâ, aggere maximo, vineis, turre altissimâ, magnâ tormentorum copiâ, multis sagittarijs, magno labore, apparatu, multis saucijs nostris, incolumi exercitu negotium confecimus. Epistol Att. lib. 5 p. 158.
Magnum bellum impendet à Parthis. Ep. Att. lib. 6 p. 180.
Qui hoc bello contra patriam arma cœperunt Brut. p. 538.
Civibus arma cogitas inferre, à quibus exercitum abducis, adversus quos acies instruis Ep. Octav p 647.
Tantus Imperator in omni genere belli fuit, prœliis, oppugnationibus, na-

nalibus pugnis, totius belli instrumentis & apparatu. Acad. l. 2. p. 4.
Certamen cum aliquo instituere. Q Tusc. l 3. p. 398.
Arma sumere Qu Tusc. lib. 4. p. 431.
Toto pectore tremente provocare ad pugnam, ibid.
In has clades incidimus. Off l. 2. p. 75.
Cumque de imperio certamen esset, cum rege generoso ac potente. Off. lib. 3. 133.
Non suscepisset bellum civile Cæsar. de Divin. l. 2 p 220.
Rem bellicam administrare majores nostri nisi auspicatò voluerunt. de Divin. l 2. p. 242.
Patriæ bellum inferre de Divin. l. 2. p. 257.
Qui ipsi bellum sibi indixissent. de Fin. l. 5. p. 261.
Bellum gerere cum aliquo Qu Tusc. l 3. p. 307.
Arma contra aliquem sumere Qu Tusc l. 1. p. 330.
In prælium aliquem mittere. Qu Tusc. l 1. p. 3,8
Qui consuetus es in armis ævum agere. Quæst. Tuscul. libr 2. p. 368.
Bello potiti sunt. 1 Off p. 11.
Convenit dimicare pro patriâ. Qu Tusc. l. 4 p 430.
In Republ câ maximè conservanda sunt jura belli. 1. Offic. p. 16.
Suscipienda quidem bella sunt ob eam causam, ut sine injuriâ in pace vivatur. ibid
Posset aliquando ad bellum hostes ipse adhortari. ibidem.
Qui armis positis ad imperatorum fidem confugiunt, quamvis murum aries percusserit, recipiendi sunt. ibid.
Nationes devictas bello in fidem receperunt. 1 Offi p. 17.
Ex hoc intelligi potest, nullum bellum esse justum, nisi quod aut rebus repetitis geratur, aut renunciatum antè sit, & indictum ibid.
Pompilius Imperator tenebat provinciam, in cujus exercitu Catonis filius Tyro militabat, cùm autem Pompilio videretur unam dimittere legionem, Catonis quoque filium, qui in eadem legione militabat, dimisit. ibid.
Monet ut caveat, ne prælium ineat. ibid.
Bella cum aliquo gerere. ibid.
Arma contra aliquem ferre. ibid.
De imperio decertatur, belloque quæritur gloria. ibid.
Ea bella, quibus imperij gloria proposita est, minùs acerbè gerenda sunt. 1. Off. p 18.
Civiliter contendimus. ibid.
De imperio dimicabatur. ibid.
Cum altero certamen honoris, & dignitatis est, cum altero capitis & famæ: sic cum Celtiberis, cum Cimbris bellum, ut cum inimicis gerebatur. Ibid.
Multi bella sæpè quæsiverunt propter gloriæ cupiditatem. 1. Offic. p. 30.
Sunt ad rem militarem apti Ibid.
Bella gerere 1 Off p. 32.
Eorum consilio sæpè aut non suscepta aut confecta bella sunt, nonnunquam etiam illata. 1. Off. p. 32.

Bellum ita suscipiatur, ut nihil aliud nisi pax quæsita videatur. Ibid.

Temerè in acie versari & manus cum hoste confligere, immane quiddam & belluarum simile est. 1. Off. p. 33.

Decertandum manu est. Ibid.

Bella aut de sociis aut de imperio gerebantur. 1 Off. p. 74.

Tantum Italicum bellum propter judiciorum metum excitatum est. Off. 2. p. 95.

Carthagini malè jam diu cogitanti bellum inferatur de Sen. p. 155.

Castra ad Cybistra, quod oppidum est ad montem Taurum, locavi. Ep. ad fam. l. 14. p. 462.

Ex eo loco castra movi. Ep. ad fam. l 15. p 464

Cùm quidem C. Posthumius Aruspex oraret illum, ut ex expeditione educeret exercitum, id cùm Sylla fecisset ante oppidum Nolam florentissima Samnitum castra cepit. de Divinat lib. 1. p. 186.

Cùm Aretium versus castra movisset. de divin. l. 1. p 187.

In foro etiam castra posuit. paradox. 4. p. 433.

Itaque non uti antea cum prædatoria manu, sed magno exercitu comparato bellum gerere capit & aperte totius Numidiæ imperium petere. Cæterum quà pergebat urbes agros vastare, prædas agere suis animum hostibus terrorem augere. Sall. Iug. cap. 20.

Haut longè à mari prope cirtam utriusque exercitus consedit, & quia diei extremum erat prælium non inceptum Sed ubi plerumque noctis processit obscuro lumine etiam tum milites Iugurthini signo dato castra hostium invadunt: semisomnos partim alios arma sumentes fugant funduntque. Iug. cap. 21.

Bellum uno die inter duos reges captum atque patratum foret, ni multitudo togatorum quæ Numidas insequentes mænibus prohibuisset. Iug. cap. 21.

Senati populique Romani verbis nuntient velle & censere eos ab armis discedere, de controversiis jure potius quam bello disceptare Iug. cap 21.

Atherbal ubi intelligit eò processum uti regnum aut relinquendum esset aut armis retinendum necessario copias parat & Iugurtha obvius procedit. Iug. cap. 21.

Exercitus qui in Africam portare suum scribitur stipendium aliaque quæ bello usui forent decernuntur. Iug cap. 27

Multa bonaque in Consule artes animi & corporis erant, quas omnis avaritia præpediebat patiens laborum acri ingenio satis providens, belli haut ignarus, firmissimus contra pericula & insidias Iug cap. 28.

Initio paratis commeatibus acriter Numidiam ingressus est, multosque mortales & urbes aliquot pugnando cepit. Iug. cap. 28.

Albinus renovato bello commeatum stipendium aliaq; quæ militibus usui forent maturat in Africam portare. Iug cap. 36.

Ibidem. *Statim ipse profectus est uti ante comitia quod tempus haut longe aberat armis aut deditione aut quovis modo bellum conficeret* Iug cap. 36.

Ibidem. *Neque ex tanta properantia tam facile tractum bellum socordia magis quam dolo crederent.* Iug cap. 36.

Ki

Ramora in spem abductus Aulus aut conficiundi belli aut terrore exercitus ab rege pecunia capiunda milites mense Ianuario ex hybernis in expeditionem evocat, magnisque itineribus hyeme aspera venit ad oppidum Suthul ubi regis thesauri erant quod quanquam & savitia temporu & opportunitate loci neque capi neque obsideri poterat, tamen vineas agere, aggerem jacere aliaque qua incepto usui forent properare. Jug. cap. 37.

Interea per homines callidos die noctuq; exercitum tentabat centuriones ducesque turmarum partim uti transfugerent corrumpere, alij dato signo locum uti desererent. Iug. cap 38.

Qui bello praclari sape fuerant Iug cap. 39.

Ad bellum quod gesturus erat animum intendit. Iug. cap. 43.

Milites scribere, prasidia undique arcessere: arma, tela, equos & catera instrumenta militia parare, ad hoc commeatum affatim, denique omnia qua in bello varie, & multarum rerum egenti usui esse solent Iug. cap. 43.

In Iugurtha tantus dolus, tantaque peritia locorum & militia erat, ut absens an prasens, pacem an bellum gerens perniciosior esset in incerto haberetur. Jug. cap 46.

Quàm maxumas potest copias omnium generum parat. Iug. cap 48.

Verbis pax nunciabatur, caterum re bellum asperrimum erat. Iug. cap. 48.

Repente signo dato hostes invadit. Iug. cap 50.

Vtrinque magno clamore concurritur. Iug cap. 53.

Romani pro ingenio quisque, pars eminus glande, aut lapidibus pugnare, evadere alij: alij succedere, ac murum modo suffodere, modo scalis aggredi, cupere prælium in manibus. Iug. cap 57.

Cateri Romani, domi, militiaque intenti, festinare, parare. alius alium hortari: hostibus obviam ire: libertatem, patriam, parentesque armis tegere. Cat. cap. VI.

Iurgia discordias, iras, simultates cum hostibus exercebant. cives cum civibus de virtute certabant. Cat. cap 9.

Qui contra imperium in hostem pugnaverant, quique tardius revocati pralio excesserant. Cat cap. 9.

Quia Cnejus Pompejus, invisus ipsi, magnum exercitum ductabat, suivis opes voluisse contra illius potentiam crescere. Cat. cap XVII.

Arma capere contra patriam Cat. cap. 33.

Ab armis discedere. Cat cap. 34.

Vetus certamen animos eorum arrexit Cat. cap. 39.

Armis, cadaveribus, cruore atque luctu etiam compleri. Cat. cap. 51.

Magnum imperium, exercitum, novum bellum sibi exoptabat. Cat. cap. 54.

Hostibus occasionem pugnandi non dare. Cat. cap. 56.

Ad urbem castra movere. Cat. cap. 56.

Erat militaribus armis instructa. Cat. cap. 56.

Cateri ut quemquè casus armaverat, sparos, lanceas, alij praacutas sudes portabant. Ibid.

Ex

Ex omni copia, duas legiones instituit, cohortes pro numero militum complet. Cat.cap.56.

Magnas copias habere. Ibid.

Arma, queis corpus tegitur, ab hostibus avertere. Cat.cap.58.

In agro Piceno præsidebat. Cat.cap.57.

Sub ipsis radicibus montium consedit. Ibid.

Fortunam belli tentare. Cat.cap.58

Statuit cum Antonio quamprimum confligere Ibid.

Montibus atque copiis hostium sese clausum videt. Cat.cap 58.

Prælium inire. Cat cap.58.

Octo cohortis in fronte constituit. Cat.cap.58.

Signa canere jubet, atque instructos ordines in locum æquum deducit. Cat. cap.59.

Exercitum pro loco atque copiis instruit Ibid.

Exercitum tumulti causa conscribere Ibid.

Optimum quemque armatum in primam aciem subducit. Cat. cap.59.

Prælij Catilinarij instructior. Vide *descriptionem ejusdem prælij.* Cap.60.

Tubâ signum dat Cat.cap.60.

Unde prælium committi posset. Ibid.

Conficere prælium 61.

Bellum cum aliquo gerere. Jug. cap 5.

Magnum, atrox, variâque victoriâ Ibid.

Cùm P. Romano equitum, atque peditum auxilia mitteret. Jug.cap.7.

Dimittere auxilia cap.8.

Cum magnâ manu venire. Jug cap 12.

Fretus multitudine militum, parabat armis contendere, ubi res ad certamen venit, victus prælio profugit. Jug cap.13.

Spes omnis in armis erat Jug.cap.14.

Semperne in sanguine, ferro, fugâ versab'mini? Jug cap.14.

At ille quod se parem armis non existimabat, prius omnia pati decrevit, quàm bellum sumere, quia tentatum secus antea cesserat. Sall. Iug cap.19.

Ipse acer bellicosus, at is quē petebat, quietus, imbellis, placido ingenio, opportunus, injuriæ metuens magis quam metuendus ex improviso fines ejus cum magna manu invadit, multos mortales cum pec.re atque alia præda capit, ædificia incendit, pleraque loca hostiliter cum equitatu accedit: Deinde cum omni multitudine in regnum suum convertit existimans ipsum injurias manu vindicaturum, eamque belli causam fore. Sal. Iug.cap 20.

Castra properè movit, ac sub ipsis radicibus montium consedit. Cat.cap.57.

Magnam cladem in congressu facere. Iug. cap. 59.

Apud Zamam magna vi certabatur. Iug cap 60.

Repente magna vi murum aggreditur; & jam scalis adgressi milites, prope summa ceperant, cum oppidani concurrunt, lapides, ignem, alia præterea tela ingerunt, nostri primo resistere, deinde ubi una atque altera scala comminuta, qui superstiterant afflicti sunt, cæteri quoque modo potuere, pauci integri, magna pars confecti vulneribus, abeunt. Iug cap.60.

Ubi

Sæpè

Sæpè antè paucis strenuis adversùs multitudinem benè pugnatum. Iug. 107.
Bellum ego populo Romano neque feci, neque factum unquam volui. Iug. 110.
Posse bellum conditionibus poni. Iug 112.
Armis solicitare. Frag lib.1.
Diem bello circumspicit. Frag. lib. 1.
Exercitu admoto. Ibidem.
In armis esse, & armis cogat ipse Frag.lib.1.
Militia peritus. Frag.lib.1.
Doctus militiam. Frag.lib.1.
Bellum positum est grave cum Etruriâ. Frag.lib.1.
Manus conserere Frag.lib.1.
Arma ab externis in nosmet versa. Frag.lib.1.
Quærere tyrannum. Frag.lib.1.
Maturaverunt exercitum Dyrrahitum cogere. Frag lib.1.
At inde nulla munitionis, aut requiei morâ, processit ad oppidum. Frag.lib.1.
Et ponere validam urbem multos dies testantem pugnando vicit. Frag.lib.1.
Domitium cum omnibus copijs, quas paraverat, arcessivit. Frag.lib.1.
Arma sumenda, & bellum pati. Frag.lib.1.
Antequam regressus Sertor instrueret pugna suos. Frag. lib.1.
Et mox Aufidius adveniens cum legionibus &c Frag lib.1.
Neque se recipere, aut instruere prælio quære. Frag. lib.1.
Instruebantur auxilia. Frag lib.1.
Circumventi dexta, unde ferrum erat, saxa, aut quid tale capiti affigebant. Frag lib 2.
Cæsar ad oppidum constitit, juxtaque murum castra posuit. 1.C 295.
Ea castra, ut fumo atque ignibus significabatur, amplius millibus passuum octo, in latitudinem patebant. 2.56.
Horum adventu altera castra ad alteram oppidi partem ponit. 1 C296.
Illi animadverso vitio castrorum, tota nocte munitiones proferunt, castraque castris convertunt 319
Vna castra jam facta ex binis videntur. 1.C.325. Auß zweyen ist eins worden.
Montem excelsissimum capiunt, ibique una fronte contra hostem castra muniunt. 1.C.328.
Vbi Cæsaris castra posita, tabernaculaque constituta animadvertere. eod.
Et procul ab aqua, & natura in quo loco castra ponunt 329.
Eo die Cæsar tabernacula statui passus non est. 1.C.329. Hat denselben Tag die Gezelt nicht lassen vffschlagen.
Sesuosque in castra continuit 2.C.388.
Vnum diem se castris tenuit. eodem. Ist einen Tag im Läger blieben.
Tabernaculis detensis. &c. 3. C. 421. Als die Zelt seyn abgenommen worden.
Castra movet, justumque iter conficit. 299.
Castra ex eo loco movet. 1.8.
Delectus tota Italia habitis, & exercitus conscripti sunt. 1.C.286.

Vt tota Italia delectus habeatur. 289.

Delectum tota provincia habere instituit. 7.191.

Ex finitimis regionibus, quas potest, contrahit cohortes ex delectibus Pompejanis 1 C.164. **Er bringt auß deß Pompeji Volck zu sammen so viel Rotten als er kan.**

Domitius ex Marsis, & finitimis ab regionibus per se circiter viginti cohortes coëgerat. 1 C.285.

Cohortes ex uno delectu confecerat 300.

Delectu habito, duas legiones effecerat. 304.

Celeriter magnas copias, & promtissima civium voluntate, & sua diligentia confecerat. 4 457.

Qua voce pop. Romanus ad arma sit vocatus 1 290.

Ibi exercitum lustravit. 8.280. **Da hat er die Musterung gehalten oder geherr schawet.**

Cæsar nonnullos signiferos ignominia notavit, & loco movit. 3. C.412. **Hat etliche Fenderich außgemustert/ vnd abgesatzt.**

Patientiam proponit (Cæsar) *suam, cum de exercitibus dimittendis ultro postulavisset.* 304.

Literas ad Senatum mittere, ut omnes ab exercitibus discedant. 1.C.291.

Ipsi exercitus dimittantur, discedant in Italia omnes ab armis. 1.C.292.

Parte circiter tertia exercitus eo biduo dimissa. 333.

Æquis conditionibus ab armis disceditur. 301.

Illo auctore & agente, ab armis discessum est. eodem.

Cum recentes atque integri, defessis succederent. 3 C 424.

Defatigatis invicem integri succedunt. 7.239.

Hostes diuturnitate pugnæ defessi, cum prælio excedebant, alij viribus integris succedebant. 3.74

Horum adventu, tanta est facta rerum commutatio, ut nostri etiam, qui vulneribus confecti procubuissent, scutis innixi, prælium redintegrarent. 2 66.

Belli renovandi consilium capere. 73.

Hi nostros disjectos adorti, prælium renovarunt. 3.83.

Rursus copias comparare alias, & bellum renovare. 419.

Vana religio jurisjurandi, rem ad pristinam belli rationem redegit. 1.327. *Cicero.*

Ad hominem ventosissimum Lepidum mittas, ne bellum vobis redintegrare possit. 11.9.

Bellum istic renatum homines mirantur. 11.14.

Nos bello confecto, ut arbitrabamur, renovatum bellum gerimus. 12.8.

Aliquem ad bellum esse paratissimum 126

Intelligebat omnes ferè Gallos novis rebus studere, & ad bellum mobiliter, celeriterque excitari. 3.77.

Subitum bellum in Gallia coortum est 1.25.

Totus & mente, & animo in bellum Treverorum insistit 6.162.

Maximè hac re permovebantur, quòd civitatem ignobilem, atque humilem Eburonum, sua sponte Pop. Rom. bellum facere ausam, vix erat credendum 5.138.

Cæsar evocat ad se Massiliensium XV. primos, cum his agit, ne initium inferendi belli à Massiliensibus oriatur. 306.

Bellum in hyemem ducere cogitabant. 319 Gedachten den Krieg auffzuziehen biß in Winter. item. 354.

Cato queritur, se projectum ac proditum à Pompejo, qui omnibus rebus imparatissimis, non necessarium bellum suscepisset. 1. C. 303.

Omnes animo atque opibus, in id bellum incumbunt. 7. 233.

Huic superiore tempore, cum reliquis civitatibus, continentia bella intercesserant 4 149 Hatten stets mit jhnen gekrieget.

Sese bello civitatem persecuturum demonstrat. 5 124.

Aliàs bellum inferre, aliàs illatum defendere. 2 67.

Postero die, Vercingetorix, concilio convocato, id se bellum suscepisse, non suarum necessitatum, sed communis libertatis causa demonstrat. 7. 241.

Pompeium rem ad arma deduci suadebat. 1. C. 288.

Bellum paratum est. 16. 11.

Ille ex turbulenta republica hic ex pace & victoria bellum excitavit. 12. 10.

Ille bellum sustinere non potest. 16. 11.

Totum bellum conficere 5. 10.

Saloni ad extremum auxilium descenderunt, servosque omnes puberes liberaverunt, & præsectis omnium mulierum crinibus tormenta effecerunt. 3. C. 375.

Tormenta in muris disponit certasque cuique partes ad custodiam urbis attribuit. 1. C. 295.

Qui sibi id muneris depoposcerant, iij manus ferreas, atque harpagones paraverant, magnoque numero pilorum, tragulorum reliquorumque telorum se instruxerant. 1 C. 317.

Usum tormentorum, quibus ipsi magna speraßent, spacio propinquitatis interire vident.

Cæsar scalas, musculosque ad repentinam oppugnationem fieri, & crates parari jussit. 3. C. 417.

Si prius quàm aries murum attigisset, se dedissent. 2. 61. Wenn sie sich ergeben hetten/ ehe man zu Sturme geloffen wer.

Antecedebat testudo, pedum sexaginta, æquandi loci causa facta. 344.

Turres cum ternis tabulatis erigebat, easque multis tormentis, & omni telorum genere completas, ad opera Cæsaris appellebat, ut rates perrumperet, atque opera disturbaret. 1. C. 301.

Nostri ut superioribus diebus suus cuique erat locus attributus, ad munitiones accedunt, fundis libralibus, sudibusque, quas in opere disposuerant, ac glandibus Gallos perturbant. 7. 267.

Aggerem subtrahebant cuniculis eo scientius, quòd apud eos sunt magnæ ferrariæ. 203. Trugen den Tham oder Wall darumb desto besser ab/ daß grosse Eysengruben bey jhn seyn

Storias ex funibus ancorarijs tres, in longitudinem parietum turris, latas quatuor pedes, fecerunt: easque ex tribus partibus, quæ ad hostes vergebant, eminentibus trabibus, circum turres prapendentes religaverunt: quod u- num

num genus tegumenti, alijs loci erant experti, nullo telo, neque termino traijci posse. 2. C. 348.

Multa praustæ sudes, magnus muralium pilorum numerus instruitur, turresque contabulantur, pinnæ, loricæque attexuntur. 5. 144.

Indignè, inquit Cicero, oppidum captum & bellum jam confectum, relinquere sum coactus. eodem. Ich must böszlich vnd vbel abziehen / da ich vast alles gewonnen / vnd den Krieg vollbracht hat.

Ne videret mea pertinacia bellum alere. 10. 23.

Bellum non modo non restinctum, sed etiam inflammatum videtur 11. 12.

Exercitus Afranij, omnium rerum copia abundabat; multum erat frumentum provisum, & convectum superioribus temporibus, multum ex omni provincia comportabatur, harum rerum omnium facultates, sine ullo periculo, pons Ilerda præbebat. 1 C. 313.

Frumento exercitui provisio profectus est. 6. 184. Alß das Kriegsvolck mit Getreyde versehen war / zog er darvon.

Ratione inita frumentum se exiguè dierum triginta habere, sed paulo etiam longius tollerare posse parcendo 7. 230. Da man Rechnung macht / befind er / daß er kümmerlig auff dreissig Tage Getreyde hette / doch kondte es wenig länger wehren / wann man sparte.

Commeatum supportare. Profand zuführen.

Trium mensium molita cibaria, sibi quemque domo afferre jubet. 1. 3 Et Cicero 2. Tusc 182.

Ferre plus dimidiati mensis cibaria, dixit.

Neque de frumentis reliquisque commeatibus erat provisum. 3. 72.

Commeatibus Italicis desperans. 395.

Frumentum in his locis, in hyemem provisum non erat 4. 107.

Commeatibus nostros intercludere instituunt. 3. 84 Sie wollen den vnsern kein Profand lassen zukommen.

Cæsarem duobus exercitibus & locorum angustijs facile intercludi posse, frumentoque prohiberi.

Facillimè inopia frumentaria sese mederi posse existimabat. 5. 136.

Cæsar & ab oppido, & ponte, & commeatu omni, quem in oppidum contulerant, se interclusurum adversarios confidebat. 3 C.

Erat summa inopia pabuli, adeò ut folijs ex arboribus strictis, & teneris arundinum radicibus contusis, equos alerent. 3. C. 403.

Milites à mane diei sub armis steterunt jejuni, defatigati. 5. 513.

Cæsar re frumentaria angustè utebatur. 380.

Rei frumentariæ ad summam inopiam adducti, panico vetere, atque hordeo corrupto alebantur, quod ad hujusmodi casus, antiquitate paratum, in publicum contulerant. 2. C. 357.

Cæsar adversarios, re frumentaria intercluserat. 1. C. 324.

Pabulationis, frumentationis & aquationis.

In Sicore flum ne pontes effecerat duos, his pontibus pabulatum mittebat. 1. 308. Ließ vber dieselben Brücke auff die Futerey ziehen.

Pabulandi & frumentandi causa proficisci. 314.

Illi angustius pabulantur. 1. C. 329.

Equitatum, per causam pabulandi emissum, confestim decumana (: de ea, præcipua & alijs potentiore) porta, in castra se recipere jussit.

Frumentatione confecta &c. 6. 181.

Repente ex omnibus partibus ad pabulationes evolarunt 5. 132.

Omnes nostras pabulationes, frumentationesque observabant 7. 199.

Pabulatum, frumentatumque longius erat proficiscendum. 8. 259.

Frumentatione non premi. 5. 138 Keine Noht leyden.

Pabulatores, equitesque revocari jubet 328.

Se non longius millibus passuum quatuor, aquationis causa processurum eo die, dixit. 4. 97.

Media circiter nocte, adaquandi causa, longius à castris procedere. 1. C. 321.

Prima nocte aquandi causa, nemo progreditur è castris. 329. Es kompt niemand zur Trencke oder nach Wasser/ auß dem Läger.

Universi ad aquam copias educunt. eod.

Neque lignandi, neque aquandi potestas fiebat 1. 359.

Vallum ex castris, ad aquam ducere incipiunt, ut intra munitionem, & sine stationibus aquari possent 325.

Aquatio intra teli conjectum erat. Livius. Die Trencke war nicht wohl eines Armbrust Schusses weit darvon

Illi necessariò sequi loca dimissa, & puteos fodere cogebantur: qui tamen fontes, à quibusdam prosi ijs aberant longius, celeriter æstibus exarescebant. 3. C. 400.

Qui decimæ legionis aquilam ferebat, contestatus deos, ut ea res legioni feliciter eveniret: desilite, inquit, milites, nisi vultis aquilam hostibus tradere.

Hoc casu aquila conservatur. 407.

Aquilifer gravi vulnere affectus est 407.

Signa militaria ex eo prælio ad Cæsarem sunt relata CLXXX & Aquilæ IX. 3. C. 427. Es seynd 180. Feldzeichen / vnd 9. grosse Heerpanier mit dem Adler zum Cæsar bracht worden.

Signa ad Curium transferunt, atque ad eum transeunt. 1. C. 299 Führen jhre Fähnlein zum Curio/ vnd tretten zu jhme.

Signa ex statione aufert. 318.

Convenire ad signa jubentur milites. Man heist einen jeden zu seinē Fähnlein tretten

Signa militaria septuaginta quatuor ad Cæsarem referuntur. 240. Es werden dem Feind 74. Fähnlein abgeschlagen/ zum Keyser bracht.

Cohortes quæ in stationibus erant, Cæsar secum in eam partem proficisci, duas ex reliquis, in stationem succedere jubet 4. 108. Die auff der Schildwache waren/ heist er mit sich ziehen/ vnd andere an jhr Statt auff die Wache geben.

Stationes dispositas habent, atque alij alios deinceps excipiunt, integri & recentes defatigatis succedunt. 5. 132.

In ijs castellis interdiu stationes disponebantur, ne qua subito irruptio fieret:

hee

hac eadem noctu excubitoribus, ac firmis præsidijs tenebantur. 7.229.

Cæsar operibus quæ facere instituerat, milites disponit, non certis spacijs intermissis, ut erat superiorum dierum consuetudo: Sed perpetuis vigilijs, stationibusque, ut contingant inter se atque omnem munitionem expleant. 1. C. 297.

Cæsar, exploratis regionibus albente cælo, omnes copias castris educit. 322.

Uterque ex castris stativis exercitum educunt.

Illi hora circiter octava, signo dato, legiones educunt, aciemque sub castris instruunt. 1. C. 329.

Reliquas sex legiones pro castris in acie constituit. 2.56.

Animadvertit, ad alteram fluminis ripam, magnas esse copias hostium instructas 5 133.

Plancus locum cepit superiorem, diversamque aciem in duas partes constituit, ne ad equitatum circumveniri posset. 309.

Traducto incolumi exercitu, copias instruit, triplicemque aciem ducere incipit. 320.

Postero die omnibus copiis triplici instructa acie, ad Ilerdam proficiscitur.

Omnibus deinceps diebus exercitum in aciem, æquum in locum produxit. 3. C. 401.

Aciem alicujus { *distrahi.* / *distendi.* } 425.

Inducias facere. Cicero. Stillstandt/Anstandt deß Krieges auff ein zeitlang machen

Interea induciæ manerent, dum ab illo rediri posset. 380.

Induciæ exierunt. Livius. Die Zeit deß Stillstandes war schon auß.

Inducijs, per scelus, violatis, suam virtutem irrisui fore perdoluerunt. 2. C. 352.

Induciarum quodam genere, misericordia facto, Cæsaris adventus expectatur: 2. 351.

Simul sui purgandi causa: simul, ut si quid possent, de inducijs impetrarent: 4. 98.

Dicit eos neque colloquij, neque induciarum jura servasse. 331.

Civitas est in armis. 1. C. 291. In der Rüstung stehen.

Milites jussit esse in armis.

Reliquas legiones expeditas in armis contra hostem constituit. 310.

Paulisper sub armis morari. 309.

In armis permanere: constitutum esse. eodem.

Ibi sub armis proxima nocte conquiescit. eodem.

Hi rursus invicem anno in armis sunt. 4. 92. Die liegen wiederumb ein Jahr in der Rüstung oder zu Felde.

Illi per ætatem in armis esse non poterant. 2. 56.

Posteaquam itum est ad arma Cicero lib.10.31.

Exercitum Cæsaris viarum difficultates tardabant. 1 C.322.

Ipsi erant transcendendæ valles maximæ ac difficillimæ: saxa multis locis prærupta iter impediebant, ut arma per manus necessariò traderentur: milites inermes, sublevatique alij ab alijs, magnam partem itineris conficerent. Eodem.

Cæsar signum dari jubet, & vasa militari more conclamari 1.C.321 Läst im Läger vmbschlagen / vnnd auffblasen / daß jederman gerüst vnnd auff sey.

Pridie noctu conclamatum erat in castris Cæsaris. 1. C. Den vorigen Tag hatte man zu Nachts ins *Cæsaris* Läger Lermen geblasen / auffgeschlagen.

Conclamatur ad arma. 1.C 323.

Dare signum { *Vexillo.* 422. / *Tuba.* 423. }

Non frustra antiquitus institutum est, ut signa concinerent clamoremque universi tollerent, quibus rebus & hostes terreri, & suos excitari, existimaverunt. 424.

Cæsar quartæ aciei signum dedit. eod.

Et noctu, & non conclamatis quidem vasis, flumen transit 392.

Quia non longius hostes aberant, quam quò telum adjici posset prælij committendi signum dedit. 63.

Tum suo more victoriam conclamant atque ululatum tollunt, impetu in nostros facto, ordines perturbant.

Plurima prælia secunda facere. 1 C. 290. Viel glückseliger Schlachten thun.

Per eos dies prælium secundum equestre fec. 1.419.

Sæpè ex tribunali prædicavit, adversa Cæsarem prælia fecisse 354. Böse/vnglückselige Schlacht thun.

Helvetij ferè quotidianis prælijs cum Germanis contendunt. 1. 1.

Hoc prælio facto, & propè ad internecionem gente ac nomine Nerviorum redacto &c 2. 66.

Fit prælium acri certamine. 8 269.

Crebrò inter se equestribus prælijs contendebant. 1.C.308.

Contenditur prælio. 1. C 310.

Celeriter Galli equites se expediunt, præliumque committunt. 1 C.314.

Interim prælio equestri inter duas acies dimicatur. 2 C.56.

Nostri ad præliandum animo atque armis parati, cùm subsequentibus nullam dimicationem recusarent, turmatim in eum locum devenerunt. 8.263.

Dispositis turmis invicem rari præliantur. 8 263.

Eo die parvulis equestribus prælijs factis, utrique sese suo loco continent. 149.

Pristinæ virtutis & secundissimorum præliorum memoriam tenere. 8.241.

Prælium quinque horis sustinere. 3.2.

Eorum adventu prælium dirimitur. A lo-

Adolescentes, atque expeditos ex antesignanis electos milites, ad pernicitatem armis inter equites praeliari jubet 4 9.
Præsentissimo animo pugnare 4 466.
Pugnatum est utrinque fortissimè & acerrimè 1.C 317.
Acriter utrinque, ad vesperam usque pugnatum est 1 33.
Ita vario certamine pugnatum est 3.74.
Comminus gladijs pugnatum est. 234.
Quotidie eminus fundis, sagittis, reliquisque telis pugnabatur 1.C 301.
Cum à prima luce ad horam octavam pugnaretur. 5.142.
Rari, dispersique pugnant. 1 C.310.
A meridie propè ad solis occasum, dubia victoria pugnatur 7. 273.
Amplius sex horis continenter pugnabatur. 3.74.
Non cunctandum existimavit, quin pugna decertaret. 3 85.
Hostes etiam in extrema spe salutis, tantam virtutem præstiterunt, ut cùm primi eorum cecidissent, proximi jacentibus insisterent, atque ex eorum corporibus pugnarent. 66.
Hac illic pugnata est pugna, ab usque mane, ad vesperum Plautus in Amphit.
Post eas totius exercitus impedimenta collocabat. 2 61. Stalte den gantzen Troß hinder dieselben.
Duæ legiones totum agmen claudebant præsidioque impedimentis erant. eodē.
Præsidio impedimentis paucas cohortes relinquit. 328.
Magnam partem impedimentorum & jumentorum relinquere, rē petere 414
Cæsar præmissis primâ nocte, impedimētis de quartâ vigilia ipse egreditur. 4. 4
Prima impedimenta nostri exercitûs visa sunt. 62.
Omnia sarcinaria jumenta interfici jubent. 319.
Calones in proximum tumulum procurrunt. 6.181. Die Troßbuben lauffen herfür.
Sub castris Afranij constitit (Cæsar) & paulisper sub armis moratus, facit æquo loco pugnandi potestatem 1.C.309.
Cum loco æquo & aperto confligeretur 324.
Iniquitatem loci timere eodem.
Pompejus expectabat, si iniquis locis Cæsar se subjiceret. 419. Pompejus wartet/ob sich der Cæsar an einen bösen/ungelegenen Ort begeben wolte.
Alieno loco, cum equitatu Helvetiorum prælium committunt. 1. 9.
Hoc pugnabatur loco, propter angustias iniquo. 311.
Hostem impedito & iniquo loco tenetis 164.
Nostros expectabat, prælioque abstinebat. 1. 14.
Cæsar suos à prælio continebat. 1. 9.
Cæsar prælio supersedere statuit. 2. 56.
Cæsar cognovit, per Afranium stare, quò minus prælio dimicaretur. 309.
Nonnunquam ex novissimo agmine prælio nostros lacescere cœperunt. 1 9.
Magna contumelia verborum ad pugnam nostros evocant 5. 154.
Tentandum Cæsar existimavit, quidnam Pompejus propositi, aut voluntatis, ad dimicandum haberet. 419.
Cæsar nullâ ratione ad pugnam elici Pompejum posse existimabat 420.
Nostri quietissimè se receperunt 389.

Cæsar receptui canere jussit. 7. 217 Hat lassen mit der Trummeten das Kriegsvolck ab/ oder zu rück fordern.

Facilis est nostris receptus datus 312.

Equitatus noster inter duas legiones perequitans, commodiorem ac tutiorem nostris receptum dat. 318.

Non longo progressi ab castris spacio, ut celerem haberent receptum. eodem. Daß sie bald wieder zu rücke köndten

Omnibus hostium copijs fusis armisque exutis, se in castra, munitionesque recipiunt 3.75.

Per medios audacissimè perruperunt, sesque inde incolumes receperunt 5 130.

Curio exercitum in castra reducit, suis omnibus præter Fabium, incolumibus. 366

Milites, cum extra & intus hostem haberent, eodem quo venerant, receptui consulebant. 410 Zogen wieder eyn/ wo sie außgezogen waren.

Varus, buccinatore in castris, & paucis ad speciem tabernaculis relictis, de tertia vigilia, exercitum silentio in oppidum reducit 366.

Maturius paulò, quam anni tempus postulabat, in hyberna, in Sequanos exercitum deduxit 135 Ins Winter Läger führen.

Hybernis Labienum præposuit. eodem.

Decem dies in hybernis commoratus est.

Dixit se civitati sic consulere, quòd hybernis levetur. 5.138.

Ex hybernis injussu Cæsaris discessit. eodem.

Ab hac spe repulsi Nervij, vallo pedum undecim, & fossa pedum quindecim, hyberna cingunt 145.

Cæsar cum tribus legionibus circum Samarobrinam, tribus hybernis hyemare constituit. 5 151.

Alteram partem ejus vici Gallis ad hyemandum concessit. 72. Hats jhn zu Winterläger eyngeben.

Cæsar in Belgis omnium legionum hyberna constituit. 4.111.

Reliquas legiones quæ longius hyemabant, subsequi jubet. 307.

Populum Romanum hyemare, atque inveterascere in Gallia molestè ferebant. 2.51. Sahen vngerne/daß die Römer in Gallia solten das Winterläger halten / vnd eynwurtzeln.

Docet quantopere Resp communisque salutis intersit, manus hostium distineri, ne cum tanta multitudine uno tempore confligendum sit 2 54.

Eam manum distinendam curat. 3.77. Dasselbe Kriegsvolck lassen auffhalten vnd verhindern.

Tu veteris militiæ præmia tyro meruisti, ego tyrocinium jam Veteranus exercui 1.32 Symm.

Tyrocinium exercere. Ibid.

Belli notus, domi clarus. 1.43.

Vir militia notus. 1.74.

Vrget Ostiense prædium nostrum militaris impressio. 2. 52.

A militari notâ defendi 2.74.

Impetrare commeatum. Ibid.

Cum alibus stabulo urbis æternæ quina mancipia largiri. 2.78.

Ve

Vt per homines strenuos viginti juvenis prædicto negocio congruentes jubeas comparari. Ibid.
Arma ab Samnitibus, insignia à Tuscis sumsimus 3.11.
Militiæ vacationem poscere. 3.13.
Militiæ stipendijs cum honestate perfungi. 3.67.
Paulum jam diu ærario sacro militat. 4.37.
Numerum alicujus stipendiorum examinare. Ibid.
In eum militiæ gradum labore venisti. 4.53.
Militiæ stipendijs affluere. 5.35.
Obviam litum armatimere. 7.58.
Hostiensi prædium nostrum frequens pulsat impressio. 6.72.
Versari diu in castris. 7.38.
Quos castrensis honor illuminat. 7.96.
Nondum antè januas eminentium potestatum vigilem noctem salutator expertus es 8.41.
Nondum etiam litares contumelia perculerunt. Ibid.
In urbanis castris Asellus militiæ stipendia sine offensione confecit. 9.57.
Ad palatina castra transire 10.58.
Hic cultus tuo meas leges orbem redegit. 10.61.
More instituto que majorum testimonium meruit castrensis industria 10.62.
Testimonium cæteris quoque post honestum cursum stipendiorum judicia detulerunt. Ibid.
Peractam sine offensione militiam prærogativa solennis exornet. Ibid.
Dudum fando acceperat P R cæsorum funera Sarmatarum 10.68.
Eos, qui ausus impios in Romanum nomen extulerint, fortitudo militum capiat, arena urbis expendat. Ibid.
Vidimus catenatum agmen victa gentis induci Ibid.
Ex numero hostium alios ad securitatem provinciarum penitus extinxit, alios ad lætitiam plebis Martia reservavit. Ibid.
Sit vobis frequens usus, ac facilis laurearum. Ibid.

Beneficiorum. Benefaciendi. Meritorum. Beneficentiæ. Benignitatis. Liberalitatis. Munificentiæ. *Vide etiam* Officij. Studij. Benevolentiæ.

Wohlthaten/ Gutthaten / Bewelsen/ Erzeigen/ Eine Gutthat/ wohl/ vbel anlegen/ Freygebigkeit/ Gutthätig/ Wohlverdient / Verpflicht / Schuldig/ Verbunden seyn.

A*Rchitectum esse benefactis.* Amph. prol ✝. 54. *h. e* autorem esse beneficiorum.
Nobis sunt obnoxij, nostro devincti beneficio Asinar. 2. 2. ✝. 39.
Neque quisquam est ingenio tàm duro, nec tàm firmo pectore, quin ubi quicquam occasionis sit sibi faciat bene. Asinar. 5. 2 ✝ 93.

Vt mihi bona multa faciam, clàm meam uxorem Caſ. 2. 8 ỷ 14.
Et benè & benignè facitis. Pœn. 32. ỷ. 12.
Atque ut gratum mihi beneficium factis, experiar. Rud 4. 6 ỷ. 17.
Animo ſuo volupe facere Caſ 4. 7 ỷ 5.
Benefacta majorum meum exaugeam, atque illam augeam in ſperato oppertuno bono. Stich. 2. 2. ỷ. 31.
Benè volo ego illi facere. Trin 2. 2 ỷ. 47.
Non ſum occupatus amico operam dare Merc 1 3 ỷ. 4.
Bona aliquem facere εὐποιεῖν. Amph. 1. 1 ỷ 29
Iam diu ego huic benè, & hic mihi volumus Pſeud. 1. 3 ỷ 4.
Generi noſtro hic reddita eſt benignitas Stich 2 1. ỷ. 27.
Benè amico ſi feceris, ne pigeat feciſſe, ac potiùs pudeat, ſi non feceris. Trin. 2. 2. ỷ. 67. 68.
Nullum beneficium duco eſſe id, quod cui facias, non placeat. Trin. 3 2 ỷ. 12.
Si quidam cum erga beneſeci. Trin 5. 2. ỷ 4.
Iſthæc commemoratio quaſi exprobratio eſt immemoris beneficij. Andr. 1. 1.
Vt ſolidum parerem hoc mihi beneficium, Chærea Eun. 5 2.
Hoc beneficio utrique ab utriſque vero devincimini. Heautontim. 2. 3.
Quem beneficio adjungas, illo ex animo facit, (ſcil. quod facit) *ſtudet par referre, præſens abſenſque idem erit.* Adelph 1. 1.
Abs quivis homine, cùm eſt opus, beneficium accipere gaudeas. Adelph. 2. 3. ỷ. 1.
Verùm enim verò id demum juvat, ſi quem æquum eſt benefacere, is facit. Ibid.
Neque modum benignitatis, neque quid me ores, cogitas. Adelph. 5. 1.
Tibi lubens benefaxim Adelph 5. 5. & 6.
Pro maleficio ſi beneficium ſummum volunt reddere. Phorm. 2. 1.
Ea qui præbet, non tu hunc habeas planè præſentem Deum Ibid.
Immò enim quàm maximè abs te poſtulo, atque oro.
Vt beneficium verbis initum, re comprobis And. 5. 1.
Feneratum iſtuc beneficium tibi pulchrè dices Phorm. 3 2.
Idem hoc tibi, quod benè promeritus fueris, conduplicaverit. Ibid.
Crede mihi, gaudebis facto. Ibid.
Cupio aliquos parere amicos beneficio meo. Eun. 1. 2.
Nunc tibi meam benignitatem ſenſiſti in te claudier? (id eſt meam liberalitatem.) Eun. 1 2.
Habet, quod det, & dat nemo largiùs. Eun. 5 9.
Accipit hominem nemo meliùs prorsùs, neque prolixiùs. Ibid.
Vehemens in utramque partem es nimis, aut largitate nimiâ aut parcimoniâ. Heaut. 3. 1.
Pecuniam in loco negligere, maximum interdum eſt lucrum. Adelph. 2. 2.
No vi tuum animum, quaſi quicquam tibi ſint viginti minæ, dum huic obſequaris Ibid.
Age prolixè: (id eſt, *ſis liberalis*) Adelph 5. 8.

Quæ

Quæ res tàm repentè mores mutavit tuos? quod prolubium? quæ istbæc subita est largitas? Adel. 5. 9.
Benigno animo & fideli, & clementi in illum fui. Hec. 3. 5. ✝. 22.
Ab Orco mortuum me reducem facis in lucem. Hec. 5. 4. ✝. 11.
Facere boni quid. Hec. 5. 4. ✝. 32.
Hoc illis in beneficij loco defero. in Ver. p. 234.
Quin cum opus est, beneficium rursum ei experiemur reddere. Phor. 3. 3 ✝. 5.
Beneficium clavo, quemadmodum dicitur, trabali figere. in Ver. p 509.
Benè apud aliquem pretia ac munera collocare. in Ver. p. 510.
Beneficiis alicuius privatum esse Pro A. Clu. p. 71.
Commodis omnibus afficere aliquem Pro Aul. Cluent. p. 83.
Affici beneficio. contra Rul p 96.
Beneficium ab aliquo accipere. contra Rull. p. 109.
Beneficio aliquem placare In L. Cat. p 216.
In aliquem multa & magna beneficia conferre. Pro L. Flac. p 285.
Summa Cæsaris in omnes, incredibilis in hanc liberalitas extitit. Rab. 278.
Pecunias, ad beneficentiam liberalitatemq; conferre. 1. Off. p. 28.
Vide quanta lux liberalitatis tua mihi apud te dicenti oboriatur. Ligar. 291.
Liberalitas tua ut hominis nobilissimi latiùs in provinciâ patuit. Ep. ad Fam. lib 1. p. 76.
Si quis fortè fuerit, qui nostra dignitati obesse velit: Peto à te, ut tuam consuetudinem & liberalitatem in me absente defendendo mihi præstes. Epist. ad Fam. l. 5. p. 127.
Competitor Domitius liberalis in populo valdè fuit. Epistol. ad Attic. lib. 4. p. 129.
Ne tua liberalitas dissolutior videatur. Ep. ad Brut. p 538.
Sed oblitus liberalitatis meæ, quâ tecum paulò ubi cœperim, plura complector. de Nat. Deor. l. 1. p. 28.
Ponere beneficium apud ingratos homines Ep. 223 b
Benè ponere beneficium apud aliquem Ep. 226. b
Benè ponere studium suum, officium apud aliquem Ep. 114. b
Apud ipsum præclarissimè posueris (studium) Ep. 227. a
Quare non dixerim industria tua, sed præclarè ponitur. At 84. a
Operam apud aliquem optimè poni Qu de Pe. 212. a
Benè collocare beneficium Ep. 216. a
Collocare beneficium apud aliquem. Off. 48. a
Se benè apud istum tàm multa pretia ac munera collocasse. In Verrem. 247. a
Ædilitas alicui data, & rectè collocata, & in loco posita. in Verr 243 a
Ponere aliquid in loco beneficij, vel testimonij, vel iudicij Ep 246 a
Meri a alicuius in aliquem constare Ep. 12. a.
Officia alicuius in aliquem constare E. 177. a

Mea in te omnia summa necessitudinis officia constabunt. Epistol. 32.b & 33. a

Non convenit enim, cùm ad promerendum officium tam fuerim expeditus, nos ad referendam gratiam esse tardiores Antequam.193 a

Optimè de repub. promereri. in A. 191. a

Si possunt, non amittunt occasionem promerendi. Qu de Pet.109.a

Is suo beneficio promeritus est, se ut ames, & sibi ut debeas. Qu Frat. 209 a.

Aliquem fuisse diligentissimum in promerendo, ut sibi maxime honores haberentur. Q Fr. 295. b

Homines tenues vnum habent in nostrum ordinem aut promerendi, aut proferendi beneficij locum. Pro Mur. 140.b

Leviùs punitus, quàm promeritus sit de Inv.72.b

Paratus ad benè promerendum Off.44.a

Prolixa & beneficanatura. Ep. 38.b.

Aliquid animo libenti prolixoq; facere At. 264.a

Animo gaudenti & libenti &c. Att. 25 a

Cætera spero prolixa esse, his duntaxat vrbanis competitoribus. Attic. 12. b

Ariobarzanes non in Pompeium prolixior per ipsum quàm per me in Brutum. Att.93.a.

In quo parùm prolixi (al.pro'ixè) *respondent Campani coloni.* Att.111.b.

Neq; ille, qua meum tempus postularet, satis prolixè mihi pollicetur. Pro D. 219 a

Quod statuerat facere, non solum fecit, sed etiam prolixè cumulateq; fecit. Ibid.

Id autem est, ut hoc, quod te tuâ sponte facturum esse certò scio, honoris nostri causâ libenter, non prolixè, sed celeriter facias. aliter *Non solum libenter & prolixè, sed etiam celeriter facias* Att.262 b

Nec minus ei prolixè, de tuâ voluntate promisi, quàm eram solitus de meâ polliceri. Ep. 98.

Beneficia in aliquem ponere Pro L. Syl p 317.

Est liberale officium, serere beneficium, vt metere possis fructum. Orat. ante exilium.p.358.

Virtute militum hostium frangere furorem Ibid.

Beneficium in aliquem conferre Orat post reditum.p.371.

Ornare aliquem beneficijs Orat. post reditum pag 374 & pro Cn.Planco. pag.538.

Quod tempus erit unquam, quo ferè fama moriatur. Orat. post reditum. pag.381.

Beneficium alicui dare Ibid.p.384.

Omnia officia illius summa, & in me & in Rempublicam constiterunt. Ibid. pag.391.

Cuius non extet in me summum meritum, cui non sim obstrictus memoriâ beneficij sempiternâ, Pro C Planco.p.453.

Meum

Meum beneficium potiùs ad eum detuli. Pro C.Planco.p. 497.

Multis benignè fecit. Ibid.p.512.

Beneficium dare Ibid.p.514.

Maximis beneficij vinculis obstrictum esse. Ibidem p. 525.

Onus beneficij reformidans Ibidem.

Leve onus beneficij gratiâ Ibidem p.528.

Nihil tàm inhumanum, tàm ferum, tam immane, quàm committere, ut beneficio non dicam indignus, sed victus esse videare. Pro Cneio Planco. p. 529.

Complecti aliquem beneficio. Ibid.

Quâ voce mihi in commemorando eorum, qui de me optimè sunt meriti, beneficio esse utendum putabam. Sest.4.

Meum erga te parentemq; tuum beneficium tueri debeo. Cæl 95.

Summa in eandem civitatem huius rogatu studia & beneficia contulit. Cor. 145.

Maximis à vobis beneficijs affectus sum Pis 197.

Vos nos conciliavit meritis in Remp. singularibus. Mil. 261.

Beneficio omnes suos cives ducit Mil. 261.

Vestra beneficia, quæ in me contulistis, in huius salute augeatis. Mil. 265.

Vide ne superbi sit aspernari liberalitatem Epist. ad Fam. lib. 4 pag. 107.

Videndum est. ut eâ liberalitate utamur, quæ prosit amicis, noceat nemini. Quare L. Sylla & Cæsaris pecuniarum translatio à iustis dominis ad alienos, non debet liberalis videri. 1. Off p.19.

Videndum est, ne obsit benignitas, & ijs ipsis, quibus benignè videbitur fieri, & cæteris Ibid.

Aliis nocent, ut in alios liberales sint. Ibid.

Benigniores volunt esse, quàm res patitur. 1. Off.p 20.

In eum benignitatis plurimum conferetur. 1. Off.p 22.

Ad tua innumerabilia in me unum merita maximus hoc tuo facto cumulus accesserit Marc 293.

Homines amplissimis populi Romani beneficijs usi sunt. Philip. 1. 128

Vivo beneficia per omnes annos tributa & data sunt. Phil.1.329.

Intelligit quantum à me beneficium acceperit. Philip.2.340.

Beneficio sum usus tuo. Phil.2 339.

Beneficia quæ venderet, à collegâ petebat, Philip 2 369.

Tuis maximis beneficijs ornatus. 1.9.

Sua merita commemoravit. Ibid.

Ne si summa quidem eorum in me merita constarent. Ibid.

Nobiles homines, & de me optime meriti. Ibid.

De quo se bene meritum putet. 2.5.

In mercedis potius, quàm beneficij loco numerare. Ibid.

Tua

Tua in me vel nota omnibus, vel ipsa civitate meorum temporum clarissima & maxima beneficia extiterunt Ibid.

Tua prolixa, beneficaq; natura. Prolixa id est, *liberalis*. 3 8.

Quod scribis de beneficijs, scito à me & tribunos militares, & praefectos, & contubernales, duntaxat meos, delatos esse, id est, *l suae praeclare in provinciarum gestarum ornatas, & beneficijs ac praemijs affectos*. 5. 20.

Benevolentiam tuam imitabor, merita non assequar. 6. 4.

Dare, accipere beneficium. 6 19.

Coger nonnunquam homines, non optimè de me meritos rogatu eorum, qui benè meriti sunt, defendere 7 1.

Me tractabat liberaliter. Curio. 8 9.

Nec quicquam ex omnibus rebus humanis est praeclarius, quàm de Rep. benè mereri. 10. 5.

Rempub. divino beneficio affeceris. 10 14.

De militum commodis fuit tibi cura, quos ego non potentia mea causa ornari volui à senatu &c id est, *praemijs, & beneficijs affici* 10. 24.

Nefas esse duxi, ita haberi senatum, ut de tuis divinis Ibid.

Non modò praemijs, quae apud me minimum valent, sed ne periculis quidem compulsus ullis, ad eorum causam me adiungerem, nisi summa quaedam eorum in me merita constarent. Ep ad Fam l. 1 p. 25.

Meam tuorum erga me meritorum memoriam nulla unquam delebit oblivio. Ep ad Fam. l. 2 p. 37.

Dare alicui beneficium. Ibid. l. 6. p 182.

Hanc meam voluntatem ad matrem tuam, optimam faeminam, tuiq; amantissimam, detuli. Ibid l. 10 p. 275

Te hoc existimare volo, quicquid in eum officij contuleris, id ita me accipere, ut in me ipsum te putem contulisse Ibid. p. 291.

Rempublicam divino beneficio affeceris, & ipse aeternam gloriam consequere. Ibid. l. 11 335.

Magno praeterea beneficio eius me ignoq; merito sum obligatus Ibid l. 13 pag. 389

Magno meo beneficio affecti cumulatissimè mihi gratiam retulerunt. Ibidem.

Illud dubitare non debes, quin tam grave, tam honestum municipium tibi tuo summo beneficio in perpetuum obligare velis Ibid.

Publici mei beneficij memoria privatam offensionem obliteraverunt. Orat. post red. p. 390.

Velim augeas tua in eum beneficia Ep ad Fam l 13 p. 412.

Magnum beneficium tuum magno cumulo auxeris Ibid. p 412.

Ex sociorum gratiâ hominum amplissimorum maximum fructum capies, & me summo beneficio affeceris Ibid. p. 434.

A te peto, ut de Volaterranis mereare, ut existiment, &c 13. 4.

Deorum immortalium benignitate ibid.

Maius beneficium dare nullum potes 13 9

Scriberem, quàm id beneficium bene apud Mescinium positum esses, &c. 13 17.

Quod

Quod reliquum est, velim augeas tua in eum beneficia omnibus rebus. 13.29.

Id in me recipio, te ea quæ fecisti Mescinij caussa, ita bene collocaturum, vt ipse iudices homini te gratissimo, iucundissimo, benignè fecisse. Ibid.

Eidem Dolabella, me audiente, Cæsar dixit, beneficium suum in eo manere. 13.37.

Apud gratos homines beneficium ponere. 13.55.

Patris tui beneficia in me sunt amplissima. 15.10.

Cæsar beneficijs, & munificentia magna habebatur. Cat. c.54.

Dando, subleuando gloriam adeptus est Ibid.

Negotijs amicorum intentus, sua negligere. Cat. c 54.

Flexit animum, & Iugurtham beneficijs vincere aggressus est. Jug. capit. 9.

Huccine beneficia tua euasere Jug c.14.

Tertium Iugurtham beneficijs suis ratus est coniunctum nobis fore. Jug. cap. 14.

Profectò ex Pop. Rom. ad hoc tempus multò plura accepisses bona, quàm mala perpessus es Jug.c 102.

Nam etiam tum largitio multis ignota erat: munificus nemo putabatur, nisi pariter volens: dona omnia in benignitate habebantur. Jug.c 103.

Vt ex maxima inuidia in gratiam & fauorem nobilitatis veniret. Jug. cap. 13.

Germani optatissimum beneficium Ambiorigi attulerant. 6.182.

Quàm plurimas ciuitates suo sibi beneficio obstrictas habere volebat. 1.6.

Quos Pompeius hortatus erat, ne noua Cæsaris officia, veterum suorum beneficiorum in eos, memoriam expellerent 1.C.305.

Sie solten von wegen der newen wolthat / so sie vom Cæsare empfangen hetten / der alten / die er jn erzeigt / nicht vergessen.

Paribus eorum (Pompei & Cæsaris) beneficijs, parem se quoq; voluntatem tribuere debere (Massilienses) dicunt. 1.C.306.

Cicero.

Quò maius beneficium suum faceret, simul atq; expedisset quæ essent necessaria, de Repub. dixit, se relaturum 16.10.

Maius mihi dare beneficium nullum potes. 13.9.

Nullum officium erga te hominis amantissimi prætermisit. 1.8.

Omnia amicitiæ officia diligenter ab aliquo sanctéq; seruari. 5.17.

Summa afficior gratiâ. 1.3.

Suarum rerum munifici moram non ferunt largiendi. 1.6.

In absentes aliquid benè consulere. 1.11.

Cura flectit benignitatem. 1.23.

Si familiari meo fructus aliquis pro tantâ in nos sedulitate respenderit. 1.26.

Dare m·ntum mer·ti sui; [illegible] 25.

Stabis

Stabit apud me memoria beneficij tui nec vnquam tacita erit. 1. 61.
Ex medicinâ facta est illi via meritorum 1.66.
Beneficij loco aliquid habere. 1. 67.
Quicquid muneris in præsentes contulisti. 1.103.
Deferre alicui aliquid. Ibid.
Ita fiet, vt mihi quoq; acceptum referant. 2.15.
Alicuius beneficia frequenter enumerare 2 22.
Spero probitati eius responsuram beneficentiam tuam 2 41.
Voluntaria beneficiâ tuâ sponte tribuis. Ibid.
Bonum naturæ tuæ in meam gratiam transit. Ibid.
Gratia instar existimant 2.45.
Neq; vana spes est, validiora fore apud te merita præsentis. Ibid.
Beneficium præstare & sumere 2.77.
Quæ studiosè fratribus pro magnitudine animi tui tribuis. Ibid.
Quo alio possum eum beneficio munerari? 2 80.
Instar gratiæ aliquid habere. Ibid.
Vt beneficijs votiva reddat officia. 2 83.
Hoc tantùm subijcere contentus, me quoq; tibi eius nomine, si quid gratiæ ceperit, obligandum 2 84.
Quâ rectè cæteris benefactis tuis etiam hic titulus procedet in numerum 2.90
Alicuius beneficijs obligari. 2. 91.
Necesse est, ad hæredes nexum debiti pervenire. Ibidem.
Cuius ego devinctus officijs filio opto persolvere, quod de parente contraxi. 2 91
Sola magnificentia tua potest me contractæ gratiæ liberare, si posteritatem eius adiuverit præcipuè in ijs rebus, quæ iustitiæ patrocinio fulciuntur. Ibid.
Dare beneficium 3. 25.
Sallustio amico meo multa spontè tribuisti. 3. 30.
Partem beneficij adipisci. Ibid.
Alicui effectum beneficij sui nunciare. 3. 55.
Scio apud amantem meam nec illius petitionem beneficio cariturum, nec meum inefficacem futurum sermonem 3 76.
Alij gaudent esse apud te locum meritis. 3 85.
Ex quo fiet, vt plura in eum congeras studij tui munera, pro quo tibi non vnius obnoxius est 3 89.
Nihil tuo beneficio derogabo. Ibid.
Mihi pro beneficio intelliges imputandum 4. 2.
Cùm in debita tibi obsequia pergeret. 4.3.
Quod illi solo iudicio detulisses. Ibid.
Perlatori talium litterarum benignus arride. 5.30.
Tribuere alicui favorem Ibid.
Novos beneficiorum gradus invenis. 4.5.
Quid Flaviano meo amplius velim nescio, cùm tu spontè præcurrens, impudentes nos facias æstimari, si adhuc aliquid optamus. Ibid.
Reddideras inclinatum pristinum statum, & putabaris consumpsisse præstanda. ibid.

Flavin.

Flavianus filius meus fretus culminis tui beneficijs, levat curam parentis. 4. 5.
Benefi ij tui magnitud nem dictis aquare non possum. 4. 7.
Cùm aquare non possint vicem gratia Ibid.
Illa te potius gaudia muneretur, qua meritorum securitas parit Ibid.
Nolo ex verbis cuiusquam speres tanti benefi y solutionem Ibid.
Conscientia bona pramium satisfacere potest magna praestantibus. Ibid.
Domino nostro Honorio divina stirpis Augusto benefaciendi semper addis calorem. 4. 12.
Consulatum meum liberalitate continuas, & in futuros etiam magistratus Imperialem provocas largitatem Ibid.
Quasumus recipiendo obsequio manum, atq; animum benignus admoveas. 4. 14.
Quà in re his quoq; succensere non debeo, qui me exsortem prioris honorificentia esse voluerunt 4. 15.
Sequetur paterna benefacta Augustus: ad quem sicuti successi Imperij. V. C. patre pervenit, ita bonitatis imitatio. 4. 19.
Spargere bona animi in plures. 4. 35.
Si quid in eum benè consulueris. 4. 40.
Nisi illi aliquid beneficij propitiatus adjeceris. 4. 45.
Exercere in aliquem benignitatem. 4. 46.
Tui beneficij erit. 4. 60.
Vel domo prabeas, vel de aliorum gregibus excerpas. Ibid.
Neq; potest ambigi, quid de optimo quoq; mereatur. 4. 67.
Opulento affi = me bono 5. 2.
In summâ pono gratia Ibid.
Duobus à te muneribus affectus. Ibid.
Remunerare beneficia. 5. 47.
Quum probaverit, sicuti opto, invictissimus Princeps, beneficia huiusmodi apud memorem se colloc-sse. 5. 49
Extruere novis erga amicum beneficijs veterem diligentiam. 5. 53.
Hoc mihi munus lubens attribuo, ut merita, quasum apud te fundavit obsequijs, sentiat meo favore crevisse Ibid.
Inepta est munificentia, qua praestatur indignis. 5. 59.
Beneficij istius gratia perveniet, & ad Senatum, & ad Populum. 5. 65.
Apud me in dies singulos meritorum vestrorum cultus augescit. 5. 71.
Amicitia nunquam certo fine contestata est. Ibid.
Hanc de te gratiam peto. 5. 82.
In gravi dono habiturus sum. 6. 3.
Vicem meam suscipe, ut animum meum se in te reperisse latentur. 6. 21.
Quicquid illi honorificentia tribueris, ad omnes bonos, qui eum diligunt, perveniet 6. 31.
A sublimi viro, & magnificentissimo libentiùs expectata praestantur. 7. 122.
Exprobrare officia. 7. 44.

Diligen

Diligentiam, quam domui sanctæ tuæ defero, intelligo nimiùm tibi esse compertam. 7.68.

Tibi integrum est, adijcere beneficia, si quæstilus petentis omisit. 7.82.

Probè de optimis viris emeritus. 7.85.

Quantum apud me meriti collocavit. 7 86.

Alicui vicissitudinem ex amore persolvere Ibid.

Meritum, quod apud nos honestis officijs collocavit, tua pro me cura compenset. 7.87.

Te meritorum ratio summis proximum facit, fama ergò & gratia decet benignitate conquire. 7.94.

Quæso, ut tantùm ei posthac deferre digneris, quantùm tibi invicem convenit exhiberi. 7.96.

Beneficij loco aliquid exprobare. 7 99.

Qui mihi fida obsequia detulerunt. 7.101.

A quo profectum est beneficium. 7.104.

Ex gaudio conscientiæ mensuram facti sui colligit. Ibid.

Talia sunt, quæ præstat, ut vincant spem solutionis Ibid

Cui semper voluptas est, supra spem magna præstare. 7.110.

Quicquid eorum possit utilitas, favor tuus non gravetur impendere. 7.116.

Quicquid clara domus usus exegerit. 7 126.

Ipsius rei exitus officia testabitur. 7.127.

Mihi quidem à te multiplex, atque varium munus exhibitum est. 8 2.

Tribuere collega, quod sibi quandoque bonos cupiat exhibere 8.40.

Multum relaturus gratia 9.1.

Tu benignam mentem litteris meis applica. 9 31.

Ne illud quidem beneficij minoris existimo. 9 80.

Instar beneficij erit. 9. 97.

Officia tribuere. 9.100.

Cumulare officia. Ibid.

Iterare benefi ium 9 102.

Præstare beneficium Ibid.

Multâ me gratiâ nexuisti 9. 113.

Prioribus officijs tuis adhuc solvendo non sum. Ibid.

Qui mentibus pijs nova P. R. beneficia defertis, etiam pr sca servare. 10.57.

Omnes officiorum partes ultrò arripit. 10.73.

Bene-

Benevolentiæ. Favoris. Gratiæ. *Vide supra plura* Affinitatis. *& infra* Reconciliandi. *Item* Officii. Studii.

Gunst/Geneigt/Gewogen/Günstig/Favorisiren.

F*Avete, adeste aequo animo & rem cognoscite.* And. Prol.

Si te aequo animo ferre accipiet. Daß du gutwillig unnd gedultig dich drein gibst And.2.3.

Non tu tuum malum aequo animo feres. Andr 5.4.

Adeste aequo animo. Erzeiget euch freundlich und willig. Heaut. Prol.

Facite aequi sitis Ibid.

Ex animo facit. Thuts willig und von Hertzen Adel.1.1.

Facite, aequanimitas vestra poetae ad scribendum augeat industriam Adelph. Prol.

Bonitas vestra adiutans atq; aequanimitas. Phor. Prolog.

Aequi [illegible], date crescendi copiam Heaut. Prol.

Facite ut vestra auctoritas meae auctoritati fautrix, adiutrixque sit. Hecyr. Prol.

Ita nostrae est omni fautrix familiae Eun 5.9.

Perfice hoc precibus, pretio, ut haeream aliquâ in parte tam apud Thaidem. Daß ich bey jhr mög in Gnaden seyn Eun. 5 9.

Nimirum hic homines frigent. Sie haben keinen grossen Gunst allhie. Eun. 2. 2.

Isti cupio Glycerio: (id est, *faveo.*) Andr. 5.4.

Errat longè, qui imperium credat gravius esse aut stabilius, vi quod fit, quàm illud, quod amicitiâ adiungitur: (id est, *benevolentiâ:*) Adel.1.1

Voluntas vestra si ad poetam accesserit: (si eum vestrâ benevolentiâ prosequuti fueritis.) Phorm. Prol.

Cùm te video nostrae familiae, tàm ex animo factum velle Adel 5 7

Quod si hic pro suis beneficijs, pro suo studio, quod in vos habuit semper, &c. vini delicto ut ignosceretis, postularet de Inv.75.a

Tua ergase officia plena, tui suavissi studij attulerunt. A 113 a

Cognovi tua studia in amicos, etiam in te amicorum. A.164.b

Tibi polliceor eximium & singulare meum studium Ep.64.b

Studium erga me tuum multis in rebus perspexi. Ep.50.b

Accusandi terrores & minae amicorum studia debilitant. Pro Mur. 34 b

Te rogo, ut omnia tua studia in eum conferas. Qu Fr.315. b

Permagnum signifi at studium erga me non mediocre Att.

Sanguinis autem coniunctio & benevolentia devincit caritate homines. Off. 11. b

s *Ipsum*

Ipsum praeterea summo officio, & summâ observantiâ tibi in perpetuum devinxeris. Ep. 203. b

Cuius officiis me esse devinctum confiteor. Ep. 14. b. 87. b

Cleomenes ab isto donis beneficiisq́; plurimis devinciebatur, in Verr. 252. b

Mihi semper tuae laudi favere visus est. 1 7.

Quos favendo in communi caussa retinere potuerunt, Ibid.

Caesari honestissimè cupio. 2. 14.

Is qui omnia tenet favet ingenijs. Ist gelerten vnd verstendigen leuten günstig 4 8.

Fortuna suffragante videris res maximas consecutus 10. 5.

Quocunq́ tempore occasionem habueris, & in senatu & in ceteris rebus laudi nostrae suffragere.

Huic tu libro, maximè vel meo animo suffragere, 12. 17.

Si te fautore usus erit. So er deine gunst haben wird. 13 63.

Me tuae dignitatis non modo fautorem sed etiam amplificatorem cognosces. 10 12.

Novi tuum animum, &c. nulla in ceteros malevolentia suffusum, id est, nemini iniquum aut infestum 1. 9.

NIHIL EST QVOD STVDIO, ET BENEVOLENTIA, VEL AMORE POTIVS EFFICI NON POSSIT. 3. 9

Benevolentiam navare. 3. 10.

Benevolentior tibi, quam fui nihilo sum factus, diligentior ad declarandam benevolentiam multo. 3. 12.

Singularem benevolentiam praestare. 4. 11.

Quicquid elaborari aut effici potueris, ad istorum benevolentiam conciliandam & colligendam. 9. 16.

Magnopere à te quaeso, ut ad eam voluntatem, si quam in illum, ante eas meas literas contulisti, quam maximus commendatione mea cumulus accedat. 13. 18.

Tum viros optimos & homines honestissimos summo beneficio in perpetuum tibi tuisq́; devinxeris Ep. 206. b. 88. b

Tenere aliquem devinctum largitione Pro Planc 267. a. Ibid.

Is totam Hortensiorum domum devinctam consuetudine tenebat Pro A. ch. 116 b

P. Crassus cum Servio Galba affinitate sese devinxit. de Claris Orat. 131. a

Quem non solum sermone meo, sed etiam familiaritate devinxi. Qu. Frat: 200. a

Iis studiis, quibus uterq; nostrum devinctus est. Ep. 45. a

Hic tibi tua praestanti in eum liberalitate devinctus est Ep. 6. b

Videor mihi perspicere ipsius animum propensum ad salutem tuam. Off. 21. b

Velle alicuius causâ. Ep 132. a

Volo ipsorum causâ. in Verr. 122. b

Velle omnia causâ alicuius. Att. 51.b
Si vellent nostrâ causâ. Att.125.a
Omnium causâ velle debeo. Ep.229 b
Illud perficies, quo minus tuâ causa velim Ep.36.a
Si quid nostrâ causâ vis Ep.70 b
Rhodum volo puerorum causâ: inde quamprimum Athenas, etsi Etesiæ valdè reflant. Sed planè volo his magistratibus, quorum voluntatem in supplicatione sum expertus At 96.b
Varro eius causâ vult omnia. Ep.213 a
Ipsius causâ vehementer omnia volo E.224. a
Valdè eius causâ volo Ep.263.b.
*Regis causâ si qui sunt qui velint.*Ep.1 a
Ego mei studiosos b[illegible] *Dyrrachinos* in Verr. 50. a
*Habet enim certos sui studiosos, &c.*de Cla 170.a,
Democritus studiosus nobilitatis, Acad. 31. a
Attici nostri te valdè studiosum esse cognovi. Att. 12.a
Eques Romanus, vetus amicus suus, studiosus, amans, observans sui. Pro Rab.Post 129.b
Is mihi caussam tradidit, quam su[illegible] *caussâ cupere ac debere intelligebat.* Pro S.R.43 b
Dolabellæ caussâ [illegible] *cupio & debeo.* Att.249.a
Cupere omnia caussâ alicuius in Verr.145.a
Vehementer cupere caussa alicuius. Ep.227.a
*Cuius caussa omnia tum cupio, tùm mehercule etiam debeo.*Ep.230.b
Tibi cui maximè cupio satisfaciam. Ep. 245.a
Faveo Curioni, Cæsari honestissimè cupio, pro Pompeio emori possum. Epist. 26.a
Ad istorum benevolentiam conciliandam & colligendam. Quint. Frat. 301.a
*Benevolentiam civium blanditiis & assentationibus colligere turpe est.*de Amicit. 107. b
Benevolentiam & bonum rumorem colligunt. de Leg. 166.a.
*Colligere benevolentiam à personâ alicuius.*ad Herenn. 1.a
Ex hoc labore magnam gratiam dignitatemq; colliges. Qu. Fr.517.a
Existimatio multo labore collecta In V. 66.a
*Colligere gratiam ex privatorum negotiis.*de Or 155 a
Conservare famam ante collectam In Verr.46.a
Colligere bonum rumorem de Fin. 116.a
Colligere laudem omnium undiq;. Qu. Fr.298 a
*Ab auditorum personâ benevolentia colligetur.*ad Heren.lib.1.p 7.
*Flagrat pratoria domus studia hominum & cupiditate.*In Verr.p.278.
Nullam benevolentiam insignem in Rempublicam declaras. Pro Dom. p. 440.
*Benevolentiam alliceremus officijs possumus.*In V p.565.
*Effundere collectam gratiam.*Den ablaß verschütten. Ep ad Fam.l.2.p.13.

Aspernari benevolentiam alicuius. Ep ad.Fam.lib.1.p 81.
Alterum est, quod Pompeij, & Bruti filiem. benevolentiam mirifi è laudat. Ep ad Fam lib 5 p 85.
Complecti aliquem summâ benevolentiâ Ep ad. Fam.l.6 p.175.
Summam in nos benevolentiam omni ratione significat. Ep.Att.lib 1.pag. 80.
Permagnum pondus affert benevolentiam erga illum. Epist. Att l.9 p. 282.
Benevolentiam sibi conciliare. de F n l.1 p 118.
A me hac profecta sunt, qua ego in beneficij loco, non pono. Ep. ad Fam. lib. 15. p.470.
Cum eas erga me singularem benevolentiam, vel in labore meo, vel in honore perspexi Ep ad Fam.lib 15.p.476.
Significant studium erga me non mediocre. Ep Att.l.2 p.70.
Habet voluntatem non nimis devinctam beneficio Proconsulis. Ep.Att.l.1 p. 18.
Maximo beneficio devinctum habebis. Ep Att.l.16. p.514.
Repudiare tantum beneficij voluisse de Finibus l b 2 pag 129.
Beneficio aliquem pervertisse ut. de Nat Deor l.3 p.144.
Nullum habere à patribus beneficium Ibid
Ex quo perspicitur, cum hanc benevolentiam tam latè longeq; diffusam, cui sapiens in aliquem pari virtute praditum contulerit de Legib lib 1 pag 306.
Minimis beneficijs homines adducerentur, ut satis causa putent se ad suffragationis studium dedisse. de Pet Consf p 393.
Summo te beneficio afficere ostendito. de Pet. Consf.p 395.
Cura ut intelligant te sibi in perpetuum summo beneficio obligari. de Pet. Consf p 398.
Arbitrantur se beneficos in suos amicos visi miri. 1.Off p 19
Mores eius erunt spectandi, in quem beneficium conferetur. 1 Off.p.20.
Ad nostras utilitates officia ante collata Ibid.
Acceptorum beneficiorum sunt delectus habendi 1 Off p 21.
Non dubium, quin maximo cuiq; plurimum debeatur Ibid.
Quæ beneficia æquè magna non sunt habenda, atque ea, quæ iudicio considerate constanterq; delata sunt. Ibid.
Collocare beneficia, & referre gratiam Ibid.
Quidnam beneficio provocati facere debemus? annon imitari ferè tales agros, qui multò plus afferunt, quam acceperunt? 1.Off.p. 21.
De benevolentiâ, quam quisq; habeat erga nos, primùm illud est in officio, ut ei plurimum tribuamus, à quo diligimur. 1. Off.p.2.
Sin erunt merita, ut non ineunda sed referenda sit gratia. Ibid.
Eorum beneficiis maximè obligati sumus. 1 Off p 24.
Magna illa communitas est, quæ conficitur ex beneficijs ultrò citroq; datis acceptisq;. 1 Off.p.24.
Ut hos beneficijs quam plurimis afficiamus. Off 2.p.50.

Quam-

Quæ res illi incrementum patrocinij tui, vt spero, præstabit Ibid.
Probat illorum quippe eum tibi faciet communis similitudo judicij Ibid.
Scis sibi plus esse loci apud tuum animum quàm posset meo sermone conquirere. 2. 84.
Est te cumulantis opera 2. 88.
Vt et celeriter arrideas affectum. 3. 37.
Spem favoris tui hausisse illum 3. 36.
Ne studium circa me tuum malè locatum putares. 3. 62.
Alumnum amorem contrahere. 3. 34.
Mea gratia in animo redundabit. 4. 18.
Spero benignitatem largiorem. 4. 72.
Bonis familiare est, studia benigna cumulare. Ibid.
Vt homines meos facili honore favore tuearis. 5. 96.
Serva in eum deprompta benignitatis tenorem 5. 6.
Debemus novitati eorum favorem plebis allicere. 6. 42.
Benevolentia tibi innata est. 7. 62.
Si portitori fructum patrocinij tui sermo iste quæsiverit. 7. 42.
Vt tua in eum affectio crescat. 7. 95.
In favorem mei Dynami cohortaris, cuius tibi amore non cesserim 7. 96.
Sentio, quid mihi affectionis invicem deferre digneris. 7. 100.
Præsumtum teneo, his favorem tuum minimè defuturum. 7. 101.
Vt favorem commendatus acquirat. 7. 103.
Sermonis mei hæc summa est, vt in patriam redux sibi perpetuum amorem vestrum reportet. 7. 102.
Huic si fautor accesseris. 7. 113.
Curam de te meam nolo ex epistolâ metiaris. 7. 129.
Innocenti fautor arridens. 9. 1.

Bibendi. Potandi. Pascendi. Ebrietatis. Edēdi. Epularum. Cibi Convivij. Prandendi. Cœnandi. Heluandi. Vini. Luxûs. Mandendi.

Trincken / Truncken seyn / Bezechen / Sauffen / Austrincken / Bescheid thun / Im luder liegen / Zu wein gehn / Zu gast gehn / Beruffen / Mahlzeit zurichten / Beweint / Versoffen / Bezecht. Voll machen / Collatzen / Schlaffertunck thun / Gasterey halten / Essen / Zechen / Zutrincken / Zubringen / Zu Tisch sitzen / Käuwen / Beissen.

E*Am ego, vt matre fuerat natum, vini eduxi meri.* Amph. 1. 1. ✝. 274. *hoc.* Bibi vinum non dilutum, & lymphis iugulatum. *Nota* vini matrem.

Hic

hic dici vitem, ut vinum sit vitis filius: per κατάχρησιν Græcis & Hebræis usitatam Vide Iani Drusij. *Obser. l. 4. c. 2. &* Ritterhusius. *Comment. in Oppianum.* Victor. *Var. Lect. lib. 23. c. 5.* Lipsi *Epist. Quæst. lib. 3. c. 17.*

Mira sunt, nisi invitavit sese in cœna plusculum Amph. 1. 1. ✠. 125. *vide Lexic.* Invitare.

Probè appotus est. Amph. 1. 1. ✠. 126.

Nec Bacchum salutem hodie, nec Cererem: h. e. *nihil vel bibam, vel edam.* Amph. *sc.* DI vostram. ✠. 62.

Æquè pocula potitos Asin. 4. 1. ✠. 26.

Mater lena ad vinum accedat interim Zu wein gehn. Asin. 4. 1. ✠. 54.

Cum suo sibi gnato unà ad amicam de die potare h. e. à primà parte diei. Asin. 4. 2. ✠. 17. *Vide Electa Plautina.*

Nunc rem ipsus est edendi exercitus: inquit Parasitus, ἀλληγορικῶς. Capt. 1. 2. 44.

Communicabo te semper mensâ meâ Mil. 1. 1. ✠. 51.

Hospes me ad cœnam vocat, venio, decumbo, acceptus hilarè atq; ampliter. Merc. Prol. 98. & 99.

Si ad cœnam vocasset decem summos viros, nimium obsonavit. Merc. 4. 2. ✠. 3. & 4.

Mihi amatori seni concoquenda est cœna. Merc. 4. 4. ✠. 1. & 2.

Ain' tu meum virum hic potare cum filio? Asin. 5. 2. ✠. 1. & 2. 11.

Potare unà cum filio, hoc est, quòd ille it ad cœnam quotidie. Asin. 5. 2. 14.

Iube dari vinum iam dudum factum est, cùm bibi Asin. 5. 2. ✠. 41.

Interbibere sola, si vino scateas, Corinthiensem fontem Pirenem potest. Aul. 3. 6. ✠. 23.

Reddere aliquem madidum Aul. 3. 6. ✠. 36.

Deponere aliquem vino Aul. 3. 6. ✠. 38. *Græcè* καθίζειν οἰνωμένον h. e. *ebrium amissis sensibus humi sternere* Metaph. *ab oneribus, quæ deponuntur. Sic* Curc. 2. 3. ✠. 81. Ille ebibit, caput deponit. h. e. *vino ebrius caput inclinavit, & dormijt, & velut capitis onus deponit. Ductum quoq; videri posse ab agris, qui, cùm planè desperati erant, aut etiam iam mortui, quòd de sublimiori lectulo humi collocabantur, deponi dicebantur. Eâdem metaphorâ usus Propertius lib. 3. Eleg. 9.*

Dixit, & assiduo lingua sepulta mero.

Et Cicero lib. 9. Epist. 20. Eum quem tu solitus es promulside conficere, integram famem ad ovum affero. *Græci etiam dicunt* καταπίνειν ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς πότοις ὑποπιπτόντων, τὴν μεταφορὰν λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν τὰς κρήνας καταπινόντων: *ut explicat Athenæus l. 10. vide paulò post.* Percutere vino. *Cæterùm de voce* Deponere & Componere *vide Lexic. Plaut. & Electa Plaut. Tit.* Funeris.

Nomen ei est lena, multibiba, merobiba, quasi tu lagenam dicas, ubi vinum est Chium, vinosissima Cur. 1. 1. ✠. 77. 78.

Ipsum vinum expeto tangere invergere in me liquores tuos sive ductim. Curc. 1. 2. ✠. 12.

Indere in os vini guttam Cas. 2. 3. ✝. 31.
Flos veteris vini meis naribus obiectus est Cur. 1. 2. ✝. 15.
Vide ut ingurgitat impura in se merum avariter faucibus plenis. Cur. 1. 2. ✝. 35.
Percutere se meraciore flore Lybico. Cas. 3. 5. ✝. 16. *vide Lexicon Plautinum.* Percutere vino.
Quia adeò me complevi flore Liberi. Cist. 1. 2. ✝. 5.
Nunc comessatum ibo ad ... bilola ... Schlaff trunck halten. Most. 1. 4. ✝. 5. 22.
Vterq; pro Ilio potabimus, uter ib melior bellator erit inventus cantharo. Men. 1. 3. ✝. 4. 5.
Meus scruposam victus commeat viam h. e. mea cœna parabilis est, & facilis. *I modò, venare leporem, nunc Cyrim tenes, Calceatis dentibus veniam.* Capt. 1. 2. ✝. 75. *Vbi vide Notas nostras*
Vocet convivam neminem illa. Asin. 4. 1. ✝. 23.
Tecum unà poscat, aquè pocula potitet, ne illa minus aut plus quàm tu, sapiat abs te accipiat, tibi propinet, tu bibas Asin. 4. 1. ✝. 54.
Agitare convivium vino, & sermone suavi. Asin. 5. 1. ✝. 8.
Bibere pro summo. Stich. 5. 4. ✝. 38. *Vide Phil. Plaut.*
Comesse panem tris pedes latum potes. Bacc. 4. 1. ✝. 8.
Reliqui in ventre cella unum locum, ubi reliquiarum reliquias reconderent. Truc. 2. 3. ✝. 17.
Obsonium affer, tribus vide quod sit satis, ne quid desiat, neq; supersit. Men. 1. 4. ✝. 2. 3.
Neq; tam facetis, quàm tu vivis, victibus Most. 1. 1. ✝. 43.
Age accumbe, cedò aquam manibus, appone hic mensulam, vide ubi tali sint, ubi unguenta. Most. 1. 3. ✝. 149.
Musicè hercle agitis ætatem, ita ut vos decet Vino & victu probo, piscatu electili, vitam colitis. Most. 3. 2. ✝. 41. 42. Musicè vivere est, *Tibicinis vitam vivere, ut explicat Erasmus in Adagi.* h. e. lautè, *sed alieno sumtu hoc est Cantorum & Poetarum, ut sacrificent sine fumo* h. e. *lautè epulentur, nullo suo sumtu.* Athen. lib. 1. c. 8 ἄχαπνα ἀοιδοὶ θύομεν. *vide ibi* Casaub. *Animadv.*
Ad cœnam ne me te vocare censeas, prom si foras. Ich hab mich sonsten versprochen. Most. 4. 3. ✝. 13.
Cereales cœnas dat, ita mensas extruit, tantas struices concinnat patenarias. Men. 1. 1. ✝. 25.
Benè obsonatum, atq; ex meâ sententiâ bonum anteponam prandium pransoribus. Men. 2. 2. ✝. 1.
Affatim est hominum, in dies qui singulas epulas edunt. Quibus negotij nihil est, qui esum neq; vocantur, neq; vocant. Men. 3. 1. ✝. 10.
Sublatum est convivium, adepol venio ad vorsum tempori. Men. 3. 1. ✝. 17.
Minore nunquam bene fui dispendio. Menæch. 1. 2. vers. 20. hoc est, *Nunquam tam benè fui acceptus* Benè esse, *phrasis Comica.* Truc. 4. 2. ✝. 28.
Deo nũ. benè ... tuâ virtute. Vide etiã Tit. Hilaritatis & Felicitatis

Pers.

Perf 5 2. v. 69 Truc. 4 2. v. 2. 831 Merc 3.3. ỷ. 2. *Pulcrè esse.* Terent Eun. 3. 4. *Ut de symbolis essemus.*

Meretrix huc ad prandium me adduxit. Men. 5. 9. ỷ 80.

Parabatur convivium, ni meus disturbasset adventus omnia. Merc. sc Syra non ỷ 35.

Aliquem arripiamus, prandium qui percoquat. Merc 3. 3. ỷ 18.

Quin ergò obsonium curamus, pulcrè ut simus. Ibid ỷ 21.

Sine talis domi agitare convivium. Mil. 2. 2. ỷ. 9 10.

Agite, opponite obsonium istuc ante pedes illi seni. Merc 4. 4. ỷ. 39 40.

Tuburcinari de suo, si quid domi est. Perf. 1 3 ỷ. 42.

Cùm hasce herbas hujusmodi in suum alvum congerunt. Pfeud 3. 2. ỷ. 34.

Lubido extemplò capere, est convivium. Perf. 1. 3 ỷ. 41.

Nunc & amico meo prosperabo, & genio meo multa bona faciam. Perf. 2. 3. ỷ. 11.

Illo die comprans fui. Amph. 1. 1. ỷ 57.

Fac paretur prandium Amph sc Quis tam ỷ. 18.

Lances detergam omnes ibid. ỷ 22.

Postquam obsonavit herus, edixit mihi ut dispartirem obsonium hic bifarium. Aul. 1. 4 ỷ 5.

Ubi sepulchrum habeamus, & hunc comburamus diem. Men. 2. 2. ỷ 43 *Sic: Fecisti funus absente me prandio* Men 3 2. ỷ. 27.

Tibi atque illi jubebo jam apparari prandium Men. 1. 2 ỷ 62.

Jube no-is tribus apud te prandium accurarier. Men 1. 3 ỷ. 25.

Prandium ut jussi ti b ccuratum ist Men. 2 3. ỷ 15.

Propterea eo nunc obsonare prandium mihi potero. Pœn 5 5. ỷ. 16.

Tu istam canam largire esurientibus. Amphitr. 1. 1. ỷ 155.

Ecastor canabo hodie, ut te dignum est, magnum malum. Afin 5 2. ỷ. 86.

Turbatam jam intus canam para. Aul. *sc.* Graveest. ỷ. 45.

Redibo ad senem ad canam asperam. Capt 3. 1 ỷ. 37.

Canare lepidè nitidèque volo, nihil moror barbarico ritu comisse jam. Caf. 3 6. ỷ. 19 20.

Ita est adolescenti ipsius cana maxima Men 1. 1. ỷ. 24.

Nam ego convivis canam conditam dabo hodie, atque ita suavitate condiam, ut quisque quidque conditum gustaverit, ipsos sibi faciam ut digitos praerodant suos. Pfeud. 3. 2. ỷ 97.

Magnificè volo viros sum mos accipere, ut mihi rem esse reantur. Pfeud. 1. 2. ỷ. 34. *Sic* Eun *sc. ult.* Accipit homo nemo meliùs prorsùm, neque proliziùs. *Virg.* 3. *Æneid v.* 353 Illos porticibus rex accipiebat in amplis.

Improba vino modò cupida estis eo vos vestros panticesque adeò madefactitis, cùm ego hic sim siccus. Pfeud. 1. 2 ỷ. 50.

Nulli negare soleo, si quis me esum vocat. Stich 2 1. ỷ 28. Men. 3 1. ỷ *quiesum, neque vocant, neque vocant.* Vocare *solemne verbum apud Romanos fuit in invitationibus. Vide Lex. Plaut* Vocare.

Et condixi in symbolam. Stich. 3. 2. ỷ 28 Ich hab mich selber zu Gast geladen. *Aliud est*, Condicere alicui ad cœnam: *vel Cœnam condicere: vel*

Tene a symbolum venire, unctum atque lautum è balneis: Phorm. 2. 1.
Templi cœlisumma. Eunuch. 3. 5.
Ego abhinc intrò ut videam, nobis quid cœnæ siet Heautontim 1 2.
Et unam cœnam atque ejus comitibus dedi: quod si iterum mihi sit danda, actum siet. Heaut 3 1.
Prior bibas, prior decumbas: cœna dubia apponitur. Quid istuc verbi est? ubi tu dubites quid sumas potissimùm Phorm 2. 1.
Dies continuos complures in conviviis jacere. in Verrem. p. 545.
Convivij crapulam exhalare in Verr. p 516.
Pulveris plenus unguentis oblitus, vino vigilijsque languidus, omnia primo motu ac spiritu suo, vini, unguenti, corporis odore complet. in Verr. p 31.
Plenus vini stupri J. mni de Arusp Resp. p. 489.
Edormi crapulam & exhala 2. 349.
Tu istis faucibus, istis lateribus, tantum vini in Hippiæ nuptijs exhauseras, ut tibi necesse esset in populi Romani conspectu vomere. Phil. 2. 351.
Cum ructare turpe esset, is vomens frustis esculentis vinum redolentibus gremium suum, & totum tribunal implevit Phil. 2 ☧ 262.
Ab hora tertia cantans perpotavit ad vesperum Phil. 2 367.
Quàm multos dies turpissimè in eâ villâ perbacchatus est! Ab horâ tertiâ bibebatur, ludebatur, vomebatur Phil 2 378.
Vino obrutus & unguento oblitus. Phil. 13 p 522.
Somno aut vino opprimi Acad. l. 2. ☧ 30.
Si modò modicis potationibus ita est affectus, ut sopito corpore ipse vigilet. de Div l. 1 p 201.
Potando voluptate frui. Q Tusc l. 2. p 126.
Cum non facilè extra tectum, sed nec extra lectum quidem quisquam videret iis diebus brevitas conviviis, noctis longitudo stupris, & flagitijs conterebatur in Verr p. 407.
Lucrum illum litoris percrepare totum mulierum vocibus cantuque symphonia audio in Verr p 500.
Epulabantur consules Sest. 28.
Cum oppiparè epulati essemus saliarem in modum. Epist. Attic. lib. 5. pagin. 141.
Epulas comparare. de nat Deor l. 1. p. 45.
Escis & potionibus vesci de nat. Deor l 2 p. 73.
Si modò inter vos tem'eratis escis est affectus. de Div. l. 1. p. 203.
Sequebantur epulæ, quas inibant parentes coronati. de leg. l. 2. p 346.
Mensas conquisitissimis epulis extruere. Tuscul. Quæst lib. 5. p 474.
Eo convivio admodum delectatus esset. Tusculan. Quæst. libr. 5. pagin. 488.
Oppiparè paratum erat convivium 3 Off. p 122.
Epulabar igitur cum sodalibus de senect p 166
Convivium vicinorum quotidiè compleo de Senect p. 167.
Græco more bibitur, hospes hortatur, poscunt maioribus poculis, celebratur omnium lætitiâ sermoneque convivium in Verrem p. 185.

Inire convivium cum aliquo. Ad ejus convivium spectatissimi atque honestissimi viri tenentur in Verr. p. 332.

Cùm in conviviis symphonia caneret, maximisque poculis ministraretur. in Verr. p. 351.

Exornat amplè munificèque convivium, exponit ea, quibus abundat, plurima ac pulcerrima argentea vasa, omnibus rebus curat, instructum & paratum ut sit convivium, vocat ad cœnas. exponit pauca, non pocula ex auro, quæ ut mos est, regiis gemmis erant distincta clarissimis. in Verr. p. 444.

Animi & aurium causâ tot homines habet, ut quotidiano cantu vocum, & nervorum, & tibiarum, nocturnisque conviviis tota vicinia personet. pro Rosc Am p 85.

Eorum adversi acuti morsu, dividunt escas, intimi autem dentes conficiunt de Nat. Deor l. 2. p. 104. Vbi notanda elegans formula: *Conficere cibum*: quod Græci inquiunt: λεαίνειν τροφήν. Pollux. lib. 2 c. 4. Item λεαίνειν. Plautus Men. 3. 2 v. 5. *confecto prandio vinoque epoto.* Lucilius *lib* 30. *Conficit ipse, comestque.* Columella *Boves sunt multi cibi, verùm in eo conficiendo lenti.* Rufinus lib. 3 cap. 6. *Scutorum quoque indumenta detrahentes, conficienda dentibus ingerebant.* Josephus τὰ δέρματα τῶν θυρεῶν ἀποδείροντες ἐμασῶντο Glossæ Isidori: *commolunt, comprimunt.* Lactant. de Opif Dei. cap 10. *commolitos, & contritos dentibus cibos colligit, & conglobatos vi suâ deprimit, & transmittit ad ventrem.* In loco Ciceronis *Mordere* pro *edere* sumitur. Juvenalis: *Mordes de pane canino.* Isidor. Immorsus: *Iejunus.* Quintil. l. 10. c. 1. vocat *Alterare cibũ* ἀναμαρυκᾶσθαι *Remandere.* Et l. 11. *Devoret initio tadium illud, & scripta & lecta sæpius revolvendi, & quasi eundem cibum remandendi. Alteratio* idem quod *Munitio.* Festus *Munitio: Mortificatio. Mortificare* idem quod *Mortare*: h. e. primo morsu iteratò contercre, deinde contundere, dictum pro *Morsare* Inde *Mortarium.*

Cibaria publicè locantur. pro S. Rosc. p 54.

Cibum partim oris hiatu, & dentibus ipsis capiſſunt, partim unguium tenacitate rapiunt, de nat Deor. lib. 2 p 98.

Et simul ad cœnam invitavit in posterum diem. Offic lib 3. p. 112.

Pastu indigere. de Nat. Deor l 5 p 1.0

Conficere cibum Dentes adversi acuti dividunt escas. intimi autem conficiũt. de N 53. a. Id est. *mandendo terunt.* Rewen machen.

Crudique postridiè se rursus ingurgitent. de Fin. 66. b.

Demus scutellam dulciculæ potionis Tus. 200. b.

Cui cùm ipse poculum dedisset subitò illâ mea à potione exclamavit, se maximo cum dolore mori pro Cl. 23. b. & 25. b.

At id fieri potuit, primò occultius in potione vel in cibo, deinde etiam impunius sit Dejot. 47. a.

Quæ à pecore ejus depasci agros publicos dicebant. de Or. 35. a

In summâ ubertate inest luxuries quæ styli depascenda est de Or. 137. b.

Depasci veterem possessionem Academiæ ab hoc acuto homine, non sinemus. de Leg. 67 b.

Audio

Audio à bonis viris, qui & nunc & sæpe anteà magno præsidio reip. fuerunt, hanc cunctationem nostram non probari, multaque ab iis in me & severè in conviviis tempestivis disputari. Att. 34.a.

Quantum alij tribuunt tempestivis conviviis, quantum alea. pro Arch. 188.a.

Ego verò propter sermonis delectationem tempestivis quoque conviviis delector. Me verò & magisteria delectant à majoribus instituta, & is sermo, qui more maiorum à summo magistro adhibetur in poculo. de Sen. 86.b.

Quas enim cœnas & facere & obire scripsit ad me Sextius? quàm lautas? quàm tempestivas? Att. 149.b.

Convivia inire, pro Adire, ire ad convivia pro S. R. 26.b.

Qui alteri misceat mulsum, ipse non sitiens de Fin 67.b. *Post deinde quod jussi ei dare bibere, & quantum imperavi, date.* Terent in And. act 3. sce. 2. *Bis in die id facies, meridiè liberè dato.* Cato de Re. Rust. *Vide supra ex Plauto.*

Accubueram horâ nonâ, cùm ad te harum exemplum in codicillis exaravi dices, ubi? apud Volumnium Eutrapelum: & quidem supra me Att. cus, infra Verrius familiares tui. Ep. 142 & post.

Infra Eutrapelum Cytheris accubuit. E. 143.

Tùm ille ut aliquid responderet, negavit moris Græcorum, ut in convivio virorum accumberent mulieres in Verr 89 b.

Ille erat in tribunali proximus, in cubiculo socius, in convivio dominus, ac tùm maximè, cum accubante prætextato Prætoris filio, in convivio saltare nudus cœperat. in Verr 152.

Ebriosos sobriis insidiari, dormientes vigilantibus, qui mihi accubantes in conviviis complexi mulieres impudicas vino languidi, confecti cibo, serti redimiti, unguentis obliti, debilitati stupris eructant sermonibus suis cædem bonorum, atque urbis incendia. in Cat. 106.

Hoc conscripsi x. Calend accubans apud Vestorium. At. 227.

Tu istic te Atteriano jure delectato: ego me hic Hirciano. 9.18.

Si assecutus es obsonio. &c 9.19

Hac ad illam tuam lautitiam veterem dico 9.20.

Isti lauti herbas omnes ita condiunt, ut nihil possit esse suavius. 7.27.

Oblitusne es ingentium culinarum 9.10

Hircium ego & Dolabellam dicendi discipulos habeo, cœnandi Magistratus, id est, artifices lautitiarum. ὀψοποιοὺς 9.16.

Quod erit magnificum sit & lautum. Ibid.

Quia parum scite convivium exorno Jug cap. 85.

Vino & epulis onerari. Jug. cap. 76.

Metellus plebi patribusque postquam invidia decesserat, juxtà carus Jug c. 88.

Numidæ neque salem, neque alia irritamenta gulæ quærebant. Cibus illis adversus famem atque sitim non libidini neque luxuriæ erat. Jug 89.

Epulæ quæsitissimæ: neque per omnem modo provinciam, sed trans maria ex Mauritania volucrum, & ferarum incognitarum antea plura genera. Frag lib. 2.

Sitiunt

Sitiunt cochlea aëris. 1.33.
Illis de cœlo nihil liquitur. Ibid.
Postquam dolijs nova vina commisimus. 5.25.
Vina calce & prælo subacta finxerunt. Ibid.
Plerique condita musta defæcant. Ibid.
In potu fontium ideò major est sitis, quia sapor dulcior. 8 62.
Cum pleraque alia esui objecta mirarer. 1.14.
Pisces in ferculis non fuerunt Ibid.
Cœnas dapsiles & Saliare convivium, tum viscerationes, atque epulum postulare 1.25.
Alicui mensas secundas, & scitamenta exigua lancis apponere. Ibid.
Succo proprio victitare. 1.33.
Quæ nobis mox esui fuêre. 2.47.
Indulgere genio libuit. Ibid.
Quid si vos unà ad mensæ genialitatem vocarem? Nolles eodem cum fratribus thoro accipi? 4 27.
Poculis aliquem demorari. 5.37.
Vtendi abstinentia sanitati consulit. 5.67.
Scio filiæ meæ ciborum & potuum continentiam non posse suaderi. 6.4.
Cùm à Senatu nobis præsentibus caro posceretur. 6. 12.
De demo illâ plerique nostrates viri adulibus farciuntur. 6.49.
Hic quoque positus gulæ illecebris largiter uteretis. 8.19.
Læstrigonas ventri & gulæ usque ad feritatis invidiam legimus obsecutos. 8,25.

Brevitatis. Abbreviandi, Compendij. Epitomes. *Vide etiam* Sermonis. Loquendi.

Außzugs weiß / Kurtz machen / Einziehen / Verkürtzen.

P*Onere aliquid ad compendium.* Cas. 3. 1. ỽ. 3.
Fieri dictu compendium volo. Capt. 1. 2. ỽ. 12.
Quid opus est me multas agere ambages? Pseud. 5. 1. ỽ. 10.
Orationis operam compendi facere. Most. 1. 1. ỽ. 57.
Quàm potero, in verba conferam paucissima. Menæch. prol. ỽ. 6.
Quàm potes, tam verba confer maximè ad compendium. Mil. 3. 1. ỽ. 185.
Atque in pauca, ut occupatus nunc sum, confer quid velis. Pseud. 1. 3. ỽ. 43.
Compendi facere curam. Pœn. 1. 2. ỽ. 138. Asin. 2. 2. ỽ. 41. Bacch. 2. 2. ỽ. 6. Most. 1. 1. ỽ. 57. Pers. 4. 3. ỽ. 2. Utitur quoque Symmachus lib. 1. Epist. 75. *Decet operam facere compendij.*
Operam fac compendi quærere. Pseud. 4. 7. ỽ. 43.
In pauca in verba confer. Pers. 4. 4. ỽ. 11.

Pergis

Perge etiam tantā rerem in pauca confer Pœn.5.9 ✝.52.
Vt uno verbo absolvam Rud.3.2.✝ 49.
Errationum ferri compendium Perf.1.2 ✝ 90.
Si quid tibi compendi facere possim. Truc.2.4 ✝.26.
Ad pauca redire Hecyr.1.2 ✝.60.
Atque id, si potes, verbo expedi Phorm 1.4.
Vt ad paucaredeam, ac mittam illius ineptias, hac denique ejus fuit postrema oratio Phorm.4.3.
Quid verbis opus est? kurtz zu sagen. Phorm. 1.2.
Ah, dictum sapienti sat est. Phorm.3.3.
Qui mihi pennas inciderant, nolunt easdem renasci Att.55.a.
Lingua inciditur ad deplorandam calamitatem Antequam 195.a.
Poema ad Cæsarem quod composueram, incidi. Qu Fr.120 a.
Tametsi oportet incidamus media, ne nimis serò ad extrema veniamus. Acad. 169.b.
In omnibus numeris æqualiter (al. *æquabiliter*) *particulas deceat incidere, an facere alias breviores, alias longiores.* Or.217.a.
Incidere nervos virtutis Acad.45.b.
Incidere nervos populi Romani. contra Rul.75.b.
Incidere linum, discindere linum, quo epistola stringuntur & obsignantur. in C 112.b.
Cæsar maximas copias brevi habiturus est At.130.b.
Nec ullo modo divulgandum est, de te jam esse perfectum sed id erit perbrevi. Ep.89.a.
Id tametsi extra caussam est, tamen percurram brevi. pro Cæc.303.a.
Brevi expediam. de Sen.89 a.
Illud brevi conficiendum est. Par. 122.b.
Sed genus universum brevi circumscribi & definiri potest pro Sest.23.a.
Nunc complectar quod proposui brevi. de Or.100.b.
Quid in utramque partem mihi in mentem veniat, explicabo brevi. de Or 119.b.
Vt tuis literis brevi responderem Ep 36 b.
Ad ea quæ requiris, brevi respondebo de Or.225.a.
Transitio vocatur, quæ cùm ostendit breviter quod dictum sit, proponit item brevi quod consequatur. ad Her.12 a.
Brevis est L Crassi oratio. de Or 1 8 b.
Longum est dicere, sed hoc brevi dicam si M Petrei virtus &c. pro Sest. 5.a.
Iam dabo operam quàm maximè potero, ut breve id faciam in Salust 172.b.
Aliquid contractione brevius fieri, aut productione longius. de Or. 161. a.
O miseram & in brevi tam celerem, & tam variam reip. commutationem. Oct.336.b.
Paululum compendii facere pro Qu Rosc p.68.
Nullo modo possum omnia istius facta aut memoria consequi, aut ordine complecti, genera ipsa cupio perbreviter attingere. in Ver.p.439.
Sentio moderandum mihi esse jam orationi meæ, fugiendamque vestram satietatem. in Ver.p.349. *Ne m-*

Ne nimium multa amplectamur, atque ab eo quod propositum, longiùs aberret oratio, breviter eam & quod agitur, consideremus. pro Cæc. p.607.
Ne multa. pro A. Cluent. p.22.
Quid multa? Ep. ad Fam. l.3 p.88.
Temporis brevitate à perspiciendo excludetur. Acad. l.2. p.29.
Ad summam dic M. Tulli &c At.222.a.
Ad summam ne agam de singulis. Off.30.a.
Ad summam forti animo sis. Ep 238.a.
Deinde ad summam arbitrum instatuebant, &c. At.137.b.
Quousque longùm moror? 1.7.
Mitto verba Ibid.
Laconicæ studere brevitati. 1.14.
Indulgere verbis. 1.15.
Tecum succinctâ brevitate loquar Ibid.
Cætera quæ nostræ aves compendifaciam. 1.32.
Scripta compendij facere. 1.46.
Ex fastidio nascitur cura compendij. 1.50.
Meritò salutatione libatâ, frugi epistolam necessariè stringo compendio. 1.56.
Nunc in multiloquio temperandum est, cùm satis factum esse videatur, & illius voluntati & tuo honori, & meo muneri. 1.75.
Operam verborum facere compendij Ibid.
Quæ nunc insinuare non decuit sed per alium scribere non pigebit. 1.90.
Memini brevitatem Spartanam laudi quondam fuisse. 1.45.
Odi parsimoniam verborum bonorum Ibid.
Scribendi brevitas fastidio est proxima. Ibid.
Parcius de aliquâ re loqui. 1.55.
Sed de illis satis habeo dictum. 1.65.
Sed de hoc satis habeo dictum. 1.95
Succinctâ enumeratione omnia complexus est. 2.8.
Longùm loqui non est necesse. 2.9.
Pro tempore pauca libavimus. 2.11.
Ne longùm loquar. 2.36.
Multis non opus est. 2.38.
Si desit causa longioris alloquij seriem paginæ stringe compendio. 2.69.
Arctare paginam limite parciore. 3.1.
Scribendi talione aliquem mordere. Ibid.
Captare compendium. 3.32.
Meritò parcius loquor. 3.82.
Longius procederem, nisi, &c 4.12.
Ero igitur verborum modicus, dum singulari tuæ verecundiæ obsequor. Ibidem.
Parca sermonis est mea gratia. Ibid.
Non ero longius 4.18.
Plura in hunc modum dicere piget 4.30.
Longùm fiat, si pergam similia contexere 4.34.

In re apertâ piget esse prolixum. 4. 59.
Voluntas in nos tua ambitum non r. q irit 4. 60.
Nihil de præsenti fortunâ loquor, quæ scribentem debuit tempe. are. 4. 71.
Sed quid hæc pluribus? Ib. d.
Litteræ tuæ S. artanâ brevitate succ nctæ sunt. 5. 37.
Cesso longiùs pergere 5. 47.
Brevis erant tran curju 5. 50.
Longiùs pergerem, si æquitas vellet multis precibus adjuvari 5. 61.
Cujus breviter fastigia & capita conting. m 5. 66.
Meritò mihi de eo apud scientem f. cilis sermo, & brevis est. 5. 80.
Sed hæc longiùs exsequi non est necesse. 6. 1.
Prono ac facilibus admoveri ambitum non oportet 6. 3.
Breviter & si ist. m quod frater meus Fulvius de vobis favoris fecerat, advertire Ibid.
In hac expositione servo brevitatem. 6. 40.
Ire longius piget 6. 54.
Pergerem long ùs, si adjicienda suppeterent. 6. 78.
Non ibo longiùs. 7. 16.
Consultò affecto brevitatem 7. 22.
Nec in multam ser em propagare litteras valui, quarum brevitas inculpabilis est cùm, &c 7. 28.
Sed de hoc non longiùs ibo. 7. 35.
Et quid de hoc multa. Ib d.
Suo præditus merito, testimonium pro te meum, non ambitum postulavit. 7. 51.
De hoc parc ùs loqui. 7. 97.
Plura non dicam 7. 107.
Parco cœpta, tuoque judicio. 7. 11.
Arbitror, longo ambitu litterarum apud te non esse utendum. 7. 16
Offic. m pium brevi paginâ tanquam parvo are persolvere 7. 129.
Devotio non requirit excursum. Ibid.
De hoc non ibo longiùs 7. 9.
Prolixus esse non debeo enarrator injuriæ 7. 49.
Verbis pluribus elaborare non debeo 7. 101.
De hoc largiùs loqui non oportet 8. 11.
Quid hoc longiùs traho, quum brevitatem verecundia tua postulet. 8. 22.
Convenit brevitas huic paginæ, quia relatu digna præcepisti 8. 24.
Paucis ista perstrinxerim 8. 27.
Tu quoque verba succ ngis. 8. 48.
Tanquam levis armatura milites Roraviuas æmularis. Ibid.
Hæc strictim dixisse sufficiat 8. 67.
Possem longiùs loqui, sed non vult veritas verbis juvari. 9. 7.
Hæc produci longiùs non oportet. 9. 25.
Hæc de rebus domesticis satis dicta sint 6. 22.
Sed de his hactenus, Ibid.

Satis dictum est. 7 105.
Non ibo longius 128.
De hoc satis dictum puto. 8 41.
Sed de hoc satis verborum est. 9 111
Post hac cave parcius loqui, ne me quoque in arctum revocet voluntaria tua frugalitas 9 45.
Prolixior gratijs agendis sermo etiam nunc competeret, ni vererer, ne &c. 9. 114.
Presso dente aliquid perstringo. 10. 1.
De qua plane & indulgentius loquerer, nisi &c. Ibid.
Pauca cogo sermone. 10. 6.
Possem plura connectere, sed parco esse prolixior. 10 14.
Cessare aequum est longa orationis excursum 10 58.
Prolixius in talibus rebus esse non debeo 10. 66.

C

Caloris. Æstûs.

Hitz. Wärm.

Calorum molestia sedarentur. Off l 2. p. 69.
Vt omnia quae alantur, & crescant, contineant in se vim caloris de nat. Deor. l. 2. p. 59.
Cùm homines bestiaque hoc calore teneantur, de nat. Deor. l. 2. p. 62.
Calorem extinguere. de nat. Deor. l. 3. p. 130.
Nimio labore interire. de nat. Deor. l. 3. p. 130.
Calorem adipisci Quaest. Tusc. l. 1. p. 312.
Calore uri. Qu. Tusc. l. 1. p. 323.
Vim caloris non pati. Q. Tusc. l. 1. p. 479.

Indere in os vini guttam Cas. 2. 3. ℣. 31.
Flos veteris vini meis naribus objectus est Cur. 1. 2. ℣. 15.
Vide ut ingurgitat impura in se merum avaritier faucibus plenis. Cur. 1. 2. ℣. 35.
Percutere se meraciore flore Lybico. Cas. 3. 5. ℣. 16. *vide Lexicon Plautinum.* Percutere vino.
Quia adeò me complevi flore Liberi. Cist. 1. 2. ℣. 5.
Nunc comessatum ibo ad Philolachem. Schlaff trunck halten. Most. 1. 4. ℣. 5. 22.
Vterq; pro ilio potabimus, uter ibi melior bellator erit inventus cantharo. Men. 1. 3. ℣. 4. 5.
Meus scruposam victus commeat viam h. e. mea cœna parabilis est, & facilis. *I modò, venare leporem, nunc Cyrim tenes,* *Calceatis dentibus veniam.* Capt. 1. 2. ℣. 75. *Vbi vide Notas nostras*
Vocet convivam neminem illa. Asin. 4. 1. ℣. 23.
Tecum unà poscat, aquè pocula potitet, ne illa minus aut plus quam tu sapiat abi te acceptat, tibi propinet, tu bibas Asin. 4. 1. ℣. 54.
Agitare convivium vino, & sermone suavi. Asin. 5. 1. ℣. 8.
Bibere pro summo. Stich. 5. 4. ℣. 18. *Vide Phil. Plaut.*
Comesse panem tris pedes latum potes. Bacc. 4. 1. ℣. 8.
Reliqui in ventre cella unum locum, vbi reliquiarum reliquias reconderent. Truc. 2. 3. ℣. 27.
Obsonium affer, tribus vide quod sit satis, ne quid desiat, neq; supersit Men. 1. 4. ℣. 2. 3.
Neq; tam facetis, quàm tu vivis, victibus Most. 1. 1. ℣. 43.
Age accumbe, cedò aquam manibus, appone hic mensulam, vide vbi tali sint, vbi unguenta. Most. 1. 3. ℣. 149.
Musicè hercle agitis ætatem, ita vt vos decet Vino & victu probo, piscatu electili, vitam colitis Most. 3. 1. ℣. 41. 42. Musice vivere *est*, *Tibicinis vitam vivere*, *vt explicat Erasmus in Adagiis* h. e. *lautè*, *sed alieno sumtu: nam hoc est Cantorum & Poetarum, ut sacrificent sine fumo* h. e. *lautè epulentur, nullo suo sumtu.* Athen. lib. 1. c. 8 ἀκαπνα θύειν ποιηταῖς. *vide ibi* Casaub. *Animadv.*
Ad cœnam ne me te vocare censeas, prem si foràs. Ich hab mich sonsten versprochen. Most. 4. 3. ℣. 13.
Cereales cœnas dat, ita mensas extruit, tantas struices concinnat patenarias. Men. 1. 1. ℣. 25.
Benè obsonatum, atq; ex meâ sententiâ bonum anteponam prandium pransoribus Men. 2. 2. ℣. 1.
Affatim est hominum, in dies qui singulas epulas edunt. Quibus negotij nihil est, qui esum neq; vocantur, neq; vocant. Men. 3. 1. ℣. 10.
Sublatum est convivium, adepol venio ad vorsum tempori. Men. 3. 1. ℣. 17.
Minore nunquam bene fui dispendio. Menæch. 1. 2. vers. 20. hoc est, *Nunquam tam benè fui acceptus* Benè esse, *phrasis Comica.* Truc. 4. 2. ℣. 28. *De eo nũ. benè sumus tuâ virtute. Vide etiã Tit.* Hilaritatis & Felicitatis

Pers.

Perf 5 1.v.69 Truc.4 2.v.2.831 Merc 3.3.℣.2. *Pulcrè esse.* Terent Eun. 3.4. *Vt de symbolis essemus.*

Meretrix huc ad prandium me adduxit. Men.5.9.℣ 80.

Parabatur convivium, ni meus disturbasset adventus omnia. Merc. *sc* Syra non ℣.35.

Aliquem arripiamus, prandium qui percoquat. Merc.3.3.℣ 18.

Quin ergò obsonium curamus, pulcrè ut simus. Ibid ℣ 21.

Sine talis domi agitare convivium. Mil.2.2.℣.9 10.

Agite, opponite obsonium istuc ante pedes illi seni. Merc 4.4.℣.39 40.

Tuburcinari de suo, si quid domi est. Perf.1 3 ℣.42.

Cùm hasce herbas hujusmodi in suum alvum congerunt. Pseud 3.2.℣.34.

Lubido extemplò capere, est convivium. Perf.1.3 ℣.41.

Nunc & amico meo prosperabo, & genio meo multa bona faciam. Perf. 2.3. ℣.11.

Illo die comprans fui. Amph.1.1.℣ 57.

Fac paretur prandium Amph *sc* Qu. stam ℣.18.

Lances detergam omnes ibid.℣ 22.

Postquam obsonavit herus, edixit mihi ut dispartirem obsonium hic bifarium. Aul.1.4 ℣ 5.

Vbi sepulchrum habeamus, & hunc comburamus diem. Men. 2.2.℣ 43 *Sic: Fecisti funus absente me prandio* Men 3 2.℣.27.

Tibi atque illi jubebo jam apparari prandium Men.1.2 ℣ 62.

Iube nobis tribus apud te prandium accurarier. Men 1.3.℣.25.

Prandium ut jussisti hic curatum est Men. 2 3.℣ 15.

Propterea eo nunc obsonare prandium mihi potero. Pœn 5 5.℣.16.

Tu istam cœnam largire esurientibus. Amphitr.1.1.℣ 155.

Ecastor cœnabis hodie, ut te dignum est, magnum malum Afin 5 2.℣.86.

Turbatam jam intus cœnam para. Aul. *sc.* Graveeft. ℣.45.

Redibo ad senem ad cœnam asperam. Capt 3.1 ℣.37.

Cœnare lepidè nitidèque volo, nihil moror barbarico ritu comesse jam. Caf. 3 6.℣.19 20.

Ita est adolescens ipsus cœna maxima Men 1 1.℣.24.

Nam ego conviviis cœnam conditam dabo hodie, atque ita suavitate condiam, ut quisque quidque conditum gustaverit, ipsos sibi faciam ut digitos praerodant suos. Pseud.3.2.℣ 97.

Magnificè volo viros summos accipere, ut mihi rem esse reantur. Pseud.1.2.℣. 34. *Sic* Eun *sc. ult.* Accipit homo nemo meliùs prorsùm, neque proliziùs. *Virg.3. Æneid v.353* Illos porticibus rex accipiebat in amplis.

Improba vino modò cupida estis eo vos vestros panticesque adiò madefactitis, cùm ego hic sim siccus. Pseud.1.2 ℣ 50.

Nulli negare soleo, si quis me esum vocat. Stich 2 1.℣.28. Men.3 1. ℣ *qui esum, neque vocantur, neque vocant.* Vocare *solemne verbum apud Romanos fuit in invitationibus. Vide Lex Plaut* Vocare.

Ei condixi in symbolam. Stich.3.1.℣ 28 Ich hab mich selber zu Gast geladen. *Aliud est,* Condicere alicui ad cœnam: *vel Cœnam condicere vel* abjo-

absolutè: Condicere alicui: *Aliud*, Ad cœnam promittere *Promittit ad cœnam invitatus. Cicero lib 1 Epist. 9. absolutè dixit:* cùm mihi condixisset, cœnavit apud me. *Sueton. Claud. c* 21. velut ad subitam condictamque cœnulam invitare se populum dixerat.

Ex urbe ad mare prodimus pabulatum. Rud 2.1.ỷ.6.

Cibum captamus è mari. Rud. 2.1 ỷ.11.

Piscibus in alto credo prabent pabulum. Rud. 2.1. ỷ. 29.

Iam diu factum est, postquam bibimus, nimis diu sicci sumus. Pers. 5. 3. ỷ. 41.

Age circumfer mulsum, bibere da usque plenis cantharis. Pers 5. 2. 40: *Sic Livius li.* 40. Nihil prius petierunt à Prætore, quàm ut bibere sibi juberet dari. *Vide infrà ex Cicerone*.

Bibere meliusculè quàm sat est. Most 4.2. ỷ.51.

In crastinum vos vocabo. Pseud. 5.2 ỷ 33. *Martial. l 2 ep. 37.* Cras te Cæciliane non vocavi. *vide Lex Plaut.* Proverbia.

Homines ad cœnam condicere Stich 3.1.ỷ 38.

Fero convivam Dionysum tibi. Stich 5 2 ỷ.13.

Pollucta res datur nemini prater nos Stich. 5. 4 ỷ 6.

Strategum te facio huic convivio: potius in subsellio Cyniè accipiemur, quàm in lectis Stich 4.4 ỷ.20.

Cantio est graca, ἢ πῖνε πῖν' ἢ τελαεῖν' ἢ μὴ πίνεσθαι. Stich. 4.4 ỷ. 25.

Ita victu excurate, ita munditijs dignati, itaque in loco festivo sumus festivè accepti. Pseud. 5.1. ỷ.8.

In crastinum vos vocabo. Pseud. 5.2. ỷ.34.

Da illi, quod bibat. Most. 1.4. ỷ.30.

Da ab Delphio citò cantharum vinum Most 1.4 ỷ 34.

Massici montis uberrimos quatuor fructus ebibere in horâ unâ. Pseud. 5.1. ỷ 11.

Non vides me, ut madidè madeam? Pseud. 5.2 ỷ.8.

Bibe, si bibis. Trinck, wiltu trincken. Stich. 5.4 ỷ.18.

Hoc mea manus tua poculum donat. Pers. 5.1.22.

Ite ad vos comessatum Stich. 5 5 ỷ. 34.39.

Edim, atque ambabus malis expletis vocem Trin. 2.4. ỷ. 74.

Amoris poculum accepit merè, eaque intra pectus se penetravit potio. Truc. 1. 1. ỷ.22 *vide sup. Tit.* Amoris.

Si alia membra vino madeant, cor sit saltem sobrium Truc. 4.4 ỷ.2.

Ad te patris penum omnem congerebam clanculum Eunuch. 2.3. ỷ.18.

Pytissando modò mihi quid vini absumsit. Heaut. 3 1 ỷ.48.

Edormisce ambae villi. Adel. 1 2.

Nolunt crebrò convivari. Heaut 1.2. ỷ.33.

Antiqua ut consuetudine agitarem inter vos liberè convivium. Hecyr. 1. 2. ỷ. 18.

At at, data mihi hercle verba sunt: vicit vinum, quod bibi. At dum accubabam, quam videbar mihi esse pulerè sobrius! postquam surrexi, neque pes neque mens satis suum officium facit. Eunuch. 4. 5.

Vel

Vel herè in vino quàm immodestus fuisti? Heaut.3.3.
Confugere anhelantem domum, sine comite, vini plenum Hecyr.5.3.✝.25.
Adolescens plus potus. Der zu viel getruncken hat. Hecyr.1.2.
Vinolentus ferè abhinc annos quindecim mulierculam compressit. Phorm.5.8.
Is mihi ubi adbibit plus paulo, sua quæ narrat facinora! Heautont.1.2.
Sanè pol illa temulenta est mulier, & temeraria. Andr.1.4.
Quæ cum amatore suo cùm cœnant, liguriunt Eun.5.4.
Harum videre ingluviem, sordes, inopiam, quàm inhonestæ solæ sint domi, atq; avida cibi quo pacto ex jure hesterno panem atrum vorent Ibid.
Iam dudum est animus impatiens. Eun.4.7.
Quia compotrix ejus est. And.1.4.
Cyathos sorbillans, paullatim hunc produc eam diem. Adelph.4.2.
Certè hercle, satis si commemini, tibi quidem est olim dies, quam ad dares huic, præstituta. Iamne ea præteriit? non, verùm ei hac antecessit. Phorm.3.2. ✝ 32.
Deducunt cibum. Sie ziehen jhnen etwas ab an der Speyse. Eun.2.3.
Nam qui huc animum assentari induxeris, è flamma te petere cibum posse arbitror. Eun.3.2.
Holera & pisciculos minutos ferre obolo in cœnam seni. Andr.2.2.
Lanâ ac tela victum quæritans. Andr.1.1.
Me tàm facilè victum quærere. Eun.2.2.
Hem paullulum obsoni! Andr.1.2.
Obsonat, potat, olet unguenta de meo. Adelph.1.2.
Vix drachmis obsonatus est decem And.2.6.
Crucior bolum tantum mihi ereptum è faucibus. Heautontim.4.1.
Quod illi unciatim vix demenso de suo, suum defrudans genium, comparsit miser. Phorm.1.1.
Ad cœnam vocant. Eun.2.2.✝.28.
Rogare ad cœnam ut veniat. Eun 2.2.✝.35.
Hoc salsum est, hoc adustum est, hoc lautum est parùm: illud rectè. Adelph. 2.4.
Genium suum defraudare. Sich nicht satt essen. Phorm.1.1.
Æ depol Syr. te, tu curasti molliter, lauteque munus administrasti tuum. Du hast wohl gessen. Adelph.5.1.
Hunc comedendum & deridendum vobis præbeo. Eun 5.9.
Antiquam ut consuetudine agitarem inter vos liberè convivium. Hecyr.1.2.
Tùm mè convivam solùm abducebat sibi. Eun.3.1.
Concurrunt læti mi obviam cupedinarij omnes, cetarij, lanij, coqui, fartores, piscatores salutant, ad cœnam vocant, adventum gratulantur. Eun.2.2.
Phædriam commissatum intromittamus. Eun.3.1.
Commissator haud sanè commodus. Er ist kein lustiger oder freundlicher Zechbruder. Adelph.5.2.
Symbolum dedit, cœnavit. Andr.1.1.
Heri aliquot adolescentuli coiimus in Piræo, in hunc diem ut de symbolis essemus: Chæream ei rei præfecimus. Eun.3.4.

Tene a symbolum venire, unctum atque lautum è balneis: Phorm. 1. 1.
Temel e cœli summa. Eunuch. 3. 5.
Ego abeo hinc intrò ut videam, nobis quid cœna fiet Heautontim 1 2.
Et unam cœnam atque ejus comitibus de his quod sit iterum mihi sit danda, actum fiet. Heaut 3 1.
Prior bibas, prior decumbas: cœna dubia apponitur. Quid istuc verbi est? ubi tu dubites quid sumas potissimùm Phorm 2. 1.
Dies continuos complures in conviviis jacere. in Verrem. p. 545.
Convivij crapulam exhalare in Verr. p 316.
Pulveris plenus unguentis oblitus, vino vigiliisque languidus, omnia primo motu ac spiritu suo, vini, unguenti, corporis odore complet. in Verr p 31.
Plenus vini stupri ʃ *mni*. de Arusp Resp. p. 489.
Edormi crapulam & exhala 2. 349.
Tu istis faucibus, istis lateribus, tantum vini in Hippiæ nuptijs exhauseras, ut tibi necesse esset, in populi Romani conspectu vomere. Phil. 2. 352.
Cum ructare turpe esset, is vomens frustis esculentis vinum redolentibus gremium suum, & totum tribunal implevit Phil. 2 ✝ 262.
Ubi e o cultans perpotavit ad vesperam Phil. 2 367.
Quàm multos dies turpissimè in eâ villâ perbacchatus est? Ab horâ tertiâ bibebatur, ludebatur, vomebatur Phil 2 378.
Vino obrutus & unguento oblitus. Phil. 13 p 522.
Somno aut vino opprimi Acad. l. 2. ✝ 30.
Si modò modicis potationibus ita est affectus, ut sopito corpore ipse vigilet. de Div l. 1 p 201.
Potandi voluptate frui. Q Tusc l. 2. p 126.
Cum neque facilè extra tectum, sed nec extra lectum quidem quisquam videret it- dea brevitas convivijs, noctis longitudo stupris, & flagitijs conterebatur in Verr p. 407.
Lucrum illum literis percrepare totum mulierum vocibus cantuque symphonia audio in Verr p 500.
Epulabantur consules Sest. 28.
Cum oppiparè epulati essemus saliarem in modum. Epist. Attic. lib. 5. pagin. 143.
Epulas comparare de nat Deor l. 1. p. 45.
Esca & potionibus vesci de nat. Deor l 2 p. 73
Si modò inter vos temperatus escis est affectus. de Div. l. 1. p. 203.
Sequebantur epulæ, quas inibant parentes coronati. de leg. l. 2. p 346.
Mensas conquisitissimis epulis extruere. Tuscul. Quæst lib. 5. p 474.
Eo convivio admodum delectatus esset. Tusculan. Quæst. libr. 5. pagin. 488.
Oppiparè paratum erat convivium 3 Off. p 122.
Epulabar igitur cum sodalibus de senect p 166
Convivium vicinorum quotidiè compleo de Senect p. 167.
Græco more bibitur, hospes hortatur, poscunt majoribus poculis, celebratur omnium lætitiâ sermoneque convivium in Verr.em p. 183.

Ir re

Inire convivium cum aliquo. Ad ejus convivium spectatissimi atque honestissimi viri tenentur in Verr. p. 332.

Cùm in conviviis symphonià caneret, maximisque poculis ministraretur. in Verr. p. 351.

Exornat amplè munificèque convivium, exponit ea, quibus abundat, plurima ac pulcerrima argentea vasa, omnibus rebus curat, instructum & paratum ut sit convivium, vocat ad cœnas, exponit pauca, non pocula ex auro, quæ ut mos est, regiis gemmis erant distincta clarissimis. in Verr. p. 444.

Animi & aurium causâ tot homines habet, ut quotidiano cantu vocum, & nervorum, & tibiarum, nocturnisque conviviis tota vicinia personet. pro Rosc Am p 83.

Eorum adversi acuti morsu, dividunt escas, intimi autem dentes conficiunt de Nat. Deor l. 2. p. 104. Vbi notanda elegans formula: *Conficere cibum:* quod Græci inquiunt : λεαίνειν τροφήν. Pollux. lib. 2 c. 4. Item λεαίνειν. Plautus Men. 3. 2 ℣. 5 *confecto prandio vinoque epoto.* Lucilius *lib* 30. *Conficit ipse, comestque.* Columella *Bovis sunt multi cibi, verùm in eo conficiendo lenti.* Rufinus lib. 3 cap. 6. *Scuterum quoque indumenta detrahentes, conficienda dentibus ingerebant.* Josephus τὰ δέρματα τῶν θυρεῶν λεαίνοντες ἐνεφόρουν. Glossæ Isidori: *commolunt, comprimunt.* Lactant. de Opif Dei. cap 10. *commolitos, & contritos dentibus cibos colligit, & conglobatos vi suâ deprimit, & transmittit ad ventrem.* In loco Ciceronis *Mordere* pro edere sumitur. Juvenalis: *Mordes de pane canino.* Isidor. Immorsus: *Jejunus.* Quintil. l. 10. c. 1. vocat *Alterare cibũ* ἀναμάσησθαι *Remandere.* Et l. 11. *Devoret initio tadium illud, & scripta & lecta sæpiùs revolvendi, & quasi eundem cibum remandendi. Alteratio* idem quod *Munitio.* Festus *Munitio: Mortificatio. Mortifi are* idem quod *Mortare:* h. e. primo morsu iteratò conterere, deinde contundere, dictum pro *Morsare* Inde *Mortarium.*

Cibaria publicè locantur. pro S. Rosc. p 54.

Cibum partim oris hiatu, & dentibus ipsis capessunt, partim unguium tenacitate rapiunt. de nat Deor. lib. 2 p 98.

Et simul ad cœnam invitavit in posterum diem. Offic lib 3. p. 122.

Pastu indigere. de Nat. Deor. l 5 p 1. 0

Conficere cibum Dentes adversi acuti dividunt escas, intimi autem conficiũt. de N 53. a. Id est *mandendo terunt.* Kewen machen.

Crudique postridie se rursus ingurgitent. de Fin. 66. b.

Demus scutellam dulciculæ potionis Tus. 200. b.

Cui cùm ipse poculum dedisset subitò illâ med àpotione exclamavit, se maximo cum dolore mori pro Cl. 23. b. & 25. b.

At id fieri potuit, primò occultius in potione vel in cibo, deinde etiam impuniùs fit Dejot. 47 a.

Quià pecore ejus depasci agros publices dicebant. de Or. 35. a

In summâ ubertate inest luxuries. quæ styli depascenda est de Or. 137. b.

Depasci veterem possessionem Academiæ ab hoc acuto homine, non sinemus. de Leg. 67 b.

Audio

Audio à bonis viris, qui & nunc & sæpè anteà magno præsidio reip. fuerunt, hanc cunctationem nostram non probari, multaque ab iis in me & severè in conviviis tempestivis disputari. At. 34.a.

Quantum alij tribuunt tempestivis conviviis, quantum alea. pro Arch. 188.a.

Ego verò propter sermonis delectationem tempestivis quoque conviviis delector. Me verò & magisteria delectant à majoribus instituta, & is sermo, qui more maiorum à summo magistro adhibetur in poculo. de Sen. 86.b.

Quas enim cœnas & facere & obire scripsit ad me Sextius? quàm lautas? quàm tempestivas? Att. 149.b.

Convivia inire, pro Adire, ire ad convivia. pro S R 26.b.

Qui alteri misceat mulsum, ipse non sitiens de Fin 67.b. *Post deinde quod jussi ei dare bibere, & quantum imperavi, date.* Terent in And. act 3. sce. 2. *Bis in die id facies, meridiè liberè dato.* Cato de Re. Rust. *Vide supra ex Plauto.*

Accubueram horâ nonâ, cùm ad te harum exemplum in codicillis exaravi: dices, ubi? apud Volumnium Eutrapelum: & quidem supra me Atticus, infra Verrius familiares tui. Ep. 142 & post.

Infra Eutrapelum Cytheris accubuit. E. 143.

Tùm ille ut aliquid responderet, negavit moris Græcorum, ut in convivio virorum accumberent mulieres in Verr 89 b.

Ille erat in tribunali proximus, in cubiculo socius, in convivio dominus, ac tùm maximè, cum accubante prætextato Prætoris filiò, in convivio saltare nudus cœperat. in Vert 152.

Ebriosos sobriis insidiari, dormientes vigilantibus, qui mihi accubantes in conviviis complexi mulieres impudicas vino languidi, confecti cibo, sertis redimiti, unguentis obliti, debilitati stupris eructant sermonibus suis cædem bonorum, atque urbis incendia. in Cat. 106.

Hoc conscripsi x. Calend accubans apud Vestorium. At. 227.

Tu istic te Atteriano jure delectato: ego me hic Hirciano. 9. 18.

Si assecutus es obsonia. &c 9. 19.

Hac ad illam tuam lautitiam veterem dico 9. 20.

Isti lauti herbas omnes ita condiunt, ut nihil possit esse suavius. 7. 27.

Oblitusne es ingentium culinarum 9. 10

Hircium ego & Dolabellam dicendi discipulos habeo, cœnandi Magistratus, id est, artifices lautitiarum. ὀψοποιούς. 9. 16.

Quod erit magnificum sit & lautum. Ibid.

Quia parum scite convivium exornò Jug cap. 85.

Vino & epulis onerari, Jug. cap. 76.

Metellus plebi patribusque postquam invidia decesserat, juxtà carus Jug c 88.

Numida neque salem, neque alia irritamenta gulæ quærebant. Cibus illis adversus famem atque sitim non libidini neque luxuriæ erat. Jug 89.

Epulæ quæsitissimæ: neque per omnem modò provinciam, sed trans maria ex Mauritania volucrium, & ferarum incognitarum antea plura genera. Frag. lib. 2.

Sitiunt

Sitiunt cochlea aëris. 1.33.
Illis de cœlo nihil liquitur. Ibid.
Postquam dolijs nova vina commisimus. 5.23.
Vina calce & prælo subacta finxerunt. Ibid.
Plerique condita musta defacant. Ibid.
In potu fontium ideò major est sitis, quia sapor dulcior. 8 62.
Cum pleraque alia esui objecta mirarer. 1.34.
Pisces in ferculis non fuerunt Ibid.
Cœnas dapsiles & Saliare convivium, cum visc erationes, atque epulum postulare 1.23.
Alicui mensas secundas, & scitamenta exigua lancis apponere. Ibid.
Succo proprio victitare. 1.33.
Qua nobis mox esui fuêre. 2.47.
Indulgere genio libuit. Ibid.
Quid si vos unà ad mensa genialitatem vocarem? Nolles eodem cum fratribus thoro acc pi? 4 27.
Poculis aliquem demorari. 5.37.
Utendi abstinentia sanitati consulit. 5.67.
Scio filia mea ciborum & potuum continentiam non posse suaderi. 6.4.
Cùm à Senatu nobis præsentibus cave posceretur. 6. 12.
De domo illâ plerique nostrates viri à dulibus farciuntur. 6.49.
Hic quoque positis gula illecebris largiter uteretis. 8.19.
Lastrigonum ventris & gula usque ad satietatis invidiam legimus obsecutos. 8.25.

Brevitatis. Abbreviandi. Compendij. Epitomes. *Vide etiam* Sermonis. Loquendi.

Außzugs weiß/ Kurtz machen/ Einziehen/ Verkürtzen.

Ponere aliquid ad compendium. Cas. 3. 1. ✝. 3.
Fieri dictu compendium volo. Capt. 1. 2. ✝. 12.
Quid opus est me multas agere ambages? Pseud. 5.1. ✝. 10.
Orationis operam compendi facere. Most. 1.1. ✝. 57.
Quàm potero, in verba conferam paucissima. Menæch. prol. ✝. 6.
Quàm potes, tam verba confer maximè ad compendium. Mil. 3. 1. ✝. 185.
Atque in pauca, ut occupatus nunc sum, confer quid velis. Pseud. 1. 3. ✝. 43.
Compendi facere curam. Pœn. 1. 2. ✝. 138. Asin. 2. 2. ✝. 41. Bacch. 2. 2. ✝. 6. Most. 1. 1. ✝. 57. Pers. 4. 3. ✝. 2. Utitur quoque Symmachus lib. 1. Epist. 75. *Decet operam facere compendij.*
Operam fac compendi quærere. Pseud. 4. 7. ✝. 43.
In pauca in verba confer. Pers. 4 4. ✝. 11.

Pergi-

Pergeetiam tantâ re: rem in pauca confer Pœn.5.9 ℣.52.
Vt uno ve bo absolvam Rud.3.2.℣ 49.
Errationis fieri compendium Perf.1.2 ℣ 90.
Si quid tibi compendi facere possim. Truc.2.4 ℣.26.
Ad pauca redire Hecyr.1.2 ℣ 60.
Atque id si potes, verbo expedi Phorm 1.4.
Vt ad pauca redeam, ac mittam illius ineptias, hac denique ejus fuit postrema oratio Phorm.4.3.
Quid verbis opus est? kurtz zu sagen. Phorm. 1.2.
Ah, dictum sapienti sat est. Phorm.3.5
Qui mihi pennas inciderant, nolunt easdem renasci Att.55.a.
Lingua inciditur ad deplorandam calamitatem Antequam 195.a.
Poema ad Cæsarem quod composueram, incidi. Qu Fr 120 a.
Tametsi oportet incidamus media, ne nimis serò ad extrema veniamus. Acad. 169.b.
In omnibus numeris æqualiter(al. *æquabiliter*) *particulas deceat incidere, an facere alias breviores, alias longiores.* Or.217.a.
Incidere nervos virtutis Acad 45.b.
Incidere nervos populi Romani. contra Rul.75.b.
Incidere linum, discindere linum, quo epistola stringuntur & obsignantur. in C 112 b.
Cæsar maximas copias brevi habiturus est At.130.b.
Nec ullo modo divulgandum est, de te jam esse perfectum sed iderit perbrevi. Ep 89.a.
Id tametsi extra caussam est, tamen percurram brevi. pro Cæc.303.a.
Brevi expediam. de Sen.89 a.
Illud brevi conficiendum est. Par. 122.b.
Sed genus universum brevi circumscribi & definiri potest pro Sest.23.a.
Nunc complectar quod proposui brevi. de Or.100.b.
Quid in utramque partem mihi in mentem veniat, explicabo brevi. de Or. 119.b.
Vt tuis literis brevi responderem Ep 36 b.
Ad ea quæ requiris, brevi respondebo de Or.225.a.
Transitio vocatur, quæ cùm ostendit breviter quod dictum sit, proponit item brevi quod consequatur. ad Her.32 a
Brevis est L. Crassi oratio. de Or 1 8 b.
Longum est dicere, sed hoc brevi dicam si M Petrei virtus &c. pro Sest. 5.a.
Iam dabo operam quàm maximè potero, ut brevei id faciam in Salust 172.b.
Aliquid contractione brevius fieri, aut productione longius. de Or. 161. a.
O miseram & in brevi tam celerem, & tam variam reip commutationem. Oct.336.b.
Paululum compendij facere pro Qu Rosc p.68.
Nullo modo possum omnia istius facta aut memoria consequi, aut ordine complecti, genera ipsa cupio perbreviter attingere. in Ver.p.439.
Sentio moderandum mihi esse jam orationi meæ, fugiendamque vestram satietatem. in Ver. p.349.

Ne m-

Ne nimium multa amplectamur, atque ab eo quod propositum, longius aberret oratio, hic essem & quod agitur, consideremus. pro Cæc. p. 607.
Ne multa. pro A. Cluent. p. 22.
Quid multa? Ep. ad Fam. l. 3 p. 88.
Temporis brevitate à perspiciendo excludetur. Acad. l. 2. p. 29.
Ad summam dic M. Tulli, &c. At. 222. a.
Ad summam ne agam de singulis. Off. 30 a.
Ad summam forti animo sis. Ep. 238. a.
Deinde ad summam arbitrum me statuebant, &c. At. 137. b.
Quousque longum moror? 1. 7.
Mitto verba Ibid.
Laconicæ studere brevitati. 1. 14.
Indulgere verbis. 1. 15.
Tecum succinctâ brevitate loquar Ibid.
Cætera quæ nosse avere aves compendifactam. 1. 31.
Scripta compendii facere. 1. 46.
Ex fastidio nascitur cura compendii. 1. 50.
Meritò salutatione libatâ, frugi epistolam necessario stringo compendio. 1. 56.
Nunc in multiloquio temperandum est, cùm satisfactum esse videatur, & illius voluntati, & tuo honori, & meo muneri. 1. 75.
Operam verborum facere compendii Ibid.
Quæ nunc insinuare non decuit, sed per alium scribere non pigebit. 1. 90.
Memini brevitatem Spartanam laudi quondam fuisse. 1. 45.
Odi parsimoniam verborum bonorum Ibid.
Scribendi brevitas fastidio est proxima. Ibid.
Parcius de aliquâ re loqui. 1. 55.
Sed de illis satis habeo dictum. 1. 65.
Sed de hoc satis habeo dictum. 1. 95.
Succinctâ enumeratione omnia complexus es. 2. 8.
Longùm loqui non est necesse. 2. 9.
Pro tempore pauca libavimus. 2. 11.
Ne longiùm loquar. 2. 36.
Multa non opus est. 2. 38.
Si desit causa longioris alloquii seriem paginæ stringe compendio. 2. 63.
Arctare paginam limite parciore. 3. 1.
Scribendi talione aliquem mordere. Ibid.
Captare compendium 3. 32.
Meritò parcius loquor. 3. 82.
Longiùs procederem, nisi, &c. 4. 12.
Ero igitur verborum modicus, dum singulari tuæ verecundiæ obsequor. Ibidem.
Parca sermonis est mea gratia. Ibid.
Non ero longius 4. 18.
Plura in hunc modum dicere piget 4. 30.
Longùm fiat, si pergam similia contexere 4. 34.

In re apertâ piget esse prolixum 4 59.
Voluntas in nos tua ambitum non requirit 4 60.
Nihil de præsenti fortunâ loquor, quæ scribentem debuit temperare. 4.71.
Sed quid hæc pluribus? Ibid.
Litteræ tuæ S. artanâ brevitate succinctæ sunt. 5.37.
Cesso longiùs pergere 5 47.
Brevi erant transcursu 5 50.
Longiùs pergerem, si æquitas vellet multis precibus adjuvari 5.61.
Cum breviter fastigia & capita contingam 5.66.
Meritò mihi de eo apud scientem facilis sermo, & brevis est. 5.80.
Sed hac longiùs exsequi non est necesse. 6.1.
Pronis ac facilibus admovere ambitum non oportet 6 3
Breviter & si sit. m. quid frater meus Fulvius de vobis favoris poscat, advertite Ibid.
In hac expositione servo brevitatem. 6.40.
Ire longius piget 6.54.
Pergerem longiùs, si adjicienda suppeterent. 6.78.
Non ibo longiùs. 7.16.
Consultò affecto brevitatem 7.22.
Nec in multam iterem propagare litteras valui, quatum brevitas inculpabilis est cùm, &c 7.28.
Sed de hoc non longiùs ibo. 7.35.
Et quid de hoc multa. Ibid.
Suo præditus merito, testimonium pro te meum, non ambitum postulavit. 7.53.
De hoc parciùs loqui. 7. 97.
Plura non dicam 7.107.
Parco copiæ, tuoque judicio. 7 111.
Arbitror, longo ambitu litterarum apud te non esse utendum. 7.16
Officium pium brevi paginâ tanquam parvo ære persolvere. 7.120
Devotio non requirit excursum. Ibid.
De his non ibo longiùs 7.9.
Prolixus esse non debeo enarrator injuriæ 7 49.
Verbis pluribus elaborare non debeo. 7.101.
De hoc largiùs loqui non oportet 8.11.
Quid hoc longiùs traho, quum brevitatem verecundia tua postulet. 8.22.
Convenit brevitas huic paginæ, quia relatu digna præcerpsi 8 24.
Paucis ista perstrinxerim 8.27.
Tu quoque verba succinges. 8.48.
Tanquam levis armaturæ milites Rorarius æmularis. Ibid.
Hæc strictim dixisse sufficiat 8 67.
Possem longiùs loqui sed non vult veritas verbis juvari. 9.7.
Hæc pronunci longiùs non oportet. 9 25.
Hæc de rebus domesticis satis dicta sint 6 22.
Sed de his hactenus, Ibid.

Satis

Satis dictum est. 7 105.
Non ibo longius. 128.
De hoc satis dictum puto. 8 42.
Sed de hoc satis verborum est. 9 121.
Posthac cavo parcius loqui, ne me quoque in arctum revocet voluntaria tua frugalitas 9 45.
Prolixior gratijs agendis sermo etiam nunc competeret, ni vererer, ne &c. 9. 114.
Presso dente aliquid perstringo. 10.1.
De qua plane & indulgentius loquerer, nisi &c. Ibid.
Pauca cogo sermone. 10.6.
Possem plura connectere, sed parco esse prolixior. 10 14.
Cessare aequum est longa orationis excursum 10 58.
Prolixius in talibus rebus esse non debeo 10.66.

C

Caloris. Æstûs.

Hitz. Wärm.

C*Alorum molestia sedarentur.* Off. l 2. p. 69.
Vt omnia qua alantur, & crescant, contineant in se vim caloris. de nat. Deor. l.2. p.59.
Cùm homines bestiaque hoc calore teneantur. de nat. Deor. l.2.p.62.
Calorem extinguere. de nat. Deor. l.3.p.130.
Nimio labore interire. de nat. Deor. l.3.p.130.
Calorem adipisci Quæst. Tusc. l.1.p.312.
Calore uri. Qu. Tusc. l.1.p.323.
Vim caloris non pati. Q. Tusc. l.1.p.479.

In re apertâ piget esse prolixum 4 59.
Voluntas in nos tua ambitum non requirit 4 60.
Nihil de presenti fortunâ loquor, quæ scribentem debuit temperare. 4.71.
Sed quid hæc pluribus? Ibid.
Litteræ tuæ Sanctæ artandâ brevitate succinctæ sunt. 5.37.
Cesso longiùs pergere 5 47.
Brevi erant transcursu 5.50.
Longiùs pergerem, si æquitas vellet multis precibus adjuvari 5.61.
Cujus breviter fastigia & capita contingam 5.66.
Meritò mihi de eo apud scientem facilis sermo, & brevis est. 5.80.
Sed hæc longiùs exsequi non est necesse. 6.1.
Pronis ac facilibus admoveri ambitum non oportet 6 3.
Breviter & si istum quid frater meus Fulvius de vobis favoris poscat, advertite Ibid.
In hac expositione servo brevitatem. 6.40.
Ire longius piget 6 54.
Pergerem longiùs, si adjicienda suppeterent. 6.78.
Non ibo longiùs. 7.16.
Consultò effecto brevitatem 7.22.
Nec in multam seriem propagare litteras valui, quatum brevitas inculpabilis est cùm, &c 7.28.
Sed de hoc non longiùs ibo. 7.35.
Et quid de hoc multa. Ibid.
Suo præditus merito, testimonium pro te meum, non ambitum postulavit. 7.58.
De hoc parciùs loqui. 7. 97.
Plura non dicam 7.107.
Parco copiæ, tuoque judicio. 7 11.
Arbitror, longo ambitu litterarum apud te non esse utendum. 7.16
Officium pium brevi paginâ tanquam parco ære persolvere 7.129
Devotio non requirit excursum. Ibid.
De his non ibo longiùs 7.9.
Prolixus esse non debeo enarrator injuriæ 7 49.
Verbis pluribus elaborare non debeo. 7.101.
De hoc largiùs loqui non oportet 8.11.
Quid hoc longiùs traho, quum brevitatem verecundia tua postulet. 8.22.
Convenit brevitas huic paginæ, quia relatu digna præcepisti 8 24.
Paucis ista perstrinxerim 8.27.
Tu quoque verba succingis. 8. 48.
Tanquam levis armaturæ milites Rorarius æmularis. Ibid.
Hæc strictim dixisse sufficiat 8 67.
Possem longiùs loqui sed non vult veritas verbis juvari. 9.7.
Hæc produci longiùs non oportet 9 25.
Hæc de rebus domesticis satis dicta sint 6 22.
Sed de his hactenus, Ibid.

Satis

Satis dictum est. 7 105.
Non ibo longius. 128.
De hoc satis dictum puto. 8 42.
Sed de hoc satis verborum est. 9 121.
Posthac cave parcius loqui, ne me quoque in arctum revocet voluntaria tua frugalitas 9 45.
Prolixior gratijs agendis sermo etiam nunc competeret, ne vererer, ne &c. 9. 114.
Presso dente aliquid perstringo. 10. 1.
De quâ planè & indulgentiùs loquerer, nisi &c. Ibid.
Pauca coge sermone. 10. 6.
Possem plura connectere, sed parco esse prolixior. 10 14.
Cessare aequum est longa orationis excursum 10 58.
Prolixius in talibus rebus esse non debeo 10. 66.

C

Caloris. Æstûs.

Hitz. Wärm.

Calorum molestia sedarentur. Off. l 2. p. 69.
Vt omnia quae alantur, & crescant, contineant in se vim caloris. de nat. Deor. l. 2. p. 59.
Cùm homines bestiaque hoc calore teneantur. de nat. Deor. l. 2. p. 62.
Calorem extinguere. de nat. Deor. l. 3. p. 130.
Nimio labore interire. de nat. Deor. l. 3. p. 130.
Calorem adipisci Quaest. Tusc. l. 1. p. 312.
Calore uti. Qu. Tusc. l. 1. p. 323.
Vim caloris non pati. Q. Tusc. l. 1. p. 479.

Calumniandi. Convitij. Convitiandi. Contumeliæ. Culpandi. Increpandi. Infamiæ. Maledicti. Maledicendi. Irridendi. Deludendi. Vituperandi. Objurgandi Reprehendendi. Nominum ignominiosorum. *Vide etiam* Ignominiæ. *Item* Contemnendi.

Schmähen / Schenden / Afftерreden / Vbel nachreden / Verschmähen / Außhüpen / Verachten Verschenden Schelten / Einem fluchen / Außmachen / Lästern / Spotten / Verhönen.

R*Aptare pro mœchis.* Amph Arg. 1 ỷ 7.
Malo jam magno tuo nunc istis nec rectè d cis Asinar. 2. 4. ỷ. 65.
Da argentum huic, ne malè loquatur. Ibidem ỷ. 67.
Tu contumeliam alteri facias, tibi non d catur? Ibid 52.
Ne istuc nequ cquam dixeris tam ind gnum dictum in me. Asin. 3. 3. vers. 108
Ne ulli verbo maledicat Asin 4. 1. ỷ 55.
Miserum hab ere al quem. Asin 5. 2 ỷ 19.
Malignitate oneravit omnes mortales mihi. Capt. 3 1. ỷ. 12.
Nunc ipsus maledicis tibi. Men. 2. 2. ỷ. 41.
Nec verisimile loquere, nec verum frutex Most 1. 1. 12.
Quid tibi mecum est rei? quid mihi maledicas hic ignoto insciens? Men. 2. 3. ỷ 30.
Non soles respicere te, cùm dicas injustè alteri. Pseud 2. 2. 8
Cur inclementer dicis lepidis literis, lepidis fabellis, lepidâ conscriptis manu. Pseud. 1. 1. ỷ 25.
Assiste alt i inficias, atque onera hunc maledictis Pseud. 1. 3 ỷ. 124.
Ego te d ff. ram dictis meis. Pseud. 1. 3. ỷ 124.
Sed quanquam multa mala in me dicta dixistis modò. Pseud. 1. 1. ỷ. 137.
Nam quantis refert te nec rectè dicere. Pseud 4. 6 ỷ. 23.
Præsens tibi facit convitium Most. 1. 3. ỷ 83.
Nugas theatri, verba quæ in Comœdiis solent lenoni dici, quæ pueri sciunt. Pseud. 4. 6. ỷ. 19. *Inde* Donat. *ad Ter. Eun. vocat* Convitium Comicum.
Contumeliam si dicis, audies. Pseud. 4. 7. ỷ. 77.
Illi noctu occentabant ostium. Pers 4. 4. ỷ. 20.
Ego tibi ludos faciam in viâ clamore. Trucul. 4 2. ỷ. 46. & Trucul. 2. 2. ỷ. 4.
Contumeliam facere. Asin. 2. 4 ỷ 81.

Alteri

Alteri de nihilo dicunt contumeliam,& qui psi sat habent,quod in se possit verè dicier Cur.4.1.✝.17.
Quot innocenti ei dixit contumelias? Bacch 2 3.✝.35.
*Non rectè dicis nobis.*Pœn.3 1 ✝.13.
*Nec tuum quidem est per jocum amicis injustè loqui.*Pœn.3.1.✝.70.
*Loqui inclementer.*Pœn 5.5.✝ 44.
*Sub-git maledictis me tuis.*Trin 1.2.✝ 102.
Accipiam hominem quibus dictis meret Men 5 1.✝.7.
*Tune furcifer mihi audes inclementer dicere?*Rud.3.4 ✝.29.
*Ne hac quidem satis vehemens causa ad objurgandum.*Amph.1.1.✝ 119.
*Quis igitur relictus est objurgandi locus?*And.1.1.✝ 123.
Vitium dicere uxori Asin.5.2 ✝ 49.
Nunc quum dicta in me ingerebas,odium,non uxor eram Asin 5.2 ✝.77.
Pipulo aliquem differre. Aul 3 2 ✝.32.
Ego me scio cavisse , ne ulla meritò contumelia fieri à vobis posset. Hecyr. 3.5. ✝.21.
Iterùm jam hinc in me inclementer dicit,atque id sine malo. Amph. 2. 2 ✝. 110.
Ferociter aliquem increpare. Amph. 1 1.✝ 58.
Culpant eum,conspuitur,vituperatur eum rem fidemque perdere. Curc. 4 2. ✝ 17.
Eunt depressum Cist.1.2 ✝.39.
Nolit acriter eum conclamare. Cist 1 1.✝ 111.
*Quod te urget: scelus,qui huic sis molestus.*Menæchm.2.2.✝.47.
Flagitium sit,si sequatur,quando incedat per vias.
Contemplent,conspiciant omnes,nutent,nictent,sibilent.
Vellicent,vocent,molesti sint,occentent ostium:
Impleantur meæ fores elogiorum carbonibus.
Atque ut nunc sunt maledicentes homines, uxori meæ.
Mihique objectent lenocinium facere Merc. 2. 3. ✝ 71. & seqq. *Vide etiam Lex.Plaut.* Objectare,& Occentare : *nec non Electa Plaut.Tit.*Amatorum.
*In hunc intende digitum.*Pseud.4.7.✝.45. *Vide Electa Plaut.* Contemtûs, Illusionis.
Quid est si non hæc contumelia est? And.1.5.✝.1.
Poeta sensit adversarios in pejorem partem rapere Adelph Prolog.✝.3.
Censen' te posse reperire ullam mulierem,quæ careat culpâ? Hec.4 4 ✝.40.
*Enimverò multis modis eum isto animo es vituperandus.*Phor.3 1 ✝ 7.
Male loqui alicui. Phor.2.2.✝ 25.
*Contumelias alicui dicere.*Phor.5.8 ✝.79.
Facere alicui contumelias ibid.
Si quis est,qui dictum in se inclementiùs existimavit esse,sic existimet, responsum,non dictum esse,quia læsit prior. Andr. Prolog.
Desinat lacessere. ibid.
*Vetus si poëta non lacessisset prior.*Phorm.Prolog.

Age, age nunc, Phormionem, qui volet lacessito. Phorm. 5. 8.
Nescis, cui maledicas nunc viro. Eunuch. 4.
Nisi finem maledictis facit. Heaut. Prolog.
Dehinc ut quiescant porrò, moneo ut desinant maledicere, malefacta ne noscant suo. Andr. Prolog.
Adeón' videmur vobis esse idonei, in quibus sic illudatis? And 4. 4.
Penè illusi vitam filiæ, id est, ludibrio & periculo exposui. And 5. sc. 1. In einen bösen Schertz führen.
Nam si ego digna sum maximè hac contumelia, tu indignus tamen, qui faceres. Eun 5. 2
Itáne lepidum tibi visum est, scelus nos irridere. Eun. 5. sc. 7.
Hunc comedendum & deridendum vobis propino. Eun. 5. sc. 9.
Malo quidem me dignum quovis deputem Heaut. 1. 1.
Dignam me putas, quam illudas. Heaut. 4. 4.
Qui me sibi pro ridiculo ac delectamento putat. Heaut 5. sc. 1.
Satin' superbè illuditis me. Phor 5
Quod illi maledictum vehemens existumant, eam laudem hic ducit maxumam. Adelph Prolog
Ah, rem potiùs ipsam dic, ac mitte malè loqui. And 5. 1.
Mitto maledicta omnia rem ipsam putemus. Adelph 5. 3.
Ante ædes non fecisse erit meliùs hic convitium Adelph 2. 1.
Si satis jam debacchatus es leno, audi, si vis, nunc jam: egon' debacchatus sum in te, an tu in me? ibid.
Mala ingeram multa. Andr. 4. 1.
Quasi quidquam in hunc jam graviùs dici possiet. Andr 5. 3.
Maledictis deterrere hominem, ne scribat, parat. Phorm. Prol.
Minùs multò audaciter, quàm lædit, læderet. ibid..
Hic respondere voluit, non lacessere: benedictis si certasset, audisset benè. ibidem.
Quod ab ipso allatum est, sibi esse id relatum putet. ibid.
Non sinam, ut qui nobis maledictum velit, meâ pertinaciâ dicat esse factum. Hecyr. 4. 2.
Pergin' hero absenti malè loqui, impurissimè? Phorm 2. 2.
Ain' tandem, carcer? ibid.
Sycophanta, hem! mitte. videat qui siet, si mihi pergit, quæ volt dicere: ea, quæ non volt, audiet Andr. 5. 4.
Illud sis vide exemplum disciplinæ. Adelph. 5. 1.
Sterquilinium Phorm. 3. 2.
Impuratus Unflat. Phorm. 4. 3.
O hominem impurum! Adelph 2. 1.
Ain' verò canis? Eunuch 4. 7.
An potiùs ita me comparem, non perpeti meretricum contumelias? Eunuch. 1. 1.
Hanccine ego ut contumeliam tam insignem in me accipiam Gnatho? mori me satius est. Eunuch. 4. 7.

Nam si ego digna hac contumelia sum maxumè, at tu indignus qui faceres tamen. Eunuch. 5. 2.

En, unquam usquam contumeliosius audisti factam injuriam, quàm hæc est mihi. Phorm. 2. 3.

Absenti tibi te indignas, seq; dignas contumelias nunquam cessavit dicere hodie. ibid.

Neque hujus sis veritus fœmina primaria, novo modo ei qui in faceres contumelias. Phorm. 5. 7.

Injurias viri omnes ferre, & tegere contumelias. Hecy. 1. 2.

Nunc quam rem vitio dent, quæso animum advortite. And. Prol.

Id isti vituperant factum, atque in eo disputant, contaminari non decere fabulas. ibid.

Qui cùm hunc accusant, Nævium, Plautum, Ennium accusant, quos hic noster auctores habet. ibid.

Quid istic quæso? qui istic mos est, Clitipho? itá ne fieri oportet? &c. Vel hercle in vino quàm immodestus fuisti. Heautontim. 3. 3.

In quâ civitate tandem te arbitrare vivere? virginem vitiasti, &c. Adelph. 4. 5.

Hæccine fieri? Adelph. 3. 4.

Hæc cum illis dico, tibi dico. Adelph. 1. 2.

Vos eritis judices, laudine an vitio duci id factum oporteat. Adelph. Prolog.

Enim verò, Antipho, multimodis cum istoc animo vituperandus es. Phorm. 3. 1.

Ne suis te iratus sævidicis dictis protelet. Phorm. 1. 4.

Pernoscite, furtúmne factum existumetis, an locum reprehensum, id est, repertum, qui præteritus negligentia est. Adelph. Prolog.

Quæ maledicta veteris Poetæ dictis responderat. And. Prol.

Nam si cogites, remittas jam onerare injuriis. Du würdest auffhören/ mich zu schelten. Andr. 5. 1.

Si quis quam est, qui placere se studeat bonis quàm plurimis, & minimè multos lædere, in his poëta hic nomen profitetur suum. Eunuch. Prolog.

Alii Sacerdotem execrabantur, qui Verrem tam nequam reliquisset. in V. 101. 2.

Omnes te oderunt, tibi pestem exoptant, te execrantur in P. 101. a.

Quid tibi proficiscenti evenit, ut omnes execrarentur, malè precarentur. in P. 86. b.

Rectè Socrates execrari eum solebat, qui &c. de Leg. 162. b.

Itaque accepimus Socratem solitum execrari eos, qui &c. Offic. 54. a.

Execratur apud Ennium Thyestes, primùm ut naufragio pereat Atreus. Tusc. 261. b.

Vt optet, ut execretur Or. 209. b.

Cui quod in me est, execrabor hoc, quo lucet, quicquid est. de Nat. 39. a ex Ennio.

Cùm ita objurgemus eos, qui audiunt, quasi modo ipsi se cupiunt objurgari. ad Heren. l. 4. p. 113.

In suo multis verbis tum invehitur in Cæsarem Curio. Brut. p. 583.
Offensionem negligentia vitare, effugere. in Verrem p. 199.
Non ferendus objurgator is est, qui quod in altero vitium reprehendit, in eo ipso deprehenditur. in Verr. p. 106.
Humilitatem generis alicui objicere. Orat ante exil. p. 363.
Sum insectatus levitatem senum. Ep. Att l. 1 p. 24.
Me tam sæpè & tam vehementer objurgas. Epist. Att lib. 3. p 88.
Quam aut castigatione, aut objurgatione dignum putares. Epist. Attic. l. 3. p. 88.
Ne quid atrocius in absentem sine causâ facere conetur pro Qu p. 2 4.
Tam atrox ac singulare maleficium quod ita rarò extitit, ut si quando auditum sit, portenti ac prodigij simile numeretur. pro S. Rosc p. 49.
Intelligunt neminem quidem maleficium sine causâ admittere. S R. p. 61.
In rusticis moribus, in victu arido, in hac horridâ incultaque vitâ, istiusmodi maleficia gigni non solent. pro Rosc. Amer. p 62.
Non omne facinus in omni vitâ nascitur, in urbe luxuries creatur, ex luxuriâ exiſtat avaritia necesse est, ex avaritiâ erumpat audacia, inde omnia maleficia ac scelera gignuntur Sext. Rosc. p 62.
Ad hunc maleficium istud pertinet Sext. Rosc p. 63.
Maleficium admittere Sex. Rosc p. 58.
Sic vita hominum est, ut ad maleficium nemo conetur sine spe, atque emolumento accedere Sex. R. p. 66.
Vitiorum suorum plurima & maxima constituere monumenta & indicia. in Verr. p. 140.
Verrem in luto voluptatum totius corporis vestigijs invenimus. in Ver. pag. 437.
Qui maleficio & scelere pascuntur. Off l 2. p 29.
Iniquissimis verbis confictari. in Verr. p. 334.
Contumelia habet aculeum. in Verr. p. 347
Contumelijs operiri opprimique in Verr. p 466.
Perpeti contumelias de Arusp. p. 482.
Ille non destitit de nobis asperrimè loqui Epist. Att. l 2. p. 75.
Castigatio contumeliâ vacare debet. 1. Off. p. 36.
Neque tamen quisquam inventus est tam insigniter improbus, qui violare existimationem absentis auderet. pro Qu p 26.
Æquitatis judicium cum erit, cave in ista frigida calumnia delitescas. pro Cæcin 296. b.
Ad calumnias singulari consilio reperire rationem. in Verrem p. 320.
Calumniam, stultitiamque obtrivit, ac contudit. pro Aul. Cæcina p. 593.
Videt se nihil ab A. Cæcinna posse litium terrore abradere. ibid.
Calumniam non effugiet. pro A Cl. p 75.
Cave in istâ tum frigidâ, tum jejunâ calumniâ delitescas. pro Cæcin. pag. 610.
In mei oratio vana præsertim, tam improbè in Clarissimos viros conjecta me movit. Sest. 21.

Male-

Maledictorum clamorem omnes profuderunt. Sest. 58.
Cùm tu es contumeliosissimè toties maledictas. Vat. 86.
Hoc iudicium vocibus maledictisq; est celebratum Cœl. 44.
Ista maledicta sunt pervulgata in omnes. Pro Cœl. 9. p. 94.
Propulsare debes à te contumeliam. Ligar. 299.
Ultro maledictis me lacessisti. Philip. 2. p. 338.
Abstinere maledicto. Phil. 2. p. 340.
Omnibus eum contumelijs oneraſti. Phil 2. p. 376.
In Cæsarem maledicta congessisti deprompta ex recordatione impudicitiæ. Phil. 3. p. 390.
An illa non gravissimis ignominijs ad potestatis memoriam sunt notanda? Phil. 3 p. 413.
In me absentem ore impurissimo orationem evomuit. Phil 5 p 414.
Quis ignominiâ notandos esse censuerunt eos, qui militiam subterfugissent. Phil. 7 p. 444.
Verborum contumelijs optimum virum incesto ore laceraſſet. Philip. 11. pag. 478.
Desine bonos petulantissimâ linguâ consectari. in Sallust. 557.
Senatus Religionis calumniam, non religione, sed malevolentiâ, & illius Regiæ largitionis invidiâ comprobat Ep ad. Fam. lib. 1. p 5.
Sub contumeliosè tractatur noster Publius Epist. Att l. 2. p. 56.
Clamoribus & convitijs, & sibilis Fusium consectantur. Epist. Att. lib. 3. p. 68.
Per obtrectatores Lentuli res calumniâ extracta est. Epist. ad Quin Frat. lib. 2. p. 602.
Nec calumnia conferenda est cum verecundiâ. Acad lib. 2. p. 10.
Atqui hæc cùm uberius disputantur, & fusius ut mihi est in animo facere, facilius effugiant Academicorum calumniam. de Nat. Deor. lib. 3. p. 58.
Quod ad vitandam vituperationem valet de Prov. 78. b
Cadere in aliquam vituperationem Att 228. a
Eoq; rei P. Africano vituperationi fuit Brut p. 547.
Quod effugissem duas maximas vituperationes Ibid. 258. b
Culpa reprehensionem, & stultitia vituperationem reprehendere. In Ant. 244 a
Meque nonnulla vituperatione tarditatis meæ facto suo liberavit. de Arusp. 255. b
Post ille convitium fecit. ad Her. l. 4 p 87.
Auribus non pepercisse. pro Quint. p. 13.
Appellari superbus Pro L Man. p. 631.
Voce aliquem vulnerare. in L. Cat. p. 168.
Nihil est tam volucre, quàm maledictum nihil facilius emittitur, nihil citius excipitur, nihil latius dissipatur. Pro Cn. Pl. p. 518.
Hi non modò negando, sed etiam irridendo amplissimum quemq; illius ordinis insequebantur. Sest p. 13.

T 5 Nulla

Nulla in quemquam ignem nia propria nominatim cadebat Sest 16.

Civitates omnibus bonis exhausta nefarias libidinum contumelias ac turpitudines subierunt. P 1.215

Messalam contumeliosè lædebat Ep Att.l.1. p.22.

Erit absurdum in nos invehi Ep. Att l 2 p.58.

Vt se maledictis non abstineat ijs , quæ in ill. multipliciter recidunt. Brut. p. 562.

Ei convicium grande fecerunt. Epistol.ad Att c l b 16.p.563

Si consilium meum in contrariam partem rapietur. Epist ad Fam.lib 10.p 316.

Antea pari contumeliâ viros clarissimos affecerant. Epist ad.Fam.l. 12. pag. 368.

Contumeliam villa pusilla iniquo animo feret Epist. ad Fam. l.b. 12 pagin. 375

Verberavi te cogitationis tacito duntaxat convitio , quòd fasciculus alter ad me iam sine literis perlatus est Ep ad Fam.lib 16.p 509.

Vrgebor iam omnium vestrûm convitio Acad Qu lib 2 p 64.

Quem cùm à se non neget auditum , tamen vexat omnibus contumelijs. de Nat.Deor l 1 p 30.

Zenoquidem non eos solùm, qui tum erant, Apollodorum, Syllum, cæterosque figebat maledictis. de Nat Deor l.1.p.38

Maledictis insectantur eos, qui à veritate dissentiunt. de Fin bus lib 2 pag. 162.

Alternis versibus intorquentur inter fratres gravissimæ contumeliæ Q Tusc. l.4.p 446.

Contumelias servorum ancillarumque periculis. 1. Off.p 45.

Rectè seu perperam facere Pro Qu p 10.

Legiones et grande convitium fecerunt. Att.257.b.

L. Quintius convitium C. Iunio iudici quæsitoris maximum fecit. Pro Clu. 33 a

Cùm ei magnum convitium foret cunctò à Senatu E 153 a

Consectari aliquem conviciis Att.32.a

Sed os tuum ferreo Senatus convitio verberari noluisti in P.93 a

Sustinere quotidianum alicuius convitium. Pro Q 11 b

Multis nominibus Græcos in eo reprehendit Epist.Att l 6.p 179.

Rescripsit se l benter vituperationem subire Ep Attic.lib.14 p 458.

Vtrùm aliquid non vir similis dicatis, & effugere reprehensionem velitis. de Nat.Deor.l 1 p 28

Vt hic noster labor in varias reprehensiones incurreret. de Fin.l.1.p.96.

Obiurgatores suos convincere de Div.l.1.p.201.

Interdum etiam obiurgationes vigent in amicis maximè. 1. Off.p.25.

Obiurgationes nonnunquam incidunt necessariæ. Ibid.54.

Ad hoc genus castigandi rarò invitique veniamus. Ibid.

Magnâ ex parte clementi castigatione licet uti gravitate tamen adiunctâ, ut severitas adhibeatur, ut contumelia repellatur, atque illud ipsum, quod acer-

bita-

bitatis habet obiurgatio, significandum est ipsius causâ, qui obiurgetur, susceptum esse Ibid

Qui periclem principem Græciæ vituperabat Off. l 2 p. 80.

Antequam hic locus concludatur, non abs re fuerit coacervare varias Formulas maledicendi, & Nomina ignominiosa, quibus usi sunt Auctores Latini, idque secundùm diversa obiecta, seu materiam maledictorum.

In hominem indoctum, rudem, & imperitum.

Ex Ciccrone.

Rabula indoctus, inurbanus, rusticus, imperitus rerum omnium, rudis ignarusque, nullo usu, nullo studio litterarum præditus.

Qui numquam Philosophum pictum, quod dicitur, vidit.

Omninò omnis eruditionis expers, atque ignarus, & à Musis aversus.

Rudis, hebes, & impolitus.

Expers consilij & ingenij.

In quo magna est ieiunitas bonarum artium

Qui nullum cum Musis, id est, *cum humanitate, & doctrinâ habet commercium.*

Incrudisus & absurdus.

Tam rudis, tam ignarus rerum, tam expers consilij & ingenij.

In omni re litterariâ tyro ac rudis, hospes & peregrinus.

Abderiticus: qui non modò cor non habet, sed ne palatum quidem.

Demotriti patriâ dignus.

Amentissimus, atque omnibus consilijs præceps ac devius.

Vecors, & amens: stolidus, minimè mentis compos, & constringendus sive alligandus.

Delirus, qui vaticinatur & insanit.

Tragico Oreste dementior.

Excors, & amens.

Bardo, insipiens, planè fatuus, & amens.

Temerarius, & inconsideratus, inconsultus.

Ingenio & cogitatione nullâ.

Stupidus, & bardus.

Bombalio, qui propter hæsitantiam linguæ, stuporemque cordis, cognomen ex ignominiâ trahere meretur.

Planè in literis plumbeus, hebes, & obtusus.

Homo sine ingenio, truncus ac stipes.

Caius

Cuius ignorantia mederi ne Asclepiadis quidem concessum puto ὖ ἰατρεῦσαι τὴν ἄγνοιαν ὐδ' Ἀσκληπιάδαις τῦ γε νομίζω δίδοτ. Athenæus.

Tarandus: h. e. *Asinus, de quo* Plinius, *quòd cùm ei libuit sui coloris esse, asini similis sit.*

Ex Terentio.

Caudex, stipes, asinus, plumbeus, homo hominum stultissimus.
Omnino lapis, haud homo.

Ex Varrone.

Mente captus, atq; ad agnatos & gentiles deducendus.
Phreneticus, Septemtrionis filius.

Ex Plauto.

— Sat edepol certè scio
Occisam sæpè sapere plus multò suem,
Cùm inducatur, ne id, quod vidit, viderit. Milit.
— O Lyde, es barbarus,
Quem ego sapere nimiò censui plus quàm Thalem.
Is es stultior es barbaro Potitio. Bacchid.
Herus meus Elephanti Corio circumtectus est non suo,
Neque habet plus sapientiæ, quàm lapis.
Mirum est lolio victitare te, tam vili tritico. Milit.
Suum ipse interdum ignorat nomen, neq; scit, qui siet. Capt.
Adeon me fuisse fungum, ut qui illi crederem?
Quicunq; ubi sunt, qui fuêre, quiq; futuri sunt posthac
Stulti, stolidi fatui fungi, bardi, blenni, buccones,
Solus ego omnes longè anteeo stultitiâ & moribus indoctis. Bacchid.
Nimis tu quidem hercle homo stultus es pueriliter Pers.
— Nullam rem sapis. Most.
— Numquam ego te tam esse matulam credidi Pers.
Novi ego huius mores moros & malos Pœnol.
Alium alij molestum esse, & sermonibus morologis uti. Pseud.
Qui terræ odium inambulat, & tam nihil sapit, nec sentit: tanti est, quanti est fungus putidus Bacch.
Neq; ego homines asinos magis umquam vidi Pseud.
Nec verisimile loquere, nec verum frutex Most.
Quid hero ego dicam meo mala rei evenisse, quam ve insaniam? Nescio pol quæ illum hominem intemperiæ tenent. Aul.
Quæ te mala crux agitat? Larva hunc atq; intemperiæ insaniaq; agitant senem. Aul.
Non tibi sanum est adolescens sinciput, ut intelligo, non potest hæc res hellebori iugere obtinerier. Men.
Quibus pretiis hic veneunt porci sacri? Numum unum à me accipe, iu-

bete

bitepiari de meâ pecuniâ. Nam ego quidem insanum esse te certò scio. Menæch.

Si me consulas, hamo illo iubeas porculum afferri tibi. Nam tu quidem herclè certenim sanus es satis. Audin' tu, ut deliramenta loquitur! quid cessas dare potionis aliquid, priusquam percipit insania? Men.

Helleborum hisce hominibus opus est. Pseud.

Nugas ludificabitur, garriet, quoi neq; pes umquam, neq; caput compareat, Ornamenta absunt, Aiacem hunc cùm vides, ipsum vides. Capt.

Quas tu vides colubras? Stich. Et Iuvenalis: *Dic quâ Tisiphone? quibus exagitare colubris.*

In hominem flagitiosum.

Ex Cicerone.

Plenus sceleris & audaciæ.

Tot tantis, tam nefariis sceleribus coopertus.

Scelere & furore inflammatus.

Capitalis, impurus, & sceleratus.

Non ille honorem à pueritiâ, non studia virtutis, non ullum existimationis bonæ fructum umquam cogitarat, sed ex petulanti, atque improbo scurrâ. &c.

In uno homine omnia vitia, quæ possunt in homine perdito, nefarioq; esse, reprehendo: nullum esse dico indicium libidinis, sceleris, audaciæ, quod non in unius istius vita perspicere possitis. Sit fur, sit sacrilegus, sit flagitiorum omnium, vitiorumq; princeps.

Cum hac me peste, atq; labe confero.

A nefariis pestibus est occisus.

Omnium non bipedum solùm, sed etiam quadrupedum impurissimus, consceleratissimus.

Homo post homines natos turpissimus, contaminatissimus.

Homines improbi, multis flagitiis, & sceleribus contaminati.

Vix homines odium suum à corpore eius, impuro atque nefando represserunt.

Vir longè post homines natos improbissimus.

Nemo umquam fuit tam ab omni honestate relictus.

Habeo quem opponam labi illi atq; cœno.

Epicure noster ex harâ producte, non ex scholâ lutulente. O lutum! O sordes!

Eos ludos hæc lues impura polluit.

Sordes hominis.

Sceleratissimus ille, ex omnium scelerum colluvione natus.

Funestum illud animal ex nefariis stupris, ex civili cruore, ex omnium flagitiorum impunitate concretum.

Idem

Id tu furcifer tibi sumes?
Tu omnium profligatissime, & perditissime.
Quem tu illo certiorem nebulonem?
Nihil est illo posterius, vel nequius.
Postremi hominis.
Homo sanè nequam.
Vnus omnium nequissimus, qui sunt, qui fuerunt, qui futuri sunt.
Tanta, & immanis belua.
Omnium mortalium sine ullâ dubitatione deterrimus.
Facinorosus & audax.
Helluo spurcissimus.
Nihil hoc homine inquinatius.
Vita omnibus flagitijs inquinata.
Quis illo en voluptatibus inquinatior?
Ad audendum impudentissimus.
Amentissimus & profligatissimus hostis pudoris & pudicitia.
Scurra exhausto pudore.
Genus hominum agreste, & indoctum.
Vir maleficus naturâ, & iniustus.
Cuius eminet, & proiecta est audacia.
Qui os perfricuit.

Ex Plauto.

Tantum facinus inveni modo ego, ut nos dicamur duo omnium dignissimi esse quò cruciatus confluant. Asin.

Acheruntis pabulum flagitij persequentem, stabulum nequitia. Casin.

Ædepol certò scio, Vulcanus, Sol, Luna, & Dies, Dei quatuor scelestiorem nullum hoc illuxere alterum Quem spes dereliquere omnes, essent frugi possiet. Vidi ego nequam homines, verùm te neminem deteriorem Bacc.

Atq; ipse egreditur penus, periurij caput, hominem hic ego quaro malum, Legirupam, impium, periurum, atq; improbum, Fraudulentum, Deorum odium, atq; hominum, malum Mali vitij, probriq; plenum. Pseudol.

Sceleris semen: fraudis, sceleris, parricidij, periurij plenissimus. Rudent.

Quæso hercle, meone hero tu improbe maledicere audes, fons vitij, & periurij. Truc.

Sator satorq; scelerum, & messis maxime Capt.

Exi natum quantum est hominum sacrilegissime Rud.

Scelerum cumulatissimus. Si ego iuratus peiorem hominem quaeram, Coquum non potui quàm hunc, quem duco, ducere Pseud.

Nequior nemo est, neq; indignior, cui Dij benefaciant, neq; quem quisquam homo aut amet, aut adiuvet, omnibus probris, qua improbis viris digna sunt, dignior nullus est homo Bacch.

Homini, si leno est homo, quantum hominum terra sustinet, sacerrimo. Pœnol.

Ali

Abi sis impurata bellua. Absolve hunc quaeso vomitum, ne hic nos enecet. Most.

Lenone isto non lutum est lutulentius. Poen.

Ex sterquilinio effosse tu, ne illac sis? Casin.

Non habitare hic homines morem videntur, sed sues. Asin.

Eho lutum lenonium, coenum & humi coenum, sterquilinium publicum, impure, inhoneste, iniurie, illex, labes populi, procax, rapax, trahax, trecentis versibus tuas impuritias traloqui nemo potest. Pers. 5 3 ✝. 2. & seqq

Quid illac impudente audacius? Saltem tute, si pudoris egeas, sumas mutuum. Amph

Hic virem perdidit Compendium adepol aetati haud optabile fecisti, cum istanc nactus es impudentiam. Bacch.

In Iurisconsultos Rabulas.

Cerberus forensis.

Tegetus vultur.

Morator. Leguleius. Formularius.

Bonorum extortor, legum contortor.

Vitilitigator. Rabula συκοφάντης ἀγοραῖος *Fori purgamentum, & quisquilia* à Clemente Alexandrino.

Ex Plauto:

Ego me minoris facio prae illo, qui omnium legum atque iurium fictor conditor cluet Epid.

Litium pleni rapaces, viri fraudulenti Men.

Istorum nullus nefastus est, comitiales sunt meri Ibi habitant, ibi eos conspicias, quàm Praetorem, saepius. Hodie iuris doctores non sunt, qui lites creãt, quàm sunt hi, qui si nihil est litium, lites emunt. Poenol.

Qui hic albo ariete aliena oppugnant bona Pers.

In Medicos.

Medicus circumforaneus, iam cognitus & saepè victor, qui interfecit plurimos. Cicero.

In vitia corporis.

Iam plenus aetatis, animâque foetidâ senex hircosus, tu osculare mulierem? Vt ne adveniens vomitum excutias mulieri? Mercat.

Oluisti allium germana illuvies, rusticus, hircus, hara suis. Most.

Plenior allij ulpiciq; quàm sint Romani remiges Poenol.

Apronij odor teterrimus, quem ne bestia quidem ferre possunt, uni isti suavis & iucundus videbatur. Cicero in Apronium : *cuius valle sub alarum trux habitabat caper, & os Mephitim exhalabat.*

In hominem ignobilem, obscurum, pauperem, infamem, exosum.

Ex Cicerone.

Homo repentinus, à se ortus, ex infimo genere, & fortuna gradu, non modò nobis, sed nec inter suos quidem notus.
Emersus subitò ex diuturnis tenebris lustrorum.
Intolerandus ex cœno nescio quo, atq; ex tenebris tyrannus.
O tenebrælo lutum! o sordes! o paterni generis oblite! materni vix memor.
Hic terræ filius nescio quis.
Hic homulus ex argillâ & luto fictus, quem ego omninò natum nesciebam.
Humilis & abiectus, & obscurus.
Auctoritas tenuis, persona levis.
Boni nihil ab illis nugis expectandum.
Quisquilia seditionis Clodiana.
Homo contemtus & abiectus; contemta & sordida vita.
Despicatissimi hominis furor, contemtissimi consulis levitas.
Despectus à ceteris, à seipso desperatus & relictus.
Bambalio, Homo nullo numero, nihil illo contemtius.
Ex summis fortuna & vita sordibus Consul factus sordes & fax urbis.
Insigne odium omnium hominum: vel si etiam Dij oderint, quos oportet, omnium Deorum.
Multis & gravissimis iudicijs, ignominijsq; concisus.
Homines omnibus vitijs, atq; omni dedecore infames.
Omnium scelerum libidinumq; maculis notissimus.
Famosus. Maculosus. Insignis omnibus notis turpitudinis.
Sic notatus obambulans, ut non cura, sed cœno oblitus videatur.
Homo egens, sordidus, sine honore, sine existimatione.
Fortuna egens, vita turpis, existimatione damnatus.
Homines pusilli animi, & ipsa malevolentia ieiuni.
Homo sine honore, sine existimatione, sine censu, qui est in summa mendicitate.
Nihil illo egentius: in egestate vitam degens
Quem omnes aspernantur, atq; abhorrent, & ferre non possunt.

Ex Plauto.

Amas hominem non nauci. Trucul.
Quid ais homo levior quàm pluma, pessime, & nequissime. Flagitium hominis, subdole, ac minimi pretij? Menæch.
Ego pol te redigam eodem, unde orta es, ad egestatis terminos: Sordido vita m obla-

oblectabas pane, in pannis, inopia. Atque ea si erant, magnas habebas omnibus Dis gratias. Asin.

Quid illas itidem esse censes quasi te, cum veste unicâ? Stich.

Me esse hominem pauperum pauperrimum Asin.

Quia tute ipse eges in patriâ nec tibi qui vivat, domi est. Captiv.

Imi subsellij viros, Plagipatidas, quibus sunt verba sine penu & pecuniâ. Capt.

Hoc quod induta sum, sunt meæ opes oppidò,
Nec cibo, nec loco tecta quo sim scio Rud.

Cui homini hodie peculij nummus non est nisi plumbeus. Casin.

Salvete fures maritimi, conchita, atque hamiota, famelica hominum natio: quid agitis, ut peritis? PL. Ut piscatorem aequum est, fame, siti speque. Rud.

Lenones ex gaudio esse credo procreatos. Ita omnes mortales, si quid mali est lenoni, gaudent. Ibid.

Item genus est lenonum inter homines, meo quidem animo, uti muscæ, culicesque, pedesque, pulicesque, odio & malo, & molestia: bono usui estis null. Curcul.

Ex Terentio.

Tu nihil nisi sapientia, ille futilis, somnium. Adel.

Gerro, iners, fraus, heluo Heaut.

Tace tu, quem esse ego puto infra omnes infimos homines. Nam qui huic animum assentari induxeris, ò flammâ te petere cibum posse arbitror. Eunuch.

Id genus alias formulas διασυρτικὰς ex variis undique Auctoribus Latinis, Græcis, antiquis iuxta atque recentioribus, præsertim è scriptis Criticorum, colligere proclive erit Philologiæ studioso: qui quidem delectabitur eiusmodi flosculis: dummodò probè memor esse possit regulæ Charitatis Christianæ, quæ Proximum nullâ vult affici contumeliâ, aut iniuriis.

Qui tametsi contumeliosa dicta retulerat, prius tamen omnia pati decrevit quam bellum gerere Sall Jug. cap. 20.

Uti Romam ad suos necessarios aspere in Metellum de bello scribant. Jug. capit. 65.

Bonum ingenium contumeliâ accensum esse. Jug. c. 82.

Maledictis aliquem lacerare. Jug. c. 85.

Numida Romanis maledicens, Marie vecordiam ob ectare. Jug. c 94.

Canendi. Cantûs. Accinendi. Musices. Symphoniæ. Fidium.
Vide etiam infra. Carminis.

Singen/Liedlein/Harmony/Music. Seittenspiel.

Canorâ hic voce suâ tinnire temperent Pœn. Prol ✝.31.

Lepidam & suavem aliquam cantionem ·yna dicam occipito. Sing ein hübsch bulen liedlein Stich.5. ✝.19.

Age iam infla buccas. Pfeif vf Stich 5.5 ✝ 26.

Nunc iam al quid suaviter. Redde cantionem veteri pro vino novam. Ibid. ✝ 27.

Nolite sinere per vos artem musicam recidere ad paucos. Hecyr Prol.

Cantilenam eandem canis Phor. 3.2.

Istaec tampenes vos psal tria est? Adel.3.4.

Non sunt in oratione tanquam tibicinis percussionum modi, sed universa comprehensio & species orationis clausa & terminata est. Or. 216 b

Carmen & rebus & verbis, & modis lugubre Tusc.200.

Vt in musicis numeris, & voces, & modis. d Or. 100 b

Surdus varietates vocum aut modos nescire non potest de D. 20 a

Antiquus vocum nodus & varij canendi soni de Leg.177 b

Oculos cerviceq; pariter cum modorum flexu nibus teneret Ibid.

Hac cùm pressis & flebilibus modis, qui totis theatris mœstitiam inferant, concinuntur. Tusc 171 a

Si canere velim, vel voce, vel fidibus. de Deiot.134 a

Tibicem sine fidibus canere non potest. de Or,130 b

Tibia modulatè canentes, & fidicula numerose sonantes. de N 30. a

Lituus, quo canitur. de Divin. 86 b

Epaminondas præclarè fidibus cecinisse dicitur Tusc 149 a

Cùm in eo conviviis symphonia caneret maximisq; poculis ministraretur, retinere se lutos est aratores in V.170.b

Atq; e iam illum Aspendium citharistam, de quo sæpè audistis, id quod est Græcis hominibus in proverbio, quem omnia intus canere dicebant, sustulit, & in intimis suis adibus posuit: ut etiam illum ipsum artificio suo superasse videretur. in V.86.b. *Intus canere*, Proverbio dicitur is, qui in suā rem & commodum omnia convertit, ut quicquid faciat, non aliorum, sed sua caussa facere videatur.

Atq; hoc carmen hic tribunus plebis non vobis, sed sibi intus canit. contra Rull. 80 a

Cantu vocum, nervorum, & tibiarum tota vicinitas personabat. Pro S. R. 1.4

Tegallorum illum bucinarum cantus exsuscitat. Pro Mur. 1 8 b

Ad cantum, & ad tibicinem persequi laudes clarorum virorum de L 182 b

Tibici-

Tibicines, ii qui fidibus utuntur, suo, nô multitudinis arbitrio cantus numerosq; quæ moderentur. Tusc 2.48 a

Quod docti homines nervis imitati atq; cantibus aperuere sibi reditum ad hunc locum de Som. 119. a

Solet Roscius dicere, se, quo plus sibi ætatis accederet, eò tardiores tibicinis modos, & cantus remissiores esse facturum de Or.107. b

Gallus est animal canorum sua sponte de D.110 a

Vox suavis & canora. de Cl.186 a

Omninò canorum illud in voce splendescit in senectute. de Senect. 82. b

Vt in fidibus plurimis, si nulla earum ita contenta numeris (al. nervis. al. omittitur) *sit ut concentum servare possit, omnes æque incontenta sint: sic &c.* de Fin 123 a

Sine contentione vox nec languens, nec canora. Off. 27. a

Profluens quiddam habuit Carbo & canorum Or. 145. a

Canorus orator & volubilis. de Cl. 154.

Hoc dulce, canorum illud, hoc benè olens. Acad. 6. b

Cantus edere quoto satiatos. de Div. l 2. p. 234.

Delectari cantibus. Qu Tusc l 1. p 311.

Sibi & Musis cantum [...]*ebat.* 9 115 Symmachus.

Ægri animi curas fidibus resolvere. 3. 74.

Musica facundiæ inopiam confitemur. Ibid.

Carceris. Custodiæ. Nervi. Vinculorum. *Vide etiam Tit* Castigandi. Suppliciorum. & Verberandi.

Gefencknuß / Kercker / Plöcken / Gefangen nemen / Peinigen / Foltern / Martern / In hafften nemen / Ziehen / Binden / Knipfen.

IN carcerem impingi. Amph. 1. 1. ✝. 3.

Abductus est in phylacam rectà. Capt. 3. 5 ✝ 93.

In nervum abducam. Pœn. sc. Quam rem. ✝ 18.

Nempe optimo me iure in vinculis enecet magistratus. Rud. 2. 3. ✝. 9.

In carcerem illo potius cubuissem die. Rud. 2. 6 ✝. 14.

Vt asserventur magnâ diligentiâ. Capt. 1. 2. 6.

Te in caveam dabo. Capt. 1 2 ✝. 15.

Cui me custodem addiderat herus. Capt. 3. 6. ✝. 50.

In custodelam Simia conere iere. Merc. 2. 1 ✝. 9.

Item hic discipulis privos custodes dabo. Pseud. 3. 2. 76.

Concludam in vincula bestiam nequissimam. Rud. 3.1 ℣.28.
Nisi te in carcerem compingier est aequum, aetatemque ibi te usque habitare, donec totum carcerem [illegible] Rud. 3.4. ℣.10.
Credo Deos voluisse, ut apud se me anicem. Aul. 4.10. ℣. 13.
His indito catenas singularias Capt. 1 2. ℣. 3.
Nos pudet, quia concatenati sumus. Ibid. 2.1. ℣ 9.
Si vos eximat vinculis, ac solutos sinat. Ibid. ℣. 10.
Ita vinclis custodiisque circummoeniti sumus. Ibid. 2.2 ℣. 4.
Quid cessatis compede currere ad me, meaque amplecti crura ut vos custodiam? Ibid. 3 4. ℣. 118.
Iniicite huic manicas. Ibid. 3.5 ℣. 1.
Astringite isti vehementer manus. Ibid. 3.5. ℣. 9.
Vt istas compedes tibi adimam. Ibid. 5.2 ℣ 30.
Constringe tute illi actutum manus. Bacch. 4 7. ℣. 1.
Astringite ad columnam fortiter. Bacch. 4.7. ℣ 25.
Fugitivis servis indunt compedes. men 1.1 ℣. 4.
In manibus gestant copulas secum. Epid. 5.1 ℣. 11.
Colligavit eum miseris modis. Eun. 5.5. ℣. 13.
Hunc pro moecho posteà intus comprehendere, & constrinxere. Eunuch. 5.5. ℣. 23.
In carcerem est deductus de Inv l 2 p. 214.
Vincula revellere Pro Caec. p. 613.
Vinculis astringi. Acad l. 2. p. 33.
Vt eum siderum vinculis alligaret. de Nat. Deor. lib. 2 p. 73.
Cùm illuc ex tuis vinculis emissi fuimus. Q. Tusc l. 1 p. 315.
Qui in compedibus corporis semper fuerunt. Ibid.
Qui ferro vincti multos annos fuerunt. Ibid.
Eas inter se copulant haud iisdem vinculis, quibus ipsi erant colligati. de Univers. p. 384.
In vincula coniecti à Milone. Sest. 43.
Stoici verò nostri disputationum & interrogationum laqueis te irretitum tenerent. de Orat. l 1 p. 280.
Si corpora capta sunt armis, aut constricta vinculis. Ibid. p. 330.
Omnes, quorum in alterius manu vita posita est, saepius illud cogitant, quid possit is, cuius in ditione ac potestate sunt, quàm quid debeat facere. Pro Qu. p. 2.
Quid illa vincula, quibus quidem liberalissimè astringor, quanta sunt: Ep. ad Fam. l. 3. p. 83.
Cur igitur vos inducitis in eas captiones, quas nunquam explicetis? de Div. l. 2. p. 282.
Eum obtortâ gulâ de convivio in vincula atque tenebras abripi iussit. in Verr. p. 427.
In carcerem & vincula coniici Ibid. p. 493.
Condere aliquem in carcerem. Ibid p. 519.
Compleverat mercatores in carcere. ibid. p. 519.

Ha-

Habitare in carcere. contra Rull p.144.
In vincula ducere al quem. in L Catil.p 176.
Ita sunt multi, ut eos capere non possit. Ibidem.p 188.
Aliquem aeternis poenis vinculisq; dare. Ibid p.208.
In vincula aliquem conijcere. de Arusp. resp. p 478.
Cum tu eum Consulem in vincula duceres. Vat. 82.
In arcem conijciuntur. Pis.146.
Pompeium suam domum compulistis. Pis.184.
In me carcerem effudistis. Ibid.
Fratres meos, quod erant consilij, in vincula coniecit. Pro Deiot 314.
Eos in custodiam dederat. Philip 3.388.
Et primò quasi temerè de Republ locutus esset, in carcerem coniectus est. de Nat. Deor. lib.2.p.52.
Carceris vincula rumpere. Q Tusc l 1.p 335.
Conijcere aliquem in carcerem Q. Tusc.l.2 p.335.
In custodiam aliquem dare. in L.Cat p.172.
Qui in custodiam nominatim dati sunt. Ibid. p.208.
In vincula aliquem coniicere. Pro L. Flac.p 288.
Non te iudices mihi, sed carceri reservarunt Epistol. ad Attic lib.1.pag 27.
Si vinciatur, & constringatur amicorum propinquorumq; custodia. Q Tusc. l.2. p 367.
Ergò hos quidem ut famulos vinclis ac custodia arceamus Ibid.
Vadit in carcerem eundem, & paucis post annis scyphum Socrates eodem scelere iudicatum, quo tyrannorum Theramenes Qu. Tusc. lib 1 p 325.
Quot & quantos vires homo omnium infimus, & sordidissimus Tribunus Pleb C Curiatius in vincula coniecit. de L.lib.3 p.357.
Propter iniustam dominatus cupiditatem in carcerem quodam modo ipse se incluserat. Q Tusc.l 2 p.472.
Dare aliquem in custodiam. in Verr. p 515.
Custodia committere. Ibid.
Patriis & barbaris custodiam corporis committebat. Qu.Tuscul.libr.5.pag. 472.
Et apud Platonem Socrates, cum esset in custodia publica. de Divin.lib.1. p. 177.
Paucis ante diebus, cùm facilè posset educi è custodia, noluit. Qu. Tusc.lib. 1.p 324.
Emitti nos è custodia, & levari vinculis arbitremur. Qu. Tusc. lib.1.pag. 345.
Dispositis praesidijs, Lentulum in carcerem deducit. Cat.c.55.
Carceris Tulliani descript. vide Ibid.
Hos omnes perfugas vinctos adduci Jug c.62.
Paucis diebus Iugurtham in catenis habiturum Jug c.64.
Custodiam ponit (Läst ihn bewahren) *ut qua agat, quibuscum loquantur, scire possit.* 1.13.
Quem beneficiarios suos sua custodia causa habere 326.

Omnes uno consilio Domitium productum in publicum, circumsistunt & custodiunt. 1 C. 293.

Operibus custodias relinquunt. 351.

Custodias, vigiliasq; in muro turribusq; posuit. 1. C 356.

Certas cuiq; partes ad custodiam urbis attribuit. 1. C 295.

Cæsar crebras in ripis custodias disponit. 3. 0

Vibullius bis in potestatem Cæsaris pervenit, atq; ab eo est dimissus: semel ad Corfinium, iterum in Hispania. 3. C. 412.

Numerus captivorum omnino fuit sex Eti. Eod. der gefangenen seint gar mit einander gewesen 600.

Quos ob discessum litigatoris custodia carceris iusserat attineri. 10. 43 Symm

Reos custodia militaris dissimulatâ dignitate circumdedit. 10. 70.

Carminis. Poeseos. Versuum. Poetarum.

Poeterei/ Verß machen/ Lieder/ Gedicht/ Carmen machen/ Verßweiß beschreiben.

Servire numeris. Orat ad Brut p 677.

Adscribendi studium se conferre. Pro Arch. poeta p. 346.

Longius mihi contexere hoc carmen utinam liceret! Cæl. 97.

Fecit poema festivum, concinnum, & elegans. Pis 208.

Omnes hominis libidines omnia cenarum genera, & conviviorum delicatissimis expressit versibus Pis 209

Varium, & elegans omni ferè numero poema fecisti. Acad. Qu. lib. 1. pag 89

Sibylla versus observamus, quos illa furens fudisse dicitur. de Div. lib. 2. p. 256.

Apollo versus facere desierat. Ibid p 258.

Carmen grave, plenumq; sine calesti aliquo mentis instinctu fundere. Q Tusc. l. 1 p. 320.

Pictura licentiam in rationem cogi. 1. 1.

Liceat inter olores canoros, anserem strepere. Ibid.

Ἔμμετρα verba libavi. Ibid.

Laboratam soloeci stilo accipe cantilenam. Ibid.

Acutum poetica plectra movere Ibid.

Picturæ nitorem pulchrioribus versibus illuminare. 1. 2.

Quæ epigrammata compegi, misi. Ibid.

Quæ in nostrates viros nunc nuper condis epigrammata. 1. 4.

Epigrammata bono metallo cudere. Ibid.

In poe. ae nomen dare. 1. 8.

Certe.

Consecrare al quid divinis versibus 1.14.
Ego tuum carmen libris Maronis adjungo Ibidem.
Qua pigmentis illius carminis supranatura dona fucasti. Ibidem.
Semel à te carmen profectum est 1 31.
Nomini alicuius carmen adiudicare. Ibidem.
Pangere eclogas. 3.11.
Dum epigrammata componis. 3.13.
Nostrum est inflare calamos pastorales: tuum sacris tibijs carmen incinere. 7 60
Bibliotheca nostra carminum tuorum divitias intulisti. 8 22.
Quem Poeticâ lauru Camenalis familia coronavit. 1.53.

Castigationis. Crucis. Obiurgandi. Animadvertendi. Pœnarum. Puniendi. Supplicij. *Vide etiam paulò ante* Carceris. & *infra*, Vituperandi.

Straffen/Züchtigen/Creutzigen/Peinigen/Hinthun/Vmb leib vnd leben bringen/Exempel statuiren/Vngestrafft lassen hingehn/Dem Hencker vberliefern/Etwas verfallen seyn. *Gallicè.* Quelque chose confisquée.

Illi actutum sufferet suus servus pœnas Sosia Amph. 3.4 ✝.19.
Onerat aliquam Zamiam Aul.2 ✝ 20 *Vide Lex Plaut.*
Fateor me hanc culpam commisisse. Aul. 4.1.✝ 8.
In puteum aliquem condere Aul 2 5 ✝ 21.
At pix agitat te apud carnificem. Capt 3.4.✝ 65.
Ducite, ubi ponderosas crassas capiat compedes. Capt.3.5.✝.63.64.
Noctu nemo vinctus custoditur Ibid ✝ 71.
Iubete huic crassos compedes infringier Ibid ✝ 76.
Grandem natu ob furtum ad carnificem dabo. Capt 5.4.✝ 22.
Pœnas haud mediocres pendere Bacch 3 3.✝.23.
Obiurgavit me plurimis verbis malis, & me meliorem fecit præceptis suis. Bacch 4.9 ✝ 98.
O carnificum cribrum! ita forabunt te patibulatum per vias stimulis Most. 1.1.✝ 53
Malè me mulcat Most.4.2.✝ 23.
Ego ferare faxo, ut meruisti in crucem. Most.5.2 ✝.12.
Supplicij iam habeo satis. Most.5.2.✝ 43.
Pœnas pro mœcho luit. Mil.Arg 1.✝.14.
Insilire in maximum malum cruciatum Mil.2 3 ✝ 8.
Credo ego istoc exemplo tibi esse eundem actutum extra portam dispessis manibus, patibulum cum habebis M l 2.4.✝.6.7.
Scio crucem mihi futurum sepulchrum. Mil 2 4 ✝.19.
Perdere aliquem capitis Mil.2 4.✝.18.

Nisi supplicium virgarum de te datur longum diuturnumq; à mane ad vesperum. Mil. 2.6.✝.22.
Nisi tibi supplicium stimuleum datur. Mil. 2.6 ✝.31.
Supplicij sibi sumat, quid vult ipse ob hanc iniuriam. Merc. 5.4.✝ 31.
Amicum castigare ob meritam noxiam. Trin. 1.1.✝.1.
Concastigabo pro meritâ noxiâ. Ibid.✝.4.
Malis te ut verbis multis multum obiurgitem. Trin 1.2.✝.30.
Qui nunc doleat ne? hem! sic datur Pseud 1 2.✝.22.
At me viginti commodis multavit minis. Pseud.4.7.✝.127.
Cur non habeo tempus, vt de te sumam supplicium, ut volo Andr. 3.5.✝.37.
Pro huius peccatis ego supplicium sufferam? And. 5.3.✝.17.
Pro peccato magno filij paulum supplicij satis est patri. Andr 5.2.✝ 32.
Ei dabis ultrò supplicium. Eun 1.1.✝.24.
Ea nunc primum ab illo animadvertenda iniuria est. And.1.1.
Mirabar, hoc si sic abiret. And.1.2.
Ego pretium ob stultitiam fero. And 3.5.
Inultum id nunquam à me auferet. Ich wils jhm nit schencken Ibid.
Cur non habeo spatium, ut de te sumam supplicium, uti volo. Ibid.
O facinus animadvertendum! id est, *pœnâ dignum.* And 4.5.
Credin' te impunè habiturum? Eun 5 2.
Si quidem istuc impunè habueris. Eun.5.2 ✝.18.
Quæ futura exempla dicunt in eum indigna? Wie wirt mans jhm machen? Eun.5.5.
In quem exempla fient? Ibid.
Nisi eum quantum Dij dant tibi opis, servas, castigas, mones. Heaut. 3.3 ✝.31.
Exemplum omnibus curarem ut esses: sc te puniendo Adel 5.1.
Vsq; illi de me supplicium dabo, laborans, quærens: &c Heaut.1.1.
Ne cùm male facere vellem, crederem mi impunius licere. scilic. quàm nunc. Heaut.3 2.
Syrus mihi tergo pœnas pendet. Heaut. 4.3.✝.6.
Si vivo, adeò exornatum dabo, adeò depexum, ut, dum vivat, meminerit semper mei. Heaut 5.1.
Malo coactus qui suum officium facit, dum id rescitum iri credit, tantisper cavet: si sperat fore clam, rursum ad ingenium redit. Adel. 1.1.
Tute hoc intristi, tibi omne est exedendum. Phor. 2.1.
An legibus daturum pœnas dices, si illam eiecerit. Phor.4.3.
Plagæ crescunt, nisi prospicis Phor. 5.2.
Futura exempla dicunt in eum indigna. Eun 5.5.✝.4.
Vterq; in te exempla edent. Eun.5.6.✝ 21.
Satis id mihi habeam supplicij, dum illos ulciscar modò. Adelphus 5. ✝ 15.
Quod me quodammodò molli brachio de Pompeij familiaritate obiurgas, nolim Att. 2.6 11.
De illo supplicium paulo post sumitur ad Herenn.l.1 p. 15.

Amicum

Amicum castigare ob meritam noxiam. ad Herenn. libr. 2. pagina. 40. Ex Plauto.
Non indemnatam pœnas pendere oportuit. ad Herenn lib. 1. p. 18.
Maxima supplicia majores nostri consumpserunt. ad Herenn. lib. 4. p. 83.
Non satis supplicij dedit. ad Her. l. 4. p. 86.
Maximas pœnas dare. ad Her l 4. p. 111.
Nam si istum impunitum dimiseritis. ad Her. l. 4. p. 115.
Potuit sine tuo scelere illius factum puniri de Invent. lib. 1. p 147.
Pœnas liberi sui potissimum petere debuerunt. de Invent. lib. 1. p. 147.
Indignum facinus est, eâ pœnâ afficere eum, quâ parricida afficiuntur. de Inv. l. 2. p. 220.
Per quam peccata punimus. de Inv. l. 2 p. 223.
De quo jam ipsi supplicium sumserunt de Inv l. 2. p. 230.
Qui ne damnata quidem pœnas sumere potuit de Invent. lib. 2 p. 23.
In eam is maximè debuit animadvertere. de Inv. l 2. p. 231.
Supplicio reum afficere. de Inv. l. 2 p. 234.
Pœnâ aliquem afficere. de Inv. l. 2. p. 242.
Qua hunc ipsum supplicio hujusmodi afficiunt. de Invent. libr. 2. p. 357.
Animadversum est in judices pro Aul Cluent. p. 60.
Vitia hominum, atq; fraudes, damno, ignominiis, vinculis, verberibus, exiliis, morte multantur. de Orat. l. 1. p. 320.
Suppl cio consti ingere. de Orat. l. 1. p. 323.
Pœnas dare. de Orat. l. 1. p. 331.
Num pœna videatur esse afficiendus. de orat. l. 2 p. 382.
Ab omnibus esse ei pœnas persolutas Brut p. 689.
Supplicium satis acre reperire in aliquem pro Sext. Rosc p. 49.
Literam ad caput alicujus affigere. pro S. Rosc. p. 55.
Supplicium de matre sumsit. pro S Rosc. p. 59.
In impios singulare supplicium invenerunt. pro S. Rosc. p 60.
Supplicium constituere in aliquem hominem, ex rerum naturâ sustulisse videntur, & eripuisse, cui repentè solem cœlum, aquam terramq; ademerunt, feris corpus objicere. pro S. Rosc. p. 60.
Suppl cium in parricidas singulare excogitarunt, ut quos naturâ ipsa retinere in officio non potuisset, ij magnitudine pœna maleficio summo verentur, insui in culeum vivos voluerunt, atque ita in flumen deijci. pro S. Rosc. pagina. 60.
In crucem aliquem sufferre, rapere ad supplicium, è complexu parentum filios ad necem ducere, sanguis istius supplicio luendus est. in Verr. p. 158.
Summo supplicio mactare aliquem. In L. Catil p. 176.
Pœnas alicui dependere. in L. Catil. p. 201.
Virgis concidere. in Verr p. 207.
Virgis suppl cium de aliquo sumere. in Verr. p. 261.
Supplic um dignum libidini ejus invenio in Verrem. p. 238.
Cruces & secures ad civium suppl. cia figere. in Verrem. p 307.
Pœnas ab aliquo repetere. In o. at. post red. p. 386.

Pœnas, quas merui, solvam. in Verr. p 388.
Pœnas repetere ab aliquo in Orat. post red p. 195.
Pœnam maximam nefariys civibus constitui pro Domo p. 441.
Pœnam subire, ac sustinere. ibid
Pœnam effugere. pro Domo p 444.
Securi percussi. in Verr p 482.
Ad palum aliquem alligare in Verr p 490
A præsenti supplicio tuo continuit populus Roman. & repressit. in Verr. pag. 518.
Supplicio aliquem afficere in Verr. 510.
A securi negat ei esse periculum: virgis ne caederetur monet ut caveat. in Verr. p. 536.
Adolescens è complexu matris carnifici deditur in Verrem p 539.
Ad mortem cruciatumque aliquem rapere. in Verr. p 545.
Supplicia, quæ in convictos maleficij servos constituta sunt, ea in cives Rom. exprompere. in Verr p. 546.
Itaque jam consuetudine ad corpora civium Rom. etiam sine istius nutu ferebatur manus ipsa lictoris. in Verr p. 546.
Plagis confectus à lictoribus ante oculos concidit in Verr. p 546.
Iudicium capitis in aliquem constituere in Verr. p 546
Sed lictores circumsistunt valentissimi, & ad pulsandos verberandosque homines exercitatissimi, cadunt acerrimè virgis, denique proximus lictor conversa ba. ille oculos misero tundere vehementissimè cœpit. itaque ille cùm sanguis os oculosque complesset, concidit, cùm illi nihilominus jacenti latera tunderentur sic ille affectus, illinc tunc pro mortuo sublatus brevi postea est mortuus in Verr. p. 547.
Capitibus involutis cives ad necem producere instituit. in Verr. pagina 553.
Pœnam subterfugere aut calamitatem. pro Cæcin p. 625.
Pœnam dignam scelere suscipere pro leg Manil p 630.
Legatum vinculis ac verberibus atque omni supplicio excruciatum necavit. pro l Man. p 631.
Pœnam capitis subire pro A. Cluent p. 77.
Ad supplicium dare al quem pro A Cluent. p. 82.
Deprecari supplicium. pro C. Rabir p. 164.
Pœnam sui sceleris sufferre. in L. Catil. p 191.
Rapitur ad pœnam pro L. Flacc. p. 264.
Ad supplicium verberibus trahi. in Orat ante exil. p. 364.
Sustinere pœnam. pro Domo. 402.
Dare pœnas, quæ sunt sola hominum sceleri à Dijs immortalibus constituta. de P. Arusp. Resp p. 480.
Omni supplicio dignus est. Sest. 15.
Omnes ferè Respub. pœnas aut præsenti morte aut turpi exilio pependerunt. Sest. 70.
Pertuli satis pœnarum Sest. 72.

Qui

Pœnas, quas merui, solvam. in Verr. p. 388.
Pœnas repetere ab aliquo in Orat. post red p. 195.
Pœnam maximam nefariis civibus constituit pro Domo p. 441.
Pœnam subire, ac sustinere. ibid.
Pœnam effugere. pro Domo p. 444.
Securi percussi. in Verr. p. 482.
Ad palum aliquem alligare in Verr. p. 490.
A præsenti supplicio tuo continuit populus Roman. & repressit. in Verr. pag. 518.
Supplicio aliquem afficere in Verr. 530.
A securi negat ei esse periculum: virgis ne cæderetur, monet ut caveat. in Verr. p. 536.
Adolescens è complexu matris carnifici deditur in Verrem. p. 539.
Ad mortem cruciatumque aliquem rapere. in Verr. p. 545.
Supplicia, quæ in convictos maleficii servos constituta sunt, ea in cives Rom. exprimere. in Verr. p. 546.
Itaque jam consuetudine ad corpora civium Rom. etiam sine istius nutu ferebatur manus ipsa lictoris. in Verr. p. 546.
Plagis confectus à lictoribus ante oculos concidit in Verr. p. 546.
Judicium capitis in aliquem constituere in Verr. p. 546.
Sed lictores circumsistunt valentissimi, & ad pulsandos verberandosque homines exercitatissimi, cædunt acerrimè virgis, denique proximus lictor converso bacillo oculos misero tundere vehementissimè cœpit. itaque ille cùm sanguis os oculosque complesset, concidit, cùm illi nihilominus jacenti latera tunderentur sic ille affectus illinc tunc pro mortuo sublatus brevi postea est mortuus in Verr. p. 547.
Capitibus involutis cives ad necem producere instituit. in Verr. pagina 553.
Pœnam subterfugere aut calamitatem. pro Cæcin. p. 625.
Pœnam dignam scelere suscipere pro leg. Manil. p. 630.
Legatum vinculis ac verberibus atque omni supplicio excruciatum necavit. pro l. Man. p. 631.
Pœnam capitis subire pro A. Cluent. p. 77.
Ad supplicium dare aliquem. pro A. Cluent. p. 82.
Deprecari supplicium. pro C. Rabir. p. 164.
Pœnam sui sceleris sufferre. in L. Catil. p. 191.
Rapitur ad pœnam pro L. Flacc. p. 264.
Ad supplicium verberibus trahi. in Orat. ante exil. p. 364.
Sustinere pœnam. pro Domo. 402.
Dare pœnas, quæ sunt sola hominum sceleri à Diis immortalibus constituta. de ? Aresp. Reip. p. 480.
Omni supplicio dignus est. Sest. 15.
Omnes ferè Respub. pœnas aut præsenti morte aut turpi exilio pependerunt. ? Sest. 70.
Pertulisset pœnarum Sest. 72.

Quo

Quo majore malo mactandus Vat. 88.
Qui hanc pœnam fœderibus adscribis Corn. 131.
Quam pœnam si tum aliorum opibus non suis invitissimis nobis evolarunt, aliam multo majorem graviorem que subierunt. Provinc. 161.
A me pœnas expetiisti Pis. 184.
Supplicio videtur affectus. Pis. 196.
Tua scelera Dii immortales in nostrum exercitum expiarunt. Pis. 215.
Neque ullam pœnam subire maluisti Pis. 218.
Mors illata ... scelus magnis tenetur pœnis. Mil 224.
Etiam ut injusta pœna luenda est, quàm justa expetenda. Mil. 226.
Mulctam irrogavit Mil. 237.
Has ... pœnas, quas ab eo servi fideles pro domini vitâ expetiverunt. Mil. 244
Pœnam semper ante oculos versari putant Mil 246.
Nisi ante ejus adventum Reip. pœnas dederit. Phil. 13. l. 529.
Pœnas à populo Romano ob aliquod delictum expetiverunt. Manil. 287.
In eum tu animadvertisti. pro Dejot. p 309.
Quæ crux huic fugitivo potest satis supplicij afferre pro Dejot. 316.
Mihi pœnarum illi plusquam optarem dederunt Phil. 2. 338.
Idem supplicium minatur optimis civibus, quod ego de sceleratissimis sumserim. Phil 3. 391.
Ille pœnas Reipubl. luat Phil 3. 395.
Hujus amentiæ pœnam in ipsum familiamque ejus recidit. Phil 4. p. 404.
Majora in vos quàm in hostem supplicia meditatur. Phil. 11 p. 477.
Quò majora victis supplicia servitutis proposita videtis Phil. 11. p. 478.
Pœnas diis hominibusque meritas & debitas persolvas. Phil. 11. p. 490.
Non modo pœnam non extimescis. Phil. 12 504.
Mihi Reipub. pœnas dederunt Phil. 12. 504.
Eadem inhibuit supplicia nobis. Phil. 13 p. 536.
Ad inferos pœnas parricidii luent. Phil. 14 543.
Non modò honoribus nullis afficietis, sed ad supplicium rapi patiemini. Phil. 254.
Afficere aliquem pœnâ. Epist. ad fam l. 5. p. 118. Et l. 14. p. 464.
Afficere aliquem supplicio. Ep. ad fam l. 10 p 315.
Celerius opinione confido sceleratissimum latronem pœnas daturum. Ep. ad fam. l 13. p. 379.
Castigatione & objurgatione dignus. Ep. Att. l 3. 50. 4.
Non potes effugere hujus culpæ pœnam. Epist. ad Fam. lib. 15. p. 509.
Existimate me stultitiæ meæ pœnam ferre graviùs. Epistol. Attic. l. 3 pagina 86.
Qui pro meis maximis in Rempub. meritis supplicia miserrima, & crudelissima pertulissem. Ep. Att. l. 8 p 252.
Phryx plagis fit melior. pro Flacc. p. 290.
Supplicium in aliquem constituere. pro S. R. 29. b. in Verr. 259. a. pro S. R. 29. b.

Supplic-

Supplicium alicui maleficio constituere. pro S R.30.a.
Pœnam alicui constituere pro Cæc.p 293.a.
Optimè factis pœna est maxima constituta Qu Fr.306.a.
Pœnam in aliquem constituere. pro Dom 221.a.
Pueros matres & magistri castigare solent, nec verbis solùm, sed etiam verberibus. Tusc 204.b.
Qui non verbis sunt, & disputatione philosophorum, sed vinculis & carcere castigandi. Off. 66.a.
Castigare improbos. de Leg. 168 b.
Qui punit aliquem, aut verbis castigat. Off. 18 a.
Et quoniam de impudentiâ dixi, castigemus etiam segnitiem hominum de Or. 100.a.
Sempiternam pœnam sustinerem, meâ voluntate susceptam: Postquam. 198 b.
Faciemus ut palæstritæ putant hæreditatem, quòd eam palæstra commissam esse dicant. in V. 116.a.
Calumniatores ex sinu suo apposuit, qui illam hæreditatem Veneri Erycinæ commissam esse dicerent & 81.b.
Pœnam octupli commissam persequi. & 154.
Nihilominus enim potest, ut istam mulctam non commiserit, accepisse tamen ob rem judicandam pro Clu.39.a.
Hanc ego devotionem capitis mei, cùm ero in sedes meas restitutus, tum denique convictam & commissam putabo pro Dom 242.b.
Sacrum commissum, quod expiari poterit, impiè commissum esto: quod expiari poterit, publici sacerdotes expianto. de Leg 173.b.
Idque ne committi possit, ad rationem cursus annuos finiunto. ibid.
Pœnas persequi. Att. l 9.p 296.
Maximas pœnas pendo temeritatis meæ. Epist Attic.lib 11.p.347.
Pœnas illum pependisse audivi. Ep.Att.l.15.p.478.
Vt sceleris pœnas persolvat. Ep.Brut.p 541.
Quo minus summa supplicia nobis subeunda sint Epist Brut. p 549.
Quod ad liberos pœna pervenit. Ep. Brut p 556.
Iudicio damnatos eadem pœna sequitur cives. Epist Brut. p 556.
Supplicium recusare. Acad. lib 2 p 16.
Quænam unquam ob mortem Myrtili pœnis Dis dabitur satietas supplicij. de nat Deor.l.3.p.151.
Morte sceleris pœnas effugere. de nat.Deor.l.3.p.152.
Servus cùm virgis caderetur, per circum furcam ferens ductus est. de divin. l. 1. p. 178.
Cauponem re patefactâ pœnas dedisse. de divin. l.1.p.180.
Nec verò non omni supplicio digni P. Claudius, L. Iunius consules. de divin. l. 2. p.240.
Itaque pœnas luunt non tam judicijs. de legib. l.1.p.308.
Mulctam sufferre Cæcin.1 p 625.
Non possum id in te reprehendere. pro L. Mur p.239.

Accu-

Accusatorem hujus mulctâ & pœnâ mulctavit Corn.145.
In impio & sceleratis pœnas certissimas constitui. Pis.198.
Ad hanc insignem pœnam reservatus est. Mil.257.
Pœnas dedit. Phil.13.l.527.
Quippe cùm pœnam ne dubitatio quadam effugere posset. de nat. Deor.l.1.pagin.27.
Pœnas dare. de nat. Deor.l.3.p 149.
Apollodorus pœnas sustulit. Ibid.
Sceleris pœnas pendere. Ibid.
Reprimam jam & non insequar longius, eoque minus, quò plus pœnarum habui, quàm petivi, tantum pœnam merui. de legib.l.2.p.338.
Duplicem pœnam subiret. Off.l.3.p.124.
A juris consultis etiam reticentia pœna est constituta. Ibid.
Quasi homines ab injuriâ pœna, non natura arcere debet. Ibid.
Qui me eâ pœnâ mulctavit, quam sine mutatione & versurâ possem dissolvere. Qu.Tusc l.1.p.337.
Pœnas levi fato expendisse supreme. Qu.Tusc.l.2.p.356.
Castigationibus aliquem afficere. Qu.Tusc.l.4 p.431.
Pœnas dare Qu.Tusc.l.5.p.471.
Meditari pœnam in fratrem novam Qu.Tusc.l.4.p.446.
Ad supplicium redire maluit, quàm fidem hosti datam fallere. Off.1.p.18.
Ad puniendum non iracundiâ, sed aquitate ducuntur. Off.1.p.36.
Tantâque pœnâ afficiamus. Off.l.2.p.71.
Eos morte, exilio, vinculis, damno coercent. Offic.l.3.p.108.
Vinculis ac carcere castigandi. Off.l.3.p.127.
Pœnas Reipublica graves justasque persolvit. de Amic.p.148.
Condemnare aliquem rerum capitalium. Cat. cap.36.
Verberibus in aliquem animadvertere. Cat.cap.51.
Gravis pœnas dare stulta laticia. Cat. cap.51.
De Cethego eodem modo supplicium sumtum est. Cat.cap.55.
Nam ille qui nunc sceleribus suis ferox atque praclarus est omnibus malis excruciatus impietatis in parentem fratris mei necis meorumque miseriarum gravis pœnas dedit. Jug.cap 14.
Pars in crucem acti, pars bestiis objecti, pauci clausi in tenebris. Jug.cap.14.
Quanisi quæsita erunt nisi vindicatum in noxios quid erit reliquum nisi ut illis qui ea fecere obedientes vivamus. Nam impune quælibet facere id est regem esse Jug cap.31.
Quare moneo vos hortorque ne tantum scelus impunitum dimittatis. Jug.cap.31.
Ad supplicium tradere Jug. cap.61.
Contumeliarum pœnas petere Jug cap.65.
Fatigari suppliciis alicujus. Iug.cap.66.
Dum pro civibus suis viris fortissimis atque miserrimis pœnas capiunt. Iug.cap 68.
Condemnatus, verberatus usque capite pœnas solvit. Iug.cap.69.

Eas ipsi volentes pœnas pependere Iug cap 76.

Supplicio cogere aliquem Iug cap 85.

Postero die, Cæsar concione convocata, temeritatem, cupiditatemque militum reprehendit 7.290.

Quantopere eorum animi magnitudinem admiraretur, hæc tam periculis mentiam, arrogantiamque reprehendere, quòd se plus quàm imperatorem de victoria atque exitu rerum sentire existimarent: nec minus se in milite modestiam & continentiam, quàm virtutem, atque animi magnitudinem desiderare: scilicet, Cæsar dicebat 7 220.

Arguere alicujus impiam voluntatem 2 1.

Pudorem refragantis privatâ objurgatione confundas, quæso 2 87. Sym.

Contumaciam alicujus frangere Ibid.

Sed cur æquis tecum conditionibus ago? 3.51

Objicies mihi dissimulati officij negligentiam: in te hæc referetur oratio. 3 5.

Fortasse arguas diutinum silentium meum 3.16.

Nolo applices hanc moram negligentiæ Ibid.

Nolo primas litteras meas felle objurgationis imbuere. 3.17.

Nolo hanc moram applices negligentiæ. 3. 16.

Quem piè objurgare meditabar. 3 81.

Parce obliquè stylo cadere. 3.88.

Sed te mihi dare vitio non oportet. 4 27.

Ingenia humana prompta ad arguendum esse omnibus liquet. 4 28.

Castigasti item, quod te fratribus tuis dicendâ salute conjociem 4.27.

Malo tamen ingenio meo convitium, quàm moribus facias. 4 27.

Nec ullâ à nobis expostulatione perstringeris. 4 28.

Ideò injustè mihi culpa datur. 4 30.

Non statim mereor desidiæ notam, si nequeo tui amoris in me avaritiæ satisfacere. 4. 33.

Nunc mihi amicè objurgandus es. 4 61.

Tu nobis infrequentiam vitio ducis. 4 64.

Ultrò curam assiduitatis exprobras. Ibid.

Perstringere aliquem expostulatione. 5 14.

Tu nisi malo coactus rectè facere nescis Ibid.

Nolo puerum crimineris ob reditum tardiorem 5.33.

Dissimulati officij obiurgatione mordere in epistolâ blandiore. 5 44.

Utinam reddita filio meo littera nihil asperitatis ex conventione fraterni debiti habuissent! 5 92.

Respondendo imparem iudicari me non arbitror 8. 44.

Volo arch tecti nostri tarditatem oratione castiges. 9.17.

Vocem mei filius exerceas Ibid.

De tuâ obiurgatione conijcias, quanta illi pernicies, nisi commissa curaverit, ex mea indignatione metuenda sit. Ibid.

Longam cessationem incusare alicuius 9 83.

Casti-

Castimoniæ Castitatis. Pudicitiæ. Pudoris. Verecundiæ. Virginitatis. *Vide etiam supr. Tit.* Amoris & Adulterij.

Keusch/ Keuschheit/ Jungfrawschafft/ Scham/ Schamhafftig/ Zucht.

N*Emo corpus corpore contigit, quo me impudicam faceret.* Amph. 2. 2. 204

Ibi, meum comitem pudicitiam duxero. Amph. 3 2 ✝. 49.

Tam à me pudica est, quasi mea soror sit, nisi si est osculando quippiam impudicior. Curc 3 1 ✝ 49.

Abstineas tete nuptâ, viduâ, virgine, iuventute, pueris, liberis, ama quid lubet. Curc. 1 1. ✝ 36. & 37.

At ego te credidi uxorem quam tu extulisti, pudore exequi. Epistol. 2. 1. ✝ 6

Vide nunc ei ut color pudoris signum usquam indicat. And. 5 3. ✝ 7.

Planè hic ille est, qui mihi in Epidauro primus pudicitiam populit. Epid. 4. 1. ✝. 15 ubi Gifanius *Perpulit* legendum censuit Sed altera lectio est MSS. codd. Hanc vero *Phrasin & Plautus & Alij authores variè efferre solent. Vide etiam supra Tit* Adulterij. *Livius.* Expugnavit decus muliebre. *Cæcilius* Hymenem virginis delategrare. *Apuleius* Interficere virginitatem. *Quintil declam.* Rumpere virginitatem. *Iureconsulti in l Pecunia for. em ff de aliment. vel cib. leg.* Verecundiam pulsare *τὴν αἰδῶ τύπτειν & Paulus I C. l 5 Recept sent. Tit* 4. Pulsare pudorem *dixit. Martian Felix. l 1* Cyllenius rationali proposito constituit pellere cœlibatum.

Servare pudicitiam liberorum ab eorum libidine non poterant. in Verr. pag. 184

Pudorem ac pudicitiam colere. in Verr. p 306.

Enimvero spectatum satis putabam & magnum exemplum continentiæ. Andr. 1 1.

Pudore afficitur ex suâ laude, & me similis ratio pudoris à præsentis laude revocat. pro Cæc. p 6 6.

Pudorem cum pudicitia perdidisti Phil. 2. 344.

Obsequi pudori. Ep ad fam. l. 16.

Credere pudori. Ep. ad fam. l. 7. p. 127.

Pudori consulere de Fin. l 2 p. 153.

Pudori ac verecundia participem esse. de Fin l. 4 p 276.

Quæ contra in illâ ætate pudorem, etiam si suâ nihil intersit, non tamen dilieg at de Fin. l. 5. p 278.

Nec tollit castimoniam corporis de leg. l 2. p. 139.

Ob eventum ut casto corpore adeatur. Ibid.

In dea

In denegando modo quis pudor paululum est: [Die sich ein wenig schämen/2c.] Andr. 4.1.
Ecquid te pudet? Andr 5 2.
Dispudet, sic mihi data esse verba. Eunuch 5.1.
Signum animi pudentis. Heaut. 2 1.
Pudore & liberalitate liberos retinere satius esse credo, quàm metu. Adelph. 1.1.
Fratris me quidem pudet pigé. que Adelph. 3.4.
Non puduisse, verberare hominem senem? [Solt er sich nicht geschämpt haben/2c.] Adelph. 4 2.
Erubuit: salva res est Adeldh. 4 5.
Non te hæc pudent? Adelph. 4 7.
Non potuit cogitata proloqui: ita eum tum timidum obstupefecit pudor. Phor. 1.5
Vt nil pudet! Phorm. 4 3.
Quo ore redibo ad eam, quam contempserim? Phorm. 5.7.
Quo ore illum objurgabis? Phorm. 5 8.
Nil pudere? [Soltu dich nicht schämen.] Ibid.
Verecundius à te contenderem. 2.5.
Grave est homini pudenti petere alquid. Ibid. *
Minor est ad facinus verecundia. 4 9.
Coram me tecum eadem hæc agere sæpe conantem, deterruit pudor quidam penè subrusticus. 5 12.
Epistola non erubescit. Ibidem.
Non dimittam pudorem in rogando meum 5.19.
Valuit apud me plus pudor meus. 6.6.
Quibus sæpe verecundiorem me in loquendo facis. 7.34.
Eorum me subpudebat. 9.1.
Ego servo & servabo, sic enim asservi, Platonis verecundiam 9.22.
Accidit mihi quod homini pudenti accidere solet. 10.18.
Pudor meus, qui in bello maxime est periculosus, hunc casum coëgit subire. 10.23.
Puto te jam subpudere, &c. 15.16.
Iactantia avara laudis multum decoquit de pudore. 1.1. Symm.
Tu meum pudorem solvisti. 1.2.
Pudore præstrictum esse. 1.16.
Pio studio prævenire nullus est rubor. 5.28.
Tacitè afficiuntur rubore. 6.1.
Hæc mea verecundia competit. 1.18.
In eo mihi verecundius nimis plus videris 1.31.
Modestum ingenium verecundiâ contrahitur. 1.45.
Quid laboras adversus verecundiam meam? 2.60.

Castran-

Castrandi. Spadonum. Eunuchi.

Schneitten/ Außschneitten / Leichten/ Gelzen.

Ut tu me cuivis castrandum loces. Aul. 2.2. ✠ 73.
Profecto ego illum hircum castrari volo. Merc 2.2. ✠. 1.

Cavendi. Præcavendi. Providendi.

Hüten / Vorsehen/ Wahrnemen/ Verwahrlich handlen / zusehen.

Cavebis malo si sapis. Ment. 1.2. ✠ 13.
Hæc mihi abs te caveo cautiùs. Ment. 1 2. ✠. 42.
Ne quisquam pertundat crumenam, cautio est. Pseud. 1.2. ✠. 37.
Qui cavet ne decipiatur, vix cavet, cùm etiam cavet, etiam cùm cavisse ratus, sæpe is cautor captus est Cap. 2.2. ✠ 5 Ep. 3.2. ✠. 23.
De illis verbis cave tibi. Men 5 5 p 32.
Nunquam herclè ex istâ nassâ ego hodie escam petam h.c. *Ego diligenter mihi cavebo.* Mil. 2.6. p 98.
In hunc diem à me ut caveant. Pseud. 1 1 p. 126.
Ne puerum rescisceat pater mihi esse ab illâ, cautio est. id est, cavendum est. Andr. 1.3.
Pisces ne mihi corrumpantur, cautio est. Adelph. 3.4.
Cave sis. Hüte dich/ Eunuch. 4 7.
Tu quod cavere possis, stultum admittere est. Eunuch. 4.6.
Videas te atque illum, ut narras: id est, cave tibi, vide, quid de illo dicas. Phorm. 2.2.
Vide quam rem agas. Adelph. 3 2.
Sed hæc utut sunt, cautim & paullatim dabis, si sapies. Heaut. 4 7.
Saltem accuratè, id est, *cautè, ut metui videar certè si resciverim.* Andr. 5 2.
Namque hoc tempus præcavere mihi me, haud te ulcisci sinit Andr 3 5.
Quæ si non astu providentur, me aut herum pessum dabunt. Andr. 1.3. & Phorm. 1.4.
Ut cautus est, ubi nihil opus est! Phorm. 4 5.
Habeo multas cautiones. Off. 1. p. 19.
Cave facias inquit: nam ista lex proferetur. Att. 216. b.
Sed cave, si me amas, existimes me, &c. 142. a.
Cave enim putes, ullas literas unquam gratiores, quàm tuas esse in senatu recitatas & 150 b.

X Cave

Cave enim existimes, Brute, quanquam es, sed tamen, &c. Attic. 281 a. 281. b.

Cavete per deos immortales, judices, ne, &c. pro Qu. R. 448.

Videte per deos immortales, quem in locum. Ibid.

Tua cautio, nostra cautio est. pro Mar 134. a.

Chartam tibi deesse, mea cautio est. Att 70. b.

Ita res tota mihi pravisa atque pracauta est in Verr. p. 456.

Longè animo prospicere. pro A. Cluent. p 16.

Huic malo suâ sponte prospexit. de Arusp Respon p 489.

Quæ cautionem non habebunt, de iis non valde laborare & c. id est, quæ providentia pracaveri non poterunt. 11. 21.

Sunt permulta, quibus erit medendum, id est, *prospiciendum*. 12. 10.

Omni mea cura, operâ, diligentiâ, providebo will Dafür ſehn 1. 1.

Ut & mihi & populo cautum sit, hoc est, *diligenter prospectum*. 2. 16.

Melius ei cavere volo, quam ipse aliis solet, id est, *prospicere & consulere*. 3. 1.

A te peto, & quaso, ut quibuscunque rebus poteris prospicias, & consulas rationibus meis. 3. 2.

Si rationibus meis provisum à te esse intellexero. 3 2.

Neque fuit quod tu plus providere posses, quam quivis nostrum 2. 7.

Quocirca vereor committere, ut non bene provisa principia ponantur. de Leg. 163. a.

Ego nolo quenquam civem committere, ut morte mulctandus sit. in A. 217 a.

Non committam, ut tibi insanire videar E 65. b.

Non est meum committere, ut negligens fuisse videar. Epist 39. b.

Ipsum Cæsarem sane de te nihil quæstum, nisi dictum, quod diceret te dixisse laudandum adolescentem, ornandum, tollendum: se non esse commissurum ut tolli posset. & 176. b.

Non committendum putavi, prius ut Alpes transgrederer. & 177. a.

Non puto Cn. nostrum commissurum, ut Domitium relinquat. Attic. 118 a.

Non placuit nobis committere, ut temeritas nostra Reipubl. noceret. & 124. b.

Magna partis hominum ab hoc morbo nulla cautio est. 1. 37. Symm.

Simul cautio, nec te sermo multus offendat. 1. 45.

Sed longùm de his loqui cautio est. 1. 50.

Circumscriptus improvidâ cautione. 9. 11.

Ab ejus insidiis aliter caveri nequivisse. Jug. 108.

Causæ.

Causæ. Occasionis. Ἀφορμῆς. *Vide etiam* Argumenti, & Rationis. Item Judicij.

Anlaß / Vrsach / Handel / Sach.

A *T at, hoc illud est, hinc illa lacrumæ, hæc illa est misericordia*: id est. *hæc est causa illius misericordia*. Andr. 1. 1.

Haccine erant itiones crebra, & mansiones diutina Lemni? Phorm. 5. 8.

Nec satis ad objurgandum causa. ibid.

Ne hæc quidem satis vehemens caussa ad objurgandum ibid.

Vt per falsas nuptias vera objurgandi causa sit. ibid.

Si libitum fuerit caussam ceperit, quo jure, quâve injuria præcipitem in pistrinum dabit. Andr. 1. 3.

Censen' ullum me verbum potuisse proloqui? aut ullam causam, ineptam saltem, falsam, iniquam. Andr. 1. 5.

Dictum ac factum inveneris aliquam caussam, quamobrem ejicias oppido. And. 2. 3.

Id propterea nunc huc venientem sequor: id est, propter hanc caussam. And. 2. 5.

Eâ gratiâ simulavi, vos ut pertentarem. Andr. 3. 4.

Quid caussa est, quin hinc in pristinum rectâ proficiscar viâ? ibid.

Ea res est Das ist eben der Handel/ darumb ist es zu thun. Andr. 4. 2.

Vbi ea caussa, quamobrem hæc faciunt, erit ademta his, desinent. Andr. 5. 1.

Id enim vero hic nunc abest: id est, propterea abest. Andr. 2. 5.

Vna harum quævis caussa me, ut faciam, monet: vel tu, vel quod verum est, vel quod ipsi cupio Glycerio Andr. 5. 4.

Huc quâ gratiâ te accersi jussi ausculta. Eun. 1. 2.

Fingit caussas, ne det, sedulò. Er erdencht was er kan. ibid.

Quâ gratiâ te excludor *nisi illum plus amas* ibid.

Miror, qui abierit: id est, qua de caussa. Eun. 2. 2.

Non temerè est, id est, non est absque caussa. ibid.

Caussam, ut ibi manerem, repperit. Eun. 3. 3.

Quid huc reditio est? Quid vestis mutatio est: id est, *cur huc rediisti? vestem mutasti?* Eun. 4. 4.

Jam diu aliquam causam quærebat senex quamobrem insigne aliquid faceret iis, nunc repperit Eun. 5. 5.

Nunc id prodeo, ut conveniam Parmenonem. id est, *ob eam caussam prodeo*, &c. Eun. 5. 7.

Propter eam hæc turba atque abitio evenit. Heaut. 1. 2.

Nescio quid tristis est: id est, *cur sit tristis*: *non temerè*, non est sine caussa. Heaut. 4. 1.

Sed istuc quicquid est, quâ hoc occeptum est causâ, loquere. ibid.
Eâ gratiâ secum adduxisse, ne &c. Heaut. 4. 4.
Si hic pernocto, caussa quid dicam, Syre? Adelph. 4. 1.
Neu me cupidum eò impulisset quod mihi principium est mali. Phorm. 1. 3.
Dixere caussam tùm nescio quam. Hecyr. 1. 2.
Heri ea caussa rure advenit senex. ibid.
Eò ad eam non admissa sum, id est propter eam caussam. Hecyrâ. 2. 1.
Sin ea est caussa retinendi apud vos, quia agra est Hecyr. 2. 2.
Abs te quamobrem hac abierit, caussam vides. Hecyr 3. 3.
Hem nova res orta est, porro ab hac quæ me abstrahat : eine newe Ursach. Hecyr. 3. 1.
Olim quidem te caussæ impellebant leves, quod nunc minitare facere ut faceres. Hecyr 3. 4.
Quam caussam dicam patri, quamobrem non reducam, nescio. Hecyr. 3. 5.
Si optumè omnes præcidam caussas omnibus, & me hac suspicione exsolvam. Hecyr. 4. 2
Etsi tibi caussa est de hac re: Wiewohl du hierinn Ursach gehabt hast. Hecyr. 4. 4.
Primùm hanc ubi dixti caussam, te propter tuam matrem non posse habere hanc uxorem domi. ibid.
Postquam ademptam hanc quoque tibi caussam vides, nactus alteram es, puer quia clam te est natus ibid.
Non hic de nihilo est, quod &c. Hecyr. 5. 1.
Ut de tali causâ nupta mulieri se ostenderes: id est, *propter eam caussam.* ibidem.
Quasi istic minor mea res agatur, quàm tua Heaut. 1. 2.
Caussam suam meditari. Auff seine Sach dencken Adelph. 2. 1.
Iustam illam caussam facilem, vincibilem, optumam. Phorm. 1. 4.
Scientem, tacitum caussam tradere adversariis, etiamne id lex cogit? Phor. 1. 5.
Servum hominem caussam orare leges non sinunt. ibid.
Ille ad defendendam caussam adest. ibid.
Non capitis ejus res agitur, sed pecuniæ. Phorm. 4 3.
Meâ causâ caussam hanc justam esse, animum inducite. Heaut. Prolog.
Meâ causâ caussam hanc accipito. Last euch diese Sach meinet wegen angelegen seyn Hecyr. Prolog.
Abeas ut uti possim causâ hac integrâ Hecyr. 1. 2.
Ubi ea causa est, quam ob rem hæc faciunt, erit adempta, desinent. Andr. 5. 1. ℣. 16.
Adempta hæc tibi causa est. Hecyr. 4. 4 ℣. 58.
Commodè posse rationem reddere reum. pro Quint. p 5.
Caussam componere. in Verr. p. 245.
Caussam obtinere. pro A. Cluent. p. 66.

Se causam, quam susceperat, nullo negotio & labore peracturum videbat. Sest. 44.
Sæpius ea causa à nobis in senatu acta est Mil 226.
Causas agi multas, Cæsar & quidem tecum Ligar. 303.
Hieras caussam omnium uscepit. Dejot. 322.
Caussam frequenti senatu obtinebamus. Ep Fam. l 1 p 9.
Quam rationem sim Cæsari allaturus profectionis meæ. Epist. Att. lib. 11. pag 347.
Ut se nunc causa habet? Acad. lib. 2. p. 8.
Causa hesterno sermone labefactata est. ibid.
Ut causam ex eo cognoscerem totam Acad. l 2. p. 9.
Tota caussa comprehenditur. Ibid p. 23.
Non existimant oportere nimium vos caussæ confidere. de finibus libro 1 pag. 188.
Caussam afferre alicujus rei. de divin. lib. 1. p. 168.
Vigila, Chrysippe, ne tuam caussam, in qua tibi cum Diodoro valente dialectico magna luctatio est, deseras de fato pag. 278.
Caussas declamitare. Qq. Tusc. l b 1. p. 297.
Ita cùm attulisset nullam caussam, quæ istam declinationem efficeret, tamen aliquid sibi licere videtur, cùm id dicat, quod omnium mentes aspernentur ac respuant de fato p 292.
Caussas omnium oportet easdem, quas paulò ante dixi, justas causas esse bellorum. 1. Offic. p 18.
Plures causæ, majoresque ponderis plus habebunt. Off. 1. p. 20.
Ejus non potest caussam probabilem reddere. Off. 1. p. 41.
Causas defensitare Offic. 1 p. 48.
Ut si quis causam sit acturus. Off. l. 1 p. 57.

Cedendi. Concedendi.

Weichen/Nachgeben.

DA locum melioribus. Phorm. 3. 2.
Concedens vobis, id est, *cedens* Hecyr. 2. 1.
Ego tamen patrio animo victus, faciam ut tibi concedam, neque tuæ libidini adversabor Hecyr. 2. 2.
Tempus est concedere Hecyr. 4.
Pollicita est ea, se concessuram ex ædibus. Hecyr. 4. 4.
Labascit er fängt an zu weichen Adelph. 2. 2.
Rectè sic censeo cedendum de oppidis. At 115. b.
Hostes cedentes oppido Cassius insecutus est. At. 79. b.
Æschines propter ignominiam judicij cessit Athenis de Or. 126. b.
Si Cn. Italiâ cedit, in urbem redeundum puto. At. 145. b.

Dandum est locus fortunæ, cedendum ex Italiâ. E.178.b.

Cedo invitus de repub. cedo oppressus de fortunâ, de dignitate, antequam. 201.b.

Cessam tibi in præsentiâ foro, & curiâ. Oct. 319.b.

Cedere alicui possessione hortorum pro Mil 116.a.

Insidiatori meo nihil loci relictum. 1. 27. Symm.

Tibi sine cunctatione cedimus. 3 29.

Meritò laudibus ejus nostrum cedit ingenium. 3 91.

Decedere conductione 4 68.

Conductio contemptu hominis, & interventu quorundam frequenter elusa est. Ibid.

Certitudinis. *Vide infrà* Constantiæ.

Gewiß / Fürwahr / Erzehlen / Andeutten / Anzeigen / Zu wissen machen / Versichert seyn / Beständig seyn / Nicht wanckeln / Wissent / Kunde machen / Verkundschafften.

Hoc quidem profectò certum est, non arbitrarium. Amph.1.1.$\dot{\mathrm{v}}$.216.
Neque me certiorem fecit. Aul.2.2.$\dot{\mathrm{v}}$.67.

Si sat acceptum est, fore victum sempiternum Most.1.3.$\dot{\mathrm{v}}$.67.

Istuc quæro certum qui faciat mihi. Men.2.1.$\dot{\mathrm{v}}$ 17

Ubi sint, quid agant non participant nos. Stich 1.1 $\dot{\mathrm{v}}$.29.

Sine controversia, id est, *certè* Phorm.5 6.

Non temere dico, & certè scio. Phorm.5.3.

Certè herclè nunc hic seipsum fallit. Andr. 3 1.

De cognitione ut certum sciam: id est, an illa virgo fuerit agnita. Eun. 5.3. $\dot{\mathrm{v}}$. 12.

Non habeo certum, quæ te res hinc retrahat. Ep.70.a.

Certum non habeo ubi sis At 143. b.

Neque ipsum tamen certum habeo. At.7.b.

Is tamen adhuc vivit, & dicitur victurus: sed tamen de hoc mihi parum certum est. Ep.157.b.

Mihi non tam de jure certum est (quanquam ne id quidem valdè dubium est) quàm illud, &c. E.17.a.

Quem enim impedimento futurum putas, cùm de nobis certum sit nos quieturos. Ep.168.b.

Cras ad te fortasse, sed cum certum sciam, faciam te paulò ante certiorem. Ep. 145.a.

Respondit se nescire certum pro Syl.174.a.

Pompejum pro certo habemus per Illyricum proficisci in Galliam. Attic. 159 a.

De Pro-

De Probio opinor, sed certum nescio. At. 193.b.
Nunciatum est nobis, Caesarem ad VIII. Calendarum Capuae, ad VII. Sinuessae fore hoc pro certo putamus. At. 152 a.
Nonnunciabatur quicquam, quod pro certo haberemus Att. 276.b.
Neque enim mundum pro certo rotundum esse dicetis. de N.35.b.
Praeterea nunciatum est nobis, & pro certo jam habetur, regem Alexandrinum mortuum Ep.114.a.
Dicere aliquid pro certo de Cla 265.b.
Pro certo polliceor, atque confirmo vobis. contra Rul. 87.a.
Mihi certum est ab honestissima sententia digitum nusquam. Attic. 103.b.
Mihi certum est abire. At.38.b.
Quod certum est facere pro S.R.32.a.
Sibi certum est Romae manere. At.205 b.
Mihi abjurare certius est, quàm dependere. At.5.a.
Certum mihi est ad Brutum transire. At.245 a.
Certius tibi est me esse hic, quàm mihi, te istic At.5.a.
Habebam paucis diebus homines certos, quibus dare poteram. At.77 a.
Quum mihi certorum hominum potestas erit. E. 5.a.
Confirma & fac certos homines ejus rei caussa in Siciliam & terra & mari missurum in Verr.
Certos homines ad mulieres miseram. At.
Et statim rescripsi hominemque certum misi de comitibus meis. Att.117.b.
Habes enim certos sui studiosos. de Cla 170.
Certorum hominum ferociam extimescens. Pro Mur.133.b.
Hanc nostram conjunctionem certi homines fictis sermonibus diremerunt. pro Dom 218 b.
Cur incerta verba jurent, cur certo tempore conveniant, certò discedant. de In.79.a.
Certis quibusdam verbis divortium fieri. de Or.100 a.
Cui possit exploratum esse de suâ sanitate. Acad.14.b.
Quid enim mihi exploratius esse potest, quàm illius animum. in Rempub. 287.b.
Cùm mihi erit exploratum, te libenter esse risurum, scribam ad te pluribus. Ep. 111. b.
Quid sine id quidem exploratum est, fore ut mihi liceat. de N.106.a.
Brundusium pergere cogito, felicior enim & exploratior decertatio legionum fore videtur, quàm piratarum, qui appetere dicuntur. Att.252.a & 261 a.
Dixi nullo modo facere posse, nisi exploratum mihi esset, eum tyrannoctonus amicum fore. Att.119.b.
Quis est tam stultus, quamvis sit adolescens, cui sit exploratum, se usque ad vesperum esse victurum? de Sen.91 a.
Deus habet exploratum fore se semper. de N 12.a.
Petarisis igitur exploratam habere pacem, cùm in civitate Antonium vidratis. in Ant.212.a.

Si exploratum habere cœpero, Cæsarem honoribus extraordinariis fere contentum Att.175.b.& 141.b.
Cæsarem hoc idem probaturum exploratum habeo. de D.121.a.
Literæ præ timore exploratæ Att.47.b.
Modò nobis stet illud, unâ vivere in studijs. E.127.a.
Neque adhuc stabas, quò potissimùm. Att 45.b.
Adhuc quæ dicta sunt, arbitror mihi constare, cum ceteris artis scriptoribus. ad Her.3.a.
Tota oratio sibi constat, & ex omni parte secum ipsa consentit. de Vn.196.a.
Si humanitati tuæ constare voles At.6.a.
Si tibi constare vis. At.174 a.
Parùm sibi constare. Off 15.a.
Iudices tamen in Oppianico sibi constare & superioribus judicijs consentire debuerunt. pro Clu.30.a.
Constare in vita perpetuitate ne bismet ipsis, nec in ullo officio claudicare. Offi. 24.a. Vulgò: *In unâ sententiâ non permanere, sed de une in alterum cadere: Sic en in vulgaris sermo 'onat:* Von eim zum andern fallen.
Quod me admones, ut me integrum, quoad possim, servem. At.117.a.
Reservare caussam omnem integram alicui. Ep 203 b.
Vt integrum mihi de causâ Campanâ ad suum reditum reservarem. Epist. 11 b.
De Dolabella integram tibi rem serves suadeo Ep.116 a.
Omnino tempora integram tibi caussam reservant Br.At.289 b.
Quod nec integrâ re mihi ad consulendum, &c. implicatus tenebar. Epistol. 14.b.
In rem integram ad reditum suum jussi esse Off.50.b.
Vt ad consilium publicum rem integram referrem. in C.112.a.
Præsertim cùm integram rem caussamque reliquerim. At.83.b.
Exist maturos id quod scripserunt ratum futurum. de Inv.l.2 p.249.
Cùm diceret sibi certum esse, à iudicijs discedere de Orat.lib.2.p.385.
Hoc ego pro certo dicere audeo Brut.p 523.
Quicquid jusserit ratum esse oportet pro Cæc.p.624.
Res non conjecturâ, sed oculis ac manibus teneretur, neque in causâ ullâ dubitatio possit esse. pro A. Cluent.p 10.
Clam te esse non debuit. 1.15 Symm.
Facite vicissim vestra salutis atque actuum prospera noverimus. 1.10.
Hactenus est, quod scire debueras 1.12.
Deinceps tantum adjiciemus cognitioni tuæ, quantum. &c. Ibid.
Habe igitur, quantum, &c. Ibid
Prospera nunciorum clam me esse non pateris. 1.16.
Epistola assertio nihil relinquit opinionis ambiguo. Ibid.
Clam te esse non patior. Ib:d.
Te tabellarij sermonis mei compotem reddiderunt. Ibid.
Quis tibi honoris nostri fecit indicium. 1.38.
Tibi germanus meus verbis suis uberius satisfacturus videtur. 1.46.

Edictam

Si exploratum habere cœpero, Cæsarem honoribus extraordinariis fore contentum Att.175.b. & 141.b.
Cæsarem hoc idem probaturum exploratum habeo. de D.121.a.
Litera præ timore explorata Att.47.b.
Modò nobis stet illud, unà vivere in studijs. E.127.a.
Neque adhuc stabat, quò potissimùm. Att 45.b.
Adhuc quæ dicta sunt, arbitror mihi constare, cum cæteris artis scriptoribus. ad Her.3.a.
Tota oratio sibi constat, & ex omni parte si cum ipsa consentit. de Vn.196.a.
Si humanitati tuæ constare voles Ac.6.a.
Si tibi constare vis. At.174 a.
Parùm sibi constare. Off 15.a.
Iudices tamen in Oppianico sibi constare & superioribus judicijs consentire debuerunt. pro Clu.30.a.
Constare in vita perpetuitate ne bismet ipsis, nec in ullo officio claudicare. Offi. 24.a. Vulgò: *In unâ sententiâ non permanere, sed de uno in alterum cadere: Sic en m vulgaris ser mo onat:* Von eim zum andern fallen.
Quod me admones, ut me integrum, quoad possim, servem. At. 117.a.
Reservare caussam omnem integram alicui. Ep 203 b.
Vt integrum mihi de caussâ Campanâ ad suum reditum reservarem. Epist. 11 b.
De Dolabella integram tibi rem serves suadeo Ep.116 a.
Omnino tempora integram tibi caussam reservant Br At.289 b.
Quod nec integrâ re mihi ad consulendum, &c. implicatus tenebar. Epistol. 14.b.
In rem integram ad reditum suum jussi esse Off.50.b.
Vt ad consilium publicum rem integram referrem. in C.112.a.
Præsertim cùm integram rem caussamque reliquerim. At.83.b.
Exist maturos id quod scripserunt ratum futurum. de Inv.l.2.p.249.
Cùm diceret sibi certum esse, à iudicijs discedere de Orat.lib.2.p.385.
Hoc ego procerto dicere audeo Brut.p.523.
Quicquid jusserit ratum esse oportet pro Cæc.p.614.
Res non conjecturâ, sed oculis ac manibus teneretur, neque in caussâ ullâ dubitatio possit esse. pro A. Cluent.p 10.
Clam te esse non debuit. 1.15 Symm.
Facite vicissim vestra salutis atque actuum prospera noverimus. 1.10.
Hactenus est, quod scire debueras 1.12.
Deinceps tantum adyciemus cognitioni tuæ, quantum. &c. Ibid.
Habe igitur, quantum, &c. Ibid
Prospera nunciorum clam me esse non pateris. 1.16.
Epistola assertio nihil relinquit opinionis ambiguo. Ibid.
Clam te esse non patior. Ibid.
Te tabellarij sermonis mei compotem reddiderunt. Ibid.
Quis tibi honoris nostri fecit indicium. 1.38.
Tibi germanus meus verbis suis uberius satisfacturus videtur. 1.46.

Edictam

Tali indicio nuper me hilarasti. 5.1.

Cuius rei indicium singulari generositati tuæ credidi deferendum, ut cognitionem tuæ sospitatis mihi mutuum rependat affectus. 5.8.

Quæso, ut indicio perscriptionis expectationem meam non graveris instruere. 5.26.

Malui te de laboris nostri absolutione facere securum. 5.28.

Facito me certum sententia tua 5.43.

Simul quid rerum geras, pande cupienti. Ibid.

Eidem viro illustri morum eius securus palam facere curassem. 5.54.

Erit optio amplitudinis tuæ, in aures eius perferre, quæ scripsimus. Ibid.

Utilitati tuæ non commonitus affuissem, vir spectabilis non tacebit. 5.57.

Nihil eam diu expectationis incertus, confirmari scriptis recentioribus velo. 5.79

Erit muneris tui, ut ocio meo securitatem sanitatis adiiciat. 5.90.

Attentatam denuo valetudinem tuam meorum cura suggessit. Ibid.

Subditâ enumeratione aliquid signare. 6.2.

Irrita ad aliquem & dissimulata perferre 6.7.

Misi litteras, quibus amici de tutoris fraudibus instruantur. 6.6.

Ego denuò nunciabo, si quid super hoc novæ cognitionis accesserit. 6.10.

Docere aliquem aliquid. 6.11.

Quibus ille meorum scriptorum fecit indicium. 6.12.

De ordinando reditu facito noverim, quid consilii ceperitis. 6.16.

Quæso, ut inter feriarum moras, quid facto opus sit, digneris aperire 6.29.

Hoc etsi adhuc mihi incertum videtur, tacendum tamen non credidi. 6.30.

Quæso, curæ habeas indicare hoc. 6.37.

Erit hoc testimonium religiosi in me animi. 6.32.

Si innoscentiam meam placitura perculeris 6.37.

Si quid auditu dignum fideq; subnixum recentior sermo pervexerit, neq; nunciandi, neq; suadendi partibus abstinebo 6.35.

Unum hoc ante rei necessitatem de meo sume consilio. Ibid.

Parum habitum propriæ voluntatis exposui. 6.38.

Erudire ipsos debemus. 6.42.

De filiæ meæ valetudine amara cognitu nunciastis. 6.55.

Peto edoceri, quid &c. Ibid.

Rerum præsentium nullum vobis indicium facere decreveram, ne in aures vestras redirent. Ibid.

Postquam mihi indicium fecistis. 6.56.

Scribenda non desunt sed horret animus loqui dura memoratu. 6.65.

Fama in maius, ut fieri amat, præsentia nunciabit. Id ne accidat, breviario addito noscenda discrevimus. Ibid.

Indicia erunt litteræ 6.66.

Salutis vestræ lætam fidem de adventantium sermone capiebam. 6.70.

Avet animus edoceri. 6.76.

Vestrum est, procul positos dictare comperta. 6.78.

Spera, frequentibus scriptis in notitiam tuam similiter ventura, quæ gaudeas. 7.10.

Quam

Quem mox affore nuncierum confirmat assertio. 7.14.
Spero etiam legationem brevi in notitiam divini Principis perferendam. 7.13.
Indicium autem respirantis vigeris tuarum litterarum jucunditas prætulit. 7.16.
Datum mox negocium est Theophilo, ut & ad te in Tyburtem agrum reditus mei nuncius pergeret, & salutationis verba deferret. 7.18.
Ipse index fuisti. Ibidem.
Indicia tuæ prosperitatis litteræ tuæ adportant. 7.71.
Filium nostrum redditum sanitati adjuncta docuerunt 7.78.
Puto vobis ad cognitionem sufficere. 7.80.
Si ad vicarium tuum disceptatio transferatur. 7.81.
Capita rerum subiecto indiculo strictim notavi 82.
Longùm fiat, si velim litteris præstanda percurrere Ibid.
Indicio prosperorum meorum partes amantis implevi 7.92.
Tu mihi adhuc sanitatis tuæ gaudia debes. Ibid.
Vt solidâ fide in notitiam meam veniant, Deorum favor præstabit. Ibid.
Si quid in notitiam tuam æmulus sermo pervexit. 7.100.
Quasi meicum particeps Ibid.
Habitum mentis meæ apud eum plenius exsequaris. 7.105.
Si quid aliud tuis auribus amicorum meorum sermo suggesserit. Ibid.
Sæpè evenit, ut homines tui nec profectionis suæ mihi indicium faciant. 8.11.
Spero de te cognitu laticra, & aures iam felicibus nuncijs paro. 8.31.
Tuorum actuum Eusebius narrator fuit. 8.68.
Dabit tibi iudicij mei non mediocre documentum. 9.4.
Vt me securum de apparatu Prætoriæ functionis facere digneris exhortor. 9.15.
Si promissum maior causa mutabit: id ipsum notitiæ meæ protinus pando, & scire me facito. 8.29.
In avitis penatibus ociari constantior fides attulit. 9.23.
De actibus tuis certum me facere dignata es. 9. 109.
Vbi te scientem doloris mei fecerit. 9 116.
Accuso litteras tuas, quas male credulus desiderio in te meo facturas medicinam putavi. 9.89.
Lactare animum putas dulci nuncio 9.62.
Quæ in meam notitiam pertulisti. 9.133.
Id falsè in aures publicas præsumo perlatum. 10.4.
Silere apud te nequeo. 10.9.
Vbi comperit meo præfatu. 10.20.
Omnia necesse est rursus ad serenitatis vestræ notitiam pervenire. 10.44.
Cupio edoceri, quid facto usus sit de æstimatione sumptuum. 10.45.

Citan-

Citandi. Allegandi.

Anziehen / Citiren / Einführen.

Q*Va eloquentia falsè Deos sustulit, eadem veros inducat.* de Nat. 26.a
Poeta deos libidine furentes induxerunt de N.10.a
Varro inducetur in aliquem locum, si modo erit locus. Att.63.b
Et homo facetus inducis etiam sermonem urbanum. Pro D.231.b
Tiresiam poeta nunquam inducunt deplorantem caecitatem suam. Tusc. 250.b
Inducere fortissimum virum lamentantem Tusc.180.b
Hinc ille Gyges inducitur à Plat. qui &c. Off 9 b

Civitatis. Patriæ.

Statt / Stattrecht bekommen.

O*B eas causas donatus est civitate.* Corn 127.
ille quod in tabulas publicas retulit. Ibid. 129.
Quos Pompeius de consulis sententia sigillatim civitate donavit. Ibid.133.
Bene meritos de Repub. per sapè libertate & civitate donari credebamus. Ibid 135.
Qui se alij dicavit Ibid.136.
Caetera civitates non dubitarunt omnes nostros recipere in suas civitates. Ibid.137.
Qui si illam civitatem essent adepti hanc perdidissent. Ibid.
Qui hanc civitatem retinere vellet, in aliam civitatem se dicavit. Ibid.
Vt ne civem se asciscere aut civitate donare possimus. Ibid.
Ne quis eorum à vobis civis recipiatur. Ibid.138.
Quem populus Romanus Gaditanum recepit civitate. Ibid.
Quid erat cur ex ipso foedere Gaditanum in civitatem nostram recipi non liceret? ibid.140.
O iura praeclara, atq; divinitùs iam inde à principio Romani nominis à maioribus nostris comparata, ne quis nostrum plus quàm unius civitatis esse posset (dissimilitudo enim civitatum varietatem iuris habeat necesse est) ne quis invitus civitate mutetur, néve in civitate maneat invitus Pro Corn 01.
Vt & civitate illum mutatum esse fateretur, & iure civitatis honore dignissimum

mum indicaret. Pro Cor. 63. b. Mutari civitate aliquem. *pro alterius civitatis civem fieri, & commutare civium ius. vulgare genus loquendi minimè est, sic tamen Cicero est locutus.*

Cneus Pompeius de Consilii sententiâ civitatem hu c dedit. Corn. 141.

Virtute adipisci civitatem licet. Ibid. p. 142.

Multi in civitatem recepti ex liberis fœderatisq; populis. Corn 149.

In eodem prudentia fuit in constituendis temperandisq; civitatibus. Acad. Q, lib. 2. p. 4.

Civitate aliquem expellere. Q Tusc. l. 5 p. 490.

Nonne ob eam causam expulsus est patriâ? Ibid.

Ex quibus admodum pauci in patriam revertuntur. Ibid.

Clamandi, Vocis. Vociferandi.

Schreien / Ruffen / Geschrei / Stim erheben / Erschellen.

A*D ravim poscere*. Aul. 2. 5. ✠. 10. h. e. *ad raucedinem usq;. Vide Lexic Plaut.* Ravis.

Quando histrionem cogis, mendico, ravior. Prol ✠. 12. *Vide Lexic. Plaut.*

Quomodo istis clamorem tollis? Curc. 2. 2. ✠. 27.

Partim clamitant me, ut revertatur. Pseud. 5. 1. ✠. 30.

Sed postquam egressa est, illis, quæ sunt intus, clamat de viâ. And. 3. 2.

Vociferatione uti. Pro S R, p. 400.

Nocte intempestâ clamor à vigilibus tollitur. Hæc quantis ab illo clamoribus agebantur Sest. 59.

Obstrepi clamore militum vident Marc. 234.

Quantum potero voce contendam, ut hoc populus Romanus exaudiat. Ligar. 295.

Personabant omnia vocibus ebriorum. Phil 2. p. 378.

Clamorem satis magnum extulerunt. Epistol. Qu. Frat. lib. 12. p 101.

Profundere vocem. Tusc. 187. a

Sed profundendo clamore multitudinis concitata. Pro Flac. p. 149. a

Quo aspectu exterrita clamorem sustulit. de Divinat. libro primo, pag. 183.

Clamorem maiorem cum admiratione edidisset. de Divinat. libro secundo, pag. 232.

Clau-

Claudendi. *Vide etiam* Ædium.

Zuschliessen

P*Essulum ostio obdo.* Eun 3. 5.
Ostium obsera intus. Act. 4. 6.
Consilium illud rectum est, de occludendis ædibus. Act. 2. 7.
Anus obdit foribus pessulum Heaut. 2. 3.
Herus salvator oppesculatas ante fores graditur. Pl. Amph. 3.

Cœcitatis. *Vide* Visûs.

Blind.

E*Rudito homine oculis capto*, de Finibus. libr. 5. pag 274.

Cœli. Aeris. Astrorum.

Himmel/Lufft/Wetter/Stern/Himmels lauff.

I*Ta statim stant signa, neq; nox quoquam concedit die* Amph 1. 1. ℣. 115. & seqq.
In superiore qui habitat cœnaculo. Amph. 3. 1. ℣ 5.
Credo hac noctu Nocturninum obdormivisse ebrium. Nam neq; se septentriones quoquam in cœlo commovent. Neq; se Luna quoquam mutat, atq; uti exorta est semel. Neq; Iugulæ, neq; Aer intersectus inter mare & cœlum. de N. 39 a
Vesperugo, neq; Vergilia occidunt Amphit. 1. 1 ℣. 115.
Pulcerrimâ in regione collocatum esse. de Nat. Deor. lib. 2. p. 73.
Quomodo nunc quidem est, non video quo pacto illa, cui in monte Oétæo, illatæ Lampades fuerunt, ut ait Accius, in domum æternam patris ex illo ardore pervenerit. de Nat. Deor, lib. 3. p. 32.
Video te alta spectare, & velle in cælum migrare Qu. Tuscul libr. 1. p 328.
Privare aliquem spe beatioris vita ibid.
Commutationes temporum quadripartitas ad maturitatem frugum, & temperationem corporum aptas Tusc. 162. b
Quæ commoda percipiuntur cœli temperatione, fœcunditate rerum, de Nat. 28. b

Hos

Hoc temperatio Lunæ cœliq; moderatio efficit de D.128.
Quæ à Luna cæteriq; sideribus cœli temperatio fiat. Ibid.
Sol mens mundi & temperatio. de Som 128 b
Corpore vix sustineo gravitatem cœli huius Att.185 b

Coercendi. Reprimendi.

Innhalten / Abhalten.

Mundus omnia complexu suo coercet, & continet de Nat.37. a.
Restat ultimus, & omnia cingens, & coercens cœli complexus. de Nat. 46 a
Vt nimis redundantes nos & superfluentes iuvenili quadam dicendi impunitate & licentiâ reprimeret, & quasi extra ripas diffluentes coerceret. de Clar.194. b.
Genus est, aqua pluvia nocens: eius generis forma, loci vitio, & manu nocens quarum altera iubetur ab arbitrio coerceri, altera non iubetur. Top.224 a

---

Cogitandi. Perpendendi. Meditandi. Deliberandi. Consilij. Propositi. Considerandi. Expendendi. *Vide etiam* Tit. Animi. & Mentis.

Gedencken / Ersinnen / Bedencken / Gesinnet seyn / Erwegen / Auff etwas vmbgehen / Meynen / Meynung / In sinn komen / Darfür halten / Nachsinnen / Zu muth seyn / Vor die Augen stellen / Betrachten / Nachtrachten / Sich erholen / Ein Muth fassen.

Eneo, quid animi vestri super hac re siet Amph Prol.✝.58.
Numerò mihi in mentem fuit. Amph.11.✝ 25.
Sin aliter sunt animati. Ibid.✝ 54.
Quum in mentem venit Ibid.✝.134.
Quid istuc in mentem est tibi? Amphit.2.2 ✝.78. *Vide Lex*. In. *Tu meum animum ingestas: scis, quid acturus siem* Merc 3.3.✝.11.
Quantò in pectore hanc rem meo magis voluto. Capt 4.2 ✝.1.
Recordatus, multum, & diu cogitavi, argumentaq; in pectus multa institui, atq; in corde meo eam rem volutavi, & disputavi Most.1 2.✝.1.
Venit in mentem de aliquâ re, & alicuius rei Most 1 3.✝.113.
Video quam rem geras, ut me defraudes, ad eam rem affectas viam. Men.4.3 ✝ 15.

Abstitit

Abstitit severâ fronte curam cogitans:pectus digitis pultat, cor credo evocaturus foras. Mil.2.2.✠.47.

Quicquid est incoctum, non expromet, benè coctum dabit. Mil. 2.2. ✠.53.

Cedò calidum consilium citò: Quæ hic est visa, ne fiet, facta infecta uti sient. Mil.2.2.✠.71.&.72.

Multas res in corde meo simitu verso, multum in cogitando dolorem indipisco. Trin.2.1.✠.1.

Hæc ego cùm ago cum meo animo, & recolo. Trin.2.1.✠.24 & 25.

Qui in tantis positus sum sententiis Epid.3.4.✠.84.

Cogitare cum animo suo. Most.3.2.✠.13.

Cogitatè meditari. Mil.3.3 ✠.69.

Ne illis animum inducas credere. And.5.1.

Hæc dum mecum reputo. Eun 3.5.✠ 41.

Egomet mecum inter vias aliam rem ex aliâ cogitare, & ea omnia in peiorem partem. Eun 4.2. ✠.40.

Meâ causâ causam hanc iustam esse animum inducito. Heaut. Prol. ✠. 41.

Alicui aliquid in mentem incidere Phorm.1.3.✠.5.

Eam secum rem rectâ reputabit viâ And.2.6.✠.11.

Et cùm egomet mecum in animo vitam tuam considero Heaut.2.4.✠.5.

Ratio de integro ineunda est mihi. Heaut.4 2.✠.7.

Proin tu dum est tempus, etiam atq; etiam cogita. Eun.1.1.

Haud existumans, quanto labore partum: id est, *haud considerans, perpendens* Phorm. 1 1.

Rem ipsam putemus: id est, consideremus atque examinemus. Adelph. 5.3.

Neq; id putabit, pravum an rectum, quod petet, fiet: id est, non considerabit, aut curabit. Heaut.3.1.

Nunquid vis? mentem vobis meliorem dari. Adel.3 4.

Nunc mihi in mentem venit ex hac re, quod locuta es olim, &c. Hecyr. 4.1.

Sat rectè hoc mihi in mentem venit: id.est, *opportunè* Heaut.5 2.

Mihi veniebat in mentem eius incommodum Phor.4.3.

Vbi in mentem eius adventi venit. Phorm. 1.3.

Ita animum induxerunt, socrus omnes esse iniquas. Sie haltens darfür Hec.2.3.

Vt ne esset spatium cogitandi ad disturbandas nuptias And.1.2.

At mihi istuc non in mentem venerat. Ridiculum! non enim cogitaras: caterum idem hoc tute melius quantò invenisses Thraso Eun.3.1.

Quantò magis magisq; cogito. Je mehr ich dran dencke? Eun.3 3.

Dum rus eo, cœpi rem ex aliâ cogitare, & ea omnia in peiorem partem: quid opus est verbis? dum hæc puto, præterij imprudens villam. Eunuch. 4.2.

Quid venire in mentem nunc possit mihi, qui referam illi sacrilego gratiam? Eun.5.3.

Quid

Quid illi credas animi tùm fuisse, ubi vestem vidit, &c. Eun. 5.7.
Ut aliud ex alio incidit. Heaut. 3.3.
At si scias, quàm cito in mentem veneris Heaut. 4.4.
Mea est sic ratio, & sic animum induce meum. Adel. 1.1.
Hoc tu facito cum animo cogites. Adel. 3.5.
Ni fuissem incogitans: id est, *temerarius.* Ibid.
Venis meditans alicunde ex solo loco, orationem sperat invenisse se, quâ differat te And. 2.4.
Meditata mihi sunt omnia mea incommoda Phor. 2.1.
Hac cùm rationem inias quàm sint suavia, & quàm cara sint. Phorm. 2.1.
Nam herclè ego quoq; id quidem mecum agitans sedulò, inveni opinor remedium huic rei. Phor. 4.3.
Eum esse quaestum in animum induxi maximum Hecyr. Prol.
Lacrumo, quae post hac futura est vita, cùm in mentem venit. Hec. 3.3.
Aliquando tandem huc animum adiungas tuum, quàm longum spatium amandi amicam tibi dedisti est. cogites, hoc consideres. Hec. 4.4.
His rebus nos insinuabimus ad causam ad Herenn. l. 2 p. 44.
Sapè & multùm hoc mecum cogitavi. de Inv. l. 1. p. 133.
Nam cùm nostra Reip. detrimenta considero, & maximarum civitatum veterem animo collige calamitates Ibid.
Convertat animum, & ea ipsa artium genera circumspiciat. de Orat. lib. 1. p. 171.
Multâ cogitatione & animo percurrit. Ibid. p. 3.
Animum pervolere Ibid p. 383.
Nisi admonitio mihi venisset in mentem. Ibid. l. 2. p. 345.
Omni mente in eâ cogitatione curaq; versor. Ibid. 397.
Si quis voluerit animi sui complicatam notionem evolvere. Off. l. 3. 200.
Non fecissem hominis penè infimi mentionem Brut. p. 557.
Cogitatio rerum aliquam complexi. Orat. ad Brut. p. 623.
Omnes eius curas cogitationesq; in eam conferebam Off. l. 1. p. 65.
Pastorum adhuc est informata cogitatio. ad Att. 1. 1.
Aspicere aliquò. Pro Qu p. 33.
Ad rem aspirare, in Verr. p. 215.
Ad eam rem animum oculosq; transferre. in Verr. p. 301.
Si cum animis vestris longo intervallo recordari illius vitam & naturam volueritis Pro A Clu p. 32.
Ad omnem malitiam & fraudem versare mentem suam, hac secum cogitans capit. Ibid.
Homo impurissimus statim cœpit in eiusmodi mente & cogitatione versari Ibid.
Dies omnes ac noctes totâ mente mater de pernicie filij cogitaret. Pro A. Cl. p. 85.
Versentur in animo meo multa & graves cogitationes. Contra Rull. pag. 107.

Id potest in cum animis vestris cogitare contra Rul. p. 127.
Revocare an mum ad aliquid. Pro L. Flac. p 288.
I estris animis & cogitatione comprehendite. Ibid. p. 201.
Circumspicite paulisper mentibus vestris. Pro L Sylla p. 334.
Quod longissimè potest mens mea respicere, & in spatium præteriti temporis, & pueritiæ memoriam recordari ultimam Pro Arch poet. p. 345.
Multa mecum ipse reputavi in Orat post Red p. 395.
Rationibus omnibus subductis summam feci cogitationum mearum. Ep. ad Fam. lib 1. p 24.
Vincam meis officiis cogitationes tuas. Epist. ad Fam. lib. 2. p 79.
A[illegible] cere cogitationem Epist ad. Fam. l. 9 p. 385.
Complexus cogitatione te absentem. Ep ad. Fam. lib 3 p. 84.
M hi ante oculos dies noctesq; versaris Ep ad Fam. l. 14 p 446.
A[illegible] m memoriâ colam Ep ad Fam l. 5 p 489.
Suscipe curam & cogitationem dignissimam virtutis tuæ. Epistol. ad Attic. lib. 3. pag. 262.
De his rebus cogitationem suscipiatis. Epist. Att l. 9 p. 248.
Spe deducebar ad eam cogitationem Ep. Attic. lib. 9. p. 290.
Hæc multò ante meditere 1. 7.
Ea para, meditare, cogita. 2. 4.
Ipsum quidem multos annos, nihil aliud commentor 7. 1.
Ad quem paratus venerat, cum in villâ Metelli complures dies commentatus esset. 12. 2.
Sunt semper omnia homini humana meditata. in Tusc
Attuleras domo meditatum & cogitatum scelus. in Phil.
Nihil feci non diu consideratum, & multo ante meditatum de Arusp.
Hæ mihi literæ iubent ad pristinas cogitationes reverti. Epistol. ad Attic. lib. 9. p. 293.
Meas cogitationes omnes explicavit tibi Ep At. l. 10. p. 312.
Nihil ne cogitatione assequi possum. Ep Att l 11 p. 59.
Magnis cogitationibus impeditus. Epist Att l 15. p 479.
Quod ne in cogitationem quidem cadit d Nat. Deor l. 1 p 11.
Cogitatione aliquid depingere. Acad l. 2. p 27.
Dirigo cogitationes meas non ad illam parvulam Cynosuram. Acad lib. 2. p. 31.
Percipere aliquid cogitatione de Nat Deor l. 1 p 43.
Illud mihi ante tempus nunquam in mentem venit à te requirere. Acad. Qu. l. 1. p. 78.
Hæc mihi in mentem veniebant, quæ dicenda putarem de Nat. Deor. lib. 2. p. 116.
Huc & illuc cogitationem rationem versare Ibid. l. 3. p. 143.
I finitas regiones mente peragrare. de Fin. l 2 p. 17.
In enim animum induces. de Div. l. 2. p. 319.
Vt mihi temporibus illis multum in animo Marius versabatur recordanti. de Divin. l. 2 268.

Cogi-

Cogitationem à consuetudine abducere Qu. Tusc. lib. 1. p. 309.
Crassus quasi colligendi sui caussâ se in Tusculanum contulit. de Or 87. a
Cùm animum se collegit atq; recreauit. Tusc. 160. b
Vocem ab acutissimo sonum usque ad gravissimum sonum recipere, & quasi quodammodo colligere. de Or. 107. a
Tum me, inquit, collegi, verens ne, &c. Att. 278. a
Ipsi se colligerunt admiratione integritatis meæ. & 103 a.
Iudicium tuum magni æstimans, idq; veritus, me ipse collegi. & 478. a
Tamen ut me collegi, cætera facillima videbantur. Ep. 40 a
Collegi ipse me, &c Ep 11. b
Rogo te colliges, virumq; prabeas. Ep. 73. b
Sin aliquid virium fortè collegerit. Ep. 176 a
Quid est autem se ipsum colligere, nisi dissipatas animi partes rursum in suum locum colligere. Tusc. 226. a b
Tute collige aliquid loci, rationi, & consilio da Pro Q 9 b.
Qua cùm intuerer stupens, ut me recepi, quis hic inquam? de Som. 128. b
In primo perterritus somnio, surrexit: deinde cùm se collegisset, &c. recubuit. de D. 92. b
Animum inducere non potui, ut viderem, &c. A. 4 a
Qui potuit animum inducere, ut filium exhæredaret. Pro S R. 27. a
Antonius induxit animum, sibi licere, quod vellet. Att. 228. b
Tu igitur animum poteris inducere, contra ea dicere, &c. de D. 85. a
Tu igitur animum induces, caussam hanc defendere. de D. 117. b
Inducant animum divitias contemnere. Vul. 234. a.
Si extre in exilium animum induxeris. in C 102. a
Inducere animum iacentem amici in spem cogitationemq; meliorem. de Am. 107. a
Age nunc refer animum sis ad veritatem, & considera. Pro Sext. Rosc. 6. a
Referre nunc animum ad hominum figuram. de Or. 159. b
Referre animum ad studia. de Or. 85. a
Referre oculos & animum ad aliquem. Pro Qu. 8. b
Referre se ad studia literarum. Ep. 9 a
Referre adspectum aliquò, de Pro. 77. a
Vt simul ac posita sit caussa, hi abeant, quò se referant. de Or. 119. a
De sententiâ alicuius scribere aliquid Ep. 6. b
Facere aliquid de sententiâ, atq; authoritate alicuius. Pro Cæl. 52 b
Nihil facimus nisi de sententiâ tuâ Att 104. b
C Memmius cuius de sententiâ tota res gesta est. Pro Syl. 177 a
Capere consilium de sententiâ alicuius Att 48. a.
Cùm ei perscriptum esset, ne quid sine Sestij sententiâ ageret. Att. 251. b
De amicorum sententiâ rem defert ad senatum. Pro Mil. 114. a
Non modò non infracto animo erat, sed etiam confirmato & renovato. Post quem. 201 a
Atq; etiam hoc mihi videor videre, esse quosdam. de Inv. 83. b

Te verò Catili quemadmodum sit elusurus, quàm omni ratione iactaturus, videre iam videor. in V. 61 b
Obiurgavi senatum, ut mihi visus sum, summa cum auctoritate. Attic. 15. b
Videor mihi hanc urbem videre subitò uno incendio concidentem. in Catil. 320. b.
In quâ ego nactus (ut mihi videbar) locum resecandæ libidinis, vehemens fui. Att. 16. b
Ut speciem aliquam viderer videre quasi reviviscentis reip. Ep. 49. a
Si quid est in me, quod iam sperare videar, quoniam de Or. 119. b
Nunc Catulo audiente videor debere non tam pugnare tecum, quàm quid ipse sentiam dicere. de Or. 112 a
Quia consilio, ut videmur, bonis utimur. Att. 78. a
Cuius lectus videor esse debere. Att. 132. a
Neq; id facio (ut fortasse quibusdam videor) simulatione. Ep. 10. a
Videor mihi perspicere Ep. 57. a
Sæpe de L. Crasso familiari tuo illo videor audisse de Nat. 23. a
Videor iam te ausurum esse appellare de Cla. 166. b
Si videris tibi me posse conservari. Ep. 257 a
Puero de manu ipsius, quæ tibi videbitur attribuas. Att. 95 b
Tertiè si id quod speciem haberet honesti, pugnaret cum eo, quod utile videretur. Off. 53. b
Hæc consilia Bruto comprehendenda visa. contra Rul. 84. a
Nunc autem mihi visum est de senectute aliquid ad te scribere de Sen 77. a
Propone tibi duos reges, & id animo contemplare Pro Dei. p. 121.
Imago eius ut vos vultis, in animum meum sæpè incurrit. de Nat. Deor. l. 1 p. 44.
Tu animum poteris inducere contra ea, quæ à me disputantur. de Divin. l. 1. p 165.
Animum inducere. Q. Tusc. l. 5. p 462.
Æquitas aratorum commodo & voluntate perpenditur. in V. p. 404.
Rem suo nominis pondere penditote. in V. p. 412.
Cogitatione aliquid complecti. Ibid.
Cogitationibus mollissimis effeminari. Qu. Tusc. l 1. p 335.
Arbitratus sum ad te præscribere ea, quæ mihi veniebant in mentem de Pet. Conf. p. 387.
Traduce cogitationes ad voluptates Q. Tusc. l. 3 p. 392.
Induc in animum ita simulandum esse. de Pet. Conf. p. 99.
Affert ancipitem curam cogitandi. Off. 1. p. 7.
Potest nos in studiis cogitationis, & sine operâ nostrâ continere. 1. Offic. pag. 10
Dubitatio cogitationem significat iniuriæ. 1. Off. p. 14.
Cùm omnia ratione animoq; lustraveris. 1. Off. p. 24.
Curandum est, ut cogitatione ad res quam optimis utamur. 1. Offic. pag. 5. 2.

Qui

Qui omnes cogitationes suas abiecerunt in rem tam humilem, tamq; contemtam de Amic. p. 196.
Venit meditatus alicunde ex solo loco. And. 2. 4.
Num cogitat quid dicat. And. 5 3.
An causam meditari tuam. Deiner gelegenheit nach dencken. Adelph. 2. 1.
Meditor esse affabilis. Dichten Adel. 5. 6.
Meditata sunt mihi omnia mea incommoda Phor. 2. 1.
Instructa sunt mihi corde consilia. Phor. 2. 2.
Multa meditatus modis egomet mecum sum Bacchid. 3.
Omnia in pectore condita sunt, meditati sunt doli docte. Pseud. 4.
Multa cum animo suo volvere Iug c 6.
Ea modo cum animo habere, quibus Iug c. 11.
Ipse longè aliter animo agitabat. Ibid.
Facinus suum cum animo reputans Iug cap. 13.
Quæ ex præcepta parentis agitarem Iug c 14.
Cum pericula considero, & cum sententias nonnullorum ipse mecum reputo. Cat. cap. 52.
Diu noctuq; fatigare animum Iug cap. 70.
Reputare cum animo suo. Ibid.
Alia huiuscemodi animis trahebant Iug. cap. 84.
Postremò hoc in pectus tuum demitte. Iug. 102.
Comperior Bocchum multum animo suo volvere solitum. Iug. 108.
Hæc secum ipse diu volvens Iug. cap. 113.
Secum multa agitare Ibid.
Hæc pensius tecum æstimabis. 1. 34 Symm.
Ponere cogitationes otij sui felicis. 1 58.
Non minùs ingenium tuum, quàm meritum meum cogitans 1 88.
Priusquam reverentiam sublimis sacerdotij, aut longæ ætatis usum, vel conditionem temporis præsentis expenderent. 2. 36.
Allicis cogitationes nostras religione. 2. 86.
Non meditabor tua verba 20.
Cùm vestrum amorem cogito. 3. 21.
Ipse quid statuas, altiùs cogita, & sapienter expende 6. 10.
Itineris ulterioris ambiguum deliberationem sequestre. 6. 76.
Longa me deliberatio habuit, an &c 7. 22.
Cùm molestias urbanas retracto, abesse delectat: eum vos cogitatione contemplor, tædet absentia mea. 7. 70.
Humanæ fortunæ vices cogitans. 8. 40.
Rerum omnium consideratio apud sapientiam tuam viget. 10. 14.
Quæ patribus deliberanda serenitas vestra legavit. 10 21.
Presbyterorum legatio causam nobis non supervacua deliberationis iniecit. 10. 75.

Cognitionis. Cognoscendi. Intelligendi. Experientiæ. Notitiæ. Sciendi. Nosse. Interpretandi. Dignoscendi. Resciscendi.

Erkennen / Wissen / Wissenschafft haben / Verstehen / Erfahren / Versuchen.

V*Bi te aspexerit, narrabit ultrò, quid sese vellet.* Pseud. 2.4. ℣ 61. *Adibo contra M N contollam gradum* Bacch. 3.6 ℣ 6. Sic loquuntur Comici, ubi de noscitatione agitur. Similia exempla apud Plautum sunt. Aul. 5.1. ℣. 6. Rud. 2.3. ℣. 3. Pers. 1 1 ℣. 15 Epid 4 1 ℣ 19.

Ædepol, na tu illorum mores per quam meditatè tenes. Bacch 3.6 ℣. 16.

Rem reperi omnem ex tuo magistro. Ibid ℣. 37.

Omnem rem tenes. Pseud 2.1 ℣. 55.

Satin' hæc tibi sunt plana & certa? satin' hoc meministi, & tenes? Pers. 2 2. ℣. 1.

Ego pol Sauream non novi, neq; qua facie sit, scio Asin 2.2. ℣. 86.

Faciunt na intelligendo ut nihil intelligant. And Prol.

Hoc quid sit? id est, *non intelligo* Andr. 1. 2.

Non herclè intelligo, Davus sum, non Oedipus. Ibid.

Quid hoc? intellextin? an nondum etiam ne hoc quidem? Ibid.

Teneo: id est, *intelligo* Andr. 1.5.

Sat habeo. And. 2.1.

Non rectè accipis. Du verstehest es nit recht And 2 2.

Si te æquo animo fore accipiet: id est, *intelliget.* And 2 3.

Sunt quæ te volumus percontar, quæ quasi per nebulam nosmet scimus, atque audivimus. Pseud. 1.5. ℣. 48.

Omnia experiri certum est, priusquàm pereo. Andr 2.1.

Qui scis ergo istuc, nisi periculum feceris? at istuc periculum in filiâ fieri grave est. And 3.3.

Sine modò. sentiet qui vir siem Er wirds erfahren. Eun. 1 1.

Experimini, in utramq; partem ingenium quid possit meum. Heaut. Prolog.

Istuc volo ergo ipsum experiri Adelph. 2.1.

Experire, non est longum Phorm. 3 2.

Neq; defetiscar unquam adeò experirier Ibid. 4.1.

Mihi usu venit hoc, scio: Ich habs erfahren. Ibid. 1.2.

Factum est periculum Ibid. 2.1.

In experiundo ut essem, i.e *ut experiar.* Hec. Prol.

Nunquam ita quisquam benè subductâ ratione ad vitam fuit, quin res, ætas, usus semper aliquid apportet novi, aliquid moneat 1 &c. id est, *quin expe-*

experientia ipsum semper aliquid d.ceat, quod prius ignoravit. Adelph 5.4.

Eo pacto & gnati vitam, & consi[illegible] *m mium cognosces, & quid facere* [illegible] *hac re te velim* And 1 1.

Haud istuc dicas, si cognoveris vel me, vel amorem meum. And. 4.1.

Vnum cognoru, omnes noru, Phorm 1.5.

Te interea loci cognovi. Eun. 1.2.

Non adverti primò: at postquam aspexi annulum illicò cognovi. Eunuch. 1.2.

Alias cognostis eius fabulas, quaeso hanc noscite Hec Prol.

Inde est cognitio facta, Philumenam esse compressam ab eo. Hec 5 3.

Pernoscite, furtumne factum existimetis, an, &c Adel. Prol.

Ego illius sensum pulchrè calleo Adel 4 1.

Magis, si magis noris Syrum servum, putes ita rem esse. Heaut 5.2.

Age inepte, quasi nunc non norimus nos inter nos, Ctesipho. Adelphus. 2. 4

Senis nostri fratrem Chremem nostin? quid ni? quid? eius gnatum Phadriam? tanquam te. Phorm. 1.2.

Egomet me novi, & peccatum meum Phorm 1.4.

Nec Stilphonem ipsum scire, qui fuerit: quia egens relicta est misera, ignoratur parens, negligitur ipsa Phorm 2.1.

Non novi hominis faciem, at faciam, ut noveris: magnus, rubicundus, &c. Hec. 3 4.

Ego, quid agas, nihil intelligo. And. 4.4.

Vereor ne aliorsum, atque ego feci, acceperit. Eun. 1 2.

Prorsus nihil intelligo, hui, tardus es Heaut 4 4.

Num tu intelligis, quid hic narret? num tu? nil tantundem ego. Phormio. 5. 6.

Qui utramvis comœdiam rectè norit, ambas noverit. And. Prol.

Nam antea qui scire posses, aut ingenium noscere? And. 1.1.

Non satis me pernosti etiam qualis sim, Simo. Andr. 3.2.

Tandem agnosti qui sim And 3.4.

EoS me hunc noris satis, non ita arbitrere. And. 5.4.

Illi te ignorabant Sie kenneten dich nicht. Eun. 5.9.

Erras si id credis. & me ignoras, Clinia. Heaut. 1.1.

Etiam nunc credis te ignorarier, aut tua facta adeò Phorm. 5.7.

Quanquam hac inter nos nupera notitia admodum est. Heaut. 1 1.

Nunc adeò, ut tu sis sciens, nè puerum tollis, iam iam ego: & c. Das solltu wissen/ rc Andr. 4.5.

Nec clam te est, quàm, &c. id est, *scis.* Andr. 1.5.

Sat id scio [illegible]*m.* And. 4. 6.

Scire potest man kans wissen Andr. 5.1.

Ego scibo ex hoc, quid siet. Eun. 4.4.

Vt comperi ex eis, qui ei fuere conscij. Heaut. 1.1.

Hoc primum ut ne quid huius ignores. Heaut. 1.2.

Hinc sciri potest, aut nusquam alibi Heaut. 2. 2.
Nescio alias, me quidem scio semper fecisse sedulò. Heaut. 2. 3.
Etenim quo pacto id fieri soleat, calleo Heaut. 3. 2.
Nescio equidem sed te miror, qui alia tam planè scias: sc. hoc ignorare. Heaut. 5. 1.
Non certum scio. Phorm. 1. 2.
Qui tam audacis facinoris mihi conscius sis. Weil du wol weist / was ich gethan hab. Phor. 1. 3.
Teneo, scio. Phor. 1. 4.
Neq; eius patrem se scire, qui fuerit. Phorm. 2. 2.
Aut scire aut nescire hoc volo. Ich will drauß kommen obs war sey / oder nicht. Phorm. 5. 3.
Multò melius hic quæ fiunt, quàm illic ubi sum assiduè, scio Hecyr. 2. 1.
Neq; adeò me clam est, quàm esse eum graviter laturum credam. Hec. 2. 1.
An temerè quidquam Parmenonem prætereat, quod facto usus sit Hecyr. 5. 4.
Mere hominum evenit, ego ut quod sum nactus mali, prius rescisceres tu, quàm ego, tibi quod evenit boni. And. 5. 6.
Malo coactus, qui suum officium facit, dum id rescitum iri credit, tantisper cavet Adel. 1. 1.
Rescivit omnem rem. Adel. 5. 3.
Vbi comperi ex iis, qui ei fuere conscij Heaut. 1. 1.
Vereor, ne uxor aliquâ hoc rescisceat mea. Phor. 4. 1. & 5. 1.
Placet hoc non fieri itidem ut in Comœdiis, omnia ubi omnes rescisçunt: hic, quos par fuerat rescíscere, sciunt. Hec. 4. 5.
Istum quam primum absolvito te, ne aliquâ ad patrem hoc permanet. Adelph. 2. 4.
Primus sentio mala nostra, primus rescisco omnia: primus porrò obnuncio. Adel. 4. 2.
Cognitioni alicuius rei se dedere. de Div. lib. 1. p. 194.
Constat inter omnes. de Fin. l. 4. p. 227.
Illud tamen exploratum habeto, nihil fieri potuisse sine causâ. de Divin. lib. 2. p. 234.
Cùm ingeniis quibus sumus, cognosco. Pœn. 5. 4. ✝. 12.
Hic noster pater est, hic nos cognovit modò Pœn. 5. 5. ✝. 45.
Eius animum de nostris satis noscimus. Stic. 1. 1. ✝. 4.
De hac mihi satis haud liquet. Trin. 2. 1. ✝. 6.
Rescit omnem rem Adel. 2. ✝. 5.
Cuivis facile scita est. Hec. 3. ✝. 15.
Non sum nescius, quantum susceperim negotij. ad Her. l. 3. p. 67.
Nam neminem vestrum fugit. ad Heren. lib. 4. p. 105.
Non sum nescius inquit Scævola, ista inter græcos dici solere. de Orat. lib. 2. p. 18.
Neq; enim hoc te fallit, Crasse de Orat. l. 1. p. 340.
Causa quæ non recepta, sed innata, neque delata ad me, sed in animâ sensuq;

sensuque adeò penitus affixa, atque insita est. in Verr. p. 546.
Illud me non praterit. pro A Cluent. p. 9.
Alicujus aquitatem animi probè nosse contra Rul. p. 96.
Neque enim quenquam nostrum fugit. pro Leg Mur p. 226.
Non sum nescius. pro L Syll. p 323.
De omnibus constat. pro L. Syll. p. 323.
Nihil te fugere potuit. Ep ad Fam. l. 10. p. 277.
Num quem habuerit de conscijs. ad Heren. l. 2 p. 24.
Non inscij sunt ejus artificij. ad Heren. l. 3 p. 63.
Clarorum hominum scientiam rerum gestarum, vel utilitate vel magnitudine metiri. de Orat. l. 1. p. 270.
Omnium illarum artium penè infinitam vim, & materiam scientiâ & cognitione comprehendit. de Orat. lib. 1 p. 271.
Omnem omnium rerum atque artium scientiam de Orat. lib. p 326.
Si usum rerum percallueris. de Orat. l. 2. p. 386.
Tua scientia excellenti ac singulari non multò plus, quàm nostra relictum est loci. Ep. ad Fam. l. 1. p 44.
In quibus solis scientiam insisse dicimus. Acad. 1. 2. p. 15.
Ipse si nihil scire id unum sciat. Acad Qu. l 1 p. 83.
Stabilem scientiam rerum tenere. de fin. l. 1. p. 122.
Omnem hanc ex Etruriâ scientiam adhibebant. de divinat lib 1. p. 156.
Ad cognitionem rei alicujus omni curâ studioque rapi. de divinat. l. 1 pagin. 201.
Habere insitam quandam vel potiùs innatam cupiditatem scientia. de fin. l. 4 p 213.
Quoniam id vitium ignotum Sergio non fuisset Offic. lib. 3. p. 275
Totos se ad cognitionem rerum transtulerunt. de Orat. l. b. 3. p. 468.
Versatus est in omni fere genere causarum. Brut. p. 565.
Amplectitur maximè cognitionem Acad. l. 2 p. 19.
Si notionem veri & falsi nullum habemus. Acad. l. 5 p 20.
Vt illa cognoscantur oculo sic vel qua visu Acad. l 5. p. 20.
Si satis est ad tollendam cognitionem. Acad. l. 3. p. 30.
Quod nisi cognitum comprehensumque animis haberent. de nat. Deor. l. 2. p. 51.
Cognitionem alicujus rei capere de naturâ Deorum. lib. 2. p 106.
Cognitionem alicui afferre. Qu Tusc. l. 3 p. 400.
Omnes trahimur, & ducimur ad cognitionis, & scientia cupiditatem, in qua excellere pulchrum putamus. Off. 1 p. 10.
Atque illi quorum studia vitaque omnis in rerum cognitione versata est. Off. l. 1. p. 62.
Tamen ab augendis hominum utilitatibus & commodis non recesserunt. Off. l. 1. p. 62.
Non me prateribat. Ep. Fam. l. 10 p 282.
Pansâ amisso, quantum detrimenti Respub. acceperit, non te praterit. Ep. ad Fam. l. 11. p. 328.

Non te fugit. Ep ad Fam. l 11 p 329.
Mihi non est notum Ep. Att l 1 p. 17.
Neque id ipsum certum habeo Ep Att. l. 1 p. 17.
Mihi perspecta est, & integritas, & magnitudo animi tui. Epist. Attic. l. 1. p. 12.
Quàm suspenso animo, & solicito scire averes Epist. Attic lib. 2. p 67.
Quæ cavenda fuerint, & quemodo, te non fugit. Ep. st. Attic. libr. 3. pagina. 101.
Nobis notitia rerum inprimuntur Acad l 2 p 14.
Quod in omnium animis eorum notionem impressisset ipsa natura. de nat. Deor. l 1. p. 20
Quoniam innatas cognitiones habemus. de natur Deor. lib 1 p. 20.
Non eram nescius. Fin l 1 p. 96.
Itaque ajunt hanc quasi naturalem, & insitam in animis nostris inesse notionem. de Fin. 1. p. 108
Dolum malum Aquilius tùm teneri putat, cùm aliud simulatum sit, aliud actum. de N. 75. a.
Iam tenetur venisse cum maximis copiis Pacorum Pathum. Att. 225. b.
Quasi hoc perspicuum sit, constetque inter omnes, esse Deos de N. b. de O. 143. a. Orat. 218. a. Qu Fra 194 b. de Fin. 128 a. id est, *constanter omnes consentiunt.*
Fungi hæc putatis quæ patent? quæ nota omnibus? quæ tenentur. pro Mil. 116. a.
Quando ego conscia mi sum, à me culpam hanc procul esse Ad. 3. 2.
Constat inter omnes. de In 55 a In. A. 180.
Verba sumpta de medio. h e omnibus nota. Or 212. a.
Hæc non sint quæsita ex occulto aliquo genere literarum, sed sumpta de medio & rebus palam per magistratus acta. pro D. 241 a.
Conscium esse alicujus maleficii rei. de O. 192 a.
Vides officium agi meum quoddam, cui tu es conscius in Verrem 229. a.
Nolo viros primarios esse temeritatis & mendacio conscios in Ver 229. a.
Huic tanto facinori tua mens liberalis conscia esse non debuit pro 48. b.
Qui mihi in privatis rebus omnibus conscius est At. 16 a
Non tam præclarum est scire Latinè, quàm turpe nescire. de Clar 177 a.
Omnes qui Latinè sciunt. de Fin 76. a.
Cum Græcè, ut videor, luculenter sciam ibid. 67. a.
Eaque dum animis attentis admirantes excipiunt, fugit eos & prætervolat numerus Orat. 216 b
Maledicto nihil facilius emittitur, nihil lcitiùs excipitur. pro Plan. 271. a.
Ut filiorum extremum spiritum excipere sibi liceret. in Verrem 259. b.
Aliquid ex sermone alicujus memoriâ dignum excipere. de Orat. 93. a.
Nisi si quid ex prætereunte viatore exceptum est, nihil scire possumus. Attic. 9. a.
Adversarij non solùm sententias, sed etiam verba omnia excipere. de Orat. 122. a.

Omnia

Omnia alicujus loquentis verba excipere de D.119 a.
Vt eo tempore ipso m sit qui rumores Afr. canos exciperent, & celeriter ad se deferrent pro Dejo.148.
Ex altero oratione excipere aliud atque ille vult. de Orator. 134.a.
Periculis & laboribus tribuitur quoque qua inferuntur : ut , Cum in me illa flamma illorum temporum conjiciebatur, excepi , & pro patriâ solus exarsi. de Ar. 254. a.
Omnem vim improborum excepi meo corpore. pro Dom.225.b.
Vnum pro universis subire atque excipere omnia tela. de Prov.77.b.
Is omnia tel excipiat necesse est. in V.144 b
Quantum ex tuis literis habeo cognitum 255 a.
Sin eum nondum satis habes cognitum Ep 211.a.
Habere vitam al cujus perspectam. Ep.107 b.
Siculi ad meam fidem, quam habent spectatam jam , & diu cognitam confugiunt. in Verr 56.b.
Vt ante Gal. Sextil. decimas ad aquam deportatas haberent. in Verrem. 155.a.
Itaque hic conversam jam habent demer stratienem suam. in Ver. 230.b.
Orator habeat omnes philosophia notos & tractatos locos. Orat.207.b.
Docemur auctoritate legum domitas habere libidines, coercere omnes cupiditates Or 101 a.
Non habeo ambiguum Ep.173.a.
Habeo expertum Ep 158.b.
Vt habeat paratum, quid quaque de re dicant. Or.122.b.
Cum exploratum habere cœpero, &c. At.275.b.
Quod me hortaris ut absolvam, habeo absolutum Qu 328.b.
Hoc quod intersit, certè habes subductum. Att 83 b.
Hæc & innumerabilia qua collecta habent Stoici. de D.138.a.
Qua non animum meum magis solicitum habent, quàm tuum. Epist. 25. b. 90. a.
Solicitum autem te habeat cogitatio, tùm officij, tùm etiam periculi. ibidem. 96. b.
Sic ergò habeto, salutares, te mihi misisse literas. At.159.b.
Id primum ergò habeto. Ep.216 b.
Vnum hoc sic habeto. Ep.21 a. & 23.a.
Atque hoc sic habeto Qu Fr.299.b.
Neque tamen adhuc habet, quod te accusem Ep.22 a.
Hi sic habeant, quacunque in equite Rom. dignitas esse potest , eam semper in M.Calio habitam esse summam , hodieque haberi ab omnibus. pro Cæl. 38. a.
Illum velim sic habeas, &c Ep 45.a.
Ita statutum habeas, &c. 79.b.
Non semper vulgi judicium cum intelligentium judicio congruit. de Cla. 181 a.
Doctus & intelligens vir. de Fin.94.b.

Existi-

Quam

Quam rem alij in superbiam vertebant. Jug. cap. 82.
Metello jam antea experimentis cognitum erat. Jug cap. 46.
Infantia & impudentia mea Patrem conscium non impudenter elegi. 1.1. Symmach.
Certiores natura habet vindicias benè sentiendi. 1. 15.
Mihi placibilitas tua experiundo probè cognita est. 1 19.
Si sum tibi spectatus ex animo. 1. 21.
Comperi ex tuis litteris. 1. 42.
Et studij mei gnarus. 1. 28.
Habeo compertum. 1. 43.
Accipe rerum capita & summas negociorum. 1. 46.
Certis indicibus secundâ cognovimus. 1 49.
Spectata mihi est in eo quos animi, officij diligentia. 1. 73.
Presumptum aut compertum tenes 1. 79.
Quod te curaturum liquidò habeo compertum 1. 88
Non minore sanè curâ cupio cognoscere, an omnes obsignatas sumseris eo annulo &c. 2. 12.
Non lates. 2. 13.
Amplitudo tua, quæ de me cognitu digna crediderit, accipiet. 2. 21.
Qui sanctum penetral animi tui nesciunt. 2. 34.
Quod tibi & antè compertum est. 2. 50.
Valetudinem tuam tenemus. 2. 86.
Ita fiet, ut tibi cognitio gestorum plena proveniat. 3. 4.
Certo cognovit indicio. 3. 35.
Qui animum meum spectatum habes. 3 45.
Apud me liquet. Ibid.
Hoc ego liquere apud te satis habeo compertum. 3. 46.
Sat est, quod accepisti voti mei indicia. 3. 66.
In aperto est. 3. 91.
Veniet in manus tuas, quid pronunciaverim. 4. 4.
Repertes, & facti hujus me adservisse justitiam Ibid.
Quid de Afrorum dolore amplissimus ordo censuerit, plenè atque apertè Gestorum curialium inspectione cognosces. 4. 4.
Vt fando comperi. 4. 20.
Vt fando didici. 4. 29.
Postquam cognoverit suorum relatu. 5. 64.
Vt vobis possit liquere 5. 70.
Credo sanctæ unanimitati vestræ incomperta non esse. 6. 7.
Quæ ad urbem pertinent, indiculi cohærentis lectione noscetis. 6. 148.
Adverti ex quorundam colloquio. 6. 49.
De quâ si voto apta comperero. 6. 65.
Illa nobis per nuncios incognita non fuerunt. 6. 69.
Vt didici. 6. 76.
Cujus qualitas virtutibus tuis precum lectione pandetur. 7. 49.
Serem desiderij fides supplicationis exponit. Ibid.

Vt

Itineris fecimus. 7.18.
In sacro comitatu esse. 9.8.
Cohærere alicui 9.44.
Patrem tuum Spe uberioris commodi in Galliam secutus fuit. Ibid.
VIRTVTE DVCE, COMITE FORTVNA. 10.3.

Commendandi. *Vide etiam* Laudandi. Epistolarum. Litterarum.

Befehlen / Vertrawen / Vbergeben / Recommendiren / Gut Wort verleyhen / Verschreiben / Commendation Schriffte geben.

ME tuæ commendo, & committo fidei. Eunuch. 5. 2. ỳ. 46.
Qui in tutelam meam studium suum & se in vestram commisit fidem. Hecyr. Prol. 52.
Munus nostrum ornato verbis, quoad poteris, id est, quantum poteris. Eunuch. 2. 1.
Et me & meum amorem & famam permitto tibi: id est, commendo. Heaut. 2. 2.
Meâ commendatione te non delectari patiebar. Epist. ad Fam. l. 7. pagina. 197.
T. Finarium, familiarissimum meum tanto tibi studio commendo, ut majore non possim Epist Famil. lib. 12. p. 378.
Vt intelligat hanc meam commendationem magnum apud te pondus habuisse. Ep. Famil lib. 13. p. 409.
M. Fabium, quòd mihi amicum tuâ commendatione des, nullum in eo factu quæstum Ep. Fam. l. 15. p. 480.
Oratorem meum (sic enim inscripsi) Sabino tuo commendavi Ep. Fam. l. 15. p. 487.
Quamquam tibi præsens commendavi, ut potui, diligentissimè socios Bythyniæ, teque cùm meâ commendatione, tùm etiam tuâ sponte intellexi cupere ei societati, quibuscumque rebus posses, commodare. Epist Fam. libr. 13. pagina. 396.
Quare, mi Cicero, persevera constanter nos conservare, & Sulpitij successori nos de meliori notâ commenda. Epist. Fam l. 7. p. 209.
Tibi re & verbis ostendit meâ commendatione sese valdè esse commotum. Ep. ad Fam. l. 7. p. 199.
Ego renovabo istam commendationem, Epist. ad Famil. libr. 7. pagina. 200.
Gratissimum mihi feceris, si huic commendationi meæ tantum tribueris, quantum cui tribuisti plurimùm Ep. ad Fam. l. 13. p. 407.

Fidem

Fidem meam, vestram commendationem implorare cœpit. Epist. ad Fam. l. 14. p. 463.

Vel me receptam in fidem tuam, à meque etiam tibi commendatam autoritate & auxilio tuo tectum velis esse Epist. Act. l. 15 p. 479

Prima igitur est adolescenti commendatio ad gloriam. Offic. libr. 2. pagina. 91.

Epistolas meas in usum commendationis accipiunt. 1. 19.

Quaso, ut in optimum virum benè consulas 1. 17.

In summâ grat â & honore positurus, si familiari meo, qui has litteras tibi dedit, fructus aliquos pro tantâ in nos sedulitate responderit. 1. 26.

Habes virum dignum te, & per se familiâ consulari. 1. 25.

Iulianum familiarem nostrum tibi allego: simul admoneo, ut cùm causam ejus adventûs agnoveris, juves studium. 1. 32.

Hoc unum beneficium expostulo, ut qui sui emendatione jam nititur, testimonij nostri gratiâ cumulatiùs diligatur. 1. 36.

Facilior in hi cœpit esse ejus commendatio, quem probasti, quàm fuisset incognitis Ibid.

Non novum aut incognitum, sed compertum jam fide, & sedulitatem litis sanctum Victorinum cum meum promptus commendator insinuo. 1 40.

Conciliare alicui amicitias 1 41.

Nunc tibi à me traditur Philosophia candidatus. Ibid.

Hunc tibi in manum, vel magis in animum libens trado 1. 43.

Iulianum sic à te diligi volo, ut probare posse confido Ibid.

Cui ego factum volo, ut mei testimonij fides clareat, & tibi amicus limata probitatis accedat 1 60.

Litteras commendationis alicui ejus prastare 1. 63.

Longùm loqui pro aliquo Ibid.

Commendari à me Episcopum fortè mireris. 1. 64.

Ergò amo Gelasium, mihi jam dudum placitum, tibi me spondente placiturum. 1 66.

Commendarem tibi Anysium, laudabilem virum, nisi in meam amicitiam te auctoris venisset 1. 67.

Cacilianum virum honestum, Laurentium Lavinatium defensorem susceptum commendat officium. 1. 71.

Cui, si nihil conciliationis catera vita honestamenta prastarent, interventus meus gratiam tuam deberet acquirere. Ama ergò hominem placitum mihi & religiosè civitatis commodis obsequentem Ibid.

Amicorum desiderijs operam non negamus, dum justa credimus, qua petuntur: nunc mihi usu venit, qui Bassum optimis viris complacitum, non putavit suffragio deserendum 1. 72.

Meritum tibi hominis dies longior indicabit. Ibid.

Mihi satis est si illi primus aditus spem dederit pleniorem Ibid.

Confido viro Romano optimè in tuo prasidio paratam bona spei copiam 1. 73.

Duabus commendationibus, quarum tibi antiqua cura est, adjuvatur mei testimonij prarogativâ, & sui meriti conscientiâ Ibid.

Nam sedulò judicare audeo, dignum esse, quem pensi habeas; & ne longiùs loquar cujus amicitiâ non graveris. Ibid.

Hunc ut pensi habeas, sperare magis debeo, quàm rogare 1. 75.

Vitalianum clarissimum virum me potius officij gratiâ, quàm in adjumentum suum credo litteras poposcisse 1. 81.

Quotiens viris militiæ notis testimonia deferuntur, decet operam verborum facere compendij, quia nihil negotium est, pro cognitis immorari Ibid.

Abitio fratris nostri Marij, quodam viatico carere non debuit. Debiti etc, quod litteras meas putavi plusculum commendationis habituras, si tibi per eum, quem sanctè atque efficaciter diligis, redderentur. 1. 50.

In eo tanta morum probitas est, ut laudes silere non possim. Itaque virum bonis omnibus meritò suæ sedulitatis acceptum, quæso etiam me precante propensius fovere digneris 1. 93.

Præsta & tuæ famæ, & interventui meo ut has litteras sibi profuisse intelligat. Ibid.

Sanctum Zenonem commendare non debeo, quem scio ad clientelam tuam, & amicitias pertinere. Ibid.

Laudentur incogniti, ut eorum meritis in occulto sita testimonij splendor irradiet. 1. 94.

Cauto opus est, ne impar tanto viro prædicatio; neque eum, cui defertur, æquiparet, & meam operam devenustet. 1. 94.

Habes summam voluntatis meæ, cui si quid commendationis inspiraveris. 1. 95.

Si quando mihi apud amicum, exhibeo operam plus loquendi. Fero igitur ad te nudum de fam... meo Pontigane, sed fidele judicium: quem nisi amore nostro dignum probassem, minimè tuæ traderem. Mens ejus in aperto est, vita spectat ad laudem. 1. 99.

Quare si quid testimonio meo tribuis, nolo dubites, dignum esse, quem diligas, & quem maximis officijs muneris 1. 105.

Certè si examen de eo habere digneris, pronunciabis meis litteris defuisse, quæ in illius meritis invenies redundare Ibid.

Effice, oro te, ut eum fiducia mea non videatur esse frustrata. 1. 106.

Alexander vir ornatissimus, putat honoris suo incrementa præstari, si tuo amore potiatur. 1. 107.

Hæc commendatio maximi testimonij instar habebitur Ibid.

Ego Lucillum meræ modestiæ atque honestatis adstipulor 2. 2.

Hæc ideò commendanda suscepi, quia mores potentis expendens, æqua esse præsumpsi. 2. 10.

Fulcire aliquem litteris suis Ibid.

Agnoscis enim virum de septem montibus, & domi cognitum bonitate generis, & foris ætate militia pro quo mihi apud te loqui longiùs non est necesse 2. 9.

Commendationem alicui præstare. Ibid.

Alicui commendationem, quam prius de se meruit, non negare 2. 14

Modestissimis & tui amantibus viris magis ex usu amicitiæ, quàm in effectum commendationis litteras dedi, ne quid apud te adijcerem jam probatis. 2. 15.

Quis

Quis ergò locus testimonio meo superest, cùm tuo de illis judicio nihil possit accedere Ibid.

Et tamen si cumulum sibi addi plena patiuntur, quasi subintelligant meis precibus circa se auctam tuam gratiam Ibid.

A te, non ut novus subdendus examini, sed ut jam probatus habeatur. 2.16.

Accipe locupletissimum vadimonium meum Premotum, virtute & humanitate conspicuum Ibid.

Hapbestio per te mihi cognitus est, per se probatus. 2.18.

Facoro, ut effectu honoris sui sentiant, pro concordiâ, qua mihi tecum est, quicquid defertur uni, ab utroque deberi. 2.20.

Est vitâ & eruditione liberalium disciplinarum pariter insignis, neque ulli prestantium Philosophorum secundus, ac propterea tuâ familiaritate dignissimus. 2.29.

Pro optimis viris intervenire Ibid.

Iuvare commodum alicujus Ibid.

Commendare judicium suum. Ibid.

Quaeso, ut humanitate, qua clarus es, justas petitiones ingravate auxilio prosequaris. Ibid.

Horus Philosophus vitâ atque eruditione precipuus inter prima numeret domi fortuna, si optimis quibusque jungatur. 2.39.

Filij mei Parthenij adventus nullis postulat commendationum lenocinijs adjuvari. 2.38.

Parcierem de illo testimonij cautionem pramiseram. 2.40.

Quaeso te, ut & sui meriti gratiâ, & in honorem commendationis meae, inter familiarium tuorum praecipuos, atque honorabiles censeatur. 2.39.

Tanta illi est virtus, & utriusque nostrum ex familiaritate fiducia, &c 2.40.

Hunc tibi & sua vita integritas, & merita fraterna commendant. 2.41.

Accedit illi ad prerogativam precatio mea. Ibid.

Sedulò postulo, ut sanctissimo juveni in bonum vertat exhibitionis occasio. Ibidem.

Ut suffragio tuo à me committeretur. 2.43.

Ergò si nihil est quod resistat precantium voluntati, effice, oro te, ut Sexieni apud te prosint & mea verba, & vota multorum Ibid.

Ut nunc frater meus Paonius vadatus opimo testimonij tui munere adire properavit honoris auctorem. 2.45.

Commendarem tibi optimum civem, si posses parvi facere, quem dudum altius protulisti. Ibid.

Adstipulationem requirere. 2.65.

Virtus suâ luce conspicua aversatur auxilium commendationis aliena. Ibidem.

Hac parte pramissâ, optima in amicos fidei ac diligentia virum pracelso animo tuo opto sociare, &c. 2.65.

Parva est commendatio scriptorum meorum, si Leontium familiarem innocens vita bonis quibusque conciliat. 2.67.

Adstipulationis adminicula suo praditus merito non requirit. Ibid.

Abstinere tamen non debeo tali genere litterarum, magis ut amicitia satisfaciam, quàm ei aliquid opis conferam. Ibid.

Tu tantùm pro dignatione quà cl rus es facito noverit gratiam sui meo quoque nomine esse geminatam Ibid.

Primùm est, ut meo suffragio dirigatur. 2. 70.

Hinc patrocinium tui cupio provenire. Ibid.

Commendationem deferre poscentibus ibid.

Considerans, quid mihi amoris d gnera impendere, arbitror Cyriaco domestico meo has litteras profuturas, quibus quaeso, ut commoditatem ejus prompto favore respicias 2. 71.

Valentinianus protector dudum patrimonio culminis tui per me traditus atque commissus. 2. 74.

Futurum reor ut ex praerogativà istius testimonij ad familiaritatem praeclarae unanimitatis tuae, quasi sibi etiam seculo spectatum accedat 2. 72.

Amor tuus in Demitium notus & validus ademit mihi commendandi ejus laborem: pro quo hoc tantum dixisse sufficerit, mihi quoque eundem pri cà familiaritate conjungi 2. 76

Commendatum mihi à fratre meo Hilario virum devotissimum Titianum, quo alio possum beneficio munerari, quàm ut eum sancto pectori tuo non aspernandum pre atur insinuem? 2. 80.

Multi à me conciliationem litterarum poposcerunt. 2. 28.

Hunc ita spectatum mihi atque conjunctum, jussis tuis negare non potui Suscipe igitur amantissimum nostri eo animo quo rogasti. 2. 85.

Notitia commeantium postulavit, ut commendationem eorum adjecta pagina proficiat. 2. 89.

Quod me expetendi planè & ambiendi viri familiaritate decorasti 2. 90.

Adijcient sedula salutationis officijs commendationem viri inter optimos quosque numerandi. 3. 3.

Laborantibus commendatio una sufficit 3. 31.

Etsi Dorotheus probatus est; cupio tamen, ut cum majorem in modum judicij mei praerogativa conciliet 3. 32.

Consentaneas sanctis moribus suis de me litteras postulavit. 3. 36.

Diarius tuo patrocinio tradi meo optavit oratu. 3. 37.

Alicujus usui commodare. Ibid.

Superforanei laboris est, commendare conspicuos, ut si in sole positis facem praeferas, & accensu luminum claritudinem diei gestias adjuvare. 3. 48.

Tu Posthumianum fratrem nostrum juvenem de summatibus meo nomine diligas Ibid.

Qui à te in bonam partem creditus tantum praerogativae attulit, ut si foret iam omnibus probatus. 3. 49.

Dignus planè talis viri testimonio: quod tum illi ad commendationem sui tribueris, existimaris hoc alijs, quibus commendatus est, praestitisse Ibid.

Poscenti litteras officij huius operam non negavi 3. 53.

Accipe planius, quid velim d cere. 3. 58.

Testimonij nostri vacuus abire non debuit. 3. 62.

Suscipe illum diligendum. Ibid.

Ama Flavianum dominum & filium meum, quantum mi velle interpretaris. 4. 39.

Spectatæ frugis viros apud te debeo commendare, quia præcipuum munus est, ut tuis amicitiis inserantur 4. 46.

Suscipe, quæso te, ortu & moribus facilè summates, eosque in primore congressu penetrali familiaritate dignare. Ibid.

Vereor, ne quid amori tuo in filium derogem; quem non decet iuvari apud te per suffragium conciliationis alienæ. 4. 47.

Litteras nonnullis humanitate præstamus. Has Basso domino & fratri meo, iusto amore detulimus. 4. 48.

Huic ad promerendum favorem tuum, non solùm ipsius prebitas, sed etiam cõmendatio mea aditum debet aperire. 4. 53.

Res postulat, ut, salute præfatâ, florentissimæ indoli eius testimonium feram. 4. 56.

Iuvari apud te sermonis nostri conciliatione voluerunt. 4. 62.

Annue quæso longùm peregrinatis, & electionis, & precis iustam benignitatem. Ibid.

Hinc fit, ut quisque sua patria magistratus mea commendationis opem postulet. Ibid.

Mihi fiducia suborta est pro fratre meo Semmatio supplicandi. 4. 67.

Cui hac ipsa recepti officij commendatio apud te debet esse suffragio. 5. 24.

Amicum meum ad Brutios revertentem litteris credidi prosequendum, ut illi commendationis aliquid exhiberem. Quæso te, ut illi defensio plena preveniat. 5. 29.

Propinquam sancti Asclepiadis Philosophi absque litteris meis par non fuit. 5. 31.

Merita illius poposcerunt, ut ad curam præclari viri pertinens tuo patrocinio traderetur. Ibid.

Amicis iusta cupientibus usui esse debemus. 5. 39.

Quæso, ut prærogativam sacri testimonii te adnitente mereatur. Ibid.

Communis verecundia non sinit testimonio carere militia. Ibid.

Quæso, votis eius benignus arrideas: ne aut meum testimonium pro nihilo habitum iudicetur, aut spebus illius inanis exitus illudat. 5. 48.

Benè cognitis ac probatis commendatio prompta debetur, ut ad notitiam bonorum sub honestâ adstipulatione perveniant. Ibid.

Adolescens multorum gratiâ viget. Ibid.

Hoc mihi munus lubens attribue, ut merita, quæ suis apud te fundavit obsequiis, sentiat meo favore crevisse. 5. 53.

Fratri nostro Helpidio, nonnihil petitio mea commendationis adiiciet. Ibidem.

Exstrue, quæso te, novis erga amicum beneficiis veterem diligentiam. Ibid.

Non indecorum putavi, benè cognitum prosequi testimonio litterarum. 5. 55.

Nec generositas tua de eius amore debet dubitare, quem videt nobis adstipulantibus approbari. Ibid.

Hac

Hæc quidem satis pro Ammonio dicta sint Ibid.

Spem futuræ pro eo actionis non levi apud amicos commendatione solidaveram. 5.58.

Omnes qui tuo aditu cupiunt sublevari, non tamen cæteris sunt unam ineunda gratia, cum me adstipulatore nituntur 5.60.

Tuere aquaposcentem, & humanitatis tua latius expende famam Ibid.

Religiani amici mei filius & ipse sua honestate intuitu probatus, dudum tibi litteras meas quibus commendaretur, exhibuit 5.72.

Secunda adstipulationis auxilium, utpote tam cognitus non requirit. Ibidem.

Promptè favendum est honesta cupientibus, ut probabiles voluntates alsene etiam iuventur admisu. 5.75.

Opus indignum esse non patior Felicem sanctissimam iuvenem ad electiora tendentem Ibid.

Prosequor litteris civem amicumque communem: cuius bona, quia iudicio tuo nota sunt, non requirunt assertionem. Admoneo tamen te, ut in gratiam meam validius diligatur, meique apud te curam vigere documenta auxili circa se amoris intelligat 5.80.

Vt amicum meum testimonii adstipulatione prosequerer, est enim eius industria atque probitatis, ut favorem tuum iure mereatur. Pro quo ego petitor accedo. 5.84.

Hominibus meis adminicula favoris impendis. 5.91.

Suscipe vicem meam, ut qui nunc à nobis necessitate divulsi sunt, animum se meum in te reperisse latentur. 6.21.

Saprisius vir ornatus ac mihi familiaris diligentiam sancta unanimitatis tua sine adstipulatore meruisset 6.24.

Quia primi aditus sermo commendat incognitos, facilitatem sibi promerenda familiaritatis tua per me optavit aperiri. Ibid.

Cupidissimum tui ebvio amore suscipias, & amicitiam postulatam non in longi usus tentamenta procrastines, sed statim paris voluntate desiderio adventatis occurras. Ibid.

Si quid parentis testimonio tribuis, adultam mox apud te religionem primus aditus inveniat; eamque continuò experiatur facilitatem tui pectoris, quã scit nunquam delatam esse novitati. 6.25.

Hunc in amicitiam tuam tanquam mystagogus induco, atque in mercipio esse dignum, quem diligas. Ibid.

Vberius scribendum est si commendentur incogniti. Iustini autem gratissimi atque honestissimi viri antiqua nobiscum familiaritas, conciliationis adminiculum non requirit, &c. 6.27.

Vir clarissimus Principius genere & probitate conspicuus, commendationem non requirit alienam 6.31.

Tui quoque en se amoris atque indicii testimonio gloriatur. Ibid.

Huius bona latius explicarem, nisi esset opera redundantis cunctis nota replicare. Ibid.

Existimator doctus & intelligens de Cla. 195. a.

Qua non modò istum hominem ingeniosum & intelligentem, verum etiam queminus nostrum, quos iste idiotas appellat, delectare possent. in V. 200. b.

Qui teretes aures habent, intelligensque judic um de Op 244. a.

Nihil non intelligens intelligente præstantius est de Vn. 196. b.

Intelligens dicendi existimator. de Cla 182. a.

Erat & cupidus voluptatum, & cuiusvis generis ejus intelligens & copiosus. de Fin. 78 a.

Intelligentia est, per quam animus perspicit. de In. 82.

Dum intell gentiam in animo, animum conclusit in corpore. de Vn. 196 b.

Cùm in æthere astra gignantur, consentaneum est, in his sensum inesse & intell gentiam de N. 34. a.

Pars animi, quæ rationis atque intelligentiæ sit particeps de Divin. 95. a.

Quod intelligentia & ratione comprehenditur in V. 193. b.

Nam & communis intelligentia nobis notas res efficit, easque in animis nostris inchoavit ut honesta in virtute ponantur, in vitiis turpia. de Leg. 165. a.

Quod quædam anim alis intelligentia per omnia permeet. Acad. 30. a.

Neptunum esse animum cum intelligentiâ per mare pergentem 1 a.

In eas imagines mentem intentam, infixamque nostram intelligentiam capere quid sit Deus de N 11. b.

Plato ait ideas semper esse, ac ratione, & intelligentiâ contineri. Or. 197. b.

Philosophi tollunt astutias, quatenus ratione & intelligentiâ tenere possunt. Off. 65 b.

Mens simplex fugere intelligentia nostra vim ac notionem videtur. de Natur. 7. b.

Quod longissimè sit ab imperitorum intelligentiâ sensuq; disjunctum. de Orat. 86. a.

Definire aliquid ad commune judicium, popularemq; intelligentiam accommodare Or. 207. b.

Omnes, qui ex omni ætate hâc in civitate juris intelligentiam habuerunt. in A. 225. a.

Tamen fretus intelligentiâ vestrâ, breviùs disseto, quàm caussa desiderat de N. 11. b.

Quid confestbunc quo studio & quâ intelligentiâ esse in rebus rusticis. pro S. Rosc. 25. a.

Quid de gustatu & odoratu loquar? in quibus intelligētia etsi vitiosa est, quadam tamen, &c. Acad. 6. b.

Proponenda quædam quasi mrventia sunt, quæ nos magis ad cognitionem intelligentiamque convertant. Tusc. 241. a.

Simul autem cæpit intelligentiam vel notionem potiùs, quam appellant ἔννοιαν illi, viditque &c. de Fi. 94. b.

Difficilis est animi, quid aut qualis sit intell gentia. Tusc. 159 a.

Ex his Bacchus cum cætera, tùm maximè benignitatem & studium Sullæ lubens accepit. Jug. 164.

Quam

Quam rem alij in superbiam vertebant. Jug. cap. 82.
Metello jam antea experimentis cognitum erat. Jug cap. 46.
Infantia & impudentia mea Patrem conscium non impudenter elegi. 1. 1. Symmach.
Certiores natura habet vindicias benè sentiendi. 1. 15.
Mihi placibilitas tua experiundo probè cognita est. 1. 19.
Si sum tibi spectatus ex animo. 1. 21.
Comperi ex tuis litteris. 1. 42.
Es studij mei gnarus. 1. 28.
Habeo compertum. 1. 43.
Accipe rerum capita & summas negociorum. 1. 46.
Certis indicibus secunda cognovimus. 1 49.
Spectata mihi est in eo quies animi, officij diligentia. 1. 73.
Præsumptum aut compertum tenes 1. 79.
Quod te curaturum liquidò habeo compertum 1. 88
Non minore sanè curâ cupio cognoscere, an omnes obsignatas sumseris eo annulo &c. 2. 12.
Non latet. 2. 13.
Amplitudo tua, quæ de me cognitu digna crediderit, accipiet. 2. 21.
Qui sanctum penetral animi tui nesciunt. 2. 34.
Quod tibi & antè compertum est. 2. 50.
Valetudinem tuam tenemus. 2. 86.
Ita fiet, ut tibi cognitio gestorum plana proveniat. 3. 4.
Certo cognovit indicio. 3. 35.
Qui animum meum spectatum habet. 3 43.
Apud me liquet. Ibid.
Hoc ego liquere apud te satis habeo compertum. 3. 46.
Sat est, quod accepisti voti mei indicia. 3. 66.
In aperto est. 3. 91.
Veniet in manus tuas, quid pronunciaverim. 4. 4.
Reperies, & facti hujus me adservisse justitiam Ibid.
Quid de Afrorum dolore amplissimus ordo censuerit, plenè atque apertè Gestorum curialium inspectione cognosces. 4. 4.
Vt fando comperi. 4. 20.
Vt fando didici. 4. 29.
Postquam cognoverit suorum relatu 5 64.
Vt vobis possit liquere 5. 70.
Credo sanctæ unanimitati vestræ incomperta non esse. 6. 7.
Quæ ad urbem pertinent, indiculi cohærentis lectione noscetis. 6. 148.
Adverti ex quorundam colloquio. 6. 49.
De quâ si voto apta comperero. 6. 65.
Illa nobis per nuncios incognita non fuerunt. 6. 69.
Vt didici. 6. 76.
Cujus qualitas virtutibus tuis precum lectione pandetur. 7. 49.
Seriem desiderij fides supplicationis exponit. Ibid.

Vt

Vt fando comperi 7.16.
Ex ipso latius audies 7.46.
Intelligo diligentiam, quam sanctæ domui tuæ defero, nimium tibi esse compertam 7.68.
Puto jam liquere tibi. 7.86.
Præsumptum teneo 7.101.
Certum habeo. 7.118.
Adde, si placet, quod ante postulatum tenes. 7.122.
Ego quidem non ex his primùm litteris, quod de me sentias, scio 8.46.
Compertum habeo. 8.1.
Secunda de aliquo cognoscere. 8.3.
Valere vos didici 8.14.
Vidi ex litteris nuper mihi redditis religiosum pro nobis animi tui gaudium, & apertissimè deprehendi, &c 8.29.
Certum habeo 8.74.
Si tua voluntatis sumat indicium. 9.31.
Credo te fando aut lectione didicisse. 9.44.
Constat imperantibus vobis 10.29.
Arcana omnium pectorum possidetis Ibid.
Vbi ad sacras perennitatis Vestræ aures recitata pervenerint. 10.45.
Postquam ad cognitionem meam ventum est Ibid.
Cùm mihi prius S. Eulaliæ innotuisset adventus 10.78.
Vt universis liqueat 10.80.

Colligendi. Acquirendi. Condendi. Thesaurizandi.

Samlen / Hindersich legen / Geld auffbringen / Zu Hauff bringen / Zu wegen bringen.

Serere, percipere & condere fructus. de Sen 81.b.
Scientia condendi ac reponendi fructus. de N 57 b.
Vt esset locus comparandis condendisque fructibus. contra Rullum 83.b.
Neque homines murium ac formicarum caussa frumentum condunt. de N. 57.b.
Crassus pollicitus est, se jus civile, quod nunc diffusum, & dissipatum est, in certa genera coacturum. de Orat. 111.a.
Interea dum hæc, quæ dispersa sunt, coguntur. Ibid. 100. b.
Itaque non amplius XIV. cohortes Nuceriam coegi. At. 130.
Neminem coegeris: ipsi convenerint suâ sponte. pro Cæcinn. 196.a.
Quæ si copia in unum locum coacta fuerint. Att. 150. b.
Vt reliqua copia omnes Brundusium cogerentur. ibid. 129. b.
Cogere homines armatos. pro Cæc. 190. a.

Ut nec duces simus, nec agmen cogamus. At. 243 b.
Sed omnibus in unum locum coactis scriptoribus de In 62 b.
Recordare cetera, quàm cùm senatum cogeretis Ep 60. a.
Catonem ipsâ curiâ solebat legere, dum senatus cogeretur. de Fin 9 a.
Marcellus me rogavit, ut cogerem medicos: coegi & vestigio eò sum profectus? Ep. 56 a.
Aer extenuatus in sublime fertur, concretus autem in nubem cogitur. de N. 46. a.
Multa sunt ex quibus effici cogique possit. &c. de N. 66. a.
Ex quibus, id quod volumus, efficitur & cogitur. de Leg. 176. a.
Hic tom; lex non est infirma: aliud enim quàm cogebatur illatum est. de In. 58. b.
Hecc cogere volebat falsas literas esse. Brut 91. b.
Idemque tu plurimum operæ, studij, diligentiæ, laboris, ad conficiendum reditum meum contulisti. At. 52. b.
Reditum si me tantum amas, quantum certè amas, hominibus confice. Ep. 132. b.
Exercitum conficere pro Pomp. 15. b At. 125 a.
Bibliothecam conficere At. 48. b.
Pecuniam conficere. contra Rull. 72. b.|pro Flac. 163. pro Syll. 150 a.

Comitatûs.

Geferte/Leytten/Begleitten.

Supremum habuisti comitem consilijs tuis. Pseud. 1. 1. ✠ 15.
Comites sequuti scilicet sunt virginem. Eunuch. 2. 3 ✠. 54.
Stipatus semper sicarijs, septus armatis, munitus indicibus fuit. Sest. 48.
Non usitatâ frequentiâ stipati sumus. Mil 222.
Cum uxore vectus est in rhedâ vulgi magno impedimento, & muliebri delicatoque ancillarum puerorumque comitatu. Mil. 233.
Praebere sese alicui mirificum comitem. Epist. ad Fam. libr. 1. p. 21.
Ejus fugâ comitem me adjungerem Ep. Att. l 9. p 284.
Periculorum & discriminum comites alicui adjungere. de Nat. Deor. l. 2. p. 116.
Eorum est habendus ad summam naturâ bonum optimus beatissimusque comitatus. de Amic. p 214.
Mirificum me tibi comitem praebuissem 1. 9.
Ad eorum caussam me adjungerem Ibidem.
Nisi fortè in sylvam Apollinem continuaris. 1. 53 Symm.
Me in sylvis Laurentibus continuatus est 4. 44.
Quorsum est ità inquies? ut fratrem meum Florentinum peregrinationi meæ cohaerere patiarn. 5. 98.

Itineris socius. 7. 18.
In sacro comitatu esse. 9. 8.
Cohaerere alicui 9. 44.
Patrem tuum Spe uberioris commodi in Galliam secutus fuit. Ibid.
VIRTVTE DVCE, COMITE FORTVNA. 10. 3.

Commendandi. *Vide etiam* Laudandi. Epistolarum. Litterarum.

Befehlen / Vertrawen / Vbergeben / Recommendiren / Gut Wort verleyhen / Verschreiben / Commendation Schrifft geben.

ME tua commendo & committo fidei. Eunuch. 5. 2. ỳ. 46.
Qui in tutelam meam studium suum & se in vestram commisit fidem. Hecyr. Prol 52.

Munus nostrum ornato verbis, quoad poteris, id est, quantum poteris. Eunuch. 2. 1.

Et me & meum amorem & famam permitto tibi: id est, commendo. Heaut. 1. 2.

Meâ commendatione te non delectari patiebar. Epist. ad Fam. l. 7. pagina. 197.

T. Finarium, familiarissimum meum tanto tibi studio commendo, ut majore non possim Epist Famil. lib. 12. p. 378.

Vt intelligat hanc meam commendationem magnum apud te pondus habuisse. Ep. Famil lib. 13. p. 409.

M. Fabium, quòd mihi amicum tuâ commendatione des, nullum in eo facio quaestum Ep, Fam. l. 15. p. 480.

Oratorem meum (sic enim inscripsi) Sabino tuo commendavi Ep. Fam. l. 15. p. 487.

Quamquam tibi praesens commendavi, ut potui, diligentissimè socios Bythyniae, teque cùm meâ commendatione, tùm etiam tuâ sponte intellexi cupere ei societati, quibuscumque rebus posses, commodare. Epist Fam. libr. 13. pagina 396.

Quare, mi Cicero, persevera constanter nos conservare, & Sulpitij successori nos de meliori notâ commenda. Epist. Fam l. 7. p. 209.

Tibi re & verbis ostendit meâ commendatione sese valdè esse commotum. Ep. ad Fam. l. 7. p. 199.

Ego renovabo istam commendationem, Epist. ad Famil. libr. 7. pagina. 200.

Gratissimum mihi feceris, si huic commendationi meae tantum tribueris, quantum cui tribuisti plurimùm. Ep. ad Fam. l. 13 p. 407.

Fidem

Fidem meam, vestram commendationem implorare cœpit. Epist. ad Fam. l. 14. p. 463.
Vel me receptam in fidem tuam, à meque etiam tibi commendatam autoritate & auxilio tuo tectum velis esse Epist. Att. l. 15. p. 479
Prima igitur est adolescenti commendatio ad gloriam. Offic. libr. 2. pagina 91.
Epistolas meas in usum commendationis accipiunt. 1. 19.
Quæso, ut in optimum virum benè consulas 1. 17.
In summâ grat â & honore positurus, si familiari meo, qui has litteras tibi dedit, fructus aliquis pro tantâ in nos sedulitate responderit. 1. 26.
Habes virum dignum te, & per te famili à consulari. 1. 25.
Julianum familiarem nostrum tibi allego, simul admoneo, ut cùm causam ejus advenisse agnoveris, juves studium 1. 32.
Hoc unum beneficium expostulo, ut qui sui commendatione jam nititur, testimonij nostri gratiâ cumulatiùs diligatur. 1. 36.
Facilior mihi cœpit esse ejus commendatio, quem probasti, quàm fuisset incognitis. Ibid.
Non novum aut incognitum, sed compertum jam fide, & sedulitate mihi sanctum Victorem am cum meum promptus commendator insinuo. 1. 40.
Conciliare alicui amicitias 1. 41.
Nunc tibi à me traditur Philosophia candidatus. Ibid.
Hunc tibi in manum, vel magis in animum libens trado 1. 43.
Julianum sic à te diligi volo, ut probare posse confido Ibid.
Cui ego factum volo, ut mei testimonii fides clareat, & tibi amicus limata probitatis accedat 1. 60.
Litteras commendationi alicujus præstare 1. 63.
Longiùm loqui pro aliquo Ibid.
Commendari à me Episcopum fortè mireris. 1. 64.
Ergò amœ Gelasium, mihi jam dudum placitum, tibi me spondente placiturum. 1. 66.
Commendarem tibi Anysium, laudabilem virum, nisi in meam amicitiam te auctoris venisset 1. 67.
Castlianum virum honestum, Laurentium Lavinatium defensorem susceptum commendat officium. 1. 71.
Cui, si nihil conciliationis cætera vita honestamenta præstarent, interventus meus gratiam tuam deberet acquirere. Ama ergò hominem placitum mihi & religiosè civitatis commodis obsequentem Ibid.
Amicorum desiderijs operam non negamus, dum justa credimus, quæ petuntur; ut nunc mihi usu venit, qui Bassum optimis viris complacitum, non putavit suffragio deferendum 1. 72.
Meritum tibi hominis dies longior indicabit. Ibid.
Mihi satis est si illi primus aditus spem dederit pleniorem Ibid.
Confido viro Romano optimo in tuo præsidio paratam bonæ spei copiam 1. 73.
Duabus commendationibus, quarum tibi antiqua cura est, adjuvatur mei testimonij prærogativâ, & sui meriti conscientiâ Ibid.

Z. *Nam*

Nam sedulò judicare audeo, dignum esse, quem pensi habeas; & ne longùm loquar cujus amicitiâ non graveris. Ibid.

Hunc ut pensi habeas, sperare magis debeo, quàm rogare. 1.75.

Vitalianum clarissimum virum misi potius officij gratiâ, quàm in adjumentum suum credo litteras profuisse 1.81.

Quotiens viris militia notis testimonia deferuntur, decet operam verborum facere compendij, quia nihil negocium est, pro cognitu immorari Ibid.

Abitio fratris nostri Marij, quodam viatico carere non debuit. Debito, quòd litteras meas putavi plusculum commendationis habituras, si tibi per eum, quem sanctè atque effusè diligis, redderentur. 1.90.

In eo tanta morum probitas est, ut laudes silere non possim. Itaque virum bonis omnibus meritò sua sedulitatis acceptum, quaeso etiam me precante propensius fovere digneris 1.93.

Praeda & tua fama, & interventui meo ut has litteras sibi profuisse intelligat. Ibid.

Sanctum Zenonem commendare non debeo, quem scio ad clientelam tuam, & amicitias pertinere. Ibid.

Laudentur incogniti, ut eorum merita in occulto sita testimonij splendor irradiet. 1.94.

Cauto opus est, ne impar tanto viro praedicatio, neque eum, cui defertur, aequiparet, & meam operam devenustet. 1.94.

Habes summam voluntatis meae, cui si quid commendationis inspiraveris. 1.95.

Si quando mihi apud amicum, exhibeo operam plus loquendi. Fero igitur ad te nudum desiam litteri meo Pontegano, sed fidele judicium: quem nisi amore nostro dignum probassem, minimè tuo traderem. Mens ejus in aperto est, vita spectat ad laudem. 1.99.

Quare si quid testimonio meo tribuis, nolo dubites, dignum esse, quem diligas, & quem maximis officijs muneres 1.104.

Certè si examen de eo habere digneris; pronunciabis meis litteris defuisse, quae in illius meritis invenies redundare Ibid.

Effice, oro te, ut eum fiducia mei non videar esse frustrata. 1.106.

Alexander vir ornatissimus, putat honori suo incrementa praestari, si tuo amore potiatur. 1.107.

Hac commendatio maximi testimonij instar habebitur Ibid.

Ego Lucillum mera modestia atque honestatis adstipulor 2.2.

Hec dedi commendanda suscepi, quia mores petentis expendens, aequa esse praesumpsi. 2.10.

Fulcire aliquem litteris suis Ibid.

Agnoscis enim virum de septem montibus, & domi cognitum bonitate generis, & foris aetate militia pro quo mihi apud te loqui longùm non est necesse 2.9.

Commendationem alicui praestare. Ibid.

Alicui commendationem, quam prius de se meruit, non negare 2.14.

Modestissimus & tui amantibus viris magis ex usu amicitiae, quàm in effectum commendationis litteras dedi, ne quid apud te adjicerem jam probatis. 2.15.

Quis

Quis ergò locus testimonio meo superest, cùm tue de illis judicio nihil possit accedere Ibid.

Et tamen si cumulum sibi addi plena patiuntur, quaeso, subintelligant meis precibus circa se auctam tuam gratiam Ibid.

A te, non ut novus subdendus exâmini, sed ut jam probatus habeatur. 2.16.

Accipe locupletissimum vadimonium meum Promotum, virtute & humanitate conspicuum Ibid.

Hephestio per te mihi cognitus est, per se probatus. 2.18.

Facere, ut effectu honoris sui sentiant, pro concordiâ, quae mihi tecum est, quicquid defertur uni, ab utroque deberi. 2.20.

Est vitâ & eruditione liberalium disciplinarum pariter insignis, neque ulli praestantium Philosophorum secundus, ac propterea tuâ familiaritate dignissimus. 2.29.

Pro optimis viris intervenire Ibid.

Iuvare commodum alicujus Ibid.

Commendare judicium suum. Ibid.

Quaeso, ut humanitate, qua clarus es, justas petitiones ingravato auxilio prosequaris. Ibid.

Horus Philosophus vitâ atque eruditione praecipuus inter prima numeret domi fortuna, si optimis quibusque jungatur. 2.39.

Filij mei Parthenij adventus nullis postulat commendationum lenocinijs adjuvari. 2.38.

Parcierem de illo testimonij cautionem praemiseram. 2.40.

Quaeso te, ut & sui mariti gratiâ, & in honorem commendationis meae, inter familiarium suorum praecipuos, atque honorabiles censeatur. 2.39.

Tanta illi est virtus, & utriusque nostrum ex familiaritate fiducia, &c 2.40.

Hunc tibi & sua vita integritas, & merita fraterna commendant. 2.41.

Accedit illi ad praerogativam precatio mea. Ibid.

Sedulò postulo, ut sanctissimo juveni in bonum vertat exhibitionis occasio. Ibidem.

Vt suffragio tuo à me committeretur. 2.43.

Ergò si nihil est quod resistat precantium voluntati, effice, oro te, ut Sexieni apud te prosint & mea verba, & vota multorum Ibid.

Vt nunc frater meus Paonius vadatus opimo testimonij tui munere adire properavit honoris auctorem. 2.45.

Commendarem tibi optimum civem, si posses parvi facere, quem dudum altius protulisti. Ibid.

Adstipulationem requirere. 2.65.

Virtus suâ luce conspicua aversatur auxilium commendationis alienae. Ibidem.

Hac parte praemissâ, optimae in amicos fidei ac diligentiae virum praecelso animo tuo opto sociare, &c. 2.65.

Parva est commendatio scriptorum meorum, si Leontium familiarem innocens vita bonis quibusque conciliat. 2.67.

Adstipulationis adminicula suo praeditus merito non requirit. Ibid.

Abstinere tamen non debeo tali genere litterarum, magis ut amicitiæ satisfaciam, quàm ei aliquid opis conferam. Ibid.

Tu tantùm pro dignatione, quâ clarus es facito noverit gratiam sui meo quoque nomine esse geminatam Ibid.

Primùm est, ut meo suffragio dirigatur. 2. 70.

Hinc patrocinium tui cupio provenire. Ibid.

Commendationem deferre poscentibus ibid.

Considerans, quid mihi amoris dignera impendere, arbitror Cyriaco domestico meo has litteras profuturas, quibus quæso, ut commoditatem ejus prompto favore respicias 2. 71.

Valentinianus protector dudum patricinio culminis tui per me traditus atque commissus. 2. 74.

Futurum reor ut ex prærogativâ ipsius testimonij ad familiaritatem præclaræ unanimitatis tuæ, quasi tibi etiam seculo spectatus accedat 2. 72.

Amor tuus in Denitium notus & validus ademit mihi commendandi ejus laborem: pro quo hoc tantum dixisse sufficerit, mihi quoque eundem pristinâ familiaritate conjungi 2. 76

Commendatum mihi à fratre meo Hilario virum devotissimum Titianum, quo alio possum beneficio munerari, quàm ut eum sancto pectori tuo non aspernandus præ ater insinuem? 2. 80.

Multi à me conciliationem litterarum poposcerunt. 2. 28.

Hunc ita spectatum mihi atque conjunctum, jussis tuis negare non potui Suscipe igitur amantissimum nostri eo animo quo rogasti. 2. 85.

Notitia commeantium postulavit, ut commendationem eorum adjecta pagina proficiat. 2. 89.

Quod me expetendi planè & ambiendi viri familiaritate decorasti 2. 90.

Adjiciens sedule salutationis officijs commendationem viri inter optimos quosque numerandi. 3. 3.

Laborantibus commendatio una sufficit 3. 31.

Etsi Dorotheus probatus est; cupio tamen, ut eum maiorem in modum judicij mei prærogativa conciliet 3. 32.

Consentaneus sanctis moribus suis de me litteras postulavit. 3. 36.

Diarius tuo patrocinio tradi meo optavit oratu. 3. 37.

Alicujus usui commodare. Ibid.

Superforanei laboris est, commendare conspicuos, ut si in sole positis facem præferas, & accensu luminum clarissimam diei gestias adjuvare. 3. 48.

Tu Posthumianum fratrem nostrum juvenem ac summatibus meo nomine diligas Ibid.

Qui à te in bonam partem creditus tantum prærogativa attulit, ut si foret iam omnibus probatus. 3. 49.

Dignus planè talis viri testimonio: quod cùm illi ad commendationem sui tribueris, existimaris hoc alijs, quibus commendatus est, præstitisse Ibid.

Poscenti litteras officij huius operam non negavi 3. 53.

Accipe planius, quid velim dicere 3. 58.

Testimonij nostri vacuus abire non debuit. 3. 62.

Tanti

Tanti viri merita commendationem non desiderant. 3 66.
Firmum domesticum meum militia stipendijs cum honestate perfunctum testimonio meo decuit adiuvari. 3 67.
Huiusmodi quippe veteranis prærogativa debetur, &c. Ibid.
Operam commendationis præsto po'centibus. 3.76.
Scio non meum inefficacem futurum sermonem. Ibid.
Huiusmodi litteras impendiò flagitabat. Ibid.
Maximè cùm amicus communis Auxentius accessurum sibi aliquid gratiæ ex meis litteris indicaret. 3.77.
Quem tibi propterea commendare non debeo, qui illi apud te potiùs, quàm apud alios testis esse consuesti. Ibid.
Ama in eo studia sua, & quicquid agnoveris virtutibus tuis proximum. Mihi ut est cura, quod à fratre discerner: ita solatio erit, si eum sciam ferè in te Symmachum perisse. 3. 81.
Excusationis causam litteris indicavi, quas favor tuus mollis aditu & blandè recitatione commendet. 3.85.
Nihil meorum sine boni cuiusque auxilio placet. Ibid.
Longo orationis ambitu commendentur incogniti 3 87.
Severiani C. V. merita annosa militia probata documentis elaboratum testimonium non requirunt. Ibid.
Commendarem tibi Flavianum filium meum, ni te volente esset accitus. Nihil igitur tuo beneficio derogabo. Satis est iuveni meo argumentum grati circa te animi, quod de litteris parentis non requirit auxilium 3 89.
Probitate & honore pollentibus viris nihil addit aliena oratio. Suâ enim luce conspicui precarijs testimonijs non iuvantur. 3. 91.
Affectionem illi mea amicitia prærogativa conciliat. Ibid.
Pro quibus publicè æquitas petitionum privatim non gratiosus laudator intervenit 4 46
Vidi Romæ Protadium filium nostrum, cuius commendationi nihil ex familia vestra ornamentis præter litteras tuas defuit. 4.47.
Facio igitur, quod redundet, & cumulum impono perfectis. Et hoc ad coniungendum Flaviano præstantia tua animum multum credo valiturum. 4 2.
In examen tuum veniens non vult sui commendationem testi magis debere, quàm iudici. 4.3.
Nunc adiecta est ei honorabilis Evocatio, quam tui testimonij iuvit autoritas. 4 5.
Commendationem non desiderat, qui ad agendas gratias pergit. Ibid.
Tuo iudicio relinquo, an effectum desiderij mei datis ad amicos litteris præcipias adiuvari 4 6.
Illi vita integritas militiæ ætas suffragium fert. 4 37.
Dignum est, ut ad debitos fructus me precatore, te auctore perveniat. Ibidem.
Bassus paulisper avulsus à nobis, transitioni à me in pectus tuum debuit. 4.36.
Gaudentius amicus meus in gremium patrocinij tui confugit, vir omnibus rebus amari dignus. Genus ei est senatorium, mens & modestia origine suâ ac stirpe nobilior. 4.38.

Suscipe illum diligendum. Ibid.

Ama Flavianum dominum & filium meum, quantum me velle interpretaris. 4. 39.

Spectatæ frugis viros apud te debeo commendare, quia præcipuum munus est, ut tuis amicitiis inserantur 4 46

Suscipe, quæso te, ortu & moribus facilè summates, eosque in primore congressu penetrali familiaritate dignare. Ibid.

Vereor, ne quid amori tuo in filium derogem; quem non decet iuvari apud te per suffragium conciliationis alienæ. 4. 47

Litteras nonnullis humanitate præstamus. Has Basso domino & fratri meo, iusto amore detulimus. 4 48.

Huic ad promerendum favorem tuum, non solùm ipsius prebitas, sed etiam cōmendatio mea aditum debet aperire 4 53.

Res postulat, ut, salute præfatâ, florentissimæ indolis eius testimonium feram. 4. 56.

Iuvari apud te sermonis nostri conciliatione voluerunt. 4 62.

Annue quæso longùm peregrinatis, & electionis, & precū iustam benignitatem. Ibid.

Hinc fit, ut quisque sua patria magistratus meæ commendationis opem postulet Ibid.

Mihi fiducia suborta est pro fratre meo Semmatio supplicandi. 4. 67.

Cui hec ipsa recepti officij commendatio apud te debet esse suffragio. 5 24.

Amicum meum ad Brutios revertentem litteris credidi prosequendum, ut illi commendationis aliquid exhiberem. Quæso te, ut illi defensio plena proveniat. 5 29.

Propinquam sancti Asclepiadis Philosophi absque litteris meis par non fuit. 5. 31.

Merita illius poposcerunt, ut ad curam præclari viri pertinens tuo patrocinio traderetur. Ibid.

Amicis iusta cupientibus usui esse debemus. 5 39.

Quæso, ut prærogativam sacri testimonii te adnitente mereatur. Ibid.

Communis verecundia non sinit testimonio carere militia Ibid.

Quæso, votis eius benignus arridens ne aut meum testimonium pro nihilo habitum iudicetur, aut spebus illius inanis exitus illudat. 5. 48.

Benè cognitis ac probatis commendatio prompta debetur, ut ad notitiam bonorum sub honestâ adstipulatione perveniant. Ibid.

Adolescens multorum gratiâ viget. Ibid.

Hoc mihi munus lubens attribue, ut merita, quæ suis apud te fundavit obsequiis, sentiat meo favore crevisse. 5. 53.

Fratri nostro Helpidio, nonnihil petitio mea commendationis adiiciet. Ibidem.

Exstrue, quæso te, novis erga amicum beneficiis veterem diligentiam Ibid.

Non indecorum putavi, benè cognitum prosequi testimonio litterarum. 5. 55.

Nec generositas tua de eius amore debet dubitare, quem videt nobis adstipulantibus approbari. Ibid.

Hæc

Hac quidem satis pro Ammonio dicta sint Ibid.

Spem futura pro eo actionis non levi apud amicos commendatione solidaveram. 5.58.

Omnes qui tuo aditu cupiunt sublevari, non tassam cat essunt unam iucunda gratia, cùm me adstipulatore nituntur 5.60.

Tuere aquaposcentem, & humanitatis tua latius expende famam Ibid.

Religiani amici mei filius & ipse sua honestate intuitu probatus, dudum tibi litteras meas quibus commendaretur, exhibuit 5.72.

Secunda adstipulationis auxilium, utpote iam cognitus non requirit. Ibidem.

Promptè favendum est honesta cupientibus, ut probabiles voluntates alieno etiam iuventur adnisu. 5.75.

Opus indignum esse non patior Felicem sanctissimam iuvenem ad electiora tendentem. Ibid.

Prosequor litteris civem amicumque communem: cuius bona, quia iudicio tuo nota sunt, non requirunt assertionem. Admoneo tamen te, ut in gratiam meam valdius diligatur, meique apud te curam vigere documento auxilii circa se amoris intelligat 5.80.

Vt amicum meum testimonii adstipulatione prosequerer, est enim eius industria atque probitatis, ut favorem tuum iure mereatur. Pro quo ego petitor accedo. 5.84.

Hominibus meis adminicula favoris impendis. 5.91.

Suscipe vicem meam, ut qui nunc à nobis necessitate divulsi sunt, animum se meum in te reperisse latentur. 6.21.

Sapientius vir ornatus ac mihi familiaris diligentiam sancta unanimitatis tua sine adstipulatore meruisset 6.24.

Quia primi aditus sermo commendat incognitos, facilitatem sibi promerendæ familiaritatis tua per me optavit aperiri Ibid.

Cupidissimum tui obvio amore suscipias, & amicitiam postulantem non in longi usûs tentamenta procrastines, sed statim parili voluntate desiderio adventantis occurras. Ibid.

Si quid parentis testimonio tribuis, adultam mox apud te religionem primus aditus inveniat; eamque continuò experiatur facilitatem tui pectoris, quã scit nunquam deletam esse novitati. 6.25.

Hunc in amicitiam suam tanquam mystagogus induco, atque in me recipie esse dignum, quem diligas. Ibid.

Vberius scribendum est si commendentur incogniti. Iustini autem gratissimi atque honestissimi viri antiqua nobiscum familiaritas, conciliationis adminiculum non requirit, &c. 6.27.

Vir clarissimus Principius genere & probitate conspicuus, commendationem non requirit alienam 6.31.

Tui quoque in se amoris atque indicii testimonio gloriatur. Ibid.

Huius bona latius explicarem, nisi esset opera redundantis cunctis nota replicare. Ibid.

Maximum veterem amicum, sed novum Agentem in rebus, accipite inter tyrones cum canitie militantem 5. 53.

Getulici Agentis in rebus exsequor postulatum qui à te iustum favorem per me optat adipisci. Humanitatis tuæ est, probabilem voluntatem adiectione novi cultoris augere 7. 34.

Vna hæc via est, quâ maximè civibus, ac familiaribus meis prosim, si eos in clientelam tuam, quasi mystagogus inducam 7. 45.

Igitur in obsequiis tua incunctanter receptus, ante pleraque sui fiduciam intelligat, de testimonio meo creditum. Ibid.

Litteris ornatissimum virum Desiderium veterem amicum meum prosequor. 7. 46.

Nec abstinere litteris possum proficiscente ad vos Flaviano, quem prosequi hoc viatico debeo, nec aliquid adiungere, quia tua erga eum diligentia non recipit augmentum 7. 47.

Talis iugiter in eum esse dignare, qualem te vetus amicitia pollicetur. Ibidem.

Parva est commendatio scriptorum meorum, quam Eusebium familiarem vita innocens, & annosa militia bonis quibusque conciliet. 7. 53.

Suo traditus merito, testimonium pro te meum, non ambitum postulavit. Ibidem.

Tali genere litterarum abstinere non debeo, magis ut fidei satisfaciam, quàm ut labantem gratificatione sustentem Ibid.

Hæc petitionis meæ summa est, ut in præclaro pectore tuo formam circa se voluntatis meæ inveniat. Ibid.

Trado sancto pectori tuo fratrem meum Severum Episcopum omnium sectarum attestatione laudabilem: de quo plura me dicere ipsius pudor non sinit. 7. 51.

Habeant fortasse alias commendationes meæ interpretationem benignitatis. Ibid.

Tua vetus humanitas nos hortatur opem poscentibus non negare. Pro Theodulo autem scribendi mihi ad te causa propensior est, cùm sit colonus agrorum meorum &c. 7. 56.

Et virtutis & propositi tui est, bonos quosque suscipere: inter quos Alexander contemplatione honestatis iure censetur. 7. 57.

Hunc & in adiumentum sui & amicum in te mei gratiâ, & familiaribus litteris prosecutus impendiò deprecor, ut illi favorem congruum tribuas Ibid.

Vt pro coniuge pignoris mei suffragium tui favoris exambiam. 7. 49.

Si ei commendationem prosecutio opportuna præstiterit. 7 59.

Tantum esse apud te loci Aurelio meo gaudeo, ut à me tibi traditus invicem sub commendatione reddatur. 7. 63.

Qui has à me litteras in suffragium suum meruit 7. 64.

Quæso, ut effectum speratis de te favoris obtineat Ibid.

Si quid pro amico atque unanimi meo iucundo priora scripta valuissent, agendis magis gratiis, quàm renovandis petitionibus à me sermo impenderetur. 7 83.

Super-

Si visu vestro opus jam fuerit, quæso, ut illi honor testimonij mei conciliet apud vos amoris augmentum 7.123.

Am eorum liberis usui esse debemus. Cui satis opis & felicitatis eveniet, si ad clientelam splendidissimæ domûs tuæ meruerit pervenire. 7.124.

Commendatione eius abstineo, ne minora afferam, quàm te credo sentire. 7.125.

Ea pars mihi pronior dictu est, ut omnes in eo spem, &c Ibid

Amor in te meus ex summis opibus annititur, ut indies singulos bonorum tibi cultus accedat. 7.128.

Cùm in eo bona plura cognoveris, adstipulationem meam demeritis eius, infra terminos veritatis stetisse fatearis 8.16.

Cuius verecundiâ & honestate diligenter inspectâ, dignum esse, quem diligas, approbavi. 8.53.

Partes commendationis omitto 8.68.

Nunc te pro amico meo Benedicto oratum volo. 9.1.

Cæteros aquè ad honesta tendentes laudare didicit 9.2.

Repetenda mihi apud te non inchoanda est Eusēij commendatio. 9.3.

Iamdudum te mihi, & morum & medicinæ fama commendat. 9.4.

Fidei & honestati alicuius al quem committere. Ibid.

Pro filio meo Aurentio, *parentis religionem petitoris ambitum, fidem testis in me recepi* 9.7.

Admitte quæso in familiam tuam juvenem cunctis vita bonis & fortunæ muneribus excultum Ibid.

Committere aliquem Ibid.

Commendo scripta reddentem. Mihi enim proficiet, si quid suggestioni eius favoris impenderis. 9.8.

Ideo amici mei Zenodori laudabilem voluntatem commendatione non differo eumq; in domûs tuæ sacrarium tanquam mystagogus induco Fac quæso, ut & meo studio & ipsi us voto impetratio prompta respondeat 9.9.

Eoq; dignior est boni cuiusq; suffragio. 9.10.

Saluto te, simul amicissimum meum Sylvanum diligentia tuæ promptus commendator insinuo. Ibid.

Hunc tibi in manum trado, petens, ut exemplum nostræ circa eum affectionis imiteris quod te sedulò præsumo facturum 9.16.

Dignus, me teste, est, qui sedulò domûs tuæ cultoribus inseratur 9.27.

Magisterio tuo causidicinæ insinuo candidatos. 9.32.

Valentinianum congressum hi primore compertum, paginis prosequi officium duxi: ut ei apud te primam januam meus sermo reseraret. 9.33.

Hos tibi trado ab omni injuria vindicandos 9.34.

Sermo Probo portitori aliquid utilitatis debet adferre. Est enim familiaris dignusq; patrocinio tuo, quem si placido ore respexeris, fortunas suas crevisse gaudebit. 9.35.36.

Quæ res tibi commendabilem faceret, etiamsi meus non interveniret affatus. 9.38.

Deside-

Desiderium mihi amicitia frater Nicias incussit. 9.29.36.
Aurelium tibi iterum in manum tradimus, non quò inefficax fuerit prior commendatio, sed &c. 9.45.
Quisquis à nobis in commendationem sui litteras petit. 9.46.
Quæso te, amplectere amicitias filij mei 9.47.
Hunc tibi in manum reddo. 9 54.
Felix cùm humanitatem commendationis postularet, desiderio eius familiarem paginam non negavi. 9 56.
Non novum, vel incognitum, sed compertum jam fide & antiquitate militia Eusebium amicum meum promptus commendator insinuo 9.59.
Omnibus, qui occasionem scriptionis impertiunt, commendationis quandam rependo mercedem 9.60.
Optime viro Patrucio factum volo Ibid.
Tu quidem paternâ affectione pignus commune commendas. Sed illi efficacius studia, & amorem bonorum probabilis vita conciliat. 9.62.
Ad commendationem viri Olympij amicissimi mei flecto sermonem 9.64.
Eum securus testimonij in penetralia familiaritatis admittas. Ibid.
Commendatione prosequi aliquem. 9 80.
Innocentissimam vitam sententia testimonio comprobare 9 122.
Cyriacum benignè in curam tuam dignare suscipere. 9 132.

Comœdiarum. Fabularum. Histrionum. Historiarum. Spectaculorum. Theatrorum.

Spiel / Comedien / Gauckelspiel / Lustspiel / Schauwspiel / Fabel / Kurtzweil.

Histrioniam facere Amph. Prol ℣. 90.152.
Optimus frustrationes dederis in Comœdijs. Most. 5 2. ℣. 30.
Poeta quamprimùm animum ad scribendum appulit, id sibi negotij credidit solùm dari, populo ut placerent, quas fecisset fabulas. And. Prol. ℣. 1.2.3.
In prologis scribundis operam abutitur. And. Prol. ℣ 5.
Menander fecit Andriam & Perinthiam And. Prol. ℣ 9.
Disputant in eo contaminari non decere fabulas. And Prol. ℣. 16.
Post hac quas faciet de integro comœdias, spectandæ an exigendæ sint vobis prius. And Prol ℣ 26.
Facere fabulas. Phor. Prol. ℣. 4.
Artem tractare musicam. Phorm. Prol. ℣. 18.
Fabulam inceptat. And. 5. 4.

At-

Atqui hercle ego quoq; illam audivi fabulam. Phorm. 5, 6.
Hem, quæ hæc fabula? Eun 4.4.
Na ille haud scit, quàm mihi nunc surdo narret fabulam. Heaut. 1. 2.
Fabula: mihi quidem non hercle fit verisim le Andr 3 1.
Hariolare: fabulæ: logi: somnium: verba istæc sunt: garris modò Phorm. 3. 2.
Iam nos fabulæ sumus, Pamphile, senex atq; anus Hecyr. 4. 3.
Idem Menandri Phasma nunc nuper dedit Prol. Eunuch.
Hecyra est huic nomen fabulæ: hæc cùm data est nova, novum intervênit vitium, ut neq; spectari neq; cognosci potuerit. Hec Prol.
Alias cognostis eius: quæso hanc noscite. Ibid.
Novas qui exactas feci ut inveterascerent. Ibid.
In his, quas primùm Cæcilij didici novas, partim sum earum exactus, partim vix steti: quia sciebam dubiam fortunam esse scenicam, &c. Ibid.
Perfeci ut spectarentur: ubi sunt cognitæ, placitæ sunt Ibidem.
Hæc conficta à poetis arbitror esse, ut effictos nostros mores in alienis personis expressamque imaginem nostræ vitæ quotidianæ videremus. Pro S.R p.52.
Fabulas suppeditare poetis. de Nat. Deor l. 2. p. 75.
Fabulas spernere ac repudiare. Ibid. p. 178.
Commentitijs fidem adiungere. de Div. l 2. p 257.
Fabellarum auditione ducantur de F n l 5 p 268.
Fictam & commentitiam fabulam dicunt prolatam à Platone. Offic. lib. 3. p. 115.
Damni iniecti alicui satis dare In Verr p. 217.
Hoc tibi non invideo, caruisse te spectaculo Epist adFam. l. 8. p. 218.
Tamen spectaculum hominibus præbent de Nat Deor. lib. 2. p. 112.
Cùm ad ceteras res illustres, tùm ad scribendam historiam maximè se applicaverunt. de Orat. l 2. p. 359.

Commovendi. Permovendi.

Bewegen / Erheben.

Commovi, sc. senem Andr. 2. 6.
Concaluit. Heaut. 2. 2.
Vt neq; me consuetudo, neq; amor, neq; pudor commoveat, neq; commoveat ut servem fidem Andr. 1. 5.
Qui cum ingenijs conflictatur eiusmodi, neq; commovetur animus in ea re tamen. Andr. 1. 1.
Quem neq; fides, neq; iusiurandum, neq; illa misericordia repressit neq; reflexit, neq; quod partus instabat propè! Adel. 3. 2.

Quid-

Quidnam ille commotus venit? Phorm. 1. 4.
Ego iam te commotum reddam Andr 5 2.
In hac commotus sum id est, *amore incertus* Eun 3 5.
Percussit illicò animum. at at, hoc illud est. hinc illa lacrumæ. And. 1. 1.
Si me efferret aliquando ad gloriam in refutandis maledictis im; roborum animi quidam dolor, quis non ignosceret? de At. 247. b
Dolore efferri & iracundiâ longiùs digredi quàm deceat. de At. 244 a
Læsi dolent, irati efferuntur. Pro Cæl. 41. b
Efferri lætitiâ Pro Deiot. 148. b
Si vincunt efferunt se lætitiâ: victi debilitantur, animosq; demittunt. de Fin. 135. a
Efferre se insolenter. Tusc. 217. a
Gaudio sum elatus. Ed. 191. a
Efferre animos Pro Dom. 241. b
Sed certè non continebuntur, progredientur longiùs, efferentur. contra Rull. 85. b.
Sese gloriâ & prædicatione efferre. Par. 11. 8. a
Tùm omnem orationem traduxi, & converti in increpandam Cepionis figuram de Or. 127. a
Et animos ad nostram defensionem conor traducere. de Or. 136. b
Quæ promulgatio animos à minore curâ ad summum timorem traduceret. Ep 5. a
Vt mihi viderer animum hominis ab omni aliâ cogitatione ad tuam dignitatem tuendam traducere. Ep. 3. b
Iudices à severitate ad hilaritatem traducere. de Cla. 165. a
Traducere eos qui audiunt, in magnam admirationem. Or. 216. a
Is traduxit me ad, suam sententiam Pro Clu. 48. a

Communicandi.

Mittheilen.

Nemo est meorum amicorum, apud quem promere omnia mea occulta audeam Hec. 3. 3.
Desinant caussam suam cum Chrysogono communicare. Pro S. R. 42. a
Ego provinciam cum Antonio communicavi. in P. 80. b
Num tibi illius victoria gloriam cum illo communicandam putas? in Ver. 236. b
Cum omnis potestas deorum immortalium aut translata ad vos, aut communicata vobiscum. Pro Mur. 142. a
Amicitia res adversas patiens communicansq; leviores facit. de Am. 100. a
Vt si quam præstantiam virtutis consecuti sunt, impartiant eam suis, communicentq; cum proximis. & 209. b

Sequi.

Sequitur igitur ad participandum alium alio (al. ab alio) communicandum que inter omnes, iustos natura nos esse factos. de Leg 152 a
Socij putandi sunt, quos inter res communicata est. in V. 158. a
Praemia virtutis non oportere aut cum improbis communicari, aut in mediocribus hominibus pervulgari. de Inv. 76. b

Commutandi. Permutandi.

Verwandeln / Verånderen.

Vt cum patria caritate constantia gloriam commutaret. Pro Sest. 11. a
Qui fidem suam ad perniciem innocentis pecuniâ commutavit. pro Clu. 44 a
Multi levi compendium fraude maximâ commutarunt. ad Herenn. 11. b
Possessionis invidiam pecuniâ commutare. Contra Rull. 63. b
Ornandi caussâ proprium verbum proprio commutatum. de Or. 116. a
Mortem cum vitâ commutare Ep. 50 a
Quis unquam conatus est omnia iura, & consuetudinem omnium commutare cum vitae peratione sine quaestu? in V. 158. a
Tanta commutatio incessit Iug. c. 13.
Vt nullam mutationem unquam habituraves esse videatur. 1. 8.
Commutata tota ratio est senatus. Ibid.
Si quibusdam in sententijs paululum meis mutassem 1. 9.
Et sententia, & voluntas mutata esse debet. Ibid.
Conversis rebus, ac bonorum voluntatibus mutatis. Ibid.
Cursum commutato Ibid.
Vides quanta vis in Republic. temporum sit, quanta varietas rerum, &c. 2. 6.
Quid accidit, cur consilium mutarem? 2. 15.
Ego rogatus mutavi meum consilium. 4. 4.
Fregit hoc meum consilium & Caesaris magnitudo animi, & Senatus officium Ibid.
Misi ad Metellum amicos, qui agerent cum eo, ut ab illa mente desisteret. 5. 2.
Mihi non tam meorum literae, quam sermones eorum animum tuum immutatum significabant 5. 4
An quod adolescens praestiti, id nune aetate praecipitata commutem, ac me ipse retexam. 11. 28.

Com-

Comparandi. Conferendi. Similitudinis. Æqualitatis. Proportionis. Æquandi, Exæquandi. Paritatis.

Gleichheit / Vngleich / Ehnlich.

P*Arùm est, praut.* Amph. 1, 1. ℣. 218.
Nimis similis est mei. Amph. 1. 1 ℣. 286.
Tam consimile est, atq; ego. Amph. 1. 1. ℣ 287.
Nihil hoc simile est similius. Amphit. 1. 1. ℣. 288.
Neq; lac lacti est magis simile, quàm ille ego similis est mei. Amph. 2. 1. ℣. 54. Vide paulò post simili loco ex Plauti. Men & Milite.
Eodem vos pono, & paro, parissimi estis hibus. Curc. 4 2. ℣. 20. *Vide Lexicon Plaut.* Pono.
Non minus similis, quàm lacti lac si conferas, aut aquam aquæ. Bacch. Prol. 49.
Novarum esse adium arbitror similem ego hominem. Most. 1. 2. vers. 8 & ℣ 38
Ecquid assimilo similiter Men. 1 2. ℣. 37.
Ita forma simili pueri, uti mater sua non internosse posset, quæ mammam dabat. Men. Prol 19.
Tua imago est, tam consimilis est quàm potest Men 5. 9. ℣. 4.
Ego hominem homini similiorem nunquam vidi alterum, neq; aqua aquæ, neque lac est lacti crede mihi similius, quàm hic tuus est. Men 5 9 ℣. 20 30. 31 Cic. l. 4 Acad. Q *Ovorum similitudo.* in Prov.
Dicam advenisse sororem tam similem, quàm lac lacti. Mil 2. 2. 85.
Proh Dij immortales' similiorem mulierem magisq; eandem, utpote quæ non sit eadem, non reor Deos facere posse M. l, 26 ℣ 48.
Ex imo puteo similior nunquam potest aqua aquæ sumi, quàm hæc est, atque ista hospita. M l 2 6. ℣ 70. 71.
Sed ubi exempla conferuntur meretricum aliarum. Pœn 1. 2. ℣. 85.
Fuerat hospes par illius Siculus. Rud Prol. ℣ 49.
Cum vestris nostra non est æqua factio Trin. 2. 4 ℣. 51.
Ibi opulentus tibi par forte ut venerit. Trin. 2. 4. ℣. 68.
Par pari respondet Truc 5. 1. ℣ 49.
Qui utramvis rectè norit, ambas noverit: non ita sunt dissimili argumento, &c. And Prol.
Optimè hospes pol Crito antiquum obtines, And. 4 6.
Consimilem luserat iam olim ille ludum Eun. 3. 5.
Ecce autem similia omnia: omnes congruunt: unum cognoris, omnes noris. Phor. 1. 5.
Quam similis uterq; est sui. Pherm 3. 2.

Ego

Ego isti nihilo sum aliter ac fui. Phorm. 3 2.
Quæ hæc coniuratio? ut omnes mulieres eadem aquè studeant, nolint q; omnia? neq; declinatam quidquam ab aliarum ingenio ullam reperias: itaq; adeò uno animo omnes socrus oderunt nurus: viris esse advorsas equè studium est, similis est pertinacia: in eodem omnes mihi videntur ludo doctæ ad malitiam, &c. Hec. 2. 1.
Itidem mulieres sunt fermè, ut pueri levi sententiâ. Hec. 3. 1.
Au! ne comparandus hic quidem ad illum est Eunuch 4. 4.
Ego homuncio hoc non facerem, sc. quod fecit Deus. Eun 3. 5.
Hic verò est, qui si amare occeperit, ludum iocumq; dices fuisse illum alterum, præut huius rabies quæ dabit. Eun. 2. 3.
Denìq; si conferendum exemplum est, non fratrem videt rei dare operam Adel 1 2.
Satrapes si siet, sufferre eius sumtus non queat: nedum tu possis. Heaut. 3. 1.
Mulier mulieri magis congruet. Phorm. 4 5.
Ne nos inter nos congruere sentiant, id est, *colludere.* Heaut 3 1.
Cum aliquo comparari. Pro Q p. 1.
Aliquam venari similitudinem. ad Heren l 4 p. 124.
Hoc propè iniquissimè comparatum est, quod in morbis corporis, ut quisq; difficillimus est, ita medicus nobilissimus, atq; optimus quæritur in periculo capitis, ut quæq; caussa difficillima est, ita deterrimus obscurissimusq; patronus adhibetur Pro A Cluent. p. 26.
Cum legibus conferemus? cum fœderibus pertendemus? Corn. 129.
Lupi canibus similes. Acad. l. 2. p 28
Ova ovorum, & apes apum simillima Ibid
E collatione utamur aliquando. Qu. Tusc. lib. 4 p 424.
Iam se illis ferè æquarunt. l 1. Off p. 3.
Et alia eiusdem generis. Ibid. p. 7.
Omnia quæ sunt ad vivendum necessaria, inquirat, & paret Ibidem.
Quicquid eiusmodi est. Ibid. p. 13.
Ea quæ sunt generis eiusdem Ibid p. 11.
Si contentio quædam & comparatio fiat. Ibid p. 24.
Ha in deligendo officio sæpè inter se comparentur necesse est. Ibid p 60.
Cognovit adolescens: placuit homini prudentissimo: in summâ amicorum copiâ cum familiarissimis eius est adæquatus. Pro Cor Bal. 60 a
Quid noster hic Magnus, qui cum virtute fortunam adæquavit? Pro Arch. 190. b
Insidet quædam in optimo quoq; virtus, quæ noctes & dies animum gloriæ stimulis concitat atq; admonet, non cum vita tempore esse dimittendam commemorationem nominis nostri, sed cum omni posteritate esse adæquandam. Pro Ar. 191. a
Quæ à me ipso effecta sunt, deorum vitam possint adæquare. de Vn. 202. a
Senatorum enim urna copiosè absolvit, equitum adæquavit, Tribuni ærarij condemnarunt. At. 311. b

Pe-

fundens aquabat, eodem modo fermè, nisi quod non ita incorrupta, ut ea quæ semper idem. de Vni 202 b

Inter quos posset excellere, cùm in se pati aquari de Inv. 42 b

Omnium ante damnatorum scelera furta, flagitia, si in unum locum conferantur, vix cum huius parvâ parte, æquari conferrique posse. in Verr. 80 a

In summâ aliquid ponere æqualitate. de Leg 1. p 308.

Oratio cum magnitudine utilitatis comparetur 1 1 Off p 72.

Eorum se fore similes. l. 2. Off. p 82.

Nam & corporis commoda cum externis, & externa cum corporis, & ipsa inter se corporis, & externa cum externis comparari solent. lib. 2. Offic. p. 100.

Sed nec otium hoc cum Africani otio, nec solitudo cum illa comparanda est. Cic Off. l 3. p 101.

Exequare se cum inferioribus debent de Amic p. 210.

Si ex omnibus unus exoptandus esses, quem tecum conferre possemus, non haberemus. 2. 5.

Cum meum factum cum tuo comparato. 3. 6.

Cum una ambulatiuncula, atq; uno sermone nostro, omnes fructus provincia non confero 2. 11.

Bacchas istas cum Musis Metelli comparas 7. 24.

Video exercitum conferendum non esse omnino. 8. 15.

Cur fructum duplicem, in hisq; comparatione difficilem ad iudicandum. 10. 5.

Primum a conferenda cum immortalitate 10 9.

Velim tibi persuadeas, me huic tua virtuti proxime accedere 11. 21.

Genus institutorum, & rationum mearum dissimilitudinem non nullam habet cum illius administratione 2 12.

Quid illa vincula, quibus quidem libentissimè adstringor, studiorum similitudo? 3. 10.

Pugnabamus lacertis, & viribus, quibus pares non eram 4, 4. 7.

Ne vestigium quidem ullum reliquum est civitatis 4 14.

Usu armorum & robore inferiores eramus 6. 1

Huc qui ad fit, imagini animi & corporis tui filio tuo, studium laborem meum, iampridem & pollic eius sum, & detuli. 6, 6

Considerare debes, nihil esse tibi committendum, quamobrem eorum, quos laudas, non te similem prabeas. 6. 12.

Sui similem esse id est, *eundem se semper ostendere, easdem res honestas semper & ubiq; præstare* 9 14.

De te si dubitemus, aut vereamur, simus nostri dissimiles, id est, *adversus ingenium nostrum in te precemur* 11. 2.

Neq; Planci quatuor legiones, omnibus suis copijs pares arbitrantur. 11. 13.

Labeo Segulius, homo sui simillimus. 11 20.

Nos hic cum homine omnium nequissimo collega vestro Antonio bellum gerimus, sed non pari conditione, contra arma verbis 12. 22.

Spes est una, aliquando populum Romanum maiorum similem fore 12. 22.

Con.

Compenſandi. Reſarciendi.

Vergelten/Einbringen. Erwiedern.

Par pari referto Eun. 3. 1.
Studet par referre, id eſt, *Pari amore complecti & reſpondere* Adel 1.1.
Verbum verbo, par pari ut reſpondeas Phorm. 1.4.
Certisq; operis & officiis eris, quod violatum eſt, compenſandum. Offic. 47 b
Veſtra in me attentè audiendo benignitas provexit orationem meam: ſed hoc compenſabo brevitate eius orationis, quæ &c Pro Dom. 219. b
Si tamen hoc vitis m compenſant vel facultate, vel copiâ Or. 220. a
Vix ille otio compenſandam hanc Reip turpitudinem Att 114.
Summi labores noſtri magnâ compenſati gloriâ, mitigantur. de Or. 144. a
Maſſilienſes Galli corum bellorum pericula populi (al. *à populo*) *Rom. copiis armisq; compenſarunt.* Pro Fon. 276 b
Damna in ſtipendiis ab eo diſſoluta, & compenſata ætatis fructu. in Ver. 242 b
Atq; hæc omnia honoris commodis compenſantur. Pro Clu 49. b
Paucitatem pedum (ſcil. *ſyllabarum*) *gravitatis ſuæ tarditate compenſat ſpondius* Orat. 218 a
Sed ſi offenſus, nonne compenſabit cum uno verſiculo tot mea volumina laudum ſuarum in P. 96. b
Compenſabatur tamen cum his omnibus (*morbis veſicæ & viſcerum*) *animi lætitia, quam capiebam* de Fin 85. a
Compenſabatur cum ſummis doloribus lætitia. Ibid.
Et cum maximis curis & laboribus compenſare eam, quam ex diſcendo capiunt voluntatem. de Fin. 136 b
Neq; ulla re aliâ, quæ à nobis conſequuntur, niſi operâ ſuâ compenſari poſſe putant. Pro Mur. 141. a
Si facta compenſanda ſunt, conferamus æquitatem Antequam 194 b
Catonis eſt dictum pedibus compenſare pecuniam. Pro Flac. 161. a
Et meo officio & tuo ſtudio tata relatio convenit. 1.15.
Luculenti operis ſervare ſecretum 1 31.
Vellem plura, ſed tuo m do compungendus 15.1.45.
Talione ſilentij aliquem mordere 1.65.
Gratificandi operam mutuam adnitî. 1.96.
Amorem tuum in nos æquiparare non poſſumus. 2.56.

Scis istiusmodi culpam sine talione cessuram. 3. 26.
Quae tibi officia religioso studio nequimus aquare. 3.74.
Qui cum Latiorem gratiam religionis referre noverunt. 3.79.
Paribus aquare non possum 3.90.
Talionem alicui reponere 5.13.
Ego benefactis nudâ oratione respondeo. 5 49.
Te silentij talione mordere potui. 5 92.
Amicorum negligentia numquam parem repeno contemptum Ibid.
Quid tibi pro tantâ in me meosq; curâ dignum rependam? officia tua re verâ aquare non possum, spondeo tamen nunquam me cultu mentis & affectuum cessurum 7 52.
Non ambigo, te pro benefactis solum animi mercedem exspectare. Ibid.
In contestatione gratia morari me longius pudor tuus non sinit. Ibid.
Video mihi à te talionem cura paris non negari. 7.99.
Qua verba tantùm munus aquabunt. 7.104.
Coniungite, oro, vos nobis ad referendas praecelso viro gratias Ibid.
Cùm singuli vincamur rei magnitudine, opus est multis laudatoribus, ut numerum impleat onus debiti. Ibid.
Nos gratia vicem fideam citia & observantia rependimus. 7.104.
Tradam publica admirationi, qua legenda in fisti 8 12.
Bonum saculi publicabo, quanquam laudator impar Ibid.
Pari lance aliquid reddere 8 74.
Impatiens est accepti beneficij, qui nexu properat liberari 9.114.
Non ero impar ad vicissitudinem rependendam 9 125
Habebis imposterum tanta gratia non immemorem debitorem. 9 132.
Mutuum scabere mulos 10.1.
Augustiam scriptorum multiloquio repensare 1. 50.
Eodem amore postulo, ut, cùm erit otium, mora necessarij silentij officio voluntario suppleatur. 1.80.
Rependere colloquia. 1.92.
Intermissum munus instaurare 1 98.
In posterum curam capessas integrandi istius muneris, quod ipse jampridem moraris. 7. 117.
Dijs juvantibus multis spectaculis vestris compensabo obsequij mei debitum. 10. 3.
Officiorum vicibus mutua gubernatur utilitas 7.62.
Mutua inter nos affectioni debitum pium solvere. 9.90.

Com-

Compescendi. Refrænandi. *Vide etiam* Fræni.

Zäumen / Zu ruck halten.

Vt illius animum qui nunc luxuriâ & lasciviâ diffluit, retundam, redigam, ut quò se vertat, nesciat. Heaut. 5. 1.
Superbia nobilitatis obviam itum est, quæ contentio divina & humana cuncta permiscuit. Jug c. 5.

Competendi. Conveniendi. Quadrandi.

Sich schicken / Ziemen.

Convenire: [sich schicken / reymen ꝛc.] *Num videntur convenire hæc nuptiis?* Andr 2 2.
Non cohærent [die Sachen reymen sich nicht zusammen Ibid.
Conveniunt mores. [unsere Sitten schicken sich zusammen]And. 4 2.
In me quidvis harum rerum convenit, quæ sunt dicta in stultum. Heaut 5. 1.
Non convenit, qui illum ad laborem impulerim nunc me ipsum fugere. Heaut. 1. 1.
Conveniet numerus, quantum debui. Phorm. 1. 2.
Hoc maledictum in illam ætatem non convenit. Pro Deiot. 149. a
Hæc suspicio convenit in illum Pro S. R 29. a
Sunt quædam in te singularia, quæ in nullum alium convenire possunt in Ver. 194. b
Et tamen id dixit, quod conveniret in omnes luscos de Or. 131 b
Commune exordium est, quod nihil minus in hanc, quàm in contrariam partem caussæ potest convenire. de Inv. 48. a
Habent Hetrusci certa nomina, quæ in id genus hominum cadere possunt. de Ar. 256 a
In eum cadit hoc verbum maximè, qui &c. 257. a
Nihil est quod in eiusmodi mulierem non cadere videatur. Pro Cæl. 52. b
Sortes eductæ in rem aptè cadere possunt divinitus. de D. 87. b
Neque in unam formam cadunt omnia Or. 200. a

Complectendi. Comprehendendi.

Begreiffen.

Hæc adversaria parvi temporis memoriam, illæ tabulæ perpetuæ existimationis fidem & religionem amplectuntur S. R 46. a

Assentior tibi qui non ita amplecteris artem, ut a'ijs solent. de Or 94 a
Quod ego pluribus verbis amplecterer, si non, &c Pro Q Rosc. 51 a
Quæ si iudex non complectetur omnia consilio. Pro Fom 279 a

Componendi. Compositionis.

Zusammen fügen.

NIhil est in animis mixtum atq; concretum, aut quod ex terrâ natum atq; fictum esse videretur. Tusc. 162 a
Quoniam nihil sit animis admixtum, nihil concretum, nihil copulatum, nihil coagmentatum, nihil duplex Ibid
Quid enim obsecro te, terra ne tibi, aut hoc nebuloso, & caliginoso cœlo, aut sata, aut concreta videtur, tanta vis memoriæ? & 161.
Nam nunc quidem quanquam foramina illa, quæ patent ad animum à corpore. &c. tamen terreno concretisq; corporibus sunt intersepta quodammodo & 158
Necesse est, ut animi ferantur ad cœlum, & ab his perrumpatur & dividatur crassus hic & concretus aer, qui est terra proximus. Tusc 1 7 a
Aer purus ac tenuis cœlum crassum atq; concretum de Nat. 34. a
Pingue & concretum esse cœlum de D 107.
Species deorum quæ nihil habeat concreti, nihil solidi, nihil expressi, nihil eminentis. de N 16. a
Deus omne quod erat concretum & corporeum, substernebat animo, de Vn. 199. b
Aer fusus & extenuatus in sublime fertur, concretus autem in nubem cogitur. de N 46. a
Initia unde omnia orta, generata, concreta sunt. Rusc. 142 a
Nam sanguinem, bilem, pituitam, &c. videor posse dicere, unde concreta, & quomodo facta sint. Ibid 160. a
Corpus concretum ex elementis de N. 65 b
Etenim aut simplex est natura animantis, &c. aut concretum ex plurimis naturis. &c 66 a
Cum claram speciem concreto lumine luna Abdidit. de Div. 84 a
Complexus es illud funestum animal ex nefariis stupris, ex civili cruore, ex omnium scelerum importunitate, & flagitiorum impunitate concretum. in P. 84 a

Concedendi. Supponendi.

Zugeben, Setzen, Nachgeben.

SEd primum positum sit, nosmetipsos commendatos esse nobis. de Fin. 11. b

His

Hu igitur ita positis, sequitur magna contentio, quæ pertractata est à Peripateticis mollissime. de Fin. lib. 2.
Positum sit igitur in primis, quod post magis intelligetur, sine Philosophia non posse effici, quem quærimus, eloquentem Or. 98 a

Conciliandi.

An sich ziehen.

P*Aulatim plebem primulùm facio meam.* Adel. 5. 6.

Conciliorum. Comitiorum. Senatûs. *Vide etiam* Iudicij: & Accusandi.

Zusammenkunfft/Reichstag/Rath chlagen/Gerichtstag halten.

D*E capite meo sunt comitia.* Aul 4 7. ✝. 19.
Pseudolus mihi centuriata habuit capitis comitia. Pseud. 4. 7 ✝. 131.
Meo nunc fiunt capitis comitia Truc. 4. 3 ✝. 45
Gracchus cum comitia nihilominus peregisset de Nat. Deor. l. 2. p. 54.
Quid enim magis est, quàm posse à summis imperiis & summis potestatibus comitia tollere de Legib. l. 2. p. 132.
Concilia vel instituta dimittere, vel habita rescindere. Ibid.
Quem hominum fama beneficiorum memor, in concilio cœlestium collocavit. Off. l. 3. p 109.
O præclarum diem! cùm in illud animorum concilium cætumq; proficiscar de Sen. p 182.
Comitia illa sunt armis gesta servilibus. de Leg. 193. a
Iudicia privata magnarum rerum obire. de Or. 99. a
Obieris. Q. Fr *Comitia* At. 3 a
Obire auctionis diem facilè poteris. Att 208.
Eoq; magis, quod his proximis Non. cùm in hortos D. Bruti Auguris commentandi causâ, ut assolet, venissemus, tu non affuisti, qui diligentissimè semper illum diem, & illud munus solitus esses obire. de Am. 96. b
Annum petitionis suæ non obierunt. Ep 159 b
Multa mihi ipsi ad mortem tam tempestiva fuerunt, quæ utinam potuissem obire. Tusc. 172. a
Antonius diem edicti obire neglexit in A. 187. a
Nec ulla vitiorum sacra solennia obeunte. de Leg 173 a

Quàm concionem Clodius, nisi obire facinoris l. cum tempus q. voluisset, nunquam reliquisset. Pro Mil. 106 b

---

Concionis.

Versamlung / Gemeind.

Libri Protagorae in concione combusti de Nat. 14 a

Quid aliud fuit, in quo concio rideret, nisi illa vultus & vocis imitatio? de Or 131. a

Consul advocat concionem, habet orationem talem, qualem, &c. Pro Sest. 8. b

Advocare concionem donandi caussâ in V. 190. a

Concio qua ex imperitissimis constat de Am. 118. b

Clamor concionis de Fin 80 b

Ex hac ego lege secundâ concionis voluntate omnia illa tollebam. Attic. 18. a

Nullam maiores nostri vim concionis esse voluerunt. Pro Fl. 149.

Graecorum tota respublic. sedentis concionis temeritate administrantur. Ibid.

Non sunt eadem ista labes, eas habet conciones, ea miscet, ea turbat. de Arusp. 254. b

In concionem ascendere in Orat post red. p. 386.

Hominis importunissimi contumelia, quibus crebris concionibus me onerat, tuis erga me officijs, leniuntur Ep. ad Fam. lib. 5. p. 120.

Populum concionibus tenere Off. p. 48.

In concionem ascendere. de Fin. l. 2 p. 159.

Condiendi. *Vide etiam* Coquendi.

Würtzen / Pfeffern / Geschmack machen.

Nam dum volunt isti lauti terrâ nata, quae lege excepta sunt, in honorem adducere, fungos, heluellas, herbas, omnes ita condiunt, ut nihil possit esse suavius Ep. 107 b

Persp cuum est enim, quo compositiones unguentorum, quo ciborum conditiones, quo lenocinia corporum prae ferrent. de N. 55 20 b

Labor in venatu, sudor, cursus ab Eurota sitis, fames: his enim rebus Lacedaemoniorum epulae condiuntur. Tusc. 147. a. b

Quare non erunt illa quidem meliora, sed certè condita iucundius Pro Mur. 140. a

Omninò duo sunt quæ condiant orationem, verborum numerorumque jucunditas. Or. 215 a.

Quæ vitia, quæ ab natura habet, etiam studio atque artificio quodam malitiæ condivit. pro Clu. 32. b.

Neque est ulla temperatior oratio, quàm illa, in quâ asperitas contentionis oratoris ipsius humanitate conditur. de Or. 128 a. b.

Hilaritate tristitiam temporum condire. At. 200. a.

Operibus hominum, id est, manibus cibi etiam varietas invenitur, & copia: nam & agri multa ferunt manu quæsita, quæ vel statim consumantur, vel mandentur condita vetustati. de N. 56. b. Potest etiam *Condita* legi à Condo.

Persæ mortuos cerâ circumlitos condunt. Tusc. 171. a.

Conditionis. Fortunæ. Status.

Zustandt/ Gelegenheit/ Wesen/ Beding.

Scin' quomodo tibi fores habet? Aul. 1. 1. ℣. 8.
Accipere conditionem. Aul 2. 2 ℣. 60.
Opinione melius res structa est domi. Aul 3. 6. ℣ 8.
Nihil morantur Lenones infimi subsellij viros. Capt. 3. 1 ℣. 11.
Ferre alicui conditionem Rud. 4 3 ℣. 17.
Conditio pensior est Stich. 1 ℣. 61.
Vt aliam conditionem filio inveniat suo. Truc. 4. 3. ℣. 75.
Eâ lege hoc adeò faciam Heaut. 5. 5 ℣. 10
Quasi istic minor mea res agatur, quàm tua. Heautontim. 2. 3. ℣. 113.
Omnibus nobis, ut res dant sese, ita magni ac humiles sumus. Hecyr. 3. 3. ℣. 20.
Accepit conditionem Sie ists eyngangen. Andr. 1. 1.
Harum rerum conditionem nunc utram malis, vide Heaut. 2. 2.
Hanc conditionem sicut tulero extraneo. So jhm ich die Tochter anbiete. Phorm. 4 1.
Quæ vobis placita est conditio, datur Hecyr. 2. 1.
Cin venis hodie quendam mei loci hinc atque ordinis, id est, *meæ conditionis.* Eunuch. 2. 2.
Duras fratris partes prædicas: id est, *iniqua est ipsius conditio.* Eunuch. 2. 3.
Eâ lege atque omine, ut si te inde exemerim, ego pro te molam: id est, *eâ conditione* Andr. 1. 2.
Quid vos? quo pacto hic? satin recte? nos ne? sic, ut quimus, ajunt, quando ut volumus, non licet. Andr. 4 6.
Scin' tu, ut tibi res se habeat? wie deine Sachen stehen. Eunuch. 4. 7.

In eum jam res rediit locum, ut sit necesse: &c. Heaut. 2. 2.
Pejore res loco esse non potest, quàm in hoc, quo nunc sita est. Adelph. 3. 2.
Quid rei gerit: sic senuiter. Phorm. 1. 2.
Adeón' rem rediisse? Phorm. 1. 3
In eum incidi infelix locum, ut &c. ibid.
Quòd si eò mea fortuna redeunt, Phanium abs te ut distraher Phorm. 1. 4.
Videtis, quo in loco res hæc siet Phorm 2 3.
Quonam in loco sunt res & fortunæ meæ. Phorm. 3 1
Sic sese habent principia, ut dies adhuc tranquilla res est ibid
Tùm equidem istuc es tuum impudens videre nimium vellem : statum quis esset. Wie du dich gestellt hast. Eunuch. 3. 5.
Conditionem ferre alicui pro Qu p. 31.
Pari conditione uti. ibid.
Conditionem æquissimam repudiare pro Qu p 15.
Tolerabili conditione aliquid transigere pro Q. p. 36.
Venire ad alicujus conditionem in Verr. p 371.
Æqua conditio certaminque proponitur. in Verr. p 297.
Onerare, augere aliquem bonis conditionibus. in V p 368
Eâ conditione, & tam se in iis terris collocatum arbitratur, ne quid &c pro Font. p. 584
Hæc mihi est proposita conditio pro A. Clu. p 20.
Hunc vitæ statum usque ad senectutem obtinere debet Corn p 132.
Quorum jus & conditio fortunæ infima est Corn. 135.
Acc pere conditiones Ep ad Fam lib. 16 p 498.
Sin ille suis conditionibus stare noluerit, bellum paratum est. Ep. ad Fam. l. 16. p. 499
Fugere à conditionibus ibid.
Hanc conditionem miserè ferunt pro S R 23.
Quæ res sic se habet At. 68. a
Verùm ita se res habet pro Qu 1 a. in Verr. 133 b.
Præclarè enim se res habet. sic &c de Or. 94 a.
Domitii se malè habent. Ep 124. b.
Dum ego me non bellè haberem. At. 74. a.
Malè enim se res habet, cùm &c Offi. 117 de Or. 137. b.
Sed res jam quomodo habeat se, diutiùs nescire non possum Att. 163. b.
Rem huc deduxi, ut palàm pugnari posset. in C. 105 a.
Quem in locum res deducta sit, vides. Ep 36 b.
Eum in locum res deducta est ut Ep. 260 a.
Certamen deducere ad extremum. Ep. 121. b.

Condu-

Conducendi.

Dingen / Ein Werck annehmen / Verdingen. Gallicè: Entreprendre de faire quelque chose.

Non conduci possim vitâ uxoris annuâ. Asin. 5. 2. ỷ. 37.
Conduxit coquos, & tibicinas hosce apud forum. Aul 2. 4 ỷ. 2.
Quantillo argento te conduxit Pseudolus? Pseud. 4. 7 ỷ. 95.
Me nemo potest, minoris quisquam nummo ut surgam, subigere. Pseud. 3. 2. ỷ. 19.
Verba me subigunt, ut mores discam Stich. 2. 1. ỷ. 39.
Redemtor, qui columnam illam de Gottâ, & de Torquato conduxerat faciendam de D. 118. 2.
Is respondit se ejus operis HS CCCVI conductorem fuisse. Att. 319. 2.

Confirmandi. Affirmandi. Asseverandi.

Beweisen / Darthun / Bejahen / Bestreitten / Vberzeugen.

Argumentis vincere. Amph 1. 1. ỷ 267.
Seplanum factum, ab eo maleficium non abesse. ad Herenn. libr. 2. p. 22.
Deliberationem suam ponet ante oculos. ad Her. l. 2 p. 33.
Frequenter ante oculos poterit ponere ad Herenn. lib. 4. p. 124.
Planum faciet ab eo matrem esse occisam. de Invent. lib 1 p 168.
Digitum ad fontes intendere de Orat. lib. 1 p. 213.
Praeclarè mihi videris, Antoni, posuisse ante oculos de Orat libr. 2. pagina. 364.
Satis idoneas argumentationes attulerit. ad Herenn lib 2. p. 28.
Hominum existimationi te, atque innocentiam tuam probari velis. In V. pag. 368.
Magno illud clamore approbaverunt. pro Arch poet p. 355.
Non sum mihi crede) mentis compos At. 138. b.
Finem nullum facio (mihi crede) Cassi, de te cogitandi Ep. 183. 2.
Illustrabis (mihi crede) tuam amplitudinem hominum injuria. Epistol. 6. 2.
Mihi crede istuc, ut cetera. At. 215. b.

Hic

Hoc mihi non modò confirmavit, sed etiam persuasit. At 154 a
Qualis, ut arbitror, nemo unquam erit: & ut confirmare possum, certè nunquam fuit de Am. 77 a.
Hoc verò fieri planè non potuisse confirmo. de Or. 109. a.
Ego tibi confirmo, eam &c. pro Pom 17 b.
Memini me ex multis audire, te de glorioso & celeri reditu meo confirmare E. 83. a.
Omni hoc vobis ratione confirmare possum, me &c. contra Rull. 68. b.
Difficile est hoc de omnibus confirmare. pro Arch. 188 b.
De me tibi sic promitto atque confirmo, me &c. Epist 40 a.
Quasi ego id curem, quid ajat, aut neget de Fin 79. a.
Ut neque neget, neque ajat aliquid. Acad. 26 a.
Diogenes ait, Antipater negat. Off 70 a.
Sunt etiam valdè contraria alia, quæ appellantur negantia ἀποφατικὰ Græci contraria ajentibus: ut, si hoc est, illud non est Top 224. b.
Plurimis argumentis corroborat breviter expositam rationem ad Her. l. 2. p 36.
Tenuissimâ suspicione aliquid confirmare. pro Aul. Cluent. p 62.

Confugiendi. Asyli. *Vide etiam supr.* Auxilij.

Zuflucht / Hülff suchen / Beystandt / Zuspringen.

In tuam fidem misericordiamque confugit. pro Qu. p 3.
Me in gregem sicariorum contuli pro S R. p 69
Ad meam fidem, quam habent spectatam, rem diu, & cognitam. in Verr. p. 115.
Hic locus ejus fortunæ miseræ multum jus jactatæ portum ac perfugium erit futurus. pro A. Cl. p. 5
Fuga portus erat in castris tuis. Ep ad Brut. p. 541.

Conjecturæ.

Muthmassung / Errathen.

Ecquid tu de odore possis, si quid forte olfeceris, facere conjecturam Men 1. 2. ỳ. 53.
Nunquam hodie quivi ad conjecturam evadere. Rud. 3. 1 ỳ. 20.
Hanc ego de me conjecturam domi facio. Cist. 2. 1. ỳ. 1.
Cùm conjecturam egomet mecum facio, hæc illa est simia. Rud. 3 4 ỳ. 65.

Neque

Neque scio, quid dicam, aut quid conjectem. Eunuch 3 4.
Multa concurrunt simul, qui conjecturam hanc nunc facio. Andr. 5.2.32.
Quantum ex ipsâ re conjecturam facimus. Heautontim. 2.3.v 25.
Ego de me facio coniecturam Heaut. 3.3.
Sed ipse egreditur: quàm severum rem, cùm videam, censeas: id est, ex vultu de reipsa conjecturam capias Heautontim. 5.3.
Facit de se coniecturam. de Orat. l. 2. p. 432.
De me conijcio de Orat. l. 3 p 466.
Non levi coniecturâ res penditur pro Sex. Rosc. p. 57.
Coniecturâ aliquid capere. pro S. Rosc. p. 71.
De re ad quâ coniecturam facere. in Verr. p. 208.
Coniecturâ aliquid consequi. in Verr. 205.
Coniecturam de re aliquâ facere in Verr 300.
Coniecturâ aliquid perspicere. pro Leg Man. p. 6, 8.
Coniecturam facere pro C. Rab. p. 164.
Huiusce rei coniecturam de tuo ipsius studio facilè capere. pro L. Mur. pag. 222.
Coniecturâ aliquid prospicere. pro Dom. p. 404.
Coniecturâ nititur. de Divin 2 p. 166.
Quantum ego opinione auguror pro L. Mur p 249.
Quæ autem posita sunt in coniecturâ, quæque mihi videntur fore, ea putabo tibi à me scribi oportere. Epist. ad Fam lib. 2. p. 11.
Quantum copiarum haberes: ipsâ coniecturâ consequi poteram. Ep ad Fam. l. 12. p. 374.
Quod si coniecturâ adhuc providere possem Ep. ad Att. l. 1. p 1.
Quantum coniecturâ auguramur. Ep. Att. l 3. p. 58.
Ubi sit, facilè coniecturâ assequêre. Ep. Att. l. 12. p. 375.
Quam tu coniecturam faciebas ex literis Ep. Att. l. 13. p. 403.
Etsi difficile est semper dicere, tamen interdum coniecturâ possis propius accedere. Ep. ad Fam. l. 6. p. 156.
Quantum auguror coniecturâ de Orat. l. 1 p. 294.
Omninò si quæris, ludi apparatissimi, sed non tui stomachi: coniecturam enim facio de meo. Ep. ad Fam. l 7 p. 183.
Quantum coniecturâ consequebar. Ep. Qu Fr. l. 2. p 615.
Qui etsi aberrant, à coniecturâ tamen video, quid sequatur. de Nat Deor. l. 1 p 41.
Coniecturam capere ex aliquâ re. de Divin l. 2. p. 27.
Si modò aliquid investigari coniecturâ potest. de Divinat. p. 371.
Ingenij magni est, præcipere cogitatione futura, & aliquanto ante constituere, quid accidere possit in utramque partem. 1. Offic. p. 33.

Conij-

Conijciendi. Conferendi.

Werffen / Begeben.

Appius in ultimam provinciam se conjecit, Tarsum usque At 76. b.
Sin se in intimum conjicere vellent, non satis commodè calceati & vesti. ti id facere possent pro C 51 a.
In Epicureos nos adversarij nostri castra conjecimus. E. 138. b.
In latebram aliquam se conjicere de D. 117. b.
Orationem aliquam improbè in viros clarissimos conjectam esse. pro Sest. 11 b.
O praeclarè conjectum à vulgo in illam provinciam omen communis famae atque sermonis. in V. 112. a.
Hac omnia crimina à multitudine in tuam nimiam diligentiam, Servi, conjecta sunt. pro Mur. 143. b.
Conijcere se in fugam pro Cael 51. a.
Libellus qui in Epistolam contectus est. At. 149. a.
Itaque id proœmium conjeci in eum librum, quem ad te misi Att. 255. b.
Quam legem ijsdem propè verbis nostri viri in decimam tabulam conjecerunt. de D. 183. a.
Conijcere caussam in locos pro Plan. 277. a.
Ego verò illa ipsa ludens conjeci in locos communes. Parad. 116. a.

Conjugij. Matrimonij. Nuptiarum.

Heurathen / Weiben / Weib nehmen / Ehe / Ehestande / Werben / Außsteuwren / Vermählen / Hochzeyt machen / Freyhen / Ansuchen / Durch den Korb fallen.

Quicum Alcumena est nupta. Amph. Prol ỷ. 99.
Alcumena nupta est cum Amphitruone. Amphitr. 1. 1. ỷ. 203.
Despondere sibi virginem. Aul Arg ỷ. 7.
Virginem collocare alicui. Aul. Arg ỷ. 15.
Filiam dare nuptum Aul Prol. ỷ. 27.
Ejus cupio mihi filiam despondere. Aul 2. 1. ỷ. 50.
Virginem alicui locare Aul. 2. 2. ỷ. 15.
Hostis est uxor, invida, quae ad virum nuptum datur. Stich. 1. 2. ỷ. 13. 75. 83. 95.

Dum

Dum quidem cum illâ nupta erit. Asin.5.2.♈.20.
Ducere filiam Aul Prol ♈.35.
Poscere filiam sibi uxorem. Aul.Prol ♈.34.
Uxorem d mum ducere Aul 2 1 ♈ 28.40
Hu legibus si quam dare vis, ducam, quæ cras veniat, perendiè foras efferatur. Aul 2 1 ♈.30.
Eam si tibi jubes roscere, poscam. Aul.2.1 ♈ 38.
Virginem habeo grandem, dote cessam, atque illocabilem. Aul.2.3 ♈.14.
Ubi mentionem ego fecero de filiâ, mihi ut despondeat. Aul.2.2.♈.25.
Cur igitur poscis meam gnatam tibi? Aul 2 2 ♈ 27.
Nuptias ornare, adornare Cas.2.6.♈ 67 & 3.2 ♈ 16.
Evenit tibi super hac mea opera, quam ego nunc concilio tibi Mil 4 5. ♈ 13.
Dictitome daturum illi filiam meam uxorem. Rud 4.6.♈.9.
Et nuptura est mihi. Rud. 4.8.♈.4.
Nubere aliò Stich 1 2 ♈.33.
Si filiam l c ssim meam tibi. Ibid.♈.51.
Conditionem hanc accipe: atque eam despende mihi. ibid.♈.61. 64.77.
Dummodò morata rectè veniat, dotata est satis. ibidem ♈.62.
Respondeo tibi illis legibus, cum illâ dote, quam tibi dixi Aul 2.2.♈.75.
Memineris convenisse, ut ne quid do is mea ad te afferat filia. ibidem. ♈. 80.
Nuptias hodie quin faciamus. ibid ♈.84.
Ibo igitur, parabo ibid.♈.85.
Filiam despondi ego hodiè nuptam dabo Megadore. Aul.2.3.♈ 5.
Tuam mihi majorem filiam despondeas Pœn.5 5.♈.53.
Oratu ejus Phœdromo locat nuptum. Curc. Arg.♈.8.
Tu despondeo istam miles, huic, ego dotem dabo Curcul 5 2.♈ 63.
Facere nuptias cum aliquâ Cas 2 8.♈.52.
Gnatam generat nuptiis Cist. Arg.♈.2.
Lemnique natam despondit adolescentulo. Cist. Arg.♈.7.
Itaque lege hanc, & ruè civem cognitam Alcesimarchus possidet. Cist. Arg. ♈.10.
At satius fuit, eam viro dare nuptam. Cist.1.1.♈.44.
Hac quidem castor cotidiè viro nubit, nupsitque hodie. Cist 1.1 ♈.45.
Propinquam uxorem duxit cognatam suam. Cist. 1.3.♈.26.
Si illam uxorem duxero Cist 2.1.♈ 21.
Pauper em demum ducere uxorem Epid. 2.1.♈ 3.
At ego pol te credidi uxorem Epid 2 1.♈.6.
Ego illam hodie volo facere libertam meam, mihi concubina quæ sit. Epid. 3. 4 ♈ 33.
Te velle uxorem aiebat suo gnato dare Most.4.3.♈ 33.
Egóne hic me patiar esse in matrimonio? Men.4.1 ♈.1.
Emit, atque apportat scitâ formâ mulierem Merc.Arg 1.♈.2.
Quas adeò haud quisquam unquam liber tetigit, neque duxit demum. Pœn. 1.2.♈.57.

Raptam

Raptam ut emeret de pradone virginem Perſ Arg. ✝. 3.
Verùm videto, ubi me voles nuptam dare Perſ. 3.1. ✝. 55.
Sue am eo Pleuſidippo iungitur. Rud. Prol. ✝. 6.
Pudicitia eſt, eos magnificare, qui nos ſocios ſumſerunt ſibi. Stich 1 2 ✝. 44.
Tute ad eum adeas, tute concilies, tute poſcas Trin. 2. 2. ✝. 105. Conciliare, & poſcere *eſt quod Ge m dicimus:* Werben/ Freihen/ Anſuchen. *Vide Turneb. L. 11. c. 25.*
Habéns pactam'st, conditionem cuiuſmodi ? Trin. 2. 4. ✝. 101. *Vide Lex. Plaut.* Conditio.
Nequeo mirari ſatis, eum ſororem deſpondiſſe ſuam in tam fortem familiam Trin 5. 2. ✝. 9.
Scio tibi uxorem iam ducendam Truc 4 4. ✝. 38.
Aliam pater ei deſponderat. And. Arg ✝. 4.
Simulat futuras nuptias. And. Arg. ✝. 6.
Recuſat nuptias, generum abdicet. And Arg ✝. 10.
Dat Pamphilo hanc, aliam Charino coniugem. And Arg. ✝ 12.
Quas credis eſſe has, non ſunt vera nuptia. And 1.1 ✝. 20.
Vltrò ad me venit, unicam gnatam ſuam cum dote ſummâ filio uxorem ut daret, " Placuit, deſpondi, hic nuptiis dictus eſt dies. Andr. 1. 1. ✝. 71. & ſeqq
Pro uxore habere aliquam. And. 1. 1. ✝. 115.
Tuum eſt officium, has benè ut aſſimules nuptias Andr. 1. 1. ✝. 137.
Non eſt dubium, quin uxorem nolit filius. And. 1 2. ✝. 1.
Davum modò timere ſenſi, ubi nuptias futuras audivit. And 2. 2 ✝. 3.
Herus, quantum audio, uxore excidit. Er wird ſie nicht bekommen. Andr. 2. 5.
Intus deſpondebitur: intus tranſigetur. Andr 5 6.
Vt ab eâ excludar, huc concludar. daß ich dieſe muß nemmen/ die ich nicht will. Andr. 2. 3.
Diem quia olim in hunc ſunt conſtituta nuptia Andr. 1. 5.
Omninò abhorrere animum huic video à nuptiis Er hat kein Luſt zu freyen. Hecyr. 4. 4 ✝ 92.
Si impetro, quid aliâs malim, quàm hodie has fieri nuptias? Andr. 3 2.
Lepus tute es, & pulpamentum quaris : id eſt, *ambas virginem pulchriorem, quàm qua tibi conveniat.* Eunuch 3 1.
Cùm illum generum cepimus: Da wir jhm vnſer Tochter gaben Hecyr. 4. 1.
Te iſti virum do, amicum, tutorem, patrem Andr. 1. 5.
Hanc mihi in manum dat: accepi, acceptam ſervabo. ibid.
Animum ad uxorem appulit: id eſt, ad conjugium. Andr 2. 6.
Vxorem demus: ſpero conſuetudine & coniugio liberali devictum, Chr. mi, dehinc facilè ex illis ſeſe emerſurum malis. Andr. 3. 3. ✝ 28.
Perpuliſti me, ut homini adoleſcentulo, in alio occupato amore, abhorrenti ab re uxoriâ, filiam darem in ſeditionem atque incertas nuptias. Andr. 5. 1. ✝. 10.

Mere-

Meretricios amores nuptiis conglutinas: Du machst/daß die/so Hurerey getrieben/sich an einander verheÿrathen Andr.5.4
Quid? credebas dormienti hæc tibi confecturos deos , & sine tuâ operâ illam in cubiculum iri deductum domum. Adelph 4 5.
Offendi adveniens,qui cum volebam , atque ut volebam, collocatam filiam. Phorm.5.1.
Vt potui,virginem nuptum locavi huic adolescenti : Ich hab sie jhm zum Weib gegeben.ibid.
Quid an Byrrhia? datur illa Pamphilo hodie nuptum? Andr.2.1.
Egône illam cum illo ut patiar nuptam unum diem? Phorm.1.5.
Peperit filia ex illo,cui data est nuptum. Hecyr.4 1.
Pro virgine dari nuptum non potest : quia scil. *virginitatem amisit.* Adelph. 3.2.
Iam virginem despondit filio meo. Adelph.4 7.
Despondit pater gnatam filio huius vicini prox.mi. Hecyr.1.2.
At illi ego nec do,nec despondeo filiam meam Heaut.4.4.
Pro uxore habere hanc peregrinam Andr.1.1.
Quid Chremes?qui denegaverat se commissurum mihi gnatam suam uxorem. Andr 1 5.
Ea quoniam nemini obtrudi potest,itur ad me. ibid.
Nunc uxore opus est:animum ad uxorem appulit Andr.2.3.ẏ.15.
Scimus,quàm miserè hanc amârit:nunc sibi uxorem expetit Andr.3.2.
Hanc mihi expetivi:contigit:conveniunt mores : valeant, qui inter nos dissidium volunt:hanc,nisi mors,mihi adimet nemo. Andr.4.2.
Hic nuptijs dictus est dies. Andr.1.1.
Vt ne esset spatium cogitandi ad disturbandas nuptias. Andr.1.2.
Nuptias effugere istas malo,quàm tu adipiscier Andr.2.1.
Atque ita,uti nuptiæ fuerant futuræ,fiant. Andr.3.3.
Vt apparentur nuptiæ,dicam. Andr.3.4.
*Solus mihi effecisti has nuptias.*ibid.
In nuptias conieci herilem filium ibid.
*Qui me hodie ex tranquillissimâ re coniecisti in nuptias.*Andr.3 5.
Vxor tibi ducenda est,Pamphile. Andr.1.5.
Hæ nuptiæ non apparabantur mihi. Andr.4.1.
Si omnes hunc coniectum in nuptias inimici vellent. ibid.
Ex unu geminas mihi conficis nuptias Ibid.
Nuptias mi apparari sensit. Andr.4 2.
*Quantum huic promoves nuptias.*ibid.
Instant ut hodie conficiantur nuptiæ. Heaut 5 1.
Occidunt me,qui dum nimis sanctas nuptias student facere, in apparando consumunt diem Adelph 5 7.
Bonas,me absente hic confecistis nuptias. Phorm.1.5.
Qui me & se hisce impedivit nuptiis Phorm.2.3.
Cùm scirem, infirmas has esse nuptias. Phorm 5.1.
Quid adhuc habent infirmitatis nuptiæ? Hecyr.1.2.

Sperasse eas, se tolerare posse nuptias. ibid.

Quod fortunatum isti putant, uxorem nunquam habui Adelph 1 1.

Postremò nuper dixit, velle uxorem ducere. Adelph 1.2.

Eo pacto prorsum illi alligâris filium. Adelph 5.3.

Quid has metuis fores? Conclusam hic habet uxorem sævam. Phorm 5 7.

Ait uterque tibi potestatem ejus habendæ se dare. Phor. 5 6.

Uxori obnoxius sum : Ich kan nicht thun wider jhren Willen. Hecyr. 3. 1.

Dum ne reducam uxorem : Wann ich sie nur nicht wider nemmen muß. Hecyr 4 4.

Te isti virum do. Andr. 1 5. ℣. 60.

Accepi, acceptam servabo. Andr. 1.5 ℣. 65.

Parare nuptias. And. 2.2. ℣. 4

Orabo gnato uxorē si impetro, quid alias malim, quàm hodie has fieri nuptias? Andr. 3 2. ℣. 74.

Filio invenies virum. Andr. 3.3. ℣. 39.

Mihi tradet, nuptias quantum queam ut maturem. Andr. 3.3 ℣. 45.

Ducit Æschinus vitiatam, potitur Ctesipho citharistriam. Adelph. arg. ℣ 12.

Huic leges cogunt nubere hanc. Adelph 4 5 ℣ 18.

Quis eum ab illâ abstraxit, nisi ego? Andr 3 2 ℣ 38.

Rectè semper fugi has nuptias. And. 4.4 ℣ 27.

Scis Pamphilam sponsam mihi Eun 5 9 ℣.6.

Uxorem domum ducit Hecyr. 1.2. ℣ 71.

Cum eo nupta est adversus animi libidinem Hecyr. 4 1. ℣. 19.

Qui me & se hisce impedivit nuptiis. Phor. 2.4 ℣.2.

Locare unicam suam filiam. Phorm 4 1. ℣ 41.

Virginem nuptum locavi huic adolescenti. Phorm 5 1. ℣. 25.

Postquam audierat non datum iri filio uxorem suo Andr. 1 2. ℣ 6.

Omnes qui amant, graviter sibi dari uxorem ferunt. And. 1.2 ℣ 20.

Chremes denegat se commissurum mihi gnatam suam uxorem, id mutavit, quoniam me immutatum videt. Itane obstinatè operam dat, ut me à Glycerio miserum abstrahat. And. 1.5, ℣ 6.

Ea quoniam nemini obtrudi potest, itur ad me. And. 1 5 ℣. 76.

Mihi suum animum atque vitam credidit, Quam ego animo egregiè charam pro uxore habui. And. 1 5. ℣ 37.

Credo impetrabo, ut aliquot saltem nuptiis protrahat dies. Andr. 2.1. ℣. 28.

De improviso nuptiæ, non cohærent. And. 2.2 ℣. 24.

Num videntur convenire hæ nuptiis? Prius, quàm tuum ut sese habeat animum ad nuptias perspexerit. And. 2 3. ℣. 4.

Differre aliquem ab aliquâ Einen von einer scheiden And. 2.4. ℣. 5.

Num illi molestæ quippiam sunt hæ nuptiæ? And. 2. 6. ℣. 7.

Nisi moventur nuptiæ. Andr 3 2. ℣ 36.

Nunc sibi uxorem expetit. Andr. 3 2 ℣. 39.

Has nuptias perge facere, ut facis. Andr. 3 2. ℣. 40.

Qua

Quæ opus fuére ad nuptias gnata paravi. And.4 3 ℣.1.& 2.
Meretricios amores nuptias cong ut inant And.5.3.℣.10.
Si non hanc uxorem duxero Eunuch. 5 2 ℣ 49.
Quin jam virginem despondi, res composita est: sunt nuptiæ. Adelph.4.7.℣. 17.
Ego novus maritus anno demum quinto & sexagesimo fiam, atque anum decrepitam ducam Adelph 5 8.℣ 15.
Antiphila mea nubet mihi. Heaut.4.3.℣.13.
Si voles, desponsam quoque esse dicito. Heaut.4.8.℣.26.
Miseri sunt, qui uxores ducunt. ad Her. l.2.p.43.
Hæc quàm optimo viro nupta est de Inven.l.1.p 108.
Quod Crassi filiam C filio suo despondisset. de Orat.l.1 p.335.
Filiæ C.F liam suam collocavit. Brut.p.547.
Consobrinam habet in matrimonio. pro Quint. p 5.
Themistocles cùm consuleretur, utrum bono viro pauperi, aut minus probato diviti filiam collocaret. Off 48 a.
P. Scipio Corneliam filiam Tyberio Graccho collocavit. de in. 59.a.
Cujus Caij filiæ filiam suam collocaverat, affinitate sese devinxerat. de Cla. 173 a.
Cùm vellet sororis suæ filiam in matrimonium collocare de Dom. 101 b.
Collocare filiam alicui. de Cla 173 a. Sic Cæs de bell.Gal l.1. *Atque hujus potentiæ caussa matrem in Biturigibus homini illic nobilissimo ac potentissimo collocasse: ipsum ex Helvetiis uxorem habere: sororem ex matre & propinquas suas nuptum in alias civitates collocasse.*
Parthorum filius, quo cum esset nupta regis Armeniorum soror. Ep.243.a.
Veri cum quibus nuptæ erant. in V.231. b.
Cùm mulier fuisset nupta cum eo, cui connubij jus non erat. Top 222.a.
Sequuntur connubia, & affinitates ex quibus etiam plures propinqui. Off. 1. p.80.
Mulier in familia luctum, atque in privignorum funus nupsit. pro Clu.57.b.
Abhorrere à nuptiis. pro A Cluent.p.13.
In matrimonio Cæsenniam habuit. pro Cæc.p.590.
Invito despondere alicui filiam suam. pro A Cluent.p 81.
Eo authore duxit honestissimi, atque spectatissimi viri filiam pro Sest p.5.
Cùm ex amplissimo genere in familiam clarissimam nupsisset. pro Cæl. pag. 104.
A ducendâ uxore abhorret Ep. Att l 14.p 445.
Cùm vellet sororis suæ filiam in matrimonium collocare. de divin. l. 1. pag. 198.
Concupere aliquam, in matrimonium ducere pro A.Cluent.p.13.
Ducere aliquam in matrimonium pro A.Cluent.p 86.
Uxorem sibi adjungere, & ex illâ liberos procreare. de Fin lib.3.p.208.

Conjungendi. Conjunctionis. Cohærendi. Copulandi. Vniendi. Connectendi. Adjungendi.

Zusammen thun/ Zusetzen/ Vereinigen/ An einander hencken/ Zu Hauff machen.

Eorum coniunctione pars oppidi, quæ appellatur insula, mari disiuncta angusto ponte rursus adiungitur, & continetur in V 227.b.

Cappadociæ pars, quæ cum Ciliciâ continens est Ep.241.b.

Mari aer continens est. de Nat.49 a.

Huic fundo continentia quædam prædia atque adiuncta mercatur. pro Cæc. 287. a.

Hic fundus, qui fundo eius antiquo continens est Ibid b.

Mare dissimile est proximo ei continenti Ac. 26.b.

Ex eo natus sese è continenti genere tertiam victimam reipub. præbuit. de Fin. 77 b.

Notus sensus coniunctus & continens in infinito nullus esse potest. de N.7.a.

Natura rerum uno consensu iuncta est, & continens. de Div.115 b.

Proxima & continens caussa movet assensionem. de Fat.149 a.

Continentia cum ipso negotio sunt ea, quæ semper affixa esse videntur ad rem, neque ab eâ possunt separari. de In 50.b.

Continenti spiritu) (Intermisso. Or.163 a.

Sed nihil interpellabo, continuentem orationem audire malo. Tusc.151 b.

In extremâ oratione continens vox remedio est voci. ad Her 20 a.

Continentia tua scripta, in quibus perpetuam rerum gestarum historiam complecteris Epist 68.

Continenter uno spiritu multa dicere. ad Her.20.a.

Quomodo enim probes continenter imagines ferri? aut si continenter, quomodo æterna? de N 23.a.

Continenter unum verbum non in eâdem sententiâ ponere Or.209 a.

In quo non modò crimen non hærebat, sed vix diserti adolescentis cohærebat oratio. pro Cæl.40.b.

Sermo familiaris non cohærebit, si verba inter nos aucupab mur. pro Cæc. 295. a.

Non quæreiam, verumne sit illud: dico, ea quæ dicat præclarè inter se cohærere. de Fin. 5.

Aptissimè cohærent inter se. Or. 210 b.

Tam autem eras vacors, ut totâ in oratione tecum ipse pugnares: ut non modò non cohærentia inter se diceres sed maximè disiuncta atque contraria. in A.2.

I, sim

Ipsum mare sic terram appetens littoribus sic cludit (al *eludit*, al. *alludit*) *ut una ex duabus naturis conflata videatur*. de N. 46. a.

Ex his duabus diversis sicuti familijs unum quoddam est conflatum genus à posterioribus. de In 63. a

Videtisne quanta series rerum scientiarumque sit, atque ut ex alio alia nectantur? de Leg. 166. b.

Quid non sic ex alio nectitur, ut non, si unam litteram moveris, labent omnia. Acad 6 b de Fin. 105. b.

Cum causa causa nexa rem ex se gignit de D. 106 b.

Ex hoc genere causarum fatum à Stoicis nectitur. Top 225. b.

Nisi cum præsidijs potentium benevolentiam conjunxissem 1 9 Epist.

Ut tibi me facile, & in Repub. & in militiâ adjunctum esse patiare. 5. 7. Epist.

Viginti oppida sunt Dalmatiæ antiqua, quæ ipsi sibi asciverunt, amplius sexaginta, id est, *adjunxerunt*. Epist. 5. 10.

Conjuncténe malles cum ceteris rebus nostra contexere. Ep. 5. 12.

Te salvum conserves incolumitati tuæ tuorumque, qui ex te pendent consulas, hoc est, *qui tibi conjuncti sunt, & quorum salus sine tuâ nulla est*. Epist. 6 221.

Neque dubito, quin omnes qui supersint, de Arcij exercitu, confluant ad eum. Epist. 10. 23.

Quos spero brevi tempore societate victoriæ tecum copulatos fore. Epistol. 11. 8.

Tuus discessus, & vitæ dissimilitudo non est passa voluntates nostras consuetudine conglutinari. Epist. 11 27.

Conjurationis. Conspirationis. Conspirandi.

Zusammen blasen / Zusammen schweren / Zusammen halten.

Milvum ni senes in nidum unum conspiraverint. Merc sc. Diva. ✝. 28.

Ita conjurationem conflatam restinguere, ut nulla scintilla compareat. Orat ante Exil, p. 36.

Se quasi armorum studio in maximam familiam conjecit. pro Sest. p. 60.

Hinc propter amicitiam Catilinæ conjurationis particeps fuit. pro Cæl. pag. 96.

Quis horum consensum conspirantem, & penè conflatum in hâc æqualitate fraternâ non noverit? pro Lig. p. 105.

Potentissimorum hominum conspirationem negligere. Ep. ad Fam. L. 5. pag. 127.

Conſcientiæ.

Gewiſſen.

Vocas me ad cœnam: religio fuit, denegare nolui. Curt. 2. 3. ✝. 71. S. Veteres dicebant. *Obſtringere religione,* & *obligare pop. Rom. religione.* Cicero Phil. 2. & de Aruſp. Reſp. *Quæ tanta Religio eſt, quâ non in noſtris dubitationibus &c.* Livius lib. 6. *In religionem ea res apud Pœnos verſa eſt,* h. e. *Pœni interpretati ſunt, id Diis non placere, ut Roma oppugnetur.* Cic. Phil. 1. *cùm innumerabiles religiones in Remp. inducerentur.* h. e. *anxietates & formidines adventantis iræ divinæ.* Idem Livius dixit. *Exſolvere religione,* h. e. *ejuſmodi ſcrupulum eximere. Vide etiam Tit.* Ominis.

Maximi æſtimare conſcientiam mentis, quam à Diis immortalibus accepimus, quæ à nobis divelli non poteſt. pro Aul. Cluent p. 73.

Ad illos conſcientia contagio pertinet. in Vet. p. 565.

Præclarâ conſcientiâ ſuſtentor. Ep. At. l. 10. p. 308.

Cum animi conſcientiâ excruciare aliquem de Finib. lib. 2. p. 150.

Animi conſcientiam non curare. Ibid.

Vt noſtram ſtabilem conſcientiam contemnamus. de Finib. lib. 2. p. 158.

Ne quis modeſtiam in conſcientiam duceret. Cat. 16.

Mihi judicij tui ſpectata gravitas induxit religionem. 3. 88. Symmach.

Si reſpondiſſes epiſtolæ meæ, levaſſes onere conſcientiam tuam; nunc noſtram taciturnitate juviſti. 7. 25.

Tibi ad conſcientiam ſatis eſt. 10. 22.

Facti ſui conſcientiâ perculſus eſt 10. 43.

Audacis facti conſcius evolavit. Ibid.

Conſentiendi. Conſenſûs. Aſſentiendi. Congruendi. Concordandi. Annuendi. Gratificandi. Favoris. *Vide etiam* Animi, Sententiæ.

Zuſammen ſtimmen / Vbereinkommen / Einſtimmen / Gut heiſſen / Einig ſeyn / Zuhalten / Einhellig / In ein Horn blaſen.

Cupio omnia quæ tu vis. Cat. 2. 3. ✝. 26. Ciſt. 1. 1 ✝ 20. & Perſ. 5. 1. ✝. 11. *Eſt formula aſſentiendi, gratificandi, & placere ſtudentis.* Sic Horat. *lib.* 1. *Sat.* 9 *verſ.* 5. Cupio omnia quæ vis.

Id eſt

Id est Mecastor. Cas 2.3. ℣ 30. *Formula est asseverandi. Sic eâdem Fab.* Cas 3.
2. v. 2. Hoc erat Ecastor. &c
Utinam quæ dicis, dictis facta suppetant. Pseud 1.1. ℣. 106.
Accessit animus adsententi em meam Aul 2 7. ℣ 13.
Nam omnibus amicis meis idem unum convenit. Pœnol 5 6. ℣ 3.
Sanè illi inter se congruunt concorditer. Cur. 2.2 ℣. 14.
Aut si de eâ re unquam inter nos convenimus. Pseud 1.5. ℣ 150.
Bene Pseud. 2.4 ℣. 23. *Sic loquebantur apud Comicos assentientes alterum studijs.*
Dies complusculos benè conveniebat sanè inter eas. Hecyr 2.2.
Nec conventurum inter nos posthac arbitror Hecyr. 4.4
Hæc fratri mecum non conveniunt. Darinnen sind wir nicht eins mit einander.
Omnia hæc illum putato, quæ ego nunc dico, dicere. Phorm. 2.2.
Volo ipsius quoque voluntate hoc fieri Phorm 4 5.
Eadem æquè student noluntque omnia. Hecyr. 2.1.
Si concordabis cum illâ, habebis, quæ tuam senectutem oblectet. Phorm 2.2
Credo sinem reducam, eâ gratiâ concordes magis fore. Hecyra 4.3.
Omnes congruunt, unum cognoris, omnes noris. Phorm. 1 5.
Omnes uno ore bona dicere. And. 1.1 ℣ 67.
Concedo hic domum, ne nos inter nos congruere sentiant. Heaut 3.1 ℣ 91.
Ecce autem similia omnia, omnes congruunt: unum cognoris, omnes noris. Ist einer gut/so seynd sie all gut/sie seynd alle uber einen Leist geschlagen. Phorm. 1 ℣. 34.
Uno ore omnes authores fuêre Phor 4 3 ℣ 20
Compesito factum est, quo modo &c. Phor 5.1. ℣ 19.
Uno animo Fontejum, atque unâ voce defendunt pro Font. p. 584.
Vulgi judicium cum intelligentium judicio congruit. Brut. p. 572.
Multa causa conveniunt unum in locum, & congruunt. pro Sext Rosc. pagina. 57.
Unâ voce loquuntur in Verr. p. 117.
Quibus in controversiis; cùm sæpè à mendacio contra verum homines stare consuessent de Inv. 42. b.
A se potiùs, quàm ab adversariis stare signum. de Inv. 57. b.
Probare rationem aliquam, quod ab eâ steterint viri probatissimi. ad Heren. 24. b.
Non stare cum iis, qui &c. de Fin 116. b.
Quemadmodum ei dicebamus, qui à scripto diceret, hoc fore utilissimum, si quid de æquitate eâ, quæ cum adversario staret, derogasset: si hunc qui contra scriptum diceret, &c. de In. 80. a.
Cùm rem communi verbo appellaris, leviùs dixisse videaris: cùm ad electum verbum accedas, insigniorem rem facias. ad Herenn. 32. b.
Condemnari malebant, quàm ad ejus conditiones pactionesque accedere. In Verr 162. a.

Cur ex tot crediteribus aliis ad istam rationem neme accessisti? pro Quint. 14. a.
Vnum ferè sensum fuisse bonorum omnium. Epist. 1. 9.
Singularis bonorum omnium consensio. ibid.
Quanta vis esse potuisset in consensu bonorum ibid.
Tantus consensus senatûs fuit. Epist. 3. 3.
Quod erit consentaneum iis liberis. Epist 3. 6.
Hæc scripsi, ut tu qui fuisti conjunctissimus mecum; & sententiâ & voluntate eadem cogitares. Epist. 6. 2 1.
Video Cn. Pompejum Senatum secum habiturum: **Er sepe uff seiner Sepeten** Epist 8. 15.
Tu et is, qui me tuis sententiis sæpissimè ornasti. Ep. 15 4.
Contra sceleratissimam conspirationem hostium confligere. Ep. 11. 13.
Nemo mihi sensibus in Repub conjunctissimus. Epist. 12. 15.
Conspirate nobiscum, consentite cum bonis Cont. Rul. p. 110.
In re aliquâ sentire unum atque idem in L. Catil p. 213.
Mente, voluntate, studio, virtute, voce consentire. in L. Catil. p. 215.
Eundem habere animum in aliquâ re. Orat. ant. Exil. p. 361.
Iam civis de salute Reip. unâ & mente, & voce consentiunt. Phil. 1. p. 331.
In eam graviorem sententiam se iturum duxit. Phil. 11 p. 48.
Vos maximis sæpe in rebus assentiamini. Phil. 12. p. 494.
Mihi cum Dejotario convenit. Ep. At. l 6 p 173.
Cor cum oculis consentit. Acad. l. 2. p 47.
Vno ore plurima consentiunt gentes. de Fin. l. 2. p. 177.
Et id, in quo est omnis vis amicitiæ, voluntatum, studiorum, sententiarum summa consensio. de Amic. p. 189.
In eâ heresi est. Parad. p. 122.
Vos universi unâ mente & voce à me conservatam esse Remp. conclamastis. Phil 6 p. 429.
Cujus cum moribus & naturâ congruamus. de Amic p 144.
Quæ ut uno consensu juncta sit. de Divin. l. 2. p. 24.
Antonius vehementer se assentiri Crasso dixit. de Orat. lib. 1. p. 298.
Inter se omnes cum quodam lepore consentiunt. 1. Offic. p. 40.
Retinere assensum Acad l. 2. p. 31.
Prudenter Academices à rebus incertis assensionem cohibuisse. de nat. Deor. l. 1. p. 30
Assensionem adiungere animorum. Academ. Quæst. lib. 1. p. 92.
Assp. ctebant enim in Hortensii sententiam multis partibus plures ituros. Ep. 3. a.
De tribus legatis frequentes ierunt in alia omnia. ibid.
Equidem antequam tuas legi literas, in hominem ire cupiebam. At. 26. a. *Se opponere alicui.*
Cum Cæsare Lentulus consul facit. At 96. b.
Auctoritas doctissimorum hominum nobiscum facit. pro Cæcil. 305. a. &
Faciebant omnia cum pupillâ. in V. 97. b.

Cùm

Cùm furialis illa vox secum illos facere personabat Pro Plac 277.b

Demosthenes Φιλιππίζειν *Pythiam dicebat*, id est, *quasi cum Philippo facere*. de D.133.a

Hoc nihilo magis ab adversariis, quà à nobis facit. de Inv.59 a. Contra opponitur, *Facere contrà aliquem* de Fin 76.b

Cassius respondisset, idem sentire, & secum facere Syllam. Pro Syll. 714 a

Defensor autem & aequitate nitatur: & ea cùm secum faciat, non re sed depravatione, verbis se urgeri queratur Part.141.b

Cùm ille secum illos facere clamitabat. Pro Flac.277.a

Rem & sententiam interdicti mecum facere fatebatur. Pro Cæc.300.a

Veritas cum hoc facit. Pro Quint.17.a

Populus cum illis facit de Fin 73 b

A se potius, quàm ab adversariis stare. de Inv.37.b

Stare à mendacio contra verum, ut nemo contra civium perditorum populorum dementiam à senatu, & à bonorum caussa steterit constantius. de Inv. 42.b

Stare à voluntate scriptoris de Cla.190 a

Stare à sententiâ. de Inv.78.b

Si quid de aequitate eâ, quae cum adversario staret, derogasset. de Inv.80.a

Non stantem cum iis qui &c de Fin.116.a

Sed vide ne hoc totum, Scaevola, sit à me, de Orat.89.a

Qui sunt ab eâ disciplinâ Tusc 179.c

Locus communis à translatione, & contra eum, qui translationem inducit. de Inv.69 b

Loci communes à testibus, contra testes: à quaestionibus, contra quaestiones, ab argumentis, contra argumenta: à rumoribus, contra rumores. ad Her. 8.a

Brutus videtur mihi, & plebeculam urbanam, & si fidem fecerit, etiam bonos secum habiturus. Att.b.

Hoc non modò non est contra me, sed maximè meam caussam defensionemque confirmat. pro Clu.38.b

Omnibus in rebus temeritas in assentiendo, errorque turpis est. Ibidem 81.b

Cavendum est, ne his rebus temere assentiamur. Off.4.b

Acerbissimè tulit senatus, assensum esse mihi de Planco. ad Brut.90.b

Bibulo assensum est de tribus legatis. Ep.3.a

Tibi senatus breviter impoliteq; dicenti, maximis est de rebus assensus. de Or. 130.b

Is in Cascâ mihi valdè assensus est. Att.161.b

Neq; me dissensioni meae pristinae putavi potiùs assentiri, quàm praesentib. reip. temporibus, & concordiae convenire. Pro Com.67.b

Huic assentiuntur reliqui consulares. Ep.1.1.

Perspiciebant in Hortensii sententiam multis partibus plures ituros. Epistol. 1.1.

Aut assentiendum est paucis, aut frustra dissentiendum. Ep.1.8.

Mihi est senatus assensus Ep.1.9.

Ipse mihi assentior fortasse, id est, *blandior mihi, probo me.* gefalle mir selbst wohl. Ep 3.11.

Id tibi nullo modo assentior: laß dirs keines wegs gut sein. Ep 4.4.

Sedens iis assensi, qui mihi lenissimè sentire visi sunt Ep 5.2

Quotidie commemorabam te unum, in tanto exercitu mihi fuisse assensorem Ep 5 21.

Sine ullo subscriptore descendit, & Tuscium reum fecit. Ep.8.8

Mea sententia cum frequens senatus assentiretur &c Ep.10.12 & 12.27.

Ego te suffragium tulisse in illâ lege, primùm non credebam. Ep. 11.27.

Sententiâ suâ comprobare Ep 15.4.

Illud verò quod à te dictum est, esse permulta, &c. valdè tibi assentior. de Or. 95 a

De quibus habeo ipse quid sentiam, non habeo autem quid tibi assentiar. de N.72.a

Namq́; ego illud assentior Theophrasto de Or 160.a

Tùm ille catera, inquit, assentior Crasso. Ibid.87.b

De Venonianis rebus tibi assentior. At. 10 a

Catoni assensus est Favonius & 99.b

Habet enim res deliberationem, etsi ex magnâ parte tibi assentior. Attic. 101.b

Vitiosum est assentiri quicquam falsum. Acad.17.b

Assentior tibi, ut in Phormiano potissimum commorer. At.142.b

Nam advertebatur, Pompeii familiares assentire Volcatio Ep.1 b

Ennius, qui magno applausu loquitur assentiente populo de Div.130 a

Obsistere visis, assensusq; suos firmè sustinere. de Fin.l.3.p 47.

Demonstrare per amplificationem, ad utram potius legem accedere oporteat. de Inv.80.b

Nec illos congressures, nec si congressuri essent, Pompeium ad ullam conditionem accessurum putabam Att 133 a

Sanitas animi dicitur, cùm eius iudicia opinionesq́; concordant. Qu. Tusc. l. 4 p.46.

Falsum esse & Stoici dicunt, & eorum adstipulator Acad.l.b.4 p.122. & in Pis.p.13.

Literæ recitatæ in Senatu nequaquam consentire cum oratione Furnij visæ sunt Ep 146.b

Motus cum verbis sententiisq́; consentientes de Cl.177.a

Epicurus non consentit cum Cyrenaicis. Acad.31.a

Alicui aliquid consentire. Hac eis qua de Fabio scribis, valdè consentiunt. At. 102.a

Neq; hoc esset turpius quicquam, quàm cognitioni, & perceptioni assertionem approbationemq; procurare Acad Qu l.1.p.94.

Facilius ab utra q; parte assertio sustineretur Ibid.

Neq; affirmare quenquam, neq; assertione approbare Acad. Q l.1 p.94.

Potibus

Pedibus in sententiam alicuius ire. Cat.c.50.
In Catonis sententiam discessit Cat.c.55.
Concordem sententiam viri nostrates super huius laude tenuerunt. 1.15. Symm.
Te idem quoq; velle, habeo compertum 1.43.
Convenit inter sacerdotes. 1.46.
Nitecum faceret existimatio optimatium 1.71.
Si accedat mea sententia 2.19.
Consentire alicui 2.30.
Absq; paucis, qui me secuti sunt, adnuerunt. 2.36.
Concedo in leges tuas. 3.44.
Ingenti causa devotis sententiis satisfecimus. 4.4.
Par bonorum motus erupit. Ibid. 4.29.
Vbi dicta legeris, cum sententiâ meâ in gratiam reverteris.
Hanc partem, quæ tempestate rejecta est, totius ordinis nostri antetulit auctoritas. Ibid.
Quotiens sententia nostra concordat. 5 42.
Eadem de litteris Formiani gratiâ & salubritate sentitis. 5.69.
Dei numen efficiet, ut super hoc etiam divini principis concordet auctoritas. 6.33.
Si tu quoq; huic sententia manum porrigis 7.15.
In rem præsentem spectat præfata sententia. 7.62.
Consentaneum est naturæ. 8.43.
Vna est nostri sermonis causa. 8.62.
Opto, ut mihi epistola à te relata declaret concordiam voluntatis tuæ. 9.2.
Hanc ego in te dixerim sententiam convenire 9.114.
A quorum definitione non decet deviare 9 13.
Cui proverbio ne videar esse confinis. 10.1.

Consequendi. Adipiscendi. Impetrandi. Nanciscendi.

Erlangen/ Erhalten/ Zuwegenbringen/ Erwerben/ Kriegen/ Bekommen.

Nec quisquam quod aqui boniq; ab eo impetrare. Curc.1.1.✝.4.
Id quod postulo, impetro cum gratiâ Andr. 2.1.✝.11.
Cum istuc quod volo, impetro. And.2.5.
Quam jocorem voluisti à me tandem, quin perfeceris, ego impetrare neq; hic abs te. Eun.1.2.
Ibi simul rem & gloriam armis belli reperi. Heaut.1.1.
Servas, quod labore inveneris pater tuus. Heaut 5 4.

Inte-

Interim me Quaestorem Siciliensis excepit annus. de Clar.194.b
Herculis ambusto corpore vitam & virtutem immortalitas excepisse dicitur. Pro Sest.27.b
Gravem figuram excipiat attenuata ad Herenn. 27.b
Sed memoriam illius viri excipient omnes anni consequentes. de Sentent, 80.b
Linguam ad radices eius haerens excipit stomachus. de N 53.a
Nos augures ne ipsa quidem fabula ascivissent, si res omnino repudiarent. de N.27.a
Asciverunt sibi illud oppidum piratae, primùm commercio, deinde etiam in societate. in V.204 b
Alterum quod interpretatur fatidicorum incognita, cùm senatus populusque asciverit. de Leg.173.b
Bonos boni diligunt, asciscuntque sibi, quasi propinquitate coniunctos. de Amic. 105 b
Neque istam mihi ascisco sapientiam, quam nonnulli in me requirebant. Pro Dom.232.b
Eos expertes illius prudentiae, quam sibi ascisceremt. de Or.92.a
Nihil unquam dixi de me sublatius asciscendae laudis caussa. Pro Dom 232.a
Is omnes perditos ad hoc incredibile sceleris foedus ascivit. In C.106.a
Aliquem non modo non segregandum, cùm sit civis, à numero civium: sed etiam si non esset, asciscendum esse. Pro Arch 186 a
Innumerabiles leges aliae sunt latae, quas Latini voluerunt, asciverunt. Pro Cor. 59.a
Sed tamen ego mihi sororem virginem ascisco, tu sororem virginem esse non sivisti. Pro Dom.231.b
Me patronum unum asciverunt. in P 81.a
Omnes mutare civitatem possunt, modò asciscantur ab eâ civitate. Pro Cor. 60.a
Sacra ista ascita ex Phrygiâ fuerunt. de Ar 250 a
Id circa hanc consuetudinem libenter ascivimus. de Clar 181.b
Id enim, ut suavitate delectans sit ab errore mentis tanquam salutare aliquid asciscitur, similique inscitiâ mors fugitur, vita expetitur. de Leg. 162.b
Qui Tyranni nomen ascivit sibi. Att.288 a
Is quae clarorum virorum essent, non dubitavit asciscere. De Clar. 189.b
Minimè verò probatur huic disciplinae, de quâ loquor, aut amicitiam, aut iustitiam propter utilitates asciscì, aut probari. de Fin 105.a
Alij censent primum ascitum doloris vacuitatem, & primum declinatum dolorem Ibid.128.a
Confirmat illud vel maximè, quod ipsa natura, ut ait Epicurus, asciscit & reprobat, id est, voluptatem & dolorem Ibid. 53.a
Ad id aliquando, quod cupiebat, pervenit. Off.1.p.45.

Viginti

Viginti oppida sunt Dalmatia antiqua, qua ipsi sibi asciverunt, amplius sexaginta. Ep.66.2

Asciverunt aptum suis auribus optimum quoddam, & tanquam adipale dictionis genus. Or.199.a

Quintius à Scapulis paucos dies aufert. Pro Qu.3.b

Auferre responsum ab aliquo. Or.105.b

A Varrone adhuc Ἡρακλείδειον illud non abstuli. Att 258.b

Audivimus Casarem, verba fec mus pro Butrotiis, liberalissimum decretum abstulimus, quod obsignatum est ab amplissimis viris. Att.262.b

An ne hoc quidem adipiscar ego, quod ius publicum est? Phorm. 2. 3.✝.65.

Hac omnia tribus modis assequi poterimus. ad Her.l.1.p.4.

Ornamenta pudore peperit sibi. Pro Q p 35.

Assemq; suavissimo fratri obtigisse audisti Ep. At.l.1. p.23.

Si quid mog, vobisq, dignum petiveris, haud repulsam abibis. Iug.110.

Consilij. Consulendi. Deliberandi. Constituendi. Decernendi. Propositi. Determinandi. Instituti. *Vide etiam* Certitudinis: & Animi.

Rathen / Beratschlagen / Einreden / Vorhaben / Beschliessen / Rathschläger / Vornemmen.

D*icebam tibi ne matri consuleres male.* Asin 5.2 ✝ 88.
Tu quidem antehac solebas dare aliis consilia multa. Epid. 1. 2. vers. 89.

Consilium à te expetesso Epid.2 2.✝ 70.

Cassum consilium vobis dederim. Epid.2.2.✝.13.

Senatum consilij in cor convoco Most.3.1.✝.154.

Stulta sibi consilia expetunt Most.4.1.✝.4.

Mihi in pectore consilij quod est. Most.4 1.✝.9.

Consulam hanc rem, quid faciendum censeant. Men 4.3 ✝ 26.

Dum ego mihi consilia in animum convoco. Mil.2.2.✝.42.

Commiscere aliquid consilij cum aliquo. Mil.2.5 ✝.62.

Opus nunc est tuto loco, ne quis inimicus nostris spolia capiat consilijs. Mil 3.1. ✝.4.

Non bonum consilium surripitur tibi sapissime. Ibid.

Multos sapè vidi regionem consilij fugere, prius quam compertam haberent. Mil.3.3.✝.13.

Cur istuc coepras consilium? Merc.3.4 ✝.63.

Consilium tuum, atq; mentem perdit funditus. Merc.sc Syra non ✝.6.

Si ve consilium unquam inivimus. Pseud.1.5.✝.129.

At

At nunc disturba, quas statuisti machinas. Pseud. 1.5. ỷ. 137.
Ego tibi cautum volo Perf. 3 1. ỷ. 42.
Nunc quam opem, aut spem, aut consilij quid capessam. Rud. 1.3. ỷ. 21.
Tuo consilio faciam. Rud 4.3. ỷ. 22.
Facilè omnes cùm valemus recta consilia agrotis damus. And. ỷ. 9.
Ad te venio consilium expetens. Andr. 2. ỷ 19.
Non consilij locum habeo And. 2. 1. ỷ. 20.
Video eum cuius consilio fretus sum Andr 2.1. ỷ 36.
Hic reddes omnia, qua nunc certa et consilia incerta ut fient. Andr. 2.3. ỷ. 16.
Non tu ea causâ minueris hac qua facis, ne is mutet sententiam: And. 2. 3. ỷ. 18.
Reviso quid agant, aut quid captent consilij. Andr. 2.1. ỷ. 1.
Orationem sperat invenisse se, quâ differat te Andr. 2.4. ỷ. 4.
Aliquid consilij capere. And. 3.1. ỷ 37.
Iam hoc tibi consilium inventum dabo. And. 4. 1. ỷ. 59.
Consilium quaro. Andr 4 2. ỷ. 19.
Qua res in se, neq; consilium, neq; modum ullum habet, eam consilio regere non potes Eun. 1. 1. ỷ 12.
Simul consilium cum re amisisti Eun. 2 2.
Vide ne nimium calidum hoc sit modò consilium Eun. 2. 3.
Quid agat, quid cum illo consilij captet. And 1. 1.
Cùm intellexeras id consilij capere And 3. 2.
Repudio consilium, quod primum intenderas. Andr. 4. 4.
Consilium volo una capere tecum. Eunuc 3 5.
Neq; adepol quid nunc consilij capiam, scio Eun. 5. 2.
Syrus cum illo vestro consusurrat, conferunt consilia adolescentes. Stecken die Köpff zusammen Heaut. 3. 1.
Ne nos inter nos congruere sentiant Ibid.
Quod si omnes sua consilia conferant. Adelph. 3. 2.
Nulla tibi Pamphile hic iam consultatio est. id est, *Ne quid fingas aliud tibi.*
Ne tu hoc posterius dicas Davi factum consilio, aut dolis. And. 3. 2.
Cuius fiunt hac consilio omnia Hec. 3. 5.
Is quod mihi de hac re dederit consilium, id sequar Adel. 3. 4.
Et totum consilium contemsisse. Hec. 1. 2.
Is quod mihi dederit consilium, id exequar. Phorm. 2. 4.
De eius consilio velle se facere, quod ad hanc rem attinet. id est, *de sententiâ eius consilij. Elegans locutio.* Phorm. 3. 2.
Neq; consulere in longitudinem. Bedencken nicht wie du dich heut oder morgen ernehren woltest. Heaut. 5. 2.
Potius quod ad hanc rem attinet, porro consule. Adel. 3. 2.
Nunquam vidi melius consilium dari Ibid.
Nimirum consilium illud rectum est, de occiudendis adibus. Eunuc. 4. 7.
Neq; adepol quid nunc consilij capiam scio, de virgine istac Eun. 5. 2.

Sum-

Summonuit me Parmeno ibi servus, quod ego arripui : id est, *consilium mihi suggessit*. Eun. 3.5.

Subsensi id quoq;, illos ibi esse, & id inter se agere clanculum: Syrus cum illo vestro consusurrat: conferunt consilia adolescentes. Heaut. 3.1.

Pessumé istuc in te, atq; in illum consulis, si, &c. Ibid.

Huic equidem consilio palmam do. Heaut. 4.2.

Hic adjutor meus, & monitor, & premonstrator Chremes: mein Rahtgeber. Heaut. 5.1.

Cepi rationem, ut neq; ageres, neque, &c. id est, *consilium inivi*. Heaut. 5.2.

Nunc illud est, quòd si omnes omnia sua consilia conferant, atque huic malo salutem quærant, auxilij nihil afferant. Adel. 3.2.

Pectore consistere nihil consilij quidquam potest. Ich finde kein gewissen Raht Adelph. 4.4.

Idne estis auctores mihi. Adel. 5.8.

Cui de integro est potestas etiam consulendi, quid velis retinere, amare, &c. Phor. 1.3.

Qui mihi consultum esse optimé velit. Ibid.

Nullus es, Geta, nisi aliquod jam tibi consilium celeré repereris. Phorm. 1.4.

Quæ neque uti devitem scio, neq; quo modo me inde extraham Ibid.

Iam instructa sunt mihi incorde consilia omnia Phor. 2.1.

Is quod mihi dederit de hac re consilium, id exsequar. Phorm. 2.3.

Aiebat, de eius consilio velle facere, quod ad hanc rem attinet. Phormio 3.1.

Quod quidem me factum consilij incertum facit. Phorm. 4.1.

Ceteri quidem hercle amici omnes modò uno ore auctores fuère, ut præcipitem hanc daret. Phorm. 4.3.

Iam id exploratum est: Daweiß ich schon guten Raht. Ibid.

Ob meum suasum Weiln ichs gerahten hab. Phorm. 5.1.

Non minuam meum consilium, ex usu quod est, id persequar: id est, consilium meum ne minimum quidem mutabo Hec. 4.3.

Simul sceleratus Davus si quid consilii habet, ut consumat nunc, cùm nihil obsint doli. And. 1.11.

Quid agat, quid cum illo consilij capiat. Ibid.

At tu hercle haud quidquam mihi, nisi ea, quæ nihil opus sunt scire sc. consulis, suggeris. Andr. 2.1.

Hic reddes omnia, quæ nunc sunt certa ei consilia, incerta, ut sient. Andr. 2.3.

Cùm intellexeras, id consilij capere eas. And. 3.2.

Id ore te, in commune ut consulas, quasi illa tua sit, Pamphilique ego sim pater. And. 3.3.

Intimus est eorum consiliis Ibid.

Quandoquidem tam mei, tàm nulli consili sum. And. 3.5.

Viden'

Viden' me consilijs tuis miserum impeditum esse. And. 3 5.
Repudio consilium, quod primùm intenderam. And. 4. 4.
Nil prius, neque fortius. Es ist nichts bessers. Eun. 1. 1.
Vxorem decrevit dare se mi hodie. And. 1. 5.
Sumat, consumat, perdat: decretum est pati Heaut. 3. 1.
Omnia experiri certum est, priùs quàm pereo And 2. 1.
Si istuc ita certum est tibi. Wann du es also bey dir beschlossen hast. Eun 3. 3.
Si certum est tibi sic facere Heaut. 3. 1.
Nunc tibi me certum est contra gratiam referre. Hec. 4. 2.
Cùm ita animum induxti tuum, quod cuperes, aliquo pacto efficiendum tibi. And. 5. 3.
Id vitium ego nunquam decrevi esse adolescentia. id est, *arbitrarir*. Hecyr. 4. 1.
Locus, tempus constitutum est. Eunuch. 5. 4.
Constitui cum quodam hospite, me esse illum conventurum. Hec. 1. 2.
Diem quia olim in hunc sunt constituta nuptia And 1. 5.
Nunquam vidi melius consilium dari. Eun. 2. 3 ℣ 89.
De istinc simul consilium velo capere tecum una Eun. 3. 5. ℣. 67.
Qui mihi dedit consilium Eunuch 5 9. ℣. 15.
Omnes omnia consilia conferant. Adelph 3 2 ℣. 1.
Etsi hoc consilium quod cepi, rectum esse, & tutum scio. Heaut. 2. 3. ℣. 86.
Nonne id flagitium est, te alijs consilium dare, foris sapere? Heaut. 5. 1. ℣. 49.
Irrides in re tantâ, neque me quicquam consilio adiuvas. Heaut. 5. 2. ℣. 29.
Consilium minuere Hec. 4. 3. ℣. 10.
Quare aliam firmiorem tibi, dum consulendi tempus est. Hecyr. 5. 1. ℣. 20.
Tibi ipsi non consulebas. ad Herenn. l. 4 p 95.
Sua causa commodo consuluit. de Inv. l. 1 p. 157.
Dare alicui consilium de Orat. lib. 1. p. 306.
Omnes sui cives consil. am expetunt. Ibid p. 322.
Consilium Senatus *à Rep. repudiares* Ibid. l 3 p, 452.
Consilio & oratione in civitate valet. Ibid. p. 490.
Domi militiaque, consilium suum fidemque praestabant. Ibid. p. 491.
Consilio multum egemus. de Part. p 471.
Consilium ex opibus, non ex veritate causa pendetur. Pro Q p. 2.
In consilium ire. Ibid. 11.
Consilium ceperunt plenum sceleris & audacia Pro S. R p. 46.
Id mihi consilij taciti dabitis, quod egomet mihi necessariò capiendum intelligo in Ver. p. 147.
Capit consilium de eius sententiâ. Ibid. 239.
In consilium aliquem advocare. Ibid. 380.

Modum

Modum aliquem & consilium & rationem requiram. Pro Planc. p. 499.
Consilium dare, Consilium inire in Verr. p. 530.
Neq; animi neq; consilij satis habet Pro Cæc p. 592.
Siciliam multis undiq; cinctam periculis non tenore belli, sed celeritate consilij explicavit. Pro Leg Man. p. 629.
Inire consilium Pro A. Cl p. 17.
Itum est in consilium Pro A. Cl. p. 25.
Consilium capere. in Cat. p. 165.
Contra aliquem consilium inire. in Cat p. 172.
Est initum consilium in Cat. p. 207.
Inita sunt in hac civitate consilia. Pro Mur p. 257.
Consociare consilia cum aliquo. in Orat post red. p. 388.
Inire consilia cum aliquo contra aliquem Pro S. R 36 b
Inire consilium facinoris contra vitam alicuius. Pro Deiot. 144 b
Consilia quæ clam essent inita contra salutem urbis. in Cat. p 115. b
Consilia inire cepi reipub liberandæ At 282. b
Initum est consilium à Catilinâ inflammandæ civitatis. Pro Syl. 167 b.
Inire consilia de pernicie alicuius At. 43. b
Inire consilium faciendi aliquid Pro Mur. 141. b
De Pompeio interficiendo consilia inibantur Pro D 229 a
Cùm consules inirent rationem de commodis multum augendis. in Ant. 204 b
Ea ratio ædificandi initur, consiliario quidem & auctore Vestorio. Attic. 225 a
Inire rationem, quemadmodum aliquid fiat Ep. 117 a
Ineunda est nobis ratio, quemadmodum illud fieri possit Att 191. b
Initâ & subductâ ratione nefaria scelera meditari. de N 4. b
Mihimet ineunda ratio, & reperiunda via est. in Verr. 171. b
Initur ratio quæstûs de pecuniâ vestrâ contra Rul. 70. a
Tu vero ut videtur, nam prævenire non est meum. Tusc 232. b
Sed eo vidisti multum, quod præfinisti, quo ne pluris emerem. Ep 96 a
Sed ego cætera non tam restrictè præfinio de Leg 79 a
Nec de illo quicquam tibi præfinio, quo minus ingenio mecum contendas. in V. 271. b
Deinde aliquanto post eam diem venerunt, quæ dies lege præfinita est. Pro S. R 40. a
Quod superiore parte legis præfinitum fuit, id rursus liberum infinitumque fecerant. cont Ru l. 62. b
Præfinire diem alicui. de Pro 76. a
Cal Ianuarias tibi præfinitas esse Ep 86. a
A Platone sumptus funerum præfinitur ex sensibus: à minis quinq; ad minam de Leg 183. a
Consilium capere Pro Dom p. 404.
Quid decreverunt decuriones Capuæ? Pro Sest. p. 7.
Commune consilium, quod tum non honorificentissimè decrevissent. Pro Sest. p 47.

Per ipsos publicum consilium omninò tolletur. Pro Sest. p. 22.
Decrevit Senatus frequens de meo reditu. Ibid. 34.
Initur consilium de meritu meo Ibid. 65.
Authoritate, fide, constantiâ, magnitudine animi consilij audaciam restituunt Ibid. 69.
A te consilium P. Sestij accusandi petiisse. Vat. 74.
Constat Cornelium illo die consilium demisisse. Vat. p. 75.
Omnium malevolorum iniquorum, & invidorum animos frangemus. Pro Corn 151.
Tua consilia cum illo devinxisti P. f. 182.
Consilio iam tuo usus est: Pis. 203.
Contra cuius vitam consilium iniisse arguare Deiot. p. 397.
Exponam vobis breviter consilium profectionis, & reversionis meæ Phil 1. p. 323.
Exposui vobis consilium profectionis. Philip. 1. p 325.
Molitus tua pudicitia consuluisses, Phil. 2 p. 339.
Huius ego consilijs alienus consul usus sum. Philip 2 p. 343.
Ab alienis potius consilium peterent Philip. 2. p 148
Includi me in huius consilij societatem cum principibus non recuso. Phil. 2. p. 381.
Cum illo consilia contulit sæpius Phil 2 p. 352.
Privatis consiliis tantum bell. m, tam crudele & nefarium propulsabitur. Phil. 3. p 385.
Ille non eguit consilio cuiusquam Phil 3. p. 392.
Rei huius consilium non meo periculo sed utilitate Reip m·liar. Phil. 12. pag 507.
Paulò altiùs rationem consiliorum meorum repetam necesse est Epist. ad Fam. l. 1 p 21.
Nec mihi aliter potuisse videor hominum perditorum de me consilia frangere. Epist ad. Fam. l. 1. p. 32.
Te in meam sententiam adducam: aut certè apud animum tuum testatum relinquam, quid senserim, ut si (quod nolim) displicere tibi tuum consilium cœperit, possis meum recordari. Ep ad. Fam. lib. 2 p. 38
Alter qui melius consilium dare possit, quàm tu, non facilè inveniri potest. Ep ad Fam. l. 2. p. 43.
Tua ratio postea est commutata. Ep. ad Fam. l. 3 p. 66.
Mutare consilium. Ep ad Fam. lib. 3. p. 67.
Uti alicuius consilio Ep. ad Fam. lib. 3. p. 68.
Ego cùm tuum consilium probarem, & idem ipse sentirem, nihil proficiebam. Epist. ad Fam. lib. 3. p. 90
Quòd meum consilium exquiris, id est *tale, ut capere faciliùs ipse possim, quàm alteri dare* Ep. ad Fam. l. 3 p. 91.
Consilium tuum, quo te usum scribis, hoc Achaicum negotium non recusavisse, cùm semper probavissem, tum multò magis probavi lectis tuis literis proximis, Ep. ad Fam. lib. 4. p. 95.

Tui

Tui te consilij pœnitet. Ibid.
Rogatum meum consilium mutavi. Ep ad Fam.l.4 p.96.
Fregit hoc meum consilium, & Casaris animi magnitudo, & senatus officium. Ibid.
Vti consilio alicuius. Ep.ad Fam lib.5 p.102.
Idem etiam illa vidi, neq; te consilium civilis belli ita gerendi, neq; copias Cn. Pompeij, nec genus exercitus probare Ibid.
Laudare alicuius consilium. Ibid.
De P. Sestio in consilium iri necesse erat Ep. ad Fam.l.7.p 116.
Sin aliquid impertivit tibi sui consilij lena & facilis existimari debeo, qui nihil tecum de his ipsis rebus postulem. Ep. ad Fam. lib.3. p.119.
Non est ignotus mihi sponsus tuus, neq; si facultas optabilis mihi quidem tui præsentis esset, nunquam à tuis consiliis discreparem. Epist.ad Fam, lib 11. p.278.
Proximis literis meum consilium expediretur. Epist. ad Famil lib 10.p 318.
Nisi mihi fortuna consilium extorsisset. Ibid.
Consilijs tuis qua scribis de quatuor legionibus, vehementer assentior. Ep. ad Fam.l.11.p.540.
Sed mutavimus consilium. Ep. ad Fam.l.14.p 455.
Alicuius impedire consilia. Epist.ad Fam. lib.15.pag 467.
Quia tua voluntas ea videbatur esse, ut prorsus nisi confirmato corpore, nolles navigare, approbavi tuum consilium Ep Fam.l.16.p.491.
Tu me consiliario, fortasse non imperitissimo, fideli quidem, & benevolo usus esses. Ep.4 9.
Nemo est, qui sapientius suadere possit teipso. Ep 2.6.
Te adhibe in consilium, te audi, & tibi optempera. Ibid.
Qui melius dare consilium possit quam tu, non facile inveniri potest Ibid.
Cur ego non assum minister consiliorum. Ibid.
Quid in eo genere efficere possis, tui consilij est: Da wollest du mit that auff bedacht seyn. Ep.3.2.
Noli te oblivisci Ciceronem esse, & eum, qui alijs consueveris præcipere, & dare consilium. Ep.4.5.
An qui nec te consule tuum sapientissimum consilium secutus esset, & c. nunc omnia tenentem nostras sententias desideraturum censes fuisse? Epistol. 4.9.
Tuum est consulere temporibus, & incolumitati, & vita, & fortunis tuis. Ibidem.
Tuum est consulere temporibus, & incolumitati, & vita, & fortunis tuis. Ibidem.
Ego tam misero tempore, nihil novi consilij cepissem Ep.4.14.
Das mihi iucundas recordationes rerum earum, quas te inprimis autore gessimus. Ep.5 13.
De quo sic velim statuas. 1.9.
Per te constitutum. 1.10.
Quod quando & quomodo & per quos agendum sit, tu optime constitues. 2.7.

Constituisse dicitur, in Cariam, ex nostra provincia decedere. 2 10.
Omnia sic mihi constitueram agenda, ut tu a[d]monebas. 2 12.
Communi sententia statuere. 4 1.
Si habes iam statutum, quid tibi agendum putes.
Quod ego facio tu quoq; animum inducas. 4 8.
Cum ab Athenis proficisci in animo haberem 4 12.
Si quid constitutum cum podagra habes, fac in alium diem differas. 7.4.
Mihi iudicatum est, deponere illam iam personam, id est, certum, constitutum 7.34.
Hac de re puto te constitutum, quid facturus esses, habere. 8 5.
Hic ego Reipub caussa censui. 12. 22
Si prius aperuerimus, quid oporteat ab ambobus in c[au]ssa destinari, quo ratio omnis totius orationis conferatur ad Her. 5 b
Te meum quodcunq; cepissem consilij, polliceri fore Ep 5 19.
Tuum est, ut non adhibeas in consilium cogitationum tuarum desperationem Ep 6.1.
Consilium suscipere Ep. 6.22.
Cœpi suadere patrem, cuius fueram semper autor Ep. 7 3.
Eo ipso die, quo de P. Sexto, in consilium me necesse erat. Ep. 7 25.
Assetit in consilium eosdem illos, qui litiram æstimarant iudices. Epistol 88.
Neq; mearum rerum, quid consilij capiam, reperio. Ep 8 15
Obsecro, ne quid gravius de salute, & incolumitate tua consulas Ep 8 17.
Tu tuis rebus consulas, & aliquando tibi potius, quàm cuivis sis amicus. Ep 9.9.
Est tamen non alienum à dignitate tuâ, quod ipsi Agamemnoni regi regum fuit honestum, habere aliquem in consiliis capiendis Nestorem. Epistol 9.15.
Quod alterâ Epistolâ purgas te, non dissuasorem mihi emptionis Neapolitanæ fuisse &c. E 9.25.
In causâ bonorum consiliorum Lepidum adiuvandum putavi, id est, *dum consilia salutaria Reip. apud animum versaret.* Nach dem er in guten Anschlägen vnd Fürnehmen war. Ep 10.15.
Ne à senatu consilium petendum putes, ipse tibi sis senatus. Suche den Raht bey dir selbst Ep. 10 16.
Cautius consilium. Ep. 10.18.
Semper iudicavi in te & in capiendo consilio prudentiam summam esse, & in dando consilio. E 11.29.
Cùm initio civilis belli per literas te consuluissem, quid mihi faciendum esse censeres. Ibid.
Suasisti, ut consulerem dignitati meæ, id est, *rationem haberem* Ibid
Tu quid egeris tuâ cùm tristi, tùm etiam difficili ad consiliandum legatione, vehementer exspecto. Hirtius Ciceroni Ep ad Att. l. 15. p. 325 8 S c Horat. l. 3. Od 4.

——— *Hac Quirinus*

Marius

Martis equis Acheronta fugit
Gratum elocutâ consiliantibus
Iunone Divum ———

Neque ego tantum fraterno amori dandum arbitror, ut quisquam de salute suorum consulat, communem relinquat P Syl. p. 47.
Per fortunas tuas Cicero, per liberos, oro, obsecro, ne quid gravius de salute, & incolumitate tua consulas Cælius Cic l. 8 p 16 2.
Aliter enim mihi de illis, ac de meipso consulendum est. Epistol. ad Attic. lib. 7. p. 132 5
Consulere & providere In Verr. 2. p. 27.
Non possum reprehendere consilium tuum Ep. Att l 1 p. 29.
Omnium meorum consiliorum & sermonum particeps esse soles. Epist. Att l. 1 p. 15.
Ait se de consilij sententiâ rem ad senatum reiecisse. Epistol. ad Attic lib. 2. p 66.
Nisi intra parietes meos de meâ pernicie consilia inirentur. Epist. Att l 3 p. 88
Dare a quo animo deliberanti ita mihi des consilium velim Ep. Attic. lib. 8. p. 238.
Verebamur ut quocunque consilium percepisses id nobis persequendum putaremus Epist Att. lib. 8. p. 248.
In consilijs ineundis mirificè dandis te diligo, Ep. Att. l. 12. p. 386.
Consilium quoddam dare haberem Epistol Attic. lib. 12. p 397.
Quid illi consilij afferre possum. Ep. Att. l 11 p. 231.
Sine ulla dubitatione abieci consilium profectionis. Epistol Att. lib. 16 p 500.
Ne quid calliditas meant consilium Ep Att. lib 15 p 471.
Tuum in e âre consilium probo. Acad Q. l. 2. p. 37.
Consilij esse expertem. de Nat. Deor. l. 2. p. 84.
Quo sint omnia benè vivendi recteque faciendi consilia referenda. de Fin l 1. p. 100.
Qui patriæ consulit, & ille qui illam extinctam cupit. de Finibus lib. 4. pag. 241.
Consilia alicuius perspicere de Div. l 2. p. 158.
Multum unà eramus, maximè nos quidem, ea exquirentes consilia, quæ ad pacem, & ad concordiam civium pertinent. de Fato. p. 273.
Si quis velit consilium deliberanti dare. 1 Off p. 22.
Gestum est consilio urbano sine exercitu Ibid. p. 31.
Animi constantis est, præsentis animi. Ibid p. 33.
Consilio fidere Ibid.
In secundis rebus maximè est utendum consilio amicorum. Ibid. 37.
Præripere hostium consilia Ibid 41.
Semper in proposito suscepto que consilio permansit Ibid.
Inest maxima imbecillitas consilii. Ibid. 47.
Consilio & auctoritate nitti Ibid 49.
Et ben è rebus suis consulere arbitrantur. Off l. 2. p 72.

Consilium ex tempore capere posse 2. Offic p. 77.
Adhibuit sibi in consilium quindecim principes. 2 Off. p. 98.
Non videtur huiusmodi dibuisse deliberationem introducere. 3. Offic. pag. 105.
Communicentq; cum proximis. de Amic. p 209.
Cum autem consilium hoc principes cepissent. 3 Off. p. 315.
Erat bonus consilio. Iug cap 7.
Cuius neq; consilium neq; inceptum ullum frustrà erat. Ibid
Tum Marius ex copiâ rerum consilium trahit Iug. 98.
De re aliqua in colloquium venire. Iug c. 112. 113.
Ne gravius in eum consuleretur Iug c 13.
Quamobrem Regis tui sententiam exquirat. Iug. c. 112.
Consilium pro tempore, & re capere. 5. 127. Nach gelegenheit der zeit vnnd sachen raht finden.
Consilium necessariò atq; ex tempore capi. 3. C. 401.
Domitius consilium fugæ capere constituit. C. 1. 296.
His initis consilijs oppida muniunt. 3. 77.
De recuperanda communi libertate consilium initum videtur. 5. 138.
Si quid ab Heduis de sua salute iniretur consilij 7. 195.
Hoc inito consilio, denunciavit Gallonio, ut sua sponte Gadibus excederet: si id non fecisset sibi consilium capturos. 2. C 355. So wolten sie der sachen wol raht schaffen/wolten sehen wie sie jhn daraus brechten *Sic suprà* 1. C. 286. Lentulus dixit se sibi consilium capturum.
Sibi separatim à reliquis consilium capere 5 140.
Quid esset levius, aut turpius, quam auctore hoste, de summis rebus capere consilium 5. 138.
Hoc consilium, & si in eiusmodi casu reprehendendum non est, tamen incommodè accidit 5. 141.
Labienus quid sit sui consilij proponit. 6. 136.
Plebs (in Gallia) *per se nihil audet, nulli adhibetur consilio.* 167.
Quibus de causis consilio convocato de summa rerum deliberare incipit. 2. C. 361.
Gallorum subita & repentina consilia. 276.
Barbaris consilium non defuit. 5.
Consilium aliquod ad extremum reservari. 3. 73.
Ibi se reliquum consilium completuros confidebant. 1. C. 227.
Sic Terentius And 5. 1 *Consilium consumere, dixit.* Den anschlag ins werck bringen.
Consilio destitit 3 C. 381. Ist daruon abgestanden.
Cic 2 *Consilium alicuius divulgari.* 1. C. 297.
Consilium hominum perditorum de aliquo, frangere. 19.
Ne te auferant aliorum consilia. 2. 7. Las dich nicht ander Leute verfüren/ Folge nicht ander Leute raht.
Quod meum consilium exquiris, id tale est, ut facilius capere ipse possis, quam

quàm alteri dare. 4. 2. Für mein person wüste ich wol was ich thun wolte/aber eim andern ist nicht gut zu rahten.
Mihi consilium captum iam diu est. 5 20.
Meum consilium non anteponam tuo. 4. 7.
Si quid acciderit, ut mutandum sit consilium, te certiorem faciam statim. 5 21.
Ad singulos nuncios turpissimè consilia mutat. 10 32.
Pia consilia rapere in contrariam partem. 10.33.
Consuli quidem te scribis à Cæsare, sed ego tibi ab illo consuli mallem 7.11.
Aquini consilia sunt inita, deinde quæ te video inaudisse (inaudire re rebus occultis dicitur) 9 24.
De iis rebus velim cum Pompeio consideretis. 14 13.
Id vel in diligenter vobiscum & cum amicis consideretis. 14.18.
Hac melius ex re & tempore constitues. 12.20.
Neq; illi quicquam deliberatius fuit, quam me evertere 5.2.
Animo destinare aliquid. 1.9 Symm.
Consulere benè in aliquem 1.17.
Sponte in rem meam consulis. 1.22.
Et consilij regalis particeps. 1.23.
Quid à proposito excidi? 1.58.
Nolo consilium succensentis expectes. 1.61.
Decrevi cum animo. 1 88.
Legationis Africanæ consilium torpuit. 2.4.
Consilio locus nullus est. 2.7.
Præparare alicui in societatem consilij comitem. 2.17.
Hæc est forma consilij mei. 2.19.
Abundas consilijs, in omnem rei usum paratus. 2.25.
Hæc est nostri summa propositi 2.26.
Argue consilia rerum post exitum. 2 28.
Consilij imprudentiæ à te arguor ob amissa. 2.30.
Nunc ad quæsita redeamus. 2.48.
Plus amicis consilio nocent, quàm inimicis odio obesse possunt 2.55.
Primam semper hæc magnificentiam tui meditatio nostra consulit. 4.14.
Cui rei laudem referre consilium est. 5.1.
Consilium fuit. 5.34.
Habes ordinem propositi mei. 5.93.
Mihi quiescere & domi manere sententia est. 6.10.
Usi consilio. 6.12.
Quid consilij cœperitis. 6.16.
Desistere incœpto 6.22.
De opere, quod de me construis, judicium meæ inspectionis aperio. 6.49.
Quid tibi sententiæ sit de suscipiendo negocio. 6.56.
Consilium rei alicui adhibere. 6.74.
Consilium cumulatius ex alio parente capietis. Ibid.

Hæc est animi nostri destinatio. 6.75.
Fuit animus Fundos præterire. Ibid.
Commuta, si vales, animum. 8.41.
Redire consilium est. 8.58.
Optimi principes, qua in me benè consultatis, ut divinitus oblata complector. 10.2.
Propositi atq; ingenij mei est. 10 4.
Ab incepto temerè destitisse. 10 34.
Cùm Respub. medicinam facis, operam mea vocis accersis Ibid.

Consolandi. Consolationis. Solatij.

Trost/Zuflucht/Zuspringen/Trösten/

N*ihil agit, qui diffidentem verbis solatur suis* Epid. 1.2. ℣.9.
Ab guttulâ pectus ardens mihi aspersisti Epid. 4.1 ℣ 27.
Absenti magna solatia dedisti. Brut. p.523
Non salutem, sed solatij spem quærunt in Verr p.114.
Habere consolationem Orat. ante exil p 366.
Consolatione utuntur. de P ov Cons p 1 2.
Luctus huius vestro solatio levari potest Philip 9 p.463.
Etsi genus hoc consolationis miserum atq; acerbum est, Epist ad Fam lib 4.p. 79 S cenim ibi legendum ex MS docui: *G fan non miserum*, ut vulgo, *aut minimum*
Neq; tibi defuissem:h.e. consolatione erexissem. Jch hette dich ohne trost nicht gelassen. Ibid.
Vt maximè consoletur spes, &c. Ep.1.6.
In multis & variis molestis cogitationibusque meis, hæc una consolatio occurrebat. Ep.3 2.
Vt sim dulcis mihi, id est, *habeam consolationem bonæ conscientiæ, de rebus alienis non temere profusis.* Ep.3.8.
Est omnino vix consolabilis dolor. Ep.4 3.
Existimo nostram consolationem rectè adhibitam esse. Ibid.
Reliqua sunt in te ipso, neque mihi ignota, nec minima solatia, &c. Ibid.
Quod erat unicum solatium in malis. Ep.4 4.
Quæ res non mediocrem consolationem mihi attulit Ibid.
Crede mihi cogitatione eâ non mediocriter sum confirmatus, id est, *erectus.* Ibidem.
Mihi unum manebat illud solatium Ep.4 6.
Nec movere te audeo, nec confirmare, consolari vero nullo modo. 4.8
Gratulari magis virtuti debeo, quàm consolari dolorem tuum. Epistol. 4 8
Al quam modicam adhibere consolationem Ep.5.16.

Illius

Illius eximia virtus, summusque in te amor, magna tibi consolationi debet esse. Ep 5.18
Nulli loco deero, neque ad consolandam, neque ad levandam fortunam tuam. Ibid.
Disputarem quanto solatio tibi conscientia tui facti esse deberet Epist 6.6.
In spem venio appropinquare tuum adventum, qui mihi utinam solatio sit. Ep 9 1.
Oblitumne me putas, quae tua fuerat assessio, oratio, confirmatio animi mei fracti communium miseriarum metu? Ep stol.11.27
Ut magis ipsi videantur aliorum consolatione indigere, Epist. Fam.l 4 pagina. 97.
Quae res mihi non mediocrem consolationem attulit, volo tibi commemorare si forte eadem res minuere tibi dolorem possit Ep. Fam.l.4 p 98.
Ea me solatia deficiunt, quae caeteris, quorum mihi exempla propono, similis in fortuna non defuere. Ep Fam. l.6.p 100.
Tantum ex iis molestiis cepi doloris, ut consolatione ipse egerem. Ep. Fam.l.5. p 39.
Adhibere modicam consolationem. ibid.
Quae tamen aliquid habeant solatij. Ep Att.l.3.p.87.
Hinc tuo modo affer consolationes. Ep. Att.l.10.
Omnes tuas consolationes, unam hanc in rem velim conferas. Ep. Att.l.12.p. 192.
Singula consolando levare de Fin.l.5.p 288
Satis tu quidem in consolatione es lamentatus. Tuscul. Quaest.libr.1.pagin. 126.
Domesticis & forensibus solatiis ornamentisque privatum esse. Qu. Tusc l.1. p 329.
Adversis casibus consolatione sanari Quaest. Tusc.l.3 p 391.
Consolatione aliqua uti. Quaest. Tusc l 3.p. 119.
Cujus luctus nullo solatio levari potest in A 223. a.
Sed nonne ego medicinam, me ipse consolor, & maxime illo solatio, quod, &c. Am. 97.a.
Nos in illo solatio, sed non multo tamen consolamur, quod ipsum vicem minime dolemus. At 58.a.
In maximo meo dolore hoc solatio utor, &c 179.a.
Sed fruatur sane hoc solatio. de Pro.72.a.
Vos & praesentem me cura levatis, & absenti solatia magna dedistis. de Clar. 165.b.
Multa mihi dant solatia. At.65 a.
Haec sunt solatia, haec fomenta summorum dolorum Tusc.188. a.
Haec studia rebus adversis perfugium ac solatium praebent. pro Arch. 188.b.
Afferre alicui consolationem Quaest Tusc l.3 p 402.
Nam quod ajunt plerique consolationibus nihil levari. Qu. Tusc.l 30 pag. 407.
Magnum tamen afferre: mihi aetas ipsa solatium. de Amic. p.21.

Cc 3

Eos non paulum orationa sua Marius arrexerat. Iug. cap 84.

Cæsar eos in planitiem descendere jussit. quod ubi sine recusatione fecerunt: passisque palmis projecti ad terram flentes ab eo petierunt salutem: consolatus consurgere jussit. 3 C. 427

Cæsar in fidem receptos, consolatus, per hostium munitiones, in suam partem oppidi venit. 3 C. 461.

Cicero.

Consolatione indigere. 4 5.

Consolatione egere. 5. 16.

Egomet qui te consolari cupio, consolandus ipse sum. 5. 18.

Unus ex omnibus minime sum ad te consolandum accommodatus. 5 16.

Aliquem confirmare. 6 3.

Fateor me communium malorum consolationem nullam invenire. 6 4.

Hoc mihi non sumo, ut te consoler de communibus miseriis. Eodem.

Me ipsum longinquitas temporis mitigavit. eodem.

Adhibere aliquam modicam consolationem 5. 16.

Consolatio pervulgata Eodem.

In multis & variis molestiis, cogitationibusque meis, hæc una consolatio occurrebat. 3 2

Peregrinationem tuam talibus solatiis, credo, recreari 1. 36. Symmach.

Non mediocre tamen inter præsentes curas levamen accepi 1. 54.

Mœstitiæ meæ grandesolatium tribuisti Ibid.

Medicinam quandam infortunij & mœroris afferre. Ibid.

Medicinam facio querelis tuæ. 1. 58.

Ut nihil solatijs meis detrahas 2. 8.

Solatio tuo carest f. mina. 2 17.

Tenaciter retinet secundum levamen avi ac solitudinis suæ. Ibid.

Spondeo, tibi non defuturum solatium, nec Hephæstionis temperamentum. 2. 18.

Filium solatio decorpere, & desiderio alterius cedere 2. 19.

Fulciri charo levamine Ibid.

Redi in gratiam priorum lætitiæ Ibid.

Animus vestris colloquijs erigendus est 2. 26.

Quod tui honoris gratiam ante faciebam in me meo assumo solatio. 2. 32.

Levatur ægritudine animus. Ibid.

Blanda alicujus animo fomenta suggerere. 2. 34.

Participare solatia 2. 36

Spes in adversis alere animos solet. 2. 52.

Procul abesse, ad solatium proficit 2. 57.

Reprimam me 3. 4.

Frigent verba solantium 3. 6.

Aures non applicat consilijs bonis surdus ex injuriâ animus. Ibid.

Quòd Projectum fam. larem nostrum avulsum contubernio tuo, meo solatio deputasti. 3 6.

Medicinam fortunæ per epistolam facere. Ibid.

Addi-

Addidisti quandam legationem, quæ sui assiduitate vim mali frangeret. Ibidem.
In secundis pono solatijs, &c. 3. 56.
Animum alicujus, si non epistolis, saltim nunciis erigere. Ibid.
Solatio mihi erit. 3. 81.
Nec videor mihi citò hæc arripere solatio. 3. 84.
Vt aliquid solaminis capiam. 4. 74.
Restat, ut tuæ litteræ medicinam mihi faciant. 5. 12.
Frustra speravi solatium de peregrinatione. Ibid.
Omnium mœsta facies nullas ægro animo præstat inducias. Ibid
Animadverti mihi hoc genus superesse solatij. 5. 46.
Maluerim quidem tuum solamen adipisci. 5 96.
Tua opis erit levari mœrentem. 5. 98.
Timorem meum responsis levetis. 6. 4.
Solatijs leniendus est animus. 6. 6.
Carnis oblatio animos Romanæ plebis erexit. 6 26.
Absolvite metum nostrum nuncio prosperorum. 29.
Aurem cœtis præbere solantibus. 6 34.
Solatia tibi & adjumenta præstabit. 6. 36.
Spoliari solatio 6 59.
Peto, ut me anxium majore curâ, quæ vos respicit, elevetis. 6. 64.
Pars ista solatij curarum quoque mearum reliqua mitigabit. 6. 65.
Quid levaminis absentibus tribuat assiduitas scriptionis. 7 5.
Confido solando animo tuo filii mei assiduitatem posse sufficere 7. 8.
Tandem redeundum mihi est ad conjuncta solatia: 7. 17.
Nos literarum solatia suggeremus, quibus animum mulceas occupatus. 7. 55.
Medium est levamen in litteris. 7. 70.
Magnæ sollicitudinis levamen tribui exopto. 7. 130.
Mihi subturbanitas solatio est magis, quàm voluptati. 8. 18.
Nullam jucunditatem tristis morbi sensus admittit. Ibid.
Et illa adversa, quæ cum plurimis pertulisti, more humani ingenij, habent aliquod de societate solatium 8 27.
Iam nobis fermenum vices debent esse solatio. 8. 28.
Denegare alicui solatium, 8 52.
Fratris tui solatium pio & amico certamine nobis ambo vindicamus. 8. 58.
Pars sollicitudinis tuæ filiâ meâ adventante minuenda est. 4. 14.
Hæc solatia: his pascor, his recreor. 4. 78.
Oratio tua mihi solamen in præsentis ærumnæ adferet. 9. 78.
Solatium petit de honore virtutis, 10. 32.

Conspe-

Conspectûs. Aspectûs. *Vide etiam* Videndi.

Anschawen / Gesicht / Vor Augen stellen / Vor Gesicht gehn / Kommen / Ansehen.

Aiunt sese in conspectum illius metuere accedere. Most.5.2.✠.4.
Nam illum prodire pudet in conspectum tuum. Mostell.5.2.✠.33.
Laus sita in plurimorum conspectu. Epist.2.4
Hoc si tibi videtur, ante oculos tibi proponas Ep.4.5.
Non est tuum uno sensu oculorum moveri Ep.4.9
Si nullum haberes sensum, nisi oculorum, p orsus t bi ignoscerem. Ep. 4.10.
Nec minus nostra sunt, quæ animo complectimur, quàm quæ oculis intuemur. Ep. 5.17.
Oculi augent dolorem, qui ea, quæ cæteri audiunt, intueri coguntur. Ep 6.1.
Summa est, & idem exitus, quem ego tam video animo, quàm ea, quæ oculis cernimus Ep.6.3.
In omnibus malis acerbius est videre quàm audire. Ep.6.4.
In aspectum adducere. Plancus Cic l 10.p 214.
Sub aspectum & tactum cadere de Universit p 19.
Carere aspectu civium in Catil.p.12.
Oculi aspectum quò volunt facilè contorquent de Natur Deor. p.213.
In conspectu consedimus omnes. Acad.l.1.p.21.
In conspectum se dare Verr.7.p.69.
E conspectu evolare. Verr. 7.p.70.
Subito consilium cepi, ut antequam luceret, exirem, ne qui conspectus fieret. Att.l 7 p.117.
Frui conspectu alicujus rei, tranquillo animo, & quieto pro Sylla.p 19.
Fugere conspectum aliquorum. de leg. Agra.p 22.
Nunc etiam audes in horum conspectum venire? ad Heren.l.4 p.104.
Primùm nunc videte, quo vultu nos intueatur. ad Herenn l.4.p.126.
Se ipsum videntur in conspectu meo hic ponere de Finib. l.5 p 248.
Omnium odia in me conversa esse Jug.cap.85.

Constantiæ. *Vide etiam* Sententiæ.

Beständig / Fest / Ohnbeweglich.

Nihil ne esse proprium cuiquam : id est, *constans, permanens.* Ardc. 4.3.

Metus,

Metuo, ut subsiet hospes. Ich hab Sorge/er werde nicht beständig bleiben/ er werde sich lassen abwendig machen. Andr. 5 4
Censen' posse me obfirmare & perpeti, ne redeam interea. Eun. 2.1.
Perstat in sententiâ. pro Qu. Rosc. p 109.
De verâ, & certâ sententiâ dimoveri. in Verr. p. 154.
Retinenda est vobis sententia, constantia, gravitas, & perseverantia. Phil. 7. p. 440.
Constare in sententiâ. Ep. Fam. l. 1 p 26.
Permanere in sententiâ. Ep. Fam. l. 1. p. 31.
Nunquam praestantibus in Rep. gubernandâ viris laudata est in unâ sententiâ permansio. Ep Fam. l 2. p. 32.
Quare, Cicero mi, persevera constanter nos conservare. Epist 7. 30.
Firmitatem & constantiam eandem cognosces. Ep. 9. 11.
Sic honores praemiaque vestra suspicere, ut sine his nihil de meo studio, perseverantiaque sim remissurus. Ep. 10. 9.
Tu contexe extrema cum primis, id est, *eodem studio, quod initio declarasti, rebus jam sub finem deductis perge* Ep. 10. 13.
Ubi consistamus, non habemus, praeter Sextum Pompejum, & Bassum Caelium, qui mihi dentur firmiores futuri Ep. l. 11. 1.
Me de statu meo vulneris contumelijs deterrere possunt. Ep. 11. 11.
Utinam in sententiâ permansissem Ep. Fam. l. 2 49.
Quid ergo accidit, cur consilium mutarem? nonne omnia potius, ut in sententiâ permanerem? Ep. Fam. l 2. p. 54.
Hujus me constantiae fore puto, ut nunquam poeniteat. Ep. Fam. l. 2. p. 54.
Tuenda tibi gravitas, & constantia serviendum. Ep Fam. l 5. p. 140.
Ne desim constantiae tuae. Ep. Fam. l. 11. p. 341.
Quae ipsa ex sese habet constantiam Acad. 2 p 15.
Cujus omnis constantia, & firmitas ex his rebus constet. Acad. l. 2. p. 23.
Sunt enim admirabili incredibilique constantiâ. de Nat. Deorum. l. 2. pagina. 66
Moderatam in omnibus rebus servare constantiam. Quaest. Tuscul. l. 3. pag. 383.
Afferat tum constantiam, tum etiam dignitatem. 1. Off p. 28.
Servare constantiam 1. Off p. 50.
Ubi pericula virtute propulerant, socijs atque amicis auxilia portabant; magisque dandis, quam accipiundis beneficijs amicitias parabant. Cat cap. VI.
Immutatâ voluntate Jug cap. 113.
Qui quando talis es, maneas in sententiâ, & retineas arma. Frag. lib. 1.
Assume constantiam 2. 23. Symmach.
Sed hac constantiâ esse debuit. 3 6.
Anaxagoram Philosophum gravis de filio nuncius à disputationibus non retraxit. Ibid.
Vides, quis mihi sit animus. Ibid.
Tene, quaeso, ut facis, constantiam rerum bonarum. 7. 93.
Constantiam servare sanctis moribus suis & amicitia congruentem. 7. 100.

Mihi

Mihi verisimile non videtur, stabilitatem animi tui falsis rumoribus potuisse mutari. 7. 128.

Compertum habeo, quolibet honorum culmine animum non solere mutari. 8. 1.

Tueor constantiam diligentia, nec à proposito argumentatione deducor. 8. 31.

Consulis. *Vide etiam* Honoris. Dignitatis. Magistratûs.

Burgermeister machen.

Consulem facere cont. Rull p. 102.

Non me extrema tribus suffragiorum, sed primi illi vestri concursus, neq; singula voces praeconum, sed unâ voce universus populus Consulem declaravit. cont. Rull. p. 103.

Renunciare aliquem consulem pro Mur. 218.

Declarare aliquem Consulem pro Mur. p. 218.

Vt adolescentulus eriperes P. Sylla Consulatum. de Fin. l. 2. p. 154.

Itaque ille in suam domum Consulatum primus intulit. 1. Off. p 55.

Contabescendi. *Vide* Maciei.

Verschmachten / Verzehret werden.

Quod guttatim contabescit, quasi in aquam indideris salem. Merc. 1. 2. ℣. 92.

Qua me miseria, & cura contabescit. Vbi tamen Mss. codd. legunt *Contabefacit.* Et forte rectius: sicut in secundâ Editione nostrâ expressimus.

Si quis magistrum cepit ad eam rem improbum, ipsum animum ægrotum ad deteriorem partem plerumque applicat. Andr. 1 2 ℣. 21.

Contem-

Contemnendi. Contumeliæ. Concilij. Injuriæ. Ludibrij. Aspernandi. Despiciendi. Deridendi. Spernendi. Illudendi. Irridendi. *Vide etiam* Calumniæ. Nominum contumeliosorum. *Item*: Homo nauci.

Verachten / Verhönen / Verspotten / Narren / Mit der Nasen herumb ziehen / Außlachen.

C*Ertum est hominem eludere.* Amph 1.1.℣.108.

Id me susque deque esse habiturum putat. Amphitr. 3 5 ℣. 5. Susque deque ferre, & susque deque habere, significat *æquo animo esse*, & *quod accidit, non magno pendere, atque interdum negligere, & contemnere.* A. gel. lib 16 c 9 Lucilius: *Verùm hic ludus, ibi susque deque omnia fuerunt: Susque & deque fuêre, omnia ludus jecusque* Græcis est ἀδιάφορον.

Ille verò minus minusque impendiò curare. Aulular. Prolog ℣. 19.

Tu me haud magis respicias gnatus quàm nunquam, siem. Aul. 2. 2. ℣. 54.

Dum pereas, nihil inter duo, h. e susque deque habeo. Capt. 3. 5 ℣. 36. *Sic* Rud. 2. 7. ℣. 22. *Cicrum floccum non interdare.* Et Trin. 4 2. ℣. 152. *Græcè* οὐδὲν ἀδιάφορον ποιοῦμαι. *Vide Lex. Plaut.*

Qui homo timidus erit in rebus dubiis, nauci non erit Mostell. 5. 1. ℣. 1.

Iam est ante ædes circus, ubi sunt ludi faciendi mihi. Mil. 4. 2 ℣. 1.

Nequam hominis ego parvi pendo gratiam. Bacch. 3. 6. ℣. 29.

Cujus ego vel nebula Cyatho septem noctes non emam. Pœn. 1. 2. ℣. 62.

Adire alicui manus. Pœn. 2. 1. ℣. 11. De hac Phrasi vide Tit. *Fallacia.* & Lex. Plaut.

Vapulet Perf. 2. 3. ℣. 17. *Quem insigniter à se contemni ostenderent, vapulare jubebant. Græci* οἰμώζειν. Asin. 2. 4. ℣. 72. *Malè ferre loquere? I. e. Vapula.* Curc. 4. 4. ℣. 12. Sic in vulgato illo dicto libertæ apud Festum. *Salve liberta: Vapula Papiria.*

Dico ut perpetuò pereas. Perf. 2 4 ℣. 10. *Eadem formula cum illâ* Vapula.

Sic es tu ἅλς *mera.* Truc. 2. 2. ℣. 9. *Vide Lexic. Plaut.* ἅλς, vox contumeliæ.

Qui bona sua pro stercore habet. Truc. 2. 7. ℣. 5. *Græci,* ἐκβλητότερος τοῦ κόπρου. Apul. lib 2. Flor. *Rem familiarem abjecit, velut onus stercoris.* Val. Max. lib. 9 c. 1 de Clodio Æsopi. *Rem familiarem abjecit, velut onus stercoris.* Lucilius: *Præter noster adhuc quàm spurce est ore, quòd omnes extra castra, ut stercu' foras ejecit ad unum.*

Meum tergum flocci facio. Epid. 3 2 ℣. 12.

Cave tu ullam flocci faxis mulierem, Most. 3. 2. ℣. 123.

Qui homo timidus erit, rebus dubiis nauci non erit, dicam verbum nauci. Most. 5. 1. ℣. 1.

Quan-

Quando tu me benemerentem tibi habes despicatui. Men.4.3.✝.19.
Liberos nos esse oportet: nos te nihilipendimus. Pœn 3 1 ✝ 17.
Est domi quod edimus, ne nos tam contemtim conteras Pœn 3.1.✝.34.
Quis hic est, qui Deos tam parvipendit? Rud.3.2.✝ 35.
Ego qua tu loquere flocci non facio senex. Rud.3.5.✝.3.
Minacias ego istas flocci non facio tuas Rud.3 5.✝.16.
Flocci facere aliquem Stich 2.2.12.
Aliquem ex pectore exmovere suo. Truc 1.1 ✝.19.
I modò. Trin. 2 4 ✝ 183. Sic dicebant, ubi fastidiosè & contemtim aliquē amolirentur I em *Abi* Vide Lexicon Plautinum.
Me vilipendit. Truc.2 6 ✝ 58.
Qua te non flocci facit. Truc 4 2 ✝ 5.6.7.
Me quasi pro derelicta sis habiturus. Truc.4. 4 ✝.14.
Parvi pendo. Andr. 3.2.✝ 45.
Isthuc abs te factum nihili pendérem Eunuch.1.2.✝ 14.
Contemptus abs te ob hac facta a sperno Eunuch 1.2.✝ 95.
Que nos nostram que adolescentiam habent despicatam Eunuch 2.3.✝ 96.
Tace tu, quem ego esse puto infra omnes infimos homines Eunuch 3.2.
Abiit quid mea? postremò inter se transigant ipsi, ut lubet: quando, qua dico: parvipendent. Hecyr.3. 5.
Hujus non faciam: id est, nihili. Adelph 2.1.
Quot modis contemptus, spretus? facta transacta omnia: hem repudiatus repetor And. 1 5
Hic ego illum contempsi pra me: quid homo, inquam, ignavissime, &c Eunuch 2.2.
Qui redibo ore ad eam, quam contempserim Phorm.5.7.
Quam nunc igitur aspernatur nunc tam inliberaliter. Phorm 2.3
Si utrumvis horum, mulier, unquam tibi visus forem, non sic ludibrio tuis factis habitus essem Hecyr.4.1.
Vbi vis facilius passus sim, quàm in hac re me deludier. Andr 1.2.
Irrides? nihil me fallis: sed dico tibi &c ib d
Si me imparatum in veris nuptiis adortus esset quos mihi ludos redderet? wie würde er den Narren mit mir treiben. Andr 3.1.
Irrideor. Andr. 3.2.
Adeon' videmur vobis esse idonei, in quibus sic illudatis? Andr 4.5.
Dum studeo obsequi tibi, penè illusi vitam filia: Ich hette ihr Leben schier verschertz. And.5 1.
Eludet, ubi te victum senserit Sie wird deiner spotten Eunuch. 1 1.
At ego infelix neque rid culus esse, neque plagas pati possum. Ich kan anderer Leut Narr nicht seyn Eunuch. 2 1.
Hisce ego non paro me ut rideant: sed eis ultrò arrideo. ibid.
Etiam nunc non credis, indignis nos esse irrisas modis Eunuch 4.4.
Tu me hic etiam, nebulo, ludificabere? ibid
Ne bulonem hunc certum est ludere Eunuch.2 2.
Monstrum, etiam ultro derisum advenit. Eunuch.5 2.

Vt me

Et ne impunè in nos illuseris. Eunuch.5.4.
Mihi sola ridiculo fuit, quæ, quid timeret, sciebam. Eunuch.5.7.
Perij: defessa jam sum misera te ridendo. ibid.
Nunquam adepol hominem stultiorem vidi, nec videbo ab, non potest satis narrari, quos ludos prabuerit intus: at etiam primò callidum, & disertum credidi hominem scilic. *te* ibidem.
Itan' lepidum tibi visum est, scelus, nos irridere? nimium ibidem.
Hunc comedendum, & deridendum vobis prabeo. Eunuch.5.9.
Ludis fortasse me. Heaut.4.5.
Qui sibi me pro ridiculo ac delectamento putat. Heaut.5 1.
Satin' superbè illuditis me? Phorm.5 7.
Vt ludos facit. ibid.
Quid vos, malùm, me sic ludificamini? ibid.
Eam ludibrio haberi non honestum est mihi. Hecyr.1.2.
Non sic ludibrio tuis factis habitus essem. Hecyr 4.1.
Qui illum flocci fecerim Eunuch.2.3 ℣.11.
Me omnino lapidem, haud hominem putas. Hecyr. 2.℣.15.
Si eos in contemptionem adducemus ad Heren.1.1 p.7.
Molestus mihi fuit, quod jus nostrum civile pervellit de Orat.l.1.p.345.
Funditus aliquid repudiare Orat.ad Brut p.629.
Gratia potentiaque ejus negligitur pro S Rosc.p.57.
Nemo illum aditu, nemo congressione, nemo sermone, nemo convivio dignum judicabat: omnes aspernabantur, omnes abhorrebant, omnes ut aliquam immanem, & perniciosam bestiam, pestemque fugiebant. pro A. Clu. pagin. 20.
Si in eo genere studium meum non aspernabere. Ep.2.1.
Leves ejusmodi homines à me despiciuntur. Ep.5 3.
Non puto repudiabis in honore, quem in periculo recepisti. Epist. 5.9.
Te præclarè res humanas contemnentem cognovi. Ep.5.13.
Sedebamus in puppi, clavumque tenebamus: nunc autem vix est in sentinâ locus Ep.9 15.
Ventidij Mulionis castra despicio Ep.10. 8
Ne in extremis essem, id est, omnium contemtum, & ludibria incurrerem. Ep. 10 31.
Planè jam Brute, frigeo, &c. Epist.1.14.
Perseverantiam contemtione optimi cujusque, ferenda mihi non fuit. Epist. 12 14.
Si non jejunum hoc, nescio quid, quod ego gessi, & contemnendum videbitur. Ep.15 4.
Rempublicam flocci non facere. Ep. Att.l 4. p.175.
Quem hominem, ut grandi macie torridum contemptum, abjectum videamus. contra Rull.p 140.
Si quis despicatui ducitur. pro L.Flac p.290.
Homo teterrimus, crudelissimus, fallacissimus, omnium scelerum libidinumq; maculis notatissimus. pro Dom. p.419.

Dd *Alie-*

Alienare aliquem ab aliquo. pro Dom. p.4?0
Hemo omnium scelerum flagitiorumque decem n um pro D p 451.
Equitum Romanorum preces aspernari. Sest 16.
Qua eximia plerisq; & praclara videntur parva ducere, eaq; ratione stabili firmâq; contemnere, fortis animi magni q; eicendum est 1 Off. p. 28.
Gloriam contemnunt, & pro nihilo ducunt. 1 Off p. 29.
Severissimè contemnunt. ib. p 30.
Divitias nec magnum bonum, & prae recta honestaq; contemnendum de Fin. 122. b.
Hominem prae se neminem putare pro S. R. 41 b.
Prae se nemi nem ducere hominem. ad Her. 30 b.
Prae se alios pro nihilo ducere in V 116 b
Hegesias verò illos Atticos prae se penè agrestes putat. de Cl 191 b.
Illa nihil fuerunt prae his de victoriâ gratulationibus Att. 138 a.
Omnia pericula prae salute suâ levia duxerunt. in Ver 140 a.
At contra nobis non tu quidem vacuus molestiis, sed prae nobis beatus videris Ep. 48. b.
Alicujus miseri fortunis, aut alicujus dignitati illudere. pro S. R 27 a.
Hic illudit auctoritati vestra. pro Do. 234. a.
Rem prae suâ Capuâ irridebunt, atque contemnent. con Rul 85. b.
Derisus & contemptus ejicitur. ad Heren. l. 4. p. 125.
Pedibus supplex reyciebatur. pro Sest. p 18.
Imo è n cessitudinis nomen repudiare ir Dejot. p. 317.
Contemnunt, & pro nihilo ducunt Off 1 p 15.
Multi divitias despiciunt. de Amic p. 214
Despicientia adhibenda est rerum humanarum. Off. 1. p. 30.
Neminem ut violem commodi mei causâ Off. l. 3 p 111.
Sperni ab iis veteres amicitias. de Amic. p 2.
Spernat voluptates. Paradox. 5. p. 233
Sabinus non solùm hostibus in contem ... venit, se ... et am n stro um militum vocibus nonnihil carpitur. 3. 81.
Ut in summam contemtionem hostibus veniat. 5 147.
Pro beneficio alicui contumeliam ab inim c - extorqueri. 1. C. 291.
Ne pro his pugnarent, à quibus in contumeliam perfuga appellarentur 361.
Oblivisci veteris contumelia. 1. 8.
Aliquem omnes in dignitates contumeliasque perferre 2 59.
Tanta contumelia accepta, omnium suorum voluntates alienare. 7. 196.
Illi omnes convicio Lentuli correpti exagitabantur. 1 C 287.
Convicio perterritus. Ibidem.

Cicero:

Et magnum fiebat convicium, cunctò à senatu 10 16.
Meo justissimo honestissimoque convicio te tuam dignitatem &c. tenuisse, vehementer gaudeo. 12. 13.
Nemo est tam agrestis, quem non si ipsa minus honestas, contumelia tamen, & dedecus magnopere moveat in partit. orat. p. 238.

Neque

Neque homines inimico animo, data facultate, per provinciam itineris, temperaturos ab injuria, & maleficio ex stimabat 1.5.

De injuriis satisfacere. Den Schaden richten

Injuriis finem facere. 1.10. Auffhören vnrecht zuthun.

Non negligere alicujus injurias. 1.21. Einen nicht vngerochen lassen.

Aliquem alicujus injuriis defendere paratum esse. 1.C.290. Bereit vnd willig seyn/ einen wieder vnrecht zu beschützen

Qua in re Cæsar non solum publicas, sed etiam privatas injurias ultus est. 1 7. Hat das Römische Reich vnd sich gerechnet.

Inferre injuriam 7 220.

Cæsar omnium temporum injurias inimicorum in se commemorat 290.

Cæsar Senatu coacto injurias inimicorum commemorat. 1.C.304.

Cicero:

Cæsar adhuc mihi facit injuriam 5.10.

Omnes ejus gravissimas injurias, communis concordiæ causa, voluntaria quadam oblivione contriveram 1 9.

Tua moderatio & gravitas, aliorum infamet injuriam. 9.12.

Is cum tua injuria, contumeliaque Reip provinciam obtinebat 12 23.

Quibus tu privatim injurias plurimas, contumeliasque imposuisti. in Verrina sexta p. 204.

Illustrabit, mihi crede, tuam amplitudinem, hominum injuria. 1 6.

Ille perennis inimicus amicorum suorum, nostram vicem est ipse ultus sese, 1. 9.

Insuper habere aliquid. 1.1. Symmachus.

Sum ne iure vobiscum contendam. Ibid.

Sublinere alicui os. 1.3.

Nihil moror hanc litteraturam 8.

Simplicitati nostra non sinimus illudi. 2.12.

Contemtum sui conqueri. 2.28.

Quæ pertinent ad utriusque contemtum 3.69.

Nunc illa clientium turba, unius fortuito errori insultat. 5.41.

Nostra ora præterlabitur. 1.14.

Cur me festivi libelli exsortem esse voluisti? 1.14.

Præ tuo amore nihil habeo pensi. 1.15.

Post tergum aliquid relinquere. 1 95.

Nolo mireris gravissimum ordinem magisterium respuisse. 4 45.

Pro nihilo aliquid habere. 5.48.

Hortor & deprecor despuas, si qua sunt inculcata mendacia. 7 128.

Susurros excludere 7.100.

Quicquid ipse causationis attuleris, surdis, ut aiunt, auribus ingeretur. 9 69.

Contendendi. Contentionis. *Vide etiam* Altercandi.

Streitten.

D*ies magna ex parte consumptus est adhortatione Lentuli* &c Ep 1 2.
Qua mihi videbatur contentionem & c. cum illis viris nolle fieri. Ep.1.9.
Non judicio, neque disceptatione sed vi, atque impressione evertere. Ep.5.2.
Rationem haberi absentis, non tam pugnavi, ut liceret. &c. Ep 66.
Dirupi pene me in judicio. &c. id est, *a vi, & vehementi contentione, in defendendo Vatinio, defatigatus sum* Ep.7.1.
Primum illas rabiosulas fatuus dedisti, id est, *stomachabundas, & querulas, te scilicet non esse istic libenter* Ep.7.16.
In unam causam omnis contentio conjecta est. Ep.8 12.
Non est pugnax in vitiis. Ep.8 14.
Academia nostra cum eo magna rixa est. Ep.9.22.
Perpetua de me jurgia, cum obtrectatoribus propter me notissima mihi sunt. Ep 10 11.
Iam prater litigatores nemo ad meas literas? Sic praescripsimus iis, ut omnibus rebus quam aliquam controversiam vocarentur, te arbitro uterentur. Zu allen Sachen/so da streittig werden Ep. 13.27.
Peto à te, ut in ea controversia, quam habet de fundo cum quodam colophonio, &c. ei commodes. Ep.13.70.

Contendendi. Adspirandi.

Nachstreben/Nachstehen/Begehren.

N*Emo ad alienam caussam invitis iis, quorum negotium est, accedere aut aspirare debet* in Ver.57. b.
Quid enim quisquam ad meam pecuniam, me invito, aspirat? in Ver 105 a.
Cum tu non modo ad eum Ciceronem, &c. nunquam aspirasti sed omnibus consilijs, qua me ad opprimendum parabantur, interfuisti. in P.81.a.
Magno se pradicat auxilio fuisse, quia paululum in rebus difficilimis aspiravit. ad Her.34.b.
Hac in oculum conjiciuntur, quo non aspirat vita beata. Tusc. 320 b.
Occupavi, inquit, te fortuna, atque cepi, omnesque aditus tuos interclusi, ut ad me aspirare non posses. Tus.235 b.
Sub inde video tibi, ultro te etiam accersitum ab eo, ad quem ceteri non propter ejus

ejus superbiam, sed propter occupationem, aspirare non possunt. Epist. 100.a.

Quando iste, nisi Februario mense, aspirabit in curiam? in Ver. 124.b.

Ex bellicâ laude aspirare ad Africanum nemo potest de Cl 172 a.

Quis tum dicis in campum aspiresse Syllam pro Syl. 177. a.

Sed hac ad eam laudem, quam quærimus, aspirare non possunt. Or. 209. b.

Dixi Romæ demum fuisse, quò iste ne aspiravit quidem pro Qu 17 a.

Si in hi ante occurratur, ne non modò intrare, verùm etiam aspicere, aut aspirare possim pro Cæc. 292. b.

Conturbandi. Confundendi. Perturbandi.

Verwerffen/ Untereinander werffen/ Untereinander schütteln/ Verhudeln/ Verstürtzen/ Umbstossen/ Umbreissen.

Me ex hoc æquitatis campo ad istas verborum angustias, & ad omnes literarum angulos revocas pro Cæc. p. 419

Me conturbatum tenuit prior epistola tua. Att. l. 15 p 477.

Quæ conturbant animum utilitatis specie 3. Off p 115.

Simia & sortes ipsas, & cætera, quæ erant ad sortem parata, disturbavit, & aliud aliò dissipavit. de D 96.

Domum aliquam operum disturbare Or. 3 155 a.

Disturbata porticus Catuli, quæ reficiebantur, & ad tectum jam penè pervenerat Att 55 b & pro Dom. 234 a.

Disturbari tecta, diripi fortunas. pro Dom. 232. b.

Quibus spectantibus domus mea disturbaretur, diriperetur. pro Dom. 236. a.

Pontes disturbat, cistas dejicit. ad Heren. 4. b.

Ignis quocunque invasit, cuncta disturbat, & dissipat. de Nat. 33 b.

Qui fidem lædit, quantum in ipso est, disturbat vitæ societatem. pro S. R. 37. a.

Si hoc dissuadere est, ac non disturbare, atque pervertere contra Rul. 86. b.

Vi & armis disturbare judicia pro Syl. 180. b.

Cùm quidam agrariam rationem ligurirent, disturbavi rem, totamque integram vobis reservavi E 178 a.

Aristoteles multa turbat, à magistro Platoni dissentiens. de N 8. b.

Et simul ne quid ille turbet, vide Qu. Fr. 322. a.

Omnia infima summis paria fecit, turbavit, miscuit. de Leg. 188. a.

At id ne fera quidem faciunt, ut ita ruant atque turbentur, ut earum motus, atque impetus, quò pertineant, non intelligamus. de Fin. 56 a.

Mare quod suâ naturâ tranquillum est, ventorum vi agitatur, atque turbatur pro Clu 56 a.

Miscere & turbare omnia. de Ar 254 a.

Ad te me hac quidem scribo, qua palam in Repub turbantur. Qu Fr 328. a.
Non modò illa, quæ erant ætatis, ordinis, quæstusque, permiscuit, sed etiam de his duobus generibus civium novorum veterumque delectum ordinemque turbavit. in Verr. 133. 6.
Si in Hispania turbatum esset. pro Syl. 178 a.
Non discerptis sententiis, non præposteris temporibus, non confusis personis, non perturbato ordine. de Or. 147 a.
Ita perturbatis sacris, contaminatis gentibus, factus es filius, &c. pro Dom 220. a.
Id ita perturbatum, itaque permutatum est. de Ar. 254. a.
Vt perturbem ætatum ordinem. de Cla. 185. a. Sic.
Quicquid peccatur, perturbatione peccatur rationis atque ordinis. Parad. 120. a.
Omnis perturbatio & rerum motus cernitur. Off. 19 a.
Perturbatio vitæ sequitur, & magna confusio de N 1 b.

Conventionis. Pacti. Fœderis. *Vide etiam* Pacis. & Conjurandi.

Vertrag / Pact / Vergleichung / Vereinigung / Anlegen / Verbündnuß.

SCio rem de compacto geri. Capt 3.1 ✝ 24.
Omnes de compacto agunt Capt. 3 1. ✝. 29.
Mihi eius facias conveniendi copiam Capt 3.5 ✝ 40.

Conversationis. Consuetudinis. Convictûs. *Vide etiam supra* Amicitiæ. & Colloquij.

Umbgehen mit einem / Freundschafft halten / Besprechen.

CVm Pompeio complures dies nullis in aliis, nisi de Repub sermonibus, versatus sum Ep. 2. 7.
Vtinam, servi, salvis rebus colloqui potuissemus inter nos. Epist. 4. 5.
Coniunctio consuetudinis sermonumque nostrorum. Epist. 4. 6.
Tecum vivere posse equidem maximè vellem Ep 5 15.
Ad convictum nostrum redeas Ep. 5 14.
Vt ante commentemur inter nos Ep. 46.

Marcel-

Marcellum collegam nostrum conveni, eamque diem ibi consumpsi, ut cum eo essem Ep 4 12.

Sic cum eo de Republicâ disputavi, id est, consului, contendi Ep 5 2.

Non dubito, quin magna tibi levationi sit solitus esse quotidianus congressus, & sermo familiaris essimi hominis Ep 6 4

Scribis te mec. m : sse victurum Ep 6 17.

Sic habeto &c. quæ temporibus valuerunt, coniunctiores tecum esse quàm me Ibid.

Vtinam liceat nos aliquando inter nos conferre solicitudines nostras. Ep. 6. 21.

Vna mehercule nostra vel severa vel iocosa congressio pluris erit. Epistol. 7.10.

Vna mehercule collocatio nostra pluris erit, &c. ibid.

Quo cum mihi est magnus usus. Ep. 7. 33.

Vivam tecum multum, & cum communibus nostris authoribus. Ep. 7 34.

Ignoscunt mihi, & revocant in consuetudinem pristinam. Ep. 9.1.

Moneo te, quod pertinere ad bene vivendum arbitror: ut cum viris bonis, iucundis, amantibus tui, vivas. Ep. 9. 24.

Communitas vitæ atque victûs Ibid.

Græci συμπόσια, aut σύνδειπνα, nos convivia, quod tum maximè simul vivitur. &c Ibid

Suavissimum συμβίωσιν nostrum præstabo integellum. Epist. 9.10.

Domi meæ, cum Diodoro Stoico homine, meo studioso, eruditissimo multum à puero fuit. Ep 13. 17

Humanitate eius, & probitate in consuetudine quotidianâ magnopere delector. Ep 13 34

Mihi cum eo quotidiana consuetudo summa intercedit. Ep. 13 46.

Copiæ. Facultatis. Loci. Potestatis. Possibilitatis. *Vide etiam infrà* Potestatis.

Gewalt/Macht.

QVoties mihi certorum hominum potestas erit. Ep. 1. 7.

Si res facultatem habitura videatur. Ibidem.

Quocunque tempore mihi potestas præsentis tui fuerit. Epist. 1 9.

Quam tibi scribis à Bibulo fieri potestatem. Ep. 2. 16.

Cum primum navigandi nobis facultas data erit, eâ utemur. Ep. 3. 3.

Quam facultatem si quis casus eripuerit Ep. 3 5.

. . . nisque secus existimandi viderit nonnihil loci dedisse. Ep. 3. 6.

Penes quem est summa potestas Ep. 4 7.

Ius adeundi non habemus, id est, *potestatem.* Ibid.

Non modo agendi rationem nullam habeo, sed ne cogitandi quidem, id est, . . . *eam istius facultatem.* Ep. 4 13.

Me abeuntem magistratum, concionis habendæ potestate privavit. Epistol. 5.2.
Vt primum potestas data est, augendæ dignitatis tuæ. Ep. 10.13.
Existimo te habere magnam facultatem Cereliæ commendandi. Ep. 13.73.

Copiæ. *Vide etiam* Abundantiæ. Opum.

Reichthumb / Vberfluß / Völlig.

Cumulatè satisfacere Ep. 1.5.
Facis abundantiâ amoris. Ep. 1.9.
Varietate temporum interruptum officium cumulatè reddidi. Ep. 5.8.
Cùm tuis omnibus ornamentis redundares. Ep. 3.10.
Ego ipse, quem tu per iocum divitias orationis habere dicis, &c. Ep. 4.4.
Pro eâ copiâ, quæ Athenis erat. Ep. 4.12.
Hæc ad te pluribus verbis scripsi, quia solto non ocii abundantiâ, sed amoris erga te. Ep. 7.1.
Mallem auro, argento, ære essent, id est, *mallem abundare ees auro, &c.* Locatio similis illi: *Esse solvendo* Ep. 7.13.
Balbus mihi confirmavit, te divitem futurum: id utrum Romano more locutus sit, benè numatum &c postea videro. Ep. 7.16.
Segulium neg'ig.mum, qui res novas quærit: non quod veterem comederit, sed hinc ipsam recentem devoravit à quo vocatio est. Ep. 11.21.
Pro rei copia satis providenter exornat Jug. 90.

Coquendi. Ciborum. *Vide etiam* Condiendi. Conviviorum.

Kochen / Speisen.

Ego ita conviviis cœnam conditam dabo hodie, atque ita suavitate condiam, ut quisque quidque conditum gustaverit, ipsos sibi faciam, ut digitos prærodant suos. Pseud. 3.2. ✠ 91. *& seqq.* Cum suavitatem alicujus cibi, aut aviditatem eorum, quibus appositum iri deberet, Græci ostēdere volebāt, *ὑπερεολικῶς de illis dicebant, κατεσθίειν δακτύλους.* Germanicè Die Finger darnach lecken. Vide P. Victor. Var. lib. 3. c. 24. Et Lipsi. Antiq. L. lib. 4 cap. 10.
Coquere ad nuptias. Auff die Hochzeit kochen. Aul. 3.2. ✠. 15.
Iam ego hæc madebunt faxo. Men. 2.2 ✠. 51.

Ego

Ego hac apponam ad Vulcani violentiam. Ibid. † 55.
Ad convictum nostrum redeas 5 14.
Verùm me dius fidius tecum diem libentiùs posuerim, quàm hoc omne tempus cum plerisq; eorum, quibuscum vivo necessariò. 5 21.
Remissio animorum maximè efficitur sermone familiari, qui est in conviviis dulcissimus: ut sapientius nostri, quam Graeci illi συμπόσια aut σύνδειπνα, id est, compotationes aut concœnationes: nos convivia: quòd tum maximè simul vivitur 9.24
Te ad cenas itare desisse molestè fero. Ibid.
Vereor ne dedisceas & obliviscare cenulas facere. Ibid.
Vides, ut te philosophando coner revocare ad cenas: Ibid.
Cura ut valeas: ad foris cenitando facilimè consequere omnia. Ibid.
Is me sæpè ad cœnam invitat, adhuc non potuit perducere. 7 9.
Accubueram apud Volumnium: & quidem supra me Atticus, infrà Verius, familiares tui. 9.26.

Cordis.

Hertz.

A*Cerbum cor contundere, & exprimere.* Quæst. Tuscul. lib. 4. pagin. 446.

Corrigendi.

Verbesseren / zu rechtbringen.

T*E oro Dave, ut redeat iam in viam* And. 1.2.
Corrigere mihi natum, porro enitere Andr. 3.4.
Dum id quæro, tibi qui filium restituerem. Heaut. 3.1.
Cum te intelligo resipuisse. Heaut. 4 8.
Nunquid vis? mentem vobis meliorem dari. Adel. 5.
Quo vis illos tu die reducas. Ibid.

Corrumpendi. Labefactandi. Depravandi. Annihilandi.

Verderben/ Zerstören/ Vernichtigen/ Zu Schanden machen.

Cur tu perdis nobis adolescentiam? Adel. 1. ✠. 36.
Leno sum, fateor, pernicies communis adolescentum, periurus, pestis. Adel 2. 1. ✠. 35.
Nihil est Antiphe, quin male narrando possit depravarier, tu id quod boni est, excerpis. Phorm 4. 4. ✠ 17.
Qui stultum adolescentem nobilitas flagitijs: (ipsum *scil.* seducendo, & corrumpendo.) Eun. 5. 7.
Scit sibi nobilitatem ex eo, & rem natam, & gloriam esse. Hec. 5. 2.
Pisces ne mihi corrumpantur, cautio est. Adel. 3. 4.
Tu illum corrumpi sinis Adelph 1. 2.
Eccum adest communis corruptela nostrûm liberûm Adelphus 5 3.
Aliquem ad nequitiam abducere. Adel. 3. 3.
Tum si quis magistrum cepit ad eam rem improbum, ipsi animum ægrotum ad deteriorem partem plerumque applicat And. 1. 2.
Vereor ne me absente mulier hic corrupta sit. id est . *stuprum passa.* Heaut. 2. 1.
Iisdem machinis sperant me posse labefactari, quibus antea stantem perculerunt. Pro Dom. 128
Ruere illa non possunt, ut hæc non eodem labefactata motu concidant. Pro Pom. 7 b
Quæ cogitatio erat aliquantum labefactata, atque convulsa. Ep 69. b
Perfringere atque labefactare conspirationem bonorum. in C. 123 b
Labefactare ac rescindere ab aliis constituta contra Rul. 88. a.
Hæc adolescentiæ præsidium equidem a/hu- satis firmum esse confido, sed ita multi labefactant ut ne moveatur interdum, extimescam. Brut. 170 b
Itaque Milonis consulatus, qui vivo Clodio labefactari non poterat, mortuo denique tentari cœptus est Pro M I 108. a
Spe, promissis inducere aliquem Pro S R p 63.
Pretio aliquem delinire. in Verr. p. 378.
Corrumpere iudicium pecuniâ. Pro Cl p. 6.
Iudicium pecuniâ tentare. Ibid.
Iudicium pecuniâ corrumpere. Ibid 17.
Pecuniam grandem ad corrumpendum iudicium dare. Ibid 30.
Tu pecuniâ captus es Phil. 1. p 3 5.
Qui largitionibus corruptus est. Sal. in Cic. p. 547.
Quos pecuniâ corrupisses 2. Off p 85.

Mori-

Moribus se deduci vult. Pro Cæcin. p. 623.
Vt studijs civilibus bellum, atq; vastitas finem faceret. Jug c. 5.

Credendi. Concredendi. Fidei. Creditorum. Credulitatis. Fiduciæ.

Vertrauwen / Traw vnnd glauben / Glauben zustellen / Zutrauwen / Vertrösten / Angeloben.

N*Am iniurato scio plus crederet mihi, quàm iurato tibi.* Amph. 1. 1 ✠. 281.
Tua fidei credo. Amph. 1. 1. ✠. 215.
Facis ut tuis apud te sit nulla fides. Amph 2. 1 ✠. 5.
Nunquam adepol mihi divini quicquam creduis post hunc diem. Amphit. 2. 2. ✠. 40.
Semper oculata manus nostra sunt, credunt quod vident. Asin. 1 3. ✠. 50. Elegans Proverbium Sic Trucul. 5 1. ✠. 22 *Manus vetat priusquam penes se habeat, quicquam credere.* Simile est illud Propertii lib. 1. Eleg. 9. *Cui non ante patet, donec manus attigit ossa.* Vbi vide notas Scaligeri. *Inter os & offam.*
Si sciat noster senex fidem non esse huic habitam, succenseat, cui omnium rerum ipsus semper credit. Asin. 2. 4 ✠. 54.
Argentarijs malè credi qui aiunt, nugas prædicant. Curc. 1. 3. ✠. 1. 3. Pseud. 4. 7. ✠ 107. *Malè credere*, est alicui non tuto credere.
Neq; divini, neq; humani mi quicquam accreduas. Asin. 5 2. ✠. 4.
Avus huius obsecrans concredidit auri thesaurum. Aul. Prol. ✠ 6.
Tuæ fidei concredidi aurum. Aul. 4. 2 ✠ 9.
Nostra ætas non multum fidei gerit Aul. sc. Feram velis. ✠. 63.
Nec quenquam fideliorem, nec cui plus credas, mittere ad eum potes Capt. 3. 4 ✠ 96.
Fac fidelis sis fideli, cave fidem fluxam geras. Capt. 2. 3 ✠. 79.
Reperta est fides firma. Ibid. 5. 1. ✠. 6.
Quoniam tecum servavi fidem Ibid. ✠. 11.
Alicunde ab aliquibus aliqua tibi spes est, mecum fortunam fore. Epid. 3. 1. ✠. 11.
Ne quid tibi hinc in spem referas. Epid. 3. 2. ✠. 3.
Haud accuso fidem tuam. Epid 4 1. ✠. 22 h. e *non accuso te, quod fidem minimè præstes.* Sic Cic. lib. 1. Ep Fam. 1. *Accusare officium alicuius.* Vbi vide Commentar. Manutii.

Nam mihi divini nunquam quicquam credunt. Bacch 3 4. ✝ 6. vide etiam supra ex Plauto.

Mei tergi facio hoc, non tui fiducià Most. 1 1. ✝. 16.

Satis accipere ab aliquo, est, *credere alicui sine sponsoribus.* Most. 1. 3. ✝ 97. Stich. 4. 1. ✝ 4. Vide Lexic. Plaut.

Stultè feci, cùm marsupium Messenioni cum argento credidi. Menoch. 5. 1. ✝. 1.

Fidem male servare. Trin. 4 3 ✝ 41. & Abrogare. Ibid.

Fidem & rem perdere. Curc. 4. 2. ✝ 18.

Perdidit enim fidem cum illo. Pseud. 1. 3

Fidei non melius creditur. Pœn. 4 2. ✝. 68.

Facere se fidelem alicui Mil. 2. 4. ✝. 55.

Dare fidem firmatam. Mil 2. 5. ✝. 43.

Cum apud te parùm stet fides Pseud. 1. 5. ✝ 62.

Tu inventus verò meam qui furcillis fidem Pseud. 2. 2 ✝. 36.

Neu fidem ei haberem Pseud. 3. 2. ✝. 109.

Si fidem modò das mihi, te non fore infidum Rud. 4. 3. ✝. 14.

Mea consilia summa credidi Truc. 1. 2. ✝ 34.

Nunquam quisquam posthac duarum rerum creduit, ni ista ego vestra hero maiori facta denarravero. Es soll mir niemandt weder ja noch nein glauben/wo ich nicht. &c. Truc. 2. 2.

Dat fidem, uxorem sibi fore hanc. Andr. Arg ✝. 3.

Servare fidem. And. 1. 5. ✝ 45.

Bona nostra hæc tibi committo, & tuæ mando fidei, hanc mihi in manum dat, And. 1. 5 ✝ 62.

Nulla ne in re esse homini cuiquam fidem? Andr 2 5 ✝ 14.

Propemodum habeo iam fidem tibi. And. 3 4. ✝ 7.

Haud accessi fidem: ne vim ego tet And. 4 1 ✝ 12.

Solvisti fidem: du hast glauben gehalten And. 4 1. ✝ 19.

Mea consilia ut tibi credam omnia. Eun 1. 2 ✝. 48.

Propemodum habeo iam tibi fidem And. 3. 3

Si fidem habeat, servi propositum tibi. Eun. . 2.

Seni nostræ fidei nihil habeo, Heaut. 5 2.

Ee pacto maxime apud te meo erit ingenio fides. Hec. 3. 3.

Firmavit fidem Hat trew vnnd glauben bey jhr verlegt. And 3. 1.

Hac lege tibi meam astringo fidem. Eun. 1. 2.

Do fidem ita futurum. Eun. 5 9.

Et quod dixi dotis firmas Heaut. 5. 5.

Ei rei firmasti fidem Hec 4 1.

Aliud si scirem, qui firmare meam apud vos possem fidem. 15. 1.

O Iupiter! ubi nam est fides? Heaut. 2. 3.

Cum illo & mutet fidem. Den Kauff wider vffsagen. Phorm. 3 2. Et Pla. in Mil 4.

Plauti ·st in M. l. G. o· 4.

At mihi fides apud hunc st. Ein kegla ibet 3. 3.

Quid

Quid credas iam, aut cui credas? Adelph. 5. 2.
Hanc parvam mihi fidem esse apud te? Phorm. 5. 3.
Ut mihi esset fides. Daß mir zu glauben stünde. Ibid. 5. 8.
Si fidem habeat. Eun. 1. 2. ỽ 64.
Forsan hic mihi habeat fidem parvam. Eunuch. 1. ỽ. 122.
Crede hoc mea fidei. Glaub mir das. Eunuch 5. 2. ỽ. 59.
Servon' fortunas meas me commisisse futili? And. 3. 5.
O vem lupo commisisti Eun. 5. 1.
Ego me tua commendo & committo fidei. Ibid. 5. 2.
Ille in patri se commendavit, in clientelam & fidem nobis dedit se. Ibidem. 5. 9.
Qui studium suum & se in vestram commisit fidem. Hecyr. Prol.
Nunquam dices tam commodè, ut tergum meum tuam in fidem committam. Hec. 1. 2.
Tutè scis, post illa quàm intumum habeam te, & mea consilia ut tibi credam omnia Eun. 1. 2.
Qua mihi suum animum atq; omnem vitam credidit. Andr. 1. 5.
Rex credere mihi omnem exercitum, consilia. Eunuch. 3. 1.
Ne illis animum inducas credere And. 5. 1.
Vin' tibi me istuc, etsi incredibile est, credere? crede. Heaut. 4. 1.
Immò etiam dabo que magis credas Phorm. 5. 6.
Aliquid credite esse caussa Ibid.
Credo: neq; adeò arbitrari patris est aliter. Heaut. 4. 1.
Atq; istuc ipsum nihil periculi est, me vide glaub mir. Andr. 2. 2.
Fabula: [illegible] quidem non hercle fit verisimile. Andr. 1. 3.
Hoccine credibile est, aut memorabile? Andr. 4. 1.
Itáne mihi parvam fidem esse apud te? Vin' satis quaesitum mihi istuc esse? Meynstu / ich solle so schlecht glauben? Phor. 5. 3.
Qua dicis, omnia esse ut dicis, animum induco. Hecyr. 2. 2.
Cuius tu fidem in pecuniâ perspexeris, veréri ei verba credere. Phormio. 1. 2
Non mihi credis? sin fidem do. Phorm. 3. 2.
Namq; eo pacto maximè apud te meo erit ingenio fides. du wirst mir glauben Hec. 3. 5.
Seni nostro fidei nihil habeo Heaut. 5. 2. ỽ. 49.
Vitam tutandam dedisse alii tuam Phor. 3. 1.
Nam olim soli credidi, eâ me abstinuisse, &c. Ich hab jhm das allein vertrawet Hec 3. 3.
Quod ego nunquam credidi fore, ut ille hac vivâ posset animum inducere, uxorem habere Hec. 1. 2.
Nullá' ne in re esse homini cuiquam fidem? And. 1. 5.
Pamphilus firmavit fidem. hat versprochen Trew vnd Glauben zu halten. And. 3. 1.
Lege hac tibi meam adstringo fidem Eun. 1. 2.
Si fidem habeat, se iri praepositum tibi apud me: wann er trawen dörffte. Ibid.

Forsi-

Forsitan hic mihi parvam habet fidem. Ibid.
Mihi fides apud hunc est, nihil me istum facturum. Heaut. 3. 3.
Ego sum ut usquam fuit fide quisquam optumâ. Adelph. 2. 1.
Ne quid propter tuam fi[illegible]m decepta pateretur mali: id est, *quòd tibi fidem habuit.* Phorm. 3. 1.
Fidem cum aliquo mutare: Einem nicht glauben halten. Ibid.
Quanta quanta hac mea paupertas est, tamen adhuc curavi unum hoc quidem, ut mi esset fides Phorm. 5. 7.
Qui studium suum, & se in vostram commisit fidem Hec. Prol.
Nunquam dices tam commodè, ut tergum meum tuam in fidem committam. Hec. 1. 2.
Namq; eo pacto maximè apud te meo erit ingenio fides: Du wirst mir glauben zustellen. Hec 3. 5.
Et rei firmasti fidem: Du hast es bezeuget Hec. 4. 2.
Fidelem haud fermè mulieri invenias virum. And 3. 1.
Quàm paucos reperias meretricibus fideles evenire amatores? Hec. 1. 1.
Parùm succeßi, quod ago: at facio sedulò. Ich meyns trewlich Andr. 4. 1.
Adeon' me ignavum putas? adeon' porrò ingratum, aut inhumanum, aut ferum, ut neque me consuetudo, neq; amor, neq; pudor commoveat, neq; commoneat, ut servem fidem? And. 1. 5.
Hanc fidem sibi, me obsecravit, qui se sciret non deserturum, ut darem. Andr. 1. 5.
Davum optimè video, cuius consilio fretus sum Andr. 2. 1.
Hem quo fretus. lib. 3 3.
Vobis fretus: Ich hab mich ewer getröstet. Eunuch 5 9.
Scin' quam fretus Ibid.
Amicum ingenio fretum Heaut. Prol.
Malitiâ fretus suâ. Phorm. 2. 1.
Do fidem ita futurum Eunch. 5. 9 ℣. 30.
In quo nostra spes opesq; omnes erant sita. Adel. 3 2 ℣. 32.
Fidem dare alicui. Hecyr. 1. 2. ℣. 37.
Hac lege tibi meam astringo fidem Eun 1. 2.
Et quod dixi dotis, firmum. Heaut. 5. 5.
Cum illo ut mutet fidem den kauff wider auff sagen. Phorm. 3. 2. & Plaut. Mil. 4. 1 ℣ 36 Vide Lex. Plaut. litt. F
Itane parvam mihi fidem esse apud te. Phorm. 5. 3 ℣. 27.
Mihi est fides. Phorm. 5. 8. ℣. 11.
Si oratio adversariorum authoribus fidem fecerit. ad Herenn. l. 1. p 8.
Quæ res fidem abrogat orationi. ad Her. l. 1 p. 12.
Neq; tamen ei rumori nos fidem habere dicemus ad Her. l. 2. p 27.
Argumentando famæ fidem poterimus abrogare. ad Heren, libro secundo, pag 27.
Implorare fidem alicuius Brut. 545.
Funditus fidem ad veritatem tollit. Orat. ad Brut. p. 687.

Rei

Qui-

Quibus senatus fides præstatur Phil.14 p.543.
Meam, & cæterorum erga te fidem, & benevolentiam absens experiere. Ep. ad Fam. lib. 1. p. 10.
Te videre, & sentire eandem fidem hominum in tuâ dignitate, quam ego in salute meâ expertus sum, intellexi ex tuis literis. Ibid.
Afferre alicui spem Epistol. Famil. lib. 3. pag. 68.
Cætera facillima mihi videbantur, quòd & in te ipso maximam spem, & in tuis magnam habebam Ep. Fam l. 3. p. 78.
Alterum est, quod Pompeij & Bruti fidem benevolentiamq; mirificè laudas. Ep. Fam. l. 3. p. 85.
Literæ Q. tui Fratris, & hæ Pomponij necessarij mei, tantum mihi spei dederant Ep. Fam l. 15. p. 120.
De Dionysio, si me amas, confice: quamcunq; ei fidem dederis, præstabo. Ep. ad Fam. l. 5 p 130
Abi, populi Romani fidem imploro. Epistol. Fam. lib. 10. pag 314. & lib. 16. p 43.
Qui in hi fidem reip. non præstiterunt. Ep. ad Fam. lib. 12. p. 365.
Fidem nobis, & reip præstiterunt Ep ad Fam. l. 12. p. 369
Apud eum ego sic Ephesi fui, quotiescunq; fui, tanquam domi meæ: multaque acciderunt, in quibus & benevolentiam eius erga me experirer & fidem. Epistol. ad Fam. libr. 13. pagin 437.
Vt eum in fidem recipias, habeasq; in numero tuorum, te vehementer etiam atq; etiam rogo. Ibid.
Si esset in iis fides, in quibus summa esse debebat, non laboraremus. Epistol. 1. 1.
Si Rex amicis tuis fidem suam præstitisset. Ep. 1. 7. & 9.
Pompeij fidem, quam de me Cæsari dederat: vertrösten vnd angeloben quemadmodum in orat. de provinc consular. *Pompeius idem mihi testis de voluntate Cæsaris, & sponsor est illi de bonâ fide* Ep. 3. 8.
A te tractatus est præstanti a singulari fide meâ Ep. 1. 9.
Quod si essem eâ perfidiâ. Ibid. Ep. 3. 10.
Fidem maiorem tibi habui, quàm penè ipsi mihi Ep 5. 20.
Quando suspicaris minus certâ fide nos tibi visos, id est, *fallaces & infidos.* Ep 8. 12.
Apertè denuntiat, videam ne fallar, suam fidem solutam esse. Epist. 10. 21.
Quod in senatu pluribus verbis disservi, & dixi in concione, in eo velim fidem meam liberes, id est, *quæ de te omnibus recepi, tuâ virtute præstes, & expectationi eorum de te respondeas.* Ep 12. 7.
Ea societas universa in meâ fide est Ep. 13 56.
Cùm essent nonnulli, qui ei regi minorem fidem habendam putarent. Epist. 15 1.
Nostra ad diem dicta fient, decuit enim te fides Ἔμμεν *quod habiret* Epist. lib. 12
Tui Crassi, meis consiliis, monitis, studiis, actionibusq; nituntur. Ep 5. 8.

Nulli

Nulla aliâ confisus urbe, Laodiceam se contulit Epistol. 12. 14.
Rhodum reverti confisus autoritate vestrâ. Ep 12. 5.
Id ego, & sperarem prudentiâ tuâ fretus, & ut considerem fecerunt tua gratissima literæ Ep. 12. 18.
Extremum illud est, ut quasi diffidens rogationi meæ philosophiam ad te allegem. Ep. 15. 4.
Quæ facio, tuâ fiduciâ facio in Verr 15.
Res agitur per eosdem creditores &c. Ep 1. 1.
Qui pecunias ei credidisset. Ep 1. 7.
Ex animo credere. E 10. 23.
Credulitatis error magis est, quàm culpa. Ibid.
Ea te moratè accepisse, neq; temere credendum iudicasse, *certior factus sum.* E 10. 35.
Nimium, Quirites, animus supplicibus, nimium creditis unicuique. ad Heren.
Si qu cquam haberent fidei Ep ad Att. l. 5. p 164.
Civitatem in Catonis fide locatam funditus perdidissem Epistol. ad Attic. lib. 6. p. 170.
Quanta ei fides sit habenda Epist. Att. l 8. p. 216 Sic rectè hoc loco legi ex Mss. iam olim asseruit P V ctorius, non ut alii codd. habent *fi tei adhibenda. Habere enim fidem, inquit Victorius*, frequens est apud optimos auctores. *Adhibere*, nescio an a Cicerone hoc significatu usurpatum sit, nam *adhibere fidem in aliquo negocio, ut adhibere studium, industriam, artem*, usitatum est, atque eleganter dictum Cic pro Aul. Cluentio. *Vt quam ipse adhibere consuevit in amicorum periculis fidem & diligentiam, eius vim animi libertatemq; dicendi in hac mihi concedat* Item lib. 2. de Divin. idem error erat commissus. *Fides non est adhibenda*, vbi disertim legunt Mss. *habenda*. vide locum paulò post.
Tibi fidem faciemus. Epistol. ad Attic. lib. 9 p. 280.
Dubitat an fidem infirmet Silio. Epist. Att l. 15. p. 486.
Nisi fidem mihi fecissent. Epist. Att l. 16. p. 197.
Quod dicunt omnia se credere ei, quem iudicent fuisse sapientem. Acad. lib. 2. p. 7.
Dum ipse effectus fidem faciat sui iudicij Ibid. 14.
Minorem habere visis fidem, quàm vigilantes Ibid. 46.
Fidem nullam habent sublatâ veri, & falsi notâ Ibid. 32.
Visis non omnibus adiungebat fidem Acad. Qu. l. 1. p. 92.
E quo sensibus & fidem tribuebat. Ibid. 93.
Si tota oratio nostra omnium sibi fidem sensibus confirmat. de Fin. lib. 1. pag. 125.
Quod fidem secutus amicitiamq; populi Romani functus sit officio. de Divin. lib. 2. p. 243.
Fidem non adhibere rei alicui. de Divin. lib. 2. pag. 261. *Vide paulò ante de hac phrasi.*
Non ex multis potius uni fidem derogant Ibid. 2 · 1

Ee *Fidem*

Fidem alicuius implorare Qu. Tusc l 3 p.797.
In spem adducito, te in eorum rebus.de Pet.Consf.p.3?8.
Positis armis, ad imperatorem in fidem confugiunt.1. Off p 16.
Nationes devictas bello, in fidem receperunt.Ibid.17.
Si quid singulis temporibus adducto hosti promiserint, est in eo fides servanda Ibid. 18.
Ad supplicium redire maluit, quàm fidem hosti datam fallere.Ibid.
Aut cui fidem habent.2. Off p 72.
Nam & iis fidem habemus.Ibid.77.
Neq; dedi, neq; do fidem infideli cuiquam.3.Off p.141.
Paucis carior fides quam pecunia fuit Jug c.16.
Praeterea fidem suam interponit quam ille non minoris, quàm publicam ducebat.Jug.c 32.
Postremo confirmare fidem publicam per se inviolatam fore.Jug.c.33.
Fides in manibus sita est Jug.c 73.
Ei summam omnium rerum fidem habebat. 1. 12. Vertrawet jhm alles.
Omnium rerum fides ipsi deregatur. 6. 172. Man glaubt oder vertrawet jhnen nichts.
Fidem erga Imperatorem suum conservare.1 C.331.
Fabius suam fidem à Iuba rege laedi queritur, nec resistere audet. 2.C. 371.
Nunciabantur haec eadem Curioni, sed aliquandiu fides fieri non potuit.
Man hats jhn nicht baldt können überreden.
Respondit ipsi nihil nocitu..m iri, in eamque rem se suamque fidem interposuit. 4.142.
Fides tota Italia erat angustior.2.C.371 Trew vnd glauben war klein/ oder seltzam in Italia.
Magno eum dolore infidelitatis suspicionem sustinent 2.C 364.
Es thut jnen wehe/daß man sie für vntrewe helt.

Cicero.

Hoc eò facilius credebatur, quia simile vero videbatur 12.5.
Debet habere fidem nostra praedictio 6 6
Eventilatam auditionis meae fidem judicio calente dictavi. 1. 15. Symm.
Credo planè, nec fides cassa est. Ibid.
Deseruntur suâ fiduciâ. 1. 19
Utor apud te fiduciâ, quam dedisti.1.26.
Alicui dare aliquâ credere 1 29.
Si cuiquam fides seria fuit, tibi puto esse 1 ?.
Fidem verbo ostentare:Ibid.
Fidem opere deserere. Ibid.

Memo

Criminandi. Convitii. Deferendi. Obtrectandi. Insectandi. Invehendi. *Vide* supra Calumniæ.

Ausmachen/ Lästern/ Verschmehen.

Pompeius clamore convitioq; iactatus est Ep. 1 5.
Summa criminis est, quod armatus adversario maledixi Ep. 6 7.
Me, in quem invueheretur, elegerat. Ep. 7. 2. Hatte mich ersehen/ an dem er sein Muhtwillen obete.
Persuaserat nonnullis invidis meis, se in me emissarium semper fore. Er wolte der sein/ so mir alzeit arbeit gnugsam geben künde. Ibid.
Si quando in vituperatores meos incidisses. Ep 7. 3.
Sunt qui criminis loco putant esse, quod vivam, id est, *vituperatione dignum.* Ibid.
Quod tibi supra scripsi, Curionem frigere, iam calet, nam ferventissimè concerpitur Ep. 8 6.
Facio me alias res agere, nec convicium Platonis audiam. Epistol 15 18 Pertinet ad hunc locum intelligendum, quod in 1. Offic. de caussis, ex quibus iniustitia oritur, Cicero disputat: *Prætermittendæ defensionis, deferendiq; officij plures solent esse caussæ. Nam aut inimicitias, aut laborem aut sumtus suscipere nolunt, aut etiam, negligentiâ, pigritiâ, inertiâ aut suis studiis, quibusdam ve occupationibus sic impediuntur, ut eos, quos tutari debeant, desertos esse patiantur. Itaq; videndum est, ne non satis sit, id, quod apud Platonem est, in Philosophos dictum, quod in veri investigatione versentur, quodq; ea, quæ plerique vehementer expectant, de quibus inter se digladiari soleant, contemnant, & pro nihilo ducant, propterea iustos esse. Nam dum alterum iniusticiæ genus assequuntur, in referendâ ne cui noceant, iniuriâ, in alterum incidunt, nimirum quod studiis dediti, aliis desunt, & officia humana debita societati, subterfugiunt.*
Verberavi te cogitationis tacito duntaxat convicio. Ep 16 26.
Insectari & exagitare aliquem At 12. a
Inimicè insectari aliquam de N 3. a
Diphilus petulanter in Pomp. invectus est At. 34 a
Carneades libenter in Stoicos invehebatur de N 58 b
Acerbè & contumeliosè invehi in aliquem, & graviter de N. 137. a
Asperè in aliquem invehi. Pro Sest 5. b
Nunc verò non insultabo vehementius, nec volitabo in hoc insolentius, neque in istum nugatorem invehar, neq; in isto testimonio commovebor. Pro Fl. 154. a
Vehementius invehi in aliquem de N. 79. a

Con

Consilia mea, a quis judicibus, ab obtrectatione invidorum defendenda commendo 10.8.
Pusillorum, ac malevolorum obtrectationes. 5 9.
Scis meam fortunam facile obtrectatores invenire. Ibid.
Sub mentionem, & convicium obtrectatorum. 8 4.
Si illorum amores & invidiosa coniunctio, non ad occultam recedit obtrectationem, &c. 8.15.

Criminis. Facinoris. Facti. Culpæ. Peccati. Flagitii. Sceleris. Audaciæ. Confidentiæ.

Verwegen/Frech/Vbelthat/Sünd/Missethat/Mißhandlung/ Bubenstück/Schelmenstück anstellen/ vberzeugen/vberweisen/Laster/Lasterhaftig seyn. Schuld tragen. Schand begehen.

Q*Vis me audacior homo st aut qui me confidentior?* Amph.1.1.℣.1.
Sic me insimulare falsum facinus tam malum Amph.2.2.℣.219.
Magnum flagitium, probrumq; expergefacis. Curc.1.3 ℣.42.
Egopol illum probè incommodis dictis angam. Cas.2 1.℣.10.
Mendaciis prehendit manifesto modo Bacch.4.4 ℣.45. Quæ sanè lectio & locutio optima est, contra quam sentit Ianus Gulielmus Sic enim & alii scriptores locuti Vt Apuleius lib.9.Metamorph. *Ac poneeum Myrmex vinculis obrutus, non quidem coram noxa deprehensus, conscientiâ tamen pessimâ permistus lacrumis uberibus, ac postremis lamentationibus inefficacem commovet miserationem* Eodem modo Agellius l 11 cap 18 *Servos item furti manifesti prensos, verberibus affici, & e saxo præcipitari, sed pueros impuberes prætoris arbitratu verberari voluerunt* Quin & ipse Plautus usurpat eadem Fabulâ Bacch.4.9.℣ 26. *Doli ego deprehensus sum* uti quidam ibi legendum censent cum doctissimo Acidalio.
Nunquam *fugit, tametsi capital fecerit.* Men.1.1.℣.16.
Liber est vitiorum Amph Prol ℣.105.
Quod mihi prædicas Vitium, id tibi est. Amphitr.1.1.℣.246.
Culpam in se admittere. Aul.4.10 ℣ 60.
Nunquam quicquam facinus feci peius, neq; scelestius. Men.3 1.℣.2.
Dum tale facinus, quale adhuc assiduè, edes Mil 1.1.℣.50.
Nescis tu fortasse apud nos facinus esi quod natum hic novum? Mil.2.3.℣.10.
Facinus fecit audax Mil 2.3 ℣.58.
Vbi iste bonus servus, qui probri me maximè innocentem falsè insimulavit. Mil.2 4.℣.12.

Corrumpendi. Labefactandi. Depravandi. Annihilandi.

Verderben/ Zerstören/ Vernichtigen/ Zu Schanden machen.

Cur tu perdis nobis adolescentiam? Adel. 1. ✝. 36.
Leno sum fateor, pernicies communis adolescentum, periurus, pestis. Adel 2. 1. ✝. 35.
Nihil est Antipho, quin male narrando possit depravarier, tu id quod boni est, excerpis. Phorm 4. 4. ✝ 17.
Qui stultum adolescentem nobilitas flagitijs: (ipsum *scil.* seducendo, & corrumpendo.) Eun. 5. 7.
Scit sibi nobilitatem ex eo, & rem natam, & gloriam esse. Hec. 5. 2.
Pisces ne mihi corrumpantur, cautio est. Adel. 3. 4.
Tu illum corrumpi sinis Adelph 1. 2.
Eccum adest communis corruptela nostrûm liberûm Adelphus 5. 3.
Aliquem ad nequitiam abducere. Adel. 3. 3.
Tum si quis magistrum cepit ad eam rem improbum, ipsum animum agrotum ad deteriorem partem plerumq; applicat And. 1. 2.
Vereor ne me absente mulier hic corrupta sit. id est *stuprum passa.* Heaut. 2. 1.
Iisdem machinis sperant me posse labefactari, quibus antea stantem perculerunt. Pro Dom. 128
Ruere illa non possunt, ut hac non eodem labefactata motu concidant. Pro Pom. 7 b
Qua cogitatio erat aliquantum labefactata, atq; convulsa. Ep 69. b
Perfringere atq; labefactare conspirationem honorum. in C. 123 b
Labefactare ac rescindere ab aliis constituta contra Rul. 88. a.
Hoc adolescentis prasidium equidem adhuc satis firmum esse confido, sed ita multi labefactant ut ne moveatur interdum, extimescam. Brut. 270 b
Itaq; Milonis consulatus, qui vivo Clodio labefactari non poterat, mortuo denique tentari captus est Pro M l 108. a
Spe, promissis inducere aliquem Pro S R p 63.
Pretio aliquem delinire. in Verr. p. 378.
Corrumpere iudicium pecuniâ. Pro Cl p. 6.
Iudicium pecuniâ tentare. Ibid.
Iudicium pecuniâ corrumpere. Ibid 17.
Pecuniam grandem ad corrumpendum iudicium dare. Ibid 30.
Tu pecuniâ captus es Phil. 1. p 3 5.
Qui largitionibus corruptus est. Sal. in Cic p. 547.
Quos pecuniâ corrupisses 2. Off p 85.

Mori-

Moribus se deduci vult. Pro Cæcin. p. 623.
Vt studijs civilibus bellum, atq; vastitati finem faceret. Jug. c. 5.

Credendi. Concredendi. Fidei. Creditorum. Credulitatis. Fiduciæ.

Vertrauwen / Traw unnd glauben / Glauben zustellen / Zutrauwen / Vertrösten / Angeloben.

N*Am iniurato scio plus crederet mihi, quàm iurato tibi.* Amph. 1. 1 ✝. 281.
Tuæ fidei credo. Amph. 1. 1. ✝. 235.
Facis ut tuis apud te sit nulla fides. Amph 2. 1 ✝. 5.
Nunquam adepol mihi divini quicquam creduis post hunc diem. Amphit. 2. 2. ✝. 40.
Semper oculatæ manus nostræ sunt, credunt quod vident. Asin. 1 3. ✝. 50. Elegans Proverbium Sic Trucul. 5. 1. ✝. 22 *Manus vetat priusquam penes se habeat, quicquam credere.* Simile est illud Propertii lib. 1. Eleg. 9. *Cui non ante patet, donec manus attigit ossa.* Vbi vide notas Scaligeri. *Inter os & offam.*
Si sciat noster senex fidem non esse huic habitam, succenseat, cui omnium rerum ipsi semper credit. Asin. 2. 4 ✝. 54.
Argentarijs malè credi qui aiunt, nugas prædicant. Curc. 1. 3. ✝. 1. 3. Pseud. 4. 7. ✝ 107. *Malè credere*, est alicui non tuto credere.
Neq; divini, neq; humani mi quicquam accredum. Asin. 5 2. ✝. 4.
Avus huius obsecrans concredidit auri thesaurum, Aul. Prol. ✝ 6.
Tuæ fidei concredidi aurum. Aul. 4. 2 ✝ 9.
Nostra ætas non multum fidei gerit Aul. sc. Feram velis. ✝. 63.
Nec quenquam fideliorem, nec cui plus credas, mittere ad eum potes Capt. 3. ✝ 96.
Fac fidelis sis fideli, cave fidem fluxam geras. Capt. 2. 3 ✝. 79.
Reperta est fides firma. Ibid. 5. 1. ✝. 6.
Quoniam tecum servavi fidem Ibid. ✝. 11.
Alicunde ab aliquibus aliqua tibi spes est, mecum fortunam fore. Epid. 3. 1. ✝. 11.
Ne quid tibi hinc in spem referas. Epid. 3. 2. ✝. 3.
Haud accuso fidem tuam. Epid 4 1. ✝. 22 h e *non accuso te, quod fidem minimè præstes.* Sic Cic. lib. 2. Ep Fam. 1. *Accusare officium alicuius.* Vbi vide Commentar. Manutii.

Nam mihi divini nunquam quicquam credunt. Bacch. 3. 4. ✝ 6. vide etiam supra ex Plauto.

Mei tergi facio hoc, non tui fiduciâ Most. 1. 1. ✝. 16.

Satis accipere ab aliquo, est, *credere alicui sine sponsoribus.* Most. 1. 3. ✝. 97. Stich. 4. 1 ✝ 4 Vide Lexic. Plaut.

Stultè feci, cùm marsupium Messinioni cum argento credidi. Menoch. 5. 1. ✝. 1.

Fidem male servare. Trin. 4. 3 ✝ 41. & Abrogare. Ibid.

Fidem & rem perdere. Curc. 4. 2. ✝ 11.

Perdidit enim fidem cum illo. Pseud. 1. 3

Fidei non melius creditur. Pœn. 4. 2. ✝. 68.

Facere se fidelem alicui Mil. 2. 4. ✝. 55.

Dare fidem firmatam Mil 2. 5. ✝. 43.

Cum apud te parùm stet fides Pseud. 1. 5 ✝ 62.

Tu inventus verò meam qui furcilles fidem Pseud. 2. 2 ✝. 36.

Neu fidem ei haberem Pseud. 3. 2. ✝. 109.

Si fidem modò das mihi, te non fore infidum Rud. 4. 3. ✝. 14.

Mea consilia summis credidi. Truc. 1. 2. ✝ 34.

Nunquam quisquam posthac duarum rerum creduit, ni ista ego vestra haec maiori facta denarravero. Es soll mir niemandt weder ja noch nein glauben/wo ich nicht/&c. Truc. 2. 2.

Dat fidem, uxorem sibi fore hanc. Andr. Arg ✝. 3.

Servare fidem And. 1. 5. ✝ 45.

Bona nostra hæc tibi committo, & tuæ mando fidei, hanc mihi in manum dat. And. 1. 5 ✝ 62.

Nulla ne in re esse homini cuiquam fidem? Andr 2 5 ✝ 14.

Propemodum habeo iam fidem tibi. And. 3 4 ✝ 7.

Haud accepso fidem: nevin' ego te? And. 4 1 ✝ 12.

Solvisti fidem: du hast glauben gehalten And. 4 1 ✝ 19.

Mea consilia ut tibi credam omnia. Eun 1. 2 ✝. 48.

Propemodum habeo iam tibi fidem And. 3. 3

Si fidem habeat, se iri præpositum tibi. Eun. . 2.

Seni nostræ fidei nihil habeo, Heaut. 5 2.

Eo pacto maxime apud te meæ erit ingenio fides. Hec. 3. 3.

Firmavit fidem Hat trew vnnd glauben bey jhr versetzt. And 3. 1.

Hac lege tibi meam astringo fidem. Eun. 1. 2.

Do fidem ita futurum. Eun. 5 9.

Et quod dixi dotis firmas. Heaut. 5. 5.

Ei rei firmasti fidem Hec 4 1.

Aliud si scirem, qui firmare meam apud vos possem fidem. 15. 1.

O Iupiter! ubi nam est fides? Heaut. 2. 3.

Cum illo & mutet fidem. Den Kauff wider vffsagen. Phorm. 3. 2. Et Pla. in Mil 4.

Plauti fi in Mil. G o 4.

At mihi fides apud hunc . st. Ein Kegla ibet 3. 3.

Quid

Quid credas iam, aut cui credas? Adelph. 5 2.
Hanc parvam mihi fidem esse apud te? Phorm. 5 3.
Vt mibi essit fides Daß mir zu glauben stünde. Ibid. 5. 8.
Si fidem habeat. Eun. 1. 2. ℣. 64.
Forsan hic mihi habeat fidem parvam. Eunuch. 1. ℣. 122.
Crede hoc mea fidei. Glaub mir das Eunuch 5 2. ℣. 59.
Servon' fortunas meas me commisisse futili? And. 3 5.
Ovem lupo commisisti Eun. 5. 1.
Ego me tua commendo & committo fidei. Ibid 5 2.
Ibi in patri se commendavit, in clientelam & fidem nobis dedit se. Ibidem. 5. 9.
Qui studium suum & se in vestram commisit fidem. Hecyr. Prol.
Nunquam dices tam commodè, ut tergum meum tuam in fidem committam. Hec. 1. 2.
Tutè scis, post illa quàm intumum habeam te, & mea consilia ut tibi credam omnia Eun. 1. 2.
Qua mibi suum animum atq; omnem vitam credidit. Andr. 1. 5.
Rex credere mihi omnem exercitum, consilia. Eunuch. 3 1.
Ne illis animum inducas credere And 5 1.
Vin' tibi me istuc, etsi incredibile est, credere? credo. Heaut 4. 1.
Immò etiam dabo quo magis credas Phorm. 5. 6.
Aliquid credito esse caussa Ibid.
Credo: neq; adeò arbitrari patris est aliter. Heaut. 4. 1.
Atq; istuc ipsum nihil pericli est, me vide glaub mir. Andr. 2. 2.
Fabula: [illegible] quidem non herclè fit verisimile. Andr. 1. 3.
Hoccine credibile est, aut memorabile? Andr. 4. 1.
Itáne mibi parvam fidem esse apud te? Vin' satis quasitum mihi istuc esse? Meynstu / ich solle so schlecht glauben? Phor. 5. 3.
Qua dicis, omnia esse ut dicis, animum induco. Hecyr. 2. 2.
Cuius tu fidem in pecuniâ perspexeris, verére ei verba credere. Phormio. 1. 2
Non mibi credis? sin fidem do. Phorm. 3. 2.
Namq; eo pacto maximè apud te meo erit ingenio fides. du wirst mir glauben Hec. 3 5.
Seni nostro fidei nihil habeo Heaut 5. 2. ℣. 49.
Vitam tutandam dedisse alin tuam Phor. 3. 1.
Nam olim soli credidi, eâ me abstinuisse, &c. Ich hab jhm das allein vertrawet Hec 3. 3.
Quod ego nunquam credidi fore, ut ille hac vivâ posset animum inducere, uxorem habere Hec. 1. 2.
Nullá ne in re esse homini cuiquam fidem? And 1. 5.
Pamphilus firmavit fidem. hat versprochen Trew vnd Glauben zu halten. And 3. 1.
Lego hac tibi meam adstringo fidem Eun 1. 2.
Si fidem habeat, se iri prapositum tibi apud me: wann er trawen dörffte. Ibid.

Forsi-

Forsitan hic mihi parvam habet fidem. Ibid.
Mihi fides apud hunc est, nihil me istius facturum. Heaut. 3. 3.
Ego sum ut usquam fuit fide quisquam optumâ. Adelph. 2. 1.
Ne quid propter tuam fidem decepta pateretur mali: id est, *quòd tibi fidem habuit.* Phorm. 3. 1.
Fidem cum aliquo mutare: Einem nicht glauben halten. Ibid.
Quanta quanta hac mea paupertas est, tamen adhuc curavi unum hoc quidem, ut mi esset fides Phorm. 5. 7.
Qui studium suum, & se in vostram commisit fidem Hec. Prol.
Nunquam dices tam commode, ut tergum meum tuam in fidem committam. Hec. 1. 2.
Namq; eo pacto maximè apud te meo erit ingenio fides: Du wirst mir glauben zustellen. Hec 3. 5.
Ei rei firmasti fidem Du hast es bezeuget Hec. 4. 2.
Fidelem haud fermè mulieri invenias virum. And 3. 1.
Quàm paucos reperias meretricibus fideles evenire amatores? Hec. 1. 1.
Parùm succeßi, quod ago: at facio sedulò. Ich meyns trewlich Andr. 4. 1.
Adeon' me ignavum putas? adeon' porrò ingratum, aut inhumanum, aut ferum, ut neque me consuetudo, neq; amor, neq; pudor commoveat, neq; commoneat, ut servem fidem? And. 1. 5.
Hanc fidem sibi, me obsecravit, qui se sciret non deserturum, ut darem. Andr. 1. 5.
Davum optimè video, cuius consilio fretus sum Andr. 2. 1.
Hem quo fretus, lib 3 3.
Vobis fretus Ich hab mich ewer getröstet. Eunuch 5 9.
Scin' quam fretus Ibid.
Amicum ingenio fretum Heaut. Prol.
Malitiâ fretus suâ. Phorm. 2. 1.
Do fidem ita futurum Eunch. 5. 9 ℣. 30.
In quo nostra spes opesq; omnes erant sita Adel. 3 2 ℣. 32.
Fidem dare alicui. Hecyr. 1. 2. ℣. 37.
Hac lege tibi meam astringo fidem Eun. 1. 2.
Et quod dixi dotis, firmum. Heaut. 5 5.
Cum illo ut mutet fidem den kauff wider auff sagen. Phorm. 3. 2. & Plaut. Mil. 4. 1 ℣ 36 Vide Lex. Plaut. litt. F
Itane parvam mihi fidem esse apud te. Phorm. 5. 3 ℣. 27.
Mihi est fides. Phorm. 5. 8. ℣. 11.
Si oratio adversariorum authoribus fidem fecerit ad Herenn. l 1. p 8.
Quæ res fidem abrogat orationi. ad Her. l. 1. p. 12.
Neq; tamen ei rumori nos fidem habere dicemus ad Her. l. 2. p 27.
Argumentando famæ fidem poterimus abrogare. ad Heren. libro secundo, pag 27.
Implorare fidem alicuius Brut. 545.
Funditus fidem ad veritatem tollit. Orat. ad Brut. p. 687.

Rei

Qui.

Quibus senatus fides præstatur Phil.14 p.543.

Meam, & cæterorum erga te fidem, & benevolentiam absens experiere. Ep.ad Fam.lib.1.p.10.

Te videre, & sentire eandem fidem hominum in tuâ dignitate, quam ego in salute meâ expertus sum, intellexi ex tuis literis. Ibid.

Afferre alicui spem Epistol. Famil. lib. 3.pag.68.

Cætera facillima mihi videbantur, quòd & in te ipso maximam spem, & in tuis magnam habebam Ep.Fam l 3.p.78.

Alterum est, quod Pompeij & Bruti fidem benevolentiamque mirifice laudas. Ep.Fam.l.3 p 85.

Literæ Quinti Fratris, & hæ Pomponij necessarij mei, tantum mihi spei dederant Ep.Fam l.15.p 120.

De Dionysio, si me amas, confice: quamcunque ei fidem dederis, præstabo. Ep.ad Fam.l.5 p 130

Abi, populi Romani fidem implero. Epistol.Fam.lib.10.pag 314.& lib.16. p.4 3.

Qui mihi fidem reip. non præstiterunt. Ep.ad Fam.lib.12.p.365.

Fidem nobis, & reip præstiterunt Ep ad Fam.l.12.p.369

Apud eum ego sic Ephesi fui, quotiescunque fui, tanquam domi meæ: multaque acciderunt, in quibus & benevolentiam eius erga me experirer & fidem. Epistol.ad Fam.libr. 13.pagin 437.

Vt eum in fidem recipias, habeasque in numero tuorum, te vehementer etiam atque etiam rogo. Ibid.

Si esset in iis fides, in quibus summa esse debebat, non laboraremus. Epistol. 1.1.

Si Rex amicis tuis fidem suam præstitisset. Ep.1.7.& 9.

Pompeij fides, quam de me Cæsari dederat: vertrösten vnd angeloben. quemadmodum in orat.de provinc consular. *Pompeius idem mihi testis de voluntate Cæsaris, & sponsor est illi de benâ fide.* Ep.3.8.

A te tractatus est præstantia singulari fide meâ Ep.1.9.

Quod si essem eâ perfidiâ. Ibid.Ep.3.10.

Fidem maiorem tibi habui, quàm penè ipsi mihi Ep.5.20.

Quando suspicaris minus certâ fide nos tibi visos, idest, *fallaces & infideles.* Ep 8.12.

Apertè denuntiat, videam ne fallar, suam fidem solutam esse. Epist. 10.21.

Quod in senatu pluribus verbis disservi, & dixi in concione, in eo velim fidem meam liberes, id est, *quæ de te omnibus recepi, tuâ virtute præstes, & expectationi eorum de te respondeas.* Ep 12.7.

Ea societas universa in meâ fide est Ep.13 66.

Cùm essent nonnulli, qui ei regi minorem fidem habendam putarent. Epist. 15 1.

Nostra ad diem dicta fient, decumanis enim tê fides Ἔνιαυτος quod habere Epist. lib.12

Tui Crasse, meis consiliis, monitis, studiis, actionibusque nituntur. Ep 5.8.

Nullâ

Nulla aliâ confisus urbe, Laodiceam se contulit Epistol. 12. 24.
Rhodum reverti confisus autoritate vestrâ. Ep. 12. 5.
Id ego, & speravi in prudentiâ tuâ fretus, & ut confiderem, fecerunt tua gratissima literæ Ep. 11. 18.
Extremum illud est, ut quasi diffidens rogationi meæ philosophiam ad te allegem. Ep. 15. 4.
Quæ facio, tuâ fiduciâ facio in Verr 15.
Res agitur per eosdem creditores &c Ep 1. 1.
Qui pecunias ei credidisset. Ep 1. 7.
Ex animo credere. E 10. 23.
Credulitas error magis est, quàm culpa. Ibid.
Ea temeratè accepisse, neq; timere credendum indicasse , certior factus sum. E 10. 31.
Nimium, Quirites, animis supplicibus , nimium creditis unicuique. ad Heren.
Si qui equam haberent fidei Ep ad Att. l. 5. p 164.
Civitatem in Catonis fide locatam fundatam per dedisse Epistol. ad Attic. lib. 6. p. 170.
Quanta ei fides sit habenda Epist. Att. l 8. p. 216 Sic rectè hoc loco legi ex Mss. iam olim asseruit P V ictorius. non ut alii codd. habent *fides adhibenda*. *Habere enim fidem*, *inquit Victorius*, frequens est apud optimos auctores. *Adhibere*, nescio an a Cicerone hoc significatu usurpatum sit. nam *adhibere fidem in aliquo negocio, ut adhibere studium, industriam, artem*, usitatum est, atque eleganter dictum Cic pro Aul. Cluentio, *Ut quam ipse adhibere consuevit in amicorum periculis fidem & diligentiam, eùm vim animi libertatemq; dicendi in hac mihi concedat* Item lib. 2. de Divin. idem error erat commissus. *Fides non est adhibenda* , vbi disertim legunt Mss. *habenda*. vide locum paulò post.
Tibi fidem faciemus. Epistol. ad Attic. lib. 9 p. 280.
Dubitat an fidem infirmet Silio. Epist. Att l. 15 p. 486.
Nisi fidem mihi fecissent. Epist. Att l. 16. p. 197.
Quod dicunt omnia se credere ei, quem iudicent fuisse sapientem. Acad. lib. 2. p. 7.
Dum ipse aspectus fidem faciat sui iudicij Ibid. 14.
Minorem habere visis fidem, quàm vigilantes Ibid. 46.
Fidem nullam habent sublatâ veri, & falsi notâ Ibid. 52.
Visis non omnibus adiungebat fidem Acad. Qu. l. 1. p. 92.
E quo sensibus & fidem tribuebat. Ibid. 93.
Si tota oratio nostra omnem sibi fidem sensibus confirmat. de Fin. lib. 1. pag. 125.
Quod fidem secutus amicitiamq; populi Romani functus sit officio. de Divin. lib. 2. p. 243.
Fidem *non adhibere rei alicui.* de Divin. lib. 2. pag. 261. *Vide paulò ante de hac phrasi.*
Non ex multis potius uni fidem derogant Ibid. 2 1

Fidem ali uius implorare Qu. Tusc l 3 p.797.
In spem adducite, te in eorum rebus. de Pet. Consf. p.308.
Positis armis, ad imperatorem in fidem confugiunt 1. Off p 16.
Nationes devictas bello, in fidem receperunt. Ibid. 17.
Si quid singulis temporibus adducto hosti promiserint, est in eo fides servanda Ibid. 18.
Ad supplicium redire maluit, quàm fidem hosti datam fallere. Ibid.
Aut cui fidem habent. 2. Off p 72.
Nam & ijs fidem habemus. Ibid. 77.
Neq; dedi, neq; do fidem infideli cuiquam. 3. Off. p. 141.
Pauci carior fides quam pecunia fuit Jug c.16.
Praeterea fidem suam interponit quam ille non minoris, quàm publicam ducebat. Jug. c 32.
Postremo confirmare fidem publicam per se inviolatam fore. Jug. c. 33.
Fides in manibus sita est Jug. c. 73.
Ei summam omnium rerum fidem habebat. 1. 12. Vertrawet jhm alles.
Omnium rerum fides ipsi deregatur. 6. 172. Man glaubt oder vertrawet jhnen nichts.
Fidem erga Imperatorem suum conservare. 1 C. 331.
Fabius suam fidem à Iuba rege laedi queritur, nec resistere audet. 2. C. 371.
Nunciabantur haec eadem Curioni, sed aliquandiu fides fieri non potuit.
Man hats jhn nicht baldt können überreden.
Respondit ipsi nihil nociturum esse, in eamque rem se, suamque fidem interposuit. 4. 142.
Fides tota Italia erat angustior. 2. C. 371 Trew vnd glauben war klein/ oder seltzam in *Italia*.
Magno eum dolore infidelitatis suspicionem sustinent 2. C 364.
Es thut jnen wehe/ daß man sie für vntrewe helt.

Cicero.

Hoc eò facilius credebatur, quia simile vero videbatur 12. 5.
Debet habere fidem nostra praedictio 6. 6
Eventilatam auditionis meae fidem judicio calente dictavi. 1. 15. Symm.
Credo planè, nec fides cassa est. Ibid.
Deseruntur suâ fiduciâ. 1. 19
Vtor apud te fiduciâ, quam dedisti. 1. 26.
Alicui dare aliquâ credere 1. 29.
Si cuiquam fides seria fuit, tibi puta esse 1, 9.
Fidem verbo ostentare: Ibid.
Fidem opere desiderare. Ibid.

Meus

Meum animum fidem facit exemplo Ibid.
Cassâ fide sunt. Ibid.
Iusta narranti statim creditur. 1.38.
Manus dare alicui. 1.47.
Reperies hominem tectam fidem. 1.60.
Nemo in eam rem utitur fide promptiore. 1.73.
Neque te tui amoris esse diffidens. 1.88.
Horum omnium fidem confirmabo, cùm in illo plura reperieris. 1.99.
Si quid testimonio meo tribuis, nolo dubites, &c. 1.104.
Accessit ad fidem nuncij, quod similia super hoc negotio recentes amicorum literæ pertulerunt. 2.4.
Deponere fiduciam juris & amicorum. 2.28.
Fratri nostro Andromacho præ cæteris fides est, quâ expectatus mihi. 2.79.
Relinquo eum fiducia sua. 2.84.
An ita animi mei fides inclara est? 3.4.
Vt huic de me opinioni locus esse debuerit Ibid.
Cuius edenda fiduciam favor civium dedit. 3.87.
Nec fides defuit. 3.45.
Principiò suasi, ne ad fidem tanti mendacij hominum suorum levitate traheretur. 3.53.
Est tibi animus tenax fidei 4.15.
Labascit fides. 4.34.
Quod credibile persona judicis facit, diffidentia respuit audientis. Ibid.
Hoc sincerissimâ fide dixerim. 4.56.
Mihi fiducia suborta est. 4.67.
Provincialium patronorum fretus auxilio. 4.68.
Præstetur his litteris eadem fides 5.5.
Divinæ fidei Princeps 5.38.
Fide lubricâ est. 5.54.
Fidem suadentis incertis futurorum casibus obligari, iniquum est. 6.19.
Nihilominus rumorum licentiam fides scriptionis excludat. 6.65.
Quò à bijs promissorum fides? 7.41.
Vltrò spero bonam fiducia mea gratiam 7.69.
Verbis scriptis tuis sperato bono fidem astruis. 8.66.
Multò amplius gaudeo confirmationis securitate Ibid.
Vt fidem tibi animi mei faciat collati in absentem pignus officij. 9.5.
Fidem litteris sociata gesta præstabunt. 10.45.
Maior est victoria fidei, quæ oculis approbatur. 10.68.

Criminandi. Convitii. Deferendi. Obtrectandi. Insectandi. Invehendi. *Vide* supra Calumniæ.

Außmachen/Lästern/Verschmehen.

P*ompeius clamore convitioq; iactatus est* Ep. 1 5.

Summa criminis est, quòd armatus adversario maledixi Ep. 6 7

Me, in quem inveheretur, elegerat. Ep. 7. 2. Hatte mich ersehen/an dem er sein Muhtwillen obete.

Persuaserat nonnullis invidis meis, se in me emissarium semper fore. Er wolte der sein/so mir alzeit arbeit gnugsam geben künde. Ibid.

Si quando in vituperatorem meos incidisses. Ep 7. 12

Sunt qui criminis loco putant esse, quod vivam, id est, *vituperatione dignum.* Ibid.

Quod tibi supra scripsi, Curionem frigere, iam calet, nam ferventissimè concerpitur Ep. 8 6

Facio me alias res agere, nec convicium Platonis audiam. Epistol 15 18 Pertinet ad hunc locum intelligendum, quod in 1. Offic. de caussis, ex quibus iniustitia oritur, Cicero disputat: *Prætermittendæ defensionis, deserendiq; officij plures solent esse caussæ. Nam aut inimicitias, aut laborem aut sumtus suscipere nolunt, aut etiam, negligentiâ, pigritiâ, inertiâ aut suis studiis, quibusdam ve occupationibus sic impediuntur, ut eos, quos tutari debeant, desertos esse patiantur. Itaq; videndum est, ne non satis sit, id, quod apud Platonem est, in Philosophos dictum, quod in veri investigatione versentur, quodq; ea, quæ plerique vehementer expectant, de quibus inter se digladiari soleant, contemnant, & pro nihilo ducant, propterea iustos esse. Nã dum alterum iniusticiæ genus assequuntur, inferendâ ne cui noceant, iniuriâ, in alterum incidunt, nimirum quod studiis dediti, aliis desunt, & officia humana debita societati, subterfugiunt.*

Verberavi te cogitationis tacito duntaxat convicio. Ep 16 26.

Insectari & exagitare aliquem At 12. a

Inimicè insectari aliquem de N 3. a

Diphilus petulanter in Pomp. invectus est At. 34 a

Carneades libenter in Stoicos invehebatur de N 58 b

Acerbè & contumeliosè invehi in aliquem, & graviter de N. 137. a

Asperè in aliquem invehi. Pro Sest 5. b

Nunc verò non insultabo vehementius, nec volitabo in hoc insolentius, neque in istum nugatorem invehar, neq; in isto testimonio commovebor. Pro Fl. 154. a

Vehementius invehi in aliquem de N. 79. a

Con

Consilia mea, a quis judicibus, ab obtrectatione invidorum defendenda commendo 10.8.
Pusillorum, ac malevolorum obtrectationes. 5.9.
Scis meam fortunam facile obtrectatores invenire. Ibid.
Sub mentionem, & convicium obtrectatorum. 8.4.
Si illo iam amores & invidiosa coniunctio, non ad occultam recedit obtrectationem, &c. 8.15.

Criminis. Facinoris. Facti. Culpæ. Peccati. Flagitii. Sceleris. Audaciæ. Confidentiæ.

Verwegen/ Frech/ Vbelthat/ Sünd/ Missethat/ Mißhandlung/ Bubenstück/ Schelmenstück anstellen/ vberzeugen:/ vberweisen/ Laster/ Lasterhafftig seyn. Schuld tragen. Schand begehen.

Quis me audacior homo est aut quis me confidentior? Amph. 1.1. ✝. 1.
Sic me insimulare falsum facinus tam malum Amph. 2.2. ✝. 219.
Magnum flagitium, probrumq́ experg. facis. Curc. 1.3 ✝. 42.
Ego pol illum probè incommodis dictis angam. Cas. 2 1. ✝. 10.
Mendacij prehendit manifesto modo Bacch. 4.4 ✝. 45. Quæ sanè lectio & locutio optima est, contra quam sentit Ianus Gulielmus Sic enim & alii scriptores locuti Vt Apuleius lib. 9. Metamorph. *Ac poneeum Myrmex vinculis obrutus, non quidem coram noxa deprehensus, conscientiâ tamen pessimâ permissus lacrumis uberibus, ac postremis lamentationibus inefficacem commovet miserationem* Eodem modo Agellius l. 11 cap 18. *Servos item furti manifesti prensos, verberibus affici, & e saxo præcipitari, sed pueros impuberes prætoris arbitratu verberari voluerunt* Quin & ipse Plautus usurpat eadem Fabulâ Bacch. 4.9. ✝ 26. *Doli ego deprehensus sum* uti quidam ibi legendum censent cum doctissimo Acidalio.
Nunquam fugit, tametsi capital fecerit. Men. 1.1. ✝. 16.
Liber est vitiorum Amph Prol ✝. 105.
Quod mihi prædicas vitium, id tibi est. Amphitr. 1.1. ✝. 246.
Culpam in se admittere. Aul. 4.10 ✝ 60.
Nunquam quicquam facinus feci peius, neq́ scelestius. Men. 3 1. ✝. 2.
Dum tale facinus, quale adhuc assiduè, edes Mil 1.1. ✝. 50.
Nescis tu fortasse apud nos facinus esse quod natum hic novum? Mil. 2.3. ✝. 10.
Facinus fecit audax Mil 2.3 ✝. 58.
Vbi iste bonus servus, qui probri me maximè innocentem falsò insimulavit. Mil. 2 4. ✝. 12.

Pergin' scelesste intendere, atq; hanc arguere. Mil. 2. 4. ✝. 27.
Simulare aliquem perperam. Mil. 2. 5. ✝ 19.
Neque me quidem patiar, probri falsò impune insimulatam. Mil 24. ✝. 43.
Propter eam, quicquam eveniet nostris foribus flagitij. Merc. 2. 3. ✝. 82.
Facere damni mavolo, quàm opprobramentum, aut flagitium muliebre efferri domo. Ibid. 87.
Suam culpam finit expetere immortalem Amph 1. 2. ✝. 33.
Si tu abstuleris, mirum ac magnum feceris facinus. Pseud. 1. 5. ✝. 97.
Facere aliquod flagitium. Asin. 5. 1 ✝ 3.
His iam adibus vitium additur Most. 1. 2. ✝. 25.
Ne vosmet nostra etiam vitia loquamur. Pœn. 1. 2. 42.
Quis erit vitio, qui id advortet tibi. Epid. 1. 2. ✝ 5.
Orcus eum ad se recipere noluit. Pseud. 3. 2 ✝. 6 De homine sceleratissimo, & flagitiosissimo. Talis enim formula de huius farinæ homine frequentabatur. *SI TAMEN AB ORCO RECEPTUS EST.*
Ne posterius in me culpam conferas. Amphh. 2. 1. ✝ 156.
Mea sit culpa, quod egomet contraxerim Amp 3 1 ✝. 1.
Haud premeruit, quamobrem vitio vertas ei. Amph 5 2 ✝ 12.
Quem mendacij prehendit manifesto modo Bacch 4. 4 ✝. 45.
Quid tandem adm sit in te, ut loqui non audeam? Men. 5 1 ✝. 12.
Impingere culpam in aliquem Mil 3. 3. ✝. 54.
Quam in se culpam commerent. Merc 4. 6. ✝ 12.
Vostrum erit flagitium. Pseud. 5. 1 ✝. 1.
Neve idcirco nobis vitio vortas Rud 3. 1 ✝. 8
In mutuum culpam confert. Truc 4 3. ✝. 55
Me tibi obnoxium fateor culpa compotem Ib d ✝ 61.
Dij date facultatem, obsecro, huic pariundi, atq; illi [sc. obstetrici] in alio potiùs peccandi locum And 1 4
Ibi culpam omnem in te transferet. And. 2. 3.
Verum ne post conferas culpam in me Andr. 2 3
Istac in me cudetur faba Eun 2. 3 ✝ 94
Non meâ operâ neq; pol culpâ evenit: in te omnis haeret culpa sola Hecyr 2 1. ✝. 32.
Eum in culpâ inventurum arbitror Hec 3. 5. ✝. 20.
Culpâ meâ invenit dissidium Hec 3 5. ✝. 26.
Iam id peccatum primùm magnum, magnum, at humanum tamen: fecêre alij sæpe, item boni. Adelph 4 5.
Meum amorem & peccatum in se transtulit Adel. 2. 3.
Egomet me novi & peccatum meum. Phor. 1 4.
Venias nunc precibus lautum peccatum tuum. Phor 5 7.
Quod peccatum à nobis ortum est, corrigo Adel. 4. 3.
Peccatum à me maximum est. Heaut. 1. 1.
Te plura in hac re peccare ostendam. Adel. 1. 2.
In istam partem potiùs peccate Adel. 2. 1.

Peccan-

Peccandi ipse de se finem non facit. Phorm. Prol.
Si quid est pe catum à nobis, proferāt aut ea refellendo, aut purgando vobis, corrigemus, te judice ipso. Hec. 2. 2.
Censen' te posse reperire ullam mulierem, quæ careat culpa? an quia non delinquunt viri? Hecyr. 4. 4.
Hæc si neq; ego neq; tu fecimus, non sivit egestas facere nos Adel. 1. 2.
Ita me amet, pater ... me hoc delictum admisisse in me, id mihi vehementer dolet. Adelph. 4 5.
Si aliam unquam noxiam admisero ullam, occidito. Eun. 5. 2.
Ego etiam illorum esse hanc culpam credidi, quæ te est penes Hec. 4. 1. ✠ 20.
Culpam in se admittere. Phorm. 2. 1 ✠ 40.
Qui malevoli veteris poetæ maledictis respondeat. Andr. Prol. ✠. 7.
Nunquam rem vitio dant, quæso animum ad vertite And Prol. ✠ 8.
De hinc ut quiescant porrò moneo, & desinant maledicere, maledicta ne noscant sua. And Prol ✠. 2.
Hoc ipsi vitio datur. Adel. 3. 4. ✠. 55.
Hæc cum data est, vitium intervenit novum Hec. Prol. ✠. 2.
Aliud aliis vitii est Hec 2. 2 ✠. 28.
Ubi illic scelus est, qui me perdidit? And. 3. 5.
Ubi illum ego scelerosum misera atq; impium inveniam? Eun. 4. 3.
Non est flagitium, mihi crede, adolescentulum scortari, neq; potare, non est, neque fores effringere: hæc si neq; ego neq; tu fecimus, non sivit egestas facere nos. Adel. 1 2.
Id nobis servis tam flagitium est, si scili cet pisces corrumpantur, quàm illa, Demea, non fa ere vobis, quæ modo dixti, quæ sc. honesta sunt Adel. 3 4.
Hoccine illo dignum est? hoccine incipere Æschinum, per oppressionem ut hanc mi eripere postulet? Adelph. 2. 2.
An ut ne quid turpe civis in se admitteret propter egestatem, proximè jussa est dari. Phorm 2 2
Haccine flagitia facere te? hæc te admittere indigna genere nostro? Adelph. 3 4
Herclè factum abs te est turpiter Hec. 4. 4.
Flagitium facimus. Eun. 2 3.
Tam infandum facinus, mea tu, ne audivi quidem Eunuch. 4. 3.
Indignum, Chreme, jam facinus faxo ex me audias. Andr. 5. 2.
Prô Deûm fidem facinus fœdum! Eunuch. 5. 5.
Hoc vide, quod incipit et facinus Heaut 3. 3.
Illud inceptum, id est, facinus, *sign um animi nonin frenui.* Heaut. 1. 1.
Ex illan' familiâ tam illiberale facinus esse ortum? ô Æschine, pol haud paternum istuc dedisti Adelph. 5 5.
Hic pulcherrimum facinus audivi quod nescis: ut qui mirificissimum. Patruus tuus est pater inventus Pha ... uxoris sua Phor. 5. 6.
Nam illa, quæ anteh c facta sunt, omitto: modò quid designavit! Adelph. 1. 2.
Quidquid hujus factum est, culpâ non factum est meâ Eunuch. 5. 6.

Pergin' scelesta intendere, atq; hanc arguere. Mil. 2.4.✝.27.
Simulare aliquem perperam. Mil. 2.5.✝ 19.
Neque me quidem patiar, probri falsò impune insimulatam. Mil 2.4.✝.43.
Propter eam, quicquam eveniet nostris foribus flagitij. Merc. 2.3.✝.82.
Facere damni mavelo, quàm opprobramentum, aut flagitium muliebre efferri domo. Ibid. 87.
Suam culpam finit expetere immortalem Amph 1.2.✝.33.
Si tu abstuleris, mirum ac magnum feceris facinus. Pseud. 1.5.✝.97.
Facere aliquod flagitium. Asin. 5.1 ✝ 3.
His iam addibus vitium additur. Most. 1.2.✝.25.
Ne vosmet nostra etiam vitia loquamur. Pœn. 1.2.42.
Quis erit vitio, qui id advertat tibi. Epid. 1.2.✝ 5.
Orcus eum ad se recipere noluit. Pseud. 3.2.✝.6 De homine sceleratissimo, & flagitiosissimo. Talis enim formula de huius farinæ homine frequentabatur. SI TAMEN AB ORCO RECEPTVS EST.
Ne posterius in me culpam conferas. Amphh. 2.1.✝ 156.
Mea sit culpa, quod egomet contraxerim Amp 3 1 ✝.1.
Haud promeruit, quamobrem vitio vortas. Amph 5 2 ✝ 12.
Quum mendacij prehendit manifesto modo Bacch 4 4 ✝.45.
Quid tandem admisi in te, ut loqui non audeam? Men 5 1 ✝.12.
Impingere culpam in aliquem Mil 3.3.✝.54.
Qua in se culpam commerent. Merc 4.6.✝ 12.
Vostrum erit flagitium. Pseud. 5.1 ✝.1.
Neve idcirco nobis vitio vortas. Rud 3.5 ✝. 8
In mutuum culpam confert. Truc 4 3.✝ 55
Me tibi obnoxium fateor culpa compotem Ibid ✝ 61.
Dij date facultatem, obsecro, huic pariundi, atq; illi [*sc.* obstetrici] *in aliis potiùs peccandi locum* And 1 4
Ibi culpam omnem in te transferes. Andr. 2.3.
Verum ne post conferas culpam in me Andr. 2 3
Istac in me cudetur faba Eun 2.3 ✝ 94
Non meâ operâ neq; pol culpâ evenit: in te omnis haeret culpa sola Hecyr 2. 1. ✝. 32.
Eum in culpâ inventurum arbitror Hec 3.5.✝.20.
Culpâ meâ invenit dissidium Hec 3 5.✝.26.
Iam id peccatum primùm magnum, magnum, at humanum tamen: fecêre alij sæpe, item boni. Adelph 4 5.
Meum amorem & peccatum in se transtulit Adel 2 3.
Egomet me novi & peccatum meum Phor. 1 4.
Venias nunc precibus lautum peccatum tuum. Phor 5 7.
Quod peccatum à nobis ortum est, corrige Adel. 4.3.
Peccatum à me maximum est. Heaut. 1.1.
Te plura in hac re peccare ostendam. Adel. 1.2.
In istam partem potiùs peccato Adel 2.1.

Peccandi ipse de se finem non facit. Phorm. Prol.

Si quid est peccatum à nobis, profer: aut ea refellendo, aut purgando vobis, corrigemus, te judice ipso. Hec. 2. 2.

Censen' te posse reperire ullam mulierem, quæ careat culpa? an quia non delinquunt viri? Hecyr. 4. 4.

Hæc si neq; ego neq; tu fecimus, non sivit egestas facere nos. Adel. 1. 2.

Ita me amet, pater, ut me hoc delictum admisisse in me, id mihi vehementer dolet. Adelph. 4. 5.

Si aliam unquam noxiam admisero ullam, occidito. Eun. 5. 2.

Ego etiam illorum esse hanc culpam credidi, quæ te est penes. Hec. 4. 1. ℣ 20.

Culpam in se admittere. Phorm. 2. 1 ℣ 40.

Qui malevoli veteris poetæ maledictis respondeat. Andr. Prol. ℣. 7.

Nunquam rem vitio dant, quæso animum ad vertite. And Prol. ℣ 8.

Dehinc ut quiescant porrò moneo, & desinant maledicere, malefacta ne noscant sua. And Prol ℣. 2.

Hoc ipsi vitio datur. Adel. 3. 4. ℣ 55.

Hæc cum data est, vitium intervenit novum Hec. Prol. ℣. 2.

Aliud aliis vitij est Hec 2. 2 ℣. 28.

Vbi illic scelus est, qui me perdidit? And. 3. 5.

Vbi illum ego scelerosum misera atq; impium inveniam? Eun. 4. 3.

Non est flagitium, mihi crede, adolescentulum scortari, neq; potare, non est, neque fores effringere: hæc si neq; ego neq; tu fecimus, non sivit egestas facere nos. Adel. 1. 2.

Id nobis servis tam flagitium est, si scilicet pisces corrumpantur, quàm illa, Demea, non facere vobis, quæ modo dixti, quæ sic honesta sunt Adel. 3. 4.

Hœccine illo dignum est? hoccine incipere Æschinum, per oppressionem ut hanc mi eripere postulet? Adelph 2. 2.

An ut ne quid turpe civis in se admitteret propter egestatem, proxime iussa est dari. Phorm 2. 2

Hæccine flagitia facere te? hæc te admittere indigna genere nostro? Adelph. 3. 4

Hercle factum abs te est turpiter Hec. 4. 4.

Flagitium facimus. Eun. 2. 3.

Tam infandum facinus, mea tu, ne audivi quidem Eunuch. 4. 3.

Indignum, Chreme, iam facinus faxo ex me audias. Andr. 5. 2.

Prô Deûm fidem facinus fœdum! Eunuch. 5. 5.

Hoc vide, quod inceptet facinus Heaut 3. 3.

Illud inceptum, id est, facinus, *signum animi non in frenui.* Heaut. 1. 1.

Ex illan' familiâ tam illiberale facinus esse ortum? ô Æschine, pol haud paternum istuc dedisti. Adelph. 3. 5.

Hic pulcherrimum facinus audivi quod nescio: ut quæ mirificissimum. Patruus tuus est pater inventus Phanio uxori tuæ Phor. 5. 6.

Nam illa, quæ antehac facta sunt, omitto: modò quid designavit? Adelph. 1. 2.

Quidquid huius factum est, culpâ non factum est meâ Eunuch. 5. 6.

Ibi culpam in te transferet And. 2. 3. ✠. 5.

Si certum est facere, faciam, verùm ne pòst conferas culpam in me. Eun. 2. 3. ✠. 101.

Ego mi conscia sum, à me culpam hanc procul esse Adel. 3. 2.

Si senserit te timidum pater esse, arbitrabitur commeruisse culpam. Phorm. 1. 4.

Si est, patrue, culpam ut Antipho in se admiserit, ex quâ re minùs foret temperans. Phorm 1. 5.

Nostrapte culpâ facimus, ut males expediat esse Phor. 5. 2.

Tum matrem ex eâ re me, aut uxorem in culpâ inventurum arbitror. Hecyr. 3. 1.

Nullam de his rebus, culpam commeruit tua, à me àuxere hac sunt exorta omnia. Hec. 4. 4. ✠. 9.

Meministin' olim ut fuerit vostra oratio in re incipiundâ ad defendendam noxiam? Phor. 1. 4.

Hic in noxiâ est, ille ad defendendam caussam adest. Phorm. 1. 5.

Magnum hoc signum est, eam esse extra noxiam Heaut. 1. 2.

Ita me ament dii, quòd me accusat nunc vir, sum extra noxiam: sed non facilè est expurgatu Hec. . 2. 3.

Pueri inter sese quàm pro levibus noxiis iras gerunt Hec 3. 1

At meo merito, credo: id est, *meâ culpâ*: *quasi dicat, minimè.* Phor. 5. 8.

Tuiam pendebis, qui stultum adolescentulum nobilitas flagitiis, & eundem indicas Eun 5. 7.

Dum aliquid aliud flagitii conficiat. Phorm 5. 1.

Atque ex crimine hoc Antiphonem eripiam, atque in me omnem iram derivem senis Phor 2. 1.

Hera in crimen veniet, ego in magnum malum Hec 3. 1.

Te hoc crimine expedi Hec 5. 1.

Hanc metui, ne me crimi nare tur tibi Eunuch. 5. 2.

Scelus ludificatum est virginem Ibid.

Quid ego tantum sceleris admisi miser? Heaut 5. 2.

Carnufex quæ loquitur? And. 1. 2.

Illis crucibus, quæ nos nostramque adolescentiam habent despicatam, nunc referam gratiam: id est, *illis sceleratis.* Eun. 2. 3.

Dii vostram fidem, hominem perditum & sacrilegum! Eunuc 3. 1.

Qui nunc, si detur mihi, ut ego unguibus facilè illi in oculos involem venefice Ibid. 4. 3.

Fugitive prodi, malè conciliate Ibid 4. 4.

Quid ais venefica? Ibid. 5. 1.

Quid ais sacrilega? Ibid.

Debeam, credo, isti quidquam furcifero. Ibid. 5. 2.

Hunc perterrebo sacrilegum. Ibid. 5. 3

Virum bonum eccum Parmenonem incedere video. Ibid.

Ego te, furcifer, si vivo. ibid. 5. 6.

Gerre

Gerro,iners fraus, helluo,ganeo, damnosus. Heaut. 5 4.
Hominem istum impurissimum quamprimum absolvitote: fertigt ihn bald ab Adelph 2 4.
Hoccine factum? ô scelera, ô genera sacrilega, hominem impium! Adelph. 3-2.
Persuasit ille impurus, sat scio Adelph. 3. 3.
Illud sis vide exemplum disciplinæ: Sehe mir den schönen Gesellen! Adelph 5.1.
Non manum abstines mastigia? Adelph 5.2.
Impuratus me ille ut etiam irrideat? Phorm. 4 3.
An quicquam pro isto facto dignum te dici potest? Hecyr. 2.1.
Hoccine tam audax facere ausu'm? Eun 4.3 ℣. 2.
Vide, quod inceptat facinus. Heaut 3 3 ℣. 34.
Haeccine flagitia facere, & hæc te admittere indigna genere nostro? Adel 3 4. ℣. 45.
Ex illâne familiâ tam illiberale facinus esse ortum? Adel. 3.5 ℣. 3.
Major filius tuus Æschinus, neque boni, neque liberalis functus est officium viri Adel. 3 5 ℣. 18.
Me hoc delictum in me admisisse, id mihi vehementer dolet. Adel. 4 7 ℣ 3.
Fero alia flagitia ad te ingentia boni illius adolescentis. Adel. 4. 7 ℣. 3.
Hera in crimen veniet Hecyr 4.4 ℣. 2.
Abs te factum est turpiter Ibid.
Date illis in aliis potius peccandi locum. And 1.4 ℣ 6.
Nunquam animum, quæsti gratiâ ad malas adducam partes, Hecyr. 5. 3. ℣. 38.
Contra legem facere. de Inv. l. 2. p 254.
Committere contra legem Brut p 533.
In eam partem peccant. pro S Rosc. p. 54.
Nullum punctum temporis vacuum peccato præterire. in Ver. p 199.
Omnia deorum hominumque jura nova, & inaudito scelere polluit. Phil. 11. p. 490.
A peccatis aliquem avocare. de Leg. l. 31. p. 323.
A delicto avocare. Ibid.
Si consulum, quos enumeravi nelo, peccata collegeris. de Leg. l. 3. p. 357.
Peccati se insimulare. Qu. Tusc l 3. p. 403.
Quàmplurimis vitijs contaminabit personam Her. lib. 2. p. 22.
Vitio non mediocri conflictatur Her lib. 2. p. 46.
A quo tandem abest iste vitio? Her. l. 4 p 16.
Ne nemen quidem ei vitio imposuerunt. de Orat. l. 2 p. 340.
Nonnunquam in hoc vitium scurrile delabitur. de Orat. l. 2. p. 416.
In matrem confert crimen. Herenn. l 1. p 17.
Cùm ab reo facti causa in aliorum peccatum transfertur. Her. l. 2. p. 37.
Ut peccatum haereat non in eo, qui invenerit sed in eo, qui non obtemperarit. de D. 88 b.
Ne Catilinæ familiaritatis crimen hæreat. pro Cæl. 40. &

Ius culpam in te transferet And. 2 3. ✠. 5.
Si certum est facere, faciam, verùm ne post conferas culpam in me. Eun. 2. 3. ✠. 101.
Ego mi conscia sum, à me culpam hanc procul esse Adel 3. 2.
Si senserit te timidum pater esse, arbitrabitur commeruisse culpam. Phorm. 1. 4.
Si est, patrue, culpam ut Antipho in se admiserit, ex quâ re minus foret temperans. Phorm 1 5.
Nostrapte culpâ facimus, ut malos expediat esse Phor. 5 2.
Tum matrem ex eâ re me, aut uxorem in culpâ inventurum arbitror. Hecyr. 3. 1.
Nullam de his rebus, culpam commeruit tua, à meâ uxore hæc sunt exorta omnia. Hec. 4 4. ✠. 9.
Meministin' olim ut fuerit vostra oratio in re incipiundâ ad defendendam noxiam? Phor. 1 4.
Hic in noxiâ est, ille ad defendendam caussam adest. Phorm. 1. 5.
Magnum hoc signum est, eam esse extra noxiam Heaut. 2 2.
Ita me ament di, quòd me accusat nunc vir, sum extra noxiam: sed non facilè est expurgatu Hec. 2 3.
Pueri inter sese quàm pro levibus noxiis iras gerunt Hec 3. 1
At meo merito, credo: id est, *meâ culpâ*: *quasi dicat, minimè.* Phor. 5. 8.
Tuiam pendebit, qui stultum adolescentulum nobilitas flagitiis, & eundem indicas Eun 5. 7.
Dum aliquid aliud flagitij conficiat. Phorm 5. 1.
Atq; ex crimine hoc Antiphonem eripiam, atq; in me omnem iram derivem senis Phor 2 1.
Hera in crimen veniet, ego in magnum malum Hec 3. 1.
Te hoc crimine expedi Hec 5 1.
Hanc metus, ne me crim nare tur tibi Eunuch 5 2.
Scelus ludificatus est virginem Ibid.
Quid ego tantum sceleris admisi miser? Heaut 5 2.
Carnufex quæ loquitur? And. 1 2.
Illis crucibus, quæ nos nostramq; adolescentiam habent despicatam, nunc referam grattam: id est, *illis scelestis.* Eun. 2. 3.
Dij vostram fidem, hominem perditum & sacrilegum! Eunuc 3. 1.
Qui nunc, si detur mihi, ut ego unguibus facilè illi in oculos involem venefico Ibid. 4. 3.
Fugitive prodi, malè conciliate Ibid 4. 4.
Quid ais venefica? Ibid. 5. 1.
Quid ais sacrilega? Ibid.
Debeam, credo, isti quidquam furcifero. Ibid. 5. 2.
Hunc perterrebo sacrilegum. Ibid. 5. 3
Virum bonum eccum Parmenonem incedere video. Ibid.
Ego te, furcifer, si vivo. ibid 5. 6.

Gerre

Gerro, iners fraus, heluo, ganeo, damnosus. Heaut. 5 4.
Hominem istum impurissimum quamprimum absolvitote: fertigt jhn bald ab Adelph 2 4.
Hoccine factum! ô scelera, ô genera sacrilega, hominem impium! Adelph. 3. 2.
Persuasit ille impurus, sat scio Adelph. 3. 3.
Illud sis vide exemplum disciplinæ: Sehe mir den schönen Gesellen! Adelph 5. 1.
Non manum abstines mastigia? Adelph 5. 2.
Impuratus me ille ut etiam irrideat? Phorm. 4 3.
An quicquam pro istu facto dignum te dici potest? Hecyr. 2. 1.
Hoccine tam audax facere ausum? Eun 4. 3. ✝. 2.
Vide, quod inceptet facinus. Heaut 3 3 ✝. 34.
Hæccine flagitia facere, & hæc te admittere indigna genere nostro? Adel 3 4. ✝. 45.
Ex illâne familiâ tam illiberale facinus esse ortum? Adel. 3. 5 ✝. 3.
Major filius tuus Æschinus, neque boni, neque liberalis functus est officium viri Adel. 3 5 ✝. 18.
Me hoc delictum in me admisisse, id mihi vehementer dolet. Adel. 4 7 ✝ 3.
Fere alia flagitia ad te ingentia boni illius adolescentis. Adel. 4. 7. ✝. 3.
Hera in crimen veniet Hecyr 4. 4 ✝. 2.
Abs te factum est turpiter Ibid.
Date illi in aliis potius peccandi locum. And 1. 4 ✝ 6.
Nunquam animum, quasi gratiâ ad malas adducam partes, Hecyr. 5. 3. ✝. 38.
Contra legem facere. de Inv. l. 2. p 254.
Committere contra legem Brut p 533.
In eam partem peccant. pro S Rosc. p. 54.
Nullum punctum temporis vacuum peccato praterire. in Ver. p 199.
Omnia deorum hominumque jura novo, & inaudito scelere polluit. Phil. 11. p. 490.
A peccatis aliquem avocare. de Leg. l. 31. p. 323.
A delicto avocare. Ibid.
Si consulum, quos enumeravi, nolo, peccata collegeris. de Leg. l. 3. p. 357.
Peccati se insimulare. Qu. Tusc l 3. p. 403.
Quàmplurimis vitijs eorum annabit personam Her. lib. 2. p. 22.
Vitio non mediocri conflictatur. Her lib. 2. p. 46.
A quo tandem abest iste vitio? Her. l. 4 p. 16.
Ne nomen quidem ei vitio imposuerunt. de Orat. l. 2 p. 340.
Nonnunquam in hoc vitium scurrile delabitur. de Orat. l. 2. p. 416.
In matrem confert crimen. Herenn. l 1. p 17.
Cùm ab reo facti causa in aliorum peccatum transfertur. Her. l. 2. p. 37.
Vt peccatum hareat non in eo, qui monuerit sed in eo, qui non obtemperarit. de D. 88 b.
Ne Catilina familiaritatis crimen hareat. pro Cæl. 40. &

In quo non modò crimen non hærebat, ſed vix diſerti adoleſcentis cohærebat oratio. pro Cæl 40.b.
Fama ad adoleſcentis paulum hæſit ad metas. pro Cæl. 49. b. & 53 b.
Hoc mihi planè hæſit. pro Cæl. 145
Poteſt homini huic hærere peccatum pro Quint. Roſc. 47 a.
Non poteſt hærere in tam bonis civibus tam acerba injuria Epiſt. 81. a.
Si quid prætermiſſum à me fuerit, commiſſum facinus, & admiſſum dedecus confitebor. Epiſt. 40. b.
Maleficia admittere, & committere pro Roſ. 28.
Quod flagitium Lentulus cum Antonio non accepit? quod ſine eodem illo Catilinâ facinus admiſit? pro Syll. 170. a.
Ejuſdem eſſe, qui in illâ peccârit, & hæc quoque admiſiſſe de In. 68 a.
Quodnam concepi tantum ſcelus, aut quod in me tantum facinus admiſi? pro Mil. 121. b.
Id te admiſiſſe concedis, quod ne mendacio quidem tegere poſſis pro Qu. 15. a.
Quid quiſque voluerit, cogitarit, admiſerit. pro Syl 180. a.
Si admiſiſſet aliquid, quod non poſſit honeſtè veréque defendere, pro Mil. 113. b.
Sperabam fore, ut aliquid conveniret potius, quàm aut hic tantum ſceleris, aut ille tantum flagitij admitteret Att 145. a.
Deos intueri qualis quiſque ſit, quid agat, quid in ſe admittat. de L 172 b.
Quidnunquam Habitus in ſe admiſit, ut hoc tantum ab eo facinus non abhorrere videatur? pro Clu 53. a.
Ea in te admiſiſti, quæ à verecundo inim co audire non poſſes. In A. 169. b.
Cauſſa de parricidio dicitur, per ſervos adm ſit. pro Roſ. Am. 31. b.
Publicus ſacerdos audaciam in admittendis religionibus fœdis damnet, atque impiam judicet. de L. 177 b.
Vocari in crimen & invidiam in V. 262 a
Aliquod aut in Aſia ſuſceptum, aut ex Aſia deportatum flagitium ac dedecus, pro Mur 126. b.
Rabirius fraudem capitalem admiſit. pro Rab. 9. 6 a. Vbi nota *fraudem* pro *ſcelere* poni.
Num fraude poterit carere peculatus? in Ant. 141. b
Dij nonnunquam præſentis fraudis pœnas in diem reſervant. de D. 81. b.
Qui in republicâ violandâ fraudes inexpiabiles conceptiſſent. Tuſ 163. b.
Scelus ac fraudem nocentis ſupplicio conſtringere de Orat 102. a.
Niſi verò exiſtimatis, hominem pene nitioſiſſimum ſine aliquâ cauſâ quæſtus injectum ad tam incredibile crimen. in Verr 149 b.
Nunquam te in tot flagitia ingurgitâſſes. in P. 88 b.
Neve miſericordiam noſtram exercitusque noſtri in civili diſſenſione ſceleris loco ponatis. Ep 166 b.
Objicere aliquam rem in magnis criminibus. I. V. 244 b.
Non continuò, ſi quis motus populi factus eſſet ad C. Narbone in nefario crimine, atque in fraude capitali eſſe ponendum de Or. 127. a.

Hoc

Hoc in aperto delicto positum est. ad Her.13 b.
In me conferre omnem temporum illorum culpam At.135.a.
Falsò aliquid conferri in aliquem. pro Mil. 115 a.E.62 b.
Multa in Plancium, quæ nunquam dicta sunt, conferuntur. pro Planc. 266. a.
Cùm in filium caussam conferret. At.196.b.
Conferre invidiam mortuis in aliquem pro Flac.154 b.
Conferre crimen in adversarium. de Or.125.a.
Scitum est enim, caussam conferre in tempus. de Or.164.a.
Culpâ contaminabitur. Her l.2.p.34
Id tribuite vestra culpa. Her.l.4.p 112.
Cùm ab aliis culpam dimovebit. de Inv 2.p.207.
Culpam in adversarium confert. Orat.ad Brut.p.663.
Culpa affinis est. pro Sex Rosc p.43.
Ad hunc pertinet maleficium, in quo non modò culpa nulla, sed ne suspicio quidem potuit consistere. pro Sex.Rosc.p.90.
Culpam derivare in aliquem, & communicare cum aliquo. in Ver. p.239.
Culpam alij affignare in Ver.p 542.
Complures scelerosè contaminaverunt imperij cupiditate. Heren. lib. 2. pagin 37.
Scelere, & malis cogitationibus redundavit. Heren.lib.4.p 130.
Cùm id, quod datur crimini, negat: de Inven lib.2.p.234.
Flagitium committere. Brut. p.583.
In facinore manifestò deprehendi. Brut p.591.
Fingi maleficium nullum potest, quo iste se non contaminavit. pro Sext.Rosc. p.36.
Flagitiis vita ejus dedita est, omnia ad perniciem perdita, atque profligata sunt. pro Seyt.Rosc.p.49.
Ne nostram culpam coarguamus. Epist.ad Att.2.lib.9.p.272.
Is ordo vitio careto. de leg. lib.3.p.361.
Ad vitia consentire. Qu. Tusc.lib.3.p.376.
Vitio vacare. Tusc. Qu lib.3.p384.
Qui vitiis modum apponit, is partem suscipit vitiorum. Quint. Tusc. lib. 4. p. 410.
Multa in conventus vitia colligere Qu.Tusc.lib 4.p.448.
Vitia non agnoscere. Ibid.
Cùm illa sibi vitia inesse diceret Ibid.
Vitia declinare Off.p 10.
Duo vitia vitanda sunt. Ibid.
Vitium effugere Ibid.
Est in vitio. Off.1.p.12. & 1.Off p.26.
His non modò non laudi, verùm etiam vitio dandum puto. 1. Off p 29.
Vitia non sunt imitanda. 1.Off.p 48.
Huic simile vitium in gestu motuque caveatur. 1. Off.p p.52.
Ne quidem scio vitio datum est. Off.l.b.2.p 88.

Nullum

Nullum est vitium tetrius, quàm avaritia. Off. l. 2. p. 96.
Similes sunt in culpâ de fin l. 1. p. 109.
Cassia legis culpam Scipio tuus sustinet, de Leg. l. 3 p. 365.
Omni culpâ carere. Qu Tusc. lib. 5 p. 451.
Inferre crimen proditionis alicui. in Ver. 157. b.
In aliquod vitium corporis ducuntur. De O at. lib. 2 p. 423.
Num in vitium possit converti de orat lib 2 p 423.
Vitium in bonum alicui convertere Brut. p 560.
Ab iis abstineas vitiis, quibus alterum reprehendis in Verr p. 05.
Vorago est, aut gurges vitiorum turpitudinumque omnium in Verr. p 313.
Nolim ex paternis probris, & vitiis emergere in Verr p. 380.
Ita vitia, quæ à naturâ habebat, etiam studio, atque artificio quodam malitia condivit pro A. Cluent. p. 34.
In idem vitium incidam precacitatis, quod huic obijcio in Sal. p. 550.
Ille alter vitio uno minus vitiosus. Ep. Att. lib 1 p. 22.
Id vitiosum in illo non putandum. Acad lib 2 p. 11.
In Aristonea vitia, & peccata incidemus. de finib. lib. 4. p. 210.
Levantur vitiis, levantur erroribus. de finib lib. 4. p. 241.
Hoc unum vitio maximè premi mihi videntur tui Stoici. de finib. Tib. 4. p. 246.
Alij iracundi, alij crudeles, alij superbi sunt, alij à talibus vitiis abhorrent. ibid.
Sed hæc ex naturalibus causis vitia nasci possunt Extirpari autem, & funditùs tolli, ut is ipse, qui ad ea propensus fuerit, à tantis vitiis avocetur, non est id positum in naturalibus causis sed in voluntate, studio, disciplinâ de fato. p 277.
Ac me istorum Philosophorum pudet, qui nullum vitium vitare, nisi judicio ipso mulctatum putant. de legib lib. 1 p 31.
Eos qui singulis vitiis excellunt, aut esse pluribus propter damna & detrimenta miseros dicimus. de leg. lib 1 p 313
Humanis vitiis se contaminare. Qu Tusc lib. 1 p. 324.
Quibus cæcati velut domesticis vitiis, atque flagitiis se inquinarunt. Quæst. Tusc. lib 1. p. 324.
Vitia radicitus extrahere. Quæst. Tusc lib 1. p. 352.
Scelestum ac nefarium facinus, atq; eiusmodi, quo uno maleficio scelera omnia complexa esse videntur pro S. x. Rosc p 49
Summam laudem vitio, & culpa dedisse. pro Sex Rosc. p. 52.
Portentum atque monstrum certissimum est, esse aliquem humanâ specie, & figurâ, qui tantum immanitate bestias vicerit, ut propter quos hanc suavissimam lucem aspexerit, eos indignissimè luce privarit. pro Rosc. pagina. 58.
Credibile non sit, nisi turpis adolescentia, nisi omnibus flagitiis vita inquinata, nisi sumptus effusi, cum probro atque dedecore, nisi prorupta audacia, nisi tanta temeritas, ut non procul abhorrescat ab insaniâ. pro Sext. Rosc. pagin. 59.

Iura

Iura divina, atque humana scelere qui nefarie polluit Ibidem.
Tantum facinus commiserunt, ut non modò sine cura, non quiescere, sed ne respirare quidem sine metu possint pro Sext. Rosc. p. 39.
Scelus attingere. pro Sext. Rosc p 61.
Dissolvere criminationes. pro Sext. Rosc. p 65.
In reum commentatur Ibid.
Id crimini alteri dat. in Verr. p. 120.
Sceleribus se obstringere, scelus concipere, sceleribus cooperiri, crimini dare. in Verr. p. 159
Ex hoc crimine elapsus sum. in Verr. 193.
Crimen subterfugere. in Verr p 199.
Voluptatum, flagitiorumque vel quias colligere. in Verr. p. 279.
Nulla vita pars turpitudinis expers est Ibid.
Maximo peccate teneri. Ibid.
Magis vir inter mulieres nequam, impura inter viros muliercula proferri non potest in Verr. 303.
Non modò animum integrum, sed ne animam quidem puram conservare potuit in Verr. 360.
Tu nullâ unquam mihi in cupiditate, ac turpitudine defuisti. in Verr. 393.
Crimen pendet ex denariis in Verr p. 394.
Cum in Cn. Dolabellam scelus suum illud pristinum renovavit & instauravit quaestorium. in Ver. 68. a.
Si quid in te peccavi, ac potius quoniam peccavi ignosce: in me enim ipsum peccavi vehementius. At. 46. a.
Xenophon eadem ferè peccat. de N. 28. b.
Non multa peccas, inquit ille fortissimo viro senior magister: (Phoenix Achilli) sed si peccas, te regere possum. At ego te verissime dixerim peccare nihil. pro Mur. 138. b.
Eo maleficio tamen erant implicati pro Cæl 53. a.
Locus intra Oceanum iam nullus est neque tam longinquus, neque tam reconditus, quem non per hæc tempora nostrorum hominum libido iniquitasque pervaserit. Manifestis flagitiis tenetur homo audacias ac libidines resecare. in Verr. p 402.
Venio nunc ad eiusmodi facinus, in quo Dij immortales violati, existimatio atque auctoritas nominis populi R. imminuta, hospitium spoliatum, ac proditum, abalienati scelere istius à nobis omnes reges amicissimi, nationesque, quæ in eorum regno ac ditione sunt in Verr p. 440.
Domus stupris flagitiisque flagrat in Verr. p 445.
Quid huic sacri unquam fore, aut quid fuisse religiosi putatis, qui nunc tanto scelere se obstrictum esse non sentiat? in Verr. p. 446.
Rerum vi & auctoritate, omnia repagula iuris, pudoris, & officij perfringere in Verr. p. 503.
Inferre alij crimen. in Verr p. 510.
Nihil addi iam videtur, iudices, ad hanc improbitatem, amentiam, crudelitatemque posse, & rectè nihil videtur. Nam si cum aliorum improbitate certet, longè

longè omnes multumque superabit, sed secum ipse certat, ut semper superius suum facinus novo scelere vincat. in Verr. p.336.

Diluere crimen. pro A. Cluent. p.76.

In crimen vocare aliquid. pro C. Rab. p 161.

Nunc se scelere alliget. pro L. Flac. p.280.

Probris omnibus maledictisque aliquem vexare. pro L. Flac. p.283.

Crimen quærere in aliquem pro L. Syll. p.333.

Diluere crimen. Orat ante exil. p.365.

Flagitium committere. Orat post red. p.392.

Sceleribus & factis notatum esse. pro domo. p.428.

Turpitudinem non habuit pro domo. p.434.

In crimen vocare aliquem pro C. Planc. p.516.

Qui tum in crimen vocabatur, se iniquè à tuis jactatum graviter querebatur. pro C. Planc p 517.

Incurrere in crimen. pro Cn. Planc. p.513.

Quod genus improbitatis & sceleris in eo magistratu prater miseris Vat. 78.

Quæ te tanta pravitas mentis tenuit? qui tantus furor? Vat. 79.

Non dubitat, quin magni facinoris arguatur. Cæl 92.

Quod facinus in alienum hominem intulisset. Cæl. 115.

Tantum facinus ob nullam causam est commissum Cæl. 116.

Ad se revocarunt maximi facinoris crimen. Cæl 121.

Est homo sceleribus & flagitiis contaminatissimus. Provinciis. 161.

Nunquam te in tot flagitia ingurgitasses Pis. 195.

Obire facinoris locum, & tempus voluit. Mil 247.

Maximum sceleris impendit reipublica à Consulibus proximis Provinc. 174.

Ille lacus, nemora, finesque omni nefario stupro, & scelere macularat Mil. 256

Mediocrium delictorum conscientiam perculerunt. Mil. 247.

Ex hoc ipso crimen exoritur. Rab. 275

Hinc in Ligarium crimen oritur. pro Ligar 300.

In exulcerato animo facilè crimen fictum insidebat. pro Dejot. 309.

Quod facinus nec in hominem imprudentem cadere posset, propter metum præsentis exilii, nec facinorosum. pro Dejot 312.

Crimina in dominum delaturum esse dixit. pro Dejotero. 318.

Quod te abstinueris nefario scelere. Phil 2. 340.

Etenim quod unquam in terris flagitium tantum extitit, tanta turpitudo, tantum dedecus? Phil. 2 360.

Non abjectum sustuleras, sed attuleras domo meditatum, & cogitatum scelus. Phil. 2. 371.

Magno scelere se adstrinxit. Phil. 4. p 403.

Miserior, qui in se suscipit scelus, quam is qui alterius facinus subire cogitur. Phil. 11 480.

Qui falsum crimen bonis objectat. in Sall. 551.

Obsecro vos, ne misericordiam nostram in civili dissensione sceleris loco ponat. Ep. ad Fam. lib. 10. p. 318.

Dignitas amissa culpâ est eorum, qui à Senatu ordinem coniunctissimum alienassent. Ep. 1. 8.

Ut jam sit in iis culpa. Ep. 1 8.
Cum in quo accusabar, omni culpâ vacarem. Ep. 2 1.
Tua summa culpa est. Ep. 3. 8.
Non meo quidem mehercule merito. Ep. 5. 9.
Tibi persuade, prater culpam ac peccatum quo semper caruisti, & carebis, homini accidere nihil posse, quod sit horribile Epist. 5 21.
Ferenda est fortuna, prasertim qua absit à culpa. Ep. 6 2.
Nec est ullum magnum malum, prater culpam, quâ tantum absumus. Epist. 6. 4.
Cujus summa criminis est, quod ei matus adversario maledixi. Ep. 6. 7.
Sed tamen vacare culpa magnum est solatium. Ep. 7. 9.
Culpam retinere. Ep. 10. 8.
Nos in culpa sumus Wir sind Ursach Ep. 10 26.
Vide ne tua jam, mi Brute, culpa futura sit Ep 11 21.
Quicquid acciderit, à quo mea culpa absit animo forti feram Ep. 12. 22.
Tibi idem censeo faciendum, NEC A QVO CVLPA ABSIT QVICQVAM IN MALIS NVMERANDVM. Ep. 12. 24. Et ad Qu. fr. lib. 1 epist. 1. *Ferre ea molestissime homines debent, qua ipsorum culpâ contracta sunt. Culpa mea propria est* Ep. 14. 3.
Horum malorum omnium culpam fortuna sustinet. Ep. 15 15.
Si qua culpa commissa est, &c. Ep. 16 12.
Sunt permulta, quibus erit metuendum, etiamsi Respub. satis esse videtur sceleribus hostium liberata. Ep. ad Fam. lib. 12. p. 359.
Nescio cuius flagitij te insimularem. Epist. Att. lib. 10 p. 332.
Ita necesse fuit, hac flagitia animo concipere. de nat. Deor. l. 2 p. 28.
Nonne caveam ne scelus faciam? Acad. l. 2. p. 69.
Ne quid criminis subeat. de nat. Deorum. lib. 3. p. 118.
Nefaria scelera meditari. de nat. Deorum lib. 3. p. 145.
Quin abnuerit, à se commissum esse facinus. de leg. lib. 1. p. 308.
Facinoris defensionem à naturâ jure aliquo quarere. de leg lib. 1. p. 308.
Revocare aliquem à flagitio. de leg. l. 1 p. 318.
Flagitia alicujus non probare. Qu. Tusc. l. 4 p. 443.
In quodam flagitio versari. Qu. Tusc. l. 4. p. 444.
Laceraruut omni scelere patriam Off p. 24.
Quod potest esse majus scelus, quàm non modò hominem, sed etiam familiarem occidere? Offic. lib 3. p. 107.
An se scientes scelere contaminent. Offic. l. 3. p. 114.
Extra culpam esse. Attribuere alicui culpam in Verrem p. 544.
Culpam in alium transferre pro Font. p. 572.
Ligarij nullam culpam reprehendite. pro Lig. p. 294.
Ne istius quidem vos culpam sustineam Ep. Att. lib. 7. p. 201.
Culpam omnem Pompeius in Domitium confert. Ep. Att. l. 8. p. 254.
Id poterat inficiari, poterat in alios derivare At. 56.
Quid est: quamobrem putes te tuam culpam non modo derivare in aliquem, sed communicare cum aliquo posse. in V. 118 b.

Illi nihil vitij est relictum, quin id itidem sit tibi. Heaut. 5.3.
Aliud fortasse aliis vitij est Hecyr. 2.2.
Mi illud vitium maximum est : [das ist mein grösster Gebrech.] Hecyr. 1.2.
Vitium commune omnium est : hanc maculam nos decet effugere. Adelph. 5.8.
Id vitium ego nunquam decrevi esse adolescentia : nam id omnibus innatum est Hecyr. 4.1.
Novum intervenit vitium & calamitas, ut neque spectari neque cognosci potuerit Hecyr. Prolog.
Laudi vel vitio aliquid ducere Adelph Prolog.
Vitium est oblatum virgini, &c. vide Scortatio.
Delabi in aliquod vitium. de Or. 131.b.
Magnitudo sceleris omnium ingenium superat. Cat. cap. 51.
Respub magnitudine sua mag stratuum vitia sustentabat. Cat. cap. 53.
Sicam quisque culpam actores ad negotia transferunt. Jug cap. 1.
Intolerandâ audaciâ, scelere, superbia sese efferre Jug. cap 14.
Regnum eius sceleris sui pradam fecit. Ibid.
Cuiusquam regnum per scelus crescere Jug cap 14.
Homo omnium, quos terra sustinet, sceleratissimus. Jug cap. 14.
Vbi se omnibus flagitijs dedecoravere turpissimi viri. Jug. cap 85
Illi in aliqua noxa sunt comprehensi 5.169 Sie sind irgend auff einer Ubelthat ergriffen worden.
Quicquid acciderit, a quo mea culpa absit, animo forti feram. 12.23.
Culpa carere 5.21.
Nihil est sapientis prestare, nisi culpam, qua videor mihi dupliciter carere. 9.16.
Ne mihi vitio vertatur intermissio litterarum 1.1 Symmach.
Satis est unius erroris 1.32.
Quem ad hoc a vi nulla actuum culpa fuscavit. 1.40.
Omnis ostentatio non caret suspicione mendacij. 3.1.
Sed ut ipse metui, ne mihi foret flagitio, si tacerem. 1.8.
Vitium contemptus exaggerat. 1.100.
Mihi vitio verto 2.18.
Certè mihi duci vitio non potest 3.7.
Plures vitiis communibus favent. 3.11.
Vitia crescunt cum tempore. 3.13.
Ne nobis vitio detur. 3 44.
Hec ne mihi vitio jure ducatur. 5.54.
Silentium duci mihi vitio non oportet. 8.73.
Vitio vortis neglegentiam scribendi ad te 9.26.
Fortuna licentia interdum optimos decolorat. 1.40.
Noxam meruisse videtur. 1.55
Quem vides abundare peccatis 1.65.
In alicuius noxam laborare. Ibid.

Tantum

Crucis. Cruciatus. Suspendij. *Vide etiam* Ægritudinis. Torturæ. Carceris. Pœnæ. Supplicij. Verberandi.

Creutz / Erhencken / Straffen / Hencken / Strangulieren / Plagen / Marteren / Quelen.

V*Tinam me Divi adaxint ad suspendium pot ùs quidem, quàm hoc pacto apud te serviam* Aul 1.1 ✝.11.

Neque quicquam melius est mihi, quàm ex me ut uvam faciam, aut litteram long. m, meum collum laqueo quando obstrinxero. Aul. 1.1 ✝.39.

Ill misero interstringam gulam Aul 4.4 ✝ 12.

Suspendio satius est esse mortuum, quàm tu ejus potior fias Cas. 1.1 ✝.24.

Tu te in laqueum induas Ibid ✝ 25.

Suspendere se Pœn. 3.5 ✝.1 & 50 Item Pœn 5.6 ✝ 6. Pseud 4.7 ✝.128. Formula est execrandi, in eos, qui a is sunt odio.

In cr cem tum dedere Bacch. 4 4 ✝.36.

Disce, ni m crucis h.e suspendio signum, cruciarius, patibulatus Aul 1.1 ✝.20. Sic Mil 2 2 ✝ 28. *Contubernalis cru is* Et Most. 1.1 ✝ 53.

Credo ego istoc exemplo tibi esse eundum extra portam, dispessis manibus patibulum cùm habebis. Mil. 2 4 ✝ 6

Hac multa ei esto, vino viginti dies ut careat. Asin 4.1. ✝ 55. Sic in Iudicro Testamento, quod Sergio Polensi parasito adscribitur, hæc judiciaria legum formula reperitur: QVI NON. PARVERIT. HÆC. MVLTA. EI. ESTO. TESTE. ALTERO. CAREAT.

Serenno tuo intrrstringam gulam. Aul. 4 4 ✝ 3.

Quando ego te exemplis excruciavero pessimis, atque ob sutelas tuas morti misero Capt 3 5 ✝ 33.

Obstringe colli m, atque obduce istum in malam crucem Curcul. 5.3 ✝ 15.

Illa nos vult, qui servi sumus, propter amorem suum omnes crucibus contubernales Mil. 2 2 ✝ 28.

Facitem er terram atque cœlum ut medius sit M.l 4 8 ✝ 2.

Restim volo emere mihi, qui me faciam pensilem. Pseud. 1.1 ✝ 87, h, e. unde. &c.

Hoc febr m sibi esse quia non l cet huic injicere ungulas. Pseud 2.2. ✝.47.

Rest m tibi cape ere ociss m ac suspende te Pers 5 2 ✝ 34

Mihi jam intus tottene v neca interabo gulam. Stich 4.2 ✝ 52.

Tu me defigas, te cruci ipsum propedem affigent alij. Pers. 2.4. ✝.24.

Fauces ai cus interprimere Rud. 3 2 ✝ 15.

Qui m lius est, quam ut hinc intro abeam, & me suspendam cl. nculum Rud. 4.4 ✝ 14.

Nisi

Nisi me suspendio, occidi. Rud 5 3. ỷ. 59.
In crucem aliquem sufferre. in Verr. p 489.
Crucem figere damnatis in Verr p. 491.
In crucem tollere aliquem in Verr p 559.
In crucem, & cruciatum agere aliquem in Verrem p 560.
Arbori infelici suspendito pro C. Rab. 55.
In cruce qui angitur. de Fin. l. 5. p. 288.
In crucem actus est. de Fin. l. 5 p. 291.
Uxor sua se suspendit de ficu de Orat l 2 p. 426.
Hominem corripit, ac suspendi jussit in oleastro quadam in Verr p 329.
Pendere ex arbore in Verr. p 333.
Collum in laqueum inserere in Verr. p 429.
Nihilominus sit confic or curis. Ep 4 12.
Conficior dolore. Ep 6 1.
Ad quem virum? Non eum, quem tu es solitus promulside conficere : plagen/ demossen Ep 9. 20
Assiduis laboribus, cont ursationibus confici. Ep 10 17.
Quod illi valetudine magis conficere se, quàm me juvare posset. Sich verderben ibid.
Quod si me Cæsar audisset, in tantas angustias Antonium compulisset, ut non potius otium, quàm ferro conficeretur Ep 11 20.
Conficior mœrore, nec me meæ miseriæ magis excruciant, quàm tua Ep. 14. 3.
Conficior dolore, tùm etiam pudore ibid.
Conficior lachrymis, sic ut ferre non possim. Ep 14 4.
Mulier ægra & corpore & animo confecta. ibid.
Gravissimè ægrotasti, inedia & purgationibus, & vi ipsius morbi consumptus es. Ep. 16. 12.

Crudelitatis, Immanitatis. Inhumanitatis. Sævitiæ. Tyrannidis.

Grewlich/ Tyrannisch/ Ubel/ Herb halten/ Plagen/ Martern/ Vexiren.

Certum est moriri, quàm hunc pati grassari lenonem in me. Rud. 3 3. ỷ. 2 2
Si quis est, qui dictum in se inclementius existimabit esse. Eunuch. Prol. ỷ. 4.
Non adeò inhumano ingenio sum Eun 5. 2 ỷ. 41.
Ne cujusquam misereat, quin spolies, mutiles, laceres, quenquam nactus sis. Hecyr. 1. 1 ỷ. 7.
Quàm malè, me nunc animo ita esse duro, ut olim. Heautont. 4. 1.
Nimium ipse durus est, præter æquumque & bonum Adelph 1 1.

Tum hic timet, ne tua duritia illa antiqua etiam adaucta sit. Heaut. 3. 1.
Diu etiam duras dabit. Er wird uns zu schaffen machen. ibid.
Scio tibi esse hoc gravius multò, ac durius, cui fit. Heaut. 5. 2.
Homo inhumanissimus Phorm. 3. 2.
Hoccine est humanum factum aut inceptum? hoccine officium patris? Andr. 1. 5.
Factum à vobis duriter, immisericorditerque, atque etiam si est, pater, dicendum magis apertè, illiberaliter. Adelph. 5. 4.
Tulit illa insula multos & crudeles Tyrannos in Verrem p. 549.
Non Charybdim tam infestam, neque Scyllam nautis, quàm istum in eodem freto fuisse arbitror: hoc etiam ille infestior, quòd multò se pluribus & majoribus canibus succinxerat in Verrem p. 549.
Vexare aliquem & raptare, omnique crudelitate lacerare pro D. p. 424.
Nonne omnem humanitatem exuisti pro L. g. 258
Saturavit se sanguine dissimilimorum sui civium Philipp. 2. p 361.
Gustaras sanguinem civilem vel exorbueras Phil. 2 365.
Alterâ à puero pro del tiù crudelitas fuit Phil 11. 480.
Me existimes esse humanitate prohibitum: Ep. Att p 7.
Clam adista obduruimus, & omnem humanitatem exuimus Ep. ad Att lib. 13. p. 399.
Si duriorem te ejusmodi fera & afflicta fortuna prabes. Epist. ad Att l 13 pag. 4 . 6.
Ha litera invidiosam atrocitatem habent verborum Ep. ad Qu Frat. l. 1. p. 589.
Quorum crudelitas nondum esset nostrâ calamitate satiata Epist. ad Q Frat. lib 1. p 595.
Equidem arbitror multas esse gentes sic immanitate efferatas, ut apud eos nulla suspicio deorum sit de Natur Deorum lib. 1 p. 26.
Tyrannum quem ipse expulerat, in pralio concidisset. Qu Tuscul. l. 1. pag. 382.
Ferocitatemque ejus ita repressit. Off. l. 2. p 80.
Nihil nisi atrox, & sævum cogitat, atque etiam loquitur. Epistol 8. 17.
Cujus tanta est, non insolentia sed immanitas Ep. 10. 1.
Syllani temporis acerbitatem, deorum immortalium benignitate subterfugerunt Ep. 13. 4.
Spero homines intellecturos, quanto sit omnibus odio crudelitas, & quanto amori probitas & clementia Ep. 15. 19.
Malo veterem & clementem dominum habere, quàm novum, & crudelem experiri. ibid.
Scis, quomodo crudelitatem virtutem putent ibid.
Non pecuniam modò, verùm etiam hominis propinqui sanguinem vitamque eripere conatur. pro Qu p 13.
Domesticâ crudelitate laborare. pro S R p 91.
Ad mit miser. cordiam consuetudine incommodorum, assiduitate molestiarum sensum omnem humanitatis ex animis amittimus. ibid.

Indigni-

Indignitate servos, temeritate fugitivos, scelere barbaros, crudelitate hosti s vicerit. in Verr. p. 464.
Veruntamen mors sit extrema: non erit, estne aliquid ultra, quò progredi crudelitas possit? in Verr p 537.
Ab hujus audaciâ fratris liberos ne materni quidem corporis custodia tegere potuit pro A. Clu p 16.
Singulari immanitate & crudelitate praeditum esse. pro C. Sul. p. 316.
Adhibere in aliquem crudelitatem pro Dom p. 424.
Tantū est in illo homine sceleris, audaciae, & crudelitatis, quantum numquam putavi. pro Sest. p. 12.
Pertuli crudelitatem inimicorum pro Sest. p. 72.
Crudelitatem vestram saturare cuperetis. Vat. p. 76.
Quanquam sit omni diritate, & immanitate teterrimus Vat. p. 77.
Qui salutem perpetuam populi Romani: me & nos foedissimè, & crudelissimè vexarunt. Provinc p. 175.
In meo amico crudelitatem prompsisti tuam. Mil p. 236.
Quàm avidum, in pecuniis locupletum, qui pauperum sanguinem concupisset, vidimus. Phil. 4. p. 415.
Vt remotus sit ab omni crudelitate Epist. Attic lib 9. p. 278.
In quos Sulla crudelis hoc socio fuisset Epistol. Attic. lib 9 p. 296.
Cùm extitisset etiam in cives tanta crudelitas. Offic lib 2. p. 74.
Sit sane adhibenda saevitia. Off lib. 3 p 73.
Sed postquam Lucius Sulla armis recepta Republicâ ex bonis initiis malos eventus habuit, rapere omnes, trahere domum alius, alius agros cupere, neq; modum, neque modestiam victores habere; foeda, crudeliaque in cives facinora facere. Cat. cap. 11.
Iugurtha inprimis Atherbalem excruciatum necat, deinde omnes puberes Numidas atq; negotiatores promiscue, uti quisque armatus obvius fuerat, interfecit. Jug. cap. 26.
Exercere quaestionem asperè violenterque Jug cap. 40.
Cum ara & alia Dis sacrata supplicum sanguine foedarentur. Frag lib. 1.
Sed tum crudelior, post memoriam hominum supplicia in post futuros composuit. Frag. lib. 1.
Immane quantum animi exarsere Frag. lib. 2.

Cultûs. Habitûs. Vestimenti. Vestium.

Kleydung / Tracht.

A*Miculum hoc sustollo saltem. Sy. Sine trahi, cùm egomet trahor.* Cist. 1. 1. ℣. 117. *Trahi* εὐρεῖν, item *defluere* dicebatur vestis, cùm negligentius haberetur. Horat. *Rusticius tonso toga defluit.* Contrarium est εὐσχημονεῖν. Plaut *Euschimè astare.* Mil. 2. 2 ℣ 58.

Suam qui undantem chlamydem quassando facit. Epid. 3.3. ℣ 50.
Et liberalis juba, & caesaries quam decens! Mil. 1. ℣. 64.
Nam quae lauta est, nisi perculta est, meo quidem animo, quasi illauta est. Poen 1.2. ℣. 22.23
Omni cultu propter frigoris aut caloris vim vacare. Qu. Tuscul l.1. pagina 313.
Toga pacis est insigne, & otij in P. 95.2.
Consules quia verentur ne illud senatus consultum fiat, ut paludati exeant, omnino senatum haberi nolunt. 8.11.
Ludo praetextam posuit. 10 32.
Cùm te prosequerer paludatum 13 6.
Tabellarij petasati veniunt, id est, ad iter accincti. 15.17.
Est enim toga omnium armis felicior. 2.13.
Pueri togam sumentes praetextam deponebant de Amic
Graecus judex modo palliatus, modo togatus. in Philip.

Cupiendi. Cupiditatis. Aviditatis. Appetendi. Affectandi. *Vide etiam* Desiderandi.

Wollen/Begehren/Begierig seyn/Lüsten haben/Begierden.

I*Mprobe vino modo cupida sis estis.* Pseu 1.2 ℣ 50 Sic loquitur in Mil 3 1. ℣ 204 *Studiosus adulterio* Ennius *Sic cognomen robore vellis.* Virgil. Cauce: *Compos mense* Idem: *Ferax leo.*
Vide, quàm iniquus sis prae studio, dum efficias id, quod cupis, neque modum benignitatis neque quid me ores cogitas An. 1.5 1.
Misere cupio hunc diem in laetitia degere. Adelph. 4 1.
Quin etiam misere hoc esse cupio verum, eo vereor magis. Adelph 4 5.
Immensè cupitus Adelph 5.9.
Non dici potest, quàm cupida eram huc redeundi. Heayt 1 ℣ 24
Nemo ad te venit, nisi cupiens tui ibid.
Ubi animum semel se cupiditate devinxit mala, necesse est consilia consequi consimilia Heaut 1 2 ℣. 34.
Quàm iniquum est, ejusmodi parare in animo cupiditates, quas, cùm res adversae sient paullo mederi possis Phorm. 1.4.
Audin' mores qui affectant viam. Heaut. 2.3 ℣. 60.
Quis est, qui non officij cupidior sit, quàm pecuniae? de Invent. l.1. p. 183.
Nimis etiam intelligo flagrare cupiditate. de Orat. libr. 1. p. 304.
Ardebat cupiditate. Brut. p. 61.
Cupiditati obtemperare pro Quint p. 2.
Cupiditati morem gerere ibid.
Respirat cupiditas, atque avaritia. pro Qu p. 19. *Ducit*

Ducit me cupiditas, ducit me fides pro Sext. Rosc. p. 65.
Eò prorumpunt hominum cupiditates, scelera, & audacia. pro S. Rosc. pagina 41.
Ipsos avaritia, cupiditas, audacia caecos reddit pro Sext. Rosc. p. 72.
In his solis rebus indomitas cupiditates, atque effrenatas habet. in Verr. pag. 178.
Cupiditate rapitur in Verr. p. 182.
Est hic in morbo, & cupiditate in Verr. p. 194.
Apertâ cupiditate esse. in Verr. p. 293
Cupiditate progreditur, statuit se nihil tam clausum, neque tam reconditum posse habere, quod non istius cupiditati apertissimum, promptissimum que esset. in V p. 131.
Hi in istius cupiditatem facti sunt. in V. p. 521.
Cupiditati servire. pro L. Syll p. 317.
Ardebas nimiâ cupiditate triumphi. Pis. p. 202.
Triumphi nomina legant, & vetant suam cupiditatem. Praetexunt cupiditatem triumphi. ibid.
Flagrat, & ardet cupiditate justi, & magni triumphi. Pis. 203.
Meditare quibus verbis incensam eam illius cupiditatem comprimas, atque restinguas. Pis. p. 203.
Praeda ac rapinarum caeca cupiditas te rapuit. Pis. p. 201.
Te à cupiditate triumphi haud longè abhorrere dixisti. Pis. p. 205.
In laude atque gloria cupiditate versatur. Pis. 213.
Non mediocri cupiditate imperium arripuit. pro Lig. p. 294.
Iam tantâ cupiditate sum incensus ad reditum Philipp. 1. p. 326.
Quae est ista cupiditas ferendae legis? Philipp. libr. 1. p. 331.
Quò cupiditatem infinitam cum summa tum crudelitate jam pridem intendit. Philipp. 7 p. 415.
Ipsi vestrâ sponte ex. ussistis ad libertatu recuperandae cupiditatem. Phil. 11. p. 477
Cupiditatibus infinitis efferebaris. in Sall. p. 554.
Libero eum omni suspicione cupiditatis Epist. Famil. lib. 1 p. 8.
Cùm sine suspicione tua cupiditatis non possis illius cupiditatem refutare. Ep. Fam l. 1 p. 35.
Abijcere cupiditatem vincendi Ep. Fam. l. 4 p. 103.
Cognovi Hortensium percupidum tui &c. Ep 1. 7.
Inciderant in hominum pugnandi cupidorum insanias Ep. 4. 1.
Cum spe vincendi simul abjecisti, certandi etiam cupiditatem. Ep. 4. 7.
Ardeo cupiditate incredibili Ep 5 12.
Illa nos cupiditas incendit festinationis. ibid.
Arbitrabar videndi mei te summâ cupiditate affectum esse Epist. 5 1.
Te videre, & omnia intima conferre, discupio, id est, vehementer cupio. Ep. 8. 16.
Vt impiam cupiditatem contra salutem tuam habeamus Epist. 8. 17.
Sum avidior etiam quàm satis est gloriae Ep 9 14

Perniciosum aliquid concupiscere Ep 10.8.
Putabam p[illegible] *nec de laude jejuni hominis delibare quicquam*, id est, *gloriæ cupidi* Ep. 10.21.
Non debemus cuiquam videri nimium vitæ cupidi. Ep. 11.2.
Non tam nomen captans Imperatorum, quàm cupiens militibus satisfacere. Ep. 11.4.
Non nimis concupiscendus honos. Ep. 15.6.
Cùm incendisses cupiditatem meam consuetudinis augendæ nostræ. E. 15 21.
Quantam cupiditatem hominibus injiciat novitas, non te fugit. Ep. Fam. lib. 11. p. 329.
Ardeo cupiditate incredibili, neque, ut ego arbitror, reprehendendâ, nomen ut nostrum scriptis illustretur. Epist. Fam. libr 5 p. 130.
A cupiditate omni remotissimum. Epist. Fam. libr. 13. p. 307.
Hoc si tu cupidius factum existimas, Cæsari attribues. de Orat 130.2.
Cum utrisque separatim locutus est, ne cupidè quid agerent Offic. 7. b.
Quid cupidè à Senatu, quid temere fiebat. in Ant 170. b. Cupidè aliquid facere, *aut agere, Latini dicebant, cùm quis cupiditate nimiâ victus aliquid faciebat, quod æquum non esset.*
De triumpho nulla me cupiditas unquam tenuit Ep. Att l 7. p. 199.
Adolescentem incensum cupiditate verissimæ gloriæ. Ep Att lib. 13. pagina 418.
Cujus tu ex impurissimis faucibus inhonestissimam cupiditatem eripuisti magnâ cum æquitate. Epist Quint Fratr lib. 1. p. 575.
Me quadam tenet propter singularem amorem infinita in te aviditas gloriæ. Ep. Qu Fr l 1 p 586
Occæcati cupiditate non providens de Fin l. 1. p 109.
Quis unquam fuit tam effrenatis cupiditatibus? de Fin libr. 3 p. 195.
Cupiditates sunt insatiabiles, quæ non modò singulos homines sed universas familias evertunt, totam etiam labefactant Remp. de Fin. l 1 p. 114.
Cupiditates in alios cæco impetu incurrunt. de Finib libr. 1. p. 114.
Alij cupiditate efferuntur. de Fin l 5 p. 26.
Cupiditatum incendijs inflammatum de Finib. libr. 5 p. 282.
Cupiditatum levationem habere. Qu Tusc. l 1. p. 346.
Cupiditate liberari Qu Tusc. l. 2. p 347
Quis non frangeret eorum libidines, nisi illi ipsi, qui eas frangere debuerunt, cupiditate ejusdem tenerentur? de Legib. lib. 3. p. 161
Omnia rabidè appetere cum explebili cupiditate. Qu Tusc. libr. 5 pagina 456.
Cupiditatis amore incensum esse. Quæst Tuscul lib. 5 p. 481.
Plerique vehementer expetunt, de quibus inter se digladiari solent. 1. Off. pagin. 13.
Frangi cupiditate, vinci à voluptate. 1. Off. p. 28.
Cavenda est gloriæ cupiditas. ibid.
Ne sit in eis ulla cupiditas, vel libido audacia. de Amicit. p. 190.
Sed innumerabiles cupiditates habet. Paradox. 6 p. 229.

Mihi

Mihi in dies magis accenditur animus cum desiderio. Cat. c. 20.
Gracchis cupidine victoriæ, haud satis moderatus animus fuit. Jug. capit. 42.
Ingens cupido exagitabat. Jug. c. 63.
Quo cupide animo intendere vides Jug. c. 64.
Tanta lubido cum Mario eundi plerosq; invaserat. Jug. c. 84.
Eius petiundi Marium maxima cupido invaserat Iug. c. 89.
Iamdudum vestri cupiunt Lucrina tacita, &c. 1. 8. Symm.
Meite esse oppido cupientem 1. 27.
Societatem laudis affectare 1. 31.
Desiderium meum officio largiore complexus es 1. 41.
Iuvat desiderium illius justitia postulati 1 69.
Proximus litteris tuis desiderium meum expletum esse confiteor. 1 82.
Novi, quàm sis sermonis mei exoptans 1. 88.
Qui è provinciâ suburbanâ tantum reportat publici desiderij, quantum exempli reliquit 1 90.
Desiderium sui indicio meliore pensare 2. 49.
Fateor me alloquio tuo potiùs incitari ad desiderium, quàm repleri. 2. 56.
Desiderium tui sua valetudini prætulit. 2. 79.
Scio te prospera quæque de nobis cognoscere 3. 8.
Mihi quoquè par cura est, de salute atque actibus tuis læta & optata nescendi. Ibid.
Cùm ais, te aliquid ex nostri oris desiderare promptuario. 3. 74.
Oris tui facultas luculento poterit afflatu sitim nostram rigare. 3. 89.
Adpotentior istius modi voluptatis populus Rom. 4. 8.
Difficilis est satietas bonarum rerum 4. 16.
Tunc maximè animos jucunda quæque sollicitant, cùm videntur explere. Ibid.
Scribe, ut facis, sæpius: nec metuas, ne experiaris ingratum, quem vides & amoris & sermonis tui esse tàm cupidum Ibid.
Qui frivolis meis litteratâ potius curiositate, quàm justâ delectatione non abstinet 4. 30.
Haurias licet monumenta priscorum, & ipse paginis ediscenda committas. 4. 32.
Satisfaciendum videtur expectationi. 5. 58.
Levamen desiderij ex ore profississi [illegible] 4. 59.
Ut expectationi populi Romani mea pecunia, tua cura respondeat. 4. 60.
Novit desideria sua cunctarum provinciarum parenti summittere. 4. 61.
Incitat nos Præturæ mora ad desiderium muneris largioris. 4. 63.
Desiderium ad secunda progreditur. 4. 64.
Ubi compotem desiderati muneris reddidisti. 4. 65.
Bonorum frequens astipulatio de sanctis moribus tuis, in hoc me desiderium provocat. 5 4.

Vt tibi desiderium revisendæ urbis admoveat 5.32.
Desiderium meum sine fastidio satietatis explebunt. 5.37.
Litteræ tuæ negant satietatem 5.50.
Sum nitidissimi sermonis tui cupidus 5.5'.
Ipse desiderium tui sermonis sit are non debeo, cuius appetentiam scriptorum tuorum raritas vehementius excitavit. 5.55.
Vestri cupiens. 5.69.
Vestri cupientissimus 6.6.
Adventum vestrum frequenter exambio. 6.55.
Exemplaria litteris tuis desiderata sunt. 6.58.
Desiderium tui, quod apud me crescit ex morâ, filii assiduitate solaris. 7.7.
Requirunt me, credo, oculi tui. 7.23.
Campania ut est absentibus desiderabilis, ita facilè explet morantes. 7.35.
Alicuius desiderij impatientiam mitigare 7.79.
Nulla assiduitas potest animum amantis explere 7.80.
Laudabilis quisq; hanc solam mercedem pudoris atq; honestatis exoptat, ut &c. 7.85.
Pignorum meorum cupiens urbe nostrâ processeram 8.23.

Curandi. Curæ. Solicitudinis. Angoris. *Vide etiam* Ægritudinis. (*Et paulò post*:) Curæ. Studii. Diligentiæ. Animi. Laboris.

Sorgen/ Sorgfeltigkeit/ Müh/ Arbeit/ Bemühen/ Bekümmernuß.

Q*Vod me sollicitat plurimis miserum modis, nec noctu, nec diu quietus unquam eam, nec dormiam* Aul. 1.1 ✝.27.
Myropilas omnes solicito. Caf. 2.3 ✝ 10.
Soporem mihi nemo solicitat ire dormitum Most 3.2 ✝.15 Epid. 5.2.15.
Discructor animi Aul. 1.2.17.
Vacinus tuum solicitat animum Aul 14.10. ✝.4.
Curâ macet Aul 2.6. ✝ 28 quamquam & aliter legi possit. vide quæ adnotavi ad Tit. Maciei corporis.
Vt miseræ matres solicitæ ex animo sunt, cruciantur q;. Truc. 2.5. ✝.2.
Ea nunc meditabor, quomodo Amphit. 1.1 ✝.12.
Sed una turbat res Epid. 2.3. ✝.7.
Absurdè facis qui angas te animi Epid. 3.3 ✝ 7.
Coperam ego me excruciare animi Ibidem.
Cum multa in unum confluunt, quæ meum pectus pulsant simul Epid. 4.1. ✝.2

Scin' quid vol: ego te accurare? Men.1 3 ♆.24.
Magna cum curâ ego illum curari volo Men.5.4 ♆.7.
Curâ cruciabar miser Merc 2.1.♆ 23.
Curam malam abijcite jam Pseud.Prol.♆.23
Labore lassitudo omnis est exigunda ex corpore Capt.5 4 ♆.4.
Vidê ne, ut miseri moliantur, nequeunt facere complecti. Curc.13 ♆ 23.
Nimio opere sum et operam, si quam convenientum vult Curc 4 1.♆ 7.
Omnibus rebus relictis mihi frequentem operam dedisti Cist.1.2 ♆.10.
Amure impartit operam Bacch Prol.♆ 77.
Negotium hoc ad me nunc attinet aurarium Bacch.2 2.♆.51.
Virtute id factum tuâ, & magisterio tuo. Most.1.1.♆.32
Perdidi operam fabrorum ilicô Most 1 2 ♆.55.
Nisi quid magis es occupatus, operam mihi da Most.4 3.v.16
Me bene curvei, operamq́ dei servorum operam & lora mihi cedô. Most.4 3. ♆ 41.
Qui negotiosi eramus, nos nostris armentis complicandis & compenendis studium Merc 1.2 ♆.79 80.
Hic annus sextus, postquam ei rei operam damus. Men.2.1 ♆.9.
Rursus qui nobis exhibet negotium Merc.2.2.♆.2.
Eos oportet centoni dare operam, atq́ comitiis Men 3.1.♆.12.
Aut ne laborem capias cum te, uti voles Merc.1 2.♆ 15.
Multo opere immunde rustico se exercitum Merc.Prol ♆ 65.
Neque ulla mihi obsistet amnis, neque mons, neque mare, nec calor, nec frigus, neque ventum, neque grandinem, imbrem perpetiar, laborem sufferam, solem, sitim non concedam, neq́ quiescam usquam noctu, neq́ interdiu. Merc. 5 2 ♆ 19.20.21.
Opera non est Merc.5 2.♆.77.
Superavit is suis arumnis aerumnas Herculis. Pers.1.5 ♆ 2.
Male operam locas. Pers.2.2.♆.46
Pariter bonam boni operam date gregi. Pseud.Prol ♆.9.
Me miseria & cura contabefacit. Plaut Pseud.1.
Opera non est Es ist nicht der arbeit werth. Merc 5 2 ♆.77.
Nam sensi sedulò, te mihi dare bonam operam Pers.4.10 ♆.11.
Operam & sumptum perdunt. Rud.Prol.24.
Operam suam locare ad artes nugatorias Trin.4.2.♆ 2.
Vt me iam omnium laborum levas! Rud.1.4 ♆.27.
Nunc operam, & ludos fecit. Rud 4 1 ♆.9.
Opus faciam, ut defatiger usq́ ingratiis. Eunuch 2.1.♆ 14.
Qui illum ad laborem impulerim Heaut 1.1.♆ 108.
Quibus alicunde aliquis abstractus est labor Hec.3.1.♆.6.
Nisi Phædria haud cessavit, pro te enisus. Phormio 3.1.♆.11.
In quibus officijs artis elaborare convenirei ad Her l.2.p.19.
Ego pro me, & te curabo. Pseud 1.5 ♆ 3.
Lassus de viâ me volo curare Pseud.2.2.♆ 66.
Si hanc rem sobriè accurassis. Pseud 4.1.♆ 29.

Suam ætatem benè curant. Pseud 4.7.ꝟ.34.

Illum multa in pectore suo collocare oportet. Pers.1.1.ꝟ.8.

Ita malè vivo, atq; ita multa mihi in pectore sunt curæ exanimales Rud.1.4.ꝟ.2.

Curæ confectus. And 2.1.

Cum ille & curæ & sumtu absumitur Phorm.2.2.

Magnam mihi inijcit sua commoditate curam Adel.4.5.

Quanta me cura & sollicitudine afficit gnatus. Was macht er mir sorgen vnd bekümmernuß Phorm.2.4.

Isthæc res mihi sollicitudini est. Die sach macht mir gedancken Phorm.4.1.

Filio luctum paras Hec.2.1.

Vide, quàm immeritò ægritudo hæc oritur mihi abs te. Ibid.

Item, tot meâ solum solliciti sunt causâ, ut me unum expleant? Heaut.1.1.ꝟ.72.

Quibus ego nunc sollicitor rebus. Adelph.1.1.ꝟ.11.

Iniecit homini scrupulum Adel.2.2.ꝟ.20.

Id illi nunc dolet alieno, pater is nihilo pendit Adel 3 4.ꝟ.5.

Ego vos solvi curis cæteris Hecy.2.1.ꝟ.33.

Cura ex corde excessit mihi. Hec 3.ꝟ.12.

Isthæc res mihi sollicitudini est. Phorm 4.1.ꝟ 22.

Cùm commemorant, quanta curæ eares fuerit dijs immortalibus ad Heren. l 2.p.49.

Suscipere laborem ad Her. l.3.p.54.

Hominibus id ætatis, oneris, ad horum adolescentiam studijs imponitur. de Orat.l 1 p 324.

Prudentiâ tamen rerum magnarum magis, quàm dicendi arte nititur. Ibid 337.

Enitendum est, ut ostendas in eâ re, quam defendas. de Or l.2.p 404.

Magnos labores excipere Brut p.592

Tot tantisq; negotiis est distentus, ut respirare liberè non possit. Pro S. Rosc. p 44.

Summo cum labore, stomacho, miseriaq; aliquem erudire Pro Quint Rosc. p.102.

Magnum laborem capere Ibid.109.

Operam, laborem, studium interponere. in Verr.p 132.

Nemini meum adventum labori ac sumptui fuit. Ibid 182.

Quanta cura ea res fuit? de Inv.l.1.p 192.

Suspenso & occupato animo Crassum sibi respondisse video. de Orat. lib. 1.p. 335.

In sententijs eligendis labor, & cura me torquet. de Or l 3.p,461.

Vt eorum aspectu omnis, quæ me angebat, de Republ cá cura consederit. Brut. p 523.

Nihil mihi accidit, Brute, quod vellem, aut aliquâ ex parte solicitudines alleviaret meas. Brut.p.524.

Hic

Hic me dolor tangit, hac me cura sollicitat. Brut. p. 621.
Cordi est hoc mihi. Pro Q. p. 34.
Res cordi est. in Verr. p. 203.
Nunquam animum tuum cura tuarum fortunarum, cogitatioq; tangit. in Verr p. 333.
Animum frangere ac debilitare. in Orat. post redit. p. 397.
Domicilium sibi, & vita, & mortis deposcere Ibid. 398.
Sed mihi ante oculos obversatur Reip. dignitas, qua me ad se rapit. S. p. 6.
Revocat se ad curam rei domestica pro Cæl 108.
Milo magis de salute Reip. quàm de suâ turbatur Mil. 222.
In hac causâ multa me perturbant. Pro Deiot. p. 306.
Animus meus maioribus suspensus est curis. Phil. l. 7. p. 436.
Curam eius incredibilem in asperrimis periculis non modò salutis, sed etiam dignitatis meæ perspexi. Phil 7. p. 438.
Confici curis. Ep. ad Fam. l. 4. p 110.
Interim maximam hic solicitudinem curamque sustineo. Ep. ad Fam. l. 10 p. 278.
Magnam habeo gratiam Philosophia, quæ me non modò à solicitudine abducit, sed etiam contra omnes fortunæ impetus armat. Ep. ad Fam. lib. 16. p. 501.
Incredibili sum solicitudine de tuâ valetudine. Ibid.
Quam tibi summa cura esse scio. Ep. Att. p. 5.
Multa sunt, quæ solicitant anguntq; domesticarum solicitudinum aculeos omnes, & scrupulos occultabo. Ep. Attic. lib. 1. p. 35.
Quæ me curâ aliquâ afficiunt. Epist. Att. lib. 1. p. 34.
Qui sæpissimè curam & angorem animi mei sermone, & consilio levasti tuo. Ep. Att. l. 1. p. 35.
Iam exhibere mihi molestiam destiterunt Ep. Att. l. 2. p 45.
Multa me solicitabant, quæ mihi ipsi intenduntur. Epistol. Attic. lib. 2. p. 69.
Magna me curâ levaris. Ep. Att. lib. 5 p 140.
Bibulus in tanto mœrore suo maximam curam belli sustineret. Epistol Att. lib. 6 p 188.
Excubo animo, nec partem ullam capio quietis. Ep. At. l. 9. ep. 13.
Incumbite ad Reipub. salutem, circumspicite omnes procellas, quæ impendent. in L. Catil. p. 107.
Totum animum, atq; omnem curam, operam, diligentiamq; suam in petitione non possit ponere. Pro L Mur. p. 240.
Curâ, cogitatione, vigilijs omnibus nihil nisi de salute miserorum civium laborassem. Pro Dom. p 460.
Navare alicui operam de Arusp. resp p. 461.
Studium consumere in aliquâ re. Pro Cn. Planc p. 525.
Oratio & bonis artibus instituta, & curâ & vigilijs elaborata. Pro Cæl. 109.
Quantum mea fides studij afferat ad salutem regis defendendam. Pro D. 307

Annon

Annon meis civibus provideam? Phil l.6.p.435.

Consilio quantum potero, labore plus penè quàm potero, excubabo, atq; vigilabo pro vobis Ibidem.

Omnem nostra industria curriculum in amicorum periculis propulsandis laboratum est. Phil 7 p.438.

Partem aliquam curæ & cogitationis suæ in Asiam , & Syriam derivavit. Philip.11 p.486.

Sed de literis hactenus: non enim vereor ne non scribendo te expleam, præsertim si in eo genere studium meum non aspernabere. Epist. ad Fam. lib.2. p. 36.

Curam tibi maiorem afferre sentio Ep.At l 7 p.206.

Omnia mea studia, omnem operam, curam, industriam, cogitationem, mentem denique omnem in Milonis consulatu fixi, & locavi. Ep.st.ad Fam li. 2. p.41.

Talium virorum tanta studia assequi, sola virtus est. Epist. ad Famil. lib. 3 p 89.

Adhibui diligentiam quotiescunq; senatus fuit, ut adessem Ep. ad Fam. l. 5. p.123.

Quod tibi decedenti pollicitus sum, me omnes res urbanas diligentissimè tibi perscripturum, datâ opera paravi. Ep.ad Fam l.8 p 214.

Balbi quoque Cornelij operam, & sedulitatem laudare possum. Ep Fam.l.8. p.233.

Incumbe per Deos immortales in eam curam & cogitationem, quæ tibi summam dignitatem, & gloriam afferre possunt. Epist.ad Fam. lib. 10.pag. 277.

Ne quid detrimenti Reip. iniungant summa à nobis dabitur opera. Epist. ad Fam l. 1 p.333.

Dabo operam, ut meum studium & diligentiam vobis P.C. & Reip. præstem. Epist ad.Fam.l.12.p.369.

Curam diligentiamque in alicuius salutem conferre. Ep ad.Fam.lib.15.p. 464.

Quæ ad me de tuis rebus scribis, ea tanta m hi curæ sunt, ut me nol m admoneri Ep.1.10.

Nec verò cuipiam salutem ac fortunas suas tantæ curæ fuisse unquam puto, quanta mihi sit honos huius Ep 2.5.

Non mihi tam meæ salus curæ fuit. Ibidem.

De sacerdotio tuo, quantam curam adhibuerim cognosces. Ep 2.6.

Mihi scies in dies maiori curæ esse dignitatem tuam Epistol 2 17.

Affinitas novam curam mihi affert cavendi Ep.5 12.

Nos cura, & dolore proximi sumus Ep 4.7.

Quæ curo, attendoque. Ep 14 13

Velim ita statutum habeas, tuas omnes res non minori mihi curæ, quàm meas esse. Ep 6 2.

Valebis, meaq; negotia videbis. Epistol.7 21.

Quæ tu curæ sis nescio Ep 8.5.

Ici

Eos tibi, & rem, de qua vidi, velim curæ habeas. ibid.
Omnem nostram de Repub. curam abjecimus. Ep. 9. 20.
Cave existimes, me abjecisse curam Repub. Ep. 9. 24.
Ex quo intelligi potest, curam Reipub. summæ defendendæ, jampridem apud nos excubare Ep. 10. 8.
Non mediocris adhibenda mihi est curatio. Ep. 10. 11.
Curas conferre Ep. 10. 12.
In eam curam incumbe, mi Planco &c. Ep. 10. 14.
Videbaris gravem curam suscepisse Ep. 12. 12.
De nostra dignitate velim tibi, ut semper curæ sit Ep. 12. 14.
Te hortor ut omni cura in Rempub. incumbas Ep. 12. 25.
Curam mihi attulit Ep. 16. 13.
Scio, quam sis curiosus Ep. 8. 1.
Addunt, visum esse quod statuissem edictum meum, quasi consulto ad istas legiones impediendas esse accommodatum Ep. 3. 8.
Data opera paravi, qui sic omnia persequeretur Ep. 8. 1.
Quantum me diligis, tantum adhibe in te diligentiæ. Epist. Fam. lib. 16. pag. 494
Nunc ego te hortor, ut omnem diligentiam adhibeas, ad convalescendum. Ep. Fam. l. 16 p. 496.
Atque utinam præsens illum diem mihi optatissimum videre potuissem, pro quo tuis amplissimis erga me studiis atque beneficiis tibi operam studiumque navarem. Ep. Fam. lib. 15. p. 748.
Nos in omni munere summam adhibemus diligentiam. Epist. Att. p. 6.
Agam studiosius, & contendam ab illo vehementius. Epist. Attic. lib. 1. pag. 14.
Ut agerem diligentissimè cum Luccejo ibid.
In hac causa Piso amicitia P. Clodij ductus operam dat. Epistol. Attic. lib 1. p. [illegible]
Omnes profudi vires animi atque ingenij mei Epist Att. libr. 1. p 18.
Adhibeam quandam cautionem, & diligentiam Ep. Att. l. 1. p. 40.
Hæc nobis coram summa cura, ac diligentia sunt agenda. Epistol. Att. l. 1. pag. 41.
Magnopere dixi, nobis esse laborandum Ep ad Att. l. 2 p. 46.
Incumbamus ad illa præclara studia. Ep. Att. lib. 2. p. 65.
Hac cura certè iam vacuus sum Ep. Att. l. 2. p. 65.
In illa opera nostra forensi summa industria versamur. Epist Attic. lib. 2. p. 71.
Totos nos ad forensem laborem operamque contulimus. Epist. Attic. lib. 2. p. 77.
Scito me esse in summa sollicitudine. Ep. Att. l 8. p 254.
Me illa cura sollicitat, angitque vehementer. Ep. Q Fr. l 3. p 633.
An ab omni curatione, & administratione rerum vacent. de Nat. Deor. lib. 1. p. 4.

Omni

Omni curâ liberari. de Nat. Deor. l. 2. p. 102.
Ipsas solicitudines, quibus eorum animi noctes atq; dies exeduntur. de Fin. l. 1. p. 117.
Hi curatione adhibitâ levantur in dies. Ibid. l. 4 p. 24.
Qui illa non modò curâ digna putant. de Div. l. 2 p. 262.
Omni curâ esse liberatum de Fin. l. 5. p. 276.
Curas, solicitudines perferre. Ibid.
Cum laxati sumus curis Q. Tusc l. 1 p. 312.
Curam somno suspensam levare Ibid 359.
Inanes curas detrahere. Qu. Tusc l 2. p 350.
Curas ponere Q. Tusc l. 3 p. 404.
Solicitudines oblivione leniantur. Q. Tusc. l. 5 p 591.
Summe necessariis negotijs curisq; vacui. 1 Off. p 8.
Est difficile curare rem alienarum. Ibid 14.
Si quid ad te curo, curamve levasso, quæ nunc te coquit ac vexat sub pectore fixa de Sen. p 148. ex Ennio.
Maximos labores, molestiasq; suscipere 3 Off p. 169.
Idq; in his eò magis est cordi de Amic. p 189.
Ne aliquas propter eam suscipiamus molestias Ibidem.
Quia nullas curas & molestias afferunt. Ibid. 201.
Nimis exiguè & exiliter ad calculos revocare amicitiam. Ibid. 205.
Sunt optimæ curæ de salute patriæ: Somn Scip. p. 240.

Curæ. Studii. Operæ. Negotii. Diligentiæ. Solertiæ. Industriæ. *Vide quoque Titulo* Laboris: & Efficiendi.

Sorge/Fleiß/Müh/Arbeit/Achtung geben/Sorgfeltig/Mühselig.

E*xpers laboris.* Amph. 1 1. ✝ 56.
Prosequisq; valet idem quod *studiosè.* Amph. 1. 1. ✝. 76.
Vno labore absolvit ærumnas duas. Amph. 1. 2. ✝. 26.
Operâ largus est nocturnâ. Asin. 3. 3 ✝. 69.
Tantum studens, ut natum recuperet. Capt. Arg. ✝. 4.
Nil moror istas factiones Aul. 2. 1. ✝. 47.
Ex summis opibus viribusq; usq; reperire nitere Merc. 1. 1. ✝. 1.
Musca est meus pater. Merc. 2. 3. ✝ 26.
Face rem hanc cum curâ agas. Pers. 2. 2. ✝. 56.
Operâ haud parcus fui meâ. Rud. 4. 2. ✝. 14.
Meâ refert operâ utere. Stich. 4. 2. ✝. 36. Elegans formula. Qui beneficium alicui

alicui offerebant, atque uti eum amicitiâ iubebant; his ferè verbis id faciebant: *Tuâ opera est utere, posse.* Aul. 2 1. ℣. 12.
In prologis scribundis operam abutitur. And. Prol. ℣. 5.
Quid est, quod tibi efficere, hoc mea ars possit amplius? And. 1. 1. ℣. 4.
Animum ad aliquod studium adiungere. Andr. 1. 1 ℣ 27.
Horum ille nihil egregiè præter cætera studebat. Andr. 1 1 ℣ 29.
Credo eum manibus pedibusq́ obnixè omnia facturum. magis id adeò, mihi ut incommodet, quàm ut obsequatur. And. 1. 1. 130. & seqq.
An mus lassus, curâ confectus stupet. And. 2. 1. ℣. 4.
Nihil conferunt in eam studij, nihil operæ, nihil facultatum. ibid.
Facite, fingite, invenite, efficite, qui detur tibi, ego id agam mihi qui ne detur. And 2. 1. ℣. 34.
Nodum in scirpo quæris. h. e. frustrà laboras. Andr. 5 4. ℣ 39.
Audire eorum est operæ pretium audaciam. Andr. 1. 3. ℣. 12.
Tu mihi paulum da operæ. Eunuch 2 2. ℣. 50.
Ubi nervos intendas tuos. Eunuc. 2. 3. ℣. 20.
Faciam sedulò, ac dabo operam Eun. 2. 3. ℣. 70.
Quasi deditâ operâ domi erant. Eun. 5. 2. ℣. 2.
Ego istuc ætatis non amori operam dabam. Heaut. 1. 1. ℣ 58.
Quorum opera in bello, in otio, in negotio suo quisque tempore usus est. Adel. Prol. ℣. 20.
Curemus æquam uterq́ partem; tu alterum, ego item alterum Adelph. 1. 2 ℣. 50.
Adeò magnam mihi iniecit suâ commoditate curam Adel. 4. 5. ℣. 76.
Spe incertâ, certum mihi laborem sustuli Hec. Prol. ℣. 17.
Operam sumere in deterrendo Hec. Prol. ℣. 25.
Labori haud parco præter æquum & ætatem meam. Hecyr. 2. 1. ℣. 29.
Adimere curas. Hec. 5. 3.
Retrahere aliquem à studio. Phor Prol ℣. 2.
Si quid velis, huic mandes, quod quidem rectè curatum velis. Phorm. 4. 4. ℣. 8 Et Adel. 3 4.
Quod nos ambo opere maximo dabamus, operam ut fieret, sine nostrâ curâ maximâ, suâ curâ hæc sola fecit. Phorm 5. 1 ℣. 32 33.
Vide, quam iniquus sis præ studio, dum efficias id, quod cupis: &c. Andr. 5 1.
Utrum studio id sibi habet, (Er befleist sich/) *an laudi putas fore, si perdiderit gnatum.* Adelph 3 4.
Studio hæc prius, efficere, quàm ille us redeat Hec. 2. 2.
Ut omnes mulieres eadem æquè studeant nolintq́ omnia Hec 2. 1.
Meditor esse affabilis: id est, *studeo, operam do, ut sim* Adel. 5. 6.
Quorum æmulari exoptat negligentiam potiùs, quàm istorum obscuram diligentiam. And. Prol.
Enimverò, Dave, nihil loci est segnitiæ, neq́ socordiæ, quantum intellexi modò senis sententiam de nuptiis And. 1 3.
Pro se quisque sedulò faciebat, quo illi m mihi lenirent miseriam. Heaut. 1 1. Vide supra ex Plauto

Me quidem scio semper fecisse sedulò, ut &c. Heaut 2.3.

Quæ si non astu providentur, id est, *præcaventur, me aut herum pessum dabunt* Phorm. 1 4.

Nisi prospectum est interea aliquid nobis, deserta vivimus. Heaut 2 3.

Ubi te vidi animo esse omisso, neq; consulere in longitudinem. Heaut. 5.2.

Quicquid ego huius feci, tibi prospexi & stultitiæ tuæ. Ibid.

Absq; eo esset, rectè ego mihi vidissem, id est, *prospexissem, & senis essem ultus iracundiam*. Phorm. 1 4.

Nunc id operam do, ut per falsas nuptias vera obiurgandi caussa sit. And 1.1.

Ah, quantò satius est, te id operam dare, qui istum amorem ex animo amoveas tuo. Andr. 2 1.

Atq; id ago sedulò: id est, *operam do* Andr 3 5.

Itáne obstinatè operam dat, ut me à Glycerio miserum abstrahat. And 1. 5.

Tot me impediunt curæ, quæ meum animum diversæ trahunt. Ibid.

Amo te, quò magis, quæ agis, curæ sunt mihi. Adel. 4 5.

Magnam mihi iniecit suâ commoditate curam, ne forsè imprudens faciam quod nolit Ibid.

At non quotidiana cura hæc angeret animum. Phorm 1 3.

Otiosus ab animo, cùm illa curâ & sum nabsumitur. Phor. 2. 1.

Quantâ me curâ & sollicitudine afficit gnatus? Phor. 2 3.

Hic simul argentum repperit, curâ sese expedivit: ego nullo possum remedio me evolvere ex his turbis. Phorm. 5 4.

Curam alicui adimere argentariam. Daß er nicht darff für das Geld sorgen Phorm. 5 6.

Cura sanè est quorsum eventurum hoc siet. Hec. 1. 2.

Cùm ego vos solvi curæ ceteris Hec. 2. 1.

Istoc verbo animus mihi redit, & cura ex corde excessit, Hec. 3. 2.

Hæc mihi nunc curæ est maxima, ut ne, &c Hecyr. 4 2.

Quot commodas res attulit sc. *adventu meo, quot autem ademi curas?* Hec. 5. 3.

Id populus curat scilicet And. 1 2.

Curabitur: Ich wils versorgen And. 2. 3.

Inventum tibi curabo, & mecum adductum tuum Pamphilum, Andr. 4. 2.

Curasti probè. And. 5. 2.

Ego istæc moveo aut curo? Was gehet mich das an? And 5. 4.

Atque adeò, quid meâ? Stilpho est. Was ist mir dran gelegen? Phorm. 2. 2.

Quando ego tuum non curo, ne cura meum And. 5. 3.

Id curavit patres. Phor. 1. 2.

Alios tuam rem credidisti, quàm te, animadversuros magis: id est, *curaturos* Phorm. 3 1.

Omnes posthabui mihi res, sc. *ut hoc curarem*. Phorm. 5. 7.

Pater

Pater & mater quasi dedità operâ domi erant, ut nullo modo introire possem. Eun. 5. 1.

Quod in opere faciundo opera consumis tua, si sumas in illis exercendis, plus agas Heaut. 1. 1.

Meâ eo quidem semper fecisse sedulò, ut &c Heaut. 2. 3.

Subsensi id quoq; illos ibi esse, & id inter se agere clanculum. Heaut. 3 1.

Dicam, operam me non posse his dare. Ich könne dessen nicht abwarten. Ibid

Dissolvi me, otiosus operam ut tibi darem Ibid.

Sed nunc, Clinia, age, da te mihi vicissim: nam amici quoq; res est videnda, in tuto ut collocetur. Heaut. 4. 2.

Frustrà operam, opinor, sumo. Ibid.

Operam amico ille dat suo Heaut. 5 1.

Ego, quod potero, enitar sedulò. Heaut. 5. 4.

Ille ut item contra me carum habeat, facio sedulò, id est, operam do. Adelph. 1. 1.

Hisce operam datam sit : daß ich ihnen habe gedienet oder auffgewartet. Adelph. 4. 1.

Vah, quàm vellem etiam noctu amicis operam mos esset dari? Ibid.

Hanc operam tibi dico: id est, promitto. Phor. 1. 2.

Nos otiosi operam dabamus Phaedria Ibid.

Quid conterimus operam frustra? Phor. 1. 4.

Tradunt operas mutuas: Sie helffen einander. Phorm. 1. 5.

Quid me in hac re facere volui fiet tibi? Ibid.

In illis opera luditur. Phorm. 2 1.

Phaedria haud cessavit pro te eniti: nihil fecit novi. Phorm. 3. 1.

Num quid est, quod meâ operâ vobis opus sit? nil. Phorm. 3. 3.

Quod nos ambo opere maximo dabamus operam, ut fieret. Phor 5 1.

Si in deterrendo voluissem operam sumere Hec Prolog.

Nonne ea dissimulare nos magis humanum est, quam dare operam id scire, &c. Hec 4 1.

Ubi te vidi animo esse omisso, & suavia in praesentia quae essent, prima habere. Heaut. 5. 2.

Si metuis, satis ut mea domi curetur diligenter. Hecyr 2 2.

Haud tibi concedo, etsi ille pater est, ut tu illam salvam magis velis, quàm ego. Ibid.

Ego istaec rectè ut fiant, videro: id est, curabo. And. 2. 6.

Post de matre videro Hec. 4. 4.

Quò magis omnes res cautius ne temerè faciam accuro. Hec 5. 1.

Otiosus es. Sey ohne sorge. Adel. 4. 1.

Ego istuc videro. Ich will wol darfür sorgen. Adel. 5. 3.

Neutiquam haec res neglectui est mihi. Heaut. 2 3. ✝. 116.

Tu fortasse quid me fiat, parvi curas, dum illi consulas. Heaut. 4. 2.

Aedepol te curasti molliter, lauteq; munus administrasti tuum. Du hast wacker gezecht Adel. 5. 1.

In ea plus opera laborisq; consumpseras. de Orat. l. 1. p. 331.

Catule, tam mihi videor navasse operam, quod huc venerim. de Orat. lib. 2. p. 351.

Nemo studet eloquentiæ nostrorum hominum. Ibid. 359.

Novum sibi ipsi studium ludumq; pepererunt. de Or. l. 3 p. 469.

Flagrare studio. Ibid 488.

Studium ad rem aliquam adhibere. Brut. p. 562.

Industria in eo summa fuit, summaq; virtutes. Ibid. 567.

Nonnulli studio & usu elaboraverunt Ibid. 595.

Qui quia navarat miles operam imperatori. Ibid. 604.

Diligentiam comparare. Pro Quint.

Sed tamen ut facilè cernerem te ardere studio. in Top. p. 699.

Operæ plurimum studiiq; in aliquâre consumere. Pro Sext. Rosc. p. 51.

Deditâ operâ aliquid agere Ibid. 73.

In eo studio partium sum Ibid. 84.

Omne tempus, quod mihi ab amicorum negotiis datur, in studiis laboribusq; consumo. in Verr. p. 125.

Operam, curam, impendere in rem. in Verr. p. 444.

De industriâ aliquid facere in Verr. p 149. Elegans est formula, Ciceroni sæpiùs frequentata, ut patet ex infra allatis exemplis. Plautus item promiscuè dixit. *De industriâ.* Et *ob industriam* Exempla vide in Lexic. Plautino.

Omnibus nervis mihi contendendum est, atq; in hoc laborandum. Eius animum ad persequendum non negligentia tardat. in Verrem. pagin. 364. & 365.

Diligentiam meam spectari volo. in Verr. p. 368.

Remitto hoc tibi, atq; istâ te curâ libero. in Verr. p. 368.

Nullam ad rem nisi ad officium & veritatem omnes meæ curæ, vigiliæ, cogitationesq; laborarunt. in Verr. p. 568.

Omne meum tempus amicorum temporibus transmittendum putavi. Pro L. Man. p. 628.

Quicquid in me est studij, consilij, laboris, ingenij, quicquid hoc beneficio populi, quicquid auctoritate fidei constantiâ possum, omne id ad hanc rem conficiendam polliceor, & defero Pro Leg Man. p. 655.

Omnibus his labor meus propositus est. Pro A. Cl. p. 68.

Non minus de capite alicuius, quàm de suâ vitâ laborare. Pro Aul. Cl. p. 89.

Nihil erat, quod non ipse obiret, occurreret, vigilaret, laboraret, frigus, sitim, famem ferre poterat. in L. Cat. p. 199.

Mea officia, & studia parùm antea luxerunt. Epistola Attic. libro tertio, pag. 93.

Istos labores non subisses. ibid. 95.

Plurimum operæ, studij, diligentiæ, laboris, ad conficiendum reditum meum contulisti. Ibid. 106.

In tua provincia magna negotia, & ampla & expedita habet. 1. 3.

Eius

Tuu negotium sic velim suscipias, ut si res esset mea. Fundi intelligi communis proscriptionem à fratre factam, quemadmodum infra in epistolis ad Patum lib. 9. clarius explicat epistola penultima 2.13.
Ut aliquid negotij gerere possem. 3.6.
Ego cum hoc suscepissem 3 8.
Quod tibi negotium facesserent 3.10.
In summis tuis occupationibus. 3.11.
Plurimum in eo negotij habui. 5.6.
Non habui cui potius id negotij darem. 5.20.
Venies in maximarum quasi concursum occupationum. 7.34.
Comitiorum dilationes occupatiorem me habebant. 8.4.
Hu vocibus, ut existimarent homines Pompeio cum Caesare negotium esse effecit 8 9.
Mihi suo munere negotium imposuit. Ibid.
In aliqua maiuscula cura, negotioq; versari 9 10.
Me quotidie aliud ex alio impedit, &c. 9 19.
Negotium totum suscipere. Sich des gantzen handels vnterziehen. 9 15.
Eram maximis occupationibus impeditus. 10.28.
Vidate quibus hominibus negotium detis. 11.26.
Reliquiae vestrae me exercent, id est, *fatigant, negotium facessunt*, Machen mir zu schaffen.
Videor consecutus, ut non possit sociis suis firmatis durius nobis efficere negotium 11.14
Romae summum otium est, sed ita, ut malis salubre aliquod, & honestum negotium. 12 17.
Antea distinebar maximis occupationibus 12 30.
In Senatu palam sic egit caussam tuam &c. 1.
Nunquam mihi videor tractasse caussam difficiliorem. 3.12.
Ego omnes illos adolescentes, quos ille iactitat: hoc est, quasi mutuatus ab illis personam, actionem eorum repraesentavi. 2.8.
Quando Medeam agere coepi, &c. 7.6.
De his rebus ut exigeret cum eo, furnio mandavi. 10.24.
Tua erga se officia plena tui suavissimi studij attulerunt. Ep. ad Att. l. 7. p. 124.
Curate attingit Epist. Att. l 9. p. 290.
Non multum operae velim ponere. Epistola ad Attic. libro duodecimo, pag. 375.
Ego non dimitto istam curam. Epistola ad Attic. libro decimo quarto, pag 442.
Tu incumbe quaeso in eam curam. Epistola ad Attic. libro decimo quinto, pag. 486.
Tibi omnes fortes viri navare operam, &c. studium volunt. Epistol. Brut. p. 544.
Tanta industria est, tantumq; evigilat in studio. Ep. Brut. p. 552.

Vt omnes adhibeam machinas. Ep Brut 4.p.566.

Si omnem tuam mentem, curam, cogitationem & excellentem omnibus in rebus cupiditatem incitaris Ep Qu Fr.l.1 p 569.

Omne suum studium in doctrinâ, ac sapientiâ collocassent. Ep. Qu Fr t.lib.1 p 579.

Quis verò opifex prœter naturam, quâ nihil potest esse callidius, tantam solertiam persequi potuisset in sensibus? de Nat. Deor. l.2 p.107.

In omni re fugiendâ talis est solertia 1. Off p 16.

A . . . . . . gendi cogitandiq; solertiam Ibid 62.

Quàm id rectè faciam, viderint sapientes. de Am. 97.a

Sed de hoc tu videris. Att. 274.a

Sed hoc fortuna viderit, quoniam consilio uti non licet Att. 94.a

Sed de illâ ambulatione fors viderit, aut siquis est, qui curet Deus At. 60.a

Quid mihi cum ista summa sanctimonia? viderint, inquit, ista officia boni viri Pro Q. 10 a

Quæ ars, quàm sit facilis, illi viderint, qui, &c. deinde etiam tu videris de O 106 b

Quàm sit simile istud, tu videris. de N. 61 b

Quid concupisces, tu videris: quid concupiveris, certè habebis in A 201 a

Onera contentis corporibus facilius feruntur, remissis opprimuntur. Tuscul 187.a

Magnum onus, sed dignum, in quo omnes nervos ætatis industriæq; meæ contenderem in Verr. 72.b

Te rogo, ut omnes tuos nervos in eo contendas, ne quid mihi ad hanc provinciam temporis prorogetur Ep 25.b

Contendit omnes nervos Chrysippus, ut persuadeat. &c. de Fat. p. 282.

De qua intercessi ne, ut arbitror, isti ipsi qui minantur, etiam atq; etiam, quid liceat considerabant. Pro Pomp 15.a

Vide modo, etiam atq; etiam considera in Verr. 62.a

Tu quem . . . . . sum existimes, vide etiam atq; etiam. Ibid. 60.b

Etiam atq; etiam te hortor Att. 131 a

Te vehementer etiam atq; etiam rogo Q Fr. 301.b

Etiam atq; etiam puto. Ep 83.a

Etiam atque etiam sinâ vertere, &c. 133.b

Diligenter etiam atque etiam facere aliquid de D. 81.a

Existimabam multum tibi in ijs tuendis operam esse ponendam. Ep. Qu. Fr. 1 p. 580.

Nec mediocrem à primo tempore ætatis in eo studio operam, curamq; consumsimus. de Nat Deor l.1.p.5.

Operam nostram a populari cœtu removemus. Acad. l.2 p.6.

In summo studio curaq; conquisivimus Ibid. 8.

Nos studium exquirendi defatigati relinquimus. Ibid 7.

Dederam operam diligentius. Acad. l.2 p.9.

Multum in eo fui. Ibidem.

Multos annos operam dedit. Ibid. 12.

Cu

Curam & diligentiam adhibere non mediocrem. Acad.l.2.p.24.
Ne elatam studio, vereor ne longior fuerim. de Nat. Deor. l.1.p.24.
Maxima opus est arte, vel diligentiâ. Acad l.2.p.26.
Ardere studio reperiendi veri. Ibid.35.
Multam operam ponendam in eo non arbitrantur. de Fin.l.1.p.96.
Quis est, qui alienæ modum statuit industriæ? Ibid.97.
Non ab industriâ deterret. Ibid.
Curam operamque in re aliquâ ponere Q Tus.l.5 p.450.
Et tantum quidem primum à te exigam operam de Fin.l.4.p.347.
Suo quisque studio maximè ducitur. de Fin l.5.p.249.
Hoc proprium est adhibentis diligentiam non insani. de Div.l.2.p.257.
In maximis philosophiæ partibus opera plurimum consumserunt. de Inv.lib 2. p 100.
In eâ solum illi voluerunt elaborare. de Or.l.1.p.283.
Qui ad Rempublic moderandam usum, & scientiam, & studium suum contulisset. Ibid.325.
Officij rationem, atque existimationis duci convenit. Pro Q.9.b
Officij rationem in omni vitâ, non commodi esse ducendam Pro Sest. 7 b
Duxi meam mecum rationem. Att.118 a.
Debere eum aiebat suam quoque rationem ducere, multa sibi opus esse. in Verr. 102 a
Non uîlius rationem sui commodi ducit. Pro S.R.40.a
Ebsetiam de industria id faciendum fuit. Or.211.a. Locutio vero hæc *de industriâ aliquid facere*, est quod alii suæ linguæ similitudine dicunt, *ex proposito, aut de proposito aliquid facere.* Sic enim Græci loquuntur, *ἐκ προνοίας ἐπιχειρητῶς τι ποιεῖν* Latini vero *de industriâ, studio aliquid facere.* Gallice, *de propos deliberé.* Contrarium ei est, *casu, ultrò, suâ sponte aliquid fieri.*
Etiam nihil est factum de industriâ. Or.212.b
Anapæsti numerum oratorium efficiunt, & eum sine industriâ. Orat.213.a
Neque verbum ita trajiciat, ut id de industriâ factum esse videatur. Orat. 220 a
Bellum incurvatum de industriâ. de Fin 71.b
Iniuriæ quæ nocendi caussâ de industriâ inferuntur. Off.5.b
Erat in L. Crasso multus lepos, maior etiam, magisque de industriâ in C. Cæsare L. filio Off.22.a
Exsitatem de industriâ consequi. de Cla.191.a
Incumbite in caussam Quirites, ut facitis. in A.193.b
Nunc toto mente incumbe ad hanc curam. Att.258.a
Incumbe toto animo & studio omni in eam rationem, qua adhuc usus es. Fr. 295 a
Vt in Remp. omni cogitatione curaque incumberes. Ep.143.b
Cautum in cupiditatem te auctore incubuit, &c Att.75.a
Amabo te, incumbe in eam rem. Att.77 a

Quamobrem pergite, vt facitis, adolescentes, & in id studium in quo estis in-cumbite. de Orat. 87. b
Quamobrem mi Plance, incumbe toto pectore ad laudem. Ep. 149 b
Pompeius ad voluntatem perferendæ legis incubuerat. Att. 18. b
Incumbimus, ô noster Tite, ad studia Att. 32. a
M. Cato incumbens ad illius perniciem Pro Mur. 135. a
Ad quæ recuperanda per fortunas incumbe. Att 19. a
Qui non omni studio, virtute, authoritate incumbuerit ad Rempub conservan-dam Pro Syl. 281 a
Quare P C. incumbite ad salutem reipub. circumspicite omnes procellas, quæ &c in C. 118 b
Idem volunt omnes ordines, eodem incumbunt municipia. in Att. 208. b
Hæc doce, hæc profer, huc incumbe. Pro Planc. 268. a
Facis tu id quidem & eo maximè incumbis. in Att 235. b
Vt eos qui audiunt, quocunque incubuerint, possit impellere. de Orat 147. b
Ego semper ocio studij in Ac. 16. a
Cum fere sint uni, frustrà se aut pecuniæ studuisse, aut imperiis, aut opibus, aut gloria de Fin 61 a
Celsus studuit præturæ. Pro Cæl. 42 b
Scire igitur studeo, quid egeritis. Att. 210 a
Studeo ex te audire Top. 229 b
Studeo facere aliquid Pro S. R. 42. b
Ars demonstrat ubi sit illud, quod studeas invenire. de Or. 122. a
Ego vero, inquit, istis obsequi studeo. Ibid. 93. b
Quos ego non tam ulcisci studeo, quàm sanare I. C. 108 a
Gradus tuos, & quasi processus dicendi studeo cognoscere. de Cla 86. a
Nostri imperatores ex hac unâ re maximam laudem capere student. Offic 38 a
Simul operam suam esse pollicitum illis si posset inter eos convenire. de Leg l. 1. p. 314.
Multam operam amici frustrà consumsi. Qu. Tusc. l. 1. p. 338.
Adhibere curationem Qu. Tusc. lib. 3 pag 377.
Si abs te adhibetur diligentia. de Pet. Consf. p. 396.
Se operam suam, quod non contra officium rogaretur, polliceri solere omnibus impartireíjs, apud quos optimè poni arbitraretur. Ibid. 401.
Vt uti liceat operâ alterius, quam qui utuntur. Ibid
Planè sic contende omnibus nervis ac facultatibus, ut adipiscamur, quod peti-mus. Ibid. 404.
Hoc loco nimium opera consumitur à Stoicis. Q Tusc l 4. p. 422.
Qui se dicant in Græcis legendis operam malle consumere. Ibid.
Affert ancipitem curam cogitandi. Off 1. p 7.
Adhibebit ad considerandas res & tempus & diligentiam. Ibid 10.
Quid nimius magnum studium, multamq; operam in res obscuras, atq; difficiles conferunt. Ibid. 10.

Quod

Quod in rebus honestis, & cogitatione dignis opera curaque ponitur. ibidem.

Quadam cura adhibenda est. 1. offic. p 21.

Plus quam in his opera studijque ponendum. ibid.

Ex ita[illegible]a est animadversio, & diligentia. Off. p. 41.

Adhibenda erit cura, meditatio, diligentia. 1 Off p 46.

Multo etiam rei cura major adhibenda, ut constare in vita perpetuitate possimus nobismet ipsis 1 Offic. p. 48.

Omni ratione curandum est Ibid.

Nihil de alto inquirere, minimèque in alienâ esse Republ. curiosum. 1. Offic. p 50.

Adhibenda dignitatis commoditatisque diligentia 1 Offic. p. 55.

Adhibenda est cura laxitatis Off. l 1. p. 55.

Neve major cura & opera suscipiatur quàm causa postulat. 1 off. p. 56.

Mirenturque in eâ me tantum opera & temporis ponere. 2. Off. p. 64.

Sed etiam ad scribendi studium excitaverunt. 2. off p. 64.

In agendo plus quàm in scribendo opera ponere mus. 2. officiorum p. 65.

Latissimè eorum manat industria 2. off p 92.

Neque unquam in suo studio, atque opere cessavit. de senect. p. 153.

Mihi autem non minori cura est. de Amic p 200.

Satis superque esse sibi suarumque cuique rerum curam. Ibid.

Vt eam diligentiam adhiberimus in amicitiis comparandis. de Amicit. pag. 206.

Virtuti opera danda est: de Amic. p. 214.

Ingens illum cura occupavit. C[illegible]t cap. 46.

Si hominibus bonarum rerum tanta cura esset, quanto studio aliena petunt. Jug. cap. 1.

Cura ægrum animum cepit. Jug cap. 71.

In easdem solicitudines ipse venies, in quibus nos consedisse audies. 2. 16.

Hæc animum à solicitudine abducerent. 4. 3.

Non intelligis duplicari solicitudines, quas elevare tua te prudentia postulat. 5 14.

Solicitum te habet cogitatio, tum officij tui, tum etiam periculi mei. 7. 3.

Gravem curam suscipere, vehementer de aliquo solicitum esse. 12. 12. Cassius.

Mea maxima cura est, non de mea quidem vita, cui satisfeci: sed me patria solicitat 10. 1. Vide lib. 16. Ep st. 2. 8 13. 20.

Subvenire alicujus solicitudini. 2 6.

Animum à minori cura, ad summum livorem traducere. 1. 5.

Aliquem nulla propria molestia perfungi. 5. 12.

Oblectabar me hac specula, Dolabellam meum, fere ab iis molestiis (id est, ære alieno) quas liberalitate sua contraxerat liberum 2 16.

Molestiam ex pernicie Reipub. trahere. 4 3.

Hæc tibi magna ad levandas molestias esse debent. 4. 3

Rationibus aliquem à molestiis abducere. 4. 13.

Quò facilius tibi diligentiam geminata scripta sollicitent. 5.59.
Sed fatendum est, majorem me curam tuæ existimationis habuisse 5.63.
Non putes solâ parentis recordatione curam pro illis movere nostram. 5.66.
Iuvenalis industria est. 5.67.
Religiosam operam libenter adripias 5 87.
Daturus operam 5.91.
Si temporis conditio ferret. 5 98.
Quæso, ut in promovendo negocio quantam me velle conijcitis, adhibeatis industriam 6.3.
Res inceptu honesta, effectu facilis. Ibid.
Mea circa Prætorios apparatus cura crebrescit. 6 38.
Redundantis est operæ. 6.44.
Rebus alienis animus curam nescit intendere. 6 47.
Mea valetudo indiget firmitate, maximè accedentibus curis 6.54.
Curas proximè facta à senatu auxit oblatio. Ibid.
Nunc tua cura sit 7.14.
Curiosus es rerum mearum. 7.18.
Scio ex abundanti te posse facere, quod nos multo sudore destringimus 7.25.
Scis, quantum legatio sollicitudinem habeat, quantum peregrinatio difficultatis circumferat. 7.54.
In curam sancti pectoris sui aliquid suscipere. 7 105.
Quibus Reipublica curæ est. 7.126.
Corpus labore exerces 8.21.
Plerisque amor est, undique gentium preciosa conquirere 9.2.
Si huic negocio studium, quod religio mutua promittit, impenderis. 9.12.
Curarum tuarum me esse participem, jure præsumis 9 14.
Curas tum ego animo meo pro amicitiâ vendicavi. Ibid.
Cura religiosa est, quæ amicorum liberis exhibetur. 9.34.
Hominum meorum curam gerere digneris 9 13
In uberiorem gloriam felices tende conatus 9.67.
Stili assiduitate acuas inter nos amicitiæ diligentiam. 9.91.
Nostris negociis, curam vigilem præstitisti. 9 114.
Curam tuam efflagito in providendis omnibus 9.130.
In hoc tantum studium tuum curamque desidero Ibid.
Quod serò scribis, curatum est 9.133.
Habenda est ratio vectigalium publicorum. 10.14.
Contemplationem amicitiæ gerere 10.18.
Paucorum curam res illa poscebat 10.34.
Ut inter præcipua & prima curetis securitatem. 10.38.
Cura mihi est. 10.64.

Custo-

Custodiendi. Servandi. Tutelæ. *Vide etiam* Defendendi.

Verwahren/ Schützen/ Beschirmen/ Behalten/ In Verwahrnuß nehmen/ Auffheben/ Sicher halten.

Vi summâ aliquid servare. Aul. arg. ꝟ. 2.
In tuam custodiam me, & meas opes trado Most. 2 1. ꝟ. 59.
Ecquis tutelam huic januæ gerit? Truc. 2. 1. ꝟ. 43.
Nunc demum animus in tuto est loco. Pseud. 4. 5. ꝟ. 1.
Experiar fores an cubiti, an pedes plus valeant. Stich. 2. 2 ꝟ. 40.
In clientelam suipse imprudens patris devenit Rud. arg ꝟ. 4.
Sedete hic modò. ego vos hinc tamen tutabo. Ruden. 3. 3. ꝟ 29.
Ego vos defensabo Rud 3 3 ꝟ 2.
Nos in custodelam tuam ut recipias, & tutère. Ruden 3. 3 ꝟ. 34.
Neque servandum quicquam tibi dare ausim Eunuch 5. 2 ꝟ. 64.
Patri se commendavit in clientelam, & fidem: nobis se dedit. Eun. 5. 9. ꝟ. 9.
Serva hæc bona nobis. Eun. 5. 9 ꝟ 19.
Muniit meas rationes bonis legibus. ad Heren. libro 4 p. 119.
Pupillus autem antè mortuus est, quàm in suam tutelam venerit. de Iuven. l. 2. p 221.
In tutelam alicujus venire. de Inv. l. 2. p 247.
Qui tibi in tutelam est traditus. de orat l. 2. p. 399.
Venire in tutelam alicujus. Brut. p 575.
Patrocinium suscipere. orat. ad Brut. p. 657.
In alicujus fide, & clientelâ esse pro Sex. Rosc. p. 69.
Se in fidem & clientelam alicujus conferre Pro Sex. Rosc. p. 73.
In alicujus tutelam venire. pro Qu. Roscio p. 97.
Aliquem tutorem liberis adscribere. pro Aul. Clu p. 16.
Sic in vestram accipiatis fidem, ut humanitate vestrâ levatus potius, quàm acerbitate violatus esse videatur. pro Arch. Poet. p. 387.
Liberos in fidem recipere. In orat. ante exil p. 366.
Is meam salutem, atque vitam suâ benevolentiâ, præsidio, custodiaque texit. pro Cn. Planc. p. 491.
Nullas sibi ille, neque contentiones, neque inimicitias, neque vitæ dimicationes, nec pro Repub. nec pro me defugiendas putavit. pro Cn. Planc. p. 527.
Vt me totum tuendum suscipias. Ep. Att. l. 11. p. 334.
Vulcani item primus cœlo natus, ex quo Minerva Apollinem eum, cujus in tutelâ Athenas antiqui historici esse voluerunt. de Nat Deorum. l. 3. p. 238.
Nos tutores misimus regibus. de fin l. 5 p. 279.

Quis

Qui tutari debent, desertos esse patiuntur. Off l. 1 p. 11.
Is mortuus prius, quàm in suam tutelam venisset. in Top. p. 709.
Sartum tectumque tradam. in Ver. 6 p. 211.
Sartum, tectum, integrumque est Ibid.
Iure civili hac septa sunt pro Cæcin p. 615.
Qui orbis terræ custodiis septi sumus. Epist. Att. libro 14 p. 417.
In custodiam Ephesi tradidit Epist. Quint. Frat. libro 1 p. 592.
Cum magno numero tutorem liberis non instituit Sest 55.
Cæsarem auctoritate beneficiorum paternorum, & Rempubl cum magno periculo defendunt Phil. 11 p. 493.
Vt in custodiam civium publico obsequio traderemus curam Deorum. Symm. 1. 46
Nicagoram clarissimum virum Siciliæ fascibus functum, sub custodiam adesse jussi 2. 41.
Crocodilos in præsentiam vestram servare tentavimus. 6. 43.
In vestrum differemus adventum Ibid.
Velim tibi habeas, quæ incogitata proferimus 5. 85.
Adhibere custodiam, ne quæ fraus avarè commutet. 7. 121.

D

Damni. Jacturæ. Incommodi. Infortunij. Dispendij. Mali. Detrimenti. Nocendi. *Vide supra* Ægritudinis.

Schaden/ Vnglück/ Vbels zufügen.

M*Alo esse;* damno esse. Men 2. 3. ✠ 4.
Malo odio, & molestia esse Cur 4 2. ✠ 15.
Malo quærerem Pseud 1 2. ✠ 63 Most. 4 1. ✠ 6.
Malum esse erga aliquem. Pseud. 4 2. ✠ 4.
Malum aut damnum dare. Truc 2. 1. ✠. 17. Pœn 1. 1. ✠ 33. Bacch. 5. 2. ✠ 53 Sic *Nequam dare* Pœn 1 1. ✠ 31 34 & 3 3 ✠ 44
Nunc priusquam malum istoc addis, certum est, dicam patri Bacch 3 1. ✠. 15. Malum addere. *est, duplici malo affi cere; sicut apud Phædrum Fab.* 16 Malum addere expetit: *uti quidem ibi forte legendum ex Schedis P. Danielis.*
Qui dederit damnum aut malum. Hei vereor ne quid Andria apportet mali And 1. 1.
Magis id adeò mihi, ut incommodet. Ibidem.

Vt

Vt pro hoc malo mihi det malum. And.2 3.
Ista egreditur, nostri fundi calamitas. Eunuch 1.1.
Vide ne nimium calidum hoc sit modò Eun.2.3.
Nimia illaec licentia profectò evadet in aliquod magnum malum Adel.3.2.
Vereor ne ista fortitudo in nervum erumpat denique. Phor.2.2.
Nimirum dabit mihi hac Thais magnum malum. Eun. 3.3.
Et si mihi magnum malum scio paratum Eunuch.5 1.
Non dubium est quin mihi ex hac re magnum sit malum Eunuch.5.6.
Propter me hisce aliquid esse eventurum mali Ibid.
Ergo herus damno auctus est. Heaut.4.1 Auff den Herren ist mehr Schadens gangen.
Haud multum à me aberit infortunium. Heaut. 4.2.
Nam ... haud scit, hoc paulum lucri quantum ei damni apportet Heaut.4.4.
Tantum te venisse ad eum mali. Ad. 4. 5. Daß er in so groß Vnglück kommen ist.
Vt nunquam ulla amori vestro incidi possit calamitas. Heaut. 2.4.
Detrimentum facit. in V 204 a.
Facere damnum de Cla. 175.b.
Facere iacturam. At.196 a.
Si iactura facta est. Ep.4.5.
Habemus rationem rei familiaris tua, quam dissipari nolumus. Epist.4 r.
Et nullam potest accipere iniuriam, qua futura perpetuò sit, &c Keinen vnüberwindlichen Schaden nehmen/ *iacturam facere, qua nequeat resarciri & restitui.* Ibid.
Ne tu quidem in istis incommodis esses Ep. 6.15.
Quod declamationibus nostris cares, damni nihil facis. Ep.7.34.
... iam iam ... laudis Resp. ub commodo latabor. Epist.10.8.
Ne quid detrimenti fiat, dabitur opera à me. Ep 10.11.
Si quid Lepidus benè sentiens detrimenti cepisset. Ep.10.18.
Detrimentum accipere Ep 10 24 & 11.9.
Magnum damnum factum est in Servio Ep.10 28.
Respublica non accepisset hoc vulnus, id est, *cladem. Ne quid detrimenti Reipublica inferant, summa à nobis dabitur opera.* Epist.11.13.
In meis dramis resarciendis Ep.1.9.
Perficiam profectò, ut longi temporis usuram, quâ caruimus intermissâ nostrâ consuetudine, ... sarciam. Vsuram id est, *fructum amicitia & conversationis mutua, quâ longo tempore caruimus* Ep. 3 1.
Nunc quod ... dedi, quod Trebonij morte amisimus, id consequi & reficere volo Ep.12 14.
M... suis detrimentum pati. 1.25. Symmach.
Habere ... incommodum periculi instar. 1. 48.
... rimen alicui movere 2.1.
Ex ... patria incommodis ociaris. 2.7.
Graviter ferre adversa Ibid.
Non te exhaurit, quod loqueris mentem principis. 2.8.
Ne ... Editio ..., si quid redundasset, abscederet. 2.46.

Morde-

Cicero.

Eæ res à me minimi putabantur, in meæ domus restituendis. 1.9. In dem fandte ich mich meines Schadens nicht zum wenigsten erholen.

Maximam fugere infamiam. 1.1

Fratrum fraternis flagitiis, sororiis stupris, omni inaudita libidine infamis pro Sextio o.iij.p.6

Quot oppido multas familias totas, in perpetuum infames, tuis stupris, flagitiisque fecisti. verrina sexta p. 7.

Debiti. *Vide etiam supra* Aeris alieni : *& infra* Solvendi.

Schuld/ Bezahlen/ Abdrucken/ Bürgschafft.

Est animi ingenui, cui multum debeas, eidem plurimùm velle debere. Ep. 2.4.

Nunc me scito tantum habere æris alieni. Ep. 5.6.

Omne meum consilium, operam studium vel me existimes tibi tuisque liberis esse debitum. Ep. 6 1.

Maximum æs alienum amplissimorum virorum. Ep 7.3.

Hæc enim duo signa putarem mihi æs alienum attulisse. Epist. 7.24.

Quem vitam mihi debere putarem Ep.8 13.

Tantum abest, ut mea rei familiaris liberum sit quicquam, ut meos jam omnes amicos ære alieno obstrinxerim. In Bürgschafft stecken Ep 10 11

Tantum me tibi debere existimo, quantum persolvere difficile est. Epistol. 11 11

Semper si in animo habui, te in meo ære esse, id est, *meum esse* Ep.13.63.

Multi anni sunt, cùm ille in ære meo est, & à me diligitur Ep.15.14.

Debilitandi. Frangendi. Labefactandi. *Vide supra* Corrumpendi.

Schwach/ Verstören/ Hernieder reissen/ Zerbrechen.

Ipsa die, quâ debilitantur cogitationes, &c. Ep.1.6.

In se fractam illam, & debilitatam vim suam contulit. Ep.1.9.

Proculsa, & prostrata fœdissimo bello jacent omnia. Epist. 44.

Omnes provinciæ conquassatæ sunt. Epist. 4 5.

Victi sumus, aut si vinci dignitas non potest fracti certè, & abjecti, id est, *debilitati, & in contemptum adducti.* Epist.4 7.

Ipse pari fortunâ abjectus, aliorum opibus casus meos sustentabam Epistol 4.13.

Ita sunt omnia debilitata, & jam propè extincta, id est, *propemodum desperata*, So schwach vnd vnbesserlich lässt sich alles ansehen. Epistol 2.4.

Quæ cogitatio vi tempestatum, & calamitatum, erat aliquantum labefactata, atque convulsa. Epist. 5 13.

Nullum reponens membrum Reipubl. quod non fractum debilitatumve sit. Ibid.

Plurimi sunt testes conjunctione frangi senatûs opes. Epistol 6.6.

Tot mæsi tum victum tum fractum studium scribendi. Epist 6.7.

Vincebatur fortuna ipsa, debilitata gratia nostra Epist. 6.12.

Ego belli mihi finem feci, nec putavi, cùm integri pares non fuissemus, fractos superiores fore. Ep. 7.3.

Nosti Marcellum quàm tardus, & parum efficax sit. Schwach vnd vnvermögent. Ep 8 11.

Senatus languens, & defessus Ep 10 28.

Quò facilius eorum etiam animi, qui alieni essent ab imperio nostro, frangerentur Gezwungen würden Ibid.

Respub. imminuta, & debilitata 15.15.

Declinandi. Effugiendi. Subterfugiendi. Vitandi.

Entfliehen/ Meyden/ Vmbgehen.

Effugi ejus offensionem. Ep 4.4 & 9 6.

Vt Curio ratione, & insidijs usus videretur, in evitando eorum consilia, &c Epist 8.4.

Periculo am & gravem dimicationem evitare Ep 8 5.

Videor sperare debere, si te viderim, & ea quæ premant, & ea quæ impendeant me facilè transiturum Ep. 9.1.

Vitemus oculos hominum, si linguas minus facilè possumus. Ep. 9.2.

Si ille evitaverit hoc periculum, &c. Ep 9.9.

Incidit in ea ipsa mala, quæ summo studio vitaverat. Epist 9 13.

Si ipse à certaminibus belli tam necessarij me removissem. Epist. 10.18.

Magno cum dolore parricidarum elapsus sum Ep. 10.23.

Nec periculum est ullum, quod pro libertate aut refugium, aut deprecer. Ep. 10 31.

Nullum neque periculum, neque laborem Reipub. denegare, id est, *declinare*. Ep.12..2.

Syllani temporis acerbitatem subterfugerunt Ep.13.4.

Avjus à castris fugit omne negotium Ep.13 30.

N·qui

Neque ullum periculum tantum, putavi, quod subterfugere mallem. &c. Ep. 15.1.

Decori, Decet. Convenit. Officij. *Vide etiam* Ornamenti.

Es gezjembt sich. Steht wohl an.

F*ictu ut te decet, cum istuc, quod postulo, impetro cum gratiâ.* Andr. 2.5.

Itane est verum? stehet das auch einem Bidermann an? Andr.

Mihi videre præter ætatem tuam facere, & præter quàm res te adhortatur tua. Heaut. 1.1.

Vt vobis decet Adelph. 3.5.

Nobis decet. Adelph. 5.8

Tuis factis dignum feceris. Phorm 2.2.

Quâ cum obsecutus mihi fecisti ut decuerat. Hecyr. 4.4.

Eum ludibrio haberi non honestum est mihi. Hecyr. 1.2.

Hæc non convenit penes deos esse negare. de N. 41 b.

Verbis his malis mederi convenit pro S.R. 44 a.

Quo ex C confestim interfectum se esse Catilina convenit. in C 98.a.

Illecone ad Prætorem ire convenit? pro Qu. 8.b.

Quid tandem C Rabirium facere convenit? pro R. 95.a.

Tres convenit habere res narrationem. ad Her. 3 a.

In hac re exerceri convenit ibid.

Vltro me minus deceat uti, non intelligo. Ep. 2.3.

Ea potius reminiscere, quæ digna tuâ personâ sunt. Ep. 4.5.

Quæ non aliena esse ducerem à dignitate. Ep. 4.7.

Natus ad agendum semper aliquid dignum viro. Ep. 4.3.

Quid sit forti & sapienti homine dignum ibid.

Complures Consules dicti, quorum nemo consularis habitus, nisi qui animo exstitit in Rempub consulari, id est, *optimo, & consule digno.* Epistol. 10 6.

Non decet, aut convenit nobis. Ep 11.13.

Vt omnes adhibeam machinas. Ep Brut 4.p.566.

Si omnem tuam mentem, curam, cogitationem & excellentem omnibus in rebus cupiditatem incitaris. Ep Qu Fr.l.1 p 560.

Omne suum studium in doctrinâ, ac sapientiâ collocassent. Ep. Qu Fr 1.lib.1. p 579.

Quis verò opifex præter naturam, quâ nihil potest esse callidius, tantam solertiam pers. qui potuisset in sensibus? de Nat. Deor. l.2 p.107.

In omni re fugiendâ talis est solertia 1.Off p 16.

Adhibent agendi cogitandiq; solertiam Ibid 62.

Quàm id rectè faciam, viderint sapientes de Am.97.a

Sed de hoc tu videris. Att.274.a

Sed hoc fortuna viderit, quoniam consilio uti non licet Att.94.a

Sed de illa ambulatione fors viderit, aut si quis est, qui curet Deus At.60.a

Quid mihi cum ista summa sanctimonia? viderint, inquit, ista officia boni viri Pro Q.10 a

Quæ ars, quàm sit facilis, illi viderint, qui, &c. deinde etiam tu videris de O. 106 b

Quàm sit simile istud, tu videris. de N. 61 b

Quid concupiscas, tu videris: quid concupiveris, certè habebis in A 201 a

Onera contentis corporibus facilius feruntur, remissis opprimuntur. Tuscul 187. a

Magnum onus, sed dignum, in quo omnes nervos ætatis industriæq; meæ contenderem in Verr.72.b

Te rogo, ut omnes tuos nervos in eo contendas, ne quid mihi ad hanc provinciam temporis prorogetur Ep 25.b

Contendit omnes nervos Chrysippus, ut persuadeat &c. de Fat.p.282.

De qua intercessione, ut arbitror, isti ipsi qui mirantur, etiam atq; etiam, quid liceat considerabant. Pro Pomp 15.a

Vide modo, etiam atq; etiam considera in Verr.62.a

Tu quemadmodum existimes, vide etiam atq; etiam. Ibid.60.b

Etiam atq; etiam te hortor Att.131 a

Te vehementer etiam atq; etiam rogo Q Fr.301.b

Etiam atq; etiam puto Ep 81.a

Etiam atque etiam siæ vertere, &c.133.b

Diligenter etiam atque etiam facere aliquid. de D.81.a

Existimabam multum tibi in iis tuendis operam esse ponendam. Ep.Qu.Fr.l. 1 p.580.

Nec mediocrem à primo tempore ætatis in eo studio operam, curamq; consumsimus. de Nat Deor l.1.p.5.

Operam nostram à populari cœtu removemus. Acad.l.2 p.6.

Id summo studio curaq; conquisivimus Ibid.8.

Nos studium exquirendi defatigati relinquimus. Ibid 7.

Dedi operam diligentius. Acad.l.2 p.9.

Multum in eo fui. Ibidem.

Multos annos operam dedit. Ibid.12.

Cu-

Curam & diligentiam adhibere non mediocrem. Acad.l.2.p.24.
Sed elatus studio, vereor ne longior fuerim. de Nat. Deor. l.1.p.24.
Maiore opus est arte, vel diligentiâ. Acad l.2.p.26.
Ardere studio reperiendi veri. Ibid.35.
Multam operam ponendam in eo non arbitrantur. de Fin.l.1.p.96.
Quis est, qui aliena modum statuit industriae? Ibid.97.
Non ab industriâ deterret. Ibid.
Curam operamq; in re aliquâ ponere Q. Tus.l.5 p.450.
Et hanc quidem primum a te exigam operam de Fin.l.4.p.347.
Suo quisq; studio maximè ducitur. de Fin l.5.p.249.
Hoc reptoris est adhibentis diligentiam non insani. de Div l.2.p.257.
In maximis philosophiae partibus operam plurimum consumserunt. de Inv.lib 2. p 200.
In eâ solùm illi voluerunt elaborare. de Or.l.1.p.283.
Qui ad Rempublic moderandam usum, & scientiam, & studium suum contulisset. Ibid.325.
Officii rationem, atq; existimationis duci convenit. Pro Q.9.b
Officii rationem in omni vitâ, non commodi esse ducendam Pro Sest. 7.b
Duxi meam meam rationem. Att.118 a.
Debere eum aiebas suam quoq; rationem ducere, multa sibi opus esse. in Verr. 102.a
Non ullius rationem sui commodi ducit. Pro S.R.40.a
Ubi etiam de industriâ id faciendum fuit. Or.211.a. Locutio vero haec, *de industriâ aliquid facere*, est quod alii suae linguae similitudine dicunt, *ex proposito*, aut *de proposito aliquid facere*. Sic enim Graeci loquuntur, ἐκ τῆς [illegible] Latini vero *de industriâ, studio aliquid facere*. Gallicè, *de propos deliberé*. Contrarium ei est, *casu, ultrò, suâ sponte aliquid fieri.*
Etiam nihil est factum de industriâ. Or.212.b
A[illegible] numerum oratorium efficiunt, & eum sine industriâ. Orat.211.a
Neque verbum ita traiiceat, ut id de industriâ factum esse videatur. Orat. 220 a
Bacillum incurvatum de industriâ. de Fin 71.b
Iniuriae quae nocendi causâ de industriâ inferuntur. Off.5.b
Erat in L. Crasso multus lepos, maior etiam, magisq; de industriâ in C. Caesare L. filio Off.22.a
Exilitatem de industriâ consequi. de Cla.191.a
Incumbite in caussam Quirites, ut facitis. in A.193.b
Nunc totâ mente incumbe ad hanc curam. Att.258.a
Incumbe toto animo & studio omni in eam rationem, qua adhuc usus es. Fr. 295.a
Ut in Remp. omni cogitatione curaq; incumberes. Ep.143 b
Caius in cupiditatem te auctore incubuit, &c Att.75.a
Amabo te, incumbe in eam rem. Att.77 a

Quamobrem pergite, vt facitis, adolescentes, & in id studium in quo estis incumbite. de Orat. 87. b
Quamobrem mi Plance, incumbe toto pectore ad laudem. Ep. 149 b
Pompeius ad voluntatem perferendæ legis incubuerat. Att. 18. b
Incumbimus, ô noster Tite, ad studia Att. 52. a
M. Cato incumbens ad illius perniciem Pro Mur. 135. a
Ad quæ recuperanda per fortunas incumbe. Att 19. a
Qui non omni studio, virtute, auctoritate incubuerit ad Rempub conseruandam Pro Syl. 287 a
Quare P C. incumbite ad salutem reipub. circumspicite omnes procellas, quæ &c in C. 118 b
Idem volunt omnes ordines, eodem incumbunt municipia. in Att. 208. b
Hæc doce, hæc profer, huc incumbe. Pro Planc. 268. a
Facie tu id quidem & eo maximè incumbis. in Att 235. b
Vt eos qui audiunt, quocunque incubuerint, possit impellere. de Orat 147. b
Ego semper otio studij in Ac. 16. a
Cum fere sentiunt, frustrà se aut pecunia studuisse, aut imperiis, aut opibus, aut gloria de Fin 61 a
Cælius studuit preturæ. Pro Cæl 42 b
Scire igitur studeo, quid egeritis. Att. 210 a
Studeo ex [illegible] *exaudire* Top. 220 b
Studeo facere aliquid Pro S. R. 42. b
Ars demonstrat vbi sit illud, quod studeas inuenire. de Or 122. a
Ego vero, inquit istis obsequi studeo. Ibid. 93. b
Quos ego non tam vlcisci studeo, quàm sanare I. C 108 a
Gradus tuos, & quasi processus dicendi studeo cognoscere. de Cla 86. a
Nostri imperatores ex hac unâ re maximam laudem capere student. Offic 38 a
Simul operam suam esse pollicitum illis si posset inter eos conuenire. de Leg I. 1. p. 314.
Multam operam amici frustrà consumsi. Qu Tusc. l. 1. p. 338.
Adhibere curationem Qu. Tusc. lib. 3 pag 377.
Si abs te adhibetur diligentia. de Pet. Consf. p. 396.
Se operam suam, quod non contra officium rogaretur, polliceri solere omnibus impartireq; ijs, apud quos optimè poni arbitraretur. Ibid. 401.
Vt vti liceat operâ alterius, quam qui utuntur. Ibid
Planè sic contende omnibus neruis ac facultatibus, ut adipiscamur, quod petimus. Ibid. 404.
Hoc loco nimium operæ consumitur à Stoicis. Q Tusc l 4. p. 422.
Qui se dicant in Græcis legendis operam malle consumere. Ibid.
Affert ancipitem curam cogitandi. Off 1. p 7.
Adhibebit ad considerandas res & tempus & diligentiam. Ibid. 10.
Quid nimis magnum studium, multamq; operam in res obscuras, atq; difficiles conferunt. Ibid. 10.

Quid

Quod in rebus honestis, & cogitatione dignis opera curaque ponitur. ibidem.

Quadam cura adhibenda est. 1. offic. p 21.

Plus quam in his opera studiique ponendum. ibid.

Excitanda est animadversio, & diligentia. Off. p. 41.

Adhibenda erit cura, meditatio, diligentia. 1 Off p 46.

Multo ejus rei cura major adhibenda, ut constare in vita perpetuitate possimus nobismet ipsis 1 Offic. p. 48.

Omni ratione curandum est Ibid.

Nihil de alio inquirere, minimèque in alienâ esse Republ. curiosum. 1. Offic. p. 50.

Adhibenda dignitatis commoditatisque diligentia. 1 Offic. p. 55.

Adhibenda est cura laxitatis Off. l 1. p. 55.

Neve major cura, & opera suscipiatur, quàm causa postulat. 1 off. p. 56.

Mirenturque in eâ me tantum opera & temporis ponere. 2. Off. p. 64.

Sed etiam ad scribendi studium excitaverunt. 2. off p. 64.

In agendo plus quàm in scribendo operæ ponerimus. 2. officiorum p. 65.

Latissimè eorum manat industria 2. off p 92.

Neque unquam in suo studio, atque opere cessavit de senect. p. 153.

Mihi autem non minori cura est. de Amic p 200.

Satis superque esse sibi suarumque cuique rerum curam. Ibid.

Ut eam diligentiam adhiberemus in amicitiis comparandis. de Amicit. pag. 206.

Virtuti opera danda est: de Amic. p. 214.

Ingens illum cura occupavit. Cat cap. 46.

Si hominibus bonarum rerum tanta cura esset, quanto studio aliena petunt. Jug cap. 1.

Cura ægrum animum cepit. Jug cap. 71.

In easdem solicitudines ipse venies, in quibus nos consedisse audies. 2. 16.

Hæc animum à solicitudine abducerent. 4. 3.

Non intelligis duplicari solicitudines, quas elevare tua te prudentia postulat. 5 14.

Solicitum te habet cogitatio, tum officii tui, tum etiam periculi mei. 7. 3.

Gravem curam suscipere, vehementer de aliquo solicitum esse. 12. 12. Cassius.

Mea maxima cura est, non de mea quidem vita, cui satisfeci: sed me patria solicitat. 10. 1. Vide lib. 16 Ep st. 2. 8 13. 20.

Subvenire alicujus solicitudini. 2 6.

Animum à minori cura, ad summum livorem traducere. 1. 5.

Aliquem nulla propria molestia perfungi 5. 12.

Oblectabar me hac specula, Dolabellam meum, fore ab iis molestiis (id est, ære alieno) quas liberalitate sua contraxerat liberum 2 16.

Molestiam ex pernicie Reipub. trahere. 4 3.

Hæc tibi magna ad levandas molestias esse debent. 4. 3

Rationibus aliquem à molestiis abducere. 4. 15.

Al quem in molestiis non diutius futurum. eodem.
Ab omnibus quantum potero, molestiis & angoribus me abducam. 5.13.
Molestiam quàm levissimè ferre 5 18.
Hac in re molestius est ferendum quam tibi. Epist.1. ad Q. Frat.
Est omnino difficile, non graviter ferre, eodem.
Nox diei jungitur ad laborem. 1 3.
Tam selertis eloquij esse munificus. 1. 4.
Difficile factu est. Ibid.
Quibus summa cautio est officij prosequendi. 1. 5.
Opera est 1. 8. Et 1. 11.
Magnum in adibus nostra cura promovit. 1. 12.
Tabellarius vigiliarum defessus adstabat. 1.13.
Exprobare assiduitatis operam. 1.18.
Intende his rebus 1. 18.
Illud orare impensius convenit, tanta ut animo tuo scribendi cura sit. 1 30.
Plenum laboris negocium gere. 1.34.
Antiqua mihi fuit instaurandi officij diligentia. 1.35.
Processus tuos in meo are duco, quando juxtà magna cura sum tibi, atque cùm max mi fuit. 1.37.
Præsentium diligens. 1.38.
Perseverare diligentiam 1 41.
Mihi summa curatio est. 1. 43.
Cùm familiaris mei Trygetii filio pratorio candidato, actionis operam spondissem. 1. 44.
Mihi talium opinionum, quæ sine auctore prodeunt, nulla curatio. 1. 49.
De hoc non laboro 1. 30.
Tua pro me cura praponderat. 1. 64.
Sollicitudini tua omnia vendicas. Ibid.
Curarum vacuus 2 4
Publicis curis districtum esse. 3 36.
Eo me secura fama, curis quas de tegerebam solvit. 3. 45.
Voluptatem cura sequuntur. 4 14.
Mox pij metus brevem gratiam fugant Ibid.
Actus pernox & perditus tibi cura habes. 1. 53.
Superest, ut istiusmodi officiis frequentem operam digneris impendere. 1. 54.
Debitam operam solve principibus 1 58.
Rationem meritis alicujus habere Ibid.
Mihi hac opera desinenda est 1. 63.
Nisi tristitia temporum Clementis curam movisset. 1. 64.
Eam arripite diligentiam, quam de nobis mutuò flagitatis. 1. 65.
Recipere curam imperialis domûs. 1. 66.
Legare alicui curam. 1 68.
Commodare alicui voluntariam operam 1. 69.
Quibus impendiò cura est. 1. 70.
Nihil negotium est 1 75.

Qui

Custo-

Custodiendi. Servandi. Tutelæ. *Vide etiam* Defendendi.

Verwahren/ Schützen/ Beschirmen/ Behalten/ In Verwahrnuß nehmen/ Auffheben/ Sicher halten.

Vt summâ aliquid servare. Aul. arg. ℣. 2.
In tuam custodiam me, & meas opes trado Most. 2 1. ℣. 59.
Ecquis tutelam huic januæ gerit? Truc. 2. 1. ℣. 43.
Nunc demum animus in tuto est loco. Pseud. 4. 5. ℣. 1.
Experiar fores an cubiti, an pedes plus valeant. Stich. 2. 2 ℣. 40.
In clientelam suipte imprudens patris devenit Rud. arg ℣. 4.
Sedete hîc modò, ego vos hinc tamen tutabo. Ruden. 3. 3. ℣ 29.
Ego vos defensabo Rud 3 3 ℣ 2.
Nos in custodelam tuam ut recipias, & tutêre. Ruden 3. 3 ℣. 34.
Neque servandum quicquam tibi dare ausim Eunuch 5. 2 ℣. 64.
Patri se commendavit in clientelam, & fidem: nobis se dedit. Eun. 5. 9. ℣. 9.
Serva hæc bona nobis. Eun. 5. 9 ℣ 19.
Muniit meas rationes bonis legibus. ad Heren. libro 4 p. 119.
Pupillus autem antè mortuus est, quàm in suam tutelam venerit. de Inven. l. 2. p 122.
In tutelam alicujus venire. de Inv. l. 2. p 247.
Qui tibi in tutelam est traditus. de orat l. 2. p. 399.
Venire in tutelam alicujus. Brut. p 575.
Patrocinium suscipere orat. ad Brut. p. 657.
In alicujus fide, & clientelâ esse pro Sex. Rosc p. 69.
Se in fidem & clientelam alicujus conferre Pro Sex. Rosc. p. 73.
In alicuius tutelam venire. pro Qu. Roscio p. 97.
Aliquem tutorem liberis adscribere. pro Aul. Clu p. 16.
Sic in vestram accipiatis fidem, ut humanitate vestrâ levatus potius, quàm acerbitate violatus esse videatur. pro Arch. Poet. p. 387.
Liberos in fidem recipere In orat. ante exil p. 366.
Is meam salutem, atque vitam suâ benevolentiâ, præsidio, custodiaque texit. pro Cn. Planc. p. 491.
Nullas sibi ille, neque contentiones, neque inimicitias, neque vitæ dimicationes, nec pro Repub. nec pro me defugiendas putavit. pro Cn. Planc. p. 527.
Vt me totum tuendum suscipias. Ep. Att. l. 11. p. 334.
Vulcanus item primus cœlo natus, ex quo Minerva Apollinem eum, cujus in tutelâ Athenas antiqui historici esse voluerunt. de Nat Deorum. l. 3. p. 338.
Nos tutores misimus regibus. de fin. l. 5 p. 279.

Quis

Qui tutari debent, desertos esse patiuntur. Off l. 1 p 11.
Is mortuus prius, quàm in suam tutelam venisset. in Top. p. 709.
Sartum tectumque tradam. in Ver. 6 p 211.
Sartum, tectum, integrumque est Ibid.
Iure civili hæc septa sunt pro Cæcin p 615.
Qui orbis terræ custodiæ septi sumus. Epist. Att. libro 14 p 417.
In custodiam Ephesi tradidit Epist. Quint. Frat. libro 1 p 591.
Cum magno numero tutorem liberis non instituit Sest 55.
Cæsarem auctoritate beneficiorum paternorum. & Rempubl cum magno periculo defendunt Phil. 11 p. 493.
Vt in custodiam civium publico obsequio traderemus curam Deorum. Symm. 1. 46
Nicag ram clarissimum virum Siciliæ fascibus functum, sub custodiam adesse jussi 2. 41.
Crocodiles in præsentiam vestram servare tentavimus. 6. 43.
In vestrum differemus adventum Ibid.
Velim tibi habeas, quæ incogitata proferimus 5. 85.
Adhibere custodiam, ne quis fraus avarè commutet. 7. 121.

D

Damni. Jacturæ. Incommodi. Infortunij. Dispendij. Mali. Detrimenti. Nocendi. *Vide supra* Ægritudinis.

Schaden/ Vnglück/ Vbels zufügen.

M*Alo esse*; damno esse. Men 2.3.✠.4.
Malo odio. & molestiæ esse Cur 4 2 ✠ 15.
Malo quærerem Pseud 1 2 ✠ 63 Most. 4 1 ✠ 6.
Malum esse erga aliquem. Pseud. 4 3 ✠ 4.
Malum aut damnum dare. Truc 2.1.✠.17 Pœn 1.1 ✠ 33. Bacch. 5.2.✠.53. Sic *Nequam dare* Pœn 1 1.✠ 31 34 & 3 3 ✠ 44
Nunc priusquam malum istoc addis, certum est, dicam patri Bacch 3 1.✠. 15. Malum addere. *est, duplici malo afficere; sicut apud Phadrum Fab.* 16 Malum addere expetit: *uti quidem mihi forte legendum ex Schedis P. Danielis.*
Qui dederit damnum aut malum. Hei vereor ne quid Andria apportet mali And 1.1.
Magis id adeò mihi ut incommodet. Ibidem.

Vt pro hoc malo mihi det malum. And. 2. 3.
Ista egreditur, nostri fundi calamitas. Eunuch. 1. 1.
Vide ne nimium calidum hoc sit modo Eun. 2. 3.
Nimia illaec licentia profecto evadet in aliquod magnum malum Adel. 3. 2.
Vereor, ne ista fortitudo in nervum erumpat denique. Phor. 2. 2.
Nimirum dabit mihi haec Thais magnum malum Eun. 3. 3.
Est mihi magnum malum scio paratum Eunuch. 5. 1.
Non dubium est quin mihi ex hac re magnum sit malum Eunuch. 5. 6.
Propter me hisce aliquid esse eventurum mali Ibid.
Ergo herus damno auctus est. Heaut. 4. 1. Auff den Herren ist mehr Schadens gangen.
Haut mul[t]um à me aberit infortunium. Heaut. 4. 2.
Ne illi haud scis, hoc paulum lucri quantum ei damni appertet Heaut. 4. 4.
Tantum devenisse ad eum mali. Ad. 4. 5. Daß er in so groß Vnglück kommen ist.
Et nunquam ulla amori vestro incidi possit calamitas. Heaut. 2. 4.
Detrimentum facere. in V 204 a.
Facere damnum de Cla. 175. b.
Facere iacturam. At. 196 a.
Strictura facta est Ep. 4. 5.
Habemus rationem rei familiaris tua, quam dissipari nolumus. Epist. 4 r.
Esse nullam potest acc pere injuriam, qua futura perpetuo sit, &c Keinen vnüberwindlichen Schaden nehmen, *jacturam facere, qua nequeat resarciri, & restitui*. Ibid.
Ne tu quidem in istis incommodis esses Ep. 6. 15.
Quod declamationibus nost. is cares, damni nihil facis. Ep. 7. 34.
Ita tam so m. e laudis Rei sub commodo latabor Epist. 10. 8.
Ne quid detrimenti fiat, dabitur opera à me. Ep 10. 11.
Si quid Lepidus benè sentiens detrimenti cepisset. Ep. 10. 18.
Detrimentum accipere Ep 10 24 & 11. 9.
Magnum damnum factum est in Servio Ep. 10 28.
Respublica non accepisset hoc vulnus, id est, *cladem*. *Ne quid detrimenti Reipublica inungant, summa à nobis dabitur opera*. Epist. 11. 13.
Id meo dramno resarciendo. Ep. 1. 9.
Perficiam profectò, ut longi temporis usuram, quâ caruimus intermissâ nostrâ consuetudine, hoc farciam. Vsuram id est, *fructum amicitiæ & conversationis mutua, quâ longo tempore caruimus*. Ep. 3. 1.
Nunc quod ... uffio dedi, quod Trebonij morte amisimus, id consequi & referre velo Ep 12 14.
Malitis sui detrimentum pati. 1. 25. Symmach.
Habere alterius incommodum periculi instar. 1. 48.
Detrimentum alicui movere 2. 1.
Ex ... patria incommoda ociaris. 2. 7.
Graviter ferre adversa Ibid.
Non te exhauris, quod loqueris mentem principis. 2. 8.
Ne vostra Editio ... si quid redundasset, abscederet. 2. 46.

Cicero.

Ea res à me minimi putabantur, in meis d. mnis resarc'endis. 1.9. In dem köndte ich mich meines Schadens nicht zum wenigsten erholen.

... nem fugere infamiam. 1.1

... fraternis flagitiis, sororiis stupris, omni inaudita libidine infamis pro Sex. 10. o.113. p.6.

Quot in oppido multas familias totas, in perpetuum infames, tuis stupris, flagigitiisque fecisti. verrina sexta p. 7.

Debiti. *Vide etiam supra* Aeris alieni: *& infra* Solvendi.

Schuld/Bezahlen/Abdrucken/Bürgschafft.

E*st animi ingenui, cui multum debeas, eidem plurimùm velle debere.* Ep. 25

... ne scito tantum habere aris alieni Ep. 5.6.

... meum consilium, operam, studium vel m. existimes tibi tuisque liberis ... debitum. Ep. 61.

... mum as alienum amplissimorum virorum. Ep 7.3.

Hac enim duo signa putarem mihi as alienum attulisse. Epist. 7.24.

... m vitam mihi debere putarem Ep.8 11.

... tum abest, ut mea res familiaris liberum sit qu cquam, ut meos jam omnes ... tecos are alieno obstrinxerim. In Bürgschafft stecken Ep 10 11

Tantum me tibi debere existimo, quantum persolvere difficile est. Epistol. 11 11

Semper si in animo habui, te in meo are esse, id est, *meum esse* Ep.13.63.

Mul.i anni sunt, cùm ille in are meo est, & à me diligitur Ep.15.14.

Debilitandi. Frangendi. Labefactandi. *Vide supra* Corrumpendi.

Schwach/Verstören/Hernieder reissen/Zerbrechen.

I*Psa die, quâ debilitantur cogitationes, &c.* Ep.1.6.

In te fractam illam, & debilitatam vim suam contulit. Ep.1.9.

Perculsa, & prostrata foedissimo bello jacent omnia. Epist. 44.

Omnes provincia conquassata sunt. Epist. 45.

... m ... aut si vinci dignitas non potest fracti certè, & abjecti, id est, *debilitati, & in contemtum adducti.* Epist.47.

Ipse pari fortunâ abjectus, aliorum opibus casus mites sustentabam Epistol. 4. 13.

Ita sunt omnia debilitata, & jam propè extincta, id est, *propemodum desperata*, So schwach vnd vnbesserlich lässt sich alles ansehen. Epistol. 2. 4.

Quæ cogitatio vi tempestatum, & calamitatum, erat aliquantum labefactata, atque convulsa. Epist. 5 13.

Nullum reponens membrum Reipubl. quod non fractum debilitatumve sit. Ibid.

Plurimi sunt testes conjunctione frangi senatûs opes. Epistol 6. 6.

Tot malis tum victum tum fractum studium scribendi. Epist 6.7.

Vincebatur fortuna ipsa, debilitata gratia nostra Epist. 6 12.

Ego belli mihi finem feci, nec putavi, cùm integri pares non fuissimus, fractos superiores fore. Ep. 7.3.

Nosti Marcellum quàm tardus, & parum efficax sit. Schwach vnd vnvermögent. Ep 8 11.

Senatus languens, & defessus Ep. 10 18

Quò facilius eorum etiam animi, qui alieni essent ab imperio nostro, frangerentur Gezwungen würden Ibid.

Respub. imminuta, & debilitata 15. 15.

Declinandi. Effugiendi. Subterfugiendi. Vitandi.

Entfliehen / Meyden / Vmbgehen.

E*Ffugi ejus offensionem.* Ep. 4 4 & 9 6.

Vt Curiæ ratione, & insidijs usus videatur, in evitandis eorum consiliis, &c Epist 8. 4.

Periculosam & gravem dimicationem evitare Ep 8 5.

Videor sperare debere, si te viderim, & ea quæ premant, & ea quæ impendeant, me facilè transiturum. Ep. 9.1.

Vitemus oculos hominum, si linguas minus facilè possumus. Ep. 9. 2.

Si ille evitaverit hoc periculum, &c. Ep 9. 9.

Incidit in ea ipsa mala, quæ summo studio vitaverat Epist 9 13.

Si ipse à certaminibus belli tam necessarij me removissem. Epist 10.18.

Magno cum dolore parricidarum elapsus sum Ep. 10. 23.

Nec periculum est ullum, quod pro libertate aut refugium, aut deprecer. Ep. 10 31.

Nullum neque periculum, neque laborem Reipub. denegare, id est, *declinare*. Ep. 12. 2.

Syllani temporis acerbitatem subterfugerunt Ep. 13. 4.

Abjuis à castris, fugit omne negotium Ep. 13 30.

Neque ullum periculum tantum putavi, quod subterfugere mallem.&c. Ep. 15.1.

Decori, Decet. Convenit. Officij. *Vide etiam* Ornamenti.

Es geziembt sich. Steht wohl an.

F*acis ut te decet, cùm istuc, quod postulo, impetro cum gratiâ.* Andr. 2.5.
Iane est verum? stehet das auch einem Bidermann an? Andr.
Mihi vidére præter ætatem tuam facere, & præter quàm res te adhortatur tua. Heaut. 1.1.
Vt vobis decet Adelph. 3 5.
Nobis decet. Adelph 5 8
Tuo factis dignum feceris. Phorm 2.2.
Quæ tùm obsecutus mihi fecisti ut decuerat. Hecyr. 4.4.
Eam ludibrio haberi non honestum est mihi. Hecyr. 1.2.
Hac non convenit penes deos esse negare. de N. 41 b.
Verbis his malis mederi convenit pro S.R. 44 a.
Quæ ex SC confestim interfectum se esse Catilina convenit. in C 98.a.
Illicone ad Prætorem ire convenit? pro Qu. 8.b.
Quid tandem C Rabirium facere convenit? pro R. 95.a.
Tres convenit habere res narrationem. ad Her. 3 a.
In hac re exerceri convenit ibid.
Vltro me minus deceat uti, non intelligo. Ep. 2.3.
Ea potiùs reminiscere, quæ digna tuâ personâ sunt. Ep. 4.5.
Quæ non aliena esse ducerem à dignitate. Ep. 4.7.
Natus ad agendum semper aliquid dignum viro. Ep. 4.3.
Quid sit fortis & sapientis homine dignum ibid.
Complures Consules dicti, quorum nemo consularis habitus, nisi qui animo extitit in Rempub consulari, id est, *optimo, & consule digno.* Epistol. 10.6.
Non decet, aut convenit nobis. Ep 11.13.

Decreti. *Vide* Instituti.

Dedecoris. Probri. Infamiæ. Turpitudinis. Maculæ. Nævi. Ignominiæ.

Schandt/ Spott/ Hohn/ Nachtheyl/ Schandfleck.

C*Avit, ne unquam infamiæ ea res sibi esset.* Andr. 2 6.
Propter quam in summa infamia sum Heaut. 2 2.
Famæ minus temperans Phorm. 1 5.
Tua fama & gnatæ vita in dubium veniet : id est, *periclitabitur.* Adelph 3. 2.
Tamen hanc habere uxorem studet cum summo probro. Andr 5 3.
Dedecoru pleniorem herum factam tuum quàm magno vento plenum est undarum mare. Mil. 2 6 ℣ 32.33.
Nemo id probro ducit Alcmena Amph 1 1 ℣ 31.
Quòd illi maledictum vehemens existimem And. Prol. ℣ 17.
Quia adolescentem nobilitas flagitiis. Eun. 5. 7. ℣ 20.
Ipsius legationis ceremoniam polluere, ignominiaque afficere. pro S. Rosc pagin. 76.
Quanta erit illa Reipub. turpitudo, quantum dedecus, quanta labes? Phil. 7 ℣. 441.
Ipsa senectus concipit dedecus. 1. Off p. 40.
Aliter ampla domus dedecori domino sæpè fit 1. Off p. 55.
Omni carere dedecore 2. Off. p. 78.
Dedecori majoribus fuisse ad Her l 1. p. 59.
Ne iste suâ turpitudine ordini honestissimo maculæ atque dedecori sit. ad Her. l 4 p. 111.
Magnum fuit, Brute, dedecus vestro generi. Brut. p 557.
In turpitudinem venire. pro Qu p. 19.
Majores summum admisére dedecus. pro Sext. Rosc p. 75.
Vos aliquot jam per annos conceptam huic ordini infamiam delere, ac tollere potestis. in Verr p 153.
Turpitudinem subire. in Verr. p. 213.
Insigni turpitudine tenetur. in Verr. p. 301.
Turpitudine affici pro Leg. Manil. p. 634.
Adolescentia turpitudo obscuritate & sordibus tuis obtegitur. Vat. 477.
Tibi eas omnia sempiternam turpitudinem inflixerunt Pis. 206.
Pompeium, & hortari, & orare, & jam liberius accusare, & monere, ut magnam infamiam fugiat, non desistimus. Ep. ad Fam. l 1. p 5.

Offensione turpitudinis moveri. de Fin l 5 p 278.
Turpitudinem à se depellere. Quæst Tusculanar. libr. 3 p 410.
Vacare turpitudine. Qu Tusc l. 3 p 411.
Ne homine quidem dignus jocus, si rerum turpitudini adhibetur verborum obscœnitas. 1. Off. 41.
In aliquam turpitudinem delati. ibid.
Turpe est enim, valdeque vitiosum in re severâ convivio dignum, aut delicatum aliquem inferre sermonem Off 1. p 57.
Prater aquum censet, qui inter dispares obsequium par requirit. 1. 1. Symmacho.
Mordere felicitatem publicam. 1. 13.
Chlamys muneri data Fulvium decolorat. 1. 21.
Nihil fieri patior, quod actuum tuorum gratiam devenustet. 1. 79.
Qui adulterem, neque honestati virginum talia in viro obsequia convenire. 2. 36.
In alieno peccato navum violata religionis attrahere 2. 54.
Potest fieri deforme esse 3 59.
Tua quoque fama pulsata est. 3 69.
Nunc est verecundia mea 4. 41.
Ne ulterius innocens domûs commentis ferialibus vilis mancipij terreatur. 4 48.
Qui omnium sermone celebrantur, & improbitatis laude conspicui sunt. 5 4.
Interea senatus fama laceratur, & infortunatis etiam crimen accessit 6 22.
Pudet dicere, qua in se optimates senatus crimina & maledicta projecerent. Ibid.
Contaminatione infamia terreri. 10. 1.
Nihil prima dissensiones vitiis humani ingenij evenére. Frag. lib. 1.

Dedicandi. Consecrandi.

Zuordnen/ Verheyligen/ Einweyhen/ Weyhen/ Zuschreiben.

M*Arcellus duo se templa dedicaturum Romæ voverat.* in Ver. 228.b.
Simulacrum Iovis dedicare. in V. 214 b.
D[illegible] um Homero dedicare. pro Dom. 237. b.
[illegible] rum, aut aram dedicare. pro Arch. 189. b.
[illegible] crare & dedicare publicè aliquem deum. de N. 41. b.
[illegible] Castoris & Pollucis in foro dedicata. pro Dom. 223. b.
[illegible] consecrare, monumentum facere, in adibus alicujus signum dedicare. Ibid.

Deditionis. *Vide* Belli.

Auffgeben / Sich geben.

Eduntque se, divina, humanaq; omnia, urbem, & liberos in deditionem, atque arbitratum Thebano populo. Amph.1.1. ṽ.101.

Unius hujus imperio, ac potestati se dediderunt. pro Leg.Man.p.641.

Potestati regis se commisit Rab.272.

Veram deditionem facere coactus est. Jug. cap.46.

Italici quorum virtute mania defensabantur confisi deditione facta propter magnitudinem populi Romani inviolatos se fore suadent Atherbali uti seq; & oppidum tradat, tantum ab eo vitam paciscatur de ceteris senatui curæ fore. Jug.cap.26.

At ille quia penes eosdem si advorsarentur cogendi potestas erat ita uti censuerant italici deditionem facit Ibid.

Sese in fidem alicujus tradere Jug. cap 62.

Præter suam liberorumque vitam omnia Metello dedere Jug. cap 47.

Pauca præsenti consilio locatus de invidia factis sui atque uti in deditionem acciperetur Jug cap. 29.

Cogere ut deditionem facerent. Jug.91.

Eos Cæsar necessariam subire deditionem, quàm prælio decertare malebat. 1.C.329.

Vercingetorix deditur: arma projiciuntur. 7.241.

In deditionem venerunt amplius millia XXXIV 127.

Arma tradere jussi, faciunt. 84.

Si se interfici nollent, arma ponere jusserunt. 10. Wolten sie nicht umb die Hälse kommen/so solten sie die Wehren niederlegen.

Crudelitas in supplicio, spem præsentis deditionis sustulit 327.

*Se victos confiteri &c.*131.

Curie omnium summa voluntate Tignium recipit. 1. C.293. Er nimpts mit aller ihrer guten Willen wieder eyn.

Hedui manus tendere, & ditionem significare, & projectis armis, mortem deprecari incipiunt. 7.214.

Cuncta earum regionum præfectura, libentissimo animo Cæsarem recipiunt 293.

Defe-

Defectûs. Vitij. Desiderandi. *Vide etiam* Destituendi.

Ein Mangel haben.

Si nihil est in parietibus, aut tecto vitij, cætera mihi probabuntur Epistol. 135. a.

Si ædes exesa corruerunt, vitiúmve fecerunt. Top 222. a.

Venditorem ejus rei, quam vendat, vitia narrare. Off. 63. a

Id igitur obvenit vitium, quod tu jam futurum esse prædixeras. in Ant. 176. a.

Qui fortunæ vitio non suo decoxisset. in Ant 169 a.

Malè conjecta falsa sunt non rerum vitio, sed interpretum inscitiâ. de D 04 b.

Vt P. [illegible] laudius, ejusque collega L. Iunius classes magnas perdiderunt, quod vitio navigassent de Divin. 86 a

Cum [illegible] solum vitium est fulmen. de Divin. 117. a.

Consules vitio creatos esse. de N 28. a.

Qui valetudinis vitio furerent, & melancholici dicerentur de D. 97 a.

C[illegible] quem ipse fecit suâ nunciatione vitiosum. in A. 196 a.

Vitio [illegible] consul)(Saluu auspicio creatus. in Ant. 176 a

Is [illegible] ne vitiosum colligeret, etiam verum sanguinem depravabat de Clar 191. a

Vitiosum [illegible] corruptum)(Purum & incorruptum. de Cla

Itaque sinistra dum non exquirimus, in dira & vitiosa incurrimus. de D. [illegible] a

Dolorem aliquem non deficere in Verr. 268 a.

[illegible] me solatia deficiunt. Ep. 51. b.

[illegible] civitas me defecit. in Verr 171. b.

[illegible] in causâ deficerent omnia. pro Font. 281. a.

Res me ipsa deficit Qu Fr. 314. b

Iam me vires deficere cœperant. de Or. 101. b.

Vox me citiùs defecerit, quàm nomina. in V. 119. b.

Iam me dies deficit. in V. 119. a.

T[illegible] herclè te citiùs, quàm oratio deficeret pro S. R. 33. a.

Crassum hic volebas imitari: [illegible] malebat Antonium: sed ab hoc vis aberat Antonij, Crassi ab illo lepos, Paulo post. sis cùm summisissent oratores, duæ res maximæ altera alteri defuit. de Or 183 a.

Cum immolare quispiam velit, tùm fieri extorum mutationem, ut aut absit aliquid, aut supersit. de Div. 15. b. 105 a.

Neque enim est quicquam aliud præter mundum, cui nihil absit, quodque undique aptum, perfectum, expletumque sit omnibus numeris. de Nat 31. a

Quid enim abest hu c homini, quod si adesset, jure hoc tribui & concedi putaremus? pro Cæl. 56. b

Quid huic abest, nisi res & virtus? de Orat. 135. a.

Quam brem quid est quod mirere, si cum iisdem in hac causâ vides adesse, cum quibus in cæteris intelligis abfuisse? pro Syll 168. a

Mirari desinat Torquatus, me, qui Antonio abfuerim, Syllam defendere. pro Syll 169. b.

Quæ ablata dixi, perscripta erant hoc modo: Quod ex æde Minervæ hoc & illud abesset, quod ex æde Iovis, quod ex æde Liberi. Paulò pòst: *Petiverunt ut sibi significaretur, quod hæ res abessent.* in Verr. 232. b.

Omnia genera animalium complexu teneat oportet, ut ex eodem ne quid absit. de Uni. 202. a.

Vulgus quid absit à perfecto ferè non ex toto intelligit de Offic 55 a

---

Defendendi. Excusandi. Purgandi. Patrocinij. Tutelæ. Clientelæ. Advocati. *Vide etiam Tit.* Auxilij. *&* Justitiæ. Juris.

Verthädigen / Schützen / Schirmen / Entschuldigen.

Causam dicere Amph 1 1 ℣ 5.

Id huc reverti, ut me purgarem tibi. Amph 3 2 ℣ 28.

Habeo expurgationem, facta pax est Amph. 3 8. 0

Res magna amici apud forum agitur, ei volo esse advocatus. Epid. 3 3 ℣ 40

Numero purgitas. Merc. 4. 3. ℣ 37.

At ego eam expurgationem habebo, ut ne succenseas. Mercat 5 3 ℣. 5.

Expurgare se alicui Mil. 2. 6 ℣ 17.

Causam hanc accipite. Hecyr. Prol. ℣. 55.

Non facile est expurgatu Hecyr. 2 3. ℣ 3.

Purgare se alicui Hecyr. 5 4. ℣. 30.

Tu quod te posterius purges Adelph. 2. 1 ℣. 8.

Perij: huic ipsi opus patrono est, quem defensorem paro Eunuch. 4. 6.

Te mihi patronam cupio, Thais. Eunuch 5. 2.

Vos mi indotatis modò patrocinari fortasse arbitramini: etiam dotatis soleo Phorm. 5. 7.

In clientelam & fidem nobis dedit se Eunuch. 5 9.

Purgon' ego me de istac Thaidi. Eun. 5. 1

Nescio quid peccati portet hac purgatio. Heaut. 4. 1.

Te ipsum purgare ipsi coram placabilius est Adel 4. 3.

Qui potest sam in injuriam se expurget, parum mihi prosit Hec. 5. 1.

Vin' at nunc precibus lautum peccatum tuum. Phor. Hec 5. 8.

Nam mihi homines placent, qui cum malefecerint, purgant. Aulul act. 4

Columen familiæ. Phorm 1 5.
Summâ vi aliquem defendere. Adel 3 3.
Hic in noxa est, ille ad defendendam caussam adest. Phorm 1 5.
Ni hæc ita essent, cum illo haud stares, Phædria: id est, *ipsum non defenderes.* Idem.
Honesta ratio est: id est, excusatio And 1.1.
Sine me expurgem: laß mich meine Entschuldigung thun Andr. 5.3.
Purgon ego me de istac (puellâ) Thaidi, quod eam me amare suspicatur? Soll ich mich gegen der Thaide entschuldigen? Eun. 3 1.
Nempe tu scilicet eò nunc confugies: quid mea? num tussit id est, *non uteris eâ excusatione.* Heaut. 4 4.
Neque tu verbis solves unquam, quod re mihi malefeceris. Adelph 2.1.
Persuasit nox, amor, vinum, adolescentia. Formula excusandi. Adelphus. 3 5.
Purgem me, laterem lavem Phorm 1.4.
Non caussam dicam, quin quod meritus est, ferat Phor. 1.5.
Hæc non facilè est expugnatu. Hecy. 2.3.
Omnis res est jam in vado: id est, *in tuto.* Andr. 5.2.
Simul alia circumspecto satin' explorata sint: id est, *tuta* Eun. 3 5.
Amici quoque res est videnda in tuto ut collocetur. Heaut. 4.2.
In tuto est omnis res Adelph. 2 4.
In ea vita ut in tuto foret. Phor. 5 1.
Non satis tutus est ad narrandum hic locus. Ibid 5 3.
Causam pro aliquo dicere. Ibid. 5 5. ✝ 1.
In iudicio capitis pro se ipse dixit. de Or. l. 1. p. 332.
Pro reo dicere Brut. p. 558.
Communi studio summis opibus defendere aliquem. Pro Q p. 2.
Tela depellere, & vulneribus mederi Ibid 3.
Ingenia ea converti ad perniciem vides, quæ antea versabantur in salute, atque auxilio ferendo Pro Q p 10.
Fortunarum causam defensionemque suscipere in Verr. p. 112.
Qui se purgat, veniam petit Orat Brut. p 655
Dimittendi exercitus nullam potuit afferre causam. Pro Pis. p. 98.
Accipio tuam excusationem, quâ sæpius usus es, cur sæpius ad me literas uno exemplo dedisses. Epist. ad Fam. l.. p 54.
Ego præteriti temporis excusationem affero. Ibid
Excusationem angustiarum tui temporis recipio. Epist. ad. Fam. lib. 16. pag. 106.
Se acerrimum tui defensorem fore ostendit. Ep 1.1.
Propugnatio, ac defensio dignitatis tuæ Ep. 1.7.
Propter tuam propugnationem salutis meæ. Ep. 1 9.
Si nollem ac possem eam tueri. Ibid.
Sustinere ac tueri. Ep. 2. 1.
Qui me consiliis, cum autoritate, cum armis deniq; texit suis Ep. 5 10.
Suscipio mihi perpetuam propugnationem pro omnibus ornamentis tuis. Ep 5 8.

Vt potui accuratissimè, tuamq; causam tutatus sum Ep.5.17.

Vsque quaque sapere oportet, id telum erit acerrimum. Vsque quaque, id est, *quovis in loco & tempore*, prorsus ut in Philip. *Aut undique religionem tolle, aut usque quaque conserva.* Id erit telum, id est, *armatura*, *defensio tutissima* Ep 7 16

Defendere ab obtrectatione Ep.10.8.

Per quos homines, ordinesq; steterim, non ignoras, id est *authoritatem*, *& dignitatem meam in officio obtinuerim, defenderim* Ep.13 30

Intelligat illa civitas, sibi in Neronis patrocinio, summum esse præsidium. Ep. 13.63.

Amplissimas clientelas acceptas à maioribus confirmare poterit. Ibid,

Adesse alicui contra aliquem At.1.b

Ego tamen tuis rebus adero ut difficilimis. Ep.91 a

Semper enim absenti affui Deiotaro in A 178 a

Recusabant qui aderant tum Quintio. Pro Q.1.5 a

Qui ad mortem propius adsum. Alii legunt. *Quod ab eâ (morte) propiùs absum* de Sen 63 a

Pompeino ad triumphum ad III. Nonarum Novemb. volebam adesse. Qu. Fr 3.5.a

Decreto scribendo primum video affuisse Lysaniam. Pro Flac 155 a

Neque testibus tres, ne scribendo adesset Pro Post.205.b

Eundem id quod in auctoritatibus præscriptis exstat, scribendo affuisse de Or 141.a

Scribendo affuerunt L. Domitius Q. Cal. Ep 117 a

Ac si, ut nonnullis in civitatibus fieri solet, patronus huic caussæ publicè constitueretur. pro Mur.124 b

Dij immortales suorum templorum custodem ac præsidem sceleratissimè pulsum cùm viderent Pro Dom.142.a

Vos, qui huic urbi & reip. præsides estis. ibid.

Me... urius iuventutis custos & præses. in Ver. 274 a

Vos dij patrij, qui huic urbi atq; imperio præsidetis. Pro Syl.183.b

Dea, quæ cunctæ Siciliæ præsidetis. in V.274.b

Dij, qui huic urbi præsidens. in At.210.a

Testor omnes deos, & eos maximè, qui huic loco, temploq; præsident. Pro Pom. 17 a

Si constitueris te cuipiam advocatum in rem præsentem esse venturum. Off. 7 a

Milites Pompeius advocatus venit At.307.b

Ille ne advocatus venit unquam. Pro Cæl.39.a

Aiunt se Ebutio cum armatis servis venisse advocatum. Pro Cæc.280.a

Me defensorem suarum calamitatum, me ultorem iniuriarum, me cognitorem iuris sui, me actorem caussæ totius esse voluerunt. in Ver.56.b. Cognitorem Latini vocabant olim, cùm integrè loquerentur, quem nunc recentes Latini *procuratorem iudicialem*: in quo hoc admirandum & observandum est, *cùm à Cognosco* fieri videatur, neque verbum *Cognosco*,

ſco, neque *cognitio* idem valere. Iudici enim tribuuntur, non is qui cauſſam alicuius agendam ſuſcipiunt.

Quid intereſt inter eum qui litigat, & qui cognitor eſt datus? qui per ſe litem conteſtatur, ſibi ſoli petit: alteri nemo poteſt, niſi qui cognitor eſt factus. Itane verò? cognitor ſi fuiſſet, tuus quod viciſſes iudicio ferres tuum, cum ſuo nomine petijt, quod abſtulit, tibi, non ſibi exegit. Pro Qu. R.

Tu Q. Roſcium pro operâ, pro labore quod cognitor fuiſſet, quod vadimonia obiiſſet, rogaſti, &c Pro Q R 51.a

In hanc rem me cognitorem dediſti. ibid 50 a

Niſi te in ſuam litem dediſſet cognitorem. Ibid. 54. a

Civem Romanum, qui cognitores homines honeſtos daret, ſublatum eſſe in crucem in V 78. b

Videte porrò aliam dementiam, cognitorem adſcribit Sthenio: quem? cognatum aut propinquum? non & 129 b

Sthenius invenire neminem Siculum potuit, qui pro ſe cognitor fieret. in Verr. 130. a

Cedo cui Siculo? cùm is reus fieret, civis Romanus cognitor unquam factus ſit Ibid.

Credo Sthenius hoc ſibi amplum eſſe putavit, eligere è civium Rom numero, quem cognitorem daret. Ibid

Scis quàm diligam Siculos, & quàm illam clientelam honeſtam iudicem At. 227. a. Clientela Latinè: ba la è. *Homagium*: etiam quam *Salvegardiam* Barbati appellant, *Latinè Clientelam* vocare licet, ut *Habere Salvegardiam*

Ianus medius in L. Antonij clientelâ ſit. in A 208 a

Conabaris clientelam tam illuſtrem, tam ſplendidam provinciæ ad te traducere. in V 221. a

Quare ſi te fautore uſus erit, ampliſſimè clientelas acceptas à maioribus confirmare poterit. Ep 227. a

Conferre ſe in fidem & clientelam alicuius. Ib 16. a

Manlius Glaucia tum cliens & familiaris Pro S R. 34. b

Quos clientes nemo habere velit, non modò eſſe illorum cliens. in A. 180. b

Ea ſocietas univerſa in meâ fide eſt. Ep. 227. b

Municipia, quæ in fide meâ erant Pro Planc. 280. a

Qui civitates aut nationes devictas bello in fidem recepiſſent Off. 8. a

Peto à vobis, ut eum in veſtram accipiatis fidem. Pro Arc. 19 b

Recipere aliquem in fidem ſuam, & eum commendatum habere. At. 245 a

Eſſe in fide & clientelâ alicuius. Pro S. R. 34. a

Civitatem in Catonis fide locatam funditùs perdidiſſem. At. 85. a

Me ad defendendos homines ab ineunte adoleſcentia dedi. Ibid.

Excipere alicui purgationem. in V. 293.

Mihi ratio defenſionis hæc eſt, in eum ipſum tuâ cauſâ incurrat neceſſe eſt. Pro Cæc p 619.

Nullus eſt locus à me purgandi iſtius ſi invidiæ ſi criminis prætermiſſus. Pro Aul. Cluent. p. 65.

Ceteras anim labes repellat. Parad 5.p.235.
A calamitate, & metu calamitatis est defendenda Pro L. Mur.p.633.
Alicuius causam suscipere Pro A.Cl p.23.
*Honestè causam, & liberè defendere.*ibid 64.
*Copiosissimè defendere aliquem.*Pro C.Rab p 157.
Facta sunt fundamenta defensionis Pro L Mur.p 224.
Audieram, & legeram clarissimos nostra civitatis viros, se in medios hostes ad perspicuam mortem pro salute exercitus misisse Pro Dom.p 426.
Aggrediar ad dicendum, ne mea propugnatio ei potissimùm defuisse videatur, Sest.4.
Pop.Rom sine militum præsidio tueri majestatem suam, & dignitatem eorum qui salutem communem periculo suo defendissent Sest 7.
*Eius orat od fensi n m criminum continere videtur.*Sest.8.
*Meum nomen causam q; sustinuit.*Ibidem.
Meum factum semper omnes præstare, tueriq; debent Sest.20.
Dixit vehementer, egit acriter, ea quæ sensit, præ se tul t, dux, autor, actor rerum illarum fuit. Sest 32.
*Patria n mine laborantem non modò stantem defenderunt, sed ne jacentem quidem protexerunt.*Sest.37
Qui tecta sua defendit, qui à focis, & aris ferrum flammamque depellit. Sest 45.
*Senatum Reipublic. custodem, præsidem & propugnatorem collocarunt.*Sest. p 68.
Introitus defensionis adolescentia Calij maximè convenit Cœl 93.
Videor mihi jecisse fundamenta defensionis mea, quæ firmissima sunt. Cæl. 4.
Præcisa tibi defensio est. Cœl 374.
*Advocatus maximè mihi esset, ut m m nerit.*Eunuch 2.3 ꝟ 48.
In hac causâ, & in hoc extremo du enda loco de ere potius, quàm eloquentia, aut ingenij partes essent suscepta Pro Sest p 4.
Qui propter salutem illius vobis consulatu meo conservatum, mihi unum patronum adoptavit Sest.6.
Ut meam causam susciperent, & ag rent aliquid Sest.13.
Meam causam in consulibus suscipiendum putabant Sest 21.
Vocem pro me, ac Republicâ nemo mittit. Sest 22.
Princeps Lentulus authoritate & sententiâ suâ causam suscepit. Sest. 35.
*Egit causam summâ cum gravitate, copiaq; dicendi.*Sest.51.
Egit apertè multò gravioribus verbis meam causam, quàm egomet de me agere potuissem Sest.59.
*Eam provinciam susceperunt.*Cœl.119.
Quem unquam iste ordo patronum adoptavit. Phil.6.433.
*Dicunt, & suscipiunt partis patrocinium.*Philip 7.437.
*Pacis patrocinium repentinum suscepit.*Philip.12 416.
Philone patrocinium vivo Academia non defuit. Acad. l.2.p.12.

Vide

Vides iacere illud tuum prosperitatis patrocinium Acad.l.2.p 54.
Nec verè desertarum relictarumq; rerum patrocinium suscepimus. de Nat. Deor.lib.1.p.7.
Desertâ disciplinâ, & iam pridem relictâ, patrocinium nec optatum à nobis esse susceptum de Nat. Deor.lib.1 p.5.
Patronum sibi quærere ad iudicium capitis. Qu Tusc l 1.p 324.
Ad istam omnem orationem brevis est defensio. Cœl p.95.
Macedoniam pacatam per se, & quietam, tenui præsidio & exiguâ manu sine imperio nomine ip;o populi Romani tuebatur. Pi o r.p.158.
Id templum sublatum armis tuitus est Pis. 187.
In concionibus non solùm se defensorem meæ salutis, sed etiam supplicem pro me professus est Pis.202.
Vos nullum pro Rep sanguinem effudistis. Mil.263.
Dico pro capite fortunisq; gregis Deiot p.307.
Fines suos ab excursionibus hostium & latrociniis tuetur Deiot p 314.
Brutus Proconsul provinciam Macedoniam, totamq; Græciam tueatur, defendat, custodiat, atque incolumem conservet Ph.l.10 476.
Quæ à me suscepta est defensio, te absente, dignitatis tuæ, in eâ iam ego non solùm amicitia nostra, sed etiam constantia mea causa permanebo. Ep.Fam. l 5 p 126.
Cùm pro populo fieret. Epist. Att.l.1.p.17.
Horum neutrum magnopere defensum est. Acad.l.2.p 18.
Diu multumque defendere. Acad.l 2 p.67.
Patrocinium rei alicuius suscipere de Div.l.2.p.272.
Defensionum laboribus liberatum esse. Q Tusl.2 p.294.
Si constitueris te cuipiam, advocatum in rem quampiam esse venturum. Off l 2.p.15.
Si provincias, si socios æquitate & fide defendissent Off l 2.p.74.
Scribis ad me de absolutione Maiestatis, id est, *Ambitûs, cuius accusatus Appius fuerat.* 3.11.
Bis à me iudicio capitis defensus, id est, *meo beneficio, & operâ absolutus est.* 7.31.
Absolutus est singulis in unoquoque genere sententiis. 8.2.
Postquàm discessit, & pro absoluto Servilius haberi captus. &c.8.8.
Pater eius accusatus à M. Antonio, Sutorio atramento absolutus putatur. 9 21.
In hoc homine nullam accipio excusationem 2.13.
Tempus est mihi purgandi mei necessarium 3.10.
Accipio excusationem tuam qua usus es. 4 4.
Utrasque res excusationem tua vita consuetudo dat. 6.7.
Me insimulas, nec satisfactionem meam accipies. 7.13.
Libenter tibi me, & facilè purgassem. 7 28.
Cum errare eum excusatione possem. 11.28.
Allegationes boni consulere. l 21 Symm.
Quibus verbis diluam, quod adesse non possum? ibid.

Dices

Ab-

Aliquem in curam recipere. 3.31.
Tutelam alicuius oblivione destituere. Ibidem.
Quare te rursus ad amici defensionem exhortor. 3.33.
Te oro, ne quid in talis amicos fascino liceat. 3.36.
Cuius considerationem, ut habeas, commonere non audeo. cùm tua aequitas tantum pro eo possit efficere, quantum favor meus optare. 3.72.
Petitio Domini ac fratris Stemmatij monitorem magis apud se, quàm peccatorem requirit. Nam cùm tanta sit tibi eius antiquitas, ut votum nostrum amore praecurras. 3.73.
Gaudentius amicus meus in gremium patrocinij tui confugit, vir omnibus rebus amari dignus. 4.38.
Qui sororis fortunas tuetur. 4.48
Quem tuendum summatis viri curae suscepit. 5.50.
Quisquis famam amici negligit 5 54
Si vacidius iusta nostra defenderit 6.66.
Tuendum illum recepi. 7 88.
Tutari opto per vestrarum sollicitudinem. 7.126.
Illustris memoria viri Rufini ex praefecto urbi filius paterna affectione defendo. Ibid.
Si gravi pondere victam salutaris defensor erexeris. Ibid.
Ut tuo auxilio tutata possessio, & ipsa à molestijs vindicetur, & nobis aliquid commoditatis exhibeat 9 11.
Quos judiciaria tuitio defendit 9.24.
Petitio Felicé si nondum tibi cognitus est, praestet clientela aditum: si jam notus, augmentum. 9 56.
Admissus in clientelam tuam, & meum patrocinium, sibi profuisse, & tuum accessisse laetatur 9.57.
Suscipere partes defensionis. 10.7.
His delectum curatoris patrocinium coepit exigere. 10.39.
Ut se à quorundam criminatione purgaret. 10.45.
Noster labor pro clementia vestra ducit excubias. 10.61.
Patria jura & fata defendimus. 10.61.
Senatorum jura tutari. 10.69.
Gladio sese à multitudine defendere. Cat. cap 45.
Postquam se parum expurgat Jug. c. 69.
Turpia facta oratione regere. Jug. cap. 85.
Ne praemia Metelli in pestem converseret. Jug. cap. 70.
Romani veteres novique & ob ea scientes belli, si quos locus aut casus coniunxerat, orbes facere, atque ita ab omnibus partibus simul tecti, & instructi hostium vim sustentare. Jug. 97.
Sulla quamquam eadem existimabat, tamen ab iniuria Maurum prohibet. Jug 107.
Fines meos adversum armatos armis tutatus sum. Jug. 110.
Castra à cohortibus industriè defendebantur. 425.
Tuemini castra, & defendite diligenter, si quid acciderit durius. Eodem.

Dignita-

Dignitatem & existimationem alicuius ab inimicis defendere. I.C.190.
Iniurias alicuius defendere Eodem. Einem wider unrecht beystehen.
Pompeius se Caesari vult purgatum, ne ea, quae Reipub. causa egerit, in suam contumeliam vertat. 1 C.191. Pompeius will entschuldigt sein / daß der Caesar nit gedencken möchte / es geschehe ihm zu hohn vnd spot/ was Pompeius dem Römischen Reich zu gut gethan hat.
Is uti conquererent & reducerent, si sibi purgati esse vellent. 1 16.
Caesar petentibus Heduis libenter dat veniam, excusationemque accipit 6.161.

Cicero.

Accipio excusationem tuam, qua usus es 4 4.
Plautus in Aulularia.
Qui homo culpam admisit in se, nullus est tam parvi pretij.
Quin pudeat, quin purget se, e.

Deferendi. Conferendi. *Vide etiam supra.* Accusandi.

Angeben/Vorbringen/Vbergeben.

O*Mnes rem ad Pompeium deferri volunt* Ep.1 1.
Illam partem vitae consuetudinisque nostrae, totam ad te defero, id est, *tecum communico.* Ep.1.10.
Quantum literis, quantumque studiis consequi poterimus, id omne ad arbitrium tuum conferemus Ibid.
Omnia delata sunt ad unum. Alle gewaldt vnd oberhandt ist eines allein Ep 4 9.
Inter postulationem, & nominis delationem uxor à Dolabella discessit. Epist. 8. 6.
Voluntatem suam per literas deferre. Sich seines guten willens erbieten Ep.13. 19.

Deficiendi. Desciscendi.

Abfallen / Abtrinnig werden.

D*Esciscere à Repub.* in Acad.135.a
A senatu desciscere. de At.253.a
A patribus desciscere Ibid.214.
A se non desciscere. At.25.a

A·

Ab excitata fortuna ad inclinatam, & propè iacentem desciscere. Ep 26 b
Ab institutione aliquâ desciscere de Fin 110.a
A veritate desciscere. Acad 12.b
A vitâ desciscere de Fin.103.b
A meq; ipse deficerem Ibid.
Ea me solatia deficiunt, quæ cæteris simili in fortunâ non defuerunt. Epistol. 4. 6.
Non debemus ita cadere animis, id est, *deficere, consternari, frangi.* Kleinmütig werden. Ep.6.1.
Nec eos, à quibus recesseris, vereri debes: id est, *desciveris.* Ep.6.2.
Vox eum defecit, id est, *destituit.* E.7.1.
Si planè à nobis deficis molestè fero. Ep.6 12.
Habiat navem paratam, quâ scilicet ad hostes deficiat. Ep 9 2.
Etiamsi ille exercitum desciverit Ep 10 21.
Nisi legiones duæ de exercitu Antonij, ad eius se autoritatem contulissent. Ep. 10. 18.
Ad me complures milites, & equites ab eo transierunt. Ep 10.35.
Nullius unquam periculi terroribus, ab officio, aut ab humanitate desciscam. Ep.11.28.
A repub. deficere. Ep.12.10.

Definitionis. Definiendi.

Bedeuten / Definiren.

Illa definitio in aliam rem posset transferri Acad.l.2.p.25.
Quod eâ definitione explicetur. Ibid.

Delendi. Extinguendi. Expungendi. Lituræ. *Vide etiam* Interitus, & Reprimendi.

Außleschen / Außtilgen / Vertilgen / Vernichtigen.

Memoriam delere, & nomen alicuius extinguere. in Luc. Cat. p.208.
Memoriam publicæ recensionis tabulis publicis impressam, extinxit Mil 251.
Eius vis perniciem extinxit, & sustulit. Mil 2.5.6.
Dictatoris nomen propter recentem perpetuæ dictaturæ memoriam funditus ex Repub sustulit. Phil.1.p.324.
Illud iam vi, & armis omne sublatum est. Phil.1 p 333.

Tu propter unius odium dictatoris nomen funditus sustulisti. Phil. 1. p. 335.
Ne delere & evertere Remp funditus vellet. Phil. 2. p. 358.
Studetis furorem extinguere, opprimere audaciam. Philip. 6. p. 435.
Totus consulatus ex omni monumentorum memoria revulsus est. Philip. 13 p. 819.
Horum nomen omnino extinctum est Phil. 13 530.
Inducere nomina, id est, *delere* Att. 67. b Inducere. *significat idem quod, Delere*: vt si quis stylo lineam ducat transversam per ea quæ scripta sunt, quæ notet ea non valere amplius. Indè etiam hoc verbo exprimitur, quod Barbari dicunt, *Annihilare.*
Et si nomina facta sunt, vel induci, vel mutare possunt. Att. 228. a
Vt induceretur decretio, postulatum est. Ibid. 15. b
Oppianicus, qui digito legata deleverat, ne lituris coargui posset, testamentum in alias tabulas transcriptum signis adulterinis obsignavit. Pro Cl. 25. b
Cum mendum scriptura tollatur litura Ep 85. a
Hic igitur tabulis nullam lituram in nomen (al. *nomine*) *A. Licinij videtis.* Pro Arch 187. a
Deinde in codicis extremâ cerâ nomen infimum, in flagitiosâ liturâ fecit. in Verr. 95. a
Cur id nomen infimum in lituraq; sit. Ibid.
Vide isne totum hoc nomen, coram ubi facit delatum, esse in litura? quid fuit istbic antea scriptum? quod mendum ista litura correxit. in Verr. 129 b
Tabula sunt in medio, quæ se corruptas atq; interlitas esse clamant. ibid.
Caudam illam Verris tanquam in luto demersam esse in liturâ. in Verr. 147. a
Vnius nominis liturâ commotus est Pro Arch 187. b
Neq; pugnandum arbitrarer, contra tantas opes, neq; delendum summorum civium principatum. Ep. 1. 9.
Meam tuorum erga me meritorum memoriam nulla unquam delebit oblivio. Ep 2 1.
Quod est non ita affectum, ut id non deletum, extinctumq; esse faterer. Epist. 5. 13.
Vt expungatur nomen, ne quid debeam ad Her. l. 4. p. 105.
Civitatem funditus deiecisti ad Heren. l 4 p. 105.
Forma dignitas aut morbo deflorescit aut vetustate. ad Heren. l. 4. p. 104.
Cùm extinguebas Senatum. Pis. 202.
Cruore & flammâ cuncta delere vis Ep. Oct. p. 648.
Si iudicium est nequissimos nummulis acceptis ius & fas omne delere. Epist. Att l. 1 p. 26.
Id nomen ex omnibus libris tollatur. Epist. Att. l 13 p. 428.
Si huius aeterni benefi. ij immortalem memoriam decrevisset. Par. 4. p. 232.

Delibe-

Deliberandi. Consilij. Agendi. Consultandi. Decernendi. Propositi. *Vide etiam* Animi. Consilij. Sententiæ.

Bedencken/ Berathschlagen/ Erwegen/ Handeln.

Iam tunc igitur amota ei omnis consultatio nuptiarum. Epid. 2. 2. ℣. 98.
Sed quid agam scio. Bacch 1. 1. ℣. & Terent. And 1 2 ℣. 18.
Qui dille solus se in consilium vocat? Merc. 2. 3 ℣. 48.
Volutare aliquid secum in corde Mil. 2 2. ℣ 41.
Qui habent nocturna ora noctu sacrufi atum ire occupant. Pœn. 1 2 ℣. 107.
In consil um eum sine causâ subsortiebatur in Verr. p. 222.
Non ex verbis totum pendere ius, sed verba servire hominum consilijs & auctoritatibus secum. Pro Cæc p 606.
Totam hanc deliberationem evolvis accuratiùs. Epist. Att. libr. 9. p. 287.
In deliberationem cadit. 1 Off p 6
Deliberatio omnis cadit in rationem utilitatis. ibid.
Fit ut distrahatur in deliberando animus. Ibidem. 7.
Spatium deliberandi habuerunt. Ibid. 47.
Ad suam cuiusq; naturam c nsilium est omne revocandum. Ibid. 48.
Consilium vita omne consulit Ibid.
Mihi deliberatum & constitutum est, ita gerere consulatum. contra Rull. 65. a
Certum est deliberatumq; dicere Pro S. R 23 a
Si jam tibi deliberatum est, quibus abroges fidem iurisiurandi, responde. Pro Q R 25 a
Sic habuisti statutum cum animo ac deliberatum, omnes, qui habitarent. in Ver. 168. a
Iste certè statuerat, & deliberaverat non adesse. in V. 76 b
Sperarunt se iniecturos vobis caussam deliberandi, & iudicandi iustam moram & religionem. Pro Cæc. 285 a
Reliqua videtur esse deliberatio, quod consilium, &c. sequamur. Ep 4. 2.
Magna est deliberationis, quæ ratio sit incunda nobis. Ep 4. 6.
Neq; illi quicquam deliberatius fuit. Ep. 5 3.
Flagitare Senatus instiut Cornutum, ut referret statim de tuis literis. ille se cōsiderare ait velle Wolt es in bedencken nemen Ep. F. l 10. E. 16 p. 295.
Tibi decernitur, ut regem deduceas. Ep. 1. 1.
Scepend um Cæsari decretum est. Ep. 1. 7.
Ne quid novi decernatur. Ep. 2. 9.
Quod Marcus Marcellus con'ul F. de provincijs consularibus. R. D. E R. V. I. *C retulit, de eâ re universi ita censuerunt.* Initium hu us loci mendosum putatur, & poni debere pro, N. V. F. *Verba fecit.* Ep. 8 9.

Ii 2 *Hoc*

Hoc melius ex re, & ex tempore decernes. Epistol 12. 19.
Longi subsellij iudicatio & mora, id est, longa deliberatio & cõsultatio, utrum tibi triumphus decernendus sit Ep 3. 9
Non destitit inire cum Domitio consilia. Epistol 8. 12.
Aquini consilia sunt inita de me: Man hatt rathschläg vber mich gehalten Ep. 5 24.
Marium anxium trahere cum animo suo, omitteretne inceptum Jug 93.
Qua cùm multos dies noctesq; æstuans agitaret. Jug 93.
Vt ex literis ad Senatum referretur impetrare non potui.
Referre ad Senatum bey dem Rathe etwas eingeben/ fürbringen/ oder zu bedencken fürlegen.
Referunt consules de Repub in civitate. Ibid.
Refertur confestim de intercessione Tiburnorum. 2. C. 287.
Statim de reliquis rebus ad Senatum refertur 1. C. 289.
Refertur etiam de Rege Iuba, ut socius sit atq; amicus. Ibid.
Quo præsidio, liberè & tutò Senatus, qua vellet, decernere auderet.
Plerisq; liberè decernendi potestas eripitur 1. C 287.
Et de Imperio Cæsaris, & de amplissimis viris Trib pleb gravissimè acerbissimeq; decernitur. 1 C. 289.
Provinciæ privatis decernuntur. 1. C 289. Die Landschafften werden privat personen zugesprochen/eingegeben.

Depingendi. Notandi.

Beschreiben/ vor Augen mahlen.

Si qua mulier sit eiusmodi, qualem paulò antè descripsi, vita institutoque meretricio. Pro Cæl 48 a
Nonne mehercule contumeliæ caussa describebam quenquam: præsertim ingeniosum in Pis. 94. a
Hominum sermones moresque describere. Or. 209 a
Quæ fit in figuris animantium, & quàm solers subtilisq; descriptio partium. de N. 50 a
Descriptio, quam Græci χαρακτηρισμὸν vocant, qualis sit avarus, qualis assentator, cæteraq; eiusdem generis, in quibus natura & vita describitur. Top. 228 a
Horum exempla & descriptiones in præceptis elocutionis continentur. de In. 52 a
Titulum præclari testimonij albo calculo veterum more signabo. 1. 96.
Vereor, ne temerè à me effusa verba in paginis libr arij tui referas. 5 86

Deprecandi. Intercedendi. Supplicandi.

Bitten/ Vorbitt anlegen/ Abbitten. Supplicieren.

Sine me per te, here, obsecro Deos immortales Bacch. 4. 8. ℣. 6. Sic solebant in deprecationibus Comici inter præpositionem, eiusque casum, interponere pronomen. Vt etiam Men. 5. 7. ℣. 1. Per ego vobis Deos atq; homines dico Terent. And. Per ego te Deos oro Virg. lib. 8. Æneid. Per ego has lacrymas Seneca Agamemnone: Per te parentum mortuam obtestor mea Festus. Ob vos sacro, in quibusdam precationibus est, pro: Vos obsecro. Vt &: Sub vos placo, pro: vos supplico.

Eum precatorem mihi para: id est, intercessorem Heaut. 5. 2.

Nec tu aram tibi, neq; precatorem pararis. Ibid.

Ad precatorem adeam credo, qui mihi sic oret: nunc amitte, quæso, hunc: cæterùm post hæc si quidquam nihil precor: tantummodò non addat: ubi ego hinc abiero, vel occidito Phorm. 1. 2.

Nec pretium neq; rem ullam intercessisse: Es ist nichts darzwischen kommen Adel. 5. 2.

Nihil est preci loci relictum. And. 3. 4.

Vt nullus locus relinquatur preci. Phorm. 3. 3.

Eum precatorem mihi paro, id est, intercessorem. Heaut. 5. 2.

Deos precando gratulando obtundere Heaut. 5. 1.

Tu potiùs deos comprecare: nam tibi eos certè scio, quo vir melior multò es, quàm ego sum obtemperaturos magis. Adelph. 4. 5.

Adeóne ingenio esse duro te atq; inexorabili, ut neq; misericordiâ neq; precibus molliri queas. Phor. 3. 2.

Audet supplicium deprecari Herenn. l. 4. p. 89.

Afferre aliquam deprecationem. Pro C. Rab. p. 162.

Non erit deprecationi locus. Ep. ad Att. l. 10. p. 320.

Neq; est ullum periculum quod pro libertate aut refugiam aut deprecer. Ep. 163. b

Qui nullum supplicium deprecatus est, neq; recusavit. Tusc. 186. b

Iam qui tot scelera commisit, is nullam ab se se calamitatem poterit deprecari. in Verr. 108. a

Vt à me quandam propè iustam patriæ querimoniam detester, ac deprecer. in Cat. 100. b

Invidia remota, quam dies mitigavit, oratio mea deprecata est. Pro Cluent. 34. b

Deprecari mortem alicuius. in Verr. 261. a

Deprecari iniuriam ab aliquo Ep. 122. a

Non supplicium deprecarer. Pro Rab. 97. a

Multorum hæc vitam est à L. Sylla deprecatus. Pro Syll. 108. b

Pro reditu Popilij multi cognati & affines deprecati sunt. Post quam.199 b
Deprecatorem me pro illius periculo prabeas. Ep 2.12.
I [illegible] *adeundi, cùm ipsi deprecatione eguerimus, non habemus.* Ep.4.7.
Nescio quid à me scripsisti deprecationis diligentissimè. Ep 5.10.
Non erit deprecationi locus. Ep 8.17.
Sin (quod dij omen avertant!) oppressus ibi erit Ep.12.6.
Si (quod nolim) adversi quid acciderit Ep.12 8.
Filium misit non solùm sui deprecatorem, sed etiam accusatorem mei. At 175. b 179.2
Cretenses ad Pompeium legatos deprecatoresq; miserunt. Pro Pom.10.a
Sperabam, judices, honoris potius L. Flacci me auctorem futurum, quàm miseriarum deprecatorem Pro Fl 146 a
Deprecator fortunarum alicuius. Pro Planc.281.a
Deprecator salutis mea. Pro Sest.8 b
Post temeritatem nostri Dolabella deprecatorem me pro illius periculo prabere Ep.21.a
Pro uno filio duo patres deprecamur. Pro Pl.281.a
Mater & soror deprecantur pro pueris: At.280.b
Omnia semper pro amicorum periculis, nihil unquam pro meipso deprecatus sum. de Or.127 a
Deprecari aliquem pro aliquo. Postquam 212 a
Quid si M. Brutus intercessurum se dixit, &c. videturne intercessisse appellatio tribunorum? Pro Q.12 a
De his rebus pridiè quam hac scripsi senatus auctoritas gravissima intercesserat: cui cum Cato & Caninius intercessissent, tamen est perscripta Ep 3.b
Sed mihi credite, nunquam succedetur illis, nisi cùm eâ lege referetur, quâ intercedi de provinciis non licebit. de Pr.27 b
Eaq; qua de reductione regis scripta est, auctoritas, cui scis intercessum: ut ne quis omninò regem reduceret, tantam vim habet. Ep 7.a.
Qui veritus est, ne Fusius ei legi intercederet, &c. At.10.b
Meaq; sententia, qua secunda pronuntiata erat, cùm frequens assentiretur senatus, rogatu Servilij P. Titius intercessit. Ep.151.a
Tribuni ex templo pulsi, cùm intercedere rogationi vellent, de Or 129. b
Quod legationis genus ego consul sustulissem, approbante senatu, nisi mihi Levinus (a: levissimus) Tribunus plebis intercessisset. de Leg.187.b
Assiduus internuntijs cum Lepido ago, ut &c. Ep.153.b
Qua quidem me internuntio, ad illos celeriter deferentur. Octa.231.b
Damnatorum vitam à pratore, vel ipso carnifice internuncio redimi. in Verr. 138.b
Addicta est post rei damnationem pro alimentis populi Rom. supplicatio. 4.4.
Mihi satis est, prece enim universum rogare. Suscipe, oro benefaciendi provinciam, clarioresq; fructus ex huius commodo cape.7.46.
Audientia tantùm per me optant facultatem mereri. 10 16.

Deprehendendi.

Antreffen.

Nisi triduo bis deprehensus esset Ep 87.
Non dubito quin Dolabella tabellarios meos deprehenderit, literasq; interceperit. Ep 12.11.

Depromendi.

Herfür thun.

Argumenta alicunde depromere. de Or.119 a
E quibus locis quasi e thesauro argumenta depromerentur. de Fin 108. a
Ex arte depromere genus commendationis. Ep.215.a
Principia cùm erunt ferè ex intimis defensionis deprompta. de Or.138.a
Cùm illa verba ex intimo artificio deprompsisset Pro Cl.29 b
Nam ut in rerum privatarum caussis atq; iudiciis depromenda sæpè ratio est ex iure civili de Orat.101.b
Quod de iure civili depromptum videretur. de Or.106.a
Primùm in Cæsar mamaledicta congessit, deprompta ex recordatione stuprorum suorum in At.186 a
Vereor, ne cui ex Stoicorum disputationibus, non ex meo sensu, deprompta hæc videatur oratio. Parad.116 b
Non verba domo patris depromere videtur in Verr.182.b.

Derogandi.

Absprechen/Benemen.

Quomodo isti, si somnium verum evasit aliquod, non ex multis potiùs uni fidem derogant, quàm ex uno innumerabilia confirmant. de D.138.b
Derogare aliquid de dignitate populi. de Inv.63 b
Non ego nationi huic fidem derogo Pro.Fl.147 b
De adversarij testium fide derogatur Pro Cæc 186 b
Quorum vir uti, & rebus gestis fidem & auctoritatem in testimonio inimicitiarum suspicio derogavit. Pro Font.271.b

Dignane caussa videatur, quare aut de magnificentiâ, aut de honestate quiddam derogetur. de In. 84 a

Indignum esse, de lege aliquid derogari, aut legem abrogari, aut aliquâ ex parte commutari de Inv. 79. a

Cùm ostenditur id factum esse, quod ea lex sanciat, cui legi abrogatum vel derogatum est. ad Heren. 9. a

Non enim mihi tantum derogo tametsi nihil arrogo, ut te copiosius quàm me putem posse dicere. Pro S. R 33 a

---

Deferendi. Relinquendi.

Verlassen.

MEhi deservisti malè. Heaut. 2. 3. ✝ 17.

Animam relinquam potiùs, quàm illas deseram Adel. 3. 5.

Itâne tandem quaeso est, ut pater tam in brevi spatio omnem de me eiecerit animum patris? Heaut 5 2.

Itâne hunc patiemur, Geta fieri miserum? Phorm. 3. 3.

Enitor, ut neq; amicis, neq; etiam alienioribus operâ, consilio, labore, desim Ep. (1 9

Deesse mihi nolui Ep. 5. 12.

Nullâ in re saluti tuae defui Ep 5 17.

In privatis rebus, nullum neq; officium, neq; studiû meum desiderabis. E. 10. 1.

Nunquam deero, ne cum periculo quidem meo dignitati tuae Ibid.

Neq; deesse, neq; superesse Reip volo. Ep. 10. 13.

Ab ijs à quibus curandus, derelictus, &c. 1 9.

Cùm intelligat desertum se atq; abiectum fore Ep. 1. 5.

Video me desertum, à quibus minimè conveniebat Ep 5 1.

Libenter Mehercule artem desiverem. Legunt alij deseverem, sed priorem lectionem Rutilius retinet, & affert exemplum simile ex Gellii. l. 15 c. 16. *de Milonis interitu, cum iam natu grandis artem athleticam desisset.* 7 1.

Ita me destituit nudum Ep. 9. 22.

Amicum, quanquam re offendebar, tamen non deserebam Ep. 1 28.

Iam biennium aut triennium est, cùm virtuti nuntium remisisti, id est, *renuntiasti.* Ep 15. 16. *Nuntium remittere* pro *renuntiare*, quemadmodum alibi etiam, ut in Topic. s, & de Oratore l 1. *cuius memoria patrum venit, ut paterfamilias, qui ex Hispaniâ Romam venisset, cùm uxorem praegnantem in provincia reliquisset, Romaeq; alteram duxisset, neq; nuntium priori remisisset, mortuusq; esset*, &c.

Reliquum aliquid facere. in Verr. p. 387.

A te ipsi hac oppida atq; oram maritimam illum pro derelicto habere. Epist Attic. lib 8. p. 232.

Quos tutari debent, desertos esse patiuntur. 1. Off. p. 13.

Desiderandi. Desiderij. Ardoris. Ardendi. Anhelandi. Aucupandi. Appetendi. *Vide etiam* Cupiditatis.

Verlangen / Begehren.

Q*Væ exanimata exequitur aspectum tuum.* Epid. 4. 2 ℣ 3
Qui ingenuis satis respondere nequeas, quæ cupiunt tui. Mil 4. 1. ℣. 17. Sic enim ibi legendum rectè judicavit quidam vir doctus: & nos non aliter ductu nonnullorum codd. expressimus. Sic loquitur Cicero lib. 3. de Nat. Deor. *Parentem habere avarum, illepidum in liberos, difficilem, qui te nec amet, nec studeat tui.* Symmachus lib. 1 Epist. 8. *Iamdudum nostri cupiunt Lucrina tacita* Et sanè Donatus ex Plauti Trinummo 4. 1. ℣ 22. citat. *Quamquam domi cupio, opperiar tamen.* Vbi dicit τὸ *Domi* esse genitivi casûs.

Vt facile sciret desiderio id fieri tuo Heaut. 2. 3.

Max me animo exoptata meo, Heaut. 2. 4.

Cœpit me desiderium hujus Hecyr 1 2. ℣. 14.

Ita magno desiderio fuit ejus filius. Ihn hat so sehr nach ihr verlanget Heaut. 4 4

Anhelant d mum Hecyr. 5 3.

Prudentia suæ triste desiderium nobis reliquerat. Brut. p 635.

Insolitâ inflammari victoriâ pro Leg Man. p 645.

Ad Italiam studio inflammato rapitur. pro Leg. Man. p. 335.

Dies auget ejus desiderium Provinc. 168.

Omnes gemebant desiderium mei. Pis. 188.

Legatio plena fuit desiderij, ac solicitudinis propter incredibilem fratrum amorem. pro Lig. 295.

Desiderium tui diffidij ferre non potest Phil. 2. 316

Tota Italia desiderio libertatis exarsit Phil. 10. 475.

Hujus desiderium civitas ferre diutius non potest Phil. 10. 474.

Ne patiantur desiderio sui Catilinam miserum tabescere. In L. Catil pagin. 181.

Mirum me desiderium tenet urbis Epist. ad fam. libro 2. p 47.

Gloriosè triumpharem, si non essem in desiderio rerum mihi charissimarum. Ep fam. lib. 2. p 49.

Desiderium præsentiæ tuæ meo labore minuatur Epist. fam. lib 5 p. 127.

Desiderare te significabas literas meas. Ep. 2 1.

Miro desiderio me urbs afficit, & omnes mei, tuque inprimis. Epist. 2. 18.

Ventes expectatos, neque solùm nobis, sed prorsus omnibus Epistol 4 10.

Multarum rerum desiderio te angi necesse est Epist. 6 1.

Ii 5 Hæc

Hec malo nos ferre desiderium. Ep 7.15.

Tantus ardor animos hominum occupavit desiderio libertatis. Epistol 11.8.

Quem cum objurgarem, quod parùm valetudini parceret, tum ille, nihil sibi fuisse longius, quàm ut me videret. E 7.11.27.

Quò tolerabiliùs feramus igniculum desiderij tui, crebrius nos literis appellato. Ep. 15.20

Non ignoro, quantum ex desiderio labores 16.10.

Sin autem omnia que sentio, perscripserim, ne refricem meis literis desiderium ac dolorem tuum. Epist. ad fam. lib. 5 p. 142.

Magis te desiderio nostri æstuare putaram Epist ad fam. libro 16. p. 500.

Dum discedis à nobis, me desiderio afficis Ep. ad fam. lib 15 p. 488.

Nostrum desiderium crebris, & longis epistolis leniatur, ibid.

Non potest dici, quàm flagrem desiderio urbis. Epistol, Attic. libro 5. pagina 146.

Cùm se lucis desiderio moveri diceret. de fin libro 5. p. 274.

Nec sitienter quid appetens desiderio ardeat Qu Tusc. lib. 4. p. 428.

Quis est enim tam cupidus in perspiciendâ cognoscendâque rerum naturâ Offic. l. 1 p. 61.

Quis integro, & puro, & libere eodemque acerrimo, & mobilissimo ardore teneatur. de Nat. Deor. l. 2. p 61.

Ardore aliquo inflammati, & incitati cernunt, illa profectò, quæ vaticinantes pronunciant. de Nat. Deor l. 1 p. 202.

Nos longis navibus tranquillitates aucupaturi eramus. Attic. 97. a.

Leguleij aucupes syllabarum. de Orat. 105 b.

Si verba inter nos aucupabimur. pro Cæcin. 194. b.

Attendere & aucupari verba oportebit de Or 112 b.

Præcipitisque, ut errantem aliorum opinionem aucupemur. de Fin. 79. b.

Ars dicendi opiniones hominum, & sæpè errores aucupatur. de Or. 111. b.

Ac non vereor, ne assentatiunculâ quâdam aucupari tuam gratiam videar. Ep. 68. b.

Levitatis est, inanem aucupari rumorem, & omnes umbras etiam falsæ gloriæ consectari. in Pison. 99 b.

Imperitorum hominum rumusculos aucupari. pro Clu. 39. a.

Delectationem aliquam dicendo aucupari. Or. 202 b.

Cùm præsertim tam multi occupationem ejus observent, tempusque aucupentur. pro S R 22 b

Non sum tam insolens in dicendo, ut omni ex genere orationem aucuper. pro Sest. 25. a.

Cur epistolis & sororis & matris imbecillitatem aucupatur? pro Flac. 163. b.

Non enim ad utilitatem, ad dicendum aucupans, horum libros lego. de Or. 114. a

Cùm res sine propriâ lege venit in judicium, quæ tamen ab aliis legibus similitudinem aucupatur ab Her. 4 b.

Ut aliquando vos, Patres conscriptos, Italiamque universam memoria mei, misericordia, desideriumque teneret. Postquam.198 a.
Me mirum desiderium tenet urbis, incredibile meorum, atque inprimis facietas acta provinciæ Ep.24.2.
Teneri studio alicujus rei. Ac.39 a.

Desperandi. Animum abijciendi. Diffidentiæ. Diffidendi. *Vide etiam* Credendi.

Kleinmütig werden / Den Muth fallen lassen / Verzagen / Verzweiffeln / Mißtrawen.

N*Ulla sum nulla sum, tota, tota ó cidi* Cas.3 5.ÿ.1.
Actum est: ilicet Cist.4 2 ÿ.17.& ÿ.36 *Actam rem ago, quod perijt, perijt.* Verba sunt, *inquit Donatus Terent.* Adelph.3.2. Nam actum est dicitur in ea re, de qua jam lata est sententia. *Vide etiam Lexicon Plaut.* Actum est, *&* Ilicet.
Pater animum despondet Men. prol.p.35.
Ne ve animum despondeat Mil. 1.1. ÿ. 6.
Actum est. And.3 1.ÿ 7 *ἀπέγνωκα*.
Nullus sum And 3.4 21.
Operâ tuâ mihi adrestim res rediŷt planissumè Phorm. 4.4.
Sed eâ caussâ nihil magis defec mus. **Es ist aus mit vns** Phorm.3.1.
Occidi: utinam mihi esset aliquid hic, quò nunc me præcipitem darem. Andr. 3. 4.
Idem hi vi'us es dicere, abi citò & suspende te. And. 1.5.
Nullus sum. quid caussa est, quin hinc in pristinum rectâ proficiscar viâ? Andr. 3 4
Servi desperantes vitam domini. pro Mil.112.a.
Desperare honores, vel aliquam rem in C.108 a.
Desperare de aliquâre Ep 192.b.
Sive restituimur, sive desperamur: nihil ampliùs opus est. Quint. Fr.304.b.
Essent illi quidem desperandi sed tamen ferendi. in C.106.b.
Eadem us graviter æger fuit, ut omnes medici diffiderent de D 91.b.
Videfne tu illum tristem, demissum: jacet, diffidit, abjecit hastas. pro Mur. 14.b.
Qui autem diffidit perpetuitati bonorum, timeat necesse est de F n 82.b.
Is certè potiùs, qui sibi aliâ ratione diffideret, quàm is, qui omni ratione confideret. pro Clu 30 b.
Aliquem fugientem excipere, diffidentem rebus suis confirmare. pro Pom. 8. a.
Diffidere sibi. de Pro 77.a.

Nihil

Nihil affirmabo, quæram omnia dubitans plerunque, & mihi ipse diffidens. de D.110 a.
Huic incipio sententiæ diffidere Tusc 221.b.
Tanta adhibebatur, & à nobis, & pratoribus contentio, ut rem posse confici non diffiderem Qu Fr.290.a.
Diffido me posse in hac caussâ consistere pro Qu Fr.14 2.
Invenire se posse, quod cuperent, diffisi sunt. Acad.3.2.
Qui desperatione debilitati experiri id nolent, quod se assequi posse diffidant. Orat. 197. a.
Eloquentia, quam omnes se assequi posse diffiderent. Orat.295 b.
Animo deficere pro Sex Rosc.p 40.
Tu toties diffidens ac desperans reb. tuis in sordibus luctuque jacuisti. Pis. 2.16.
Te rogo, ne contrahas aut demittas animum. Ep 1.Frat.libro 1.p.569.
Aliter mortem sibi conscivit. de divin.l 2 p.240.
Impediti auspiciis. de divin lib.2.p.243.
Vos vestris fortunis diffiditis. ad Her l.4.p 122.
Ingeniis vestris videor diffidere. Sex. Rosc. p.65.
Diffidere alicujus fidei. in Verr. p.147.
Difficile factu est à Diis ortis fidem non habere. de univers. p.381.
Impensius suis rebus diffidere. Jug cap.75.

Destituendi. *Vide* Defectûs.

Verlassen / Mangel lassen.

In hac caussâ mihi aqua hæret. Ep Qu Frat.lib.2 p 608.
Res me ipsa deficit. Ep.Qu.Frat lib.2.p 615.

Diei. Lucis. Meridiei. Vesperi. Ortûs. Solis. Auroræ. Prospectûs. Obscurandi.

Tag/Erleuchten/Sonnen Schein/ Hell/Heyter/Tag werden / Abend werden.

Nunc te nox, quæ me mansisti mitto. ut cedas diei, ut mortales illucescas luce clarâ. Amph. 1.3. ℣.49.
Brevior dies ut fiat faciam, ut æquè disparis, & dies è nocte accidat. Amph. 1.3 ℣. 52.

Dat

Dies ad umbilicum est dimidiatus mortuus Menæchm.1 2 ℣.45.
Cùm luci simul commodum radiosus ecce sol superabit ex mari. Stich. 2. 3. ℣. 40.
Lucebat jam ferè. in Verr.p.526.
Quantâ luce jam circumfusa sunt. Acad.l.2.p 20.
Sed facilè patiar, te hunc diem etiam tum in isto sermone consumere. de Leg. p.304.
Lætus ex his tenebris in lucem illam excesserit. Qq. Tusc.lib 1.p 325.
Sine illum priores partes hosce aliquot dies apud me habere. Eunuch.1.2.
O festus dies hominis! idem, *felix* Eunuch 3.5.
Cui rei est, scilic *dicatus, ei rei hunc sumamus diem* Adeldh.5.3.
Nunquam unum intermittit diem, quin semper veniat : Er kompt alle Tag hieher Adelph.3 1.
Dies triginta, aut plus eo, in navi fui. Hecyr.3.4.
Cæterùm rus cras cum filio cumprimo lucu: scil ibo, pro prima luce, summo mane. Adelph.5 3.
Luciscit hoc jam: Es wird nun Tag Heaut.3.1.
Ad IV Idus Oct. cùm advesperasceret, expedito exercitu ita noctu iter feci, ut ad III Idus Oct. cùm lucesceret, in Amanum ascenderem. Ep.245.a.
Nondum legere poteramus: nam & lumina dimiseramus, nec satis lucebat: cùm autem luceret, &c. At 259.b.
Luce noctem, nocte lucem expectas. ad Her.35.b.
Pridie Iduum hæc scripsi ante lucem. Qu.Fr.309 a.
Centesima lux est hæc ab interitu P. Clodij. pro Mil 120.a.
Quis audeat luci, quis in militari viâ, quis benè comitatum, quis illustrem aggredi? in Att 244.b.
Luce palàm in foro saltare. Off.70.b.
Metellus primâ luce in campum currebat. At. 56.b.
M. Buculejus cùm ædes L. Fusio venderet, in mancipio lumina, ut tum erant, ita recipit. de Or. 99.b.
Quid cuicunque particula cœli officeretur, quamvis esset procul, mutari lumina putabat. ibidem.
Nec mentis aciem quibus luminibus officit altitudo fortuna. pro R.179.a.
Noctu lumine apposito, experrecta nutrix animadvertit puerum. de D. 97 a.
Vos mihi in tantis tenebris clarissimum lumen prætulistis. pro Syl.74.b.
Primò se luminibus ejus obstructurum esse minabatur pro Dom.236.a.
Sic Catonis luminibus obstruxit hæc posteriorum quasi exaggerata altius oratio. de Clar. 170 b.
Sol diem efficit toto cœlo luce diffusa. de N.45.a.
Lucem, quam adhuc opperiebamus, accepimus. 6.13.
Post multam partem diei percontationem scriptione prævertimus. Symmach. 2 5.
Primo lucis respondi litteris tuis. 2.48.
Noctem, quæ instabat. Cat.cap.55.

Iam diei vesper erat. Jug.cap.52
Dies advenit Iug.cap 113.
Multò ante lucis adventum pervenit in locum tumulorum. Iug.91.
Vbi dies capit, omnem equitatum ad Capsam tendere jubet. Iug 91.
Vbi castra locata, & diei vesper erat Iug.106.
Vbi plærumque noctis processit, Sulla à Bucche occultè accersitur. Iug.109.

Differentiæ. Discriminis. Discrepantiæ. Dissimilitudinis. Diversitatis. Distantiæ.

Vngleich/Vnterscheiden/Anderst/Fern seyn/Weit seyn / Entlegen.

Divertunt mores virgini longè lupæ Epid.3.3 ℣ 28.
Aliter longè catuli olent, aliter sues. Epi 4 2.℣.9. Proverbialiter dictum.
Quasi verò paullùm interfiet: Es ist ein grosser Vnterscheid zwischen jhnen beyden. Eunuch. 4. 4.
Hac fratri mecum non conveniunt:id est, in his discrepamus Adelph.1 1.
Is adeò dissimili studio est. Er hat gar eine andere Art / als sein Bruder. Adeldh. 1.1.
Nimium inter vos interest : Jhr seyd einander gar vngleich. Adelph. 3.4.
Vir viro quid præstat? Phorm. 5.3.
Ludum jocúmque dices fuisse illum alterum, praut hujus rabies quæ dabit. Eunuch.2.3
Hoc pater ac dominus interest. id est. *in eo differunt,* Adelph.1.1.
Paullùm interesse censes, ex animo omnia, ut fert natura, facias , an de industriâ. Andr. 4 5.
Dij immortales, homini homo quid præstat? stulto intelligens quid interest? Eunuch. 2.2.
Multùm inter se distant istæ facultates, longèque sunt diversæ. de Brut.l. 1.p. 327.
Cùm inter inanimum, & animal hoc maximè intersit. Acad.lib.1.p 22.
Quæ à vero nihil differat. Acad.l.1 p 24.
Nostra non multum à Peripateticis dissidentia leges. 1 Offic.p.3.
Nullâ in re absumus à naturâ ferarum. 1.Off.p.22.
Quàm longè est hinc saltum vestrum Gallicanum. pro Quint.14.b.
Isti Nervij quàm longè sint nescio. Qu.Fr.327.a.
Longè absum, audio serò. Ep.21.a.
Cùm tam longè abfuturus essem. Ep.44 b.
Longissimè abesse ab aliquo. pro Planc.162.a.

Horum

Horum defensio repetita quàm longè est. de D 133 a.
Longè ad virtutem processerunt. d: Fin 111.a.
In posterum quàm longissimè providere. Ep. 22.a.
Sed longè lateque colluceat. de N.33.b.
Dij vim suam longè lateque diffundunt. de D.97.a.
Longè lateque peregrinari de N.12.b.
A quo mea voluntas longissimè abhorret. in Verr. 110.b.
Et erat huic judicio longè dissimilis illa contentio. pro Syll.176 a.
Longè diversum. Top.215.a.
Cæsaris autem longissimè diversa ratio de D.84.b.
Vir longè post natos homines improbissimus. de Cla.158.a.
T.Coruncanus longè plurimum ingenio valuit de Cl.169.a.
Quod longissimè sit ab imperitorum intelligentiâ sensuque disjunctum. de Or. 86 a.
Græci longè à nostrorum hominum gravitate disjuncti. pro Sest.27.a.
Quæ vita est maximè disjuncta à cupiditate, & cum officio conjuncta. pro S. R 24 b.
Mores ejus longissimè à tanti sceleris atrocitate sunt disjuncti. pro Cæc.48.b.
Ætolia procul à Barbaris disjuncta gentibus. in P. 99. b.
Quorum mentes longè à communi salute disjunctæ sunt de At.156.a.
Quod longissimè est ab imperitorum intelligentiâ sensuque disjunctum. de Or. 86.a.
Duo loca disjunctissima, maximeque diversa. pro Pomp. 5.b.
Nihil est disjunctius ab eâ cogitatione, quæ &c. At. 17 a.
Disjunctissima terra Ep.131.b.inter quas longum intervallum est. Sic *intervallo locorum & temporum disjunctos esse.* Ep.6 a.Barbari. *Valdè longè à se invicem abesse.*
Præter æquum censet, qui inter dispares obsequium par requirit. Symmach. 1.1.
Aliarum rerum inter se dissentiunt. 1.15.
Duplex est caussa, divisa rerum vocabulis, actione discrepans, origine non cohærens, separata personis 5. 66.
A quâ opinione dissentio. 8.6.
Quædam inter se concertatione dissentiunt. 10.46.

Dignandi. Dignum judicandi.

Würdig achten.

H*Aud quaquam dignum habet decedere* Merc.1.2 ℣.7.
Ieſi arbitrarem dignum, misissem tibi. Pseud.4.2.℣.57.

Ita

Ita victu excurato, ita munditiis dignati. ... Pseud. 5. 1. ℣. 8. Ita ibi expressit. Janus Passeratius mavult: *digne habiti.*
Haud unquam dignum habet decedere Merc 1. 2. ℣ 7.

Diminuendi. Detrahendi. *Vide etiam* Extenuandi.

Verkleinern / Gering schätzen / Abzwacken / Abziehen / Geringern / Entziehen.

SI quid ex iis rebus, quas tibi fortuna largita est, nonnullorum hominum perfidia detraxerit. &c. Ep. 1. 5.
Multùm interest, utrum laus minuatur, aut salus deseratur E 1 7.
Plus additum ad memoriam nominis nostri, quàm ademptum de fortunâ &c. ibid.
Si absenti mihi unius mensis labor detractus esset Epist. 3. 6.
Sine ullâ imminutione dignitatis tuæ Ep. 3 8.
Minuere sumtus. ibid.
Hoc te scire volo, me de isto sumtu legationum, aut minuendo, aut remittendo decrevisse nihil ibid.
Si de tuâ prolixâ beneficaque naturâ limitabit aliquid posterior annus, id est, *restringet, contrahet, & certis quasi finibus modoque describet.* ibid.
Ne quid de summo meo erga te amore detractum esse videatur. Ep. 3. 12.
Dolorem minuere. Ep 4 5.
De imperio praterea tanta diminutio facta est. ibid.
Nullus dolor est, quem non longinquitas temporis minuat atque molliat. ibidem.
Citiùs amore tui fratrem tuum odisse desinam, quàm illius odio quicquam de nostrâ benevolentiâ detrahatur Ep. 5 2.
Ne iis, qui me rogarent, aliquid de nostrâ conjunctione imminutum esse ostenderem Ep. 5 5.
Vt præsentia tua desiderium meo labore minuatur. Epistol. 5. 8.
Non intelliges duplicari solicitudines, quas elevare tua te prudentia postulat Ep. 5 14. *Elevare,* id est, *extenuare, minuere,* ut de Amic. *Suspiciones & offensiones in amicitia, tum evitare, tum elevare, tum ferre sapientis est.*
Permultum erit ex mœrore tuo diminutum Ep. 5. 16.
Eadem caussa opes meas fregit, id est, *diminuit, exhausit:* hat mich entblösset Ep. 6. 13.
Quantum de illo libro, tantundem de mei judicij famâ detrahatur. Epistol. 6. 18.
Ne imminuam laudem tuam. Ep. 9. 14.
Vt neque offendam animum cujusquam, nec frangam dignitatem meam, id est, *imminuam.* Ep 9. 16. *De*

De laude jejuni hominis dolbare Ep. 10.21.
Dummodò, ne quid hac ambitiosa festinatio imminuat ejus gloria, quam consequuti sumus. Ep. 10.25.
Recurri ad meas copiolas sunt extenuatissimæ. Ep 11 13.
Res familiaris mea, lege Cæsaris diminuta est Ep. 1 28.
Quam indignitatem, diminutionemque majestatis, non solum juris nostri, sed etiam imperij, populique Romani, ideircò tulimus. &c. Ep. 12.15.

Dimittendi. Manumittendi. Missum faciendi.

Erlassen/ Weglassen/ Ziehen lassen.

A *Mittere* pro *dimittere*: Plauto & Terentio proprium. Vide exempla parallela in Lexico Plautino Infinitum enim foret omnia huc ponere.
Impell t militem Palæstrio, omissam faciat concubinam Mil. Arg. ꝟ. 11.
Cum Dis volentibus ite. Mil 4. ꝟ. 48.
Missa habere omnia Pseud 2.2. ꝟ 8.
Missum facere Amph 5.3. ꝟ. 2 Merc 3.4. ꝟ. 72.
Mittere pro *dimittere* Pseud 1.3 ꝟ. 10 Pœn Prol. ꝟ. 100.
Missi porrò orare, ut venirem serio Eun. 3.3.
Mitte orare: Höre auff zu bitten. Andr. 5.4.
Omitte de te dicere: Eunuch 5.6.
Quin omitte me: laß mich zu frieden. Phorm 3 2.
Me missum face. Andr 4.1.
Nos missos face. Andr. 5.2.
Quin tu hanc pollicitationes aufer: id est, *missos face* Phormion. 5.6.
Vis me uxorem ducere? hanc amitterem? ut potero, feram Andr 5 3
Hoc temerè nunquam amittam ego à me. Ich wils nicht leichtlich auß meinen Händen geben. Phorm. 4.5.
Vt veni, itidem incertum amisti Hecyr. 2.2.
Æquum est me à te impetrare, ut cohortes, quæ ex Piceno venerunt, missum facias. At 230.b.
Iuravitque se illum interfecturum, nisi sibi jusjurandum dedisset, se patrem missum esse facturum. Off. 74 b.
Easque legiones bello confecto missas fieri placet. in Ant. 205.a.
Qui bus de caussis missi fieri debeant Ep. 113.a.
Duo præfecti fabrum Pompeii, qui in meam potestatem venerunt, & à me missi sunt. At. 141.a.
Eos cum statim missum feci ibid.
Qui cùm judicatum non faceret, addictus Hermippo, & ab hoc ductus est, postea missus. pro Fl. c. 136.b.

Dicebat quisque quos missos sciret esse. In Verr.256.a.
Remotis sive omnino missis lectoribus At.134 b.
Sed hac missa faciam, quæ facta sunt pro S R.40.a.
Qui vel peatibus ducuntur, missis faciant honores. pro Sest 26.a.
Hos agros missos facio in Verr.216 a
Missos faciant patronos, ipsi prodeant. Or 219 a.

Diffidentiæ. *Vide* Credendi.

Mißtrauen.

Nihil agit, qui diffidentem verbis solatur suis Epid 1.2.ỷ 9.
Valete, ut hostes vestri diffidant sibi. Rud.Prol.ỷ.82.
Diffidere alicui. Sulpitius ad Cic.l.4.5.21.
Defatigari & diffidere in prohibendis malis Brut. Cic 16.17.
Dubitare & sibi ipsi diffidere. de Divin.p.12.
Iacere & diffidere pro Mu p.42.
Diffidere ingeniis pro Rosc Am p.49.
Sententiæ alicui diffidere Tusc.p.4.
Sibi ac suis diffidere fortunis. Anteq p.7.
Diffidere de nobis Herenn.p.16.
Diffidere de aliquo Att l 12.p.257.
Verum confici posse non diffiderem Q Fr.l.1 p 1.
Invenire se posse, quod cuperent, diffisi sunt. Acad.libr.4.p.15.
Cùm persuaderi posse diffideret. Ep.1.9.
Quia diffidæ copiæ nostræ. Ep.2.9.
Plura me ad te de hac re scribere pudet, ne videar prudentia tua diffidere. ibid.
Rationes in eâre collecta vetabant me Repub.penitùs diffidere. Ep 5.13.
Cunctantem, & diffidentem excitare. Ep.6 1.

Disciplinæ.

Zucht / Unterweisung / Art.

Malum hic pessimumque modò intus apud nos tua ancilla hoc pacto exordiri cœpit, quod haud Atticam condecet disciplinam. Cas 3.5.ỷ.24.
Nusquam est disciplina ignavior Merc.1.2 ỷ 23.
Hæc hic disciplina pessima est. ibid ỷ 6.

Ad

Ad hunc me modum intuli, ut illis satisfacerem ex disciplinâ: quippe ego qui prope Ion ca perdidici. Pseud 5.1 ✝ 28.
Ita militare disciplina est, Ballio, manu salutem mittunt benevolentibus, eadem malam remittunt malevolentibus. Pseud 4 2.✝ 47.
Haud volupè vitiebatam, parsimoniâ & duritiâ disciplina alii eram. Most. 1 2. ✝.74.
Bonorum virorum relinquere disciplinam. pro Qu. p.34.
Te in disciplinam meam tradideras. Phil. 2.339.
Quem nos disciplinâ regimus Ep Att l.10.p 513.
Incredibilis quadam ingenij magnitudo, non desideravit indocilem usus disciplinam Acad.l.2 p 3.
Si quisquam ullam philosophiæ disciplinam probaret. Acad.l.2.p.6.
Sequi disciplinam. ibid.
Ad quamcunque sunt disciplinam quasi tempestatem delati. Acad.l 2.p 7.
Ad disciplinam tanquam ad saxum adhærescunt. Acad.libr.2 p.7.
Reliquit perfectissimam disciplinam Acad.l.1 p.1.
Ipsorum sequor disciplinam Acad l 2.p.48
Exponere disciplinam sapientiæ naturam rerum evolvere. Acad l.2.p 58.
Quæ tandem ea est disciplina, ad quam me deduces, si ab hac abstraxeris. ibidem.
Dicunt claros viros à se instructos ibid.
A non sapiente explicari sententiam ibid.
Eligere disciplinam Acad.l 2 p 60.
Qui autem mirantur nos hanc potissimum disciplinam secutos. de Nat.Deor. l.1.p 4.
Qui accepit ab Anaximene disciplinam de Natur Deor.lib.1 p.13.
Vehementius fregit quodam modo veteris disciplinæ authoritatem. Acad.Qu. l 1.p.90.
Verum percurri omnem Epicuri disciplinam placet. de Fin l br.1.p. 107.
Sin ut suo dolore sanciret militaris imperij disciplinam. de Fin l 1 p.110.
Disciplinam & scientiam alicuius artis percipere de D vin.l.1 p.197.
Ad saxa discendi cupiditate adhæresceres. de Finib libr. 5 p 272
Disciplinam alicujus & studia cognoscere. Quæst Tusc.l 4 p 414.
Conferre se ad disciplinam. ibid.
Quo tuo adminiculo possit institui. Quapropter suscipe pignus tuum informandum, bonum fraternâ religione præceptis Sym.5.16.
In tuo jure est tuis monitis acquiescit 7.27.
Hi quos erudiendos misimus arti medicinæ præceptor adhiberis. 9 4.
Suscipe in disciplinam medendi, quos fidei tuæ committimus. Ibid.
Qui nunc liberalibus artibus eruditur. 9 77.
Illa Camœnæ mihi lac bonarum artium primum dederunt. 9.88.
Celsus juventuti nostræ magisterium bonarum artium pollicetur. 10.25.
Inter præcipua negotia tuum sæpè curatum est, ut erudiendis nobilibus Philosophi præceptores ex Atticâ peterentur. Ibid.
Nonnullos Philosophos jus & auctoritas publica in usum nostræ urbis accivit. Ioid.

Nunc vestri seculi bonitas ultrò optimatem sapientia Romanis gymnasiis arrogavit. Ibid.

Discriminis.Periculi.Infortunij.*Vide etiam* Damni.

Gefahr/ Schaden.

Malam rem quærere cum lucro. Aul 4 6 15.

Vides pro tu. capite caro carum offerre meum caput utilitati. Capt.2. 1.℣ 33.

Vitent infortunio Curc.2 3.℣ 19 Sic Truc.2.2.℣ *Vitare malo.* Petronius: *Cùm deinde vultu, atque ipsâ trepidatione mandatum prodidissem, ponere jussit arma, & malo cavere.*

Verùm jam ad unum saxum me fluctus ferunt. Most.3.1.℣.143.

Numquam hercle ego ex istâ nassâ hodie escam petam. M.I.2.6.℣.98. De re pro sui periculosâ

Nunc hæc res apud summum puteum geritur Mil.4.4 ℣ 16.

Quàm maximè resisto, tam res in periculum vortitur. Merc.1.2 ℣ 12.

Mea quidem hercule in dubio est vita. And.2.2 ℣.10.

Nihil periculi est, me vide. And.2.2 ℣.13.

Hujus periculo fit: ego in portu navigo. And.3.1.℣.22.

Nescis, quantis in malis verscre And. 4.1.℣.25.

Capitis periculum adire And.4.1 ℣ 53.

Posthac incolumem sat scio fore me nunc, si evito hoc malum: id est, *in summo periculo versor.* Andr. 3 5.

Iocularium in malum insciens penè incidi. Andr. 4.5.

Satis pericli cœpi adire : Jch bin schon allbereit in solcher Gefahr/ die groß genug ist Andr. 5. 1.

Penè illusi vitam filiæ. Ibid.

Omnis res est jam in vado: id est, *extra periculum.* Andr. 5 2.

Tibi ostendam, herum quid sit pericli fallere. And. 3.1.

Istæc in me cudetur faba. Eunuch. 2.3.

In meâ vitâ, id est, *mea vita periculo, tu tibi laudem quæsitum is, scelus.* Heaut. 2.2.

Nisi fallit me animus, haud multum à me abierit infortunium Heaut. 4.1.

Triumpho, si licet me latere tecto abscedere. id est, *ex hoc periculo evadere.* Ibid.

Tua fama, & gnata vita, in dubium veniet. Adelph. 3.2.

Ita subitò nunc imparatum tanta te impendent mala Phorm. 1.4.

Alia aliunde est periclum, unde aliquid abradi potest: mihi sciunt nihil esse. Phorm. 2.1

In eodem luto hæsitas: id est, *in eodem versaris periculo.* Phorm. 5.2 ℣ 15.

Nihil tibi pericli à me est. Hec.5.1.✝.10.
Periculum in te est Hec.3.1.✝.46.
Prius proditurum à me tuam vitam, & prius pecuniam omnem, quàm &c. Heaut.3.1.✝ 70.
Qui te ad scopulum è tranquillo inferat. Phor.4.4.✝.9.
Sine omni periculo. Andr.2.3.
Habeo aliud, quod ambo confiteamini, sine periculo esse. Heaut.2.3.
Cùm illi nihil pericli ex indicio siet. Heaut 3 1.
Quam minimo periculo id demum adulescentulo. Ibidem.
Capitis periculum adire Andr 4.1.
Nostra causa scibet in nervum potius ibit. Phorm.4.4 ✝ 16.
Pro patria, parentibus, hospitibus, amicis & iis rebus, quas justitia colere cogit adire periculum ad Heren l.3.p 54.
Sæpè ego in periculis Reipub. nullum ipse periculum fugi. Ad Her.l 4.p 119.
Atrox periculum studiosè suscepit, & libenter subit Ad Herenn l.4 p.119.
Sapiens nullum pro Rep periculum vitabit Ad Herenn.libro 4 p.120.
Qui fugiunt id periculum, quod pro Rep subeundum est, stultè faciunt. Ad Heren. l.4 p.120.
Qui patriæ pericula suo periculo expetunt, hi sapientes p[u]tandi. Ad Her l.4 p 120.
Devenimus in medium rerum omnium certamen, atque discrimen de orat.l. 1 p.269.
Hunc cùm afflictum, debilitatum, mœrentem, in summum discrimen adductum viderem de orat l.2 p.400.
Flammâ se tum eripuit. Brut p.545.
Quodvis potiùs periculum mihi adeundum, quàm à speratâ dicendi gloriâ discedendum putavi. Brut.p.614.
Fluctibus jactari Orat ad Brut.p.653.
Pro amico periculum subire. de part.p.745.
Adhibenda vis est veritati, minæ jactantur, pericula intenduntur, formidines opponuntur pro Qu. p 16.
Res in discrimine versatur. pro Qu p.34.
Periculum, quod in omnes intenditur, propulsare. pro Sex.Rosc.p.39.
Dignitas ejus & salus in discrimen venit. pro Sex.Rosc.p.41.
Licet undique omnes terrores, minæ, periculaque impendeant omnia, succurram atque subibo pro Sex Rosc p 47.
Mihi periculum creatur. pro Sex Rosc p.66.
Summa Reip. in hoc periculo tentatur. pro Sex.Rosc.p.88.
Innocenti periculum ne facesseris. in Verr.p.137.
Periculum adire. in Verr.p.185. & pro Cæcin.p 625.
In periculum adduci. ibid.
Aliquem ex periculo eripere. ibid.
Pericula sublevare in Verr.p.188.
Periculum rei proponere. in Verr.p.201.
Multi fortes viri in communi incertoque periculo belli, & terrâ, & mari sæpè effunderunt. in Ver p.532.

Multa mercatoribus sunt necessariò per cula subeunda fortuna: nisi etiam ha formidines ab nostris impendebunt in Verr. p. 553.
Per culum alicui injicere pro Cecin p. 6 9.
Plus firmamenti ac roboris habet periculum, depulsum est. pro lege Man. p. 631.
Siciliam multis undique cinctam periculis non terrore belli, sed celeritate consilij explicavit pro Leg. Man. p. 639.
Mortis ac servitutis periculose committere. Pro 'ege Man. p. 6.40.
Eripere aliquem ex periculo pro A. Cluent. p. 33.
Legum præsidio à capite periculum propulsare. pro A Cluent p 65.
In discrimen adduci contra Rul p. 03.
Video maximas tempestates Reipub. esse subeundas pro Leg Mur p. 220.
Hujus totius belli, in unius viri fortissimi vitâ positum est discrimen. Phil. 14.533.
Venire in periculum pro L. Mur p. 245.
In discrimen extremum venire. pro L Mur. p. 259.
Adire peri ulum navigandi pro L. Flac. p 301.
Comparare alicui periculum. pro L. Flac p 302.
E summis eripere aliquem periculis pro L Syllâ p. 318.
Null. m in me periculum redundabit pro L Sylla p 318.
In capitis periculum vocari. in Orat. ante exil. p. 360.
Creare alicui peri ulum Orat ante ex l. p. 366.
In discrimen adducere aliquem pro domo p. 431.
Cùm periculum vitæ meum sociare voluisses pro Cn. Planc. p. 525.
Voluntarios fortissimis atque optimis civibus periculum moliri. Sect 3.
Per optimos viros civibus optimis periculum inferre conatur. Sect. 3.
Salutem tuam in discrimen offerre pro statu civitatis, & pro communi libertate. Sect. 3
Ipsum autorem alieni per culi suis propriis periculis terruit. Sect p. 9.
Subeunda sunt pro patriâ pericula, vulnera excipienda, mors oppetenda. Sect. 12.
Iecissem me potiùs in profundum Sect 23.
Ipsos in magnum vitæ discrimen adducerem Sect. 23.
Fluctuare in altis tempestatibus seditionum & discordiarum Sect. 23.
Invidiam ejus capitis periculo sibi præstandum esse videbat. Sect. 32.
Obtulit in discrimen vitam suam Sect. 32.
Multa proponuntur pericula Sect. 68.
Subeundæ sæpè pro Rep. tempestates. Sect 69.
Flagrantem invidiâ propter interitum Gracchi populus Romanus periculo liberavit Sect. 69.
Emersisse jam è vadis, & scopulos jam prætervecta videtur oratio mea. Cæl. 114.
Quanta impenderet procella urbi, quanta tempestas civitati. Cat. 118.
Telis hostium, dimicationi capitis, & morti se objecit. Cornel 134.
Qui nulli prælio pepercit vitam suam hostium telis objecerunt. Corn. 138.
Qui sese opponit periculis nullo proposito præmio Corn. 135.

Qui

Qui se pro nostro imperio in periculum capitis, & vitæ discrimen intulit. Corn. 135.

Hinc ab illo magnum periculum creatur Corn 145.

Omnis illam tempestas, cui cesseram, Cæsare impulsore & adjectore, excitata est Provin 163.

Maxima pericula patriæ impendent, & omnia tela undique in patriam sunt intenta Provin. 165.

Sæpè ex hoc portu se in illos fluctus propè necessariò contulerunt. Provin 17 .

Ego tela intenta jugulis civitatis de conjuratorum nefariis manib. extorsi. Faces jam accensas ad hujus urbis incendium, comprehendi, protuli, extinxi. Pis. 179.

In maximis turbinibus, & fluctibus Reip navem gubernavi Pis 186

Alias ego vidi ventos, alias prospexi procellas animo, aliis impendentibus tempestatibus non cessi, sed his unum me pro omnium salute obtuli. Pis 186.

Cave a tempestates & procellæ in illis fluctibus concionum Milonis semper subeundæ fuerunt. Mil. 224.

Vita nostra in aliquas insidias, in vim, in tela latronum & inimicorum incidit Mil. 234.

Vitam suam nunquam in periculum sine præsidio, & sine custodiâ provehebat. Mil. 244.

In maximis periculis insidiisque esse vel fatum accepimus. Rab. 272.

Quæ nepos avum in discrimen adduxerit Dejot p 30.

Corpus suum periculis objecit. Dejot. 31.

Cum semper & in urbe infinitum malum, idque manaret indies latius. Phil. 11 p. 324.

Deo immortales reiderunt Phil. 2. 347.

Res in discrimen adducta est. Phil 3 395.

Armis & ferro res in discrimen adducta est. Phil. 5. p. 422.

Hæc res in extremum adducta est discrimen Phil 6. p 435.

Hujus magnitudine animi & sapientia tempestas est oblata for molestissimi temporis Phil. 7 438.

Res adducta est in maximum periculum, & extremum ferè discrimen. Phil. 7. 435.

Vitam quam populi Rom votis retinuit, pro libertate populi Romani in discrimen adducere putat Phil. 7. 440.

In maximum discrimen venietur. Phil. 8. 456.

Ad incertum vitæ periculum sine ullo metu mortis profecti sunt. Phil. 9. 458.

Eum sententia periculum vitavit. Ph l. 9 52.

Dummodò repellat periculum servitutis. Phil. 12 p 498.

Hæc tanta pericula effugere. Phil 12. 506

Ire ad judicii subsellia attractus, extremâ fortunâ stetit. in Sulp. 555.

Si status erit aliquis civitatis, quicunque erit, te omnium periculorum video expertem fore. Ep. Fam lib. 4 p. 114

Quid ego non mirabar, cùm recordarer, te à primis temporibus ætatis in Rep. esse versatum, & tuos magistratus in ipsa discrimina salutis incidisse. Ep ad Fam. l. 6 p. 173.

Afferre alicui periculum Ep Fam l.8.p.230.
Excitare periculum. Ep.Fam.l 9 p.250.
Nisi uno loco mutaremur, magnum periculum ipse Lepidus, magnum ea pars exercitûs adiret, quæ bene de Rep.sentit Ep Fam l.10 p 295.
In ipsum discrimen rerum contulisti tribunatum tuum. Mitten in die schantz vnd Gefahr wagen. Ep.2.6.
Turpis & periculosa ratio Ep 4 2.
Nihil constitui potest, quod non incurrat in magnam aliquam difficultatē. ibi.
Videtur mihi res in propinquum adducta discrimen Ep 5 21.
Ab altera victoriâ tibi periculum nullum esse perspicio. Epistol 6.1.
Cùm omnis Respubl in meo capite discrimen esset habitura. Epistol.7.1.
Ruina periculum struere Ep.6.7.
Nec mihi videmini intelligere, quàm nos pateamus, hoc est, *periculo, quod à vobis nobis afferri potest, expositi simus.* Epistol 8.13.
Lepta ita laborat, ut ejus fortuna videantur in periculum venire. Epist.9.13.
In uno prælio omnis fortuna Reipub. disceptat, id est, *periclitatur.* Ist auffgesetzt. Ep.10.10.
Extrema tempora. id est, *deplorata.* Ep.10.12.
Ad omnia pericula princeps esse non recusabat. id est, *primus propter Rempub. periclitari non dubitabat, primus pericula adijt.* Elegans locutio quæ & in Verrinis extat: *Ut quisque in fugâ postremus, ita periculo princeps erat.* Ep.10.17.
Exercitus Lepidi magnum habet casum, id est, *suspicionem & metum periculi.* Ep.10.18.
Veniat Cæsar, & cujus ipsius magnum periculum agitur. Epist.10.23.
Æquo animo summam Reipub. in discrimen deduceremus. Epist 10.24.
Saltus Castulonensis, frequentioribus latrocinijs infestior factus est, id est, *propter certa pericula magis infestatur, & declinatur.* Epist.10.31 11.
Longum & infestum iter Ep 10 33.
Eas copias, quas dissimulatione Reipub.comparabant, subitò ad patriæ periculum converterunt. Ep.11 13.
Nullum periculum pro me adire dubitavit. Ep 12 29.
Periculum fortunarum, & capitis sui pro meâ salute neglexit Ep.14.4.
Quando subeunda fortuna est weil es doch will gewagt seyn Ep.14.5.
Mitto quòd pericula, quòd omnes meas tempestates subieris. Ep 15.4.
Qui veniunt, ἀκίνδυνα μὲν χρονιώτερα δὲ nuntiant, hoc est, *non periculosa quidem, attamen diuturniora* Ep 16.18.
Quo in discrimine versetur salus mea, & bonorum omnium, atque universæ Reipub. ex eo scire potes. Epist 16.11.
Offerre sese communi periculo Ep fam.l.10.p 295.
Nunquam mehercule, mi Cicero, pœnitebit pericula pro patriâ subire. Ep fam. l.10 p.300.
Adire pericula Ep.fam.l.10.p.312.
Neque decet aut convenit nobis periculo ulli submittere animum nostrum. Wir wollen vnsers Gewissens frey seyn Ep.fam.l.11.p 31[illegible].

Cre-

Crede mihi, nisi ista omnia ita fiant, quemadmodum scribo, magnum nos omnes adituros periculum. Ep Fam.lib.11 p.341.

Quod ego periculum non extimesco, modò facti vestri gloriam cum meâ laude communicem Ep ad.Fam.lib. 12 p.351.

Quanquam nisi me fallebat res, sic sese habebat, ut totius belli omne discrimen in Bruto positum videretur. Ep.Fam l.12 p 355.

Cùm hæc scribebam, res erat in extremum discrimen adducta. Epist.ad Fam. lib.12 p 356.

Intelliges me nullum periculum, neq; laborem patriæ denegasse. Ep.ad Fam. li 12. p 360.

Nisi ego tantam pecuniam, tantaq; præsidia, & tam celeriter Cassio dedissem, ne ausus quidem esset ire in Syriam, & nunc non minora pericula Reipub. à Dolabella instarent. Ep.ad Fam. l.12. p.366.

Periculum omne quod instares, si ille latro cum omnibus suis naves conscendisset expositus Ep Fam.l.12 p.368

Nec ex eo inter nos amor natus est, sed quod erat, & vetus & magnus, propterea nullum periculum pro me adire dubitarit Epist.ad Fam l.b.12. pag 383.

Vbicunq; es, in eâdem es navi. Quod nimirum Reip. calamitates, ad absentes, æquè ac præsentes pertineant. Ep 2 4.

Quod existim. & meam causam coniunctam esse cum tuâ, &c. Ep. 4 2.

In communibus miseriis dolore angi Ep.4.3.

Communem meam calamitatem existimavi Ep 4.5.

Cum cogitarem hæc mihi tecum, & cum quibusdam esse communia. Ep. 4. 6.

Cùm omnium nostrum coniunctum periculum sit Ep 4.9.

Nihil accidet & separatim à reliquis civibus. Ep 2 15.

Quod mihi cum illo erat commune, sibi soli attribuit. Ep 2.16.

Quod illius erat solius, id mecum communicat Ibidem.

Patet latè hoc vitium, & est in multis. Ep.3 6.

Quàm fortiter ferres communes miserias, non intellexi Ep.4.15.

In magno periculo omnes, sed tamen in communi sumus. Ibid.

Communis fortuna. Ibid. & 6 1.

Tibi periculum nullum esse perspicio, quod quidem seiunctum sit ab omnium interitu, id est, *quod non sit commune.* Ep.6.1.

Consolatio necessaria est: Nihil esse præcipuè cuiquam dolendum in eo, quòd accidat universis Ep 6.2.

Hoc tibi confirmo, nihilo te nunc maiore in discrimine esse, quàm quemvis, &c Ep.6.3.

Cùm omnis belli Mars communis, & semper incerti exitus præliorum sint. Ep.6.4.

Fateor me communium malorum consolationem nullam invenire. Ibid.

Quod mihi ad consolationem commune tecum est. Ep.6 4

Vt impudentia videatur, eandem fortunam, quæ ferre cogat, recusare. Ibidem.

Qui fundus cum eo communis esset. Ep.9.25.

Adso ietatem integerrimorum & maximorum periculorum accedam. Ep. 108.

Agrum Volaterranum, & oppidum omni periculo in perpetuum liberavit. Ep. ad Fam.l.13.389.

Pergratum mihi feceris, si intellexerit, se quod pro salute meâ multa pericula adierit, sa ... me summâ navigarit, pro tuâ erga me benevolentia gratum etiam fecisse tibi. Ep ad Fam.l.13.p 471.

Subterfugere periculum Ep. ad Fam lib 18.p.460.

Vitare periculum. Ep.ad Fam.l 14.p.447.

Mitto quòd invidiam, quòd pericula, quòd omnes meas tempestates subierit. Ep.ad Fam.l 11 p.470.

Res non modò committenda eiusmodi periculo. Epist. Attic.lib.1. p.18.

Vt apertè jugula sua pro meo capite, pro Clodio ostentarint. Epistol. Attic.li. 1.p 25.

Multorum annorum ostentationes meas nunc in discrimen esse adductas. Ep ad Fam lib 5.p 149.

An subeundum sit periculum cum aliquo fortè dedecore. Epist ad Att. lib.8. p.236.

Periculum est, ne in manus incidam perditorum Epistol. Att. lib. 10 pag. 316.

Quodvis periculum adire ex insidijs paratissimi ad omnia latronis maluerit, quàm. Ep. Brut.p.548.

Dij discriminum periculorumq; comites. de N 59 b.

Maximo in periculo res est. At.102.b

Domitium periculo obsidionis liberari cupio At.129 a

Adire periculum cap tu. Pro S.R.36 b

Qui si à gubernaculis recesserint, maximum ab universo naufragio periculum est Ep 267 a

Si ei subito sit allatum periculum discrimenq; patriæ Off 31.a

Atque id erat periculum, de cuius, &c. in A.288 a

Adducta est enim res in maximum periculum, & extremum pene discrimen. in At.209.b

Ita fiet ut meo periculo semper peccet Antonius. in At.242.b

Quod meos cives, & à me conservatos & me servare cupientes, spoliatos du cibus, servis armatis obijci noluerim. Ep.13 a

Eris ab isto periculo vacuus Ep Q Fr.l.1.p 596.

Erit res jam in discrimine Ac d.l.2.p.68.

Magnum periculum adire. de F n l 1 p 110.

Multa pericula depulsa sunt de Nat.Deor.lib.3.p.114.

Quo libentius Reip. causâ periculum adiret optimus quisque de Nat. Deor. lib.3 p 116.

Adeunda sunt quævis pericula decoris, honestatisq; causâ. de Fin. 1. p.1.1.

Pericula in prælijs adire Q Tusl.12 p 171.

Adire aliquod periculum Qu Tusc l 1 5 p 561.

Alij de vitâ alij de gloriâ, & benevolentiâ civium in discrimen vocantur 1. Off.p.34.

Prem.

Promptiores debemus esse ad nostra pericula, quàm ad communia. 1. Off p. 34
Nunquam omnino periculi fugâ committendum est, ut imbelles timidiq; videamur Ibid 33
Sed fugiendum etiam illud, ne offeramus nos periculis sine causâ, Ibid.
In ancipitibus periculis consuetudo imitanda medicorum est ibid.
Subito sit allatum periculum discrimenq; patriæ. Ibid. 61.
Omnia incommoda subire vel externa, vel corporis, vel etiam ipsius animi. Off 1 3. p. 110.
Quàm si sentiret nullum in delictis esse discrimen? Parad. 3 p 229.
Qui eadem pericula, quibus nos ipse functi sumus, ingrediuntur. Pro Mar. 124 b
Milo vitam suam nunquam in periculum sine custodiâ provehebat. Pro Mil. 112. a
Multum mali, multum periculi unicuiq; nostrum inferre potest vis tribunitia. Pro Clu 37 b
Cùm ij, qui antea metuebant, redirent, & iam defunctos sese periculis arbitrarentur Pro S R. 21. b
Ex hoc mendacio, si qua pericula tibi impenderent, ut defungeremur optavi. Ep 112. a
In quo bello agitur pop Rom gloria, &c agitur salus sociorum atq; amicorum, &c. aguntur certissima populi Rom vectigalia & maxima: aguntur bona multorum civium Pro Pom. 4. b. 5 a
Qui hæc palam de loco superiore ageret, pro imperio ac potestate. in Ver. 211. a. & 220 a
Agebantur hæc in conventu palàm de loco superiore Ibid.
In quibus eorum aut de capite agatur, aut famâ de Am 107. a
Agitur magna res de Fin 76. b
Aguntur iniuria sociorum. in Ver 226. b
Sed vos moneo, libertas agitur populi Rom quæ &c. vita & fortuna optimi cuiusque, quæ &c. auctoritas vestra, quam &c. in A. 213 b
Ego tela intenta iugulis civitatis de coniuratorum manibus extersi. in Pis. 80. b
Intenta signa legionum existimantur cervicibus bonisq; vestris Sest 21. a
Intendere periculum alicui Ac. 33. b
Tela undiq; in patriam intenta. de Pro. 78 b
Peto à te, ut periculum, quod in omnes intenditur, &c. Pro S R. 19. b
Ista omnia in hunc unum instituta, parata, intenta sunt Pro Mil 114 b
Simul ac periculum iudicij intendi, omnem illius impetum compressi. de Ar. 243. b
Clodius non servos, non arma, non vim intentavit. Pro Mil. 108. b
Hæc sic intentata à nobis est. hæc insidiata Pompeio est Ibid
Dolor: ardentes faces intentas, si fortitudinem & patientiam se debilitatur minatur. Tusc. 243. b
Tum ipsum adversarium quasi intentantis loco producendo, hoc interrogando, utrum de In. 78. a

Tua

Tuorum tristissimo meo tempore meritorum erga memoriam conservabo. Ep 57.b

Meum, tuum, aut alicuius tempus, significat, cum quis in periculis versatur, ut patet in exemplis seqq.

Ego si ab improbis & perditis civib. Remp. teneri viderem, sicut & meis temporib scimus, & nonnullis aliis accidisse. Ep.12.b

Heratini me ad sua tempora (al. τίμημα) duxerunt, ut agerem causam. Attic. 62.b

A nullius unquam tempore aut commodum, aut ocium meum abstraxerit. Pro Arch.188.a

Nisi forte eam pecuniam in reipub. magnum aliquod tempus contulerit. O 71.a

Id non humano consilio, sed prope divinitus datum atq; oblatum nobis summo Reip tempore videtur. in Ver.66 b

Quod C. Cesar & summo Imp. tempore milites & veteranos ad libertatem populi Ro cohortatus sit, eosq; conscripserit in Ant.205.a

Difficillimoq; Reipub tempore saluti, dignitati, atque pop. Rom. subvenerit. in Ant.205.b

Quae qui recordetur, haud sane periculum est, ne, &c. Tusc.251.a

Ne moveat, &c periculum non est. Tusc.163 a

Nullum periculum est, ne quid tu, &c. de Orat 105 b

Summum erat periculum, ne si nihil impetrarent, à senatu alienarentur. Att. 15.b

Sumptu periculoq; suo armatam navem aliquò mittere. in Ver.246.a

Quid tu meo periculo gurges patrimonij helluabare. Pro Sest.25.a

Brutus scripsit rem illam suo periculo esse. Att.85.b

Iniustè facis, si putas periculo nostro vivere tuos contubernales. Pro Flac. 154 b

Ego qui periculo Reip. vivebam. Pro Sest.14 a

Quod equidem tibi nummi meo periculo sint At.59.a

Sed etiam atque etiam dico, tuo periculo fiet At.212.b

Dux enim suo periculo progredi cogitat. de L.181 a

Capitis nostri sape accidere potest, ut caussa versentur in iure de Or.100.a

Quam possumus reperire ex omnibus caussis civilibus caussam contentionum quae majorem, quam de ordine, de civitate, de libertate, de capite hominis consularis? Ibid

Caussa capitis. de Cla.186.b

Socratis responso exarserunt judices, ut capitis hominem innocentissimum condemnarent de Or.105 a

Socratem in judicio capitis pro se dixisse. Ibid 104.a

Nihil de capite civis, aut de bonis sine judicio detrahi potest. Pro Dom. 220. a

Iudicia summae existimationis, & bene dicam capitis. Qu.Rosc 47.b

In judicium capitis aliquem vocare de Cla 176.b

Cùm verò ab iste cui capitis caussa peteret, hominesq; certos demo misisset, et tum quidem, &c. in Ver.128.b

Vt si prædonibus pactum pro capite pretium non attulerit. Off.73.b
Libertas & anima nostra in dubio est. Cat.c 52.
Dux hostium cum exercitu supra Caput est. Ibid.
Catilina cum exercitu in faucibus urget, alij intra mœnia atque in sinu urbis sunt hostes Ibid.
Sæpè obviam ire periculis. Iug c.7.
Statuit eum obiectare periculis, & ea modo fortunam tentare. Ibid.
Adherbal ubi intelligit omnes suas fortunas in extremo sitas, hostem infestum auxilij spem nullam penuria rerum bellum trahi non posse, duos delegit qui Romam pergerent. Ibid.23.
Contra tantas difficultates consilio satis providere non poterat. Ibid. 90.
Iugurtha propè jam adeptam victoriam retinere cupit, circumventus ab equitibus dextrâ sinistrâ omnibus occisis solus inter tela hostium vitabundus erumpit Ibid 101.
Sua defensione & pertinacia, rem in summum periculum deducere. 5.140.
Tribunis plebis per culpam sui deprecandi facultas non tribuitur.
Facile ipsa loci natura periculum repellebat. 1.C.127.
Hoc ille (Varus) periculum, sublatio ad eius (Fabij) cenatum scuto evitavit. 2.C.366.
Tam in magno periculo erat res. Ibid.
Legiones ad alicuius periculum reservare & retinere ad urbem. 1.C.287.
Id si fecissent, magno eorum capitis periculo futurum. 3.C.430.

Cicero.

Res mihi videtur in propinquum adducta discrimen. 5.21.
Ne quo periculo proprio te esse existimes. 4 15.
Tua in nullo sunt proprio periculo.
Ab altera victoria, tibi periculum nullum esse perspicio. 6.1.
Neque decet, aut convenit nobis, ullo periculo animum submittere nostrum. 11.3.
Flaccus periculum fortunarum, & capitis sui, pro mea salute neglexit. 14.4.
Periculum subterfugere. 15.1.
Summum periculum est, ne amittendæ sint hæ omnes provinciæ. Ibid. Es ist sehr zu besorgen, daß wir umb alle diese Länder kommen werden.
Prudens, & sciens ad pestem ante oculos positam, profectus sum. 6.6.
Ne meo periculo glorietur 1.1.Symm.
Fac periculum silentij mei. 1.31.
Fac periculum in meis negotijs fac in serijs remissis ve. 1.60.
Periculis sucrum deesse 2 7.
Pericula ruris incidere. 2.22.
Magnitudinem periculi m... nefando quidem videtur æquasse. 6 16.
Hoc nisi bonorum judicum fulciatur auxilio, publicis oneribus fessa succumbet. 7 126.
Mus me stetit, quin omnes eicumberemus. 10 2.

Discur-

Discurrendi. Cursitandi. *Vide* Festinandi.

Vmblauffen/Vmbschweiffen/Hin vnd wider lauffen.

Gallicè : Courir desca dela.

Concursare absolutè, aut *Concursare locum aliquem.*
Vt nostras villas obire, & mecum simul lecticulâ concursare (al. *circumcursare*) Ep. 95. b
Qui armati noctes diesque concursabant. Pro S R 31 b
Concursabant barbatuli juvenes At 9. a
Pretores concursare in Ver 241 b
Obire provinciam, & concursare Ibid 251. b
Domos ferè omnium concursare. Pro Mur. 134. b
Deos immortales concursare omnium mortalium non modò lectos, verùm etiam grabbatos de D 135. a
Libonis & Hypsei non obscura concursatio & contentio, in eam opinionem rem adduxerunt Ep. 2. b
Laboribus & concursationibus confectum esse. Ep. 153 b

Disputandi. Differendi *Vide etiam* Dicendi. Confirmandi, Sermonis.

Vnterreden/Disputiren/Vberzeugen/Erweisen.

Meum argumentis puta Amph. 2 1 55.
Disputationem mecum ingressus est Pro Cæc p 6 2.
Nec esse ullam rationem, disputare cum iis, qui nihil probarent Acad. l 2. 12.
Disputare subtiliter. ibid. 19.
Erat disputatio de hac unâ re unius diei Ibidem. 27.
Incubuit in eas disputationes. Ibid 41
Tractantur ista ingeniosè, disputantur eleganter Ibid. 45.
Illos aculeos, & totum tortuosum genus disputandi relinquamus. Ibid. 49.
Disputationibus huc & illuc trahi Ibid. 50.
Et id non prosequar longiùs, quàm mea fides postulabit. Pro S. R. 32. a
Nec abutimur repetam ea, ne longius prosequamur. ad Heren 3. b
Date nobis hanc veniam, ut ea, quæ sentitis de omni genere dicendi, subtiliter prosequamini de Or 93 a
Eum locum Possidonius prosequutus est. Att. 258. b

As.

Accusator rerum ordinem prosequitur. Par.131.a
Ne haec difficiliora ad prosequendum esse videantur. de Or. 160.b
Cum gravis & doctus adolescens ei disputationi interesset. de Fin l.1 p 107.
Ne blanditijs eius illecebrisq; impediatur disputandi severitas. de Fin.lib.3. p 179
Nec disserendi spinas probavit. de Fin l 4. p 247.
Disputationes in se suscepere. de Fato. p.274.
Disputationem & benè longam & satis litigiosam. de Fin l.5 p 354.
Libertas tua disserendi amissa est de Leg l 2.p.307.
Dici non potest, quàm sim hesternâ disputatione tuâ delectatus. Q. Tusf.l.2 p. 310.
Reliqua disputationis cursum tenere. Q Tusc l 4.
Ita sunt in promptu ut res disputatione non egeat 3 Off p 5.
Potes doctissimis hominibus autoribus, &c. genus totum orationis tollere, disputabiane, ego contra disserebam, dicebant, ego negabam, id est, potes ex amicitiâ nostrâ tollere simulationes, sicut omnes sapientes, & doctissimi praecipiunt Ep.l.3.8.
Sic cum eo de Repub. disputavi. Ep.5 2.
Disputando conjecit illum vocem, & inter consultandum. Ep. 8.4.
Stoici disserunt, nihil esse obscoenum, &c Ep 9 22.
Mihi quidem videtur, in utranq; partem de officio tuo disputari posse. Epist. 11.27.
Non est enim seiunctus locus à philologiâ, & quotidianâ συζητήσει, id est, *mutuâ collatione, commentatione, seu disputatione* Ep.16.21.
Tu velim imprimis cures ut valeas, ut unà συμφιλολογῶ, pessimus. Ibid.
Sunt à nobis alio loco disputata Off.1 p.5.
Omnis disputatio de officio futura est Ibid.
Quis sine controversiâ de officijs accuratissimè disputavi. 3 Off.p.103.
Qua de amicitiâ câ ipsa disserit. de Amic.p.184.
Vt inter se de cunctis negotijs disceptarent. Jug c.11.
Cum multa de administrando imperio dissererent. Ibid.

Dissentiendi. *Vide* Consentiendi.

Vneinig sein/ Nicht mit einstimmen.

VAleant, qui inter nos dissidium volunt. Andr 4.2.
Qui scis, eos nunc discordare inter se? And.3.3.
Haec fratri mecum non conveniunt. Adel.1.1.
Dissensit cum Mario clarissimo cive consul nobilissimus & fortissimus L. Sylla de Arusp 256.b
Cum Octavio collegâ Cinna dissensit Ibid.
Cum videtur scriptoris voluntas cum scripto dissentire ad Heren.4.

Sum-

Summa dissensio est. Ep.1.7.
A quo honestè dissentire non possum. Ep 1 8.
Quidnam suspicati sunt, animorum contentione, non opinionum dissensione me ab eo discrepare, id est, *animo & voluntate me illi contrarium esse, non variare ab eo opinionibus & iudicio de administratione provinciæ* Ibid.
Animorum contentionem appellat, animi abalienationem, & studia inimica Ep.1.12.
Frequentes ierunt in alia omnia, id est, *frequentes dissenserunt*. Ep.1.2.
Neque in eo quicquam à meis rationibus discrepabunt tua. Ep.5.20.
Successionem futuram propter Galliarum controversiam non video. Ep.8.5.
Nunc quid est, quod in in aliam partem trahere possit Ep.10.4.
Nunquam à tuis consiliis discreparem Ibid.
Suspicatus sum, te à iudicio nostro paululùm dissidere. Ep.12.17.
In Philosophiâ vehementer ab eo dissentio. Ep.13.1.

Dissipandi.

Zerstrewen/ Verwerffen.

Ignis quocunque invasit, cuncta disturbat ac dissipat. de Nat.33 b
Illi flatuum istius deturbant, affligunt, comminuunt, dissipant in P.99.b
Eversa domus est, dissipati liberi, rapta coniunx Pro Sest.28 a
Semia omnia, quæ erant ad sortem parata, disturbavit, & aliud aliò dissipavit. de D.96.a & 122 b
Medeam prædicavit in fugâ fratris sui membra in iis locis, quâ se parens persequeretur, dissipavisse Pro Pom 8 a
Capere, occidere, & dissipare hostes Ep 23.b.& *Dissipare classem* 190 a
Faciliùs est apta dissolvere, quàm dissipata connectere Or 120 a
Amicitia omnia contrahit, discordia dissipat. de A.110 a
Omnia, quæ sunt conclusa nunc artibus, dispersa & dissipata quondam fuerunt. de Or.100.b
Genus hominum in montibus & sylvis dissipatum Ibid.88.a
Ius civile, quod nunc fusum & dissipatum est, in certa genera cogere, & ad artem facilè redigere Ibid.121.b
Qui discedere animum censent, alii dissipari statim, alii diu permanere, alii, &c. Tusc.152.a
Disperdere ac dissipare patrimonium cont.Rul.61.a
Distributis partib sermo est totâ Asiâ dissipatus, &c. Pro Flac.149.a
Dissipare famam vel rumorem. in Acad 261 a
Cùm istius amici sermones huiusmodi dissipavissent, me, &c. in Ver.79 b
Quos medios cohors prætoria exceperat. Cat c.61.

Divi

Dividendi. Distribuendi. Partiendi.

Theilen / Außtheilen / Voneinander reissen?

Magister Curia dividere argenti dixit numos in viros Aul. 1. 2. ℣. 10.
Edixit mihi, ut dispertirem obsonium hic bifariam Aul. 2. 4. ℣. 3.
Ego me tuâ causâ non rupturus sum Capt. Prolog ℣. 13.
Puer pædagogo tabulâ dirupit Caput Bacch 3. 1. ℣ 37.
Harum voluptatum mihi omnium, atq; isdem tibi distractio, discidium, vastities venit. Pseud 4. 1. ℣ 67.
Totum dividuum faco. Theile es/nimbs halber Adelph 2. 1. ℣. 33.
Partes facere. de Or. l2. p. 451.
Dictionem causa in certas dividam partes Pro. Q p. 11.
Servare in defensione distributionem. Pro Aul Cl . 3
Res à naturâ copulatas audebit divellere errore. Off. 3 p 128.
Redeunt rursus ad coniecturam, eamque in quatuor genera dispertiunt. de O. 152.
Dispertire orationem in membra de Cla. 179 a
Pecuniam illam judicibus dispertiendam esse. Pro Cl 32. a
Bona verbo redigenda, re dispertienda in Verr 118 a
Romani homines, qui tempora voluptatis laborisque dispertiunt. Pro Mur. 142 a
Deinde eorum generum quasi quadam membra dispertiat de Or. 100 b
Satis exiftimo vos dispertitos, & in speculis esse. At. 145 b
Eam didicit artem, quæ doceret rem universam tribuere in partes. de Cluent. 178. a
Sine philosophorum disciplinâ genus in partes tribuere non possumus. Orat. 198 a
Flaccus descripsit pecuniam ad Pompeij rationem quæ fuit accommodata. L. Sylla descriptioni. Pro Flac. 152. b
Vectigal, quod Græcia aqualiter Sylla rescripserat Q. Fr. pro Flac 152. b
Civitatibus pro numero militum pecuniarum summas describere. in Verr. 148. a
In Stellati campo duodena describit in singulos homines iugera. contra Rull. 87. a
Descripsit verbis partes ad incendium. in Cl. 99. a. & 112. b. 107. a
Quorum bona suis comitibus compotoribusq; descripsit in Ant. 198. b
Quæ platanus mihi videtur non tam ipsâ aquâ, quæ describitur, quam Platonis oratione crevisse. de Orat 87. a
Ius civium generatim in ordines ætatesq; descripti m. Ibid. 1 . o. a
Describere suum cuiq; munus. Qu. de Pet. 213. b

Postulatum est, ut Bibuli sententia divideretur, id est, quia non simplicem sententiam sed geminam proponebat, nimirum non esse reluctandi in oraculo, & per legatos regem reduci fatius esse, postulatum est, ut seorsim de utraq; parte referretur Ep 1.2.

Mons divisus aquarum divortijs, id est, aquis inter labentibus Ep 2 9.

Illud adjunxi mihi tecum ita dispertitum officium fuisse &c Ep 5 2.

Quod jus statues communi dividundo, &c. E. 7 12.

Funestam orbi terrarum victoriam partitis Ep.10 8.

In itinere quotidiè pecus exercitui per centuriâs, item turmas aqualiter distribuebat J. g 91.

Pecuniam, atq; eq ... inter se partiti sunt. 7 221.

Pecus viritim distribuit. 7.230.

Gall generatim distributi in civitates. 201.

Divitiarum. Opum. Facultatum. Fortunarum. Pecuniæ. Auri. Argenti. Bonorum. Felicitatis. *Vide etiam* Hæreditatis.

Reichthumb / Hab vnd gutt samlen / Gelt / Gelt aufbringen / Gelt lösen machen / Zu gelt machen / Suchen / Zuwegen bringen / Nahrung.

HIc inierunt, viginti mina bona, malâ operâ parta. Asin. 3.1. ℣. 145.

Facit illius familiam opulentam Aul. s en Quid hic ℣ 295.

Ego virtute Deûm & majorum nostrorum dives sum satis. Istas malas factiones & dotis dapsiles nihil moror Aul 2.1.℣.45. Capt 2.2 ℣. 74. Vide Lex Plaut. *Factio.*

Sic tibi esse pecuniam grandem Aul 2.2 ℣ 37.

Esse hominem divitem factiosum, Aul 2 2 ℣ 50.

Picos divitijs, qui aureos montes colunt, ego solus supero Ego sum ille rex Philippus. Aul. 4.8 ℣. 1. &c.

Tum demum homines nostra intelligimus bona, cùm, quæ in potestate habuimus, ea amisimus. Capt. 1.2 ℣. 34.

Patri meo fateor esse divitias summas domi Capt. 2 2. ℣ 61.

Meas auges opes, maximas opimitates, opiparasq; offers mihi Cap. 4.3 ℣ 1.

Liber in divitias venias Capt. 5.4 ℣. 13.

Haud mihi sæpè tales veniunt hæreditates. Curc. 1.2. ℣ 34.

Ego te reduco, & voco ad divitias. Cist. 2 3 ℣ 17.

Qui Alcesimarcho filiam suam despondit in divitias. Cist. 2 3 ℣ 57.

Qui tibi, cuius domi divitiæ maximæ sunt, is nummum nullum habes. Epid. 3 1. ℣ 8.

Or.vit,

Gravit,ut sibi argenti facerem copiam. Asin.1.1.ỽ.60.
Argentum accepi,dote imperium vendidi. Ibid.ỽ.74.
Si mihi talenta numerata darentur in manum. Asin.1.3.ỽ.41.
Vt mihi rem esse reantur Pseud.1 2.ỽ.34.
Dividere nummos in viros Aul.1.2.ỽ.10.
Talentum argenti ipsius suâ annumerat manu. Merc Prol.ỽ.41.
Amantem herilem copem facerem filium. Bacch 2 3.ỽ.117.
Magnas divitias indipisci. Epid.3.4 ỽ 15.
Et liberorum,nisi divitiæ nihil erat Men.Prol.ỽ 59.
Illi eum divitiæ evenêre maximæ Men.Prol ỽ.62.
Quibus cunctis montes maximi ac acervi frumenti sunt domi. Pseud. 1. 2. ỽ 55.
Me dices avidum esse,tam hoc nunquam eris nummo divitior. Pseud. 5. 2. ỽ 25.
Nos jam de ornatu propemodum,ut locupletes simus scitis. Rud 2 1.ỽ 4.
Talentum argenti commodum magnum inerat in crumenâ Rud 5. 2.ỽ 31.
Commodæ monetæ sunt *pecunia integro margine*, κύκλῳ σῶα λαυπρεῖα, ut inquit Procopius.
Pape! divitias tu quidem habuisti luculentas Rud.5 2 ỽ 33.
Mercat Persarum sibi montes,qui esse perhibentur aurei Stich 1.1.ỽ.23
In divitijs esse Trin.3 2 ỽ 57.
Cum eorum aggerimus bona. Truc.1.2 ỽ 16
Servó' fortunas meas me commisisse futili? And 3.5.ỽ.3.
Et credo munus hoc corraditur. Phorm 1 1.ỽ.6.
Non fratrem videt rei operam dare Adelph.1 2 ỽ 15.
Collocupletasti te, Antiphila: Heaut.2 3 ỽ 17.
At quasi is non divitijs abundet. Heaut. 3 2.ỽ.16.
Cui tanta res erat,& superserat. Phorm.1 2 ỽ.10.
Oh! regem me esse oportuit: Ich solt ein Reicher Herr sein. Phorm.1 2. ỽ.20.
Illis dum studeo,ut quàm plurimum facerem id est, plurima contraderem. Adelph.5 4.
Ei de ratiunculâ jampridem apud me reliquum pauxillulum nummorum id ut conficerem,confeci afferô Phor 1.1.
Quæ se inhonestè optavit parare hic divitias potius,quàm in patriâ honestè pauper vivere. And.4.5.
Omnia habeo,neque quidquam habeo:nihil cùm est,nil desit tamen. Eunuch. 2 2.
Omnes te in lautâ,& beneauctâ parte putant. Heaut.4 5. Man siehet dich vor den andern sein Nahrung wol habe.
*Tu quidem esses:*id est, *dives,ac tuam rem constabilisses* Adelph.5.1.
Illis dum studeo,ut quàm plurimum facerem. Adel.5.4.
Quàm iniquè comparatum est,ij,qui minus habent,ut semper aliquid addant divitioribus. Phorm.1.1.
Ac si talentûm rem reliquisset decem: Wann er grosse Schätze oder Reichthumb verlassen hette: Phorm 2.2.

Est, Dijs gratia, unde haec fiant; & adhuc non molesta sunt. Adel. 1. 2.
Quid reliqui est, quin habeat, quae quidem in homine dicuntur bona?
Parentes, patriam incolumem, amicos, genus, cognatos, divitias:
Atque haec perinde sunt, ut illius animus, qui ea possidet. Heaut. 1. 2.
Mea, quae praeter spem evenêre, bona utantur fine.
De summâ nihil decedet: quod hinc accesserit, id de lucro putato esse. Adelph. 5. 3.
Mihi nunc, relictis rebus, inveniendus est aliquis, labore inventa cui dem bona. Heaut. 4 6.
Mei patris benè parta indiligenter tutatur. Phorm. 5 3.
Sumtus vestros otiumque, ut nostra res posset pati. Hecy. 2. 1.
Tuarum miseritum est, Menedeme fortunarum : Es wirt dir alles drauff gehen. Heaut 3. 1.
Pecuniam conficere: Gelt zuwegen bringen. Phorm. 1. 1. & 3. 2.
Pecuniam in loco negligere maximum interdum est lucrum. Adelph. 2. 2.
R trabam herclè, opinor, ad me illud fugitivum argĕtum tamen Heaut. 4. 1.
De argento somnium: da ist kein Gelt / du darffst nicht dran dencken.. Adel. 2. 1.
Non ratio, verùm argentum deerat. Phor 1. 5.
Sumeret alicunde argentum: alicunde nihil est dictu facilius, postremò simul- lo alio pacto, vel fenore. Phorm 1. 5.
Vendidit ancillam aere emptam suo. Phorm 3 2.
Dum id, quod est promissum, ab amicis argentum aufero. ibid.
Meâ lege utar, ut potior sit, qui prior ad dandum est. Ibid.
Unde ego nunc tam subitò huic argentum inveniam miser? Phorm. 3. 3.
Venio ut dicerem, argento opus esse, & id quo pacto fieret : wie man es solte zuwegen bringen Phorm 4. 2.
Emunxi argento senes Phor. 4. 4 Sic Plautus Pseud. 4. 7. ✝. 24.
Habet argentum, jam ad mordere hunc lubet.
Iam ne illum comesurus es?
Dum recens est, dum datur, dum calet devorari decet.
Hostes an cives comedat, parvipendit. Trin 1 2. ✝ 65.
Hoc tempore nunquam ego amittam à me argentum, quin mihi testes adhibeam. Phor. 4 5.
Argentum alterius conficere: Eines andern Gelt verzehren. Phor. 5. 5.
Transi sodes ad forum, atque illud mihi argentum iube rursum rescribi: id est, reddi factâ scripturâ apud argentarios, quae testetur, illos mihi eam pecuniam tuo iussu renumerasse Phor. 5. 7.
Na ego perscripsi porrò illis, quibus debui: Ich habs denen schon zugewiesen / denen ich schuldig war Ibid.
Hiccine ut à nobis hoc tantum argenti auferat? Ibid.
Quia paullulum vobis accessit pecuniae, sublati animi sunt. Hec 3. 5. ✝. 56.
Quasi talenta ad quindecim coegi. Heaut. 1. 1.
Age, age, inventas reddam minas. Phorm. 3. 3.
De fortunis alicuius dimicare. Orat. ante ca i'. p. 365.

Consulere alicuius fortunis. Ep. ad Fam lib 1 p.389.
Periculum fortunarum mearum & capitis sui pro meâ salute neglexit. Epist. ad Fam. lib. 10. p 448.
Fortunas morte remittere. Q. Tusc. l. 1 p.299.
Pecuniæ cupiditas spectat ad opes. 1 Off p.12.
Suis fructibus exercitum alere non posset. Ibid.
Effectum est, ut infinita pecuniæ cupiditas esset. 1. Off p.12.
Rei familiaris amplificatio nemini nocens, non est vituperanda. Ibid.
Romæ sibi nummorum facultas est Pro Quint. p. 5.
Pensio est solvenda Ibid. 109.
Nihil esse tam sanctum, quod non violari, nihil tam munitum, quod non expugnari possit in Verr p.357.
Pecuniam cogere à civitatibus in Verr. p.384.
A civitatibus pecuniam extorquere in Verr p.387.
Pecunias in provinciâ magnas collocatas habent. Pro Leg Man p.634.
Non est circumventus, non est oppressus pecuniâ. Pro Aul. Cl. p 57.
Desperatas pecunias exigere. Pro L Mur. p.239.
Pecuniam adolescentulo grandi fœnore, fiduciâ tamen acceptâ, occupasti. pro L Flac p 285.
Credere alicui pecunias Ep ad Fam. l. 1 p. 15.
Se ait curasse, ut cum quæstu populi pecunia permutaretur. Ep. ad Fam. lib 2. p. 57.
Accipere pecuniam Ep. Fam l 3. p. 66.
A Dolobellâ procuratoribus exigam pensionem primam. Ep. ad Fam. lib 6. p. 178.
Ad meum officium revertendum esse existimavi, ut & reliqua vectigalia exigerem, & quam deposui, pecuniam colligerem Epistol. Famil. lib. 12. pag. 367.
Dabo operam, ut pecuniam, quàm maximè potero, & quàm celerrimè cogam, omnibusque cum rationibus ad vos mittam. Ep. Fam. l. 12 p. 369
Vt in pecuniam adolescentis impetum facerem. Ep. Fam. l. 12. p.377.
Mylasij & Labadenses pecuniam debent. Ep. ad Fam. l. 13 p.429.
Velim cures, ut aut de hyparbeciis decedat, & eas procuratoribus Cluvij tradat, aut pecuniam solvat. Ibid.
Acceptam ex ærario pecuniam tuo nomine frustra dissipari. Epist. ad. Q Fr. l. 1. p. 597.
Quemadmodum utendum pecuniâ. de Div l 2. p. 215.
Alexander in Siciliâ deposuisse apud Solem in delubro pecuniam dicitur. de de Leg. l. 2. p. 337.
Fortuna muneribus, & natura commodis omnibus abundat. ad Her. Pro Q. Q. p. 7
Venire ad maximas pecunias de Or. l. 2. p. 424.
Summa habere. Pro Q p. 7.

Profusus, ac perditus nepos, non adesâ jam, sed abundanti pecuniâ dissolutus fuit. Pro Q p.13.
Nostra pecuniâ dives est. Pro S.R. p.69.
Homo pecuniosus. in Verr. p 136.
Refertius erit ærarium populi R. quàm unquam fuit. in Verr. p. 400.
Hostium animi, opesq; crescunt. Pro Leg Man p.645.
Nemo tam impudens fuit, qui à Dijs tot ac tantas res tacitus auderet optare, quot & quantas Dij ad Cn Pompeium detulerunt. Ibid. 647.
Insula referta divitijs. Ibid. 649.
Homo majoribus opibus præditus. Pro A. Cl p.70.
Pecunia constructa & coacervata. cont. Rul. 63.a
Tanti acervi nummorum apud ipsum construuntur, ut jam appendatur, non numerentur pecunia. in A 178.b
Multa & magnifica res c nstructa & recondita. de Or. 98.
Copia ornamentorum uno in loco constructa. Ibid.
Redigere pecuniam ex bonis venditis. in V 82 b
Redigere pecuniam ex vectigalibus. cont. Rul 86.a
De pecuniâ ex bonis redigendâ. Pro R.P. 128.b
Scripsi ad eum, me quicquid possem nummorum ad apparatum sperati triumphi ad te redacturum. Att. 99.b
Integrorum & fortunatorum promissis saucios, & miseros credere non opes tere. Pro L Mur. 136.a
Quos ego florentes atq; integros vici. Pro Pl. 277.b
Cùm Gabinio integerrimas pacatissimasq; gentes ad diripiendum tradidisset. Pro Dom. 125.a
Imminebat tuus furor omnium fortunis & bonis. Ibid. 218.a.
Nihil tibi deesse arbitror ad tuas fortunas obtinendas Ep 52.b
Bonos viros lugere malui meas fortunas, quàm suas (al. *suis*) *desperare.* Post-quam. 211.b
Itaq; si quis mihi erit aditus de tuis fortunis, id est, *de tuâ incolumitate agendi, agam ipse per me* Ep. 87 b
Tamen impetum prædonum in tuas fortunas fieri nolo. Ibid. 53.
Ego pro meâ omni famâ fortunisq; decerno de Or. 127.a
Vir honoribus amplissimis, fortunisq; max mis ornatus. Brut. 289.a
Succurrere saluti fortunisq; communibus. de Invent. 15.b
Ad quæ recuperanda per fortunas incumbe Attic. 49.a
Erogasti pecunias ex ærario tuis legibus in Vat. 35 a
Pecunia in classem erogata est. Pro Flac. 152.a
Quanta tamen pecunia penderetur, si omnium nomine quicunq; Romæ ludos facerent, erogaretur. Q Fr. 295 a
Quæ ex insulâ nullus nummus mihi obtinente erogabitur. Att. 82 a
Pecunia publica ex ærario in vectigalibus populi, ad emendum frumentum attributa. in Ver. 185.a
Ostendam multas pecunias isto erogatas in operum locatione falsas atq; inanes perscriptas in Ver 245.b

Non

Non inaurata Soli, ut ex omnibus, Delphis statua, sed aurea statueretur. de Orat.154.b

In auratam statuam ponere. in V.1 9.b & 131 b

Palla inaurata in lutum ad Heren.38 b

Aiebant, eam, dum Gabinio pecuniam postea omnes cogeret, ex decumis imperatorum pecuniam sibi coegisse Pro R p.127.b

Cogere pecuniam à civitatibus. in V.286.b

Cogere stipem. de L. 9.74.a

Cum summam cum imperatorem, cum stipendium cogerem in V 90.b

Iste navium maximam Messanae publice coactis operis aedificavit. Ibid 111.a

Dubium non est, quin statim summa cogenda pecunia causa nata sit, post exegit tantum pecuniae ab ijs in Ver. 87.a

Non intelligo hoc, quale sit: utrum accessionem pecuniae, ut nostri coactores facere solent, centesimam, an decessionem de summa fecerit. Pro R. p.127.b

Erat nobis curata pecunia. Ep.5 20.

Pecuniam deponere Ibid.

Rationes referre ad aerarium. Ibid.

Pecuniis gravissimis, certissimis, monumentis testata, impressa tot vestigijs, id est, *munita testimonijs, & testimoniorum signis.* vērstegelt. Ibid

Angustia pecuniae publicae Ep.12 10.

Aiunt se depositam pecuniam habuisse i. est, *ex qua nulli debuerint usuras. Rutil.* Q. *ut usuras pendere amplius nollent interposito praetoris decreto, cum is cui solveretur non esset ad manum credentium pecuniam deponebant.* Ep 13.57.

Græ omnes vias pecuniae norunt, & omnia pecuniae causa faciunt. ad Q Fr. 1 1 p 1

Extrema illa persona est, ut is, qui mortuus sit pecuniam debuerit nemini, eam solverit, per inde habeatur, quasi eam pecuniam ceperit. de Leg l 2 p.340.

Si maiorem partem pecuniae captas, aut si maior pars pecuniae legata est, aut si inde quidpiam ceperit Ibidem.34.

Ea pecunia non minor esset facta cum superiore exactione, quàm heredibus esset relicta, qui eam pecuniam exegisset. Ibid

Pecuniae cupiditate quis feruntur. Q. Tusc.l.3.p 377.

Quae res pecuniae cupiditatem afferunt. Q.Tusc.l 5 p 485.

Pecuniam magnoperè desiderare. Ibid.

Pro nihilo pecuniam ducere Ibid.

Pecunia non egere Ibidem.

Non credere depositum 1.Off 14.

Pecuniae fugienda cupiditas. ibid.71.

Tot dotes magnam quaerunt pecuniam Parad.6.p 257.

Maximis opibus praeditum esse. cont.Rul.p.20.

Cum verbis se locupletem facere. Pro L.Flac.p.282.

Magnae in te sunt opes. latè patet gratia, multi amici, multi cupidi tui: & multi fautores laudis tuae. Pro Cn.Planc.p 517.

Bona diripiebantur Sest. 28.
Ratio auferenda & conflanda pecunia non reperiebatur Sest. 24.
Haurit quotidie [illegible] *opulentissima Syria gazis innumerabile pondus auri.* Sest. 47.
Divitijs nos jam tuis terres Vat 83.
Pecunias aliorum despicis, de tuis divitijs intolerantissimè gloriaris Vat. 85.
Oppugnare opibus m retri ijs. Cœl. 92.
Opulentiam istam ex sanguine & miserijs civium paraveris. Sall. in Cic p. 584.
Viri fruantur opibus suis Cren p 148.
Ea vis huic urbi innumerabiles felicitates & opes attulit. Mil. 256.
Pot. si aliquando ad fortunas suas pervenire. Pro Rab. 274.
Rem bonis & honestis rationibus auxit. Pro Rab. 278.
Tanti acervi nummorum apud istum construuntur. Philip. 2. 375.
Eius opibus, quas intelligas esse maximas, sic fruor ut meis. Ep. ad Fam. lib. 1. p. 32.
Supero Crassum divitijs. Ep. Fam. l. 1. p. 9.
Si qui satis opibus hominum sibi contra conscientiam septi esse, & muniti videntur de Fin l. 1. p 117.
Si aliud nactis sim ut quippiam fortuiti boni. de Nat Deor l. 1 p. 16.
Bonis aliquem affici quàm maximis, etiam si apud se ex ijs nihil redeat. de Fin. l 2. p. 164.
Perpetuitati bonorum suorum diffidere. de Fin. l. 3. p 191.
Summum bonum in animo ponerent. de Fin l. 3. p 220.
Amplitudines quadam bonorum excitabantur. de Fin. l. 4 p 220.
Marcenes Crasse utile fuisse tuum , cùm maximis opibus fortunisq; florebat. de Div. l 2. p. 220.
Doceat, paratiorem me ad contemnendam pecuniam fore, si illam in rebus prepositis, quàm si in bonis duxero de Fin. l. 4 p. 224.
Crœsus Halym penetrans magnam pervertet opum vim. de Div. l 2. p. 258.
Magnis qu bus iam bonis spoliari. Tusc. 1. p 335.
Abun 'a e bonis. de Di .l. 1. p 46.
Cùm constituisset Deus omnibus bonis explere mundum, mali nihil admisceret. de Univ. p. 371.
Continuò frui summo bono Q. Tusc. l 1 p. 393.
Bonis perceptis contentum esse Ibid.
Bona natura appetere. Q Tusc. l. 4. p. 419.
Illo bono jam expoliari potes Q Tusc. l. 5 p 461.
Opes contemnere, & pro nihilo ducere. Ibid. 462.
Sed si multo maiore & graviore ex parte bona perdiderit. Tusc Q l. 5 p. 484.
At mulctantur bonis exules Tusc. l. 1. p. 490.
Augere opes, utilitatesq;. Off. p. 9.
Arbitrantur se beneficos in suos amicos visum iri, si locupletent eos quacunque ratione. 1 Off. p. 19.
Quas copias his & suppeditari aequius est, & relinqui, eas transferunt ad alienos 1 Off p 20.

Divortij. Repudij. Repudiandi. *Vide etiam* Nuptiarum. Conjugij.

Scheiden/ Verstossen/ Verweissen.

N*Umquid causam dicis, quin te hoc multem matrimonio?* Amphitr. 2. 2. ỷ 222.

Repudium renunciant. Aul sc. Quid fic. ỷ. 16.

Renunciare repudium alicui. Aul. 4. 10. ỷ 48.

Remittere repudium alicui Aul. 4. 10. ỷ 69.

Divortium & discordiam inter nos parem Trucul. 2. 4 ỷ. 61.

Ego illi remittam nuncium affini meo. Truc 4 3 ỷ 74.

Repudiare conditionem. Trin. 2. 4. ỷ 64.

Repudiosa nuptia Pers. 3. 1. ỷ. 56.

Repudiare ab aliquo aliquid. Trin 3. 2. ỷ 11. Sic enim legendum, quicquid Taubmanus sentiat contra.

Repudiatus repetor. Andr. 1. 5.

Si eveniat, quod Dij prohibeant, discessio: daß sie sich von ein ander scheiden. Andr. 3. 3.

Illis repudium renunciet: Er soll jhnen / den Freunden / anzeigen / daß er die Tochter nicht haben will. Phorm 4. 3.

Cùm ego vestri honoris causâ repudium alterâ remiserim Phorm. 5. 7.

Obtestor, ne abs te hanc segreges, néve deseras. Andr. 1 5 ỷ. 5. 6.

Repudium remittere. Phorm. 5 8 ỷ. 35

Sæpè fieri divortia, atque affinitatum dissidia vidimus. pro A. Clu. p 16.

Nil est honestiùs, quàm quod cum mimâ fecit divortium. Phil 2. ỷ. 365.

Paula Valeria soror Triarij divortium sine causâ , quo die vir è provincia venturus erat, fecit. Epistol. Fam. libr. 8. p 221.

Audio illum fecisse divortium. Ep. Att. l. 1. p. 398.

Maximo clamore & concursu totam legem ad quæstionem repudiare. pro A. Cl. p. 62.

Consulatûs repulsam ægrè ferre. Quæst. Tuscul. libr. 4. p 429.

A vano populo repulsam ferre Quæst. Tusculan libr. 5. p. 471.

Qui mons mihi cum Bibulo communis est, divisus aquarum divortiis. Epist. 2. 9.

Vxor à Dolabellâ discessit. Ep. 8. 6.

Divul-

Divulgandi. Edendi. Publicandi.

An Tag bringen/ Publicieren/ Lassen aufgehen.

QVæ proferentur post. Eun. Prol.
Vtrumque hoc falsum est. Effluet. Act. 1 sc. 2.
Continuò palam est. Ibidem.
Inimici hanc rem sermonibus divulgare voluerunt. pro Font.
Hæc nullo pacto divulganda sunt in A. 162. a.
Non supprimenda res erat, sed divulganda Bru. 91. a.
Quare visum est, occultem agendum, neque ullo modo divulgandum, de te jam esse confectum. Ep. 189. a.
Illas tabulas describi ab omnibus statim librariis, dividi passim & pervulgari, atque edi populo imperavi pro Syl. 175 a.
Præmia virtutis cum improbis communicari, & cum mediocribus hominibus pervulgari non oportet. de In. 76. b.
Veteres illi pervulgari artem suam noluerunt. de Or. 106. b.
Tu vero pervulga Hircium. At. 202. a.
De re in vulgus pervulgata loquitur. de Fin 67. a.
Mulier quæ se omnibus pervulget. pro Cæl 45 b.
Hunc librum, etiamsi minus vestra commendatione, tuo tamen nomine divulgari necesse est. Or. 207. a.
Volo eum librum divulgari. At. 199. b.
Leges autem edentur à me non perfecta, &c de Leg. 173. b.
Iudicium quin acciperet in ea ipsa verba, quæ Navius edebat, non recusasse. pro Quint. 11. b.
Se judicio id, quod edat, accipere. pro Quint. 12. a.
Deinde postea quam est editum, expositis à Cn. Flavio primum actionibus, nulli fuerunt. de Or. 100. b.
Nec scriptum habeo, nec possum edere. in V. 207 a.
Tabellæ recitata nobisque editæ sunt. pro Clu. 56. b.
Edere rationem alicujus rei cupiam Attic 76. a & 102 b.
Socium in ejus bonis edidisti Quintium pro Quint. 14. a.
Apollo Pythius oraculo edidit, Spartam, nulla re alia, nisi avaritia, esse perituram. Off. 49. b.
Scripsi versibus tres libros, quos ad te misissem, si esse edendos putassem. 1. o.
Nos planè nobis ipsis displicemus, ut etiam si quando aliquid digni nostro crimine emisimus, ingemiscamus. 7. 34.

Decen-

Docendi. Instituendi. Instruendi. Informandi. Discendi. Disciplinæ. Erudiendi.

Vnterweisen/Lehren/Vnterrichten/Lehrnen/Begreiffen.

Abeamus intrò, ut Calabiscum villicum hanc perdoceamus, ut ferat fallaciam Pœn. 1 1 ÿ. 66. 67.

Benè & pudicè ejus doctum, atque eductum, sinam, coactum egestate ingenii immutarier? Andr. 1 5.

Verùm illa ne quid titubet: perdocta est probè. Heaut. 2. 2.

Tuum ille quoque Syrus idem mihi finxit filium Heaut. 5. 1.

Pudore, & liberalitate liberos retinere satiùs esse credo, quàm metu. Adelph. 1. 1.

Hoc patrium est, potiùs consuefacere filium suâ sponte rectè facere, quàm alieno metu, id est, *metu alterius.* ibid.

Fit sedulò: nil prætermitto: consuefacio: denique inspicere tanquam in speculum in vitas omnium jubeo, atque ex aliis sumere exemplum sibi: hoc facito: hoc fugito: hoc laudi est: hoc vitio datur. Adelph. 3. 4.

Domi habuit unde disceret. ibid.

Nunquam accedo, quin abs te abeam doctior. Eunuch 4. 7.

Perdocta est probe. Heau. act. 2. sc. 1. Sie ist wohl drauff abgericht.

Patrem novisti ad has res quam sit perspicax. Ibidem.

Nam ut tu scias quam ea nunc instructa probe ad perniciem siet. Act. 3. sc. 1.

Male te docet mea facilitas multa. Act. 4. sc. 1.

Callidum ac disertum credidi hominem. Der da förmlicher vnd bedächtiger wuste zu reden Eun. Act 5. sc. 7.

Dixin ego in hoc esse vobis Atticam eloquentiam. Act. 5 sc. 9.

Sudabis satis si cum illo inceptas homine, ea eloquentia est. Phor. Act. 4. sc. 3.

Eloquentia res admirabilis non pluribus prodest quam nocet. Quint. decla. 268.

Hoc ipsum maximorum mihi malorum caussam attulit quod videbar disertus. Et decl. 333

Nunquam ita quisquam benè subducta ratione ad vitam fuit: quin res, ætas, usus semper aliquid apportet novi, aliquid moneat, &c. Adelph 5 4.

Inventas argentum cupio, sed id unde, edoce Phorm. 3. 3.

Atque ego in summo oratore fingendo talem informabo; qualis fortasse nemo fuit. Or. 197. b.

Referamus nos igitur ad eum, quem volumus incoandum, & eâdem eloquentiâ informandum, quam in nullo cognovit Antonium. Or. 199 b.

Non arbitrabar à me informari oportere, qualis esset orator. de Or. 108. a.

Is e-

Is orator quem informare volumus. de Orat. 200. a.
Petitorum hoc est informata adhuc cogitatio. At. 2. a.
Ab illo, qui antea dixit, informata iam caussa est, pro Qu. 6. a.
Non nominatim, sed generatim proscriptio est informata. Att 173 a.
Cornelius etiam nunc de iudicando dubitat, informat adhuc adumbratum iudicium filij. pro Syll. 177. a.
Informari virtus non potest, si quicquam relinquatur. de Finib. 116. a.
Quibus quasi informatum est, quod hominis natura postulet. ibi. 133. a.
Ita est informatum anticipatumque mentibus nostris. de Natur. 16. a.
In animis nostris informatas deorum esse notiones. de N. 28. b.
Deos nec coniecturâ quidem informare possumus. de N. 9. b.
Sive illa inanita visa cogitatione informantur, sive in quiete, sive per vinum, sive per insaniam. At. 13. b.
Artes quibus aetas puerilis ad humanitatem informari solet. pro Arch. 186 a.
Qui stinculcant auribus nostris: die uns stets in den Ohren liegen. de Orat. l. 2. p. 365.
Omnia minima mansa pueris in os inserere. de Orat. lib. 2. p 391.
Alius captivis documentum dabo Capt. 3 5 ℣. 94.
Optimi quique expetebant à me doctrinam sibi Mostell. 1 2. ℣. 75.
Lucium Crassum non plus attigisse doctrina, quàm quantum primâ illâ puerili institutione potuisset, &c. de Orat. libr 3 p 344.
Ita eloquentia floruit, ut literis doctrinaque praestaret. de Orat. l. 3. pagina. 492.
Quò quisque est ingeniosior, & solertior, hoc docet iracundiùs, & laboriosiùs, quod enim ipse celeriter arripuit, id cum tardè percipi videt, discruciatur. pro Qu. Rosc. p. 103.
A Cneio Pompeio omnium rerum egregiarum exempla sumantur. pro leg. Man. p. 645.
Animos nostros doctrinâ excolamus. pro Arch. Poet. p. 349.
Homo tùm ingenio, tùm doctrinâ excellens, pro Ligar. 296.
Nos à maioribus nostris sumus instituti, atque imbuti. Phil. 10. p. 474.
Interea, Vellei, noli quaeso prae te ferre vos planè expertes esse doctrina. de Nat. Deor. l. 2. p. 68.
Sed si hoc non videtis, quia nunquam eruditionis illum pulverem attigistis. de Nat. Deor. l. 2. p. 68.
Vellem ut ipse doctrinis fuisset instructior. de Finib. libr. 1. p 106.
Non satis politus in artibus. ibid.
Aut ne deterruisset alionà studijs. ibid.
Omni doctrinâ eruditum esse de Nat Deor l 3 .p. 25.
Totum se ad doctrinae studium conferre. de Finib. libr. 5. p. 270.
Exultum esse doctrinâ Qu Tusc. l. 1. p. 296.
Post à Theophrasto Phalereus ille Demetrius, de quo supra feci mentionem, mirabiliter doctrinam ex umbraculis eruditorum, otioque non modò in Solem, & pulverem, sed in ipsum discrimen, aciemque perduxit. de leg. l. 3. p 354.

Lentu-

Lentulum nostrum cùm ceteris artibus, tum imprimis imitatione tui fac erudias. Ep 17.

Omnia quæ à sapientissimis tradita, summo studio curaque didicisse. Epistol. 4.3.

In omnibus ingeniis artibus, ita versatur, ut excellat ibid.

Quæ didicisti, quæque ab adolescentiâ pulcerrimè à sapientissimis viris tradita, memoriâ & scientiâ comprehendisti. Epistol 6.12.

O me docilem ad hanc disciplinam! Ep.7.21.

Cassius & Dolabella, studiis iisdem tenentur, & meis æquissimis utuntur auribus, id est, *me præceptorem habent, me auscultante declamant.* Epistol. 7.34.

Διδασκαλίαν *quandam habeat.* Ep 83.

Adventat Dolobella, eum puto magistrum fore. Πολλοὶ μαθηταὶ κρείττονες διδασκάλων. Ep.9.7. id est, *Multi discipuli præstantiores magistris.*

Vtinam aliquo si non bono, at saltem certo statu civitatis, hæc inter nos studia exercere possemus Ep 9 8.

Ne habeat Plautus Bursa, apud quem literas discat. Epistol.9.10.

Alumnus disciplinæ. Ep.9 14.

Dionysius tyrannus, cùm Syracusis expulsus esset, Corinthi dicitur ludum aperuisse. Ep.9 18.

Sella tibi erit in ludo, quasi Hypodidascalo proxima ibid.

Ὀψιμαθεῖς *homines scis, quàm insolentes sint*, id est, *qui seriùs discunt.* Gel. li. 15.c ult. *Quos alio vita genere detriti jam & retriti jam & retorridi ad literarum disciplinas, serius ademit.* Ep.9.20.

Dediscenda tibi sunt sportella ibid.

Magnam speciem doctrinæ sapientiæque præ se ferre. Tuscul.Qu l 3 pagina. 376.

Vt illi non infundere in aures tuas orationem, sed in animo videantur inscribere de Orat.l.2 p 447.

Dies lege præfinire pro S.R.p.82.

Res suas ita constituunt. in Verr.p.489.

Confessus est à te accusatores esse instructos, & subordinatos. Ver.74.

Instruar consiliis idoneis ad hoc nostrum negotium. Epist. Attic lib.5.pagin. 142.

Abundare præceptis institutisque philosophiæ. 1.Off.3.p.3.

Altera te scientiâ augere potest, altera exemplis. ibid.

Doct.

Doli. Fallendi. Fraudis. Versutiæ. Astutiæ. Calliditatis. Fallaciarum. Frustrandi. Decipiendi. Imponendi. Technæ. Imposturæ. Simulandi.

Betriegen/ Hindergeben/ Finantzen/ Ränck suchen/ Affen/ Narren/ Verhölen.

L*Vdi dolis* Amph. Arg 1. ℣ 7.
Frustra habere. Amph. Arg. 2 ℣ 5.

Tu compositus m. nd[...]is advenisti audacia columen consutis dolis. Amph. 1. 1. ℣ 211. Consuere dolos: *Egregia formula* Vide *Tutela*, pro fraudibus, & *consutis dolis*. Pseud. 1 5 ℣. 126 & Cas. 1. 1 ℣ 7 Sic Terent. *Ne quis suo suat capiti*. Græci ῥάπτειν dicunt, h. e. struere aliquid quod alteri damnosum sit: quod in sutoris perniciem verti cùm optarunt, dixerunt: *Suo capiti* Euripid. Andromachâ *vocat* μηχανοῤῥάφους κακῶν Sutores malorum.

Nescio quis præstigiator hanc frustratur mulierem. Amph. 2 2 ℣. 60.
Servus & hera frustra sunt duo Amph. 3 3. ℣. 20.
Is adeo impransus ludificabitur dolis. Amph. 3 2. ℣. 71.
Paduit eum struere Sycophantias. Asin. 1. 1. ℣. 56.
Vxorem defraudare. Asin. 1. 1. ℣. 81.
A. heri fraudationem callidum ingenium gerere. Asinar. 2. 1 ℣. 9.
Argento comparando fingere fallaciam Asin. 2. 1 ℣. 2.
M. tue ne quam fraud. m fraus. fit. Asin. 2. 2. ℣. 20.
Vin' herum deludi? dignus sanè est. Asin. 3 3. ℣. 6.
H. mines salvus frustratur. Asin 3. 3. ℣. 136.
Satis jam delusum censeo Asin. 3 3 ℣. 140.
Cautiores metuis. Asin 1 1. ℣ 45.
Verba facere perplexibilia. Asin: 4. 1.
Ne mihi ex insidiis verba imprudenti dicit. Aulul. 1. 1. ℣. 23.
Hanc falsa sum Aul. 2 1. ℣ 4.
Illa imposui omnibus adij manum. Aul. 2. 6. ℣. 8. Mira formula, & paucis intellecta. Vsurpatur enim pro *decipere*. Vide Lexicon Plaut. litt. A & *M* ubi perspicuè explicatur: & loca παράλληλα ex Plauto apponuntur,
Inter sese hunc confinxerunt dolum. Capt. Prolog ℣ 35.
Sua sibi fallaciâ ita compararunt & confinxerunt dolum Capt. 3. 4 ℣. 5.
Vsque offrenatum qui me deductarent dolis. Capt. 3. 5. ℣ 97.
Nunc ego lenonem ita hodie intricatum dabo, ut ipsus sese, quâ se expediat, nesciat. Pers 4 1 ℣. 9. & 10.
Dictis delinere aliquem. Stich. 3 2. ℣. 4.

Os sub-

Os sublinere alicui. Truc 2 4. ℣ 157. Vide infrà.

Ut me in tricas conjecisti. Pers. 5 2. ℣. 18.

Nunc ne mora illi sim petam hinc quicquam unde mihi imperavit. Rud. 1 5 ℣. 81.

Ego perplexim lacessam oratione ad hunc modum. Stich. 1. 2. 18.

Versipellem se facit quando lubet Amph. Prol ℣. 123.

Ego pelistam iam aliquo versum tragulam decidero. Cas 2. 4. ℣. 18. ἀλληγορικῶς. Vide etiam Tit. *Vulneris* Et Lex. Plaut. *Tragula.*

Mea aliquam corde machinor astutiam. Capt. 3 1 ℣ 15.

Ego deruncinatus, deartuatus sum miser hujus scelesti technis: qui me ut lubitum est ductavit dolis. Capt 3. ℣. 108.

Sed utrum strictim me attonsurum dicam esse an per pectinem. Capt. 2. 2. ℣ 18.

Ego inveni lepidam sycophantiam qui admutiletur usque miles caesariatus Mil. 3. 1. ℣. 172.

Tibi dixi, miles quemadmodum potis esset assecari, vel ut alij legunt *deasciari* Wie man jhn kond hobeln. Mil. 3. 3 ℣. 11.

Perpurgatis ambo damus tibi operam auribus. Mil. 3. 1. ℣. 178.

Ut lepidè detruncinavit militem! Mil. 4. 4. ℣ 6.

Quid agimus? manifesto hunc hominem tenes. Pseud. 4. 7. ℣. 67.

Nisi atrocem mihi reperio astutiam. Capt. 3. 4. ℣. 7.

Iam aliquid pugnæ edidit. Capt. 3 4 ℣ 53.

Ad illum modum sublitum esse os mihi. Capt. 4. 2. ℣. 7.

Hic est senex ductus, cui verba data sunt. Capt. 4 2 ℣ 7.

Mihi stolido sursum vorsum os sublinere offuciis. Aul 4. 6. ℣. 2 & Capt. 3. 4 ℣ 123. *Os sublinere alicui* est *arte quâdam illudere, & decipere,* phrasi usitatâ apud principem Comicorum Plautum nostrum. Græci dicunt ὑπαλείφειν στόμα. Germani: Einem das Maul schmieren. Originem hujus φράσεως Viri docti sic explicant. Nonius à ridiculo quodam lusûs genere, quo dormientibus aut alioquin imprudentibus ora pingebantur, derivatum putat. Hinc Virgil Eclog 6 *Sanguineis frontem moris, & tempora pingit.* Græci ἀπομύσσειν vel ἀπομύξαι τινὰ τὰ ἐξ ... ἀλήθη, ὡς ἐκ τῆ μύξη καταῤῥεῖν χαρακτηρίζεται, τὴν μύξαν ἐκμάσσειν. Lambinus tractum censet à mulieribus, quæ fucum faciunt, hoc est, quæ se ipsæ fuco linunt, ut rugas tegant, & amatores capiant: ut ita *Fucum facere,* & *Os sublinere* idē valeant. Isaacus Causabonus. *Veteres,* inquit, *ideò etiam faciem linebant, ut nævos occultarent. Atque hinc ortum Proverbium.* Os sublinere: *quod de eo propriè dicebant, qui simulans se os alicui linere ad decorem, uti mos fuit; contra & secus, quàm erat consuetudo, os illi ridiculis picturis deturpabat: ut qui olim gryllum pingebant. Nam sublinere in hac paræmiâ est ὑποχρίειν potiùs, quàm ὑπαλείφειν Plautus os oblinere dixit, quod iis κυρίως convenit, qui non faciem partem de more linebant, sed os tantum.* Oblinere *est ad plenum linere.* καταχρίειν. Vide etiam Iani Dousæ Patris Præcidanea ad Petronium Lib. 1. c. 10.

Curculio eludit annulo rivalem. Curc. Arg. ℣. 3.

Vide

Vide ne me ludas. Curc. 2.3.℣.47.
Sutelu s-is clam aliquid praeripere. Cas. 1.1.℣.7.
Ut eum ludificem vicissim, postquam hunc delusi alterum. Cas. 3.2.℣ 30.
Me atque uxorem larva ludificatus est. Cas. 3 4.℣ 2.
Protrudere dolum Cas. 3 5 ℣.47.
Clam si occasio usquam est, frigidam subdolè suffundunt. Cist. 1.1 ℣.37.
Cognosc.it operam sibi senex os sublitum. Epid. Arg. ℣ 6.
Ego miser perpuli meis dolis senem Epid. 1.1 ℣ 80.
Atque eorum exugebo sanguinem Epid. 2 2 ℣.5.
Nihil in eâ re captio est. Epid. 2 2.℣ 113.
Quo pacto fiat subdola adversus senem. Epid. 2.3 ℣.13.
Manif. sto aliquem oppr mere. Asin 5 2.℣.27.
Perastim ductitare. Epid. 3.2 ℣ 15.
Quas tu mihi tenebras cudis? Epid. 3.4 ℣.44.
Non m hi negari potest. Epid 3.4 ℣.46.
Alterâ manu fert lapidem, panem ostentat alterâ Aul. 2 2.℣.19.
Articulat m te concedit senex tuus servum. Epid 3.4.℣.56.
Ludificas h rum dictis delirantibus Amph. 2.1.℣ 31.
Te deludam contra lusorem meum Amph 2 2.℣ 62.
Hac quidem nos delirantes facere dictis postulat. Amph. 2.2.℣ 157.
Sese à me derideri rebitur. Aul. 2 2.℣ 28.
Neque pol ego te derisum venio neque derideo. Aul. 2.2.℣ 46.
Et meum me ordo irrideat. Aul. 2.2.℣ 51.
Video te me arbitraturum hominem idoneum, quem pane senecta atate ludos faciat. Aul. 2.2 ℣.75.
Me albis dentibus meus derideret filius meritissimò. Epid 3.3 ℣.47.
Multos me hec pacte jam dies frustramini Most 3.1.℣.56.
Ludificatus est & me hodie indignis modis. Most. 4 3.℣.39.
Ludificatus est me hodie in perpetuum modum, quem me exemplis hodie ludificatus est. ibid.
Postquam quibus modis me ludifi atus est. Most. 5.1 ℣.116.
Scu sole e illam atatem ille ludo ludere. Most. 5.2.℣.56.
Eja delicias facis! Men 2 3 ℣.30.
Cui lubet ludibrio habere me. Men. 2 3.℣ 41.
Labiis ductare aliquem, ut majorem partem videas vulgi suavis Mil. 2.1.℣. 15. & 16.
Ludificare aliquem. Mil. 2.6.℣.15.
Nunquam adepol hominem quenquam ludific arier magis facetè vidi & magis miris modis. M l 4.2 ℣ 1.
Versutior est, quàm rota figularis. Epid. 3.2.35.
Eam per meditatam meis dolis, astutiisque onustam mittam. Epid. 3.2.39.
Ut celubrino ingenio ambo estis! Truc. 4 3.6.11
Fecisti furtum huic atati malum. Bacch. 1.2 ℣ 9.
Qui m e emunxisti mucidum minimi pretij. Epid. 3.4. ℣ 62.
Senex, tibi os est sublitum planè & probè. Epid. 3.4 ℣.59.

Meum exenteravit Epid cum marsupium Epid 3 4 ℣ 78.
Tragulam in te injicere adornat. Epid 5.2.℣ 24.
Etiam me an advorsum exordire argutias Bacch.1 2.℣ 19.
Non me ne, dum qui dem hoc valebit pectus perfidiâ meum. Bacch.2.2.℣ 40.
Ego hodie aliquam machinabor machinam Bach 2.2.℣.54.
Si me illo auro tanto circumduxeris Bach 2.7 ℣.77.
Nunc ibo, herili filio hanc fabricam dabo Bacch.2 3.℣ 132.
Condigne ii quàm technam de auro advorsum meum fecit patrem? Bacch.3. 2.℣ 8.
Nequam nihil est, quàm egens consilii servus, nisi habeat omnipotens pectus Bacch. 4. 4.℣.9.
Callidum senem callidis dolis compuli, & perpuli, mihi omnia ut crederet Bacch.4 4.℣.4.
Senem hodie doctum doctè fallas Bacch. 4.4.℣ 45.
De ducentis nummis primùm intendam balistam in senem Bacch 4 4 ℣.58.
Pater mi, ne tibi hodie verba det cave quæso Bacch. 4.4.℣ 92.
Ludus rursum fit senex Most Arg ℣ 7 Bacch.5.2 ℣.4.
Ne quid captioni mihi sit, si dederim tibi. Ego ne te joculo modo ausim dicto, aut facto fallere? Nunquam quicquam tibi verborum dedi. Most. 3.3 ℣. 19 20.
Pares artem & disciplinam, obtineat colorem Mil 2 2 ℣.30.
Verba dare illis non magis hodie quisquam quàm lapidi potest. Most. 5 1. ℣. 25.
Verba dedisti mihi. Most 5 1 ℣ 59.
Senem ludificatur Tranio. Deponentaliter. Most Arg ℣.3 ut etiam 3.2.℣. 150.& 4.3 ℣ 39 41.46.& 5.2.℣.3.26. & *Ludificatur* activè Most. 5.2 ℣. 29. *Vide Lexicon Plaut.*
Sic decet dari verba custodi. Men 5.2 ℣.7.
Parare machinas Mil 2 1.℣.60.
Sublinere alicui os Mil.2.1.℣ 32. & 73.
Domi habet dolos, domi deleneficа facta, domi fallacias Mil.2 2 ℣ 37.
Quid agam? quem dolum dolosè conservo parem? Mil.2.2.℣.43.
Nunc sic rationem incipissam, ita hanc instituam astutiam Mil.2.2.℣.82.
Dum in regionem astutiarum mearum te induco. Mil.2.2 ℣.18.
Nimis doctum dolum Mil 2 2 ℣.95.
Tuis cruribus capitique fraudem capitalem creas. Mil 2 3.℣.13.
Age jam nunc insiste in dolos. Mil.2.4.℣.4.
Ego inveni lepidam sycophantiam Mil 3.1 ℣ 17.
Dabo rationem mearum fabricarum. Mil 3.1.
Accipe à me rursum rationem doli, quem institui. Mil.2.1 ℣.172.
Movere machinas Mil.3.2.℣ 1.
Nunc cum maximè opus est dolis Mil.4 4 ℣.10.
De runcinare aliquem. Mil.4.4 6. Vide supra.
Quod apud nos fallaciarum sit excisum. Mil.4.4 ℣ 20.
Oppidum quodvis videtur posse expugnari dolis. Mil. 4.4 ℣.21.

In

Is me in hanc illexit fallaciam & fraudem Mil. 4. 8 ℣. 42.
Vin' patri sublinere os [illegible] carissimè tuo? Merc. 2. 4 ℣ 17.
Pulchrè os sublevit patri Merc. 3. 4 ℣. 19.
Ad fucum [illegible], haud mali videntur, operâ fallunt. Pseud. 1. 2 ℣ 9
At volui inicere tragulam in nostrum senem Pseud 1. 4 ℣ 14.
Te velle amantem argento circumducere Pseud 1. 5 ℣ 16.
Procudam ego hodie hinc multis dolis Pseud 2. 2. ℣ 20.
Numquam mihi imprudenti obrepseris. h. e. fefelleris inscientem. Trin. 1. 2 ℣. 23.
Ita ego oppidum admenire, ut hodie capiatur volo. Pseud. 1. 3 ℣ 149.
Quasi lenonem meum velle argento circumducere Pseud. 2. 2 ℣ 39
Bellonam ego exballistabo lepidè. Pseud. 2. 1 ℣ 10. *vide ibi totam allegoriam.*
Eum os sublevi modo Pseud. 2. 4 ℣ 29.
Dolum hunc fere fallaciam. Pseud. 2. 4 ℣ 75. Vbi tamen quidam *serere fallaciam* volunt. Sic Pœn. 1. 1 ℣ 67. *Vt ferat fallaciam* Pseud. 2. 2 ℣ 101. *Procudere fallaciam* dixit Et Cas. 3. 5. ℣ 47 *Dolum ex proximo hic protulerunt.* Ibidem nonnulli *procuderunt*: quemadmodum nos in nostrâ edit. Plaut. expressimus.
Dedit verba mihi hercule Pseud. 4. 1 5.
Meditati sunt doli doctè Pseud. 4. 1 3.
Et abducere eam mulierem fallaciis Pseud. 4. 1 ℣. 4.
Benè illum tetigi Pseud. 4. 8 ℣ 1.
Superavit Troianum Dolum atque Vlyssem Pseudoli. Pseud. 4. 8 ℣. 7.
Ita decipiam ut foveâ Leonem Pœn. 1. 1 ℣ 59
Vt ingrediuntur docti in sycophantiam! Pœn 3. 3 ℣ 46.
[illegible] es, captatum ad me advenis. Pœn 3. 5 ℣. 20.
Omnes sycophantias instruxi & comparavi. Pers. 2. 5 ℣ 24.
Hunc ego hominem in transennam doctis ducam dolis, itaque huic insidiæ paratæ sunt probè Pers. 4. 3 ℣ 11. 12.
Ego ille doctus leno panè in foveam decidi. Pers. 4. 4 ℣ 45.
Data verba hero sunt. Rud 2. 2 ℣ 9.
Deos & homines decepit. Rud. 2. 3 ℣. 16.
Decipitur in transennam avaritiâ suâ Rud 4. 7. ℣ 13.
Nunquam hercle iterum defraudabis me quidem post hunc diem. Rud. 5. 3. ℣ 61.
Faxo tantillum haud dederis verborum mihi. Trin 1. 2 ℣. 22.
Inconciliasti eum qui mandatus est tibi Trin. 1. 2. ℣. 99 *h. e. per dolum decepisti.*
Circumducere aliquem Trin. 4. 2. ℣ 117.
Dolere dolum. Mil. 3. 3 ℣ 64
Illum hodie astutiis confixim fallaciis. Truc. 4. 4 ℣ 39.
Hanc fabricam, fallaciasque minus si tenetis, denuò volo percipiatis planè. Mil. 3. 3 ℣. 2.
Ludificas nunc me, ut opiner, Demipho. Merc. 2. 2. 36.
Ita me Toxilus perfabricavit: itaque meam rem devexavit. Pers. 5. 2 ℣ 4.

Me habent venalem. Mil.2.6 ✠.97.
Jam ist ante ades cereus, ubi sunt ludi faciundi mihi. Mil.4.2.✠.1.
Atque in hanc intende digitum. Pseud.4.7 ✠.45.
Neque ab juventute amba irridiculo habita. Pœn.5 4 ✠ 10.
Tum profectò me habento scurra ludificu caven. Pœn 5.5.✠.2.
Tactus est leno. Perf.4 4 ✠.81.
Miris modis Dij ludos faciunt hominib. Rud.3 1 ✠.1.
Volui injicere tragulam in nostrum senem Pseud.1 4 ✠.14.
Istam pugnam pugnabo, per sycophantiam atque dectis dolis tibicinem illum circumducam Pseud,1 5 ✠.115.
Sceleratus Davus, si quid concilij habet, consumat nunc, cum nihil absint doli. 1.2.✠.1.9.
Observa filium, quid agat, quid ille consilij captet. Andr. 1.1.✠.139.
Fallacia aliquid conari. And.1 2.✠.26.
Vbi vis facilius passus sim, quàm in hac re me deludier. And.1.2.✠ 32.
Irrides, nihil me fallis And 1 2.✠.23.
Seni verba dare difficile est. And.1.3 ✠.6.
Me infensus servat nequam, faciam nuptiis fallaciam And 1.3 ✠.7.
Fingunt quandam inter se nunc fallaciam, aliquid monstri alunt. Andr. 1. 5. ✠.5.
Hic nunc me credit aliquam sibi fallaciam portare. And.2 6.✠.1.
Hac primùm mihi adfertur jam ab hoc fallacia. Andr.3.1. ✠. 13.
Etiam me nunc subducere istis dolis postulat And.4.1.✠.20.
Solidum esset gaudium, nisi me lactasses amantem, & falsâ spe produceres And 4.1.✠.24.
In aliquo illudere And.4.4.✠.19.
Homines adolescentulos in fraudem illicis sollicitando, & pellicitando eorum animos lactas And 5 3.✠.9.
Vt falsus animi est! Eun.2.2 ✠.43.
Eas itidem fallam, ut ab illis fallimur aquum est fieri, ut à me ludatur dolis. Eun.2.3 ✠.98.99
Quo pacto tetigero Rhodium in convivio. Eun.3.1.✠. 30.
Me video ab illâ astutè labefactarier. Eun.3 3 ✠ 3.
Parmenonis scio hanc esse technam Eunuch.4.4.✠.5.
Va misero mihi, quantâ de spe decidi Heaut.2.3.✠.9.
In eandem fraudem ex hac re, atque ex illâ incides. Heaut.3.1.✠.33.
Intendenda est in senem fallacia Heaut.3 2 ✠.2.
Verùm aliquo pacto verba me his daturum esse, & venturum. Heaut. 4.4 ✠.13.
Ludis fortasse me. Horat. 4.6.✠ 20.
Quantâ spe decidi! Heaut.4 8.✠ 11.
Si sensero hodie, quidquam in his te nuptiis fallacia conari, quo fiant minus Andr. 1.2.
Fallacia alia aliam trudit: i.e. una ex alterâ nascitur. Andr.4.5.
Fingeret fallacias, unde esset adolescenti amica quod daret. Heaut.3 2.
Vide, quo me inducas Außführen And.2.3.

His

Hec nos decepit fefellit, induxit &c Cicero.
Adolescentulos imperitos rerum in fraudem illicit. And 5 4.
Nihil me fallit: sed dico tibi, ne &c ibid.
Ego propter me illam decipi miseram sinam? Andr. 1 5.
O Dave, itan' contemnor abs te? aut itane tandem idoneus tibi videor esse, quem tam apertè fallere incipias dolis? Saltem accuratè ut metui videar, certè si resciverim. Andr 3 2.
Certè hercle nunc hic seipsus fallit, haud ego. ibid.
Si quid narrare occepi, continuò dare tibi verba censes. Andr. 3. 2.
Ne facere idem, quod vulgus servorum solet, dolis ut me deluderes. Andr. 1. 4.
Etiam nunc me seducere istu dictu postulas? Andr. 4. 1.
Quidvis cupio, dum ne ab hoc me falli comperiar. Chreme. Andr. 5 3.
Si sensero hodie, quidquam in his te nuptiis fallaciæ conari, quò fiant minus; aut velle in ea re ostendere, quàm sis callidus. Andr. 1 2.
Nunquam quivi ego istuc intelligere. vah, consilium callidum. Andr. 3. 4.
Hem astutias. ibid.
Sperantes jam amoto metu, inter oscitantes opprimi, &c Astutè. And. 1. 2.
Quæ si non astu providentur, me aut herum pessum dabunt. And 1. 3.
Ne faceres idem, quod vulgus servorum solet, dolis ut me deluderes, ibidem.
Illam confidens catus. id est, *astutus.* Andr 5 2.
Æquum est fieri, ut à me ludatur dolis. Eunuch. 2. 3.
Astutam tractavit Eunuch 5 4.
An in astu venit? Kompt er daher mich zu betriegen? Eunuch. 5 6.
At etiam primò callidum & disertum credidi hominem te. Eunuch. 5. 7.
Hac arte tractabat virum. Heaut 2 2.
Falli te sinas technis per servulum. Heaut. 3 1.
Iam tum erat suspicio, dolo malo hæc fieri omnia. Eunuch. 5. 3.
Me video ab eâ astutè labefactarier ibid.
Servi venere in mentem Syri callidi tates. Heaut 5 1.
Hic me magnificè effero, qui vim tantam in me & potestatem habeam tantæ astutiæ. Heaut. 4 2.
Si quid narrare occepi, continuò dari tibi verba censes. Andr 3. 2 Eun 4 5.
Parmenonis tam scio esse hanc technam, quam me vivere Eun. 4. 4.
Vide locos superiores. Doli. Fallaciæ.
Nescio in nassam bominem Jn das Garn jagen/auff den Kloben locken. Adel. 1. 2.
Ne eum circumventum iniquè iniqui irrideant. Hec. Prol.
Tam ludibrio haberi Hec. 1. 2.
Qua mater, qui cognata tibi sit omnia hæc confingam Phor. 1. 2.
Metuo lenonem, ne quid suo suat capiti. Act. 3 sc 2.
Ut phaleratis dictis ducas me. Ibidem.
Cec d st. me tum fallacia Hast mich zu Todt bekümmert. Phorm. 4. 3.
Quid vos ergo me sic ludificamini. Phorm. 5 8.
Ego minas triginta per fallaciam beocipiam Phorm 5. 9.
H... A... eijcitur dolis. Prol. Amphit.

In herum familiam frustrationem hodie injiciam maximam Amphit Act. 1
O' endam quid si herum fallere, in mu dolum incescere. Pl. Amphit. act. 3.
Certè captus est habet. Andr. 1. 1.
Quâ viâ captant te illi, eâdem ipsos capi non est injurium Hecyt. 1. 1.
Ne eum circumventum inique irrideant. Hecyt. Prolog.
Quidnam hic volt veterator sibi? Andr. 2 6.
Ne frustretur ipse se, aut sic cogitet: &c. Eunuch. Prol.
Ut falsus animo est! Eunuch 2 2.
Falli te sinas te hnu per servulum Heaut. 3. 1.
Nae ego te, si usus veniat magnificè, Chreme, tractare possim Heaut 3 2.
An quos, quos fallam pro uno duo sunt mihi dati Phorm 4. 2.
Num me fefellit hosce id struere? ibid.
Nonne ad senem aliquam fabricam fingit? ibid.
Satis diu verba dedisti satis ad hoc tua nos frustrata est fides. Andr. 4. 4.
Vin' quid lucri est te fallere? Phorm. 1 2
Immò enim verè his me decipit: nam hic me hujusmodi scibat esse, ego hunc esse aliter credidi: iste me fefellit. Phorm 3 2.
Facinus indignum, Chreme, si circumiri. Phorm 4. 3.
Abi nescis hominem inescare, Sannio. Adel. 2. 2 ℣ 12.
Ego me non tàm astutum, neque ita perspicacem esse id scio. Heaut. 5 1. ℣. 1.
Postquam ludificatus est virginem Eun 4. 7 3.
Ut ne impunè in nos illuseris Eun 5 4 ℣ 20.
Defessus jam sum te ridendo. Eun 5. 7. ℣ 7.
Non credis, indignus nos esse irrisos modis. Eunuch. 4. 4 ℣. 42.
Cur non ludo hunc aliquantisper. Adelphis 4. 5. ℣ 5 & 08.
Ludibrio haberi Hecyr. 1 2 ℣ 74.
Nos fabula sumus. Hecyt 4 3 ℣. 14.
Ut ludos facit! Phorm 5. 8 ℣. 52.
Quo verba facilius dentur mihi Heaut. 5. 1. ℣ 41.
Non mihi per fallacias adducere ante oculos pudet dicere hac praesente verbum turpe Heaut 54 ℣. 18.
Nec nihil, nec omnia hac sunt, qua dicit Adelphis 1 2. ℣. 61.
Phaleratis dictis ducas me. Phorm. 3. 2. ℣. 15. Du führest mich bey der Nasen.
Occidisti me tuis fallaciis Phorm 4 3 ℣. 67.
Ego curabo, ne quid verborum duint Phorm 4. 5. ℣. 1.
Summa eludendi occasio est mihi nunc senes. Phorm. 5. 7. ℣ 2.
Satisne superbè illuditis me? Phorm 5 8 ℣ 22.
Qua consultò facta non sunt, ea fraudi non esse oportere. ad Herenn. l. 2 pagina 34.
Alios e intemvere, & deridere videamur. ad Her lib 4 p. 76.
Per imprudentiam facile deducuntur in fraudem. ad Herenn. libro 4. pagina 85.
Qua homines audaces in fraudem rapere solet de Inv l. 2 p. 210.
Decepti sumus expectatione. de Or. l. b. 2. p. 423.

D. leo illos viros in eam fraudem in Republicâ esse delapsos. de Orat. l. 3 pagina. 519.

Qui etiam citius in fraudes, quàm ratio utilitatis impellit. de part. pagina. 719

Hac te opinio falsa in istam fraudem impulit. pro S. Rosc p 56.

In his opera nostra vicaria fides supponitur pro S. Rosc. p 75.

Socios decepit, induxit, destituit, omni fraude & perfidiâ fefellit pro S Rosc. p 7?.

Rest ... nobis aliquando veterem tuam illam calliditatem, atq; prudentiam. pro Sex Rosc. p. 57.

E... erat non modò sibilis sed etiam convitiis explodebatur. pro Qu. Rosc. p. 10.

Ille ... modi est, ut eum pueri sectentur, ut omnes, cùm loqui cœperit, rideant in Verr p. 484.

N... ludibrio sim ... inimicis. Phil. 11. p 527.

... em sumeius prætextam magno cum risu hominum cavillatus. Ep. Qu. F... 2 614.

Ne ... errorem meum mortui Philosophi irrideant. de Senect. p. 182.

Fidem frangere nefarium est pro Qu. Rosc p 97.

Aliud fraudis & insidiarum in eodem vestigio diverticulum reperit pro Qu. Rosc. p. 109

Id erit ei maximè fraudi pro S Rosc. p 529.

... reductores fraudare Phil. 6. p 511.

Vult magnitudine rei sic occupare animos, qui audiunt, ut difficilis aditus veritati relinquatur pro Font p. 173.

Nec minus niger, nec minus confidens, quàm ille Terentianus Phormio est. pro Cæcin p 556.

Æquitatem rei verbi laqueo capere. pro Cæcin. p. 619.

... fraudem callidum esse pro A. Cl. p. 83.

Fraudem capitalem admittere. pro C. Rabir. p 273.

Deludere aliquem Contra Rull. p. 134.

Neminem quidem adeò infatuare potuit pro L. Flacc. p. 283.

Ad fraudem deduci. Orat. ante exil. p 362.

Atque eorum alter fefellit neminem pro Sest. 11.

Alter multos planè in omnes partes fefellit. Sest. 11.

Boni nullo emolumento in fraudem depelluntur Phil 215.

Omnia falsa, & insidiosè ficta comperta sunt. Mil. 284.

Tuis promissis in fraudem impulsum se esse confessus est. Dejotar 318.

Spes rapiendi & prædandi cæcat animos hominum Phil. 4 p. 404.

Provideant, ne iis ea res fraudi sit. Phil. 5. p. 420.

Num fraude capere potuerit. Phil. 12 p 499.

Huic verba dedimus, & decepimus. Phil. 13. p. 524.

Hæc res nemini unquam fraudi fuit pro D. 258. 2.

Fit gratia Bruti SC ut neve Salam nisi, neve qui eis dedisset, fraudi esset At. 63. 2.

Consequens ut iis qui in exercitu Antonij sunt, ne sit ea res fraudi &c. in Anton. 201 a

Filio pietas erga patrem fraudi esse non debet in Anton. 22.

Eisque fraudi ne sit, quòd cum M. Antonio fuerint. in Anton. 220. a

Quæ est ista ars conjectoris eludentis ingenioſ de Divinatione 138. a.

Hic vultus eos, quibus erat ignotus, decepit, fefellit, induxit. in P. 79. b.

Dolabella tum est impulsus, elusus, inductus. in A. 175 b.

Non fallam opinionem tuam. Ep. 1. 6.

In quo ego spem fefelli invidorum Ep. 1. 9.

Video illum circumventum, me desertum, à quibus minimè conveniebat. Ep 5. 1.

Nullo modo mihi quidem deceptus esse videatur Epistol 5. 15.

Is jurare cùm cœpisset, vox eum defecit in illo loco, si sciens fallo. Carmen integrum per Jovem lapidem jurantis erat. *Si sciens fallo, qui me despicit, salvâ urbe arceque bonis ejiciat ut hunc lapidem* Ep 7. 1.

Nihil omninò te fefellit Dir hat nichts gefehlet. Ibidem.

Lex sumtuaria mihi fraudi fuit. Ep 7 27.

Si quid ex iis rebus, quas tibi fortuna elargita est, nonnullorum hominum perfidia detraxerit, id majori illis fraudi quàm tibi futurum. Ep. Fam l. 1 pagina 11.

Frustrari aliquem spe. Ep Fam. l. 12. p. 363.

A Publio Vario, cùm magnâ pecuniâ fraudaretur. Ep Att. p. 6.

Quas dolo malo mancipio accepisse de Vario diceret Epist. Att. p. 6.

Id mihi fraudem tulit Ep. Att l 7. p. 231.

Cujus ego spe in hanc fraudem incidi. Ep. Att. l. 11. p. 352.

Fraudem facere. Ibid.

Verba mihi dari facilè patior in hoc. Ep. Att. l 15. p. 480.

Ne ab his quasi præstigiis quibusdam & captionibus depellamur. Acad. Qu lib 2 p. 26

Fallacibus & captiosis interrogationibus circumscripti, atque decepti, eum difficile vere non possunt Acad. Qu. lib. 2. p. 26.

Fallere aliquem probabilitate magnâ. Academic. libro 2 p. 39.

Qui te captare vult, utrum tacentem irretiat te, an loquentem Acad. l. 2. pagina. 48.

Nec quem dolum ad eum, aut machinam commoliar. de Orat. l. 3. p. 145.

Est enim periculum, ne aut neglectis iis, impiâ fraude, aut susceptis anilis superstitione obligemur de divin. lib 1 p 158.

Qui in Rep. violandâ fraudes inexplicabiles concepissent. Quæst. Tuscul. l. 1 p. 324.

Eum Prometheus deceptus clepsisse dolo. Quæst Tusc. libro 2. p. 356.

Deceptus dolo promisit 1. Offic p 15.

Aut in eo potest ulla pars inesse fraudis. Officior. libro 1. p 123.

Perpauca res sunt, in quibus iste dolus non versetur. Off. 2. p. 124.

Ab hoc ulla fraus aberit. Offic. 3 p. 128.

Per errorem in maximam fraudem incurrere. Offi. 3. p. 20.

Et ee-

Et aerum animi molles, & ætate fluxi, dolis haud difficulter capiebantur. Cat. cap. 14.

Sed ea sæpè ante hac fidem prodiderat, creditum abjuraverat. Cat. capit. xxv.

Neq; ea res falsum me habuit Jug. c. 10.

Dolis aliquem capere. Jug. c. 14.

Per dolum capere. Jug. c. 11.

Romanus imperator ubi se dolis fatigari videt Jug c. 56.

Ita composito dolo digrediuntur. Jug c. 111.

Facundus, callidus, & amicitiâ facilis: ad simulanda negotia altitudo ingenij incredibilis. Jug. 95.

Sulla rudis antea & ignarus belli, sollertissimus omnium in paucis tempestatibus factus est Jug 96.

Iubet agi cum simulatione timoris. 5. 150. Solten sich stellen als fürchteten sie sich.

Aliquem per simulationem collegij interficere 8. 266.

Muliones cum cassidibus, equitum specie ac simulatione, collibus circumvehi jubet. 7. 210. Er läst die Esel treiber mit den Helmlin oder Bickelhauben umb die berge herumb führen/gleich als werens Reuter.

Horum quisq; aut oratione subdola, aut amicitia facilime capi potest. 7. 208. Sie seindt leichtlich zufangen.

Nimia lenitas Cæsaris pueri fallacijs elusa est. 4. 456.

Peditatu procul ad speciem utitur. 369. Er helt das fußvolck von ferne zum schein.

Cicero.

Non id facio, ut forsitan quibusdam videor, simulatione. 1. 8.

Fronte atq; vultu facilime simulatio sustinetur. 1. 9.

Ne mihi verba dederis. Symm. 1. 3.

In curia emendationis mihi non erit fraudi, 1. 24.

Alijs dabis verba. 1. 53.

Decipere aliquem falsis. 2. 37.

Ea me opinio frustra habuit. 1. 23.

Vereor, ne quid fraudis admiserit simulata properatio 2. 12.

Alijs verba dare. 2. 34.

Reditus ac recursus in patriam festinationi nostræ nequaquam pro excusatione respondit 2. 52.

Mala fide aliquid recuperare 2. 60.

Fraudis argui. 3. 13.

Plus fraudis in me rediturum adverti. 3. 15.

Vbi expectationem meam spes frustrata est. 4. 25.

Itane mi ludos facis. 4. 34.

Fallaciam temerati juris alicui celeriter expurgare. 3. 53.

Astutia sua privari effectu. 4. 68.

Multis hujusmodi futelis foro cognitus est 5. 34.

Inveterata jura supplicationibus quatit, degustat jud cia omnium potestatum Ibid.
Piget dicere, quibus strophis Apparitio Itali ærarij grassetur. 5.63.
Me fucus hic decipit 5.85.
Mim cã usus est technâ 6.78.
Ego servili circumscriptus strophâ Ibid.
Si utroq; destituar. 7.27.
An ut nos amantissimos tui defraudes bonis, quæ in te solemus amplecti. 7.40.
Puto, quod piâ affectione fallare 8.46.
Ne diu infortunato potius, quàm innocenti patiaris illudi. 9.31.
Fraudari optatis. 9.69.
Fucum faciunt oculis provincialium 9.115.
Quæso, ut fallaciam retundatis, quæ divini pectoris vestri sollicitavit quietem 10.41.
Ne in contumeliam judicij vestri & juri & innocenti fraus paretur. 10.54.
Ne mihi fraudi sit mora 10.56.

Doloris. *Vide* Ægritudinis. Luctus.

Schmertzen/ Trawren.

T*Ristis incedit, pectus ardet, hæret, quassat caput.* Merc 3.4.¶.15.
In summo dolore, quem in tuis rebus cap'o Epist. 1.6.
Erat hoc mihi dolendum Ep. 1 9.
Rogari sine magno dolore vix p'ssim Ep. 0 4.
Magno dolore me affecissent literæ tuæ. Ep 2 15.
Vt quem honestissimè lugeamus Epist 4.1.
Vehementer esse solicitum, & in communibus miserijs præcipuo quodam dolore angi Ep. 4 5.
Alienis malis laborare, id est, *torqueri, & dolere* Ibid.
Vix consolabilis dolor ibid.
Coràm tibi meum dolorem declarassem. Ep. 4.5.
Dolore impeditus. Obertillet. Ibid.
Quid est, quod tantopere te commovet tuus dolor intestinus? Ibid.
Qui tuo dolore mærent Ibid.
Reip. tempora, & aliorum victoriam lugere. Ibid.
Servi, vellem in meo gravissimo casu affuisses, id est, *luctu & dolore.* Ep 4.6.
In me consolando non mediocriter ipse animi dolorem adhibuisti. Ibid.
Hoc tam gravi vulnere, &c. Ibid.
Cùm me à Repub mœstum domus excipiebat. Ibid.
Cùm illud idem auribus percipias, quod etiam majus videri solet. minus laborare, id est, *minus angi periculis, etsi auditu tantum, nec conspectu, tamen*

non minùs gravibus & molestiis, quàm ea quibus interesse, & quæ spectare cogaris Ep.4 9.
In luctu & squalore sum Ep 5 1.
In mœrore versari. Ep.5 2.
Non intelliges duplicari sollicitudines.5 4.
Video augeri dolorem tuum.6 4.
Tuis monitis præceptisq; omnis est abjiciendus dolor. Ep 5.13.
Cùm longiùs à summi luctus acerbitate meus abesset dolor. Ep.5.16.
Sin illa te res cruciat. Ibid.
Quanto fuerim dolore meministi. Ep 6 4.
Consilium tuum semper mihi magno dolori fuit. Mir ist mit deinem rath all zeit sehr wehe geschehen Ep 6 10.
Spondeo tibi istam acerbitatem non diuturnam fore ibid.
Quod fecissent nunquam, nisi ijs dolori meus fuisset dolor Ep.7 2.
Contristavit hæc sententia Balbum Cornelium Ep 8.7.
Scito te semper mecum in luctu fuisse Ep.9.6.
Ita eum affectum offendes, id est, dolentem & perturbatum Epist 9 11.
Patriam eluxi jam, & gravius, & diutius quàm ulla mater unicum filium. Ep 9 20.
Dolenter facere Ep.10.24:
Illud initium civilis belli sæpè deflevi. Ep 10 31.
Me miserum, Tulliam nostram, ex quo patre tantas voluptates capiebat, tantos percipere luctus: Ep 14 1
Acerbissimos dolores, miseriasq; percepit Ibidem.
Mihi ante oculos, dies noctesq; versatur squalor vester, & mœror. Ep.14 3.
Versor in gemitu Italiæ, & urbis miserrimis querelis. Ep.15.15.
Ἀναλγησία, id est, animi status à dolore & perturbatione alienus. Ep 15.19.
Audio te animo angi, & medicum dicere ex eo te laborare. Ep 16.14.
Mihi dolorem cruciatumque attulerunt errata ætatis meæ Ep.16.21.
Dolore impediri Iug c 83.

Donandi, Remunerandi, Largiendi, Donorum, Muneris, Liberalitatis, Beneficentiæ, Præmiorum.

Verehren/ Schencken/ Geschenck/ Gaben.

Clearetæ Lenæ dedit dono argenti viginti minas. Asin. 4 1. ℣ 7.
Tu Tessala pateram intus profer foras, quam hodie meus vir donavit me. Amph.2.2 ℣.139.
Infecta dona facio, perijt id, quod jam promiseram tibi, dona perdidisti. Most. 1 3. ℣.27.
Mittere alicui munera. Mil.3.1.℣ 115.
Ille miserrimum se retur, minimum qui misit mihi. Illi inter se certant donis, certatim mittunt & munerant. Mil.3 1. ℣ 120.

Tute

Tute ultro ad me detulisti, dedisti eam dono mihi. Men 4.3.✝.15.
Donare dono aliquem. Stich.5.2 ✝8.
Atque etiam habeto mulierem dono tibi. Pseud.4.6 ✝ 13.
Atque hoc scelesti illi in animum inducunt, suum Iovem se placare posse donis hostiis. Rud.Prol.23.
Egone mea bona ut dem Bacchidi dono? Heaut.5.5.✝.6.
Sex amico suo Romam muneri misit. in Ver p.514.
Civitate, caeterisq; praemijs aliquem donare. Pro Arch.Poet p.146.
Par munus in suâ petitione resp & ere Pro Cn Planc p.512.
Qui largitione caecarunt mentes imperatorum. Sest.69.
Promulgarat ne judici Vettio praemia amplissima. Vat.84.
Cui senatus populusq; amplissima dignitatis praemia non postulanti dedit. Corn.119.
Aurum coronarium te diutissimè torsit. Cic P.s 217.
Cur hunc parùm amplis praemijs affecit? Mil 245.
Huic magnificentissima dona usque ad Numantiam ex Asiâ misit. Deiot 313.
Praemijs corrumpere aliquem Deiot.318
Ammonius regis legatus apertè pecuniâ nos oppugnat. Epist. ad Fam. lib. 1. pag. 5.
Maximas facere largitiones Cic Q Tusc l 3 p.297.
Populares've homines largitiones quasdam proponunt. Cicer. Offic.lib.2 pag 72.
Ego huic dona accongessi. Truc.1 2.✝ 17.
Nihil apud me tibi defieri patiar, quin, quod opus sit, praebeatur. Hecyr.5.2. ✝.1.
Hoc si effeceris, quodvis donum & praemium à me optato, id optatum feres Eunuc.5 9.
Si scias, quod donum huic dono contra comparet. Eun.2.3.
Homo quatietur cum dono foras: (cum suo eunucho:) Ibid.
Abi hinc, quò dignus es, cum donis tuis tam lepidis. Eun.4.3.
Pro hoc nuncio quid te donem? Hec.5 4.
Argentum, quod habes, condonamus te. Phorm.5.7.
Egóne sine munere sinam à me abire? Hec 5.4.
Munerari anc illam? (id est, *muneribus afficere:*) Heaut 2.2.
Ei credo munus hoc conraditur Phorm.1.1.
Porro autem Geta ferietur alio munere Er wird noch etwas grösses müssen schencken Ibid.
Munus nostrum ornato verbis quod poteris Eunuch.2.1.
Nec pretium, neq; rem ullam intercesse Adel.3.2.
Quibus officijs T Annij beneficia remunerabo? Postquam 210.b
Consideran dum est quonam te remunerer genere. Ep 20.a
Vt à te ipso sumerem aliquid ad me reficiendum, teq; remunerandum, si non pari, at grato tamen munere. de Cla.166.a
Tu si tibi eadem causa est, me remunerare sanè vel m. At.118.2

Et

Et quoniam nullum aliud tempus futurum sit, ubi tibi referant gratiam, hoc te officio remunerent. Qu. de Pet. 210. b
Magnificentia munerum. Ep 2 5.
Plancus tuus Ravenna est magno congiario donatus à Cæsare. Ep. 8. 1.
Nemini hoc deferre munusculum maluit, quàm suo accusatori, id est, *eum honorem habere eguria est*, Ep. 8 8.
Ut aliquid Pompeio tribuat, quamlibet tenue munusculum Ep. 8. 11.
Munusculum deferre. Ep. 8 13.
Ut possem te remunerari quàm simillimo munere Ep. 9 8.
Ego homini veteri, & amico munusculum mittere nolui levidense, Crasse filio, cujusmodi ipsum solent esse munera. Ep 9. 12.
Ab eodem de amplissimis præmijs dignissimi judicati sunt. Phil. 2. p. 340.
Utinam civibus omnibus solvere præmia liceret! Phil. 14. p. 542.
Præmia, quæ promisi huius militibus, nos tributuros, ea viris persolvenda sunt. Ibid 545.
Plurimis maximisq; muneribus & nos amicos, & cives tuos universos, & Remp. afficies Ep ad Fam. l. 1. p 38.
Remunerari aliquem simillimo munere. Ep. ad Fam. lib. 9. p. 249. & Acad. Q l. 2. p 76.
Nactus in navigatione nostrâ pusillum laxamenti, concinnavi tibi munusculum ex instituto meo Ep. ad Fam. l. 12 p 371.
Nec ullum arbitror maius, aut melius à Dijs datum munus homini Acad Q. l. 1. p. 80.
Vidésne quanto Deorum munere simus affecti. de Nat Deor. lib. 3. p. 142.
Muneribus instructum, & ornatum esse de Leg. l 1 p 307.
Hoc ei muneris pro suâ missione dedisse scribitur. Qu. Tusc. l 1. p 341.
Muneribus delectari. Q Tusc. l. 5. p 485.
Commodùm aderant, quæ muneri miseratis. 1. 11 Symm.
Hoc muneri mihi contigit. 1. 12.
Offert tibi dona Quæstoria, & cæteras necessitudines pari honore participat. 2 81.
Quæso, ut eius nomine dyptica & apophoreta suscipere dignemini. Ibid.
Qui apparatui eius plura & præclara tribuistis. ibid.
Domino nostro auro circumdatum dypticum misi Ibid.
Cæteros quoq; amicos eburneis pugillaribus & canistellis argenteis honoravi. Ibid.
Tuæ potestati, tuo quoq; arbitrio committo, ut opportunè singulis, quæ missa sunt, efferantur munera. Ib d.
Cum Consuales absentium munera illic soleant exhibere. 4. 8
Doces invictum Principem Senatoriam mediocritatem muneribus incitare, 4. 2.
Gratiam muneris vestri non minuit apud me necessitas parsimoniæ. 5. 67.
Honoratum me optime lanificij tui momento satis gaudeo 6. 67.
Amicam misi, cuius potest oblatio exigua non videri, si magna mei in vos animi quam sui pretij æstimatione pendatur. 6. 79.

Fun-

Fungimur religioso honore iucun li munuscu'i, petente', ut susceptionis benig... tate oblationis exilitas augeatur. 6.8.

Offero vobis eburneum dypticum, & canistellum argenteum librarum du... rum sij mei nomine, impendiò precor, ut hanc honorifi:entiam dignemini gratanter amplecti. 7.76.

Religiosum atq; votivum est, ut à Quaestoribus, Candidatis dona solemnia p... t ssim' atq; am:cissim e offerantur. Ib.d.

Honore sport ula al quem prosequi. 9 95.

Parva fatemur esse, qua m sim us, sed honor:ficentia parentis religione potiù quàm mol: m aneru ast matur. 9 104.

Hac exilis oblatio plus ad me gratia portabit, si rel'g'o tua usui suo à me deb... bita susceperit Ibid.

Sportulam nuptialem ad tem' simus, quam promptâ dignatione susceperis. 9 106.

Parvum munuscu'um est, si precio ast matur 9 107.

Consueta munerum deferen la Clarentio ccmm si. 9. 119.

Oblationem non aspernabere Ibid.

Suscipere m nuscula 9 120.

Videbere meam facilitatem de acceptis totiens notare muneribus. Ibid.

Aximium sapè praeteriens magisterio tuo didici amicos honorare munuscul... Ibid.

Sportulam tibi debeo Hanc in solido uno ad te misi, orans, ut begnigno anim... solemnia officij mei libamenta suscipias 9.134.

Calendas, Anni auspices, quibus mensium recursus aperitur, impertiend... strenis dicavit antiquitas 10.27.

Principes coh:bere diu nesciunt tribu:nda devotis, cùm sibi debita cunctantu... exigere. Ibid.

Alij trium; his suis hac dona servassent, ut positâ lauro novis actoribus pers... narent Pompeiana proscenia. 10.29.

Pramium conferre alicui. Ibid.

Ab exortu penè urbis Martia strenarum usus adolevit 10.15.

Sumite defensores publ ca salutis solemniter auro ducta munuscula. Ib'd.

Bonis principibus bene parta libamus. Ibid

Meritò vobis solemnes pateras, cum quienis solidis, ut numinibus integritati... offerimus. Ibid.

Libenter strenis solemnibus praefectura fungetur, strenuis deferenda. Ibid.

Regi dono dedit. Iug c.5.

Donari magnifi è Ibid 8.

Neu quibus largitis insuesceret periculosè à paucis emi, quod multorum ess...

Et paulò post. Sin properantius pergeret, suâ metipsum pecuniâ praecipitem:a... furum Ibid.

Roma omnia venalia esse. Ibid.

Primum uti veteres amic:s muneribus expleant, deinde novos acquirant, p... stremò quemcunq; possint largi ndo parare, ne urgentur Ibid.21.

Is postquam vidit regis largitionem sum sum & impudentem virtus qu...

in tali re solet ne pollutæ licentia invidiam accenderet animum à consueta lubidine continuit Ibid 15.

Simul illorum pollicitationibus accensus quos paulò antè muneribus expleverat in regnum animum intendit Ib.d.20.

Ostentando præmia adfectare: Ibid. 66.

Pecunia tentare aliquem Ibid.

Nihil denegare quod dono dignum esset. Cat. 54.

Aliquem magnis muneribus ad studium sui perducere. Jug c. 80.

Rex multi antea proximos eius donis corrumpit. Ibid 97.

Quæ Iugurtha cognitâ legatione Sullæ & Manlij, metuens id quod parabatur, donis corrupit Ibid. 102.

Mercede circumvenire, & antecapere opibus. Frag l 1.

Præmia bene meritis, & viritim & publicè distribuit. 3. C 348.

Magno præmio aliquem remunerari. 1. 29.

Tantis excitati præmijs sua sponte multi in disciplinam venerunt. 7. 168.

Cohortem duplici stipendio frumentóve, & speciarijs militaribusque donis amplissimè donavit. 3. C 402.

Nec minus, quàm est pollicitus Vercingetorix, animo laborabat, ut reliquas civitates adiungeret, atque earum principes donis, pollicitationibusque alliciebat 7 207.

Ille, cui magistratum adiudicatum à Cæsare demonstravimus sollicitatus ab Avernis pecunia, cum quibusdam adolescentibus colloquitur Ibid.

Illi quantum gratia, autoritate, pecunia valent, ad sollicitandas civitates nituntur. Ibid. Wollen die stedte abhalten/sie an sich ziehen.

Dormiendi. Somni. Visorum. Insomniorum.

Schlaffen/ Traum.

Quid si ego hunc tractim tangam ut dormiat? Amph. 1. 1. ✝. 157.

Num obdormivisti dudum? Amphit 2. 1. ✝. 73.

Ubi istum, oro te si vidisses quendam in somnis Sociam. Amphitr. 2. 1 ✝. 74.

Ibi cœnavi, atque ibi quievi in navi noctem perpetem Amph. 2. 2. ✝. 100.

Paulisper mane, dum edormiscat unum somnum. Amph. 2 2. ✝. 61.

Noctem totam labore delassatus stertit. Asin. 5 2 ✝. 23.

Ast venisse illum in somnis ad se mortuum, dixisset mortuum in somnis. Most. 2. 2. ✝. 59.

Ubi somnum sepelivi omnem, atque obdormivi crapulam Most. 5. 2. ✝. 1.

Dormitum ire: abire Most 3. 2 ✝. 4 Pseud. 2. 2. ✝ 70.

Sed ambo, oculus meus, quin lectis nos actutum commendamus? Pers. 5. 1. ✝. 18.

Certè hæc mulier Cantherino ritu astans somniat Men. 2. 3 ✝. 44.

Mitis exemplis somnia in somnis dant. Merc 2. 1. ✝. 2.

In

In somnis egisatis. Merc.2.1.℣.4.
Ibi tibi adeo lectus dabitur, ubi tu haud somnum capias Pseud.1.2.℣.80.
Quin ubi prandero, dabo operam somno Pseud 2 2.℣ 64.
Obsecro hospes, da mihi aliquid, ubi condormiscam, loci. And.2.7.℣ 13.
Mirum atq; inscitum somniavi somnium. Rad.3.1.℣ 5.
Quid ego in somnis somniavi? Rud 3.4 ℣.64.
Somno operam dare. Stich.2.2.℣ 40.
Mavelim cum eo noctem in stramentis pernoctare perpetim. Truc. 2.2.℣ 23.
Somnus virginem oppr mit. Eunuc.3 5 ℣.54.
Somnum hercule ego hac nocte oculis non vidi meis. Heaut.5 1.℣.82.
Interea in angulum aliquò abeam, atq; edormiscam hoc villi. Adelph 5. ℣.11.
Matres misera pernoctabant ad ostium carceris. in Verr.259.b
Sedulius propter inopiam tecti, in foro pernoctans. Pro Dom.229.a
Hac studia pernoctant nobiscum, peregrinantur, rusticantur. pro Arc 189 a
Cùm hic apud mulierculam quandam pernoctaret, & ibi diem posterum commoraretur. Pro Clu 25 a
Pernoctant venatores in nive. Tusc.185.a
Animum cum his habitantem pernoctantemq; curis, &c. Tusc.247.b
Bis in die saturum fieri, nec unquam pernoctare solum Ibid.
In eodem loco somnum capere voluerunt de Inv l.2.p.202.
Cubitum in idem conclave cum duobus adolescentibus ivit. Pro Sext Ros pag.58.
Lecto teneri. in Verr.p.493.
Dormitum se conferre. Ep.ad Fam l 9 p.273.
Somno excitari. de Nat. Deor.lib.2 p 107.
Ita me purgavit, ut somnum mihi ademerit. Epist.Attic.lib.2.p.64.
Si somnum capere possem. Epist.Att.libr.8.p 233
Ut cogitationes sermonis nostri pariant aliquid in somno tale. Somn.Sc pag 241.
Tua litera mihi somnum attulerunt. Epist.Att.l.6 p.277.
Si tale obiectum visum est à Deo dormiente. Acad.l.2.p.28.
Omnium inanium visorum una depulsio est. Ibid.
Visa illa contemnimus Ibidem.29.
Eadem est in somnis species Ibid.
Fidere somnis. de Nat.Deor. l.1.p 38.
At Dijs immortalibus, hominibus dispartiri ac dividi somnia. de Nat. Deor l.3.p.154.
Cùm iam quieti corpus nocturno impetu dedi. de Div.l 1.p.173.
Matrem Phalaridis scribit Ponticus Heraclides, doctus vir, auditor & discipulus Platonis, visam esse videre in somnis, simulacra Deorum. de Div.l p 174.
Videre aliquid in quiete. Ibid.177.

Eum primo perterritum somnio surrexisse. de Div. l 1. p. 179.
Animus somno relaxatus solutè movetur, ac libere. de Div. l 2. p. 252.
Contrahi animum Zeno, & quasi labi putat, atq; concidere Ibid. 260.
Verum igitur censemus dormientium animos per semetipsos in somniando moveri, an ut Democritus censet, externâ & adventitiâ visione pulsari. Ibidem.
Alligandi essent omnes, qui cubitum irent. Ibid. 261.
Quâ sublatâ tollitur omnis authoritas somniorum Ibid.
Aut enim divina vis quadam, consulens nobis, somniorum significationes facit Ibid. 262.
Cùm quid visum secundum quietem sit. Ibid.
Quoties igitur est quicq; qui somnus pareat. Ibid.
Nihil à Deo somnis significari fatendum est Ibid.
Quae illi proterriti somno manè ad conjectorem deferant. Ibid. 264.
Qui paulò ante interitum visus est in somnis amico esse amictus amiculo Ibidem. 196.
Nisi somniorum patrocinium philosophi suscepissent. Ibid. 272.
Quod si insanorum visis fides non est adhibenda ibid 261.
Incidit in visa varia, & incerta, & reliquijs ut ait Aristoteles, inhaerentibus earum rerum, quas gesserit vigilans aut cogitaris Ibid 263.
Deinde ut cubitum discessissimus. Somn Sc. p. 241.
Salubri & moderato cultu atq; victu se quieti tradere. de Div l 1. p. 181.
Somnum requietem corporibus, & medicinam quandam laboris affert. de Fi. l. 5 p. 274.
Itaq; ne si jucundissimis quidem somnijs nos usuros putemus, Endymionis somnum nobis nolimus dari. Ibid 275.
Somno se dare. Qu. Tusc. l. 1 p 343.
Somnum capere non posse. Q Tusc. l. 1. p. 431.
E somno aliquem suscitare. Ibid l. 4. p. 431.

Dubitandi. Ambigendi. Dubii. *Vide etiam* Certitudinis.

Zweifelhafftig sein / Vngewiß sein.

Nunc mihi incertum est: quid agam nescio. Aul. 4. 9. ✝. 20.
Dies meum incertat animum Epid. 4. 1. ✝ 18.
Nisi me animus fallit, hi sunt gemini germani duo. Men 5. 9. ✝. 23.
Ita animi pendeo Merc. 1. 2. ✝. 18.
Ita animi in pectore incerti certant decem, nec quid corde nunc consilij capiam scio. Merc. 2. 3. ✝. 72.
Magna me facinora decet efficere, quae post mihi clara & diu eluceant. Pseud. 2. 1. ✝. 17.

In ambiguo esse. Trin. 2. 4. ✝. 193.
Adiisse heri de filiâ: ut veni, itidem incertum amisti. Hec. 2. 2.
Nec quid agã certum est, Pamphilumne adiutem, an auscultem seni. And. 1. 5.
Sed nunc primum quid exsequar? tot me impediunt curæ, quæ meum animum divorsè trahunt, amor, hujus misericordia: &c. And. 1. 5.
Heu mihi, incertum est, quid agam Ibid.
Hecce haud dubium est, quin Chremes tibi non det gnatam. And. 2. 3.
Hic nunc non dubitat, quin te ducturum neges. Andr 2. 4.
Nec quid me nunc faciam, scio D. Nec de me equidem And. 35.
Vt animus in spe atq; in timore usque huc attentus fuit. Andr. 2. 1.
Ne quid nunc me faciam scio. And. 3 5.
Ne quid agam scio Eunuc. 1. 2.
An certum est etiam, quid se faciat. Heaut. 1. 2.
Fecit animi ut incertus siem. Hec. 1. 2.
De uxore incertus sum etiam quid sim facturus. Hec 4. 3.
Etsi iam dudum fuerat ambiguum id mihi Hecy. 4. 3.
Quod quidem me factum consilij incertum facit Phorm. Hec. 4 1.
Mihi unus scrupulus etiam restat, id est, *solicitudo, molestia*. Andr. 5. 4.
Qui fuit in hac re scrupulus Ibidem.
Neq; edepol quid nunc consilij capiam, scio, de virgine istac: ita conturbasti mihi rationes omnes. ut eam virginem non possim suis tradere. Eun. 5. 2.
Incertum est, quid se faciat: modò venit: timet omnia Heaut. 1. 2.
De sorte nunc venio in dubium Adelph 2. 2. ✝. 35.
Cl tipho cùm in spe pendebit animi. Heaut. 4. 3.
Animus tibi pendet: du weist nicht wo hinauß. Adel. 2. 2. ✝ 8.
Injeci scrupulum homini Ibid. ✝. 20. & Phorm. 5. 8.
Tua fama & gnata vita in dubium veniet: id est, *periclitabitur* Adelph. 3. 2.
Discrucior animi: hoccine de improviso mali mihi objici tantum, ut neq; quid de me faciam, neque quid agam, certum siet Adelph. 4 4.
Pectore consistere nihil consilij quidquam potest. Vah, quomodo me ex hac turbâ expediam? Ibid.
Noster, quid ageret, nescire. Phorm. 1 2.
Incertum est quid agam. ego expediam fine Phor. 1 5.
Fecistis probè: incertior sum multò, quàm dudum Phorm. 2. 3.
Auribus teneo lupum nam neq; ut amittam à me, invenio: neq; uti retineam scio Phorm. 3. 2 ✝ 21.
Quod quidem me factum consilij incertum facit. Phorm. 4 1.
Postquam acriùs pater instat, fecit animi ut incertus foret, pudorin' an amori obsequeretur magis Hecyr. 1. 2.
Dum in dubio est an mus, paulo momento huc illuc impellitur. Adel. 1. 5. ✝. 32.
Vicini nostri hic ambigunt de finibus. Heaut. 3. 1. ✝ 93.
Ambiguum hoc mihi est. Hec 4 4. ✝. 20.
Nisi me animus fallit, aut parum prosp c o Phorm 5. 1. ✝. 8.
Etiámne id dubium est Phor. 5. 2 ✝ 9.
Nihil en m est, quod inter homines ambigatur. de Orat. l. 2. 374.

In

In dubium vocari. de Orat. l. 2. p. 186 & de Partit. p. 739.
Diu multumque, Brute, dubitavi. Ora ad Brut. p 621.
Dubitationem afferre, quin &c. de Nat. Deor. lib. 2 p. 235.
Mihi in dubium venit tua fides Pro Q p. 2.
Venit in dubium mihi aequitas. Ibid.
Res in dubium venit Ibid. 24.
Me fallit animus Pro S. R p 52.
Dubitare aliquid. ibid. 67.
Nego ullam rem esse, quae aut comprehendi, aut caveri, aut excipi possit, si aut praeterito aliquo verbo, aut ambiguè posito, sententiâ, & re cognitâ, non id quod intelligitur, sed id, quod dicitur, valebit. Pro Caec. p. 618.
Ea in re tenuissima quidem dubitatio potest esse in Verr. p. 230.
Haerere homo, versari, rubere. in Verr. p. 307.
Aestuabat dubitatione, versabat se in utramque partem, non solum mente, verum etiam corpore in Verr. p. 254.
Haud scio an fieri possit. in Verr. p. 380 De hac formulâ vide Lambini Notas ad locum Plauti Most. 3. 2. ℣. 97. uti quidem ibi vulgò exprimitur Itemque Commen. Manutii ad Ep Fam. l 9. Ep 9.
An me suspensos tenere in Verr. p 492.
Rem in dubium incertumque revocare. Pro Caec. p. 616.
Nemini est dubium. Pro A Clu p 30.
Inji cere alicui scrupulum, & dubitationem quandam Ibid. 35.
Habere dubitationem quandam. contr Rul. p 95.
Hoc nemini dubium est. in L. Cat. p. 201.
Non dubium est. Pro L. Flac. p 297.
Quòd itinerum meorum ratio te nonnullam in dubitationem videtur adduxere, visurus ne me sis in provinciâ Ep. ad Fam. l. 3 p. 103.
Afferre alicui dubitationem. Ep. ad Fam. l. 4 p. 103.
Planè periculâ non dubitanter adii Epist. ad Fam. lib. 10. pag. 312.
Illud me Corduba pro concione dixisse nemo vocabit in dubium. Ep. ad Fam. lib. 10. p. 313.
Non dubito, quin cogites Ep 2. 17.
Mihi significabant tuae literae subdubitare, quâ essem erga illum voluntate. Ep. 2. 12.
Intellexi nihil aliud esse, quod dubitationem afferret ei Ep. 4. 7.
Viri sapè excellentes ancipitis variique casûs habent admirationem. Epistol. 5. 12.
Hanc in opinionem discessi, ut mihi tua salus dubia non esset. Ep. 6. 14.
Dixeram controversiam esse, possetne haves &c. Ep. 7. 27.
Primum addubitavi. Ep 7 33.
Si cui fortè videor diutiùs & hominum expectationem & spem Reip. de meâ voluntate tenuisse suspensam Ep 10. 8.
Ad consulendum, capesseremne Rempub implicatus tenebar, id est, *ambiguus, incertus.* Ep 1 9.

Districtus mihi videris esse, id est, *in nullam partem liberè inclinans*. 34
halte dich darfür/als seyestu keines theils. Ep. 2. 14.
Vivendi suspensas habere rationes Ep. 5. 13.
Ego tanquam Criticus antiquus judicaturus sum, utrum sint τῶ πονηρῶ παρεμβεβλημένοι, id est, *suppositititij, ab alijs incertis inserti*. Ep. 9. 10.
Omnia erant suspensa propter expectationem legatorum Ep. 12 10.
Intelligebam socios esse novarum rerum expectatione suspensos Ep. 15 1.
Rumores ἀδέσποτοι. Ep. 15. 12.
Ego valdè suspenso animo expecto te. Ep. 11 5.
Non fuerat mihi dubium. Epist. Att. l. 3 p. 83.
Dubitationem de Epeiro non inconstantia nostra afferebat. Epist. Att. lib. 3. p. 84.
Pangunt me dubitationes tuæ Ep. ad Att. l. 5. p. 161.
In dubium venire Ep. Att. l. 11. p. 351.
Ostendis te pendere animi. Ep. Att. lib. 11. p. 347.
Non dubitant. quin ea vera sint, quæ ostendunt. Acad. l. 2 p. 7.
Dubitant, hæsitant, revocant se. Ibid 29.
In causâ dubium animum alicuius facere. Pro L Man p. 638.
Dubitationem afferre alicui de re aliquâ. de Nat Deor. l. 2. p. 1?.
In re nulla fuit dubitatio. de Fin. l 5. p. 279.
Ego animi pendere soleo. de leg. l. 1. p. 296.
Haud scio an satis sit. 1 Off p 16.
Diu secum multumq; dubitavit. 1. Off p 47.
De quo alterum potest habere dubitationem. 3. Off p. 104.
Quid ergo est quod nonnunquam dubitationem afferre soleat? 3. Off. p. 107.
Res crepera atq; anceps dubium me habet. 1. 1. Symm.
Diu incerta fluxam fidem gaudij exhibeat fama. 1 16.
Quæro incertus animi. 1 25.
Sententia incertus addubito. 1. 31.
In te animi pendeo. 1 34.
Si hæret animus, hortor examines. 1. 73.
Super eius annonâ dicitur orta dubitatio. 1. 79.
In ambiguo colloco. 1 86.
Dubitare de aliquâ re. 1. 98.
Quid agam fortuna dubius? 1. 107.
Nostros pervectos ad te temporis æstimationi non ambige. 2. 46.
De quâ interim te suspensum tenebo. 3 18.
Nescit, utrum bona fortitudinis magis an mentis excellant. 3. 74.
Intelligo ex morâ & cunctatione Rescripti divini, aliquid in his incongruum, vel dubium judicari. 4. 8.
Paulisper hæsi 4 52.
Post sententiam gentis togatæ, adhuc expectatione judicij tui pendeo. 4. 64.
Eram incertus animi. 4. 65.
Diu inter Desiderium tui & unici mei curam dubius electionis pependi. 5. 5.
In dubium voluntarij amoris fides non venit 5. 6.
Incertus animi. 5. 9.

Ne

Ne haeream diu expectationis incertus, confirmari scriptis recentioribus volo. Sollicitatus incertis emittere scripta non distuli. 5.90. (5. 79.
Hoc in hi incertum videtur 6 30.
Delictus urbanis familijs imperatis, usq; ad aeterni Principis responsa pendebit. (6 58.
Incertis futurorum casibus obligari. 6.59.
Discrucior adhuc incerto. 6. 64.
Animi incertus 7.12.
Hoc ambiguum solvit ratio contraria. 7. 22.
Comparationem utriusq; loci in ambiguo collocavi. 7. 35.
In dubium non venit. 7. 37
Nec in dubium venit, quid ponderis habeat. 7.95.
Gratum habeo, de testimonio meo esse dubitatum 8.16.
Sum opinionis ambiguus. 8 61.
Pendeo animi. 9 37.
Opinionis dubium respuit. 9. 108.
Nondum credo rumori, sed assertionem vocis tuae expecto Ibid.
Inter hac opinionum varia dubitavi. 9 119.
Et ideo motus ambiguis, oraculo numinis vestri distinguenda cuncta servavi. Nam in rebus dubijs una est salubritatis via, ut divina quaeq; vel Deo proxima consulantur. 10.39.
Multum anxius. 10 45.
Res deducta in dubium. 10.75.
Aliquid in incerto habere. Cat.c.41.
Animus multitudine distrahitur. Jug.c.80.
Varius incertusq; agitabatur. Ibid.74.

E

Educandi. Liberorum. Degenerandi, *Vide etiam supra* Tit. Alendi. Adoptandi.

Ernehren/ Vfziehen/ An kindtschaffe auffnehemen.

ALere contentéq; habere. Asin.1.1.✝.64.
Tu illos duos olim pro re tollebas tuâ. Adel.5.3. *Vide lex* Tollere. *& Elect. Plaut. Tit.* Nativitatis.
Eam clam educat. Phorm 5 8.

Alere nolunt hominem edacem. Phor. 2. 1.
Alit illas, solus omnem familiam sustentat. Adelph. 3. 5.
Pudore & liberalitate liberos retinere satius esse credo, quàm metu. Adelph. 1. 1.
Ex illan' familiâ tam illiberale facinus esse ortum! ô Æschine, pol haud paternum istuc dedisti Adelph. 3. 5.
Lemni habuit aliam (sc. *uxorem*) *ex quâ filiam suscepit.* Phor. 5. 7.
Subditum se suspicatur: id est, *non verum filium nostrum.* Heaut. 5. 3.
Alienus (qui non est filius ex nobis natus) Heaut. 5. 4.
Quòd est consimilis moribus facilè convinces ex te natum. Ibid.
Nunquam secus habui illam, ac si ex me esset nata Hec. 2. 3.
Puerum autem ne resciscat pater mihi esse ab illâ, cautio est: nam pollicitam sum suscepturum. Jch wolt es für mein kindt erkennen And. 2. 3.
Quicquid peperisset, decreverunt tollere: id est, *educare.* Andr. 1. 3.
Nam quod peperisset, iussit tolli, id est, *educari.* And. 3. 1.
Si puellam parerem, nollet tolli Heaut. 4. 1.
Scio quid feceris: sustulisti, id est, *educasti.* Ibid.
Adolescentulos eductos liberè And. 5. 4.
Eduxit mater pro suâ Eun 1. 2.
Educta ita, uti teque illâque dignum est Eunuch. 4. 6.
Eduxi à parvulo. Adel. 1. 1.
Vna à pueris parvulis sumus educti Adelph. 3. 5.
Reddunt curaturâ junceas. Sie ziehen sie auff/daß sie gantz dürr vnd mager werden. 2. 3.
Puerum mihi cedo, ego alam Hec. 4. 4 ✝ 86.
Parvum ego te, amisso patre, sine spe, sine opibus, in meum regnum accepi. Jug. cap. 10.

Efficiendi. Perficiendi. Curandi. Exequendi. Fungendi. Conficiendi. *Vide etiam* Curæ, & Negotij.

Verrichten/Schaffen/Außmachen/Volbringen/Vollziehen/Außrichten.

L*Audato, quando illud quod cupis, exeffecero.* Curc. 2. 3 ✝ 85. Sic enim ibi legunt aliqui: ut & altero loco ex Mss. Pall. 5. 1. ✝ 17. Vide Lex. Plaut.
Factum, & curatum dabo Cas. 2. 8 ✝ 3.
Ille eam rem adeò sobriè & frugaliter curavit. Epid. 4. 1. ✝ 38.

Quid

Quid illâ faciemus concubinâ? Mil. 4. 1. ✝. 26. Nota verba *Facere & Fieri* cum ablativo. Vide Lex Plaut ubi vide quoque. *Agere*, & *Me*.
Effectum dabo Ich wils außrichten Eunuch 2 1.
Quid est, quod tibi mea ars efficere hoc possit amplius? And. 1. 1.
Dictum ac factum reddidi Ich habs außgericht Heaut. 4. 4.
Præsens parum promoveo. Hecyr. 4 4.
Etsi nos premet eadem fortuna, quid puero misero fiet? Ep 14.
Quid fiet porro populo Ulubrano, si tu statueris πολιτεύεσθαι non oportere? Ep. 101. b
Sed quid iis fiet: si huc Paulus venerit? At. p. 28.
Quid illo fiet quem reliquero? Ibid.
Quæro, si, qui volunt vendere, non fuerint, quid pecuniâ fiet? in Rul. 150.
Occurrebat illi ratio: quid Cleomeni fiet? in Rull 156.
Si comprehensio perceptioque nulla sit, quid fiet artibus? in Acad.
Vellem aliquam conficere. in Verr 213 a
Annulum, pallium, socc...s conficere de Or 154. b
Sunt aliæ caussæ, quæ ipsæ conficiunt, aliæ quæ vim aliquam ad conficiendum afferunt Part. 238 a
Exclamatio conficit significationem doloris. ad Heren 28. b
Suavitas vocis, & lenis appellatio literarum bene loquendi famam confecerat de Cla 188.
Cùm in spem venero, de compositione aliquid me conficere statim te certiorem faciam. At. 150 a
In senatu nihil est confectum 1. 2.
Confecta res ex sententiâ meâ est 2. 14.
Quod de fratris negotio scribis, te conficere non potuisse. 1. 10.
Quoniam Iurisdictionem confeceram Intelligit forum, quod egit Laodiceæ, quemadmodum copiosius explicat in Epistolis ad At. l 6. Epist. 2. & 2. 12.
Rationes nec tum erant confectæ Rechnung schliessen. 2. 16.
Orationes tuas confectas omnes expectabo. 3. 11.
Omnia negotia diligentiss. conficere. 3. 121.
Belli extrema non libenter persequi. 4. 7.
Factum tuum probatur, quod & initium belli necessario secutus sis, & extrema sapienter persequi nolueris. 4 9.
Conficere bellum 5 10.
Adjuvat me etiam, & acta iam vita, quæ cum cursu suo benè confecta delectatur. 6. 4.
Ut confectis omnibus te facerem certiorem 8 4.
Profectò aut transigetur aliquid, &c Ibid.
Ubi salutatio defluxit, id est, *confecta est* Seinen bescheid hat. 9. 20.
Qui Antonium oppresserit, is tetérrimum bellum periculosissimumque confecerit 10 19.
Mea hæc sententia est qui reliquias huius belli oppresserit, eum totius belli confectorem fore. 10 20.

Ne nostro arbitratu componeretur. Berichten 10.22.
Quæ res tamen magna ex parte profligata est id est, confecta.12.14.
Profligato bello & penè sublato, renovatum bellum gerere conamur. 12 30.
Uno capite, quo revocabor, modò res conficiatur, ero contentus At 51 a
Sententijs decem & sex absolutio confici poterat Ibid.
Facinus aliquod conficere per aliquem Pro S.R.31.a
Conficere munus susceptum de Or 109 b
Bellum aliquod conficere Ep.66 a.Pro Pomp.9.b
Negotium aliquod conficere Att.11.b.263 a.104.b
Mandata exsequi & conficere in At.221.a
Sol cursus annuos conficit de N.18 b
Sermonem aliquem conficere de Or.87.a
Longam vitam conficere de Sen.78.a
Motus animorum conficere de Or.138 b
Duæ partes caussæ sunt confectæ Pro Qu.R.7.a
In senatu nihil est confectum. Ep 1 2.
Nondum satis Adde nec ea, &c confectum est. Topic.123.a
Illam partem perpoliam atq; conficiam de Or.119 b
Accipe hoc, qui rem confringere. Stich.4 2 ỳ.10.
Isthuc exeffitias opus Truc.5 1.ỳ 17.Ita & hoc loco expressimus in nostrâ Editione.
Ne hanc inchoatam transigam Comœdiam Amph.3 1.ỳ.8.
Quod iubeat citis quadrigis persequi citiùs properet. Aul.4.1.ỳ.14.
Qui vos oblectem, hanc fabulam dum transigam. Pseud.1.5.ỳ.151.
Idpetam, idq; persequar corde, & animo, atq; viribus Capt 2.3.ỳ 27.
Pensum meum, quod datum est, confeci. Pers 2 ỳ.4.ỳ.1
Actum reddam Trin.3.3 ỳ.90.
Tute item meliùs feceris. Phorm.2.3.ỳ.79.
Rem mandatam malitiosiùs gerat. Pro S.R.p.75.
Negat opus in acceptum referre. in Verr. 218.
Priùs rem suam transegit Philip.2.346.
Rem gessit consimilem ijs rebus, quas ipse gesseram. Philip.2.p.348.
Neq; adhuc res confecta est. Epistol.At.l 1 p.34.
Verùm si incipies, neq; perficies naviter. Eunuch.1.1.ỳ.6.
Perfice hoc precibus. Eun.5 9.ỳ 24.
Satisne longum fuerit ad eam rem transigendam ad Heren.l.2.p.23.
Iis ex rebus conflatur, & efficitur id, quod quærimus 1.Off.p 8.
Quis negat sine adiumentis hominum tantas res efficere potuisse Off.l.2.p.20.
Tamen sine hominum operibus, & studijs neutram in partem effici possunt. Ibid.71.
Incepta patrare. Cat.c.56.
Statuit quovis modo inceptum perficere Jug.c.11.
Causâ postulante fungor iniunctis. 4.70.Symm.
Quæ cùm in effectum te juvante processerint. 5.26.
Senatûs desideria prosequi. 7 54.

Eia

Exequendum aliquid suscipere. 9 80.
Ipse mandatum sibi munus non omisit 9.131.
Quæ præcepta sunt effectus celeri mandentur instantia. 10 79.
Statutis clementia nostra præbere maturaverit effectum 10.80.

Egestatis. Paupertatis. Inopiæ. Tenuitatis. *Vide etiam;* Esuriendi. Famis.

Armuth/ In Armuth gerathen.

Redigam te eò inde orta es, ad egestatis terminos. Asin.1 2 ỷ.12.
Horrido oblectabas pane vitam in pannu & inopiâ. Asin.1.2.ỷ.16.
Labore magno, & miserè vivit. Aul.Prol.ỷ 14.
Haud à pecuniâ perbenè valeo: Ich bin kranck im Seckel. Aul.2 2.ỷ 9:
Homo pauperum pauperrimus. Aul.2 2.ỷ.50.
Meam pauperiem conqueror. Aul.2.2 ỷ.12.
Ordo pauperta tis. Bettel Orden. Aul. 2.2 ỷ.55.
Tu ipse eges, nec tibi, quî vivas, domi est. Capt.3 4.ỷ.49.
Respondit mihi, quod tibi est, item sibi magnam esse argenti inopiam. Curc.2. 3.ỷ.55.
Cui homini hodie peculij nummus non est plumbeus. Cas.2.3.ỷ 40.
Suarum opum nos volunt esse indigentes. Cist.1.1.ỷ.31.
Suique omnium rerum nos indigere. Cist.1.1 ỷ.33.
Tibi ancillas, lanam, aurum, vestem, purpuram benepræbeo, nec quicquam eges. Men.1.2.ỷ.12.
Qui quidem ad mendicitatem se properent detrudere Men.1.3 ỷ 22.
Omnium hominum exopto ut fiam miserorum miserrimus. Men 5.2.ỷ.65.
Cui nec paratus nummus argenti siet, neq; cui libella spes sit usquam gentium. Pseud. 1.1.ỷ.95.
Nimis miser sum: nummum nusquam reperire argenti queo. Pseud. 4. 7.ỷ. 27.
Res nostra sunt paupercula. Pers.3 1 ỷ 17.
Mendicitatem mihi obtulisti, operâ tuâ Rud.2.6 ỷ.30.
Omnes illa artes perdocet, ubi quem attegit Stich.2.1.ỷ.24.
Vt ad incita redactu's! Trin 2.4 ỷ.136.& 4 2.ỷ 52 Pœn.4.2.ỷ.85. Vide Lexicon *Incita.* & Notes Criticas.
Minus quindecim dies sunt, cùm pro hisce ædibus minas quadraginta accepisti à Callicle. Trin.2.4.ỷ.1.
Meretrix meum herum miserum suâ blanditiâ impulit in pauperiem. Truc.2. 7 ỷ.19.
Video sentum squalidum, ægrum, pannis annisque obsitum Eun.2.2.ỷ.5.
Ille ad famem hunc ab studio studuit reijcere. Phor.Prol ỷ.19.

Quod ille unciatim vix de demenso suo suum defraudans genium, comparsit miser. Phorm. 1.1. ỷ.10.

Ad paupertatem protractus est. Trin 1.2. ỷ.72.

Nunquam aequè ac modò paupertas mihi onus visum est & miserum & grave. Phorm. 1. 2. ỷ.44.

Quod ut facerem, me egestas impulit Phorm. 5.1.

Quanta quanta haec mea paupertas est, tamen adhuc curavi unum hoc quidem, ut mi esset fides. Phorm 5 7.

Hac sine que ego neque tu fecimus, non sivit egestas facere nos. Adelph.1.2.

Alius quia defit, agrè est: tibi quia superest dolet. Phor.1.3.

Ego, quae essem anus deserta, egens, ignota. Phorm.5.1.

Nil cum est, nil defit tamen. Eun 2 2.

Nihil apud me tibi defieri patiar, [id est, deesse,] quin quod opus sit benignè praebeatur. Hecyr.5.2.

Immò abeat potius multò quovis gentium, quàm hic per flagitium ad inopiam redigat patrem. Heaut 5 1 ỷ 56.

Harum videre ingluviem, sordes, inopiam &c. Eunuch.5.4.

Pauper, cui opera vita erat. Phorm.2 2.

Quae se inhonestè optavit parare hic divitias potius, quàm in patria honestè pauper a vivere. And 4 6.

Quibus res sunt minùs secundae. Adelph 4.3.

Propter suam impotentiam se semper credunt negligi. ibid.

Mihi res ad rastros verè redijt. Heaut. 5 1.

Cui minus nihilo est. Phorm 3.3.ỷ.2.

Mihi sciunt nihil esse. Phorm.2 1.

Nihil esse mihi, religio est dicere. Heaut 1 2.

Non multum habet, quod dat fortasse. Phorm.1.2 ỷ.95.

Mihi sciunt nihil esse. Phorm 2.2 ỷ.20.

Tuâ operâ ad restim quidem mihi res redijt planissimè Phorm.4.4 ỷ.5.

Egestas me impulit. Phorm.5.1 ỷ 6.

Ne judicio iniquo exsorbeatur sanguis tuus. de Orat.l.1.p.310

Cui tenues opes, nullae facultates, exigua amicorum copia pro Qu p.1.

In egestate, insidijs, versari. Sex. Rosc.p.63.

In mendicitate esse. pro S.R.66.

Os suum tibi tradidit, ex omnibus rebus se ipsum nudum, amicorum opibus, vitam in egestate degere: alienâ misericordia vivere pro Rosc.p.27.

Tibi omnia sua praeter animam tradidit, nec sibi quicquam paternum, ne monumenti quidem causâ reservavit, nec quicquam reliqui vides, quod ei detrahere possis. E patrimonio tanquam è naufragio nudum expulisti. pro S. R.p.87.

Ejus operâ multos annos est in sordibus. in Verr.p.219.

Unam agri glebam possidet. in Verr p 316.

Difficultas eum tanta tenuit, tanta egestas rei nummariae, tanta vis obstrinxit, ut sacrarium spoliaret. in Verr.p 416.

Re... Paupe-

Paupertatem unà pertulimus gravem. Adelph 3 5 ✝.50.
Fortunas locupletum diripere, sanguinem principum civitatis exsorbere. Vat. 76.
Qui in eo magistratu emerseris ex mendicitate, & ex cœno atque tenebris. Vat. p.83.
Emersisti lucu'en è ex miserrimis naturæ suæ sordibus. Pis.189.
In tantas angustias Antonium compulissem, ut inopiâ potius, quàm ferro conficeretur Ep Fam.l.11 p.330.
Inopes & ab amicis & existimatione sunt. Ep. Att.lib.13.p 399.
Paupertatem extimescere. Tusc.l. 5 p.484.
Copia parva singulorum sunt. 1. Off.p.23.
Res familiaris non ita reseranda, ut pateat omnibus: modus adhibeatur, referatur ad facultates Off.l.2 p 86.
At nobis est domi inopia, foris æs alienum. mala res, spes multo asperior. Cat. cap.xx.
Etiam frumenti inopiâ tentabatur. Jug.90.
Sulla literis Græcis atque Latinis juxta, atque doctissumè eruditus, animo ingenti cupidus voluptatum, sed gloriæ cupidior, otio luxurioso esse. Jug. 95.
Inter artis bonas integrum ingenium brevi adolevit. Jug. cap.63.
Græcâ facundiâ se exercere Jug.cap.63.
Flagrantes inopiâ. Frag.lib.1.
Ne servilia quidem alimenta reliqua habet. Frag.l.b.1.
Omnibus frugibus amissis, domi nihil erat, quo famem tolerarent. 1.17. Hatten nicht damit sie sich des Hungers erwehren köndten.
Inopia cibariorum 3 82.
Pecore è longinquioribus locis adacto extremam famem sustinebant. 7. 100.
Famem alicui objectare. 399. Einem den Hunger fürwerffen/auffrücken.
Aliquem vivere cortice ex arboribus. 3 C.399.
Nostri magna inopia rerum necessariarum conflictantur. 1 C.315.
Non posse diutius inopiam sustinere. 322.
Memmerant, ad Alexandriam, magnam se inopiam perpessos 321.
In defectu rerum nihil opus est indulgere verbis. 1.15. SYMMACHUS.
Nec ulla datur spes, præsentibus angustiis copiam posse succedere. 2. 6.
Annus ubique ad famem proximus Ibid.
Cui dudum cuncta dempsit invidia fortuna. 4 67.
Recuperatione modici argenti ab inopiâ vindicari Ibidem.
Magnâ necessitate futuri anni inopiam protestatus es. 4.74.
Cùm provincia Africanis, nec ad victum tenuem frugum tritura respondearit, & suppleta ex aliis terris semina vic.nus annus expectet. Ibidem.
Cùm succedant angustia copiis 6.1.
Utinam tanto gaudio non obstreperet defectus annonæ, quam nulla producit novæ frugis accessio. 6.14.

Defectu

Defectu alimentorum graviter laborat patria. 6.18.
Perseverante inediâ, qua illos per dies quinquaginta producta macerabat. 6.43.
Nihil jam colonis superest facultatum, quod aut rationi opituletur, aut cultui. 6. 81.
Nulli à paupertate discrimen est. 10 21.
Impares facultate collegas tenuis decolorat Editio. 10 28.
Indigere justis commodis. 10.61.
Extrema paupertatis successio fuit. 10.61.

Eijciendi. Excludendi. Extrudendi. Expellendi.

Außstossen / Verstossen / Außtreiben.

M*E quâ causâ extrudisti ex adibus.* Aul.1.1 ℣.5.
Ad hunc modum decies me die uno sæpè extrudit adibus. ibid. ℣. 32.
Metuo propter vos, ne uxor mea me extrudat adibus. Rud. 4.4.
Misera præ amore exclusit hunc foràs. Eun. 1 2.
Hoc nunc dices ejectos hinc nos. Eun. 2.2.
Homo quatietur certè cum dono foràs. Eun 2.3. ℣ 66.
Et sui causâ excludi cæteros. Eun. 3.2.
Nam me extrusit foras Eun. 4 5.
Eum ego hinc ejeci. Heaut. 1.sc.1.
Qui me istinc extrudis. Heaut. 3.3.
Fortasse excludetur foras Adel 1 2.
Eum ego ejeci hunc miserum injustitiâ meâ Heaut. 1.1. ℣. 77.
Neque potuisse unquam ab hac me expellere. Heaut. 2.3. ℣ 20.
De matris complexu lectissimæ miserrimæque fœminæ avellit, atque abstrahit hunc. pro Font. p. 584.
De superiore in inferiorem locum movere. pro Cæc. p. 605.
Non sum ex eo loco dejectus, quo prohibitus sum accedere. pro Cæc. 610.
Aliquem ex senatu eijcere. pro A. Cl. p. 61.
Hac me domo mea pellet! pro Dom p 446.
Nebulonem illum, si quo pacto potes, ex istis locis amove. Epist. Attic. l. 1 pagin. 16.
Depulsus per invidiam tribunatu de Orat. lib. 3. p 455.
Non multis ab eo tempore mensibus ejectus est è civitate. de Orat. l. 3. pagin. 455.

Eligen-

Eligendi. Delectûs.

Erwehlen/Außerlesen/Außschuß.

Optima nulla potest eligi: alia aliâ pejor est. Aul. 2. 1. ✝. 19.
Non ad eam rem ociosos homines docuit deligi. Men. 3. 1. ✝. 8.
Rerum delectum relinquere. 1. Off. p. 5.
Habere delectum civis & peregrini Off. l. 1. p. 59.
E quo tu, quæ d gna sunt, selige Ep. 8. 12.
In delectu, non multum spei esse puto. Ep. 10. 33.
De delectibus habitis quòd te quæstum esse negas, &c. Epist. 11. 5.
Romæ delectus habetur, totaque in Italiâ. Ep. 11. 8.
Magnas Romæ Pansa copias, ex delectu Italiæ comparat. Epist. 12. 5.
Non impudenter elegi patrem conscium infantia & impudentia mea. 1. 1. Symmach.
Vt de singulis provinciis optimos quosque excerpat electio. 7. 48.
Vt ex diversis provinciis educament lectiores Ibid.
Lectissimos genere & velocitate præstantes equos diligenter educemus. 9. 12.
De animalibus ludorum apparatui præparandis admonitionem frequentare desine. 9. 16.
Nobilissimos quosque de tuis gregibus equos digneris excerpere. 9. 17.

Eloquentiæ. Doctrinæ. Facundiæ. Facultatis. Oratoriæ. *Vide etiam supra* Dicendi.

Beredt seyn / Wohlredenheit/ Gelehrt.

Verbis aliquid ornare. de Or l. 2 p. 567.
Servius eloquentiæ tantum assumsisse, ut jus civile facilè posset tueri Brut. p. 562.
Qui tantum auctoritate dicendoque valuit, ut &c. Brut. p. 582.
A naturâ ad dicendum satis solutus, atque expeditus fuit. Brut. 592.
Cui summam copiam facultatemque dicendi natura largita est, pro Qu. pag. 3.
Facultatis tantum quantum homini vigilanti ex forensi usu propè quotidiana dicendi exercitatio potuit afferre. pro L. Man 628.
Nec usu satis, & ingenio parum possum. pro Qu. p. 1.
Ita in utroque excellit, ut nemo nostro loco natus assequi possit. pro Qu. pagina 34.

Natu-

Natura certè dedit, ut humanitatis non parùm haberes, eò accessit studium doctrinæ, ut ne à literis quidem alienus esses. pro Sex. Rosc. p 51.

Omnes tuas artes, quibus tu magnus es, tibi concedit. pro Quint. p. 34.

Præclarâ eruditione, atque doctrinâ ornati. 1. Offic p. 147.

Facile cedo tuorum scriptorum subtilitati, & eloquentiæ. Epist. Famil 5. pag 59.

Hinc quasi ex alterâ parte oratoria vis dicendi adhibebatur explicatrix orationis perpetuæ ad suadendum accommodata. Acad Quæst. l. 1 p. 89.

Quoniam oratorias exercitationes non tu quidem, ut spero, reliquisti. de Fato. p. 274.

Nec enim quod rectè existimas, oratoria studia deserui. ibid.

Nec ea, quæ nunc tracto, minuunt, sed potius augent illam facultatem. ibidem.

Pristinum dicendi studium deponere Quæst. Tusc. l. 1 p 297.

Eloquentiam abundantem sonantib. verbis, uberibusque sententiis sine quadam vi majore fluere. Quæst. Tusc l. 1. p. 320.

Neque enim verbis auget suum munus Offic. l 2 p. 97.

Facilè cedo tuorum scriptorum subtilitati & elegantiæ. 4 4.

Ne id quidem leporis habuerunt, quod solent mediocres ludi 7. 1.

Sentio me esse longiùs provectum, quàm proposita oratio postularet. de Fin. 105. b.

Paulò longius oratio mea provecta est pro Quint. R 50. a.

Vestra in me attente audiendo benignitas provexit orationem meam. pro Dom. 219. b.

Fabio homine doctissimo familiarissime utor, mirificeque eum diligo, cum propter summum ingenium ejus, summamque doctrinam. &c. 2. 13.

Homo summa prudentia, multa etiam doctrina, plurimo rerum usu, addo urbanitatem. &c. 3. 7.

Nec vos nostra divinatio fallit, quam cum sapientissimorum virorum monumentis, atque præceptis, tùm etiam magno usu, &c. consecuti sumus. 6. 6.

T. Servius frater tuus quem literatissimum fuisse judico 9. 16.

Incidunt in sermone varie multa, quæ nec illiterata nec insulsa videantur. Ibid.

Plurimis atque optimis artibus ornatus. 11. 28.

Est enim omni liberali doctrinâ politissimus. 1. 1.

Studiis literarum doctrinaque præditus. 13. 13.

Adolescentes omnibus artibus ornati. 13. 41

Ejus filio more erudito & studioso pecuniam debent. 13. 62.

Vt sint (verba sententiaque) quasi in ornatu disposita quædam insignia & lumina. de Orat. 151 b.

Longè omnium quicunque fuerunt, gravitate dicendi princeps Plato. Orat. 202. b.

Princeps ingenij & doctrinæ Plato. Q. 195 b.

Eloquentia ergo à majoribus nostris est in totâ dignitate principatus datus, Off 47. a.

Orationem variare atque distinguere quasi quibusdam verborum sententiarumque insignibus. de Or.112 a & de Cl.Orat.190.a.
Contra Arpinatem stetit eloquio. 1.1. SYMMACH.
Pictura licentia vestitum disparem singulis tribuit. ibid.
Condire libros epigrammatum adjectione. 1.2.
Nihil in tuis versibus sorduit 1.13.
Epigrammata puto hebdomadum elogiis pranitere. 1.4.
Mirari alicujus ornamenta oris. 1 31.
Facundia ita antistas aliis, ut sit formido rescribere. ibid.
Erat in tuis scriptis oblita Tulliano melle festivitas ibid.
Persuasisti mihi, quod epistola mea ad Capuam tibi reddita concinnatio inhumana non esset. 1. 32.
Pagina tua veluti succo nectaris delibuta erat. Ibid.
Retrorsum ille suavissimus, ille floridus tui sermonis afflatus deposita lectione vanescit Ibid.
Nitere sermone aliquid illuminare. 2.86.
Vos amici Camœnarum florem ructatis Heliconis. 4.18.
Censen' posse me retrahi à voluminum studio in eas artes , quas tibi arrogas. Ibid.
Erat in verbis unius cuiusque varius elocutionum lepos, quo solo discrepabat littera. 4.52.
Scintillare acuminibus, atque sententiis epistolas tuas gaudeo. 6.9.
Loqui exultantius. ibid.
Volo in aliis materiis aculeis orationis utaris. Ibid.
Huic generi scriptionis maturum aliquid & comicum misceas. Ibid.
Ingeniorum varietas in familiaribus scriptis negligentiam quandam debet imitari, in forensibus verò quatere arma facundia. Ibid.
Pari nitore atque gravitate senatorias actiones & Romana rei monumenta limasti. 9.110.
Pectus tibi eloquio satiatum est. 1.2.
Vnus nostrâ atate monetam Latiaris eloquij Tulliana incude finxisti. 1. 3.
Es justus hares veterum litterarum. Ibid.
Quicquid eruditum est, solus hausisti Ibid.
Apprimè calles epicam disciplinam Ibid.
Pedestrem lituum doctus inflare. Ibid.
Aristoteles naturam benè loquendi in artem redegit. 1.4.
Torno exigere epigrammata, Torno perpolire. 1 4.
Facundiam exhaurit usus. 1. 23.
Facundissimorum hominum laude tu me audes dignari? 1.32.
Quotiens tibi scribo, ex sententia ujus verborum suppetit, quorum albus suppellex mihi desit. 1.37.
Desertus eloquij tui pastu, meo adhuc rore sustentor 1.13.
Nunquam frater in meris ad eum ornamenta lingua corrupit. 1.43.

Atticis legibus tantum à facundiâ fuit. 1.45.
Egit ille senatui gratias, eâ facundia gravitate, quâ notus est. 1.44.
Ego tecum Romanis legibus ago. 1.45.
Facundia sua modum ponere. 1.53.
Affectant copiam pudore defectûs. 1.76.
Non incognito nobis splendore eloquij nituisti 1.89.
Phaleris te natura ditavit. Ibid.
Nam præter loquendi phaleras, quibus te natura ditavit, senile quiddam, planeque conveniens auribus Patrum, gravitate sensuum, verborum proprietate sensuisti Ibid.
Hi, quorum Minerva rancidior est, non negant facundiam tuam Curiæ magis, quàm caveæ convenire Ibidem.
At illi, quos cothurnus altior vehit, & pegmata delectant, &c. Ibidem.
Hæc sunt condimenta oris & pectoris tui; nec gravitate horres, nec venustate luxurias: ratione fixus, ac stabilis germanis colores rebus obducis. Ibid.
Tuita paginam mellè eruditissimi oris obleveras. 1.91.
Meretur facundiam Palladij 1.94.
Quis tam cumulatus est honor, quàm palma dicendi? 1.96.
Redundare eluvie verborum 2.69.
Tantum tibi suppetit uberis eloquij, ut &c 3.22.
Tibi suppellex larga non deest. ibid.
Quæ enim pars litterarum tuarum vel inventionum prudentiâ caruit, vel novitate sensuum, vel antiquitate verborum Ibid.
Oratione mirabilis es. Ibid.
Quæ stilo persequi supervacaneum duxi. 3.30
Nos etsi impares elegantiâ sermonis sumus: constantiâ religionis pares esse nitemur. 4.26.
Incuriosius loqui apud aliquem verba 5.86.
In te pollet oris ubertas 7.60.
Meritò omitto comperta stilo exsequi. 7.108.
Non hoc littera tua sapiunt, nisi fortè Gallia tua dedux sit ab Helicone. 8.69.
Alios sulcos stilo intermoves, alios ordine pangis. ibid.
Redeo in usum stili simplicis. 9.26.
Littera tua affluebant multo melle facundia. 9.86.
Cùm intelligo sermonem illum præniteret omnimodò scriptis aliis, quæcunque ad hoc locorum Senatus audivit. 10.2.
Facundia cœpit esse res imperij. 10.21.
Musis in Palatio loca, lautia tu dedisti. Ibidem.
Divina mens tua vehatur curru eloquij sui. ibid.

Emen-

Emendi. Vendendi. Mercandi. Argentariorum. Auctionandi. *Vide etiam* Syngraphæ.

Kauffen/ Verkauffen/ Handlen/ In Wechsel legen/ Banckerutt spielen/ Inkant/ Kauffmanschafft treiben.

Malè aliquid conducere, hoc est, *carè*. Ampli.1 1.℣.131 Vide Lexicon Plaut.: *Conducere*.

Pater captivos commercatur alios. Capt. Arg ℣ 3.

Quasi fundum vendens eis me addicam leg.bus. Capt.1 2.℣.72.

Quos tam grandissim mercatus pecunia. Capt. 2.2.℣.8.

A mensâ surgere. Banckrutt spielen Pseud.1.3.℣.61. *Vide totum locum*.

Pisces prestinatum abire. Capt.4.2 ℣ 68.

Nemo prohibet, nec vetat, quin quod palam est venale, si argentum est, emas. Curc 1.1.℣.34.

Et eam prastines argento priusquam veniat filius. Epid.2.2.℣.93.

Conciliavisti pulchrè. Epid 3 4.℣ 40.

Bene emtum tibi dare hoc verbum volo : istuc verbum vile est viginti minis, decem minas pro capite tuo dedi Most.1 3.℣ 139.

Iam homo in mercaturâ vertitur Most 3.1 ℣.104.

Oneravit navem magnam multis mercibus. Mænech prol.℣ 25.

Avexit puerum secum ad mercaturam simul Mænech.prol.℣.27.

Quatuor minis ego istam emi annò jam uxori meæ. Mænech.1.3 ℣.22.

Auctionem prædicem, ipse veneam Stich.2 1.℣.41.

Auctionem hîc faciam, & vendam quicquid est. Mænech 5.9.℣.91.

Ego tibi redimam bis tanto pluris pallam, quàm voles. Mænech. 4.3 ℣ 6.

Mercatum à se dum filium extrudit pater. Merc.Arg 2 ℣.1.

Missus mercatum à suo adolescens patre Merc.Arg 1 ℣ 1.

Tanti, quanti poscit, vin' tanti illam emi? CH. *Auctarium adjicito, vel mille nummûm plusquam poscet*. Merc.2.4.℣.22.

Vt piscium quicquid est, pretio præstinem. Pseud. 1.2 ℣ 36.

Qui nunc à nobis est mercatus mulierem Pseud.2 2.℣ 13.

Qui hic eum mercaris cives, homines liberos. Pers.4 9 ℣.12.

Navibus magnis mercaturam faciam Rud.4 2.℣ 26.

Fide gracâ mercari. Asin.1.3 ℣ 47. Vide Lexic. Plaut.

Vt quantum possit, quique liceant, veneant. Men.3 3 ℣ 25.

Drachmis esse. Pseud.3.2 ℣.19. Est *Vanire*; sive, *operam drachmis locare*. Cassius apud Ciceronem ; *Nunc jam ternis tetradrachmis frumentum apud Cassium est*. Cicero in Verrem: *cùm esset tritici modius HS. II. pro frumento in modios singulos duodenos sestertios exegisse*. Varro : *Asse vinum, asse pulmĕtariũ est. Eas, quò natura aurigatur necessitudo*. Et Plautus

Oo ite-

iterùm Cist.4.2.℣.74. *At pol in nullam operâ gratuitò est*: uti quidem ibi legendum putat Acidalius.

Eme die cacâ olivum, id vendito oculatâ die, non numeratâ: & vendito pecuniâ præsente.

Iam hercle vel ducenta possunt fieri præsentes minæ. h.e. *præsente pecuniâ.* Pseud. 1.3 ℣ 66

Quia enim jam venalem non habeo Phœnicium. Pseud.1.3.℣.90.

Illi drachmis sunt miseri: me nemo potest minoris quisquam nummo ut surgă, subigere. Pseud.3 2 ℣.19.

Eum venisse militi Macedonio! Pseud.4.6 ℣.28.

Venditque has omnes & nutricem, & virgines præsenti argento. Pœn. prol. ℣ 88.

Patris bona venierunt. ad Her.l.4 p 9.100.

Eriphyle auro viri vitam vendidit. de Univ.lib.1.p.89.

Vendere aliquid difficillimis solutionis temporibus pro Cæc.p.590.

Fanum sanctissimarum, atque antiquissimarum religionum venditum est pecuniâ grandi. Sest 29.

Cùm bona in foro venderet. Off l 2 p.74.

Vendat ædes vir bonus propter aliqua vitia Offic lib 3.p 120.

Ædesque vendiderit pluris multò, quàm se venditurum putabit. Ibid.

Auctionem facere. pro Qu p.5.

Auctionem vendere pro Qu p 6.

Authepsam tanto pretio nuper mercatus est, ut qui prætereuntes pretium enumerari audiebant, fundum venire arbitrarentur. Sex. Rosc.p.83.

B[illegible] neque uno, sed duobus pretiis unum & idem frumentum vendidit. in Verr.p ,89.

Mercaturam facere. in Verr p.517.

Coemptionem facere. in L.Muræ.p 231.

Emit domum litigatorib. defatigatis propè dimidio charius, quàm æstimabat. pro domo. p 447.

Domum tuam venditurus. Phil.2.p.139.

Cùm domi tuæ turpissimo mercatu essent venalia Phil.2.p.140

Thermitani in ferunt, qui decumas emerent agri sui. Appositus erat Venulejus quidam, qui emeret: is liceri non destitit, illi quoad videbatur ferri aliquo modo posse, contenderunt, postremo liceri destiterunt. Addicitur Venulejo tritici modiis VIII mil. Legatus Passidonius renuntiat. Cùm omnibus hoc intolerandum videretur, tamen Venulejo datur, ne accedat tritici mod VI. in Verr.169.2.

Ebutio negotium datur, adest ad tabulam: licetur Ebutius, deterrentur emtores multi, partim gratiâ Cesenniæ, partim etiam pretio: fundus addicitur Ebutio: pecuniam argentario promittit Ebutius, quo testimonio nunc vir optimus utitur, sibi emtum esse: quasi verò aut nos ei negemus addictum, aut tum quisquam fuerit qui dubitaret, quin emeretur Cesenniæ. pro Cæ. 287 b.

Cùm jam addictis & venditis decumis subitò nova nascebantur edicta. in Verr 156.a.

Si

Si doceo pluris aliquanto te potuisse vendere : neque his voluisse addicere, qui contra Apronium licerentur: & Apronio multo minoris, quàm aliis potueris tradidisse in Verr. 191. a.

Vendebas auctoritatem hujus ordinis: adducebas Tribuno pl. consulatum tuũ. in Vat 91. b.

Cùm te neque principes civitatis rogando, neque majores natu monendo, neque frequens senatus agendo de venditâ, atque addictâ sententiâ movere potuit? in A. 170. b.

Unius agri decumas 30. modiis minoris vẽdidisse, quàm potuerit: Minutio ideo te non tradidisse quod jam addixisses Apronio in Verr. 181. b.

Neminem invenire potuit, cui sedes meas addiceret, cui traderet, cui donaret. pro Dom. 234. b

Non statim L. Metellus ut isti successit, ex C. Sacerdotis, & S Peducei instituto, ac literis frumentum Mamertinis imperavit, tum illi intellexerunt, id quod à malo auctore emissent, diutius obtinere non posse. in Verr. 246. 247.

Duo praterea testes: nihil de vi, sed de ipsâ emtione fundi dixerunt. P. Cesennius auctor fundi non tam auctoritate gravi, quam corpore. pro Cæc. 290 a.

Non quemadmodum quod mulieri debeas, rectè ipsi mulieri sine tutore auctore solvas: ita quod aut pupillæ, aut pupillo debeas, rectè possis eodem modo solvere. Top. 224. b.

Quod mulier sine auctore tutori promiserit, deberi. pro Cæc. 298. b.

Qui pecuaria de P. Cornelio, L. Mummio Censoribus redemisset. de Cla. 172. a

Redimere fundum. At. 178. b.

Publica male redempta. Qu. Fr. 296 b.

Redimere hostias de In. 74. a.

Rem illam redemptam esse à judicibus confitentur. At. 12 b.

Erat oppidum Numidarum, nomine Vacca, forum rerum venalium totius regni maximè celebratum, ubi & incolere, & mercari consueverant Italici generis multi mortales Jug cap. 47.

Roscius societatis, non suas lites redemit, cum, &c. Quint. Rosc. 50. b.

Publicanos temeritate redemtionis pene esse eversos. de Pro 71. a.

Redemptorio tuo dimidium pecuniæ curavi. Quint Verr. 309. a.

Redemptor, qui columnam illam de Torquato conduxerat faciundam, non inertiâ aut inopiâ tardior fuit, sed à Diis immortalibus ad istam horam reservatus est. de Divinatione 118 a.

Nisi ad sacrificium quoddam redemptor hostias præbuisset. de In 84 a.

Ut in atriis auctionariis potius quàm in triviis, aut in compitis auctionentur. contra Rull. 62 a.

Rullus hastâ positâ cum suis formosis finitoribus auctionans ibid. 76. b.

Dejotarus auctionatus est, seseque exspoliare maluit, quàm tibi pecuniam non subministrare. pro D jot. 148. a.

Ibi tum vir optimus Quintium deterret, ne auctionetur. pro Quint 3 a.

Auctionatum esse in Galliâ. pro Q. 4. a.

Ac vereor, ne iste jam auction m nullam faciat. ad Att. 186. b.
Auctio facta est. in C. Verr. 118 a.
Auctionem in Gall â se facturum proscribit. pro Quint. 3. a.
Cùm esset auctio hereditaria constituta. pro Cæc 287. a.
Bona al cujus auctione constitutâ vendere. pro Sex. Rosc. 22. a.
Constituere auctionem cont Rul. 16 a.
Vtrum hac lex est, an tabula Veratianæ auctionis. ibid. 79. a.
Cùm ille rogasset Cranium, quid tristis esset, an quod auctiones essent: imo vero inquit, quod legiones. pro Pl 266 a.
Auctione miserabilis aspectus, vestis Pompeij, &c. in Ant. 174 a.
Mulier auctionem provinciarum faciebat. & 196 b.
Circulator quidam auctionum notissimus homo. Ep. 164. b.
Facere auctionem. in Verr. 202 a.
Vendere auctionem, sectores & coactores in auctionibus. Lege Sector & Coactor. pro Quint 3. b.
Sic tu cum ades proscribas, tabulam tanquam plagam ponas, domum propter vitia vendas. Off. 65 a.
Facilius tabulam proscripsit, se familiam Catonianam venditurum. Qu. Fr. 311. b.
Proscribere bona alicujus pro Q 9 a.
Eum non posse qua proscripsisset vendere. pro Qu. 3. a.
Ille quod placebat proscripsit, tu quod placebat emisti. Off 62. b.
Possessiones venales ac proscriptas hac lege video. cont. Rul 89. a.
Horti quam in diem proscripti sint, velim ad me scribas. Att. 203 b.
Iste licare incipit non proscriptâ neque edictâ die. in Verr. 204 b.
Tusculanum proscripsi. Att 55. b.
Vt quid? si victus eris, proscribare, si viceris, tamen servias Att. 105 a.
Itaque sese proscripturum ajebat, ut venationem etiam, qua postridie ludis Apollinaribus futura est, proscriberent. At. 253 a.
Buthrotium agrum proscriptum vidimus. At. 262. a
Quoniam tuum precium novi, licitatorem potius apponam, quàm illud minoris veneat Ep 7. 2.
Mancipium illius: quod quidem si inter nos senes emptionales venale proscripserit, egerit non multum Emendatius legitur *si inter senes coemptionales &c.* Cùm aliquoties apud Ciceronem legatur, *Coemptionem facere*, ut in Oratione pro Muræna *Sacra interire illi noluerunt: horum ingenio senes ad coemptiones faciendas interimendorum sacrorum causâ reperti sunt*. Ep. 7. 30.
Emptionem evenire feliciter volo. Ep 9 8
Ego unum vereor, ne hasta Cæsaris refrixerint. Locus est *Syllæ avaritiam notans*. Intelligit autem hastam, auctionem, *quâ hastâ ad bona proscriptorum posiâ fiebat, quemadmodum ex multis locis Ciceronis constat*. in Offic. *Est etiam dicere hastâ positâ, cùm bona in foro venderet, &c* Item *hastam in foro ponere, & bona civium voci subjicere praconis*. Ep. 9 19. & 15. 17.

Scriptum

Scriptum erat, fundum Herculanensem à fratre præscriptum esse Ep. 9 25.
Civibus Romanis divenditus: &c Ep 11 15
Cum Cæsar Syllanas venditiones, & assignationes ratas esse velit. Ep. 13 9.
Si auctio ante meum adventum fieret, &c. Ep 14 5
Ex tuis literis cognovi, prædium nullum vazire potuisse Ep. 14 6
In atriis auctionariis potius quàm in triviis, aut in compitis auctionari. Contra Rull p. 94.
Bona alicujus proscribere ibid.
Proscribere auctionem publicorum bonorum Cont. Rull p. 92.
In Gynecæo plurima res venierunt, & veneunt. Phil. 2 p 374.
Emtionem feliciter evenire volo. Academ Quæst lib 2 p 77.
Nec mercatura quæstuosa, si in maximis lucris parum aliquid damni contraxerit de fin l. 5. p. 27
Emere aque sextarium Off l 2. p. 87.
Cadere saginam, h. e. *implere*. 1 7 Symm.
Et propter summates Antiochensium missi ad mercandas quadrigas, &c. 4. 62.
Domusculam Romæ de Posthumio VC. Porphy ia herede mercatus est. 5 66.
Contractus istius origo justa est. Ibid.
Proximè familiares nostri ad equorum coëmptionem cum pretiis commeabunt. 5 82.
Quadrigas scripsisti esse venales. Ibid.
Pars, quæ ad germanum tuum pertinet, subjicienda auctioni. 6 12.
Si præoptas nostra mercari, quàm tua nexu obligationis absolvere. Ibid.
Equos amici mei in rem missi; ut à pretii definitione mercentur. 9. 12.
Animalia olim sub æstimatione ac definitione tuâ per meos coëmi deberunt. 9. 15.
Equos in rem missi sub justâ taxatione mercentur 9 17.
Quibus equorum Curulium mandavi meis coëmptionem. 9. 18.
Quorum necessitas equorum Curulium desiderat emptionem. 9. 21.
Pratura filii equis Curulibus instruenda est. 9 19.
Editionis filii mei equorum Curulium paranda nobilitas. 9. 20.
Adjumentum meis, oro, decernas ad equorum coëmptionem, si quos in Arelatensi urbe cursu & genere præstantes eorum cura repererit. Ibid.
Ad Hispanias fidelissimos cum copiosis sumptibus misimus, ut generosas quadrigas sub diligentissimâ lectione mercentur. Ibid.
Hujus rei gratiâ familiarissimos meos ad Hispaniam misi, ut quadrigas ex omni gregum nobilitate mercentur. Ibid.
Admotus à me equorum coëmptioni 9 23.
Quibus emendas ex Hispania Curules quadrigas injunxi 9 25.
Certum facio, ut quod argenti dedi meo venditori, id homini meo Eusebio, cui summa comperta est, digneris expendere 9 30.

Erroris. Corrigendi. Emendandi. Vitij.

Fehlen/Irren/Die Fehl verbessern.

F*Vgit te ratio* Amph. 1.1 ℣ 230 hoc est, *errasti Sic* Bacch. 1. ℣. 2. *Vbi me fugiet memoria* Mil. 3.3 ℣. 13. *At nemo solus sapit nam ego multos sæpe vidi regionem consilij fugere prius, quàm repertam habere.* Catull. in Carm. de Var. Scorto *Isthuc, quod modò dixeram me habere, fugit me ratio* Sumpta formula est ab ijs, qui in ratione ducendâ errant; vel de ijs, qui non attendunt animum ad id, de quo agitur.

In horum familiam frustrationem hodie hic injiciam maximam. Amph. 3.3. ℣ 15.

Errant probè Amph 3.3 ℣. 21.

Ne tu erres. Most 1.1. ℣. 72.

Scribo si quid erratum est, ubi reliquias videro Men 1.2. ℣. 33.

Inter homines me deerrare à patre. Men 5.9. ℣. 49. 54.

At si corrigitur filius, quot commoditates, vide. Andr. 3.3.

Corrigere mihi gnatum porrò enitere. Andr. 3.4.

Falsus es And. 4.1.

Totâ erras viâ. Eun. 2.2 ℣. 14.

Erras, si id credis. Heaut. 1.1.

Verùm illa ne quid titubet. Heaut. 2.3.

Dehinc populo, ut redeat jam in viam Andr 1 2.

Quod te absente hic filius egit, restitui in integrum æquom est, & bonum. Phorm. 2 3.

Teneo quid erret. Andr. 3 2.

Hoc tu errasti, pro, *in hoc errasti* Phorm. 5.3.

Errat longè meâ quidem sententiâ. Adelph. 1.1.

Falsus es Du jrrest. Andr. 4.1.

Vt falsus animi est. Eunuch. 2.2.

Illas errore, & te simul suspicione exsolves. Hecyr. 5.2.

Hæc multò propiùs ibi, & minor est erratio. Adel. 4 2.

Hic de nostris verbis errat videlicet, quæ hic sumus locuti. Heaut. 2.3. ℣ 123.

Angiporto toto deerravit. ad Her. l. 4. p. 127.

Animum alicujus in quendam errorem deferre. de Inv. l. 2. p 241.

In errorem duci Brut p. 608.

Errorem afferre, non ferre solet in Top. p. 714.

Fefellit hic homines opinio. in Verr p 456

In verborum errore versari. pro Cæcin. p 606.

Hic in errorem homines impulit. Pis 177.

Eodem errore captus est, quo nos. Phil. 12. p 496.

Nullius

Nullius sapientis est, in errore perseverare. Phil. 12. p. 496.
Redditus illustris in gratiam, in quo ne per imprudentiam quidem errari potest. Ep. 3. 10.
Noli ignoscere hesitationi meæ Ep. 3 12.
Similis in utroque nostrum error fuit Ep 4 2.
Cùm mendum scripturæ liturâ tollatur, &c. meus error exilio corrigitur. Ep. 6. 7.
Malo in hanc partem errare Ep. 8 12.
Quis est tam lynceus, qui in tantis tenebris nihil offendat, nusquam incurrat. Straucheln Ep 9. 2.
Vt errare, mi Plance, potuisti? quis enim id effugerit, &c. Ep 10 12.
Culpa illa: Bis ad eundem. Vulgari vox reprehensa proverbio est Extat apud Gregorium Nazianzenum Δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον προσπταίειν τοῖς ἀνοήτοις μόνοις ἡ παροιμία δίδωσιν. Rogatus Plato, quamobrem Athenas reliquisset, respondit, quoniam committere noluisset, ut Athenienses bis peccarent in Philosophiam, jam tum enim Socratem interfecerant, cujus similem casum & ipse metuebat. Ælianus lib 3. Ibid.
Confiterer imprudentiâ me lapsum, &c. Ep. 10. 23.
Sin quid fortè titubatum est, ut fit in bello, &c. Ep 12. 10.
Mihi dolorem attulerunt errata ætatis meæ Ep. 16. 21.
Ego filio dixeram, librum tibi eâ conditione daret, si recipere te correcturum. Ep 6 7.
Exercitus partem corruptam, & ab Repub. alienatam corrigere & coercere. Ep. 10. 15.
Exercitum facere meliorem, id est, *corruptum, & alienum à me factum, denuo mihi conciliare, & adjungere* Ep. 10. 18.
Id si correxeris, mihi valde gratum erit Ep. 7 6.
Cetera, quibus adhuc ille sibi parùm utilis fuit, ætate jam sunt decursa, id est, *exacta, correcta*, Der muß er sich Alters halben enthalten. Epistol. 8. 14.
Quibus tamen ad sanitatem redeundi, potestas facta est. Sich eins bessern zubedencken Ep. 12. 10.
Castrensianum mendum nos corrigemus Ep. Att. l. 2. p. 56.
In summo errore necesse est homines, atque in maximarum ignoratione rerum versari. de Nat. Deor. l. 1. p. 4.
Nonne in maximo errore versentur? de nat. Deor. l. 1. p. 15.
Qua sunt in iisdem erratis ferè. Ibid.
Similiter in errore versamur. Acad. l. 2. p 21.
Nullo modo opinionis errores sustulit. Acad. lib. 2 p. 26.
Qui voluit subvenire erroribus Ibid.
Eò fit, ut errem, & vager latiùs. Acad. lib. 2. p. 35.
Error manat. Acad. l. 1 p 28.
Convincere alicujus errorum. de nat Deor. lib. 2. p 5.
Estne quisquam tanto inflatus errore? Acad lib. 2. p. 51.
Ab alio aberrare. Acad. l. 2. p. 72.

Vt tollatur omnis imperitorum error. de fin. lib 2 p. 111.
Errore maximo, si Epicurum audire voluerint, liberantur. de fin. l. 1 p. 113.
Omnis igitur talis à Philosophiâ pellatur error. de nat. Deor lib. 3. p. 141.
Error tam longè latèque diffusus. de Fin. 88. b.
Hac omnia in eodem, quo illa Zenonis errore versantur. de Nat. l 3. p 126.
Iubet igitur Plato sic ad somnium proficisci corporibus affectis, ut nihil sit, quod errorem animis perturbationemque afferat. de divin. l. 1. p. 181.
Ex hoc primum error tollendus est. de fin lib. 3 p. 188.
Eum errorem, quem tibi novitas rei attulerit natura ratione depellito. de divin l. 2. p. 235.
Ex quo tantus error consequitur, ut, quem in portum se recipiant, scire non possint. de fin l 5. p. 254.
Opinionibus vulgi rapimur in errorem, nec vera cernimus. de legib. l. 2 pag. 338.
Quanto hac in errore versentur. Quæst Tusc. lib. 1. p 340.
Itaque eum ab omni erratione liberavit. de univ p 375.
Variis imbui erroribus. Quæst. Tusc. lib 3. p. 376.
Errorem incutiunt rationis expertibus de Vniv. p 3. 81.
Multis erroribus implicatur Quæst. Tusc. lib. 4. p. 438.
Hic igitur error est excipiendus. ibid p. 441.
Errore alios levare. ibid. p. 454.
Sic enim adolescens se improvidâ atate irretierat erratis. Quæst. l. 5. pagin. 474.
Labi, errare, nescire, decipi. 1 off p 10.
Ex errore imperita multitudinis pendet. 1 off p. 27.
Falli, errare, labi, decipi, tam dedecet, quàm delirare, mente captum esse. 1. Off. p. 38.
Aberrare ad alia cepit 1. Off. p. 54.
Nec quenquam hoc errore duci oportet. 1 Off lib 1 p 59.
Non enim sumus ij, quorum vagetur animus errore. Off. l. 2. p. 66.
In errorem alterum inducere. Off. 3 p. 120.
Postquam errasse Regem, & Iugurtha scelere lapsum, deprecati sunt. Jug. 104.
Si quid in tuis versibus sorduisset, id ut mei stili cura limaret. 1. 3. Symmachus.
Si majoris partis deseritur emendatio. 2. 13.
Vt correctio utrique à te prastetur. 3. 11.
Huic parti tantùm adhibenda correctio est. 4. 70.
Duo pariter commissa in amicitiam redemisti. 7. 19.

Esu-

Esuriendi. Famis. Inediæ. Voracitatis. Edacitatis. *Vide etiam*, Egestatis.

Hunger leiden / Fressen / Kummer / vnnd Noth leiden.

Vacuus mihi venter crepitat. Amph SC. DI. vostram. ℣. 12.
Quasi lupus esuriens metui, nem me faceret impetum. Capt 4. 4 ℣. 4. Vbi vide plura de edacitate Parasiti. *Lupi* autem *voracitas* in proverbio est. Sic Ennius inquit. l. 6. Satyr. *Quippe sine cura, latus, lautus cùm advenis, exfertis malis, expedito brachio, celsus, alacer, lupino exspectans impetu, quamvis alterius obligurias bona. Quid censes domino esse animi? proh divûm fidem! Diu ille cibum tristis servat, tu ridens voras.*
Genua inediâ succidunt, tenebra oboriuntur Curc 3 2. ℣ 30.
Os amarum habeo, dentes blennos, lippiunt fauces fame, ita tibi cibi vacivitate venio laxis lateribus. Curc. 2 3. ℣, 39 40.
Mihi inanitate jam dudum intestina murmurant. Cas. 4. 3. ℣. 6.
Fame perire Most. 3. 1. ℣. 57.
Nam nisi clamabis, tacitum te obrepet fames. Pœn. Prol ℣. 14.
Iam intus ventis fumant focula. Pers. 1. 3 ℣. 24.
Famem fuisse suspicor matrem mihi, nam postquam natus sum, satur nunquam fui. Stich. 2. 1. ℣. 1.
Penè sum fame ipse mortuus. Stich 2. 1. ℣. 63
Cui misero medullam ventris percepit fames Stich. 2, 3. ℣. 36.
Cum fame depugnare Stich. 4. 2 ℣ 47.
Fame se jugulare Stich. 4 2. ℣. 3.
Hunc nos extinxit fames. Truc. 6.. 3.
Adeone rem rediisse, ut periculum etiam fame mihi sit, Syre? Heaut. 5. 2. ℣. 27.
Ille ad famem hunc ab studio studuit reijcere Phor. Prol.
Harum videre ingluviem: & quàm sint avida cibi: quo pacto ex jure hesternopanem atrum vorent. Eun. 5. 4.
Iam dudum est animus in patinis. Eunuch. 4 7.
Famem perpeti. de Vniv l. 2 p. 266.
Exturbari bonis: funditùs extingui. in Verr. p. 244.
Radices palmarum agrestium, quarum erat in illis locis multitudo, colligebant, & his miseri alebantur. in Verr p. 523.
Fame atq; inopiâ rerum omnium confici, ac perdi. in Verr. p. 343.
Fames stimularet hominis Pro Dom 404.
Confici fame. Ep. ad Fam. l. 7. p. 107.
Cito fame pereat necesse est, Ep. Fam. l. 12. p. 3[illegible].

Inediâ, & purgationibus, & vi ipsius morbi consumtus est. Ep ad Fam.lib. 16.p 500.
Vt interirent nonnulli fame. Ep adl.6 p 181.
Principes sanctissimam patriam fame necandam putent. Epistol.At.lib.9.p. 281.
Civibus famem inferre. Epist.Att l 9 p.125.
Suffocare urbem fame Epist. Att lib.9.p.275.
Fame cruciari. de Fin.l.2.p 155.
An famem propulsare possimus nec ne de Fin.l.4 p 343.
Consuetudo diuturna obduxit callum stomacho meo Ep.Fam.lib.9.p.243.
Avis fame enecta in offam pultis invadit. de D 123.b
Siti enectus Tantalus. Tusc.150 a
Ea parte animi nec inopiâ enectâ, nec satietate affluenti de Div 93.b
Sic Appius cum ἐξ ἀφαιρέσεως provinciam cur. vt, sanguinem miserit, quicquid potuit, detraxerit, mihi tradiderit enect. m ... *eam & me non libenter videt.* At.84.a
Enectus)(*Plenus. Pleni enective fame simus* de D.137.b
Ob aliquam rem famem perferre. de Fin l.5 p 272.
Qui in bestium potestate inediâ necatus est Ibid.287.
A vitâ per inediam discedere. Qu Tusc.l 1 p.320.
Inediam biduum aut triduum ferre Q Tus.l.2 p 363.
Respondisse, se, quò melius cœnaret, obsonare ambulando famem. Q Tusc.l.5. p 487.
Pellere famem 1.7.Symm.
Famem frangere 1.23.
Miseram famem pellite 2.7.
Pœnè, ut recordaris, cessante Africâ fames in limine erat. 3.55.
Famem clementissimus, ad salutem publicam genitus Imperator pravenit ingestis alieni soli copijs Ibidem.
Non jam sollicitus, ut antè, de fame civium. Versus est namque ex inopiâ in gaudium publicum metus, postquam venerabilis pater patriæ Macedonicis commeatibus Africa damna pensavit. 3.82.
Comperisti haud dudum frumentarios magnæ urbis querelas. Successit huic eluipenuria, & adhuc manet de fruge causatio 4 18.
Hos cibi abstinentia longiùm vivere posse non spondet. 6.43.
Tu patria famem agris demorando non respicis. 8.19.

Eveniendi. Eventus.

Außgehen/Zutragen/Begeben.

Si quiessem, nihil evenisset mali. An is. 3 4.
More hominum evenit. And.5.6.

Aliquid esse eventurum mali. Eun.5.6.
Istuc tibi ex sententiâ tuâ obtigisse lætor. Heaut 4 3.
Cui æque audisti commodi quicquam evenisse. Ibid.
Hoc consit quod volo. Adel.5 8.
Itaq; obtingant ex te, quæ exopto mihi Hec.4.2.
Ex nuptiis tuis si nihil nanciscor mali. Phorm.3.3.
Monstra evenerunt mihi. Phormio 3 4.

Eundi. Viæ. Properandi. Equitandi. Festinandi, Proficiscendi. Vagandi. Ambulandi. Itineris. Peregrinandi. *Vide Plura Tit.* Abeundi. Accedendi, Obviandi.

Gehen/ Weg/ Eilen/ Verreisen/ Schwermen/ Spatzieren/ Uber feldt ziehen/ Wandern.

Cingitur certè: expedit se. Amph. 1 1.ỷ.151.
Optimè eccum incedit ad me. Amph.1.1.ỷ.179
Neq; meum pedem huc intuli in ædes etiam. Amphit 2.2.ỷ 101.
Gradus condecet grandire. Amphitt. Sc. DI vostram.ỷ.11.
Non potuimus nostros grandius grandire gradus. ibid.12.
Peregrè esse. Amph.1.1.196.
Verum hac, an illac iter instituerit Cist 4.2.11.
Hic dicitur venturus peregre Truc.1 1.66.
Dic mihi, benè ne ambulasti? Truc.2.4.77.
Huc habebas iter. Asin.2 3.6.
Nisi illa quidem antè occupasset, te affliges, scio. Asin.4.2.9.
Testudineum grandire gradum Aul.1.1 ỷ.10.
Si potes, huc advola Aul. Sc Grave est.ỷ.18.
Sed ubi hinc it homo? Aul.2 2.ỷ.66
Me continuò recipiam rursum domum Capt.1 2.ỷ.19.
Tutâ ut incedas viâ Curc.1.1.ỷ 32.
Nemo ire quemquam publicâ viâ vetat Curc.1.2 ỷ 25.
Grandiorem ergò gradum fac ad me, obsecro. Curc.3 1.ỷ 18.
Unde agis? Bacch.5 1 ỷ.20 Locutio Comica, omisso casu accusandi: de quâ vide Donatum in Andr.4 2 Virgilius, *esse Palinurus agebat.* Rectiùs tamen omittitur casus. Terent. Andr. *Proinde hinc amolim ni.* Ibid. *Quò hinc agis?* Ita etiam usurparunt Comici *Moveo*: pro, *ire pergo.* Terent. Eunuch. *Move verò ocyùs, mea nutrix.* Sophr. *Moveo.* Phor. *Aufer hinc.* hoc est, *abi.* Similis ἔλλειψις casus aliis quoque authoribus frequentata: ut docuit Palmerius in suis Spicilegiis p. 238. primæ Edit. Francofurtensis.

Nun-

Nunquam hodie intrò detuli pedem. Men. 4.2. ✝.66.
Movet formicinum gradum. Men. 4.3. ✝.12. hoc est, *tardè incedit.* Sic Cat. *Incedere myrmice.* Idem inquit, *Crusculum formica.*
Contrà pariter fer gradum, & confer pedem. Merc 5 2. ✝.41.
At At è fano recipere video se Syncerastum. Pœn 4.1. ✝ 5.
Confer gradum contrà pariter. Pseud. 2 4. ✝ 17.
Ingredere in viam dolosè Pseud 4.2. ✝ 4.
Eum quidem apud carnificem est aequius, quàm ad ventrem commeare. Rud. 2.2. ✝ 16.
Quid tibi interpellatio, aut in consilium accessio est? Trin. 3.2. ✝.63.
Celeri gradu sunt uterq. Trin 3.1. ✝.22. *Vide* Lexic. Plaut. *Gradu*: ubi hæc formula explicatur. *Vide etiam* Notas Criticas ad eum locum.
Satin' salvè. Trin 5 2. ✝. 53. Sic peregrè redeuntes domum, quærebant. *Vide* Lex Plaut *Salvè: & Nunquid vis.*
Benéne ambulavisti? Ist dir es wol auff der Reiß ergangen. Truc. 2. 4 ✝. 18. Formula, quærens de incolumitate peregre venientis.
Quò tu te agis? Trin 4 3 ✝.71.
Celeri gradu sunt uterq. Trin. 1.2 ✝.2.
Quò iter inceptas? Truc. 1.2. ✝.27.
Quá iste ad vos permensus est viâ? Truc 2.2 ✝.49.
Septem menses in hasce ædes pedem nemo intrò tetulit Most. 2.2. ✝.39.
Insinuare sese ad aliquem Mil. 2.1. ✝ 27.
Inferre pedem Mil 2.1. ✝.63.
Agite, amovemini hinc vos intrò nunc jam Pseud. 1 5. ✝.144.
Concedere aliquantisper hinc mihi intrò libet. Pseud 1 5. ✝ 158.
Cubetis depulsa de viâ, tranquillam concinna viam. Si rex obstabit, obviam regem ipsum pervertito. Stich. 2.2. ✝ 13
Hæc ubi aperuit ostium, continuò se conjecit intrò. Heaut. 2.3. ✝ 36.
Incommodum evenit iter tibi. Hec. 3.3.
Non sciunt ipsi viam, domum, quâ redeant? Hec. 3 2 ✝.25.
Evenit senibus ambobus simuliter. Phorm 1.2. ✝.15.
Neq. queo pedibus meâ sponte ambulare. Truc. 2 6 ✝ 46.
Quid causa est, quin hinc in pistrinum rectâ proficiscar viâ? And. 3 4. ✝.21.
Quis hic est, qui huc pergit? Eunuch. 2.1. ✝ 22.
Concurrunt læti mi obviam Eun. 2.2 ✝ 21.
Dum sequor hanc, fit mihi obviam. Eun 1 3 ✝ 16.
Mysis ab eâ egreditur: at ego hinc me ad forum, ut conveniam Pamphilum. Andr. 1.3.
Ego me continuo ad Chremem. Andr. 2.2.
Sed cur tu ab illâ? And 1 5.
Adeóne ad eum? Soll ich zu ihm gehen? And.
Sed ubi quæram? aut quò nunc primùm intendam? And. 2 2.
Proinde hinc vos amolimini: Gehet hinweg: *nam mi impedimento estis.* And. 4. 2.

Quò hinc te agis? Andr. 4. 2.
Move etiam te. Gehe bald. Andr. 4. 4.
Concede ad dexteram. Andr. 4. 5.
Concede istuc paullulum audinin etiam paullulum. Eunch.
Tu concede paullum istuc Thraso. Eun. 5. 9.
Huc concessero: Ich will an diß Orth gehen Heaut. 1. 1.
Concede hinc paullulum à foribus istorsum sodes. Phorm. 5. 1.
Hinc concedam in angiportum. Phorm. 5. 6.
Cave quoquam ex istoc excessis loco. Andr. 4. 5.
Ea quoniam nemini obtrudi potest, itur ad me. And. 1. 5.
Accedo ad pedissequas id est, *adeo illas* Andr 1 1.
Deniq; ita tùm discedo ab illo, ut qui se filiam neget daturum. Ibidem.
Detineo te fortasse? tu profectus aliò fueras, nusquam Eun. 2. 2.
Cùm huc respicio ad virginem, illa sese interea commodùm huc adverterat in nostram hanc plateam Eun. 2. 3.
Vbi primùm poterit, sese illinc subducet, scio. Eun. 4. 1.
Abi hinc quò dignus es cum tuis donis tam lepidis. Eun. 4. 3.
I pra, sequar. Eun. 5. 2.
Quò evadat, vide: id est, quò progrediamur. Phor. 1. 2.
Quàm timeo, quorsum evadas. And 1. 1.
Heri semper lenitas verebar quorsum evaderet. And 1. 2.
Triumpho, si licet me latere tecto abscedere: id est, salvum evadere. Heaut. 4. 1.
Puer, heus: nemóne huc prodit? Phorm 1 2.
Introijt in ædes alter alienus canis. Phorm. 4. 4.
Ain' verò canis? siccine agis? Eun. 4. 6.
Prodeam ambulare huc libitum est : Ich muß eins da herauß spatziren. Adel. 5. 1.
Cesson' huc intrò irrumpere Eun. 5. 6.
Quidnam properans hinc prosilit? Ibid 8.
Propter eam hac abitio evenit: sie ist die Vrsach/daß er von hinnen ist gezogen Heaut. 1. 2.
Ne abeas longius. Adel. 5 5.
Ibit ad illud illico, quò maximè apud te se valere sentiet: id est, *illud arripiet, seu in medium afferet.* Heaut. 3. 1.
Abi hinc aliquò, quo? quò lubet, vah, quasi desit locus: abi sanè istac, istorsum, quò vis Heaut. 3. 3.
In' hinc quò dignus es? Packe dich hinweg? Heaut. 4. 5.
Aufer te. Adel. 5. 8.
I, quid stas, lapis, quin accipis? Heaut 4 6.
Imò abeat potiùs multò quovis gentium. Heaut. 5. 1.
Nusquam pedem. Ich wil nirgends hin. Adel. 2. 2.
Non tu eum rus hinc modo produxe aiebas? id est, *ivisse.* Adel. 4 2.
Postridie ad anum rectà pergit, obsecrat &c. Phor. 1 2.
Ilicet. Laßt vns gehen Phor. 1. 4.

Deo

Deos penates hinc salutatum domum divertor. Phorm.1.5.
Aufer te hinc. Phorm.3.3.
Hinc te amove. Ibid.
Vbi in gynaeceum ire occipio. Phorm.5.6.
Ad fores suspenso gradu placidè ire perrexi. Ibid.
Haeccine erant itiones crebrae & mansiones diutinae Lemni? Phor 5.8.
Modo ipse decito me, percunctatum adventum Pamphili Hec.1.2.
Est quod me transire ad forum jam oporteat. Hec.1.2.
Modò me intrò ut corripui timidus. Hecyr.3 3.
Corripui illicò me inde. Ibid.
Corripuit derepentè tacitus sese ad filiam Hec.4.1.
Vxor ubi me ad filiam ire sensit, se duxit foras: Hat sie sich hinauß getrollt. Ibidem.
Properans hinc prosilijt. Eunuch 5 8.✝.6.
Quisnam à nobis egreditur ferâs? Heaut.3.2.✝.58.
Ego jam transactâ re convertam me demum cum obsonio. Adel.2.4 ✝.21.
Perreptavi usque omne oppidum. Adel.4.6.✝.3.
Me citiùs eduxi foras Hec 3.3.✝.4.
Ex re limen Hec 3.3.✝ 18.
Corripuit sese ad filiam. Hec.1.4.✝.3.
Exire ab aliquo Hec 5.3.✝.9.
Hac illac circumcurso, inveniendum est tamen argentum Heaut.3.2.✝.1.
Vagari magnâ cum catervâ in foro. de Orat.l.1.p.317.
Demum se recipere. Phorm.5 4.
Gradum facere. de Or.l.3.p.315.
Rhedum se contulit. Ibid.417.
Decedere ex loco. Pro Q.p.5.
Asellus omnes provincias peragravit. de Or.l 2 p.420.
Iter conficere. Ibid.429.
Omnes peragravit insulas. Brut.p.533.
Tollitur ab Atrijs in Galliam & trans alpes usque transfertur. Pro Quint. pag.4.
Fit magna loci mutatio. Ibid.
Quae res eum nectè lunâ tantum itineris contendere coegit. Pro S.R.p.21.
Quae ante hac occultis itineribus atque angustijs uti solebat, auctoritate vestrâ etiam patefactis illustrem, ac latam in Verr.p 407.
Dabat se laberi, atque itineribus, in quibus usque eò se praebebat patientem, atque impigrum, ut eum nemo unquam in equo sedentem videret in Verr.p. 467.
Aditus omnis hominibus sine ullâ facultate navium non modò disiunctus sed etiam clausus fuit. Ibid.488.
Ex alto sin ad urbem ac littere inflectitur. Ibid 499.
Cùm ex omnibus provincijs commeatu & privato, & publico prohibebamur: cùm ita clausa nobis erant omnia maria, ut neque privatam rem maritimam, neque publicam jam obire possimus. Pro L Man.p 648.

Freti

Brevi tempore tot loca adire, tantos cursus conficere potuit. Siciliam adijt, Affricam exploravit, inde Sardiniam cum classe venit. Pro Leg. Man p. 641.

Vltimas lustrare terras Qu. Tusc. l. 4. p 431.

Cur tot regiones Barbarorum pedibus obijt? de Fin. l. 5. p. 289.

Cur totam terram contueri licebit? Q. Tusc. l 1. p. 313.

Illa nuper Latio huius opprimendi causâ Romam advolavit. Pro Aul. Clu. p. 10.

Iter solemne, legitimum necessarium, ante 13. Calend. Febr. Miloni est predendum Lanuvium ad Flaminem M l 232.

Iter illud ad cadem faciendam apparavit. Mil. 233.

Tu totum te cum tuis copijs ad me contulisti. Rab. 281.

Iter illud, quod tritum est in Graciam, non sine caussâ vitassem. Philip. 1. 125.

Cæsar Alexandriâ se recepit. Philip. 2. 362.

Me huic itineri tam infesto, tamq; periculoso commisero Philip. 12 504.

Iter habebant ad Deiotarum regem Ep. Fam. l. 2. p. 48.

Iter meum Reipubl. & urbanarum rerum ratio gubernabit. Ep. ad Fam. lib. 2 p. 55.

Iter facere ad exercitum Ep. Fam l. 3 p. 66.

Iter in Ciciliam facio per Cappadociam. Epist. ad Fam. lib. 3. p 69.

Exire ex urbe Ep ad Fam l. 3 p. 91.

Impedire alicuius profectionem Ep. ad Fam. lib. 7. p. 73.

Tu nunc candidatum te putas, & id cogitas, ut ad Comitia curras. Ep. Fam. l 10. p. 306.

Hac re mihi nuntiatâ statim quinq; cohortes Pellentiam pramisi, meumque iter eò contuli. Ep. ad Fam. lib. 11 p. 333.

Profectionem amore prosequar. Ep. Fam. l. 15. p. 489.

Omnis peregrinatio obscura & sordida est. Ep 2. 12.

Nihil unquam de profectione, nisi vobis approbantibus cogitavi. Ep. 2. 15.

Mihi cum imperio in provinciam proficisci necesse est. Ep. 3. 1.

Simul ac progredi capero. Ep. 3. 5.

Castra movi ab Iconio. &c Ep. 3. 6. & 10. 15.

Ego ad tabernaculum eius perrexi: id est, *processi* Ep. 4. 12.

Isthinc ne te movens: begib dich nicht hinweg Ep. 5. 21.

Mehercule non tam sum peregrinator jam. Ep. 6. 18.

Migrationem feliciter evenire volo. Ep. 9 8.

Romam tibi rem grandum est. Ep 9. 18.

Iter dirigere. Ep. 10 11.

Per quorum loca mihi feliciter patet, id est, *sine insidijs transirem*: frey durch passiren Ep. 10. 25.

Progressus sum ad Transalpinos cum exercitu Ep. 11. 4.

Pellentiam in posterum diem iter suum contulit. Ep. 11. 13.

Meum iter eò contuli. Ibid.

Cassium nunciatum est, quatridui iter à Laodiceâ absuisse tùm, cùm Dolobella contenderet. Ep. 12. 13.

Subi-

Subitum est ei remigrare Calend. Quintilib. Ep. 13. 2.
In viam quod te des hoc tempore, nihil est Ep 14. 12.
Si me in Ciliciam demisissem, Ciliciam quidem ipsam facilè tenuissem. Epist. 15. 4.
Ego puto te bellissimè cum Quæstore Messaniæ decursurum. Ep. 16. 6.
Perge conficere iter reliquum de Orat. p 125.
Iter inire. Q Tusc p 52.
Ingredi iter. de Senect. p. 208.
Per Epeirum cùm iter esset faciendum. Epist. Attic. lib 3. p. 87.
Ex eo loco, si iter haberem, posse me Brundusium referre, intelligebam. Epist. Att. libr. 3. p 87.
Quò ego multis de causis iter converti meum Epist. Att. l. 3. p. 82.
Vobis iter est in Asiam. Epist. Attic. lib. 3. p 83.
Pedibus per Macedoniam venire. Ep Attic. lib 3 p 85.
Iter conficiebamus æstuosâ & pulverulentâ viâ. Epist. Attic. lib. 5. p. 150.
In Apuliam se compegerat. Ep. Att. l. 8 p. 242.
Nunciat Domitium ad me iter habere Epist. Att. lib. 8. p. 247.
Ne ad me iter expeditum tibi sit. Ep At. l 8. p. 247. 258.
Cùm essem in itinere. Ep. At. l 9 p. 274.
Itinera facit. Ep. Att. l. 11. p. 358.
Quæ legiones iter secundùm mare superum faciunt. Epistol. Attic. lib. 16. p. 503.
Pedem in oppido posuit. in Verr. p. 18.
Decesserat ex Asiâ meus frater, & venienti ad urbem, huic tota civitas obviam processerat. pro Sest. 35.
Designatus iter ad C. Cæsarem pro meâ salute surrexit. Pro Sest. p 36.
Illud iter Hispaniense pedibus ferè confici solet. pro Vat. p. 78.
Cuius res omnes clarissimâ victoriâ terrâ mariq; peragerent. Pro Corn. Balbo. p. 131.
In hoc foro vestigium facere non licet. Pro Rab. 281.
Oppressis municipijs ultimam Galliam penetrare potuit. Phil 5. p 421.
Advolabat ad urbem homo impetentissimus. ibid. 423.
In Macedoniam alienam advolavit. Phil 11. p. 489.
Cùm è Pompeiano me Romam recepissem. Ep. Att. l. 1. p. 41.
Eunti mihi obviam venit tuus puer Ep. Att. lib. 2. p. 44.
Neq; sibi obviam quenquam prodire potuisse. Epistol Att. lib. 2 p 46.
Malo iter facere pedibus. Ep. At. l. 5. p. 143.
Pedem portâ non plus extulit, quàm domo suâ. Epist. Att. l. 7. p. 222 Et lib. 8 p. 235.
Vt Brundusium contenderemus. Epist. Att l. 8. p. 250,
Cùm iter ad Mutinam dirigerem Epistol. Famil. lib. 10. pag. 287.
Verti me à Minturnis Arpinum versus. Ep At l 16 p. 504.
Cùm totum iter & navigationem consumsisset. Acad. Qu l. 2. p. 5.
Digitum progredi non posse. Ibid. 59.
Migrationem feliciter evenire volo ibid. 77.

Remigrare in domum veterem è novâ, quàm nobis in novam è vetere. Acad. Qu. l. 1 p 82.
Cùm scribit Eudemum Cyprium familiarem suum, iter in Macedoniam facientem Pheras venisse de Div. l. 1. p. 177.
Cùm duo familiares Arcades quidam iter unà facerent Ibid 179.
Ille dicebat, si quando rem agere vellet, ne impediretur suspiriis, lecticâ apertâ facere se iter solere Ibid. 179.
Modò etiam paululùm ad dexteram de viâ declinavi. de Finibus libr. 5. pag. 249.
De viâ aliquem deducere. de Fato. p 260.
Eum nescio quò penetrasse itineribus. Ep. Att. l. 8. p 261.
Recipio me tempore domo. Ep. Att lib. 11. p 319.
Vtinam nocturnis itineribus prop:ius recessissem Epist Att. l 1. p. 349.
Pedem è villa egressi non sumus. Epist. ad Fam. lib. 13. p. 470.
Illi referunt pedes in Tusculanum. Ep Att. l. 15. p 480.
Pede terram percutere Q Tusc. l. 1. p 372.
Confestim ad eum ire perreximus Acad. Q l. 1. p. 77.
Itaq; persape revertit ex itinere, cùm iam progressus esset multorum dierum viam. de Div. l 1. p. 166.
Quia tantos progressus habebat in Stoicis, ut cum epulantibus in eo genere Gracis compararetur de Nat Deor l. 1. p. 9.
Qui habent ad virtutem progressionis aliquantulum de Div. l. 4. p. 242.
Nunquam in suis studiis tantos progressus sine flagranti cupiditate facere potuissent. Q. Tusc l. 4. p 431.
Cùm in hortis cum vicino suo ambulasset Acad l 2 p. 28.
Constituimus inter nos, ut ambulationem postmeridianam conficeremus in Academiâ. de Fin. l. 5 p 248.
Nos inter nos procerissimos populos in viridi opacaq; ripâ inambulantes. de Leg. l 1. p. 299.
Descendere in inferiorem ambulationem. Q Tusc. l. 4. p. 416.
Postero autem die cum illi maiores natu satis quiescerent, in ambulationem ventum esse dicebat, tum Scaevolam duobus spaciis, tribusve factis dixisse, Cur non, &c. de Or. 87. a
Prater quiescebat, illi inambulabant in V 205 b
Ante lucem inambulabam domi Att 90 b & E 164 b
In viridi opacaq; ripa inambulare. de Leg. 59 a
Romulus non longe à tuis ædibus inambulans dixit de Leg. 156. b
Quia disputabant inambulantes in Lyceo. in Ac 42 a
Si enim rectè ambulavit is qui hanc epistolam tulit, in ipsum tuum diem incidit. At. 137. a
Xerxes tantis classibus Hellesponto iuncto, Athoq; perfosso, maria ambulavit, terramq; navigavit. de Fin. 88 a
Xerxes maria pedibus, classibus montes peragrans Ibid.
Sed, vt Philosophi ambulant, has tibi redditum iri putabam prius. Attic. 98. a

Eo autem modo ambulat Cæsar, & iis diarii militum celeritatem incitat, ut tardius, ne citius quam opus sit, ad Brundusium accesserit. Attic. 131 a

Triduo septingenta millia passuum ambulare Qu 14.b

Multis bonis malè evenire multis improbis optime de N.76 a

Magnis viris prospere eveniunt semper omnes res, de Nat.59.b

Idem ego sum precatus, ut ea res vobis fauste, feliciter, prospereq; eveniret. in C 124.a

Velim tibi prospere evenire quæ facta sunt. Epist.44.b

Qui bus utinam misisset evenissent ea, quæ tum homines precabantur. Pro Sest. 19 a

At certè ei melius evenissent. Tusc.266.a

Equo circumire. Cat c.59.

Dicebant, sibi esse in animo, sine ullo maleficio, per provinciam iter facere, quod iter nullum haberent aliud. 1 5.

Iter per provinciam per vim tentarunt. 1.8. Haben mit gewalt durchzihen wollen.

Pedestria itinera concisa sunt æstuariis. 3 76. Auff dem lande sindt die wege von auegengen oder armen des Meeres zurissen.

His aliquantulum itineris progressis, equites ad Cæsarem veniunt. 5. 129.

Cum tridui viam processisset, nunciatum est ei 1.23.

Huc Cæsar magnis diurnis nocturnisque itineribus contendit *Eodem.*

Cæsar quantum itineris equitatu efficere poterat, quotidie progrediebatur 429.

Vibullius continuato & nocte & die itinere atq; mutatis ad celeritatem jumentis, ad Pompeium contendit 3.377. Posttierte tag und nacht auff den Pompeium zu.

——————— *Profectio citissima* 4 13.

Cæsar audierat, Pompeium cum legionibus per Mauritaniam, iter in Hispaniam facere, confestimq; esse venturum 308

Erat iter à proposito diversum, contrariumque in partem ire videbatur. 322.

Cæsar magno circuitu nullo certo itinere exercitum ducit, jamq; itinera, quæ ad Iberum atq; Octogesam pertinebant castris hostium opposita tenebantur Eodem.

Sine jumentis impedimentisque, ad iter profisci. 323. Sich auff den weg machen.

Recte ad Iberum itinera contendunt Ibid.

Mutare iter. Eod. Ein andern weg ziehen.

Monti obliquo itinere petere. Eod.

Vt in rem missis ad Hispanias transitus celer impetretur. 7.105 Symm.

Veremur, ne equorum transitum hyemis interventus excludat. 9.20.

Vtilis & velocitas transeundi, cum evectionum præstetur adjectio 9 22.

Exa-

Examinandi. Perpendendi.

Examiniren / Erwegen.

Examen de aliquo habere. 1.104. Symm.
Antevertere gravissimi examinis alicuius severitatem praiudicio suo. 1.105.
Subdere aliquem examini. 2.16.
Inde est, quod sincerissimos mores tuos benignius recipit, quos severè & diligenter inspexit. 3.81.
Longè intendit oculos, & per immensum requirit venas bonorum, nullosque avidius trahit, quàm nihil desiderantes Ibid.
In suos exercere censuram. ibid.
In suos morum agere delectum Ibid.
Singulos & novos semper expendere. Ibid.
Periculum facere morum alicuius 7.115.
Ad ea probanda quæ non aurificis statera, sed quadam populari trutina examinantur. de Or.123 a
Sed ego hoc meis ponderibus examinabo, quid cuique debeam. Pro Planc. 276.a
Diligenter examinare verborum omnium pondera. Or.199.a
Cum enim sui similem & levitatem & calorem adeptus est, (animus) *tanquam paribus examinatus ponderibus, nullam in partem movetur.* Tusc. 157.b
Ad unamquamque rem examinandam, momentoque suo ponderandam. Pro Fon.278 b
Primore loco censeri. 6.17.
Tibi reservo morum eius inspectionem. 7.51.
Quem cùm penitus expenderis, reperies, &c. Ibid.
Est ille votivum. sub examine tuo respondere propositis. 7.81.
Degustare virtutes alicuius. 9.2.
Ursum, quem dudum domui nostra cum familiâ suâ dicit obnoxium ab omni publicâ conventione s. cernas. 9.11.
Ubi partes sub examine constiterunt. 10.7.

Excipiendi.

Außdingen / Außnehmen.

Latini venustè admodum utuntur hac sententiâ exceptivâ, & ellipticâ. *Quod ille, vel illa, &c.* h. e *quantum ad illud attinet, quod, &c.*
Vide ampliùs Lexicon Plaut. litt. Q. *Quod ille &c.*

Hac regia clausâ excepta, &c. Ep. 1. 1.

Unum genus excipio sermonis Epist. 7. 8.

Cùm à vobis meæ salutis autoribus discesserim. &c. id est, *vobis exceptis.* Singularis formula est Extat rursus lib. 6 Ep. 12. *Cæsaris familiares, cùm ab eo discesserint, me habent proximum* & in 1. de Orat. *Nonne videtis equitem Romanum hominem acutissimo omnium ingenio, &c. Aculeonem, ita tenere ius peritissimi sunt, anteponatur?* Ep. 1. 9.

Polliceor ei studium quidem meum, & operam sine ullâ exceptione, aut laboris aut occupationis Epist. 6 5.

Operarum omnes ad unam, à vobis sunt excepta, id est, *omnes, nullâ exceptâ.* Ep. 12. 14.

Excitandi.

Erwecken / Auffmuntern / Auffbringen / Reitzen.

Exsuscitate vestram huc custodem mihi Curc. 1. 1. ✝. 91.
Excitare animos, & inflammare. Pro L. Man. p. 619.

Excitare aliquem ad laborem & laudem Pro Cn Planc. p. 519.

Effusa & subtracta manu, novo duce, & insperata commutatione rerum est renovata. Pro Sest p. 22.

Instaurata & instituta sunt belli reliquia Pro Prov p. 164.

Incitare & inflammare præstantissimum studium Phil. 11. p. 487.

Quod si in eam partem me incitarem. Ep. 2. p. 65.

Ex somno excitare Acad. l. 2. p. 48.

Ne me è somno excitetis. de Somn Scip. p. 142.

Cunctantem & diffidentem excitare, id est, *ad melioris fortunæ spem extollere.* 6. 1.

Nec velim frangi te repente, atq; ita cadere, ut nulla res te ad æquitatem animi posset ea possit extollere 6. 12.

Autoritate vestra Respublic. exurget, & in aliquo statu tolerabili consistet. 12. 10.

In excitando, & acuendo plurimum valet, si laudes eum, quem cohortere. 15. 21.
Excita ex somno tuas literas humanitatemq; 16 14.
Deinde statim digrediens ceteris audaciam addere Jug c 94.

Exempli. Documenti. *Vide etiam* Comparandi.

Exempel statuiren/Gleiche weiß.

EXempla adepol ego faciam in te Most 5 1 ꝟ. 67.
Quid tu? agis ut velis? TH. *Exemplum adesse intelligo.* Germ. Bistu dan Meister? ja ich mache nicht anderst Epi 4. 1. 1. ꝟ. 7.
De exemplo meo ipse ædificato. Bawe gleich wie ich gebawet hab. Most. 3. 2 ꝟ 87.
Nunc hinc exemplum capere vult. Ibid 75.
Na ille malo quidem ab opere sibi exemplum petit Ibid ꝟ. 76.
Exemplum statuere alicui rei. Rud. 3 2. ꝟ. 6.
De te exemplum capit And. 4 1 ꝟ 2.
Exemplum statuit in me Heaut. Prol. ꝟ 51.
Non ego tibi exemplo sat sum? Heaut. 5. .. ꝟ 47.
Exempla rei prabere in Verr p. 545.
Utimur exemplis Acad l. 2. p. 29.
Augere al quem exemplis. 1. Off. l 3.
Exemplum ex sim litudine capiebat ineuntis ætatis de Amic. p. 197.
Cæsar novum in Repub. introductum exemplum quæritur. 1. C. 290.
Lictores habent in Capitolio privatum, contra omnia vetustatis exempla. 1. C. 289.
Hæc superioris ætatis exempla expiata Saturnini & Gracchorum casibus docet. 1. C. 290.
Quoniam ipsi sibi neq; modum neq; terminum constituunt, quo cæteri dissimiliter se gerant, ego met ipse documentum militari more constituam. 519.
Meus an meam fidem facit exemplo. 1. 37. Symm.
Hoc exemplum in me expetit. 1 76.
Quæ previn ia suburbana tantum reportat publici desiderij, quantum reliquit exempli 1 90.
Non cessationis traducer exemplo 3. 2.
Etiam alijs ante me plerunq; delata est, & ideò juvatur exemplis. 4 8.
Est huius indulgentia in avibus exemplum 5 67.
Posteris egregium dedisti exemplum. 10. 29.

Exercitandi. Exercitii.

Vber / Weübt

A *Mor me ad hanc rem exercitatum reddidit.* Hec.3.3 ℣.47.
Adhibitâ exercitatione & arte. Acad l.2.p.14.
Exercitatione aliquâ ludicrâ delectari. de Nat. Deor. lib.1 p.42.
Quis nostram exercitationem ullam corporis suscipit laboriosam? de Fin. lib. 1 p 109.
In exercitationem quandam studiosè operam dare. Q Tusc.l.1p.297.
Exercitationes animi augenda videntur Off l.1.p.49.
Adhuc tu exerceas hæc cogites Ep.1.7.
Valetudinem interim istis exercitationibus ampliferam. Ep 9.18.
Referre se ad exercitationes Ibid.
Nunc me reliquiæ vestræ exercent. Ep 12.4.
Valet ingenio, habet usum Ep 13.17.
Cùm exercitatione tùm stylo formanda nobis oratio est de Orat.
Alij corpus exercebant. Etiam tum vita hominum sine cupiditate agitabatur, sua cuique placebant Cat.c.11.

Exilii. Exulandi. Ejiciendi. Exterminandi.

Elendt / Verjagen / Außjagen / Außmustern / Verstossen.

N *Unc mihi propè abest exilium.* Aul 2.3.℣.8.
Pro brumpropè abest. Ibid.
Mihi exilium imperat. Merc.5.2 ℣ 9.
Vt exulatum ex pectore aufugit meo! Pseud.4.3 ℣.18.
Exulatum abijt Salus. Merc 3.4.℣.6.
Exsulo domo nunc: ich darff nicht heimgehen Eun 3.1
Carens patriâ, ob meas injurias: quibus se illum affeci Heaut.1.1.
Dum propter te errans patriâ caret Heaut.2.1.
Non hoc publicitus scelus hinc deportarier in solas terras? Phor.5.7.
Exilij causâ solum vertere Pro Qu.p.21.
Defundo præceps ejectus, à Dijs suis penetralibus expulsus. Ibid.30.
Nefarios patriæ proditores, & hostes domesticos legibus exterminarat. Pro Vat. 84.
Me ex fortissimorum civium numero sejungendum putaveris. Ibid.

Contra

Exclusit illum è Repub. distraxit, segregavit, non solùm scelus illius, sed etiam fortunam quandam Reip. Ph l 5. p. 418.
Qua crudelissimam proscriptionem perpessa est Salluſt. in Cic. p. 549.
Si melior casus fuerit, revertemur Romam. si mediocris, in exilio manemus. Ep ad. Fam. lib. 11 p. 321.
Multare exilio aliquem Ep. Fam. l. 15 p 481.
Cùm tu te tuâ patriâ vi pulsum esse dixisses de Div. l. 1. p. 180.
Exilio privare voluerunt Ep ad Att. l. 1. p 28.
Profectus in exilium statim de Fin l. 2. p. 150.
Patriâ pelli. Q. Tusc. l 3 p 393
Propter inediam in exilium pulsus est. de Fin. p. 200.
Tot legibus eiectus in exilium Parad 4 p 237.
Protagoras urbe atq. agro est exterminatus. de N 14. a
Cùm ex urbe Catilinam eijciebam, cùm illum exterminari volebam. in C. 111. b
Hac tanta virtus ex hac urbe expelletur? exterminabitur? eijcietur? Pro Mil. 121. b
Hunc ex finibus hum ina natura exterminandum puto. in Att. 246. a
Vt non antè attigerint, qui m hunc ordinem condemnarint, quàm auctoritatem vestram è civitate exterminarint. de Prov. 69. b
Exterminabit cives Rom. Consul à suis dijs penatibus. Pro Sest. 9 a
Qui Æneâ duce profugi, sedibus incertis vagabantur. Cat. c. 6.
In exilio ætatem agere. Cat c. 58.
Finibus eijci. Iug c. 14.
Regno fortunisque omnibus aliquem expellere. Ibid.
Vrbe patriaq. exterres. Frag l. 2.
Vt improbissimus inquilinus exilij lectorum detentione pellatur. 4. 68. Symm.
Loco pulsus. 6. 66.
Tanto viro albentes quadrigæ exilium triste pepererunt 10. 14.

Exponendi. Explicandi. Declarandi. Manifeſtandi. Interpretandi. Aperiendi.

Außlegen/Erklären/Erleutern/Verſtendigen. Eröffnen.

Vt ego argumentum hoc vobis planè perpetuem. Ciſt 1 3. ✠. 7.
Hac re & omni turbâ exolves te E n 4 4 ✠ 6.
Vereor ne illud gravius tulerit, neve aliorsum acceperit. Eun 1. 2 ✠ 1.
In eam partem accipio & volo. Eun 5. 2 ✠ 37
Quam amicum tuum ais fuisse istum, explana mihi Phorm. 2. 2.

De hinc

Dehinc ne exspectetis argumentum fabulæ: senes, qui primi venient, hi partem aperient Adelph. Prolog.
Dilucide expedivi: quibus me epertuit judicibus: Ich hab jhnen meine Sach zuverstehen geben. Phorm.2.2.
Durius hoc mihi accipere visus est. Ep.Att.p.7.
Bonam in partem accipias Ep.Att.l.3.p.105.
Id ego in eam partem accepi. Ep.Att l 8.p.32.
Vt in bonam partem accipias. Ep.Att.l.2.382.
Interpretum munere fungor. de Fin.l.1.p.98.
Fungi interpretis munere Qu.Tusc.l.3.p.393.
Planum aliquid facere pro Q.p.28.
Ista paratus, in judicium venio, ut non modo in auribus vestris, sed in oculis furta deflexurus sim, atque flagitia. in Verr.p.138.
Rem ad verba deflectere pro Cœl.p 606.
Quam tibi literis satis explicare non possum significatione parvâ tamen ostendam. ibid.
Verbis luculentioribus & pluribus comprehenderat rem Epistol. Attic.l.12. p.376.
Bene interpretaris voluntatem meam. Ep. Att.l.12.p.381.
Declarare maluerim. Ep 1.9.
Quasi testata populo Romano esset nostra gratia, id est, *perspicuè declarata.* ibid.
Præteferres perspectum mihi quidem, sed tamen dulcem & optatum amorem tuum Ep.2.1.
Ingrediar ad explicandam rationem sententiæ. Ep.2 2.
Ille omnia tibi explanabit. Ep.3.1.
Munificè suo sermone subsecutus est humanitatem literarum tuarum, id est, *declaravit, comprobavit.* ibid.
Liberalitas tua latiùs in provinciâ patuit, id est, *pluribus collata est.* Epistol. 3. 8.
Theude liberto tuo, totum me patefeci. Ep.6.10.
Cogitare debebis nullam artem literis sine interprete percipi posse. Epistol. 7.10.
Doctorem tamen lucemque desiderant, id est, *perspicuam explicationem.* ibidem
Eam distulit rationem, quâ sanè meos sermones expressit. Ep.8 1.
Præmatura denuntiatio boni civis imparati, quàm periculosa futura esset, ex casu collegæ videbam. Ep 10 8.
Studium mihi suum L. Gellius probavit. Ep.10.17.
Proximus literis consilium meum expedietur. Ep.10.33.
Trebatio nostro magnas gratias ago, quòd tuum erga me animum simplicem, atque amicum aperuit. Ep 11.28.
Id faciet, si omne genus liberalitatis, &c. non modò re, sed etiam verbis, vultu denique expresseris. Ep 13.6.
Hoc assequêre, ut in quam partem accipias, mirum laborem. Ep.3.7.

Neque ego aliter accepi. Ep 9.15.
Litera de pace, quam in partem accepta sint, ex viro optimo fratre tuo potui cognoscere. Ep. 10.6.
Moderatè accipere. Ep. 10.15.
In optimam partem accipies Ep 21.2.
In tuâ provinciâ negotia & ampla, & expedita habet Ep. 13.
Hæc quemadmodum explicari possint, aut à te, cùm explicabuntur, ne impediantur, timeo: Verricht vnnd auff einen Orth bracht werden. Epist. 11.10.
Vt & vos istic expedijstis, ita pro nostrâ parte celeriter nobis expediri posse confidere. Ep. 12.13.
Respub. Antoniano quidem latrocinio liberata, sed nondum explicata. Epist. 12 26.
Intelligis debere me petere pro homine, ut ejus negotia explices, & expedias & c. Ep. 13.27.
Honoris mei causâ eum expedias. Woll ist jhm aus seiner Noht helffen Ep. 13.38.
Te rogo, ut eum solutum, liberum, confectis ejus negotiis per te, quamprimum ad me remittas. Ep. 13.64.
Metuo ne id consilij ceperimus, quod non facilè explicare possimus. Epistol. 14.12.
Me multa impediunt, quæ ne nunc quidem expedita sunt Ep. 14 19.
Quæ definitio quasi involutum evoluit id, de quo quæritur Top 221.b.
Cujus ego criminis, neque principium invenire, neque evolvere exitum possum pro Cæl. 49 a.
Si quis voluerit animi sui complicatam notionem evolvere Offic 67.a.
Totam hanc deliberationem evolvis accuratiùs in literis Att. 146.a.
Evolvere aliqua, id est, *explicare & exponere.* de Orat. 162.b.
Evolvere naturam omnium rerum Acad. 28 b.
Evolvi volumen epistolarum tuarum At. 145.a.
Evolve diligenter ejus librum, qui est de animo. Tusc. 153.b.
In Poetis evolvendis tempus consumere de Fin. 63 b.
Mores utriusque, quantum ingenio possum, aperirem Cat. cap. 53.
Aperire ænigma. 9 116 Symmach.
Quæso, ut æquus sis mihi, atque has allegationes boni consulas. 1. 21.
In bonam partem traho. 2. 46.
Peto, ut in bonam partem voti erga te mei certus accipias. 3 14.
Quæso, in bonam partem, quæ à me scribuntur, accipias. 3 53.

Exspe-

Exſpectandi. Manendi. *Vide etiam Titulo* Moræ.

Warten/ Erwarten/ Außwarten/ Harren.

DUrare nequeo in ædibus. Amph. 3. 2. ℣. 1.
At ego te opperiar domi Aſin. 4 2. ℣. 18.
Manere aliquem. Caſ 3 2. ℣. 12.
Ecaſtor præſtolaber. Caſ. 3. 3. ℣ 15.
Atque ego illam illic video præſtolarier. Epid. 2. 2 ℣. 33.
Is apud forum me manet Epid 3. ℣. 22.
Domi manet me. Truc. 2 4. ℣ 3.
Etiam paraſitum manes. Men. 2 3 ℣ 69.
Domi maneto me. Merc. 2. 4 ℣ 30.
Quia herus nos apud ædem Veneris maneat. Pœn. 1 2 ℣. 52.
Nunc introito dum herus adveniet à foro: opperiar domi Pœn. 2. 4. ℣ 107.
Tu hîc opperire. Rud 5 2 ℣ 64.
Neſcio, quem præſtolata eſt. Truc. 2. 3 ℣. 15.
Exſpecto, quid velis. Andr. 1 1.
Opperiar, ut ſciam, &c And. 4. 1.
Abi intrò, ibi me opperire And 3. 2.
Dum exeo, parumper opperire hic And 4 2.
Longum eſt, nos illum exſpectare, dum exeat. And. 5 6.
Paullulum opperirier ſi vis. Eunuch 5 2.
Quem præſtolare Parmeno hîc ante oſtium? Eunuch. 5. 6.
Mane hoc quod cœpi, primùm enarrem. Heaut. 1 2.
Hîc ego virum interea opperibor Heaut. 4. 1.
Tu hîc nos, dum eximus, interea opperibere Heaut. 4 6.
Pauliſper mane: wart ein wenig Adelph 2. 2.
Nunc verò domi certum eſt obſidere uſque donec redierit: id eſt, *ſedendo exſpectare* Adelph 4. 6.
Senem quoad exſpectatis veſtrum? non certum ſcio. Phorm. 1 2.
Qui ni fuiſſem incogitans, ita eum expectarem, ut par fuit Phor. 1. 3.
Dum expecto, quàm mox venias, qui adimat mihi, &c ibid.
Manſuruſque patruum pater eſt, dum huc adveniat Phorm 3 1
Nequeo exorare, ut me maneat triduum hoc, dum id, quod eſt promiſſum, ab amicis argentum auferem: ſi non tum dedero, unam præterea horam ne oppertus ſies Phorm. 3 2.
Quod ſi hic potuiſſet nunc exorarier triduum hoc, ſed ut exſpectaret, *promiſſum fuerat*. Phorm 3 3.
Simul autem non manebat ætas virginis meam negligentiam: Er. Tochter wolte einen Mann haben. Phorm. 4. 1.

Hemi.

Hominem ad forum jussi opperiri. Phorm 4 2.
Exspecto, quàm mox recipiat sese Geta. Phorm. 4 3.
Filium multimodis jam exspecto, ut redeat domum Hecyr. 2. 3.
Domi opperiamur potiùs. Eun. 5. 2 ℣. 56.
Cor colligatis vasis expectat meum. Pseud. 4. 3. ℣. 16 Ductum à re militari, ubi vasa colligunt, adornantes fugam, aut castra metantes. Ter. Phorm. 1. 4. *Convasassem aliquid.*
Quem prestolare hic? Eun 5 6. ℣ 5.
Expleris omnem expectationem desiderij diuturni nostri. de Orat. l. 1 314.
Tollere expectatum existimationis judicium in Verr. 369.
Ne diutius oratione meâ suspensa expectatio vestra teneatur, aggrediar ad crimen. pro A Cl. p. 5.
Corripere alicujus expectationem. Ep. Fam l. 8. p 28.
Ne de Planco quidem spem adhuc abjecit. Ep. Fam. lib. 11. p. 300.
Quàm diu vos eritis in spe, non deficiam. Ep. Fam. l. b. 14. p. 447.
Quâ expectatione torqueor. Ep. Att. l 8 260.
Singulorum horarum exspectatione angebar. Ed. Att. l. 9 p. 265.
Qua maximâ expectatione sustentas. Ep. Att. l. 5 p. 48.
Non modò opinionem vicit omnium, sed etiam gloriam superiorum. Acad Qu. l. 2 p. 3.
Ab eo laus imperatoria non admodùm expectatur Acad. Qu l. 2. p. 3.
Majorem expectationem mei facerem Acad. Q. l. 2 p. 8.
Tanta est expectatio vel animi, vel ingenij tui. Ep 2. 1.
Vt quam expectationem tui concitasti, hanc sustinere ac tueri possis. Ibid.
Summâ scito te in expectatione esse. Ep 2. 2.
Genus scriptorum tuorum erat semper à me vehementer expectatum. Epist. 5. 12.
Laudem sapientia statuo esse maximam, non aliunde pendere, nec extrinsecùs, aut benè, aut malè vivendi suspensas habere rationes, id est, *non petere, aut expectare aliunde vivendi rationem, sed sibi ipsi constare.* Ep. 5. 13.
Quod judicium nunc in expectatione inest. Epist. 9 6. & 12. 25.
Expectatione promissi tui moveor. Ep. 9 8
Summa exspectatione omnium rerum Ep. 10. 4.
Expectatissima litera. Ep. 10. 5.
Magna spes est in te, & in tuo exercitu, magna expectatio. Ibidem.
Lepidus desperato adventu meo, quem non mediocriter captabat, id est, *insidijs, & dolo accipiendum expectabat.* Ep. 10 23.
Adhuc tantum conatus audiuntur, sed gesta re expectatur. Ep. 12. 10.
Mihi omninò jam brevis expectatio est. Ep. 14 1.
Longa expectatione vicissitudinis desidero. 1. 1. SYMMACH.
Dilatione expectatio minuitur. ibid.
Adventum vestri in diem placitam prestolamur 1 9.
In expectatione esse. 1. 11.
Opera maximo usuram tua unanimitatis expecto. 1 34.
Expectationem nostram vicinia facilitate sollicitas. 1 102.

Adven

Adventum tuum impatienter opperior 2.11.
Ut expectationem meam piâ causatione frustreris. 2.36.
Scio, præstantem animum tuum salutis meæ reversionis indicia cupidè opperiri. 3.65.
Ideò expectationi tuæ revectus in patriam satisfeci. Ibid.
Iamdudum in expectatione literarum tuarum eram, incertus animi, quid sibi vellet tam longa cessatio. 4.65.
Ego enitar, ut potero, ne clementiam vestram fefellisse de me prior fama videatur. 10.23.

F

Fabrorum. Fabricandi. *Vide* Artificum: *Et* Vasorum.

Schmieden / Kunst.

F*Aber sis, qui cudere soles plumbeos nummos.* Most. 4.2 ✝.11.
Quando artificio natura fabricata est. Academ. lib. 2. p. 19.

Famæ. Nominis. Existimationis. Opinionis. *Vide etiam* Honoris.

Nahmen / Ehr / Glimpff / Leinmuth.

M*Em seram famosam facit suis flagitiis.* Asin. 5.2. ✝.26.
Aliorum famam depeculare. ad Her. lib. 4. p. 115.
Orator sine eloquentiâ nomen suum obtinere non potest. de Orat. l. 2. pagin. 355.
Tuares & hones agitur. pro Quint. p. 3.
Hujus fama cum bonis pessiletur. pro Quint. p. 17.
Famam obtinere. pro Sext. Rosc. p. 53.
Suspicionibus lædere obscuris famam suam. pro A. Clu. p. 8.
Qui bonam famam bonorum expetunt. pro Sest. p. 68.
Nomen tuum modò vagabitur longè latèque sedem quidem stabilem, & domicilium certum non habebit pro Marc. p. 291.
Perge ut agis, nomenque tuum commenda immortalitati. Epist. famil. l. 10. p. 190.

A te

A te pete pro nostrâ vetere necessitudine, etiam atque etiam, ut ejus fil os qui in tuâ potestate sunt, mihi re violari existimationem tuam, mihi pot ssimum commendes, nisi quod existimas Ep. ad fam l. 13 p. 439.
Bonam famam ipsam propter se prapositam sumendam esse dixerunt. de Fin. l. 5 p. 305.
Fama serviendum est. Ep Fam. l. 14 p. 449.
Benè ex stimare de aliquo. Ep. 258 a.
Dionysius de Dicaarcho benè existimabat At. 90. a.
De ingenio ejus valdè existimavi benè Ep. 256. a.
Judices benevolos & benè existimantes facere. de Orat. 138. a.
Malè de aliquo existimare in Verr. 67. b Off 40 a R. 18 a.
Homo ipse de se benè existimans seseque dil gens Off. 58 Barbari *multum de se tenere.*
Si existimare verè de omni hac causâ volueritis pro Cæl. 37. b.
De quo aliquid scire ipse & existimare posset pro Syl 169. b.
Orationes, in quibus existimari de ingeniis potest. de Clar. 171 b.
Vt ex eventu homines de tuo consilio exist. maturos v deremus Epist. 7 a.
Nihil feci unquam neque dixi, quod contra illius existimationem esse vellem. 2. 12.
Ego si de tua fama detrahere unquam c gitassem 3 8.
Hi sermones tuam existimationem non offendunt. Ibid.
Existimationem oppugnare. 3 10.
Scribis ad me te existimasse, pro mutuo inter nos animo, nunquam te à me ludibrio læsum iri 5 2.
Mihi exploratum est, nihil eum fecisse scientem quod esset contra rem, aut existimationem tuam 5. 20.
Nisi quid existimas in ea re violari existimationem tuam. 13 47.
Ne mei periculo glorier 1. 1. Symmach.
Hortensius fel x opum hanc aulam celebravit. 1. 1.
Jactare se munere quodam. 1. 2.
Non enerat me gloria Patris. Ibid Val. Proc.
Æternam c mplere nomine Romam Ibid. An Jul.
Cui cedendi non praluxit Anicius unus. ibid. An Jul.
Interest fama & gloria tua. 1. 79.
Magnis rebus accommodata & majestate scripti aptata, gloriam recens auxit oratio. 1. 89.
Magisterio gloriam quarere. Ibid.
Fama debet omnium ore celebrari. 1 93.
Tantum egreditur lucem superiorum, quantum augustius est. 2. 13.
Reservare gloriam novis. Ibid.
Querela apud nos auxit gloriam tuam. 2. 18.
Bonum de me judicium parentis publici conservatoris mei, civium antepono patrimonio 2. 30.
Superiores nunquam istiusmodi titulo sorduisse 2. 15
Merita Sexionis multi in bonam part. m loquuntur. 2 43

Ad

Ad famam pertinet Cognitoris. 2. 75.
De leonibus fama conticuit. 2.76.
Neque famæ ejus deesse aliquid patieris, qui securitati cuncta tribuisti. 2. 83.
Famæ sua vulnus excludere judicati rem ssione 3. 35.
Parare gloriam. 3 41.
Fama optimo cuique pretiosa est. 3.69
Sæpè apud me de tali amicitiâ gloriatur 3 86.
Ambo in negociis suis pari gloriâ splenduerunt. 4 24.
Vtriusque virtuti idem testimoniy honor congruit ibid.
Commoneo, ne unius orationis titulo mutetur de me existimatio tua. 4. 29.
Proficiet ista concessio etiam temporum gloria. 4. 51.
Cui per te illustris fama quæsita est. 4 59.
Verùm quippe & maximus laudis profectus est, quoties sequentibus priora vincuntur. Ibid.
Hæc petitionis summa est , ut me diligentia tua præterita gloria parem faciat. 4. 70.
Tu mihi es fautor secundi faveris. 5. 47.
Neque hâc tantum gratiâ vadatum me sentio. ibid.
Humanitatis tuæ latius expende famam , quæ incrementis maximis cumulabitur, si Turasio per te secunda successerint. 5 60
Ostentator mei in te studij esse non debeo. 5. 64.
Officia ex debito profecta jactationem recusant Ibid.
Sufficit rediisse ad conciliationem famæ vestra publicum testimonium 6. 1.
In summâ gloria tua cuncta conveniunt 6. 40.
Omnia, quæ Tyrrhenus alluit, nominis tui plena sunt. 7. 36.
Ita studiosè nutriunt famam meam ut suffragia bonorum nesciant mihi invidere. 7. 8.
Quid multa? successisti in famam Luculli. Ibid.
Nihil ex hoc derogabitur operis tuæ gloriæ. 8. 22.
Careret quippe fama magnorum virorum celebritate, si etiam minoribus testibus contenta non esset Ibidem.
Adijciet plurimum gloriæ tuæ Romana securitas. 9. 14.
Romam te venturum fama præmiserat 9. 94.
Nec in præsentiâ modò floret facti & studij tui gloria, sed ut mens augurat , ævum vigebit. 9. 114.
Fidem nobis omnibus adventantium ferme patefecit. 9. 122.
Malo vobis integram esse famam. 9 127.
Nihil ex hac morâ tuæ gloria detrahitur 10. 14.
Vt crudo mendacio insontis fama peteretur. 10 41.
Famam bonorum temporum colit. 10. 43.
Vt famam & opinionem hominum teneret. 402. Damit er den guten Nahmen bey den Leuthen behalten mögte.

Cicero.

Videmur eam famam consecuti, ut non tam accessio quærenda, quam fortuna metuenda sit , 2. 11.

Si de

Ab hac hominum satietate cupio discedere Ep Att.l 2.p.53.
Itaque illi feruntur fastidio ferè. & contumaciâ. de Amic p.204.
Cùm illi interea spectarent communes Mimes semisomni. Mit Vnlust. &c. Ep 7.1.
Me cùm antea tædebat, &c. Ibid.
Consuetudo diuturna callum jam obduxit stomacho meo, id est, *efficit, ut eorum nihil, quæ me antea moverunt, impatienter feram aut fastidiam.* Ep. 9.2.
Quid quæris? tædet omnium nos vitæ. Att 5.16.
Pertæsum est levitatis, assentationis animorum, non officiis, sed temporibus servientium. ad Quintum fratrem. 1.1.
Rudem esse omnino in nostris poetis, aut inertissimæ segnitiæ est, aut fastidij delicatissimi. de finibus.
Baulorum mihi inolevit affectio. 1.1 Symm.
Ejus diversorij sat etiam nos cœpit. Ibid
Salutatio in querelam versa minuit officij voluptatem 1.5.
Fastidium detergere. 1.23.
Tantum tibi esse administrationis ejus fastidium 1.42.
Scribendi brevitas magis fastidio, quàm officio proxima est. 1.45.
Breves literæ demunt fastidium lectionis. 1.56.
Facessat omne fastidium, ex quo nascitur cura compendij 1 50.
Exhaurire fastidium officij sedulitate. 1.56.
Sola officia nudum faciunt de assiduitate fastidium 1 82.
Scie non fuisse fastidij tui. 1 95.
Fastidium tergent generalium litterarum. 2.35.
Efferre fastidium 2 56.
Vt feriarum requie laboris fastidium tergeatur 3.23.
Scio, animum tuum nequaquam obnoxium esse fastidio. 1.57.
Amicitiam non posse sentire officiorum satietatem. 3.61.
Haud veritus, ne fastidium crearet sermo geminatus. Ibid.
Vtinam tibi assiduitas affatuum meorum non videatur obstrepere. 3.70.
Si scis, quæ scribo, non afferre fastidium. ibid.
Vereor, ne hæc afferant fastidium prælata verecundia tua. 4.7.
De quo longùm apud te loqui utrisque fastidium est. 4.28.
Detergere fastidium 4.30.
Velim credas, hanc abstinentiam non fuisse fastidij. 4.58.
Fastidium uniformis spectaculi patitur civitas, cujus satietas mihi varietate vincenda est. 4 63.
Videbor peregrinationem meo præstitisse fastidio. 5.40.
Ne multis negotiis onus adderet loquacitas otiosi 5.78.
Vt solvar manendi fastidio. 5.79.
Cupiam lectori nauseam moverit. 5.86.
Vrbanarum tædet molestiarum 6.32.
A quo sigillatim relata enumerare fastidium est 6.40.
Nunc properate in urbem reditu, nescio quam mihi fastidij licet sufficienem ... 7.31.

Habent sæpè voluptates satietatem. Ibid.
Sed de hoc non longius ibo, ne illi regioni, quæ nobis acceptissima est, denunciare si venero, fastidium meum videar 7 35.
Campania ut est absentibus desiderabilis, ita facile explet orantes. Ibidem.
Satietatem tibi attulit copiarum longus usus Ibid.
Fortè fastidio fuga copias & mutatione castigas satietatem. 7.36.
Vole noveris non esse fastidij, quòd &c. 7.47.
Fastidium non creat litterarij usus officij. 7.67.
Fastidium non movet 7 115
Sine argumento rerum loquacitas morosa displicet. 10.58.

Fertilitatis. Fœcunditatis. *Vide etiam* Agrorum.

Fruchtbahr.

Asiatam opima est, & fertilis, ut & ubertate agrorum, & varietate fructuum & magnitudine pastionis, & multitudine earum rerum, quæ exportantur, facilè omnibus terris antecellat Pro Leg. Man. pag. 633.
Nos aquarum inductionibus terris fœcunditatem damus. de Nat. Deor. l 2. p. 111.
Imitari agros fertiles, qui multo plus afferunt, quàm acceperunt. 1. Off. pagin. 71.

Festinandi. Celeritatis. Properandi. Currendi. *Vide etiam* Eundi.

Eylen/Lauffen.

Prius abis, quàm lectus, ubi non concubuisti, locus concaluit. Amph. 1. 3. ỷ. 15.
Remigio veloque, quantum poteris, festina & fuge. Asin. 1. 3. ỷ 5. Cicero lib. 12 Epist Fam. *Ventisque remisque in patriam omni festinatione properavi:* Horatius lib 1. Epist. 11. *Navibus, atque quadrigis petimus bene vivere.* Cicero etiam sic effert: *Velis remisque:* itemque *velis equisque.* Vide Proverbia.
Nunc domum properare propero Aul 2. 2. ỷ 4.
Rem expeditas ocyus, Aul. Sc. Feram velis. ỷ. 7. 16.

Subi-

Subitum est nimis. Aul. 2. 3. ℣. 5.
Pegaseo gradu, & verans viam redi. Aul. Sc Feram vel 8 ℣. 71.
Officio Hercule operam velocem hanc ne corbitam date, approperate saltim. Pœn. 3. 1 ℣. 40.
Approperare ocyus. Perf. act. 1 Sc. 3 ℣ 5.
Hortari pedes. Stich. 2. 2 ℣. 7.
Face te properè celeres. Trin. 4. 3. ℣. 1.
Ab navi clanculum huc aliâ ù â pracurristi. Amph. 2. 2. ℣. 165.
Quadrigas si nunc inscenaas Iovis, atque fugias hinc, ita vix poteris aufugere infortunium. Amph. 1. 1. ℣ 294.
Quos herus jubeat, citius quadrigis citius jubeat persequi. Aul. 4. 1 ℣. 54.
Homines remigio sequi, neque aves, neque venti velocius. Bacch. 2. 3. 56.
Nisi ego illum jubeo quadrigis cursim ad carnificem rapi. Pœn. 1. 2. ℣. 156.
Vinceretis cervum cursu, vel grallatorem gradu. Pœn. 3. 1 ℣ 17.
Reiicit omnibus rebus. Truc. 2 1. ℣. 25. Vide Lex. Plaut. litt. R.
Matura. Eyle dich. Andr. 4. 2.
Et me mihi suadet, nuptias, quantum queam, ut maturem. Andr. 3. 3.
Idne maturent facere. Heaut. 3. 1.
At matura tum lubido eadem hac manet : nam si altera illa magis instabit, forsitan nos rejiciat. Phor. 4. 5.
Vola [Eyle dich, lauff bald.] Hecyr. 3. 4.
Move verò ocyus te nutrix. moveo. video; sed nil promoves. Eunuch. 5. 3.
Hanc maceriam jube dirui, quantum potest. [id est, *quàm citissimè*:] Adelph. 5 7.
Quantum potest nunc conveniendus Phormio est. Phorm. 5 7.
Actutum [id est, citò.] Phorm. 5 6.
Continuò: Heaut. 2. 2.
Protinàm [id est *protinus, illico*] Phorm. 1. 4.
Tantò ocyus te ut poscat; & tu ei, quod cupit, quàm ocyssimè ut des. Heaut. 4. 7.
Pedetentim tamen: [id est, *non nimiùm festinabis.*] Phorm. 3. 3.
Dictum factum, huc abijt Clitipho: [id est, *statim*] Heaut. 5 1.
Face te properè celeres recipere ad dominum domum. Trin. 4 3. ℣. 1. Sallust. *Fac cog tes.*
Ex cursu à anhelitum ducere. Asin. 2. 2. ℣. 61.
Cursum ad senem capessam Capt. 4. 1 ℣. 9.
Qui rectà, latenà cursum huc contendit. Cist. 2. 1. ℣ 57
Vt tu es gradibus grandibus! nam ut apud portum te conspexi, curriculo occepi sequi, vix adipiscendi modo potestas erat. Epid. 1 1. ℣. 11. 12. 13.
Date Dij quaeso conveniendi mihi ejus celerem copiam. Merc 5. 2. ℣. 29.
Propera Menachme, fer pedem, confer gradum. Menæch. 3 3. ℣ 30.
Cito transcurre curriculo ad nos. Mil. 2. 6. ℣. 43.
Ibi odos dem ipsis pedibus in cœlum volat. Pseud. 3. 2 ℣. 52.
Demissis manibus, velut dicere. ibid. ℣. 54. Dimissis manibus currit, qui

eur: it concentissimè, quia cùm rapido incitati cursu sumus, manus utrasque moventes demittimus. At cocus hîc loci demissis pedibus dixit: quia odos demissis manibus potius ivisset ad inferos, quàm in cœlum subvolasset. Virgilius demissis pedibus factas dicit tabes terræ in altum desidentis, & depressæ Ætnæ *Cervus & in sylvis spaciosa cubilia retrò Antraque demissis pedibus fodisse latebras.* Aristoteli familiare esse constat, φεύγειν παρα(σείσαντα), vel π α ρα(σεί)σαντα τὰς χεῖρας.

Matura: è propera Pseud. 4.7 ✠.58.

Omnia jam ei cum cursavi. Rud. 1.4 ✠.4.

Ad cursuram meditabor me ad ludos Olympia Stich. 2.2. ✠ 34.

Celeri curriculo fui. Stich. 2.3. ✠.13.

Cursuram incipere Trin. 4.2 ✠.164.

Cursare rursum prorsum Hecyr. 3 1 ✠ 35.

In arce m transcursu opus est. Hecyr. 3.4 ✠.17.

Vltrò citroque cursare. Pro Sext Rosc. p. 57.

Stultum est, eum tenere cum periculo cursum, quem ceperis, potius, quàm eo commutato quò velis, timor pervenire Ep Fam. l. 1. p. 32.

Furtim in campum itineribus propè devius currebat. Epist. ad Attic. l. 4. pagin. 104.

Sævo vento non adverso cursum confecimus. Ep. ad Att. l. 5. p. 148.

Cursus annuos conficere de Nat. Deor. l. 1. p. 36.

Purissimâ in Regione cœli collocati ita feruntur, & moderantur cursus, ut ad omnia conservanda & tuenda consensisse videantur. de Natur. Deor. l. 2. p. 73.

Successor tuus non potest ita maturare ullo modo, ut me in Asiâ possis convenire Ep. 2.16.

Perspexisse mihi videbar quàm festinares decedere. Ep. 3 6.

Literas mihi, quas quidem intellexi satis maturè ad te esse perlatas. Ep. 3.6.

Hac scripsi subitò. Ep 3.7.

E vestigio eò sum profectus. Ep 4.12.

Ignoscas velim huic festinationi meæ Ep. 5.12.

Ad properationem meam quiddam interest ibid.

Recepit perceleriter se ablaturum diploma Ep 6 12.

Ex literis tuis cognovi præproperam quandam festinationem Ep 7.8.

Quò maturiùs constitueres, &c Ep. 8.5.

In quo si celeritas erit adhibita Ep. 10.21. & 11.12.

Neque ille intermisit affirmare, se sine morâ venire Ep. 10 24.

Te præpropera festinatio abducet à tantis laudibus. Ep. 10.26.

Opinione celeriùs. Ep 12.15.

Inde ventis, remisque in patriam omni festinatione properavi. Ep 12.26.

Quando igitur unumquodque eorum siderum cursum decorum est adeptum. de Vniver. p. 379.

Nuncios, seu potius, Pegasos habet. pro Quin. p 29.

Decem horis nocturnis sex & quinquaginta millia passuum cisiis pervolavit. pro S. Rosc. p. 43.

Ad

Ad urbem incredibili celeritate confestim advolavit Sect 7.
Sestius cum suo exercitu summâ celeritate est Antonium consequutus. Sect 7.
Tantâ incitatione fertur, ut celeritas ejus quanta sit, ne cogitari quidem possit. Acad.l.2 43
Ut eâ celeritate contorqueatur, cui par nulla cogitari quidem possit. de natur. Deor l.1.p. 12.
Cavendum est, ne in festinationibus suscipiamus nimias celeritates. 1.Offic. p 52.
Cursus vestigium inflectere de Nat. Deor l 2 p.69
Vinctus est à Iove, ne immoderatos cursus haberet. de Natur.Deor l.2 pagin 75.
Constantissimè cursus servare Quæst Tusc.l.1.p 312.
Cursus errore falli. Quæst.Tusc.l 3. p.377.
Properantius pergere Jug. cap 8.
Omnibus modis festinare. Jug.cap 39.
Si quo erat longius procedendum, aut celerius recipiendum: tanta erat Germanorum exercitatione celeritas, ut jubis equorum sublevati, cursum adæquarent.1,32. Hielten sich den Pferden an die Halßharen / vnd lieffen jhnen gleich.
Celeritatem in transportandis legionibus adhibere. 374.
Temporis puncto ante horis sublatis, quo erat imperatum, transeunt.359.
Hæc adeò celeriter fecit, ut simul adesse & venire nunciaretur. 391.
Eò de improviso, celerius omnium opinione, pervenit. 253. Er ist eher hinkommen als jemand gedacht hatte.
Statim Metropolim venit sic ut nuncios expugnati oppidi famamque antecederet.
Prius ejus adventus ab omnibus videbatur, quàm nuncius & famâ afferretur.6 175.
Prius ad continentem visus est Cæsar, quàm de ejus adventu, fama omninò in eas regiones perferretur 374.
Eodem tempore vis magna pulveris cernebatur, & è vestigio temporis, primum agmen in conspectu erat.360
Properate opus est. 17. & 10 51.Symm.
Festinationem feliditati conditor primus ante tulit, & antiquior visa est celeritas utendi, quàm securitas succedentium. 6. 70.
Cursim præterire.7.10.

Festi.Feriarum.Ludorum.Vacandi.

Feyren / Müssig gehen / Vacantz haben.

L*Udus datus est argentariis*.Cas Prol.v 25.*Ludum dare*, est *ludendi potestatem facere*.Vide etiam Tit *Ludendi*. Et Lexicon Plaut.

Festum diem aliquem reddere. in Verr. p. 244
Festos dies anniversarios, celeberrimo mulierum ac virorum conventu. In Verr. p. 664.
Festi ac solennes dies adventu meo ac reditu celebrati sunt. Pis. 200.
Agere diem festum in Verr. 225 a.
Agere diem natalem suum, vel alicujus. Att 49 a.
Agere diem natalem alicujus quotannis. de Fin 86. a.
Hujus nomine dies festi agitantur, pulcra illa Verrea, non quasi &c. in Verr. 139. b
Fruendis feriis nullus est modus 1. 8 Symm.
Pingues ferias agere. 1. 47.
Quòd sacra Deûm matris appeterent 2 34.
Amphiteatricum spectaculum quod Ed tueni filij mei propter capacitatem loci opto concedi; etiam ludicra Quaestorum prælusionibus non negatum testimonio sunt Rescripta, neque privilegio solis non patere Consulibus. 4 8.
Peragere festum 4. 31.
Hunc diem ego & gaudiis mentis, & verborum honoribus per multos annuos recursus urb sum opto celebrare. 6 79.
Ludorum adhuc & muneris splendidissima imminent functiones. 7. 4.
Implere Ludos. ibid.
Quantâ impendij mediocritate superioris anni Prætor Ædesius urbanos fecerit ludos. 10 4.
Etiam curules ac scenicas voluptates Circo & Pompejana cavea suggeratis. 10 126
Ad sancti Petri Apostoli basilicam solemnia celebrabat. 10. 73.
Paschaurum dies sine sacerdote celebrare 10. 77.
Transactis festis diebus. Ibid.
Episcopus Spoletinus sanctis Pascha diebus ordinem festæ solemnitatis implebit. 10. 80.

Finiendi. Terminandi. Expediendi. *Vide etiam* Absolvendi. Efficiendi. Exitûs. Eventûs.

Enden/Außgang/ Zum Endebringen.

Cùm tu hæc leges, ego jam annuum munus confecero. Ep. 2 11.
Quemadmodum expediam exitum hujus institutæ orationis, non reperio. Ep 3. 12.
Imperio annuo terminato. ibid.
Finem faciam scribendi. Ep. 4. 5.
Ut reliquam jurisdictionem absolverem Ep 4 12.
A te omnia proficiscantur, & ad exitum perducantur. Ep 6 7.

Cùm

Cùm consilij tui benè fortiterque suscepti eum finem statueris, quem ipsa fortuna terminum nostrarum coniunctionem esse voluisset. Ep 6.22.
Nunc exitus est anni Ep 8.11.
Hoc sic praterita anno & c id est, *exacto, finito.* Ep. 8 5.
M. Plancu ncumbe, ut belli extrema conficias Ep.10.19.
Si quid operis tibi etiam nunc restat, id maximopere censeo persequendum. Ep.10 15.
Non tenebo pluribus. Ep. 11. 16.
Finem nullum facio de totâ Reruby cogitandi. Ep.12 1.
Hac istas habuit exitum satis fel.c m Ep.2.9.
H c omnia meliores habent exitus. Ep 2 15.
Persp cu, qui cursus rerum, qui exitus futurus sit, Wie die Sache lauffen/ vnd ger.th n will Ep 4.2.
Cùm omnium allorum exitus sint incerti Ep.6.1.
I certi exitus, eventusque bell rum Ep.6.6.
Ad eam rationem cursus annuos sacerdotes finiunto. de Leg. 173.b.
Dimetrium sepulcris n vis finivit modum de Leg 138.b.
Pompejus M. Ma cello consuli finienti provincias Gallias Calen. Martiis restitui. At.1 o a.
Deinde in ore sita lingua est finita dentibus. de N, 56.a.
Sententia verbis finiuntur. de Or 160.b.
Nec solum componentur verba ratione, sed etiam finientur Or.212.b.
Similiter extrema definiunt Or.2c2 b.
Sententia verbis apte comprehensa & finita Or 213 b.
Cupiditates non Epicuri divisione finiebat, sed sua satietate de Fin. 78. a.
Cum eadem somnia & alius aliter evadant, & iisdem non semper eodem modo. Multa vera, inquit, evadunt. de D.131 a
Nihilante de profectione constitui m, quam ista qua evasura sint, videre. Att, 234 b.
Antea videamus, hoc quorsum evadat 153 a & b.
Quoad audiamus hoc qua commota sunt, quorsum evadant. 261.a.
Adversi rerum exitus Ep.6.14.
Perfecta, & ultima expectato Ep. 7.17.
Mea comitia, quem eventum sint habitura, nescio. Ep. 8.4.
Velles C. Curionem nostrum lautum intercessionis de provinciis exitum habuisse. Ep. 8.14.
Me, si quem esse voluisti, eum exitu, rebusque cognoscis, defende ac suscipe. Ep. 10 11.
Ad exitum pervenire. Ep.10.22.
Exitus declarat. Ep.11.2.
Principiis consentiant exitus. Ep.11 5.
Abs te vehementer etiam atque etiam peto, ut ea, qua initio ostendisti, deinde qua fecisti, ad exitum augeri, & cumulari per te velis. Ep. 13.42.
Tibi velim hi sint exitus, quos mereris, & quos fore confido. Ep.15.11.

Sceleris est pœna tristis, & præter eos eventus, qui sequuntur, per se ipsa maxima est De Legib. p 308.
Fines imperij singulis constituere. Jug cap. 12.
Instituto meo calcem pono. 1 45. Symm.
Ergo habeat modum sermo 3. 6.
Benignè jubeat tradi effectui. 7. 110.
Rei effectus finem silentio dedit. 7 122.
Modum expostulationibus mutuis facio. 9. 13.
Finem posuit quæstioni 10. 69.
Vt rem deductam in dubium absolvat nobis coram deceptatio plurimorum. 10. 75.
Fastigium quoddam lenissimus & augustissimus Princeps cœptis genitoris imposuit. 4. 7.
DII autores sint, ut quæ animo destinatis, nullis causationibus obstrepantur. 1. 9.
Quod optatum exitum possit adipisci. 2. 10.
Si vobis prosperè optata procedunt. 2. 72.
Modò eventus adjuvet destinata. 4 52.
Remunerabitur curam melior eventus. 4. 54.
Hæc relinquatur eventui. 6. 6.

Fluendi. Manandi.

Fliessen/Herrühren.

QVæ natura fluunt atque manant. de N. 10. a
Herculis simulacrum multo sudore manavit. de D 96. a.
Multaque à Luna manant & fluunt, quibus animantes alantur, & augescant, & pubescant. de N. 36. a
Æternis causis natura necessitate manantibus, verum est id, quod, &c. de Fat. 144 a.
Manare & fundi per omnes partes. Tus 242 b.
Cum serperet in urbe infinitum malum, idque manaret indies latius. in A. 153. b.
Homines qui terram incolunt interruptos ita esse, ut nihil inter ipsos ab aliis ad alios manare possit. de Som. 129. b.
Idque eorum nomen usque ad Pythagora manavit ætatem. Tusc. 229 b.
Aliquid sine capite manare, & ejus auctorem non extare. pro Planc. 271 a.
Latius opinione disseminatum est hoc malum, manavit non solum per Italiam, sed etiam transcendit Alpes, obscure serpens occupavit multas provincias in C. 119. b.

Mana-

Manaret sermo in consilio, pecunia quandam mentionem inter iudices esse versatam. Pro Clu. 32. b

Genera quatuor, ex quibus honestas officiumq; manaret. Off. 12. b

Omnis honestas manat à partibus quatuor. Off. 31. a

Cum hoc triduo tristis à Mutina fama manaret. in A 261. a

Contagiones malorum, quæ à Lacedæmoniis profecta manarunt latius. Off. 50. a

Peccata ex vitijs manant. Parad. 110. a

Fœnoris. Lucri. Quæstus. Vsuræ Redituum. Exactionum. *Vide etiam Tit.* Pecuniæ.

Wucher / Gewin / Auff Pension nemen / Gültten tragen / Geben / Einkommen / In Wechsel legen / Schatzung.

R*Es suas bono & amplo, & perpetuo lucro auctare.* Amph. Prol. ỽ. 6.
Perenne semper suppetit lucrum. Ibid. 14.

Ad suum quemq; hominem quæstum esse, aequum est callidum. Asin. 1. 3. ỽ. 14. Vide Electa Plautina.

Lucro nobis potius fuisti, quàm decori tibi. Asin. 3 ỽ. 4.

Hic nihil est aliud quæsti furibus Aul. 1. 2 ỽ 5.

Hic occepit quæstum hinc inhonestum, maximè alienum ingenio suo. Capt. 1. 1. ỽ 30.

Facere carcerarium quæstum. Capt. 1. 2 ỽ. 10.

Multos lucrum luculentos homines reddidit. Capt. 2. 2. ỽ. 76.

Quæ hunc quæstum facimus. Cist. 1 2 ỽ 2.

Id adeò argentum ab Danistâ apud Thebas sumsit fœnore. Epid. 1. 1. ỽ. 51.

Atq; id non decem occupatum tibi erit argentum dies Ep. 2 2. ỽ. 114. Du wirst das geld nicht 10 tag angelegt haben / sondern wirst es bald bekommen. *Occupare apud aliquem pecuniam* id est, *fœnori locare, & quasi exercere, ne otio & inertiâ quasi languescat* Sein gelt auff gültten legen / daß es nicht feyre. Vtitur & Cicero pro Flacco & Verrinâ 3 Contra *Pecunia otiosa*, quæ domi latet, nec ullum domino fructum affert. Plin. lib. 10, Ep. *Pecuniæ publicè & exactæ sunt, & exiguntur, quæ vereor, ne otiosæ sint.*

Compendium adepol haud ætati optabile fecisti. Bacch. 1 2.

Locare alicui argentum fœnori Most 1 1. ỽ. 1 ỽ 51.

Dedit argentum fœnori Ibid. ỽ. 4. & 6.

Subegi fœnore argentum fœnori à Danistâ ut sumeret. Most. 3 3 ỽ. 15.

Fœnori argentum sumere. Most. 3. 1. ỽ. 19.

Qui fœnore aut perjurijs habent rem partam. Mer. 4.2 ✝.14.
Nec illam in castor funerato abstulisti. Ibid 40.
Lucrum ingens facto præterquam mihi meus pater dedit æstimatas merces. Merc. Prol 96 & 97.
Me tibi illam posse opinor luculente vendere Merc. 2.3 ✝ 88.
Num cuipiam est hodie tua tuorum opera conservorum? Pseud. 1.2.83.
Potin' ut semel modo, Ballio, lucrum lucro respicias Pseud 1.3 24.
Ad danistam devenires, adderes fanusculum. Pseud. 1.3 ✝.54.
Veterem atque antiquum quæstum meæ alimoniæ servo atque obtineo. Pers. 1.2 ✝.1.
Ego hodie compendifeci binos panes indies. Pers 4 3 46.
Hoc argentum alibi abutar. Pers 2.3.✝.10.
Lucro faciundo ego auspicavi in hunc diem. Pers. 4. 6.✝.7. Item 4. 7. 2.✝.3.
Ne quicquam tibi fortuna faculam lucrificam allucere volt Pers 4 3 46.
Grates habeo Mercurio, qui me in mercimonijs juvit, lucrisq; quadruplicavit rem meam Stich. 2 1.✝ 3.
Omnes ad suum quæstum callent, & cati cluunt Truc. 5 1.✝ 40.
Argentum cœnore sumere Geld auff Wucher nemmen Phorm. 1 5.
Metuisti, ne non tibi istuc fœneraret: Daß es dir keinen nutzen brächte. Adel. 2 2.
Fœneratum istuc beneficium tibi pol bi dices Phorm. 3.2.
Accepit conditionem, dein quæstum occipit And. 1.1.
Quando eum quæstum occeperis. Adel 2.1.
Olim isti fuit generi quondam quæstus apud seclum prius. Eun. 2.2.
Is quæstus nunc est multò uberrimus Ibid.
Eum esse quæstum in animum induxi maximum, quàm maximè servire vestris commodis Heaut. Prol & Hec. Prol.
Hanc si redimat, magnum inesse in eâ lucrum Heaut. 3 3.
Pecuniam in loco negligere, maximum interdum est lucrum. Adel. 2 2.
Quod hinc accesseret, id de lucro putato esse Adel. 5.3.
Vbi quid mihi lucri est, te fallere. Phorm. 1.1.
Quidquid præter spem eveniat, omne id deputare esse in lucro. Phorm. 1 5.
Si esset alia ex hoc quæstu: id est, quæ hanc artem meretriciam exercet: Hec. 5.1.
Nunquam animum quæsti gratiâ ad malas adducam partem. Hec. 5.3.
Rei dare operam Adel. 1.2.
Nunquam rem facies: nescis inescare homines. Adel. 2.2.
Cui nihil præter precium jam dulce est Heaut. 2.1.
Si dicet, pecuniam eam se fecisse ad Heren l.2. p 22.
Vocem in quæstum contulit Pro Q. 4.
Quæstum sibi instituere magno sibi quæstui fore putabat. Haud mediocriter de communi quicquid poterat ad se in privatam domum sevocabat. Pro Q p 4.
Vt sumptus huius peregrinationis accommodet ad mercedes Argileti & Aventini. Att. 197.2 *bilm.*

Velim quaeras ab Erote, ubi merces insularum Att. 246 a
Rel qua diligentius ex hoc ipso exquiram: in his de mercedibus dotalium praediorum, quae si fideliter Ciceroni curabuntur Att. 247 b
Vides igitur, si amicitiam emolumento metiare, summas familiaritates praediorum pretiosorum mercede superari. de Fin. 82 b
Constituere mercedulas praediorum Att 207. a
Non modò magno, sed iniquissimo foenore versuram facere Aurelius coactus est. Attic 261 b
A quibus versuras tantarum pecuniarum factas esse dicunt? Pro Fon. 276. a
Negavit sese omnino versuram ullam fecisse Romae. Tusc. 150 b
Tabula societatis, quae significabant, eos homines versuram à Carpinatio fecisse, qui pecuniam Verri dedissent I. V. 146. a
Quae quidem ego vel versurâ factâ solvi volo Att 68 a
Non modò versurâ, sed etiam venditione, si modò res coget, vindicabis. Att 251 b
Vereor ne illud, quod tecum permutavi, versurâ mihi solvendum sit. Att. 76. a
Versuram scribis esse faciendam mensium quinque. At 247. b
Quare velim cures, ut permutetur Athenis, quod sit in annuum sumptum ei satis At. 245 b
Sed quaero, quod illi opus erit Athenis, permutarine possit, an ipsi ferendum sit? A. t. 194 a
Ipsi permittam de tempore nummorum, quantum opus erit ut permutetur, ut videbis. Att 195. a
Scripserat ut XII. HS. permutaret, tantum esse reliquum de argento. Att 184 b
Quae quod plus permutasti ad fructum insularum. Att. 251 a
Ait se curasse, ut cum quaestu populi pecunia permutaretur. Ep. 29 a
Ego rationem Philogeni permutationis eam, quam tecum feci, edidi. Attic. 73. a
Ibi perpaucos dies, dum pecunia accipitur, quam hi ex publicâ permutatione debetur, commorabor Epist 33 a
Nisi fortè mulier potens quadrantaria illâ permutatione familiaris facta erat balneatori. Pro Cae 50 b
Cùm partem eius praedae profundae libidines devorassent, partem permutationes ad hunc Tusculanum montem extruendum. Or. 208. a
Vox eius praeconio quaestu prostitit. Pro Quint. p 55.
Legibus abutitur ad quaestum Pro Rosc. p. 34.
In suis nummis versatur, quaestus facit Pro Q Rosc. p 99.
Caput illud multis verbis mercenario praemio est ornatum in Verr. p. 202.
Illis rebus pecuniam facere Ibid 229.
Eam rem tu ad tuum quaestum nundinationemque hominum traducis. Ibid. 278.
Pecuniam foenori dabit. Foeneratio est expensas pecunias iis ferre, quibus ferre contrahebamus. Ibid. 295.

Versu-

Versuram ab aliquo facere. in Verr. p. 301. *Ex fœnore alicui pecuniam refer-re & usurâ iuvare aliquem* in Verr p. 382.
Improbissima lucra ligurire, devorare pecunias in Verr. p 388.
Vsumfructum bonorum legere Pro Cæc. p. 590.
Argentariam non ignobilem facit ibid.
Quastum illum maximè fœcundum, uberemq; campestrem Æolum ad se ita redegit. de Arusp Resp p. 482.
Cùm ille quastum faceret Sest. 14.
Commentarijs commentitijs Chirographisq; venalibus, innumerabilis pecu-nia congesta est in illam demum. Phil 5 p. 411.
Qui ex obsidione fœneratores exemerit. Ep 5. 6.
Qui nunc prater fœneratores rauces nec homo, nec ordo quisquam est Epist. 8 18.
Des operam, ut usura Cluvio, instituto tuo conserventur Ep. 13. 57.
Multas civitates acerbiss. tributis & graviss. usuris, & falso ære alieno libera-vi Ep. 15. 4.
Non modò magno, sed etiam iniquissimo fœnore versuram facere coactus est. ad Att.
Id ego in literis pono. Ep ad Fam. lib. 7. p. 201.
M. Fabium quod mihi amicum tuâ commendatione das, nullum in eo facio quæstum Ep. Fam. lib. 15. p 480.
Ei usuram pendam Ep ad At. l. 13 p. 378.
Reliqua pecunia usuram filio pendemus. Epistol. At. lib 17. p. 380.
Vsuram nobis largiuntur tanquam cornicibus Qu. Tusc. l 1. p. 326.
Deputare aliquid in lucro. Q Tusc l. 1. p 389.
Alij emendi aut vendendi quastu & lucro ducerentur. Q Tusc. l. 5. p 455.
Nullum lucrum quærere Ibid.
Habere quæstui Rempub. Off. l. 2. p 96.

Fœnoris

Quibus fides, decus, pietas quæstui fuerunt. Jug. c. 31.
Nullum genus quæstus, aut magni & evidentis aut minimi & sordidi, pra-termittebatur. 8 473. Da wardt kein wucher oder schinderey / weder groß noch kleine gespart / vnderlassen.
Cæsar eos secreto castigavit, quòd quæstui haberent equites. 3. C. 404. Er strafft sie in geheim / daß sie von den Reutern gewin nemmen / oder Reich werden wollen.
Illi stulta ac barbara elegantia elati despiciebant suos, stipendiumq; equitum fraudabant 404.
Fraudata restituere. 3. C. 405.
Quæstuum summa decrescit. 1. 5. Symm.
Nunquam frater in mercedem ornamenta linguæ corrupit. 1. 43.
Quæstum laude mutavit. ibid.
In lucro aliquid ponere 1. 46.
Improborum sibi ad rem existimat pertinere quæstum caducum. 1. 13.
Opum valida quæstum augeat avara venditio. 2 15.

Cù-

Cum tibi hinc commodi fœnoris largior usura respondeat. 2.73.
Pars hominum compendijs & quæstibus gaudent. 2.78.
Hunc reditum mihi, has opes pendet Hispania. 4.58.
Quæstui servire. 5.62.
Agrorum proventus non fallit temporis sui debitum 8 44.
Ne Curialium licentia vaga & libera exactio quæstum præstet, 9.10.
Exiguam partem redituum perdiderunt. 10.8.
Cæteris pecunia quæstus accessit. 10.62.

Fortunæ. Casus. Eventus. Sortis. *Vide paulò post duobus Titulis sequentibus:* Fortunæ prosperæ. Fortunæ adversæ.

Glück/Zufall/Losen/Loß werffen.

Si sors autem decollassit. Cas. 2.4 ✠.28. Vide Lex. Plaut. *Decollare.* *Credo herclè hodie devotabit sortes si attigerit.* Cas. 2.6. ✠.36. **Er wird das glück verzaubern** Vide Lex. Plaut. *Devotare.*
Permittere sorti. Cas. 2.6. ✠ 43.
Ego sortes utriq; dabam Cas. 2.6. ✠.22.
Conijcite sortes nunc iam ambobus. Ibid. 34.
Quibus & re salvâ, & perditâ præfueram, & prosum sæpè. Eunuch. 2.2.
Unum hoc scio, quod sors feret, feremus æquo animo Phorm 1.2.
An fortunam collaudem, quæ gubernatrix fuit, quæ tot res, tantas, tam opportunè in unam conclusit diem? Eun. 5.9.
Quæq; sors fortuna est, nobis quæ te hodie obtulit, per eam te obsecramus ambæ. Hec. 3.3.
Fortes fortuna adiuvat. Phormio.
O fortuna, ô fors fortuna, quantis commoditatibus, quàm subitò hero meo Antiphoni ope vestrâ hunc onerastis diem! Phorm. 5 6.
Qui ne sorti quidem fortunas nostras destinavit. Phil. 5.419.
Quis sit illustrior utitur sortibus? de Div. l. 2. p. 146.
Tibi patrimonium dij fortunent. Ep. 2.2.
Ab excitatâ fortunâ, ad inclinatam, & propè iacentem desciscere. Epistol. 2.15.
Vellem ita fortuna tulisset. Ep. 3.13.
Vellem in meo gravissimo casu affuisses. Ep. 4.6.
Ea me solatia deficiunt, quæ cæteris similiin fortunâ non defuerunt. ibid.
Casus & natura in bonis dominatur. Ep. 4.12.
Communem incertumq; casum sapienter ferre. Ep. 5.17.
Hunc non solùm adversam, sed etiam funditùs eversam fortunam fortiter ferre debemus. Ep. 5.21.

Gravissimum est, cùm superior factus sit ordine, inferiorem esse fortunâ. Epist. 13 5.
Vitam regit fortuna non sapientiâ in Tusc. p 412.
Non solùm ipsa fortuna cæca est, sed eos etiam plerumq; efficit cæcos, quos complectitur de Amic. 25.
Ut illud non fieto quid non fortuitum, sed divinum videretur. Ep 98. b
Ex his factum esse mundum censeur, in quodam fortuito. de N 14. b
Subita & fortuita oratio de Or 97 a
Si quippiam nacti sumus fortuiti boni. N. 77. b
Concursio rerum fortuitarum. Top 217 a
Fortuita atomorum concursio Acad. 4 a
Tibi matrimonium dij fortunent. Ep. 18. b
Eum honorem tibi deos fortunare volo Ep 249 a
Cùm tibi Aquaria provincia sorte obtigisset. in Vat. 31. a
Quod cuiq; obtigit, id quisq; teneat, Off 5 a
Quam mihi obtigisse dicis ἐπιλέγειν, *nunquam deseram.* Att. 20. a
Cùm optatissimum nuncium accepissem, te mihi quæstorem obtigisse. Epistol. 29 b
Deinde si quid obtigerit, æquo animo paratoq; moriar in Cat. 118. b
Cùm ei obtigisset, ut bellum gereret cum rege Perso de Div. 101. b
Talia cuiq; exta esse, qualis cuiq; obtigerit hostia. Ibid. 116 a
Quæ fors fortuna est, inquit, quod nobis te hodie obtulit? Hecyr. 3. 3. ✝. 26.
O fortuna, ut numquam perpetuò es bona? Hec. 3. 3. ✝ 46.
Quorum ego causâ timidius me fortunæ committebam Epist. ad Attic. l. 9. p. 273.
Contra fortunam semper armatum esse. Q. Tusc. l. 5 p. 458.
Omnibus fortunæ donis Xerxes refertus fuit. Ibid.
Superiorum temporum fortuna Reipublica causam sustinent. Acad. Qu. l. 2. p. 77.
Succumbere, & cedere fortunæ. Q Tusc l. 3. p. 392.
Contra fortunam gloriari Q. Tusc l 5. p. 46.
Omnes fortunæ aditus intercludere Ibid.
Fortunam degustare & exercere. Q. Tusc l. 5. p. 473.
Fortunæ succumbere 1. Off. p 27.
Res aliter accidit. in Verr. p. 561.
Hoc percommodè accidit. Pro Cæc p. 616.
Cùm fortuna mein eum casum dimisisset Ep ad. Fam. lib. 10. p. 287.
Pudor me, qui in bello maximè est periculosus, hunc casum cogit subire. Ep. Fam l. 10. p 300.
Pectore fundebat tristes minitantia casus. de Div. l. 1. p. 163.
Si cecidisset, ut volumus. Ep. 1. 7.
Cùm præsertim mihi non usu venturum arbitrarer. Ep 3. 8. & 13. 19.
Molestior res nunquam accidit Ep. 4. 2.
Quod aliter cecidisse rem existimo, atq; opinatus sis. Ep. 4. 4.
Bene, & feliciter evenire. Ep. 4. 14.

Cogita-

Cogitares, multis fortissimis, atq; optimis viris, iniustis iudicijs tales casus incidisse Ep.5.17.
Cùm aliter cecidisset, ac putasses Ep.5.19.
Casus quidam mirificus intervenit. Ep.7.5.
Illud mihi videtur per quam venustè cecidisse Ep.8.4.
*Ne omnia mea culpa cecidisse videantur.*Ep.14.5.
Quo quidem in casu simus, vides Ep.16.11.
Quàm illum ultimum casum, quem propter fidem constantiamq; susceperat. de Fin.b l.2 p.155.
Ad id neq; si fatum fuerat, effugisset, nec si non fuerat, in eum casum incidisset de Div.l.2.p.229.
Vt mihi temporibus illis multùm in animo versabatur Marius recordanti, quàm ille gravem suum casum magno animo, quàm constanti tulisse. Ibid. 268
*Quum casus aliquis aut tempus interponit.*1.Off.p.46.
*In casu sita temporibus gubernantur.*ibid.
Res revocatur ad sortem in Verr p 275.
In hydriam inijcere, cuius nomen exisset, is haberet. Ibid.225.
*Telum, quod eius sors offerebat, arripuit.*Ib.d 470.
*Sors eiecta est.*Ibid 471.
Vt meo fato & tu & omnes mei corruistis Q Fr.305 a
*Fatis igitur omnia fato, ratio cogit fateri, &c.*de D.106.b.de N.11.b
*Ruina igitur oppressus esset. Ad id neq; si fatum fuerat, effugisset? neq; si non fuerat, in eum casum incidisset?*de D.112 b
Ea conditione atq; eo fato natum me esse Pro Font.283.b
*Milo hoc fato natus, ut ne se quidem servare potuerit, quin unà remp. servaret.*Pro Mil.107.a
Omnes qui ad illa arma fato sumus nescio quo reip. misero funestoq; compulsi. Pro Mar.131.a
*Quonam meo fato fieri dicam.*in Acad.160.b
Qua quidem in re singulari sum fato Ep.25.a
*An ignoratis cætera vectigalia perlevi sæpe momento fortunæ inclinatione temporis pendere.*contra Rull.82 a
*Erit in arbitrio Fortunæ ratum facere.*6.75 Symm.
*Fors viderit, qui finis causam publicam maneat.*6.22.
*Si fors præsumpta confirmet.*7.6.
*Si fors dictum juvet.*7 30.
*In cælestium manu est effectus optati.*6.75.
*Si dicto fortuna assit.*7.74.
*Si divina innocentiam respiciunt.*8 12.
Præstabit divinus favor, ut &c 8.44.
*Si fors optata juverit.*8.59.
*Si optatis fortuna consenserit.*8.61.
*Si optata nostra favor divinitatis adiuverit.*9 12.
*Si fors dictum juvet.*9.19.&5.83.

Dee

Deo juvante.9.22.
Si favor divinus arriserit.9.24.
Celestu nutus efficiet.9.72.
Ea res longe aliter, ac ratus erat, evenit. Jug.c.7.
Facies totius negotij varia, incerta, fœda, atq; miserabilis. Ibid.51.
Si virtuti vestra fortuna inviderit Cat.c.58.
Fortuna probitatem, industriam, aliasq; artis bonas neq; dare, neq; eripere cuiquam potest. Jug c 1.
Fortuna bonorum finis est Ibid.2.
Fortunam tentare. Ibid 7.
An fortunam experiretur, quâ sæpe prospere usus fuerat. Ibid 93.
Is se præsente, de se ter sortibus consultum dicebat, utrum igni statim necaretur, an in aliud tempus reservaretur : sortium beneficio se esse incolumem. 1.34.
Philip. & Cotta privato consilio prætereuntur, neque eorum sortes dejiciuntur. 1 C.289.
Tarraco aberat longius, quo spatio, plures rem posse casus recipere existimabat. 1.C.327. Es kōnte sich vnder dessen mancherley zu tragen.
In tantâ rem iniquitate , fortuna quoque eventus varij sequebantur. 2.63.
*Res erat ad extremum perducta casum.*3.74.
Neq; erat quisquam omnium, qui non in eius diei casu, suarum omnium fortunarum eventum consistere existimaret 2.C.346.
*Casum quemcunq; fortuna tribuat subire.*414.

Cicero.

*Communem, incertumq; casum, quem neq; vitare quisquam, nec præstare ullo pacto potest, sapienter ferre, & dolori fortiter ac fortunæ resistere.*5.17.
Casus mihi incidet. Eod. vnfall hat mich betroffen.
Quid casurum sit, incertum est. 15.1.
*Quam facultatem, si quis casus eripuerit.*3.5.
Ferre casum suum. 4 6. Sein vnfall tragen.
Ad omnem eventum paratus sum 6 22.
*Ne punctum quidem temporis in ista fortuna fuisses.*6.5.
Fortuna quæ plurimum potest cum in alijs rebus , tum præcipue in bellis , magnas rerum commutationes efficit 409.
*Hic subitam fortunæ commutationem videre licuit.*386.
Sic ad subeundum periculum, & ad vitandum multum fortuna valuit 6.176.
Magna fuit fortuna eum effugere mortem 6.175. Er hat groß glück gehabt/ daß er mit dem leben ist darvon kommen.
Se quoq; ad motum fortunæ movere cupit 354.
*Paucis diebus magna erat facta rerum commutatio, & si fortuna inclinaverat.*1.C.315.
*Simul perfecto ponte, celeriter fortuna mutatur.*1.C.318.
Cùm fortuna reflavit, affligimur. Cic,3.Off.p.36.

Fortunæ secundæ. Felicitatis. Prosperitatis. Sospitandi. Secundandi. *Vide etiam* Conditionis.

Gute Glück/Glückselig/ Wolstand.

Adprosperare aliquid Amph. Prol. ✝ 13.
Di me servant, salva res est. And. 2. 2. ✝ 30.
Rex sum si ego illum hodie hominem ad me allexero Pœn. 3. 3. ✝ 57. In summâ felicitate constitu, sic loquebantur. Var. ol. 4. ll. *Quartus gradus ubi est aditus, & in tiara regia*: h. c. *magnum fecerit, qui ad eum accesserit.* Hora. *At pueri ludentes, Rex eris aiunt, si rectè facies.* Ausonius: *Qui faciet rectè, non qui dominatur erit Rex.* Sic etiam Victorem dicebant, qui aliquid absolvit & perfecit. Virgil. *Victorq; virûm volitare per ora.* Idem *Illi victor ego, & Phrygio conspectus in ostro*: Cic. *Eloquentem neminem video factum esse victorem.* His affinia sunt. *Deus sum*: *In cœlo sum*: Cic. *In hoc tum hi Deus videris.* Idem. *Beatus in cœlo est.* Horat. *Dis miscent superis* Cic etiam sic: *Pompeius ex astris decidit.*
Vt propter me tibi sit melius multò, quam propter te, & tuos Aul. 2. 2. 48.
Iam in vado salutis res esse videtur Aul. 4. 10. ✝. 78.
Secundo vento ventus est. Cist. 1. 1. ✝. 15.
Meliùs anno hoc mihi non fuit domi. Most. 3. 2. ✝ 1. *Benè esse* notat omnem vitam voluptuariam Formula inde petita, quòd cui omnia secunda vellent, ei precarentur *Benè esse* Vide Lex. Plau. *Benè esse.* & Contrar. *Malè esse* Vide quoque supra Tit. *Ægritudinis Miseria.*
Solus est, quem diligunt Dij: id est, *est felicissimus* And. 5. 6.
Nam sine controversiâ à Dijs solus diligere. Phor 5. 6.
Quid si nunc tute fortunatus fias? And. 2. 3.
Ecquid beo te? sic soleo amicos Eun 2. 2.
O festus dies hominis! id est *felix, fortunatus.* Eun 3. 5.
O factum benè! Das ist Glück. And. 5. 6.
Age, me in tuis secundis respice Ibid.
O populares, ecquis me vivit hodie fortunatior? nemo hercle quisquam. nam in me planè dij potestatem suam omnem ostenderê, qui tam subitò tot congruerint commoda Eun. 5. 9.
O Iupiter, serva obsecro hæc nobis bona. Ibid.
An fortunam collaudem, quæ gubernatrix fuit, quæ tot res, tantas, tam opportunè in unum conclusit diem: Ibid.
O omnium quantum est qui vivant, homo ornatissime; id est, *fortunatissime.* ibid.
Ne simus iniquè utamur fortunâ atq; usi simus. Phor. Prol.
Quia, [illegible] dubiam fortunam [illegible] [illegible] Hec. Prol.

Quid relliqui est, quin habeat, quæ quidem in homine dicuntur bona? Heaut. 1. 2.

Quis te est fortunatior? Heaut. 2. 2.

Quod fortunatum isti putant, uxorem nunquam habui. Adel. 5. 1.

Cui æquè audisti commodè quidquam evenisse? Ibid.

Deorum vitam apti sumus: scil. *vivere, propter summam felicitatem nostram* Ibid.

Quàm vos facillimè agitis, quàm estis maximè potentes, dites, fortunati, nobiles Adel. 3. 5.

Syre, processisti hodie pulchrè. **Es ist dir heut wolgangen oder glückt.** Adel. 5. 9

Satin' omnia ex sententia? Ibid.

Dij benè vortant, quod agas Phorm. 3. 3.

Relliquam vitam exigat cum eo viro, me qui sit fortunatior Hec. 3. 5.

Quàm fortunatus cæteris sum rebus, absq; unâ hac foret, hanc matrem habens talem! Hec 4 2.

Deus sum si hoc ita est? id est, *beatus.* Hec 5 4.

Quis me est fortunatior, venustatisque adeò plenior? Ibid.

Cùm prospero statu fortunæ utimur, ad optatos exitus provehimur. Offic. 36. b

Reminiscere illum omnibus bonis perfunctum esse Ep. 58 b

Nonnunquam summis oratoribus, non satis ex sententiâ eventum dicendi procedere. de Or 95 a

Omnia, ut spero, prosperè procedent. Ep. 187. a

Cui benè quid processerit, eum multùm providisse dicimus. Pro Mil. 122. a

Quibus cùm parùm processisset, &c Ep. 122. a

Alicui nequaquam ut sperasset, ea quæ cogitasset, procedere. Pro Cluent. 55. a

Pergit in meam maledicta: quasi verò ei pulcherrimè priora processerint. in Ant. 256.

Quod quidem ut res ire cœpit, scio an aliquando futurum sit. de Amic. 104 b

Incipit res melius ire, quàm putaram, &, *Prorsus res ibat.* Attic. 231. a & 23. b

Prosperè nobis cuncta processerunt Most 3. 2 ✝ 46.

Quam facilè & fortunatè evenit! Epid. 2 2. ✝ 59.

Quis me est fortunatior? Rud. 4. 8 ✝ 1.

Næ hic dies perversus, atque adversus mihi obtigit. Men 5. 5. ✝. 1.

Bona scæva strenaq; mihi occessit obviam Stich. 5 2. ✝ 24

Si quem non accures sobriè aut frugaliter, solet illa rectè sub manus succedere. Pers 4. 1 ✝ 2.

Cui res tam subitò congruerint commoda. Eunuch 5. 9 ✝ 3.

Quem penes spes vitæ sunt omnium hominum, da diem hunc sospitem. Pœn. 5 4 ✝. 15.

Vix ipsa domina hoc, nisi sciat, exoptare à Dis ausit ipsis. Stich. 2. 1. ✝. 24.

24. Proverbialis formula de summâ felicitate. Pseud. 4. 1. ✝. 25. *Tantum tibi boni Dij immortales duint, quantum optes.* Terent. Adelph. *Dî tibi semper omnes omnia optata afferent.* Vide Barnabæ Brissonii Formulas.

Age me in tuis secundis rebus respice Andr. 5. 6.

Quibus & re salva & perdita profueram. Eun. 2. 2.

Salva res est. Ibid.

Salva sumus. Es hat nu keine noht Eun. 5. 1.

Illi immortalitas parta est. Andr. 5. 5.

Ecquis me vivit hodiè fortunatior? Eun. 5. 9.

Deorum vitam adepti sumus Heaut. 4. 3.

Deus sum, si hoc ita est. Hecyr. 5. 4

Solus es quem diligant Dij. Andr. 5. 5

Si mihi secunda res de amore meo essent. Heaut. 2. 2. ✝. 1.

Istuc tibi ex sententiâ tuâ obtigisse lætor Heaut. 4. 3 ✝ 5.

Multò omnium nunc me fortunatissimum factum puto esse. Heaut. 4. 8. ✝. 1.

E re natâ melius fieri haud potuit, quam factum est, Adelph. 3. 1. ✝. 8.

Fortunatus sum cæteris rebus Hec 4. 2 ✝ 25.

Quàm sæpè fortè temerè eveniunt, quæ non audeas optare? Phor. 5. 6. ✝. 12.

Evenere hæc nobis prosperè. Phor. 5. 8. ✝. 2.

Non sunt omnia committenda fortunæ ad Heren l 4. p. 96.

Cùm omni iam fortunâ prosperè functus esset ad Brut. p. 592.

Sed tamen hoc mihi cecidit peropportunè de Orat l. 2. p. 348.

Speret sibi auram aliquam posse afflari in Verr p 503.

Fuit quibusdam summis viris, ad amplitudinem & gloriam, & ad res magnas benè gerendas divinitus adiuncta fortuna. In eius potestate fortuna posita est. Pro Leg Man p. 646.

Venti tempestatesq; obsecundant. Ibid 647.

Ea res mihi benè feliciterq; evenit. Ibid 217.

Ea res faustè feliciterq; evenit. Ibid.

Cæteri reges stabilem suam fortunam arbitrati sunt. Pro Sest. p 31.

Vos meam fortunam deprimitis, vestram extollitis. Pis. p. 195.

Vidimus aliquoties secundam pulcherrimè te ferre fortunam, adversam quoq; te agrè ferre posse Ep. Fam. lib. 4 p. 100.

Placebat diutiùs à Republica curâ: sedebamus enim in puppi, clavumque tenebamus, nunc autem in ijs miserrimus est locus. Epist. ad Fam. lib. 9. pag. 258.

Cuius non valdè venti sunt secundi. Epistol. ad Attic. libro 2. pag. 47.

Fortuna afficit multa improvisa hæc neq; opinata nobis, propter obscuritatem, ignorantiamq; causarum Acad. Q. l 1. p. 89.

Fortunæ stabilitate confidere. Q Tusc 1 5. p. 466.

In rebus prosperis, & ad voluntatem nostram fluentibus, superbiam magnopere, fastidium, arrogantiam q; fugiamus. 1. Off. p. 36.

Homines secundis rebus effrenatos, sibiq; præfidentes, tanquam in gyrum rationis & doctrinæ dari oportet. 1. Off. p. 37.

In omni actione atq; administratione Reip. floruissemus Ep.1 9.
Quantacunq; tibi accessiones fiant, & fortunæ & dignitatis. Ep.21.1.
Quid est causæ, cur mihi non in optatis sit, complecti hominem florentem ætate, opibus, honoribus, ingenio, liberis, propinquis, affinibus, amicis. Epist.2.12.
Collectam gratiam hominis florentissimi effundere. Ep.2.15.
Nos qui domi sumus, tibi beati videmur. Ep.4.4.
Sed tu prænobis beatus. Ibid.
In quâ urbe gratiâ, auctoritate, gloriâ floruimus. Ep 4 13.
Et ipse beatus esset, & omnes boni. Ep.5.21.
Nobis quidem ipsis displicemus, gregalibus illis, quibus te plaudente vigebamus, amissis. Ep 7 34.
Si nostris consilijs usi essemus, beatissimè viveremus, Ep.14.1.
Ab Divo ad Proceres dominos Fortuna cucurrit 1.1.Symm.
Cum prospera tristitiam tumidis æquabat gloria rebus. 1.2. Ar.Ruf.
Princeps muniere fortunæ Ibid.
Meliore voto fortunam estis imitati. 1.6.
Cuius supra votum fortuna fluxit. 1 21.
Quibus fortunam solers vita conciliat, 1.43.
Fortuna in nos sævijt. 1 83.
Illius fortunæ applico. 2.18.
Inter prima numerat dona fortunæ 2 39.
Apicem felicitatis habere 2.63.
Quod fortunæ tuæ pollucibiliter floruerunt. 3.14.
Beari me multis bonis judico. 3 80.
Flavianus vir in lustris diu eluctatus fortunæ aspera. 4 19.
Divi Principis beneficio in tranquillum reductus. Ibid.
Tuæ res non in germine, sed fruge sunt. 4.20.
Tibi omnia pro voto superesse cognovi 5 3.
Superest, ut proposito religionis tuæ melior aspiret eventus. 5 94.
Si fors inceptum juvet 6.6.
Quod si in secundis ageretis rebus 6 22.
Ex quo intelligis fortem meam multò esse petiorem 7 35.
Deos precor ut tua secunda proficiant 7.68.
Fortuna, cum civibus nostris reverserit in gratiam 7.81.
Dignus es, cui læta semper eveniant 7 93
Fortunæ quoq; cum eo in gratiam si faveris, redibis 7 94.
Credo, omnia cum eo in gratiam reditura. 7.107.
Opto, tibi suscepti officij cursus arrideat. 8.30.
Felicitas ad universos pari ratione manavit. 9.1.
Felicitatis exortem esse Ibid.
Si eximium quid casus obtulerit 9.20.
Tibi omnium rerum fama floret. 9.54.
Ad salutem spectant omnia. 10 21.

For-

Fortunæ Adversæ. Infortunii. Infelicitatis. Mali, *Vide etiam* Damni *&* Ægritudinis. Ærumnæ.

Ubelstande / Unglück.

N*imis preventum est nequiter* Men 5.5.✝ 61.
Tanta in te impendent ruina Epid. 1.1.✝.77.
Illic homo à me sibi malam rem arcessit iumento suo Amph.1.1.✝.170. Proverbialis est locutio, ducta ab oneribus, quæ iumentis imponi solent, *h.e.* qui suâ operâ suâque impensâ sibi malum quærit.
Itaq, in te irruunt montes mali Epid 1 1.✝ 78 V de Lex Plaut.
Non ego istuc facinus mihi, mulier, conducibile esse arbitror. Bacc.1.1 ✝ 18.
Tu quidem Thesaurum mihi apportavisti mali. Merc 1.2.✝.51. V de Lex. Plaut.
Homo me miserior nullus aquè est, opinor, neq, adversa cui sunt plura sempiterna Men.2 3 1 & 2.
Quantum malarum rerum sustineam Merc 2.4.✝ 8
Montes tu quidem mali in me ardentes jamdudum jacis. Merc.3.4.✝ 32.
Thesaurum nescio quem memoras mali Ibid 6
Æ depol na ille oblongi mali dedit mihi magnum malum. Ibid 58.
Iureiurando malo quærunt rem. Pseud 1.2.✝.63 *h.e.* à malo, per malum, & damnum a icuius Mo st 4.1 ✝ 6.
Nemo illum item erga me fuit, ut erga illum fuit Pseudol.4 3✝ 4.
Quadrigas si nunc inscendas lovis, atque hinc fugias, ita vix poteris aufugere infortunium Amph.1 1 ✝ 297.
Cœnare malum. Asin 5 2.✝ 86.
Non ego te nunc macto med ornem infortunio Curc 4.3.✝.31.
Comparare alicuius magnum malum. Cas 2.8.✝ 5.
Omnibus exemplis crucior, omnia me mala consectantur, omnibus exitijs interij. Bacch 5.1 ✝ 6.& 7.
Rei mea peperi infortunium Bacch *sc.* Dii immortales ✝.19.
Metuo illac mihi res ne magno malo fuat Mil.2.6 ✝ 12.
Magno atq, solido mactat infortunio Merca: Prol ✝ 21.
Si malus aut nequam est, malè res vertunt quas agit Pers.4.1.✝.5.
Perij, interij, pessimus mihi hic dies illuxit Pers.5.1.✝ 8.
Mactare aliquem infortunio. Truc.4 2.✝.151.
Rem, fidemq, nosq, perdidimus. Truc.1.1.✝ 38.
Sicilia plus mali dedit. in Verr p 233.
Minuerunt sociorum vulnera, vident eorum calamitates, querimonias audiunt Pro L.Man p 654.
Incommodi mihi nuptijs evenit Hec.3.5 ✝ 40.

Verum nimia illæc licentia profectò evadet in aliquod magnum malum. Adelph.3 5.✝.36.

Peiore res loco esse non potest, quàm in hoc, quo nunc sita est. Adelph. 3.2. ✝.45.

Usque ero domi, dum Lenoni coxero malum. Perſ.1.1.✝.2.

De vita eo malum And.3.5.✝ 5.

Huic malo aliquam producam moram. Andr 3.5.✝.9.

Si qui essem nihil evenisset mali And.3.4 ✝.25.

Adeon' hominem invenustum esse aut infelicem quenquam, ut ego sum? And. 1.5.

Neque quenquam hominem esse ego arbitror, cui magis bonæ felicitates omnes adversæ sint. Eun 2 3.

Quid hoc, malum, infelicitatis? nequeo satis decernere, nisi me credo huic esse natum rei, ferundis miserijs. Adel.4.2.

Mihi Deos satis scio fuisse iratos, qui auscultaverim Andr.4.1.

Memini, relinqui me, Deo irato meo. Phorm.1.2.

Haud auspicatò huc me appuli And 4 6.

Tam incommodè illis fors obtulerat adventum meum Hec.3.3.

Faxo tali eum mactatum, atque hic est, infortunio. Phorm 5.8.

Si attigisses, ferres infortunium Es solte dir nicht wol bekommen Adelph. 2.1.

Nisi fallit me animus, haud multùm à me aberit infortunium. Heaut. 4.1.

Itáne es paratus facere me adversum omnia, infelix? Phorm.2.2.

Omnes tùm secundæ res sunt maximè, tùm maximè meditari secum oportet, quo pacto adversum ærumnam ferant, pericula, damna, exilia. Phor. 1.5.

Quibus id maximè utile est, meum filium esse quàm deterrimum. Andr. 5.1.

Hoccine credibile est, aut memorabile, tanta vecordia innata cuiquam ut siet, ut malis gaudeant, &c. And.4.1.

Hei vereor, ne quid Andria apportet mali. And.1.1.

Ad hæc mala hoc mihi accedit etiam: hæc Andria gravida est, &c. Andr. 1.3.

Neque quenquam esse hominem arbitror, cui magis bonæ felicitates adversæ sient Dem weniger glücks beschert ist. Eun.2.3.

Ah nescis quantis in malis verser miser And.4.1.

Non posse jam ad salutem converti hoc malum Ibid.

Hoc malum integrascit: wirt wider new And 4.2.

Facilè hic plus mali est, quàm illic boni And 4.3.

Profectò quanto magis magisque cogito, nimirum dabit hæc Thais mihi magnum malum: ita mi video ab eâ astutè labefactarier Eun.3.3.

Etsi mihi magnum malum scio paratum. Eun 5.5.

Non dubium est, quin mihi magnum ex hac re sit malum. Eun.5.6.

Id gaudeo, propter me hisce aliquid esse venturum mali. Ibid.

Nescio

Nescio quid profectò mihi animus præsagit mali. Heaut. 2. 1.
Tantum devenisse ad eum mali Heaut. 4. 4.
Hem, metuo lenonem: ne quid fuat suo capiti. Phorm. 3. 2.
Tum esse hoc mi objectum malum Ibid.
Nec cum huiusmodi unquam vsus venit ut conflictarer malo Ibid.
Non triumpho ex nuptijs tuis, si nil nanciscer mali: ni etiam nunc me huius quærere caussa in malo jubeas crucem. Phorm. 3. 3.
Hoc mi unum ex plurimis miserijs reliquum fuerat malum, si puerum ut tollam, cogit Hec 4. 1.
Dij mala prohibeant! Ey was du sagst/ daß der Himmel nicht einfalle. Hec. 2. 1.
Ex incommodis alterius sua comparare commoda Andr 4. 1.
Multa ex quo fuerint commoda, ejus incommoda æquum est ferre. Hecy. 5. 3.
Quot incommoda tibi in hac re capies, nisi caves! Heaut. 5. 1.
Nempè incommoditas denique huc omnis redit: si eveniat, &c. Andr. 3. 3.
Incommodè mihi nuptijs evénit: Es ist mir nicht wol bekommen/ daß er ein Weib genommen hat Hec 5. 3.
Herus damno auctus est: quia sic esnata puella Heaut 4. 1.
Nasllehaud scit, hoc paulum lucri quantum ei damni apportet Heaut. 4. 3.
Ex eâ re plus mali est, quam commodi utrique. And. 3. 3.
Obsonat, potat, olet unguenta de meo: Mit meinem Schaden Adel. 1. 2.
In eandem fraudem ex hac re atque ex illâ incides. Heaut 3. 1.
Malo quidem me dignum quovis deputem. Heaut. 1. 1.
At tibi dij dignum factis exitium duint. Andr. 4. 1.
Hem metuo lenonem ne quid fuat suo capiti: daß er nicht etwas böses wider jhn stifft/ nemlich wider den Phædriam. Phor 3. 2.
Posthac incolumem satscio fore me, nunc si evito hoc malum. And. 3. 5.
Spero debinc facilè ex illis sese emersurum malis Andr. 3. 3.
Tot res repentè circumvallant, unde emergi non potest. Adelph. 3. 2.
Non sine magno intertrimento: id est, damno Ibid.
Ea nunc instructa pulchrè ad perniciem: id est, ad damnum inferendum. Ibid.
Ipsa egreditur nostri fundi calamitas Eunch. 1. 1.
Hac in me cudetur faba Eunuch 2. 3.
Hoccine de improviso mali m hi objici tantum, ut neque quid faciam, neque quid agam certum siet? Adel. 4. 4.
In magnum ego malum veniam Hecyr. 3 ✝. 55.
Ego in eum incidi infelix locum Phorm. 1. 3. ✝. 23.
Ita nunc imparatum subitò tanta te impendent mala. Phorm. 1 4. ✝. 2.
Meditata sunt mihi omnia mea incommoda. Phorm. 2. 1. ✝. 18.
Mactare aliquem infortunio. Phorm 5. 9. ✝. 39.
Hoc quoque vobis accidit incommodum Pro QR p. 1.
Tot tantisque difficultatibus affectus atque afflictus Ibid. p. 3.
Vide. e quàm versa & mutata in peiorem partem sint omnia. Pro RA n. 72.

Temporibus miseris ac perditis versari in Verr p.750.
Naufragium fortunati maliciosis & navem afflictam. Pro Cæl.p.16.
Quod si meis incommodis latabantur, urbis tamen periculo commoverentur. Sext. 28.
Fecit quidam casus caput meum quasi certaminis causa in mediam contentionem, dissensionemq; civilem Ep ad Fam.lib.1 p.26.
Nihil est tam miserum, quod non in nostram fortunam cadere videatur. Ep. ad At.l.3 p.83.
Omnem infelicitatem in dolore ponere de Fin l.2 p 164.
Magno malo est omnibus avaritia ad Heren.l.2.42.
Si quem reperiat, cui aliquid mali fraudibus afflare possit. ad Herenn. lib 4. p.125.
Tantum mali sibi constituit. in Verr.p.182.
Plus mali nascitur, quàm, &c in Verr. p 426.
Omnibus malis illo anno scelere Consulum Resp. est confecta. Sest.27.
Integrascit quotidie intestinum malum Brut p 542
Si aliquod æternum & infinitum malum nobis impendere opinemur. de Fin. l 11 p.119.
Si aliud quidpiam depulimus mali de Nat. Deor lib. 3 p.151.
Nihil mali incidere posse sapienti. de Fin l 3.p.191.
A Deo quasi mali alicuius impendentis signum est datum. de Divin.lib.1.p. 106.
Cùm in mala scientes ruunt de Finib l.5.p.261.
Multis malis oppressum esse. ibid 285.
Malis quibusdam effectum esse. Ibid.
Mala virtutis magnitudine obruebantur Ibid.291.
Quantum malum ex humanâ conditione deuceret. Q.Tusl.l.1 p.300.
Carere omni malo. Qu Tusc l 1.p 305.
Molem mali meditari, Q Tusc.l.3 p 388.
Adversam ærumnam ferre Q Tusc l.3p.389.
Præsentibus malis gemere Q 1.Tusc.l.2 p.366.
Alieno malo gaudere. Q.Tusc.l 3 p.384.
Malorum oblivisci. Q Tusl.l.3 p.391.
Eis mmam per iniuriam omnia infesta, atq; inimica sunt. Pro Qu p.3.
Præclarè mecum agitur in Verr.p 156.
Quoniam ita tulit casus infestus. Pro Syll.. 307.
Fractum esse calamitate atq; afflictum. Ibid 313.
Nulla est acerbitas, quæ non omnibus hac orbis terrarum perturbatione impendere videatur. Ep.2.15.
Quæ cogitatio, ut tempestatum, & concursu calamitatum, erat aliquantum labefactata Ep 5 13.
Nemo tam afflictus, &c. Ep.6.1.
Quoniam bello nihil adversi accidit non prædicente me. Ep.6.6.
Vide quasi fasque rectum sit, nos hoc tanto incendio civitatis in istis locis esse, id est, *quassatione, perturbatione & calamitate.* Ita enim ferè Cic. untraru

riam Reipub. *Incendium* vocat, & *Tempestatem*. Ep 9.3.
O vos homines miseros, & fortunâ magis quàm culpâ calamitosos, conserves. Ep 9.13
Mihi crede, singulares huic municipio calamitates accidisse. In sonderlichen Unfall gerahten. Ep. 13.8.
Me miserum, meis tantas ærumnas propter me incidisse. Ep. 14.1.
Ornatum esse ærumnis. pro Sylla p.327.
In adversis sine ullo remedio, atque allevamento permanere. pro Syll. pagina. 313.
Fortunæ se committere, in ejus periculis esse, ac varietate versari. in Verr. p.343.
Pœnitere aliquem suæ fortunæ. Ep. ad Fam. l 6 151.
Fortuna gravissimo percussus est vulnere. Acad. Quæst. l 1 p. 81.
Fortunæ modicè ferre injurias. de Divin. l. 1. p 81.
Fortunam conqueri adversam, non lamentari decet. Qu. Tuscul. l. 2. pagin. 368.
Fortunæ fulmina contemnere. Qu. Tusc. l. 2 p 374.
Fortunæ impetu terreri Qu Tusc l 5 p. 462.
Injurias fortunæ, quas ferre nequeas, defugiendo relinquas. Qu. Tusc. l. 5 pagin. 495.
Minus patent multa in eorum vitâ, quæ fortuna feriat. 1. Offic. p 30.
Constantis animi est, non perturbari in rebus asperis, nec tumultuantem de gradu dejici. 1. Off p 33.
A malis naturâ declinare Qu. Tusc. lib. 4. p 419.
Malo oppressum jacere. Q Tusc. l. 4. p. 429.
Mala æquo animo ferre. Qu Tusc l 4 p. 439.
Propter mala is quidem angitur. Ibid.
Malis omnibus urgeri. Qu Tusc l 5 p 459.
Quæ in genere multum mali etiam in exemplo est. Off. l 1 d 56.
Modò etiam hoc malum in Rempublicam invasit. Off. lib. 2. p. 995.
Doctus aut calcaria ferre bonis, aut frena tyrannis. 1 2.
Fungi adversa. 1. 48.
Uno adhuc, ut ita dixerim, infortunij nodo strangulatur. 4. 51.
Homo tenuis, & nunc labe patrimonij graviter exhaustus. ibid.
Magis honore, quàm veniâ fatum triste mutavit. 4. 67.
Crebrò ictum fortunæ ferre didicisti 6. 22.
Insolitis malis fœlicitas læditur. Ibid.
Certissimus contra omnes procellas animi tui portus es 7. 49.
Iuliani fortunam doleo. 7. 107.
Fatalibus malis diu & graviter exhaustus est. Ibid.
Quos fortuita sollicitant 7 109.
Sæpè titubantia in solidum reverterunt. 8. 27.
Nostra amicitia vos inter negotiorum cura meminisse, didici. 8. 14.
Volvunt mortalia vices crebra, & omnium rerum fuga vivitur. 8. 27.
Illa adversa, quæ cum plurimis pertulisti, mera humani ingenij, habent aliquod de specie ac solatium. 8 27.

Hunc verò piratica depradationis ictum, quem speciatim casus tibi adjecit, impressum altiùs puto: quia nec habet participem, & geminavit dolorem. Ibid.

Contra hac fortuita, virtute ac ratione animus armandus est, spes quoque assumenda mulierum ibid.

Fortuna telo graviter sauciatus. 9 12.

Tanti vulneris dolor nullâ temporis diuturnitate potest abeleri. Ibid.

Crudo adhuc fortuna mea vulnere. 9. 78.

Frequentiæ.

Voll/Volckreich/Anzehlig/Wohlbesetzt/Offt/Stets.

F*Requentes fuimus omninò ad ducentes* Qu. Fr. 306.

Refert etiam, qui audiant, frequentes an pauci, an singuli. de Or. 162. b.

Senatus continuò est convocatus, frequen/que convenit. Ep 151. a.

Nunquam tam frequens collegium judicavit. de Ar. 246 b.

Idque frequentissime theatro incredibili plausu comprobatum est de D. 93. a.

Nullâ in concione unquam frequen ior fuit populus Rom. in Acad 155.

Frequens enim te audivi atque adfui de Or. 106 a.

Eo tempore Roscius erat Romæ frequens, atque in foro & in ore omnium quotidiè versabatur pro S R 21. a.

Demosthenes frequens fuit Platonis auditor. Orat. 198 a.

Nos in hoc genere frequentes fuimus. Orat 213 a.

Vt Hortensius Consul designatus domum reducebatur è campo cum maximâ frequentiâ à multitudine Att 69 b.

Tabulas in foro summâ hominum frequentiâ exscribe. in Verr. 147. a.

Habet quotidianam amicorum assiduitatem & frequentiam. Q de Pet. 205. b.

Non enim tribum Terentiam, de quâ &c. sed solidam & robustam & assiduam frequentiam prabuerunt pro Pl. 263

Cùm hic Derilensis efferetur magnâ frequentiâ consessuque vestro. pro Flac. 154. b.

Thucydides creber est rerum frequentiâ. de Or. 113. a.

De epistolarum frequentiâ nihil te accuso. At. 63. b.

Verbi translatio instituta est inopia causâ, frequentata delectationis. de Or. 157. a.

Distinguenda & frequentanda est omnis oratio luminibus verborum. de Or. 161. b.

Acervatim multa frequentare Or. 204 b.

Hac frequentat Phalereus maximè ibid. 205.

Frigo-

Frigoris. Hyemis. Glaciei. Nivis.

Kält / Winter / Eyß / Schnee.

Vim frigorum, hyememque, quam nos vix hujus verbis sustinemus, excepimus. pro C.Rab.p.279.

Eadem Epistolà petebas, ut eos quamprimum, ne in hyemem inciderent, ad facultatem ædificandi liberarem Ep. Fam.l.3.p.69.

Frigore lædi de Nat.Deor l 2. p.102.

Frigore rigere. Qu Tusc l.1.p.328.

An frigus propulsare possimus. de Fin l. 4 p.147.

Caucasi nives, hyemalemque vim perferunt sine dolore. Qu Tuscul.l.5.pag. 480.

Quid hyems faciet, quà terrâ & mari morabitur commeatus. 1.65.

In hyemem præcipitat autumnus. 4.54.

Ubi propulsâ hyeme patescunt navium via. 4.58.

Decedebat autumnus. 4.58.

Accessit hyemi contemplatio, qua magno frigore, & brevibus lucis horis moratur excursus 538.

Relegere Appiam potero molesta accessu hyemis 8.2.

Labor itinerum processu adulta hyemis augetur. 8.3.

Frumenti. Fructuum. *Vide etiam* Annonæ.

Frucht / Korn.

Hoc tempore ipso populum annona caritate, frumento suppeditato levaverunt. Corn 142.

Magnum frumenti numerum advexerit in Rhodiorum inopiâ & fame. Off. l.3. p. 119.

Ager qui multos annos quievit, uberiores efferre fruges solet. de Cla 166.a.

Cùm ager, id quod perrarò evenit cum decimo extulisset. in Verr. 172.a.

Id perdere arat orem, quod agri segetesque extulissent. in V.193 a.

Quæ efferunt aliquid ex sese, perfectiorem habent naturam, quàm ea, quæ ex his efferuntur. de N 43 a.

Segetes fœcundæ effundunt herbas inimicas frugibus. Orat 101 a.

Effusis ac dissipatis fructibus vestris. cont. Rul. 84.a.

F ustra.

Frustra. Operæ Frustraneæ. Rei Frustraneæ & Irritæ. Laboris Frustranei.

Vergebliche Arbeit.

F*Rustra esse* Pseud.1.3.ỽ 141.
Operam ludere Pseud 1.3 ỽ 114.
In pertusum ingerimus dicta dolium. Pseud 1.3.ỽ.114.
Nihil agis. Merc.2.3 ỽ 121.
Inane cadis. Pseud.1.3.ỽ 75.
Hominem inter vivos quæritamus mortuum Menæc 2 1 ỽ.15.
In scirpo nodum quæris Men.2.1.ỽ.22.
Salva extra pretium, tùm pol oleum & operam perdidi. Pœn.1.2 ỽ.119.
Propter amorem omnem operam perdis. Pœn.4 2 ỽ 58.
Nihil agis, verba dare speras mihi posse, furcifer. Rud.4.3.ỽ 57.
Non temerarium est. Aul.2.2 ỽ 7.
Ego faxo operam & vinum perdiderit simul Aul 3 6 ỽ.41. Vbi alluditur ad vulgatum Proverb. *Operam, & oleum perdere* Cic.ad Att.8.17.
Nisi vides, nisi senis amicos oras, ambis. Id est, *omni laboris fructu & spe frustraris, & rem magnam expetes frustra tantum, non assequeris.* Andr act. 2.sc. 2.
Satis diu hoc jam saxum volvo Eun. act.5.sc.9.
Frustra operam hanc, opinor, sumo Heaut. act.4 sc.3 ỽ 15.
Laborem inanem ipsus capit & illi molestiam adfert. Hecyr. act. 3.sc 2. ỽ 9.
Præsens quando promoveo parum Act 4 sc.4.
In illis opera luditur Act 2 sc.2.
Quod nunc erat ratum, irritum est Act 5 sc 5.
Perdidisti omnem operam. P.Epid act.1.
Operam ludimus. Pseud act.1.
Pol ego & oleum, & operam perdidi. Pænul act 1.
Ne nimio opere sumat operam. Curcul. act.4.
Mortuo verba fabulari. Pseud 1.3.ỽ.26. Terent. *Surdo fabulam narr.u.*
Rem actam agis. Ibidem. ỽ.27.
Pascere oculis Phorm.1.2.ỽ.35.
Actum agere Phorm 1.2.ỽ 72.& Adelph.2.2.
Verba fiunt mortuo. Phorm 5 9.ỽ.26.
Quid conterimus operam frustra? Phorm.1 4.
Laterem lavem. Ibid.
Atque aliquis dicat, nihil promoveris : Es wird vmb sonst seyn Andr. 4 1.

Quid

Quid ad me ibatis? ridiculum: an verebamini, ne non id facerem, quod recepissem semel : quasi dicat , frustra sumsistis hunc laborem eundi ad me. Phorm.5.7.

Ipse Pompejus confitetur se, & operam, & oleum perdidisse. Ep.7.1.

Quod tu istis lacrumis te plorare postules.

Non pluris refert, quàm si imbrem in cribrum geras. Pseud.1.1 ỷ.100.

Sed quid ego hac ad te, cujus domi nascuntur ? γλαῦκα εἰς ἀθήνας. Epistol. 9.3.

Non dubito quin perspicias, si aliquid firmitatis nactus sit Antonius , omnia illa tua praclara in Repub. merita, ad nihilum esse ventura. Epistol. 11. 12.

Mea illa vehementes conciones, tanquam σκιαμαχίας esse videntur: h.e. *pugna in umbris & larvis.* Ep 11 14.

Ad nihilum omnia recidunt. Orat. ad Brut p.696.

De spe cadere pro Cn Plan. p.521.

Nec ullâ spe decipi, nec ullo metu terreri potuerunt. Epistol. Famil. l. 10. pag. 284.

Frustrandi. *Vide* Laboris Frustranei.

Vergeblich/Betrogen werden.

Si falsum me opinio habet. 1.33 Symmach.

Ne incepti frustra sim. 1 94.

Effice, oro te, ut eum fiducia mei non videatur esse frustrata. 1.106.

Si ita est, neque me opinio frustra tui habet. 2.72.

Nisi etiam consensus partium frustrationibus luderetur 2.91.

Elusa est expectatio mea, nec successit ullum spei precium. 4.36.

Prastabis, ne hujus opinionis frustra sim. 4.65.

Inanis esse opera judicavi. 6.7.

Est opera redundantis. 6.31.

Quam perfectionem si aliquis eventus eluserit. 7.115.

Ut illi prosit prioris voti amissio. Ibid.

Fiduciam casus fefellit. 9.7.

Nonnè mihi ante KAL. Ian futurus erat invitus labor 9.111.

Qui animus exciderunt. 9.115.

Eum refragante justitiâ deseruit laboris effectus. 9.127.

Fugæ. Fugiendi. Celeritatis. Properandi. Currendi. Abeundi. *Vide etiam supr.* Aufugiendi. Festinandi.

Fliehen/ Flucht geben/ Außweichen/ Verkriechen.

Fugam tamen nemo in se convertit. Amph. 1 1. ℣. 8.
Perduelles penetrant se in fugam. Amph. 1. 1. ℣. 93.
Quadrigas si nunc inscendas Iovis, atque hinc aufugias, ita vix poteris aufugere infortunium Amph. 1. 1 ℣ 149. *h. e. celerrime* καὶ ὑπερβολήν. Sic Asin. 2. 2. ℣ 13. *Nunquam edepol quadrigis albis indipisces postea.* & Pœn. 1. 2. ℣. 156. *Nisi ego illum jubeo quadrigis cursim ad carnificem rapi.* Ibid. 3. 1. ℣. 64. *Hoc citò, & cursim est agendum properatè quantum potest.* Et Aul. 4. 1. ℣. 14. *Quod homo jubeat, citis quadrigis citiùs properat persequi.*
Tempus est subducere me hinc. Asin. 5. 2. ℣ 65.
Fugias manibus demissis domum. Epid. 3. 4. ℣ 16.
Fugere oculos alicujus Aul. 4 4 ℣. 32.
Declinavi me extra viam. Aul. 4 8. ℣. 11.
Fugiendi si data occasio est. Capt. 1. 2 ℣. 12.
Avis me consimilem faciam Capt. 1. 2. ℣. 14.
Vos fugam fingitis Capt. 2. 1. ℣. 14.
Fugitivos imitari haud nos decet. Capt. 1. 1. ℣. 16.
Date veniam mihi noti, atque ignoti, & de via secedite. Curcul. 7. 3. ℣. 12. & 13.
Dare se in fugam Cas. 5. 3. ℣. 13.
Pedibus perfugium peperit, in Lemnum aufugit. Cist 1 3 ℣. 13.
Me continuò contuli protinus in pedes. Bacch. 3. 1. ℣. 5.
Exercent sese, ad cursuram fugiunt. Most. 4. 1. ℣. 1.
Menechmus sese subterduxit mihi. Men 3. 1. ℣. 1.
Abripuit sese repentè subitò. Men 2 2 ℣. 21.
Charinum ex fugâ retrahit. Merc A g 1.
Quin pedes vos in curriculum conjicitis? Merc. 5. 2 ℣ 91.
Ita sunt turpes credo ecastor: Veneris e fano fugent. Men. 1. 2. ℣. 111.
Quas tu vides colubras quid tam iracundus? Stich. 2. 2. ℣. 51.
Cavet, ne effugiant pisces. Truc. 1. 1. ℣. 16.
Iam ornabat fugam. Eunuch 4 4. ℣. 17.
Ego me in pedes Eun. 5. 2. ℣. 5.
Miserrimus sui fugitando Eunuch. 5. 3 ℣ 8.
Aliquid convasassem, atque hinc me conjicerem protinus in pedes. Phorm 1. 4. ℣ 3.
Fugam parare Phorm. 1. 4 ℣. 14

Ita

Ita fugias, ne præter casam, quod ajunt. Phorm. 5. 2. ¥. 3.
Confugere ad aliquem Brut. p 579.
Ex hoc loco repulsâ vi, & grattâ, locum ubi consisteret, reperire non poterit. pro Quin. p. 2.
Dare se in fugam in Verr p. 471
Quibus sese vitam per fratris sui fundum dedisse dixit quâ effugere posset. Pro Cæl p 596.
Qui volunt pœnam subterfugere, aut calamitatem, eò solum vertunt. hoc est, *Sedem ac locum mutant. Confugiunt quasi ad aram in exilium, qui si in civitate legis vim subire vellent, civitatem non prius, quàm vitam amitterent* Pro Cæcin. p. 625.
In fugam atque latebras aliquem impellere. pro C. Rab. p. 160.
Se in fugam conjecerunt Pro Cæl 120.
Tullum in foro, inspectante populo Rom. gladio stricto insecutus es. Phil. 2. p. 346.
Agmine quadrato cum gladiis sequuntur. Phil. 2. p. 379.
Ut fugam intercludat Ep. Att. l. 7. p. 227.
Ad fugam hortatur amicitia Cnei. Ep Att. l. 7. p. 227.
Ne me dem incertæ & periculosæ fugæ Ep. Att. l. 7 p. 229.
In fugâ omnes sunt. Ep Att. l. 7 p 230.
A consilio fugiendi absum. Ep. Att. ibid.
Fuga, quæ parabitur, repulsa est Ep. Att. l 7. p. 231.
Salutem fugâ adepisci Quæst. Tusc. l. 3. p. 404.
Reliquos ajebant fugisse. Ep. 4. 12.
Servus fugitivus Ep. 5. 9.
Eum hinc perfugisse Ep. 7. 31.
Ut honestè effugere possit. Ep. 9. 9.
Copias omnes ejus delevit, fugavitque. Ep. 10. 30.
Balbus Quæstor duxit se ab Gadibus Ep. 10. 32.
Quis erat, qui quicquam timeret, profligato illo, te liberato? Ep. 11. 18.
Utrumque me præstiturum spero, ne aut Ventidius elabatur. Ep. 11. 9.
Legati Dolobellæ à classe discesserunt, navique longâ profugerunt. Epistol. 12. 15.
Ibi cognovi partem navium Dolobellæ diffugisse. ibid.
Dionysius servus meus aufugit. Ep. 13 78.
Diffugiunt, qui sunt, metu oblato. Ep. 15. 1.
Ita fugias, ne præter casam. Phorm. 5. 2.
Fugere è conspectu illicò, videre nolle. Hecyr. 1. 2.
Corripui me illico inde Hecyr. 3. 3.
Rectè ego semper fugi has nuptias. Andr 4. 5.
Neque tu scilicet eò nunc confugies: quid mea? num jussi? [id est, non uteris eo prætextu aut excusatione.] Heaut 4. 4.
Fugitive; prodi. Eun. 4 4.
Retraham hercle opinor ad me illud idem fugitivum argentum. Das sich nirgends lässt antreffen Heaut. 4. 2.

Ibi ne

Ibinc in malam rem fugitive Phorm. 5. 8.

Facerent fugam: Sie würden alle davon lauffen. Eunuch. 4. 7.

Vbi vidi, ego me in pedes, quantum queo, in angiportum quoddam desertum, inde item in aliud, inde in aliud, ita miserrimus fui fugitando. Eunuch. 5. 3.

Hinc egens profugiet aliquò militatum. Adelph. 3. 4.

Atque hinc me conijcerem protinam in pedes. Phorm. 1. 4.

Iam pedum visa est via. Phorm. 2. 1.

Dimittere aliquem abse, & mandare in ultimas terras. pro Syl. 178 a.

Is non modo ex numero virorum exturbatur, sed etiam si fieri potest, infra mortuos mandatur pro Quint. 9. a.

Vitam suam fugæ solitudinique mandare. in C. 101. b.

Quos reliquos fuga fecerat. 1 64 Symmach.

Terga dare. 2. 38.

Deserere patriam. 6. 18.

Declinare alicujus conspectum. 9. 15.

Plurimi de familiâ domûs mea perfugam elapsi in his locis delitescunt. 10 18.

Qui locis æquioribus expeditos in fugam sequeretur. Cat. cap. 57.

Vt per tramites occultè profugeret in Galliam. Cat. cap. 57.

In fugâ salutem sperare. Cat. cap. 58.

Nostri fœdâ fugâ plerique abjectis armis proximum collem occupavere. Jug. cap. 38.

Dedecore potius quam manu salutem quærere 39.

Numidæ fugam faciunt: ac plerique abjectis armis collis aut noctis, quæ jam aderat, auxilio integri abeunt. Jug. cap. 53.

Iugurtini milites paucis amissis profugi discedunt. Jug. cap 56.

Nec quemquam decere, qui manus armaverit, ab inermis pedibus auxilium petere: in maximo metu nudum & cæcum corpus ad hostes vertere. Jug. 107.

Reliqui se fugæ mandarunt, & in proximas silvas abdiderunt. 1. 7.

Præcipites sese fugæ mandabant. 64.

Actius pedibus Adrumentum profugerat. 358.

Hostem terga vertere cogit. 1 C 311.

Proculequitatu viso, ex medio itinere projectâ sarcinis, fugiunt. 1. C. 318.

In hostes impetum fecerunt, eosque fugæ dederunt.

Hostes se per munitiones dejicere, & fugâ salutem petere intenderunt. 86.

Hostes urbis direptione perterriti, inermes cum infulis, sese portâ foras universi proripiunt. 2 C. 150.

Protinus incitati fugâ montes altissimos petunt. 3 C 424.

Pompejus nullo prælio pulsus, vestri facti præjudicio demotus, Italia excessit: sibi, clam vobis, salutem fugâ petivit. 2 C 363.

Pompejus jam, cum intra vallum nostri versarentur, equum nactus, detractis insignibus imperatoriis, decumana porta se ex castris ejecit: protinus, equoque citato Larissam contendit. 426.

Ipse fuga mortem vitaverat 133.

Omnia

Omnia erant tumultus, timoris, fuga plena: adeo, ut aliqui ex metu, etiam signa dimitterent (Die Fehnlin fallen liessen) *nec quisquam omnino consisteret.* 3 C 410.

Thermus municipij voluntate diffisus, cohortes ex urbe educit, ac profugit. 1. C 293.

Fulminis. Tonitru. *Vide* Tempestatis.

Donner / Hagel / Blitz /

Strepidus, crepitus, sonitus, tonitrus, ut subitò, ut properè, ut validè tonuit! Amph. 5. 1 ♈. 10.

Continuò contonat sonitu maximo ades, primò ruere rebantur tuas: ades tota confulgebant tua, quasi essent aurea. Amph. 5 1. 43.

Is fulmine percussus dicitur humatus esse Cynosuris. de Natur Deor. l. 3. pag. 138.

Hunc igitur nec Olympius Iuppiter fulmine percussit. de Natur. Deor. l. 3. p. 150.

Aut cum terribili percussus fulmine civis. de Nat. Deor. lib. 1. p 165.

Non enim te puto esse eum, qui Iovi fulmen fabricatos esse Cyclopas in Ætnâ putes de divin. l 2 p. 218.

Si ista Iuppiter significaret, tam multa frustra fulmina emitteretis. de divin. l 2. l. 229.

Quid enim proficit, cùm in medium mare fulmen iecit. de Divin. l. 2. pagin. 229.

Romulus & Remus cum altrice beluâ vi fulminis icti conciderunt Ibid.

Romulus fulminis ictus. de Divin. l. 2. p. 230.

Fundamenti.

Grund / Fundament legen.

Fundamenta iacta confirmandi Senatus. Ep 19.

Ioci fundamenta salutis tua Ep 10. 29.

Pietas fundamentum est virtutum omnium pro Planc. p. 420.

Virtutum omnium fundamenta vos in voluptate ponitis. de finibus. pagin. 321.

Agere fundamenta. pro Milo. p. 56.

Fundamenta Reipub. ieci. l. 12. p 378.

Paulò antè iacta sunt fundamenta. Acad. l. 7. p. 22.

Totius quasi rationis fundamenta cognoscere Acad.lib.2 p.23.
Mihi ita persuasi, Romulum auspiciis, Numam sacris constitutis fundamenta jecisse nostræ civitatis De Nat Deor.lib 3.p.119.
Neque intelligunt, se rerum illarum pulchrarum atque admirabilium fundamenta subducere. de fin l.4.p 231.

Funditùs.

Gründlich / Auß dem Grund herauß.

Vsque ab radicibus Aul.2.2.℣.71.
Omnia vestra malefacta repperi radicitùs, non radicitùs quidem hercle, verùm etiam eradicitùs. Most.5.1 ℣.263

Funeris. Sepulturæ. Exsequiarum. Parentaliorum. *Vide etiam Tit.* Mortis.

Leicht / Begräbnüß / Absteiben / Todtenbegängnüß / Zu Grab trage.n / Bestettigen.

Postquam ille uxori justa fecit. Cist.1 3.28
Tum tu idem, optumum est, loces efferendum. nam jam credo mortuus est. Aul.3.6 ℣ 29.
Nobis verè ina est demi, quâ te faciam confossiorem sorticinâ neniâ. Bacch. 4 8 ℣.48.
Curabat unà funus. Andr 1 1.℣ 88.
Egomet quoque ejus causâ in funus prodeo ibid
Effertur: imus. Ibid.
Funus interim procedit: sequimur: ad sepulcrum venimus, in ignem posita est: fletur. Ibid. ℣ 96.
Neque notus quisquam aderat, qui adjutaret funus Phorm 1.2.
Exequias Chremeti, [scilicet,] quibus est modum ire, hem tempus est. Phorm. 5.8.
Perendie forâs efferetur. Aul.2.1.℣ 14.
Unà aderat frequens, curabat unà funus And 1.1 ℣ 79.
Hic parva consuetudinis causâ mortem hujus tam fert familiariter. And.1.1. ℣.81.
Ejus causâ in funus prodeo And. 1 1 86.
Adjuvare funus Phorm.1.2.49.

Huic

Huic acerbissimum vivo videntique funus ducitur, quò amici conveniunt ad exequias cohonestandas pro Quint. 17.
Exequias alicujus prosequi pro A. Cluent. p. 90.
Funeri Tyranni sceleratissimi præfuisti Phil 2. p 372.
Eorum ipsa terra tangit, ad saxa mortui conquiescunt. Pro Sex. p. 61.
Meneri visus est ab eo, quem sepulturâ affecerat. de Divin. lib. 1 p. 129.
Ab Atheniensibus locum sepulturæ impetrare non potui. Ep. 4. 11.
Funus ei satis amplum faciendum curavi. Ibid.
In nobilissimo orbis terrarum Gymnasio Academiæ locum delegimus, ibique eum combussimus, postea que curavimus, ut iidem Athenienses in eodem loco monumentum ei marmoreum faciendum curarent. Ibidem.
Veneratin funus, cui funeri ego quoque operam dedi. ad Attic l. 15 pagin. 321.
Ducere funus. de Orat. p. 476.
Cn. Lucullus matrem efferebat. At 238. a.
Cur Maximus extulit filium consularem? de N. 76. a
Efferri ante lucem de Leg. 183. b.
Cùm pupillum filium ipse penè in humeros suos extulisset. de Orat. 104. b.
Cùm casu in eâdem causâ cum funere efferretur anus tunsa, de Orat. 129 b.
Si Cæsar funere elatus esset. Att. 226. b.
Cùm tuâ rogatione funere elata respub. est pro Domo 221. b.
Studiosè eorum sepulcra contemplor de leg l b 2 p 320.
Sepulcrorum jus tueri. de leg. l 2 p 345.
Septum undique & vestitum vepribus & dumetis indagavit sepulcrum. Quæst. Tusc. l. 5 p. 475.
M Horatius morte pignoris cognitâ cadaver efferri jussit. 3 6 Symmach.

Furandi. Furti. Auferendi. Spoliandi. Surripiendi. Rapinæ. Prædæ.

Diebstahl / Stehlen / Vertragen / Nehmen / Entwenden / Entziehen / Bestehlen / Rauben / Berauben / Beuten / Plündern.

Aurum inspicere vult, an surreptum sit. Aul. Prol. ℣. 19.
Ego istos novi Polypos, qui sibi, quicquid tetigerint, tenent. Aul. 2. 2. ℣. 22
Aurum harpagatum est And. 2. 2. ℣ 24.
Homo trium literarum Aul. 2. 4. ℣. 51.
Vulcano studere Aul. 4. 6 ℣ 10.
Furum implevisti in ædibus omnes angulos, miserè mihi immisisti coquos. Aul. 3. 6 ℣. 16.

Minus jam furtificus sum, quàm antehac. Epid.1.1.℣.10.
Atque ille suppilat mihi aurum, & pallam, ex arcis, me spoliat, mea ornamenta clam ad meretricis degerit. Men.5.2.℣.52 53.54.
Homo furti se astringet. Pœn 3.4.℣.27.
Curculio mihi annulum surripuit. Cur.4.4.℣.28.
Ibi me arripit quis, quo pacto me abstulerit, dicere non possum. Curcul 5.2. ℣ 50.
Ubi is homo, qui te surripuit? Cur.5 2.℣ 52.
Ut Lenoni surripiam mulierculam Pseud.2.3 ℣.9.
Nunc huc introibo, visum hesternas reliquias quierunt rectè necne, num infuerit febris, operta ne fierent, num quis obreptaverit Pers.2.2.℣.25 26.27.28.
Hanc modò uxori intus pallam surripui Men.1.2.℣.21.
Meo malo à malâ abstuli hac. Men 1 2.℣ 4.
Ubi vir compilet clanculùm, quicquid boni est Men.4 12.
Trahere, exhaurire me, quod quirem, ab se domum ratione pessimâ. Merc. Prol.℣. 55. & 56.
Averti prædam ab hostibus nostrû in salute sociûm Menæch.1.225.
Hunc hodie postremum extollo meâ domo patriâ pedem. Merc. 5.1.℣ 2.
Usus, fructus, victus, cultus, jam mihi harunce ædium interemtus est Merc. 5.1.℣.3.& 4.
Is me scelus auro usque attondit dolis doctis Bacch.5.1 ℣ 9.
Benè ego ab hoc prædatus ibo Pseud.4.2 ℣ 39.
Proin tu Pseudolo nuncies abduxisse aliam prædam. Pseud.4 7.℣.100.
Mihi istac videtur prædatum ivisse. Rud. 4.7 ℣.16.
Benè ego hinc prædatus ibo Rud.4 8.℣ 29.
Efficias id quod decet, rem tuam istam exinani. Truc 4 2.℣ 2.
Illic pulchram prædam agit, si qui illam invenerit. Aul.4.23.
Extexam ego illum pulchrè Bacch.2.3.℣ 5.
Adibo hunc, quem ego hodie faciam arietem Phryxi. Bacch.2.3.℣.7.8.
Emungam herculè hominem probè hodie. Bacch.4.4 ℣.50.
Surripere aliquid alicui. Pseud 1.3.℣.51.
Huc quidem herculè haud ibis intrò, ne quid Harpax feceris. Pseud.2 2.℣ 58.
An invenire postulas quemquam coquum, ni milvinis aut aquilinis ungui-bus. Pseud.3.2.℣.65.
Quin ibi constrictis ungulis cœnam coquas. Pseud 3.2.℣.65.
Nam nihil etiam harpagavit tùm. Pseud. 4 2.℣ 2.
Ut vestitus est perfossor parietum ! Pseud.4.2 ℣. 23. In furem effractorem hoc dicitur. Cicero in Vatin. *Licet impunè per me parietes in adolescentiâ perfoderis, vicinos compilaris, matrem verberaris.* Dicebantur etiam vecticularij, quòd vecte seu palo ferreo muros furandi causâ perfodiant τοιχωρύχοι Vide Philos Plaut Tit. *Furti.*
Puer septuennis surripitur. Pœn Arg.℣.1.
Ire aliena erepta in bona. Pers.1.2.℣.11.
Qui hic albo pariete aliena oppugnat bona. Pers.1 2.℣.22.
Abrepta per vim misera. Rud. 3.3 ℣.28.

Et

Et ipsum sese & illum furti astringeret. Rud. 4 7 ỷ. 31.
Suffuror, suppilo, de pradâ pradam capio. Truc. 2. 7. ỷ. 15.
Neu qui manus attulerit sterilés. Truc 1 2 ỷ 3
Cæteri clepta lurcantur, vel harpagant. Truc. 1. 2. ỷ. 9.
Nen qui furtum facere studuerit Eunuch. Prolog.
Pernoscite, furtumne factum existumetis, an locum reprehensum, qui præteritus negligentiâ est? Adelph. Prolog.
Cùm in cellulam ad te patris penum omnem congerebam clanculùm. Eunuch. 2. 3.
Hic furti se alligat. Eunuch. 4. 7.
Tetigin' tui quidquam Adelph 2 1.
Aliquid convasassem, atque hinc me conjicerem protinus in pedes. Phorm. 1. 4.
Æschinus fidicinam Lenoni eripuit. Adelph. Arg 7.
Minas decem corradet aliunde. Adelph 1 2 ỷ. 34.
Cùm hanc sibi videbit præsenti eripi, & abduci ab oculis. Adelph. 4. 5 ỷ 34.
Emunxi argento senes. Phorm. 4. 4. Ich hab dem Alten das Geld abgelaust.
Vasa argentea publica de loco privato dicitur sustulisse. ad Her. l. 1. p. 15.
Quod sibi furtum feceris ad Her. l b. 2. p. 44.
Tibi omnem benè vivendi spem meâ morte eriperet ad Her. lib. 4. p. 119.
Civitates, regna, domos omnium depeculatus es. ad Her. lib. 4. p. 103.
Liberi è gremiis parentum diripiuntur Ad Her. lib 4. p 116.
Si quis sacrum ex privato surripit. de Inv. lib. 1 p 141.
Adimere potestatem de Inven l 2. p. 257.
Affinem famâ & fortunis spoliare conatus est, vanum se & perfidiosum esse fateatur pro Quint. p. 8.
Opimus præda, præsertim à pupillo discedis. in Verr p 12.
Spoliari famâ fortunisque. pro Quint. p. 27.
Funditùs aliquem evertere bonis pro Sex Rosc. p. 76.
Eripere pradam alicui de manib. in Verr. p. 215.
Domum ejus exornatam, atque instructam, nudam, atque inanem reddidit. in Verr. p. 258.
Tu me hoc tibi mandasse, existimas, ut Chresti compilationem mitteres Epist. 2. 7.
Trajecit se in regnum Bogudis planè benè peculiatus. Ep. 10. 32.
Præter furta, & rapinas. Ibid.
Dionysius servus meus cùm multos libros surripuisset, aufugit. Epistol. 13, 78.
Si qua vis, aut si qua rapina fieri cœperint. Ep. 14 3.
Ne furtum cessationis quæsivisse videaris. Ep 16. 26.
Cujus futurum furtum erat? pro Rosc. Comœd.
Verres soles hæc, quæ rapuit, & furatus est, dicere se emisse. in Verr.
Oratores eversi bonis omnib. ex eorum agris, atque urbibus, expleti atque saturati, cùm hoc cumulo quæstus decederent. in Verr. p. 349.

Ab his per summam injuriam , *per summas contumelias plus aliquanto ablatum esse,quàm natum sit.* Ibid.

Improbissimâ ratione prædari. i. Verr. p 413

Sedem antiquam,divinumque domicilium nocturno latrocinio atque impetu compilavit. in Verr p.566.

Nocte intempestâ . *servorum instructâ & comparatâ manu convellere ex suis ædibus,atque auferre conatus est* in Verr p 566.

Spoliari omnibus fortunis pro L. Flac.p.303.

Beneficiis alicujus amplissimis spoliari. pro Domo.p 439.

Maximis viribus eripitur indignissimè omnibus bonis. Cœl.118.

Civis bonis evertere soles Provinc 159.

Domum meam exhauriendam patefecit Pis.189.

Pecuniam ex Reipublicæ visceribus eripuisti. Pis 190.

Quanto fructu sim privatus Ep. Att lib.1.p.9.

Si quis quem oculis privaverit. Acad l.2 p.20.

Pristinis orbati muneribus de divin.l.2.p.218.

Vt propter suum quisque & emolumentum spoliet,aut violet alterum. Off l.3. p. 108.

Hominem homini detrahere sui commodi causâ. Offi. l.3.p.110.

Multum de communi utilitate detraxit Offic.lib 3.p 111.

Si mihi eripuisse divinam animi mei constantiam,meas curas , *vigilias,consilia*.Paradox.4 p.232.

Alienis pecuniis locupletari.& in fortunas uniuscujusque impetum facere. Pro Sext Rosc. 84.

Omnia fana depopulatur. in Verr.p 139.

Hera ei nulla vacua à furto est. in Verr.p.178.

Pecuniam tuam domum tuam avertisti , *pecunia ex ærario publico erogata quæstui tibi fuit* in Verr p.382.

Ærarium exhaurire,compilare Remp in Vat p 3.

Compilare sapientiam alicujus. pro Mur. p 22.

Hanc ex fœnore pecuniam non retulerit populo. in Verr.381.

Iste in furando manibus suis,oculis illorum utitur. in Verr 426.

Eriphylem accepimus in fabulis eâ cupiditate,ut,cùm vidisset monile , *ex auro,ex gemmis, pulchritudine ejus incensâ salutem viri proderet.* in Verr. 430.

Furti & captarum provinciarum nomine aliquem notare. Pro A. Cluent. 54.

Furtum domi fecit. pro A. Clu.p 81.

Vt ex vepreculis extracta nitedula Remp. arrodere conaretur. pro Sext. Rosc.36.

Hos Clodij furor rapinis & incendiis pavit. Mil.223.

Is aversâ pecuniâ aufugit. in Verr 83.a.

Hic in quæsturâ pecuniam publicam Cn. Carboni Cos. datam avertit. Att. 78.2.

Frumentum aversum à repub.abreptum ab aratoribus. Ibid.184 b.

Anti-

Antonius HS. septies millies pecunia publica avertit. in Attic 241 b.
Ne patiare Erotem hereditatem Turianam avertere Ep 199 b.
Te cum illius rapinis explevisti. Phil 2 357.
Non qui furtum facere studet Eun Prol. 28.
Quid in deserto loco nactus, quem multo auro spoliare possit imbecillum, atque solum. de Leg. l. 1. p 309.
Quod si negabit, si illi aurum ablaturum nunquam, ob eam causam negabit. de Leg l. 1. p. 309
Publicam di lapidabat pecuniam, aerarium exhauriebat, minuebat vectigalia, donabat civitates ex commentario Ep Octa p. 646.
Inest in tali liberalitate cupiditas rapiendi plerunque & auferendi per injuriam 1. Offic 20.
Alienis bonis manus afferre. Offic l 2 p 86.
Ibi primum insuevit exercitus populi Romani amare, potare, signa, tabulas pictas, vasa caelata mirari, ea privatim ac publicè rapere, delubra spoliare, sacra, profanaque omnia polluere. Cat. cap 11.
Prædas bellicas imperatores cum paucis diripiebant. Jug cap. 41.
Quos ad bellum spes rapinarum illexerat. Cat. cap 57.
Regem haud procul ab oppido Cirtâ armis exuerat. Jug 88.
Deinde à Getulis latronibus in itinere circumventi, spoliatique, pavidi sine decore Romam pergunt Jug. 103.
Spe prædæ in urbem irrumpere. 2 C 357.
Quanta prædæ facultas detur, demonstrant 4. 110.
Præda ex omnibus locis agebatur. 182.
Nesperatam prædam ex manib. amitterent 6. 163.
Ex reliquis captivum capita singula toti exercitui prædæ nomine distribuit. 7. 241
Cæsar castris potitus, à militibus contendit, ne in præda occupati, reliqui negotij gerendi facultatem amitterent. 4 26.
Marianis trophæis nequaquam manus invidas pepercisse. 9. 115.
Reliquias facinorosus invasor exhaustas & laceras reliquit. 4. 123.

G

Garrulitatis. Loquacitatis. Sermonis. Loquendi. Orationis. Vocis, Fabulandi. Colloquij. *Vide etiam Tit.* Alloquij. Alloquendi. *&c. & Tit.* Dicendi.

Schwätzen/Verschwätzen/Verplappen/Sprachen/ Reden/ Plaudern.

ADmodùm clarè fabulatur. Amph. 1. 1. ỽ. 144.
Nunquam etiam quicquam adhuc verborum perperam prolocutus. Amph. 1 1 ỽ. 19.
Orationem comprimam. Amph 1. 2. ỽ. 34.
Satine hoc planè sapis disertè? num videor tibi locutus esse? Amph. 2. 1. ỽ. 30.
Cùm eâ tu sermonem nec joco, nec seriò tibi habeas. Amph. 32 ỽ. 25.
At jam nunc orationem despoliato prædicas. Asin. 1. 3. ỽ. 51.
Vna pars orationis de die dabitur mihi Asin. 3. 1 ỽ 13.
Meam partem loquendi, & tuam trado tibi, atque ad loquendum atque ad tacendum. Asin. 3. 1 ỽ. 14.
Garriat, quoi neque pes unquam, neque caput compareat. Es hat weder Händ noch Füß Capt. 3. 4. ỽ. 81. Et Asin. 3. 3. ỽ. 140.
Quin nec caput, nec pes sermonum appareat.
Sermonem serere. Curc. 1. 3. ỽ. 37.
Fores crepuêre, linguæ moderandum est. Curc 4. 1. ỽ. 25.
Constant, conferunt sermones inter se sues trapeta. Curc. 2. 3. ỽ. 11.
Loqui cum aliquo porrectiore fronte. Cas. 2. 4 ỽ. 30.
Illa, haud verbum facit. Cas. 5. 2. ỽ 34.
Verbum nullum mutit. Cas. 5. 2. ỽ. 37.
Solus de sodalitate sum orator datus. Most. 5. 2. ỽ. 5.
Nimis cluet orator catus. Ibidem. ỽ. 21.
Non potuit venire orator ad me magis impetrabilis. Most. 5. 2. ỽ. 10.
Vt multa verba facit! ut tanta materies fuit! Mil. 4. 5. ỽ. 4.
Oratio aliò mihi demutanda est mea. Mil. 4. 7. 8.
Tu quidem ex ore mihi orationem eripis. Merc. 1. 2. ỽ. 64.
Oratio adepol pluris est hujus, quàm quanti hac emta est. Mercat. 3. 1. ỽ. 15.

Musca

Musca est pater meus. Merc. 2.3 ỳ.26. de homine garrulo, & curioso, adeoque impudenti. Vide Lex Plaut. litt. M.

Ita nunc per urbem solus sermo est omnibus. Pseud. 1.5.ỳ.4.

Orationem tibi para adversus senem. Ibid. 39.

Nimium jam tinnis, non places. Pseud 3.2.ỳ.99.

Nec molestus sermonibus, nec morologis uti. Pseud. 5.1.70.

En monstrum mulieris, tantula tanta verba fundit at. Pœn. 1.2.ỳ.61.

Ago cum illâ, ne quid noceat meis popularibus. Rud. 3.1.ỳ.13.

Quæ illic oratio est? Rud. 3 3 ỳ 13.

Si præter hac unum verbum faxis hodie. Rud. 4 4 ỳ 74.

Nolo ego cum improbis te viris, neq; in foro ullum sermonem exequi. Trin. 2.2 ỳ 45.

Vocis fat est. Trin. 2 3 ỳ 29.

Longo sermone uti. Ibid. 78.

Cum hoc, quem novi, fabulor. Men. 2.2. ỳ. 4.

Ego voce moderabo me. Mil. 2.2 ỳ. 115.

Utrobiq; ordinem orationum doctè edidi Mil. 2.5. ỳ. 56.

Commemini, & mea orationis justam partem persequi: & meam partem itidem facere, cùm aliena oratio est. Mil. 3.1. ỳ. 50.

Æ depol hujus orationis haud cinerem quærunt, quia enim loquitur lautè, & minimè sordidè. Mil. 1.2. ỳ. 11.

Sermonem sublegere. Mil. 4.2. ỳ. 88.

Quin tu isthanc orationem veterem, atq; antiquam removes. nam proletario sermone nunc quidem hospes utare. Mil. 3.1 ỳ. 55.

Illi haud licebat, nisi præfinita loqui, quæ illi placerent. Hec. 1.2. ỳ. 19.

Mentionem Phædria facit. Eun. 3.1. ỳ. 47.

Vocem habet venalem. Pro Qu. p. 55.

Animos vestros ab hac re commemoratione aliò traducit. in Verr. p. 303.

Iter hujus sermonis quod sit, vides. de Leg. l. 1. p. 307.

Diem præstituere. in Verr p 216.

Cùm de qu[...]dam mentio facta esset. Vat. 89.

Qui Hirci[...] mentionem facit Phil. 13. p. 523.

Mentionem à Q. Cornificio in Senatu factam. Epist. ad Attic. l. 1 p. 18.

Cùm Rex tui nullam mentionem feceris Ep. Att. lib. 1. p. 28.

Laudans amicissimè mentionem tui feceris. Ep. Att. l. 16. p. 497.

Cùm in eam ipsam mentionem incidisset. de Am. 7. p. 182.

Garrulum indicem pertimescere 1. 31.

Trahit nos vitium senile verbositas. 8. 48.

Gaudii. Lætitiæ. Hilaritatis. Iucunditatis. Plausus. Voluptatis. Alacritatis. *Vide etiam supra Tit.* Bibendi.

Frewd/ Frölich/ Lustig/ Froloken / Jubiliren/ Guten Muth machen/ Gut leben führen.

Gaudeo, & volupe est mihi Amph 3.3 ℣ 3. *Gaudeo, si quid pati volupe est mihi, voluptas eò mihi maliò maxima est.* Amph. 3.4 ℣. 11.

Quin te ergò hilarum das mihi. Asin 5 1. ℣ 21.

Sibi benefacere. Asin. 5.2. ℣ 95.

Nos hilari ingenio & lepidè excipiet. Most 1.4. ℣. 6.

Defæcato animo esse Aul 1.2 ℣ 1.

Volui animum hodie confirmare meum ut benè haberem in nuptijs. Aul. 2. 7. ℣. 1.

D*ij immortales! quibus & quantis me donatis gaudijs.* Aul 5 1. ℣ 1. Vbi tamen alii malint legere, *me onerastis gaudijs* Sed cùm omnes Mss. Pal. retineant id, quod expressi, nihil mutandum. Quamquam Latinè quoque dicitur, *Onerare gaudijs*: ut patet ex seqq. locis.

Ita hic me amœnitate amœnâ amœnus oneravit dies. Capt. 4.1. ℣. 7 & 4.2. ℣ 47. *ego cesso hunc onerare lætitiâ* Vide seqq.

Es, bibe, animo obsequere mecum, atque onera te hilaritudine. Mil 3 1 ℣ 82. Sic paulo post: *onustum pectus lætitiâ.* Stich 2.2. ℣. 3. & 4.1 ℣ 27. *Nosmet potius vicissatim oneremus voluptatibus* Et Terent. Phorm *O fortuna, ô fortuna, quantis commoditatibus, quàm subito hero meo Antiphoni, ope vestrâ hunc onerastis diem?*

Musicè hercule agitis ætatem Mostel. 3.2. ℣ 41. Videetiam T[illegible] *Felicitatis: Bene esse* & Tit. *Convivandi.* & Philosophiam Plautinam. *Lætitia. Hilaritatis*

Remigravit animus nunc denuò mihi: hoc est, *sum hilaris.* Jetzt ist mir wider recht zu muth. Epid. 4 1 ℣. 42. Sic loquitur quoque Symmachus, felix Plauti imitator l. 1. Ep. 11. *Tunc mihi animus ab ægritudine remigravit.* Ecl. 7. Ep 78. *In tranquillum denuò animus remigravit.* Sic enim inibi legendum ex Mss. Vatic & Pythæan. quemadmodùm in Editione nostrâ expressi Vulgò legitur *remeavit.*

Næ ego hodie sibi bonam vitam feci. Pers. 8 4. ℣ 4 Et Casin. 4.4. ℣. 17. *Bonam vitam dare.* Ein gut leben machen Seneca Ep. 23. *nec dubitaveris bonam vitam, quàm opinionem bonam malle.* Terent. *vixit, dum vixit, benè* Ei opponitur. *Mala vita*

Qui amat, quod amat, si id habet, id habet pro cibo. Merc 4 4 ℣ 4. Sic alibi quo-

quoque loquitur: *qui pro cibo habeas te verberari.* Asin 3. 3. v. 38. Rara est dicendi Venus.

Si tute tibi benè esse potes pati, veni : Vives mecum: basilico accepiére victu. Perf. 1. 1 ℣. 31. Vide Lex. Plaut. *Vivere.*

Nunc & amico meo prospirabo, & Genio meo multa bona faciam. Perf. 2. 2 ℣. 11.

Eamus intrò ad te, ut hunc hodiè diem luculentè habeamus. Epid. 1. 2. ℣. 24.

Mihi hunc diem dedistis luculentum Epid. 3. 2 ℣. 4.

Breve quod vita reliquum est, voluptate vino & amore delectavero. Merc. 3. 2. ℣. 5.

Nunc hanc se hou habere ætatem est æquum. Ibid.

Pulcrè esse. Lustig sein Merc. 3. 3 ℣. 21. & Men. 3 2. ℣. 7.

Qui mea nunc latus lætitiâ fuas Merc 5. 2 ℣ 3.

Restituam iam ego te in gaudia. Ibid 4.

Te faciam ex læto lætantem magis Pseud. 1 3. ℣ 80.

Nisi somnum, socordiamq; ex pectore oculisq; amovebitis. Pseudol. 1. 2. ℣. 11.

Basilicè Eleutheria agito Perf 1. 1. ℣. 28.

Ego omnes hilares, lubentes, lætificantes faciam ut fiant. Perf. 5. 1. 8.

Onustum pectus porto lætitiâ, atq; lubentiâ Stic. 2. 2 ℣ 3.

Profectò amænitates omnium Venerum, atq; Venustatum affero, nimiúq; superat mihi, atq; abundat pectus lætitiâ meum Stich. 2. 2 ℣ 4.

Ex mœrore aliquem eximere Stich 2. 2 ℣ 31.

Tantum apporto bonum, tam gaudium affero grande, vix ipsa Domina hoc nisi sciat, exoptare à Dijs ausit ipsis Stich. 2 2 ℣. 23.

Vt præ lætitiâ lachrymæ prosiliunt mihi! Stich. 3 2. ℣. 13.

Est mihi volupe Stich. 4. 1. ℣ 2.

Nulla est ægritudo animo obviam, omnium me exulem atq; inanem fecit ægritudinum Stich 4. 1. ℣ 21.

Faciam ut facto gaudeas. Pœn 1. 1 ℣ 69.

Gaudio ero vobis, nos tibi voluptati erimus. ibid.

Hi falso oblectant gaudio nos Ibid. ℣ 86.

Prome Venustatem tuam amanti, ut gaudia compares Truc. 1. 1 ℣. 29.

Ipsus gaudet, res perit. Er wird erfrewet. Truc 4. 2 ℣. 4.

Hic homo est omnium hominum præcipuus, voluptatibus, gaudijsq; antepotens Trin. 5. 1 ℣ 1.

Voluptas parumper data est Amphit 2 2 ℣. 8.

Si quid clam uxorem suo amico fecit voluptatis Asin. 5 2. ℣. 92.

Cùm te Dij amant, voluptati est mihi. Rud. 4 4. 11 9.

Si tibi cordi est facere Most 1 4. ℣. 10.

Gaudere animo. Stich. 2. 1 ℣ 53.

Gaudere suo bono Most 1. 3. ℣ 174.

Gaudijs gaudium suppeditat. Trin 5 1 ℣ 7.

Vt ego lætus sum, ut ego lætitiâ differor! Truc. 4. 1. ℣ 3.

Id voluit nos sic nec opinantes duci falso gaudio Andr. 1. 2. ℣ 9.

Metum in quo nunc est, adimam, atq; explebo animum gaudio. And 2 2.

Mihi

Mihi immortalitas parta est si nulla ægritudo huic gaudio intercesserit. And. 5.5.℣.5.
Quid illud gaudij est? Ibid. ℣.7.
Erumpere hoc mihi licet gaudium Eunuch. 3.5.℣ 2.
Scin' me in quibus sim gaudijs? Eun. 5.9 ℣.2.
Vt hanc lætitiam nec op nanti primus ei obiicerem domi Heaut. 1 2 ℣.11.
Ne me in lætitiam frustrà conijcias Heaut. 2 3.℣.51.
Præ gaudio (ita me Dij ament) ubi sim nescio Heaut 2 3 ℣ 67.
Menedeme salve: nuncium apporto tibi, cuius maximè te fieri participem cu-pis. Heaut. 3.1.℣.19.
Nulla mihi res post hac potest jam intervenire tanta, quæ mihi ægritudinem afferat, tanta hac lætitia oborta est Heaut 4.3.℣ 2.
Bono animo es, jam argentum ad eam deferas. Heaut 4 6.℣.18.
Hunc diem cupio perpetuum in lætitiâ degere. Adel. 4.1.℣.6.
Hunc diem sumamus hilarem Adel. 2 4 ℣.22.
Petitur hic gaudia. Adel. 5 4 ℣ 22.
Frui gaudio. Hecyr. 5 4 ℣.2.
Deus sum, si ita est. Hec. 5.4.℣ 3.
Sed vt tacitè mecum gaudeam Hec 1.2.
Ipsum gestio dari mihi in conspectum. Phorm. 1.2.
Dum nulla alia delectantia quæ propior esset te &c. Heaut. 5.7.
Tum cùm illâ te intus oblecta interim. Adel. 2.4.
Non tibi satis esse hoc visum solidum est gaudium idem nihil habens triste. Ein reine frewde. And. 4.4.
Nihil quicquam vidi lætius. Adel 3 3.
Vtinam hoc perpetuum fiat mihi gaudium Adelph 4 9.
Gaudium mirificissimum Phorm. 5.6.
Si ullum unquam fuit tempus, mater, cum ego voluptati tibi fuerim Heaut. 5 4 7.
Egone huius memoriam patiar meæ voluptati obstare? And 5 4 ℣ 41.
Nefas, ullâ me voluptate hic frui Heaut. 1.1.℣ 92.
Abs te ut blanditijs suis quàm minimo precio suam voluptatem expleat Hec. 1.1.℣.11.
Voluptati obsequi. Hec. 3 5.℣ 9.
Qui sic sunt, haud multùm heredem iuvãt, sibi verò hanc laudem relinquunt: vixit, dum vixit, benè Ibid. 10.
Nihil mi isthæc res voluptatis ferunt. Hec. 4 1 ℣ 17.
Exple animum ijs. Hec. 5.1.℣.26.
Nisi mihi quidem addit animum Heaut. 3.2.℣ 31.
Satin' est, si te delibutum gaudio reddo. Phorm. 5.6.℣.17.
Vt meum, in quo nunc est, adimam, atque expleam animum gaudio. Andr. 2.2.
Lætus est, nescio quid, nihil est, nondum hæc rescivit mala. Ibid.
Iam id gaudeo: ich erfrewe mich dessen. Ib d.
Non tibi satis esse hoc visum solidum est gaudium, nisi &c And. 1 4.

Ne istam multimodis tuam inveniri gaudeo. And. 5. 4.
Si nulla huic ægritudo gaudio intercesserit. And. 5. 5.
Quid illud gaudi est? Ibid.
Hunc scio mea solidè solum gavisurum esse gaudia. Ibid.
Iámne erumpere hoc licet mihi gaudium: darff ich jetzt meine Frewd offenbarn. Eunuch. 3. 5.
Venire salvam te, volupe est, id est, *gaudeo.* Phorm. 4. 3.
Nunc est profectò, interfici cùm perpeti me possum, ne hoc gaudium contaminet vita aliquâ ægritudine: sed neminémne curiosum intervenire nunc mihi, qui me sequatur, quoquo eam, rogitando, obtundat, enecet, quid gestiam, aut quid lætus sim. Eun. 3. 5.
Quid est, quòd sic gestis? Ibid.
Impendio magis animum gaudebat mihi, Deum sese in hominem convertisse. Ibid.
Id gaudeo, propter me hisce aliquid esse venturum mali. Eun 5. 6.
Quid hic lætus est? Eunuc. 5. 9.
Iam hoc aliud est, quod gaudeamus, miles pellitur foras. Ibid.
Celem tam insperatum gaudium Heaut. 3. 1.
Tanta hæc lætitia oborta est mihi. Ibid. 4. 2.
Nihil quidquam vidi lætius. Adel. 3. 4.
Lacrumo gaudio. Ibid.
Vah, vivere etiam nunc lubèt. Ibid.
Hem ni illicò lacrumæ cadunt, quasi puero, gaudio. Adel. 4. 1.
Misere cupio hunc diem perpetuum in lætitiâ degere. Ibid.
Atque ita, uti decet, hilarum ac lubentem fac te in gnati nuptijs. Adelph. 4. 7. ℣. 33.
Da te hodie mihi, exporge frontem: hilarum fac te. Adelph. 5. 3.
Ipsum gestio dari mi in conspectum: id est, opto. Phorm. 1. 5.
Penè herclè exclamavi gaudio. Phorm. 5. 6.
Quantam obtuli adventu meo lætitiam Pamphilo hodie! Hec. 5. 3.
Gaudio falso frui. Ibid. 5. 4.
In re nostra aut gaudio sumus præpediti nimio, aut ægritudine. Heauton. 3. 1.
Hæc non voluptati tibi esse, satis certè scio: Ibid. 1. 1.
Si umquam ullum fuit tempus, mater, cùm ego voluptati tibi fuerim: &c. id est, te voluptate affecerim. Heaut. 5. 4.
Vbi te vidi animo esse omisso, & suavia in præsentiâ quæ essent, prima habere, neq; consulere in longitudinem: id est, te voluptati esse deditum. Heaut. 5. 2.
Sanè hercle homo voluptati obsequens fuit, dum vixit Hec. 3. 5.
Nihil jam mihi ista res voluptatis ferunt: dum ætatis tempus tulit, perfuncta satis sum Hec. 4. 2.
Voluptati sermo, adventus tuus, quocunque adveneris, semper est. Hecyr. 5. 4.
Istoc verbo animus mihi redijt, & cura ex corde excessit. Hecyr. 3. 2.

Omni-

Minus jam furtificus sum, quàm antehac. Epid.1.1.ỷ.10.
At ille suppilat mihi aurum, & pallam, ex arcis, me spoliat, mea ornamenta clam ad meretrices degerit. Men.5.2.ỷ.52 53.54.
Nemo furti se astringet. Pœn 3.4.ỷ.27.
Curculio mihi annulum surripuit. Cur.4.4.ỷ.18.
Ibi me arripit quis, quo pacto me abstulerit, dicere non possum. Curcul 5.2. ỷ 50.
Ubi is homo, qui te surripuit? Cur.5 2.ỷ 52.
Ut Lenoni surripiam mulierculam Pseud.2.3 ỷ.9.
Nunc huc introibo, visum hesternae reliquias quaerunt rectè necne, num infuerit febris, operta ne fierent, num quis obreptaverit Perf.2.2.ỷ.25 26.27.28.
Hanc modò uxori intus pallam surripui Men.1.2.ỷ.21.
Meo malo à malâ abstuli hac. Men.1 2.ỷ 4.
Ubi vir compilet clanculùm, quicquid boni est Men.4 12.
Trahere, exhaurire me, quod quirem, ab se domum ratione pessimâ. Merc. Prol.ỷ. 55. & 56.
Averti pradam ab hostibus nostrû in salute sociûm Menaech.1.225.
Hunc hodie postremum extollo meâ domo patriâ pedem. Merc. 5.1.ỷ.2.
Usus, fructus, victus, cultus, jam mihi haruncce adium interemtus est Merc. 5.1.ỷ.3.& 4.
Is me scelus auro usque attondit dolis doctis Bacch.5.1 ỷ 9.
Benè ego ab hoc pradatus ibo Pseud.4.2 ỷ 39.
Prem tu Pseudolo nuncies abduxisse aliam pradam. Pseud.4.7.ỷ.100.
Mihi istac videtur pradatum ivisse. Rud. 4.7.ỷ.16.
Benè ego hinc pradatus ibo Rud.4 8.ỷ 29.
Efficias id quod decet, rem tuam istam exinani. Truc 4 2.ỷ 2.
Illic pulchram pradam agit, si quis illam invenerit. Aul.4.23.
Extexam ego illum pulchrè Bacch.2.3.ỷ 5.
Adibo hunc, quem ego hodie faciam arietem Phryxi. Bacch.2.3.ỷ.7.8.
Emungam herculè hominem probè hodie. Bacch.4.4 ỷ.50.
Surripere aliquid alicui. Pseud 1.3.ỷ.55.
Huc quidem herculè haud ibis intrò, ne quid Harpax feceris. Pseud.2 2.ỷ 58.
An invenire postulas quemquam coquum, n si milvinis aut aquilinis unguibus. Pseud.3.2.ỷ.65.
Quin ibi constrictis ungulis cœnam coquas. Pseud 3 2.ỷ.65.
Nam nihil etiam harpagavit tùm. Pseud. 4 1.ỷ 2.
Ut vestitus est perfossor parietum ! Pseud.4. 2 ỷ. 23. In furem effractorem hoc dicitur. Cicero in Vatin. *Licet impunè per me parietes in adolescentiâ perfoderis, vicinos compilaris, matrem verberaris.* Dicebantur etiam vecticularij, quòd vecte seu palo ferreo muros furandi causâ perfodiant τοιχωρύχοι Vide Philos Plaut Tit. *Furti.*
Puer septuennis surripitur. Pœn Arg.ỷ.1.
Ire aliena erepta m bona. Perf.1.2.ỷ.11.
Qui hic albo pariete aliena oppugnat bona Perf.1 2.ỷ.22.
Abrepta per vim misera. Rud.3.3 ỷ.28.

Et

Et ipsum sese & illum furti astringeret. Rud. 4 7 ℣. 31.
Suffuror, suppilo, de pradâ pradam capio. Truc 2. 7. ℣. 15.
Neu qui manus attulerit steriles. Truc 1 2 ℣ 3
Cateri clepta lurcantur, vel harpagant. Truc. 1. 2. ℣. 9.
Non qui furtum facere studuerit Eunuch. Prolog.
Pernoscite, furtumne factum existumetis, an locum reprehensum, qui praeteritus neglegentiâ est? Adelph. Prolog.
Cùm in cellulam ad te patris penum omnem congerebam clanculùm. Eunuch. 2. 3.
Hic furti se alligat. Eunuch 4. 7.
Tetigin' tui quidquam Adelph 2 1.
Aliquid convasassem, atque hinc me conjicerem protinus in pedes. Phorm. 1. 4.
Æschinus fidicinam Lenoni eripuit. Adelph Arg 7.
Minas decem corradet aliunde. Adelph 1 2 ℣. 34.
Cùm hanc sibi videbit praesenti eripi, & abduci ab oculis. Adelph. 4. 5 ℣ 34.
Emunxi argento senes. Phorm. 4. 4. Ich hab dem Alten das Geld abgelaust.
Vasa argentea publica de loco privato dicitur sustulisse. ad Her. l. 1. p. 15.
Quod sibi furtum feceris ad Her. l b. 2. p. 44.
Tibi omnem benè vivendi spem meâ morte eripereis ad Her. lib. 4. p 119.
Civitates, regna, domos omnium depeculatus es. ad Her. lib. 4. p. 103.
Liberi à gremiis parentum diripiuntur. Ad Her. lib 4 p 116.
Si quis sacrum ex privato surripit. de Inv. lib. 1 p 141.
Adimere vetustatem de Inven l 2. p. 257.
Affinem famâ & fortunis spoliare conatus est, vanum se & perfidiosum esse fateatur pro Quint. p. 8.
Opimus prada, praesertim à pupillo discedit in Verr p 12.
Spoliari famâ fortunisque. pro Quint. p. 27.
Funditùs aliquem evertere bonis pro Sex Rosc. p. 76.
Eripere pradam alicui de manib. in Verr. p. 215.
Domum ejus exornatam, atque instructam, nudam, atque inanem reddidit. in Verr. p. 258.
Tu me hoc tibi mandasse, existimas, ut Chresti compilationem mitteres Epist. 2. 7.
Trajecit se in regnum Bogudis planè benè peculiatus. Ep. 10. 32.
Prater furta, & rapinas. Ibid.
Dionysius servus meus cùm multos libros surripuisset, aufugit. Epistol. 13. 78.
Si qua vis, aut si qua rapina fieri cœperint. Ep. 14 3.
Ne furtum cessationis quaesivisse videaris. Ep 16. 26.
Cujus futurum furtum erat? pro Rosc. Comœd.
Verres solet hac, qua rapuit, & furatus est, dicere se emisse. in Verr.
Oratores eversi bonis omnib. ex eorum agris, atque urbibus, expleti atque saturati, cùm hoc cumulo quaestus decederent. in Verr. p. 549.

Ab his per summam injuriam, per summas contumelias plus aliquanto ablatum esse, quàm natum sit. Ibid.

Improbissimâ ratione prædari. in Verr. p. 413.

Sedem antiquam, divinumque domicilium nocturno latrocinio atque impetu compilavit. in Verr. p. 566.

Nocte intempestâ, servorum instructâ & comparatâ manu convellere ex suis ædibus, atque auferre conatus est in Verr. p. 566.

Spoliari omnibus fortunis pro L. Flac. p. 303.

Beneficiis alicujus amplissimis spoliari. pro Domo. p. 439.

Maximis viribus eripitur indignissimè omnibus bonis. Cæl. 118.

Civis bonis evertere soles Provinc. 159.

Domum meam exhauriendam patefecit Pis. 189.

Pecuniam ex Reipublicæ visceribus eripuisti. Pis. 190.

Quanto fructu sim privatus Ep. Att lib. 1. p. 9.

Si quis quem cultu privaverit. Acad l. 2 p. 20.

Pristinis orbari muneribus de divin. l. 2. p. 218.

Vt propter suum quisque & emolumentum spoliet, aut violet alterum. Off. l. 3. p. 108.

Hominem homini detrahere sui commodi causâ. Offi. l. 3. p. 110.

Multum de communi utilitate detraxit Offic. lib 3. p 111.

Si mihi eripuisse divinam animi mei constantiam, meas curas, vigilias, consilia. Paradox. 4 p. 232.

Alienis pecuniis locupletari. & in fortunas uniuscujusque impetum facere. Pro Sext. Rosc. 84.

Omnia fana depopulatur. in Verr. p 139.

Hora ei nulla vacua à furto est. in Verr. p. 178.

Pecuniam tuam domum tuam avertisti, pecunia ex ærario publico erogata quæstui tibi fuit in Verr p. 382.

Ærarium exhaurire, compilare Remp in Vat. p 3.

Compilare sapientiam alicujus. pro Mur. p 22.

Hanc ex fœnore pecuniam non retuleris populo. in Verr. 381.

Iste in furando manibus suis, oculis illorum utitur. in Verr 426.

Eriphylem accepimus in fabulis eâ cupiditate, ut, cùm vidisset monile, ex auro, ex gemmis, pulchritudine ejus incensâ salutem viri proderet. in Verr. 430.

Furti & captarum provinciarum nomine aliquem notare. Pro A. Cluent. 54.

Furtum domi fecit. pro A Clu. p 81.

Vt ex vepreculis extracta nitedula Remp. arrodere conaretur. pro Sext. Rosc. 36.

Hos Clodij furor rapinis & incendiis pavit. Mil. 223.

Is avitâ pecuniâ aufugit. in Verr. 83. a.

Hic in quæsturâ pecuniam publicam Cn. Carboni Cos. datam avertit. Att. 78. a.

Frumentum aversum à repub, abreptum ab aratoribus. Ibid. 184 b.

Anti-

Antonius HS. septies millies pecunia publica avertit. in Att. c. 241 b.
Ne patiare Erotem hæreditatem Turianam avertere Ep 199 b.
Te cum illius rapinis explevisti. Phil 2 357.
Non qui furtum facere studet Eun. P. ol. 28.
Quid in deserto loco nactus, quem multo auro spoliare posset imbecillum, atque solum. de Leg. l. 1. p 309.
Quod si negabit, se illi aurum ablaturum nunquam, ob eam causam negabit. de Leg l. 1. p. 309
Publicam d lapidabat pecuniam, ærarium exhauriebat, minuebat vectigalia, donabat civitates ex commentario Ep Octa p. 646.
Inest in tali liberalitate cupiditas rapiendi plerunque & auferendi per injuriam 1. Offic 20.
Alienis bonis manus afferre. Offic l 2 p 86.
Ibi pr mum insuevit exercitus populi Romani amare, potare, signa, tabulas pictas, vasa cœlata mirari, ea privatim ac publicè rapere, delubra spoliare, sacra, profanaque omnia polluere. Cat. cap. 11.
Prædas bellicas imperatores cum paucis diripiebant. Jug cap. 41.
Quos ad bellum spes rapinarum illexerat. Cat. cap 57.
Regem haud procul ab oppido Cirtâ armis exuerat. Jug 88.
Deinde à Getulis latronibus in itinere circumventi, spoliatique, pavidi sine decore Romam pergunt Jug. 103.
Spe prædæ in urbem irrumpere. 2 C 357.
Quanta prædæ facultas detur, demonstrant 4. 110.
Præda ex omnibus locis agebatur. 182.
Ne speratam prædam ex manib. amitterent 6. 163.
Ex reliquis captivis capita singula toti exercitui prædæ nomine distribuit. 7. 241
Cæsar castris potitus, à militibus contendit, ne in præda occupati, reliqui negotij gerendi facultatem amitterent. 4 26.
Marianis trophæis nequaquam manus invidas pepercisse. 9. 115.
Reliquias facinorosus invasor exhaustas & laceras reliquit. 4. 123.

G

Garrulitatis. Loquacitatis. Sermonis. Loquendi. Orationis. Vocis, Fabulandi. Colloquij. *Vide etiam Tit.* Alloquij. Alloquendi. *&c. & Tit.* Dicendi.

Schwätzen/Verschwätzen/Verplappen/Sprachen/Reden/Plaudern.

A*Dmodùm clarè fabulatur*. Amph. 1. 1. ℣. 144.
Nunquam etiam quicquam adhuc verborum perperam prolocutus. Amph. 1 1 ℣. 19.
Orationem comprimam. Amph 1. 2. ℣. 34.
Satune hoc planè sapis disertè? num videor tibi locutus esse? Amph. 2. 1. ℣. 30.
Cùm eâ tu sermonem nec joco, nec seriò tibi habeas. Amph. 32 ℣. 25.
At jam nunc orationem despoliate prædicas. Asin. 1. 3. ℣. 51.
Vna pars orationis de die dabitur mihi Asin. 3. 1 ℣ 13.
Meam partem loquendi, & tuam trado tibi, atque ad loquendum atque ad tacendum. Asin. 3. 1 ℣. 14.
Garriet, quoi neque pes unquam, neque caput compareat. Es hat weder Händ noch Füß Capt. 3. 4. ℣. 81. Et Asin. 3. 3. ℣. 140.
Quin nec caput, nec pes sermonum appareat.
Sermonem serere. Curc. 1. 3. ℣. 37.
Fores crepuêre, linguæ moderandum est. Curc 4. 1. ℣. 25.
Constant, conferunt sermones inter se suos trapeta. Curc. 2. 3. ℣. 11.
Loqui cum aliquo porrectiore fronte. Cas. 2. 4 ℣. 30.
Illa, haud verbum facit. Cas. 5. 2. ℣ 34.
Verbum nullum mutit. Cas. 5. 2. ℣. 37.
Solus de sodalitate sum orator datus. Most. 5. 2. ℣. 5.
Nimis cluet orator catus. Ibidem. ℣. 21.
Non potuit venire orator ad me magis impetrabilis. Most. 5. 2. ℣. 10.
Vt multa verba fecit! ut tanta materies fuit! Mil. 4. 5. ℣. 4.
Oratio aliò mihi demutanda est mea. Mil. 4. 7. 8.
Tu quidem ex ore mihi orationem eripis. Merc. 1. 2. ℣. 64.
Oratio adepol pluris est hujus, quàm quanti hæc emta est. Mercat. 3. 1. ℣. 15.

Musica

Musca est pater meus. Merc. 2. 3 ℣. 26 de homine garrulo, & curioso, adeoque impudenti. Vide Lex Plaut. litt. M.
Ita nunc per urbem solus sermo est omnibus. Pseud. 1. 5. ℣. 4.
Orationem tibi para adversus senem. Ibid. 39.
Nimium jam tinnis, non placet. Pseud 3. 2. ℣. 99.
Nec molestus sermonibus, nec morologis uti. Pseud. 5. 1. 70.
En monstrum mulieris, tantula tanta verba fundit as. Pœn. 1. 2. ℣. 61.
Ago cum illâ, ne quid noceat meis popularibus. Rud. 3. 1. ℣. 13.
Quæ illic oratio est? Rud. 3 3 ℣ 13.
Si prater hac unum verbum faxis hodie. Rud. 4 4 ℣ 74.
Nolo ego cum improbis de vitiis, neq; in foro ullum sermonem exequi. Trin. 2. 2 ℣ 45.
Vocis sat est Trin. 2 3 ℣ 29.
Longo sermone uti. Ibid. 78.
Cum hoc, quem novi, fabulor. Men. 2. 2. ℣. 4.
Ego voce moderabo me. Mil. 2. 2 ℣. 115.
Utrobiq; ordinem orationum doctè edidi Mil. 2. 5. ℣. 56.
Commemini, & mea orationis justam partem persequi: & meam partem itidem facere, cùm aliena oratio est. Mil. 3. 1. ℣. 50.
Æ depol hujus orationis haud cinerem quærunt, quia enim loquitur lautè, & minimè sordidè Mil. 1. 2. ℣. 11.
Sermonem sublegare. Mil. 4. 2. ℣ 88.
Quin tu isthanc orationem veterem, atq; antiquam removes. nam proletario sermone nunc quidem hic spes utare. Mil. 3. 1 ℣. 55.
Illi haud licebat, nisi præfinita loqui, quæ illi placerent. Hec. 1. 2. ℣. 19.
Mentionem Phadria facit. Eun 3. 1. ℣. 47.
Vocem habet venalem. Pro Qu p. 55.
Animos vestros ab hac re commemoratione aliò traducit. in Verr. p. 303.
Iter hujus sermonis quod sit, vides. de Leg. L. 1. p. 307.
Diem præstituere. in Verr p 216.
Cùm de qu[illegible]am mentio facta esset. Vat. 89.
Qui Hercu[illegible]u mentionem facit Phil. 13. p. 523.
Mentionem à Q. Cornificio in Senatu factam. Epist. ad Attic. L. 1 p. 18.
Cùm Rex tui nullam mentionem fecerit Ep. Att lib. 1. p. 28.
Laudans amicissimè mentionem tui feceris. Ep. Att. L. 16. p. 497.
Cùm meam ipsam mentionem incidisset. de Am. 7. p. 182.
Garrulum indicem pertimescere 1. 31.
Trahit nos vitium senile verbositas. 8. 48.

Gaudii. Lætitiæ. Hilaritatis. Iucunditatis. Plausus. Voluptatis. Alacritatis. *Vide etiam supra Tit.* Bibendi.

Frewd/ Frölich/ Lustig/ Frolocken/ Jubiliren/ Guten Muth machen/ Gut leben führen.

G*audeo, & volupe est mihi* Amph 3.3 ℣ 3.
Gaudeo, si quid pati volupe est mihi, voluptas eò mihi multò maxima est. Amph. 3.4 ℣. 11.

Quin te ergò hilarum das mihi. Asin 5 1. ℣ 21.

Sibi benefacere. Asin. 5. 2. ℣ 95.

Nos hilari ingenio & lepidè excipiet. Most 1. 4. ℣. 6.

Defæcato animo esse Aul. 1. 2 ℣ 1.

Volui animum hodie confirmare meum ut benè haberem in nuptijs. Aul. 2. 7. ℣. 1.

Dij *immortales! quibus & quantis me donatis gaudijs* Aul 5 1. ℣ 1. Vbi tamen alii malint legere, *me onerastis gaudijs* Sed cùm omnes Mss. Pal. retineant id, quod expressi, nihil mutandum. Quamquam Latinè quoque dicitur, *Onerare gaudijs*: ut patet ex seqq. locis.

Ita hic me amœnitate amœnâ amœnus oneravit dies. Capt. 4.1. ℣. 7 & 4. 2. ℣ 47. *ego cesso hunc onerare lætitiâ* Vide seqq.

Es, bibe, animo obsequere mecum, atque onera te hilaritudine. Mil 3. 1 ℣ 81. Sic paulo post: *onustum pectus lætitiâ*: Stich 2 2. ℣, 3. & 4. 1 ℣ 27. *Nosmet potius vicissatim oneremus voluptatibus* Et Terent. Phorm *O fortuna, ô fortuna, quantis commoditatibus, quàm subito hero meo Antiphoni, ope vestrâ hunc onerastis diem?*

Musicè hercule agitis ætatem Mostel. 3. 2. ℣ 41. Vide etiam [illegible] *Felicitatis: Bene esse*; & Tit. *Convivandi.* & Philosophiam Plauticam. *Lætitia. Hilaritatis.*

Remigravit animus nunc denuò mihi: hoc est, *sum hilaris.* Jetzt ist mir wider recht zu muth. Epid. 4 1 ℣. 42. Sic loquitur quoque Symmachus, felix Plauti imitator l. 1. Ep. 11. *Tunc mihi animus ab ægritudine remigravit.* Et l. 7. Ep 78. *In tranquillum denuò animus remigravit.* Sic enim inibi legendum ex Mss. Vatic & Pythæan. quemadmodùm in Editione nostrâ expressi. Vulgò legitur *remeavit.*

Na ego hodie tibi bonam vitam feci. Pers. 8 4. ℣ 4 Et Casin 4. 4. ℣. 17. *Bonam vitam dare.* Ein gut leben machen Seneca Ep. 23. *nec dubitaveris bonam vitam, quàm opinionem bonam malle.* Terent. *vixit, dum vixit, benè* Ei opponitur. *Mala vita*

Qui amat, quod amat, si id habet, id habet pro cibo. Merc 4 4. ℣ 4. Sic alibi

quo-

quoque loquitur: *qui pro cibo habeas te verberari.* Asin 3. 3. v. 38. Rara est dicendi Venus.

Si tute tibi benè esse potes pati, veni : Vives mecum: basilico accipiére victu. Perf. 1. 1 ✝. 31. Vide Lex Plaut. *Vivere.*

Nunc & amico meo prospicrabo, & Genio meo multa bona faciam. Perf. 2. 2 ✝. 11.

Eamus intrò ad te, ut hunc hodiè diem luculentè habeamus. Epid. 1. 2. ✝. 24.

Mihi hunc diem dedisti luculentum Epid. 3. 2 ✝. 4.

Breve quod vitæ reliquum est, voluptate vino & amore delectavero. Merc. 3. 2. ✝. 5.

Nunc hanc se heu habere ætatem est æquum. Ibid.

Pulcrè esse. Lustig sein Merc. 3. 3 ✝. 22. & Men. 3 2. ✝. 7.

Qui mea nunc latus lætitiâ fuat Merc 5. 2 ✝ 3.

Restituam iam ego te in gaudia. Ibid 4.

Te faciam ex læto lætantem magis Pseud. 1 3. ✝ 80.

Nisi somnum, socordiamq; ex pectore oculisq; amovebitis. Pseudol. 1. 2. ✝. 11.

Basilicè Eleutheria agito Perf 1. 1 ✝. 28.

Ego omnes hilares, lubentes, lætificantes faciam ut fiant. Perf. 5. 1. 8.

Onustum pectus porto lætitiâ, atq; lubentiâ Stic. 2. 2 ✝. 3.

Profectò amœnitates omnium Venerum, atq; Venustatum affero, nimiúq; superat mihi, atq; abundat pectus lætitiâ meum Stich. 2. 2 ✝ 4.

Ex mœrore aliquem eximere Stich 2. 2 ✝ 31.

Tantum apporto bonum, tam gaudium affero grande, vix ipsa Domina hoc nisi sciat, exoptare à Dijs ausit ipsis Stich. 2 2 ✝. 23.

Ut præ lætitiâ lachrymæ prosiliunt mihi! Stich. 3 2. ✝. 13.

Est mihi volupe Stich. 4. 1. ✝ 2.

Nulla est ægritudo animo obviam, omnium me exulem atq; inanem facit ægritudinum Stich 4. 1. ✝ 21.

Faciam ut facto gaudeas. Pœn 1. 1 ✝ 69.

Gaudio ero vobis, vos tibi voluptati et mus. ibid.

Hi falso oblectant gaudio nos Ibid. ✝. 86.

Prome Venustatem tuam amanti, ut gaudia compares Truc. 1. 1 ✝. 19.

Ipsus gaudet, res perit. Er wird erfrewet. Truc 4. 2 ✝. 4.

Hic homo est omnium hominum præcipuus, voluptatibus, gaudijsq; antepotens Trin. 5. 1 ✝ 1.

Voluptas parumper data est Amphit 2 2 ✝. 8.

Si quid clam uxorem suo amico facit voluptatis Asin. 5 2. ✝. 92.

Cùm te Dij amant, voluptati est mihi. Rud. 4 4. 11 9.

Si tibi cordi est facere Most 1 4. ✝. 10.

Gaudere animo. Stich. 2. 1 ✝ 53.

Gaudere suo bono Most 1. 3. ✝ 174.

Gaudijs gaudium suppeditat. Trin 5 1 ✝ 3.

Ut ego lætus sum, ut ego lætitiâ differor! Truc. 4. 1. ✝ 3.

Id voluit nos sic nec opinantis duci falso gaudio Andr. 1. 2. ✝ 9.

Metum in quo nunc est, adimam, atq; explebo animum gaudio. And 1 2.

Mihi

Mihi immortalitas parta est si nulla ægritudo huic gaudio intercesserit. And. 5.5.✝.5.

Quid illud gaudij est? Ibid.✝.7.

Erumpere hoc mihi licet gaudium Eunuch.3.5.✝ 2.

Scin' me in quibus sim gaudijs? Eun. 5.9 ✝ 2.

Vt hanc lætitiam nec op nanti primus ei obiicerem de mi Heaut.1 2 ✝.12.

Ne me in lætitiam frustrà conijcias Heaut.2 3.✝.51.

Præ gaudio(ita me Dij ament)ubi sim nescio Heaut 2 3 ✝.67.

Menedeme salve:nuncium apporto tibi,cuius maximè te fieri participem cupis.Heaut.3.1.✝.19.

Nulla mihi res posthac potest jam intervenire tanta, quæ mihi ægritudinem afferat,tanta hæc lætitia oborta est.Heaut 4.3.✝ 2.

Bono animo es,jam argentum ad eam deferas.Heaut 4 6.✝.18.

Hunc diem cupio perpetuum in lætitiâ degere.Adel.4.1.✝.6.

Hunc diem sumamus hilarem Adel.2 4 ✝.22.

Petitur hic gaudia.Adel.5 4 ✝ 21.

Frui gaudio.Hecyr.5 4 ✝.2.

Deus sum,si ita est.Hec.5.4 ✝ 3.

Sed vt tacitè mecum gaudeam Hec 1.2.

Ipsum gestio dari mihi in conspectum.Phorm.1.2.

Dum nulla alia delectantia quæ propior esset te &c.Heaut.5.7.

Tum cùm illâ te intus oblectâ interim.Adel.2.4.

Non tibi satis esse hoc visum solidum est gaudium idem nihil habens triste. Ein reine frewde. And.4.4.

Nihil quicquam vidi lætius.Adel 3 3.

Vtinam hoc perpetuum fiat mihi gaudium Adelph 4 9.

Gaudium mirificissimum Phorm.5.6.

Si ullum unquam fuit tempus,mater,cum ego voluptati tibi fuerim. Heaut. 5 4 7.

*Egone huius memoriam patiar meæ voluptati obstare?*And 5 4 ✝ 41.

Nefas,ullâ me voluptate hic frui Heaut.1.1.✝.92.

Abs te ut blanditijs suis quàm minimo precio suam voluptatem expleat Hec, 1.1.✝.11.

Voluptati obsequi.Hec.3 5.✝ 9.

Qui sic sunt,haud multùm hæredem iuvāt,sibi verò hanc laudem relinquunt: vixit,dum vixit,benè.Ibid.10.

Nihil mi isthæc res voluptatis ferunt.Hec.4 1 ✝ 17.

Exple animum ijs.Hec.5.1.✝.25.

Nisi mihi quidem addit animum Heaut.3.2.✝ 31.

Satin' est,si te delibutum gaudio reddo.Phorm.5.6.✝.17.

Vt metum,in quo nunc est,adimam,atque expleam animum gaudio. Andr. 2.2.

Lætus est,nescio quid,nihil est,nondum hæc rescivit mala.Ibid.

Iam id gaudeo.ich erfrewe mich dessen. Ib d.

Non tibi satis esse hoc visum solidum est gaudium,nisi &c And.1 4.

Na

Me istam multimodis tuam inveniri gaudeo. And. 5.4.
Si nulla huic agritudo gaudio intercesserit. And. 5.5.
Quid illud gaudi est? Ibid.
Hunc scio mea solidè solum gavisurum esse gaudia. Ibid.
Iámne erumpere hoc licet mihi gaudium: darff ich jetzt meine Freud offenbarn. Eunuch. 3.5.
Venire salvum te, volupe est, id est, *gaudeo.* Phorm. 4.3.
Nunc est profectò, interfici cùm perpeti me possum, ne hoc gaudium contaminet vita aliquâ agritudine: sed neminémne curiosum intervenire nunc mihi, qui me sequatur, quoquo eam, rogitando, obtundat, enecet, quid gestiam, aut quid latus sim. Eun. 3.5.
Quid est, quòd sic gestis? Ibid.
Impendio magis animus gaudebat mihi, Deum sese in hominem convertisse. Ibid.
Id gaudeo, propter me hisce aliquid esse venturum mali. Eun. 5.6.
Quid hic latus est? Eunuc. 5.9.
Iam hoc aliud est, quod gaudeamus, miles pellitur foras. Ibid.
Celem tam insperatum gaudium Heaut. 3.1.
Tanta hac latitia oborta est mihi. Ibid. 4.2.
Nihil quidquam vidi latius. Adel. 3.4.
Lacrumo gaudio. Ibid.
Vah, vivere etiam nunc lubet. Ibid.
Hem ni illicò lacrumæ cadunt, quasi puero, gaudio. Adel. 4.1.
Misere cupio hunc diem perpetuum in latitiâ degere. Ibid.
Atque ita, uti decet, hilarum ac lubentem fac te in gnati nuptijs. Adelph. 4.7.4.33.
Da te hodie mihi, exporge frontem: hilarum fac te. Adelph. 5.3.
Ipsum gestio dari mi in conspectum: id est, opto. Phorm. 1.5.
Penè hercle exclamavi gaudio, Phorm. 5.6.
Quantam obtuli adventu meo latitiam Pamphilo hodie! Hec. 5.3.
Gaudio falso frui. Ibid. 5.4.
In re nostra aut gaudio sumus præpediti nimio, aut agritudine. Heauton. 5.1.
Hac non voluptati tibi esse, satis certè scio: Ibid. 1.1.
Si umquam ullum fuit tempus, mater, cùm ego voluptati tibi fuerim: &c. id est, te voluptate affecerim. Heaut. 5.4.
Vbi te vidi animo esse om ssso, & suavia in præsentiâ quæ essent, prima habere, neq; consulere in longitudinem: id est, te voluptati esse deditum. Heaut. 5.2.
Sanè hercle homo voluptati obsequens fuit, dum vixit Hec. 3.5.
Nihil jam mihi ista res voluptatis ferunt: dum ætatis tempus tulit, perfuncta satis sum Hec. 4.2.
Voluptati sermo, adventus tuus, quotunque adveneris, semper est. Hecyr. 5.4.
Istoc verbo animus mihi redijt, & cura ex corde excessit. Hecyr. 3.2.

Omni-

Omnibus nobis ut res dant sese, ita magni atq; humiles sumus: id est, *magno atq; humili animo praediti* Hec.3 3.
Sine me in hac re gerere mihi morem: meinen willen thun. Heaut.5.1
Visum est mihi, ut eius tentarem sententiam Phormio 4.3.
Qua hac censurasio! ut omnes mulieres eadem aequè studeant nolintq; omnia. Hec.2.1.
Si est, ut velit reducere uxorem, licet. Hec.3 5.
Advorsus animi lubidinem tui. Hec.4.1
Ia nunc res judicium hoc facit, quo pacto factum volueris. Ibid.
De fratris & populi Romani victoriâ non gauderet. de Inv l.2 p 229.
Longo intervallo modò primùm animadvertis paulò te hilariorem. Brut. p. 25.
Animos omnium, qui aderant, in hilaritatem à severitate traduxit. Brut. p 576.
Animos in hilaritatem risumq; convertere. ad Brut.p 663.
Cùm & inaniter & effusè animus exultat, tùm illa laetitia gestiens, vel nimia dici potest Tusc.212.a
Cùm in eius copias se ingurgitasset, exultabat gaudio. in Ant.173.a
Quintus pater exultat laetitiâ. Att.148 a
Hominem furentem exultantemq; continui. de Ar 243.b
Exultare, immoderateq; iactari. de D 93
At Cymbri in praelijs exultant, lamentantur in morbo Ibid.189.a
Fabius Annibalem juveniliter exultantem, patientiâ suâ molliebat. de Sen. 79. a
Exultare laetitiâ ac gaudio triumphare. Pro Aul. Clu.p.8.
Laetitiâ perfrui, gaudijs exultare, voluptate bacchari. in Cat 175.
Quod putavi fore gaudium id extitit exitium. in Or. ante exil.p 361.
Mirandum in modum laetati sunt Pro Cn Planc p.501.
Dare laetitiam Ibid.328
Dicuntur nonnullorum levitate, plausus emptos, & exiles & raros excitare. Sest 57.
Audito S.C. ei ipsi atque absenti senatui plausus ab universis est datus. ibid. 58.
Plus voluptatis ex recordatione illius orationis, quàm ex meâ cepit. Corn. 128.
Nunc non parvâ afficias voluptate. Pr. v.156.
Fruitur sanè hac solatio. Ibid.162.
Nihil tam diuturnam nobis laetitiam attulit Mil 253.
Quem potes recordari in vitâ tibi illuxisse diem laetiorem? Philip.1 p 334.
Quàm primum maximo gaudio & gratulatione fruemur. Phor.10.465.
Repentè omnibus laetitijs incessi. Ep ad Fam.lib.2.p.45.
Sic habeto nullam me Epistolam accepisse tuam post comitia ista praeclara, quae mi laetitiâ extulerunt. Ep. Fam l.2 p.46.
Si rationibus meis promissum à te intellexero, magnam te ex eo, & perpetuam voluptatem esse capturum Epist.ad Fam.lib.3.p 62.

Oculis

Oculis colliguntur penè innumerabiles voluptates. de Orat. l. 3. p. 469.
Nunc voluptate omnia metiuntur. Ib: d. 470.
Voluptate quâdam perfunditur. Brut. p. 573.
Vt animos eorum, qui audirent, devinceret voluptate Ibid. 602.
Tantum capio voluptatis quantum solicitudinis in Verr. p 502.
Capere animo non mediocrem voluptatem. Pro Cn Planc. p. 495.
Vita plena & confecta voluptatibus. Sest 12.
Qui voluptatibus ducuntur, & se vitiorum illecebris & voluptatum lenociniis dediderunt. Pro Sest p 68.
Maximam lætitiam capio ex tuis literis Ep ad Fam l. 3. p. 78.
Si me diligis, si à me diligi vis, ad me literas, ut quam primùm lætitiâ afficiar, mittito Ibid.
Omnia voluptate metiri. Ep ad Fam. lib 1. p. 105.
Magnam partem lætitiæ tua dignitas affert. Epistol. Famil. lib. 10. pag. 288
Fac continuò omnis participes meæ voluptatis Ep adFam. l. 10. p 289.
Spondeo tibi ex meâ amicitiâ, & ex tuo erga me officio maximum te fructum, summamq; voluptatem esse capturum Ep. Fam. l. 13. p. 425.
Maximam cepi lætitiam ex humanissimi, & charissimi patris epistolâ. Ep ad Fam. l. 1 p. 504.
Eam rem summæ tibi voluptati fore. Ep. Att. l 2. p. 81.
E quibus hanc primo aspectu voluptatem cepit. Ep. Att. lib 7 p 101.
Inflatus est lætitiâ Philip. 14 537.
Tu eum illâ interim te oblecta A del. 2. 4 ỷ. 20.
Qui nos istiusmodi disputationibus delectaret. de Orat. l. 1. p. 106.
Si quem aliena studia delectent. Ibid. 320.
Ex literis tuis, quas publicè misisti, cepi unà cum omnibus incredibilem voluptatem Ep. ad Fam. l. 5. p 123.
Capere voluptatem Epist. ad Fam. lib. 3. pag. 80.
Mirificam cepi voluptatem ex hac tuâ diligentiâ Ep. ad Fam. lib 3. p. 86.
Apparatus spectatio tollebat omnem hilaritatem Ep ad Fam. l. 7. p. 183.
Non mediocri afficiebar vel voluptate ex consuetudine nostrâ, vel utilitate ex consilio atq; operâ tuâ Ep Fam. l. 7. p. 199.
Accessit huc, quòd postridie eius absolutionis in Theatrum Curionis Hortensius introijt, puto, ut gaudium gauderemus. Ep. ad Fam. li 18 p. 216.
Ex gloriâ tuâ satis magnam lætitiam capiebam Ep. ad Fam. l 9 p 254.
Cumulare gaudio Ibid.
Commemoratio, quæ ad eam sententiam pertinebat, incredibilem mihi lætitiam attulerat Ep Fam. l. 1. p. 279.
Cùm legissem tuas literas, incredibili gaudio sum elatus. Epist. ad Fam lib. 10 pag 288.
Facere aliquem participem voluptatis. Ep Fam lib. 10. p. 289.
In his curis, quas contuli ad dignitatem tuam, cepi magnam voluptatem. Ibid 290.
Magnam voluptatem ex tuis literis cepi. Epistol. ad Fam. lib. 11. p. 345.

Q

Quâ ex re, quantam voluptatem ceperim scire potes, etiam me tacente. Ep. ad. Fam. lib. 12. p. 381.
Capiebam ex officio tuo voluptatem, quòd memineram, quàm diligenter Lysonem familiarem meum commendassem. Ep. Fam. l. 13. p 408.
Voluptate affici. Ep. ad Fam. lib. 13 p 421.
Premitto tibi, te ex eius amicitiâ magnam voluptatem esse capturum. Ep ad Fam. l. 13. p. 441.
Perlectis tuis literis exilui gaudio. Ep. Fam. l. 16. p. 502.
Quando igitur tùm ex me doluisti, nunc, ut duplicetur tuum ex me gaudium, praestabo. Ep. ad Fam. lib 16 p 505.
Repentè incessi omnibus laetitijs, schwebetein eytel frewde. Ep. 2. 8.
Cùm objurgarer quòd nimio gaudio penè desiperem: Ibid.
Comitia ista praeclara me laetitiâ extulerunt. Ep. 2. 9.
Nec sum tam stultus, ut te usurâ falsi gaudij frui velim, id est, *in falsum gaudium coniectum. Usura* enim fructum significat, sicut *Usus.* Epistol. 6. 12.
Sustulimus manus ego & Balbus, &c Ep 7. 5.
Omnia mihi erunt, si tu veneris, hilariora. Ep 7. 34.
Non possum non confiteri, cumulari me maximo gaudio ibid.
Miraris tam exhilaratam esse servitutem nostram. Ep. 9. 26.
Elatus laetitiâ. Ep. 13. 19.
Iucundissima tua literae, cumulum mihi gaudij attulerunt Ep. 16. 21.
Quantam mihi alacritatem populi Roman. concursus afferret. Pro Deiot. 308.
Frequentia vestrûm incredibilis, alacritatem mihi summam affert Reip. defendendae. Phil. 4. p. 400.
Alacritatem alicui afferre de Div l 2. p. 245.
Insolenti alacritate gestire. Q. Tusc. l. 5 p. 467.
Ad summam laetitiam meam, magnus ex illius adventu stimulus accedit. Epist. At. l. 4. p. 135
Exultant laetitiâ in municipijs Ep. Att. l. 14. p. 488.
Laetitiam omnes apertissimè tulimus. Epist. Att. l 14 p. 444.
Satis ex tuâ gloriâ magnam laetitiam, voluptatemq́; capiebam. Epist. Att. lib. 14. p. 453.
Laetitiâ efferri. Acad. l. 2 p. 69.
Quae Menippum imitati, non interpretati quâdam hilaritate conspersimus. Acad. l. 1. p. 80.
Laetitiam voluptas animi affert nobis. de Fin l. 1. p. 119.
Amicorum laetitiâ laetamur aequè ac nostrâ. Ibid. 124.
Animi tamen laetitiâ cum his omnibus compensatur. Ibid. 168.
Qui omnibus laetitiis laetum se esse narrat. Ibid. 2. p. 132.
Alter laetitiâ gestit Ibid.
Quonam gaudio complerentur. Ibid 5. p. 282.
Tantâ laetitiâ perfundi arbitramur. Ibid.
Tanto gaudio affecit. Ibid.

Laetitiam

Lætitiam socijs afferre. Q Tusc l. 4 p. 433.
Lætitiam alicui movere. Q Tus. l. 4. p. 440.
Lætitia affici Ibid. 442.
Lætitiâ se efferre. Ibid. 443. & de Fin. l. 5. p. 269.
Exultare & gestire. Ib d.
Nimis elati lætitiâ iure judicantur leves Ibid.
Nullâ impotenti lætitiâ efferri. Qu. Tusc. l. 5. p. 457.
Inani lætitiâ & exultare, & temere gestire Ibid.
Earum accuratissimâ diligentiâ sum mirum inmodum delectatus. Epist. ad Attic. l. 7. p. 201.
Magnâ lætitia mihi visus est affici tuo adventu. Ep. Att. lib. 7. p. 205.
Careat voluptate necesse est. de Nat. Deor. lib. 1 p. 5.
Quibus voluptatibus fruentem. Ibid.
Profundere aliquem voluptatibus. de Nat Deor l. 1. p. 95.
Humanissimâ completur animus voluptate. Acad. l. 2. p. 66.
Nomen voluptatis fugere invidiosum Ibid 71.
Quàm suaviter voluptas sensibus nostris blanditur! Ibid.
Voluptatem contemnere. Ibid 72.
Copulare honestatem cum voluptate Ibid.
Hoc Epicurus in voluptate ponit. de Fin l 1. p 107.
Omne animal simul atq; natum sit ad voluptatem appetere, eaq; gaudere summo bono Ibid.
Hæc mihi ipsi sunt voluptati. Ibid 105.
Labore atque dolore magnam aliquam quærere voluptatem. de Finib. lib. 1. p 109.
Omnis voluptas assumenda est. Ibid.
Voluptates omitti majorum voluptatum adipiscendarumq; gratiâ. Ibidem. 180.
Non enim hanc solum voluptatem sequimur, quæ suavitate aliquâ naturam ipsam movet, & cum jucunditate aliquâ percipitur sensibus, sed maximam illam voluptatem habemus, quæ percipitur dolore detracto. de Fin. l. 1. p. 111.
Omni privatione doloris putat Epicurus terminari summam voluptatem. Ibidem.
Multis perpetuis fruentem animo & corpore voluptatibus. de Finib. lib 1. p. 112.
Plurimum jucunditatis afferre alicui. Ibid 118.
Iucunditate quâdam ad legendum invitari. Acad Q l. 1. p. 80.
Quem enim deditum voluptatibus arbitramur? de Fin. l. 5. p. 282.
Cùm alter voluptatem amavisset. Ibid. 283.
Voluptatem primò duntaxat expeti dicant. Ibid.
Qui voluptate omnia metiuntur Ibid 292.
Nam & voluptate capiuntur omnes. de Leg l. 1. p. 305.
Sibi autem indulgentes, & corpori deservientes, atq; omnia, quæ sequantur in vitâ, quæq; fugiant, voluptatibus, & doloribus ponderant. de Fin. l. 1. p. 3 8

Voluptatem si ut labem aliquam dedecoris oppresseris de Leg. l.1.p.317.
Totâ mente contrectare varias voluptates Q. Tusc.l.3.p.390.
Præsentibus voluptatibus frui. Q. Tusc.l.3 p 394.
Voluptates detrahere. Ibid.
Est enim confectus voluptatibus. Ibid.
Quamvis spernat voluptates. Q Tusc.l 3. p.396.
Quod invitabatur illecebris blandis voluptatis. Qu Tusc.l.4.p 416.
Alienis malis capere voluptatem latitia. Q 1. Tusc.l.1.p.442.
Frui Venereis voluptatibus. Q Tusc.l 4 p.443.
Affluentiùs voluptates undiq; haurire. Q Tusc.l.5 p.456.
Acquiescere recordatione præteritarum volupta um Q Tusc.l.5.p.479.
Hæ voluptates sigillat m extenuantur Q.Tusc l.5. p 486.
Præsentem sentire voluptatem Q Tusc l.5 p.487.
Ne elati voluptate in aliquam turpitudinem delabamur. 1. Off. p.42.
Perfrui voluptatibus Ibid.12.
Nihil sentiunt nisi voluptatem, ad eamq; feruntur omni impetu. Ibid.
Voluptatum assiduâ recordatione lætari. de Fin.l.1.p.333.
Voluptatem efficere Ibid.
Cùm errore & voluptatibus sæpè maximis priventur. Ibid.114.
Qui autem ita frui voluptatibus volunt. Ibid. 115.
Hi voluptatem maximam adipiscuntur prætermittendâ voluptate. Ibidem.
Perfrui maximis & animi, & corporis voluptatibus. Ibid.120. (116.
Voluptatis sensum capere. de Nat.Deor l 3 p.129.
Prætermittere corporis voluptates de Nat Deor.l.3 p.131.
Expetitis corporis voluptatibus potiri de Fin.l.3.p.132.
Voluptatem habere benè cognitam. Ibid l 1 p.115.
Undiq; aliquem complere voluptatibus. Ibid l.2.p.136.
Frui voluptatibus Ibid 144.
Ut optimè possit architectari voluptates. Ibid.146.
Si in vitiosâ & flagitiosâ vitâ afflueret voluptatibus Ibid. 167
In quo rex ille Assyria gloriatur, se omnes secum libidines, voluptatem abstulisse. Ibid 1-3
Maximas animo voluptates percipere. Ibid. 174.
Voluptas ab eo remota est de Fin.l.3 p.179.
Nullâ animi afficiatur voluptate Ibid 195.
Summâ in voluptate esse de Fin.l.4.p 232.
Videndi & audiendi lectione ducitur. Ibid.
In voluptate maxima nullo intervallo interiecto, dies noctesq; versari. de Fin. 88.b
Hæc in præsentiâ nota esse debebant, voluptatem semovendam esse. de Fin.lib. 5. p 267.
Paratissimus voluptatibus vesci. Ibid 275.
Magnâ te delectatione, & voluptate privasti. Ep ad.Fam.lib. 9.p.271.
Cum Musis nos delectabimus, animo æquo, imò gaudente, ac lubente. Epist.At. l.2 p.52.

Qui

Qui rerum cognitione doctrinaq; delectantur: de Amic. p. 215.
Simia, quam Rex Molossorum in deliciis habebat. de Div. l. 1. p. 187.
Delectatione aliquâ aliquem allicere Q. Tusc l. 1. p. 296.
Nec profectò nobis delectatio deerit, aliud ex alio quærentibus, de Leg lib. 1 p. 298
Quantâ delectatione afficeret Qu Tusc. l. 1 p 376.
Quo tandem igitur gaudio affici necesse est. Qu. Tusc. l. 5. p. 477.
Insatiabili gaudio compleri. Ibid.
Cui rei referta tot tantisq; gaudiis. Q Tusc. l. 5. p. 478.
Omnes sapientes eo gaudio perfruuntur. Ibid.
Plausus excitantur 1 Off p. 19.
Quæ esset oblectatio valentium 2. Off p. 69.
Pecuniis creditis occultat suum gaudium 1 Off. p. 96.
Cùm verò intellexero te hoc scientiæ genere gaudere 3. Off. p. 147.
Deinde æquitate justitiaq; gaudebunt de Amic p. 213.
Si quis paulò est erectior, quamvis voluptate capiatur, occultat, & dissimulat appetitum voluptatis 1. Off p. 42.
Si sit quisquam, qui aliquid tribuat voluptati, diligenter est ei tenendus modus ejus fruendæ Ibid.
Turpe est diffluere luxuriâ, & delicatè ac molliter vivere 1. Off p. 43.
Quum animos relaxare, & dare se iucunditati velint, caveant intemperantiam 1. Off p. 49.
Omne bonum in voluptate posuerunt Off l 3. p 145.
Qui ponat summum bonum in voluptate p 146.
Cùm se voluptatibus dedissent. de Sen p 165.
Studia meâ primâ adolescentia delectarunt. 1. 10.
Reliqua sunt Epistolarum genera duo quæ me magnopere delectant. 2. 3.
Ego voluptatem habui nimiam 2 8.
Nec est mihi te iucundius quicquam 2. 9.
Privatis, summis, infimis fueram iucundus. 2. 12.
Quod mihi magnæ voluptati fuit 2. 9.
Persuade tibi, charissimum te mihi esse propter multas suavitates ingenii, id est *propter ingenium tuum commodum, & modestum, quibus virtutibus vehementer delector*. 3. 1.
Hoc velim tibi persuadeas, magnam te ex eo, & perpetuam voluptatem esse capturum. 3 2.
Suavitas consuetudinis, delectatio vitæ, atq; victus. 3. 10.
Mirificam cepi voluptatem 3 11.
Nunc vero, nec locus tibi ullus dulcior esse debet patria. 4. 9.
Multam casus nostri varietatem in scribendo suppeditabunt quæ vehementer animos hominum in legendo retinere possit, id est, *afficere, & delectare* 5 12.
Expletur animus jucundissima lectionis voluptate Ibid.
Abiis abesse pueris quibus nihil potest esse festivius. 6. 4.
Disputarem, quanta delectationi, in rebus adversis, litteræ tuæ esse deberent. 6. 6.

Tupre ud prudentiâ, quibus rebus gaudeat, quibus capiatur Cæsar, tenes 6.7
Deliciæ tua noster Æsopus, &c 7 1.
Non mediocri afficiebar voluptate, ex consuetudine nostra. 7.17.
Scito C. Sempronium mel, ac delicias tuas, calumniam maximo plausu tulisse. 8 8.
Nunquam tibi oculi doluissent, si in repulsa Domitij vultum vidisses. Du solst deine lust geschen haben 8.15.
Erit nobis honestius venisse in illa loca deploratum potius quam natatum, id est, *amœnitatis captandæ gratia.* 9.2.
Hos tuos Tusculanenses dies instar esse vitæ puto, id est, *suavissimæ vitæ, & voluptatis* 9 6.
Ego magnam lætitiam voluptatemq; capiebam 9.14.
Ego mirificè capior facetijs 9.15.
Litera plenissima suavitatis. 9.18.
In Epicuri nos adversarij nostri castra coniecimus, id est, *otio & voluptatibus dedimus.* 9 20.
Vivas in literis. 9.26.
Neq; honoris, neq; pecuniæ dulcedine sum captus. 11.28.
Alter affinis meus novis commentarijs Cæsaris delinitus est, id est, *quibusdam quasi illecebris per Cæsaris commentarios in Antonij amicitiam deductus.* *Deliniri blanditijs & illecebris voluptatum* alibi dixit Cicero. 12.2.
Deliniri illecebris voluptatis. 15 16.
Οὐκ ἔστιν ἥδιον αὐτῷ τοῦ κολάσαι, καὶ δικαίως ζῆν. 15 19
Φιλήδονοι, id est, *voluptatum studiosi & amantes* Ibid.
Qui se corporis voluptatibus dediderunt. Somn. Scip. p. 249.
Hoc mihi lætitiæ fuit. 1 3. Symm.
Vos situ læti præsentium. 1 8.
Animus mihi ab ægritudine remigravit. 1 11.
Etiamnum illius gaudij mei quondam patior cruditatem 1.13.
Oratio bene hilaritatis me implevit. Ibid.
Romano nomini servare delitias Ibid.
Fratris me honore exulto. 1.16.
Abundo gaudio. 1.20.
Sum præsentium lætus. 1.27.
Merum gaudium mihi eruditionis tuæ scripta tribuerunt. 1.31.
Precessus tuos in meo are duco. 1.37.
Gliscogaudio. 1.43.
Auctus sum gaudio. 1.45.
Virtutem frangere delitijs. 1.47:
Plenus gaudij. 1.50.
Nihilo sequius gaudeo, quàm quod &c. 1.52.
Ideò uberiorem capio voluptatem. 1.84.
Animum subijt lætitia. 1.91.
Si me amas, contestare apud invictos principes gaudium meum. 1.95.
Iubes ut adeam, & coram defruar magistratûs tui gaudio. 1.101.

Multa erant, quæ gaudere deberem. 2. 8.
Redi in gratiam priorū lætitiæ. 2. 19.
Nobis lætitiam pleniorem tribuit adventus omnium. 2. 16.
Fruere delitijs copiosis. 2. 53.
Lætitia plenus 2. 62.
Nisi ut simili mox fruamur etiam de te gaudio. Ibid.
Voluptate frui. 2. 84.
Honoris tui & continui in me amoris delector. 2. 88.
Semper mihi auctor es ingentium gaudiorum. 2. 89.
Lætus gaudet 3. 24.
Meum pectus pariter ista bona ingressa sunt. Ibid.
Nimis gaudeo 3. 34.
Illud quoq; in summam pono lætitiæ. Ibid.
Tali indicio nuper me hilarasti Ibid.
Fortuna tua gaudia in meo are duco. 3. 43.
Vt in re jam cognitâ novum mihi gaudium de te nunciari putarem. 3. 45.
Ipse fructum gaudij communem usurpes 3. 55.
Vobis societas vestra dabit mutuum gaudium. 3. 58.
Mihi quid solatij erit? Ibid.
Fruor publicis gaudijs 3. 63.
Cui vicissim meus ferme tribuit voluptatem. 3. 64.
Reddere alicui reciproca gaudia 3. 71.
Proximum sibi gaudium jure amicorum cura defendit. 3. 75.
Satisfaciet tibi ad omne gaudium conspectus tuorum Ibidem.
Ego hanc hilaritudinem cumulari posse conjecto, si noster sermo quoq; jungatur. Ibidem.
Gaudium de processu fratris adquiro 3. 81.
Versus est ex inopia ingens in publicum metus. 3. 82.
Plus gaudij, quàm miraculi capio 3. 86.
Sæpè mihi auctor lætitiæ es. 3. 90.
In omnibus litteris tuis magna aliqua mei gaudij causa est. Ibid.
Animi sui alacritatem stili nitore testari. Ibid.
Meritorum securitas gaudia parit 4. 7.
Humani casus in fugam versi sunt, nihilq; in Senatu mæstum resedit. Ibid.
Hunc lætitiæ apicem adhuc festa nostra desiderant. 4. 14.
Inter præcipua gaudiorum numero litteras tuas. 4. 16.
Fac velle me obire nunquam rusticas voluptates. 4. 18.
Hilarasti mihi diem litteris. 4. 20.
Multum pectori meo voluptatis illapsum est. Ibid.
Amplissima redundo lætitia 4. 26.
Ægerrimè expectati gaudij dispendium tuli. 4. 31.
Magni sunt fructus, quos de litteris tuis capio. 4. 34.
Honor in exordijs latus est Ibid.
Nata sobolis primus dies hilarat. Ibid.
Semper mihi salutatio à te profecta gaudium creat. 4. 44.

Verbis nequeo complecti, quot gaudia mihi pariter dies unus invexerit. 4.52.
Redit in habitum animi laetorem 4.54.
Negationem gaudii amor nescit ignoscere 4.55.
Annuos gaudii fructus ex litteris tuis capio. 4.58.
Cura vertit in gaudium. 4.65.
Summo gaudio quotiens scribis afficior. 4.71.
Cui summi gaudii auctor fuisti 5.6.
Dignum est compensari prolixo gaudio seram solutionem 5.10.
In gaudium cura conversa est. 5.11.
Crede, me inter anxios usum ipsum laetitiae quodammodo amisisse 5.12.
Cuius voluptas magna parte cumulabitur, si laetitia nova participi desideratus accesseris. 5.20.
Numidae familiaris nostri adventus haud mediocriter mihi gaudio fuit. 5.27.
Hanc laetitiam tuus sermo geminavit. Ibid.
Meum gaudium tecum est. 5.38.
Supra modum gaudeo. Ibid.
Insperato gaudio gloriabar. 5.46.
Haec mihi prima de vobis gaudii causa est. 5.68.
Ut vis animi mihi voluptatem praestetis. 5.69.
Sermonis vestri assiduitate delector, & abunde ex eo munere usurpo laetitiam. 5.71.
Gemino adfectus gaudio & facti tui gloria quasi frater superexsulto. 5.94.
Maxime juvit animum. 5.97.
Quantum ex eius praesentia voluptatis habuisses, 5.98.
Hilaratus est mihi dies litteris tuis 6.2.
Utinam tanto gaudio non obstreperet defectus annonae 6.14.
Iucunditatem, quam tribuet fraterna praesentia, stilo augere non piguit. 6.23.
Natalitio munere nostrum hilarasti animum 6.48.
Indulgete delitiis, quando ita terrae ac maris copiis redundatis. 6.71.
Neque Formiana ora, neque aedificationis meae tantis per ullam capio dulcedinem. 6.77.
Mutatur animus in gaudium. 7.8.
Esto animo laetiore 7.10.
Assurgit animus meus, quoties amabilitatis tuae sermo defertur. 7.11.
Tarentinae aut Siculae voluptates. 7.15.
In Flaviano tanta rerum bonarum delinimenta sunt, ut mihi quasi apud Syrenas & Lotophages haesisse videaris. 7.16.
Cognita tua sanitate multum gaudii in pectore meo defluxit. Ibid.
Responsa officia laetitiam mihi praestant 7.25.
Est quidem mihi ruris otium voluptati, sed antiquiorem judico tui voluntatem 7.30.
Nobis quoque in Praenestino rure degentibus non minus voluptatum suppetit. 7.35.

Volu-

Lætitiam cæterorum proprijs anteferre solatijs 10.29.
Nec putetis istiusmodi voluptatem plebi Martiæ parvam videri. Ibid.
Fecistis ut urbs cana luxuriet in primam reducta lætitiam. Ib.d.
Gaudia corporis, ut ea luca calcavit. 10 32.
Rejicere animos. Cat. c.48.
Ingens illum lætitia occupavit. Cat. c.46.
Per omnem exercitum lætitia, atq; gaudia agitabantur. Cat. c.61.
Præmitus repente gaudium exortum Jug c.53.
Civitas trepida antea & solicita de belli eventu læta agere. Iug c.55.
Dein crebris ignibus factis plerumq; noctu barbari more suo lætari, exsultare, Jug 98.
Cæsar duplici lætitia, & voluptate, uno tempore auctus est. 5.508.
Neq; hostibus diutina lætitia, neq; ipsis longior dolor relinquatur. 351.
His literis acceptis insolenti voluptate efferebatur 8.478.
Ea re cognita, mistam dolori voluptatem capiebat 8 475.
Erant plena lætitia, & gratulatione omnia 1 C. 326.
Quibus literis, nunciisq; Romam perlatis, magni demum concursus ad Afranium: magnæ gratulationes fiebant. 1.C 315.
Principes civitatum ad Cæsarem gratulatum conveniunt. 17.
Animadvertit Cæsar, Sequanos tristes, capite demisso terram intueri. 1.20.
Sequani in eadem tristitia taciti permanent. Ibid.

Cicero.

Nimio gaudio penè desipere. 2 9.
Repente incessi omnibus lætitijs. Ibid.
Mirabiliter lætor. 11.14.
Nunc furit, tam gavisos homines suum dolorem. 8.14. Er schwermet / oder wird vnsinnig darumb / daß sich die Leute seines vnglücks so frewen.
Et lachrymis & tristitia te tradidisti. 5.14.
Contristavit hæc sententia Cornelium. 8 9.
Dolore confici: animum liberare. 9.13.
Quanto fuerim dolore, meministi. Ibid.
Dolorem alicuius levare: sanare. 5.16.
Ex molestijs alterius dolorem capere. 5.16.
Non facile exhauriri tibi justum dolorem universum posse puto. Ibid.
Effundere plausum. 2.13.
Cui justior plausus, & læta vocum suffragia debeantur. 4.12.
Magnitudo stuporis locum multis plausibus non reliquit. 10.19.
Fuit totius lætitia civitatis. 10. 73
Loci istius voluptate frueremur. 3.16.
In gravi dono habeo. 3.49.
Quid mihi jucunditatis litteræ tuæ attulerint. 3.64.
Duo mihi grata proveniunt 3.76.
Circumspectio mea tuis salibus locum facit. 3.88.
Quod ex meis actibus voluptatis acceperis. 5.43.

Litte-

Litteræ mihi afferunt voluptatem, negant satietatem. 5.50.
Quod eò scribo, ut intelligas, quantum ex sermone tuo ceperim voluptatis. 7 6.
Duo ad me bona pariliâ voluptatis recentes nuncij pertulerunt. 7.110.
Oneri esse re delicia 8 25.
Hortor quosque, ut illam potius cogites partem, quæ assiduitati gratiam parit. 8.35.
Certum habeo, nihil te litteris meis antiquius æstimare 8.74.
Mihi quoque eadem de tui sermonis jocunditate sententia est. Ibid.
Scripta tua plurimùm mihi tribuunt voluptatis. 9.77.
Multò amplius nobis præsentia tua, quàm sermo gratiæ contulisset. ibid.
Plurimum jucunditatis ex litteris tuis ante capiebam. 9.123.

Gloriæ. Laudis. *Vide etiam supr. Tit.* Famæ: *Et infrà* Honoris.

Ehr / Rhum / Glimpff / Lob / Guter Nahmen / Leymundt.

Adoreâ aliquem afficere Amph. 1.1.℣.38.
Magnanimi viri freti virtute, & viribus superbi minus. Amph. 1.1. ℣.57.
Laudis compos revenit, laude partâ demum se recipiat. Amph. 2.2.℣.13. 14.
Eundem animum oportet nunc mihi esse gratum. Most 1.3 ℣ 63.
Vt metuo, ne victis hostibus partam expugnet gloriam. Amph *sc.* DI vostram fidem ℣.27.
Suis factis se immortali afficiet gloriâ Amph. 5.2. ℣.10.
Habere aliquid indelicijs Asin 5 2.℣.36.
Color patrique avoque Aul Prol ℣ 5.
Quantis laudibus suum herum collaudavit? Capt 2.3 ℣.60.
Parite laudem, & lauream Cist 1 3.℣ 53.
Benefactis tuis me florentem facis Menæchm. 2.3.℣ 21.
Summovere istam vis gloriam, quam habes Mil 4 6.℣.30.
Atque ego nunc me gloriosum faciam. Pseud. 2.3 ℣ 8.
Magni pendere aliquem. Stich. 1.2 ℣ 78.
Nunquam propositum fuit sollis, ita ut facillimè sine invidiâ laudem invenias, & amicos pares. Andr. 1 1.℣ 37.
Veram laudem capiet Eun 5.4 ℣.3.
Collaudavi secundùm facta & virtutes tuas. Eunuch. 5 9.℣.59.
Eam hic laudem ducit maximam Adelph Prol.℣ 18.
Ah vereor, coram in os te laudare amplius Adelph 2.4.℣.5.
Gloriam tu isthanc obtines: laß das dein Ruhm seyn Adelph. 5.3.℣.18.

Benè. Pseud.1.4 ℣.23 Sic dicebant, laudare volentes aliorum studia, & exprompta m operam. In Comicis valdè frequens.

Labore alieno magno partam gloriam verbis sæpe in se transmovet, qui habet salem, quod in te est. Eun 3 1.

Si est, ut hac nunc Pamphilum verè abs se segregarit, scit sibi nobilitatem ex eo & rem natam & gloriam esse Hecyr 5 2.

Quod attribuitur in alicuius certa personæ laudem ad Her. li 1. p 4.

Qui tuo nomini velis ex aliorum laboribus libare laudem. ad Herenn. l. 4. p. 78.

Vobis res ista erit honori ad Her. l 4. p 89.

Cujus mortui quoque nomen splendori ac decori est civitati. ad Herenn l. 4. p. 91.

Ex bello gloriam & virtutem peperimus. de Inv lib 2 p 215.

Omnium vix ullam cæteris oratoribus laudem reliquisti. de Orat. l. 1 pagin. 289.

Tibi nunquam eloquentiæ majorem tribui laudem quàm humanitatis. de Orat. l. 1 p. 297.

Me toties orationis, & istius, & ipsius in dicendo facultatem, quam modò Crassus in cœlum verbis extulit. de Orat l 2 p. 380.

Pietatis summa attribuenda laus est. de Orat. lib. 2. p 392.

Si quam gloriam peperisse videatur. de Orat. l. 2 p. 405.

Neque tamen ullam assequor laudem de Orat. l. 2 p 413.

Consimili laude dignantur de Orat l. 3. p 4 9.

Tu istam verbis ad cœlum extulisti. de Orat. lib. 3. p. 475.

Profectò nemo his viris gloriâ præstitit. Brut. p. 549

Cnei Octavij eloquentia multis concionibus est probata vehementer. Brut p. 570.

Nam qui Isocratem maximè mirantur, hoc in ejus summis laudibus ferunt. Orat. ad Brut p. 676.

Socrates in cælum effert laudibus Pythagoram Brut 608.

Laudis ita sum cupidus, ut aliis eam præreptam velim. pro Sext. Rosc. pagina 37.

Maximè laude ac gloriâ duci pro Font p 579.

Ego in tuâ laude hæc pono, alia sunt tua facta, summâ laude digna. In Verr p. 404.

Ad cœlum aliquem ferre. in Verr. p. 417.

Hæc tibi laudatio procedit in numerum, sit ea authoritate sublevant. in Verr. p. 420.

Habe tibi istam laudationem, in Verr. p. 485.

Laudem alicujus obterere. in Verr. p. 486.

Tantam vobis imperij gloriam relinquere. pro lege Manil. 631.

Laudis multum alicui impertire. pro Lege Manil p. 644.

Summis ornamentis honoris, fortunæ, virtutis, ingenij præditus vir. pro L. Man p. 477.

Gloriam,

Gloriam, & antiquitatis memoriam virtute superare. pro L. Manil. pag. 638.
Imperij splendor gentibus lucet. pro L. Man. p. 644.
Gloriam tenere. pro L. Man. p. 648.
Pater virtute, existimatione, nobilitate facilè princeps. pro A. Cl. p. 7.
Homo summâ religione, & summâ authoritate praeditus. pro A. Clu. pagina, 25.
Quis illo ingenio prudentior, jure peritior, fide, religione, officio diligentior, aut sanctior commemorari potest? pro Aul. Clu p. 48.
Nemo hoc homine sanctior, neque probior, neque in omnibus officiis retinendis diligentior esse quisquam potest. pro Aul. Clu p. 60.
Summis aliquem ornare laudibus. pro A. Cl. p. 63.
Homo honoribus ornatus, & summâ virtute praeditus. pro A. Cl. p. 80.
Ornare aliquem eximiâ laude. in Cat. p. 216.
Aliquem ponere in laude. in L. Mur. p. 227.
Æternam gloriam alicui parere. in Luc. Muren. p 228.
Minuere gloriam. pro L. Flac. p. 218.
In caelum laudibus ferre aliquem pro L Flac. p. 305.
Nihil est in vitâ magnopere expetendum, nisi laus, atque honestas. pro Arch. poet. p. 350.
Æternum suorum laborum praeconium mandare versibus. pro Arch. poet. p. 353.
In coelum ferre aliquem pro Arch poet. p 354.
Adjungere alicui honorem Ibid.
Communi omnium laude aliquem decorare Ibidem.
Trahimur omnes laudis studio, & optimus quisque maximè gloriâ ducitur. pro Arch. poet p 355.
Quem virtute, laude, cum summâ gloriâ ad coelum extulit, eundem inimicorum invidiâ indignissimè oppressum deprimit ad supplicium. in Orat. ante exil. p. 358.
Æternâ laude triumphi aliquem decorare. Orat. ante exil p 359.
Laude, atque honoribus amplificare aliquem. Orat. ante exil p. 359.
Quem paulò antè fortuna erexerat ad gloriam, virtus extulit ad laudem. in orat. ante exil. p. 363.
Laude aliquem cohonestare. in Orat. ante exil p. 369.
Vir omnium, qui sunt, fuerunt, erunt, virtute, sapientiâ, ac gloria princeps. in Orat. post red p. 376.
Laudem alicujus illustrare pro Dom. p 430.
Efferre aliquem maximis laudibus. de Arusp. respon. p. 487.
Æternâ in laude versari pro Cn. Plan. p. 504.
Meritum alicujus verbis extollere. pro Cn. Plan. p 535.
Hae tanta summis in rebus laudes sunt excitata. Sest. 5.
Haec fama celebrantur, monumentis annalium mandantur. Sest. 51.
Qui ingenio & virtute nobilitatem potestis consequi. Sest. p. 67.
In qua ratione multi homines novo honore, & gloria floruerunt. Ibid.

Consilijs, & laboribus suis immortalem gloriam consecuti sunt. Sest. 71.
Quid solida laudis, & vera dignitatis prastantius mihi potuit accidere? quid optabilius ad immortalem gloriam? Vat. 76.
Quorum gloriam hujus virtute renovatam videmus. Vat. 85.
Honore aquo animo carere debet Vat 89.
Eum summis laudibus extulisti. Vat 91.
Meus forensis labor dimanat ad existimationem hominum Cœl. p. 44.
Omnes propè cives virtute, gloriâ, & dignitate superabat Cœl 104.
Non solùm memoriâ, & testimonia, sed etiam annalium literis, & summi poëta voce laudatus est. Provinc. 164.
Ille te dignissimis laudibus collaudavit. Pis. 202.
Collega meus illum honorem alteri ademit Mis. 205
Cuncta civitas eam laudem pro suâ vindicarat. Mil 238.
Secum cupit auferre gloriam sempiternam. Mil. 247.
In te sectores impleverunt orbem terrarum nominis sui gloriâ. Mil p. 25.
Omnibus in terris & jam versatur, & semper habitat nominis tui gloria Mil. 262.
Magnam ille gloriam quaesivit. Rab. 272.
Novum genus gloria concupiscit. Rab. 278.
Mira laus est, quâ non poëtarum carminibus, non annalium monumentis celebratur, sed prudentium judicio expenditur. Rab. 279.
In illâ familiâ laus aliqua floruit. Rab. 280.
Bellicas laudes quidam solent extenuare verbis, easque detrahere ducibus, communicare cum militibus. Marc. 283.
Hujus gloria, quam paulo ante es adeptus, socium habes neminem. Marc. 283.
Nulla mihi est amplior laus, quàm ea, quam hodierno die consequutus es. Marc. 284.
Nulla unquam atas de tuis laudibus conticescet. ibid.
Quibus laudibus te efferremus? quibus studijs prosequemur? Marc. 284.
Alij laudibus in cœlum res tuas gestas efferunt Marc 291.
Laudes tuas obscuratura est nulla unquam oblivio. ibid.
Ejus gravitatem, & curam in Republicâ tuendâ omnium mortalium celebravit fama. Ibid.
Tua res gesta caeterorum laudibus obscuritatem attulerunt. Dejot. 310.
Quae in privatis gloriosa sunt, multò magis commemorabuntur in regibus. Dejot. 322.
Nisi fortè actio tùm plaudi, & sexagesimo tùm anno palmam dari putabis. Phil. 1. 340.
Mea litera & juventuti & nomini Rom. laudis aliquid afferunt. Phil. 2. p. 346.
Me non solùm meis laudibus ornat, sed etiam onerat alienis. Phil. 2. 347.
Eorum gloriam non immortalitatis memoriâ prosequantur. Phil. 2. 351.
Vereor ne imminuam summorum virorum gloriam Phil. 2 p. 371.
Laus te allicere ad rectè faciendum potest. Phil. lib 2. p. 382.

Maxi-

Maximis senatus laudibus ornatus est. Phil. 4. p. 401.
Laudantur exquisitissimis verbis legiones. Phil. lib. 4 p. 401.
Neque ullam mercedem tanta virtus præter hanc laudis gloriaque desiderat. Phil. 5. p. 420.
Quibus verbis laudes hujus temporis consequi possumus. Phil 5. p. 420.
In magnâ gloriâ & laude ponendos puto. Phil. lib 11. p. 491.
Audaciam rerum gestarum magnitudine, atque imperatoriis laudibus texere in Verr. 500.
Maximis laboribus, & periculis ad summam laudem, & gloriam contendere. Phil. 14 p. 544.
Qui civitatis incommodum in suam gloriam ponit. Salluft. in Cic. 48.
Non sperasti mutuam tibi me gratiam relaturum. in Salluft. 553.
Fovere laudem alicujus. Epist. ad Fam. l. 1 p. 14.
Te moneo, ut omnem gloriam, ad quam à pueritiâ inflammatus fuisti, omni curâ, atque industriâ consequare. Ep. ad Fam. l. 3. 161.
Hoc à te peto, ut subvenias huic meæ solicitudini, ut huic meæ laudi, vel, ut veriùs dicam, propriæ saluti: tuum studium dices. Epistol. ad Famil. l. 2. pagin. 41.
Competitor tuus, & idem meus, assensus est, qui ornavit res nostras divinis laudibus. Ep. ad Fam. l. 2. p. 251.
Vt me sempiterna gloria per eum commendari velim, qui non ipse quoque in me commendando propriam ingenij gloriam consequatur. Ep. 5. 12.
Vt vivi gloriolâ nostrâ perfruamur ibid.
Illorum artem cùm ipsis, tum etiam sibi gloriæ fore putabat. Ibid.
Sum avidior etiam, quàm satis est gloriæ. Ep. 9. 14.
Est in hi gloriosum, te juvenem civem florere laudibus. Ibid.
Hæc omnia quæ habent speciem gloriæ, collecta ex inanissimis splendoribus insignibus contemne, &c. Ep. 10. 12.
Quid si erit factum, & c ipse æternam gloriam consequere Ep. 10. 14.
Cujus laudem demi defenderis. Ep. ad fam. l. 3. p. 82.
Facere præconium. Ep. ad fam. l. 6. p. 177.
Summis laudibus aliquem ad cœlum efferre. Ep. ad fam. lib. 9.
Imminuere alicujus laudem. ibid.
Medius fidius mediocri dolore afficiebar, cùm alij occupare possessionem laudis crederentur. Ep. ad fam. lib. 7. p. 282.
Quare mihi gratissimum facies, si exploratum habebis, tuis laudibus nullo loco, nec consilium nec studium defuturum. Epistol. ad famil. l. 11. pagin. 316.
Brutus noster egregiam laudem consequutus est. Epistol. ad famil. lib. 12. pagin. 354.
Nonnulli invident eorum laudi, quos in Republicâ probari vident. Ep. ad fam. l. 12. p. 355.
De nostrâ dignitate velim ut tibi semper curæ sit, & quocunque tempore occasionem habueris, & in senatu, & in cæteris rebus laudi nostræ suffrageris. Ep. ad fam. lib. 12 p. 364.

De Cn Mutio, quem tu quibusdam l teris ad cœlum laudibus extulisti, rumo ... res duriores erant. Ep. ad fam. lib 12 p 80

Maximam laudem cùm à nobis, qui eum impulimus, tum à municipio consequi Ep. ad fam. lib. 13. p. 400.

Tu es is, qui me semper tuis sententiis ornasti, qui oratione, qui prædicatione, qui summis laudibus in senatu, in concionibus ad cœlum extulisti. Ep. ad fam. lib 15. p 430.

Ipsam quidem gloriam per se nunquam putavi expetendam. Ep. ad fam. l. 15. p 411

Nos quidem longinqui, & à te ipso missi in ultimas gentes, ad cœlum mehercule te tollimus verissimis, ac iustissimis laudib Ep ad fam. l. 15. p. 775.

Vidi illum excepisse laudem Ep. ad Att. lib. 1 p. 20.

Qui mihi laudem illam eò minus deberet. Ep Att lib. 1. p 21.

Quod meis literis omnibus in Pompeiana laude perstrictus esset. Ep Att l. 1. p. 21.

Vt clamor concursusque maximæ cum mea laude fierent. Epist. Attic. lib 1. p. 23.

Bibulus hominum admiratione, & benevolentia in cœlo est. Epist. Att. lib. 2. p. 72.

Novo quodam genere in summam gloriam venit. Ep. Att l. 2. p. 72.

Amicus noster insolens infamia, semper in laude versatus, circumfluens gloria Ep. Att. l 2. p 73.

Quàm ornatè nostras laudes in astra sustulit! Ep. Att. lib. 2. p. 80.

Quos tu in cœlum fers. Ep. Att l 2. p. 80.

Quod tu tollere laudibus solebas Ep. Att. lib. 4. p. 133.

Solaminij nos in cœlum decretis suis sustulerunt Ep. Att lib. 6. p. 182.

Qua tu etiam literis in cœlum ferebas. Ep. Att. lib. 7. p. 196.

Efferri laudibus Ep. Att. lib 8 p 239.

Te iuvenem florere laudibus, quasi alumnum disciplinæ meæ. Ep. Att. lib. 6. p. 454.

Me in societatem tuarum laudum venire patiare. Epistol. Attic. libr 14. pagin 454.

Omnes meas laudes ad te transfuderim. Ep Att. lib. 14. p. 455.

Eum ornavi veris laudibus, magno assensu omnium. Ep. Quæst. Frat. l. b. 2. p. 605.

Quæ populari gloria decorari in Lucullo debuerunt. Acad. Quæst lib. 2. pagin 5.

Vereor ne imminuam gloriam. Acad. Quæst. lib. 2. p. 5.

Amplificare gloriam ibid.

Si philosophia à nobis verè est laudata Acad. Quæst. lib. 5. p. 6.

Gloriam non modo non minui, sed etiam augeri arbitramur. Acad. Quæst l. 2. p. 6.

Ad populares illustresque laudes, has etiam minus notas; minusque pervulgatas adiungimus. Acad. Quæst. 2. p. 6.

Cùm tantis laudibus Philosophiam extuleris. Acad. lib. 2. p. 35.

Vt

Vt beneficiis excellentes viros fama ac voluntate tollerent. De nat. Deo. lib. 2. p. 72.
Tùm in hoc in fra laudi assumtum arbitramur. de nat Deo lib 3. p. 151.
Quamvis eam Epicurus in cœlum laudibus efferat. de fin. lib 2 p. 162.
Laudi & dignitati sui tere de fin. lib 4 p 241.
Multum is fratris rerum gestarum gloria præstitit. de divinat. libr. 2. pagin. 248.
Gloria spe excitari de fin. l 5. p. 281.
Ad studia gloria aliquem incendere Quæst. Tusc lib. p. 295.
Non satis gloria al cuius respondere. Quæst. Tusc. lib. 1 p 295.
Atque homines etiam eos, qui immortalitatem sunt consecuti. De nat. Deo. l. 1 p. 19.
Plurimum poetis nostris, omninoque latinis & literis luminis attulisti. Acad. Quæst l 1 p. 81
Velle post mortem epul ecelebrari memoriam sui nominis De fin. l. 2. p. 172.
Spem immortalitatis relinquere. Tusc Qu l 1 p 310
Satisfacere immortalitati laudum tuarum mirabiliter cupit. Ep. ad fam. l. 11. p. 403.
Rebus nomina imponere. de Quæst Tusc lib. 1. p 319.
Siquidem etiam Ille sapientissimus vir, Ithacam ut videret, immortalitatem scribitur reru sitasse. de l g. lib. 2. p 320.
Laudi alicui al quid dare Quæst. Tusc. l. 1 p 295.
Tùm hom nu amicissimi Cn. Pompeij laudes illustrabit. de leg. l. 1. p. 296.
Magna gloria orbari. Quæst. Tusc. l 1 p. 299.
Mercedem gloria flagitas ab iis, quorum patres affeceras gloria. Quæst. Tusc. lib 1 p. 304.
Laude & lætitia aliquid exequi. Quæst. Tusc. lib. 1 p. 344.
Laudem al cui eripere. Quæst lib. 2. p. 348.
Falsa gloria al quid exornare. Quæst. Tusc. lib. 1. p. 351.
Nihil præter laudem, bonis atque innocentibus, neque ex hostibus, neque à sociis reportandum. de leg lib 3 p. 351.
Pompeium nostrum cæteris rebus omnibus semper amplissimis maximisque efferre laudibus. de leg lib. 1 p. 372.
Honorificis verbis aliquem prosequi. Quæst Tusc. lib 2. p. 372.
Cùm decore, atque omni me orbatum laude recordare. Quæst. Tuscul. l 3. pagin. 383.
Præterea magnam affert laudem, & summam dignitatem. de petit. pagin. 398.
Gloriam al cuius ad cœlum efferre. Quæst. Tusc. lib 3. p. 593.
Gloria servire. Quæst. Tusc l. 5 p. 453.
In gloria cupiditatem incidunt 1. Att. p. 12.
Multi sunt cupidi splendoris, & gloria. 1 Offic. p. 19.
Videre licet plero, que, non tam natura liberales, quàm quadam gloria ductos, ut benefici videantur, facere multa, qua ab ostentatione proficisci magis, quàm à voluntate videantur. 1 Offic. p. 20.

Gloria

Gloria jacturam ne minimam quidem facere vellent. 1 Offic. p. 24.
Nemo qui fortitudinis gloriam consequutus est, insidijs & malitiâ laudem est adeptus 1. offi. p 16.
Et sunt ex mediâ laude justitia. 1. offi p. 26.
Nescio quomodo quasi pleno ore laudamus. Ibid.
Declaratur studium belli ca gloria. Ibidem.
Quasi mercedem rerum gestarum desideret gloria. 1. offic. p. 27.
Gloriam negligunt. 1. offi. p. 30.
Licet, Marce fili, apud te gloriari, ad quem & hereditas hujus gloria, & factorum imitatio pertinet 1. off p 32.
Abundans bellicis laudibus Ibid.
Quorum patres aut majores in aliquâ gloriâ prastiterunt, eorum plerique in hoc genere laudis student excellere 1. Offic. p 46.
Quidem ad eas laudes, quas à patribus acceperunt, addunt aliquam suam: Vt Africanus eloquentiâ cumulavit bellicam gloriam; quod idem fecit Timotheus Cononis filius: qui cùm belli laude non inferior fuisset, quàm pater, ad eam laudem, doctrina & ingenij gloriam adjecit. 1. offic p. 46.
Videtur iure optimo posse laudari off l 2 p 60.
Nostri magistratus imperatoresque ex unâ hac re maximam laudem studebant capere 2 offic. p. 71.
Maximis efferunt laudibus. 2. offic. p. 78.
Titus enim Gracchus P filius, tam diu laudabitur, dum memoria rerum Romanarum manebit. 2. offic p 81.
Magnam laudem, & à summo viro, & ab exercitu consequebatur. 2. off pagin 83.
Sed sibi peperit maximam laudem ex illâ accusatione nobili & gloriosâ. Ibidem.
Laude affici solent. Ibid.
Ea sæpè universam excitat gloriam. ibid.
Apud Senatum dicendo laudem assequuti sunt. Ibid.
Quamquam Africanus majorem laudem, vel meo iudicio, assequebatur. 2. offic. p. 102.
Eares ei magno honori fuit. 3. offic. p 130.
Est in manibus viri laudatio de Senect. p 152.
Quis est, qui id non maximis efferat laudibus? de amicit. p. 193.
Maximam gloriam capere Ibid.
An quisquam in potiundis voluptatibus gloriâ sese & prædicatione efferet? Parado. 1 p. 226.
A quibus spectare gloriam certè nullam potestis In Somn. Scip. p. 246.
Non modo non æternam, sed ne diuturnam quidem gloriam assequi possumus. in Somn Scip. p. 247.
Clarum ac potentem fieri. Cat. cap 38.
Mansuetudine & misericordiâ clarus factus. Cat cap 54.
Magno imperio præditum in excelso ætatem agere Cat. cap. 51.
Huic severitas dignitatem addiderat Ca. cap 54.

Gloriam

Gloriam nihil largiendo adeptus est. ibid.
Ad equis gloriam Ibid.
Ad gloriam virtutis via grassatur Jug. cap. 1.
Quibus summa claritudo paratur Jug. cap. 2.
Per latrocinia potius, quam bonis artibus ad honores niti. Jug. cap. 4.
Quam virtus eorum famam, atque gloriam adaequaverit. Ibid.
In tantam claritudinem brevi pervenerat. Jug. cap. 7.
Me, regnumque meum gloria honorasti. Jug. cap. 10.
Difficillimum inter mortales est, gloria invidiam vincere Ibidem.
Ne medius ex tribus, quod apud Numidas honori ducitur foret Jug. cap. 11.
Quorum ea tempestate in senatu auctoritas pollebat Jug. cap. 13.
Leguntur majores nobiles amplius honoribus usi, in quibus fuit Marcus Scaurus Consularis & tum in senatu princeps Jug. cap. 25.
Illi accepit homines claros quorum auctoritatem Romae pollere audierat. Ibidem.
Ipse eum suspiciens. Jug. cap. 70.

Gratias agendi. Talionis. Gratitudinis. Gratiam referendi. Gratiarum actionis.

Danck sagen / Danck erweisen / Glück wünschen / Danckbahr seyn / Vergelten.

H*Uic Aesculapio habeto gratiam.* Curc. 5 3 ♈. 11.
Levi ago gratias meritò magnas Capt 5 1 ♈. 1.
Nunquam referre gratiam possim satis, proinde ut tu promeritus de me, & filio meo. Capt 5 1. ♈. 12.
Ut beneficium benemerenti maneret Ibid ♈ 14.
Pro benefactis ejus ei pretium posse reddere Capt 5 1 ♈. 10.
Ut mihi omnes mortales decet gratias agere! Epid 3 4 ♈ 7.
Nunc egomet potius hanc inibo gratiam. Cist 2. 3 ♈ 84.
Dicas ejus pro meritis gratum me fore Men Prol. 105.
Numquam ego illi possum gratiam referre, ut meritus est de me. Most. 1 3 ♈. 57
Habeo Neptune gratiam magnam tibi. Most. 2. 2. ♈ 1.
Vel mi ut velles Most 3. 2 ♈ 54 Vide infra Tit. *Vovendi.*
Eam mihi debes gratiam Most. 3 3 ♈ 23.
De coenâ facio gratiam. Most 5 2.
Fac istam conjunctam gratiam Tranioni Most. 5 2 ♈ 46.
Huic habeto gratiam Ibid. ♈. 58.
Hujus pro meritis ut referri possit pariter gratia Mil 3 1 ♈ 75.
Cupere ut cujus. Mil 4. 1 ♈ 17. Vide supra Tit. *Desiderandi* p. 505.
Habere aliquam gratiam Mil. 4. 1 ♈. 14.
Sed tamen gratia est. Pseud. 2. 4 ♈. 24. *Vn Omnia.*

Omnia, quæ tu vis, ea cupio. Persa 5.1.℣.14.
Dum mea arescunt, in aliquo gratiam referam tibi Rud 2.7.℣.17.
Bonum est, quod habeas gratiam mihi. Rud. 2.6 ℣ 32.
Hujc ergo tu artib. gratiam facias. Trin.2.2.℣ 15. Antiqua, & in circulis tùm usitata loquendi forma, quâ usus est Sallustius: *Qui mihi atque animo meo nullius unquam delicti gratiam fecissem,* Livius; *Omnium igitur tibi, Ap Claud quæ impiè nefariéque per biennium alia super alia ausus es, gratiam facio.*
Licet tibi ru[...] m refero gratiam. Rud 4 6 18.
Gratiam habeo magnam Rud.5.3 ℣ 56.
Inire gratiam summam. Trin 2 2 ℣ 95
Habeo vobis gratiam Rud.3 5.℣ 55.
Id gratum fuisse adversum te, habeo gratum. And.1.1.℣.15.
Referam gratiam. Eun 2 3.
Magnas vero agere gratias mihi Eun. 3 1.
Rex semper maximas mihi agebat. ibid.
Par pro pari referto Eun 3 1.& 55
Pro illo munere est honos habitus. Eun 5 7.℣ 22.
Ut ivo[...] m hereris, proinde ego ero forus. Hec 2 2 1.℣ 26.
Quod ab illo allatum est, sibi esse id relatum putet. Phorm.Prol.℣.22. Gute Gruß gute Antwort
Dijs pol habeo gratias, cùm in pariundo aliquot adfuerunt liberæ And 4.5.
Et habetur & referetur à me, Thais, tibi, ita uti merita es, gratia Eunuch. 4 6.
Omnibus gratiam habeo, & seorsim tibi præterea Demea Adelph 5.9.
Adeò res redijt, si quis quid reddit, magna habenda est gratia Phorm 1 2.
Non pote satis pro merito ab illo tibi referri gratia: immò enim nemo satis pro merito gratiam regi refert. Phorm. 2 1.
Est magnam ecastor gratiam de hac re quod tibi habeam Hecyr.5.1.
Ego, Charine, neutiquam officium esse liberi puto, cùm is nil promeruit, postulare id gratiæ apponi sibi And 2.1.
Stillis crucibus nunc rise am gratiam: Wann ich mich gegen ihnen rechne. Eun 2 3.
Inveniam hodie, parem ubi pol referam gratiam. Wie ich mich wider gegen ihm rechne? Eun. 4. 4.
Parem gratiam alicui referre. pro Font.p.584.
Officia beneficia remunerari in Orat post red p 394.
Magnas agere gratias Thais mihi Eun 3 1.℣.7.
Habetur, & referetur tibi à me gratia. Hec.4 4 ℣.3.
Habere gratiam Dijs Ibid
Est magna gratia de hac re, quam tibi habeam Hec 5.1.℣.15.
Itum hoc tibi quod benè promeritus fueris, conduplicaveris Phor.3.2.℣ 31.
Dum magnas meritò gratias habeo, atque ago Phorm.5 8 ℣.1.
Ostendimus benè merentibus gratiam referri convenire. Ad Herenn.l.3 pagin. 51.

Nunc

Nunc quomodo ille mihi gratiam retulit, accipito. ad Her. l. 4. p. 502.
Habere gratiam non oportet De inv. lib. 1. p. 166.
Magnam habeo, Crasse, huic palaestrae, & Tusculano tuo gratiam. De orat. lib. 1. p. 295.
Pro nostro tamen studio meritam gratiam, debitamque referamus. De orat. l. 3. p. 456.
Magnam tibi habemus gratiam De orat. l. 2 p 446.
Pro beneficio parem alteri referre gratiam Pro Quint. Rosc. p. 98.
Si Deus nullâ gratiâ, nullâ hominum charitate tenetur, valeat. de Natur. 25 b.
Nihil tibi à me postulanti recusabo. De Orat lib. 2. p. 380.
Perrarò grati homines reperiuntur. Pro Planc p. 4.
Gratum esse in aliquem Pro Cn Plan. p. 527.
Cùm omnibus virtutibus me affectum esse cupiam, tamen nihil est, quod malim, quàm me, & gratum esse, & videri : hæc est enim una virtus, non solùm maxima, sed etiam mater virtutum omnium reliquarum Pro Cneo Plan. p. 528.
Ex coloniâ venerunt gratulatum ad me Pis. 800.
Quis nescivit venisse tibi tot dierum iram gratulatum Phil. 2 361.
Fuit mihi sæpe & laudis nostra gratulatio nostra jucunda, & timoris consolatio grata. Att l. 1. p. 32.
A quâ plausu maximo cùm esset mihi gratulatio significata. Epist. Att. l. 4. p 107.
In quem si me intelliges esse gratum Ep. Att lib 9. p. 291.
Nunquam vobis gratiam referam. Ep Att. lib. 14. p 404.
Voluit aliquid acceptum referre liberalitati suæ. pro A. Clu p. 24.
Alicui gratias referre verbis singularibus. In L. Catil. p. 207.
Gratiam referre In orat. post. red p. 179.
Cumulatè gratias agere. In orat post red. p. 381.
Benè de me meritis referam gratiam. in orat. post red p. 391.
Gratiam qui refert, habet: & qui habet, in eo ipso quod habet, refert. Pro Cn. Planc p 523.
Manibus pessis gratias egerunt. Sest. 18.
Gratiam referre alicui Pro Cn. Planc. p 537.
Hic constantem, & debitam gratiam refero. Corn. p. 152.
Omnes tibi maximas gratias agimus, majores habemus. Marc. 292.
Primùm maximas gratias, & habeo, & ago Pison Phil. 1. p. 329.
Ducibus nostris referri quidem potest gratia. Phil 3. p. 389.
Merito vestro maximas vobis gratias omnes & agere, & habere debemus. Phil 3 p. 394.
Pro tantis in Rempublicam meritis honores ei habeantur, gratiaque referantur. Phil 3 p. 400.
Nullam aliam gratiam ei referre possumus. Phil 9 p. 464.
Tibi agam ut debeo, gratias Ep. fam. l 3 p. 65.
Agere alicui gratias. Ep famil. 3 p. 67.

Omnia, quæ tu vis, ea cupio. Persa 5.1.℣.14.
Dum mea arescunt, in aliquo gratiam referam tibi Rud 2.7.℣.17.
Bonum est, quod habeas gratiam mihi. Rud. 2.6 ℣ 32.
Hisce ergo tu artib. gratiam facias. Trin. 2. 2. ℣ 15. Antiqua, & in circulis tùm vsitata loquendi forma, quâ usus est Sallustius: *Qui mihi atque animo meo nullius unquam delicti gratiam fecissem.* Livius; *Omnium igitur tibi, Ap. Claud. quæ impiè nefariè que per biennium alia super alia ausus es, gratiam facio.*
Licet tibi rursum referogratiam. Rud. 4 6 18.
Gratiam habeo magnam Rud. 5.3 ℣ 56.
Inire gratiam summam. Trin 2 2 ℣ 95
Habeo vobis gratiam Rud. 3 5. ℣ 55
Id gratum fuisse adversum te, habeo gratum. And 1.1. ℣.15.
Referam gratiam. Eun 2 3.
Magnas vero agere gratias mihi Eun. 3 1.
Rex semper maximas mihi agebat. ibid.
Par pro pari referto Eun 3 1. & 55.
Pro illo munere est bonus habitus. Eun 5 7. ℣ 22.
Vti vos mihi esse tu, proinde ego ero fortu. Hec 2 2 1. ℣ 26.
Quod ab illo allatum est, sibi esse id relatum putet. Phorm. Prol. ℣. 22. Gute Gruß gute Antwort
Dijs pol habeo gratias, cùm in pariundo aliquot adfuerunt liberæ And 4.5.
Et habetur & referetur à me, Thais, tibi, ita uti merita es, gratia Eunuch. 4 6.
Omnibus gratiam habeo, & seorsim tibi præterea Demea Adelph 5.9.
Adeò res redijt, si quis quid reddit, magna habenda est gratia Phorm 1 2.
Non potes satis pro merito ab illo tibi referri gratia: immò enim nemo satis pro merito gratiam regi refert. Phorm. 2 1.
Est magnam ecastor gratiam de hac re quod tibi habeam Hecyr. 5.1.
Ego, Charine, neutiquam officium esse liberi puto, cùm is nil promereat, postulare id gratiæ apponi sibi And 2. 1.
Si illis crucibus nunc referam gratiam: Wann ich mich gegen ihnen rechne. Eun 2 3.
In veniam hodie, parem ubi pol referam gratiam. Wie ich mich wider gegen ihm rechnet Eun. 4. 4.
Parem gratiam alicui referre. pro Font. p. 584.
Officia beneficia remunerare. in Orat post red p 394.
Magnas agere gratias Thais mihi Eun 3 1. ℣. 7.
Habetur, & refertur tibi à me gratia. Hec. 4 4 ℣. 3.
Habere gratiam Dijs. Ibid
Est magna gratia de hac re, quam tibi habeam Hec 5 1. ℣. 15.
Item hoc tibi quod benè promeritus fueris, conduplicaverit Phor. 3. 2. ℣ 31.
Dein magnas meritò gratias habeo, atque ago. Phorm. 5 8 ℣. 1.
Ostendemus benè merentibus gratiam referri convenire. Ad Herenn. l. 3 pagin. 53.

Nunc

Nunc quomodo ille m hi gratiam retulit, acceptæ. ad Her. l. 4. p. 502.
Haberi gratiam non oportet De inv. lib. 1. p. 166.
Magnam habeo, Crasse, huic palæstra, & Tusculano tuo gratiam. De orat. lib. 1. p. 295.
Pro nostro tamen studio meritam gratiam, debitamque referamus. De orat. l. 3. p. 456.
Magnam tibi habemus gratiam De orat. l. 2 p 446.
Pro beneficio parem alteri referre gratiam Pro Quint. Rosc. p. 98.
Si Deus nullâ gratiâ, nullâ hominum charitate tenetur, valeat. de Natur. 25 b.
Nihil tibi à me postulanti recusabo. De Orat lib. 2. p. 380.
Perraro grati homines reperiuntur. Pro Planc p. 4.
Gratum esse in aliquem pro Cn Plan. p. 527.
Cùm omnibus virtutibus me affectum esse cupiam, tamen nihil est, quod malim, quàm me, & gratum esse, & videri: hæc est enim una virtus, non solùm maxima, sed etiam mater virtutum omnium reliquarum. Pro Caco Plan. p. 528.
Ex coloniâ venerunt gratulatum ad me Pis 800.
Quis nescivit venisse tibi tot dierum iram gratulatum Phil 2 361.
Fuit mihi sæpe & laudis nostra gratulatio nostra jucunda, & timoris consolatio grata. Att l. 1. p. 32.
A quâ plausu maximo cùm esset mihi gratulatio significata. Epist. Att. l. 4. p 107.
In quem si me intelliges esse gratum Ep. Att lib 9. p. 291.
Nunquam vobis gratiam referam. Ep Att. lib. 14. p 404.
Voluit aliquid acceptum referre liberalitati suæ. pro A. Clu p. 24.
Alicui gratias referre verbis singularibus. In L. Catil. p. 207.
Gratiam referre In orat. post. red p. 179.
Cumulatè gratias agere. In orat post red. p. 381.
Benè de me meritis referam gratiam. in orat. post red p. 391.
Gratiam qui refert, habet: & qui habet, in eo ipso quod habet, refert. Pro Cn. Planc p. 523.
Manibus passis gratias egerunt. Sest. 18.
Gratiam referre alicui Pro Cn. Planc. p 537.
Hic cujusta n, & debitam gratiam refero. Corn. p. 152.
Omnes tibi maximas gratias agimus, majores habemus. Marc. 291.
Primùm maximas gratias, & habeo, & ago Pison Phil. 1. p. 329.
Ducibus ne referri quidem potest gratia. Phil 3. p. 389.
Merito vestro maximas vobis gratias omnes & agere, & habere debemus. Phil 3 p. 394.
Pro tantis in Rempublicam meritis honores ei habeantur, gratiaque referantur. Phil 3 p. 400.
Nullam aliam gratiam ei referre possumus. Phil 9 p. 464.
Tibi agam ut debeo, gratias. Ep. fam. l 3 p. 65.
Agere alicui gratias. Ep famil. 3 p. 67.

Vu 2 *Referre*

Referre alicui gratiam. Ep fam.l 4.p.44.

Pro tuis rebus nullam mihi abs te relatam esse gratiam, tu es optimus testis. Ep. ad fam.l 11 p 121.

Hanc tu mihi gratiam non modò habuisti, verùm etiam cumulatissimè retulisti. Ep.ad fam.l 5. p. 129.

C. Avianus Ammonius incredibiles mihi gratias per literas egit. Ep. ad fam. l 13. p. 411.

Nullam partem tuorum meritorum non modò referendâ, sed ne cogitandâ quidem gratiâ consequi possum Ep.1.8.

Quod non ille tam illustri gratiâ excepit, Zu grossem Danck vnd Gefallen annehmen. Ep. 1. 9.

Si me in morem, si gratum existimare potes. Ep 2.5.

Pietas in referendâ gratiâ jucunda, id est, *officium*. Ibid.

Quibus verbis tibi gratias agam non reperio Ep ft.1.8.

Si quid acciderit, & si vix fieri possit, tamen te partem mihi gratiam relaturum &c. Ep.3 9.

Mihi considerandum est, quonam te remunerer potissimùm genere Ibidem.

Timuissent ne qua mihi pars abs te voluntatis mutua tribueretur Ep 5.2.

Nullâ re tam latari soleo, quàm meorum officiorum conscientiâ, quibus si quãdo non mutuo respondetur &c. Ep.5.7.

Varietate temporum interruptum officium cumulatè reddidi. Reichlich erstatten/vnd wieder einbringen. Ep 5.8.

Immortales ago tibi gratias, agamque dum vivam, nam relaturum me affirmare non possum. Ep 10.11.

Iam non ago tibi gratias. Cùm enim re vix referre possim, huic verbis non patitur res satis fieri Ep. 11 13.

Omnia qua homini accidere possunt, sic fero, ut philosophia habeam magnam gratiam Ep.12.24.

Cumulatissimè mihi gratiam retulerunt Ep.13.4.

Me esse gratum videbit. Ep 1.8.

Vt memorem in benemeritos, &c animum prastarem. Ep.1 9.

Pontinius qui à te tractatus est praestanti ac singulari fide, praestat tibi memoriam, benevolentiamque debet, id est, *gratus est tibi beneficiique tui memor.* Ep. 10.

Quanquam gratiarum actionem à te non desiderabam, cùm te re ipsâ, atque animo scirem esse gratissimum Ep.10 19.

Opto ut mihi liceat prasenti pietate meorum officiorum tua beneficia tibi facere jucundiora Ep.10.23.

Malo praesentis observantiâ, indulgentiâ, assiduitate memorem me tibi probare. Ep.10.24.

Illud tibi promitto, & spondeo, te socios Bithyniae, si iis commodaris, memores esse, & gratos cognituram. Ep 13.10.

Huic utinam aliquando gratiam referre possimus, habebimus quidem semper. Ep.ad fam. lib.14 p 449.

Antonio, tuo nomine gratias egi. Ep. Att.lib 1.p.30.

De

De quibus ille tibi aget maximas gratias. Ep. Att. lib. 1. p. 44.
Quàm bonam meis putissimis orationibus gratiam retulerit. Ep. Attic lib. 2. p. 58
Qui mihi non modò premiorum, sed ne sermonum quidem unquam fructum ullum, aut gratiam retulerit. Ibid. p. 65.
Ut vel etiam putem gratiam pietati meæ Ep. Brut p. 561.
Nonne et maximam gratiam habere debemus? de fin. lib. 1 p. 125.
Cùm Diis gratias agimus de Nat Deor. lib. 3. p. 751.
Rectè facienti gratia est habenda de fin. lib. 2. p. 152.
Non satis magnam tribuerunt inventoribus gratiam de fin. lib. 4 p. 218.
Ubi gratus si non eum ipsum, cui referunt gratiam, cernunt grati. de leg. l. 1. p. 312.
Gratias exultantes alicui agere. de fin. lib. 1 p. 314.
Rempublicam nostram justissimas huic municipio gratias agere posse, quòd ex eo duo sui conservatores extitissent de leg lib. 2. p. 321
Ego verò illi maximam gratiam habeo. Quæst. Tusc. lib. 1. p. 337.
Equidem ita agnosco, frater, & meritas Diis gratias ago. de leg l. 2. p. 338.
Læti & gratias agentes pareamus Quæst Tusc. lib. 1 p 345.
Nec aliud ullum tempus futurum sit, ubi tibi gratiam referre possint. de petit. Consul. p. 398.
Etiamsi referre gratiam non potest. l. 2. offic p. 91.
Habeo senectuti magnam gratiam de Senect. p 165.
Cùm jam neutru gratiam referre posset. de Ami p. 103.
Iudicio vestro ago, atque habeo gratias, quanta sunt maxima 1 6. Symmachus
Agere atque habere gratias 1 16.
Dii te pro tantâ gratiâ remunerentur. 1. 22.
Hodie tibi gratias ago 1. 37.
Egit ille Senatui gratias. 1. 44.
Habeo gratiam 1 82
Ago tibi oblatione consulari gratias uberes, sed bonâ mente majores. 1. 103.
Ad agendas gratias lingua tua sufficiet. 2. 22.
Vicem laudo et exsolvi Ibid.
Litteris tuis agam gratias. 2. 28.
Solvendis atque agendis gratiis par esse non possum. 2. 56.
Gratias tum muneri tuo 2. 60.
Ergò & hujus rei causa, & praeterea munerum caeterorum, quantas possum maximas gratias tibi ago. 2. 77.
Domino & Principi nostro ad referendam largitati ejus sedulam magis, quàm parem gratiam, auro circumdatum dypticum misi 2. 8.
Cumulatissimas gratias ago. 3. 6.
Principibus maximis gratias ut absolutas egisti. 3. 45.
Quid si tibi etiam fratris mei Sabini nomine gratias agerem? 3. 45.
Ago studio tuo uberes gratias. 3. 51.
Alicui gratias agere 3 81.

Age circumspectè omni mea gratias 3.88.

Arduum est, ut unus sermo compenset, quod tantorum affectio contraxit. 4.7.

Agendis tibi gratiis pro Flaviano filio meo, usquequaque me imparem me sentio. Ibid.

Cùm sint verba rebus faciliora, beneficij tui magnitudinem dictis aquare non possum. Ibid.

Cui ad vicem gratiæ te ac tui similes opto monitores 4.7.

Cui pro me agere gratias solus omnium potes, qui tanti beneficij auctor fuisti. 4.12.

Ago itaque atque habeo uberes gratias præventus officio 4.23.

Studium æqua benignitas tom ensatione gratia muneratur. 4.26.

Me imparem referenda vicissitudini pudenter agnosco. 4.72.

Intereà Domino & Principi nostro, ejusque in me beneficentia egi per epistolam gratias, verbis fortasse exiguas sed affectione animi copiosas. 5.49.

Ea in acceptum summa referenda est. 5 56.

Age atque habeo gratias 5 91.

Vt ad agendas gratias sub occasione officij consularis excurras. 106.1.

Cui impensè verbis gratias agerem. 7 32.

Vt noveris, nos pro tuo honore agere æterno Principi gratias, & te idem debere facere pro illius securitate 7.50.

Dehinc postulo, ut pro me gratias agas votiva largitatis auctori. 4 59.

Quod verecundia mea vix implere potuisset, oris tui affabilitas exsequatur. ibid.

Ago uberes gratias 7 68.

Quicquid gratia Editio nostra quæsiverit, ad tua beneficia me cedente referendum. 7.90

Acceptam gratiam & mente contineo, & ore contestor 7 97.

Agendis Comiti excellentissimo viro gratiis par esse non potest mediocritas verborum 7.105.

In agendis DM Consuli pro beneficio gratiis nostram sortire personam. 7.122.

Nunc vestra de me existimationi gratias ago atque habeo. 7. 127.

Pro tanto in nos amore Deorum benignitas te muneretur 8 5.

Cùm ipse me non solvendo dignum arbitror, ad vicem mea gratiæ favorem tibi præsidij cœlestis exopto Ibidem.

Nos sponte gratiam nudo & simplici alloquio protestamur: ita ad referendam vicissitudinem, si fors juverit, pares esse nitimur. 8 17.

Vestra in nos beneficentia gratias referrem 8.58.

Agerem tibi largiter gratias 8. 66.

Præsume tibi accepto ferendum. 6.75.

Referre gratiam Dis, ac Fortuna bona 9 81.

Fore in agendis testi impetrationem gratiis copiosum 9.25.

Referre grates. Ibid.

Aliis ad referendam gratiam incitare 9. 109.

Tibi acceptum ferat studium totius Ordinis. 9. 118.

Non

Non minus acceptum tibi refero, quàm si &c. 9 124.
Tibi ago atque habeo gratias 10 10.
Ago gratias bonorum circa me Principum voluntati 10.22 & 21.
Ago atque habeo gratias, & meam vicem, qui solvendo par non sum, cœlestibus deleg. virtutibus. 10 27.
Dij clementiam vestram d gnis processibus munerentur ibid.
Fugio nomen ingrati erga urbem, cœlo & sideribus accip.m 10 29.
Gratum se probare. Ibid.
Quò hoc consecuti agamus æterno Imperio vestro max mas atque uberes gratias 10 74.
Scipio existimavit, pro suo beneficio, sine dubio, sibi gratias actum iri. 5. 514.
Habendam fortunæ gratiam (dixit Cæsar) quod Italiam sine vulnere cepissent. 3. C. 412. Sie solten Gott dancken/daß sie *Italiam* ohn Blutvergiessen hetten eingenommen.
Pauca apud eos loquitur, quod sibi aperiè, eorum gratia relata non sit, pro suis in eos maximis beneficiis. 1 C 2.29.
Qui se summ im à Cæsare gratiam inituros putarent. 6. 163. Vermeynden grossen Danck bey jhm zu verdienen.

H

Habendi.

Haben.

QVÆ habeat cotidianum familia coctum cibum Merc. 2 3. ✝. 64. *Habere coctum*: est *coquere* [illegible]. Vide Lex. Plaut. *Habere* Ex *Periphrasis*.

Habitandi. Domicilij. Commigrandi. *Vide supra* Ædium.

Bewohnen/ Besitzen/ Außziehen/ Wandern.

PAtrique avoque jam hujus, qui nunc hic habet. Aul. prol. ✝. 5.
Prox mè vicinia habitat, Bacch. 2. 2. ✝. 27.

Non hostium mihi hic domicilium est Mil 2.5 ∜.40.
Habitationem alicui dedere Most.2.2 ∜.66.
Ubi nunc adolescens habet? Trin.1 2.∜ 156 Vide Lex. Plaut.
Neutrubi habere stabile stabulum Aul 2 3 ∜.5.
Sedem omnium rerum ac fortunarum suarum in locum aliquem collocare. pro Arch poet p 348.
Habitare laxè & magnificè voluit pro domo.p.447.
In campo Martio mihi tabernaculum collocavi. P.f.204.
Quacunque gignuntur in terrâ, quæ incolatur de divin.l.2 p.248.
In his locis quæ nos incolimus de divin l.2.p.249.
Has terras incolere Qu Tusc.l 1 p.313.
Quæ ades in Cœlio monte habitabat Off.l.3.p.124.
Rus habitare jussisset 3 Offi p.143.
Habuit enim ædiculas in Carinis. Paradox 6.p 240.
Perturbatum domicilium immigrare. Quæst. Tusc lib.1. p 318.
In domum aliquam immigrare Quæst.Tusc.l.1 p.345.
Relinquere larem suum familiarem in Verr.p.315.
Domesticus te finib. tenes Ep.Att.l 7.p.117.
Volueram mihi conduci domum Ep.Att.l.12 p.425.
Quòd Diana, cùm in partu Olympiadis adesse voluisset, abfuisset domo. de nat. Deor.l.2 Verr.77.
Quo ostento regnum patriæ, & domum funditus concidisse. de natur. libr. 1. pagin.205.
Domo egredi. l.1.de nat Deor p 206.
Demigrandum est potiùs aliquo, quàm habitandum in hac urbe. pro Dom. 233. 2.
Demigrarunt nostri homines in illa loca sunt, propter ægrotum aliquem cont. Rul 74 b.
A quo repudiatus, ad sodalem tuum M. Marcellum demigrasti in C.191.a.
Quos tu demigrare, & aras & focos relinquere coegisti. in P.99.a.
Hi propius mare agitabant getuli sub sole magis haut procul ab ardoribus hique mature oppida habuêre. Jug cap.18.
Juvat nos istius loci salubris habitatio..2.26.Symmach.
Clementissimus Princeps in hac parte degit. 4.28.
Mihi Romæ est jugis statio, & major nunc causa residendi. 4.30.
Ante paucissimos menses, ille à Parente meâ horrea Aquilejensia & C F. propter longinquitatem itineris incognita, conduxit tenui mercede; atque his abusus est 4 68.
Parcè antehac ora illius bona transitus vester degustaverat. Eam nunc pensius per moram cognita amari à vobis usu longiore meruerunt. Opto vobiscum in ullo sinu agitare quod restat ætatis 5 69.
In suburbano dego secessu. 6 12.
Nos etiam nunc suburbanum via Hostiensis incolimus. 6.66.
Quæ civitas quondam Læstrigonum populo fertur habitata. 8.23.
Cum Romæ ageres 9 3 & 9.5.

Cui Lar apud Ariminum fuit. 9.48.
Cui Lar in Epiro esse suggeritur. 10.51.

Hæreditatis. Possessionum. Patrimonii. Opum. *Vide etiam Tit.* Divitiarum.

Erbschafft/Erben/Enterben/Erb ansterben.

Gallicè: Eschoir.

Agri reliquit ei non magnum modum. Aul. ✠ 13.
Quo cum labore magno & miserè viveret. Ibid.
Mea bona meâ morte cognatis dicam, inter eos partiam Mil. 3.1. ✠.112.
Obtigit mihi hæreditas Sti ch. 1.3. ✠ 59.
Si qua mihi obtigerit hæreditas magna, atq; luculenta. Truc. 2.3. ✠.23.
Bona sua mi habiturum omnia. Truc. 4 2 ✠. 46.
Hæreditatem sum aptus effertissimam Capt. 4.1. ✠ 4.
Qui suis me adoptavit bonis. Truc. 4 4 ✠ 5.
Morte eius eâ ad me lege redierunt bona Andr 4 5 ✠.4.
Hæreditatem persequi. And 4 5. ✠ .20.
Clamitent, me sycophantam hæreditatem persequi. And. 4 6.
Hæreditatem persequi Ibid.
Ad hos redibat lege hæreditas. Hec. 1.12.
Qui si sunt haut multum heredem juvant. 3.5.
Eâ ad nos redibat lege hæreditas Hec. 1.2.
Sanè hercle homo voluptati obsequens fuit, dum vixit, & qui sic sunt, haud multum heredem adiuvant. Hec. 3 5.
Satius est, quàm te ipso herede hæc possidere Bacchidem Heaut 5.2 ✠.16.
Hæres petit ex suâ parte, quâ hæreditatem adijt Pro Qu Rosc. p 54 a
Fecit Sulpitius heredem M. Octavium Ligurem: Ligur hæreditatem adijt. in Verr. 101.b
Video qui testamentum factum esse confirmet: auctoritatem Senatûs exstare hæreditatis aditæ sentio. contra Rul 74.b
Testamentum sæpe fecit nostris legibus, & adijt hæreditatem civium Roman. Pro Syll. 187.b
Patris hæreditatem adire. in Attic. 108.b
Multas hæreditates adire de Inv. 41 a
Ii qui heredes erant testamento hæreditatem adeunt. Att. 126 a
Paterfamilias cùm filium heredem faceret. ad Heren. l. 1. p. 14.
Testamento argentea vasa uxori legavit Ibid.
Si paterfamilias intestato moritur, familia pecuniaq; eius agnatorum, gentiliumq; esto Ibid. 15.

Testamento hereditatem adeunt ad Heren. lib. 1. p. 16.
Quem ille heredem testamento ex parte faciebat. Heren l 2. p. 39.
A necessarijs omnibus exheredatus est ad Heren. l. 4 p 100.
Hereditate tibi me vivo mea pecunia venire non potuit. Ibid. 106.
Multas hereditates adijt. Ibid. 130.
Hereditate aliquid possidere de Inv. l 1 p 254.
Si ad illum hereditas veniebat. Ibid 186
Quid non pupillum heredem fecit? de Inv. l 2 p 221.
Agens de eo, qui testamento suo heredem instituisset. in Top p. seq.
Hereditatem obtinere in Top. p 709.
Hereditatem adire. In Verr p 208.
Hereditas mihi venit in Verr p. 209.
Facere aliquem heredem. Pro A Clu p 11.
Heredem aliquem instituere Ibid.
Aliquem exheredare. Pro Aul. Cl. p. 74.
Hereditatem venire alicui, & fundum ad aliquem testamento devenire Pro Cæc. 399 a
Cum eius filio pratore Sacerdote hereditas à propinquo permagna venisset. in Verr 81 b
Hic Verres hereditatem sibi venisse arbitratus est. Ibid.
De hereditate, qua venit pupillo. Ibidem.
Quam pridem sibi hereditas venisset, docet Ibidem.
Instituere aliquem se cundum heredem filio Epistol. 226. a
Qui esset secundum Posthumum heres institutus. de Or 99. b
Auctionem hereditariam constituere. in Ver. 287. a
Duo lauta, & copiosa matrimonia accepit Rab. 177.
Testamentum palam fecerat, & illum heredem, & me scripserat. Mil. 141.
Ego amplius ducenties sestertium acceptum hereditatibus retuli. Philip. 2. p. 353.
Nemo nisi amicus fecit heredem. Philip. 2. 354.
In multas pecunias alienissimorum hominum nummo scelus veris heredibus, tanquam heres esset, invasit Phil. 2. p. 354.
Hereditatem patris non adisses. Ibid.
Nondum ei tanta à Rabirio hereditas venerat, nondum in Pompeij locum repentinus heres successerat Philip. 2. p. 362.
Quis te heredem facerat? In Sall p. 5?7.
Ille regis hereditatem spe devoraverat Epist. Att. lib. 1. p. 28.
Quemcunque heredem fecit. Ep. Att. l. 4. p. 118.
Pridie nonarum ex testamento crevi hereditatem. Att. 171. a
Galeonis hereditatem crevi. Att. 178 a
Ut de eo, si dicas, qui multas hereditates adierit, prospice tu, qui plurimum cernis ad Her 41. a
Is fratris Appij amorem erga me cum reliqua hereditate crevit. Attic 86. b
Non committ tandum, ut iniussu meo cernat. Att. 219 b

Here-

Hæreditatem crevimus contra Rul. 74 a

At te autem peto, ut me quasi falsam hæreditatem alienæ gloriæ sinas cernere. Ep. 133. b

Tenuit permagnam hæreditatem de Fin l 2 p. 151.

Hæreditatem suæ filiæ ut reddas. ibid 155.

Optima hæreditas à patribus traditur liberis, omniq; patrimonio præstantior, gloria virtutis, rerumq; gestarum. 1 Off p 49

Ad multos etiam improbos venit hæred. tas. 2 Off. p. 78.

Vt antequam hæreditatem adeat 3 Off. p 136.

Liberis suis satis amplum patrimonium paterni nominis & suæ memoriæ relinquere. Pro Dom p. 461.

Tibi patrimonium Dij fortunent Epistol. ad Attic. libro 1. pag 37.

Si erit ulla respublica, satis amplum patrimonium relinquam memoriam nominis mei. Epistol Att. lib. 2 p 54.

Patrimonijs male uti de Nat Deor l. 3. p. 144.

Nam patrimonia spe bene tradendi relinquimus quâ possumus falli de Nat. Deor. lib. 3. p. 147.

Publicum patrimonium dissipare. Q Tusc l 3. p. 307.

Gignere hæredes 1. 15. Symm.

Scribere hæredes 1. 15.

Quæso temerata possessionis statum jubeas reformari. 1 74.

Patria bona & pignorum gaudia possidere 2 17.

Vt omni meâ hæreditat â possessione decedant 2 30.

Cùm illi tota muliercula prem teretur hæreditas. 2. 30.

Homo tenuis, & nunc labe patrimonij graviter exhaustus. 4 51.

Inter cætera parentis sua Porphyria bona hanc quoq; adeptus demum per successionem 5 54.

A proscriptis quondam bonis Porphyriæ & Possi hominus alieni sunt. 5. 54.

Impetratum est ab altero, ut hæreditas tua præstetur. 6 22.

Villa Tyburis proximè in jus tuum venit 7. 20.

Frequentare has sedes O. clementias dixerim Deus, atq; eas sedulò adn fas, ut te concilarent adibus suis dominum 7 20.

Agres in Cæsariensi Mauritaniâ possidemus 7 65.

Frater meus existimet patrimonium fore suum per te constitutum 1. 10.

Qui rem à parente traditam per se tenere possint 4 1.

Adolescentem filium eius, pater suum legibus adoptavit, ut eius ipsius hæreditatis ius, caussamq; tueare 13. 20.

Entaris, contendas efficias, ut mea commendatione, tuo studio, Cæsaris beneficio, hæreditatem propinqui sui C. Capito obtineat. 1 3. c.

Nullam omninò arbitramur de ea hæreditate controversiam eum habiturum. (13. 30.

Lucius est cohæres meus, heres autem patroni sui. 13. 47.

Qu. Turius hæredes fecit similes sui 12 26.

Optima hæreditas à patribus traditur liberis, omniq; patrimonio præstantior, gloria virtutis, 1. Off.

Liberis non fruis satis amplum patrimonium paterni nominis ac memoria relinquam mi, in Or. Pro Dom. sua.

Res illis est per Apuliam, non tàm reditu ampla, quàm censu. 7.126.
In jus Herennij revertetur legibus quidem debita, sed patrus sensui acerba successio. 7.127.
Qui resovendi patrimonij mei gratiâ laboriosam peregrinandi necessitatem recepit 9.10.
Secerimei pulsatur hereditas 9 131.
Materfamiliâs emancipata bonorum, patre mortuo, non poposcit. Ibid.
Patrimonij negligens 9 123.
Qui se delectum possessione, questus est. 10.58.
Eum religionum statum petimus, qui fortunato Principi legitimos sufficit haredes 10.61.
Si ea hereditas scriptum successorem vel legitimum non haberet. 10.62.
Scriptis & legitimis su ccessoribus vacat hereditas 10 62.
Qui dudum patrus fruuntur insignibus. 10 69.
Eum adoptavit, & testamento pariter cum filijs haredem instituit. Jug. cap. 9.
Testamento secundum heredem aliquem scribere. Jug. cap. 65.

Hominis-Nauci-Nihili. *Vide etiam* Contemnendi. Calumniæ. & Nominum Ignominios. & Improbitatis.

Ein Vnnützer/Nichtswerther Mensch.

H*inc scito illum ante omnes minimi mortales pretij.* Asin 5 2. ✝ 8.
Omnium pol nequissimus. Asin. 2 5 ✝ 71.
At etiam cubat cuculus. Asin. 5. 2. ✝. 73 Vide Lex.
Cuculus. Dicitur in hominem adulterum, qui in alieno lecto incubat, ut cuculi alieno nido. Asin. 5. 2. ✝. 84.
Quantum terra integit, hominum periurissime Pseud. 1. 3. ✝. 116.
Illic est mala merx est. Pseudol. 4. 1. ✝. 44.
Hominis semissis magna copia est 5.6.
Simul vero homo semissis contra me armatulit. 5.10.
Quando tanta fex est in urbe. 7.33.
Quod infimo cuique contigit. 9 9.
Me autem ut scurram velitem malis oneratum esse, non molestè tuli. 9 20.
In urbem plures quàm unum perditum, abiectumq; latronem portaret. Ibid.

Hono-

Honoris. Honorandi. Reverentiæ. Ambitionis. Dignitatis. Authoritatis Ornandi. Gravitatis. Amplitudinis.

Ehren/ Würden/ Digniteten/ Verehren/ Ansehen.

Nunc huc honoris vestri venio gratiâ. Amph. 3. 1. ÿ 1.
Capi observare, ecquis majorem filius mihi honorem haberet. Aul. Prol. ÿ. 17.
Ille verò minus me impertire honoribus Ibid. ÿ. 19.
Eum bono is gratia feci Ibid ÿ. 25.
Haud decorum facinus tuis factis facis. Aul. 2. 2. ÿ. 43.
Nemo secus honore honestes Capt 2. 1. ÿ. 50.
Me honore fecit semper honestiorem, & facit Cas. 23. ÿ. 32.
Qui magis potuerit mihi honorem ire habitum, nescio Cist. 1 1. ÿ. 4.
Nam is mihi honores sua domi habuit maximos. Mil. 4. 2. ÿ. 82. Pers. 4 3. ÿ. 43. Stich 1. 1. ÿ 24.
Manus vobis do Pers. 5. 2. ÿ. 72. Lucret. l. 2. *Si tibi vera videtur, dede manus.* Dare manus, est cedere, & fateri se inferiorem.
Potiorem aliquem habere Stich. 1. 1. ÿ. 40.
Si hac te solùm semper fecit maxumi And 1. 5.
Meritò te semper maxumi feci. Chreme. And. 3. 3.
Tristis severitas inest in vultu. And. 5. 2.
Videt me esse in tantum honorem. Eun. 2. 2.
Hic pro illo munere tibi honos est habitus. Eunuc. 5. 7.
Quam ego scio esse honore quovis dignum Heauton. 4. 3.
Omnium quantum est, qui vivunt hominum homo honoratissimus. Cic.
Et in concionibus, & sententijs dicendis ad persuadendum tua plurimùm valeat oratio. de Orat. l. 1. p 181.
Authoritate plus etiam, quàm ipso ingenio valuerunt. Ibid 281.
Sed locum suum in ijs artibus, quæ tradita sunt, habent nullum. de Orat. lib 2 p 562.
Diligentia cùm omnibus in rebus, tùm causis defendendis, plurimùm valet. Ibidem 386.
Cùm omnem authoritatem in conspectu popul. Roman. concideres. Ibidem. 453.
Quæ quidem apud me ipsum valet plurimùm. Or. ad Brut. p. 674.
In ipsis ju[...] per magnam sæpè habent pondus de Part. p. 755.
Summa in ijs est authoritas, atque amplitudo. Pro Sext Rosc. p 87.
In bonorum virorum numero haberi. Ibid 77.

Ho-

Homines sapientes decet, & istâ authoritate, & potestate praeditos, quâ vos estis, ex quibus rebus maximè mederi convenit. Pro S Rosc. p. 90.
Vir optimus, & singulari fide praeditus. Pro Q Rosc. p 92.
Pisoa ali fide, virtute, gravitate, authoritate ornatus. Ibid 94.
Sociorum voluntas apud hos gravis est in Vert p. 61.
Authoritas ea, quae in vobis remanere debet, haerebit Ibid. 173.
Marcelli tutoris auth. ritas apud te ponderis nihil habet Ibid. 216.
Circumstant te summae autoritates. Ibid. 154.
Tantâ authoritate sunt, tantis rebus gestis, ut illo antiquorum & clarissimorum hominum, de quibus dixi, numero reponantur. Ib. d 40.
Authoritatem sibi in repub su cepit Ib d 551.
Rata authoritas rerum à iure civili sumitur Pro Cæc p. 551.
De authoritate Senatus aliquid detrahere Pro Aul Cl. p 63.
Authoritas consulis repentè in tantis tenebris illuxit. contr Rull p. 99.
Hebescere ac eam authoritatis in L. Cat p. 106.
De alicuius authoritate aliquid dirumpere Pro L Syl. p. 308.
Nescit quantum authoritate valeat. Pro Dom. p 411.
Longè plurimùm valuit Plancius. Pro Cn Planc p 514.
Non solùm illius sed etiam meam authoritatem vobis & reip. conservatam & restitutam pro Marc 282.
Nos in hac causâ authoritatem minorem habemus. Ep. ad Fam lib 1. p. 6.
Tuae literae praesertim de tuâ dignitate, & de nostrâ coniunctione maximi sunt apud me ponderis Ep Fam l. 1 p 60.
Plurimum valuisse apud me tuam authoritatem Ep ad Fam. l. 4. p. 108.
Florere authoritate. Epist. ad Fam. lib. 4 p 111
Pergratum mihi feceris, si dederis operam, ut is intelligat, hanc meam commendationem magnum apud te pondus habuisse. Ep ad Fam. lib. 13 p. 409.
Magnum speravit meas apud te literas pondus habituras. Ep. ad Fam. l. 13. p. p. 410. Vide inf a T t. *Valoris.*
Authoritati obtemperavi. Epist ad Fam. lib 15. pag. 460.
Hos in tribunatu spoliare instituit omni dignitate. de Orat. l. 3. p. 455.
Civitatis honos est habitus a Graecis Ibid 489.
In parentis eum loco colere debebamus. Brut p. 521.
Maximique huic laudi habiti honores, illustre nomen oratorum reddiderunt. Ibid 533
Et si utrique primas, priores tamen libenter deferunt Ibid. 543.
Summos honores adipisci Ibid. 547.
Honoribus maiorum respondere non potuit Ibid 553.
Caius Milenius homo per se magnus, propè per vile ratione summus evaserat. Ibid 570.
Ex his Cotta, & Sulpitius, cùm meo iudicio, tùm omnium facilè primas tulerunt. Ibid. 572.
Ad honores adscendere. Ibid 591.
Primas tenebat adolescens Ib d 619.
Tribuere alicui primas secundas & tertias. Orat. ad Brut. p. 639.
Ascendere in honorem Ibid. 659.

Ad eum summum honos pervenit Pro Q p.5.
Quem ut ipsi et dignitas posset honoris, nomine Pro Q p.9.
Apud eum in honore, & pretio sunt Pro Sext Rosc p 63.
Is mihi videtur amplissimus, qui suâ virtute in altiorem locum pervenit, non qui ascendit per alterius incommodum, & calamitatem. Ibid. 65.
Domi dignitas foris autoritas retinetur. cuique honorem & gradum suum reddere, viris fortibus, quorum opera eximia in rebus gerendis extitit, honos habitus est. Pro Sext. Rosc p.84.
Hoc sibi amplissimum pulcherrimumque ducens. in Verr. p 133.
Honorem debitum detrahere alicui. Ibid.
Propter virtutem splendidus, & gratiosus. ibid. 479.
Honor hic amplissimus apud Syracusanos est. Ibid. 478.
Consurgitur honorificè, in curiam cùm venimus, rogatu magistratûs ascendimus, incipit loqui, qui & authoritate, & ætate, & ut mihi visum est, usu rerum antecedebat. Ibid.
Honos omnis sublatus est ab illo Ibid 522.
Hunc præsentem ijs affecit honoribus, quos habuit amplissimos Pro Font. pag. 570.
Quâ in re plurimùm valuisti apud nos Epist. ad Attic. l. 3 p.82.
Qui plurimum valere debuit. Ep. Att lib. 5 p.31.
Valet authoritas eius apud illum plurimùm. Ep At. l. 8. p.146.
Planè serviunt existimationi meæ Ep. Att. l 5 p 147.
Mea laus apud me plurimùm valuit Ep. Att. lib 7 p.197.
Eodem apud me est pondere, quo fuit ille Ep. Att. l. 10. p 303.
Quin hæ literæ apud te plurimùm authoritatis haberent. Epist. ad Att. l. 16. p.513.
Re semel auditâ, ad unius authoritatem se contulerunt. Acad. libr. 2. pag. 17.
In authoritate eorum delitescere. Ibid. 31.
Vide ne pulcherrimarum rerum à te minuatur authoritas. Acad. Quæst pag. 37.
An Stoici Poetis dederint authoritatem. de Nat. Deor. lib. 3 p.152.
• *Etiam mortui valuit authoritas.* 1. Off. p 32.
Authoritatem alicuius sequi. de Fin. l p. 44.
Vt ab ultimis authoritatem repetam de Div. l 2 p.155.
Vbi videt me esse in tantum honorem Eunuch. 2.2.
Hic pro illo munere tibi honos est habitus. Eunuch 5.7.
Ego quoque à meis me amari, & magni pendi postulo Adel. 5.4.
Rex te ergo in oculis sc gestare Eun. 3.1.
Quem ego intellexi illam haud minùs, quàm se ipsum, magnifacere. Hecyr. 2. 2.
Ostende, qui vir siet. Eun 2.3. ỽ 15.
Mea fama commodum. Hec. 4. ỽ 9.
Meritò te semper maximum feci. Andr. 3 3. ỽ. 42.

Vt

Vt eis maior honor habendus sit. ad Heren. l. 2. p. 46.
Iure parentes à liberis, & à parentibus liberi coluntur. ad Herenn. lib. 2. pag. 31.
Quos eadem fortuna paulò antè in amplissimo statu collocaret. ad Heren l. 4. p. 93.
Inimici nostris suffragijs in amplissimum locum pervenerunt. ad Heren. lib. 4. pag. 112.
Vir ingenio præstans, omnique doctrinâ Brut. p. 579.
Cneius Pompeius vir ad omnia summa natus Brut p. 590.
Magnus honos viri jucundus fuisset mulieri, si diuturnum esse licuisset. Pro Cæc. p. 590.
Pacis dignitatem sustinere Pro Leg. Man p. 633.
Aliquo in numero aliquem putare Ibid. 642.
Altiorem gradum dignitatis beneficio alicuius consequi. Pro Aul. Cluent. p. 69.
In amplissimum locum pervenire Ibid. 10.
In honore habere aliquem Ibid 83.
Turbulentâ ratione honori velificari suo contra Rul. p. 101.
Quæ vitæ via facilimè viros bonos ad honorem dignitatemque perducat. Ibid.
Honoris vestri luce caruerunt Ibid 102.
Hec honore ex novis hominibus primum me multis posthabitis affecistis Ibid. 103.
Anteferre aliquem nobilitati Ibid.
Honoribus ornare aliquem Ibid 127.
Honoris causâ excipere aliquem Ibid.
Non eos in Deorum immortalium numero venerandos à nobis, & colendos putatis. Ibid 80.
Qui nondum ad honores accesserunt Pro Luc. Flac. p. 366.
Maturè aliquem ad summum imperium per omnes honorum gradus extollere in L. Cat p. 176.
Majorum suorum unum ascendere gradum, dignitatis suæ splendorem obtinere L. Syll. p. 307.
Quæ tam ingratæ literæ reperientur, quæ non eorum gloriam immortalitatis memoria prosequantur: in A 167 a
Genus orationis fusum atque tractum prosequendum est de Or. 114 a
Quæ circa & mortui vivunt, tantus eos honos, memoria, desiderium prosequitur amicorum. de Am 190 a
Prosequi laudes clarorum virorum ad cantus, ad tibicinem. de Leg. 182. b
Laudo vos Quirites, cum gravissimis animis prosequimini nomen clarissimi adolescentis. I. A. 191 b
Populus Rom. maximo clamore & plausu Bruti memoriam prosequebatur in A. 225. b
Prosequi aliquem omnibus officijs. Ep. 149. b

Qui

Qui paternam amicitiam nullis ipsi officiis prosecuti sunt. Ep.91.a
Mirabilis eum virorum bonorum benevolentia prosecuta est Ep.254 a
Te vero quibus studiis prosequemur? Pro Mur.132 b
Alicuius virtutem grata memoria prosequi. in A.263 a
Prosequi aliquem plausu, alter Pers. qui de Ar.256.a
Deinde impudentia prosequor, sed idem sarciam. Ep 226.a
Prosequi aliquem verbis vehementioribus in V.123.b
Afficere aliquem summo honore Pro Arch.poeta.p 347.
Qui sunt assequuti summum gradum honoris, non dispoliabuntur honore, qui sperant faciliùs & procliviùs ad laudem nobilitatis pervenient. in Orat. post reditu.p.395.
Ad honorem aliquem & imperium deferre. Pro Dom.p.408.
Honoribus augeri. de Aur.Resp.p.419.
Doceo Cn. Plancium non obrepsisse ad honorem, sed eo venisse cursu, qui semper patuerit omnibus. Pro Cn.Planc p 500.
Non hic magis, quàm ego à meis competitoribus & aliàs, & in Consulatus petitione vincebar Ibid.
Curio misi, ut medico honos haberetur, & tibi daret quod opus esset. Epist.ol. 259. b
Is enim mihi honos videri solet, qui non propter spem futuri beneficij, sed propter magna merita claris viris defertur, & datur Ep 146.b
Praefari honorem Epist.140.b
Vt maioribus natu assurgatur, ut supplicium misereatur. de Inv 52.b
Nemo tibi in curiam venienti amplius assurrexit, in P.85 a
Salutari, appeti, decedi, assurgi, deduci, reduci, consuli, &c. de Sen 90.a
Pollicitus est, quantum vellent pecuniae si me aedilitate deiecissent. in Verrem. 70.b
Quintus Tubero praeturâ deiectus est. Pro Mur.142 b
Deijci de urbis praesidio, & de custodiâ civitatis deturbari. Pro Mur. 143.a
Senex perfunctus honoribus & reip. muneribus de Or.101.b
Cùm in eâ urbe summis honoribus imperijsq; usus sit. At.119.b
Homines honorarij de Inv.61.a
Is processisset honoribus longiùs, nisi semper infirmâ atq; agrâ valetudine fuisset de Clar.180.b
Cotta in mediocrium oratorum numero dicendi non ita multùm laude processerat. Ibid.176.b
Cùm & honoribus amplissimis, & laboribus maximis perfuncti essemus. Ep. 9.a
Publicani Domitium cum equis prosequuti sunt. Qu.Fr.241 b
Legio quarta C. Caesaris exercitum prosequuta est. in Ant.192 b
Cùm te prosequerer paludatum. Ep.205.a
Cùm te Puteolis prosequerer. Ep.40.a
Is me in discessu meo non lachrymis solùm suis, sed animo, corpore, copijs prosecutus est Pro Planc.175.a

Minturnenses C. Marium linquentem eam terram, quam servaverat lacrymis votisq; prosecuti sunt. pro Plan 264 a

Latari alicuius honore pro Cn Plan p 501.

Quorum honoribus agri propè dicam ipsi, montesq; fuerunt pleni. pro Cn. Pl p. 502.

Summos adipisci ab aliquo honores pro Cn Plan. p 515.

Fors iis tu quidem, quàm nonnulli defunctis honoribus. ibidem.

Ille sibi me potius peperisse iam honores, quàm iter demonstrasse adipiscendorum putet. pro Cn Plan p. 518.

Honorum gradus summis hominibus, & infimis sunt pares, gloria dispares. p s Cn. Plan p 519.

Reliquis honoribus non tam uti voluit. Sest 5.

Sic illi fascibus & insignibus cateris summis honoris, atq; imperij ornatos esse arbitrantur Sest p. 10.

Qui suum consuetum observavit Sest. 6.

Frater spem in altissimo gradu alieno opibus positus est Sest p. 11.

Valet apud nos clarorum hominum, & benè de republicâ meritorum. Ibidem

Ille ad suam magis quandam gloriam, quàm reipublica salutem sperarat. Sest. 19

Omnia semper ad dignitatem retulissem Sest. 25.

Videtis me in pristinam meam dignitatem reipublica voce esse revocatum. Sest. 27.

Iam erat à senatu honorem consecutus. Sest 29.

En regio Catonis splendorem maculare voluerunt Sest 21.

Qui cùm ad gloriam suam, atq; amplissimi beneficij gratiam pertinere videret Sest 36.

Videbatur honorem debitum patri prastitisse. Philipp. libr. 9 p. 46.

Solidam & veram laudem quarat Sest. 47.

Cùm eius adolescentia in amplissimis honoribus summi viri florere voluisset. Sest. 54.

Honore dignissimos iudicat Sest. 57.

Reditum in patriam omni dignitate recuperatâ Sest pagin 64.

Tibi hunc honorem à me haberi fortè ne m rere. Vat. 74

Honos talis populi Romani voluntate pa. cis est delatus. Vat p. 77.

Quem absentem in amplissimum ordinem cooptarunt. Cœl. p 39.

Nemini unquam prasenti honores maiores habuerunt, quam absenti Calio. ibid.

Qua detrahenda spoliandaq; huius dignitatis gratiâ dixerunt. ibid.

Quacunq; in aequitate dignitas esse potest, ea semper in Calio habetur summa. ibid.

Eius frater summo splendore praditus est Cæl 100.

Eundem, quem nobilissimi, cursum laudis petere videbantur Cæl. p. 124.

Adolescentes magno ingenio refranandi sunt potius à gloriâ, quàm incitandi Cæl. 125.

Po-

Populi Roman. excellens dignitas, Cn. Pomp sic longè lateq; diffusa laus, ut ejus gloria domicilium communibus imperij finibus terminetur. Corn. 131.
Est macula, vellei; sum florem dignitatis infringere. Corn. pag 131.
Hunc populus Romanus singularibus honoribus declaravit ibidem.
Eius res gestæ sempiterni nominis gloriâ nituntur. ibid.
Vivat mortuorum authoritas immortalis Corn. 148.
Hominum ignobilium virtutem persæpè nobilitatis inertia prætulerunt, Corn. 149.
Quæ civitas est in Asiâ, quæ non modò unius imperatoris, aut legati, sed unius Tribuni militum animos, ac spiritus capere possit? pro Leg. Man pag. 654.
Quamdiu hic eris noster, hic præfectus moribus parebo authoritati tuæ. Ep. ad Fam l. 9 p. 258.
Cùm sibi ita persuasisset ipse, meas de se accuratè scriptas literas, magnum apud te pondus habituras. Epist. ad Fam. l 13. p 547.
Cùm afflixisset principum gravitatem nunquam conquievit. de Leg l. 3. pag 356.
Gravitatem alicuius intueri. Q. Tusc. l. 3 p 367.
Senatus authoritatem Populi Romani libertatem, atq; imperij dignitatem, suis armis esse defensam de Divinat lib. 1 pag 167.
Authoritatem & fidem rei alicui adiungere de Divin l. b 2 pag 257.
Authoritate aliquem frangere. Q Tusc. l. 1 p 314.
Vt authoritate valeant, & utantur bonis de leg l. 1 p 362.
His maior, quàm antè tribuenda est authoritas 1 Off p. 37.
Pythagoras & Pericles summam authoritatem sunt consecuti sine ullâ hilaritate. 1. Off p. 43.
Apud externos populos valere opibus, & gratiâ Off lib. 2. p 90.
Et in ipsâ senectute præ cæteris floruisset de Amic p. 184.
Maximâ cum gratiâ, & gloriâ ad summam amplitudinem pervenit. Brut. pag. 604.
In ore omnium quotidiè versabatur pro Sex Rosc. p. 42.
Virtute perfecit, ut quanto honore, ipsa ex illorum dignitate afficeretur, non minora illis ornamenta, ex sua laude redderet. pro Sex Rosc. p. 88.
Homo cum primis honestus, frugalissimus, castissimus, summo honore, pudore, officio, vir amplissimus ordinis sui. in Verrem p 213.
Senator populi Rom. ini. splendor ordinis, decus atq; ornamentum iudiciorum, exemplar antiquæ religionis pro Cæcinn pag 596.
Catoni incredibilem tribuit natura gravitatem, eamq; ipse perpetuâ constantiâ roboravit. 1. Off p. 45.
Chrysippus in honore habuit. Ep Att. lib 7. p 200.
Me nunc Pompeij dignitas valdè movet Epist. Att. lib. 9 pag. 290.
Recipiunt Cæsari de consecrandâ, de augendâ meâ dignitate curæ fore. Ep. At. lib. 11. p 339.
Huic habiti à me honores. Ep. ad Brut. p. 554.
Cùm in te non solùm exercitus tui, sed omnium civium, ac penè gentium coniecti oculi sint. ibid. 545.

Per ipsos dies effudit honores in mortuos. Ep. ad Brut p. 555.
Huic nihil crediderit, nullam partem existimationis tuæ commiseris. ad Qu. Fr l. 1. p. 573.
Amplissimis monumentis consecrare memoriam nominis. Ep. Qu. Frat. lib. 1. p 578.
Quid est, quod ullos Dijs honores, cultus, preces adhibeamus? de Nat. Deor. l. 1 p. 4.
Honore aliquem afficere. de Nat. Deor l. 1. p 18.
Qui altiore sunt animo, capessunt Rempub. honoribus imperijsq; adipiscendis. Fin. l. 1 p. 275.
Tantam laudem est adeptus. Prov. 164.
Cùm ipse cæteris omnibus, omni honore esset antelatus, ampliorem honorem alteri tribuebat, quàm ipse erat consecutus. Ibid. 167.
Laurea illa maxima, periculis parta, amittit longo intervallo viriditatem. Ibid 168.
Senatus eum ad gloriam, & summum honorem devocat Ibid 168.
Neminem unquam est hic ordo honoribus complexus Ibid 172.
Si hominum præclarissimorum, ac potentissimorum honorem minuere. Ibid. 173.
Per quem ordinem ipse amplissimam gloriam est consecutus. Ibid. 173.
Obrepsisti ad honores errore hominum. Pis 178.
Magnum honorem ille homini deferebat. Ibid.
Multos eximios & singulares honores Cæsari decreverunt. Pis. 172.
Ego civem meo iudicio cum Deorum laude coniungo. Pis 186.
Maximis a vobis honoribus effectus sum Pis. 191.
Trium. hi honorem, & dignitatem contemnere Pis 202.
Confecto bello formidolosissimo, lauream tibi illam coronam decerni voluisti à senatu. Pis. 203.
Fertur ille vir magnâ gloriâ Ibid.
Mihi illa omnia immortalem gloriam dederunt. Pis. 205.
Tuetur dignitatem suam Mil 216.
Singularis illa huic uni concessa gloria, quæ quotidiè augebatur frangendis furoribus, morte Clodij cecidit. Mil 216
Frontem perennem gloriæ suæ perdidit. Ibid.
Græci homines deorum honorem tribuunt ijs viris, qui Tyrannos necaverunt. M l. 254.
Honores assecutus est amplissimos. Mil. 255.
Mihi ipsi contribuenda laus est.
Simulacrum pristinæ dignitatis, quod Cæsar solus tuetur & sustinet: quæ quidem miserrimis rebus huic tribuenda maxima est Rab 278.
Labefactare dignitatem alicuius velle, ex quâ illi nihil detrahi potest. Rab. 280.
Pristinam alicuius dignitatem amplificare Marc 284.
M Marcello suam dignitatem reddidisti Marc 285.
Ipsi & filio nomen regium concessisti Deiot 320.

In al.

In altissime dignitatis gradu locati, rempublicam pro nihilo haberemus. Philip. 1 328.
Hanc dignitatem aquo animo potuisti deponere Phil. 1. p. 334.
Hic honos post conditam hanc urbem habitus est togato ante me nemini. Phil. 2. 343.
A te sum cultus, tu à me observatus in petitione quastura. Ibid. 357.
In homine turpissimo obsolescebant dignitatis insignia Ibid 378.
Cur honorem Casaris tuâ lege datum, deseri patiamur? Ibid. 380.
Sin militibus exquirendi sunt novi honores propter immortale meritum Phil. 3 389.
Senatus arbitratur singulares honores exquirendos esse. Phil. 4 p 402.
Pro tantis in Remp meritis honores eis habeantur. Phil 3. p. 400.
Honores & pramia spopondistis Phil. 5. 418.
Lepido pro eius egregiis in Remp. meritis decernendos esse honores quàm amplissimos censeo Ph l 4. 521.
Cur non quàmprimum amplissimos honores capere cupiamus? Ph l. 5. 415.
Hi sic summi honores & exquiruntur, & parati sunt. Ibid 426.
Honoris nomine nemo dignus est, nisi qui tanti honoris nomen potest sustinere. Phil 7. p. 437
Casari meritos quidem illos honores, & debitos tamen, singulares immortales decrevistis. Ibidem. 419.
Optimam Galliam laudibus amplissimis affecistis. ibid.
Omnia consilia & facta ad virtutem & dignitatem dirigemus. Philip. 10. 474.
In cœlum vos, si peterit fieri, humeris nostris tolleremus. Phil. 11. 488.
Cur decernit honorem sepulturæ, qui in maximis haberi potest, mortuo. Phil. 9. 461.
Augeatur iste honore ille vir, cui nullus honor tribui non debitus potest. Ibid.
Si mors legati sine cade, atq; ferro nullum honorem desiderat, cur decernit honorem sepultura? Ibid.
Amplissimi honoris nomen obtinebis Phil. 11. 467.
Honorem homini amicissimo suo suffragio denegasset. Phil. 11. 485.
Teneat dignitatem, vestram dignitatem amittatis, Antonij retineatis. Phil. 12. 495.
Honores ei decrevit amplissimos Phil. 13. 510.
Honores in eum maximos contulisti Phil. 13. 511.
Omnia ornamenta in virtute, & industriâ posita lucent. Philip. 13 pagin. 518.
Multis tale genus honoris tributum est Phil 14. 544.
Primum honorem in quasturâ adeptus est. in Sall 555.
In senatu ita sum cum ille locutus, ut mihi viderer animum hominis ab omni aliâ cogitatione ad tuendam dignitatem traducere. Ep. ad. Fam. lib. 1 p. 8.
Nos in senatu dignitatem nostram, quemadmodum spero, ut potuit in tantâ

hominum perfidiâ, & iniquitate, retinebimus Ep Fam.l.1.p 8.
Dignitatis tuae, nemo est, qui existimet habitam esse rationem a senatu Ep. ad Fam.l.1.p.9.
Vitam pro dignitate profundam Ibid.
Illustrabit tuam amplitudinem hominum iniuria Ep. ad Fam.li.1.p 12.
Obtinere summum atque altissimum gradum civitatis. Ep. ad Fam. l.1. p. 12.
Amplissimis honoribus perfungi. Ep Fam.l.1.p.9.
Quamobrem elaborabo, ut omnes intelligant, à me habitam esse rationem tuae maiorumque tuorum dignitatis. ibid.60.
Scito indies maiori curae mihi esse dignitatem tuam Epist.ad Fam lib.2.p 58.
Non maiore studio equidem, sed acriùs, apertiùs, significantiùs dignitatem tuam defendissem Ep Fam lib.3.p.88.
Sic cùm de tuis rebus gestis agebatur, inserviebam honori tuo. Ibid.
Obesse alicuius dignitati. Ep ad Fam.lib 5.p.127.
Habere alicui honorem. Ep. Fam.l.5.p 145.
Sum mihi conscius, me, quoad licuerit, dignitati reip. consuluisse. Ep. ad Fam. l.5 p 180.
Favere alicuius dignitati. Ep adFam.l.10 p.275.
Meum studium honori tuo pro nostrâ necessitudine non defuisset. Ep.Fam.l. 10 p.276.
His de causis mirabiliter faveo dignitati tuae Ibid.277.
Omnem tibi reliquae vitae dignitatem ex optimo reip statu acquire Ibid.
A te peto, ut dignitati meae suffrageris Ibid 282.
Omnibus, mihi crede, honoribus abundabis Ibid 286.
Haec summa est, ut omnia te metiri dignitate malim, quàm ambitione. Ibid. 306.
Ornare aliquem summis honoribus. ibid 307.
Pacem si à severitate seiungis, consulas & Reip & dignitati tuae. Ibid.
Tamen tuae dignitati ita favemus. Ibid 3 8.
Quamobrem velim tibi persuadeas, me tùm reip. causâ, quae mihi vitâ meâ charior est, tùm quòd tibi ipse faveam, tuamque dignitatem amplificari velim. Ep. ad Fam.lib.11 p.325.
Suasisti, ut consulerem dignitati meae. Ibid 349.
Semper favi dignitati, & gloriae tuae ad Fam.l.12.p.356.
Quanto studio dignitatem tuam in senatu defenderim, ex tuis te malo, quàm ex meis cognoscere. Ibid.
A te peto, ut dignitatem meam tibi commendatam habeas. Ep. Fam lib.12. p.360.
Dignitatem, quantum in te est, tuere Ibid.
Hoc, mi Cornifici, facies, caeterisque rebus omnibus eius dignitati reique, si me amas, consules. Ibid.375.
Tuam famam & dignitatem tuebor. Ibid 376.
Te tuam dignitatem tuâ virtute tenuisse provinciaeque honoribus amplissimis affectum esse, vehementer gaudeo Ibid 379.
Eo die pro vidi multum, atque habui rationem dignitatis tuae. Ibid.

Ne

Ne in honoribus meis, nec in laboribus unquam defuerunt. Ep. ad Fam lib. 13 p 441.
Si tu honorem meum tuâ sententiâ comprobaris Ep Fam. lib. 15 p 469.
Eum honorem tibi Deos fortunare volo Ibid 475.
Labore alieno partam gloriam verbis in se tran movet Eunu h 3 1 9.
Ad dignitatem in Repub. retinendam solutus. Ep. ltol. Attic lib. o primo, p. 18.
Eius collega in me perhonorifice. Ibid.
Ille locus habet authoritatem penè principis Epist At. l. 1. p 8.
Licere amicorum facultatibus in emendo ad dignitatem aliquam pervenire. Epist. Att. l. 1. p. 19.
Respondit, senatûs authoritatem sibi omnibus in rebus maximam videri. Ep. At l. 1. p. 28.
In eo neq; authoritate, neq; gratiâ pugnat. Epist. Atic. lib 1. p. 29.
Erigite animos, retinete vestram dignitatem. Epist. Att. libr. 1. p 28.
Videt me esse tanto honore Eun 2. 2. ✝ 29
Senatûs authoritatem abiecit. Epist. Att. l. 1 p 36.
Imminuit authoritatem suam. Epist. Attic. lib 1. p 39
Videtur posse rebus nostris aliquid lucis afferre. Ep Attic lib 2. p 45.
Hic Caecilium col.m ..., & observ m.m diligenter Ep st. Attic. lib. 2 p. 21.
Honestissimè nostram dignitatem magnâ curâ tuemur. Epist. ad Att. lib. 2. p. 79.
Splendorem nostrum forensem in Senatu, authoritatem & apud viros bonos gratiam consecutus sum Ep. Att. l. 4 p. 106.
Me esse in oculis civium de me optimè meritorum. Ep At. l 4. p 112.
Pecunia omnium dignitatem exaequat Ep. At l 4 p. 126.
Qui Quintum meum tractat honore, dignitate, gratiâ. Epist. Att. l. 4 p. 135.
Ores magno prandia honori fuerunt. Off l 2. p. 89.
Summo semper in honore fuit cognitio, atq; interpretatio Off l 2 pag. 91.
Huic quoque in maioribus nostris in totâ dignitate principatus datus. Off l. 2. p. 91.
Cùm summâ utilitate Reip. magnam ipsi adipiscentur, & gratiam, & gloriam Off. l 2. p 99
Itaq; in maximâ celebritate, atq; in oculis civium quorundam vivimus. l. 3. p. 101.
In maximâ gratiâ futurus sis, & gloriâ. Off. lib 3 pag. 132.
Tenere consularis dignitatis gradum. Off l. 3. p. 138.
Quò maiorem authoritatem haberet oratio. de Seneɛt p. 149.
Ut & tam alto dignitatis gradu ad superos videatur potiùs, quàm ad inferos pervenisse de Amic p. 187.
Eaq; honori sint, & dignitati. de Amic p 209.
Hic honos veteri amicitiae tribuendus est. de Amic p. 212.
Nam neq; authoritate quisquam apud me plus te valere potest, neq; voluntate. de Orat. l. 1. p. 220.
Cùm & honoribus, & rerum gestarum gloriâ floreret. de Orat. lib. 1. p. 265.

Quorum gloria, & dignitas nobis curae est de Or l.1 p.274.
Cùm verus, iustus, atq; honestus labor honoribus, praemijs, atq; splendore decoratur de O at.l.1.p 320.
Vt amplissimus honoribus & praemijs decoraretur. Ibid 332.
Retinuit in rebus asperis dignitatem de Orat.l 2 p.445.
In summo apud aliquem honore esse. Q.Tusc l.1 p 296.
Olli ad honoris amplioris gradum is primus ascensus esto. de Leg l 3.p.451.
Qui primum ut impio dignum fuit, patribus eripuit omnem honorem. Ibid. 356.
Tantillum modò de dignitatis gradu dimoveri. Qu. Tusc.l.2.p.371.
Quem hem nos igneti nullis suffragantibus meritis honore afficiant. de Pet. Consf.p 355.
Honores contemnere, eaq; quae his contraria sint, pro nihilo ducere. Qu. Tusc. l 5.p.462.
Capere honores Q Tusc.l.4.p 422.
In maximis animis splendidissimisq; ingenijs plerumq; honores existunt imperij, potentiae, gloriae, cupiditatis 1 Off p 12.
Adhibenda est quaedam reverentia erga homines. Ibid. 40.
Honori fuisse accepimus Ibid 55
Honoribus inservire coepi. Ibid 65.
Vsitatus honos pervulgatusq; tributus est ijs, quibus novi & singulares debentur. Phil.14 p.536.
Habet amplissimi honoris nomen Ibid.541.
Quod huic à me tributum est ornamentum Phil.13.528.
Quibus pro tantis rebus nullum insigne honoris, nullum monumentum laudis postulo in C.116 b
Deferre palmam alicuius rei cuipiam de Or.129.b
Deferre praemium dignitatis alicui. Pro Flac.p 146.a
Omnia generis, nominis, honoris insignia atq; ornamenta occiderunt. Pro Syl. 84.a
Velleius, ad quem tum Epicurei primas ex nostris hominibus deferebant de Nat.5.a
Primas in caussis agebat Hortensius. de Cl.193.b
Hortensius facile primas tenebat. de Clar.196.a
Ex his illi duo facile primas tulerunt. de Cla 182.a
Nos in caussa autoritatem eo minorem habemus. 1.1.
Senatus autoritas gravissima intercesserat. 1.2.
Gratiam nostram extinguit hominum suspicio. Ibid.
Maiorem autoritatem habere. 1.7.
De sententia, atq; autoritate alicuius scribere, id est, *ex autoritate.* Ibid.
Tantum fuisse autoritatis in ordine illo. 1.9.
Exercitus ornatus quadam autoritate nominis nostri. 2 9.
Quorum industria Roma potest illustris esse, h.e. *in aliquo nomine, & autoritate.* 2.11.
Caesar singularibus ornatus, & novis honoribus, & iudicijs Senatus &c. 1,9.

Si

Si non is in nos esset, qui esset, tamen ornandus videretur. Ibid.
Mihi vero tantum decoru, tantum dignitatis adjunxeris. 2.5.
Honorificum in me fuit. 2.12.
Ornavit res nostras divinis laudibus. 2 14.
Quæcunque à me ornamenta in te proficiscentur. &c. 2.18.
Cum tu omnibus, vel ornamentis, vel præsidiis redundares 3 10.
Multa mihi veniebant in mentem, quamobrem istum laborem tibi etiam honori putarem fore. ibid.
Dubitare non possum, quin tibi amplitudini ista solicitudo futura sit. ibidem.
Quibus ille me in rebus non ornatum voluit amplissimè. ibid.
Cùm aliquantulum ex provincia atque ex imperio laudis accesserit. 1. 7.
Quem mihi fortuna dedit amplificatorem dignitatis meæ. 2.8.
Dignitatem tuam, quæ quidem à te ipso integritate, & clementia tua sic amplificata est, ut nihil addi posse videatur. 2.17.
Accessio fortunæ & dignitatis. 2 1.
Si quando erit civitas, erit profectò nobis locus. 2.15.
Valet id quidem apud me multum, hat bey mir ein groß Ansehen. 2.18.
Tuæ literæ maximi sunt apud me ponderis Ibid. 3.1.
Cum mihi videbar, & fidelitatem erga te perspexisse & nosse locum, quem apud te is teneret 3. 6
Tua dignitas locum suum obtinet. Wird in ihren Acht bleiben. 3 9.
Cum sententiæ nostræ, magnum in senatu pondus haberent. 1 9.
Si merita valent. 3.10.
Posteaquam illi arti, cui studueram, nihil esse loci, neque in curia, neque in foro viderem 4. 3.
Tua scientia excellenti non multò plus, quam nostra relictum loci. Ibid.
Cujus injuria mihi summo honori fuit. 5. 2.
Si honos is esset, majorem tibi habere non potui. 5.20.
Hisce eum ornes gloriolæ insignibus. 7. 5.
Te non modo tuendum mihi, sed etiam augendum atque ornandum putavi. 7.17.
Cum viderem me à Cæsare honorificentissime tractari. Ibidem.
In honorem adducere 7 27.
Cupio nostrum illum amicum in tribunatu quamplurimum habere gravitatis. 7.33.
Meas preces apud eum non minimum autoritatis habere puto. 9 9.
Sic, tribuere, attribuere, adjungere, tenere, afferre autoritatem, valere autoritate, alibi apud Ciceronem sæpissime.
Apud quem quicquid valebo vel authoritate vel gratia, valebo tibi, das soll dir zu gut gehen. 6. 6.
Lælios, Antonios, & id genus valentes dico, id est præstantes, & potentes. 8 4.
Fiet quodcunque volent qui valebunt, id est rerum potientur. valebunt autem

tem semper arma. Gewalt wird vorgehen/Platz behalten/vor recht gehen. 9.17.

Homo valde honeratus. 9 21.

Is denique honos mihi videri solet, qui propter magna merita claris viris defertur. 10.10.

Sit modo aliqua Respub in qua honos elucere possit, omnibus mihi crede amplissimis honoribus abundabis ibid

Honos perpetua virtutis est præmium Ibid.

Verum decus in virtute positum est 10 12.

Nihil prætermisi in te ornando 10.13.

Honorificentissimam sententiam dicere 10 22.

Cum esses ab eo ordine ornatus summis honoribus 10.27.

Lator mea consilia à te probari, de adornando adolescente, id est, *Decernendo Cæsari Octavio consulatu* 11.14.

Lamia summo splendore, summa gratia est. 11.16.

Magno tibi erit ornamento 11 22.

Vir omnibus rebus ornatus 11.21.

Cùm in isto genere multo etiam ambitiosius facere soleam, quàm honos meus, & dignitas postulat 37.

Molestè tuli non illa beneficia tua potius ambitioni reservata esse, quam mea, qui ambitione nihil uterer. 5. 20.

Ambitiosa festinatio 10 25.

Quæ potest esse spes in ea Repub. in qua nec senatus, nec populus vim habet ullam. 10. 1.

Hircius demonstrabat, timere eum, ne nulla partes iis in repub. relinquerentur. 11.1.

Dubitanti mihi &c. magnum pondus accessit ad tollendam dubitationem, judicium & consilium tuum. 11 29.

Hæc à te peto, amicitia nostra nomine, quam confido apud te plurimum posse. 12 12.

Scio quantum ponderis, mea commendatio sit habitura. 12 26 & 27

Hunc tibi ita commendo, ut si eodem apud me loco esset, quo est apud patronum suum 13 24.

Si quid apud vos autoritas mea ponderis habet. 15 1.

Quos cohonestaris, inprimis me &c. 13.12.

Bonus plane vir, & tum virtutibus, tum etiam fortuna ornatus. 13.14.

Ejus summa existimatio igitur in eo. &c. 13.66

Ad existimationem imperij pertinere arbitratus sum exprimere eorum audaciam. 15.4.

Si mihi tua sententia tributus honos, & meis literis fuerit. Ibid.

Honos si deferatur à Senatu, non aspernandus videatur. 15.6.

Τὸ καλὸν δι' αὐτὸ αἱρετὸν esse 15.17.

Difficile est hominibus persuadere, ἡδονὴν καὶ ἀναλγησίαν, virtute, justitia, τῷ καλῷ parari, id est, *voluptatem, & tranquillitatem, virtute, justitia, & honesto parari,* Ibid.

ii, qui à nobis φιλήδονοι *vocantur, sunt* φιλόκαλοι καὶ φιλοδίκαιοι. Ibid.

Τὸ καλῶς ζῆν Ibid.

Honestum id intelligimus, quod tale est, ut detracta omni utilitate, sine ullis præmiij fructibus per se ipsum possit laudari. de finib.

Est profecto aliquid natura pulcrum atque decorum, quod sua sponte petitur, quodque spreta & contemta voluptate optimus quisque persequitur. In offic.

Inter hos juvenale decus, sed honore senili Bisseno celsus fasce cluis. 1.1. Symmach.

Celsus honoribus est. 1.2. AN JUL.

Tanto honore celebrabar, ut jam gravarer officiis. 1.3.

Mihi utrumque honorem fecistis. 1.6.

Largus honorum est 1.21.

Quem emendatio animi & sanctitas honoribus æquiparat 1.25.

Es vir in speculâ bonorum locatus. 1.26.

Honorem suum celebrem præstare colloquiis. 1.34.

Meritò apud nos indies singulos tui cultus augescit. 1.42.

Parentem meum novo honore Senatus accrevit. 1.44.

Multò tantò ornatior, quàm solebat, factus est honor cælestis. 1.46.

Tui honoris interfuit. 1.50.

Quod negocium ei aliquid dignitatis attulit 1.66.

Plus habet honoris in moribus. Ibid.

Cum reverentiâ mei feceris. 1.70.

Mihi in alterutrâ conditione summus est honos. 1.78.

Auctus sum honore. 1.88.

Idem mihi nunc sacro judicio factus est honor. 1.95.

Quantum gratia Castores adeptisunt, tantum Principes præstiterunt. Ibid.

Putat honori suo incrementa præstari. 7 107.

Video, quantum mihi amor tuus honoris imponat. 1.101.

Tribuere alicujus honori aliquid 2.16.

Siquidem dignum est, ut augustissimis honorum nostrorum patronus aquet dignitatibus. 2.62.

Puto ex his verbis, quo in numero filium nostrum Attalum spectabilem virum censeam, facilè dignosci. 2.82.

Quem dudum à parentibus clarum, & aulica dignitatis splendor excoluit. 3.3.

Pontificio litterati honoris auctus 3.17.

Tanquam mihi decus honoris accesserit. 3.19.

Qui inter professores medendi summatem locum obtinet 3.37.

Viderit, an se qu spi.m ordine aliis, aut honore postpositum credat. 3.59.

Ego me intelligo purâ affectione prælatum. Ibidem.

Quem nunc omnes alterem generis humani Deum diligunt. 3.81.

Vir spectabilis Rufinus, & in ordinis nostri lectissimâ parte censendus. 4.3.

Honor amissus cum illo revertit in gratiam. 4.7.

Aliis tributus, aliis integratus est honor. 4.7.

Majus est honorem restituere, quàm dedisse. 4.7.

Fla-

Pre

Pro solo honore, quem cepi, gratias ago. 10.23.
Culmen honoris sui infregit. 10.24.
Viam capessendi honoris affectare. 10.30.
Omnes qui ad amplissimos honorum gradus judicio clementia vestra vel favore provehuntur 10.54.
Neque doctissimorum virorum, quos semper coluisti pracepta te fugiunt. 4.1.
Existimat quod me colat, & observet, tibi quoque in eo se facere gratissimum 4.3.
Servius tuus vel potius noster, summa me observantia colit. 4.4.
Me sicut alterum parentem, & observat & diligit. 5.8.
Qui multa Deos venerati sunt contra ejus salutem. 6.7.
Me assiduè colunt & observant. 9.16.
Me peroffic osè, & peramanter observant. 9.20.
Amicitiam nostram sanctissimè nobis colendam puto. 10.1.
Persuade tibi, te unum esse, in quo ego colendo patriam mihi constituerim sanctitatem, id est parenti debitam pietatem & venerationem. 10.4.
Observantissimus studiosissimusque nostri. 13.3.
Ipsum praeterea summo officio, & summa observantia tibi in perpetuum devinxeris. Ibidem.
Quam ego necessitudinem sanctè colendam puto. 13.20.
Semper me coluit diligentissimeque observavit. 13.23.
Hominem summa observantia cognosces 13.24.
Me colit atque observat aquè atque patronum suum. 13.20.
Deos castissime colere. 14.4.
Te, ut dixi, fero oculis. 16.27.
Pompejus neminem dignitate secum exaquari volebat. 1.C.288. Wolte niemands gleiche Ehre gönnen.
Marcellus sibi omnem dignitatem ex Casaris invidia quarebat. 1.8.
Eum Cesar ex humilimo loco ad summam dignitatem perduxerat. 7.213.
Aliquem jacturam honoris & dignitatis, aliqua in re facere. 1.C.304.
Dignitatem alicujus non pati aliquid 6.164.
Aliquem omnem honorem & dignitatem alicujus expoliare. 8.280.
Honoris sui jacturam, Reipub. causa aquo animo ferre 1.C.291.
Mihi meum restituite nomen, ne ad contumeliam honorem mihi dedisse videamini. 2.C.364.
Casar decet se nullum extraordinarium honorem appetisse. 1.C 304.
Eos ille postea magno in honore habuit. 1 C 327.
Centuriones in Tribunitium restituit (Casar) honorem. 1. C.327.
Casar breviter sua in Heduos merita exposuit: quos & quàm humiles accepisset, & in quam fortunam, quamque in amplitudinem deduxisset, ut non solùm in pristinum statum redissent, sed omnium temporum dignitatem, & gratiam antecessisse viderentur. 7.221.
Vt Tribunos plebis, ex civitate expulsos, ad suam dignitatem restitueret. 1. C.298.

Cice-

Cicero in Epist. Famil.

Quantacunque accessiones tibi fient, & fortuna, & dignitatis, &c. 2. 2.
Mihi tantum decoris, tantum dignitatis adjunxeris, ut, &c. 2 6.
Utrum nescis quàm altè ascenderis? an pro nihilo id putas. 10. 26.
Aliquem dignitati alicujus obesse 5. 9.
Et novam & repentè collectam auctoritatem tenebant 6. 167.
Ut reliquorum Imperatorum auctoritatem res adversa minuunt: sic hujus ex contrario dignitas, incommodo accepto, in dies augebatur. 7. 207.
Italia totius auctoritatem sequi. 1. C. 306.
Cicero: 16. 10. *Moveri alicujus auctoritate.*
Nos agimus nihil cupidè eoque pluris est nostra auctoritas.
Sabinianum clarissimum virum ita magnifico , ut quos maximè colo. 1. 77.
Symmach.
Ut es nostri diligens, religiosam observantiam persevera 1. 96.
Scriptorum assiduitas cultum circa te meum pari lance compensat 2 56.
Quin immò semper primas sibi erga te partes observantia vendicavit. 2. 84.
Mihi eximiâ veneratione recolendus. 2 91.
Plurimum domui mea honorificentia & religionis exhibuit. ibid.
Cultum tibi debitum mente & sermone non desero. 3. 54.
Ipse te colere supra mensuram diligentia mea cœperit. 4. 39.
Devotione vos veneratur. 10. 29.
Cui competens numerus ordinantium legitimi solemnitas temporis , locique qualitas, rectè venerandi nominis apicem contulerunt. 10. 72.
Omnia virtutis præmia ambitio possidet. Cat. cap. 52.
Ambitione præceps datus est. Jug. cap. 63.

Honestatis.

Ehrbarkeit.

Valdè se honestè gerunt Ep ad Att. l. 6. p. 172.
Longè plurimum tribuere honestati. de Finib. lib. 2. p. 156.
Honestatis studiosissimum, & appetentissimum esse. Qu. Tusculan, l. 2 pag. 371.
Comprobatione honestatis moveri de Finib. l. 5. p. 218.
Neuter honestate carere potuit. de Finib. l. 5 p. 283.
Non honestate metitur. 1. Off. p 5.
Maximè honestatem propter se dicunt expetendam. Ibid.
Honestatem, & decus conservabimus. 1. Off. p 10.

Hortandi. *Vide supra Tit.* Admonitionis, pag. 59.

Vermahnen.

Te ad studium summa laudis cohortabor. 2.3.
Vetus nostra simultas stimulabat me, ut caverem id est, *hortabatur.* 3. 12.
Quod cum ita sit, hortatio non est necessaria 9 14.
Sic moneo ut filium, sic hortor, ut amicissimum. 10.5.
Vellem mea quoque autoritatis praeceptum aliquod ad te pertinere, id est, *admonitionem & doctrinam* 10.6.
Te cohortatione non puto indigere. 12.11.
Hac amore magis impulsus scribenda ad te putavi, quam quod arbitrarer te monitis & praeceptis meis egere 10.3.
Quae & tuâ exhortatione excepi, & mea affirmatione tibi recepi &c. 10.7.
Etiam illud te admoneo, ne. At 327.2.
Cleomenes admonet illud quod istum fugerat. in V.257.a.
Illud tamen esse admonitum volo primum, qualis es pro Cæl.38.b.
Sed te illud admoneo, ut. At. 297 b.
Illud tamen Theopompo mandavi, cum essem admonitus ab ipso. Attic. 301.
Hoc me etiam Peduceus, ut ad te scriberem, admonuit. At.3.a.
Multa praeterea ostentis, multa extis admonemur, multisque rebus aliis. de N. 59. b.
Quam multi inopes digni praesidio deorum, nullo somnio ad thesaurum reperiendum admonemur. de D.136.a.

Horti.

Garten / Lustgarten.

Apud me hortum confodere jussi Aul.2.2.v 66.
Epicurus hortulos suos irrigavit. de nat. Deor. lib.1 p.46.
Qui me ex nostris pene convellit hortulis, deduxitque in Academiam perpauculis passibus de lege lib 1.p 514.
Domus suppeditat mihi hortorum amoenitatem. Epist. ad Qu. frat. l.3. pag. 625.

Hospi-

Hospitalitatis. Hospitij. Excipiendi hospitio. Pernoctandi.

Gastfrey / Hospital / Herbergen / Beherbergen / Einkehren / Außspannen / Vber Nacht behalten.

Hospitio publicitùs accipiar Amph 1.1 ℣.8.
Diverti apud aliquem. Mil.1.2. ℣.57.
Dicam apud te eos hic devertier hospitio. Mil 2.2 ℣ 86.
Operam atque hospitium ego isti praebere nolo. Pers. 4 3.℣ 41.
Accipiam hospitio, si non venis. Rud 2.4.℣ 4
In tabernam ducor diversoriam Truc.3.2.℣ 29.
Hic apud nos jam, Alcesimarche, confregisti tesseram. Cist. 2.1 ℣.26. Vide Lex. Plaut. Tit. *Hospitij.*
Hominem alienum neminem intromittat quod illa aut amicum aut patronum. Asin.4.1.℣.16.
Hunc in aedes cogitas recipere Eun.5.2.℣.58.
Apud caeteros hospites collocantur. in Verr.p 232.
Patri hospitium publicè fit, quòd is eandem voluntatem suscepisset. in Verr. p.482.
Recipere aliquem tecto pro Aul. Clu p.77 & in Verr.232.
Parare alicui hospitium. Ep.ad fam.l.2.p.66.
Vt apud me diversetur, invito eum. Ep.ad Att l 13.p.399.
Non modò liberaliter ab aliquo, sed etiam ornatè cumulatèque tractari. Ep. Att.l.15.p.484.
Cùm ab eo magnificentissimo hospitio acceptus esset. de divinat. l. 2. pagina 243.
Gratae mihi fuerunt tuae literae, nisi quod Sinvessanum diversoriolum contempsisti. 12.20.
Coniunctissimos habeo, & hospitio & familiaritate & c 13 33.
*Avitum mihi hospitium est cum Lysone &c.*13.35.
Philoxenus antiquus est hospes meus, & praeter hospitium valde etiam familiaris. 13.36.
*Ne ego libentius emerim diversorium. &c.*7.24
Iterùm apud aquam Sullam cum equitibus noctem agitare iubet. Jug.93.
Suscipere aliquem cultu plausuque 1.3.Symm.
Hac domus à me hospitibus iampridudum est decreta. 3.14.

Huma-

Humanitatis. Lenitatis. Clementiæ. Mansuetudinis. Misericordiæ.

Freundlich / Sanfftmütig / Demütig / Gnädig seyn.

HVmane ingenio esse. Most 3.2 ℣.130.
Humanum facinus factu. Truc.2.1 ℣ 8.
Heri semper lenitas verebar quorsum evaderet. And 1 2 ℣.4.
Leni ego animo sum natus: non possum adversari meis. Hec 2.2 ℣.28.
Vt unus hominum homo te vivat nunquam quisquam blandior. Hecyr. 5.4. ℣. 20.
Nimis me indulges. Eun.2.1.
Te indulgebant, tibi dabant. Heaut. 5 2.
De, pratermitto, non necesse habeo omnia pro meo jure agere Adelph.1.1.
Tum patris pudor, qui me tam leni passus est animo usque adhuc, qua meo cunque animo libitum est facere. And.1.5.
An mei patris festivitatem & facilitatem? [scil. *laudem?*] Eun 5 9.
Pater propitius; [id est, *lenis, indulgens:*] Adelph.1.1.
Ingenio te esse in liberos leni puto. Heaut. 1 1
Inepta lenitas patris & facilitas prava. Adelph 3 4.
Malè decet te mea facilitas multa. Heaut.4.1.
Cœpi iis omnia facere, obsequi quæ vellent. Phorm.1.2.
Nostrapte culpa facimus, ut malos expediat esse, dum nimium dici nos bonos studemus & benignos. Phor 5.1.
Ipsum gestio dari mi in conspectum, nunc suâ culpâ ut sciat: lenem patrem illum factum me esse acerrimum Phorm.1 5.
Esse ego meis omnibus scio me apprimè obsequentem: sed non adeò, ut facilitas mea illorum corrumpat animos Hec.2 2.
Sed te tam leni & victo esse animo ostenderis. Heaut.3.1.
Revocare aliquem à scelere ad partem humanitatis in Verr.p 532.
Humanitate tantâ est, ut difficile dictu sit, utrum hostes magis virtutem ejus pugnantis timuerint, an mansuetudinem victi dilexerint. pro lege Man. p.644.
Ita faciles aditus ad eum privatorum, ita libera querimonia de aliorum injuriis esse dicuntur, ut is qui dignitate principibus excellit, facilitate par infimis esse videatur. pro lege Man.p 644.
Quæ jucunda ex humanitate alterius & moribus homini accipere possunt. Ep. Att. l.1.p.9.
In summâ magnitudine animi, multâ humanitate temperatum perdidimus. Ep.Att.l.4.p.117.

Yy In

In nos suavissimè est effusus. Ep. Att. l. 4. p. 121.

Humanitatem tuam, amoresque in tuos reditûs celeritas declarabit. Ep. Att. l. 4. p. 124.

Cui ego placabilem me præbuissem Ep ad Att. lib. 10. p. 330.

Nihil vidi in te tam placatum, quàm tum meus frater in sororem erat. Ep. At. l. 5 p. 116.

Vt quàm lenissimum me præbeam. Ep. Att. lib. 9 p. 136.

Facilem in rebus cognoscendis, in hominibus audiendis admittendisque præbere Ep Qu frat. l. 1 p 580.

Quid ad hanc mansuetudinem addi potest? 1. Offic. p. 17.

Theophrastus vir, & oratione suavis, & ita moderatus, ut per se probitatem quandam, & ingenuitatem ferat. Acad Qu lib 1 p 90.

Lenis à te, & fac lis existimari debeo 5 2.

Nunc cognosce humanitatem nostram. si humanitas appellanda est, in acerbissima injuria rem ssio animi, ac d ssolutio, id est, *inertia ac negligentia.* Ibidem.

Qui mihi lenissime sentire visi sunt. Ibid.

Nunc mihi Qu frater meus mitissimam tuam orationem, quam in senatu habuisses, perscripsit 5 4.

Nam & res eum quotidie, & dies, & opinio hominum, & sua natura mitiorem facit. 6. 13.

Non solum ex oratione Cæsaris, quæ sane mollis, & liberalis fuit, &c. perspicere potui. Darinn er sich vieles Dinges sehr freundtlich erbotten hat. 6 14.

Lenis à te, & facilis existimari debeo 5. 2.

Si tam facilem populum haberem, quam Æsopus habuit, &c 7. 1.

Facilitate mea ista ferebantur anteà 9 16.

O hominem facilem, ô hospitem non gravem, Der wohl zu leyden/ wohl zu halten ist 9. 20.

Pro tua facilitate, & humanitate purgatum se tibi scribit esse. 13. 25.

Hunc mi Cæsar sic velim omni tua comitate complectare. &c. 7. 5.

Scripsit ad me Cæsar perhumaniter 7. 8.

Des te ad lenitatem, vel propter summam humanitatem vel etiam honoris mei causa. 13 1.

Clementia ac mansuetudine sua uti in aliquos 2. 59.

In miseros ac supplices uti misericordia. 2 66.

Plerumque timor, in summo periculo misericordiam non recipit. 7 205.

Dicebat, se nihil propter inscientiam levitatemque vulgi, gravius de civitate judicare 215.

Humanitatem nostri ordinis Editoribus dignam impertias. 5. 65. Symmachus.

Clementiam maximi Principis sentiant vota & facta cunctorum. 9. 1.

Partes ingenita tibi æquitatis promptiùs arripias. 9. 122.

Per notarium mihi fecit indicium. 10 45.

Facilis in aliam partem esse non potui. 10 59.

Harum

Harum rerum aeternitati vestrae fidum exhibebit indicium trimestris instructio. 10 67.

Quod ne in aliquo clementiam vestram lateat, eadem, quae obtulerunt, Actibus inserta transmisi 10 76.

Id clementiae vestrae relictum arbitrio 10.77.

Excellentiae vestrae suggerere properavi. 10.78.

I

Ignaviae. Desidiae. Socordiae. Negligentiae. Pigritiae.

Faul/ Träg/ Nachlässig.

ABS te socordiam omnem reijce, & segnitiem amove Asin. 2. 1. ℣ 6. *Non me arbitratur militem sed mulierem, qui me meosque non queam defendere.* Bacch 8 4 ℣. 4. 5. Proverbium in hominem ignavum. *Mulier e ignavior: Mulier miles.* Mil. 2 6 ℣. 6. & Graeci timidum in bello γυναῖκας appellarunt. Vnde Virgilius, *ô verè Phrygiae (neque enim Phryges.)*

Nimium ego te delicatam habui. Men. 1. 2 ℣ 20.

Eijcienda haec mollities: nimus mî indulgeo. Eun. 2. 1. ℣. 16.

Cave pigritiâ praevortier. Merc. 1. 2. ℣. 3.

Non enim tibi nunc dormitandum, neque cunctandi copia est. Epid 1 2 ℣. 59.

Aemulari al cujus negligentiam. And Prol. ℣. 20.

Exaedificare suam inchoatam ignaviam 1. 2 ℣. 95.

Nihil loci est segnitiae, neque socordiae And. 1 3 ℣. 1.

Neutiquam haec res neglectu est mihi. Heaut 2 2.

Si te aequo animo ferre accipiet, negligentem feceris: aliam otiosus quaeret. And. 2. 3.

Ah, tantámne rem tam negligenter agere? And. 1. 5.

Vbi te vidi animo esse omisso, & suavia in praesentiâ quae essent, prima habere. Heaut 5 2.

Vereor ne indiligens nimium sies Adelph 4. 5.

Quid credebas dormienti haec tibi confecturos deos? Ibid.

Nolim caeterarum rerum te socordem eo modo. Ibid.

At enim metuas, ne ab re sint tamen omissiores paullò: id est, *ne rem suam familiarem, & quaestum negligant*: Adelph. 5 3.

Nam manebat aetas virginis meam negligentiam Phorm. 4. 1.

Omnes post habui mihi res. Phorm. 5, 8 ℣. 15.

Tu dormis. Phor. 5. 9. ℣. 18.

Rei familiaris te infrequentem tradidisti. ad Her. lib. 4. p. 105.
Artificium obliviscor studiumque depono. pro Sex. Rosc. p. 52.
Ab industria plebem ad desidiam avocari putabant. Sest. 52.
Non rationem commodi sui ducere pro Sex. Rosc. p. 81.
Confici languore. Ep. ad fam. l. 7. p 207.
Mihi quidem si optata contingent, quod reliquum est vitæ, in otio Rhodi degam. Ep. ad fam. l. 11. p. 348.
Quod si, ut est, cessabis, lacessam, ne tua ignavia etiam inertiam afferat. Ep. ad fam. l. 12. p. 375.
Ut me accusare de epistolarum negligentiâ possis. Ep. Att. lib. 1. p. 11.
Qui illud levi brachio egissent Ep. ad Att. l. 4 p. 129.
Nihil magis cavendum est senectuti, quàm ne languori desidiæque se dedat. Offic. l. 1. p. 49.
Verres negligens ac dissolutus. in Verr 184. b.
Dissolutus in re familiari, ac negligens. pro Qu. 6. b. & *Dissolutus, profusus, perditus nepos* 7. a.
Adolescens perditus & dissolutus. Tus 221. a 218. a.
Cujusmodi putas hoc esse? aut qui, id quod noluit conficere posse, qui quæ cupiunt, ita frigidè agunt, ut nolle existimentur. Sic ordinandum, & distinguendum, *qui putas posse conficere eos, quod nolint, qui quæ cupiunt, ita frigidè agunt.* 8. 11.
Vos dormitis, nec hac adhuc mihi videmini intelligere 8. 18.
Me in se negligentem putabit 13. 1.
Reprehendere indiligentiam literarum missarum. ad Qu. frat.
Videor tibi ἄμουσος. 1 14. Symmach.
Rudis es hujus artis. 1. 29.
Falsò creditur, judicis nesciam esse fortunam. 1. 38.
Desidiam facit remissio animi. 1. 47.
Amicos negligentia incesse 2. 28.
Neque enim fas est, torpere studium. 4. 26.
Inter desides annotari. 4 43.
Non usquequaque agendarum rerum sumus desides. 6. 70.
Dissimulo tantisper meorum accusare segnitiem 9. 17.
Multi mortales dediti ventri atque somno, indocti incultique, vitam sicut peregrinantes transegêre Cat. cap 11.
Ubi socordia tete atque inertia tradideris. Cat. cap 52.
Per socordiam vires, tempus, ingenium diffluxêre Jug cap 1.
Ingenium incultu atque socordiâ torpescere sinunt. Jug. cap. 2.
Utili labori nomen inertia imponere. Jug. cap. 4.
Non se inertia corrumpendum dedit. Jug. cap. 6.
Exercitus iners, imbellis; neque periculi neque laboris patiens, linguâ quam manu promptior. Jug. cap 44.
Quæcunque dici, aut fingi queunt ignaviæ luxuriæque probra, in illo exercitu cuncta fuere & alia amplius. Ibid.
Et domum, & semet igni corrumpunt Jug cap 76.

Rema-

Romanos, sicuti plerosque, remoto metu laxius licentiusque futures. Jug. 87.
Et, fugâ cultorum deserta, igni vastare. Frag. lib. 1.

Ignis. Flammæ. Incendij.

Fewer / Flamm / Brunst / Anstecken / Anzünden.

Vlcanum in cornu conclusum gerit. Amph. 1.1 ✠. 185.
Si ignis vivit, tu extingue extemplò. And 1 2 ✠. 15.
Quod quispiam ignem quærat, extingui volo Ibid ✠. 17.
Eodem tempore domus hostilis flagrat incendio ad Her lib. 4 p. 116
Ignem ex lignis viridibus, & humidis in loco angusto fieri jussit. in Verr pag. 174.
Ædes incenderet, templa Deorum immortalium inflammaret. Sest. 42.
Meam domum diruit, fratris mei incendit. Cæl 126
Tauro inclusus succensis ignibus torreatur. Pis. 196.
Sedes ab universo populo Romano concessa uni ordini, inflammatur, incēditur, & funestatur. Mil 256.
Iidemque in foro bustum facerent Phil. 1. 324.
Non eisdem vobis placet ignem pastu indigere, & permanere ullo modo posse, ni si alatur? De nat Deor l. 3. p 190.
Pati ab igne ignem capere 1. offic. p. 22.
Aut cùm tectis sceleratas faces inferebas. Paradox 4. p. 231.
Privatorum domos, ædesque sacras incendisti. Paradox 232.
Qui incendium feceris Ædes Nympharum manu tuâ deflagrarunt. Paradox. 4 p. 232.
Diana Eph sia templum deflagravit. de N. 40. a.
Curia Saliorum deflagravit. de D 86. b.
Illa faces quibus incensa L. Bellieni domus deflagravit. in Ant. 177. b.
Phaeton ictu fulminis deflagravit. Off. 71. a.
Pompeius ignem fieri prohibuit, quò occultior eius esset adventus. 2. C. 388.
Naves sunt combustæ, cum ignis, magnitudine venti, latius serperet. 3. C. 429.
Paulò ante tertiam Vigiliam, est animadversum, fumare aggerem, quem cuniculo hostes succenderant. 7. 204.
Vt tantùm in agris vastandis, incendiisque faciendis hostibus noceretur. 133.
Secundo magnoque vento ignem operibus inferunt (werffen Fewer darein) *hunc sic distulit ventus, uti uno tempore, agger, plutei, testudo, turris, tormentaque flammam conciperent, & prius hæc omnia consumerentur, quàm quemadmodum accidisset, animadverti posset.* 2. C. 351.
Animadvertebat villas exuri. 5. 503.
Deusto oppido, in castra maiora se receperunt. 564.

Cassius magna vente & secundo, completas onerarias naves, tada ac pice, & stupa, reliquisque rebus quæ sunt apta ad incendia, in Pompejanam classem immisit, atque omnes naves incendit. 428.

Incendia redimere pecunia. Brandtschatzung geben.

Ignominiæ. Infamiæ, *Vide Tit.* Calumniandi. Famæ. Honoris. Nominum ignominiosorum.

Schand / Ehrenrührig / Beschreyth / Unredlich / Unehrlich / Schandflecken anhencken / Ein Klett anhencken / Zu Schanden machen.

Famosam me miseram facit flagitiis suis Asin. 5.1 ✝ 26.

Qui alteri de nihilo audacter contumeliam dicunt. Curc. 4.1. ✝. 17.

Impleantur meæ fores elogiorum carbonibus. Merc. 2. 3. ✝. 74. Vide Elect. Plaut.

Ne me attrecta, subagitatrix. Pers. 1.2 ✝ 45.

Accedere in infamiam. Trin. 1.2. ✝ 84.

Tuum incendes genus. Trin 3.2 ✝. 49.

Restringere genus Trin 3.2. ✝. 50.

Ponere aliquem in crimen, & in infamiam. Trin. 3 3. ✝. 11.

Cavit ne unquam infamia ea res esset. Aul. 2. 6 ✝. 13.

Propter quam in summâ infamiâ sum. Heaut 2 3 ✝. 15.

Si una hæc dedecori est parum Heau. Act. 2. sc. 3 Wann du an einer schande noch genug hast.

Quæ me & te & familiam dedecoras Hec. Ac. 2. sc. 1.

Sin patefit in probro sum Phor Act 5. sc. 4.

Vulgus malè audit mulierum. Hec. 4 2 ✝. 24.

Quod asellum ignominiâ levarit. de Orat. lib. 2. p. 423.

Malè audire. de orat. l. 2. p. 426.

Malo genere natus est. de orat. lib. 2. p. 456.

Dedecore, maculâ, turpissimâque ignominiâ notetur. pro Quint. p. 21.

Ejectus, egens, litigiosus, improbus, qui posset scurræ divitis quotidianum convitium sustinere. pro Quint. p 22.

Omnia vitæ ornamenta per summum dedecus, & ignominiam diripi. pro Quint. p. 36.

Si qua macula concepta est, non modò non potest, verùm usque permanat ad animum, ut summus furor, atque amentia consequatur. pro Sex. Rosc. pagin. 59.

Ignominiâ aliquem afficere. pro Sex. Rosc. p 75.

Honestatem omnem amittere. pro Sext. Rosc p. 76.

Potest hoc homini haberi peccatum pro Qu. Comœd. p. 97.
D. honore deiici. in Verr. p. 145.
Contemnimur, despicimur, gravi diuturnâque flagramus infamiâ. in Verr. p. 152.
Detrahere alicui ornamenta ingenuitatis in Ver. p. 203.
Infamiam & invidiam extinguere. in Verr. p. 294.
Ordinis nomen non tantum ad honorem, quantum ad ignominiam valet. in Verr. p. 347.
In sermonem hominum, atque in tantam vituperationem venit. in Verr pag. 414.
Multas familias in perpetuum infames tuis stupris flagitiisque fecisti. in Verr. p. 420.
Insignis huic imperio macula, atque ignominia suscipitur. pro Font. p. 579.
D decus aeternum, atque ignominiam miseris relinquere pro Font. p. 585.
Vitiis atque improbitate omnibus notum esse pro Aul. Clu p. 22.
Homines ignominiâ notatus, neque in curiam reditus est. pro Aul. Cluent. p. 54.
Aliquem omni ignominiâ liberare. pro Aul. Clu. p. 59.
Paternis flagitiis, sororis stupris, omni in libidine infamis est Sest 10.
Acerbissimi sceleris infamiam grato quodam scelere inivissent. Sest 42.
Veram infamiam effugere non potuit. Cæl 94.
Isti facti infamiâ est aspersus. Cæl. 99.
Si adolescens & potens & nobilis à te ignominiâ affectus esset. Ep. ad fam. lib. 2. p. 58
Notare aliquem ignominiâ. Ep. Att l. 6 p 163.
Rem esse insigni infamiâ Ep. Att. l. 1. p 17.
Satius esse illum in infamia relinqui sordibus. Ep. Att l 1 p 24.
Qu. Palicano et ad mala audiendum quotidie prebeat. Epist. Attic. l. 2. pagin. 75.
Consules flagrant infamiâ Ep. Att. l. 4 p. 134.
Qui me à tantâ infamiâ averterit. Ep Att. lib. 16 p. 501.
Quid enim? possumus eos, qui stupro arcentur, infamia metu, pudicos dicere, cùm ipsa infamia propter rei turpitudinem consequatur? de leg. l. 1. pag. 318.
Ignominiam perferre. Qu. Tusc. l. 2. p 353.
Ignominiis aliquem afficere Qu Tusc. l. 4. p 431.
Ignominiam & infamiam ferre sine dolore. Ibidem.
Ignominiam timere, & infamiam 2. off. p. 29.
Franguntur infamiâ. 1. off p. 30.
Hic summi & clarissimi viri filius in domum detulit ignominiam & calamitatem. off l. 1. p. 55.
Ne qua generi ac nomini suo nota nefaria turpitudinis inuratur. pro Syl. 184. 2.
Hæc inusta est à te mortuo Cæsari nota ad ignominiam sempiternam. in A. 159. 2.

Quæ nota domestica turpitudinis non inusta vitæ tuæ est? in C.100 a.
Is censoriæ severitatis notâ non inuratur pro Cl.44.a.
Inferre infamiam bonis, inferre probrum castis, inferre labem integris. pro Cæl.46.b.
Inurere maculas alicui æternas. in Sal.274.a.
Vel dignitas hominis, vel honoris eius, quem adeptus est, amplitudo summam mihi superbiæ crudelitatisque famam inussisset. pro Mur.125.b.
Insignem ignominiam alicui inustam esse. de Pro.72.a.
Esto, habuit quandam ille infamiam suam pro F.164.a.
Inferre infamiam alicui. pro Cæl. 46.b.
Consules flagrant infamiâ. At.67 a.
Negem fuisse infamiam iudicij corrupti. pro Cl. 18.a.
Quæ nota domesticæ turpitudinis non inusta vitæ tuæ est? quod privatarum rerum dedecus non hæret infamiæ? in Catil.100.a.
Effugere infamiam crudelitatis. contra Rul.84.b.
Vt magnam infamiam fugiat. Epi.2.a.
Ferre ignominiam & infamiam sine dolore Tusc 218.b.
Iudicia vera, atque insigni turpitudine notata atque oppressa dedecore & infamiâ. pro Cl 30.a.
Vos autem sempiternas fœdissimæ turpitudinis notas subijstis. in P.88.b.
Vt ignominiam, infamiam, contumeliam, dedecus fugiat. Partit. 238.a & in V.68.a.
Pompeium hortari, &c ut magnam infamiam fugiat non desistimus. 1.1.
Admissum dedecus confitebor 3.10.
Nihil tolerabilius exilio, ubi nulla adiuncta est turpitudo. 7.30.
Catonem me adhuc non legisse, turpe utrique nostrum est. 7.25.
Incredibile est, quàm turpiter mihi facere videar. 7.31.
Illius Simiæ vultum subire. id est, *hominis turpissimi.* Ita Appium vocat, quadam quasi Antiphrasi *Pulcri.* 8 13.
Confecta omnia fœda, & inhonesta sunt. 8.6.
Tua moderatio, & gravitas aliorum infamet iniurias. 9.12.
Ceteri quidem, Pompeius, Lentulus tuus, Scipio &c fœdè perierunt. 9.18.
Tua non modo dignitas nulla erit, sed erit summa deformitas. 10.6.
Sordissimum periculum, id est, turpissimum & infame, ut quod à turpibus, vel sceleratis expectandum erat. 12.1.
Illum viris fortissimis iudicarunt patres conscripti dimittere de summa non potuisse, te mulieri teterrimæ rectè remisisse Senatores iudicabunt. in Ver. 165.b.
Nec enim fuit Gabinij remittere tantum de suo. pro R.P.127.a.
Remisit D.Bruto CX millia in V.106.b.
Remisisti quod non oportebat, accepisti quod non licebat. in Ver.247.b.
Navem imperare ex fœdere debuisti, remisisti in triennium. in V. 204.a.
Menses mihi tres cum eripuissetis ad agendum maxime appositos, reliquum omne tempus huius anni me vobis remissurum putastis. in V.82.a.
Te rogo ut procuratoribus Flavij remittas de diminuendo. Qu Fr.321.b.

Mea

Meam animadversionem & supplicium, quo usurus eram in eum quem cepissem, remitto tibi & condono. in V. 197. a

Noli putare id omnino à te esse emissum, si quid est tibi remissum atq; concessum Pro Syl. 176 a

Sed etiam si quid mihi conceditur, id reddo ac remitto. Pro Syl 183. a

Tibi remitto atq; concedo, ut eum defendas Pro Planc. 275. a

Ego vero tibi isthuc, mi Antoni, remitto. in Att. 225. a

Ego dolori tuo non solùm ignosco, sed summam etiam laudem tribuo. Ibid.

Supplicium remitto tibi, & condono 5. 10.

Mirifica est improbitas in quibusdam, qui tulissent acerbius veniam tibi dari. 6. 12.

Multa multis de suo jure concedere. Off. 46. b

Ignoscendi. Condonandi, Gratiæ. Veniæ.

Verzeihen/Vergeben/Genad/Erlaubnuß.

O*Ro obsecro da mihi hanc veniam.* Amph. 3. 2. ✠ 43.

Velatis manibus erant, ignoscamus peccatum suum. Amph. 1. 1. ✠ 100. Sic libro 4 ad Attic. *Id tu quoniam Macronem tanti facis, ignoscas mihi velim.*

Id te oratum advenio, ut animo æquo ignoscas mihi Aul. 4. 10 ✠. 9.

Dedit hic mihi verba, quàm benignè gratiam fecit. Mil. 2. 6. ✠. 93. *Gratiam facere*, pro, *condonare* bonis authoribus frequentatum. Vide Lex. Pl. litt. G.

Sed veniam mihi quàm gravatè pater dedit de Chrysalo? Bacch. 5 6. ✠. 3.

Per amorem si quid fecero dementi animo, mihi ignoscet. Mil. 4. 3. ✠. 7.

Inveniet veniam sibi Rud Prol. 2. ✠. 9.

Facilius, si quis pius est, à Diis supplicans, quàm qui scelestus est, inveniet veniã sibi. Rud Prol. ✠. 29. Sic Sallust. *Gratiam ab eo repetere sibi.* Plinius: *Gratiam invenire.*

Verùm tibi etiam hanc omittam noxiam unam. Pœn. 1. 2. ✠. 191.

Unam hanc noxiam amitte. Eun. 5. 2. ✠. 13.

Habeo alia multa, quæ nunc condonabuntur. Eunuch. Prol.

Syre ignoscas volo quæ meâ causâ feceris Heauton. 5 5.

Scilicet equidem istuc factum ignoscam, male docet te mea facilitas multa. Heaut. 4. 1.

Hoc te obsecro, quanto tuus est animus natu gravior, ignoscentior, ut mea stultitia iniustitia suasit aliquid præsidij Heaut. 4. 1.

Ignotum est, tacitum est. Adel. 3. 5.

Non si redijsset pater, et veniam daret, h. e. *ignosceret.* Phormio 1. 2. ✠. 69.

Dare alicui veniam. Pro Arch. p. 340.

A te non solùm liberationem culpæ, sed errati veniam impetraverit. Pro Lig. 293.

Dedi veniam homini impudenter petenti. Ep. Att. lib. 5 p. 165.

Tibi amantissimè petenti veniam non dedi. Ep. ad Qu. Fr. l. 3. p. 627.

Propter eam rem hanc tibi nunc veniam gravatè minus prospere. Cas. 5. 4. ꝟ. 26

Dabunt igitur veniam mei cives de Div. l. 2. p. 214.

Adolescenti veniam dare. de Fin. l. 5. p. 284.

Nos autem ridiculè, si dicimus, ille patrem strangulavit, honorem non præfamur: sin de Aureliâ aliquid aut Loliâ, honos præfandus est Ep. 140. b.

Cætera addit, quæ si appelles, honos præfandus sit de Fin. 71. a

Antiqui omnibus rebus agendis, quod bonum faustumq; esset, &c. præfabantur. de D. 101. a

Ignoscere verecundiæ. 1. 1. Symm.

Quæso, ut æquus mihi sis. 1. 2.

Cui vole pro nostrâ amicitiâ meratum culpam remittas. 1. 30.

Boni consulere errata leviora. 1. 10.

Deposco, ut silentio superiori venia justa præstetur. 1. 35.

Innocentiam supplicu secundo favore respicere 1. 40.

Æqui boniq; facio si quid in me ab amante peccatur. 1. 50.

Ego pro tui amore hanc veniam non gravabor. 1. 80.

Qualibet offensa tanquam lethæo poculo mergitur. 1 91.

Verso stilo gratiam fateor, qui expostulare meditabar. Ibid.

Nisi eâ religione ignoveris, quâ vocasti. 1. 101.

Animi æquus hujus oneris facite mihi gratiam. 1. 101.

Esto promptus ad veniam. Ibid.

Eo quòd nobis justior ad querelam facta est via, quò tibi ad veniam causa deterior. 1. 102.

Da veniam 2. 17.

Lenire offensas 2. 18.

Dabis in quibusdam verecundiæ meæ veniam. 2. 82.

Veniam, quam dederis, impetrabis. 3 5.

Iam mea causa melior, qui prior emendo utriusque delictum. Ibid.

Hac ipsa apud te culpæ confessio prodest ad veniæ facilitatem. 3. 11.

Iustiorem veniam facit longior dies. 3 13.

Hanc veniam sic tecum paciscor. 3. 17.

Prioris silentij veniam cum præsentis facundiæ laude mereris. 3. 22.

Exploratissimum remedium veniæ Imperialis implorat. 3. 35.

Solemne est Domino nostro non consuetudini condonare judicium. 3. 81.

Fuerit tibi adversum culpam taciturnitatis de labore purgatio. 3. 83.

Dabis veniam pro te pauca dicenti. 4. 7.

Pleriq; aliquid Imperialis humanitas remisit. 4. 51.

Id patris nomine postulatum, multò æquior venia relaxabit. Ibid.

Impetratio veniæ non manebit, nisi illi aliquid beneficij propitiatus adieceris. 4 41.

Facilè

Facilis litteraria cessationis utriq; venia sit. 4.54.
Ambo nobis invicem remittamus, quod ambo deliquimus. Ibid.
Negationem gaudij amor nescit ignoscere. 4.55.
Sum placido animo in meos. Ibid.
Spondeo tibi remissionem huius offensionis Ibid.
Erit hoc probabile pro consortio vestri amoris, aut ignoscendum pro statu temporis. 4.56.
Æstimabitis virium nostrarum fatigationem, cum vos in subscriptione istius epistolæ precaria manus moverit. Ibid.
Magna indulgentia res est. 4.57.
Suadeo, eorum moras pro tuâ iustitiâ boni consulas. 4.58.
Prius nomine meo venia poscenda est. Ibid.
Dedisset Hispania Romæ pesito moræ veniam 4.6.
Volo ad inspectionem dictorum parti utriq; æquus accedas. 5.9.
Nemini vitio vortas priscæ severitatis repulsam 5.9.
Atque ideò peto in bonam partem purgationem præteritæ taciturnitatis accipias. 5.15.
Veniam poscere. 5.34.
Cùm sciam te animo placabili, recepi pro amico operam veniæ postulandæ. 5.41.
Ingenium tuum respico, & hoc tribuo lenitati. 5.41.
Veniam postulare. 6.7.
Ob epistolæ delinimentum veniæ pretium feres 7.19.
Iterum tibi indignatio mea litterarum tuarum melle placanda est. 7.19.
Promittere veniam raritati 8.35.
Quicquid hoc est, quod tenet pagina, quæso boni consulas. 8.49.
Absolve te consuetudinis observantia, aut lege pigritiæ. 8.60.
Sit veniæ utriq; nostrum, quanquam imparis negligentia. 9.27.
Flecte ad veniam placabilem voluntatem 9.31.
Tribuenda est venia tarditatis mœstitudini meæ. 9.68.
Ille ut sit placatus, adnitere. 9.113.
Nunc veniæ dandæ facilem quæso te præbeas. 10.3.
Neq; fas est, ut tanto dispendio meo etiam culpa iungatur. Ibid.
Da, quæso te, officio meo iustam remissionem. 10.5.
Cæterùm Boccho pœnitenti facere delicti gratiam. Jug. 104.

Imaginis. Speciei.

Bildnuß/Vorbild/Muster.

QVod ad me quasi formam communium temporum & totius Reipublicæ in sisti. &c. 3.11.

Recor.

Recordatio meorum temporum, quorum imaginem video in tuis rebus. 16.
Mihi pulcre hic dies visus est, ut speciem aliquam viderer videre, quasi reviviscentis Reip. 44.
Hac qua habent speciem gloria contemne. 10. 12.
Imaginem Antonij crudelitatis in Dolobella cernitis. Phil.
Imago iudiciorum. Pro Sest.
Expressa imago quotidiana vita Pro Rosc.

Imitandi. Æmulandi. *Vide etiam* Vestigii. Exempli.

Folgen/Nachfolgen/Gleich machen.

Iubeo vitam omnium inspicere, & ex alijs sumere exemplum sibi. Adelph 3. 4. ✠. 53.
Vestigio alicuius persequi. de Or. l. 1. p. 207.
Similitudine illius divini ingenij in eadem incurrit vestigia. de Orat lib. 1. p. 387.
Vt vestigium illud ipsum, in quo ille posthumum institisset, contueremur. de Orat. l. 3. p. 453.
Ore durissimo gestum agere. Pro Qu. p. 28.
Quem in maiorum suorum vestigijs stare oportebat Sest 5.
Ad maiorum vestrorum imitationem excitalo, Sest. 67.
Æmulus mearum laudum extitit. Mil 349.
E fontibus eorum judicio arbitrioq; nostro, quantum quoq; modo videbitur, hauriemus. 1 Off. p. 5.
Quanquam à pueritiâ vestigijs ingressus es & patris, & tuis. Som. Scip. p. 248.
Istum amulum, quod poteris, ab eâ pellito. Eunuch 2. 1. ✠. 9.
Me amulum non habebis. Ep. Att. l. 6. p. 285.
Quorum amulari exoptat negligentiam potius, quam istorum obscuram diligentiam Andr. Prol.
De te exemplum capit. Er folgt dir nach. And 4 1.
Æquum est, vos cognoscere, atq; ignoscere, qua veteres factitarunt, si faciunt novi. Eun Prol.
Erant praterea hac animadvertenda, qua sunt apud Platonem scripta divinitus. QVALES IN REPVB. PRINCIPES ESSENT, *tales reliquos solere esse cives.* 1 9.
Clarissimorum virorum, quorum similes esse debemus exempla, &c. 4. 1.
A me, ut te imitarer, petebat Ibid.
Quod exemplo fit, id etiam iure fieri putant. 4. 3.
Benevolentiam tuam erga me imitabor, merita non assequar. 6. 4.
Esse debent in Rpubl. Chari, qui studiorum tuorum sint amuli, id est, *qui non mi-*

minùs laborent & contendant, ut sua in Rempub. studia extent, atque tu. &c. 12. 13.
Tantummodò neq; consilio, neque manu prio rem alium pati: plerosq; antevenire Jug. cap. 96.
Versuum imaginibus præscripta videmus epigrammata. 1. 2. Symm.
Id mihi imitationi esse nonpetuit. 1. 13.
Studium alicuius pari gratiâ sustinere. 1. 18.
Videor mutuumscabere, & magis imitator tui alloquij, quàm probator. 1. 31.
Sequere cœpta felicia, & te in omnibus æmulare. 1. 89.
Plurimùm rogo, ut exempli istius imitator esse digneris. 3. 1.
Præstat Tullium sequi, qui ignorata majoribus usurpat exordia. 3. 44.
Exempla vera amicitiæ de aliquo capere. 4. 72.
Ego talis exempli imitator esse non debeo. 5. 77.
Odore atq; vestigijs scripta nostra venaris. 7. 18.
Ascribendi perseverantiâ silentij tui imitatione non deducar. 7. 117.
Exemplo & imitatione alicuius discere. 7. 124.
Numquam efficies silenda, ut me ad parem voluntatem ducat imitatio. 7. 131
Exempli necessitate ut diligentiam provecari. 8. 7.
Ego silentij tui imitator esse non debui. Ibid.
Sequi alicuius exemplum. 8. 10.
Captis nostris vicissitudo respondet. Ibid.
Ingeniorum video inter nos esse certamen in eo negocio, quod, &c. 9. 13.
Quâ in re meum necesse est sequaris exemplum 9. 32.
Virtus æmula alitur exemplo honoris alieni. 10. 32.
Miror eo pregressas insidias æmulorum. 10. 41.
Sequendi nobis sunt parentes, qui secuti sunt feliciter suos. 10. 61.
Vti ceremonijs avitis. 10. 61.

Immiſcendi. Interponendi.

Vermengen/Vermiſchen/darzwiſchen legen.

C*Ur te interponis inuitissimis his, quibus,* &c. in Ver. 58. a
Sapientius facies, si te in istam pacificationem non interpones. Epistol. 104. b
In rem aliquam fidem suam interponere. Pro S R. 37. b
Ne tuas sordes cum clarissimorum virorum splendore permisceas. in Vat. 1. b
De Ascanione tu vere quod voles facies, me nihil interpono. Att. 768. a

Impa-

Impatientiæ. Ægrè ferendi. *Vide Tit.* Indignandi. Irascendi.

Vngeduldt/Vbelaufnemen/Verdruß.

Omnes, qui amant, graviter sibi dari uxorem ferunt. And. 1.2. ℣. 20.
Miseram me, vereor ne illud gravius Phædria tulerit, quod heri intromissus non est. Eunuch 1.2.
Ita patrem adolescentis facta hac tolerare audio violenter. Phorm. 5.1.
Eumq; animo iniquo hoc oppidò ferre ajunt. Ibid.
Ostendere, me ægrè pati, illi nolui Adelph 1.2.
Neq; adeo me clam est, quàm esse eum graviter laturum credam. Hecyr. 1.2
Hoc animo tam iracundo tulit. Hec. 4.1
Si id te mordet: So dich das verdreußt. Adel. 5.3.

Impediendi. Impedimenti. Obstandi, Morandi. Moræ. Remoræ.

Verhindernüß / Auffhalten.

AN tempestas continet? Amph 2.2 ℣ 58.
Mihi unus scrupulus restat, qui me malè habet. And 5.4 ℣ 38.
Egone hujus memoriam patiar meæ voluptati obstare, cùm ego possim in hac re medicari mihi? Andr 5 4 ℣ 42.
Paululùm negotij mihi obstat. Heaut. 3.1. ℣. 92.
Neutrâ in re vobis difficultas à me erit. Hec. 4.4 ℣. 45.
Omnis cognitio multis est obstructa difficultatibus. Acad. l.2. p 6.
Delabitur in magnas difficultates de fato. p. 189.
Sed cùm magnam animadverteret in bonis difficultatem. 2. Off. p. 47.
Dubium in causâ animum alicuius facere. Pro Lege Man. p. 638.
Negotijs familiaribus impediti, vix satis otium studio suppeditare possumus, ad Heren. 1. p. 216.
Ne quæ propter multitudinem literarum possit animum tuum defatigatio retardare. Heren. l 1. p. 19.
Moram atque impedimentum reliquis intulit. de Inv. l. 1. p. 142.
In quo etiam isti nos juris consulti impediunt, à discendoq; deterrent. de Orat. l. 2 p 384.
Veritas mihi manum iniecit, & paulisper consistere & commorari cogit. Pro Quint. p. 109.
Tardare animum alicuius, in Verr. p. 294.

Reli-

Reliqui coniurationis impetus, & conatus retardati sunt. Sect. 7.

Quam neq; periculi tempestas, neq; honoris aura potuit unquam de cursu suo, aut spe dimovere. Sect. 51.

Loquacitatem paucissimis interrogationibus irritam retardare. Vat 74.

Hunc nunquam occupatum, & impeditum tenuerunt Cœl. 109.

Ne ipsis interseptum sit iter perpetuò ad amplissimum præmium civitatis. Corn. 145.

Interrupta est oratio mea. Provinc. 163.

Obstant & impediunt Acad. l. 2. p. 13.

Impediant magnas utilitates amicorum. de Amic p. 211.

Neutra in re vobis difficultas à me erit: id est, *impedimentum* Hec. 4. 4.

Si quid eum vel impediet, vel remorabitur. Ep 93. b

Si modo meo casu aut confirmare patriæ salutem, aut periculum morari possum Epistol. 148. b

Negligendo impedire. 1. 7.

Quin ad diem decedam nulla causa est. id est, *impedimenti nihil est.*

Vbi ego cuiquam legationi fui impedimento? 3. 10.

In ipsius consuetudinem, quam adhuc meus pudor mihi clausit. &c. 4. 13.

Impeditum æstimatur esse, seipsum laudare: id est, *interdictum non liberum.* 6 7.

Hæ literæ quidem meæ impediuntur, in quibus sine ullo interpellatore versor. 6. 18.

Si te dolor aliquis corporis tenuit. &c. 7. 1.

Propter res tuas ita contractas, id est, *impeditas, confusas &c. Vt quemadmodum scribis nec caput nec pedes.* 7 32.

Sic multum ac diu ludetur, ut plus biennium in historicis moretur, id est, *inexplicatis controversiis, & dissensionum involucris.* 8. 5.

Incideramus in difficilem nodum. 8. 12.

Libenter omnibus omnes opes concesserim, ut mihi liceat vi nulla interpellante isto modo vivere. 9 6.

Magna impedimenta opponere 10 8.

Sin in itinere meo se opposuerit. &c. 10. 9.

Non eques, non impedimentorum quicquam amitteretur 10. 23.

Postquam angustias paludis, & silvarum transivimus, id est, *difficultates,* 10. 30.

Triduum tempestate retentus. 10. 32.

Cum in his angustijs versarer. 11. 1.

Interpellent me quo minus honoratus sim, dum ne interpellent, quo minus Respub à me commode administrari possit. 11. 10.

Locus impeditissimus ad iter faciendum. 11. 13.

Illud vereor ne intercludamini, ut cum velitis exire non liceat. 14. 14.

Gemina occupatio eos distendit. 1. 3. Symm.

Suarum rerum munifici morem non ferunt largiendi. 1. 6.

In metu fuimus, ne imber vos inhiberet 1 9.

Dij authores sint, ut quæ animo destinatis, nullis causationibus obstrepantur. Ibid.

Scripta

*Scripta tua Capua locatus accipi.*1.31.
Multijugis necessitatibus impediri. 1.61.
*Fortuna injecit manum, illa invitum retraxit.*1.101.
*Eum unici cura retinuit.*2 85.
Meum officium meamq; curam tabellarij lentitudo suspendit. 2.48.
Non tibi adverso nunc amne nitendum est. 3 43.
Video, quid obsistat animo, quid impedeat voluntatem. 5.37.
Multa studium fortuita impedimenta frenarunt. 5.89.
Quæ me à peregrinationis consilio traxerunt. 6.7.
Fratrem vestrum Romæ tantisper tenebo. 6.12.
Eusebius noster te fabulis & poculis demoratur. 5.37.
Si jumenta itineri ejus deputata tardavero. 6.12.
Si nihil disposita conturbet. 6.58.
Si nihil disposita turbaverit. 6.62.
Nisi proposito restitisset imbrium continuatio. 6.80.
Quos pluviarum interventus retardant. 7.7.
Iter meum fama varietas retardavit. 7 13.
Verebar, ne festinatio tua solatijs obvijs frangeretur. 7 22.
Insuper alterum quoq; delenificis artibus amoris retines. 7.27.
Non patior, ut tibi ad moram prosit æmulata trepidatio. 7.38.
Plerumq; fors disposita conturbat. 7.39.
Retineor subitis & tumultuarijs, vel rebus urbanis Ibid.
Nulla per me indicitur mora. Ibid.
Nec privatis officijs actus publicos obstare causeris. 7.50.
Multijugis necessitatibus par fuisti: nullumq; experientia genus, cuius magnitudo vel novitas te possit à negotijs amicitiæ debitis avocare. Ibid.
Quandò nihil obstat eratis. 7.62.
Mules paulisper tenebo. 7.69.
Subesse aliquas silentio meo causas sponte æstimare potuisti. 7.77.
Valetudo voluntati obnititur. 7 81.
Quæso te, ut familiares meos ad Hispanias missos, nulla tarditas demoretur. 7.106.
Tantam cœli salubritate, & aquarum frigore suadentibus moram. 8.23.
Valetudo saucia obstrepit voluntati. 8.46.
A vobis spe sociandi itineris retentatur. 8.57.
Miror suggestionibus Amazonij occupationes nostras frequenter onerari. 9.11.

Impel-

Impellendi. Alliciendi. Incitandi. Provocandi. Irritandi. Laceſſendi. Inſtigandi.

Anreitzen/Treiben/Verhetzen/Auſtifften.

Quò magis libido fruſtrà incendatur tua Andr.2.1.
Deſinat laceſſere Eun.Prol.
Vt illius animum cupidum inopia incenderet Heauton.2.3.
Si magis irritatus ſit Adel 2.3.
Quanto te provocat Adelph 5.4.
Vetus Poeta ſi non laceſſiſſet prior. Phormio.Prol.
Loquarne, incendam, inſtigem? Phorm.1.4.
Irritor. Du bringſt mirs nahe Phorm 5.8.
Hiſce ego dictis illam tibi incenſam dabo. Ibid.
Age, Phormionem qui volet laceſſito. Phorm.5.9.
Irritas Crabrones. Plautus.Amph. 2.
Non impulit me hac nunc omninò ut crederem And 3.2.
Si hic non inſanit ſatis ſuâ ſponte, inſtiga And 4.2.
Nunquam deſtitit uſque adeò, donec perpulit. And.4 1.ỳ.36.
Perpuliſti me And.5.1.
Me impulſore hac non fecit. Eunuch.5.6.
Te autore quod feciſſet. Eun 5.7.
Qui illum ad laborem impulerim. Heaut.1.1.
Quippe forma impulſi noſtra nos amatores colunt. Heaut.2.3.
Olim quidem te cauſſa impellebant leves. Hec.3.4.
Mater impulit. Hec. 4.4.
Vbi duxère impulſu veſtro Hecyr. 2.1.
Impulſu duxiſti meo: ſc. uxorem. Hecyr.4 4.
Syri promiſſa me huc induxerunt. Heaut.4.3.
Me cupidum eò impuliſſet, quod mihi principium eſt mali. Phorm.1.3.
Quod ut facerem, me egeſtas impulit Phorm.5.1.
Si ſe dant, & ſua ſponte quo impellimus, inclinant, atq; propendent, accipio quod datur. de Or 125.b
Te moneo cum beneficijs tuis tum amore incitatus meo, ut omnem gloriam, ad quam à pueritia inflammatus fuiſti, omni cura atq; induſtria, conſequare 1.7.
Niſi te tua ſponte incitatum eſſe conſiderem. 2.3.
Non feci inflammandi tui cauſſa. Ibid.
Non tam allicere volui, quam alienare nolui. 2.14.
Quid fuit, quod illam hoc tempore ad vivendum magnopere invitare poſſet? 4 5.

Non imperabat coram quid opus facto esset. Andr.3.2.
*Hac scripsi ad te abundantia amoris erga te, quod me quadam epistula subinvitaveras.*7.1.
Mitto ad te Trebatium, atq; ita mitto, ut initio mea sponte, post autem invitatu tuo, mittendum duxerim 8.5.
Invitamentum ad tempus. 10.10.
*Non solùm à me provocatus, sed etiam sua sponte.*1.7.
*Cum in hunc sensum allicear beneficijs hominum.*1 9.
*Hominem adolescentem non tam allicere volui, quam alienare nolui.*2.14.
*Cùm beneficijs tuis, tum amore incitatus meo.*1 7.
*Cum me disputantem, non lacessentem lasisset.*1.9.
Hos ego sermones lacessivi nunquam 3 8.
Scis te non esse procacem in lacessendo 7 13.
Nos in hac sententia sumus, ut vocemus te ad nullas inimicitias 11.3.
Brutum privatis literis, ad bellum vocare non desino 11.25.
*Sic igitur facies meq; amabis, & scripto aliquo lacesses. Ego enim respondere facilius possum, quam provocare.*12.20.
Cum me elicere vellet, ad cadis caussam, Orationis scilicet invectiva. 12.26.
*Non te epistolis, sed voluminibus lacesserem, quibus quidem me à te provocari oportebat.*12.30.
Cedit multorum iustis, & officio incensis voluntatibus. 6 6.
Quem illi appellabant tubam belli civilis, id est, *excitatorem & autorem.*6.12
*Vides orbem terrarum ardere bello.*4 2.
*Genus scriptorum tuorum me ita, vel cepit, vel incendit.*5.12.
His tuis factis sic incensus sum, ut nihil unquã in amore fuerit ardentius. 9 14
Incitare ad scribendum 9.17. (10.11.
Do equidem ego operam, ut etiam Lepidum ad huius rei societatem incitem.
*Agam gratias fortuna, constantiaque mea, qua ad hanc experientiam excitavit.*10 23.
*Legionem unam incitatissimam retinui.*10.32.
Ibidem. *Reliquas Legiones, non destitit literis, atq; infinitis pollicitationibus incitare.*
*Non modo non restinctum bellum sed etiam inflammatum videtur.*11 3.
*Etiam hominem perustum, & inanem gloria voluit incendere.*13.16.
*Cæsarem ad pacem currentem, ut aiunt, incitarem.*15.15.

Imperandi. Imperii. Edicti. Mandati. Præcipiendi. Iubendi.

Befelch/Befehlen/Heissen/Außrichten.

F*acere aliquid pro imperio.* Amph. Prol ✝.71.
Dare aliquid alicui in mandatis. Amph. Prol. ✝.81.
Num pergam heri imperium exequi? Amphit.1.1.✝.105.

Man-

Mandata heri perierunt. Amph.1.1.ỷ.182.
Quod herus imperavit, neglexisti persequi. Amph 5 1.ỷ.39.
Et memor sum, & diligens, ut quæ imperes, compareant. Amph.2.1 ỷ. 85.
Si quid opus est, impera: imperium exsequar Amph.3.3.ỷ.1.
Imperio vivere uxorio. Asin. Arg. ỷ.2.
Huic mandes si quid rectè curatum velis. Asin.1.1 ỷ 101.
Centies eadem imperare, atq; oggannire Asin 2 4 ỷ 18.
Nequeone ego te interdictis meis facere mansuetum? Asin.3.1.ỷ.1.
Expers matris imperij. Asin 2.3.1.ỷ.2.
Matris imperium minuere. Asin.3 1.ỷ.6.
Quod herus jubeat citus quadrigis citiùs jubeat persequi. Aul.4 1.ỷ.14.
Antehac pro iure imperitabam meo Capt.2.1.ỷ 41. Pseudol.2 4.ỷ.12.
Cui imperare insueveram, nunc alterius imperio obsequor, & si proinde ut ipse fui imperator familiæ, habeam dominum, non verear, ne mihi iniustè & graviter imperet. Capt.2.2 ỷ.56.
Basilicas edictiones, atq; imperiosas habet. Capt 4 2.ỷ.30.
Legare alicui negotium Cas.1.1.ỷ.12.
Assunt, quæ imperavisti omnia, uxor, sortes, situlla, atq; egomet. Cas.2.6.ỷ.1.
Iter illinc iure dicti: istoccine hic pacto potest inhibere imperium? Bacch.3.3 ỷ: 44. Stich.5.4.ỷ.18. Antiqua hæc est, & germana latinitas, pro, *uti imperio, imperare.* Dicitur etiam *imperium exhibere* Cas 2 6 ỷ.57. Quæ locutio à re nauticâ ducta est, ubi inhibere remiges iubentur, cùm cursum flectunt, aut corrigunt.
Rebus alijs antevortar, quæ mandas mihi Bacch 3 5.ỷ.1.
Sed ego inscitus, qui me hero meo postulem moderarier. Men.2.3.ỷ 87.
Vobis dico, ut imperium meum habeatis sapienter cura ibid.5 7.ỷ.11
Heri imperium exequor, benè & sedulò servio Ibid 5 6.ỷ. 7.
Iubeo hercle, si quid imperij est in te mihi. Ibid 7 ỷ.41.
Facile est imperium in bonos. Mil 3.3.ỷ.25.
Ad tua præcepta de meo nihil his novum apposui Mil.3.3.ỷ.31.
Otium non est, mandatis rebus prævertì volo. Merc.2.3.ỷ.40.
Melius est te, quæ sunt mandata res tibi prævertier. Ibid.115.
Muto imperas. Satin' istuc mandati est? Ibid.2.4.ỷ.29.
Laboriosi nihil tibi quicquam operis imperabo Ibid.3.1.ỷ.9.
Ad mandata claudus, mutus, cæcus, mancus, debilis est. Ibid.3.4 ỷ 45.
Ego credidi homini docto rem mandare: is lapidi mando maximo. Ibid 47.
Vobis mando parentum meorum rem benè ut tutemini. Ibid 5 3.ỷ.6.
Servas imperium probè. Pseud.2.4 ỷ.7.
Nunc ibo ad forum, atq; onerabo meis præceptis Pseud 2.4.ỷ.74.
Imperium inhibere alicui. Stic.5.4 ỷ.18.
Qua in me plus potest, quàm potes Truc 4.2 ỷ.42.
Mandata dicam facta, ut volueris. Asin 5 2.ỷ.64.
Ut hæc, quæ imperavit, facta, cùm venient sient. Aul.2.3 ỷ.11.
Nunc habeo hanc edictionem. Pseud 1.2.ỷ.10.
Mihi hoc negocij cæteri dedêre, ut quæram. Eun.3.4.ỷ.6.

Nunc adeo edico tibi. Eunuch 4.7.
Dico, edico vobis. Eunuch 5.5.
Ubi si quid bene præcipias, nemo obtemperat. Adel. 3.3.
Quia habeo imperium in belluam. Eun 3.1.ỷ.25.
Tibi, pater, me dedo: quidvis oneris impone impera. And. 5.3.
Errat longè, qui imperium credat gravius esse aut stabilius, vi quod fit, quàm illud, quod amicitiâ adjungitur Adel 1.1.
Hoc qui nequit fateatur nescire imperare liberis. Ibid.
Regnumne, Æschine, hic tu possides? id est, quàm es imperiosus ? Adelph. 2.1.
Satis pro imperio, quisquis es. Phor. 1.4
Nec meum imperium: age, mitto imperium: non simultatem meam revereri. Phorm. 1.5.
Si meum imperium exequi voluisses. Heaut. 4.1.
Huic mandes si quid rectè curatum velis. Adel. 3.4.
Itáne tandem uxorem duxit Antipho iniussu meo. Phorm. 1.5.
Tantum iussus sum. Man hat mir nicht mehr befohlen Phor 4.4.
Post nemò id mihi da negotii: id est, *hoc mihi manda.* And. 5.2.
Nunquam defugiam auctoritatem: id est, *faciam semper quod mihi imperas.* Eun 2.3.
Recipere mandatum alicuius, negligere, convertere ad suum commodum. pro Sext. Rosc. p. 76.
Hæc à civibus mandata habet. Ver. p. 467.
Exsecutus est nostra mandata. Phil. 9 p. 462.
Quò facilius tuis præceptis obtemperare possimus. Ep. ad Fam. l. 7. p. 209.
Videbar enim mihi, cùm me in res turbulentissimas, infidelissimis sociis demisissem, præceptis illorum non satis paruisse. Epist. ad Fam. l. 9. p. 242.
Lupus noster, cùm Romam sexto die Mutinâ venisset, postridiè me manè convenit, tuaque mihi mandata diligentissimè exposuit. Ep. ad Fam. lib. 11. p 326.
Præcepi ei quem ad te misi, ut tempus observaret Epistolæ tibi reddendæ. Ep. Fam l. 11. p. 535.
Quid de meis mandatis egeris. Ep. Att. l. 1. p 23.
Et ante mandata nostra exhauries Ep Att. l. b 5. p 137.
Mandatorum mihi libellum dedit. Epist Att. lib. 6 pag. 168.
Qui tantis de rebus huic mandata dederis Ep Att. l. 9 p. 298.
Mandata Cæsaris ad Consules nullos habeo. Ibid.
A Dolobellâ mandata habeo. Ep At. l. 5. p. 483.
Ut mea mandata digeras, persequare conficias. Ep. Qu Fr. l. 2 p 617.
Sæpissimè mandata de meâ mansione illum ad Pompeium pertulisse Ibid.
Ne ipse incidat in Diodorum, docet Chaldæos, quo pacto eos oporteat exponere præcepta. de Fato p. 270.
Parcere & obedire præcepto alicuius. Q Tusc. l 5 p. 464.
Latissimè patere videntur ea, quæ de officiis tradita ab illis, & præcepta sunt. 1. Off p 4.

Nulla

Nulla officia precepta firma, stabilia, conjuncta natura tradi possunt. 1. Offic. pag 5.

Positum est in preceptis, quibus in omnes partes usus vita confirmari possit. Ibid. 6.

Conscripserunt communiter edictum. Off. l. 3. p. 130.

Cùm autem dominatu unius omnia tenerentur. 2. Off p. 65.

Atque etiam subijciunt se homines imperio alterius, & potestati, pluribus de causis. Ibid 72.

Eisq; ad extremum spiritum dominatur in suos de Senect p. 162.

Primum cupiditatibus imperabunt. de Amic p 213.

Qui non potest cupiditatibus sibi imperare. Parad. 5 p 235.

Tu ne hoc tibi mandasse existimas. 2. 7.

Omnibus ei de rebus, quas agi, quas curari à me veles, mandata des velim. 3 1

Me ex tuis mandatis monuit. 3. 3.

Cum abs te mandata haberet 4. 2.

Ego tamen terra mariq; ut conquireretur pramandavi. 5. 9.

Omnia mihi dura imperas 5 10.

Hunc laborem alteri delegavi 8. 1.

Amabo te, impera tibi Erwege dichs. 8 10.

In hoc negotio nulla tua nisi loquendi cura est, h. e. *imperandi, mandandi.* ibidem.

Cùm homo avarus ut ea solveret, sibi imperare non posset. 8 13.

C Furnio legato, plura etiam verbo, quam scriptura, mandata dedimus. Schrifftliche vnd mündliche befehl 10 8.

Afferre mandata. ad At.

Si quis eum pulsasset, edixit sese iudicium iniuriarum non daturum. in Verr. 112 a

Consul edicit, vt Senatus senatusconsulto ne obtemperet. in Pom. 83 a

Antonius edixit, ita vt me & Lelium exciperet At. 174 a

Ne absensens censeare curabo edicendum, & propemodum locis omnibus. Att. 17. b

Pratorem edicere, ne fiat aliquid Q Fr. 295. a

Edictum quod communiter compositum fuerat, solus edixit. Off. 68. a

Iustitiam edici, saga sumi dixi placere. in Att. 206. a

Roma composui Edictum 3 8.

Si intellexeris eos neq; ex edicto, neq; ex decreto depositum habuisse. 13. 57.

De his rebus pridie quam hac scripsi, senatus autoritas gravissima intercessa rat, cui cum Cato & Caninius intercessissent, tamen est perscripta. 1. 2.

Senatus consultum nullum extat, quo reductio regis sit ei adempta sit. 1. 7.

Mos gestus imperatis est. 1. 12. Symm.

Tibi dicto audiens esse debui. ibid.

Studio meo congruere mandatum munus agnovi. ibid.

Operam legare alteri. 1. 46.

Alienius delegata curare. 1 62.

Rufus Pontificialis Arcarius prosequitur apud te mandata collegij, cui praca-

teris retinendi Vaganensis saltem cura legata est.1.61.
Mandare alicui familiare negotium 1.71.
Amicorum orata curare.1.77.
Cohortes urbanas gubernat 2.14.
Omnia, quæ mea est litteris explicare, ipsi potius narranda delego.2.21.
Mandata nos curaturi sumus.2.53
Nunc verè civitas nostra populorum omnium parens facta est.3.11.
Fideliter exequi recepta mandata.3.31.
Vicariâ potestate per Africam fungi 3.34.
Liguriam gubernare Ibid.
Qui nunc communis patriæ gubernat annonam 3.36.
Vt & ne implesse nevera, quæ pro filio Habemanni iusseras, & probasse.3.41.
Qui Romanis rebus antistat.3.43.
Mandatis tuis persunctus Apparitor.3.62.
Principem locum regendis Præfecturæ urbanæ cohortibus obtinuit.3.87.
*Sequetur benefacta Augustus, ad quem sicuti successi imperij V. C. patre pervenit, &c.*4.19.
Si multis est mandati mei exsecutio. 4.65.
Vereor, ne ludificationibus res iniuncta frigescat.4.70.
Communi amico Aurelio quadā comparanda, ac providenda mandavi.5.22
Multa alicui implenda mandare.5.26.
Exsequi mandata Ibid.
Continuò convenit me recordatie mandatorum tuorum. Nam discedenti iniunxeras, &c. 5.74.
Amicis nostris negotium dedimus.5.83.
Mandatorum nostrorum calere principia, mox autem per silētium frigere processus, molestè fero.6.11.
Recipiendis mandatis proficiscentium persona non suffi.it.6.13.
Castori nostro ad Campaniam revertenti largiora mandata de domesticis rebus, quàm scripta commisimus.6.18.
Expendere mandata 6.22.
Vt amici mandata acriter exsequaris, orare non desino 6.44.
Cui primas partes causæ publicæ noster ordo mandavit 7.13.
Quasi aliqua tibi in no. decreto publico inquisitio esset tributa.7.18.
Tuis monitis adquiescit. 7.27.
Hoc Sacræ litteræ imperant & judiciorum non refutat humanitas.7.85.
Hanc dignationis tuæ benignitatem suo ab illius instituto manare. 7.91.
Tibi hoc munus injungo. 7.105.
Amor mutuus facit, ut tibi ex usu meo agenda delegem 7.106.
Attalum amplissimus Ordo legavit ad dominos instructum varijs de more mandatis, quæ spectare visa sunt bonum publicum.7.113.
Suscipe, quæso te, proclive mandatum.7.121.
Curare mandatum Ibid.
Maiora negotia alicui credere.8.30.
Ab obnoxijs servis eruere mandata 9.6.
Dignum est, ut provincialibus vel Edicto vel subscriptione tuæ instructio plena pandatur.9.10.

Qui

Qui tuis praeceptis & monitis obsecutus.9 15.
Commissa curare 9.17.
His ad peragenda mandata tuum posco suffragium.9.21.&c.22.
Super hoc cum divina iussa sumsissem.9.131.
Ipsi familiariter curanda committe.9.133.
Successit aliud, ut obitu Martianae C. F. mandatum diceretur extinctum. 10.39.
Auctoritatem facere sententijs suis 10.61.
Ob quam rem debito famulatu implere, quae fuerant imperata, properavi. 10 73.
*Praeceptis numinis vestri obedientiam commodarem.*10.76.
*Hoc tantum de sancto animo tuo impetratum volo.*7.108.
Negotium dare. Cat.cap 40.
*Numida brevi mandata conficit.*Ibid 12.
*Mauris omnibus vel Bocchus imperitabat.*Ibid.19.
Bomilcar mature regis mandata exsequitur. Ibid.35.
Decurritur ad illud extremum, atq; ultimum. S. C. quo nunquam nisi pene in ipso urbis incendio atque desperatione omnium salutis latronum audacia antè discessum est: DENT OPERAM Consules populi Roman. *Tribuni plebis, quiq; proconsules sunt ad urbem, ne quid Respub detrimenti capiat.* 1.C.188.
Caesar habere se ad Iulium Caesarem privati officii mandata dicit. 1.C.191.
*Caesar per literas Trebonio magnopere mandaverat, ne per vim oppidum expugnari pateretur.*351.
*Deferre ad aliquem alicuius postulata: mandata.*1.C.197.
*Postulata alicuius alicui renunciare.*1.C.198.
*Voluntatem suam alicui proponere.*188.
*Caesar militibus suis iussit ne qui eorum captivorum violarentur neu quid sui desiderarent.*1.C 427. **Daß jhm keine gewalt geschehe/ oder etwas genommen würde.**
*Illi re deliberata respondent, scriptaq; id cum mandata remittunt.*1.C.192.
*Aliquem cum mandatis ad aliquem mittere.*376.

Cicero.

Omnibus ei de rebus, quas agi, quas curari à me voles, mandata des velim. 3.1.
*Fabius ea me ex mandatis tuis monuit.*3.3. **Auff deinen befechl.**
*Aliquem ab aliquo mandata habere de omnibus rebus.*4.2.

Impetus. Invadendi. Irruendi. Erumpendi.

Einfallen/Anfallen/Einbrechen/Gewalt thun/Anlauff.

E*Quites iubet dextera irruere.*Pl.Amph 1 2.
Ab dextera maximo cum clamore involant impetu alacri.&c.

In oculos invadi nunc est optimum. Asin.5.2.℣.29.
Me jubes impetum facere in eum, qui stat. Men.5.2.℣.117.
Ergò in os mihi ebrius irructat. Pseud.5.2.℣ 1.
Fores effregit, atq; in ædes irruit alienas Adel 1.2.℣.8.
Cùm viris bonis impetum facit ad Heren.l.1.p.14.
Postquam iste in remp. fecit impetum ad Heren.l.4.p.107.
Quod in alienas possessiones tam temerè irruisses. de Or.l.3 p 483.
Exteræ nationes à primâ erâ Græcia usq; ad Ægyptum optimorum civium imperijs tenentur. Phil.10.p.469.
Nobis occupatis involaverunt. de Or.l.3.p 383.
Huic à familiâ suâ manus ante lares familiares allatæ sunt. Pro Qu.p.3.
In fortunas alicuius impetum facere. Pro S R.p.43.
Quam urbem propter plurimas belli opportunitates ab illâ impiâ & sceleratâ manu attentari suspicabantur Pro Sest.p.6.
Qui horum impetus, & conatus represserunt. ib d 69.
Statim complures cum telis in hunc faciunt de superiore loco impetum Mil 233
Quàm insolenter in eius viri fortunas statim invasisti Phil.2.363.
In me tanquam in Tyrannum impetus conductorum hominum parabatur. Phil 14 537.
In eius copias se subitò ingurgitavit. Phil.2 363.
Tu illos impletos in nostras domos immisisti. Phil 5.415.
Ille in me absentem invehebat. Phil.3.397.
Incitatos latronis impetus retardavit. Phil.5 415.
Qui in vestras fortunas immineret. Phil.1.443.
Impetum furentis à progressu arcuit Phil.11 478.
Reditum frænavit. ibid..
In socios facinorum ministros, & in totam domum semper invectus sum Phil. 12 501.
Petulanter in uxorem meam, & filiam invasisti. In Sall.p.553.
Impetum prædonum in tuas fortunas fieri nolo. Ep. Fam.lib.4.p 104.
In me incurrit Romà veniens Curio meus. Epist. Att.l.2.p.61.
In hostem impetum facere. de Fin.l.1.p 110.
In me populi impetum iniustum auspicijs Dij immortales represserunt. de Leg. l.3.p.360.
In hostium faciem irruere. Q Tusc.l.2.p.371.
Adveniens impetus diuturnâ præmeditatione frangere. Quæst. Tusc.lib 3 p. 390.
Impetum ad aliquem convertere. Qu. Tusc.l.4 p.447.
Nullos impetus, nullos ictus reformident. Q Tusc.l.5.p.481.
Iniustè impetum in quempiam facit. Off l.1.p.12.
Quos impetus in Pisonem, in totam illam manum feci. Epistol. Attic.lib 1. p.28.
In quem universa Agrigentinorum multitudo impetum facit. Offic.lib.2. p.14.
Cùm Persarum impetum nullo modo sustinere possent. Off.l.3.p.118.

Bigla-

Hi gladiaterio animo ad me affectant viam. Phorm. 5.7.
Prima coitio est acerrima, si eam sustinueris, post illa jam, ut lubet, ludas licet. Phorm. 2.1.
Quàm mox irruimus? Eun. 4.7.
Vide ne ille huc prorsus se irruat. Daß er nicht hierein komme gelauffen. Adelph. 4.2.
Ne quid in nares, quod noceat, possit pervadere. de N. 55.2.
Quacunque iter fecit, ut quædam calamitas pervadere videbatur. in V. 95.2.
Impetum prædonum in tuas fortunas nolo. 4.7.
Se meam salutem contra illius impetum in me eruditissimum defenderim. 5.2.
HOMINES NOS ESSE MEMINERIMUS, EA LEGE NATOS, UT OMNIBUS TELIS FORTUNAE PROPOSITA SIT VITA NOSTRA. 5.16.
Magna subsidia Respub. habet, quibus subitò impetu, ac latrocinio parricidarum resistat. 10.24.
Ut in pecuniam adolescentis impetum faceret. 11.24.
Incursio atque impetus armorum. pro Cæcin.
Impetus armati Antiochi, tela atque incursus. Ibid.
Utrinque ex lateribus cæteros aggreditur. Cat. cap. 60.
In confertissimos hostes incurrit. 60.
Postquam in ædes irrupêre, scrutari loca abdita, clausa effringere, strepitu & tumultu omnia miscere Jug cap 12.
Ut Jugurthæ placuerat speranti, mox effusos hostes invadi posse Jug. 87.
Equites Mauri atque Gætuli, non acie, neque ullo more prœlij, sed catervatim, uti quosque fors conglobaverat, in nostros incurrunt. Jug 97.
Turmatim & quàm maximè confertis equis ipse alijque Mauros invadunt. Jug 101.
Postremam Romanorum aciem invadunt Jug. 101.
Gladijs districtis, impetum adversus montem (bergan) *in cohortes faciunt.* 312.
Infestis signis impetum in aliquem facere. 3. C. 424.
Subitò omnibus copiis provolarunt, impetumque in nostros fecerunt. 2 62.
Iam ex omnibusque partibus subitò Anteniana scapha, signo dato, se in hostem incitaverunt, primoque impetu unam quadriremem cum remigibus defensoribus suis ceperunt, reliquas turpiter fugere coëgerunt. 385.
Cæsar tertiam aciem, quæ quieta fuerat, & se ad id tempus loco tenuerat, procurrere jussit.
Impetum alicujus excipere. 3. C. 423. Den Angrieff auffangen.
Ut primus excursus visque militum infringeretur, aciesque distenderetur. 423.
Pompejani hoc acrius instare, & se turmatim explicare, aciemque nostram à latere aperto circuire cœperunt. 424.
Militum nostrorum impetum non tulerunt, sese que ex altera oppidi parte cesserunt. 5.134.

Germani una in parte, confertis turmis in hostes impetum fecerunt, eosque propulerunt. 7.237.

Ita congressus impari numero, magnos impetus legionum, equitatusque sustinet. 309.

Dum pari certamine res geri potuit, magnum numerum hostium pauci sustinuere. 314. Weil es gleich zugegangen / da haben jhr wenig einen grossen Hauffen außgestanden.

Eodem tempore, toto muro clamore sublato, duabus portis, ab utroque latere turrium eruptio fiebat. 7.204. Man fiel auff beyden Seyten herauß.

Hortatur, non solùm ab eruptionibus caveāt, sed etiam singulorum hominum occultos exitus observent. 1 C. 298.

Domitij imperio, classem quoquo versus dimittunt (Schicken auff alle Seyten aus) *onerarias naves quas ubique possunt, deprehendunt, atque in portum deducunt.* 306.

Crebra per Albices eruptiones fiebant ex oppido: ignesque aggeri & turribus inferebantur 340.

Vercingetorix ex oppido egreditur, castris longurios, musculos, falces, reliquaque quæ eruptionis causa paraverat, profert. 7.239.

Portis se foras erumpunt, secundo magnoque vento ignem operibus inferunt, 351.

Impietatis. Improbitatis. Malitiæ. Nequitiæ. Perversitatis. Pravitatis. Profanitatis. *Vide etiam* Contemnendi: & Homo nauci.

Gottloß / Verwegen / Verwehnt / Vnfromb / Muthwillig / Arglos / Verrucht / Schelmisch.

N*Am tu quod damni, & quod fecisti flagitij, populo viritim potuis d[?] stertirier.* Pseud 1.5 ✝.25.

Improbi officio fungi viri. Stich. 1 1 ✝ 14.

Tantáne vecordia innata cuiquam sit? And 4.1.✝ 2.

Pervicaci animo esse. Hec.4 1.✝.17.

Petulantia cupiditatique addici. pro Qu.p.24.

Vitam inter se utriusque conferte: nónne ipsum caput & supercilia illa penitùs abrasa olere malitiam, & clamitare calliditatem videntur? nonne ab imis unguibus usque ad verticem summum, si quam conjecturam affert hominibus tacita corporis figura, ex fraude, fallaciis, & superciliis semper est rasis, ne ullum pilum viri boni habere dicatur. pro Qu.R p.98.

Ad contumeliam civitatis aliquid referre. in Verr.p.522.

Quis hujus, ne pacatam quidem nequitiam ferre potest? Phil.5.p.416.

Vultu

Vultu læditur pietas pro Sex R. p. 49.

Nullum jus tam sanctum, atque integrum, quod non hujus scelusque atque perfidia violarit & imminuerit. pro Sex Rof p. 74.

Nullus in te sensus humanitatis, nulla ratio religionis fuit, templo tam sancto manus impias & sacrilegas afferre conatus es: cupiditas tua extinguit religionem. in Verr. p. 175.

Pervenire ad improbitatem. in Verr p. 200.

Omnia profana facere. in Verr. p 471.

Id quidem tametsi improbè fit in apertâre: tamen malitiâ est jam usitata. pro Cæc p 586.

Itaque eadem superbiâ & pravitate utuntur, quorum improbitatem retundi, & non pati, impunitate augeri, non solùm utile est reipublicæ nostræ, sed etiam necessarium Ep. ad Fam. l. 12. p. 564.

Cùm te alicujus improbitas perversitasque commoverit. Ep. Qu. Fr. l. 1. pag. 583.

Improbitati & sceleri meo me assignes. Ep. Quint. Frat. lib 1. p 598.

Tamen à malitiâ non discedis. Ep. Fam l 9. p. 265.

Est parvo animo, & pravo, cavillator genere illo moroso. Epistol. Attic. l. 7. pag. 8.

In pravitate perstare Acad. l. 2. p. 25.

In omni continuò probitate, & in summâ opinionum perversitate versamur. Qu. Tusc. l. 3. p 376.

Ex eâ difficultate illa fallaciloquentia malitia nata sunt. de fin. l. 9. pagin. 242.

Nescio quâ singulari nequitiâ prædito. de Fin. l. 5. p. 275.

Furia agitant & insectantur impios. de Leg. 163. b.

Prohibere desperata gentis impias manus. 2 46. Symm.

Nihil curare cælestes. 8. 6.

Adversùm Deos penates manus armare Frag lib. 1.

Animus imbutus malis artibus, haud facile libidinibus carebat. Cat. cap xiii.

Imprecandi. Imprecationis. Execrationum. Dirarum. *Vide etiam* Calumniæ.

Verfluchen / Vbel wünschen.

Utinam, malè qui mihi volunt, sic rideant! Asin. 5. 1. ỳ. 13.
Nonne quia tibi non cupiam, quæ velis. Ibid. ỳ. 15.

Abi in malum cruciatum ab ædibus. Aul. 3. 3. ỳ. 11.

Modo eum dicto in me ingerebas odium &c. Pl. Asin. act. 5.

Mali sunt homines, qui bonis dicunt male. Bacchid. act. 1.

Nec ver simile loquere, nec verum frutex. Most. 1 1. ỳ. 12. *Frutex* inter contume-

tumeliæ verba fuit: Du Stock Narr: In hominem stultum & stolidæ mentis. Cui opponitur ibidem à Plauto *Scurra*. Vide Lexicon Plaut.

At te Iupiter Diique omnes perdant: oboluisti allium germana illuvies, rusticus, hircus, hara suis, canis, capra commista Most.1.1.℣.37.38.&c.
Dij Deaque omnes me pessimis exemplis interficiant. Most.1.3.℣.34.
Dij Deaque omnes fundi: ùs perdant senex. Most.3.1.℣.150.
Abin' hinc in malam crucem! Most 3.2.℣.66.
Eas maximam in malam crucem Men.1.2.℣ 29.
Malè mihi precatur, & facit convitium. Merc.2.1.℣.11.
Herculè illum Dij infelicent, quisquis est. Merc 2.3 ℣ 99.
In malam crucem istic ibit Iupiter Lenonius. Pseud.1.3.℣.100.
Onera hunc maledictis. Pseud. 3.℣.122.
Onerare injuriis. Ter And,1.1.
Iam ego te differam dictis meis. Pseud.1.3.℣.124.
Ingeram mala multa. Ter And.4 1.
Atque i in malam crucem. Pseud.3 2.℣.50.
In malam rem Pœn.1 2.℣ 82.
Belua herculè est, i directè in maximam crucem malam. Pœn.1.2.℣.134.
Capias restim, ac te suspendas. Pœn.1.2.℣.184.
Dij illum infelicitent omnes Pœn.2.1.℣.1.
Abi in malam rem Pers 3.1 ℣ 24.
In malum cruciatum. Pers 4.4.℣.25.
Dij Deaque te agitant irati scelus, qui hanc non properes destinare. Pers. 4 4. ℣.115.&116.
Dij Deaque & te, & geminum fratrem excrucient. Pers 5.2.℣ 50.
Quin tu hinc à meis in maximam malam crucem. Rud.2.6.℣.43.
Iupiter te Diique perdant. Rud.4.4.℣.27.
I te in malam crucem Rud.4.4.℣.118.
In malam rem i, & magnam. Truc.5 1 ℣.47.
Abi hinc in malam rem. And 2.1.℣.17.
Tibi Dij dignum factis exitium perduint. And. 4 1. ℣.42.
Dij te eradicent. And.4.4.℣ 27.
Te cum tuâ monstratione magnus perdat Iupiter. Adelph 4 6 ℣.2.
Dij te eradicent, Syre, qui me istihinc extrudis. Heaut 3.3 ℣ 4.
Illum omnes perduint. Phorm.1.2.℣.73.
Abi in malam crucem Phorm. 2.3 ℣.21.
Dij tibi omnes id, quod est dignum, duint. Phorm.3.2.℣.34.
Vt te quidem omnes Dij deaque, superi & inferi malis exemplis perdant. Phor. 4.4.℣.2.
In malam crucem. Phorm.5.8.℣ 37.
At tibi Dij dignum factis exitium duint! And.4.1.
Vt DI illum, Deaque senium perdant! Eun 2.3.
Abi hinc in malam rem cum suspicione istâc, scelus And.2.1.℣.17.
Quæ quidem illi res vertat malè. Phorm. 4 3.

Desinant maledicere. And. Prol.
Ingeram maledicta multa. Will jhm viel vnnützer Wort in Bart reyben. And. 4.1.
Rem potius ipsam dic, ac mitte male loqui. And 5. 3.
N si finem maledictis facit. Heaut. Prol.
Pergin' hero absenti male loqui impurissime. Phor. 2.3.
Dij te eradicent: ita me miseram territas. And. 4.1.
Vt te quidem omnes Dij, deæ, quantum est, Syre, cum tuo istoc invento cúmque incepto perduint. Heaut 4.5.
Quæ res tibi vortat malè. Adelph. 2.1.
Quin tu abis in malam pestem, & cruciatum. Phil. 13. 531.
Quin tu abis in malam pestem, malumque cruciatum. In Anton. 257.
Quænam (malum!) est ista voluntaria servitus? in A. 155. b.
Quæ (malum!) est ista ratio? 128. a.
Quæ (malum!) stultitia fuit? pro Q. R. 54. a.
Quæ (malum!) ista amentia fuit? in Verr. 117. a.
Dalmatis Dij malefaciant! 5. 11.
Te subrostrarij (quod capiti illorum sit) dissiparant perijsse. 8. 1.
Dij isti Segutio malefaciant, homini nequissimo. 11. 21.

Inconstantiæ. Levitatis. *Vide* Animi. Sententiæ.

Leichtfertig/Liederlich/ Wanckelmütig.

N*Eque tipula levius pondus est, quàm fides lenonia.* Perſ. 2.2. ỷ 61. de tipulâ. Vide Lex. Plaut.
Pactum non pactum est, non pactum pactum est, quod vobis lubet. Aul. 2. 2. ỷ. 87.
Mulieres sunt fermè, ut pueri levi sententiâ. Hec 3.1. ỷ. 32.
Nolo, volo, nolo rursum, cedò, cupio, quod dictum, indictum est, quod modò erat ratum, irritum est. Phor. 5.8 ỷ 57.58.
Quenquam animo tam communi, aut levi esse putas? Heaut. 5.1. ỷ. 39.
Principum munus est resistere levitati multitudinis, & perditorum temeritati. Mil p. 231.
Cùm enim & sui similem levitatem adeptus est. Quæst. Tuſc. l. 1. p. 312.
Levitati nomen imponam. Q Tuſc. l. 1. p 234.
Elatum esse levitate Qu. Tuſc. l 5. p 456.
Ab afflictâ amicitiâ transfugere, atque ad florentem aliam devolare. pro Qu. p. 34.
Inconstantiam tuam cùm levitate tùm perjurio implicatam refellisti. Vat. 74.
De sententiâ decedere Ep. Fam. l. 3 p. 76.

In

In maximâ versari inconstantiâ. de Nat Deor. l 1 p. 10.
Eadem imbecillitate, & inconstantia Luc. Tabullum fuisse, quàm illum. de Fin. l. 4. p. 246.
Mobili in me, meosque esse animo non sperabam. 5. 1. & 2.
Ego si dicam me tua caussa praetermisisse provinciam, tibi ipse levior videar esse 5 2.
Vt sunt leves ejusmodi homines. 5 3.
Quod parum mihi constans viderere. 7. 13.
Rogo te, ad hominem ventosissimum Lepidum mittas. 11 9.
Scelus affinis tui Lepidi, summamque levitatem & inconstantiam, ex actis cognoscere te arbitror. 12. 8.
Vultu corporis pariter atque animo varius Jug cap. 113.
Magna pars Siccensium fidem mutavissent: tantâ mobilitate sese Numidae agunt. Jug. cap. 56.

Indicandi. Indicij. Aperiendi. Detegendi. Manifestandi. Patefaciendi. Significandi.

Anzeigen/Anbringen/Offenbahren/Entdecken/Kundtmachen/Verkünden/Verständigen/Vor Augen stellen.

Me honestius est quam te palàm rem hanc facere. Asin 4. 2. ẏ. 12.
Facite indicium, si quis vidit. Cist. 4. 2. ẏ 9.
Anus indicium fecit de auro. Aul 2. 2 ẏ 11.
Indicium hero facias meo Most 3 2. ẏ. 58.
Nec quid id sit, mihi certum facit. Men. 5 2. ẏ. 12.
Nam mihi, quale ingenium haberes, fuit indicio oratio. Heaut. 2 4 ẏ. 4.
Nunc res indicium haec fecit, quo pacto factum volueris. Hec. 4. 1. ẏ. 3.
Continuò palam est, plenus rimarum sum, hac atque illac perfluo. Eunuch. 1. 2. ẏ. 24.
Nemo est meorum amicorum hodiè, apud quem mea occulta, Clitipho, audiam. Heaut. 3 3 ẏ. 9.
Hi senes partim aperient in agendo, partim ostendent. Adelph. Prol vers. 33.
Ni miserum etiam patri indicares: [id est, proderes.] Eun. 5 7.
Qui stultum adolescentulum nobilitas flagitiis, & eundem indicas. Ibidem.
Primus resciscet omnia: primus porrò obnuncio. Adelph. 4. 2.
Egomet meo indicio miser, quasi sorex, hodie perij. Ibid.
Indicio de se ipse erit. Adelph. Prolog.
Anus indicium id fecit mihi. Adelph. 4. 4.

Id nunc res indicium hac facit, quo pacto factum volueris. Hec. 4. 1.
Res indicabit. die Sach selbst wirds außweissen Eun. 3. 2.
Mater virginis in medio est, ipsa virgo, res ipsa: Es ist alles klar vnd offenbahr Adelph. 3. 5.
Res ipsa indicat, illum alieno à nobis animo esse. Adelph. 3 2.
Tot meas injurias [quibus scil. illam affeci] nunquam in ullo patefecit loco. Hec. 3 1.
Rem proferpalàm Heaut. 5. 2.
Neque id occultè fert: à lenone ipsus eripuit palàm. Adelph. 3. 2.
An hoc proferendum tibi usquam esse videtur? Ibid.
Si hoc palàm proferimus. Ibidem.
Quod minimè est opus usquam efferri. Adelph. 4. 4.
Eò rem adducere, ut nihil divinatione opus sit pro Sex. Rof. p. 7.
Indicium nobis reliquit suæ voluntatis. de Inv. lib. 2. p. 249.
Facere alicui indicium. in Verr. p. 219.
Referre aliquid ad aliquem. pro Aul. Cl. p. 67.
Scripsit, se ad te rem detulisse Ep Att. l. 12. p. 380.
Fac nos quàm diligentissimè certiores. Ep. Att. l. 1. p. 17.
Cùm ego antea significarem tibi per literas. Ep. Att. lib. 2. p. 15.
Indicium ostendere. de Arusp. resp. p. 473.
Si id ipsum rudes & indocti indicare potuissent. Acad lib 2. p. 7.
Omnibus rebus auditis, cognitis etiam illorum sententiis indicaverunt. Ibidem.
Habere indicium. Acad. l 2. p. 17.
Post à Theophrasto Phalereus ille Demetrius, de quo supra feci mentionem. de leg. l. 1. p. 354.
Quoniam assensionis mentio facta est. de per. Conf. p. 397.
Non quo quisque incommodo affectus sit, deprædicandum est. Qu. Tusc. l. 3. p 410.
Apertum ejus scelus ante oculos omnium ponere. pro Sex. R. p. 72.
Ita perspicuum est, ut oculis indicare possitis. in Verr. p. 136.
Timor ejus, perturbatio, suspensus incertusque vultus, crebra coloris mutatio, quæ erant antehac suspiciosa, hæc manifesta ac aperta faciebant. pro A. Cl p. 25.
Omnia, quæ in diuturnâ obscuritate latuerunt, sic aperiam, ut ea cernere oculis videamini. pro A. Cl. p. 31.
Cùm illa conjuratio ex latebris & tenebris erupisset Sest. 6.
Res occultissimas aperire, in lucemque proferre. Acad. l. 2. p. 33.
Verentur ne, si quo casu evenerit, ut corporis partes quædam aperiantur, adspiciantur non decorè. Off 26. a.
Cum mulier fleret uberius, is caput aperuit, in collum invasit. in A. 175. a.
Quæ in diuturna obscuritate latuerunt, sic aperiam, ut ea oculis cernere videamini pro Clu. 31. a.
Stella tum delitescens tum rursum se aperiens. de N, 36. b.

Alte-

Altera (conclusione rationis) occulta quadam, & quasi involuta aperiuntur: altera (mediocri animadversione atque admonitione) prompta & aperta indicantur. de Fin. 51.a.

Hæc omnia indices detulerunt, rei confessi sunt. in Catil. 119.a. &

Cæsar indices maximis præmiis affecit. 120 a.

Interim venit index ad Dineam, neque obscurus, neque incertus, qui nuntiarit & filium, &c. pro Clu. 21.b.

Idem Nerius index edidit ad allegatos Cn. Lentulum. Qu. Fr. 308.b.

Complexus summa benevolentia falsi indices exstiterunt in amore simulato. in A. 331.a.

Edixerat ut aratores operam suam profiterentur. in Verr. 155.b.

Nemo erat decumanorum, qui grano amplius sibi quam deberetur, deberi professus esset in Ver 153.b.

Si sexaginta diebus apud prætorem essent professi. pro Arch. 186 b.

Archias professus est apud prætorem Q. Metellum, &c. pro Arch. 187.a.

Proponere aliquid & indicare sæpe significat: ut,

Aliquid ad populum, aut ad aliquem deferre. Off 74.a. pro Dom 259 a At. 11.b. de D. 136.a.

Te esse solicitum, multi ad nos deferunt. E. 47.a.

In his observandum: non solùm in vitio poni *Deferre*: sed in laude etiam. Usurpatur iridem pro, *Accusare* Sed tria hæc sunt.

Referre & deferre ad senatum. pro Dom. 239.b.

Qui cùm ei perscriptum esset, ne quid sine Sestij nostri sententiâ ageret, neque ad ullum, neque ad quenquam nostrum retulit. 253.a.

P. Lentulos de solenni religione retulit. Post. 200 b.

Si tuis placuisset de his literis referri. ad Brut. 91.b.

Quid si etiam pluribus de rebus uno sortitu retulisti? pro Do. 223.b.

Rem omnem ad P.C. retuli. I.C. 107 a.

Quæsivitque quâ de re ad Crassum retulisset, ad Brut. 288.b.

Ad sapientes hæc, non ad divinos referri solent. de De. 110.b.

De rebus obscuris & incertis ad Apollinem censeo referendum. 101.b.

Nihil unquam de isto fœdere ad populum, nihil ad plebem latum esse dico, &c. pro Cor. 61.b.

Ferre ad populum de aliquâ re. pro Cor. 60.a At. 110.a.

Cùm absentis ratio haberetur, ferebamus. At. 105 a.

Illud unà datum est, annorum decem imperium, & ita latum placet. Att. 106.a.

Vt P. Scævola Trib pl. ferret ad plebem, &c. de Fin. 75.b.

Deinde quod Sylla ipse ita tulit de civitate, ut non sustulerit horum nexa pro Cæcin. 303.b.

Num igitur ulla quæstio de Africani morte lata est? certe nulla. pro Mil. 104.b.

Quod is L. Scribonio quæstionem in eum ferente populo miser. cordiam concitasset. de Or. 104.b.

Num quæ rogatio lata? &c. pro Mil. 105.a.

Fam-

Familiaris tuus de te privilegium tulit &c. Parad 121. a.
Cum vicini omnes ad unum de rebus suis referrent, erat in magno honore & gloria de Div 87 a.
Referre & deferre aliquid ad interpretem. de D. 138 a.
Discutienda sunt ea, qua obscurant & qua sunt eminentia & promta sumenda. de Or. 163. a.
De Comageno rege, quod rem discusseram, mirifice mihi blanditur Appius Qu. Fr. 313 b.
Discutere captiones alicujus. Aca 12. b.
Discussa est illa caligo, quam paulo ante dixi, diluxit, patet, videmus omnia. Aca. 140.
Quàm ea serò prodierit in lucem? Brut p. 530.
Inter omnes constat. pro S R. p 47.
Rem in medium vocare. pro A. Cl. p. 26.
Res ipsa, & tam claris argumentis, & signis lucet Mil 246.
Nunc jam est apertum, omnes jam patefecerunt. Phil. lib. 3. p 398.

Indignandi. Indignationis. Irascendi. Iræ. Succensendi.
Vide etiam Offensionis.

Erzörnen / Zörnen / Zornig seyn / Unwillig seyn.

A *Trâ bili percita est.* Amph. 2. 2. ✝. 95. h. e. μελαγχολᾷ: insanit præ furore vel iracundiâ.
Ira interveniunt. Amph. 3. 7. ✝. 59.
Hominem ne congrediamur quaso, priusquam iram decoxerit. Amph. sc DI vostram ✝ 15.
Irritabis crabrones Amph. 2. 2 ✝ 25.
Mihi misero cerebrum excutiunt tua dicta. Aul. 2. 1. ✝ 30.
Quanquam video, nonnullis videri Epicurum, ne in Atheniensium offensionem caderet. de Nat. Deor. l. 1 p. 35.
Vix video pra irâ, adeò me isti hic hodie delirum fecit. Amph *sc.* vestram. ✝. 7.
Accendere aliquem irâ Asin. 1. 4 ✝. 14.
Iracundia obstitit oculis. Asin. 2. 4. ✝. 45.
Ea res male habet. Asin. 5. 7. ✝. 16.
Non ego nunc mediocriter iratus iracundiâ. Curc. 4. 3. ✝. 1.
Tunc in fermento tota est, ita turget mihi. Casin. 5. ✝. 17.
Nescio quid se sufflavit uxori sua. Casin 3. 3 ✝ 19.
Non placet mihi cœna, qua bilem movet. Bacch 3. 6. ✝ 8.
Tota mihi turget uxor domi Most. 3. 2 ✝. 10.
Quo supercilio spicit Aul 3. 3 ✝ 99. h. e *quàm indignatur, & excandescit?*
Succensere ob aliquid: & de aliquâ re. Bacch 4. 4 ✝. 39. & 3 4. ✝. 39.

Neque illi sum iratus, neque quicquam succenseo Most.3.2.ỷ.41.
Nimis sermonis hujus irâ incendor. Pseud.1 2 ỷ 67.
Ad matrem ibo, ut matri iram sibi esse securam sciat. Merc 5.4.ỷ.1.
Iram in promptu gerere Pseud.1 5 ỷ 34.
Non ego homo trioboli sum, nisi ego illi mastigia Pœn 1.2.ỷ 168.
Quæ res? Pœn 5 4.ỷ 27. Pers.3.1 ỷ.3..& 5 1 ỷ.65. Indignantium formula. Sic Gulielmus cum suo Rolandio legendum putat. Asin.1.1 ỷ.8. *per Deum fidium! Quæ res?* Et i. f à eadem fabulâ 2.4 ỷ.71. *Quæ res tun libero homini malè servum loquere?* Was ist das vor ein Ding? Was soll das seyn?
Mea uxor propter illam tota in fermento jacet. Merc 5 3. ỷ.14. ἐν τῇ ζύμῃ κεῖσθαι dicebantur, qui animo essent ægro, quique iracundiâ turgerent. vide etiam Lexicon *Fermentum*
Cruciatur cor mihi Trin 5 2 ỷ 45
Ne ut in æstu motitamur irâ Truc.1 1 ỷ 89.
Si quid peccatum plumbeas iras gerunt. Pœn.3.6 ỷ 18.
Tunc tibi Herculè Deos iratos esse oportet, quisquis es Rud.4 4 ỷ.103.
Redeo inde iratus atque ægrè ferens. And 1.1.ỷ.106.
Hoc malè habet virum And.2 6.ỷ.5.
Commovi Ich hab ihn erzürnet And 2 6 ỷ 25.
Iræ sunt inter Glycerium, & gnatum. And.3.3.ỷ.10.
Ita magna ... iræ, ut sperem posse avelli. And 3.3 ỷ.21.
Meritò mihi nunc ego succenseo. Heaut 5 ỷ.42.
Præ iracundiâ non sum apud me. Heaut.5.1.ỷ 58
Ostendere illi volui, me ægrè pati. Adelph 1.2 ỷ 61.
Vix sum compos mei animi, ita ardeo iracundiâ Adelph 3.2.ỷ.12.
Ut iram in eos evomam omnes. Adelph 3.2 ỷ.14.
Adortus est jurgio fratrem apud forum de Psaltriâ istac. Adelph 3.4.ỷ.41.
Omitte istam tuam iracundiam Adelph 4.7.ỷ 36.
Reprime istam tuam iracundiam. Adelph 4 7.ỷ.36.
Si non redijsses, hæ iræ factæ essent multò ampliores. Hec.3.1.ỷ.9.
Iram expedies Hec 3 1 ỷ.11.
Non maximas, quæ maximæ sunt interdum iræ, injurias faciunt. Ibidem. ỷ.27.
Nam sæpè est, quibus in rebus alius ne iratus quidem est, cùm de eâdem causâ est iracundus factus inimicissimus Ibid.
Pueri inter sese quàm pro levibus noxiis, iras gerunt? Hec.3.1.ỷ.20.
Non tu dixti esse inter eos inimicitias carnufex And.5 2.
Vide, ne impulsus irâ pravè insistas: auff den unrechten Weg gehest. Hecyr. 3 5.
Quibus iris nunc in illam impulsus iniquus sim? Ibid.
Decedet jam ira hæc: dieser Zorn wird ihm vergehen. ibid.
Quamobrem incendor irâ, te esse ausam hæc facere injussu meo. Hec.4.1.
Hoc animo tam iracundo tulit. Ibid.
Amaræ mulieres sunt, non facilè hæc ferunt: [id est, sunt iracundæ.] Hecyr. 4.4.

Missam

Missam iram faci t. Hec 5 2.
Cito ab e hac abscedet ira. ibid.
Vnde ortum est initium iræ. Daher sich der Widerwill hat zugetragen. Hec. 4 2.
Quod cum audierit, quod ejus remedium inveniam iracundiæ? Phorm. 1 4.
Loquá ne iracend m: taceam? instigem. ibid.
Non simultatem meam revereri. Phorm. 1. 5.
Ita sum iratus, animum ut nequeam ad cogitandum instituere. Ibid.
Vt iram hanc in eos evomam omnem Adel 3 2.
Vt in eum hac evomam. Adelph 3. 4.
Perte hoc jurgium ad uxorem. Hec 3. 5.
Ehò, an id succenses nunc illi? egóne illi non succenseam? ipsum gestio dari mi in conspectum nunc sua culpâ ut sciat, lenem patrem illum factum me esse acerrimum. Phorm. 2. 1 ṿ. 32.
Oppidò iratum senem. Phorm. 2. 1.
In me omnem iram derivem senis. Ibid.
Illerangitur. bidem.
I am adolescenti n hil est quod succenseam. Phorm. 2. 2.
Parum ne est, omnibus quòd nunc nobis succenses senex, ni instigemus etiam, ut nullus locus relinquatur preci? Phorm. 3. 3.
Id no mst indicare placabilius est: [id est, *minus ipsam offendet.* Phorm. 5 7.
Irritor: du machst mich zornig. Ibid.
Hisce ego illam dictis ita tibi incensam dabo, ut me restinguas, lacrumis si exstillaveris ib d.
Haud ita decet celare te iras. Hec. 2 2.
Si non redisses, hæ iræ [*mulierum*] *factæ essent multò ampliores.* Hec. 3. 1.
Iram expedies: [id est, rem, propter quam irascuntur.] Ibidem.
Magnum nescio quid necesse est evenisse, unde ira inter eas intercessit, quæ tam permansit diu. Ibid.
Non maxumas, quæ maxumæ sunt interdum ira, injurias faciunt: nam sæpe est, quibus in rebus alius ne iratus quidem est, cum de eadem caussa est iracundus factus inimicissimus: pueri inter sese quàm pro levibus noxiis iras gerunt? fortasse unum aliquod verbum hanc inter eas iram conciverit. ibid.
Præ iracundia non sum apud me. Heaut. 5. 1.
Satin' sanus es. Heaut. 5 2.
Minime miror, qui insanire occipiunt ex injuria. Adel. 2 1.
Vix sum compos animi. Adelph. 3. 2.
Non clamas, non insanis. Adelph. 4. 4.
Senex delirans ibid.
Num tibi videtur esse apud sese. Hec. 4. 4.
Qui Herculè ubi sit nescit. Phor. 5. 9.
Non a tepel nunc ubi terrarum sum nescio. Pl Amphit. act 1.
Fortasse unum aliquod verbum hanc inter eas iram conciverit. Hecyr. 3. 1. ṿ. 21.

Ira inter eas intercessit, quæ permansit diu Hec.1.℣.25.
Vnde ortum est initium iræ? Hec.3 2 ℣.16.
Incredibili re atque atroci percitus sum. Hec. 3 3.℣.17.
Tu quoque protervè iracundus es Hec.3.5.℣.53.
Vide ne impulsus irâ pravè insistas. Ibid. ℣ 14
Quibus iris in illam nunc impulsus iniquus sim? Hec.3.5.℣.35.
Irâ decedit. Hec.3.5.℣ 55.
Irâ incendor Hec.4 1.℣ 42.
Iram missam facere. Hec 5 2.℣ 14.
Citò ab eo hac ira decedet. Hec.5 2 ℣.15.
Profectò in hac re nihil mali est quod sit d ssidio dignum. Hec.5.2.℣.16.
Ita sum iratus, animum ut nequeam ad cogitandum instituere. Phorm. 2.1. ℣.10.
Omnem vitam in aliquem derivare Phor.2.2 ℣.9.
Minuere iram Phor.2.3 ℣ 88.
Iracundiam satura tuo sanguine ad Her.4 p 118.
Cujus Lucilius homo tibi subiratus de Orat l.b.1.p.188.
Toties omnes animi motu concitor. de Orat. l 2 p 308.
Graviter exarsit de Orat.l 3 p.452.
Lucilium poëtam in scenâ nominatim læserat ad Her.lib.2.p.31.
Intellexi quid eum pupugisset. pro S R p.57.
Voluntatem alicujus lædere pro S.R.p.87.
Oculos animamque alicujus incendere. in Ver.p 412.
Tibi maximas gratias age, cùm tantum literæ meæ potuerunt, ut his lectis omnem offensionem suspicionis deponeres Ep.Fam.l.13.p.409.
Si cujus animus in te esset offensior. Epist Att.lib.1.p.10.
Pergraviter illum esse offensum Ep.Att.l.1 p.14.
Offendere ejus animum intelligebam. Ep Att.l.1 p 15.
Mollis animus, & ad accipiendam & ad deponendam offensionem. Ep.Att l. 1.p.31.
Omnes offensiones judiciorum non ex meâ opinione, sed ex hominum rumore protuli. pro A Cl.p.62.
Stomacho iracundiaque vehemens. Brut.p 592.
Vt iratum efficiat judicem. de Partit p.131.
Acerrimè submoveri. pro Qu p.10.
Exarsit iracundiâ ac stomacho. in Verr p.239.
Dolore ardere, iracundiâ furere. in Verr p 261.
Contrahere frontem. pro A.Cl.p 333.
Quò animi illorum judicum in Crassum incenderentur pro A Cl.p 63.
Stomachum alicui movere. pro Luc.Mur p.23.
Ardere irâ pro Cn.Plan.p 299.
Inflammare aliquem verbis. pro Dom p 411.
Iracundiam subire. pro Dom.p.435.
Incitatus iracundiâ. Ibid.
Fastidiosè alicui stomachari pro Cn.Plan.p.521

Iste

Iste molestè graviterque fert. Vat.89.
Omnia inflammatus egit tristissimè verbis, voce maximâ. Vat.101.
Nunc demùm mihi animus ardet, nunc meum cor cumulatur irâ. Cœl. 106.
Iracundiæ serviam Provinc.p 156.
Dij mihi jam sunt irati. Pis. 204.
Se mihi implacabilem inexplicabilemque prabuit. Pis.217.
Odium suum non restinguere tis, hu cordini motum ignem subijcere non sivistis. Rab 120.
Iracundiam cohibere. Marc.284.
Profectio animum tuum non debet offendere. Ligar 294.
Commoveri adolescens videtur Lig.296.
Cùm in omnibus causis gravioribus commoveri soleam vehementiùs, quàm videtur vel usus, vel atas mea postulare Dejot. 306.
Non jam metuo, ne illi succenseas Dejot 320.
Omnis eum, qua habetur contra ejus voluntatem, oratio graviter offendit. Phil.1.333.
His vos non scitis moveri: molestè fero. Phil.1.376.
Inflammatus est irâ Phil 11.p.105
Graviter & magno animo maledicta tua patietur Sall.in Cic.p.547.
Facere alicui stomachum. Ep Fam l.1.24.
Iucundissimis tuis literis stomachatus sum in extremo. Epist.Famil l.10 pag. 306.
Te miramur, cùm hac reticueris, non potuisse continere iracundiam tuam Ep. Fam.l 11 p 313.
Ignosces iracundia mea. Ep. Fam.l.12.p.371.
Puto te in hac aut risisse, aut ingemuisse, ut frontem ferias. Epist Att.l 1.p 5. *Frontem ferire*, est *indignari.* Sic loquitur quoque Apulejus lib 1 Miles. *Imo de pectore cruciabile suspirium ducens, dextrâ feriente frontem replaudens.* Vt quidem locum hunc restituit doctissimus Schottus l. 1. Observat c 5.
Quam si ille contemnit, & si bilem id commovet Ep.Att.lib.2 p.55.
Ardet dolore, & irâ noster Pompejus. Ep.Att.l.2 p.71.
Incipiunt prasentibus occultè irasci. Att.l.4.p.309.
Qua mihi majore stomacho, quàm ipsi fuerunt. Att.lib.8.p.137.
In hac peregrinatione sæpè incensum irâ vidi. Ep.Att.lib 8.p.178.
Eum planè iracundiâ elatum Att.l.10.p.309.
Scribis in superatos iracundiam exercendam. Ep.Brut.p 527.
Occupatur animus ad iracundiam. Ep Quint.Fr.lib.1.p.383.
Irae ei succensere possemus. Ep.Quint.p.603.
Quando mihi videatur voluntas ejus obstinatior, & in hac iracundiâ obfirmatior Ep.Att.lib.1.p.15.
Ea die Cato in Pompejum vehementer invectus est, cùm illius in me perfidiam increparet. Ep.Qu.Frat.l.2.p.604.
Multa dixi, quibus totus est explosus. Ep.Qu Fr.l 2 p.615.

Irâ inflammatum esse. de Nat Deor.l.2.p.261.
Tùm Gracchus, ut è patre audiebam, incensus irâ, de Nat. Deor.l.2.pagin. 142.
Iracundiâ etiam multâ efferuntur. de Fin l 5.p 261.
Quibus ego iram omnem recludam de Nat Deor.l.3.p.142.
Placare donis iram Deorum. de leg l 2.p.328.
Iracundiâ graviore, atque atrâ bile movere. Quæst. Tusc.l.b.5 p380.
Corque meum penitùs turgescit tristibus iris. Acad. Quæst lib.3.p.383.
Iracundè cum aliquo agere Quæst Tusc l.3 p.398.
Irâ excandescere. Qu. Tusc.l 2.p 430.
Nisi stomachum moverit. Qu Tusc.l.4 p.433.
Efferri irâ. ibid.
Iracundè facere ibid.
Iracundiâ inflammatum esse. ibid.
Quid huc adhibetis iram? Qu Tusc.l 4.p.434.
Removere iracundiam Qu Tusc.l.4.p.436.
Ne ira aut existat, aut tale quid appareat. Off.54.
Iracundiam repellere 1 Off.p.55.
Ira procul absit, cum quâ nihil rectè fieri, nihil consideratè constat. ibid.
Neque irâ, neque gratiâ teneri. de N 11 2.
Iracundiam in aliquem exercere. At.274 2.
Epistola plena stomachi & querelarum Q.F.326.a.
Ne in stomachum erumpant, cum sint tibi irati. At.252 b.
Hac mihi majori stomacho, quam ipsi Quintio fuerunt. At.68.b.
Homo exarsit iracundia & stomacho. I.V.118.b
Si mihi homini vehementer occupato stomachum moveritis pro Mur.130.b
Nosti non modo stomachi mei, cujus tu similem quondam habebas, sed etiam oculorum in hominum insolentium indignitate fastidium. Ep.26.b.
Ridere in stomacho. Ep.27.b.
Sin aliquid esset offensum, id est, *peccatum, erratum.* 1.7.
Multis rebus meis offendebatur animus 1.9.
Cum me disputantem non lacessentem læsisset. ibid.
Ne eius ordinis quem semper ornassem aut voluntatem offenderet 1.10.
Si quis dissimilitudine institutorum meorum lædi se putat. 3 8.
Ab eo in me esset incensus &c. 1.9.
Vt mihi stomachum facerent Ibidem.
Exarsi non solum præsenti iracundia &c. Ibid.
Hæc scripsi ut scires me tamen in stomacho solere ridere. 2 15.
Tres fratres summo loco natos, te nolo habere iratos. 2.17.
Rescripsi tibi subiratus. 3.9.
Stomachosiores meas literas quas dicas non intelligo. 3.11.
Nos homunculi indignamur &c. 4 5.
Vt desiderio nostri te æstuare putarem. 7 18.
Id postquam rescivit, excanduit 8.13.
Mihi sentio bonam mentem iracundiâ timore ablatam 8.18.

Irrita-

Irritavi me in Catonem. Ibid.
Erant nobis perirati. 9.6.
Homo offensus mihi. 10.18.
Iracundias harum rerum recentes habebant 10.23.
Iucundissimis literis tuis stomachatus sum in extremo. 10.26.
Si stomachabere & moleste feres, plura dicemus. ibid.
Effugi eius offensionem. 4.4.
Se praestituros, nihil ex ea te offensionis habiturum, Damit dir daran kein Hinderung geschehen möchte. 6.8.
Nihil loqui quod offendat alicuius voluntatem. 9.16.
Effugere acutè aut facetè dictorum offensionem ibid.
Non me impedient privatae offensionis. 10.11.
Si qua offensiuncula facta est animi tui. 13.1.
Graves solent offensiones esse ex gravibus morbis, id est *in gravi morbo, peccatum aut offensio in aliqua re valetudinis periculosa est.* 16.12.
Quem cum esse offensiorem arbitrabar &c. At.1 3.
Quae res Marium contra Metellum vehementer accenderat Jug cap.64
Grassari ira. ibid.
Iram opprimere. Jug cap.72.
Quod verbum in pectus Iugurthae altius, quàm quisquam ratus erat, descendit.
Itaque ex eo tempore irâ & metu anxius, moliri parat Jug cap.11.
Iracundiam suam Reipubl. dimittere. 1.C.291. Seinen [illegible] des gemeinen besten halben fahren lassen.
Graviter irasci inimicis. ibid.
Huic simultas cum Curione intercedebat. 359.
Bibulus iracundia summa erat, inimicitiasque habebat etiam privatas cum Caesare, ex aedilitate, & praetura conceptas. 380.

Cicero.

Aliquem iracundiam suam continere non posse. 11 3.
Iratus senatui exijt (Caesar ex urbe) Ist im Zorn davon gezogen. 8 16.
Cum illud inclusum odium multarum in nos iniuriarum, quod ego effudisse me omnino arbitrabar, reliquum tamen insciente me fuisset, omne repentè apparuit. 1.9.
Nunquam tanto odio civitati Antonius fuit, quanto est Lepidus. 12 10. Die Stadt ist jhm nie so gram gewesen als dem *Lepido.*
Stomachum alicui facere. 1 9 Einen erzürnen.
Stomachum funditus perdere. Ibid.
Inimicitias suas Reipub. donare. 5 4.
Haec aspersi, ut scires, me tamen in stomacho solere ridere. 2.16.
Si qua offensiuncula facta est animi tui, perversitate aliquorum, do te ad lenitatem. 13.1.
Ex his rebus simultates nonnullas susceptas habemus, ad Q. Frat. Epist.1.
Dadurch haben wir Feindschafft auff vns geladen.
Movere offensam. 1.55. Symmach.

Irâ inflammatum esse. de Nat Deor.l.2.p.261.
Tùm Gracchus,ut è patre audiebam,incensus irâ, de Nat. Deor.l.2.pagin. 142.
Iracundiâ etiam multâ efferuntur. de Fin l 5.p 261.
Quibus ego iram omnem recludam de Nat Deor.l.3.p.142.
Placare donis iram Deorum. de leg l 2.p.328.
Iracundiâ graviore,atque atrâ bile moveri. Quæst. Tusc.l b.5 p180.
Corque meum penitùs turgescit tristibus iris. Acad. Quæst lib.3 p.383.
Iracundè cum aliquo agere Quæst Tusc.l.3 p.398.
Irâ excandescere. Qu.Tusc.l 2.p 430.
Nisi stomachum cœperit. Qu Tusc.l.4 p.433.
Efferri irâ. ibid.
Iracundè facere ibid.
Iracundiâ inflammatum esse. ibid.
Quid huc adhibetis iram? Qu Tusc.l.4.p.434.
Removere iracundiam Qu Tusc.l.4.p.436.
Ne ira aut existat,aut tale quid appareat. Off.54.
Iracundiam repellere 1 Off.p.55.
Ira procul absit,cum quâ nihil rectè fieri,nihil consideratè constat. ibid.
Neque irâ,neque gratiâ teneri. de N. 11 2.
Iracundiam in aliquem exercere. At.274 2.
Epistola plena stomachi & querelarum Q.F.326.a.
Ne in stomachum erumpant,cum sint tibi irati. At. 252 b.
Hac mihi majori stomacho,quam ipsi Quintio fuerunt. At.68 b.
Homo exarsit iracundia & stomacho. l.V.118.b
Si mihi homini vehementer occupato stomachum moveritis pro Mur.130.b
Nosti non modo stomachi mei,cujus tu similem quondam habebas , sed etiam oculorum in hominum insolentium indignitate fastidium. Ep. 26.b.
Ridere in stomacho. Ep.27.b.
*Sin aliquid esset offensum,*id est,*peccatum, erratum.*1.7.
Multis rebus meus offendebatur animus 1.9.
Cum me disputantem non lacessentem lasisset. ibid.
Ne eius ordinis quem semper ornasti rem aut voluntatem offenderes 1.10.
Si quis dissimilitudine institutorum meorum ladi se putat. 3 8.
Ab eo in me esset incensus &c. 1.9.
Vt mihi stomachum facerent. Ibidem.
Exarsi non solum præsenti iracundia &c. Ibid.
Hæc scripsi ut scires me tamen in stomacho solere ridere. 2 15.
*Tres fratres summo loco natos,te nolo habere iratos.*2.17.
Rescripsi tibi subiratus. 3. 9.
Stomachosiores meas literas quas dicas non intelligo. 3.11.
Nos homunculi indignamur &c. 4 5.
Vt desiderio nostri te astuare putarem. 7 18.
Id postquam rescivit, excandvit 8.13.
Mihi sentio bonam mentem iracundia timore ablatam 8.18.

Irrita-

Irritavi me in Catonem. Ibid.
Erant nobis periratі. 9.6.
Hemo offensus m hi. 10.18.
Iracundias harum rerum recentes habebant 10 23.
Iucundissimis literis tuis stomachatus sum in extremo. 10. 26.
Si stomachabere & moleste feres, plura dicemus. ib d.
Effugi eius offensionem, 4.4.
Se praestituros, nihil ex ea te offensionis habiturum, Damit dir daran kein Hinderung geschehen möchte. 6.8.
Nihil loqui quod offendat alicuius voluntatem. 9.16.
Effugere acutè aut facetè dictorum offensionem ibid.
Non me impedient privatae offensiones. 10.11.
Si qua offensiuncula facta est animi tui 13.1.
Graves solent offensiones esse ex gravibus morbis, id est *in gravi morbo, peccatum aut offensio in aliqua re valetudinis periculosa est.* 16.11.
Quem cum ipse offensissem arbitrabar &c At.1 3.
Qua res Marium contra Metellum vehementer accenderat Jug cap.64
Grassari ira. ibid.
Ir m opprimere. Jug cap.72.
Quod verbum in pectus Iugurtha altius, quàm quisquam ratus erat, descendit.
Itaque ex eo tempore irâ & metu anxius, moliri parat Jug. cap.11.
Iracundiam suam Reipubl. dimittere. 1.C.291. Seinen Zorn des gemeinen besten halben fahren lassen.
Graviter irasci inimicis. ibid.
Huic simultas cum Curione intercedebat. 359.
Bibulus iracundia summa erat, inimicitiesque habebat etiam privatas cum Caesare, ex aedilitate, & praetura conceptas. 380.

Cicero.

Aliquem iracundiam suam continere non posse. 11 3.
Iratus senatui exijs (Caesar ex urbe) Ist im Zorn davon gezogen. 8 16.
Cum illud inclusum odium multarum in nos iniuriarum, quod ego effudisse me omnino arbitrabar, reliquum tamen insciente me fuisset, omne repentè apparuit. 1. 9.
Nunquam tanto odio civitati Antonius fuit, quanto est Lepidus. 12 10. Die Stadt ist jhm nie so gram gewesen als dem *Lepido*.
Stomachum alicui facere. 1 9 Einen erzürnen.
Stomachum funditus perdere. Ibid.
Inimicitias suas Reipub. donare. 5 4.
Hac aspersi, ut scires, me tamen in stomacho solere ridere. 2.16.
Si qua offensiuncula facta est animi tui, perversitate aliquorum, des te ad lenitatem. 13.1.
Ex his rebus simultates nonnullas susceptas habemus, ad Q. Frat. Epist.1. Dadurch haben wir Feindschafft auff vns geladen.
Movere offensam. 1.55. Symmach.

Animus tuus jocularibus ineptiis absolutus 5 37.
Ea res omnium vestrûm animos creditur exasperasse. 5.41.
Querela Rectoris etiam Pratorianas acuit potestates. Ibid.
Vt te umquam temerè moveri susp cemur 5 41.
Grata quidem semper tua littera nunc legentis animum momorderunt. 8.6.

Ingenij. Indolis. Naturæ. *Vide etiam* Morum.

Natur/Art/Vnart/Gesinnet/Genaturet.

N*Eque quisquam est tam ingenio duro, nec tam firmo pectore*. Asin. 5.2. ꝟ 94.
Non hac insulsum habet ingenium M.I 4.2 ꝟ.79.
Cum ingenium consi ctatur ejusmodi. And.1.1.ꝟ.69.
Ab ingenio est improbus. Truc.4 3 ꝟ 59.
Ita sum. Rud.Prol ꝟ.3. Bacch.5.2.ꝟ 61.
Ita sum, quid ad te attinet? Pers 2.3.ꝟ 13.
Neu colas, neu imbuas ingenium meo modo, & moribus vivito. Trin.2.2 ꝟ. 16. Sic Cap 1.2.ꝟ.37. *Antiquis adolescunt moribus*. Vide Lex.Plaut.
Quis non credat, qui novit te, abs te esse ortum. And.3.2.ꝟ.9.
Non satis me pernosti qualis sim, Simo And.3 2.ꝟ 123.
Tuum animum ex animo spectavi meo. And 4.1.ꝟ 21.
Ad ingenium redis. Hec.1.2 ꝟ.38.
Qua hac conjuratio, ut omnes mulieres eadem aquè studeant, velintq; omnia? Hec.2.1 ꝟ 2.
Neque declinatam quidquam ab aliarum ingenio ullam reperies. Ibid.
Esse adversas aquè studium est similisque est pertinacia Ibid.
Ædepol na nos aquè sumus omnes invisa viris, qua omnes faciunt, digna ut videamur mala. Ibidem.
Ita animum induxerunt socrus omnes esse iniquas. Ibid.
Ita plerique ingenio sumus omnes. Phor.1.3.ꝟ.20.
Quot homines, tot sententia: suus cuique mos: Eim jeglichen Narren gefellt sein Kappen. Viel Köpff viel Hüt Phor.2.4.ꝟ.14.
Ingenium est omnium hominum ab labore proclive ad lubidinem. Andr. 1.1.
Qui gnatum haberem tali ingenio praditum. And.1.1.
Quandoquidem ipse est ingenio bono And.3.2
Pium ac pudicum ingenium narras Pamphili. Hec.1.
Vti liberali esse ingenio decet: [id est, uti decet eam, quæ est liberali ingenio.] Ibid.
Desinas, sic est ingenium: [scil. hominis] Phorm.1.2.

I tan

Itan' comparatam esse hominum naturam omnium? Heaut.3 1.
Ego te complures advorsum ingenium meum mensis tuli. Phorm.3 2.
Si sperat fore clam, rursum ad ingenium redit. Adel.1.1.
Neq; declinatam quidquam ab aliarum ingenio ullam reperias Hec 2 1.
Nam ita omnibus innatum est Hec.4.1.ỽ 28.
Omnino me lapidem non hominem putas Hecyr 2.1.
Quot res dedêre, ubi possem persentiscere, ni essem lapis. Heaut. 5.1.
Ego me non tam astutum neque ita perspicacem esse, id scio: sed hic adjutor meus, & monitor, & premonstrator, Chremes, hec mihi praestat: in me quidvis harum rerum convenit, quae sunt dicta in stultum caudex, stipes, asinus, plumbeus: in illum nil potest: nam exsuperat eius stultitia omnia hec. Heaut.5.1.
Alienum à vitâ meâ: id est, *naturâ, ingenio.* Adelph.
Ingenium est omnium hominum. And 1.6.
Itan' comparatam esse hominum naturam omnium. Heauton.3.2.
Vitium commune omnium est. Adel.5.8.
Communia omnium quae sunt patrum. Hecyr.1.2.
Id omnibus innatum est Hec.4 1.
Vt nunc sunt mores. Phorm 1.2.
Adeone ingenio te esse duro, atq; inexorabili, ut neq; misericordiâ, neq; precibus moveri queas. Phorm. 3 2.ỽ.42.
Summi homines, ac summis ingenijs praediti. de Or l.1 p 270.
Ingenio atq; arte valent. Ibid.299.
Teneat oportet venas cuiusq; generis, aetatis, ordinis: **Eines jeden art vnnd natur wissen/vnd vernemen** de Or.l.1.p 319.
Vt eas res non penitùs acri vix ingenio cernat. de Orat.lib.3 p.488.
Longè plurimum valuisse ingenio videtur. Brut.p.535.
Praestantissimum ingenium contulerat ad summam iuris civilis scientiam. Ibid 570.
Sum e me esse ingenio. Ibid.581.
Vir est acerrimo ingenio. Orat ad Brut p.627.
Ingenij praesidijs muniri. in Verr p.485.
Vt eum, etiamsi natura à parentis similitudine abriperet, consuetudo tamen ac disciplina patri similem esse cogeret. in Verr.p.499.
Ita natus est, ita educatus, & animâ, & corpore. in Verr.p.474.
Sic ab initio fui animatus Orat antequam iret in ex l.p.365.
Summi poeta ingenium non solum arte suâ, sed etiam dolore exprimebat. Sest. 59.
In eo eius ingenium elucere videbatur. Cœl.109.
Efflorescit ingenij laude eius Cœl.25.
Adolescentes magni ingenij refraenandi sunt. Ibid.
Is hebeti ingenio est. Phil l.1.
Hab[..] non temporum solùm rationem meorum, sed etiam naturae. Epist. ad Fam. l 2.p.53.
Non ita abundo ingenio, ut te consoler. Ep. ad Fam l 4 p.104.

Ingenium eius melioribus extuli laudibus, quàm tu id ferè fieri potuisse putas. Ep. ad Fam. lib. 51. p. 489.
De ingenio eius valdè benè existimavi. Ibid.
Si non plus ingenio valebas, quàm ego. Epist. Att. lib. 3 pag. 95.
Floruit acumine ingenij, admirabili lepore dicendi. Acad. l. 2. p. 11.
Chrysippus quidem, quanquam est acerrimo ingenio. de Nat. Deor. l. 2. p. 56.
Naturam eam, quæ res omnes complexa teneat, perfectione rationis excellere. de Nat. Deor. lib. 2 p 62.
Si à primis inchoatisq; naturis ad ultimas perfectasq; volumus procedere. de Nat Deor. l. 2. p 65.
Abundantiâ quâdam ingenij præstabat de Nat. Deor. lib. 2. p 66.
Auditor eius, quanquam acri erat ingenio. Acad. Qu. l. 1. p 90.
Si ad earum cognitionem divina illa ingenia transferamus de Fin. l. 1 p 8.
Animo quieto natura desideria satiare. Ibid 1. p 178.
Omnem naturam esse conservatricem Ibid. 2 p 260.
Natura ab ijs sic investigata est, ut nulla pars cœlo, mari, terrâ prætermissa sit. Ibid. 5. p. 262.
Nemo dubitare potest, quin ad eas res hominum natura nullo emolumento invitata rapiatur. Ibidem. 271.
Quantum Aristoxeni ingenium consumptum videmus in Musicis. ibidem. 273.
Ingenij & mentis acie frui. Ibid. 276.
Quæ natura obscuritate occultantur. Ibid 273.
In infirmâ ætate imbecillaq; mente, vis naturæ per caliginem cernitur. Ibid. 27;69.
Excellentibus ingenijs præditi. Q. Tusc. l. 1. p. 305.
Hebeti esse ingenio. Qu. Tusc. l. 5 p. 468.
Natura bonitate vinci. 1 Off. p. 5.
In hoc naturam debemus ducem sequi. Ibid. 11.
Nihil à statu naturæ discedes. Ibid 28.
Suum quisq; noscat ingenium. Ibid. 45.
Natura id non feret. Ibid.
Naturam si sequemur ducem, nunquam aberrabimus Ibid 40.
Animi motus probandi sunt, qui ad naturam sunt accommodati Ibid.
Contra naturam universam nihil contendamus, eâ tamen conservatâ propriam naturam sequamur. Ibid 44.
Nos studia nostra naturæ regulâ metiamur.
Neq; etiam naturæ attinet repugnare, nec quicquam sequi, quod assequi nequeas Ibid.
Nihil decet invitâ Minervâ (ut aiunt) hoc est adversante, & repugnante naturâ. Ibid.
Aliorum naturam imiteris, omittas tuam. Ibid. 45.
Non eam cognovi aciem ingenij tui. 2. 15.
Non ita abundo ingenio, Habe so viel verstands nicht. 4. 8.
Qui propter acumen occultissima perspicu. 5. 4.

Homo

Homo est valde acutus & multum providens. 6 6.
Hominem in omni judicio elegantissimum 7 24.
Fama ingenij mihi est abijcienda, quo sc. & argute & facete dicta rapior, seu praestandum mihi est, ne quid ingenij in me esse putari possit 9.16.
Ipse Caesar habet peracre judicium. Ibid.
Hoc Zenoni placuit, homini mehercule acuto 9.22.
Quod tritas haberet aures notandis generibus poetarum. 9.16.
Calvisius homo magni judicij 10.26.
Princeps ingenio. 1.2. Symm.
Acer ab ingenio. 1.2.
Exercui munus ingenij. 1.8.
Plurimum ingenio meo derogasti. 1.14.
Iuvare eloquium poematis, vel pedestrium voluminum lectione. Ibid.
Sum paupertini ingenij mei mihi conscius. Ibid.
Eloquij nostri vena tenuata est. Ibid.
Onerare vires ingenij 1.18.
Labor deterit ingenium tuum. 1.23.
Esse ingenio placabili 1.30.
Mihi iners desuetudo oblimat ingenium. 1.59.
Ingenij mei maciem provocabis. 1.81.
Tuum erit, insinuata trutinare. 1 25.
Abundas natura bonis & ingenij facultatibus. 3.18.
Est quidem Rectori nostro divini fontis ingenium, & ad omnium virtutum cursum prompta natura. 4 7.
Quantum ingenio possem. Cat c 53.
Natura imbecilla atq; aevi brevis. Ibid.
Sorte potius, quam virtute, regitur. Jug. c. 1.
Ingenij egregia facinora, sicut anima, immortalia sunt. Ibid. 2.
Ingenium, quo neq; melius, neq; amplius aliud in natura mortalium est. Ibid.
Multo maxime ingenio validus. ibid. 6.
Impigro, atq; acri ingenio. Ibid. 7.
Cato Romani generis disertissimus multa paucis absolvit. Trag. l. 1.

Ingratitudinis. *Vide supr.* Gratias agendi.

Undanckbar seyn.

INgrata atque irrita esse intelligo, quae dedi, & quod beneficium. Asin. 1. 2. ✝. 10.
Sed ut acerbum est, pro benefactis, cum mali messem metas! Epid. 5. 2. ✝. 51.
Siccine mihi abs te merenti male refertur gratia? Pseud. 1.3 ✝. 85.

Im-

Improbus est homo, qui beneficium scit sumere, & reddere nescit. Perf. 5. ỿ.10.

OMNINO EST HOC POPULI, *maximeq́, nostri, in eo potissimum abuti libertate, per quem eam consecutus sit.* 11.12.

Immoderate quidem & ingrate nostra facilitate abutuntur 12 t.

Nihil cognovi ingratius, IN QVO VITIO NIHIL MALI NON INEST. ad Att. 1.9.

Inimicitiæ. Invidiæ. Odii. Molestiæ. Simultatis.

Haß/ Neid/ Feindschafft tragen/ Mißgunst/ Feindseelig/ Zwytracht/ Zwyspalt/ Mißverstandt/ Abhold seyn.

INvidiâ minore uti. Aul. 3.5. ỿ 8

Vbi odium ceeperit, illam extrudet. Cist. 2.1. ỿ. 53.

Te utor iniquiore Aul. 2.2. ỿ. 55.

Iubet illum eundem persequi. Cist. 1.3. ỿ. 5.

Sibi inimicas mag's, quàm ætati tua. Men. 4 3 ỿ. 1.

Distingue inimicitias cum improbo. Pœn. sc. Tuam rem. ỿ. 23.

Odio enecare aliquem Asin 5.2. ỿ. 71.

Haud falsum nos odiosas haberi Aul. 2.1. ỿ. 4.

Nam odio es nimiùm familiariter. Epid. 1.1. ỿ. 2.

Odiosus es mihi. Bacch. 1.2. ỿ. 28.

Odisse aliquem peius. Mil. 2.1. ỿ. 50.

Odisse æquè atq́, angues Merc 4 4 ỿ. 71.

Ne invisas habeas. Rud 3.3. ỿ. 38.

Vt sine labore hanc extraxit: præfiscine. Rud. 2.5. ỿ. 4. Vide lex Plaut.

Enecas me iam odio, quisquis es. Rud. 4.3 p 7.

Benè si facere incepit, eius eam citò odium percipit. Truc. 2.5 ỿ. 4.

Veritas odium parit. Andr. 1 1. ỿ. 39.

Miris modis odisse aliquem. Hecyr. 1 2. ỿ. 104.

Me capit odium tui. Hecyr. 2.1. ỿ. 22.

Capit illa odium mei. Hecyr. 4 7. ỿ. 4.

Invidere omnes mihi, mordere clanculum. Eunuch. 3.1. v. 20.

Mihi qui male volunt. Eunuch. 4 3 ỿ. 14

Neq́, agri, neq́, urbis odium me umquam percipit. Eunuch. 5 5 ỿ 2.

Invis s n-s ill s esse sentio. Hecyr. 3.1. ỿ 48.

Scio his fore meum conspectum invisum hodiè Hecyr. 5 2. ỿ. 22.

Non si capiundos mihi sciam esse inimicos omnes homines. Andr 4.1. ỿ. 12.

Non tu dixisti, inter eos inim citias? And. 5.2 v. 11.

Potiùs quàm te inimicum habeam, faciam. Eunuch. 1.2 ỿ 99.

Alia

Alienus est à nostrâ familiâ. Adelph.3.2 ỳ.27.
Cum puellâ anum suscepisse in micitias. Hecyr.4.4 ỳ 36.
Nunquam tam graves ob hunc inimicitias caperem in nostram familiam. Phorm.2 3.
Me infensus servat. id est, *vehementer succensens observat.* And 1. 3.
Vtinam sic sint, qui mihi male volunt. Eunuch.4 3.
Qui amat cui odio ipsus est &c. id est, *Invisus* Hec.3.2.
Vt qui nobis mater maledictum velit &c Hec.4.2.
Nanos mulieres sumus iniquè omnes invisæ cæteris. Hec.1 3.
Qui amat, cui odio ipsus est, bis facere stultè dico. Hec.3 2.
Scio pol his fore meum conspectum invisum hodie. Hec. 5.2.
Invidere omnes mihi, mordere clanculum ego non flocci pendere: illi invidere misere, verùm unus tamen impensè Eunuch.3.1.
Vin' hodie facere, quod ego gaudeam, & quod tuo viro oculi doleant. Phorm. 5.8.
Interim miris modis odisse cœpit Sostratam Hecyr.1.2.
Vno animo omnes socrus oderunt nurus. Hecyr 2.1.
Iampridem audivi cepisse odium tui Philumenam ibidem.
Nunquam sciens commerui, meritò ut caperet illam odium mei. Hecyr. 4 2.
Egon' tuam expetam amicitiam! aut te visum aut auditum velim? Phorm. 2. 2.
Nunquam tu tuo odio vinces me? id est, *nunquam odiosa tua compellatione efficies, ut tibi respondeam.* Phorm. 5.6.
Si porrò odiosi esse pergitis: id est, *molesti.* Phorm.5.7.
Neque agri neque urbis odium me unquam percipit. Eunuch.5.6
Tuo viro oculi doleant Phor.5 9.ỳ.64.
Si vos in odium adducemus. ad Heren.l.1 .p.7.
O virtutis comes invidia, quæ bonos insequeris plerumq; atq; adeò insectaris. ad Heren.l.4.p.103.
Odium excitare dicendo volui. de Orat.l.7.p.398.
Nisi te ipsum flagrantem odio antè viderit. de orat.l.b.2.p.398.
Odium in aliquem struere. de Orat.lib.2 p.405.
Odio parenti filius est. pro S Rosc.p.50.
Odium acerrimum patris in filium ostenditur. pro S.Rosc p 53.
At incensus parens potuit animum inducere, ut naturam ipsam vinceret, ut amorem illum penitus insitum eijceret ex animo, ut deniq; patrem se esse oblivisceretur? pro Sext. Rosc.p 24.
Odio atq; acerbitate scitote nationibus exteris futurum, si istius hac tanta iniuria impunita discesseris in Verrem p.444.
Magno in odio apud exteras nationes sumus. pro Leg Man.p.65.3.
Esse in aliquem hostili odio, & crudelitati. pro Aul.Cluent.p.7.
Esse alicui in odio pro A. Clu.p 50.
Acerbè & penitùs aliquem odisse. pro Aul.Cluent.p.77.
Nomen imperij in commune odium orbis terræ vocabatur. contra Rull.p 92.

Odio

O lie promoveri. in L.Catil p 171.
Non odio bonorum sed invidiâ premor malorum. in Orat. ante exil. pagia. 360.
Odium in aliquem concipere, continere odium In aliquem destectere odium. in Orat. post reditum p. 369 370.
Quid fortiter in inimicitijs gerendu feceris. ad Heren. l. 3. p. 59.
Cum cautâ susceperit inimicitias. ibid.
Sunt mihi cum illo inimicitia. Pro Sext. Rosc p 54.
Inimicitias tibi cum illo fuisse & magnas rei familiaris controversias. ibid. 66.
Inimicitias exercere. Verr p. 116.
Cum multu graves inimicitias gerere Ibid 133.
Si eos in invidiam adducemus. ad Heren l. 1. p 7.
Non vidit ardentem invidiâ senatum. de Orat. l 3 p. 454.
Ex invidiâ laborare. Pro S.R. p 49.
Invidiâ aliorum onerari. in Verr p. 126.
Invidiam inflammare, infamia succurrere Ibid 136.
In invidiam ipsi malefcij adducere. ibid. 139.
Flagrare invidiâ ibid. 222.
Invidiam sustinere Ibid. 346.
Sic est hic ordo quasi propositus atq; editus in altum ab omnibus ventis invidia circumflari posse videatur. Ibid. 348.
Invideo tuis commodis. Ibid. 406.
Invidiam conflare in aliquem. Ibid 444.
Accupio verborum literarum tendiculas in invidiam vocant. Pro Cæcin. p. 612.
Nihil est homini tam timendum, quàm invidia. Pro Aul. Clu p. 5.
Flagrare invidiâ. Ibid 61.
Invidiâ præsens incendium restinguere. Ibid. 62.
Satis multos annos ex invidia laboravit. Ibid 91.
Invidiam deponere Contra Rull. p. 130.
Conflare invidiam in Luc. Cat p. 174.
Molem invidia vix sustinere. Ibid. 774.
Invidiâ, incendio, conflagrare Ibid. 176.
In invidiam vocari Pro Luc Syll p. 33.
Ex bellicâ victoriâ non ferè quenquam est invidia civium consecuta. Sest. 26.
Viros fortes, & de republicâ benè meritos in invidiam vocarunt. Sest. 69.
Hic flagrat invidiâ propter interitum Ibid.
Mors extinxit invidiam. Corn 131.
Hic locus affert invidiam Deiot. 319.
Tu istam invidiam in me concitare vis. Phil. 2. p. 360.
Apud illos me in invidiam vocasti. ibidem 361.
A suis similibus invidiam aliquam in me commoveri putat. Phil. 3. 391.

Non

Non invidebit hicce mea gloria. Phil.6.432.
Ex communi infamiâ juventutis aliquam Calio invidiam conflare voluit. Cæl. 101.
Gloria consequetur invidiam in Sulp.550.
Quem hi invidiam putasti parare ex meâ re familiari. Ibid 553.
Adducere aliquem in summam invidiam. Ep. Fam.lib.1.p.6.
Vocare in invidiam Ep ad Fam.l.5. p.141.
Magnam invidiam illi faceremus. Ep. ad Fam.li 11. p 321.
Subire invidiam Ep. ad Fam.l.15. p. 470.
Balbum levari invidiâ per nos velim. Ep. Att.l.15.p.406.
Cur rapui in invidiam? Acad l 2.p.69.
Quæque de Diis immortalibus dixerit, invidia detestandæ gratiâ dixisse. de Nat Deor.l.1.p.49.
Ille inimicitias non solum suscepit propter salutem meam, sed etiam appetivit. de Arusp.p 464.
Ipsi ac inimicitias, gentes omnes & habent, & gerunt cum populo Pro Font. p 578.
Quid huic cum matre fuerit simultatis, audivistis. pro Aul. Clu p.9.
Habere cum aliquo simultates. ibid.40.
Veteres inimicitias deponere. Ibid.86.
Suscipere inimicitias novas Ibid.& in Luc Cat.p 183.
Iustissimas inimicitias cum aliquo deponere Pro L.Flac.p.263.
Novas alicui inimicitias, nullâ acceptâ injuriâ denunciare. Ibid.
Simultates cum aliquo exercere Pro Luc.Flac.p.299.
Alicui se inimicum ostendere. in Orat.ante exil p.363.
Profiteri se inimicum Ibid.
Simultates cum aliquo habere Pro Cn.Planc p.527.
Qui à me nullo meo merito, alienus esse debebat, inimicissimus meæ saluti ab eodem quotidianis concionibus dicebatur Sest.20.
Tribunum popularem à se alienare volebant Sest.21.
Inimicitiæ sibi mecum ex Reip. dissensione, susceptæ sunt. Sest.27.
Intercedunt mihi cum mulieris istius viro inimicitiæ. Cœl.p 103.
Mulieri sunt mihi gerendæ inimicitiæ. Ibid.
Quis plenior inimicorum fuit. C. Mario? Pro r.164.
Ipsas tam inimicitias, reip. causâ depono. Ibid.
Cùm à te animo esset alieno Deiot.314.
Inimicitias hominum more gerere poteratis Ibid.317.
Ise Pompeium à meâ familiaritate disjunxit. Phil.2.377.
Multis verbis, & operâ meâ Pompeius à Cæsaris amicitiâ est disjunctus. Phil. 2.347.
Hanc sibi consuetudinem in rebus detraxit. Phil.10.467.
Suscipere inimicitias. Ep Fam.l.2.p.58.& l.3.p.81.
Si me audies, vitabis inimicitias Epist.ad Fam lib.2.p 59.
Ut tu in inimicitiis suscipiendis oblivisceretur patroni omnium fortunarum ac rationum suarum. Ep Fam.lib.3.p.80.

Nunc

Nunc si ad illam summam severitatem legitimum ius exegeris, cavendum *bi erit, ne parum simpliciter & candidè posuisse inimicitias videare.* Ep. Fam. lib. 8. p. 221.

Vocemus te ad nullas inimicitias. Ep Fam. l. 11. p. 324.

Nam ut illa omittam, quæ civitate teste fecisti, cùm mecum inimicitias *munica sti.* Epist fam. lib. 15. p. 488.

Mirandum in modum est animo abalienato. Ep. Att. lib. 1. p. 8.

Si consules à nobis alieniores esse velint. Ep. Att. l b 3. p. 104.

Qui simultatem humanissimè deponeret. Ep Att. lib 3 p. 104.

Ex quo inimicitias maximas sæpè inter amicissimos extitisse. de Amic. pa 179.

Magnum malum est, in tantis rebus à Pompeio dissidere. Epistol. Att. l. 208.

Ne etiam in graves inimicitias, convertant se amicitiæ. de amicit p. 212.

Totum se abalienavit à te, eáq; de causâ, quæ me quoque sibi inimicissim *reddidit.* Ep. Att l. 14. p. 456.

Qui mihi inimicitias putet subeundas periculosas fuisse pro Quint Frat 3. p 636.

Paternas inimicitias magnâ cum gloriâ est persecutus. Acad. Quæst. li p. 3.

Inimicitias suscipere volunt 1 off. p. 13.

Odio everti pro L. Syll p 307.

Placavi odia improborum pro domo. p 418.

Iniustum nefariis mentibus bonorum odium retinebat. pro domo. p. 473

In Clodium non est hodiè meum maius odium, quàm illo die fuit. de Ar resp. p. 463.

Odium in me mediocre inimicorum fuit. pro Cn. Plan. p. 515.

Iracundia inflammat me eorum scelere Sest. 4.

Elatus odio meo, & Reipub. Sest 55.

Vix hominis odium suum à corpore eius impuro, atque infando represseru Sest. 58.

Fui paulò in te intemperantior fortasse, quàm debui: odio enim tui incita *sum* Vat. 73.

In quo odio etsi omnes propter tuum in me scelus superare debeo, tamen o *mnibus vincor.* Vat 73.

Crudelitatem vestram, & odium diuturnum, quod in bonos iam invet *tum habebatis, saturare cuperetis* Vat 76.

Dico esse odio civitati, non tàm tuo, quàm Resp nomine. Vat. 77.

Quem tu propter commune odium in bonos oderas. Vat. 83.

Nimis acerbo odio nititur Cæl. 92.

In quoddam odium iniustum vocatus est. Cœl. 102.

Magnum rursus odium video cum crudelissimo dissidio extitisse C 103.

Vis in suscipiendis, & in gerendis inimicitiis efferbuit. Cœl, 125

Omnes inimicitias odiumq; à sese propulsavit. Cœl. 125.

Dissidet à populo Romano odio quodam & dissidio Corn 137.
Vestras inimicitias ipsi inter nos geramus Corn 153.
Ab illis eos majoribus discordijs avocarem ibid.
Quæ fuerunt inimicitiæ graviores in civitate Prov 165.
Omne odium inclusum nefarijs sensibus impiorum in me profudistis. Pis. 184.
Odium, quod in ipsum attulerant, id in eius imaginem ac simulacrum profuderunt Pis. 219
Magno illi odio fuit. Mil. 244.
Omnia in illum odia civium ardebant desiderio mei. Mil. 238.
Odium illius in hunc fuit acerbissimum Mil. 241.
Sanguine inimici explevit odium suum. Mil 247.
Odio inimicitiarum mearum inflammatus libentius hæc in me evomere videbatur. Mil 253.
Odium cùm non restingueretis, huic ordini novum ignem subjecistis. Rab. 270.
Qui non inflammat odium suum fortunâ, sed bonitate lenit Marc 291.
Externi mores isti usque ad sanguinem incitare solent odium Græcorum Lig. 297.
Ne ullam partem iracundiæ in te resedisse suspicemur Deiot. 309.
Qui ullas resedisse in te simultatis reliquias senserit Ibid.
Omnium gentium odia in se convertit Ibid 3 3.
Quo facto tantum te cepisse odium regni videbatur. Phil. 2 373.
Ardet odio vestri Phil. 4 401.
Advolat ad urbem odio ardens animo hostili in omnes bonos. Phil 5. 421.
Pœnitet eos professos esse, & præ se tulisse odium in Antonium Phil 12. 495.
Marius in iracundiâ perseverat Phil. 11. 477.
Omnes inflammati odio sunt Phil. 8. 453.
Indixi ipsi inimicitias Ibid.
Ex quo mihi odium in illum commune est vobiscum Phil. 12 501.
Mediocre suberat odium Phil 12 505.
Ad confligendum incendit justum odium Phil. 13. 509.
Amissa est culpâ eorum, qui à senatu, & ordinem conjunctissimum, & hominem clarissimum abalienaverat. Ep. Fam. l. 1 p 19.
Multorum odia, atque inimicitias Reip. causâ suscepimus Ep. ad Fam. A t. l. 1 p 23.
Memmij expromsi odium. Ep Att. lib 7 p. 61.
Nunc repente tanto in odio est omnibus. Ep. Att. l. 2 p. 71.
Magnum odium Pompeij suscepistis. Ep At. l 6. p 177.
Odia improborum rursus in nos, quæ jam extincta erant, incendamus. Epist. Att. l. 9 p. 266.
Amantes patriæ mare infestum habebimus Epistol. Attic lib 9 302.
V[illegible] odium acerbissimum venerit. Ep. Att. lib. 10 315.
Ego Appium (ut sæpe tecum locutus sum) valde diligo, meque ab eo diligi statim cœptum esse, ut simultatem deposuimus, sensi Epist Att. l 2. p. 49.

Patere obsecre, te videri pro republ. cā gessisse simultatem cum patre eiu Att. lib. 54. p. 446.
Honestius & libentius deponimus in micitias Ep. Att. lib. 14. p. 447
Vt ne quas inimicitias residere in nostris familiys arbitretur. Epistol. At p 448.
Ex quibus nonnullas simultates c. m meâ magnâ lætitiâ susceptas hab Ep Q Fr. l. 1 p. 575.
Legerunt summo in odio illum fuisse Cæsari Ep Att. lib 11. p. 344.
Vt eorum odium subeam Ep. Att l. 11. p 354
Quintus aversissimo à me animo patrus fuit Ep. At l 11 p. 338.
Ego dubitem, quin summo in odio sim? Epist. Att l. 1. p. 435
Extare volebam in crudelissimos hostes monumenta odij publici sempit Epistöl. Brut p. 555.
Odio universi populi afflictus est Ep Qu. Fr. l 3. p 611.
Vt eius ista odia non sorbeam solùm, sed etiam concoquam Ep. Qu Fra p 643.
Iusto odio dignissimos eos ducimus de Fin. l 1. p. 61.
Ne in odium veniam, si amicum destitero tueri Ibid.
Odium & invidiam facile videbis. Ibid. 163.
Caij Marij sitas vel quias apud Anienem dissipari jussit Sylla victor, acer odio inflammatus. de Leg. l. 2 p 343.
Odio sunt tribulibus suis. de Pet. Conf. p 394.
Nec vero criminibus falsis in odium, aut invidiam quemquam vocab Off p. 55.
Qui in odia hominum incurrunt 1. Off p. 59.
Invidiaq; non recenti, sed vetere ac diuturnâ flagrare. 1. Ep 73 a
Fortuna populi Rom quæ nunc nobis infesta est, fuit aliquando propitia. C 329 b
Mihi summam per injuriam omnia inimica & infesta sunt. Pro Qu 1. a.
Galliā quam sibi armis animisque infestam inimicamque cognovit. in 229. a
Omne odium inclusum nefarijs sensibus impierum in me profudistis. in 82. b
Qui claros viros in invidiam aliquam vocaverunt. Pro S. 27. a
Detrahere de aliquo, & in invidiam vocare. Pro R 94 b
Aucupia verborum in invidiam vocant. Pro Cæ 297 b
Quo neminem peius odi. in A. 233. a
Odero multo pejus hunc, quam illum ipsum Clodium. Ep. F. 96. a
Inimicitias exercere in V. 57 a
Vocare in crimen & invidiam in V. 262. a
Tamen hominum more inimicitias gerere poteratis. Pro Deiot. 149. b
Gerere simultatem cum aliquo. Attic. 228 b
Gerere graves inimicitias cum aliquo. in V. 65. b
Deponere inimicitias veteres. Pro Cl 58 a

Dep

Deponere amicitias. de Am 119.b
Denuntiare novas inimicitias alicui. Pro Flac. 146.b
Insummam invidiam rem adduxerunt 1.1.
In invidiam absens & in crimen vocabare. 5.17.
Quosdam homines invidisse dignitati tua. 1.7.
Subinvidet tibi 7.8.
Aut occulta nonnullorum odia, aut obscura in me studia cernebam 1.9.
Inclusum illud odium omne repente apparavit ibidem.
Scis quam graviter inimici ipsi illi Qu. Scævola inimici fuerint, So gar auff den hals sitzen 1 10.
Graves te ostendis suscepturum inimicitias. 2 17.
Si me audies vitabis inimicitias Ibid.
Vt tuis inimicitijs suscipiendis oblivisceret patroni. 3.10.
Ea stultitia non fuissem, ut aut in obscuro loco apertas inimicitias, aut in quo tibi nihil nocerem, summam ostenderem voluntatem nocendi Ibid,
Animum ostendere inimicum Ibid.
Difficultas navigandi fuit odiosa. 3.9.
Si te palam odissem. 3 10.
Apertè inimicum esse Ibid.
Quod ad illud candum odium apertissimum sit Ibid.
Quid erat quod in te tam implacabilis essem. 1.6.
Intelliges me animo ejus in me inimicissime esse commotum 5.1.
Summum odium temperum, hominum, fori, curia. &c 5.15.
Tuas inimicitias, ut Reip. donares, te vicisti 5.4.
Mihi judicatum est, deponere jam illam personam. &c 7.34.
Cavendum tibi erit ne parum simpliciter, & candide posuisse inimicitias videaris 8.6
Omnem offensionem suspicionis deponere. 13.25.
Ineptias istas, & desideria urbis depone 7.6.
Pacem esse judices, non in armis positis, sed in abjecto armorum, & servitutis metu. 10.6.
Omni timore deposito, debemus libere Reip consulere. 11.23.
Si audierit te adificationem deposuisse. 13.1.
Scio tibi eum non esse odio 8.6.
Cum quo simultates, si tibi non fuissent Ibid.
Erat ijs, & sua invisa voluntas & mea oratio. 9 6.
Incredibile est omnium civium odium in Antonium 10.5.
Nimium pertinaciter infensus. 10.23.
Ei me profiteor inimicum. Dem feindt will ich sterben. 10 31.
Magnam invidiam illis faciemus, id est, *nostra præsentia molesti illis erimus & odio* 11.1.
Quod isti ne faciant summa malevolentia & livore impediuntur 11.10.
Nunquam tanto odio civitati Antonius fuit, quanto est Lepidus. 12.10.
Tibi uni invidia nihil decerpsit 1.31 Symm.
Libellus tuus ad morsum duri dentis utitur. 1.31.

In

Iniquitatis.Iniuriæ.Iniustitiæ.

Unbillich/Unrecht/Gewalt.

Njuriam alicui facere Mil.2 6 ℣ 67.
Paterer fieri apud me vicino meo tam insignitè iniuriam? Mil.2.6.℣.77.
Item ut tu mihi fecisti, ob nullam noxiam Pœn.1.1.℣.15.
Quis est, qui nostris tam protervè foribus facit iniuriam: Rud.2.4.℣ 1.
Quid ijs iniquè fi? Rud 3.2 ℣ 35.
Tanta importunitas tantaq; iniuria facta in nos est. Rud 3.3 ℣ 6.
Eo sumus gnata genere, ut deceat nos esse à culpâ castas Pœn 5 4.℣ 13.
Ea primum ab illo animadvertenda iniuria est. Andr.1 1 ℣ 125.
Veritus est optima adolescenti facere iniuriam And.3.2.℣.8.
Adeámne ad eum, & cum eo iniuriam hanc expostulem? And.4.1.℣.15.
Cum eo injuriam hanc expostulem: And.4.1.
Indignum facinus. Eun 1 1.
Hoccine est humanum factum aut inceptum? hoccine officium patris? Ibid.
Ea nunc primùm ab illo animadvertenda injuria est. And 1 1.
Quo iure quáq; iniuriâ præcipitem in pistrinum dabit And 1 3.
Quid est si non hæc contumelia est? And.1.5.
An potius ita me comparem, non perpeti meretricum contumelias? Eunuch. 1. 1.
Si id succenseat nunc, quia non det tibi uxorem Chremes, ipsus sibi esse in iurius videatur. And.2 3.
Nam si cogites remittus iam me onerare iniurijs. And.5.1.
Multimodis iniuriis Clitipho et, neq; ferre potuis es. Heaut.2.2.
Facis adeo indignè iniuriam illi, qui non abstineas manum. Heaut.3 3.
Matres auxilio filijs in paterna iniuria solent esse: id est, *in iniuria à patre filijs illata.* Heaut.5.2.
Tibi à me nulla est orta iniuria Adel 2.1.
Accipiunda & mussitanda iniuria adolescentium est. Ibid.
Enunquam cuiquam contumeliosius audisti factam iniuriam, quàm hæc est mihi. Phorm 2 2.
Bonorum extortor, legum contortor. Ibid.
Vereor, hera ne ob meum suasum indignè iniuriâ afficiatur. Phorm.5.1.
Nonne id sat erat, accipere ab illo iniuriam. Phor.5.2.
Quàm iniquè comparatum est, &c. Phor.1.1.
Præter æquum & bonum. Adelph.1.1.
Neq; eum æquum ait facere. Phorm.1.2.
Primò homo insaniebat: id est, planè iniquum postulabat. Phorm. 4 3.
Una iniuria est tecum: id est, actio de iniuriâ Phorm.5 7.
Eadem pol esse omnibus iniuriam est: id est, si omnes debeam eodem loco ha-

habere, & pariter tractare. Hecyr. 1.1.

Injurias viri omnes ferre & tegere contumelias. Hec 1.2.

Matris ferre injurias me pietas jubet. Hec. 3 1.

Facis huic adeò injuriam. Hec. 4.4

Insitum efferre injuriam tibi me immerenti, iniquum est. Hec. 5.1.

Qui post factam injuriam se expurget, mihi parùm prosit Ibidem.

Quæ nunquam quidquam erga me commerita est, quod nollem, & sæpe q vellem, meritam scio Hec 3.5.

Haud rectè vinctus est: Es ist jhm vnrecht geschehen / daß er ist gebun worden. And 5.4.

Neq; id injuria: id est, meritò. And 2 3.

Etiam insuper defrudet? wolte er mir noch darzu zukurtz thun. Adelph.

Remittas me onerare injurijs Andr. 1 1 ỳ. 18.

Æschinus in hac re nobis aliquam facit injuriam. Adel. 1.7, ỳ. 68.

Injurias alicujus ferre Hecyr. 3.1 ỳ. 21.

Insitum efferre injuriam tibi immerenti iniquum est. Hecyr. 5.1. ỳ. 4.

Vereor hera, ne ob suasum indignè injuriâ afficiatur Phorm. 5.1. ỳ. 3.

Cum eo Accius injuriarum agit. ad Heren. l. 1 p. 16.

Maximeq; nobis traditus erat invidia. 8.8.

Magnam invidiam illis facimus. 12.1.

Rapere in invidiam. contra Rull.

Injuriarum satis fecisti. ad Heren. l 4. p. 103.

Injuria abs te afficior indignè, pater. ad Heren. 2. p. 42.

Multis injurijs agitari jactariq; Pro Q p. 5.

Insignem accipere injuriam Ibid, 9.

Injuriam alicui ponere Ibid 35.

Injuriam novo scelere conflare. Pro Sext. Rosc p 37.

A se injuriam propulsare Ibid. 57 & Pro Cn Planc. p. 509.

Talem injuriam accipere, quam nullâ lege satis dignè persequi possis. in p. 109.

Serpit injuria, consuetudo. Ibid. 245.

Injurias persequi. Ibid. 227.

Injurias ferre. Ibid.

Omnes injurias alicujus rescindere, & irritas facere. Ibid. 249.

Multis eum factis decretisq; jugulasti. Ibid.

Iniquitates ferre Ibid. 5. 9.

Cumulare aliquem alijs majoribus injurijs Ibid. 343.

Non est mei temporis, injurias meminisse, quas ego, etiamsi ulcisci possem men oblivisci mallem Orat. post red. p. 398.

Injuriâ lacerari omni. in Verr. p. 398.

Injurias, contumeliasq; alicui imponere Ibid. 420.

Injuriam, ignominiamq; nominis invitam, impunitamq; dimittere Ibi

Levari injuriâ Pro Cæc. p. 626.

Acceptam injuriam persequi non placet. Pro Luc. Mur p. 239.

Injuriam alicui facere. in Orat. ante exilium. p. 562. & Ep. Fam l. 3 p.

Quos si hac morderet injuria. 2.34.
Morderi civitatis injuriâ. 2.52.
Siqu dem queritur agres suos contra judicatum vestrum magnam partem mutilari. 2.91.
Amicitia nostra communis plus accepit injuriæ ex tuâ suspicione, quàm ex meo silentio. 3.4.
Vt fratrem meum Marcianum ab injuriis vindices. 3.33.
Non minora filius illustris viri, & ipse jam honoris emeriti, in suâ proconsulari possessione toleravit. 3 69.
Præstate litteras, quarum lætitia tergeat nubem præsentis injuriæ. 6.72.
Res tot injuriis exhausta succumbit. 7.66.
Laboranti injuria detrahetur. 7 89.
Domus nostra multis circumlatratur injuriis. 8.17.
Ne filio recidivam gignat injuriam. 9. 50.
Vnum levamen injuriis meis tribuit eventus. 10. 43.
Ne apparitores eius iniuria subiacerent. 10. 43.
Affectum se à Valeriano gravibus iniuriis indicavit. 10.51.
Instar iniuriæ est. 9.117.
In suam referri iniuriam. 10.4.
Auctam domûs suæ cognovit iniuriam 10.7.

Innocentiæ. *Vide* Culpæ. *&* Integritatis.

Vnschuld.

Magnum hoc quoque signum est, dominam esse extra noxiam. Heaut. 2.3.ỹ 52.
Illi qui audient, ab culpâ absunt ad Her. lib. 4 p.113.
Animus à talibus factis vacuus, & integer esse dicitur. de Inv. lib. 2. pag'n. 206.
Culpâ carere. de Inv lib. 2 p.158.
Iamdum te omnes nos accusare audio, immeritò, & horum me omnium immeritissimò. Phorm. 1.5.
Magnum hoc quoque signum est, dominam esse extra noxiam. Eunuch. 2 2.
Nam ita me ament dij, quod me accusat nunc vir, sum extra noxiam. Hecyr. 2.3.
Impia voluntas patris præstitit illi innocentiam clariorem. 2.2. Symmachus.
Ne innocentiam senatorum obnoxia rumoribus suspicio decoloret. 2.75.
Multò magis Ampelius emptor ædium procul abest à contagione mobilium. 5. 54.

Desiderio maximam laudem pura vita conciliat. 7.103.
In cassum dissimulationis & taciturnitatis accusor. 9.92.
Vt crudo mendacio insontis fama pateretur. 10.41.
Innocentia plus periculi est quàm honoris. Jug. cap. 31.

Inscriptionis. Tituli.

Vberschrifft / Titel.

Philosophi in his ipsis libris, quos de contemnenda gloria scribunt, nomen suum inscribunt. Tus 155 a.
Deceptus indicibus librorum, qui sunt fere inscripti de rebus notis. de O 114. b.
In eo libro qui est inscriptus Hortensius. de D. 108. b.
In eo libro qui inscribitur Memnon Tus. 160 a.
Eosque libellos rhetoricos inscribunt. de Or. 134 a.
Xenophontis liber qui Oeconomicus inscribitur. Off. 51 b.
Oratio Cottæ, pro lege Varia quæ inscribitur de Cla. 183 a.
Antiochus contra doctorem suum librum edidit, qui Sosus inscribitur. Ac 4 b.
Oratorem meum sic enim inscripsi. Ep. 255 a.
Puer leget epistolam inscriptam patri suo. At 93 b.

Insidiarum. Insidiandi. *Vide etiam* Doli.

Nachstellen / Arglist / Hindergehen.

Insidias facere alicui. Aul Arg ỷ. 10.
Ne mihi ex insidiis verba det. Aul. 1 1 ỷ 23.
Insidias dare alicui Aul. 4 5 ỷ 2.
Metuo Hercule, ne illa mulier mihi insidias locet Aul. 2 5. ỷ. 17.
Num tu cuipiam pudicæ insidias locas? Curc. 1. 1 ỷ. 25.
Huic ex insidiis, hisce ego insidias dabo Cas 2. 7. ỷ. 13 Pseud. 2. 1 ỷ. 19.
Pleraque hæc sub vestimentis secum habebant retia Epid 2. 2. ỷ 32.
Is nostræ navi lembus insidias dabat. Bacch 2. 3. ỷ. 52.
Postquam nos vidimus auro insidias fieri. Bacch. 2. 3. ỷ. 65.
Perii, in insidias deveni Men. 1. 7. ỷ. 27.
Cui jam infortunii intenta balista est probè. Pœn. 1. 1. ỷ. 73.
Ego hic in insidiis ero. Pseud 4. 2. ỷ. 4.

Co

Consultò hoc factum est mihi,ut insidiæ fierent. Pœn.3 5 ℣.13.
Quid est,quod metuam,dum here insidias paremt Pœn 4.2.℣.62.
Dico ego mi insidias fieri. Eun.3 3.
Ego insidiis hic ero succenturiatus,si quid deficiet Phorm.1.4.
Sed si quis forte malitiâ fretus sua insidias nostræ fecit adolescentiæ Phorm. 1 5
Hisćine tu amabo non contra insidiabere? Hecyr 1.1.
Quâ viâ captant te illi,eadem ipsos capi non est iniurium. Ibid.
Non rete acc pitri tenditur neque milvio,qui malè faciunt nobis : illis, qui nil faciunt,tenditur. Phorm 2.1.
Dice mihi insidias fieri. Eun.3 3. ℣ 26.
Hiscine tu non contra insidiabere? Hec.1 1.℣.13.
Insidias facere alicui.Phorm.2.1 ℣ 44.
Simo,ubi advenit Megaram,insidias fecit Virgini.ad Her.lib.1.p.10.
Insidias facere noluisti.de Inv.lib.1 p.185.& pro L.Syllâ.p.314.
Insidias parare alicujus vitæ pro S Rosc.p.45.
Ferro & insidijs filij vita infesta appetita est pro S Rosc.p 46.
Insidiæ terrâ marique factæ sunt,quas partim dil gentiâ devitavi,partim repuli in Verr.p 137.
Infamiâ & invidiâ recenti,sed vetere & diuturnâ flagrat.Ibid.
In quot laqueos te induxerit,quorum ex illo se nunquam expediet. in Verr. p. 265.
Ex prædonum insidiis,ex tempestatum periculis profugere. in Verr.p.554.
In eas ipsi intercludere insidijs quas mihi opponere conatus.pro Cæl.619.
Ejus vitæ à me insidias apud me domi positas esse dixerunt. Sest.21.
Quem fortem,& bonum civem,petulantissimè est insectatus.pro Sest.55.
Omnes est insidias sceleratissimè machinatus. Sest. 65.
Insectarus alterius innocentiam Cæl.96.
Oculis vidistis insidias Miloni à Clodio factas esse Mil.124.
Alter alteri insidias fecit. Mil 231.
Ante suum fundum Clodius Miloni insidias collocavit. Mil 233.
Bello,terrâ marique Dolabellam persequi.Phil.11.490.
Senatui insidias feceras Sallust.in Cic.548.
Cui in civitate insidias fecisti. Ibid 549.
Insidias alicui comparare pro A.Clu.p 22.
Facere alicui insidias.Ibid p.25.
Statim moliri nefario mulier cœpit insidias filio.Ibid p.79.
Ab illo tempore nullum locum prætermisit , in quo non instrueret insidias aliquas. Ibid.p.85.
Quas isti penitus abstrusas insidias se potuisse arbitrantur. Contra Rul pag. 121.
Crudeles insidias in aliquem facere. pro L. Syll.p.325.
Parare alicui insidias pro Cn.Planc.p.537.
Insidias comparare Ibidem.
Partim vitio inducti , mox excludunt , & apertè vindicem conjurationis ederunt,

derunt, partim non credunt, & à me insidias metuunt. Epistol. Fam li p. 123.

Incidere in insidias. Ep. Fam lib. 7 p. 187.

Liber erat ab quam insidiis. Ep. Fam. lib. 15 p. 464.

A...nes tendantur insidiae de Leg lib 1 p 301.

Me summa simulatione amoris, summaque assiduitate quotidianâ sceleratè insidiosissimeque tractavit. Ep Quint frat lib. 1 p 597.

Vitare alicuius insidias. de petit. Consul p. 103.

Pacis, quae nihil habitura sit insidiarum, semper est consulendum. 1. Off g n. 16.

Nihil ex occulto, nihil ex insidijs agendum putant. 1. Off. p. 44.

Quid insidiarum, quid vanitatis in vita sit, non dubito quin cogites. 2. 6.

Aiunt fuisse, quod nihil eu quam insidiarum in mea provincia, nisi sibi 2. 10.

Nihil in me perfidiosum & insidiosum debes agnoscere 3. 10.

Cum propter eorum scelus nihil mihi sinsidiis vacuum viderem. 4. 14.

In insidias incidere. 7 3.

Insidiis uti 8 4.

Ita occultum ... ita multi mihi renunciarent, male eum de me cogitare 8. 1

Quo magis me tentaverunt, scelus at insidiis 10. 23.

Insidiis tentare 12 26.

A quibus perspexisse: sibi insidias paratas, in eos uteretur iure regio. 1. 52.

Neque per vim, neque insidiis opprimi posse Jug cap. 7.

Adherbalem dolo vitae sue insidiatur Jug cap. 12.

Fratio sicuti multa fecerat, insidiatores in eum parat, ac maxime occulte si parum procedat, quovis modo Numidam interficiat. Jug cap 34.

Per homines talis negotij artifices itinera egressusque eius postremò loca atque tempora explorat, deinde ubi res postulabat insidias tendit Jug. cap. 35.

Insidiis locum tentare Jug cap 46.

Insidias tendere Jug cap 113.

Noctu insidias equitum collocavit. 392. Hat zu Nachte die Reuter heim bestalt/ daß sie auff den Feinde warten/ lawren solten.

Subito illi ex insidiis consurrexerunt. Ibidem. Sind schnell auffgewisc

Subitò pedestres copias, quas in convalle in insidiis collocaverant, ostender 3. 85.

Caesar insidias veritus, exercitum equitatumque castris continuit. 2 58.

Ipse rursus alias moliretur insidias. 10 43. Symm.

Multum anxius, ne quid in absentem adversarius moliretur. 10. 45.

In

Instituti. Propositi. Consilij. Decreti. *Vide* Deliberandi, Sententiæ.

Vorhaben/Vornehmen/Beschliessen.

M*Agnam illic homo rem incepit, & magna munit mœnia.* Mil. 2. 2. ỳ. 73.

Sed iam ad institutum revertar meum de Orat l. 2. p. 376.

Certum est obfirmare viam me, quam dec eviper sequi. Hec 3. 5. ỳ. 4.

Legitima opera tractavit, ut egrederetur à proposito ornandi causâ. Brut. pag. 542.

Ad propositum se retulit de partib. p. 740.

Lucceium scito consulatum habere in animo statim petere. Epist. Attic. lib. 1. p. 34.

In meâ pristinâ sententiâ permanebo Ep. Att. lib 1 p. 43.

Nullâ re à proposito deterreri potest. Ep. Brut. p. 548.

Sequi institutum. Acad. lib 2. p. 10.

Agrestibus institutis vivere. de finib. lib 3. p. 195.

Sed ad propositum revertar. de divin. lib. 2. p 243.

A proposito aberrare. de fin. lib 5. p. 287.

Ad propositum redire Qu. Tusc. lib. 1 p. 303.

Sed te, de æternitate dicentem, aberrare proposito facilè patiebar. Qu. Tusc. lib. 3. p 327.

Nos ad propositum revertamur. Qu. Tusc lib. 3 p. 380.

Deinde nostro instituto vagabimur. Qu. Tusc. lib. 3. p 381.

Redire ad propositum. Qu. Tusc. lib. 4. p. 415.

Quis est enim, qui totum diem iaculans, non aliquando collineet? de D. 133. b.

Vt si cui sit propositum collineare hastam aliquò, aut sagittam. de Fin. 94 b.

Huic in eius similitudine omnia facienda sunt, ut collineet, & tamen ut omnia faciat, quo propositum assequatur. Ibid.

Quid est igitur propositum his Reip. gubernatoribus, quo intueri, & quo cursum suum dirigere debeant? &c. pro Sest. 23.

Ac mihi quidem videtur huc omnia esse referenda ab iis qui præsunt, ut ij, qui in imperio sunt, sint quam beatissimi. Q F. 294 a. b.

Nihil nisi sempiternum spectat. pro Rab. 96. a.

Hoc spectant leges, hoc volunt, incolumem esse civium coniunctionem. Off. 16. b.

Cicero eo tendit, id agit, ad eum exitum properat, &c At. 288. a.

Nondum ad propositum mihi finem honoris perveni pro Dom. 169. a.

Nihil

Nihil erode est studium pervenie di aliquò, nisi illud quod ea, quo intendas, ferat deducatque, cognoris. de Or. 96.a.
Commovere aliquem quo quidque referat. Ibid.
Cum omnes actiones omnes sententia mea pervenerint ad eum exitum, qui mihi propositum est. in A. 243 b.
Nihil aliud eis prater officium fortis & magni viri propositum fuit. Parad. 117.b.
Quid egit Brutus in patria liberanda: quid reliqui item ejusdem consilij socij: quid spectarunt? qui dsecuti sunt? Ibidem.
Decet stare dispositis; nec fas est exemplo proxima dissensionis per novos tractatus confirmata subverti 4 32 Symmachus.
Quò magis placitis inhærendum est Ibid.
Eusebium familiarem speciatim misi 5 22.
Mittere legationem ob angustias frumentaria rei 6 12.
Legationem suscipere 6 52.
Eligere legatos Ibidem.
Quaeso in rem missos mox transire pracipias 7 48
Dominum & filium meum Attalum de summatibus viris ad dominos nostros amplissimus Ordo legavit. 7.13.

Integritatis. Probitatis. *Vide supra.* Improbitatis,

Redlich / Auffrichtig.

Vtinam istud verbum ex animo ac verè diceres Eun.1.2 ✠ 100.
Huic tu nihil vitij dicas Hec 1 2.✠ 70.
Te & pietatis in tuos, & animi in Rempublicam & clarissimi atq; optimi consulatus C. Marcelli consulis facti fructum cepisse, vehementer gaudeo. Ep. ad fam. lib.15.p. 475.
Spero me integritatis laudem consecutum esse Ep.ad fam.l 1.p.49.
Is homo se probatum nobis, vestrisque similis semper voluit. pro Cæc. pagin. 627.
Habetis hominem singulari pudore, virtute cognitâ, & spectatâ fide amplissimum, in utraque virtute cognitum multis signis, & virtutis & humanitatis. Ibid.
Rudem me discipulum atque integrum accipe de N.61 a.
Vir integer, innocens, religiosus. in V. 201.b.
Integri & incorrupti sensus. Acad 6.a.
Multò etiam integriora ac puriora sunt, ut à terra longissime se efferant. Tus. 156.b.
Dum existimatio est integra, facile consolatur honestas egestatem. pro Quint. 8.b.

Probi-

Probitate, & industria cum majoribus suis contendere. Jug. cap. 4.
Boni honestique vitam exegerunt. Jug cap 85.
Falsam orationem vita moresque mei superant Ibid.

Intelligendi. *Vide quoque sup.* Cognoscendi. pag. 307.

Verstehen/Vernehmen/Wissenschafft haben.

Quando Æsculapij sentio sententiam Curc. 2 1. ỿ. 2.
Desiste: rectè ego meam rem sapio. Pseud. 1 5 ỿ. 81.
Qui huc advenit usque, quid sapis? Pseud. 2 4. ỿ. 47.
Experior domi, atque ipsa de me scio Amph. 2. 2.
Quando ego nunc corde consp cie mea Pseud 3 1 ỿ 3.
Narras? non rectè accipis. Du verstehest es nicht recht And 2 2. ỿ. 38.
Qui hoc felicitatis nequeo decernere. Adelph. 4 2. ỿ. 5.
Animo rei magnitudinem complecti. de Orat. lib 1 p. 274.
Animo percipere, & memoriâ custodire. ibid p. 302.
Ut nihil hominum aut auribus, aut mentibus jucundius percipi potest! de Orat. lib. 2 p. 255.
In bonam partem accipias rogo. pro Sex Rosc. p 51.
Sciri hoc ex literis potest. in Verr p. 359.
Cujus facinora oculis prius, quàm opinione, manibus ante, quàm suspicione deprehendi Cœl. 95.
Aliquid ex ejus sermone poterimus suspicari Att. lib 2. p. 67.
Uterque in multis causis versatus erat. Brut. p. 55.
Omnis publici juris antiquitatisque nostra bene peritus fuit. Brut. 599.
In quibus extremis erat, se id certis auctoribus comperisse. Epist. Att. 14. p. 419.
Rem integram ad suum adventum jussit esse. Cic 2 Off p. 98.
Quoniam principio rerum omnium quasi adumbratas intelligentias animo ac mente conceperit, quibus illustratus sapientiâ duce bonum virum, & ob eam ipsam causam cernat, se beatum fore. de leg lib. 1. p. 317.
Nunc vide, utra te κρίσις magis delectet, χρυσιππεία ne, an hac, quam noster Diodorus non concoquebat, id est, *non satis assequebatur aut explicabat.* Sed pro, *Diodorus*, legendum videtur, *Diodotus*, qui Philosophus Stoicus plures annos Ciceroni convixit, quemadmodum ad Att. scribit *l. b. 2. Epist. 2. Diodotus mortuus est: Reliquit nobis H. S fortasse centies.* Legitur autem rectè *initio* κατ̀ Διόδωρον. Is fuit Dialecticus acutus, qui necessitate fieri contendebat, quicquid eventurum esset. Faciunt ad hunc locum explicandum *verba Ciceron. in lib. de fato.* At hoc Chrysippe minime vis, maximeque tibi de hoc ipso cum Diodoro certamen est: Ille enim id solùm fieri posse dicit, quod aut sit verum, aut verum futurum

turum sit: Et quicquid futurum sit, id dicit fieri necess quid non sit futurum, id negat fieri posse. Tu, & quæ posse fieri dicis. &c. 4.4.

Interficiendi. Occidendi. Cædis. Necandi. Ho Parricidij. Latrocinij.

Tödten/Todschlag/Morden/Vmbbring Hinrichten.

Suâ obtruncavit manu. Amph. 1.1 ỳ. 95.

Ego meâ occidi manu Amph 1.3 ỳ. 37.

Hac me modò ad mortem dedit Amph 2.2 ỳ 177.

Confige sagittis fures. Aul 2 7. ỳ. 15.

Nisi mihi redditur, ego te faciam ut hic formica frustillatim d 4.4. ỳ. 10.

Interimere ait velle vitam. Cas 3 5. ỳ. 29.

Invitare aliquem. Einem da e gar außmachen. Cas. 3.6. ỳ. con Plaut.

Nisi ego teque tuamque filiam meque hodie obtruncavero. E 47.

Si sors autem decollassit, gladium faciam culcitram. Cas. 2.4. ỳ *mihi pectus transfodiam.* Sic Lucillius: *suspendatne se, a cumbat, ut cœlum videat.* Cicero. l. 2. de Inv. *In gladium* dē. *Eripiamus huic ægritudinem. quomodo? collocemus in c psaltriam adducamus.*

Hæc sunt, quibuscum tu extulisti nostram filiam ad necem. Ci

Ne suam vitam interimeret. Cist. 4.2. ỳ. 45.

Vitam tuam ego interimam pessima Epid 4.2 ỳ 24.

Ni illum exanimalem faxo. Bacch 4.8 ỳ. 7.

Illum cubantem cum illâ opprimere, ambo ut necem. Bacch 4

Iam illorum ego animam amborum exsorbebo, & oppida. Bac

Exhæredem fecero vitæ tuæ Bacch. 4.8. ỳ 8.

Omnes obtruncabo duobus solis ictibus Bacch. 4 9 ỳ. 51.

Ego illam anum interfecero siti fameque atque algu. Most 1.3

Securim capiam ancipitem, atque tunc senem exossabo: deind latim viscera. Men. 5 2 ỳ. 106. 107.

Quem ego hominem, siquidem vivo, vitâ devolvam suâ. Men

Animâ privabo virum. Men 5.5. ỳ. 7.

Miserè gestit fratrem facere ex hostibus. Mil. 1.1, ỳ. 8. V litt. F.

Quia æqualem, & sodalem, civem liberum enicas. Merc. 3.4

Demisi si gladium in jugulum, jam cadam. Merc.3.4.28.
Vim mihi afferam. Rud.3.3.ÿ.19.
Venus eradicet caput, atque ætatem tuam Rud 1.1.ÿ 59.
Qui me penâ interfecisti vitâ, & lumine. Truc 2.6.ÿ.37.
Illos procul hinc ex occulto caderes. Eun.4.7.ÿ.17.
Interfectam esse ab Oreste matrem convenit mihi cum adversariis ad Heren. lib.1 p 12.
Jugularas hominem Eun.3.1.
Seni animam primùm exstinguerem ipsi. Adelph.1.2.
Per insaniam gladio incubuit. ad Her.l.1.p.13.
Cùm dicat se patris ulciscendi causâ matrem occidisse ad Her.l.1.p.18.
Ajacem inimicum acerrimum de medio tollere volebat. ad Her.l.2.p.36.
Nunquam tam crudeliter vitam hominis petiisset. ad Her.l.4.p.90.
Ut quoquo modo posset, veneficio petat ibid p 92.
Quem armis cepissent, vitâ privarent. ibid p 93.
Uno judicio simul multos jugulaveritis ibid p.115.
In sinu parentum jugulantur Ibid.p.116.
Non vox mea tibi vitam ademit? ibid.p.128.
Vitas hominum labefactare assuevit. de Inv.lib.1 p.259.
In gladium in navi incubuit. Ibid.
Vitâ se ipse privavit. de Orat.l 3.p.454.
Ferro erepta vita est. de Orat l.2 p 455.
Vi vitam evitare. de Orat.lib.3.p.516.
Necessarios à faucibus macelli corrogat. pro Qu.p.8.
Caput alterius petere. Ibidem.p.9.
Ex numero vivorum exturbari. Ibid.p.17.
Per se afflictum atque eversum non modò honestè patris bonis, verùm etiam communi luce privaret. Ibid.p.26.
De medio tollere hominem. Pro S R.p.43.
Cervices dare an insutus in culeum, per summum dedecus, vitam amittere. ibid.p.47.
Mors oblata patri à filio est. Ibid.p.58.
Lapidibus coopertus est in foro. in Verr.p.206.
Sed illæ quas strages edidit? de Leg.l.3.p.307.
Vitam petere alicujus. Lucem hanc, quæ communis est, alicui eripere pro Sex. Rosc p.89.
Virgis ad necem cædi in Verr.p.335.
Cervices in carcere frangere alicui. ibid p.549.
Internecio oratorum facta est. Ibid.p.361.
Vitâ privare aliquem. in Verr.p.530.& pro Aul.Cl.p.15.& in Catil.p.108. & pro Syll.p.120.
Aliquem magnâ jacturâ factâ tollendum interficiendumque curare. pro A. Cl.p 12.
Corpori suo vim afferre. ibid.p 16.
Primâ potione mulierem sustulit ibid.p.19.

Veneno aliquem tollere Ibidem. p. 21.
Morte inimicos afficere Ibid p. 77.
Ferro aliquem trucidare. in L. Catil. p. 168.
Aliquem vitâ expellere. pro Luc. Mur. p. 235.
Patrem suffocare. Ibid p. 248.
Cadem facere. pro Luc Flacc p. 299.
Vitam eri ere cupiunt in Orat. ante exil. p 36.
Fiunt cades la idationesque. Sect. 18.
Eos operarum suarum gladiis & lapidibus objecit. Sect. 15.
Ille solus in tanto luctu, ac desider. o diei, non repugnandis, sed mo libenter corpus suum obtulit. Sect. 18
Corporibus civium Tyberis complentur: Cloaca refarciuntur, è foro guis effunditur Sect. 39.
Luce palàm in Deorum hominumque conspectu fuit occ sus. Sect.
Magistratuum privatorumque cades effecit ibid.
Curionem hostem improborum omnium delere voluisti Vat p 83.
Patres conscripti fundstus è repub tollentur. Vat p. 88.
Quem virum nulla vis repentina sceleris sustulit Coel. p 118.
Conatus est suâ manu se interficere. Ibidem.
Concisa sunt optima cohortes. Provin. p. 160.
Et nationes ab eodem partim sunt recisa, partim repressa. Provinc
Eorum ferro meum corpus, & omnium bonorum vitam o ijcere p 184.
Nisi cessissem, in Catilina busto vobis ducibus mactatus essem. P. f.
Vis latrocinij vestri in totâ urbe volitavit. Pis. 189.
Quem tu necasti verberibus. Pis. 244.
Nunquam ego sanguinem expetivi tuum. Pis 221.
Insidiatori, & latroni, qua potest afferri injusta nex? M. l p. 226.
Omnes quos oderat morte mulctavit. Lig. 297.
Vitâ tu hunc privare voluisti ibid.
Tollere è vitâ vita societatem. Phil. 2 341.
Fortissimos viros cives jugulari jussit Phil. 3. 385.
Vt clarissimorum virorum crudelissimam necem [illegible] Ph. 8. 4
Ademisti ei vitam. Phil. 9. 462.
Per insidias interficere aliquem. pro Dom. p 424.
Quas iste tum cades, quas lapidationes, quas fugas fecerit. pro D 427.
Forum civium corporibus constratum est cade nocturnâ. Sect p. 4
Cades, quâ Clodius occisus est, facta est contra Rempublicam pro M
Nefario patria parricidio se obstrinxit. Phil. 11. p 490
Optimos viros honestissimos crudelissimis exemplis interemit. Phil 535.
Eos cives illa pugna sustulerat. Phil 14. p 540.
Vita nostra, & sanguini imminentes hostes necessarios prostravit, f cidit. Phil. 14 p. 542.

Sanguine parentis Asculanorum manus, à quâ interfectus est, bellum macula sceleris imbutum est. pro Font p. 582.
Oculis aliquem ad cadem notare, & designare. Catil. p. 185.
Cadem in foro fecisti. Parad. 4 p 232.
Cadem & dimicationem denunciare alicui. pro Domo p. 422.
Uno ictu securis afferet mortem filio in Verr. p 536.
Parricidio populi Rom occidit. Philipp. 14. 545.
Eum ex numero hominum ejiciendum, atque ex finibus natura humana exterminandum puto. Phil 13 517.
Ejus copias occidione occidit. Phil 14 545.
Copias hostium profligavit, & occidit. Phil 14 p 546.
Inventus est amicus, qui ei mortem afferret Ep. ad Fam. lib. 4. p. 109.
Qui cùm in fraudem se deductum videret, manus, quas justius in Lepidi perniciem armasset, sibi afferre conatus est Ep ad Fam. l. 10 p. 301.
Quàm vellem ad illas pulcerrimas epulas, me Idibus Martiis invitasses. Epi. 10 28. Cæsaris intelligit trucidationem, quam & *Cœnam* vocat l. 12. epist. 4.
A seditiosis Senatus trucidatus, aut expulsus est. Ep. 10 32.
Quid faciet, qui vitam adimit? Ep ad Octav. p. 648.
Iunius necem sibiipsi conscivit. de Nat Deor. lib. 2. p. 53.
Aliquem morte mulctare. de Fin l. 1 p 11.
Vim habere interimendi. ibid.
Sed quia Drusum ferro sustulerat. de Nat. Deor. lib. 3. p 149.
Quinam Tantalidarum internecioni modus paretur. de Nat. Deor. l. 3. pag. 152.
Quod si negabit se illi vitam erepturum, nunquam ob eam causam negabit. de Legib. l. 1. p. 309.
Orbare aliquem hac luce propter vim sceleris alieni. Quæst. Tusc. l. 3 pag. 387.
Vivo stanti collum gladio suâ dextrâ secuerit de petit. Conf p. 389.
Gladium alicui in stomacho, furâ ac pulmonibus sistere. Quæst. Tusc. lib 4. p 433
Gladium hosti in pectus infixit. ibid.
Collum alicui contrahere. Qu. Tusc. lib. 7. p. 364.
Cinna collega sui Consulis Cnei Octavij pracidi caput jussit. Tusc. lib 5 pag. 471.
Manus violenter videtur afferre socio. 1 Off p 12.
Vitam meam, qui fidelitate amicorum conservata sit, inimicorum molestiâ non esse appetitam. pro Plan. 274. b.
Filij vita infesta, sæpe ferro atque insidiis appetita. pro Sex Rosc. 23. a.
A quibus ille se lapidibus appetitum, & percussum esse dixit. pro Dom. 215. b.
Ab eâ est enim propter pellicatûs suspicionem interfectus. 2. Off. p. 24.
Periculum capitis inferre multis. 2. Off. p. 84.
Eaque adjutrice Regem dominum interemit, sustulitque 3 Offic p. 114.

Vt cùm eorum alteri Dionysius Tyrannus diem necis destinavis 117.

Lapidibus obruerunt. ibid p.118.

Itaque mortem sibi uterque conscivit. de Amic.p.200.

Tu plurimos occidisti. Parad.14 p.232.

Hominibus, & sceleribus & parricidiis inquinatos. de Fin. li 240.

Parricidiose inquinare. Qu Tusc.5.p.452.

Praclara bestia venabulo transverberatur.7.1.

Quinque hominibus comprehensis atque confessis, interitu Rem pro Sylla.

Transfigi hastâ. de Finib.

Hac sica nuper, ut scitis, me ad regiam pene confecit. pro Mil.16.

Licinius hostes consecutus est, & conficit. de In 76.a.

Ibes maximam vim serpentum conficiunt. de N.21.b.

Confectus vulneribus. Post 201.a.

Haud potest gravioribus à me verbis vulnerari, quàm est statim Pub. Servilio confectus & trucidatus. de Ar.243.b.

Aratores mortem sibi ipsi consciverunt. in V.176.b.

Iunius necem sibi ipse conscivit. de N.27.b.

Is mortem sibi ipse conscisset. pro Clu. 54.a.

Themistocles veneno sibi mortem conscivit. de Cl.168 a.

Mortem mihi cur consciscerem caussa visa non est: cur non optare 97.a.

Aut capiendus tanquam exilio locus: aut consciscenda mors volu dem.

Victores armati vim & manus afferent. At.148.b.

Afferre manus suis vulneribus. At.56.a.

Is manus sibi afferre conatus est. Ep.157.

Is confessus est, se Cn. Pompejo suis manibus necem afferre volu 35.b.

Afferre vim matribusfamilias. in Verr.88.a.

Afferre vim & manus alicui. At.148.b.pro Clu.52.a.

Vt filia sua vis afferretur. in V.89.b.

Cum enim dando egere cœperunt, alienis bonis manus afferre cog 44.a.

Ego ipse senatum sibi manus afferre coegi. O.330.b.

Eum detrudi cui manus afferantur. pro Cæc.294.b.

Qui injuste impetum in quempiam facit, is quasi manus videtur Off.5.b.

De medio tollere id est, *interficere*, pro S.R.21.b.& ad Her.11.

Cùm viginti novem fractas sine laqueo fauces primus ludi gladia derit. 2. 46.

Intuta est latrociniis suburbanitas.2 22 Symmach.

Vindices rerum capitalium laqueo gulam fregêre Cat.cap.55.

Cavete inulti animam amittatis, ne capti potius sicuti pecora trucidemini. Cat.cap.58.
Inprimis pregnantes cadunt. Cat. cap. 60.
Pugnans confoditur. ibidem.
Animam amittere Cap. 61.
Omnes adversis vulneribus conciderant Cat.cap.61.
Hostium sævitiâ facilè eum occasurum Jug.cap 7.
Fratri propinquus per scelus vitam eripuit. Ibid.14.
Jugurtha inprimis Atherbalem excruciatum necat, deinde omnes puberes atq; negotiatores promiscuè, uti quisque armatus obviusfuerat, interficit. ibid. 26.
Igitur unus ex eo numero, qui ad cadem parati erant, paulò inconsultius Massivam aggreditur, illum obtruncat. Ibid.35.
Nobilitas multis mortales ferro aut fugâ extinxit. Ibid. 42.
Obtruncare aliquem ibid 66.
Vivum obrui. ibid 79.
Ruuntque pars magna suismet, aut profumorum telis, cateri vice pecorum obtruncabantur Frag.lib 2.
Interfectus est fortissimè pugnans Crastinus, gladio in os adversum conjecto. 427.
Ad duorum millium numerum ex Pompejanis cecidisse reperiebatur. 401.
Es waren jhr bey 2000. vmbkommen.
Circiter tribus millibus hominum interfectis, ad Alexandriam castra fecit. 7.229.
Relicti circumveniebantur, & inteficiebantur ab nostris. 365.
Humerum apertum gladio appetit, paulumque absuit, quin Varum interficeret 366.
Fabius à proximis militibus circumventus interficitur. eodem.
Lucanius dum circumvento filio subvenit, interficitur. 5 142.
Nostri in primo congressu circiter septuaginta ceciderunt 1 C.312.
Nostri non amplius viginti, omnibus sunt praliis desiderati. 401.
Nostri partim ab equitatu interficiuntur, partim integri procumbunt. 368.
Etliche werden vmbbracht/etliche fallen gesund zu Boden.
Curio pralians interficitur. 370.
Milites ad unum omnes interficiuntur. 370.
Pars ibi, cùm se angusto portarum exitu, ipsi premerent, à militibus pars jam egressa portis, ab equitibus est interfecta 7.197.
Illi trajecti pilis muralibus interibant. 7.237.
Omnes ad eum perducti, contra religionem jurisjurandi, crudelissimè in conspectu ejus interficiuntur. 387.
Desiderati sunt eo die sagittarij circiter ducenti. 315.
Eo die, milites sunt paulò minus septingenti desiderati 8.219.
Duobus his unius diei praliis, Cæsar desideravit milites nongentos sexaginta. 411. Hat 960. Mann verlohren.

Interitûs. Pereundi.

Untergang/Zu Grund gehen/Verderben.

Quod si fit, pereo funditus. And. 1 5.
Omnia experiri certum est, priusquam pereo. And. 2. 1.
Si tu facis, hodie postremum me vidis ibid.
Nullus sum. quid caussa est, quin hinc in pistrinum rectâ proficiscar viâ? A
3. 4.
Actum est, ilicet, peristi. Eun. 1. 1.
Prudens, sciens, vivus vidensque pereo: nec, quid agam, scio. ibid.
Iam conclamatum est Eun. 2. 3.
Quæ si non astu providentur, me aut herum pessundabunt, id est, *in discri*
adducent. Werden schwer vnd fehrlig fällen And. 1 3 Phor. 1. 4.
Tuum perdidit, pessundedit tibi filium unicum. Pl Bacchid.
Quæ res plerunque magnas civitates pessundedit : dum alteri alteros vi
quovis modo & victos acerbius ulcisci volunt. Salust. in bell. Jugurt.
Me & te imprudens, nisi quid dij respiciunt, perdidi. And. 4. 1.
Perij, actum est. Eun. 5. 6.
Occidi ibid. & Heaut 5. 1. & Phorm. 4. 3.
Nullus sum. Eun. 5. 7. & Phorm 1. 4
Iam scis te perijsse? ibid.
Numquid, Gnatho dubitas, quin ego nunc perpetuò perierim? sine dubio op
Eun. 5. 9.
Quod si iterum mihi sit danda, [*cœna* scil.] *actum siet.* Heaut. 3. 1.
Interij, plus spei video, quàm volo Heaut. 4. 1.
Disperij, emori cupio. Heaut. 5 2.
Atque ego tunc perpetuò perierim Adeldh. 2. 4.
Prorsus perijmus, actum est. Adelph. 3. 2.
Operâ tuâ ad restim mihi quidem res redijt planissumè. Phorm. 4. 4.
Nostra caussa in nervum potius ibit. ibid.
Sepultus sum. Phorm. 5. 7.
Perij, quid ego egi? in quod me conjeci malum? Hec. 1. 2.
Natura omnium rerum interitus atque obitus conficit. 16. a.
Meminisse debes eos, qui autoritatem & consilium tuum non secuti, sua
tia occidisse. 4. 3.
Indignamur si quis nostrum interijt aut occisus est. 4. 5.
Si qua interciderunt, &c. 5. 8.
Priora tempora in ruinis Reipub nostrisque jacuerunt. 5 17.
Perditis rebus omnibus. 6. 1.
Necesse est Rempub. aut recreari aliquando, aut funditus interire. 6. 2.

Cum me ex Repub expulissent ij, qui illam cadere posse stante me non putaverant 6.6.

Eodem tempore, eademque de caussa nostrum uterque cecidit, id est, *dignitatem amisit* 6.11.

Respub inperpetuum iacere non potest. Ibid.

Se nullum officium tuum apud me intermoriturum existimas 6 16

Discessi abeo bello, in quo aut in acie cadendum fuit, &c 7.3.

Etiam atque etiam Cicero cogita, ne te tuosque omnes funditus evertas. 8.17.

Foede, praeclare perire 9 18

Si de filij tui dignitate esset actum, amabilius certe nihil facere potuisses, 10.11.

Cum praesertim ijdem homines illi & invidia & exitio fuerint 11,28.

Interrogandi, Rogandi. Quæstionis. Quærendi.

Fragen/Nachfragen/Erforschen/Erkündigen.

Ex *his qua volo, exquisivero* Capt.2.2 ✠.1.

Tibi ne in quaestione essemus, cautum. Capt.2 2 ✠ 3.

Sunt ex te quae solo sciscitari volo. Cant.2.2.✠ 13

Itáne ajebat tandem? Mil.1 1.✠.66 Hoc genus loquendi usurpabant, cùm interrogarent eâ de re, quæ admirationem atque etiam molestiam afferret. Sic Terent *Itane tandem quaeso Menedeme?* Similia sunt: *Itane? Itane verò? Ain tu? Ain tandem?* Vide Lex Plaut.

Sunt quae te volumus percontari Pseud 1 5.✠.67.

Quod tuâ nihil refert, ne cures Stich 2 2.✠.56.

Quaerere ex aliquo. Acad.l.2.p 8.

Captiosissimo genere interrogationis utuntur Acad lib.2 p 27.

Vt occurrere possimus interrogationibus eorum, captationesque discutere. Acad.l.2.p 26.

Fallacibus & copiosis interrogationibus circumscripti, atque decepti, cùm eas dissolvere possunt ibid.

Pungunt, quasi aculeis, interrogatiunculis. de Finib. lib.14 p.215.

Invitandi.

Laden/Beruffen.

Ad *cuius efficium te tuosque amor communis invitat.* 5. 46. Symmachus.

Rogatos nos esse audio ad officium consulare. 6.20.

Ad nuptias nos illustris viri Salustij filius junior evocavit. 6.35.
Litteris ad praecelsi viri consularis officium evocamur. 6.36.
Accire aliquem ibid.
Festa ejus frequentari potissimis amicorum, quibus annumeraris, ex 8.21
Praesentiâ tuâ ornari eius officium participatâ petitione deposcimus. 8.71.
Quaeso, ut praesentia tua festa nostra cohonestet. 8.72.
Nuptiis filij mei te quoque amicorum potissimos interesse voluissem 9.107.

Juramenti, Jurandi.

Schwur / Eyd.

PEr Iovem iuro, me esse, neque me falsum dicere. Mer. *At ego per Me rium iuro, tibi Iovem non credere.* Pl. Amphit. act. 1.
Iusiurandum te adversum dedi Amph 3.2.ỷ.55.
Linguâ abiuravit, si quid creditum est. Curc. 4.2.ỷ.10.
Non hercle is sum quisum M n 3.2.ỷ 16.
Iam enecabit iurgio. Merc. 3.2.ỷ.14.
Conceptis verbis iam iusiurandum dabo Merc. 4.4 ỷ.50. *Conceptis verbis rare*: est aliquo praeeunte, & jusiurandum verbis certâ comprehe formulâ dictante, jurare. Pseud. 1.3.ỷ 118. Vide Lex. Plaut.
Iurastin' te illam nulli venditurum nisi mibi? Fateor nempè conceptis ver Pseud 1 3 ỷ 18
Conceptis hercle verbis satis certò scio. Pseud. 4 5 ỷ 5.
Conceptis iurem verbis. Trin. 4.2.ỷ.54.
Si fortè opus sit ad herum iurandum mihi ut liquidò possim. And. 4.4.
Illum liquet mihi deierare. &c. non vidisse Eun. 2.3.
Iusiurandum dabitur. Adel. 2.1.
Hec Pamphilus iurabat quoties Bacchidi, quàm sanctè. Hec. 1.1.
Sanctè adiurat. Hec. 2.2.
Id testor Deos Hec. 3.5.
Aliud si scirem. &c. sanctius, quàm iusiurandum id pollicerer tibi. Hec. 5.1
Bacchis deierat persanctè. Hec. 5.2.
Percacastor And. 3.2.
Per omnes tibi adiuro Deos. And. 4 2.
Ita me Dij ament. And. 5.4.
Ego pol hodie, si vivo, ostendam, herum quid sit pericli fallere. And. 5 2.
Iurabat huic quàm sanctè, ut quivis facile posset credere Hec. 1. ỷ. 4.
Dare iusiurandum. Hec. 4.4. ỷ.7.
Deierare persanctè. Hec 5.2. ỷ. 4.
Contendere iuramento. Ep Fam. l. 7. p. 35.

In

Iurare ex animi tui sententiâ. Acad l 2.p.74.
Iurare per Deos Ibid.35.
Vt libentius animã ad eius testimonium jusiurandum accommodatis. Pro Sext Rosc.p.72.
Eiurare aliquid. in Verr p.368.
In alias leges jam ante juraverat Sest.31.
Mihi aiurare certius est, quàm dependere. Ep.Att.p.5 a. Vide Lex.Plaut. *Abiurare.*
Obstrinxisti populum religione. Phil 2.330.
Fidem tuam praestiterunt semper. Phil.12.p 498.
Adigere iusiurandum Acad.l 2.p 50.
Cato ad Pompilium scripsit ut si eum pateretur in exercitu remanere, secundò eum obligaret militia sacramento. 1.Off p 17.
Iureiurando teneri. Off.72.a
Quibus cùm iuratus affirmasset, se, quae deberentur, postero die persoluturum. Pis 99 b
De epistolâ Caesaris (iurato mihi crede) non possum Att 113.b
Iniurato in propriâ lite, vel iurato in alieno iudicio credere. Pro Qu.R 51.b
Sed erant ea testimonia non concitatae concionis, sed iurati Senatus. Pro Flac. 149.a
Addebat etiam se in legem Voconiam iuratum contrà facere non audere. de Fin.76 b
Hac iniuratus sum dicturus, quae iuratus in concione dixi. Pro Syl.173 b & in V 72.a.
Iuratus iudex de Inv.78 a.
Hac oratione adducti, inter se fidem & iusiurandum dant 1.3.
Iureiurando, ne quis enuntiaret, inter se sanxerunt. 1.18 Habens mit einem eide untereinander gemacht oder verbotten/daß niemand ausbringen oder nachsagen solte.
Iureiurando civitatem obstringere. 1.19.
Aliquem iureiurando non teneri. Ibid.
Iureiurando inter se confirmant, obsidibusq; inter se cavent de pecunia 6.160.
Publicè iurare eos cogebant, se nihil consilij contra Sequanos inituros. 6.166.
Petunt ut iureiurando ac fide sanciatur 1.C.192.
Princeps in haec verba iurat ipse: ad idem iusiurandum adigit Afranium: subsequuntur Tribuni militum centurionesq; centuriatim producti: milites idem iurant 32 6.
Milites Domitianos Caesar sacramentum apud se dicere iubet. 1.C 299. Heist sie jme einen Eidt schweren.
Sacramento tenere vos qui potuit. 363.
Ne quid eis noceatur, neve quis invitus sacramento cogatur, à Caesare cavetur. 1.C.332.
Relinquitur nova religio, ut eo neglecto sacramento, quo nunc tenemini, respiciatis illud, quod deditione Ducis, & capitis diminutione sublatum est. 364.

Quintilius circuit aciem Curionis, atq; obsecrare milites cœpit, ne primam [sa-]*cramenti, quod apud se dixissent, memoriam deponerent.* 2. C. 360. Sie [soll-]ten jhres gethanenen eidts nicht vergessen.

Iuris. Iudicii. Arbitri. Litium. Clientis. Patrocinii. Iurisdictio[nis.] Cautionis, Fori. Senatus. *Vide supra.* Æquitatis. & Accusandi.

Rechten / Mit recht annemmen / Rechtsgelehrter / Rech[t] außführen / Recht verlehren / Gerechtigkeit.

N*On necesse habeo omnia pro meo iure agere* Adel 1.1.
Ego meum ius persequar Adel. 2.1.
Si nunc de tuo iure concessisses paululum Adel. 2.2.
Virginem vitiasti, quam te iure non fuerat tangere. Adelph 4 5.
Qui minus mihi idem ius aquum est esse, quod mecum est tibi? Adel. 5 3.
Anne hoc quidem ego adipiscar, quod ius publicum est? Phor 2 2.
Eodem ut iure uti senem liceat, quo usus sum adolescentior. Hec. Prol.
In iure cavere consilio iuvare atq; hoc scientia genere prodesse quàm plurim[is] vehementer & ad opes augendas pertinet. Off 46. b
Etenim cùm tu mihi, meiq; multa sæpe cavisses, veritus sum, ne si ego gra[vi]ter, aut ingratum id, aut superbum videretur. Top. 221 a
Quid ita Flavio sibi cavere non venit in mentem? Pro Qu R 50. b
Caveri vult ijs qui secum sunt, quicquid contra legem commiserint in A[nt.] 219. a
Deinde ut Fausta, cui cautum ille esse voluisset, ratum esset Att 71. a
Epicurus diligenter cavet, & sancit, ut hæredes sui dent, quod satis sit ad di[li]gendum natalem suum quotannis. de Fin. 86. a.
Amentia est, cùm hæredi velis cavere, id adscribere, quo non adscripto, nihi[lo] minus hæredi caveatur. de Inv. 77 b.
Ita diligenter perscripta lex est, ita cautum unaquaq; de re, & ita quod op[or]tuit exceptum Ibid 79. a
Nulla res est, quæ aut comprehendi satis, aut caveri, aut excipi possit. Pro C[æ]cin. 300. b
Qui ad constitutum experiundi iuris gratia venissent. Ibid 291. a
Experiri summo iure Pro Qu. 6 b
Qui nunquam ne congressu quidem & constituto cœperunt de tantis ini[uriis] experiri. Pro Cæc. 41. b
Fui procurator, qui cum experiri posset. Pro Qu. 12. b. & 13. b
Noluerunt illi ita quenquam cadere in iudicio, ut nimys adversarij viri[bus] abiectus videretur. Pro Mur. 38. b

Ridens & stomachans Scævola, cùm Hypsæus maximâ voce, plurimis verbis à M. Crasso pratore contenderet, ut ei quem defendebat, caussâ cadere liceret Cn. autem Octavius homo consularis non minus longâ oratione recusaret, ne adversarius caussâ caderet de Or. 58. b

Quod scribere oblitus es, minus multi jam te advocato caussâ cadent. Epist. 218. b

Etsi turpe existimas, te advocato, illum ipsum, quem contra veneris, caussâ cadere. Pro Mur 126. a

Iureconsulti sine erroris objiciendi causâ, sæpe quod positum est in unâ cognitione, id infinita dispertiuntur. de Leg. 179. b

Intellexi te Cæsari nostro valde Iureconsultum videri Epist 100. a

Quis enim tot interregnis Iureconsultum desiderat. Ep 100. b

Britannicus Iureconsultus Ep. 101. a

Iureconsultorum ingenijs pleraque corrupta ac depravata esse. Pro Mur. 131 a

Is venalem in Siciliâ iurisdictionem habuit in V 116.

Cùm ab eo digressus essem, eo consilio, ut ab Athenis in Bœotiam irem, reliquamque iurisdictionem absolverem. Epistol 55 b

Qui in concione ausus est dicere, iustitiam iudici oportere, iurisdictionem intermitti, iudicia tolli de Ar 217. a

Omitto iurisdictionem in liberâ civitate contra leges. de Pro. 70 a

De pecunijs creditis dicere ius in liberos populos contra leges. de Pro. 70 b

Asiatica iurisdictioni urbana iurisdictio respondet. Pro Flac. 165. a

Prætura iurisdictio non attingitur Ibid 147. a

Sub vestrum ius, iurisdictionem, potestatem, orbem terrarum subegeritis. con. Rull. 86. a

Æstivos menses rei militari dare, hybernos iurisdictioni. Att. 75. b. & Qu F. a. 295. b

Te mihi aquum prabere debebis. 2. 1.

Nunc quando confecta sunt omnia, dubitandum non est, quin æquis viris. 9. 7.

Æqui iudices. 10. 8.

Ego ut me tibi amicissimum esse & æqui & iniqui intelligant curabo. 3. 6.

Decerejura 1. 1 Symm.

Potius summa justitia. 1. 18.

Ius omne posuisti. 1. 31.

Quæso ipse de eo judices examine pensiere 1. 43.

Orationem secundâ existimatione pars melior humani generis audivit. 1. 52.

Adjecisti sacramenti pondus, & in bona verba jurasti. 52.

Erit super hoc judicatio tua 1. 76.

Iudicij severitatem frangit affectio. 1. 78.

Ita

Fer-

Hæc omnia nostrorum seriecomprehensa, ad plenam instructionem subter annexui 10.76.
Senatus antiquum obtinet 50 25.

L

Laboris. Laborandi. Periculi. Conatus. Sollicitandi. *Vide plura Tit.* Curæ. *Vide etiam* Frustranei laboris.

Arbeit/Mühe/Sorg/Versuchen/Versuchthun.

L*Abore delassari*. Asin. 5.2. ✝.22 & Ibid. ✝.23. *Ille opere foris faciendo lassus noctu advenit.*
Parcere labori Pseud. 1.1. ✝.3.
Nihil agis. Rud. 4.3. ✝.57. De labore frustraneo sic loquuntur Latini. Horat. l.1. Sat. 9. ✝.15.
Nunc ego istum laborem degam & diminuã tibi An. 2.1. ✝.43
Hoc tibi pro servitio debeo, conari manibus, pedibus, noctesque & dies, capitis periculum adire dum prosim tibi. And. 4.1. ✝.52.
Fac periculum. Phorm. 5.8. ✝ 48.
In eiusmodi rebus opes suas experiuntur Pro Q. p 3.
Specimen dare, periculum facere in Verr. p 120.
Quem cùm ego comperissem omnem sui tribunatus conatum in meam perniciem parare, atq; meditari. Ep. Fam. l.5. p.118.
Conatum habere ad aliquid. de Nat. Deor. l 2. p. 98.
Ad honestatem conatum suum referebat. de Fin l 2. p151.
Ea sudabis satis, si cum illo inceptas homine. Phorm. 4 3.
Accede ad ignem hunc, iam calesces plus satis. Eun. 1.2.
Satis diu hoc iam saxum volvo Eun. 5 9
Ita ut ingenium est omnium hominum ab labore proclive ad lubidinem. And. 1. 1.
Tantum laborem capere ob talem filium? And. 5.2.
Ut aliqua pars laboris minuatur mihi Heaut. Prol.
Vacuum tempus ne quod duim mihi laboris. Heaut. 1.1.
Non convenit, qui illum ad laborem impulerim, nunc meipsum fugere. Ibid.
Omnes mihi labores fuêre, quos cepi, leves, præterquàm tui carendum quod erat. Heaut. 2.3.
Illa universum accipiet, haud existumans quanto labore partum. Ph. 1.1.
Ego labori haud parcens præter æquum atq; ætatem meam. Hecyr. 2.1.
Laborem inanem ipsus capit Hecyr. 3.2.

Nos

Hæc omnia nostrorum serie comprehensa, ad plenam instructionem subter annexui 10.76.

Senatus antiquum obtinet. 10 25.

L

Laboris. Laborandi. Periculi. Conatus. Sollicitandi. *Vide plura Tit.* Curæ. *Vide etiam* Frustranei laboris.

Arbeit/Mühe/Sorg/Versuchen/Versuchthun.

Labore delassari. Asin. 5.2. ỷ.22 & Ibid. ỷ. 23. *Ille opere foris faciendo lassus noctu advenit.*

Parcere labori Pseud.1.1.ỷ.3.

Nihil agis. Rud.4.3.ỷ.57. De labore frustraneo sic loquuntur Latini. Horat.l.1.Sat.9.ỷ.15.

Nunc ego istum laborem degam & diminuā tibi Au.2.1.ỷ.43

Hoc tibi pro servitio debeo, conari manibus, pedibus, noctesque & dies, capitis periculum adire dum prosim tibi. And.4 1.ỷ.52.

Fac periculum. Phorm.5.8.ỷ 48.

In eiusmodi rebus opes suas experiuntur Pro Q.p 5.

Specimen dare, periculum facere in Verr.p.120.

Quem cùm ego comperissem omnem sui tribunatus conatum in meam perniciem parare, atq; meditari. Ep. Fam.l.5.p.118.

Conatum habere ad aliquid. de Nat. Deor.l 2.p.98.

Ad honestatem conatum suum referebat. de Fin l 2 p151.

Eja sudabis satis, si cum illo inceptas homine. Phorm.4 3.

Accede ad ignem hunc, iam calesces plus satis. Eun.1.2.

Satis diu hoc iam saxum volvo Eun.5 9

Ita ut ingenium est omnium hominum ab labore proclive ad lubidinem. And. 1.1.

Tantum laborem capere ob talem filium? And.5.2.

Vt aliqua pars laboris minuatur mihi Heaut.Prol.

Vacuum tempus ne quod duim mihi laboris. Heaut.1.1.

Non convenit, qui illum ad laborem impulerim, nunc meipsum fugere. Ibid.

Omnes mihi labores fuére, quos cepi, leves, præterquàm tui carendum quod erat. Heaut.2.3.

Id illa universum accipiet, haud existumans quanto labore partum. Ph.1.1.

Meo labori haud parcens præter æquum atq; ætatem meam. Hecyr.2.1.

Laborem inanem ipsus capit. Hecyr.3.2.

Nos omnes, quibus alicunde aliquis obiectus est labos: id est, *molestia* H 3. 1.

Satis diu hoc iam saxum volve. Eunuch. 5 9.

Hoc fructi pro labore ab ijs fero, odium. Adelph 5 4.

Ita eos meo labore eductos maxume hic fecit suos, paullo sumtu. ibid.

Quod nos ambo opere maxumo dabamus operam, ut fieret. Phorm. 5. 1.

Opus faciam, ut defatiger usq́, in gratijs ut dormiam. Eunuch. 2. 1.

Opus rurifaciundum Phorm. 1. 5.

Quod in opere faciundo opera consumis tua. Heaut 1. 1.

Ego, Pamphile, hoc tibi pro servitio debeo, conari manibus, pedibus, no & dies capitis periculum adire, dum prosim tibi And. 4. 1.

Aliā aggrediemur viā. Wir wollens auff eine andere Weiß versu Ibid.

Omnia experiri certum est, prius quàm pereo Andr. 2. 1.

Accingar. Ich wills versuchen. Eunuch. 5 9.

Incerta hæc si tu postules ratione certa facere: id est, *si coneris &c.* Eu 1. 1.

Nam quod sperem de argento, aut posse postulem me fallere, nihil est H 4. 1.

Hoccine incipere Æschinum, per oppressionem ut hanc mi eripere postule del. 2. 2.

Ego stultior meis dictis parêre hanc qui postulem. Hec 4. 1.

Non tam ut prosim elaborare soleo, quàm ut ne quid obsim. de O 136. a

Enitere, elabora, vel potius eblandire, effice, ut Plancus, &c. Att. 263. b

Contende quæso atque elabora. Q Fr. 298 a

De industriaq́, non ex insidijs, sed aperte ac palam verba quasi demensa ria respondeant. Or. 200. a

Qui non aliqua re una separatim elaboraverunt. Or. 85. b

Neq́ in universo genere singulos elaborasse 87. a

Nullum est tam asperum saxetum, in quo agricolarum cultus non elab contra Rull. 79. b

Ex illis rebus universis eloquentia constat, quibus in singulis elaborar magnum est. de Or. 86. b

Hæ sunt exercitationes ingenij, hæc curricula mentis. In his desudans a borans corporis vires non magnopere desidero de Sen. 84. a

Elaborare & eniti caussa alicuius Q de Pet. 206. b

Qui se ostenderis de toto hoc genere nihil elaborare. Tusc. 171. a

Tu nunc omni amore enitere: ut nos iuves. Att. 151. b

Sed potius debet eniti & efficere, ut &c. de Am. 107. a

Qui stadium currit, eniti & contendere debet quam maxime possit, ut Off. 60. b

Eniti in aliqua re. de Or. 136. a

Cùm & honoribus amplissimis, & laboribus maximis perfuncti essemu 9. a

Ipsa Resp. nihil mihi charius est, in quâ tunc in valde te iactas, id est, *exerceris, non valde laboras*. Bemühest dich nicht sonderlich 2.14.
Ego planè video fore nervis opum sapientiaeq; tua. 3.10.
Et pugna & enitere ibidem.
Vides sudare me jamdudum laborantem. 3.12.
Propter te hac elaborantur 3.13.
Omnes vias persequar 4.13.
Cur enim video te simpliciter jactaturum, primum ut aliquid Caesari ad mat &c. hoc est, *conaturum, & nihil non periculi subiturum* 8.11.
De provincijs adhuc incubuisse cum senatu Pompeius videtur 8.11.
Quod ut enitare contendasq; vel potius ut perficias vehementer etiam atq; etiam rogo 9.13.
Provinciam habeo summâ contentione ad officia certantem Elegans locutio 10.8.
Incumbe toto pectore ad laudem 10.10.
Omnes tuos ad laudem impetus novi, id est, *animi conatus* 10.16.
Fac, ut ad summa contendas. 12.8.
Omnes tuos nervos in eo contendas. 15.14
Laboratur vehementer: Man bemühet sich sehr 1.1.
Si esset in ijs fides, in quibus summa esse debebat, non laboraremus, id est, *exerceremur, periclitaremur* Ibid.
Solicitudinem & laborem perspicere non possunt. 1.9.
In quam partem accipias, minus laboro, id est, *crucior, solicitor* 3.4.
Miror te non tuis bonis delectari potius quàm alienis malis laborare, id est, *perturbari, cruciari.* 4.3.
De iudicijs, quod quaeris, multò laboro minus. 7.33.
Subire laborem, periculum, detrimentum. 10.14.
Nos cum maxime consilio, studio labore, &c. de causa regia niteremur. 1.5.
Vt neq; si quid obtineri poterit, non contendamus, &c. Ibid. & 8.
Hominibus incumbentibus. 1.9.
Tantum enitor, ut neq; amicitias &c. opera, consilio, labore, desim Ibid.
Iubet plato, tantum contendere in Repub. &c Ibid.
Cùm Pompeius ita contendisset, ut nihil unquam magis. Ibid.
In ijs esse elaborandum. 2.3.
Quod tam vehementer de Milone laborem 2.5.
Fac periculum in litteris fac in palestrâ, in musicis, quae liberum scire aequum est adolescentem, solertem dabo Eun 3.2.
Homines in praelijs belli fortunam tentare ac periclitari solent in V.262.b
Non est sapius in uno homine salus periclitanda reip. in C.109.a
Omnia circumspexit Quintius, omnia periclitatus est. Pro Q.18.a
Facere periculum innocentiâ alicuius. in V.72.b
Tu verò quâ in re specimen caeteris aliquod dedisti? quando tutè tui periculum fecisti? in V 59.a
Subeundus usus omnium, periclitandae vires ingenij. & illa commentatio inclusa in veritatis lucem proferenda. de Or.97 b

Mihi non est difficile periclitari,&c de Or 156.a
Babylonij C-CLXX millia annor-m in periclitandis experiundisq; pueris quicunq; nati essent, posuerunt. de D.128 b
Facinorosorum armis meos cives meis consiliis periculisq; servatos pro me obijcinolui. Pro Mil 108.b
Vt fint opera, studio, labore meo doctiores cives mei. de F.51 a
Fac hunc odij tanti ac universi periculum si audes. in P 9,.b
Qui quotidiè periculum fortunæ facit. in A.197 a
Tiberij Gracchi conatum perditos vindicavit. 1.Off p.44.
Ajunt in labores Herculis non minus hunc Verrem, quàm illum Appium Erymanthium referri oportere in Verr p.471.
Frangi laboribus, curis, vigilijsq; angi Pro Arch Poet p 358.
Laborem pro cuntis ferre consuevi Orat ante exil.p 362.
Aliquem labore levare. Pro Cn.Pom.p.520.
Acta illa, atq; omnes res superioris anni labefactari à prætoribus, infirmari à Senatu, atq; principibus civitatis putabant Sest.p.21.
Magni sunt experiendi, & subeundi labores Ibid.68.
Patiantur viros fortes labore, se otio suo perfrui. ibid.
Sudandum est his pro communibus commodis. Ibid 69.
Sed si absentis mihi unius mensis labor detractus esset. Ep Fam l.3 p.68.
Omnes labores te percepere video Epist.ad Fam.lib.14 p 446.
In quâ non frustra laborem suscipio Ep.At.l.10 p.307.
Laborem fugere. de Nat. Deor.lib.1 p 11.
Scribis laborem exantlatum à Carneade Acad l 2.p.56.
Vt frustra omnis labor suscipiatur. ibidem l.1.p.79.
Ab illiberali labore aliquem deterrere. de Fin l.1 p 97.
Quos offendit noster, minimè nobis inimicundus labor Ibid.
Laboribus præteritis gaudere Ibid 173.
Equidem etiam ex ijs fructum capio laboris mei. de Div lib 2 p 213.
Intelligo equidem, à me istum laborem depostulari, Attice. quem non recusarem si mihi ullum tribuetur vacuum, & liberum. de Leg l.3 p 296.
In laboribus & periculis vivere Qu.Tusc.lib.1 p 708.
Ferre laborem Q Tus.l.2 p 365.
Labores contemnendo fiunt tolerabiles. Q Tus.l.2.p.373.
Profundere & perdere laborem. Ep.62.b
Ab Hercule jam perfuncto laboribus sacra didicisse. Pro Dom.240.a
Itaq; ad assum vitulinum opera perducitur. Ep 1,8.b
De cætero non laboro. in V.215.a
Non laborabat, quin male audiret. in Ver.213 b
Non laborabat si esset moriturus. in Ver 170.a
Si socijs prospicere non laboratis in Ver.176.a
Si quemadmodum socij à magistratibus tractentur, non laboratis. in Verr. 174 b
Græci nunquam laborant quemadmodum probent quod dicunt, sed quemadmodum se explicent dicendo pro Flac.148 a

La-

Laborare pro bonis viris de Orat. 127. b
Laborare amici causa, Pro Dom. 151. a
Miror te non tum bonis delectari potius, quam alienis malis laborare Ep 47. a
Laboro autem non sine causa. de Fin 91. a
De fama nihil sane laboro Att 210 a
Nec de me laboro: de pueris quid agam non habeo. 114. a
Homo de re magis, quàm de verbis laborans. Orat. 204 b
Non id ago neq; in eo nunc laboro. Pro Quint 7. b
Sed hæc hactenus, ne videar περὶ μικρὰ σπουδάζειν. Att. 210. b
De Repub gaudeo te non laborare. Att 246 b
De Repub. nimium te laborare doleo. Q Fr. 313 a
Earum rerum frustra suscipiatur labor. de Vniv p. 381.
Laborem suscipere volunt. 1. Off p 13.
Labores suscipere, & adire pericula. Ibid 17.
Se invictum à labore præstitit. Ibid.
Ad quas res aptissimi erimus, in his potissimùm elaborabimus. Ibid. 46.
Hæc ætas exercenda in labore corporis. Ibid. 49.
Vt eorum & in bellicis, & in civilibus officiis vigeat industria. Ibid.
Senibus labores corporis sunt minuendi Ibid.
An censes me tantos labores diurnos nocturnosq; domi, militiæq; suscepturum fuisse? de Fin Senect. p. 181.
Non fuit consilium, socordiâ, atq; desidiâ bonum otium conterere. Cat. caput 4.
Prudentissimus quisq; negotiosus maximè erat, ingenium nemo sine corpore exercebat Ibid. 8.
Omnis asperitates supervadere. Jug. cap 75.
Omnis civitas summo studio adnitebatur. Ibid. 43.
Incepta patrare Ibidem. 70.
Acrius adniti Ibid 85.
Omnes labores & pericula consueta habere. Ibid.
Quæ ego meis plurimis laboribus & periculis quæsivi. Ibid. 85.
Negotium sustinere. Ibid.
Perfacilè factu esse, illis probat, conata perficere. 1. 3. Er vberredt sie/jr fürhaben wer leichtlich ins werck zubringen.
Frustra jam mea vita subvenire conamini, quem jam sanguis viresque deficiunt, 7. 219.
Si quid adversi accidisset, ne ad conandum quidem, sibi quicquam reliquum fore, vident. 2. C 346.
Vt nullum aliud tempus ad conandum habituri viderentur. Ibid.
Ita sæpius rem frustra tentatam, Cæsar aliquando dimittendam iudicabat. 1. C. 301.
Cæsar infectis iis, quæ agere destinaverat, ab urbe proficiscitur. 305.
Fortunam experiri quæcunq; accidat. 1. 20. Es mit dem gluck versuchen/ wagen/es gerathe wie es woll.
Novam tentare fortunam novasq; experiri amicitias 405.

Quintilius circuit aciem Curionis, atq; obsecrare milites cœpit, ne pr... cramenti, quod apud se dixissent, memoriam deponerent. 2. C. 30...
ten jhres gethanenen eides nicht vergessen.

Iuris. Iudicii. Arbitri. Litium. Clientis. Patrocinii. Iurisd... Cautionis. Fori. Senatus. *Vide supra.* Æquitatis & Accusandi.

Rechten / Mit recht annemmen / Rechtsgelehrter / außführen / Recht verkehren / Gerechtigkeit.

Non necesse habeo omnia pro meo iure agere Adel 1.1.
Ego meum ius persequar Adel. 2.1.
Si nunc de tuo iure concessisses paululum Adel. 2.2.
Virginem vitiasti, quam te ius non fuerat tangere. Adelph 4.5.
Qui minus mihi idem ius aquum est esse, quod mecum est tibi? Adel...
Anne hoc quidem ego adipiscar, quod ius publicum est? Phor 2 2.
Eodem ut iure uti senem liceat, quo usus sum adolescentior. Hec. Pr...
In iure cavere consilio iuvare atq; hoc scientia genere prodesse quam vehementer & ad opes augendas pertinet. Off 46.b
Etenim cùm tu mihi, meisq; multa sape cavisses, veritus sum, ne si e... rer, aut ingratum id, aut superbum videretur. Top. 221 a
Quid ita Flavio sibi cavere non venit in mentem? Pro Qu R 50.b
Caveri vult ijs qui secum sunt, quicquid contra legem commiserint. 219. a
Deinde ut Fausta, cui cautum ille esse voluisset, ratum esset Att 71.
Epicurus diligenter cavet, & sancit, ut haredes sui dent, quod satis si... agendum natalem suum quotannis. de Fin. 86. a.
Amentia est, cùm haredi velis cavere, id adscribere, quo non adscrip... minus haredi caveatur. de lav. 77. b.
Ita diligenter perscripta lex est, ita cautum unaquaq; de re, & ita q... tum exceptum Ibid 79. a
Nulla res est, quâ aut comprehendi satis, aut caveri, aut excipi possit. ...cin. 300. b
...i ad constitutum experiundi iuris gratia venissent. Ibid 291. a
...periri summo iure Pro Qu. 6 b
Qui nunquam ne congressu quidem & constituto cœperunt de tant... experiri. Pro Cæc. 41. b
Fui procurator, qui cum experiri posset. Pro Qu. 12. b. & 13. b
Noluerunt illi ita quenquam cadere in iudicio, ut nimys adversar... abiectus videretur. Pro Mur. 38. b

Ita

Pratoriani culminis convolaret. 4. 64.
Res autem, de quâ agitur, eiusmodi est. ibidem.
Vir clarissimus Epictetus causidicorum more prolapsus, dum vult impensius placere suscepto, Sanctum Sabinum probatum omnibus bonis, incauto sermone perstrinxit. 5. 41.
Admovere negotio suo publicas faces, vel publicos fasces 5. 54.
Validiores cùm munimenta iuris pro se adsciverint. 5 63.
Est aquis servantissimus. 5. 66.
Da igitur, oro te, iudices, quos Vrbanis potestatibus Imperialis prafecit electio. 5 61.
Res in Vrbano iudicio, & à petitione cœpta, & ipso fugiente finita est 5 66.
Pervestigat ista legum ordine Rector privati ærarij: adium dominos relinquat iudici suo 5. 66
Dare nomen suum modestiori causidicina. 5. 75.
Illicò per illustrem virum Vicarium petitu meo Actorum processit Editio 6. 8.
Causa vestra propugnaculum iudiciale non defuit. 6. 22.
Propinquorum meorum causas Martyrius prosequitur. 7. 64.
Sæpè ad Rectorem Provincia delata querimonia parvi habita est per ignaviam iudicantis 7. 66.
In iudi ium vocari. 7 69.
Quem morbo diutino gravem, Prafectura eminent ad cognitionem privata litis exciverat 7. 81.
Non deerit ius adversantis petitioni. ibid.
Impensius quæso, ut vicarij foro sæpè agitata causa in his iudicijs reddatur. 7. 83.
Quòd cupit foro tuo non obscurus ortu actor accedere. 7. 88.
Et sanè civili causa nihil decerpet humanitas, si ad Vicarium vestrum transferatur examen. 7 89.
Sic facilè inclinatum amici nostri negotium depulsâ lite sanabis. 7. 94.
Iisdem viribus, quibus luctamina prima sedasti, repetita medearis iniuria. 7 108.
Post consensum partium, post vinculum pactionis, allegataque in iudicio monumenta placitorum filius meus denuò ad incerta litis attrahitur. Ibid.
Reducere in quaestionem pactionibus terminata, & per impatientiam quietis, finem ingenij secundâ lite commutare 7. 109.
Reducitur in longinqua iudicia, quibus facilè, si suffragium tuleris, eruetur. 7 109.
Vt publico saltem defendantur adiutu, qui familiaribus adminiculis deseruntur 7. 116.
Hac nisi bonorum iudicum fulciatur auxilio, publicis oneribus fessa succumbet. 7. 126.
Sum officij mei severus arbiter. 7. 131.
Domum nostram, qua multis circumdata iniurijs, forensis industria tuearis officio 8. 17.

Fer-

Hac omnia nostrorum seriecomprehensa, ad plenam instructionem subter annexui 10.76.
Senatus antiquum obtinet. 10 25.

L

Laboris. Laborandi. Periculi. Conatus. Sollicitandi. *Vide plura Tit.* Curæ. *Vide etiam* Frustranei laboris.

Arbeit/Mühe/Sorg/Versuchen/Versuchthun.

LAbore delassari. Asin.5.2 ✝.22 & Ibid. ✝.23. *Ille opere feriis faciendo lassus noctu advenit.*
Parcere labori Pseud.1.1.✝.3.
Nihil agis. Rud.4.3.✝.57. De labore frustraneo sic loquuntur Latini. Horat.l.1, Sat.9.✝.15.
Nunc ego istum laborem degam & diminuã tibi An.2.1.✝.43
Hoc tibi pro servitio debeo, conari manibus, pedibus, noctesque & dies, capitis periculum adire dum prosim tibi. And..4 1.✝.52.
Fac periculum. Phorm.5.8.✝ 48.
In eiusmodi rebus opes suas experiuntur Pro Q p 3.
Specimen dare, periculum facere in Verr p 120.
Quem cùm ego comperissem omnem sui tribunatus conatum in meam perniciem parare, atq; meditari. Ep. Fam.l.5.p.118.
Conatum habere ad aliquid. de Nat. Deor.l 2.p.98.
Ad honestatem conatum suum referebas. de Fin l 2 p151.
Eja sudabis satis, si cum illo inceptas homine. Phorm.4 3.
Accede ad ignem hunc, iam calesces plus satis. Eun.1.2.
Satis diu hoc iam saxum volvo Eun.5 9
Ita ut ingenium est omnium hominum ab labore proclive ad lubidinem. And. 1.1.
Tantum laborem capere ob talem filium? And.5.2.
Vt aliqua pars laboris minuatur mihi Heaut.Prol.
Vacuum tempus ne quod duim m hi laboris. Heaut.1.1.
Non convenit, qui illum ad laborem impulerim, nunc meipsum fugere. Ibid.
Omnes mihi labores fuêre, quos cepi, leves, præterquàm tui carendum quod erat. Heaut.2.3.
Id illa universum accipiet, haud existimans quanto labore partum. Ph.1.1.
Meo labori haud parcens prater æquum atq; ætatem meam. Hecyr.2.1.
Laborem inanem ipsus capit Hecyr.3.2.

Nis

Nos omnes, quibus alicunde aliquis obiectus est labos: id est, *mo*
5. 1.
Satis diu hoc iam saxum volvo. Eunuch. 5 9.
Hoc fructi pro labore ab ijs fero, odium. Adelph 5 4.
Ita eos meo labore eductos maxumo hic fecit suos, paullo sumtu ib
Quod nos ambo opere maxumo dabamus operam, ut fieret. Pho
Opus faciam, ut defatiger usq; in gratijs ut domiam. Eunuch.
Opus rurifaciundum Phorm. 1. 5.
Quod in opere faciundo opera consumis tua. Heaut 1. 1.
Ego, Pamphile, hoc tibi pro servitio debeo, conari manibus, ped *& dies capitis periculum adire, dum prosim tibi* And. 4. 1.
Aliâ aggrediemur viâ. Wir wollens auff eine andere Wei Ibid.
Omnia experiri certum est, prius quàm pereo Andr. 2. 1.
Accingar. Ich wills versuchen. Eunuch. 5. 9.
Incerta hac si tu postules ratione certa facere: id est, *si coneris* e 1. 1.
Nam quod sperem de argento, aut posse postulem me fallere, nih 4. 1.
Hoccine incipere Æschinum, per oppressionem ut hanc mi eripere del. 2. 2.
Ego stultior meis dictis parére hanc qui postulem. Hec 4. 1.
Non tam ut prosim elaborare soleo, quàm ut ne quid obsim. 136. a
Enitere, elabora, vel potius eblandire, effice, ut Plancus, &c. Att.
Contende quaeso atque elabora. Q Fr. 298 a
De industriaq; non ex insidijs, sed aperte ac palam verba quasi d *ria respondeant*. Or. 200. a
Qui non aliqua re una separatim elaboraverunt. Or. 85. b
Neq; in universo genere singulos elaborasse 87. a
Nullum est tam asperum saxetum, in quo agricolarum cultus contra Rull. 79. b
Ex illis rebus universis eloquentia constat, quibus in singulis *magnum est*. de Or. 86. b
Hae sunt exercitationes ingenij, hae curricula mentis. In his desu *borans corporis vires non magnopere desidero* de Sen. 84. a
Elaborare & eniti caussa alicuius Q de Pet. 206. b
Qui se ostenderis de toto hoc genere nihil elaborare. Tusc. 171. a
Tu nunc omni amore enitere: ut nos iuves. Att. 151. b
Sed potius debet eniti & efficere, ut &c. de Am. 107. a
Qui stadium currit, eniti & contendere debet quam maxime p Off. 60. b
Eniti in aliqua re. de Or. 136. a
Cùm & honoribus amplissimis, & laboribus maximis perfunc 9. a

Ipsa Resp. nihil mihi charius est, in quâ tamen valde te iactas, id est, *exerceis, non valde laboras*. Bemühest dich nicht sonderlich 2.14.
Ego planè video fore nervis opus, sapientiaq; tua. 3.10.
Vi & pugna & enitere ibidem.
Vides sudare me jamdudum laborantem. 3.12.
Propter te hac elaborantur 3.13.
Omnes vias persequar. 4.13.
Cur enim video te simpliciter iactaturum, primum ut aliquid Cæsari adimat &c. hoc est, *conaturum, & nihil non periculi subiturum* 8.11.
De provincijs adhuc incubuisse cum senatu Pompeius videtur 8.11.
Quod ut enitare contendasq; vel potius ut perficias vehementer etiam atq; etiam rogo 9.13.
Provinciam habeo summâ contentione ad officia certantem Elegans locutio 10.8.
Incumbe toto pectore ad laudem 10.10.
Omnes tuos ad laudem impetus novi, id est, *animi conatus*. 10.26.
Fac, ut ad summa contendas. 12.8.
Omnes tuos nervos in eo contendas. 15.14
Laboratur vehementer: Man bemühet sich sehr 1.1.
Si esset in ijs fides, in quibus summa esse debebat, non laboraremus, id est, *exerceremur, periclitaremur* Ibid.
Solicitudinem & laborem perspicere non possunt. 1.9.
In quam partem accipias, minus laboro, id est, *crucior, solicitor* 3.4.
Miror te non tuis bonis delectari potius quàm alienis malis laborare, id est, *perturbari, cruciari*. 4.3.
De iudicijs, quod quæreris, multò laboro minus. 7.33.
Subire laborem, periculum, detrimentum. 10.14.
Nos cum maxime consilio, studio labore, &c. de causa regia niteremur. 1.5.
Vt neq; si quid obtinere poterit, non contendamus, &c. Ibid. & 8.
Hominibus incumbentibus. 1.9.
Tantum enitor, ut neq; amicitias &c. opera, consilio, labore, desim Ibid.
Iubet plato, tantum contendere in Repub. &c Ibid.
Cùm Pompeius ita contendisset, ut nihil unquam magis. Ibid.
In ijs esse elaborandum. 2.3.
Quod tam vehementer de Milone laborem. 2.5.
Fac periculum in litteris fac in palæstrâ, in musicis, quæ liberum scire æquum est adolescentem, solertem dabo Eun 3.2.
Homines in prælijs belli fortunam tentare ac periclitari solent in V. 262.b
Non est sapiens in uno homine salus periclitanda reip. in C. 109.a
Omnia circumspexit Quintius, omnia periclitatus est. Pro Q. 18.a
Facere periculum innocentiâ alicuius. in V. 72.b
Tu verò quâ in re specimen cæteris aliquod dedisti? quando tutè tui periculum fecisti? in V 59.a
Subeundus usus omnium, periclitandæ vires ingenij. & illa commentatio inclusa in veritatis lucem proferenda. de Or. 97 b

Mihi non est difficile periclitari,&c de Or 156.a
Babylonij CCCCLXX *millia annor. in periclitandis experiu quicunq; nati essent, posuerunt.* de D 118 b
Facinorosorum armis meos cives meis consiliis periculū q; servat ijci nolui. Pro Mil 108.b
Vt sint opera, studio, labore meo doctiores cives mei. de F. 51 a
Fac huius odij tanti ac universi periculi-m si audes. in P 9;.b
Qui quotidie periculum fortunæ facit. in A 197 a
Tiberij Gracchi conatum perditos vindicavit. Off p. 44.
Ajunt in labores Herculis non minus hunc Verrem, quàm illum m mnibus referri oportere in Verr p 471.
Frangi laboribus, curis, vigilijsq; angi Pro Arch Poet p 358.
Laborem pro cuncta ferre consuevi Orat ante exil. p 362.
Aliquem labore levare. Pro Cn Pom. p. 520.
Acta illa, atq; omnes res superioris arm labefactari à prætoribus, Senatu, atq; principibus civitatis putabant Sest. p. 21.
Magni sunt experiendi, & subeundi labores. Ibid 68.
Patiantur viri fortes labore, se otio suo perfrui. Ibid.
Sudandum est his pro communibus commodis. Ibid 69.
Sed si absentis mihi unius mensis labor detractus esset. Ep Fam l.
Omnes labores te percipere video Epist. ad Fam. lib. 14. p 446.
In quā non frustra laborem suscipio Ep. At. l. 10 p. 307.
Laborem f gere. de Nat. Deor. lib. 1 p 11.
Scribit laborem exantlatum à Carneade Acad l 2. p. 56.
Vt frustra omnis labor susciperatur. ibidem l. 1. p. 79.
Ab illiberali labore aliquem deterrere. de Fin l. 1. p 97.
Quos offendit noster, minimè nobis iniucundus labor. Ibid.
Laboribus præteritis gaudere Ibid 173.
Equidem etiam ex ijs fructum capio laboris mei. de Div. lib 2 p
Intelligo equidem, à me istum laborem diu postulari, Attice: qui m farem si mihi ullum tribueretur vacuum, & liberum. de Leg l.
In laboribus & periculis vivere Qu. Tusc. lib. 1 p 708.
Ferre laborem Q Tus. l. 2 p 363.
Labores contemnendo fiunt tolerabiles. Q Tus. l. 2. p. 373.
Profundere & perdere laborem. Ep. 6 2. b
Ab Hercule jam perfuncto laboribus sacra didicisse. Pro Dom. 24
Ita usq; ad assum vitulinum opera perducitur. Ep 1 8. b
De cætera non laboro. in V. 115. a
Non laborabat, quin male audiret. in Ver. 213 b
Non laborabat si esset moriturus. in Ver 170. a
Si socijs prospicere non laboratis in Ver. 176. a
Si quemadmodum socij à magistratibus tractentur, non laborat 174 b
Græci nunquam laborant quemadmodum probent quod dicunt, se modum se explicent dicendo pro Flac. 148 a

Laborare pro bonis viris. de Orat. 127.b
Laborare amici causa. Pro Dom. 151.a
Miror te non tam bonis delectari potius, quam alienis malis laborare. Ep. 47.a
Laboro autem non sine causa. de Fin. 91.a
De fama nihil sane laboro. Att. 210.a
Nec de me laboro: de pueris quid agam non habeo. 114.a
Homo de re magis, quàm de verbis laborans. Orat. 204.b
Non id ago neq; in eo nunc laboro. Pro Quint. 7.b
Sed hæc hactenus, ne videar περὶ μικρῶν σπουδάζειν. Att. 210.b
De Repub. gaudeo te non laborare. Att. 246.b
De Repub. nimium te laborare doleo. Q. Fr. 113.a
Earum rerum frustra suscipiatur labor. de Univ. p. 381.
Laborem suscipere volunt. 1. Off. p. 13.
Labores suscipere, & adire pericula. Ibid. 17.
Se invictum à labore præstitit. Ibid.
Ad quas res aptissimi erimus, in his potissimum elaborabimus. Ibid. 48.
Hæc ætas exercenda in labore corporis. Ibid. 49.
Vt eorum & in bellicis, & in civilibus officiis vigeat industria. Ibid.
Senibus labores corporis sunt minuendi. Ibid.
An censes me tantos labores diurnos nocturnosq; domi, militiaq; suscepturum fuisse? de Fin. Senect. p. 181.
Non fuit consilium, socordiâ, atq; desidiâ bonum otium conterere. Cat. capit. 4.
Prudentissimus quisq; negotiosus maximè erat, ingenium nemo sine corpore exercebat. Ibid. 8.
Omnis asperitates supervadere. Jug. cap. 75.
Omnis civitas summo studio adnitebatur. Ibid. 43.
Incepta patrare. Ibidem. 70.
Acrius adniti. Ibid. 85.
Omnes labores & pericula consueta habere. Ibid.
Quæ ego meis plurimis laboribus & periculis quæsivi. Ibid. 85.
Negotium sustinere. Ibid.
Perfacile factu esse, illis probat, conata perficere. 1. 3. Er überredt sie/jr fürhaben wer leichtlich ins werck zubringen.
Frustra jam mea vita subvenire conamini, quem jam sanguis viresque deficiunt. 7. 219.
Si quid adversi accidisset, ne ad conandum quidem, sibi quicquam reliquum fore, vident. 2. C. 346.
Vt nullum aliud tempus ad conandum habituri viderentur. Ibid.
Ita sæpius rem frustra tentatam, Cæsar aliquando dimittendam indicabat. 1. C. 301.
Cæsar infectis iis, quæ agere destinaverat, ab urbe proficiscitur. 305.
Fortunam experiri quæcunq; accidat. 1. 20. Es mit dem glück versuchen/ wagen/es gerathe wie es woll.
Novam tentare fortunam novaq; experiri amicitias. 405.

Factum est eius hostis periculum, memoria patrum nostrorum. 1.2.5.
sich an dem feindt versucht.
Rei eventum experiri. 3 73.
Illi hanc fortunam tentandam non existimarunt 7.192.
Loquitur in concilio palam, sese suas exercitusq; copias in dubium no-
turum 6.162.
Per virtutem in pugna belli fortunam experiri 361.
Ad extremum vitæ periculum adire 347.
Cæsar, etsi timebat tantæ magnitudinis flumini exercitum objicere:
tamen, atq; experiendum iudicat. 320.

Lachrymarum. Querelarum. Flendi. Eiulandi. Plo-

Vide etiam Ægritudinis.
Luctus.

Weynen/Trawren/Heulen/Klagen/Schreien/T- Zehren/Greinen.

Lachrymantem ex abitu concinnas tu tuam uxorem Amph.1.
Tace, ne corrumpe oculos Amph.1.3.℣ 32
Hinc largus lachrymarum trudetur foras. Asin.3.1.℣.30.
Lachrymantem tenet lachrymans. Ibid 41.
Oculi sunt tibi lachrymantes Ibid. 3.3 ℣ 30.
Egóne non desleam talem adolescentem? Capt.1.2 ℣.30.
Vt lachrymas excutiunt mihi! Capt.3.2.℣.59.
Vt mihi excutis lachrymas! Cist.1.3.℣ 11.
Quid mihi flendo quasi faces? Mil.4.8 ℣.1.
Ne plora nimis: stultè facis: oculos corrumpis tales. Merc.3.1.℣.3.
Ni lachrymæ oculos defendant. Merc 3.4 ℣.4.
Gestas tabellas tecum: eas lachrymis lavas. Pseudol.1.1.℣.5
Pumiceos oculos habeo, non queo lacrumam exorare, ut exspuant u-
Pseud.1.1.℣.71 Sic Aul.2.2.℣.18. *Pum ceus Senex:* Et Pauli-
ceum cor est lachrymis.
Priusquam teruerunt oculi, ut exstillent facit. Pseud 3 2.℣.29.
In ignem posita est: fletur. And 1.1.
Priusquam harum scelera, & lacrumæ confictæ dolis reducant an-
tum ad misericordiam. And 3.3.
Hæc verba mehercule unâ falsâ lacrumulâ, quàm, oculos terendo,
presserit, restinguet. Eunuch.1.1.
Num id lacrumat virgo? Weynet sie darumb? Eun.5.1.
Lacrumo gaudio. Adelph 3.4.
Reppers, qui det, neq; lacrumet. Phorm.3.2.

Quid tu lacrumas? Hecyr.3.2.
Nequeo quin lacrumem miser Hec 3 3.
Lacrumas excussit mihi, miseretq; me ejus Heaut.1 1.
Lacrumis opplet os totum sibi Heauton.2.2.
Lacrumas mitte, ac potius, quod ad hanc rem opus porrò est, prospice. Adel.3.2
Ignarum censes tuarum lacrumarum esse me? Hec.4.4.
Hisce ego illam dictis ita tibi incensam dabo, ut ne restinguas, lacrumis si exstilleveris Phor.5.7
Modo quandam vidi virginem hic vicinia miseram suam matrem lamentari mortuam. Phor 1.2.
Homini ilico lacrumæ cadunt quasi puero gaudio. Adel 4 1.
Lachrymas hæc mihi, cùm video, eliciunt. Trin.2.2 ✝.12.& 13.
Tristis interim nonnunquam conlacrumabat. Andr.1.1.✝.80.
Lamentari mihi præter cæteras visa est Ibid.90.
Hinc illæ lachrumæ. Proverbialiter dictum.Ibid.95.
Rejecit se in eum flens quàm familiariter. And.1.1.✝.105.
Hæc verba unâ falsâ lachrymulâ, quam oculos terendo miserè, vix vi oppresserit, restinguat. Eunuch 1.1 ✝ 22.
Lachrymas excussit mihi. Heaut.1.1.✝.110.
Lachrymis opplet os totum sibi Heaut.2.3 ✝ 65.
Mitte lachrymas Adelph 3.2 ✝.36.
Homini illicò lachrymæ cadunt. Adel.4.1.✝ 20.
Vos auribus meis opplorare desistite. ad Heren.l 4 p 128.
Qui patris charissimi recordatione, & memoriâ fletum populo moveret. de Or.l.1 p 371.
Gracchi mortem sæpè in concionibus deplorasti Ibid.2.p.452.
Deploravit casum atq; orbitatem Senatûs Ibid 3 152.
Lachrymas tenere non possent. Ibid.315 & in Ver p.430.
Lachrymas profundere. Ibid.188.& Pro Font p 585.
Fletum inimicis & invidis excitavit Sest.60.
Vox ejus præclara lachrymis impediebatur Sest.61.
Eripis lachrymas non consolando, sed minando. Pis.184.
Si in nostro omnium fletu nullam lachrymam aspexistis. Mil.259.
Reddam etiam lachrymas, quas debeo. Rab.281.
In nostrum fletum irrumpes? Lig.297.
Non queo reliqua scribere, tanta vis lachrymarum est, ne te in eundem fletum adducam Ep. ad. Fam.lib.14.p.444.
Squalore & lachrymis concitari. in Verr.p 307.
Virtutem istam, veniet tempus, cùm graviter gemes Ep.Att.lib.2.p.70.
Cætera magno cum fremitu & clamore sunt dicta. Ep.Att.l b 2 p.7.
Non tenui lachrymas Epistol.Att.l.2.p.73.
Tu lachrymas præbuisti dolori meo. Ep Att.lib.3 p.91.
Lachrymæ se subitò profuderunt Ep.Att l.10.p.341.
Qui risus, classe devictâ, multas ipsi lachrymas attulit. de Nat.Deor.lib.2. p.5.

Ploratus turpissimos edere Q. Tusc. l 2. p. 362.
Lamentis & lachrymis se dedere Q Tusc. 2 p. 367.
Nemo lachrymis decoret, neque funera fletu faxit. de Senect. pag. 177. ex Ennio.
Equidem vim lachrymarum profudi. de Somn. p. 127.
Hic dum fuisti, lachrymis ac tristitia de tradidisti. 5. 14.
Quasi videres, lachrymas non teneres. 7. 31.
Non queo reliqua scribere (tanta vis est lachrymarum) *ne te in eundem fletum adducam.* 14. 1.
Iacere in lachrymis & sordibus. 14. 2.
Accepi ab Aristocrito tres epistolas, quas ego lachrymis prope delevi. 14. 3.
Debilitor lachrymis. Ibid.
Lachrymas tu in meis acerbitatibus plurimas profudisti. Pro Planc.
Lachryma nihil citius arescit, ut dicit Rhetor Apollonius. de Inv.
Hi neque vultum fingere, neque lachrymas interdum tenere poterant. 1. 24. Konten daß weinen nicht lassen.
Abditi in tabernis, aut suum fatum querebantur, aut cum familiaribus commune periculum miserabantur. Ibid.
Miserantur communem Galliæ fortunam 7 191.
Lachrymas quas in colloquio projecerat, gaudio videbatur profudisse. 4. 452.
Palàm de eorum injurijs sunt questi: & addiderunt: falsum ab his numerum militum deferri, quorum stipendium averteret. 404.

Cicero.

Et lachrymis, & tristitia te tradidisti. 5. 14.
Patriam eluxi jam, & gravius, & diutius, quàm ulla mater unicum filium. 9. 20.
Lugendi modum facere. 5. 16.

Læden-

Lædendi. Mordendi. Lacerandi. Incursandi. Invadendi. Offendendi. Vulnerandi. *Vide etiam* Indignandi. & Interficiendi.

Verletzen / Beissen / Schaden thun / Anfahren / Erzürnen / Aufrührisch machen / Verwunden / Anstossen.

Asini me mordicibus scindant, boves incursent cornibus. Aul 2.2 ỳ.57.

Si ad ites propius os denasab tibi mordicibus. Capt 1 4 ỳ.72.

Irritare Crabrones Amphit.1.2.ỳ.75 Proverbialiter est *offendere.* Simile est illud Suidæ. *Oστpedem excitabis, sc. scorpium.* De Crabronibus lege. Pl n.l.11, c.21.

Cave faxit vulnus tibi, tàm cui sunt dentes ferrei. Truc 5.1 ỳ 43.

Decidere telum Est Græcè ἐκτέμνειν βέλος, h.e. evellere telum: vulnere latius inciso: den pfeil auß der wunden herauß ziehen. Cal.2.4.ỳ.18. *Decidere tragulam.* Vide Lex Plaut. *Tragula.*

Ne quem in cursu capite, aut cubitu, aut pectore, aut genu offendam. Curc.2.3.ỳ 3.

Vide modò, ut mea catapulta tuum ne transfigant latus Pers.1.5 ỳ.27.

Ne uspiam cecderit, aut perfregerit aliquid. Adelph 1.1.ỳ.12.

Qui enim oppugnarunt in eius periculo. ad Heren.l 2.p 16.

Gladio manum præcidit. de Inv.l 2 p.220.

Si is cum eo comparatus videretur, auriculam fortasse mordicus abstulisset. Qu Fr.524 a

In urbem introisset, ad inimicitias res venisset, cum Æsernino Samnite Pacidianus comparatus videretur: auriculam fortasse mordicus abstulisset. Q Fr 324.a

Respub. vulnus accepit. in Verr p.564.

Quorum sceleris furore essem violatus Sest p 9.

Homines enervati, atq; exsangues per se pungere neminem unquam possunt. Ibid.13.

Sin ad nudum fortissimi viri corpus accesserit, posset ipsâ acie vel ferri viribus vulnerari. Ibid.

Hi summi imperij nomine armati, Remp. contrucidarunt. ibid.

Omnia tela sic in te conijcientur, ut nemo per suum latus saucietur, in tuis pulmonibus & visceribus hærebunt. Vat p.79.

Si ad cætera vulnera, quibus putasti Remp. delere, hanc quoque mortiferam plagam inflixisses. Vat.81.

Palàm in eum tela jaciuntur, clam subministrantur Cœl.98.

Ab aliquo gladio est percussus. M.i 248.

Neminem unquam in vestris concordijs, aut re, aut verbo aut vul
Corn 152.
Hunc afflictum violare non debeo. Rab. 171.
Discessus meus Reip. vulnera insl xit Pis. 191.
Multis rebus ante tentatis, necessariò tibi vulnus inflictum est. Ph
Offendere animum alicuius. Ep. ad Fam. l. 3. p. 90.
Vulnus in capite ab hoste accepit. in Verr. 487.
Concidere vulneribus: Vulneribus mederi. de Off. l. 3. p. 399.
Hoc potest gravioribus à me verbis vulnerari de Arusp. resp. 46
Accipienda plaga insanabilis illa mortifera, quàm Respublica
Sest. 22.
Inermem atq; imparatum alij gladijs adoriuntur : alij fragment
& fustibus, à quibus hic multa vulnera accepit. Sest. 40.
Cuius latus ille mucro petebat. Ligar. 296.
In Hispaniensi bello vulnus accepis. Phil 2 397.
Infligi magnum Reip. vulnus putabamus. Ibid. 337.
In prælio Lentulus grave vulnus accepit Ibid. 8. 450.
Æsculapiorum primus Apollinis, quem Arcades colunt, primus
gavisse dicitur de Nat. Deor l 3 p. 138.
Cùm gravi vulnere se exanimari videres. de Fin. l. 2. p. 169.
Quæ huic Reipublicæ vulnera imponebat, eadem ille sanabat. de
241.
Contemnere vulnus. Q Tusc. l. 2 p 362.
Vulnus obligare: Die wundt verbinden Qu. Tusc. l. 2. p. 363. V
in voce. *Obligare.*
Vulnus alligare Ibid.
Vulneribus confici. Ibid.
Quis est tam Lynceus, qui in tantis tenebris nihil offendat? nusqu
Ep. 126. b
Ex equo cecidit, & latus offendit vehementer. Pro Clu. 54. b
Corporum offensiones sine culpâ accidere possunt, animorum non
215. b
Quæ si suscipiamus, pedis offensio nobis & sternutamenta erunt
de D. 126 b
In fragili corpore odiosa est omnis offensio. de Sen. 90. b
Vulneru metum levare. Qu. Tusc l. 2 p 371.
Ego me non putem tueri statum meum sic posse, ut neq; offen la
animum, neq; frangam dignitatem. Ep. Fam. lib. 9. p. 261.
Respondit in agro ambulanti ramum adductum, cùm remissu
lum recidisse. de Div. 295. b
Neq; absolutus neque damnatus Servilius, saucius Pylie tradet
Graviter vulneratus discesserat. Cat. c. 61.
Metello in sagum, Hirtuleio in brachium tela venirent. Frag. l.
Metellus ictu tragulæ sauciaretur. Ibid.
Sed Metellus in vulnere. Ibid.

Ictu eorum, qui in flumine ruebant, necabantur. Ibidem.

Solis occasu suas copias Ariovistus, multis & illatis, & acceptis vulneribus in castra reducit 33. Mit der Sonnen Niedergang/ hat *Ariovistus* sein Heer/nach dem er viel Wunden außgetheylet/ vnd auch wieder eingenommen hatte/ wieder ins Läger geführt.

Alter accepto vulnere occupatus, per suos, pro occiso sublatus: alter interfectus est 434.

Cotta in adversum os funda vulneratur 5 142.

Graviore vulnere accepto, equo deciderunt. 1.12.

Aliquem mortifero vulnere affectum esse. 8.266.

Cato suis manibus vulnus crudelissimè divellit, atque animo præsenti se interimit. 5.540.

Vulnus obligare. eodem.

Reliquit animus Sextium, gravibus affectus vulneribus deficiens, ægrè per manus tractus servatur. 6,180.

Transfigitur scutum Pulfioni, & verutum in baltheo defigitur. 5.146. Der Schildt wird jhm durchworffen / vnnd der Spieß bleibt im Gürtel stecken.

Lassitudinis. Defatigationis. *Vide etiam* Fatigandi. Festinandi.

Müd/ Bemühen/ Laß seyn/ Matt seyn / Mattigkeit.

Lassus sum è navi. Amph. 1 1 ℣. 173. Elegãs formula, quomodo Pseud. 2. 2. ℣ 66. *Lassus de viâ* Sic Bacch. 1. 1 ℣ 33. *Nam ut in navi vecta es, credo timida es*, h. e. in navigatione ut fuisti.

Labore delassari. Asin. 5 2. ℣. 173.

Me miserum restitando, retinendoque lassum reddiderunt. Capt. 3. 2 ℣. 3.

Lassitudinem exigere ex corpore Capt. 5. 4 ℣ 4.

Lassitudine misero invaserunt in genua flemina Epid 5 2. ℣. 5. Vide Lexicon Plaut. *Invadere.* cum dandi casu. Vbi asserui Plauto nostro hanc lectionem, ut verissimam.

Lassitudinem sedare Bacch. 1 1 ℣ 75.

Abige abs te lassitudinem Merc 1. 2 ℣. 3.

Tuâ causâ rupi ramices jam dudum sputo sanguinem. Merc 1 2. ℣. 27. Vide Lex Plaut. *Ramices*

Qui me rupi causâ currendo tuâ. Mer. 1. 2. ℣ 40.

Lassitudinem hercle mihi verba tua addunt Merc. 1. 2 ℣. 45.

Genua hunc cursorem deserunt. Merc. 1. 2. ℣. 13.

Perijsse litionem facit lien, occupat præcordia. Merc. 1. 2 ℣. 14.

Abgerundaque aquâ sunt viri duo fessi. Pœn 101 ℣. 14.

Omnia membra lassitudo mihi tenet. Stich.2.1 ✝.11.
Ego perij: cui medullam lassitudo perbibit Stich.2.2.✝.14.
Nunquam edepol omnes balnea mihi hanc lassitudinem eximen
✝. 17.
Lassus sum durando. Truc.2.3. ✝.6.
Velme hac deambulatio, quàm non laboriosa, ad languorem d
4.5.6.
Expectatio legatorum quantum afferat languoris animis, quis r
ceto.1 A.
Vbi sapè ad languorem tuâ duritiâ dederis octo validos lictores. P
act 3.
Ambulando aliquem rumpere: Einen mit hin vñ her lauffen
Hec. 3 4.
Tum sicubi eum satietas hominum, aut negotî si quando odium
quiescere ubi volebat: &c. Eun 3.1.
Decertus sum, at non defatigatus. And.4.1.
Ita se fatigarit velim, ut triduo hoc perpetuo è lecto prorsus neque
delph. 4.1.
Neque defetiscar unquam adeò experirier. Phorm.4 1.
Nisi de viâ fessus essem Acad l 1 p.77.
Corpore alius languescit de Fin.l.4.p.241.
Labore & astu languidis Jug cap.51.
Magna pars superioribus locis fessa consederat. ibid.
Nostræ vires lassitudine deficiebant. 2 C.368.
Nulla pars nocturni temporis ad laborem intermittitur: non agris
*ratis facultas quietis datur.*144.
Totius diei continenti labore erant confecti. 427.
Vires eum lassitudine deficiunt. 428.
Cùm tenuissimâ valetudine esset, ne nocturnum quidem tempu
relinquebat, ut ultrò militum concursum, ac vocibus sibi parc
5.144.
Reliquum tempus à laboribus intermitti. 1.6.
Fore ut duplicato cursu Cæsaris milites examinarentur, & lassitu
rentur. 423.
Cæsar ex castris sibi legiones alias occurrere, & eas quas secum du
cem requiescere iussit. 427.
Varro de via fessus est. Cic.Acad.1.p.39.

Laudandi. *Vide plura Titulo* Honoris. Commendandi. Gloriæ.

Lob/Ehr/Ruhm.

EGregia formula laudandi ac confirmandi, est: *Noster esto.* Bach 1.3. ✝.39 Mil 33 ✝ 25. Truc. 5. ✝. 60. Teren. Eunuch 1.2 *Eu noster, laudo, vir es.* Virg. lib 2. Æneid. *Noster eris.* Vide Lex. Plaut.

Aliquem laudibus efferre. pro Arch poet p. 351.

Aliquem in cœlum suis laudibus extollere. de Arusp. resp. p. 485.

Laudare aliquem eximiè volentes *Florem* dicebant. *Ea tempesta'e flos Poëtarum fuit.* Caf. Prol. ✝ 18 Vide Lex. Plaut. *Flos.*

Voce & sententiâ suâ comprobaverunt. Sest 8.

Orationem meam collaudavit satis multis verbis. Ep. Qu. Frat. lib. 2. pag. 573.

Quod illi maledictum vehemens existumant, eam laudem hic ducit maxumam, cùm illis placet, &c. Adelph. Prol. ✝. 17.

Tibi id laudi ducis. Adelph. 1. 2.

Id sibi laudi putat fore. Adelph. 3. 4.

Hoc laudi est: illud rectè: iterùm sic memento. ibid.

Nunquam ita magnificè quidquam dicam, id virtus quin superet tua. Adel. 2. 3.

Vereor in os coram te laudare amplius Adelph 2. 4.

Vigilantiam tuam tu mihi narras: [id est, *prædicas*] Adelph. 3. 4.

O lepidum caput! Phorm. 3. 3.

O capitulum lepidissimum! Eunuch. 3 3.

Frugi es: [Ich lobe dich] Eun. 4. 7.

Scitum hercle hominem. Eun. 2 2.

Non possum pati, quin tibi caput demulceam: [scil. *propter rem tam bene gestam.* Heaut. 4. 4.

Pulchrè mehercle dictum & sapienter, papæ! Eun. 3. 1.

Facetè, lepidè, lautè, nihil supra. ibid.

Optumè, inquam, factum. Andr. 3 4.

Ita facillimè sine invidiâ invenias laudem, & amicos tuos. And. 1. 1.

Dij vostram fidem, quantam & quam veram laudem capiet Parmeno! Eun 5. 4.

An fortunam collaudem, &c. Eun 5. 9.

Hui, mihi illam laudas? ibid.

Postquàm eis mores ostendi tuos, & collaudavi secundum facta & virtutes tuas. Ibid.

In mea vita tu tibi laudem is quæsitum? [id est, *mea vita periculo.*] Heaut. 2. 1.

Lauda

Laudari et te audit libenter: facio te apud illum Deum: virtutis narro. 4.1.

Vos eritis judices, laudíne an vitio duci id factum oporteat. Adelph. log.

Efferre aliquem in cœlum laudibus. de Cl.192.a.

Efferre aliquem verbis. Or 147.b.

Contemsisti L Murena genus, extulisti tuum. pro Mur.127.a.

Efferre aliquem summis laudibus in cœlum E.133.a.

Res alio atque alio elata verbo Orat.203.a &

Efferre sententiam gravem inconditis versibus 201.b.

Verba quæ similiter iisdem casibus efferuntur. ad Her.29.b.

Quod ita esse constanti famâ atque omnium sermone celebratum est. Q 194.b.

Quod omnium accusatorum non criminibus, sed vocibus, maledictisque *bratum est.* pro Cl 38 a.

Quid porro in Græco sermone tam tritum atque celebratum est, quam & Planc.160.a.

Quibus in locis paucis ante diebus factum esse Consulem Murenam pro 145.b.

Celebrare dies festos ludorum. pro Arch. 288.a.

Cn Pompeii latè longèque diffusa laus. pro Corn.57 a.

Tamen omni in hominum cœtu gratiis agendis, & gratulationibus habi *& omni sermone celebramur* pro Mil.120.b.

Similisque frequentia & plausus me usque ad Capitolium celebravit. 51.b.

Sed quæ dicta sunt omni superiore oratione, eadem ad celebrandum *valent.* de Per.212 b.

Neminem videbis ita laudatum, ut artifex callidus comparandarum *ptatum diceretur, non elogia monumentorum id significant, velut h* *portam, Vno ore cui plurimæ consentiunt gentes, populi primarium* *virum* de Fin 89 a.

Quid ipsorum sepulcrorum monumenta, quid elogia significant. & c. 154.

Ad hoc nusquam opinor scriptum fuisse in illo elogio, quod te consule in *Reipub incisum est.* pro Mur.142 a

Solonis quidem sapientis elogium est, quo se negat velle suam mortem dol *micorum lamentisque vacare* de Sen. 91 a.

Si illud censorium elogium Appii Claudii & L. Pisonis quo usus est quisq *rum, pro lege palam universis recitarem, nonne tibi videre æternas in* *maculas.* in Sal 274 b.

Quod elogium recitasti de testamento Cn. Egnatii, idcirco se exhered *lium, quod is ob Oppianici damnationem pecuniam accepisset.* pro 45 b.

Qui in ipsâ senectute præ cæteris floruisset. de Amic 95.a.

Ipsum iste lequi in magna laude ponendum. de Cl.177.

Consilio juvare cives, magna in laude ponendum est. To.127.2.
Neque ego hoc in tua laude pono in Ver.196.2.
Quibus artibus ea laudes comparantur. 2.3
*Statuis in eo non officij solum fructum, sed etiam pietatis laudem debere quaere*re.2.5.
Vt sempiterna laudi tibi sit iste tribunatus exopto 2.6.
*Spero me integritatis laudem consicutum.*2.12.
Hac nostra laus erit illustrior. 2.15.
Summam laudem tribuere. 5 2.
Praconium tributum, impertitum. 5.12.
Eodem fonte se hausturum intelligit laudes tuas, è quo sit leviter aspersus, id est, *non dubitat ingenium tuum excellens, in ipso commendando plus aliquando valiturum esse, quam in vituperando prastiteris.* 6.6.
Omnes cùm te summis laudibus ad cœlum extulerint. &c. 9.14.
Mihi gloriosum est, te juvenem, consulem florere laudibus. Ibidem.
Festinatio abducit te à laudibus, quibus te pradicabo libenter. Rühmen. 1. 9
Si mea in te officia essent tanta, quanta à te pradicari solent. 2.5.
Ignosces mihi de me ipso aliquid pradicanti. 5.13.
Hac pradicatio tua mihi valde grata est, id est. *beneficiorum meorum commemoratio.* Daß du meinen Dienst vnd Wolthat gegen andere rühmest. 6 11.
At illa nostra pradicatio quanti est? 7.30
M. Calium, mentis illa fatua &c. dejecit, id est *pradicatio necesse esse Pompejum dictatorem dici* 8 4.
Quod polliceris te buccinatorem fore existimationis mea &c. 16.21.
Omnes in cœlum jure, & verè ferunt. 10 26.
Brutus noster egregiam laudem est consecutus. 12 5.
Maximam ab omnibus laudem adeptus esses 12 22.
Atque ita loquuntur: Ἀλλ' ἄγε πῶς μίμνεις, οὐδὲ γε, καὶ ἀκλειῶς ἀπολέωμαι, Ἀλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι
Sic inquit apud Homerum Iliados 10. Hector paulò antequam ab Achille trucidatur. Quanquam de industriâ versus à Cicerone videntur immutati. *Istic enim sic legitur.*
Μὴ μὰν ἀσπουδί γε καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην.
Ἀλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.
Id est. *Non enim negligenter, & sine gloriâ peribo* &c.13.16.
Tu es qui me summis laudibus, in senatu, in concionibus, ad cœlum extulisti. 15. 4.
Latus sum laudari me abs te, pater, laudato viro. EA EST PROFECTO IUCUNDA LAUS, *qua ab iis proficiscitur, qui ipsi in laude vixerunt.* 15. 6.
Nos te ad cœlum mehercule tollimus verissimis ac justissimis laudibus. 15 7.
Nihil tibi erit lautius nihil gloriosius. 15 14.

Inge-

Cuius

Cujus pater omnibus rebus illustris 2 91.
Laudis adstipulator est. 3.74.
Geminâ antehac Editionis claritudine in os hominum venimus. 4
Non vereor inter hac, ne me appetentem plebejæ laudis existimes 4
Venturus es in partem popularis favoris, si nobis ex tuo beneficio ma provenerit. 4.60.
Laus equorum tuorum longinqua penetravit 4 62.
Tua modò diligentia sit, ex alienis stabulis æquare laudem tuorum
Feceris rem moribus tuis consentaneam. 4.66.
Cui laudem perennem pia facta conciliant. 4.67.
Vereor, ne diligentia tua tali laude lentescat. 4.72.
Cui rei laudem refer e consilium est. 5.1.
Ad geminam tuam gratiam res ista proficiet. 5 62.
Tibi non tenuis ad laudem reserabitur via. 5 63.
Quicquid spei vel laudi ducitur 6.3.
Tibi in dies singulos, decus nostrum domi forisque fama florentior
Nobis æqua laus & voluptas ex illius perfectione adventitiâ, & bitate genuina est. 6.67.
Industria matronalis inclaruit. 6.67.
Laudis potiùs affectatione, quàm sincerâ pietate aliquid facere. 7.
Desiderio maximam laudem conciliat pura vita. 7.103.
Taceo, quòd illum longa militia & inculpata cohonestat. 7.123.
Hortor ac moneo, ut præmium laudis honestate sectern. 8.68.
Multùm hujus beneficij impetratio in tuam laudem premovebit.
Cujus accessio tibi & conciliabit gratiam plurimorum, & decus a ijciet. 9 29.
Tibi laudem servata amicitia pariet. 9.78.
Tua palma laus temporum est 10 1.
Non par Æsopo fama processit. 10 2.
Multùm ex hoc negocio laudis habiturus. 10 12.
Tantum ei mors ad gloriam contulit, ut, &c. 10.32.
Cui nennihil honoris eveniet. 10 53.
Ampliùs laudi earum tribuunt. 10.61.
Vt vitta earum capiti decus faciunt : ita insigne ducitur sacerdo muneribus. 10.61.
Ad cœlum aliquem tollere. Cat cap. 48.
Virtutem animi alicuius ad cœlum ferre. Cat. cap. 53.
Ne quis existumet, memet studium meum laudando extollere. Jug
Laudari magnificè pro concione Jug. cap. 4
Cui cùm minus gratus esset, quod inopiâ minus largiri poterat, ep moria mentesque pellicere cœpit. Cat. cap. XXIII.
Sua quisque fortia facta ad cœlum fert. Jug. cap. 53.
Hominem extollere. Jug. cap 65.
Marij virtutem in maius celebrare. Jug. cap. 73.
Neque gloriam meam illorum laborem faciam. Jug. cap. 85.

Copias, fidem, magnitudinem Regis sui, & alia, quæ aut utilia, aut benevolentia esse credebant, oratione extollunt Jug 103

His omnibus rebus unum repugnabat, quod Divitiaci fratris, summum in populum Romanum studium, summam in se voluntatem, egregiam fidem, justitiam, temperantiam cognoverat. 1.12.

Suevorum gens est longè maxima, & bellicosissima Germanorum omnium, 4.94.

Homo summa potentia & maxima cognationis.

Is & virtutis & generis summam nobilitatem habet, 8 277.

Regio genere ortus, & regiis disciplinis educatus. 8.487.

Cicero.

Laudem alicujus excelso & illustri loco sitam esse, in plurimorum hominum & amicorum conspectu. 2.15.

Ornavit res nostras divinis laudibus. 2.14.

Eodem fonte se intelligit hausturum laudes suas, è quo sit leviter aspersus. 6.6.

Te ipsum laudibus illustres. 5 14.

Si dignum se majoribus suis prabuerit, ut spero & opto, tua laus aliqua ex parte fuerit: si quid offenderit, sibi totum, tibi nihil offenderit. 2 17.

Lavandi, Balnei. *Vide etiam* Vasorum.

Waschen/Baden.

Nisi multâ aquâ usque & diu macerantur. Pœn.1 2.✝.24.

Lautum credo à balneis jam hodie affuturum. Pers.1.3 ✝.10 11.

Accersitur lavatum interea virgo. Eun 3 5.

It, lavit, redit. ibid.

Ubi nos laverimus, si voles, lavato. ib'd.

Hoc lautum est parùm Diß ist nicht gnug gewaschen Adelph.3.4.

Exercent lavacra lignorum prabitione 9 103 Symm.

Legationis. Mittendi. *Vide etiam* Tit. Nuntij.

Gesandt/Bottschafft/Legation verrichten/Außsenden.

Id hero nunciare servus vult legato peregre. Mil Arg.1 ✝ 3.

Nauj actum is domo legatus abijt. Mil.Arg.2.✝ 2.

Valde liberaliter invitor in legationem illam, tibi ut sim legat
l 2. p. 68.
Votivam legationem suscipere. Ep. Att. lib. 4. p. 111.
Cum librariolis-o videtur obijsse legationem Ep. Att. lib. 15. p
Vbi ego cuiquam legationi fui impedimento? Ep. fam. lib. 3. p
Legationem nobilem obijt Qu. Acad. lib 2. p. 5.
Dolabella me sibi legavit hoc est, *me sibi legatum delegit.* Att.
Cas r Cassium sibi legavit Ep 84. a
Missius defendebatur à nobis, sed de Legatione revocatus: nam
gerat Appius. At 63. a.
Ego me à Pompejo legari ita sum passus. Att. 55. a.
Nec l garetur A. Gabinius Cn. Pompejo expetenti. pro Pomp. 1
Nec eram tam insipiens, ut privatae rei causa legari putarem 3. 8
Omnes jam istius generis legationes erant constitutae Ibidem.
Anitius familiaris meus, legatus est in Africam legatione libe
Quinque cohortes, sine legato, sine tribuno militum & c. consea
Legare aliquem variis instructum mandatis. 1. 17. Symm.
Cum subl mi excellentiâ tuâ legationem mihi amplissimus O
quam suscipiendam patria impulit necessitas 4. 9.
Hinc rerum fessi viros Curia oratum remedia legavimus. 4 18
Legationem ill Campanorum Provincialium commune man
Si promissi dies fertur videtur, legationem Senatûs per me nolo
Legatio dudum viris illustribus credita & instructa est manda
Priscas Gallorum memorias deferri in manus tuas postulas. 4. 8
Orationes nostras in manus tuas non editas deferri praecipis.
Am cum tibi cum litterariâ salutatione restituo. 5. 27.
Re i e ad vos jumenta praecepi, gratias agens, &c. 6. 26.
In manus ejus facies pervenire. 9 124.
Quam primum pervehi justis precijs comparata praecipias 9 130
Quibus res longinqua com m ttitur. 9. 6.
Aliis indebitum munus imponere 9. 10.
Iterum me querelarum suarum jussit esse legatum 10. 61.
Petundi gratiâ missionem 2 *coat.* Jug cap 64.
Ets ad Marium, ac deinde si placeat Romam legatos ire jubet. J
Legates, quod nomen apud omnes nationes sanctum, inviolatu
Venetis re entos & in vincula conjectos esse 3. 76.
In Venetos gravius vind candum C sar statuit, quò diligenti
tempus, à barbaris ius legatorum servare ur. 3 80.
Probat rem Senatus, de legatis mittendis 305.
Legatos al quò mittere. 96.
Legati ad eum revertuntur. eodem.
Legati demum referunt. 306
M. Varro d ffidens rebus Pompejanis, amicissimè de Caesare loqu
cupa um sese legatione &c. neque se ignorare: quod esset offic

si iudiciariam operam obtineret. 2.C.353. Varro redet das beste vom Cesare/vnd sagte / er wer mit der Legation oder Bodschafft vbereylet worden/vnnd wuste wohl was einem Gesandten / der seines Herren Stadt verwalte/ zu stünde.

Alia sunt legati partes, atque imperatoris: alter omnia agere ad praescriptum, alter libere ad summam rerum consulere debet 400.

Legum. Statutorum. *Vide etiam* Æquitatis. Juris.

Gesetz / Statuten / Ordnung.

D*Icam ut senibus leges censeo, priusquam abeamus quas leges teneant. Cum eas nes lege agemus.* Merc.5.4.℣.59. *Lege agere*, est, pœnas legibus indictas infligere, & legem in aliquem exequi. Cicero dixit, *Facere judicatum* h e *exequi & implere latam sententiam.*

Nimis duras leges mihi imponere visus es. de Orat. lib 1.p.341.

Me minoris faciat praeillo, qui crimen legum atque Iurium fictor conditor cluet. Epid 3 4 ℣ 90 Sic Cornel. Severus in obit Cicer. *Vindex ille fori legum jurisque togaeque.* Cyprianus: *Iura legesque.* Cato apud Charisi.l.1 *iurum legum que cultores* Ita ista duo jungere amant boni Authores.

Leges scissere, rogare, rumpere, rimam reperire. Curc.4.2.℣ 24.

Legum contortor. Phorm.2.2.

Neque legem putat tenere se ullam : Er sey an kein Gesetz gebunden. Adelph 1.2.

Mihi non videtur, quod sit factum legibus, rescindi posse. Phor.2.3.

Lege agito ergo Phorm 5 7.

Servum hominem caussam orare leges non sinunt. Phorm.1.5.

Se adsciscere leges recipere. in Verr.p.248.

Legem promulgare in Verr.p.296. & pro domo. p.428.

In reo hanc mihi legem statuo. in Verr.306.

Sub legem & judiciorum potestatem cadit. in Verr.p.548.

Legibus aliquem tenere pro A.Cl.p.66.

Discedere à legibus. ibid.

Mens & animus, & consilium , & sententia civitatis posita est in legib. ibidem.

Ut corpora nostra sine mente, sic civitas sine lege suis partibus, ut nervis , ac sanguine, & membris, uti non potest. ibid.

Devinctum esse legibus. pro A.Cl.p.23.

A legibus non recedere. ibid.p.71.

Orbem terrarum constringere novis legibus. Contra Rull p.112.

Leges evertere, & perfringere in Car p 172.

Legem de ambitu ferre. pro Luc.Mur.p.220.

Vno eodemque tempore rogationes ab eodem de meâ pernicie no[...] mulgantur. Sect.18.
Lata lex est, ut omnibus festis diebus legem ferri liceret. ibid.
Legum multitudinem, cùm earum quæ latæ sunt, tum verò qu[...] fuerunt, dicam. Sect.29.
Sacratis legibus & tabulis sancitum est Sect 33.
Illum legum laqueis constrinxit. Sect 45.
Neque opibus, neque potentiâ leges & judicia potest perfringere. S[...]
Qui acta Cæsaris rescindant. Sect 67.
Auspicia, quibus hæc urbs condita, quibus Respublica, & imper[...] contemsisti. Vat.79.
Quoniam crebrò usurpas legem, te de alterius consilijs rejiciendi[...] 84.
Qui suis legibus, & decretis id sanxissent. Corn p.136.
Legibus potest totam Galliam sempiternis vinculis astringe[...] 170.
M. Octavius Semproniam frumentariam populi frequentis suffr[...] vit. de Clar.184.b.
Abrogare legem, derogare aliquid de lege, & commutare legem.
Lex illa neque tolli, neque abrogari potest. de leg. 172.a.
Eas tu leges rogabis, videlicet quæ nunquam abrogentur Ibid.
Cùm lex abrogatur, idipsum rogatur, quomodo eam abrogari [...] 50.b.
Cui legi abrogatum (al. *ebrogatum*) *vel derogatum sit.* ad Her.9.
Perniciosè enim Philippus in tribunatu cùm legem Agrariam fe[...] fic.48.b.
Nihil unquam de isto fœdere ad populum, nihil ad plebem latum [...] Cor. 61. b.
Pompejus contendit, ut decem Tribuni plebis ferrent, ut absentis [...] tur: quod idem ipse sanxit lege quadam suâ Att.120.a.
Leges, quæ de civium verum supplicio rogatæ sunt. in Clu.103.a
Sed cùm Cæsar fortasse arbitraretur, me hanc exemp non putare, [...] cerem: medicè hoc faciam: aut etiam intra modum. Ep.49.a.
Deinde, ne amicis nihil tribuamus, epulamur unà non modo non [...] si ulla nunc lex est, sed etiam intra legem, & quidem aliquant[...]
Civitatem legibus teneri. pro Clu.48.a.
Leges, jura constituere. Cont.R ul.89.a. de In 69.a. pro Dom.[...]
Cujus æra refigere debebamus. Ep.121.
Non enim honesta leges imponuntur. Ep.16.11.
Constituta rescindere vel tollere. At.84.b.
Acta Antonij rescidistis, leges refixistis. I.A 246.b.
Rescindere constituta ab alio I V.137.a.
Rescindere judicium) (*Ratum habere judicium.* pro Plan.261.[...]
Hæc lex rogata est jure. pro Dom.223 a.
Si quid jus non esset rogari, eius eâ lege nihilum rogatum pro Cæ[...]

Illo die mihi pernicies, Gabinio & Pisoni provincia rogata est. pro Sest 15. a.
Cedo illa legitima. Consules populum iure rogaverunt, (hoc enim à maioribus accepimus ius iurandi) populusque iure sciuit in Anton. 157. b.
Rogatio quæ de Pompeio à Gellio lata est. pro Cor. 61. b.
Sylla eam rogationem de se ferri non vult pro Syl 179 b.
Promulgatur ab eodem rogatio de mea pernicie pro Sest 8 a.
Rogatio & huic finitima quasi percontatio esse debebit. de Or. 182. a.
Promulgare rogationem. At 8. a.
Tribuni ex templo pulsi, cùm rogationi intercedere vellent. de or. 116. b.
Qui rogatori centuria fuisset. de D. 87. b.
Aruspices responderunt, non iustum fuisse comitiorum rogatorem. de N. 28. a.
Fatali portento prodigioque lex eversa est Pis 179.
Lex quæ privatis esse lex non videbatur, invita per servos, incisa per vim, imposita est per latrocinium pag 190
Legem ex naturâ ipsâ arripuimus, hausimus & expressimus. Mil. 176.
Omnia quæ dilapsa jam fluxerunt, severis legibus vincienda sunt. Marc. 289
Vt huius urbis iura & exempla rumperet. Dejot. 319.
Leges multas præclaras se tulisse respondis Phil. 1. 350.
Eâ lege, quæ promulgata est tertiâ decuriâ iudicum, nonne omnes iudiciariæ leges Cæsaris dissolvuntur? ibid.
Duæ maximæ salutares leges & quæstiones tolluntur ibid p 331.
Quas vivus Cæsar leges tulisset, infirmandas hoc tempore non putarem, sed ne illas quidem, quas post mortem Cæsaris prolatas & fixas esse videtis ibid. 273.
Eas leges, quas ipse vobis inspectantibus recitarit, pronunciaris, tulit, nos evertendas putabimus? ibid.
Leges ego perniciosas rogavi Phil 7. 366.
Leges sine promulgatione alias sustulit, alias ut tolleret promulgatas, promulgavit. ibid 380.
Populo Romano leges imposuerit. Phil 3 306.
Eius leges pervertit, quas maximè laudare poteramus. Phil. 5 409.
Civitati leges per vim imposuit. Phil. 7 44.
Eam legem tibi statuit. Phil. 10. 470.
Homines scriptis legibus utuntur Phil 11. 490.
Num figentur rursus eæ tabulæ, quas vos decretis vestris refixistis? Phil. 11. 499.
Leges statuemus per vim contra auspicias latas, Ibid.
Leges conditiones tulerunt. Ibid 505.
Caninius & Cato negarunt, se legem ullam ante comitia esse laturos Ep fam. lib. 1. p 9.
Legum custodiam nullam habemus. de leg. l. 3 p. 367.
Istam ipsam legem, ut tu rogas, & ego possum edicere. Ibid.
Quid, legem, si non iure rogata est, tollere: De leg. l. 2 p. 333.

Insolentissimi hominis summis Circensibus ludis meis postulandum me lege scantinia curant. Verisimile est significari legem, contra sumtus spectaculatorum latam Al aeni ǝ fuit lex cantinia, in molles & libidinosos 8 13.

Domum si habebo, in denos dies singulo sumtuaria legis conferam Ordina. Singulos dies legis sumtuariæ conferam in denos, *id est, quos sumtuariæ leges sumtuaria in singulos dies permittunt. ego in decem contraham Porro de ordine & autoribus legum sumtuariarum* lege Macrob. lib. 3 Sat c. 17 Et Gell. lib 2. c. 24 9 15

Omnia sunt incerta cum à iure discessum est, hoc est, *cum gubernatio non ex legibus, sed imperantis arbitrio constituitur* 4 16.

Ad me P Valerius scripsit, quemadmodum à Vesta ad tabulam Valeriam ducta esset, id est, *legem Valeriam de vendendis bonis proscriptorum ac profugorum*. 14. 2.

Non enim honesta leges imponuntur. 16. 11.

De re leges 1 1 Symmachus.

Sub dio is modum ponere 2. 13.

Mores de legibus trahunt Ibid.

Lege aliquem cohibere 2. 13.

Frigent iam diu apud homines criminosas vetera decreta 2. 13.

Decretorum vigor cum suis latronibus occidit ibid

Tantum denuò legibus severitatis addendum est, quantum flagitia creverint. ibid

Leges de Lare Lycurgi & Solonis sumseramus. 3. 11.

Decem viri tabulas condiderunt. 3 44.

Hanc omnibus humanis gaudiis legem natura dixit. 4 34.

Causa legibus fulcitur. 7. 65.

Utinam leges aequè mecum valerent, quarum sanitas ab ipsis plerumque corrumpitur, quibus curanda mandatur. 9. 116.

Tribuere audientiam legibus. 9. 131.

Legibus alicui obviare & obsistere. 9. 30.

Oportere omnia consulto rescindi Jug. cap 11.

Rogationem ad populum promulgat Jug. cap. 40.

Levandi. Imminuendi.

Linderen/ Erleichtern.

S*uspiciones & offensiones in amicitia tum evitare, tum elevare, tum ferre, sapientis est.* de Am 112. b.

Nihil est quod tam obtundat, elevetque aegritudinem, quàm, &c. Tusc. l. 298 a.

Quod est ab adversario obiectum, leviore magis elevandum, quam contentione frangendum videtur. de Or. 150. a.

Non intell'gis duplicari folicitudines quas elevare tua te prudentia po
Ep.70.b.
Movere risum oratoris est, quod frangit adversarium, quod impedit, *vat, quod deterret, quod refutat* de Or. 130.b.
Auctoritas levatur inconstantia. Acad 18.a.
Criminatio levabitur. de In 72.b.
Perspicuitas argumentatione levatur de Nat 61.b.
Levare annonam. pro Mil 115.a.
Vt animus molestiis potissimum relevaretur. de D 109.b.
Ad breve quoddam tempus cura & metu relevari. in C.103.b.

Liberandi. Libertatis. Manumissionis.

Freyheit / Frey lassen / Erledigen / Loß lassen / Rantzioniren.

L*yconides me manu mittit.* Aul. Sc. Feram velis ℣.57.
Dulci libertatis præmio aliquem captare Aul. Sce Feram. ℣.4
Sic te facio liberum, reddas quod cupio. ibid.
Suum herum faciet liberta'is compotem, reducemq; faciet liberum i. Capt Prol 40 & 41. & 3.8. ℣ 27.
Si huius reconciliasso in libertatem filium. Capt. 3 4 ℣ 44.
Mihi exemisti Philocratem fallaciæ. Capt. 3.5.16.
Alienos manumittitis, alienisque imperatis Curc. 4 2 ℣.11.
Mean' ancilla libera ut sit, quam nunquam ego misi manu? Curc 5.
Sed inventâ gratiâ servolum emittit. Epid Arg. ℣ 8.
Quasi cupias liberare fidicinam. Epid. 2.7. ℣.91.
Vt sororem in libertatem dem, operâ concilio meâ. Epid. 5 1.47.
Manum sit emtos suos amores. Most Arg ℣.1.
Tantum argenti pro capite tuo dedit. Most. 1.3. ℣.54. & 85.
Atque eam emisisse manu. Most 4 2. ℣.59.
Libertas panula est tergo tuo. Most. 4 2 ℣.74.
Se ex catenis eximat aliquo modo, tum compediti anum limâ præter 1.1. ℣.8 9.
Here me emittas manu. Men. 5 2. ℣.34.
Dicam, ut à me abeat liber, quò velit. Men. 5. ℣.7.54.
Quia te servavi, amisisti me liberum. Men 5 8. ℣.6.
Sustam semel amiseris libertatem, haud facile te in eundem restit. M 1.3.1 107.
An fest eca est facta libera serva est: Mil. 4.1.15. Vide Lex Plaut.
Liberum caput tibi faciam Merc. 1 2. ℣.41.42.
Eos liberali eam asseres causâ manu. Pan 5 2 ℣.4.

Exspectabam si quis assereret manu. Pœn sc. Quam rem &c. ✝.13.
Vt sibi suâ pecuniâ hodie illam faciat leno libertam suam. Pers. 1.3. ✝.12.
Eho, an jam manu misisti mulierem? Pers. 4.3. ✝.14.
Fac ut uxores Pleusidippum, ut me emittat manu Rud. 4.6. ✝.14.
Id ego continuò huic dabo, me ut emittat manu. Rud. 5.3. ✝ 32.
Feci ex servo, ut esset libertus mihi. Andr. 1.1. ✝.10.
Quod habui summum pretium, persolvi tibi libertatem. And 1.1. ✝ 12.
Nisi ut te redimas, quàm queas min mo. Eun. 1.1. ✝.29.
Ego illum liberali assero causâ manu Adel. 2 1 ✝.40.
Quomodo, me ex hac turbâ expediam? Adel. 4.4 ✝ 5.
Ego hodiè, meâ sententiâ judico Syrum fieri esse aequum liberum. Adelph 5. 9. ✝.3.
Vix me illinc abstraxi, atque impeditum in eâ expedivi animum meum. Hec. 3 1 ✝.17.
Ex ærumnis aliquem extrahere. Hecyr 5.4. ✝.35.
Emissa est manu Phor 5 5 ✝.2.
Quæ neque uti devitem scio, neque quomodo me inde extraham. Phormio. 1.4.
Sic citiùs, quî te expedias his ærumnis, reperies Hecyr. 3.1.
Qui ab Orco mortuum me reducem in lucem feceris Hecyr 5.4.
Dissolui me, otiosus operam ut tibi darem, Jch hab mich frey gemacht/ꝛc. Heaut. 3.1.
Spero de hinc facilè ex illis sese emersurum malis. And. 3. 3.
Teq; item ab eo vindico & libero Qu F. 319. b
Dubitabitis quin ab hoc ignotissimo Phryge nobilissimum civem vindicetis? Pro Flac. 154. b
An servos suppliciorum metu, dominorum benignitas una vindicta liberat: nos à verberibus, ab unco, à crucis denique terrore, neq; res gesta, neq; acta ætas, neq; nostri honores vindicabunt? Pro Rab 93. b
Illum felicitas ipsius ab omnibus miserijs morte vindicavit. de C 19. a
Magnitudo doloris, à qua me brevitas temporis vindicabit. Tusc. 184. b
Sapientia, quæ nos à libidinum impetu & formidinum terrore vindicet. de F. 58. b
Laudem aliquorum jam propè senescentem ab oblivione hominum, atq; à silentio vindicare. de Or. 109 a
Senectutem à solitudine vindicari juris civilis scientia. de Or. 107. a
Vt ista ab solitudine demum meam vindicarem. de Or. 103. a
Pecunia quæ nos posset à tributis vindicare in Ant 178 a
C. Carbo morte voluntaria se à severitate judicum vindicabit. de Cla. 173. b
Te innocentia tua, & misericordia hominum vindicat hoc tempore à molestia. Q. Fr 305 a
Vt si deliberet senatus, captivos ab hostibus redimat. ad Heren. l. 3. p. 57.
Ego libertatem, quæ non erat, peperi. ad Heren. l. 4. p. 119.
Ego capitis mei periculo patriam liberavi. Ibid.

Eripite nos ex miserijs, eripite nos ex faucibus eorũ, quorum crude- sanguine non potest expleri. de Or.l.1.p.330.
In libertatem vindicare. Ibid 2 p.383.
E manibus aliquem dimittere. Orat ad Brut.p 657.
Immunes sunt ab omnere in Verr.p 422.
Ex hostium telis aliquem eripere, ferro flammaq;. Ibid 4.87.
Imminuere libertatem. Pro Leg Man.p 631.
Ipsum sibi libertatem abiudicasse. Pro Cæc.p.625.
Ex cade miserâ aliquem & acerbissimâ vexatione eripere in Lu- 70.
Insidijs ac mucronibus divino consilio eripiar, atque evolem? Pro p.258.
Is cùm jam Capuam metu liberasset Sest 7.
Sentient illam libertatem manere, & quidem majorem Sest.31.
Cùm consules omnem libertatem perdidissent pactione provinciar- 35.
Absens rempublicam non minùs magnis periculis, quàm quedam te- sens liberavi. Ibid.37.
Qui libertatem civibus stabiliverat. Ibid 61.
Ex nullius legis laqueis emittendi videbantur. Cœl.123.
Pecuniâ se palam à judicibus redemerat Mil.257.
Qui maximo te are alieno ad adem Opis liberasti. Phil 2.p 351.
Hodierno die primum longo intervallo in possessionem libertatis p- mus. Ibid 3.395.
Qui vos ad recuperandam libertatem incitaverunt Ibid.7.443.
Vos ad libertatem esse evectos, sensit. Ibid.10 468.
Si libertatem sequimur, qui locus dominatu vacat Ep. ad. Fam.l- 105.
Audiebam quedam turbulenta, quæ falsa esse cupio, ut aliquand- bertate fruamur Ep. Fam.lib.12.p.271.
Qui magis hoc Lucullo licuerit assumere libertatis, quàm nobis. E- l.12.p 371.
Quos lasit, non magis dignos habuerit, in quos libertate tantâ ver- curreret. Ep.ad Fam.l.12.p.372.
Servis spem libertatis apertè ostendere. Ep.Att.lib.14.p. 512.
Pro ipsius in alios effusione illum in me liberalem fuisse judices Epi- 7.p.201.
Eripite nos ex servitute Parad.5.p.554.
Ne majorem ei largiar libertatem & licentiam. Acad.l.2 p.18.
Libertatem revocare cœpimus. Ep.Brut.p 554.
In libertatem vindicari. de Nat.Deor.lib.1.p.14.& Parad.5.p 2-
Convenit dimicare pro libertate Qu. Tusc.l.4.p 430.
Rectè fecit, quòd pop. Rom libertatem defendere pararet. de Div.l.1-
Sed ego, etsi satis dixit pro se in illis libris Scipio, tamen libertatem- giat populo de Leg.l.3.p.364.

Ei ne integrum quidem erat, ut civibus libertatem, & jura redderet. Q. Tusc l.5.p.474.
Vtamur ergò libertate Qu Tusc.l.5.p.481.
*Eripit libertatem.*1.Off p.29.
Cùm se planè corporis vinculis relaxaverint de Sen p.180.
Qui cùm imperator bello Persico servitute Græciam liberasset. de Amicit. p.200.
Feci ex servo ut esses libertus mihi. And 1.1.
Iudico, Syrum fieri, esse æquum, liberum Adelph 5.9.
Phrygiam ut uxorem meam una mecum videam liberam. ibidem.
Haud dubium, quin emitti æquum fiet. Ibid.
Emissa est manu. Phorm.5.5.
Tibi hunc reducem in libertatem feci. Pl.Capt.5.
Abuti libertate 11.12.
Mihi ita fideliter præsto fuit, ut si à me manumissus esset. 13.22.
A te peto ut eius filios, qui in tua potestate sunt, mihi potissimum condones. Mir zugefallen loß gebest.13.74.
Possessio libera, & immunis. 13 77.
Cum se à me manumissum esse diceret, crediderunt 13.78.
Confectis his rebus, ad oppidum Eleutherocilicum exercitum adduxi l.' i, ἐλευθεροκιλίκων. id est, *liberorum Cilicum* Testatur enim Plinius 1?. 5.c 27. in illis locis plura fuisse oppida libera, quorum aliquot recensct 15.4.
Existimatur esse solutum alteri male dicere, id est, *impunè & liberum* 6.7.
Agit causas liberaliter, id est, *officiosè, nulla adductus ampla mercede.* Nisi quod interpretibus legendum videtur, *agit causas liberales*, id est, *libertatis vindicandæ* 8.10
Agros quos fructuarios habent civitates, vult tuo beneficio immunes esse. Zolfrey vnd vnbeschwert Ibid.
Olim arbitrabar esse m:um liberè loqui, cujus opera esset in civitate libertas. 9.16.
Antonij tanta est insolentia & immanitas, non modo ut vocem, sed ne vultum quidem liberum possit ferre cuiusquam 10 1.
Quam jucunda libertas, & quam misera sub damnatione vita. 10.31.
Vindicare in libertatem Ibid.
Qui magis hoc Lucil o licuerit assumere libertatis quàm nobis? ex.16.
Anni tempus libertatem majorem mihi dat 10.23.
Hoc mendacio ut defungeremur optavi, id est, *expediremur, liberaremur.* 8.11
Eximere aliquem è vinculis numerorum Or.104.a
Eximere aliquem à culpa. de Inv 65.a
Ille confirmabat sese nomen Sexti Roscij de tabulis exemturum. Pro S.R 22.b
Absentem de reis eximit. in V.109.a
Eximere aliquem de numero proscriptorum, &c. Att.268.b
Agrum de vectigalibus eximi in A.179 a
Qui ex obsidione fœneratores exemerit. Ep.63 a
Totum me emancipavit sibi cura Prætorij 1.18 Symm.

Mul-

Multis quaestionibus, & quod potissimùm est, Principis ore purgatus tor 2.1.
Intereà tutus prioribus gestis agat liberum. 4.61.
Relatio docebit de tutoris faucibus extrahendum. 5 52.
Soluti legibus vivunt. 9.6.
Erigere libertatem civitatis. 10.24.
Quid libertatis habere mereatur praesentis sumtus expensio. 10 28.
Beneficium libertatis accipere. 10.48.
Civitatem periculis eripere. Cat.c.46.
Animus in consulendo liber neq; delicto neq; libidini obnoxius. Ibid
Ex manibus impijs me eripite Ibid.24.
Vos pro libertate quam ab illis accepistis nonne summa ope nitimini vehementius, quo majus dedecus est parta omittere, quàm omnino *ravisse* Jug.cap 31.
Quod si libertatis curam haberetis, nec respublica sicuti nunc v Ibid.
Ibidem *Certe ego libertatem quae mihi à parente meo tradita est* Ibid.
Vindicare plebem in libertatem coepere ibid.42.
Si id fecerint, postea sese in regno illos in libertate sine metu aetatem Ibid. 56.

Licentiæ, Indulgentiæ.

Freiheit/Freyheit/Mutwillen/Nachlassen/Vbersch

N*imiùm illi Menedeme indulges* Läst jhm den zaum zu lang 4.8.
Matres omnes filijs in peccato adjutrices, auxilio in paterna injuria Heaut.5.2.
Vestitu nimio indulges. Adel.1.1.
Ne nimium bona modò ista tua rationes. Adel.5 3.
Deteriores omnes sumus licentiâ: quodcunq; inciderit in mentem, vo id putabit, pravum an rectum, quod petit, fiet. Heaut 5.1
Nec cum malefacere vellem, mî impunius licere crederem: scil. q Heaut.5 2.
Quî tibi magis licet meam habere, pro qua argentum dedi? Adel.2.1
Neq; legem putat tenere se ullam Adel.1.2.
Nimia illaec licentia profectò evadet in aliquod magnum malum. 3.4.
Facilitas mea eorum corrumpit animos. Hec.2.2 ℣.6.
Ni si cupiditates nostras teneremus, nunquam nobis praeciderimus *centiam.* in V.395.

Quorum licentia nisi Carneades restitisset, haud scio soli an jam Philosophi judicarentur. de Div. l. 2. p. 272.
Licentiam alicujus rei alicui permittere. Q. Tusc. l. 1. p. 296.
Majorem licentiam alicui concedere. Q. Tusc l. 4. p. 444.
Nunquam ad unum tanta pervenisset licentia Off. 2. p. 22.
Magnis illi & divinis bonis hanc licentiam assequebantur. Ibid 1. p. 59.
Nobis autem nostra Academia licentiam magnam dat. Ibid. 2. 108.
Concessum est non repugnante naturâ Ibid 3. 108.
Tantum licentia dabat gloria. de Sen p. 166.
Qui existimant libidinum peccatorumque patere in amicitiâ licentiam de Amic. p 213.
Tibi licet, mihi nefas est oblivisci? Epistol. 256. a
Illi vero dicebant id sibi nefas esse in V. 217 a
Mercurius quem Ægyptij nefas habent nominare. de N. 70. b
Calius putabat nefas esse publicanum judicare contra publicanum. Pro Flac. 148. a
Si sceleratos interfici nefas esset Pro Mil. 103 a
Idq; ab ijs nefas est decretum. Att. 8. a. & 7. b
Nefas dictu est, miseram fuisse talem senectutem. de Sen. 79. b
Nefas est, legi non obtemperare. de Inv. 79.
Is cui nihil unquam nefas fuit, nec in facinore, nec in libidine. Pro Mil. 115.
Liberi mei propter indulgentiam meam mihi vita sunt mea cariores. Postquam. 189 a
Qui simili sensu atq; indulgentia filiorum commovemini. in V. 99. a
Tribuere indulgentiam alicui. Att. 287. a
Et hoc Casar pro sua in nos indulgentia probabit. Att. 142. b
Si feræ partus suos diligunt, qua nos in liberos nostros indulgentia esse debemus? de Or. 124 a
Homines inter se naturali quadam indulgentia & benevolentia contineri. de Leg. 163 a
Cum animus cognitis virtutibus à corporis obsequio indulgentiaq; discesserit. Ibid. 168 a
Impunit item scelerum eorum judicijs assecutus. 1. 9.
Majestas est ne in quem vis impune declamare liceret. 3. 11.
Magna gladiorum est licentia. Es mordet vnnd würget wer da kan vnnd will 4. 9.
Nec leges ulla sunt nec judicia, nec omnino simulacrum aliquod, aut vestigium civitatis. 10. 1.
Nec sine periculo quisquam libere de Repub sentiens versari potest, in summa impunitate gladiorum. 10 a.
Gracia hoc uno malo concidit, libertate ac licentia concionum Pro L. Flac.
Afferre autoritatem peccandi. De Natura Deo.

Ligan-

Ligandi. Alligandi. Astringendi.

Anbinden/Verbinden/Verknüpfen.

TAntum abest, ut ex eo quo astricti sumus, laxari aliquid velim.
Quorum mens erat oppressa pramio, lingua astricta mercede, in
Astringi scelere. Pro Sest. 24. b
Is magno scelere se astringeret. in A 193. a
Aliquem suis conditionibus in ipso articulo temporis astringere. Pr
Homines astricti tanto scelere Pro Syl. 182. b
Quis non eos pari scelere astrictos arbitretur? in P. 100. a
Non adiutor huic veni, sed auditor, & quidem aequus, libere judici
ejusmodi astrictus necessitate, ut mihi vel in nolim sit certa qua
sententia de N 5. b
Histrio astrictus certa quadam numerorum moderatione & pedum
170. b

Linguae.

Zunge / Sprach.

PRoferere linguam. Asin. 4. 1. ✝. 50. Livius quoq; dixit, exserer
Neq; ulla lingua sciat loqui, nisi Attica. Asin 4. 1. ✝. 48.
Linguam praescindere, & elinguandam dare usq; ab radicibus. Aul
172.
Quorum lingua sic inhaererent, ut loqui non possent, ea scalpello res
rentur de div. l. 2. p. 250.
Par sit in utriusq; orationis facultate 1. Off. p 3.
Nusquam ts gentium Rud 2 5 ✝ 12.
Poteris accubare vel inter cuneos ferreos, tantillum loci, ubi caeteri
mihi sat est loci. Stich. 4 2 ✝. 40.
Ubinam gentium sumus. in L. Cat. p. 168.
Nihil omnino loci relinquitur Acad. l. 2. p. 16.
Ad istum locum videbamur accedere. Ibid. 18.
Ut eundem locum diutius urgeam de Nat. Deor. l. 1. p. 39.
Deinde de aliquo tempore patefacta terra faucibus ex illis abditis
vadere in hac loca, quae nos incolimus. de Nat. Deor. l. 2. p. 87.
Nemo cunctam intuens terram, de divinatione dubitaret. Ibid. 89.
Contrahere terram. Ibid.

Omnes eius partes undiq; medium locum capessentes intuentur aequaliter. de Nat Deor l.2.p.95

In eius locum successit, ex ijs quae acquieverunt. Ibid.100.

Altissimum locum obtinere de Nat Deor.lib.7.p.100,

Virtus in homine altissimum locum, & maximè excellentem tenet. de Fin.l.4 p 228.

Vtinam locum mutemus? de Leg l 2 p 319.

Nam illo loco libentissimè soleo uti. Ibid.

Sed mirabar, ut dixi, te tam valdè hoc loco delectari Ibid.

Quinto autem die, cùm eodem in loco consedissemus Q Tusc.l.5.p.454.

Credo illos secutos opportunitatem loci maximè. Off.l.1.p.16.

Literarum. Scribendi. Epistolæ. Legendi. Librorum.
Brieff/ Missiven/ Schreiben/ Lesen/ Wolbelesen/ Buchhändler/ Buchtrucker.

F*Acere literas* Asin.4 2.♈.22.

Facere literam longam. Aul 1 1.♈.40.

Vt opinor, quaerunt literae hae sibi liberos, alia aliam scandit. Pseud.l.1.1.♈.21. Stierwerden Jungen auff einander machen.

Nam has quidem gallina scripsit Pseud.1 1.♈.28.

Literas obsignare & resignare. Trin 3.3 ♈.64.65.

Literis aliquid mandare. de Orat.l.2.p.346 & pro A Cl.p.63.

Literas conficere in Verr.p 354.

Id ipsum tabulis publicis mandatur ad memoriam posteri temporis sempiternam. Sest 63.

Ad Platonem & Aristotelem vadeo, in quibus te video volutatum Qu.Fra. 314 b

In veteribus scriptis multum volutatus. Wol belesen in den Schrifften. Att 74 b

Accepi tuam epistolam vacillantibus literis. War gar krumb geschrieben. Ep 262 a

Non te literas ex Siciliâ in Verrem deportare velle arbitrantur. in V.59.a

Tùm ostendi tabulas Lentulo, & quaesivi, cognosceretne signum? annuit, est verò, inquam, notum signum, imago avi tui. in C.113.a

Literae omnes integris signis Praetoribus traduntur in C.112 a

Nec signum tuum in epistolâ, nec dies appositus est. ad B.ut.91.a

Tabulae testamenti obsignata non minùs multis signis, quàm è lege oporteat. in Verr.100.a

Obsignare literas publico signo in V.281.a

Vt signum aspexit publicum. Pro Flac 153.b

Signum in cretâ, quo epistola obsignata erat Cassius signum iste animadvertit, in catulâ placuit ei. in Verr.213.a.

Signum & manum meam requirent. Att.171.b

Librum tuum habeo sub signo servoq; diligentissimè. Att 145.a
Horreum belli sub signo claustrisq; Reip positum vectigal. cont. R
Signum aeneum, marmoreum, eburneum. in V.200.a
Signa ac tabulas propalàm collocare de Or 89 a
Sed peto à te, ut quàm celerrimè mihi librarius mittatur, maxi qui mihi ex scribat hypomnemata. Epist. 265.a b
Lex in publicum proponitur, concurrunt jussu meo plures uno tempore descriptam legem ad me afferunt. cont. Rull 68.b
Illas tabulas describi statim ab omnibus librarijs imperavi Pro S
Legi literas non tuas, sed librarij tui Att. 96.a
Lippitudinis mea signum tibi sit librarij manus Att. 131.b
Capuâ literæ sunt allata hoc exemplo, &c. Ein Abschrifft oder Att. 158.a
Sæpius ad aliquem literas uno exemplo dare Ep 48 a
De quo tum tibi antea scripseras bis eodem exemplo. Ibid.
Hostem literis vestris & memoriâ videmus esse celebratum Sest
Ad vos judicia & literas detuli Ibid 72.
Diligentiâ Memmij omnia publicis tabulis sunt annotata & t 88.
Ipsius tabula circumferuntur inspiciendi nominis causâ Corn. 12
Cuius nullæ literæ perferuntur Prov. 162.
Amici tui literas abdiderunt Pis. 94.
De te quinq; & septuaginta tabella diripiebantur Pis. 270.
Velim mihi obvia sint tua litera. Ep. Fam. l. 2 p. 48.
Ad te meâ manuscriptas literas misi. Ep. ad Fam. lib 3 p. 67.
Cùm essem in castris ad fluvium Pyramum, reddita mihi sunt u te epistola tua. Ep. ad Fam l. 3. p. 84.
Conscribere epistolam Ep. ad Fam. lib 9 p 242.
Epistolas verò quotidianis verbis texere solemus. Epist. fam. lib
Intercipere literas. Epist. ad Fam. l. 12. p. 360.
Si meis literis obtemperasses, maximam ab omnibus laudem Ep. ad Fam. l. 12. p. 376.
Pergratum mihi feceris, si dederis operam, ut is intelligat meas maximum pondus habuisse Ep. Fam. l. 12 p. 382.
Quare veniendum est Lucceio, quanquam si meis literis obtempe hac leges, illum Romæ esse oportebit Ep ad Fam. l. 12 p. 385.
Crebris literis nos appellato. Ep. ad Fam lib 15 p 487.
Tuis literis nihilo factus sum certior, quomodo te haberes, sed t creatus Ep. Fam. lib. 12. p. 501.
Carere literis Ibid.
Cùm inprimis tuas desiderarem literas, noli committere, ut a tiùs expleas officium scribendi, quàm assiduitate literar Fam. 6. l. p. 509.
Expectabantur literæ tuæ, quæ si fuerint allata. Ep. 1. 8.
Neminem prætermisi, cui literas non dederim Ep 2. 1.

Cùm hæc ad te perferri quamprimùm literis magnoperè vellemus. Ep 5.2.
Literas à te mihi stator tuus reddidit. Ep 2.16.
Observare tempus literæ reddendæ. Epist 11 16.
Diploma stat m non est datum, &c. id est, *litera testimonij, te esse in gratiam restitutum* Ep.6 12.
Statim quæsivi è Balbo per codicillos, id est, *literas.* Epistol 6 18.
Tanquam enim syngrapham ad imperatorem, non epistolam attulisses, si domum redire properabas. Ep.7.17.
Ut ex libellis ejus animadverti, qui in me inciderunt Ep.11 1.
Hac te tertia jam epistola antè oppressit, quàm tu schedulam, aut literam Ep. 15.16.
Brevitas tuarum literarum me quoque breviorem in scribendo facit Ep.1.9.
Scripsit Balbus ad me se à te quintum de Finibus librum descripsisse. Att 210 b
Mirifice Cerelia studio videlicet philosophiæ flagrans describit à suis istos ipsos de Finibus. Ibid.
Si me diligis, excita ex somno tuas literas Ep 262.b
Antea quam aliquo loco consedero, neque longas à me, neque semper mea manu literas expectabis. Att.75 a
Obsignaram jam epistolam meam quam puto te modò perlegisse, script m meâ manu Ibid.
Ipse in Tusculano me referre in commentarium mea manu voluit, quod idem in Asia mihi sua manu scriptum dedit. Ibid.
Noli putare pigritia facere me, quod non mea manu scribam Ibid.
Alteram tibi eodem die epistolam dictavi, & pridie dederam mea manu longiorem. Ibid.
Cum scripsissem hac infima, quæ sunt mea manu Qu Fr.321.b
Hæc inter cœnam dictavi Tironi, ne mirere alia manu esse Ibid.
Legimus (Tabellas.) *Erat scriptum ipsius manu.* in Cat.112.b
Et quidem multò parcius scribo. Ep.12 14 & 16 27.
De hoc genere toto scribe parcius. Ep 4 13.
Accepi perbreves tuas literas Ep.4 15.
Hoc tempore brevior esse debeo. Ep.6 3.
Breviorem me duæ res faciunt Epistol 10.7.
Plura scribere non debeo, præsertim ad te, quo magistro brevitatis uti cogito. Ep. 11.15.
Sed quid ago? non imitor λακωνισμὸν *tuum* Epistol.11.25.
Si rem nullam habebis, quod in buccam venerit scribito Ep.Att l 1 p.17.
Purè loquuntur, cùm hum anitatis sparsa sale, tum insignes amoris notis. Ep. Att.l b 1.p 17.
Isti puero da ponderosam aliquam epistolam. Ep Att.lib.7.p.60.
Thermum creberrimis literis fulcio Ep.Att.l.5.p.166.
Quàm sæpissimè mecum per literas colloquare. Epist.Att l.6.p.177.
Plura in eandem epistolam conjeci. Epi.Attic.lib 7.p.221.
Epistolam, quam eram elucubratus. Epist.Att.libr.7.p.233.
Tam longa te epistola non obtundo. Ibid.l.8.p.233.

Cùm complicarem hanc epistolam Epist. Att. l. 12 p. 363.
De eodem oleo & operâ exaravi, nescio quid ad te, & ante lucem lib 13. p. 414.
Vt literis consignamus, quæ monumentis consignare voluimus, A. l. 2 p 4.
Ne literam quidem ullam facimus, nisi forensem. Ibid 5.
Majore studio cùm omni literarum generi, tùm Philosophiæ de Ibid.
Ingenio scientiaq; excellere. Ibid.
Delectabantur mirifice lectione librorum. Ibid.
Sunt multi, qui omninò græcas non ament literas Ibid.
Græcas literas didicisse. Ibid.
Nec literarum græcarum, nec Philosophiæ jam ullum autorem re
Sin autem quis requirit, quæ causa nos impulerit, ut hæc tame mandaremus. de Nat. Deor lib. 1 p 6.
Afferre literas Ibid 2. 52.
Teneri non potui, quin conjunctionem studiorum, amoris q; nostr literarum genere, explicarem. Acad Q l 2 p 16.
Da queso te huic etiam generi literarum. Acad. Q. l. 1. p. 82.
Qui me ad alias literas vocent de Fin. l. 1. p 96.
Veritus, ne movere hominum studia viderer ibid.
Plures enim tradunt nobis ij, qui interiores scrutantur, & liter de Nat. Deor. l 3. p. 132.
Quia omnia ejus verba exceperint, literisq; mandaverint. l 2. p. 2
Omni literarum genere aliquem superare. Q. Tusc. l. 1. p 295.
Vt ea literis mandaremus. Off. l. 2. p 65.
Non intermissione consuetudinis meæ ad te nullas literas misi. 5. 12
Non oblivione amicitiæ nostræ, atq; intermissione consuetudinis n bus temporibus ad te nullas literas misi Ep. 72. b
Non ejus generis meæ literæ sunt, ut eas audeam temere committe prudenter & promiscuè cuivis. 1 7.
Exspectanti mihi tuas quotidie, Lupus noster subito denuntiavit berem Ep. 179 a
Ego autem nunquam, cum mihi denuntiatum esset à tuis ire aliq di. Epist. 95 a
Hac ad te pluribus verbis scripsi quàm soleo 7. 1.
Hac ad te scripsi verbosius 7. 3.
Habes epistolam verbosiorem fortasse quam velles, quod tibi ita bo. nisi mihi longiorem rem feris ibid.
Tu vellem ne veritus esses, ne pluribus legerem tuas literas, si m forte misisses: Ac velim posthac sic statuas, tuas mihi litera quasq; gratissimas fore. 7. 34.
Labor longiùs. 9 10.
Longiùs progredior, scribo enim ad te. 9. 17.
Tres uno die à te accepi epistolas, unam brevem, duas pleniores. 11

Tibi anteà subirascebar brevitate tuarum literarum, nunc mihi loquax esse videor 11.25.
Non mitto λακωνισμὸν *tuum: altera jam pagella precedit.* 11.25.
Quorsum hæc oratio longior, quàm putaram: 11 27.
A me cum paulum otij nactus eris, uberiores literas expectato. 11.29.
Mirabar quid esset, quod tu mihi literas mittere intermisisses. 7.12.
Neq; alia fuit causa intermissionis literarum. 7. 3.
Me jam non pœnitebat intercapedinem scribendi fecisse. 16.21.
Literæ inanes, in quibus nihil est dignum cognitione Ep.94.2
Perpaucis ante diebus dederam literas ad te pluribus verbis scriptas. 4.9.
Superioribus literis, benevolentiâ magis adductus, fui longior 6.3.
Facit non loquacitas mea, sed benevolentia longiores epistolas. 6.4.
Verba tribuere alicui 1.1 Symm.
Hæc me perpulerunt, scribendi munus non insuper habere. 1.1.
Sermo vester ex beneficio proficiscitur, noster ex debito. 1.1.
Ne mihi vitio vertatur intermissio litterarum, malo esse promptus officij, quàm longâ expectatione vicissitudinem desidere. Ibid.
Animadverto litteras meas tibi insubitas non videri. 1.3.
Vestra indulgentia affatum sæpè tribuat quasi diutius abfuturis. Ibid.
Dare operam alloquio crebriori. 1.5.
Amplecti litteras 1.11.
Nihil horum pagina nunciabat. Ibid.
Vltrò alloqui resideim non peperci. 1.13.
Tibi scribendi oblivionem peperit res secunda. Ibid.
Petis à me litteras longiores 1.14.
Vnde igitur sermonis mei largam poscis usuram. Ibid.
Nihil litterati fœnoris mihi credidisti. ibid.
Tempestivè Palladij declamatio auxit paginam. 1.15.
Tibi facultas scribendi præstò est Ibid.
Litteras curâ propensiore ad aliquem mittere. 1.16.
Litteris actiuum pari religione respondere. Ibid.
Prævenire famam scriptis. Ibid.
Malo tuas aures iterando obtundere, quàm fraudare reticendo. Ibid .
Succinctâ brevitate secum loquar. 1. 15.
Hæc & alia prioribus quoq; litteris tecum fueram locutus. 1.16.
Fratri meo hac conditione litteras dedi. 1.19.
Cur ego diutiùs sermonis pauper obgannio. 1.23.
Recusare litteras longiores. Ibidem
Pagina erat Atticis salibus & thymo odora. 1.23.
Post longum tuum silentium non minùs desiderabam, quàm sperabam litteras longiores. 1.23.
Brevis in manus meas pagina recens à te profecta pervenit. 1.23.
Opperior indies litteras. 1.27.
Promittere alicui litteras. Ibid.
Indulgere stylo. 1.31.

Litteras speratas mulieres 2.6.
Plura tecum loqui non necesse est, de adversis communibus non li
Readita mihi sunt prima littera tua, tàm breves, tàm festinata, u
mihi credo, non est in illis desiderata prolixitas 2.8.
Ausim dicere uberiorem rebus, quàm verbo fuisse illius Epistola
Familiares chartas rigare facundia copijs. 2.8.
Sanè scio litteras meas tibi haud longè ab urbe reddendas 2.11.
Omnia, qua mos est litteris explicare, ipsi narranda potiùs delego.
Obsignare litteras ibid.
Sumere literas obsignatas annulo Ibid.
Scriptorum cuniculo aliquid occulere. Ibid.
Ad aliquem pauca & non omittenda dictare. 2.24.
Subjeci capita rerum, quibus complecti literis fastidij fugâ nolui.
Scriptis confirmo rumorem. 2 27.
Fratris mei desideria litteris prosequor. 2.29.
Reddet tibi litteras meas, qui tuas mihi debuit exhibere. 2.32.
Eius præsentia meus sermo conjungitur. 2.38.
Adcurrit, qui mihi amabiles litteras tuas, simulq; à te captus ë
exhiberet. 2.47.
Ad tertium Nonas Octobris primo lucis respondi litteris tuis 2 4
Litteras pro interjectu itineris, quo nunc destinemur, ante mere
debuisti Ibid.
Sume litteras, seras quidem, sed voto tuo & proposito congruentes.
Differre litteras Ibid.
Emiseram prior scriptum, quod in manus tuas dudum præsumo ven
Decurrere oculis paginam. Ibid.
Qui dudum sibi epistolam traditam tabellarij vitio distulerunt. 2
Cùm in scribendo nunquam resistem gesserim voluntatem Ibid.
Sed quoq; crebri sermonis officia, utpote ex intimo affectu deprom
ctor. 2.56.
Oblationem faciendam scriptis secretioribus indicavit. 2.57.
Scriptionis fide commune bonum mecum participa. 2.58.
Paulò antè dedi litteras. Ibid.
Responsa reddo. Ibid.
Postquàm Gaudentio Apparitori tuo indicem peracti à me itiner
dedi. 2.62.
Apportavit mihi sacras litteras, spei & desiderio congruentes. Ibid
Quòd sacras litteras, quibus consulatûs mei designatio tenetu
2 63.
Tua littera frequenter indicio sunt. 2.64.
Epistolarum stimulos non requiro. Ibid.
Abstinere non debeo tali genere litterarum. 2.67.
Brevem, est necesse, esse sermonem, qui properanti repentè c
2. 68.
Reperimus optabilem litterarum tuarum salutem. 3.1.

Litterae tuae post diutinum silentium tam multum apud nos gratiae & honoris habuerunt, ut his sola brevitas displiceret Ibid.
Iejunas aures meas & praeclari eloquij tui satu superq; sitientes, affatim largior debuit uberare Ibid.
Arctare paginam limine parciore, ut rescribendi talione morderem. Ibid.
Breves epistolas sumo 3.1.
Praeterim fieri locum vindicare cum absentibus colloquendi 33.
Affectus mora impatiens, scribendi vices religione mutavit. Ibid.
Sermonem tuum festinatione praevenio Ibid.
Expectare ab aliquo litteras largiores. Ib d.
Videro, quae tua sit futura in referendo sermone curatio 3.5.
Tanta animi volubilitate sumpsi litteras tuas, quas mihi post longum silentium detulisti, ut me fatear querelae prioris oblitum: quia memoriam praeteritae intermissionis antiquavit gratia recentis officij. 3.9.
Frequenter operam scriptionis mitte, vicissitudine remunerandus & sermonis & amoris. Ibid.
Sumpsi pariter geminas tuas litteras Nestoreâ, ut ita dixerim, manu scriptas. 3.11.
Litterarum gravitatem alicujus sequi labore Ib'd
Trahit nos usus temporum in argutias plausibiles laboris Ibid.
Deesse huic Epistolae Atticam sanitatem boni consule Ibid.
Te non poeniteat scriptorum meorum ferre novitatem. 3 11.
Frequentare stylum. 3. 12.
Ab aliquo vicem sermonis excludere Ibid.
Magnum silentij nostri in litteris tuis pretium est. Ibid.
Mane ergò in proposito assiduae scriptionis 3.12.
Sunt illae quidem Tulliano segmentatae auro Ibid.
Mandare aliquid textu papyri Ibidem.
Ruminare carmina. 3.13
Binas ad me litteras pedissequus tuus detulit, fraudis arguerer, nisi totidem reddidissem ibidem.
Edoceri saltem mutuis litteris peto. 3. 6.
Exercere aliquid verborum familiarium. 3.18.
Sint inter nos assiduae scriptorum vices 3.17.
Si quando absumus lingua ut operam fungerentur signa verborum Ibid.
Haec in praesentia satis dicta sunt. Ibid.
Cùm perpetem curam danda & reddenda salutis adnitar. 3.22.
Faciet hoc crebritas Epistolarum tuarum. 3. 21.
Unis litteris & nuncium fibulae odiae, & nuptialem sportulam detulisti. 3.24.
A litteris temperare 3. 26.
Desideratas mihi litteras serò homines mei adventus exhibuit, quae nobis gratum admodum salutis tuae indicium praestiterunt 3.27.
Utinam facilitas commeatus copiam daret frequentioris officij. 3.27.

Expectata mihi tua litera contigerunt 3.28
Animum alicujus epistolarum feritate metiri Ibid.
Superiores meas litteras in tuas manus delatas.3.33.
Cùm has ad te litteras darem 3.38.
Factum est, ut de me jam scribendi assiduitas exigatur.3.39.
Rectè valeo. Hoc enim scribendi est initium 3.40.
Vt hoc invitamento ad perseverantiam litterarij muneris provoce
Denuo literarum fœnore obligo bona fidei debitorem.3.42.
Ἀσχολίαν ἐπὶ scribendi non invitus affecto.3.44.
Si quando perfrui datur salutis tua cognitione alloquij munere. 3.4
Ergo deligentius abutere munificentiâ scriptionum. Ibid.
Stylo aliquid exequi.3.47.
Ego me in suburbano secessu adservi lectioni. 3.50.
Vicem sermonis tui veterum scripta funguntur Ibid.
Accito mihi fors dedit exercendi circa te styli copiam 8.52.
Copiam libenter amplexus salutem tibi defero, &c Ibidem.
Familiarem religionem frequenti usu vicissitudinis repensabis. Ibi
Mihi pars fide, qua scripseris, exhibeto. Ibid.
Litteris abstinere. 3. 54.
Ego scribo, tu reticas. Ibid.
Cultum tibi debitum mente & sermone non desere. ibid.
Meum sermonem tibi per idoneos mittam. 3 55.
Nec tantis à te litteris abstinebo 3 55.
Nequaquam reposcens, ut scriptorum mihi vicissitudo respondeat
more reddatur. 3 54.
Cultum familiaritatis publico actui frequenter interserere 3.57.
Idem qui peccatum vito desidia, æquè in scribendo longus esse desi
Ponere verbis modum. 3.57.
Eugenius cùm mihi sui copiam præstitisset, sumenda Epistola bene
tus adjecit, qua tibi honorificentiam salutationis exhibet 3.60
Scripta duplicavi. 3.61
Ipse ad respondendum benignitatem tuam, moremq́ servabis. 3.6
Amicitiam munerare assiduitate colloquij 3 74.
Ego in ferendâ vicissitudine par esse curabo. Ibid.
Amicitiæ bonum sermone excolere 3.68.
Familiaribus literis operam frequenter impendo. Ibid.
Affectionem litterarum munere, quotiens usus tulerit, non grave
3 69.
Multis iniuria modum familiaris Epistola excedit. 3.69.
Vtinam tibi assiduitas affatuum meorum non videatur obstreper
Prope est ut referre mihi litterarum gratiam putem. Ibid.
Sæpè alioqui præstantiam tuam non piget, quamvis nihil invi
accepi. 3 70
Ad scribendum me relatu vicissitudinis incitasti. 3 71.
Vrgeo te frequentibus litteris 3.72.

 Hanc

Hunc morem quadam institutio vetusta constituit, ut eorum anteriecurrat adfatus, quos à proprio la o peregrinatio longa disterminat. 4.23.

Extant in monumentis Sallustianis Africani litera, quas ego in prasentia fratris nostri Florentini nomine ad verbum mandandas paginis puto. 4.24

Desideravi litteras tuas adventantibus multis, quos mihi prasumseram sermonem tuum traditures. 4.25.

Vltrò etiam alloqui studui, ut te exemplo officij ad curam similem provocarem 4 25

Quaeso ne am citia vigorem languere, & munia frigere patiaris. Ibid.

Cùm scripti abstinentis. 4 25.

Tantum Epistola mea crede, quod valeam, tuique diligentiam colam. 4 24.

Amplissimâ redundo lætitiâ, cùm video litterarium officijs meis honorem parilem non negari, atque ideò exercendi stili amore destimulor. 4 26.

Castigasti item, quòd te si atribus tuis dicendâ saluto consociem. 4.25.

Nec invideris, si unius epistola crediter quastum quedammodo de votis triplicis usura exerceo. 4 27.

Cur mea efficta (scripta) *dividi postulatis, quem ad exprobrandum vestra cõiungitis.* ibid.

Amicitia nostra fiducia non ex litteris pendeat. 4.28.

A stilo temperare 4 28.

Magnis negocijs plura verba conveniunt. Nobis idem sit lingua modus, qui fortuna est. Mallem, Aborigenum more, dictionem salutis aterna ligno aut corticibus scribere. 4. 28.

Opto has ipsas, quas tu breves quereris salutationum vices dum absumus, in hos longùm manere. ibid.

Nihil argumenti suppetit ad propaganda, qua scribimus. 4.28.

Nosti ocium meum, de quo apud te largiter loqui utriusque fastidium est. Ibid.

Parcus in hac Epistolâ esse debeo. 4.29.

Vnâ viâ sociare scripta potuisti, qua frater & fratri aquandus acciperent. 4. 30.

A litteris temperare. ibid.

Plura in hunc modum dicere piget, quare transeo ad eam sermonis partem, qua orationum mearum desiderium videtur attingere 4 30.

Ad fastidium detergendum nonnulla etiam injulsa conquiris: quicquid stylo elaborabimus, exhibebo 4.30.

Panè prateriji, quod loco principe accusare debuerim. 4.30.

Itane epistolarum nostrarum simplex usus interijt, ut paginis tuis lenocinia avi præsentis anteferas Ibid.

Redeamus quin ergò ad infucatos nominum titulos, & cùm dicitur, aut redditur salus, nihil ipsis vocabulis nostris honoratius ac blandius esse ducamus. Ibid.

Exemplo sit tibi Epistola mea, quàm si amulari sprevéris, &c. Ibid.

Si cateris aggregatus videbor, quorum magnus est suspectus in verbis, nullus cultus in sensibus Ibid.

Fre

His

His nutrimentis proximè amicitiarum cultus adolesc it. 5.8.
Gaudeo, in his sermonis tui primitias contigisse, & impendiò pe
n ssimam hoc captum religiosa cura non deserat 5.8.
Te brevi affore scripta pronuntiata spoponderunt. 5.10.
Restat, ut tua littera medicinam mihi faciant, quas ita libet
la assiduitas satisfactura videatur. 5.12.
Exemplum dare frequentis officij Ibid.
Tunc probabis gratas tibi esse litteras meas, cùm tuas sumsero.
Scribe sapius & copiosius. 5.13.
Iamdudum stylus meus facit tibi auspicium, cui non abnuo r
sed amulari studium nostrum etiam voluntario postea
5.14.
Proximè Romam regressus à scribendi consuetudine non tàm
occupatione descivi 5.15.
Quid mandes pagina, cùm omnia, qua scriptis committi solen
debeant reservari. 5.17.
Hoc est argumentum prasentium litterarum Ibid.
Cognitionem salutis tua expecto 5.19.
Si mutuus sermo cognitionem salutis prastiterit, reditum nostr
estabit ibid.
Fastidiosa salutatio est, qua nudo sermone defertur, innexui scr
5.21.
Litterali serie agenda complecti, 5.22.
Commonitorium signatum strictim percurrere. 5.22.
Familiaris emersit occasio, qua tibi salutis mea indicia adporta
Neque dubitare possum, litteras meas esse tibi reddendas, quas S
nimis nostri diligentiam pertinens exhibebis Ibid.
Mihi scriptorum tuorum vicissitudo mutua pollicetur affectio.
Quaso, ut indicio prascriptionis expectationem meam non gra
5.26.
Confirmari scriptis recentioribus volo. 5.27.
Vereor ne lateant suppressa, qua scripsi, aut per amulos resoluta
bid.
Antecapere scribendi ordinem mei muneris fuit 5.28.
Cui hac ipsa simplicitas conciliare debet frequentes litteras tuas
Adaquare litteras pari numero. Ibid.
Alicui salutationis munus exsolvere. 5.29.
Quaso te, ut meis litteris vicissitudo reddatur ibid.
Qua res tibi grata est, & mihi fœnus solve colloquij & perlato
rarum benignus arride. 5.30.
Tribuere alicui litteras 5.30.
Officium scribendi arripuit. 5.30.
Solet amicis esse pro lege, ut peregrè locati prius tribuant scripta
Ibid.
Propinquum sancti Asclepiadis Philosophi absque litteris m
fuit. 5.31.

Dabit

Diu Epistolæ tuæ salibus ⋅ fueras nihil scripseras 7.19.
Postquam mihi litteras tuas Rhodarius meus reddidit, & salu pertata observantiam nostram solvit religione: datus est mi brò dum aberis tecum loquendi 7.2.
Ab his ordior, quæ in voto tuo primæ sunt Ibid.
Has litteras ⋅ avertenti stimulor non fœnorum instar futuras. 7.
Exerceo stylo amicitiæ voluptatem 7 23.
Non potui de⋅egare tibi honorificentiam litterarum ne religion dic⋅rer 7.28.
Nec in multam seriem propagare litteras valui Ibid.
Neque fratris nostri Prædiani profectio passa est, ut silerem neq affectio, u officiis temperarem 7.29.
Cape debitum munus alloquij, & ⋅ t me facias promptiorem, i lutationis operam frequenter usurpa Ibid.
Proximè indicium salutis meæ præsuli nec d⋅m quod invicem d legerem, reddidisti 7.33.
Non piget ante solutionem religiosum fœnus iterare. Ibidem.
Salutationis honorificentiam prælocutus exsequor postulate m. 7
Auspiciis litterarum lenire amicorum desideria debuisti. 7.40.
Speranti recursum tuum, litteraria levamenta tribuisti 7.41.
Familiarissimus meus ordiēdo itineri paratus fecit ad scribendu 7 43.
Mihi sermonis tui gratia eveniat. 7.43.
Illicò am cum studio meo amplexus communionē, scripta non di ter nos gerent commercium religionis, & commeanti primum tia limen aperirent. 7.43.
Remunerer mihi dictam à te salutem, quamvis diebus proxim tiam styli opere frequentaverim. 7.44.
Est tua optio, an in me velis sæpe litterarum esse munificus. 7.44.
Si quando nobis fructus iste defuerit, eadem mihi gaudia tecum noster præstabit. ibid.
Ex ipso latius audies, quicquid epistola brevitas recuset absolvere
En tibi litteras salutationem ferentes, quas sensibus tuis voluptat tur officij æmulatio 7.47.
Abrumpenda justè cessatio est, & in affatus mutuos cura dem.
Nec abstinere litteris possum, proficiscente ad vos domino & filio ibid.
Intereà quæso, ut in epistolis frequentandis morem tuum teneas. 7
Sæpè nos, ut condecet, litteris munerans. 7.55.
Pro quâ tibi vicem sermonis referre non distuli. 7.55.
Ad scribendum diligens esse persevera Ibid.
Nos litterarum solatia suggeremus, quibus aut animum mulce aut vicem refe as otiosus. ibid.

Munus salutationis iterare ipso proficiscente non piguit. Ibid.
Sermone vobis reddites sanitati communes liberos indicavim
Superioribus diebus litteras frequentavi, 7.80.
Litteris praestanda percurrere. 7.82.
Longum fiat, si velim litteris praestanda percurrere 7.82.
Pro valetudine familiaris mei instauro sermonem 7.83.
Superest ut mihi sermonis tui vicissitudo respondeat. 7.84.
Primam m hi scribendi causam religio facit, ut amicitia nostra
tur. 7.84.
Integratum Flaviani filij mei honorem styli gratulatione perse
Iamdudum desideratas litteras tuas nunc immodicâ animi gra
pi 7.98.
Debitâ reverentiâ & amore respondens adjicio, ut in reliqu
digneris munus voluptabile. quod sponte tribuisti. Ibid.
Alicui sospitatis sua litteras non negare. 7.101.
Datis ad peritissimos Hispaniarum litteris. 7.105.
Vestras litteras super hoc expectare non debui. 7.110.
Differre litteras per verecundiam. ibid.
In posterum curam capessas integrandi istius muneris. 7.117.
Ero tum promtior exhibendis litteris, qui ne tum tempero, cum
tuam non reperto. 7.117.
Exortem te sermonis mei esse non patior, neque à scribendi perse
tij tui imitatione deducar. 7.117.
Certum habeo, nihil apud animum tuum amicorum litteris esse
ideò promtissimè frequento colloquia, quæ scio apud eximium
esse momenti. 7.118.
Superest ut ipse quàm benigne litteras meas sumis, tam libenter
sospitatis emittas. 7.118.
Cordi est frequenter alloqui vos 7.119.
Salutem vobis opto, litteris dico. 7.119.
Dispendium meum frequentior stylus sarciat. 7.122.
Iuncta scripta compensare Ibid.
Tibi praescribo styli terminos. 7.129.
Erunt m hi quæ de te scripseris, nimis magna, si lata sint. ibid.
Pauca salutantium verba sunt, sed vota prolixa 7.129.
Officium meum brevi paginâ tanquam parvo aere persolvere. 7.
Honorem m hi feri obsequio litterarum exepto 7.130.
Huic exspectationi satisfacias volo. 7.130.
Ne longa colloquij intercapedo, quamvis cogar timere neglecta
stanter munia familiaritatis exerceas. 7.131.
Hinc factum est, ut epistolam latus teras. 8.5.
Primas litteras sponte tribuisti, secundas mea cura debet elicere
Sume salutationem quam vicissitudine muneris, polliceor itidem
tuis pariam me facturum. Ibid.
Indebitis fungor alloquijs. 8.7.

Adventante Euscio speravi litteras tuas 8.7.
Nihil hactenus nobis allo quis detulisti. 8 8
Gratas tibi fuisse litteras meas sermonis assiduitate testare. 8 8.
Scriptionis auspicio fiduciam tuam provoco 8 9.
Expectasse te arbitror litteras meas, ut in mutua officia provocatus erumperes. 8 10.
Sume igitur sermonem, cujus sequeris exemplum Ibid
Ero post hac in scribendo diligentior, si coeptis nostris vicissitudo respondeat. Ibidem.
Si tibi in scribendo varior videar, nihil amori existimes deceptum 8.11.
Et in deferendis & in rependendis litteris desidem me arbitror non videri. 8 12.
Etsi memini ad te diebus proximis officia nostra manasse, curavi tamen etiam debito fœnore sermonis absolvi ibid.
Ex debito venit sermo, qui redditur ex beneficio, qui sponte tribuitur. 8 15.
Stylus tuus mea scripta praevertit Ibid.
Usee salutationis repensâ, epistolam tuam curamque deposce; in his, &c. Ibidem.
Ipsum te malo, quàm delinimenta verborum 8 19.
Tu contra ut istolis absentia moras redimas Ibid.
Quid vel animi voluptate jucundius, vel ad officium amicitiæ accommodatius praestari potest, quàm ut te mei amicissimum usu crebri sermonis experiar? 8 20.
Pacatâ navigatione, desideratas mihi litteras tuas frequens invehit commeatus. 8.20.
Ergò dum anni tempus invitat, dum pervium mare est, pabula quadam & nutrimenta mutua affectionis veluti in hyemem congerantur. 8.20.
Cùm hac scriberem, salus mihi ex sententiâ suppetebat Ibid.
Tu verò animum lectione exerces 8 4.
Quia multo itinere discernimur, vicibus pagina fungatur. 8 21.
Nec desideraveris aqua styli mei munera 8 22.
Litteris vincimur. Ibid.
Meritò rescriberem, si solam epistolam detulisses Ibid.
Si quid stylo adjeceris, cum mediocre judice, sed non ingrato lectore participa. 8 22.
Videor plenè hoc anteloquio scribendi complexus, de tuâ sanitate votum, de meâ gaudium 8.23.
Epistolas breves esse non patieris Qua igitur [illegible] *erit pagina longioris?* ibidem.
Duos meatus replere uno fonte difficile est: uni alveo abundè infusi sunt duplicata principia 8.24
Ergò & litteras, quas ad ejus reverentiam misi, ut omnium particeps in acceptum referre potuisti. 8 24.
Praetereà cavi, ne respondente uno imputaretur mihi vicissim munus duorum. Ibid.

Convenit huic paginæ brevitas, quia relatu digna percepsi. Quar
istum tanquam amoris in te nostri tenebis testem. Ibid.
Te in rescribendo decet esse prolixum. Ibid.
Credo arbitreris circumsessum me Campaniæ amœnitatibus, scri
hactenus negligentem fuisse. 8.25.
Nec possum facilè ad hac amicitiæ munia reterquere. 8.25.
Dedi ad parentem tuum litteras, quibus contentus esse potuisti: f
dem cultus ambobus. 8.26.
Metui imitationem, ne mihi alterè vobis duorum vice & ore rescr
dem.
Ipse copiam redde brevitati; quia familiares paginas eos oportet
quibus necesse non est geminare. 8.26.
Promptâ & avidâ manu litteras tuas, cùm mihi offerrentur, i
dem.
Cùm percurrerem lectione enumerationem dispendiorum tuorum.
Paucis ita perstrinxeram, cùm tibi pro eruditione plura succurrun
Nunc ad illa respondeo, quæ me scire voluisti Ibid.
Feceris religiosa causa, ne prior scriberes: non eris tàm irreverens ut
non scribas 8.28.
Viro excellentissimo scriptorum gratiam pro Flaviani fratris mei l
lerim 8.29.
Auspicium mihi scribendi prior, ut mos est facere debuisti 8.31.
Accipe libens dictam salutem. Ibid.
Sume e litteras alicujus. 8.31.
Quia nobis vel oblivio, vel occupationis religionis tua desideratum
vidis, ego usurpo principium 8.32.
Æstimaturus in reliquum de raritate vel copiâ tuorum apicum,
luntate litteris ordiendis, an magis necessitate defueris. Ibid.
Fiet ex optimo nuncio moræ compensatio. 8.33.
Scio me in scribendo tardum fuisse 8.33.
Consultò stylum distuli, quò tibi de me læta cupienti voto similis pa
retur. Ibid.
Dicere legem amicorum litteris, Ibid.
Scribere ad te voluissem ante, sed commeantibus multis fidam cce
bat excerpere electio. 8.34.
Curare dignaberis, ut ad me quoque responsa tua idoneis commissa
8.34.
Styli honorificentiam quæro certus fidei tuæ 8.35.
Quod serò ad te scribo, amicitiæ tenacis indicium est. 8.35.
Vereor ne ista sententia tibi suadeat negligentiam scriptionis, & h
munia judicij mei securus omittas. 8.35.
Ad indicium mei circa te amoris hæc scribimus, ut ipse ad respona
voceris exemplo. 8.36.
Cùm ego partes religionis impleverim, expecto ut ipse etiam vic
lutione fungaris. Ibid.

Com

Compensare meditabor pudenti silentij moras crebrioribus pagin
Littera tua decursa oculis meis. 9.89.
Pac epistolis tuis temporis intervalla breviora. Ibid.
Officium salutationis styli honore compens... 94.
Oro ingravatam vicem referas, quæ suadeat desiderari ex m
quia. Ibid.
Integre Largam salutationem, nec diffido reddenda saltim m l
quæ à te fuerant in hoanda 9.96.
Etsi à litteris temperasti, exempli tamen m tater esse non debes
Quod nunc epistola detrahimus, coram fabulis rependemus 9.99.
Te memorem nostri scriptorum assiduitate testaris 9.100.
Rependo libenter sermonem Ibid.
Premitte præterita officiorum dispendia crebris à me epistolis sarc
Quibus lectis atq; decursis lætatus sum 9.109.
Nos subinde verborum honore locupletes 9.121.
Tu nunc etiam de me scriptorum vices postulas 9.126.
Animum, quem nobis impendis, agnovimus recentium seri
9.127.
Frequenter arripias indicium familiaris officij Ibid.
Te cultu salutationis impertio. 9.25.
Otium nos styli assiduitate testamur 9.133.
Salute præfatâ quam litteris anteferre solemne est, ut seriem fam
ptorum vota præveniant. 10.9.
De quo me e littera non loquentur. 10.16.
Prima scribendi causa, ut honorificentiam salutationis exhibeam
Sacrum munus auxisti honore verborum. 10.19.
Postquam de freto Siculo litteras tuas sumsi: ad curam vicissitu
tus, salutem mihi nuncie secundare. Ibidem.

Loci.

Ort / Stell / Platz.

Locus, tempus constitutum est. Eunuch. 3.4.
Illuc est sapere: ut hosce instruxit, ipsus sibi cavit lo o. Eun. 4
Tumultuantur, clamant, pugnant de loco: interea ego meum no
locum. Hec Prol.
Cum per tumultum noster grex motus loco est. Phor Prol.
In quo hæc discebat ludo, ex adversum ei loco tonstrina erat qua
1.2.
Quem actoris virtus nobis restituit locum. Phorm Prol.
Ita poetam restitui in locum. Hec. Prol.
In eum incidi infelix locum, ut &c Phorm. 1.3.

Non sat's tutum est ad narrandum hic locus. Phormio. 5. 3.
Pecuniam in loco negligere, maximum interdum est lucrum. Adel. 2. 2.
Vides eos sapere, intelligere, in loco vereri: &c. Das ist zur rechten zeit. Adel. 5 3.
Quæ nunc non est narrandi locus Andr. 2. 2.
Ubi nunc est ipse? mirum, ni domi est And 3 4.
Homo ipse nusquam est. Er ist nirgends zufinden Eun. 2. 4.
Ne extulisse extra ædes puerum usquam velit, ne quoquam servis efferri sinant. Hecyr 4 1.
Concede hinc paullulum à foribus istorsum sodes. Phor. 5. 1.
Dum sedem illi: id est, *in illo loco*. Phorm. 1 2.
Hi: viciniæ. Ibid.
Hic ego ero post principia: inde omnibus signum dabo. Eunuch. 4. 7.
Cum nullo improbo civi locus ad rempub. violandam esse potuisset. 1. 9.
Non erit deprecationi locus. 8 17.
Præsertim cum nihil sit periculosius, quam spacium confirmandi sese Antonio dare. 10. 31.
Magnum theatrum habet ista provincia, non ut hæc nostra, adolescentis nobilis, ingeniosi, abstinentis commendationem atq; gloriam id est. *Virtutes adolescentis tanta sunt, ut plurimum loci, & occasionis tibi præbere possint, ornandi, juvandi eum &c.* Sic Rutilius: *Licet tibi amplius re ipsâ inservire & commodare Neroni quod ego verbis explicare possim. Provincia igitur tua suscipiendi adolescentis multas variasq; caussas habet, magnum, latumq; theatrum*, id est, *spacium, &c.* 13 65.
Ille sese in loca saltuosa, & naturâ munita receperat Jug. c. 54.

Lucri. Meriti.

Verdienst.

M*Urena adolescens patre suo imperatore meruit* Pro Mur. 126. b
P. Servilius quo tu imperatore, Labiene, meruisti. Pro Rab. 94. b
Clamabat se meruisse cum L. Precio. in Ver. 268. b
Meruisse stipendia bello Pro Mur 126. b
Cum Asellus omnes provincias stipendia merentem se peragrasse gloriaretur. de Orat. 131. b
Mereri stipendia. Pro Cæl. 39 a
Nam illa membra mereri per se non amplius possunt duodecim æris. Pro Qu. Rosc. 49. b
Roscius HS. CCCLIII mereri & potuit & debuit Q Rosc. 48. b
Quid enim mereas, ut Epicureus esse desinas? de N. 14. b
Quid enim mereri velis jam cum magistratum inieris, &c. quid merearis igitur, ut te dicas. de Fin 80. a

Lusus. Ludendi. Aleæ. *Vide etiam* Fabulæ. Spectaculorum.

Spielen/ Kurtzweilen/ Würffel.

A *Mater talos cùm jacit.* Capt.1.1. ℣ 5.
Elusi militem in aleâ. Ich hab jhn außgespielt Curc.5.
Tribus bolis aleâ ludes vel in chalamydem. Du solt mir drey auff einen rock. Curc.5.2. ℣.13.
Ludi sunt: ludus datus est argentarijs Casin.Prol.℣.25.
Quos mihi ludos redderet? And.3.1.℣ 21.
Ludos thensarum vehiculis inire in Verr.p.567.
Ludos facere. de Arusp.Resp.p 474.
Se ludis homo popularis commisit omninò Sect 57.
Exercitatione ludoq; campestri tunicati utimur. Cæl 96.
Instant nunc post hominum memoriam apparatissimi magnific... di.Pis.206.
Ludos intermittere. de Div.p.178.
Ad ludendum dare. de Fin l.5 p.268.
Ludis delectari. Q.Tusc.l.5.p 489.
Non ita generati à naturâ sumus, ut ad ludum & jocum facti e... 1.Off.p.41.
Ludo & joco, ut illis quidem licet sed sicut somno, & quietibus c...
Vt pueris non omnem ludendi licentiam demus, sed eam, &c. Ib...
Ludendi quidam modus retinendus. Ibid.42.
Suppeditant & campus noster, & studia venandi & luden... Ibid.
Inde Austro lenissimo ad Hydruntem ludibundi pervenimus Ep...
Si Vulteium habebis, omnia ludibundus perficies in Verr.183.a
Per alios multa ludibundos libidinosè apud Verrem effecisse vi... *eosdem patere aditus arbitrabatur, faciliùs vos efficiebatis lu*... *volebatis à Verre, quòd multa ejus ludorum genera nôratis.* Ib...
Quos mihi ludos redderet. And.3.1.
Quos ludos prabueris intus. Eun 5 7.
Et ludos facis. Phorm. 5 8.
Ludos ego hodiè vivo, præsenti huic seni faciam, quos credo mort... *fore* Pl.Most.2.
Miris modis dij ludos faciunt hominibus. Merc.2.
Studium non defuit declarandorum munerum, id est, *spectacul*... *paterno.*2.2.
Ludi apparatissimi instituti in honorem Pompeio secundum co... *rentis.* 7.1.

Quid delectationis habent sexcenti muli, in Clitemnestra, aut in equo Trojano Craterarum tria millia: Ibid.
Non puto te Graecos, aut Oscos ludos desiderasse. Ibid.
Quid ego te Athletas putem desiderare, qui gladiatores contempseris. Ibid.
Reliqua erant venationes bina. Ibid.
Quam autem ne Andabatam quidem defraudare possimus, Exponitur ab interpretibus quanquam incertis, & in medio relictis conjecturis. Et Eras. Chil. ad. 2. Cent. 4. Prov. 33. Cæterùm de difficili explicatione jocorum alibi dicitur. 7.10.
Homines insolentissimi, Circensibus ludis meis postulandum me lege curant. 8.13.
Magnum & jucundum tibi fortuna spectaculum parabit. 8.15.
Oenomao tuo nihil utor. 9.16.
Tu secundum Oenomaum Accij, non ut olim solebat, Atellanum, sed ut nunc fit, Mimum introduxisti Joci videtur accusare argutiam, quemadmodum ex appellationibus Atellani, & Mimi & sequentibus coniici potest. Ibid.
Non modò in Comœdijs res ipsa narratur, ut ille in Demiurgo modo ita me destituit nudum. &c. 9.21.
Ludis prætextam posuit, id est, *fabulam prætextatam latini argumenti.* 10.32.
Epistolam quam Balbo scripsi legendam tibi misi: etiam prætextam, si voles legere Ibidem.
Gladiatoribus autem, Fadum quendam militem &c. id est, *Ludorum gladiatorum die, nisi legas è gladiatoribus.* ibidem.

Luxus. Luxuriæ. *Vide supra* Abliguriendi, & Bibendi.

Verschwenden / Verprassen.

N*Am ut cujusq; studium ex ætate flagrabat, alijs scorta præbere, alijs canes, atq; equos mercari.* Cat. c. 14.
Per luxum atq; ignaviam, ætatem agere Jug. c. 2.
Non se luxu corrumpendum dedit. ibid. 6.
Ventri dediti & turpissimæ parti corporis. Ibid. 85.

Maciei

M

Maciei corporis. *Vide supr.* Contabeſcendi.

Mager an haut vnd Bein.

Oſſa atq; pellis totus eſt: ita curâ macet: ita is pellucet, quaſi laterna Punica. Aul 36 ỹ. 29.
Oſſa atq; pellis ſum miſer à macritudine. Capt. 1. 2. ỹ 26. Talem Vett. Latini appellarunt. *Scutulum.* Feſtus & *Monogrammum* Lucilius.
Quæ mihi miſera amanti ebibit ſanguinem. Curc. 1. 2 ỹ 65.
Here quæ miſeria te tam miſerè macerant. Pſeud. 1. 1 ỹ. 2.
Miſeria & cura me contabefacit. Pſeud. 1. 1. ỹ. 19.

Maculæ. Commaculandi. Polluendi.

Beflecken/Beſudlen/Außwaſchen.

V*Iden' illi corpus maculari totum maculis luridis?* Capt. 3. 4. ỹ 63.
Curram igitur aliquò ad piſcinam, aut ad lacum limum petam, quid eo opus eſt? ego dicam, ut tibi & illi limem caput. Pœn. 1. 2. ỹ. 20. & 87.
Delenda eſt vobis illa macula bello ſuſcepta quæ penitus jam inſedit, atq; inveteravit in populi nomine Pro Leg. Man. p. 630.
Aliquem flagitio polluere, dedecorare, maculare, ſcelere obligare. de Aruſp. p. 475.
Quoniam illa in Republicâ macula regni publicati maneret, quam nemo jam eluere poſſet. Seſt. 32.
Hæreret illa in Repub nihilo minus turpitudo. Ibid.
Ne ex tuâ ſummâ indignitate labes huic dignitati aſperſa videatur. Vat. 79.
Clariſſimo viro nonnullam tuâ laudatione labeculam aſpergis. Vat. 90.
Stupro polluit ſanctiſſimas religiones. Mil. 257.
Nonne videret tibi æternas maculas inurere, quas vita tua eluere non poſſet. in Salluſt. p. 555.

Magistratus. Maiestatis læsæ. Ambitus. Reipublicæ. *Vide etiam* Consulis. Honoris. & Muneris. *Item* Regni.

Obrigkeit/ Ambt tragen / Ampt begern.

IAm exce ssit mihi atas ex magisterio tuo Bacch.1.2.♈.40. Vbi *Magisterium* ponitur pro *magistratu*. Vide Lex. Plaut.

Magistratu se abdicare de Div 124 a

Antonius eo die non modò consulatu, sed etiam libertate se abdicavit. in Ant. 185.b

Abbicare se praturâ in Cat 119.a

Qui collega magistratum per seditionem abrogavit. Pro Mil. 11. a

Cato legem pr mulgavit de imperio Lentuli abrogando. Pro Qu Fr 308 a

Si tibi magistratum abrogasset, mino eignom nia te affecisset in Verr. 136.b

Mandare magistratum alicui existimabant Pro Mur. 142. a

Mihi magistratum populus Rom mandavit in Ver. 241 a

Populus mandandis magistratibus non inanis est dignitatis judex. Pro Plan. 260.a

Populus per religionem sacerdotia mandare non poterat. contra Rull 69 b

Auctoritatis tantum in me est, quantum vos honoribus mandandum esse voluistis Pro Pom. 4. a

Veruntamen est majestas (ut Sylla voluit) ne in quemvis impunè declamare liceret, ambitus ita apertã vim habet, &c. i. e. in læsam Ma estatem non licet invehi, nec accusari apertè potest, ŭ suspicione ferè circumscribatur, nec testes semper habeat, Ambitus verò, quia nõ obscuris notis, ut largitionib., judicari possit, impunè accusatur. Hæc simplicissima hujus loci explicatio est. Sed de sententiâ Rutilii, qui & aliter legit, & explicat, aliorum esto judicium. Legit enim & restituit: *Majestas est, ne non in quemvis*. &c. 3.11.

De majestatis judicio Ibid.

Gratulor de judicio ambitus 3 12.

Diminutio majestatis populi Romani. 12 15.

Cum consules magistratum inierunt. in A. 191. a

Inire magistratum. in V. 17. b

Post sacerdotium initum Pro Deiot. 340.

Brutus collega suo imperium abrogavit. de Cl. 169. a

Eiq; imperium est abrogatum. Pro Dom. 230. a

Petitionis nostra hujusmodi ratio est ad Att. l. 1. p. 5.

Prensat unus P. Galba sine fuco ac fallaciis. Ibid.

Nos initium prensandi facere cogitaramus. Ibid.

Thermus cum Syllano contendere existimatur. Ibid.

Non videtur ἀδιάφορον, Curium obducere: scil. in petitione con
l. 1 p. 5.
Firmior candidatus fere videtur. Ibid.
In uno Domitio maximè ambitio nostra nititur. Ibid.
Tenere principatum. Tusc. 151. a
Solque astrorum obtinet principatum de N 35.
Senatum principem salutis, mentisq; publicæ de Or. 157. b
Si Cæsar ab eo insigne regni accipere voluisset. 185 b
Rabirium sæpe palliatum fuisse, & aliqua habuisse non Roma
gnia. Pro R P 126. b
Ad tribunatum contento studio cursuq; veniamus. Pro Sest 3
Rex sedens cum purpura & sceptro & insignibus illis regi
16. a
Ego has partes lenitatis & misericordiæ, quas me natura ipsa
egi libenter: illam vero gravitatis severitatisq; personam non
repub mihi impositam sustinui Pro Mur. 125 a
His insignibus atq; infulæ imperij venditor. cont. Rul 62. a
Majores nostri Capua magistratus, senatum, consilium commu
niq; insignia Reip sustulerunt. Ibid. 64. a
Si ab improbis, & perditis civibus Remp teneri viderem 1 9.
Hanc ille caussam sibi ait non attingenda Reipub. fuisse Ibid.
Ad consulendum, capessĕremne Rempub implicatus tenebar Ib
Se Lege Cornelia imperium habiturum 1. 10.
Et cepit, & gessi maxima imperia. 3 7.
Si ita gesseris censuram, ut & potes, & debes. 3 10.
Omnes vires civitatis se ad Pompeij ductum applicaverunt. 3 1
Imperia distribuere. 4. 1.
Qui honores ordinatim in Repub. petituri essent, id est, *Magistra*
tes. 4. 5.
Ego cum te esse, qui consulatum magnificentissime atq; o, t me g
memini. 4. 7.
Cùm me ex Repub expulissent. 6 6.
Prohibere à Republicâ Ibid.
Quod non multo secus fieret, si in Rempublic. teneret, quem
4 9
Cum recordarer tuos Magistratus in ipsa discrimina incidisse
Quum enim tot interregnis Iureconsultum desiderat. 7. 10.
Si tu statueris πολιτεύεσθαι non oportere 7. 12.
Magistratum inire 8 9.
Neq; in provincia cum imperio fuerant. Ibid.
Cum imperio mittere. Ibid.
Sedebamus in puppi clavumq; tenebamus. Elegantissima *Metap*
phrasis gubernationis & potestatis superioris. 9. 15.
De illo quem penes est omnis potestas nihil video quid timeam. 5.
Possessio impotentissimi dominatus .. 0 27.

Te obsecro iisdem precibus, quibus S. P. Q. R. ut in perpetuum temp. dominatu regio liberes. 11.5.

Quod nunquam intelligo, me cum multis esse facturum, tamen appetam hujus rei principatum, id est, *vincere studebo meis in te officijs, omnes mecum certantes.* 11.6.

Neq; caesari imperari potest, nec caesar suo exercitui, quod utrumq; pessimum est. 11.10.

Tanquam aliquo fato magistratum gerunt 12.14.

Si ab his petieris, ut interea nobis procurationem Asiae dent, spero te posse impetrare. 12.14.

Quod huc properent, in magistratum venire, caussam non habent Ibid.

Iste & Hircium & pansam, Romae perafturos consulatum Ibid.

Censorem te jam esse sperabam Fenestella de Censoribus cap. 17 *Eò pervenit, ut morum disciplinaeq; Ro. Senatus, equitumque regimen decoris, decorisque discrimen, sub eius ditione magistratus privatorum ius, publicorumque locorum vectigalia Popul. Rom. repofita essent in senatum allegare.* 3.13.

Ordinum judicia praescripsit. Ordines penes quos iudicia essent, tres erant. Ex senatoribus unus. Ex equitibus alter, Tertius ex tribunis ærariis. 8.8.

Quamobrem, mi Quinte, conscende nobiscum, & quidem ad puppim. Una navis est jam bonorum omnium, quam quidem nos damus operam, ut rectam teneamus, utinam prospero cursu, sed quicunq; venti erunt, ars nostra certe non aberit, id est, *operam tuam nobiscum coniunge ad defensionem & gubernationem Reipub.* 12.26.

Qui nisi à gubernaculis recesserint, maximum ab universo naufragio periculum est. 16.27.

Sedere ad gubernacula Reipub. Pro Rosc.

Rejectis à gubernaculis civitatum. de Or.

Non aliena rationi nostra fuit illius hac prospera prensatio. At. l. 1. p. 5.

Cùm qui hodie aruspicinam facerent, in Senatum Romae legerentur. Caesarem perstringit, qui Rempub. constituens, in Senatum indignissimos quosq; legerat 6 18. & 13.5.

Consulem horâ septimâ renunciavit, qui usq; ad Calend. Ianuar. esset, id est, *declaravit.* 7.31.

Simul ac me designatum audieris, tibi curae sit, quod ad Pantheras attinet. 8.2.

Quem tu putas dissimulare me certiorem, quam se candidatum? id est, *designatum.* 8.3.

C. Marcellum consulem factum. 8.4.

Consulis designatus optima aetate 10.3.

Comitia biennij biduo habuit, hoc est, *renunciavit, quos ei visum est, exules reduxit observa distinctionem, Renuntiavit, quos ei visum est*, id est, *designatos declaravit* 10.32.

Hoc tempore aedilem filium suum fieri voluit. 13.12.

Mihi nunquam fuit dubium, quin te Populus Romanus pr Rempublicam meritu consulem facturus esset.16 12.
Se vitamq; suam Reipublica condonare Jug cap 79.
Capessere Rempublicam Ib d 85.
*Sua sola licentia vexit eum ad lucem Romuleam.*1.2.Symm.
*Senatus frequens maturime in curiam venerat.*1.13.
Te Consulem novus annus excepit 1 20.
Cui hec Curulis Sella insigne pepererunt 1 21.
Capessere Magistratum Ibid.
Ceteris ornamentis animi tui adijcietur decus præsentis officij
Quomq; magistratum longinqua provincia solatio tuo vendi
*Quibus cognoscerem clarè in aures publicas designationem co bere proferri.*2 62.
*Vt consilio publico vir laudatus accederes.*3.43.
In ordinem Senatorium lege transcriptus est 3.87.
Restat, ut post dignitatem curia, etiam Reip provinciali speci 3.87.
Interpretatus Divo Principi tempus non animum defuisse 4.
*Nec ante opinatus sum, me exemtum numero caterorum, qui ni munus consulare tribuisti.*4 15.
Nunc mihi amplius quàm reliquis illud munus credo delatun lis generalis oblatio dedit, nobis specialis cura restituit Ibi
Designatum tibi ad urbanam Præturam filium meum nuncio
Præturam filij mei, si fors dictum juverit, proximus annus exp
Domini nostri Theodosii sacro divinoq; judicio merui consulat
Impetravit sibi quodammodo consulatum, quem tibi solveret
Illi Tribuni ac Notarij dignitatem Dominus Valentinianus irruptionem tyrannicam detulit 5.39.
*Tolerans onera senatoria dignitatis.*5.61.
*Ampelius de summatibus quendam Senatus.*5 66.
Catones atq; Atilios vomis & stiva ad consulares misit secure
*Postquam te sibi Respublica vendicavit.*7.81.
*Filij mei Prætoria instat editio.*7.106.
*Prone cursu in consulares legetur.*7.96.
*Nunc primum honoris limen ingressus, nimis immaturè adve exoptat.*8.41.
Prætorem Symmachum meum mox urbanum tribunal accipie
Migrare in tribus Romuleas Ibid.
*Iam delicato fastidio renuis magistratum.*8 41.
Commuta si vales, animum, teq; in annum, vel biennium obd
Vrbana Prætura fasces filius meus Symmachus Kalendis Ianu 8.71.
*Filius meus Symmachus Kalendis Ianuarijs Vrbana Prætura stratum.*8.72.
Filius meus Prætura editione fungetur 9.12.

Honoris.

Magnanimitatis. Fortitudinis. *Vide Tit.* Animi.

Dapfferkeit/Gutter Muth.

A*Nimo virili præsentiq́, ut sis, para.* Phorm. 5. 8. ℣. 64.
Hi gladiatorio animo ad me affectant viam Phorm. 5. 8. ℣. 71.
Tantum animi in homine fuit, ut &c. in Verr p. 538.
Quod forsitan non nemo vir fortis, & acris, & magni animi dux erit Sest. 23
Acta est res animo virili Ep. Att. lib. 14. p. 461.
Stabili, & firmo, & magno animo aliquid efficere de Fin. l. 3. p. 191.
Ignari quantum animi in illo Heroe esset, quantum etiam consilij. Ep. Att. l.
Nos animo duntaxat vigemus. ibid. (4 p. 114.
Vt quisq́, magnitudine animi excellit, ita maximè vult princeps omnium, vel solus esse 1. Off. p. 25.
Vt virum fortem decet Andr 2. 6
Nunc te, Parmeno, ostendes qui vir sies. Eunuch. 2. 3.
Quod tibi nunc vir videatur esse Eunuch. 4. 7.
Virum te judico. Adel 4. 2
Non mediocris hominis hæc sunt officia Adel 5. 9.
Istuc viri est officium Phorm 1. 2.
Qui altiore animo sunt, nihil abjectum, nihil humile cogitant de Fin. 158 b
Nunquam ingemiscit vir fortis, nisi forte ut se intendat ad firmitatem. Tusc. 187. a
Virum te præbeas. 5. 18.
Quantum in cujusq́, animo roboris est atq́, nervorum, id est, *fortitudinis & constantiæ.* 6. 1.
Minus te firmum sermo lachrymæq́, Appiæ declarabant, id est, *in ferenda injuria minus fortem.* 6. 12.
Esse virum fortem & constantem. 7. 18.
Forti animo istam tolera malitiam Ibid.
Vigilanter, nervoseq́, nos subornes. 10. 23.
Has legione, noli acrius, aut pugnacius quicquam putare esse. 10. 31.
Ἄλκιμος ἔσσ', ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὖ εἴπῃ. 13 16.
Cohortarer vos, quo animo fortiore essetis, nisi vos fortiores cognoscerem, quàm quenquam virum.
Se in his malis hominem præbuit. 15. 17.
Quanta audacia, quantaq́, animi vis fuisset in exercitu, nam ferè, quem quisque vivus pugnando locum ceperat, eum amissâ animâ corpore tegebat.
Forti atq́, parato animo sitis. ibid. 58. (Cat. c 61.
Eò magnitudinis procederent, ubi pro mortalib. gloria æterni fierent. Jug. c. 1.
Sanè, quod difficillimum inprimis est, prælio strenuus erat. Ibid. 7.
Advorsum divitias invictum animum gerebat. Ibid 43.

Ea res multum animo eorum addidit Jug.c.75.
Sulla quamquam eadem existimabat, tamen ab injuriâ Mauri suos hortatur, uti fortem animum gererent Ibid.107.
Ipse animi atrox Frag l.2.
Mansuetus esse quàm videri, bonus malebat. Cat c 54
Callidus, amicitiâ facilis Sulla Jug.95.
Militeis benignè appellare : multis rogantibus alijs per se ipse Ibid.96.
Igitur talibus viris non labor insolitus, non locus ullus asper, aut non armatus hostis formidolosus Cat.c 7.
Sed eâ tempestate se quisq; magis extollere, magisq; ingenium i-re. Ibid
Viget ætas: animus valet, contrà illis, annis, atq; divitijs omnia Ibid 20.
Non votis neque supplicijs mulieribus auxilia Deorum parant 52.
Dux, atq; imperator vitæ mortalium, animus est. Jug c.1.
Animus incorruptus, æternus, rector humani generis, agit at neq; ipse habetur Ibid 2.
Parum animo valuisse Ibid.11.
Ac tametsi magna vi animi erat confirmatus ab omnibus, q aut scelere ea gesserat Ibid 35.
Cæsar animum altum & erectum præ se gerebat. 5.494. Er lich/vnd vnverzagt.
Ipse animo non defecerat. 7 207.
Neq; tanti sum animi, ut sine spe castra oppugnanda censeam, ris, ut ipsa deficiam 1.C 361.
Rebus ad luxuriam pertinentibus elanguescere animos, eorum tutem existimabant 2.60.
Ea re ad laborem ferendum, remollescere homines, atq; effœmi-tur. 4.93.
Aliquid videri tenuis atq; infirmi animi. 305.
Ea ad effœminandos animos pertinent. 1.1.
Hortatur ne animo deficiant. 1.C.196.
Aliquem se admodum animo demittere. 7.207.
Neq; eorum tàm remisso ac languido animo quisquam fuit, q quieverit. 1.C.218.

Cicero.

Planè animus, qui in dubijs rebus forsitan fuerit infirmior, matus est multum. 5 21.
Teneriore animo mihi videbare. Ibid.
Non debemus ita cadere animis, quasi &c. 6.1.
Ego vehementer animi pendeo 8.
Ne te contrahas, aut demittas animum, neque te

fluctu sic magnitudine negocij sinas, contraque erigas ac resistas, sive etiam ultrò occurras negotiis. Epist.1 ad Q. Frat.

Eos ego penitus novi libidinum & langueris effœminatissimi animi plenos. 16.17.

Manifestè. Perspicuè. Apertè.

Offentlich/Augenscheinlich/Offenbahr/Hell/vnd klar.

Hammonius regis legatus apertè pecunia nos oppugnat. 1.1. *Non obscura concursatio.* ibid.

Perspicio id, quod jam omnibus est apertum. 1.2.

Cæteri sunt partim obscurius iniqui, partim non dissimulanter irati. 1.5.

Hæc profectò vides quantò expressiora, quantoque illustriora futura sint. 1.7.

Non obscurè queruntur 1.9.

Quibus patefactis, &c. ibid.

Quæ ad nos, nec obscurè, nec variè sermone, sed & clarissima, & omnium una voce perfertur. 2.4.

Non solùm, quia planiùs loquebatur, & uberiùs. 3.11.

Acriùs, apertiùs, significantiùs dignitatem tuam defendissem. 3.12.

Si, quid rectissimum sit quærimus, perspicuum est. 4.2.

Apertè atque ingenuè confitebar 5.2.

Liberto tuo, totum me patefeci. 6.10.

Liquidius de toto tuo sensu judicavi. 10.10.

Præter hæc, quæ commemoravi, quæ testata sunt Libonis & Hipsei non obscura concursatio. 1.1.

Vt officium meum in te obscurum esse non possit. 5.2.

Genus horum beneficiorum definitum lege non erat, id est, *expressum.* 5.20.

Res nota, testata, manifesta, &c. 11.27.

Non est obscura tua in me benevolentia. ibid.

Mihi tum amplissimum, tum gratissimum est te libenter amicitia dedisse, quod liquidò veritati dares. 15.6.

Διαῤῥήδην enim scripserat. 16.21.

Manifestius est, quàm ut ulla in hoc verba impendenda sint. Seneca. lib. 6. de Benef cap. 7.

Notare, & quasi manu prendere. ibid. cap. 41.

Quædam vitia in aperto posita, quæ manu prenderem. Seneca de Tranq. cap. 1.

Medicinæ. Medendi. Sanandi. Vulneris. Curand... Ægrotandi. Lædendi.

Heylen/Artzen/Artzeneyen.

Q Vid si ego illum tractim tangam, ut dormiat? Sos. *Servat...* 1. ✠. 156. Vbi observandum, quid sit *Tractim tang...* quod Græci efferunt *χερσὶν μαλακαῖς ἀμφίπειν*, quod f... cùm gravioribus vulneribus affectos, quorum tractatio... tes tolerare non possunt, ad soporem impellunt, atqu... sum somnum curam suam expediunt. Statius lib 5. T... dicit *vulnus tractare*: die Wunden gemächlich und lind... Sic idem Statius explicat:

--- pars spicula dextrâ
Nequicquam parcente trahunt pars molliter aptant
Brachia trunca loco, & cervicibus ora reponunt.

Pacatus in Panegyr. Theod. *Altorū vulnerum cicatrices...* *tem sanitate duxerunt, manu pendente tractabo*, Claud... Hadri. *Cujus pertulerat vires, & sensit in uno Letalem pla...* *num.* Quintilianus lib 2 cap 4. *Iucundus ergò tùm ma...* *Praeceptor, ut remedia, quæ alioquin sunt naturâ aspera, len...* *leniantur.* Idem l. 4. c. 3. *Hic ig tur velut fomentis, si qui...* *præmolliemus* Senec l. 1 Consol c. 2. *Hoc erit non molli vu...* *rere & secare.* Idem Consol ad Helviam. *Itaque utcunqu...* *nu super plagam meam impositâ, ad obliganda vulnera vel...* terùm in superiori loco Plauti notandum quoque ver... quod Medicis convenit propriè Antholog. lib. 1.

Ιπποκράτης φάτ' ἦν μαιέωσιν, καὶ σώετο λαῶν
ἴδρια --

Hine *Φάρμακα σωτήρια* apud Pollucem. Indeq; Medici *σ...* *res* dicti ab Aristæneto li. 1. Epist. 13. Ovidius lib 4. de P... *Vide Crep. I. Gebh lib. 2 cap 10.*

Quàm scitum est, ejusmodi parare in animo cupiditates, quas c... *sient, paullo mederi possis.* Phorm. 5. 4.

Ejus [filiæ meæ] *labore, atque ejus dolore gnate ut medic...* 5. 1.

Cùm ego possim in hac re medicari mihi. And. 5. 4.

Hac res sola est remedio. Eun. 3. 1.

Nunc illud est, quòd si omnes omnia sua consilia conferant, a... *salutem quærant, auxilij nihil afferant.* Adelph 3. 2.

Non posse jam ad salutem converti hoc malum And. 4 1.

Num quod ego huic nunc subito exitio remedium inveniam miser? Phorm, 1.4.
Inveni, opinor, remedium huic rei. Phorm. 4.3.
Medicus veniet qui huic morbo medicinam facere potest. Cist. 1.1. ℣. 76.
Ait se obl gasse crus fractum Æsculapio. Men. 5.3. ℣. 9.
Quod remedium nunc huic malo inveniam? And. 3.1. ℣. 10.
Ægro adhibere medicinam de Orat l 2. p 307.
Medicina faciendi locus est pro Qu p 3.
Gnate ut med carer tuo And 5 1.
Id ut ne fuit hic res sola est remedio. Eun. 3.1.
Magnarum sæpe id remedium ægritudinum est Heaut. 3.2.
Solum meorum miseriarum est remedium. Adel. 3 1.
Paulo mederi possis. Phor 5 4.
Ego nullo possum remedio me evolvere ex his turbis. Ibid.
Cùm capiti mederi debeam, reduviam curo pro Sext. Rosc. p. 81.
Nulla unquam medicina his tot incommodis reperietur. in Verr. p. 135.
Aliquando medicinam Reipublicæ adhiberetis Sest 67.
Hi medentur Reipublica, qui exsecant pestem aliquam, strumam civitatis. ibid
Gravitas morbi facit medicinâ egeamus Ep ad Fam. lib 9 p 244.
Doloris medicinam à Philosopho à peto. Acad. Quæst. lib. 1 p. 81.
Etsi sine medico medicinam dabit Minerva. de Div. lib 2. p. 26.
Tam æstivam medicinam aamovere. Tusc Quæst. lib. 3 p. 409.
Nam quam quisque curationem recipere possit, videndum esse. Qu. Tusc l 3. p. 4 1.
Toto corpore curando, minimæ etiam parti, si condoluit, mederi. ibid.
Nos modò curationem ejus recipiamus. Ibid. p. 412.
Animorum morbis remedia adhibere Quæst. Tusc l b. 4 p. 438.
Remedia sibi comparare ad tolerandum dolorem. Quæst. Tuscul. l. 5. pag. 479.
Medici leviter ægrotantes leviter curant, gravioribus autem morbis periculosas curationes & ancipites adhibere coguntur 1. Off p 33.
Medici gravioribus morbis periculosas curationes & ancipites adhibere coguntur. Off. 17. b.
Æsculapius potest præscribere per somnium orationem valetudinis. de D. 134 a.
De medico tu bene existimari scribis: sed plane curationes ejus non probo. E, 258. a.
Alia quadam ad eum est admovenda curatio Tus 221. b.
Corpora curari possunt, animorum nulla est medicina. Tusc. 191. a.
Violentus te quibusdam medicaminibus solere curari. in Pis 82 a.
Infirmo medelam præbentes Fragm Sallust. lib. 2.
Medicinam cumprimis nostra ætatis exercuit. 1.66. Symmachus.
Vulnera cicatricem processu temporis ducunt. 1. 100.

Inten-

Intempestivè contrectare vulnus.Vulnus crudescit. ibid.
Medicinâ alicui occurrere. 2. 13.
Medicinam facere alicui 3 46.
Litterariis deliniments remedia vulneri meo facio 4 17.
*Quæ etsi pro magnitudine doloris invalida sint,medicinam ta ciffimam tui sermonis afferunt.*Ibid.
Medicâ ope & abstinentiâ noxiorum ad sanitatem juvari. 6 5
Purgaterio medicamento alvum vacuasse te scripseras , ut f cum eatero onere decederet. 6.64.
Scire postulo,an prædicta curatio efficax fuerit, nec subegerit c guinis emissione venas juvari. Ibid.
Medicas manus valetudini alicujus applicare 8,6.
Plura Romæ salubritatis instrumenta sunt , major meden 8.19.
*Feriatâ manu curationem juvare præceptis.*10.1.
Callere medicinam 10. 1.
Affecta diuturno morbo corpora saviorem medicinam fer 10. 14.
*Ferre alicui medicinam.*10 57.
Curabo scias.si quid remedia divina promoverunt 1 49.
Magna remedia conquirere. 1. 61.
Remedio aliquid accommodare. 1 100.
Majorem judicant in tuo congressu esse medicinam. 6 17.
Tibi assignabitur eorum sanitas , si remediis herbarum salubri nignitatis adjeceris. Ibid
*Ad confirmandam valetudinem remedia subministrare.*7.16.
*Amara hausta ad salutem valent.*7.16.
Succis tristibus affecta refoventur. Ibid.
Quoniam remedia minora non prosunt,ad majora confugimus
Tribue tempus refectioni. 8. 46.

Memoriæ. Recordandi. Monumenti. *Vide* Cogitandi.

Gedächtnuß/ Gedencken/ Erinneren.

N*On possum me commeniere,ubi terrarum sim.*Amph.1.1.
Memoriter memorare. Amph.1.1.ꝟ.260. & *Memor* Capt.2 1 ꝟ.53.
Nunc in memoriam redeo. Capt 5 4 ꝟ.25.
*Vbi me fugit memoria,ibi tu facito,ut subvenias.*Bacch 1.1.ꝟ. lib.2.de Finib. *Si memoria defecerit,tuum est,ut suggeras.*

leg 7. *Nec tibi subjiciet carmina servus Amor.* ὑποβάλλειν est *dictare alicui, monere, subjicere* Unde *Monitores*, qui & *Secundarij* ὑποβολεῖς Glossæ *Secundarius. Subdica.* ὑποχειστὴς, *qui secundò dicit.* At hic propriè non est *moniter.*

Ecquid in mentem tibi est Bacch 1.2.℣.53. *Vide Lex Plaut.* In.
Ecquid meminit Mnesilochi? Bacch 2.2.℣.28
Astutè in mentem venit de speculo. Most. 1.3.℣.113.
Propterea illius nomen memini facilius Men. Prol. ℣.45.
Rectè rationem tenes. Mil. 1.1 ℣.47.
Memoriâ es optimâ. Mil 1 1 ℣.49.
Festivum facinus venit in mentem mihi modò. Pœn. 5.2.℣.126.
Ejus illi immortalis est memoria meminisse, & sempiterna Mil. 3.3 ℣.15.
Obliviosa extemplò fiunt, meminisse nequeunt Ibid ℣ 17.
Memini, & scio, & calleo, & commemini. Pers. 1.1 ℣.8.
Memoriâ oblivisci. Trin 4 3.℣.11.
Ne suarum se miserarum in memoriam inducat. Pers. 4.4.℣ 91.
In memoriam habeo. And. 1 1.℣ 13 *Sic ibi MSS. Vide Editionem nostram.*
Etiam nunc mihi scripta illa dicta sunt in animo Chrysidis de Glycerio. And. 1.5.℣.48.
Hæc habui in memoriâ. Eun. 1.2 ℣.95.
Memini, tametsi nullus moneas. Eun 2.1 ℣ 10.
Ubi in mentem ejus adventi venit Phorm. 1 3.℣.2.
Redi mecum in memoriam. Phorm. 5 3 ℣ 19.
Ut facilè memoriâ comprehendatur. ad Her. l.2.p.37.
Si memoriæ mandaverit. Ibid. p.48.
Si quo modo potest vobis in memoriam redire ad Her. lib.4.p.125.
In memoriam reducere aliquid de Inv. l.1.p.191.
Simul & in memoriam redibit auditor. Ibid.
Ad nostram memoriam propter fani religionem remansit. de Inv. l. 2. pagina 197.
Ut in perpetuum belli memoria maneret. Ibid p 225.
Memoriam veterem repetere. de Orat. l.1.p.269.
Mihi repetenda est veteris cujusdam memoriæ non sanè satis explicata recordatio Ibid.p.270.
Servium Galbam memoriâ teneo. Ibid.p.279.
Post memoriam sepire. Ibid. p.306.
Ad eum finem, quem memoriâ possem comprehendere Ibid.p.309.
Sic memoriâ erat proditum. Ibid.p.306.
Quantum ego possem, ab oblivione hominum, atque à silentio laudem eorum vindicarem. de Orat l.2.p.346.
Ut eam etiam nunc vivam illorum memoriam teneremus. Ibid.
In meâ memoriâ penitùs insedit ibid. p.379.
Quem primum ferunt artem memoriæ protulisse ibid.p.446.
Ordinem esse maximè, qui memoriæ lumen afferat Ibid.
Ea quæ memoriâ tenere vellent. Ibidem.

Verum

Verumtamen neque tam acri memoriâ ferè quisquam est. ibid.
Ea maximè animus nostrus affi; i. ibid.
Facilimè anime te tenere posse ea, quæ perciperentur auribus. 449.
Istum doctum virum fuisse memoria traditum est. Parad.110.
Num h.c memoria traditum est pro Mur.
Prodere sermonem alicuius memoria. de Or.144 a & 100 a.
Monumentum quod positum est, ut esset indicium oppressi sen. riam sempiternam tu pitudinis. pro Dom 215 b
Amplissimis monumentis consecrare memoriam nominis sui. 298.b.
Sed loquor de iis quos videmus, aut de quibus memoriam ac. 103 b.
Memini Pamphilum hospitem meum mihi narrare se, &c. V.1
Memini tibi librum afferri à Demetrio Magnete. A 125 b.
Dixi me non meminisse ullum tempus laudandi, aut locum dar. esse. Ep 37.2.
Quidque sibi de me recepisset, in memoriam redegit Ep. 11.b.
Quid autem tibi venit in mentem redigere in memoriam nostr. cad.163 b.
Solet venire in mentem illius temporis, quo proximè fuissemus Mario.
Cum illius temporis mihi venit in mentem Ep 96.b.
Non dubito, quin in tanto tuo periculo tuorum tibi scelerum ven. Ibid.
Facite ut vobis triennij totius veniat in mentem. ibid.
Venit enim mihi fani, loci, religionis illius in mentem Ibid.
Numquid meministi? [*scil* nomen ejus:] *id quæro, egóne hu. patiar mea voluptati obstare?* Andr.5.4.
Iterum sic memento: [*scil.* facere.] Adelph.3.4.
Meministin' olim ut fuerit vestra oratio in re incipiunda a. noxiam. Phorm 1.4.
Tu qui ais, redige ad memoriam. Phorm.2.2.
Si meministi id quod olim dictum est subjice. Ibid.
Satis si commemini Phorm.3.2.
Hæc penè postremum memoria prodamus. de Orat.lib.3.p.45
Omnem rerum memoriam breviter, & quidem diligenter Brut.p 524.
Memoriâ aliquid comprehendere. Brut.p.182.
Incurro in memoriam communium miseriarum. Brut p 594.
Rem complectebatur memoriter. Brut p.611.
Cùm, si veneris, ereptam memoriam diceret. Brut.p.660.
Mandare aliquid memoria pro Quin p.7.
In memoriam redeo. pro Qu p.20.
Memoria tradere litterarum vetustatem. pro Quint Rosc.p.

Hæc parvi temporis memoriam, illa perpetuæ existimationis fidem & religionem amplectuntur. Q. Rosc. p. 44.

Venit mihi in mentem illius diei. in Verr. p 125.

Redire ad memoriam. in Verr p. 206.

Proditum memoriæ literis. in Verr. p. 574.

Tui nominis æterna memoria simul cum templo consecratur. in Verr. pagin. 441.

In sermone hominum audaciæ suæ monumentum æternum relinquere. in Verr. p 211.

In Eryco monte tuorum monumentum flagitiorum, crudelitatisque posuisti. in Verr. p. 270.

Monumentum crudelitatis constituere. in Verr. p 243.

Opus est ingens, magnificum totum, est ex saxo in mirandam altitudinem depresso, & multorum operis exciso, nihil tam clausum ad exitus, nihil tam septum undique, nihil tam tutum ad custodias, nec fieri, nec cogitari potest. in Verr. p. 515.

Monumentum facere pro Dom. p. 421.

Memoriam rei repetere. in Verr. p. 464.

Imagines ad memoriam posteritatemque prodere. in Verr p. 502.

Calamitate docti memoriâ retinemus pro Leg. Man p. 639.

Memoriæ aliquid prodere. Ibid. p. 644.

Vos quasi memoriâ teneatis. pro Aul. Cl. p. 15.

Extat memoria Ibidem p. 29

Memoriâ teneo. cont Rull p 119. & in Catil p. 200.

Percipite diligenter, quæ dicam, & ea penitùs animis vestris, mentibusque mandate. in L. Cat p. 175.

Statuere æterna insignia posteris, & statuere æterna monumenta. de In. 71. a.

Omnia bella, quæ memoria nostra fuerunt. At. 183 b.

Nostra autem memoria Philo. pro Font. 276 b. & Tusc. 176. b.

Me per longo intervallo prope memoriæ temporumque nostrorum primum hominem novum consulem fecistis. contra R ul. 66 a.

Cn. Pompejus omnium sæculorum omnis memoriæ facile princeps. Postquam. 205. a.

Quod sacrificium nemo, nisi P. Clodius omni memoriâ violavit, nemo unquam adiit. de Ar. 252. b.

Itaque non ex sermone hominum recenti, sed ex annalium vetustate eruenda est memoria nobilitatis tuæ. pro Mur. 127. b.

Rem aliquam deinceps à patribus acceptam posteris prodere. de Som. 130. a.

Gloria tua tibi est communicanda mecum, & prodenda liberis. Quint. Frat. 398 b.

Itaque eorum vocabula nobis prodiderunt. de V. 201. a.

Ne periculosam imitationem in posterum proderetis. pro Fl. 151. b.

In hoc reo ne quod perniciosum exemplum prodatur pertimesco. pro Fla. 151. b.

Ima-

Imagines ad memoriam posteritatis prodendam. in V.243.a.
Quia memoriâ sic esset proditum, &c. de Or.100 a.
Sermonem L.Crassi memoria prodamus Or.144.a.
Quod est proditum memoria ac litteris. I V.85.b.
Ante Solonis ætatem de nullo ut diserto memoria proditum est. de Clar.168 & 169.b.
In virorum fortium factis memoria prodendis. E. 89.b.
Cujus ne nomen quidem proditum est. Tusc.170.b.
Hac de sapientissimis viris monumenta nobis literæ prodiderunt, &c. pro Plan. 279 a.
Decrevi ut in fastis ad eum diem Bruti nomen adscriberetur Att 283.a.
Quod ego cum dabam Bruto, notam esse in fastis gratissimæ victoriæ memoriâ volebam. At.283.a.
Cum diem festum ludorum de fastis suis sustulissent. in V.235.a.
Eximere dies de fastis. in V.135.a.
Consules non modo ex memoria, sed etiam ex fastis evellendi. pro Sest.10 a.
Ut non minus longas jam in codicillorum fastis futurorum Consulum paginulas habeat, quàm factorum Att.59.b.
Luna accretione & diminutione luminis quasi fastorum notans & significans dies. Tusc. 161. a.
Etenim ordo ipse annalium mediocriter nos retinet, quasi enumeratione fastorum. Ep.68 a.
Scio quanti respub. intersit, omnes copias in unum locum primo quoque tempore convenire At.122.b.
Proditum est. pro Flac. p.289.
Traditum memoriae est. pro L.Mur.p.246.
Animum memoria refricare cœperat. pro Luc.Syll.p.314.
Omnis memoria funditùs ex oculis hominum ac mentibus tolleretur. pro Dom.p.446.
Atrocitati millius temporis recordari ut possitis, vestram memoriam ad timoris præteriti cogitationem excitare. Sest.7.
Vestigia non pressa leviter ad exigui prædicationem temporis, sed fixa ad memoriam illius provinciæ sempiternam Sest.p 8.
Facta eorum occurrunt vestris mentibus. Sest.10.
Tenesne memoriâ? Vat.78.
Audetis excitare tanti flagitij memoriam, non extinctam quidem, sed repressam vetustate. pro Cœl.p.123.
Hoc non sine causâ fictis tabulis doctissimi memoria prodiderunt. Mil.225.
Vos tenetote animis & memoriâ. Corn.155.
Hæc ad posteritatis memoriam prodita sunt. Rab.770.
Immortalem memoriam concupivit. Rab. 279.
Omnium Marcellorum meum pectus memoriâ offedit. Marc.285.
Illa vita tua est, quæ vigebit memoriâ seculorum omnium, quam posteritas alet, quam ipsa æternitas semper intuebitur. Marc.290.
Tuas laudes nulla unquam oblivio obscuratura est. Marc.p.291.

Omnis

Omnis memoria hujus clarissimum lumen extinguere cupit. Dejo.p.311.
Memoria illud proditum est. Phil.1.327.
Si quid in bellum memoria causâ retulit Phil lib.31.p.330
Redigere in memoriam nostram. Phil. 2. 345.
Hujus rei ne posteritatem quidem omnium seculorum unquam immemorem fore. ibid. 359.
Illa memoria non est deleta Ibid 358.
Illud nomen populi Romani extabit sempiternum Ibid.
Illam pulcherrimi facti memoriam refricat. Phil lib.3.p 391.
An illa non gravissimis ignominiis & monumentis hujus ordinis ad posteritatis memoriam sunt notanda? Phil.lib.5.p.413.
Pro brevi vitâ diuturnam memoriam reddiderunt Phil. 9 p.459.
Reddita est ei à maioribus statua pro vitâ, quæ multos annos progeniem ejus honestatis nunc ad tantam familiæ memoriam sola restat. Phil 9 460
Sulpitij vita multis erit, præclarisque monumentis ad omnem memoriam commendata Phil.462.
In singulis versibus maximo clamore & plausu Bruti memoriam populus Romanus prosequebatur. Phil 10 468.
Hac gratissimâ memoriâ omnium civium inclusa est Ibid p.467.
Cæsaris munere Dejotarum longo intervallo per hunc virum renovata est. Phil. 13. 520.
Hac literis & memoria mandavit. Phil.13.526.
Gratâ eorum virtutem memoriâ prosecutus est Phil.14.543.
Data est vobis memoria bene merita vita sempiterna Phil 14 p.544.
Vobis immortale monumentum suis penè manibus pop Romanus exstruxit Ibid.
Monumentum quàm amplissimum locandum & faciendum curent, ut extet ad memoriam posteritatis sempiternam Phil.14.546.
Ego quæ pertinere ad te intelligam, studiosissimè omnia, diligentissimeque curabo, tuorum tristissimo meo tempore meritorum erga me memoriam conservabo Ep.ad Fam.lib 4.p.113.
Velim statutum habeas, me tui memoriam summâ cum benevolentiâ tenere. Ep. ad Fam l.6 p 154.
Quantum memoriâ repetere præterita possum, nemo est mihi te amicus antiquior. Ep. ad Fam.l 11.p.343.
Notam esse in factis gratissima victoria memoriam sempiternam volebam. Ep. Brut.p 554.
Habet divinam quandam memoriam rerum Acad.Qu.l.2 p 4.
Artem aliquam memoriæ tradere. Ibid.
Hærebant in memoriâ, quæcunque audiverat, aut viderat. Ibid.
Ille in animo res insculptas habebat. Ibid.
In memoriam redigere 1 9.
Tenebam memoria. Ibid.
Præstat tibi memoriam, quam debet, id est, *quemadmodùm gratum decet, officij m: minit.* 3.10.

Ea tute tibi subjice, id est, in animum revoca 4. 7.
Tuorum tristissimo meo tempore meritorum erga me, memoriam conservabo. 4 13.
Cùm recordor, hac me vidisse, &c. 4 14.
Ea cum fuerint, & falsa, & inania, sint evulsa ex omni memoria vitaque nostra 5 8.
Habet enim præteriti doloris secura recordatio delectationem. 5. 12.
Quæ cogitatio mihi non omninò excidisset (etenim penitus insederat) &c. 5 13.
Das mihi jucundas recordationes conscientia nostra. Ibid.
Non oblivione amicitia nostra, &c. ad te nullas litteras misi. 5. 17.
Memoria mandare. 6. 13.
Lepta suavissimus edisceat Hesiodum, &c. 6. 18.
Memoria comprehendere 6. 22.
Fecit ut te non immemorem putarem mei. 7 14.
Memoria operam dare, 8 1.
Post hominum memoriam, bey Menschen gedencken 10. 16.
Quæ perpetuo animo meo fixa manebunt 10 35.
Quantum memoria repetere præterita possum 1. 27.
Velim memoria tui caussa, des literarum aliquid, quæ tibi in provincia reddantur, Gedenckzettel 13. 44.
Cerelia procuratores scripserunt, te propter magnitudinem provinciæ multitudinemque negotiorum, etiam atque etiam esse commonefaciendum. 13 73.
Absentem memoria colere. 15. 21.
Tu velim tua in me studia & officia multum tecum recordere. Ibid.
Multum mihi eripitur opera in scribendis hypomnematis 16. 21.
Cùm esset eâ memoriâ, ea sæpè audiendo facilè cognovit, quæ vel semel audita nemini esse potuisset. Acad. Quæst lib 2. p 95.
Memoriam alicujus implorare. Ibid p. 98.
Animo comprehendere & tenere. Ibid. p. 15.
Animo rem cernere ibid.
Hæc etiam sequuntur, nec memoriam sine consensione posse constare. Ibidem. p. 23.
Quibus notatis, quod cuique significaretur, memoria prodiderunt. de Divin. l. 1. p. 65.
Vt multa ex iis memoriâ teneam. de Nat Deor l 2. p. 91.
Mandavi memoria non numerum solùm, sed etiam ordinem argumentorum tuorum. ibid. p. 120.
Si me memoria fortè defecerit, tuum est, ut suggeras. de Finib. lib. 2. pagin. 146.
Quoniam recordatione te gaudere dicis Ibid p. 169.
Vt & sui Metrodori memoria colatur Ibid p 171.
Vt non sine causâ memoria ex his ducta sit disciplina de Finib. lib. 5. pagin. 248.
Me ad altiorem memoriam commovit Ibid.

Memo-

Memoriam alicui offerre. Ibid.
Qui illa non modò curâ, sed ne memoriâ quidem digna judicant. de Divin. l. 2. p. 262.
Quomodo igitur hac infinitate & memoriâ complecti semper possumus? Ibid. p. 270.
Hunc hominem memoria tradem sempiterna. Phil. lib 13. p 527.
Nihil sanè nisi ne nimis diligenter inquiras in ea, quæ modo iste memoriæ sunt prodita de leg lib 1. p. 294.
Ipse æqualem ætati suæ memoriam deposcit Ibid. p 296.
Sunt enim maxima res in hac memoriâ atque ætate nostrâ. Ibid.
Memoria aliquid tradere: Quæst. Tusc lib. 1. p. 298.
Quaque in animis impr mantur. de leg l. 1. p 305.
Reminiscendo aliquid recognoscere Quæst Tusc. lib. 1 p 131.
Gratissimam memoriam retinet consulatûs sui. de leg. lib 3. p. 360.
Publicis literis consignatam memoriam publicam nullam habemus. Ibidem. p. 367.
Memoriâ aliquid comprehendere. Quæst. Tusc. lib 5 p. 496.
Multa breviter & commodè dicta memoriæ mandabam. de Amic. p. 183.
Cujus disputationis sententias memoriæ mandavi. Ibid. p 184.
Nunquam ex animo meo discedit illius optimi, ac invictissimi viri memoria. Soma. Scip. p. 241.
Subit me majorum meorum misera recordatio. 1. 2. Symm.
Poëta noster scriptum reliquit. 1. 9.
Fac veniat in mentem 1. 23.
Præteritorum memor. 1 38.
Fac, veniat in mentem 1. 95.
Stabit apud me memoria beneficij tui, nec umquam tacita erit. 1. 62.
Stabit apud me gratia tributi offi ij q[illegible] nulla legati culpa præcesserit 1 98.
Sermo interim parcus erit, memoria prolixior 1 103.
Tui cotidiè blandam commemorationem sermo noster exercet. 2. 32.
Amicitiæ bonum mente custodire. 3. 68.
Te animi affectione non deserere. 3. 72.
Apud nos recens jucunditas tua viget. 3. 84.
Stabit igitur apud animum meum jugis tua gratia, & memoria constantiæ officij nullâ oblivione tenuabitur sive error istud, sive dolus fecerit. 4. 15.
Quanta memoria & prædicatio tui in ore ac pectore meo viget. 4. 28.
Jugiter de aliquo loqui. 4 21.
Moribus meis, quandiu ipse mei sum memor, objicere tui oblivionem non potest, 4. 27.
Ejus probitatem mente colo, sermone commendo. 4. 66.
Continuò convenit me recordatio mandatorum tuorum 5. 74.
Tibi memoriam amicitiæ nostræ superesse amplissimè gratulor 5. 78.
Si amicitiæ veteris memoria perseverat, nec ullâ oblivione tenuata est. 9. 1.
Stabit apud me jugiter beneficij tui gratia. 9. 12.

Si memoria viget mandatorum meorum 9 15.
Si qua apud te memoria domûs nostra residet. 9.17.
Totum animum recensenda pagina usque ad memoriam mancipavi 9. 45.
In miseras cogitationes recurrunt dissimulata paululùm mala 9 78.
Vt vigere apud me tuam memoriam votivâ oblatione testarer. 9.107.
In pectore memoria versatur. 9 114.
Honesta beneficia apud memores non pereunt 10.10.
Vivit in memoriâ & amore cunctorum. 10 32.
Optimi quique civium in longam memoriam mittuntur 10.32.
Qui in pectoribus omnium manet, est in ore plurimorum. Ibid.
Inprimis magno usui est memoria rerum gestarum Jug.cap.4.
Ex manibus impiis me eripite, si ulla apud vos memoria remanet avi mei Masinissæ Jug.cap 24.
Literis consignamus, quæ monumentis mandari volumus. Acad.1.b.
Athenis primum monumentis & literis oratio est cœpta mandari. de Clu. 167. 2.
Instituenti mihi sermonem referre & mandare huic tertio libro, quem, &c. de Or. 142. b.
Hæc monumentis annalium mandantur. pro Se. 24. a.
Simia Dodonea improbitatem, historiis Græcis mandatam esse demiror. de D.122.b.
Mandare versibus æternum laborem alicujus præconium, pro Arch.189.b.
Mandare scriptis actiones suas. Off.33.a.
Mandare factum alicujus immortalitati pro D. 228.b.
Socratis sermones immortalitati scrip[...] Plato tradidit. de Or 148.b.

Mendacij. Mentiendi. *Vide etiam* Vanitatis.

Lügen / Die Warheit sparen / Ein Lügen erdencken.

M*Endacium dicere.* Amph. 1. 1. vers. 45. Vide Lexic. Plautinum. litt M.
Quin quoque edixti, ementitus es : Es ist alles erlogen/was du redest. Amph.1.1.ṽ.55.
Tu, qui quæ facta inficiare, quem ego jam convincam hinc palam. Amph. 1. 2.ṽ.147.
Si quid erga me falsum dixeris Asin.1.1.ṽ. 5.
Dic herclè serò, quod te rogitem : cave, mendaciĩ quicquam mihi. Ibidem, ṽ.15.
Si hujus rei me mendacem esse inveneris. Asin 5.2ṽ.5. *Vide Titulo* Credendi.
Adversum aliquem mentiri. Aul 4.7.ṽ.9.

Vt ci-

Ut citè commentatus est. Casin.2 3 ℣.25.

Non habeo ullam occasionem, ut apud te falsa fabuler Epid.5.1 ℣ 38 sic Most. 2.1 ℣.23. *Quid mihi sit boni si mentiar?* Et paulò post: *Quid mereare quamobrem mentiar?* Most.4.2.℣.71. Imitatus est Ovidius *Hac mihi non vani (nec erat cur fallere vellem) Narravêre senes* Et libro 3 Tristium libr 10. *Vix equidem credar: sed cum sint præmia falsi, Nulla ratam debet testis habere fidem.* Tacitus hist 4. *Utrumque qui interfuere nunc quoque memorant postquam nullum mendacio pretium.*

Calidum mendacium θερμὸν ψεῦδος. Most.3 1.℣ 131.

Parenti preloqui mendacium Merc 1.2.℣.96.

Nihil est mendaciloquius. Trin 1.2.℣.163.

Id certum est mentiri ampliter. Mer sc.Syra.no ℣.12.

Pol haud mentitus est. Pseud.4 6.℣ 21 Ubi male legitur à nonnullis: *haud mentitum est.* Nam & sic loquitur Plaut. Merc 5.2.℣ 95.

Mendacem esse adversum aliquem Pœn. 1 2 ℣.188.

Mera jam mendacia fundes Pseud.4.1 ℣.33.

Prehendere mendacij manifesto modo. Bacch.4 4 ℣.45. vide de hac syntaxi supra Titul. *Criminis.* Sic Truc 1 2.℣ 29. *Manifestum mendacij te teneo.*

Memorare mendacium. Truc 2.6 ℣ 3.

Mendacia verba Truc.2 2 ℣.44.

Quid dixit? MN. si tu illum solem sibi solem esse dixeris, se illum Lunam credere, & Noctem qui nunc est dies. Bacch.4.4 ℣.48. De homine mendacissimo.

Sobriam esse me, & nihil mentitam tibi. Eun 4.4 ℣.36.

Si quidquam mentitum invenies, occidito. Andr.5 2.

Non est mentiri meum: [Es feynd auch noch wohl andere/die liegen können]Heaut.3.2.

Qui mentiri aut fallere insuerit patrem, aut audebit, tanto magis audebit ceteros. Adelph. 1.1.

Causa cur mentiretur, non erat. pro Qu p 6.

Causa abs te tota per summam fraudem & malitiam facta est. pro Qu. p 20.

Mendacio aliquid tegere. pro Qu p.30.

Vides quantum distet argumentatio ab re ipsâ atque veritate. pro Sex. Rosc. p 31.

Finge aliquid saltem commodè, ut planè id videaris facere, quod apertè facis. pro Sex Rosc.p 54.

Unde ductum & conflatum mendacium. pro Quint.Rosc.p.105.

Optumè herclè perjuras. Pœn.2 1 ℣.34. *Perjurare* pro *mentiri* usurpat Plaut. Pœn.5.4 ℣.70. Merc.3.1.℣.42. *Et perjurium* pro *mendacio.* Pœn 5 2. 28.

Parùm firmamenti, & parùm virium falsitas habet. pro Aul. Cl p.4.

Hominis est mendacio fallere. pro Luc. Mur p 249.

Aversum esse à vero. in Cat.p.201.

Confundere vera cum falsis. Acad l. 2. p 31.
Ad tempus ei mendacium vestrum accommodasti. Cœl. 97.
Hujus mendicitas aviditati conjuncta in nostras fortunas imminebat. Phil. 5. 411.
Æschines legationem ementitus est. de Opt 144. b.
Alij ementiti sunt in eos quos oderant. Part. 234 a.
Ementiri genus suum. pro Cor. 55. b.
Non furatus est civitatem, non genus suum ementitus? Ibid.
Videmus hæc signa nunquam fere ementientia de D. 83 a.
Ementitus est auspicia. in A. 176. a.
Quod me de ementitis auspiciis putares esse dicturum, in A. 177. a.
Quantum sit ementita opinio apparet. Tusc 103. a.
Me non ementitum esse auctoritatem ejus ordinis, pro Dom. 223. b.
Assentandum est, quicquid hic mentitur. Mil. 1 1 ✝. 36. Ubi nota, *Mentiri* jungi quarto casui: ut apud alios Authores. Alij quoque legunt ; Assentiendum. *Sed alterum MSS. præ se ferunt.*
Te quib. mendaciis homines levissimi onerarunt. 3. 10.
Ea cum fuerint, & falsa, & inania, &c 5. 8.
Amor fictus. 9. 16.
Nemo totus ex fraude, & mendacio compositus. pro Cluent.
Natura, frons, oculi, vultus persæpe mentiuntur, oratio vero sæpissime. ad Qu. frat.
In tanto discrimine & periculo refellere & coarguere nostrum mendacium. Lig. 298.
Te mendacijs hominis levissimi onerarunt. Ep. ad Fam. lib. 3. p 81.
Apertè mentitur. Acad l. 2. p. 13.
Tollendum est igitur in rebus contrahendis mendacium Off. l. 3 p. 123.
En tibi aliud hallucinationis meæ prodo secretum. 1. 1. Symm.
Ostentatio non caret suspicione mendacij 1 1.
Philosophiam fastu & superbiâ mentiuntur. 1. 29.
Refellere mendacium 1. 50.
Innocentium causa deterior, si ad eos tantùm falsi vedeat occasio. 2. 13.
Hæc si vera sunt, tamen assiduitate detrita in invidiam mendacij reciderunt. 3. 4.
Unum hoc scio de seditionibus nuncios esse mentitos ; atque adeò à vero dissentire rumorem 6. 47.
Despuo, deprecor, si qua sunt inculcata mendacia. 7. 128.
Errorem suum compositis mendacijs excusarunt. 10 76.

Men-

Mendicandi. *Vide Tit.* Egestatis.

Betteln.

Istes reges memorare nolo, hominum mendicabula. Aul 4.2.ў.3.
Mendicare malum Amph.4 2 ў.12
Mendicum: Betteleŋ. Men.1 3 ў.21.Rud.2 6.ў.30.
Mendicum mendicando vincere. Bacch.3 4 ў 16.
De mendico malè meretur, qui ei dat quod edat, aut quod bibat. Trin 2.2. ў.58.

Mensuræ. Ponderis. Metiendi. Mensurandi.

Messen/Gewicht.

MAximus vini numerus fuit, permagnum optimi pondus argenti in A. 173 a.
Vxeri grande pondus argenti legat. pro Cæc.287.a.
Curio ad focum sedenti magnum auri pondus Samnites cum attulissent. de Sen 88 a.
Aureum amiculum grandi pendere. de N.76 a.
Audistis ex æde Minervæ grande auri pondus ablatum. in V.85 a.
Tu tanto pondere auri quantum tempus illud postulabat, discessum illo in sustentasti pro Rab P.130.a.
Saxa peritus metator & callidus urbem jam decempeda sua diviserat. in Acad.260.a.
Qui cum Architectis & decempedis villas multorum hortosque peragravit. pro Mil 115.b.
Solis magnitudinem quasi decempeda metiri. Ac.32.a.
L Antonius æquissimus agri publici & privati decempedator. in A.255 a.
Quicquid sub aurium mensuram aliquam cadet etiam si abest à versu, numerus, qui Græcè ῥυθμὸς dicitur. Or 203.a.
Vt in musicis numeri & voces & modi de Or.109.b.
Roscius in senectute numeros in cantu ceciderat de Leg.158 a.
Vt in fidibus, ficus illi earum ita contenta numeris sunt, ut concentum servare possint: omnes æque incontenta sunt. de Fi.123.a.
Explere numeros & conficere versus, ejus est qui fidibus utitur. Acad. 7.a.
Aures hominum vocem natura modulantur ipsa: quod fieri non potest, nisi

inest numerus in voce. numerus autem in continuatione nullus est, distinctio & aequalium & saepè variorum intervallorum percussio numerum conficit, quem in cadentibus guttis, quod intervallis distinguuntur, notare possumus. de Orat 160.a.

Isocrates verbis solutis numeros primus adjunxit. Or. 214.a.

Modus & numerus in pede. Or.216 a.

Histrio astrictus certa quadam numerorum moderatione & pedum. Orat. 107.b.

Mentis. Meditationis. Rationis. *Vide etiam* Animi.

Sinn/Gedancken/Dichten/Ersinnen/Vernunfft/Verstandt.

QVid illi credis animi tùm fuisse? Eunuch 5.7.✠.14.

In eo mentem orationemq́; defigit Er richt sein Gemüht dahin. de Or. lib.3.p.460.

Mihi istuc non in mentem venerat. Eun.3.1.✠ 61.

Ex hac re venit in mentem. Eun 2. 2.✠.2.

At verò ego hoc tempore omni noctes & dies in omnium doctrinarũ meditatione versabar. Brut.p.613.

Iudicium ad rem aliquam adhibere. Or.ad Brut.p.637.

Animo prospicere. pro Q p 11.

Animo & mente prospicere. in Verr. p.125.

Animus perspectis, quid futurum sit in Verr p.406.

Ea alii ex aliorum eventu suis rationibus possunt providere. ad Her. lib 4. pag 85.

Qui suas rationes omnes in cassum contulerunt, ibid.p.96.

Qui bonis erit rationibus praeditus. ibidem.p.118.

Mihi inest ineunda ratio, & via reperienda. in Verr. p.353.

Si rationibus meis provisum à te esse intellexero, magnam te ex eo & perpetuam voluptatem esse capturum Ep.ad Fam.lib.3.p.62.

Consulere rationibus. ibidem.

Facilè patior ea me de Republicâ sentire, ac dicere, quae maximè cùm mihi, tùm etiam Reipublicae putem rationibus conducere. Epist ad famil.l 1.pagin. 32.

Ex tuis literis didici, te omnibus in rebus habuisse rationem, ut mihi consuleres. Ep.ad Fam lib.3.p.65.

Illa quae maximè quasi irrepit in hominum mentes de Orat.lib.3.p.512.

Rationem adhibere ad rem aliquam. Brut.p.597.

De civitate maluit, quàm de sententiâ demoveri Mil.p 51.

Dij immortales eum in hanc mentem impulerunt. Mil.p.258.

Quid

Quid autem tibi venit in mentem? Phil 2.p.345.
Quid istuc tibi in mentem venit? Ibid 353.
Quid non ferbet animo, & haurit cogitatione? Phil.l.11.p.481.
De honore illorum, utinam mihi plura in mentem venirent? Phil.14.p.543.
Ut Q. Fratris animus in eum esset is, qui esse deberet. Epist.Att.l.1.p.10.
Quonam animo sit in me. Epistol. Attic. lib.7.p.67.
Rogavi, ut diceret, quid haberet in animo. Epist. Att. lib.8.pag.245.
Tuarum virtutum tibi venit in mentem de Orat l 2.p.417.
Qui mente vacare putat, is ipse mentis expers habendus est. de Nat. Deor l. 2.p.72.
Et habeat praestantiam mentis. de Fin. l.1.p.26.
Mentem alicujus imbuere Q.Tusc.l.1. p 306.
Mente aliquid complecti. Q Tusc l 1.p 309.
Magni ingenij est, revocare mentem à sensibus. ibid.
Ego verò facilè sum passus, ne in mentem quidem mihi aliquid contra veniret. Qu Tusc.l.1.p.317.
Mentes à cogitationum intentione ad tranquillitatem traducere. Qu. Tusc. l.4.p414.
Mente vix constare. Ibid.
Qui semper animo sic excubat. Q Tusc.l.4.p.429.
Qui perturbari animos necesse esse dicunt. Ibid.
Inire rationem Ep. Fam lib.10.p 216
Eâ verò ipsâ nullâ ratione meliùs frui potui. de Nat.Deor. l.1.p.6.
Ratio omnis tollitur quasi quaedam lux lumenq; vitae. Acad.l.2.p.16.
Cùm esset ratio confirmata quaerenda. Ibid.17.
Ratione uti. de Nat Deor.l.7.p.58.
Rationis esse expertem. Ibid.
Ita comprehensus erat, ut convelli ratione non posset. Acad. Q.l.1 p.95.
In eadem arcessi: à ratione permansit. Ibid.
At verò alia, quae natura mentis & rationis expers, haec efficere potuit, quae non modò ut fierent ratione, eguerunt de Nat Deor. l.7. p 94.
Exquisitis rationibus aliquid confirmare. de Fin.l.1.p.108.
Eam dedisses hominibus rationem, quae vitia culpamq; excluderet. de Nat. Deor.lib.3.p.147.
Lucilius autem vehementiùs inquit, tu quidem Cotta invectus in meram Stoicorum rationem Ibid.154.
Pateroigitur rationem meam cum tuâ ratione contendere. de Nat.Deor.lib. 30.p.120.
Quamobrem si mens voluntasq; divina idcircò consuluit hominibus, quòd ijs largita est rationem, ijs solis consuluit, quos bonâ ratione donavit. de Nat. Deor.l.3 p.144.
In ratione versari..Ibid.145.
Pugnare ratione. Ibid.
Rationem alicuius sequi. de Fin.l.2.p.169.
Rationes sine sensibus exquirere. Ibidem.216.

Cumq; omnia quæ rationem habent, præstent ijs, quæ sint rationis expertia. de leg l.2.p 326.
Ego nunquam ita te in hoc sermone dimittam, ullâ uti ratione Qu. Tusc.li. 1.p.326.
Credo hercle ita esse, istiq; rationi potissimùm assentior. de Leg.l.2.p.334.
Ab eodem Aristotele doctus Dicaarchus huic rationi studioq; non defuit Ibid. 3.354.
Rationis expers, vel rationem aspernans, vel rationi non obediens Q Tus.l.3. p 386.
Rationi non obtemperare. Q Tus.l.4.p.419.
Omnem rationem repellere Q Tusc.l.5.p.416.
Homo rationis est particeps, per quam consequentia cernit. 1.Off p 7.
Ratione uti, atq; oratione prudenter. Ibid.38
Nos rationi parent, cui sunt subjecti, lege natura. Ibid 41.

Mercedis. Præmii.

Lohn/Verehrung/Geschenck.

N*On conduci possum vitâ uxoris annuâ.* Asin.5.2.✝.37.
Ego dabo manupretium Men.3 3.✝.20.
Age nunc reside, duplicem ut mercedem referas Pœn. Prol.✝ 15.
Quid mercedis petasus hodiè domino demeret. Pseud.47.✝.90.
Neq; repeto pro illâ abs te quidquam pretij Eunuch 4.6.✝.11.
His nunc præmium est, qui recta prava faciunt. Phormio.5 2.✝.90.
Vnâ mercede duas res assequi pro Sex p. 64.
Mercedem accipere ab aliquo. Ibid.
Tanto sibi plus mercedis ex fundo refectum est in Verr p..338.
Hanc sextulam illa mercedem esse voluit assiduitatis, & modestia si quam susceperat. Pro Cæl.p 592.
Grave est homini pudenti, petere aliquid magnum ab eo, de quo se benè meritum putet, ne id quod petat, exigere magis, quàm rogare, & in mercedis potiùs, quàm beneficij loco annumerare videatur. Ep adFam l.2.p.40.
Non sum veritas, ne sustinere tua in me vel innumerabilia beneficia non possem Ibid.
Quasi mercedem rerum gestarum desiderat gloriam. 1 Off.p.27.
Quem præmio affisi negarit oportere. de Inv.l 2.p.243.
Eximium sceleris præmium exponere Pro Qu p.26.
Præmium postulare. Pro Rab 12.p 164.
Afficere aliquem præmijs in L.Cat.p.101.
Alicui tribuere præmium Pro Arch.poet.p.355.

Præ-

Præmiis aliquem oppugnare. In Orat. ante exil. 1. p. 361.
Nulli conditione hujus civitatis præmiis affici potest. Corn. 134.
Nam Xerxes refertus omnibus præmiis. Q. Tusc. l 5 p. 458.
Præmium alicui proponere. Ibid.
Nos velle præmio elicere pessimus. Ibid.
Si nunquam avare statui pretium arti meæ, & eum esse quæstum in animum induxi maximum, quàm max me servire vestris commodis. Hec Prol.
Ego, Charine, neutiquam officium esse liberi puto, cum is nihil promereat, postulare id gratiæ apponi sibi. And. 2. 1.
Quid meritus est crucem And. 3 5.
Quæso, quid de te tantum meruisti ut sc. te ita maceres: Heaut. 1. 1.
Sic meritum est meum: Ich habe also verdient. Ibid.
At meo merito, credo: id est, *meâ culpâ:* Phor. 5 8.
Quæ nunquam quidquam erga me commerita est, quod me nollem: & sæpe, quod vellem, meritam scio. Hecyr 3. 5.
Meritus de me est, quod queam, illi ut commodem. Hec. 5. 1.
At pol me fecisse arbitror, ne id, malum, *meritò mihi eveniret.* Hec. 5 3.
Atq; hoc confiteor jure obtigisse: sc. mihi And 3 5.
Neq; id injuriâ: id est, *meritò* Andr 2. 3.
Is nunc præmium est, qui rectè aprava faciunt. Phorm. 5. 2. ✝. 6.
Tibi me certum est contra gratiam referre, ut apud me præmium esse positum pietati sciat Hecyr. 4. 2.
Quod habui summum pretium, persolvi tibi. And. 1. 1.
Hero, licet me scire ex te, hodie quid sit quod feci boni: id est, fac, ut id aliquo præmio cognoscam. Hecyr. 5. 4.
Præmia magnorum tetulisti dignus honorum 1. 2. Symm.
Pro usurâ alicui præmia deferre. 1. 21.
A fortunâ, scimus, alios donum capisse, te præmium. 1. 28.
Præmium merere 1. 32.
Sentire industriam præmij 1. 43.
Senatu auctore salarij emolumenta consequitur. 1. 79.
Hoc specimen est florentis Reip ut disciplinarum professoribus præmia opulenta pendantur. 1. 79.
Legitima præmia captare 3. 67.
Vt illis protectorum dignitas tanquam precium longi laboris accedat. 3. 67.
Nec dum perfectum præmium debitamq; mercedem tibi fortuna restituit. Quæ etsi in te magna contulerit, numquam tuum æquabit meritum 4. 23.
Boni propositi præmium non requirit. 4. 66.
Illi aliud mercedis erit. 6 22.
Instruenda mihi atq; adornanda prætura est. 7. 82.

Metus

Metus. Timoris. Pavoris. Angoris, Horroris. Formidinis. Extimescendi.

Forcht/ Forchtsam/ Schrecken/ Angsten/ Schauder/ Erschrocken/ Ergeistert.

N*Vllus est hoc meticulosus.* Amphit.1.1.✝ 137.
Magis maiorem in se concipiet metum Amph.1.1.✝.145.
Exsurgite, qui terrore meo occidistis prae metu. Amph 5.1.✝.14.
Iam ea res me horrore affecit, heriles praevertit metus. ibidem.16.
Non secus est, quàm si ab Acherunte veniam Ibidem.26.
Totus timeo. Ibidem.
Eadem nobis formido tumidos terrores impulit Ibid.27.
Mihi animus etiam nunc abest Ibid.29.
Nimis malè timui. Aul.2.2.✝.31.
Priùs quàm intrò redij exanimatus fui Ibid.
Mihi horror membra misera percipit dictis tuis. Ibid.66.
Auro formidat Euclio. Aul.Arg ✝ 6.
Aula timeo. Ibid 8.
Nimiáq, ego metuo malè Aul.1.1.22.
Hac hunc exspectat metum Capt.3.3.4.
Vix adsto prae formidine. Capt.3.4.104.
Ego pertimesco, tùm ibi me nescio quis arripit timidam, atq, pavidam, nec vivam nec mortuam Curc.5.2.48.
Eòquod corculum assultassit jam ex metu. Cas.2.6.9.
Prae metu ubi sim, nescio, perij, cor opinor habeo jam dudum salit lienosum. Cas. 2.6.✝.61.& 62.
Alicui aliquem in pectus injicere metum. Cas.3.3 ✝.26.
Cor metu mortuum est Cas.3.3 ✝.1.
Timor praepedit dicta linguae Ibid.26.
Vtrobiq, me metus agitat Cist.4.2 21.
Sanguinis guttam vix habere Most.2.2.✝.75.
Abi te metuo de verbis tuis. Men 2 1 ✝ 41.
Nihil paveo nisi unum, palla pallorem incutit. Men.4.2.✝.41.
Iste metus me macerat Mil.4.6 ✝ 18.
Metum & fugam perduellibus meis injeciam. Pseud 2 1 ✝.15.
Sic ego illum dolis atq, mendacijs in timorem dabo. Pseud.4.1.✝.19.
Nunc in metu sum maxime Pseud.4.3 8.
Mihi quoq, adepol jamdudum ille Syrus cor perfrigefacit. Pseud.4.7 ✝.104.
An eximes ex hoc miseram metu? Rud.1.4.✝ 13.
Maximo misera in metu nunc sumus ambae. Rud.3.3.✝.5.

Mim

Membra mihi occupat metus mortis. Rud. 3. 3. ✝. 24.
Perplexabiliter earum hodiè perparvè factam pectora. Stich. 1. 2. ✝. 25.
Neq; ut hunc adeam, scio, timore torpeo. Trin. 4. 3. ✝. 50.
Perculsit illicò animum And. 1. 1. ✝. 94.
Ibi tum exanimatus Pamphilus. And 1. 1. ✝. 100.
Tuum est officium, ut perterrefacias Davum Andr. 1. 1. ✝. 138.
Hunc perterrebo sacrilegum. Eun 5. 3. ✝. 13.
Protelare aliquem savis suis dictis. Phorm. 1. 4. ✝ 36.
Amovere metum. And 1. 2. ✝. 10.
Vt animus in timore usq; ante hac attentus fuit. And. 2. 1. ✝. 3.
Metum. in quo nunc est, adimam Andr. 2. 1. 2.
Obsecro te quàm primum hoc me libera miserum metu. And. 2. 2. ✝. 14.
Quod tu speras, propulsabo facilè. id est, *quod tu times*. Andr. 2. 3. ✝. 21.
Vix sum apud me: ita animus commotus est metu. And 5. 4. ✝. 3 5.
Lingua haret metu. Eunuch 5. 6. ✝. 7.
Beasti, metui à Chryside And. 1 1.
Quàm timeo, quorsum evadas! Ibid.
Sperantes jam amoto metu inter oscitantes opprimi. And. 1. 2.
Ejus vita timeo And. 1. 3.
Oratio hac me miseram exanimavit metu. Andr. 1. 5.
Adeon' me ignavum putas? id est, *timidum* Ibid.
Vt metum, in quo nunc est, adimam. And. 2. 2.
Id paves, ne ducas tu illam: tu autem, ut ducas Ibid.
Quam primùm hoc me libera miserum metu Ibid.
Nam quod tu speres, id est, *timere possis, propulsabo facilè* And. 2. 3.
Nunc nostra parti timeo, quid hic respondeat Andr. 2. 5.
Vix sum apud me: ita animus commotus est metu. And. 5. 4.
Totus tremo horreoq;, postquàm aspexi hanc. Eunuch. 1. 2.
Deniq; metuebant omnes jam me. Eun 3. 1.
Num formidolosus obsecro es, mi homo? apage sis, ego formidolosus? nemo est hominum, qui vivat, minùs. Eun. 4. 6.
Sanè quod tibi nunc vir videatur esse, hic nebulo magnus est: ne metuas. Eun. 4. 7.
Quid ita verò? debeam, credo, isti quidquam furcifero, si id fecerim? Solte ich mich seinet wegen etwas zu förchten haben? Eunuch. 5. 2.
Ligua haret metu. Eunuch. 5. 6.
Nam in metu esse hunc, illi est utile Heaut. 1. 2.
Nescio quid profectò mihi animus prasagit mali. Heaut. 2. 1.
Timeo: respira, eccum adsunt. Ibid.
Nihil satis firmi video, quamobrem accipere hunc mihi expediat metum. Heaut. 2. 2.
Ademtum tibi jam faxo omnem metum, in aurem utramvis otiosè ut dormias. Ibid.
Ita me dij ament, metui quid futurum deniq; esset. Heaut. 3. 3.
Quàm timui malè, ne &c. Heaut. 4. 1.

Quid

Quid si redeo ad illos, qui ajunt: Quid si nunc cœlum ruat? id est, *qui inani timore sunt perculsi.* Heauton. 4. 2.

Pudore & liberalitate liberos retinere satius esse credo, quàm metu. Adelph. 1. 1.

Hoc patrium est, potius consuefacere filium sua sponte rectè facere, quàm alieno metu: id est, metu alterius. Ibid.

Horresce semper, ubi pultare hasce occipio fores miser. Adel. 4. 4.

Demosi metum omnem. id est, *illos omni metu liberavi.* Adelph. 4. 7. ✝. 18.

Nescio, quo in metu & quanto in periclo sim Phorm 1 2. ✝. 9.

Cùm mihi paveo, tum Antipho me excruciat animi, ei nunc timeo. Phorm. 1. 4.

Non sum apud me: scil præ timore Ibid.

Si senserit te timidum pater esse, arbitrabitur commeruisse culpam. Ibid.

Quantus metus est mihi, venire huc salvum nunc patruum? Phorm. 3. 1.

Illam miseram, quam ego nunc intus scio esse exanimatam metu, consolarer cessas? Phorm. 5 3. ✝ 13.

Ego nullo possum remedio me evolvere ex his turbis: quin si hoc celetur, in metu sin patefit, in probro sim Phor 5 4

Injeci scrupulum Phorm. 5. 7.

In id redactus sum loci, ut nesciam prorsus, quid agam cum illo. ibid.

Nam quæ hæc est anus exanimata? Phorm. 5 1.

Quid has metuis fores? Conclusam hic habeo uxorem sævam. Ibid.

Fortuna nos metu exoneravit. Phorm. 5. 6

Si metuis, satis ut mea domi curetur diligenter. Hecyr. 2. 2.

Malè metuo, ne &c. Hec. 3. 2.

Membra metu debilia sunt, animus timore obstupuit, pectore consistere nihil consilij quit. Adel 4 4. 3.

Clitiphonem spe pendebit animi Heaut. 4. 4 ✝. 5.

Mihi paveo. Phor. 1. 4. ✝ 10.

Ego nunc timeo. Phorm. 1 4 ✝. 11.

Quantus metus est mihi? Phor. 3. 1. ✝. 18.

Exonerare aliquem metu. Phorm 5 6. ✝. 3.

Abi, tange, si non totus friget, eneca me. Phorm 5. 9. ✝. 5.

Delirat miser timore. Phor. 5 9 ✝ 8.

A quo sibi non injuriâ summum periculum metuebat. ad Heren. l. 2. p. 36.

Vultu adversarios perterruisti. ad Heren. l. 4 p. 95.

Omnes timore oppressi, domi continerentur. ad Heren. Orat p 30.

Timorem extendere. de Orat. l. 2 p 405.

Me fractum ac debilitatum metu vidit. Ibid. 307.

Quantis ex angustijs oratorem educere ausus es Ibid. 3. 488.

Pavor mihi sapientiam omnem ex animo expectorat Ibid. 497.

Siquidem angor animo. Brut. 521.

Hæc enim summo timore afficit. Pro Qu. p. 2.

In metu periculoq; versari. Ibid. 21.

Timore in rebus prolabi. Ibid 82.

Hue accedit summus timor, quem mihi natura pudorq; meus attribuit. Pro Sext.Rosc.p 40.
Non solum gladiatores, sed equi ipsi gladiatorum repentinis sibilis extimescebant Sest.62.
Illud genus alterum nocturnorum testium pertimesco. Cœl.98.
Consului animum, & fortasse vidi. Epist. Attic.lib 12.p.344.
Continetur metu audacia Pro Sext.Rosc.p 54.
Nunquam inter homines est. Ibid.62.
Metum alicui afferre in Ver p.229.
Formidinem miseria injicere. Ibid.465.
Servorum animos formidine opprimit. Ibidem.492.
Metu perterritus Pro Cæc p 593.
Timorem bonis iniecistis Cont.Rul p.99.
Nemo bonus, nemo deniq; civis est, qui vos non oculis fugiat, auribus respuat, animo aspernetur, recordatione deniq; ipsa consulatus vestri perhorrescat. Pro Sest.21 a in P.80.a
Tuillius diei memoriam non perhorrescis? in A.253.a
Tu imagines ipsas non perhorrescis. de Or.129.b
Tum lamentationem matrumfamilias, tum fugam virginum ac puerorum perhorresco. in C.120.b
Hanc tantam religionem non perhorrescitis? I.V.218 a
Quorum frequentiam & consessum non modo Quintius, qui de capite decernit sed quivis qui extra periculum sit, perhorrescat Pro Qu 13.a
Et si hoc quidem est in vitio dissolutionem naturæ tam valdè perhorrescere. de F.n 131 b
Non solum commoveor animo, sed etiam toto corpore perhorresco. in V.61.a
Sed quid est tandem quod perhorrescas? Att.212 b
Videris vereri, ut epistolas tuas acceperim Att.183.a
Vereor ut Dolabella ipse satis nobis prodesse possit. Ep.238 a
Et tamen vereor ut hoc natura non patiatur. Tusc.185.a
Quod vos fœdus non iusseritis, vereor ut satis firmum sit. cont Rull 77.b
Sed illa duo, Crasse, vereor ut tibi possim concedere. de Or.88.b
Quod vereor tibi ipsi ut probem At.86.b
Vereor ut idem sit interitus animorum & corporum. de Am. 98 a
Metuo ut eam non possim sustinere. Pro Plan 279.b
Timeo ut possim Pro Dom.224 a
Hostibus timor iniectus est. Att.79 b
Timor iniectus Cæsari de eius actis de Pro.78 a
Iniicere terrorem mortis alicui. de Fin.132 a
Magno me metu liberabis, dummodò inter me atq; te murus intersit. in L.Cat. p.308
Hunc mihi timorem eripe. Ibid. 172.
Liberare Rempub. metu Ibid.273.
Aliquem in metum adducere. Pro L.Mur p.243.

Timor

Timor bonis omnibus injectus est. Pro L. Mur. p. 243.
Con vertere se ad tim rem. Pro L. Syl. p 311.
Metum bonis, timorem huic ordini, servitutem depulit civitati. in Orat. post redit. p. 390.
Non horreret animo. Pro Dom. p. 458.
Metu terrere. Ibid.
Ille annus fuerat in Reip. magno metu, multorum timore. Sect. 9.
Terrore multos, & metu tenebat. Sect. 18.
Nimium me timidum, nullius animi fuisse confiteor. Sect 19.
Illi aliquo timore perterriti. Sect. 21.
Animi hominis fracti erant. Sect. 45.
Timorem si quem habetis, deponite. Mil. 223.
Tantum facultatis timor detrahit. Deiot. p. 37.
Tua praestans ac singularis natura hunc mihi metum minuit. ibid. 380.
Vacui metu esse debemus. Phil 1. p. 332.
Quantus terror Reip. imvendet. ibid. 5 421.
Solet diutiùs et sidiona metum sustinere. Ibid. 11. 489
Sanè quàm multis incutit, qui facilitatem ejus norant, metum magnum. Ep. ad Fam. l. 8. p. 218.
Abstergere metum animi. Ep. Fam. l. 9. p 262.
Maximo de nobis timore afficiuntur amici nostri. Ep. ad Fam. lib. 11 p 112.
Etiamsi timidi essemus, tamen omnem timorem abjiceremus. Ep. ad Fam. lib. 11. p. 340.
Si timidus essem, tamen istâ epistolâ mihi omnem metum abstersisses. Epist. fam. lib. 11. p. 341.
Nescio quem istum Pharnacem Asiæ terrorem illaturum putaret. Ep. ad Fam. l. 15. p. 482.
In republicâ nunc maximè Gallici belli metus versatur. Epist. ad Fam. l. 1. p. 88.
Mihi unum de malis in metu est. Ep. Att. lib. 3. p. 87.
Ut me paulùm inclinari timore viderant. Epist At. l. 3. p 91.
Non putavi famam inconstantiæ mihi pertimescendam. 1. 9. & 10.
Æstas quæ sequitur magno est in timore. 2 9.
Venit mihi in mentem subvereri interdum 4 10.
Cum plus in metuendo mali sit, quam in illo ipso quod timetur 6. 4.
Si quisquam est timidus, in magnis periculosisque rebus semperque magis adversos rerum exitus metuens, quam sperans secundos, is ego sum. 6. 14.
Ego cum omnes morbos reformido, &c. 7. 27.
Sane quam multis incutit magnum metum. 8. 4.
Ego quidem præcipuum metum, quod ad te attinebat, habui. 8. 11.
Vereor etiam nunc neq; prius desinam formidare, &c Ibid.
Scis Domitio diem timori esse. 8. 15.
Nullam rem aliam extimescens quam eam, quæ mihi quoq; facit timorem 10. 18.
Maximo de nobis timore afficiuntur amici nostri. 11. 2.

Animus

Animus accessit, & Parthis timor injectus est. Ep. Att lib. 5. p. 158.
Qui me horror perfudit, quàm sum sollicitus, quid sit futurum? Ep st. Attic. lib 8 p. 24.
Et metus omnis à vi atque irâ Deorum pulsus esset. de Natura Deor. lib. 1. p. 21.
Quibus remotis nullos à superis impendere metus Ibid.
Perterritos à timore deducere. Ibid. 2. p. 109.
Me timore liberas. Acad l. 2. p 62.
Dolorum futuri, & impendentis torquet timor. de Fin l. 2 p 168.
Metu exalbescere Ibid. p. 262.
Timorem alicui afferre de D. v. l 2 p 245.
Rex ipse Priamus [illegible] momento metu perculsus. Ibid. 1. 273.
Metu perterritum esse Ibid. 184.
Metu liberari. Qu Tusc l 2 p. 347. & 375.
Omnem emittere terrorem Ibid 375.
Qui Iudicij ac periculi metum maximum competitoribus afferre possit. de Petit Cons. p. 403.
Quosdam nimis jejuno & arguto [illegible] monuit. Phil. 14. 538.
Omnino à dicendi studio deterream de Orat l. 1 p. 299.
Hanc loquacitatem nostram vultu ipso aspectuque conterret. de Orat. lib. 1. p. 327.
Animo dissoluto esse. Pro Sext. Rosc. p 47.
Terror in auribus animisq; versatur. in Verr. p. 365.
Tremunt homines Ibid.
Quem concursum in oppido factum putatis? quem clamorem? quem si tum mulierum? qui viderent: equum Troianum introductum, urbem captam esse dicerent, efferri sine thecis vasa, extorqueri alia de manibus mulierum effingi! multorum fores, revelli claustra. in Verr. p. 436.
Quod unquam hujusce modi everriculum ullâ in provinciâ fuit? Ibid.
Animo commoveor, & corpore perhorresco in Verr p. 466.
Terrore ac metu concitari Pro Leg Man p 636.
Nec armati exercitus terrorem opponet togatus. Sest. 27.
Terror injectus est Cæsari de ejus actis Prov. 174.
Terrorem nobis inferre voluit Mil 250
Perterriti vultu ac voce confessi sunt Ep Attic lib. 2. p 57.
Illud vide ne timendo magis timere cogare. 11. 20.
Hujus rei timore perciti &c. 12 15.
Consanguineis non mediocres terrores facit. Epist. ad Att. lib. 2. p. 77.
His terroribus ab Epicuro soluti. de Nat. Deor. l 1 p. 24.
Me contremuisse, tremore perterritum de D. v. l 2 p. 1780.
Qui tremerent & exalbescerent motu mentis aliquo, vel objectâ terribili re extrinsecus. Acad. l. 2. p 27.
Distingueretur timor, & pallor Ibid.
Terrore sempiterno, ac diurno, ac nocturno metu liberatum esse. Q. Tusc. lib. 1. p. 314.

Terrorem hostibus afferre Q. Tusc l. 4. p. 433.
Timore frangi. Ibid. 428.
Tum magnâ ex parte liberati sumus. Ibid. 431.
Non ut parvo metu praditus sit, sed ut nullo. Q Tusc l 5. p. 466.
A metu aliquem vindicare ibid. 467.
Cui semper aliquis terror impendeat. ibid. 474.
Metum alicui injicere de Pet Cons p. 404.
Non est consentaneum, qui metu non frangatur, eum frangi cupiditate 1 O [p. 2]
Quo cruciatu timoris angi solitum. Ibid 73.
Horribile ac pertimescendum 5. 11.
Cum ad ipsius Cæsaris nomen venio, toto corpore contremisco. 6. 7.
Principes reliqua in oratione ita crudeles, ut ipsam victoriam horrerem. 7. 3.
Non possum non exhorrescere si quid intra cutem subest vulneris. 10. 18.
Dii immortales! quis me horror perfudit! ad Att.
Reliquos aiebant profugisse metu perterritos 4. 12.
Nec ullo metu terreri potuerunt. 10 8.
Sic perculsus illius copias despicio 10. 18.
Perterritus metu. 11. 12.
Quis Pharnacem Asiæ terrorem illaturum putaret? 15. 15.
Nihil abs te metue. 1 1. Symm.
Præ metuere discrimen verecundiæ, an gloriæ. Ibid.
In metu fuimus. 1. 9.
Cassas seclude formidines. 1. 31.
Garrulum indicem pertimescere. Ibid.
Isthac commemoratio ad formidinem videtur accedere 1 32.
Mihi religio fuit, tegere, qua dolebam. 1. 34.
An vester pro illâ salute tantus est metus? 1. 48.
Qui fuit absentibus timet. 1. 51.
Semper illud imminere putat, quod timuit. 1. 61.
Ego solida verecundia ignavum quoq; jungam timorem 2. 28.
A metu respiravimus. 2. 48.
Intereà merdemur metu damni. 2. 52.
In metu sumus, ne obsit. 4. 4.
Non alolebitur metus, nisi, &c. 6. 8.
Ipsius sibi qualitas gignit horrorem 6 14.
Fravidi, quem metum mea ægritudinis vobis fama posset incutere. 6. 16.
Cui tantus terror incussus est. 6. 29.
Metu percitus. 6. 55.
Ne recordatio hujus exempli majores denuò metus afferat. 6. 69.
Nihil egit hac cautio. 7. 41.
Tantumq; absum à metu successionis tuæ, ut sperem, &c. 7. 69.
Metus mihi est 7. 105.
Religio rapit timorem. 8. 49.

Facere }
Solvere } *alicui metum*. 8. 73.

Procul

Preculpesitis nullus dominorum terror incurrit. 9. 6.
Non inani tangimur metu. 10 38.
Ille Cyriadem sibi ait dudum fuisse terrori. 10 46.
Iustus est metus, ne &c. 10 57
Inanem metum divino animo vestro tentat incutere. 10. 61.
Memores sumus procedente aevo puerilium feriarum 5. 85
Mecum diligentia tui peregrinatur, totumque animi affectione circumfe ro 7. 23.
Ne veteris inter nos amicitiæ memoriam scribendi neglectus attenuet. 7. 42.
Litteræ tuæ te memorem nostri testantur. 7. 71.
Etiam nunc te mente & cogitatione respicio. 8 37.
Enavigato Maleo oblitterari eorum memoriam, quos domi reliquerit. 8 61.
Atherbalem metus invadit. Jug c. 13.
Suam animum hostibus terrorem augere capit. Ibid. 20.
Ad nunc etiam timetis eos, quibus vos antea terrori esse decet. Ibid. 31.
Metum scelere suo ad ignaviam vestram transtulere. Ibid.
At hæc, mulieres, quibus Reipublicæ magnitudine belli timor insolitus incesserat Cat c. 31.
Cassius Iugurthâ timide & ex conscientiâ diffidenti rebus suis persuadet, ne umquam misericordiam ejus experiri malit Jug. c. 32.
Metus, atq; maxer civitatem invadere Ibid. 39.
Bocchus ad eum miserat, ne quid abs se hostile t m r t. Ibid 58.
In prælio ijs maximum est periculum qui maximè timent. Cat. capit. 58.
Timor animi auribus officit ibidem.
Metu cedere Ibidem.
Trepidare arcem oppidi Jug. c. 67.
Omni strepitu pavescere Ibid. 72.
Formidine quasi vecordiâ exagitari. Ibid.
Neq; quenquam ex calamitate eorum aliorum, aut imperatorum superbiâ metus ceperit. Ibid 85.
Postquam oppidani cognovère, res trepidæ, metus ingens, malum improvisum Ibid. 91.
Qui temerè & effusæ euntes, Sullæ alijsq; omnibus nostris, & numerum ampliorem vero, & hostilem metum efficiebant. Ibid. 105.
Quæ ubi milites accepère, magis atrocitate rei, quàm fide nuncij terrentur. Ibid 101.
Ille animo feroci, negat se toties fusum Numidam pertimescere: virtuti suorum satis credere. ibid. 106.
Quod postquam auditum est, tùm verò ingens metus nostros invadit. Ibid.
Formidinem mercatus Frag. lib. 1.
Cum pavor corpora agitaverat. Ibid.
Repentino periculo exterriti, sinistras sagis involvunt. 1. C. 326. Schlagen die Röcke oder Mäntel/vmb die lincken arme.

Metus è civitate tollatur. 1 C.292.
Ne omnino reditus sui metum barbaris tolleret. 6 174.
Omnia plerumq; quæ absunt, vehementius hominum mentes perturbant. 7. 239.
Non is sum, qui gravissimè ex vobis mortis periculo terrear. 4 139.
Quibus in pugna vitæ periculum accideret. 2.C.346.
Tantus repente error invasit. 1 C.293.
Timoris opinionem, quibuscunq; rebus poterat, augebat. 5.154.
Totis trepidatur castris. 6.180.
Omnium animos timor praeoccupaverat. 6.182.
Eum timorem Cæsaris adventus sustulit. Ibid.
Tantus terror incidit exercitui, ut &c. 1. C 378.
Custodias injiciendi timoris causa ostentare cœperunt. 7 222.
In Castris Curionis magnus omnium incessit timor: nam is celeriter variis hominum sermonibus augetur: unusquisq; enim opiniones fingebat, & ad id, quod ab aliis audierat, sui aliquid timoris addebat. 2.C 361.
Omnium animi in timorem conjecti. Ibid.
Magnum in timorem Afranius & Petreius pervenerunt. 1 C.318.
Aliquem multis rebus sui timoris signa mittere 1.C.324. Viel Anzeigung seiner furcht von sich geben.
Timorem adversariis minuere. Ibid.

Cicero.

Plus est in metuendo mali, quàm in eo, quod timetur. 6.4.
Aliquem toto corpore contremiscere pœna metu. 6.7.
Volo abstergere animi tui metum 9 16.
Ea mihi quoq; facit timorem. 10 18.
Maximo de nobis timere afficiuntur amici nostri. 13 2.
Valde & meam, & vestram vicem timeam necesse est. 11.19.

Minandi, Minarum. Comminationum. *Vide etiam Tit.* Verberandi.

Träwen/ Träwwort/ Schrecken.

S*ine, venias modò domum, faxo ut scias* Asin 5.2.℣ 48. Particula minantis est apud Comicos: *Sine.* Aul.3 2.℣.11. Bacch 4.7.℣.13. Truc.2.8. ℣.6. Cas 2.8 ℣.1.

At scin' quomodo? S T E. *Vel hercule eneca, nunquam hic feres à me.* Aul 5 ℣.22 Formula egregia est minandi: quæ & alibi occurrit. Amph. 1 ℣ 199 Rud 3.5.℣.13. *Facito istuc, quod minitaris,* & ℣.18. *Scin' quomodo* Vide Lex. Plaut.

Quid faciet mihi? Perſ.2.3.16. Vſitatum genus loquendi iis, qui periculum, aut minas alterius contemnunt. Terent. Eun. *Quid faciam? quid mea autem? quid faciet mihi?* Was wird er mir denn thun?
Iſtu'ine interminata ſum hinc abiens tibi? Eunuch.5.1.
Vix me contineo, quin involem in capillum Eunuch.5.2.
Ego te, furcifer, ſi vivo. Eun.56.
In diem iſtuc Parmeno eſt fortaſſe quod minare Es iſt noch weit Eun 5.7.
Miles edico tibi, ſi in platea hac te offendero poſt unquam: quod dicas mihi, alium quærebam, iter hac habui periiſti. Eun.5 9.
Si quidquam hodie hic turbæ cœperis, faciam, hujus loci, diiq; meiq; ſemper memineris. Eun.4.7.
Diminuam ego caput tuum hodie, niſi abis. Ibid.
Quod nunc minitare facere. Hec.3.4.
Meminiſti me eſſe gravidam, & mihi te maegnoperè interminatum. Heaut.4.1 ꝟ 13.
Clamore maximo mortem minari. ad Heren.l 4 p 126.
Illorum minas negligere Pro Quint p 34.
Terrere aliquem min s Pro Dom p.422.
Mortem fratri eſt minatus. Ph.l 6 p 43.
Hoc ipſo tempore tibi pene minitanti nobis per literas hoc reſcribo. 5.2.
Literæ minaces 11 3.
Nulla minantis authoritas apud liberos eſt. Ibid.
Minaciter agere. Ibid.
Ipſe Cæſar amicus noſter, minaces ad Senatum, & acerbas literas miſerat. 16.10.
Num putatis dixiſſe eum minacius quam facturum fuiſſe In Philippicis.
Clamore & minis inſequi Pro Cluent.
*Relationis minas amoliri optat exam ne.*5.63. Symm.
*Minatus ipſi atq; officio, ut fieri aſſolet, ſub conditione diſpendium.*9.131.
*Vim veteris comminationis in mortuum tetendiſſet.*10.54.
Comminatio ad hæredes etiam porrecta eſt. Ibid.
*Officijs quoq; interminatus ſum ac majores deterrui Regienum.*10.71.

Minuendi.

Verkleinern.

Authoritatem Senatus vendebat. Piſ.202.
Gloriam per tales viros infringendam putavi. Phil.2.14.
Nihil tibi ex tuâ laude centurio, nihil cohors decerpit. Marc.293.

Miseriæ. *Vide supra* Tit. Ægritudinis. Egestatis. Paupertatis.

Elend / Vbelstandt / Armseligkeit.

Hem! quò redactus sum. Eun. 2. 2.
Eò redigis me Eun 4. 4.
Postremò adeò res rediit. Heaut 1 1.
In eum res rediit locum. Heaut 2. 3.
Quam hic per flagitium ad inopiam redigat Patrem. Heaut. 5. 1.
Mihi illæc verò ad rastros res redyt. Ich muste noch ein taglöhner werden. Ibidem.
Tu homo adiges me ad insaniam Adel. 1. 2.
Et pene in eum locum rem rediisse. Adelph 2. 4.
Pejore res loco non potest esse, quam in quo nunc sita est. Adel. 3. 2.
Adeò res rediit. Phorm. 1. 2.
Ego in eum incidi infelix locum Phorm. 1. 3.
Quod si eo mea fortuna redeant. Phorm. 1. 4.
Videtis quo in loco res hæc siet. Phorm 2. 4.
Quonam in loco sint & fortunæ meæ. Phorm. 3. 1.
Ad restim mihi quidem res rediit planissimè Phorm 4 4.
Modò ut hoc consilio possit discedi. Daß man die sachen da hin erbeiten möchte Phorm 5. 2.
In id sum redactus loci. Phorm 5 8.
Ad id te redigam miseriarum, ut semper sis miser. Pl Amphit. 3.

Miserandi. Misericordiæ. Commiserandi.

Barmhertzig / Gutthätig.

Reducunt animum ægrotum ad misericordiam. And. 3. 3. ỷ. 27.
Ambos adduces citò ad misericordiam. Heaut. 3. 2. ỷ. 42.
Hic animus partim uxoris misericordia devictus. Hec. 1. 2. ỷ. 93.
Postulat, ut sui misereantur. ad Heren. l 1. p. 17.
Animum ad misericordiam allicere. de Part. p. 761.
Misericordiam capere. Pro Qu. p. 16.
Veritatis amicus, naturâ non tam propensus ad misericordiam quam implacatus ad severitatem videtur, ab innocentiâ clementissimus. Pro S. R p 66
Animos alieno incommodo commovere. in Verr. p. 128.

Leniter hominem, & clementer accipere. in Verr. p 495.
Vt Regem affl. &a fortuna facilè multorum opes ad misericordiam alliciant. Pro L. Man p 637
Certâ ratione commoveri. ibid. 645.
Multos sæpè in judicando peccata liberûm parentum misericordia concessérunt. Pro Aul. Clu. p 87
Adhibere in hominis fortunis misericordiam Pro C Rab. p 153.
Omnes meâ causâ ad misericordiam atq; ad humanitatem me vocant. Pro L Mur p 260.
Ad tenuissimorum hominum Minturnis misericordiam confugit Sest 20.
Manibus passis gratias agentes & lachrymantes gaudio suam erga me benevolentiam misericordiamq; declararunt Ibid 58.
Tribueris eam misericordiam fortissimo Viro, quam ipse implorat. Mil. 259.
Qui nostram misericordiam requirunt, atq; illam efflagitant. Ibid 260.
Hæc tua lenitas animi florescet quotidiè magis Marc 285.
Quàm multi impedirent tuam clementiam cùm etiam quibus ipse ignovisti, noluit te in alios esse misericordem Lig 298.
Ad clementiam tuam confugio Ibid. 303.
Non debeo tentare, quonam modo dicendo misericordiam commovere possim. de Conf 311.
Tuâ misericordiâ similiter non fruentur? Phil. 2. 75.
Tantum de auguratu filij sui scripsit ad me, in quo ego misericordiâ, commotus Ep. ad Fam. lib 2. p 57.
Frangor sæpè misericordiâ puerorum Epist. ad Fam. l 9. p. 278.
Vt misericordiam ejus liberis impertiamus Ep. ad Brut. p. 5. 49.
Misericordiâ moveor. Ep. ad Fr. l. 1. p 591.
Misericordiâ commoveri. Qu Tusc l. 1 p. 410.
Tot me impediunt curæ, quæ meum animum diversa trahunt, amor, hujus misericordia: & c. quâ sc erga hanc afficior. And 1. 5.
Priusquam harum scelera & lacrumæ confictæ dolis reducant animum ægrotum ad misericordiam And. 3 3.
Lacrumas excussit mihi, miseretq; me ejus. Heaut 1. 1.
Sic me dij amabunt, ut tuarum miseritum est, Menedeme, fortunarum Heaut. 3. 1.
Ita me dij amabunt, ut nunc Menedemi vicem miseret me, tantum devenisse ad eum mali Heaut. 4. 4
Ad misericordiam ambos adduces citò. Heaut. 5 2.
Inopis nunc te miserescat mei. Heaut 5 4.
Miseritum est, commôrat omnes nos. Phorm. 1. 2 & Hecyr. 3. 3.
Ejus me miseret. Phorm. 1 4.
Neq; precibus neq; misericordiâ molliri. Phor. 3 2.
Moneo & hortor, ne cujusquam misereat. Hecyr 1. 1.
Ibi demum ita ægrè tulit, ut ipsam Bacchidem, si adesset, credo ibi ejus commiseresceret. Hec. 1. 2.
Animum uxoris misericordiâ devictus; id est, *erga uxorem.* Ibid.

Si nunc memorare hic velim, quàm fideli animo & benigno in illam & clementi fui, verè possim: ni te ex ipsa id magis velim resciscere. Hec.3 5.
Factum immisericorditer. Adel 4.5.
Miseratione mens judicum permovenda est. Or.209.a
Tua illa pulchra laudatio tua miseratio, tua cohortatio. in A.175.b
Odia incitantur, & miseratio nascitur. Par.234.b
Non fuit hac sine meis lachrymis, non sine dolore magno miseratio. de Orat. 116.b
Miserationibus & communibus locis uti. de Cla 171.b
Quem enim nostrum moriens Epaminondas non cum quadam miseratione delectat? Ep.68.a
Qui miserationem meretur. 7.89.

Modi. *Vide* Termini. Absolvendi.

Ziel / Maß / End.

M*Odicè hoc faciam, aut etiam intra modum*, id est, *continentissimè.* 4. 4.
Habet ista ratio quendam modum. 4.7.
Lugendi modum facere. 5.16.
Nos agimus omnia modice. 16 9
Quid modi facies amplexandi? Asin.1 3.✝.17.& 5.1.✝ 33.
Quid modi flendo quæso facies? Mil 4 8 ✝.1.
Modum rei constituere in Verr.p.284.
Sed tamen transisse modum videtur Q Tusc I.4 p.492.

Molestiæ. *Vide plura* Tit. Ægritudinis.

Verdruß / Beschwerlich.

H*Oc malè habet virum* Andr.6.5.
Malè verò me habens. And.4 2.
Vre hominem Eun.2.2.
Invidere omnes mihi mordere clanculum. Eun.3.1.
Is ubi mihi molestus magis est. Ibid.
Dolobellam videbam fore ab ijs molestijs, quas liberalitate suâ contraxerat, liberum Ibid.
Difficultas navigando fuit odiosa. 5 9.
Velim quaras quos ille dies sustinuerit in urbe dum fuit, id est, *graves & molestos habuerit.* &c. 2.15.

Non

Non debent mirari homines me esse acerbum sibi, ut sum dulcis mihi, id est, *difficilem & ingratum*. 3. 8.
Non me tamen mordet aliquid. 3. 12.
Nem ni concedo, qui majorem ex pernicie & peste reip. molestiam traxerit, id est, *perturbationem*. 4. 3.
Hominis impertunissimi contumelia &c. 5. 3.
Quae res facit, ut tibi litteris obstrepere non auderem. 3. 4.
Ceteris nulla perfunctis propria molestia, etiam ipsa misericordia est jucunda. 5. 12.
Cupio non obtundere te, si non delectare nostro studio 5. 14.
Diuturnioribus molestiis conflictari 6. 3.
Summus enim putidiusculi, quàm per te vix licet, id est, *nimis molesti accurata, & superstitiosa commendatione* Putidum *enim est, ut Nonius exponit, quod auribus ingratum est*. Habetur eâdem significatione in 1. Offi. *Sonus erat dulcis, littera neque expressa, neque oppressa, ne aut obscurum esset, aut in tuis putidum*, id est, *asperum, quod feriret aures*. 7. 5.
Neque verebor ne sim ei molestus. 1. 8.
In molestiâ gaudeo. 1. 9
Non tamen tam acerba mihi haec acciderit Ibid.
Cum Caesar maxima se molestia ex illa contentione affectum ostenderet. Ibidem.
Molestum mihi fuit. 2 1.
Ne patiare mihi quicquam ad hanc provincialem molestiam temporis prorogari. 2 6.
Nesti non solum stomachi mei, sed etiam oculorum in hominum insolentium indignitate fastidium &c. 2 15.
Accedit haec molesta pompa lictorum ibid.
Ne molestiam tibi cum impensâ meâ exhibeam, fac me certiorem. 8. 1. & 12 30.
Mihi perturbatio animi tui molestiam attulit. 7. 13.
Pungit me rursus, quod scribis te esse istic libenter. 7. 15.
Conturbat me mora servi hujus, qui tibi litteras attulit, id est, *molesta est, agrè facit*. 8. 13.
Cupio Caesaris mortem omnibus esse acerbam, id est, *omnes graviter, & acerbe facere*. 11. 28.
Infinite fratris tui plausu dirumpitur. 12. 2.
Vt ejus modestiam cognovi, gravis tibi nulla in re erit. 13. 70.
Festinare te nolo, ne nausea molestiam suscipias. 16. 10.

Monumenti. Statuarum. *Vide etiam* Memoriæ.

Gedächtnüß/Grabschrifft/Seule.

STatua ob Rempublicam interfecto in foro statueretur. Sect. 42.
Vos hujus animi monumenta retinebitis Mil. 264.
Nullum monumentum clarius Sulpitius relinquere potuit, quàm effigiem morum suorum, virtutis constantiâ Phil 9 p. 463.
Majores nostri statuas multis decreverunt, sepulcra paucis, sed statuæ intereunt tempestate, vi, vetustate: sepulchrorum sanctitas in ipso solo est, quæ nullâ vi moveri, neque deleri potest Phil. 9. p 463
Iussisse eum lictori proximo tradidisse, ut te in monumentum tuum deduceret. de Divin. l. 1 p 181.
Ego de Mario cum fascibus laureatis me in suum deduci monumentum jubente, dico de divin. l. 2 p. 266.
Neque de monumentis meis ab iis adjutus es 19.
Non meum monumentum &c. *monumentum vero senatus hostili nomine, & cruentis injustum literis esse passi sunt.* Ibid.

Moræ. Cunctandi. Cunctationis. Remorandi. *Vide etiam Titulo*: Expectandi.

Weyl/Verweylen/Versaumen/Verhindern/Auffhalten/Innhalten.

FAxo haud quicquam sit mora. Amph. 3. 3 ℣. 17.
Spatium ei dabo exquirendi Aul. 4 10. ℣ 76.
Move abs te moram Capt. 4 2 ℣. 10.
Veniat quando vult, atque ita ne mihi sit mora. Bacch. 2. 2. 46.
Sed magna pars moram hanc introduxerunt. Most. 1 2. 33.
Præter hac mihi non facies moram Most. 1. 1. ℣ 73.
Mille passuum commoratus es Cantharum. Men. 1 2. 64. *Commorari* est *moram afferre.* Sic Merc. 5. 2. ℣. 70 *Commoratur chlamydem, sumam denuo.* Pseud 4 7. ℣. 31. *Me nunc commoror, cùm has fores non ferio.* Truc. 2 3 ℣. 13 *Quæ tibi mille passuum peperit moram mora.*
Nulla tibi mora est intus. Men. 2 3 ℣ 14.
Mulier profectò nata est ex ipsâ morâ. Mil. 4 7. ℣. 9.
Haud amicè facis, qui cum onere offeras moram Pœn. 4. 2 ℣. 30.

Ne tu erres; præter hanc mihi non facies moram. Most.1.1.ỷ 72.
Remorandus est gradus. Perf.1.2.28.
Rimovere moram. Stich.2.2.ỷ 37.
Remoram facere reipriuata & publica Trin 1 1 ỷ 16.
Moram obijcere alicui incommodè. Trin.5 1.ỷ 8
Neque istic, neque alibi unquam erit in me mora. And 2.5 ỷ.9.
I jam nunc intrò, ne in morâ, cùm opus sit sies. And.2.5.ỷ.13.
Per hunc nulla est mora And 3 4.ỷ 14.
Huic malo aliquam producam moram And.3 5 ỷ.9.
Nulla mora est, quin eam uxorem ducam And.5 6 7.
Detineo te fortasse. Eun 2.1.ỷ.49.
Qui me hodie remoratus est Eun 2 3.ỷ.10.
Sed cesso ire, ne mora meis nuptiis egomet siem Adelph.4.5 ỷ.77.
Illis dicam nullam esse in nobis moram. Adelph.4.7 ỷ.1.
Vbi te oblectasti tam diu? Hec.1.2 ỷ 52.
Quid stas? quid cessas? And 5.6.
Cessas? lauff bald: Hec.3.2.
Cessas alloqui? And 2.2.
Cessatum est usque adhuc. Adelph. 4.4.
Sed ego nunc mihi cesso, qui non humerum hunc onero pallio? Was warte ich lang?]Phorm 5.6.
Si absis uspiam, aut ubi si cesses So du dich jrgend säumest oder auffhältst. Adelph.1.1.
Sed cesso adire quàmprimùm senem? Phorm.1.5.
Paullùm si cessassem, domi non offendissem Eun 4.4.
Dum moliuntur, dum conantur, annus est. Heaut 2.1. *Al* comuntur.
Si sensero hodie, quidquam in his te nuptiis fallacia conari, quò fiant minus. And. 1. 2.
Sin eveniat, quod volo, in Pamphilo ut nil sit mora. And.1 1.
Nunc per hunc nulla est mora:[scil. *quò minus fiant nuptiæ*]And.3.4.
Nec mora ulla est, quin eam uxorem ducam: [*id est*, nullum impedimẽtum.] And. 5 6.
Per me stetisse, quò minus hæ fierent nuptiæ daß ichs verhindert habe. Andr. 3.4.
Tu sola exorere, quæ perturbes hæc tuâ impudentiâ Hec.2.1.
Nihil cessasti usque adhuc, ut filiam ab eo abduceres, neu quod ego egissem, esset ratum du hast mich allzeit gesucht zu verhindern. Hec.4 1.
Neutra in re vobis difficultas à me erit. Hec.4.4.
Obstetricem accersa ut; cùm opus sit, ne in mora nobis sit. Adelph.3 2.
Nunc per hunc nulla est mora. And 3.4.
Vt huic malo aliquam producam moram Andr.3.5.
Nec mora ulla est, quin eam uxorem ducam. And 5.6.
Longum est, nos illum exspectare, dum exeat. Ibid.
Quid stas? quid cessas? Ibid.

Nosti

Nosti mores mulierum: dum moliuntur, dum comuntur, annus est. Heaut. 2.1.

Dum hæc dicit, abijt hora Eun. 2.3.

Quid illic tam diu, quæso, igitur commorabare, ubi id audiveras? pol me detinuit morbus. Phorm. 4.1.

Postquàm videt paratas nuptias, nec moram ullam, quin ducat, dari. Hecyr. 1.2.

Neque istic, neque alibi usquam tibi erit in mora. And. 2.5.

Ubi vis, non moror. Eun 2.2.

Sanctè adjurat non posse apud nos Pamphilo absente se perdurare. Hecyr. 2.2. ṽ. 27.

Tempus spatium nullum dabat. Hecyr. 3 3, ṽ. 4.

Complures ibi dies sum, propter difficultatem navigandi, commoratus, de orat. l. 1 p. 290.

Ne diutiùs vos demorer de orat. l. 2. p. 415.

Conditionibus aliquem perducere quead potest. pro Quint. p. 9.

Nunquam plus triduo fuit pro S. Rosc. p. 61.

Nunquam in oppido constitit. Ibid.

Injicere alicui moram pro Cæc p 517.

Ne quis moram afferat. Sest 63.

Nam quando moram tibi attulerit. Vat 97.

Quid hic est moræ & tergiversationis? Mil. 2. 43.

Ista legatio moram & tarditatem affert bello. Phil. 5. p. 410.

Etiam hanc moram afferremus. Ibid. p 210.

Mora est allata bello. Phil. 6. p. 418.

Nullam moram interponendam consequendi Antonium putavi. Phil. 7. pag. 479.

Sensim erit pedetentimque facienda mutatio. 1 off p. 48.

In plerisque rebus mora & procrastinatio odiosa est. Phil. 6. p 4121.

Qui omnes moras interponitis. Phil. 8. p 451.

Ne minimam quidem moram interposuisti. Phil. 10. p. 456.

Hunc in viâ caducæ hæreditates retardarunt. Phil. 10 1. 470.

Affert tarditatem ista sententia, Dolabellam persequendum. Phil. 11. pagin. 488.

Si ad Lepidum venissem, omnem cunctationem ejus discussissem. Ep. ad fam. l. 10. p. 316.

Sustinui me in Arcano fratris Ep ad Att. l. 10. p. 305.

Quod cùm audivissemus, nullam moram interponendam putavimus. Quæst. Tusc. l. 1. p. 77.

Abjectâ omni cunctatione adipiscendi magistratus sunt. 1. offic. p. 30.

Tibi censeo latendum tantisper ibidem. dum effervescat hæc gratulatio, id est, *remittat, desinat gratulatio de bello Africano ex Cæsaris sententiâ confecta.* 9. 2.

Te rogo, atque oro, ne patiare mihi quicquam ad hanc provincialem molestiam temporis prorogari, id est, *ultrà tempus constitutum extrahi & produci.* 2. 6.

Pugna

Quo-

Quousque vos Hetruria retinebit? 1.51.
H criduum commorati ad levandum laborem. 2.8.
Fors fuat, an p ssit biduo tenus ejusdem nos pradâ annena retinere. Ibid.
F lij nostri in si m avia etiam nunc morantur. 2.17.
Quo a paratu instruxeru mansiones 2 27.
Si quid morarum est. 9 86.
Fortunate regenda Apuliâ voluit admovere. 10.13.
Absolvere moras 2.46.
Ager , qui me interim tenet, Tiberim nostrum juncto aquis latere prospectat. 3 35.
Ergò hospitijs curru appropera, & aliquantulo Roma intervallo quietis refectus, attolle fasces. 5.11.
Quid juvat proximis regionibus immorari? 5 13.
Demorari ob rem uxoriam. 5.32.
Nisi diplomatis sacri tarda perlatio arctasset intervallum dierum 5 38.
Ipse Form is adhuc residere constitui 5 97.
In oris Campania paul sper harebunt. 6.21.
In Apriles Kalen. as villa etio defruemur. 6.58.
Longitudinem via dierum interpositione distinguo. 7.13.
Iuvat est vos dies in pom ris tuis ducere. 7.19.
Lit eris tuis nos in adventum tuum Baijs residere jussisti. 7.24.
Diutius in Campaniâ demorari. 7.40.
Me domi abesse, & Campania pasci ocio libens admittes. 7.63.
Diebus pauculis etiam nunc morari Capua destinavi. 8.2.
Plusculos in eo littore dies sed deliciarum parcus exegi, tantam cali salubritate & aquarum frigere suadentibus moram 8 23.
Illic honori urbis religiosa intervallum bidui deputabo 8.27.
Non famam captans triduo domi commoratus. 8.40.
Ipse quantum civi optimati fuerat deferendum, triduo domi commoratus implevi 8. 40.
Nuncio filium meum Pratorios fasces anno ineunte sumturum. 9. 24.
In his locis, qua tibi conterminasunt, delitescunt. 10. 18.
Qua ubi tardius procedunt Jug. cap 11.
Moras agitare Jug cap. 81.
Diem ex die ducere Hedui, cõferri, comportari, adesse, dicere. 1.10. Verzogens/ oder schubenes von einem Tage auff den andern.
Cæsar intellexit se diutius duci. Eodem. Merckte / daß mans jhm zu lang machen wolte.
Hoc in longiorem diem collaturus eram. 1. 26. Wolts länger auffschieben.
Pompejus nullam moram ad insequendum intulit 413.
Producitur res, actisque adsolis eccasum continentur. 330.
Longiùs eam rem ductum iri existimabat. 7 196.
Quibus in rebus prolationem diei, donationem esse dicebant. 389.

Itine-

Itineris labore defessi, rem in posterum diem distulerunt. 321.
Aliquid ad provincialem molestiam tempori alicui prorogari 2.7.
Ne tempus provinciae mihi prorogetur, in eo mihi sunt omnia. 2.8.
Illud pugna, & enitere, ne quid nobis temporis prorogetur. 3.11.

Moris. Consuetudinis.

Brauch/Gewohnheit.

Facis ut alias res solit. Amph 1 3 ℣ 38.
Solens meo more facie Amph.1.2 ℣.43.
More suo fecit Asin 1 3 ℣ 6.
Ita mos nunc viget. Curc 1 1 ℣.10.
An mos est ita hic? Men 5 1.24.
Condignè autem hac meretrix fecit, ut mos est meretricius. Men. 5.5.℣.8.
Consuetudine rursus te animus huc inducet. Merc.5.4.41.
Fiat, geratur mos tibi. Pseud 1.5 ℣.146.
Mos tibi geretur. Pseud.1.1.℣ 20.
Tandem illam obtine antiquam rationem Adelph.5.3.℣ 26.
Morem antiquum atque ingenium obtines. Hec.5.4.℣.19.
Consuetudo me tenet. Hec.3 3 ℣ 44.
Si dixero mendacium, solens meo more fecero Plaut Amph act.1.
Quin ad ingenium vetus, versutum te recipis tuum Asin.act.2.
Antiquum obtines Andr.4 6.
At tu ecastor morem antiquum, atque ingenium obtines Hec.5.4.
Qui mentiri aut fallere insuerit patrem. Heaut.1.1.
Credo jam, ut solet, jurgabit Ibidem.
Quàm vellem etiam noctu amicis operam mos esset dari. Adel.4.1.
Patrum civium morem atque legem And. 5 3.
Mihi sic est usus tibi ut opus est facto face. Heaut.1.1.
Antiquâ consuetudine: Nach vnserm alten Brauch Hec.1.1 ℣.13
Vetere uti cœpi consuetudine Hecyr.Prolog ℣.29.
Meâ lege utar, ut potior sit, qui prior ad dandum est. Phorm.3.2.
Quot homines, tot sententiae: suus cuique mos Phor. 2.3.
Qui mentiri aut fallere insuerit patrem Adelph.1.1.
Viâ pervulgata patrum. Heaut 1 1.
Cujus mos maximè est consimilis vostrum Heaut.1.3.
Vulgò id fac iunt, [scil *patres.*] das ist jhr Brauch.Heaut.5.2.
Nam disciplina est iisdem, munerarier: [id est, *consuetudo ipsorum est, muneribus afficere ancillas.* Heaut.1.2.
Quàm multa injusta ac prava fiunt moribus! Heaut.4 6.
In omnibus dicitur usu evenire. de Iav.l.1.182.

Res

Res ab usitatâ consuetudine recedit. pro Quint. 24.
More majorum ita comparatum est. pro Sext. Rosc. 72.
Consuetudo serpere ac prodire cœpit. in Verr. 143.
Est consuetudo sic. in Verr. p. 238.
Consuetudo existimationis introducitur. in Verr. 514.
Est hoc in more positum institutoque maiorum Contra Rull. 101.
Excitavit illam suam non sopitam, sed suspicione quadam retardatam consuetudinem Sest. 34.
Si tuam consuetudinem in patrociniis tuendis servas, Publius Vatinius cliens ad te venit, qui pro se causam dicier vult. Ep ad fam l 5. p 127.
Consuetudinem suam exercitus cunctus in civibus conservandis communique pace factâ seditione retinuit. Ep ad fam. lib. 10 p. 118.
Morum studia putabant esse consuetudinem Acad Quint l. 1 p. 85.
Inducere novum morem iudiciorum in Remp. pro R. P. 124 a.
Inducere novum verbum in linguam Latinam. in Ant 256. a.
Ne inexpiabiles religiones in rempub inducerentur in A. 155 a.
Hanc rationem Epicurus induxit ob eam rem, quod, &c de Fat 145 a.
Qui hoc primus in nostros mores induxit. de Or. 119. b.
Rem perniciosissimam in civitatem inducunt, seditionem atque discordiam. Off. 17. b.
Puerum in hanc nostram rationem consuetudinemque inducimus. Q Fr. 324. a.
Consuetudinem earum epistolarum quibus secundis rebus uti solebamus, tempus eripuerat. ibid.
Ad convictum nostrum redeas, & ad consuetudinem 5 14.
Qui mihi consuessent aut libenter polliceri. 6 8.
Nosti enim hac tralatitia, id est, *consueta & usitata.* 8 5.
Consuetudo diuturna callum iam obduxit stomacho meo. 9. 2.
Nisi ad superiorem consuetudinem revertisses. 9. 24.
Nisi praetermittere videbare usitati, & quasi legitimi temporis ad petendum 10 25.
Ad pristinam consuetudinem revocare. 10 28.
Exercitus consuetudinem retinuit. 10. 34.
Equidem sic tam obdurui &c. 12. 18.
Tertiam ad te hanc epistolam scripsi eadem die magis instituti mei tenendi causa, quam quod haberem quod scriberem 16. 7.
Qui mos à posterioribus non esset retentus. de finib. lib 2. p. 27.
Parendum fuit religioni, nec patrius mos tam contumaciter repudiandus. de divin. l. 2. p. 240.
Eum morem cum brevitate, si potero, consequar. de Legib. l. 2. 327.
Pauci mores civitatis corrumpere vel corrigere possunt. de legib. l. 3. pag 384.
Morem aliquem acutissimè & copiosissimè tenere. Quæst. Tuscul. libr. 5 pag 454.
Consuetudine recedere pro Cæc. 586.

Con-

Consuetudinem adhibere Acad l 2 p.31.
Serpit illud inusitatum in naturâ malum consuetudine peccandi liberâ in Verr p 388.
Ad hanc diem retinent illam immanem consuetudinem hominum immolandorum pro Font.577.
Res in consuetudinem venit, pro Cæc.588.
Quæ nunc consuetudo diuturna trivit de finib 3.p 185.
Tenebimus hanc consuetudinem à Socrate traditam, eâque inter nos si tibi, Quinte frater, placebit, quàm sæpissimè utemur. De divin.lib 2 p. 272.
Quam consuetudinem lege minuit ipse de legib.lib.2.347.
Quem nos morem tenemus. Ibid.
Ad aliud nos unum certum vitium latina consuetudo traduceret. Ibid.
Ad eorum studia instituta que impellimur. off l.3.p.47.
Ad eorum consuetudinem moremque ducimur. Ibid.
Apud Platonem est, omnem morem Lacedæmoniorum inflammatum esse cupiditate vincendi 1.off p.26.
Tunc mores alios nesciebant. 1.13 Symm.
Facies rem morum tuorum 2 61.
Meus mos est. 1.54.
Morem suum servare 3.63.
Vt mos est tibi 3 69.
Solemne est Domino nostro Theodosio in suos exercere censuram. 3.81.
Quin age, ut mos est virtutibus tuis 4 10.
Sancto tuo ingenio familiare est. 4 67.
Vt mos est tibi. 4.69.
Bonis familiare est 4. 72.
Solet amicis esse pro lege. 5 30.
Rumpere consuetudinem religione Ibid.
Dominum & fratrem meum obsecravi, ne à suo more dissentiat. 5 36.
Vetere instituto hic usus increbuit 5 73.
Serva consuetudinem tuam 7.56
Suus cuique mos, suus cuique ritus est. 10 61.
Benefacere jam ex consuetudine in naturam vertit Jug cap.85.
Quæ quamquam gravia sunt, tamen consuetudine jam pro nihilo habentur, Jug cap 31.
In eam se consuetudinem adduxerunt (Suevi) *ut locis frigidissimis, neque vestitus præter pelles habeant quicquam* 4.92.
Illi jam in consuetudinem Alexandrinæ vitæ, atque licentiæ venerant: & nomen disciplinamque populi Romani dedicerant. 3 C 434.
Insuetus (Ungewohnt) *navigandi mare timet.* 5.126.
Homines insueti laboris 7 208. Die der Arbeit ungewohnt seyn.
Insolitum ad laborem exercitum, quotidianis itineribus defatigare. 3. C. 342.
Quorum erant corpora insueta ad onera portanda. 1. 327.
Multa contrà morem consuetudinemque militarem fiunt. 4.481.

Cicero.

Si consuetudinem tuam in tuendis patrociniis servas &c 5 9.
Si consuetudo pristina maneret. 5 20.
Consuetudo diuturna λελήθότως *callum obduxit stomacho meo.* 9 2.
Nostri valdè depugnare, & facilè algére, & esurire consueverunt. 8.17.
Hic usus venit in nostram aetatem. 1.5.
Ita usu comparatum vidimus. 1.42.
Sapè usu venit. 1.58.
Non more fit. 2 36.
Ex usu venit. 3 35
Ea rerum natura est 3.71.
Relégisti vitam dissimulatae hactenus moris. 4 57.
Vt fieri amat 6.65. Et 7 66.
Deserere parsimoniae consuetudinem 7 18.
Quod nunc mihi ex usu venit. 7.19.
Omne, quod in cursu est, viget. 7.60.
Moris est 7.75.
Servo observantiam, quam mos priscus instituit 8 65.
Voluntas tua observantiam prisci moris amplectitur. 8.63.
Vt fieri assolet. 9 131.
Stat: hujus muneris integritas usque ad degeneres trapezitas. 10.61.
Vt fieri mos volebat. 10 74.

Morum. *Vide etiam* Ingenij. Indolis.

Sitten/Tugendt/Natur/Gesinnet seyn.

Sic sum, ut vides Amph 2.1.57 Est formula quasi proverbialis, nec laudantis, nec vituperantis se, quâ Plautus utitur aliquoties. Aul. 2. 4 ℣.49 Bacch. 5.2 ℣.61. Cist. 2.1 ℣ 7 Pers 2 4 ℣.15 Rud Prolog ℣ 3. Sic Terent. Phor 3.2. *Sic sum: Si placeo utere.*

Ita ingenium meum est Amph 3.2 ℣ 18.
Istoscine patrem aequum mores est liberis largirier Asin. 5.2 ℣ 82.
Dummodo morata rectè veniat: Aul. 2 2 ℣.61.
Ille antiquis est adolescens morib. Condignè est pater ejus moratus moribus. Capt. 1.1. ℣ 37. & 39.
Hoccine fieri, ut immodestiùs moderere moribus? Curc. 1.3. ℣ 44.
Malevolente ingenio natus. Bacch 4.1. ℣.4 Vbi loci quidam malunt legere *Genio*, quod nihil necessum est, cùm Plautus paulò post sic quoque loquatur, alijque scriptores.
Ita sum. Bacch 5. 2. 61. Ennius etiam sic loquitur. *Ea ego ingenio natus sum.*

sum: amicitiam atque inimicitiam in fronte promtam gero. Vide paulò ante. Eleganter Adverbium ponitur pronomine, aut pronomine.
Antiquum hoc obtines tuum, tardus ut sis Most 3 2.103.
Ita est hac hominum natio hi. Epidamnia, voluptuarij, atque potatoris maximi. Men 2.1 33.34.
Morem hunc meretrices habent. Men.2 2.✠.63.
Hunc utimur maximè morem moerum Men.4 2 ✠.1.
Exerceo omnes mores ad venustatem jugiter, cedò treis mihi homines contra aurichalco emtos cum istis moribus Mil 3 1.
Nam ubi mores deteriores increbrescunt indies Merc.5.1 ✠.9.
Ita sum. Persa 2 4 13. Vide paulò ante.
Lenonum more facis Rud 2 3.✠.16.
Vt magnâ servus est, & trucibus moribus. Truc arg.✠.5.
In nobis resident pristini mores Truc.prol ✠ 7.
Hac hujus secli mores in se possident Truc prol ✠ 13.
Egomet me adeò cum illis unâ ibidem traho. Trin.1 2 ✠ 66. h.e. *non se m alienus ab eorum moribus* Ich gehe auch mit. Trin.2.4 ✠.10. *Ibidem unà traho.* Sic Curc 4.2 ✠.20. *Eodem herclè vos pono, & paro.* Valer Max.l. 3. cap ult. *Mos u volenta mortis amicos inimicosque juxta ponere.* Vide Lex. Plaut. *Trahere.*
Sic vita erat: facilè omnes perferre ac pati. cum quibus erat cumque unà, iis sese dedere, eorum obsequi studiis, adversus nemini And 1 1.
Scisti uti fore. Phorm.1 2.
Obsecundate in loco: quod imperabit facite Heaut.4.5.
An mem ubicunque opus sit, posse flectere. Sich wissen zu accommodieren. Hec.4.3.
Reiserviens Hec.2.1.
Quibus morata est moribus? Hec.4.4.
Mores facilè tutor Ich weiß mich wohl zu halten Hec.5.1.
Ita est ingenium omnium hominum And.1 1 ✠.48.
Rursus redit ad ingenium suum Adelph.1.1.✠.46.
Vt homo es, ita morem geras. Adelph 3 4.✠ 66.
Ad exemplum ambarum mores estumas. Hec.1.2 ✠.88.
Quid mulieris uxorem habes, aut quibus moratam moribus? Hecyr. 4 4. ✠.22.
Sic est ingenium. Phor.1.2.✠ 20. Vide paulò ante ex Plauto.
Vt nunc sunt mores, adeò res rediit. Phor 4.2.✠ 5.
Te ac mores tuos mihi purgatos ac probatos esse voluisti Ep Att.l.1.p.33.
Cùm hi homines ad nimiam levitatem & ambitionem imbuerint. pro Qu. Fr.l 1.p 571.
Mores, & vita alicujus instituta tueri. Quæst.Tusc.l.1.p 294.
Mores alicujus exquirere. Quæst.Tusc.l.2.p.75.
Vt se externus oblineret moribus. Brut p.533.
Principum mores ferre non potuerunt. 1.Off.p.29.
Eorum vita lenior, & mores fuerunt faciliores. Off.lib.1 p.45.

Plurimum moribus meis derogasti. 1,14. Symm.
Est probus moribus. 1.15.
Morum alicujus decora parcè attingere 1 25.
Cujus pudorem, vel pr ma facies, cætera bona longus usus impediet. 1. 41.
Tuos mores decet officij negligentia. 1 50.
Plus habet honoris in moribus 1.66.
Vita spectat ad laudem 1 99.
Mores de legibus trahere. 2.13.
Semper bonus & integer moribus fuit 2.13.
Si necdum filij mei Nicasij laudabiles mores, & honestum institum didicisti. 2 16.
Oblitus es morum meorum. 2 28.
Dum contempler venam morum suorum. 2.34.
Plus laudis habet in moribus, magisque probitate conspicuus est. 3.3.
Præclaris moribus tuis familiare est. 7 107.
Vt mos ejus est. 7.110.
Novi futuros generos moribus æstimari. 9.7.
Huic census ad honestatem redundat. ib.d.
Moris mei est. 9.57.

Mortis, Moriendi. Obeundi. *Vide etiam* Vitæ & Funeris. *Item* Interficiendi.

Sterben/Todt/Mit Todt abgehen/Versterben/Ableben/Verfallen.

A *Vitâ me abjudicabo* Asin 3.3 ✠.17.
Cur tu me morti dedere optas? ibid.
Quam si intelligam deficere vitâ. Ibid ✠.18.
Cur minitaris tibi, te vitam amissurum? Ibid.
Ad mortem appellere. Asin 3.3. ✠.44.
Emori me malim, quàm hac non indicem uxori ejus. Asin 4 2. ✠.1.
Obire diem. Aul. Prol ✠.15.20.
Vitam extinguere. Aul 1.2 ✠.13.15. Terent. Adelph. *Seni animam primum extinguerem.*
Vt quidem emoriar, priusquàm ducam Aul. 2 1. ✠.32.
Emori letho malo. Aul. 4 5 ✠.1.
Nunc illud est, cùm me fuisse, quàm esse nimis mavelim. Capt. 3.3. ✠.1. Notanda est hæc formula, quâ Auctores linguæ latinæ usi sunt, cùm εὐφημοῦντες volebant dicere mortuum, dicebant: *Fuit:* vel *Vixit:* de quâ utrâq; dictione vide Lex Plaut & loca παράλληλα, tùm ex Plauto, tùm alijs quoque Auctoribus Latinis.

Quia

Quin me illi occidam, oppetamque pestem, vicem que meam Capt. 3 ỷ. 11.

Periculum vita mea stat tuo periculo, post mortem in morte nihil est, quod metuam mali. Etsi pervivo usque ad summam atatem Capt 3. 5. ỷ. 82

Qui nunc abierunt hinc in communem locum. Cas. Prol ỷ 19. Quis sit κοινὸς τόπος Vide Lexic. Plautinum. Sic enim, ut paulò antè monui, veteres κατ' εὐφημισμὸν loquebantur *Abire* Mortuos etiam appellabant *Plures*, τοὺς πλείονας. Trin 2 2 ỷ. 14. *Me ad plures penetravi* Vide Lexicon Plautinum. *Plures*. Nec non Electa Plaut. Tit. *Funeris*. Itemque Turnebum lib. 2 Adversf. cap. 4. & Meursij Exercit. Critic. l. 2. capit. 20.

Vitam propera ponere. Curc 4 3 ỷ 4.

Ea diem suum obijt. Cist. 2 3 27 & 69.

Parentes fata occupant Bacch. Prol. ỷ. 62.

Prematurè vitâ careo. Most. 2 2. ỷ 68.

Guttam habeo haud sanguinis, vivum me accersunt ad Acheruntem mortui. Most 2. 2. ỷ. 75.

Mercator Siculus mortem oppe ijt Men Arg ỷ. 2.

Is agritudine paucis diebus post emortuus est Men. Prol. ỷ. 40.

Prohibendam mortem mulieri video, Mil 4 6 ỷ 27.

Quo letho censes me ut peream potissimum? Merc 2 4 ỷ 15.

Postquam recesset vitâ patrio corpore. Merc. Prol. ỷ 74.

Eloquere ubi sum, an apud mortuos an hic. Neque his neque Acherunti sum. Merc 3 4. ỷ. 21.

Certum est mihi ante tenebras tenebras persequi. Pseud. 1. 1 ỷ 88.

Mortuus est qui fuit, qui est, vivus est Pseud. 1. 3. ỷ. 17. Vide Lexic. *Fuit*.

Vt ut est, mihi quidem profectò cum istis dictu mortuus est. Illic ò vixit amator, ubi ille Lenoni ne placet Ibid ỷ. 75.

Vt mors obrepat interim. Pseud. 2. 3 ỷ. 20.

Aut cras mortem èxequi Pseud. 4. 2 ỷ. 38.

Ipse abijt ad Acheruntem sine viatico Pœn Prol ỷ 71.

Eum haredem fecit, cùm ipse obijt diem. Ibid ỷ. 77.

Hominem quando animam efflavit, quid eum quaras, qui fuit? Pers. 4. 4. ỷ. 87.

Omne ego pro nihilo duco, quod fuit, quando fuit, tanquam hominem, quando animam efflavit, quid eum quaras qui fuit? Pers. 4. 4. ỷ 87. Vide Lex. *Fuit*.

Iam ne abijt Gelasimus? Stich 4 2. ỷ. 52. Vide Lex. Plaut. *Abire*.

Quidnam ego ad hoc genus hominum duravi, quin priùs me ad plures penetravi? Trin. 2. 2. ỷ. 14. Warumb bin ich nicht ehe gestorben: *Plures* οἱ πλείονες: sunt mortui: Dem grössten Hauffen zu. Vide Lex. Plaut. Et paulò antè.

Nunquam me vivum in crastinum prospiciet diem Stich 4. 2. ỷ 55.

Ita tibi penè fuit Phronesium. Truc. 1 2 ỷ 93. h. e. *parùm absfuit, quin moreretur.* Vide Lex Plaut. *Fuit*.

Nisi te meâ manubiâ machærâ vis emori. Truc 5 1 ỷ. 35.

Hic pravæ consuetudinis causâ mortem hujus tam fert familiariter. Andr. I. 1. ℣. 81.
Chrysis vicina hæc moritur And. 1 1.
Hodiè postremum me vides. And 2 1.
Animam relinquam potius. Adel 3 4
Cum de medio excessit, unde hæc suscepta est tibi. Phor 5 8. ℣. 74.
Ea mortem obiit, è medio abiit. Phorm 5 0.
Animam amittunt priùs, quàm loco demigrent Pl. Amph. Act. 1.
Me jam quantum potest, à vita abjudicabo. Asin. act. 3.
Is obiit mortem And 1.3 ℣ 78
Mors continuò ipsam occupat. And. 1.5 ℣. 62.
E o obiit mortem Heaut 2 3 ℣ 10
Matrem ipsam, & ægritudine miseram mors consecuta est. Phor. 5. 1. ℣. 25.
In prælio mortem pater oppetebat. ad Her. l. 4. p 96.
Corpus mortale aliquo tempore interire necesse est. de Invent. libr. 2. pagin. 265.
Die septimo est lateris dolore consumptus de Or lib. 3. p 363.
Mortem obire gloriæ causâ. Ibid p. 480.
Sed quoniam perpetuâ quadam felicitate usus, ille cessit è vitâ. Brut. pagin. 522.
Addidit fuisse suspicionem, veneno sibi conscivisse mortem Brut. p 581.
Obire mortem. Brut. 541.
Annos quinque & LXXX natus excessit è vitâ. Brut. 542.
Qui vitâ excesserunt. Brut p. 598.
Verum sanguinem deperdebat. Brut 605.
Non extremum ejus spiritum excepi. de Inv. l 1. p. 196.
Multi vitam suam neglexerunt. de Part. p. 79.
Mori repentinè pro Qu p 5.
Mors honesta sæpè vitam quoque turpem exornat, vita turpis ne morti quidem honestæ locum relinquit. pro Qu. p 17.
Mortem oppetere. Mortem sibi ipsi consciscere. in Verr. p 364.
Homines injuria tua remedium morte ac suspendio quærent. Ibid.
In mediis ejus injuriis mors eum oppressit. in Verr. 404.
Vita me deficit. in Verr. p 507.
Omnibus mortem acerbam crudelemque proposuit in Verr. 551.
Huic mortem maturabat. pro A. Cl. p 77.
Repentinâ morte perire ibid p. 78.
De vitâ discedere. pro C. Rab. p. 164.
Ad mortem ducere aliquem. in Cat. p. 165.
Ad mortem rapi. in L. Cat p. 176.
Perniciosos cives multare. Ibid.
Turpis mors, neque forti viro potest accidere, neque immatura consulari, nec misera sapienti. in L. Cat. p 207.
Mors non miseranda est, quæ ob Rempublicam capitur. Orat. ante exil. pagin. 366.

Crudelissimè aliquem morte mactare. de Arusp. respon. p. 482.
Vitam reddere pro aliquâ re pro Cn. Pl. p. 537.
Pro Republicâ mortem oppetere cupiebat Sest. 15.
Mortem pugnans oppetisses. Sest. 23.
Animos hominum sensusque morte restinguere Sest. 14.
Eum interficere proposita sibi morte conatus esset Sest. 25.
Se, & vitam suam instructâ acie pro salute populi victoriaque vovisset. Ibidem.
Meminie eadem sibi manu vitam exhausisse, quâ mortem sæpe hostibus obtulisset Ibid.
Non solùm vi interijssem, sed etiam morbo exhaustus essem. Ibid.
Vitam meam deseruissem. Sest. 26.
Vulneribus acceptis, ac debilitato corpore, & contrucidato se abjecit, exanimatus est. Sest. 20.
Cùm reliquum spiritum exhausisset Sest. 42.
Nec dubitavit vitam offerre nec capiti pepercit. Sest. 59.
Vir benè & præclarè de Republicâ meritus, indignissimè concidit. Sest. 69.
Qui consulem morti obiecerit Vat 82.
Delectos viros, & principes civitatis tollere, & delere tuâ rogatione conaris. Vat 85.
Suis manibus necem afferre voluisse. Ibidem.
Nolite hunc naturâ ipsâ occidentem maturiùs exstingui vulnere vestro, quàm suo fato Cœl 126.
Teterrimam obijt mortem Mil 257.
Ipsi se morti offerunt Mil. 299.
Quos amisimus cives, eos Martis vis perculit Marc 287.
Tertio & trigesimo anno mortem obijt Phil lib. 5. p 425.
Stellæ dies vitæ filium mihi est allaturus. Ph l. lib. 6. p. 419.
Qui in legione mortem obierunt Phil 9 458.
Legatio ipsa vitam ei abstulit Phil l. 9 460.
Vos Sulpitium vitâ privastis Phil 9. 461.
In maximo Republicæ munere vitam amisit. Phil lib. 9 p 484.
Huius in complexu libenter extremum vitæ spiritum ediderim. Philipp. 12. 503.
Qui sine ullâ retractatione pro patriâ vitam profuderunt, pro salute & libertate populi Romani mortem oppetunt Phil. 14 p. 526.
Qui sanguinem pro libertate populi Romani profuderunt. Ibidem.
Extremum vitæ spiritum in victoriâ effudisti. Phil. lib. 14. p 543.
Pro patriâ vitam profuderunt. Ibid.
Varia, & multa genera mortis hominibus impendent, & id genus, quod est pulcherrimum suis obtigit. Ibid.
Si ei contigisset, ut te antè videret, quàm è vitâ discederet Epist. ad Fam l 2. p. 37.
Mortem cum vitâ commutare. Ep. ad Fam l 4 p. 98.
Excedere vitâ. Ibid. p 99.

Oppetere mortem. ibid p 105.
Cum non longè à Piræo abessem, puer Acidini mihi obviam venit cum codicillis, in quibus erat scriptum, paulò ante lucem Marcellum diem suum obiisse. ibid.p. 109.
Cur consciscerem mihi mortem, causa nulla est. Ep.ad Fam.lib.7.p.188.
Consilium autem omne hoc est, ut mortem Cæsaris persequantur. Ep.ad Fam. l. 2.p.353.
Desiderio tui mortuam esse. Ep Att.p 8.
Vide, quàm turpi leto pereamus Ep Att l 10.322.
Qui nostrum mortem minantur. Ep ad Att.l 14 p.443.
Lacrimæ meorum me ad mortem ire prohibuerunt. Epist.ad Quint.Frat.l.1. p 388.
Hom nes jam morte deletos reponere in Deos. De Natur. Deor. l. 1.pagin. 18.
Dolores morte finiri. de Finib.lib.1.p.116.
Æquo animo è vitâ, cùm ea non placeat, tanquam è theatro exire. ibidem.
Non dubitat de vitâ migrare. de Fin l.1.p.121.
Liberari à mortis metu de Finib.lib 2 p.126.
Æquius esse censuit, se maturam oppetere mortem de Divin.lib.1.p.171.
Siquidem ad mortem proficiscens Calanus Indus, cùm ascenderet in rogum ardentem ô præclarum, inquit, discessum è vitâ. de Divin l.1.p.175.
Cùm animus ex corpore excesserit. Ibid.p.178.
Eodem tamen sibi leto, quo ipse interisset, ipsi pereundum. Ibidem.pagin. 179.
Iacet corpus dormientis ut mortui: viget autem & vivit animus, quod multò magis faciet post mortem, cùm omninò ex corpore excesserit, ibidem. pagin. 182.
Avocare se à corpore. Ibid p.201.
Excedere è vitâ de Divin l 3 p 204.
Mors est oppetenda, ut sæpè officium sapientis est, desciscere à vitâ. de Finib.l.3. p. 205
Cùm extremum vitæ diem morte confecerit. ibidem.p.211.
An quod aspexit vestitu purpureo, excordem Cæsarem, ipse corde privatus est. de Divin l 2.p. 226.
Mortem alicui afferre. Ibid p.236.
Ubi vitam ediderat. de Fin l 5 p 249.
Pro patriæ salute sua capita vovere. ibid.p. 279.
Voluntariâ morte luere. Ibid.
Hac luce carere. Quæst.Tusc.l 1.p.299.
Animum cum corpore extinguere ibid p 310.
Animam agere, & efflare. ibid 302
Excessu vitæ deleri hominem, ut funditùs interiret. ibid.p.305.
Mortem lugere ib d p 306.
Vitâ excedere. Ibid
Nemo unquam sine immortalitatis spe se pro patriâ offerret ad mortem. ibid. p 308.

Cede-

Vitam etiam profundere pro patriâ parati esse debemus. 1. Off p. 34.
Mortem appetat potius, quàm deserat ea, quæ dixit Ibid. 35.
Ajax æquo animo traditur millies oppetere mortem quàm illa perpeti ab aliis maluisset Ibid. 45.
Mortem sibi ipse consciscere debeat. Ibid.
Excedat è vitâ. Ibid 60.
Cum ex hac turbâ, & colluvione discedant. de Sen. p. 182.
Pridie quàm excessit è vitâ. de Amic p. 187.
Exire de vitâ Ibid 188.
Quod antequam ex hac vitâ migro. Som. Scip p 247.
Ex hominum vitâ migrandum est. Ibid 243.
Pater nobis decessit ad VIII. Calend Decem At. 4 b
Puer festivus noster decessit Att. 1. a 209 b
Qui jam decesserint, omniq; odio carent in S 172. b
Cum adiunctione: Qui jam vita decesserunt Pro Rab 97 a
Vetat Pythagoras iniussu Dei de præsidio & statione vitæ decedere. de Senec. 92. a
Qui in causa animam profudit. Pro Mar. 156 a
Profundere vitam pro patria Off 17. a
Cum sine ulla necessitate pro patria vitam profuderint. in Ant. 263. b
Careo familiarissimis multis, quos aut mors eripit, aut distraxit fuga. 4 13.
Quàm pridem pater mihi & mater mortui essent. sc. rogat. Eun. 3. 3.
Συναποθνήσκοντες, Latinè, *Commorientes.* Adel Prol.
Emortua tum est Phor. 5. 7.
Iam depecisci mortem cupio. Jch wünsche zu sterben.. Phorm. 1. 3. ỷ 17.
Si distrahar abs te, nulla est mihi vita expetenda Phorm 1. 4.
Animam relinquam potius, quàm illas deseram. Adel 3. 5.
Nam & agere animam, & efflare dicimus. Tusc. 152 a
Eodem tempore & gestum, & animam ageres. Pro Q R. 48 b
Quintus Hortensius, cum has literas scripsi, an mam agebat Epist. 123. a
Sanxerunt ne quis emeret mancipium, nisi in demortui locum. in Ver. 102 a
Altera lex jubet, augurem in demortui locum, qui petat nominare. ad Her. 4. a
Alij enim sunt alias nostriq; familiares fere demortui. At. 259. a
Cum esset ex veterum numero quidam Senator demortuus. in V. 139 b
Sed ad eos qui vita excesserunt revertamur. de Clar. 189 a
M. Cato multa vita excedens prævidit. in Ac. 163. a
Videbantur, qui vita excesserant, vivere Tusc 154. a
Excedere è vita Off 31. a
Inferre mortem alicui per scelus. Pro Mil 104 b
Nec potest esse miser quisquam sensu perempto. Tusc. 167. b
Sin autem perimit ac delet omnino: (supremus ille dies) quid melius? 174 a

Si

Si ludi non intermissi, sed perempti atq; sublati sunt. de Ar. 149 a
Si mihi vis aliqua major reditum peremisset. Pro Plan 208 b
Si causam publicam mea mors peremisset Pro Sest. 15. b
Vbi tam teneras volucres matremq; peremit (draco.) de D. 121. b
Luna, &c. stellanti nocte perempta est. de D. 84. a
Nec vos ulla mortis unquam fata periment de V. 202 a
Si hoc tempore non suum diem obiisset, paucis post annis tamen ei moriendum fuit. Ibid. & 5. 12.
Cum Resp. occideret vita excessisse. Ibid.
Etiamsi oppetenda mors esset 4 7.
Vir clarissimus ab homine teterrimo acerbissimâ morte est affectus. 4. 12.
MORI NEMO SAPIENS MISERUM DIXIT 6. 3.
Si jam vocer ad exitum vitæ. &c 6 4.
Vna ratio est, QVICQVID EVENERIT, FERRE MODERATE : PRÆSERTIM CVM OMNIVM RERUM MORS SIT EXTREMVM. 6. 21.
Consciscere mortem voluntariam 7. 3.
Q. Hortensius, cum has literas scripsi, animam agebat 8 14.
Is P. Africano vim attulisse existimatus est Ist in verdacht gewest/als hab er den Africanum heimlich vmbracht 9. 21.
Si in hac cura atq; administratione vitam mihi ponenda sit præclare mecum actum putem 9 24.
NVNQVAM HONESTAM MORTEM FUGIENDAM, SÆPE ETIAM APPETENDAM PVTAVI. 1. 28.
Vt te antè videret, quàm è vitâ discederet 2. 2.
Postea quàm mihi nunciatum est de obitu Tulliæ filiæ tuæ &c. 4 5.
Non pessime cum iis est actum, quibus sine dolore licitum est, mortem cum vita commutare. Ibid.
Parvis nutrimentis defendimur à morte. 1. 23. Symm.
Fortuna me amantissimo atq; optimo fratre privavit 1 83.
Amittere liberos 3. 6.
Nec longo intervallo pars succubuit traditorum equorum 5. 56.
Secundis ludis congressionum morte confectis sunt crocodili. 6. 43.
Nihil hominibus æternum est. 8 27.
Tanti viri obitu destitutus 9. 44.
Soceri mei ante annos quindecim sine ullâ tituli hujus conventione demortui, pulsatur hæreditas 9 131.
Prætextatus vester invidâ morte subtractus est 10 30.
Functus est lege naturæ. Ibid.
Excessum viri non sileo 10. 31.
Vettium virtutum omnium fata rapuerunt summo patriæ gemitu Ibid.
Naturæ lege Vettius resolutus est 10. 32.
Cœli particeps parens vester 10. 34.
Finem facere vivendi 10. 51.
Vitam peregit. 10. 54.

Novissi-

Novissimè relatus in cœlum 10.54.
Receptus in cœlum germanus.10.62.
Accidit,ut secundo die post ingressum meum vitâ decederet.10.71.
Neq; abest suspicio,quin ipse sibi mortem consciverit.1.3.
Nestri ad unum omnes,desperata salute,seipsos interficiunt.5.143.
Cativulcus rex Eburorum,taxo se exanimavit.6 176.
Scorpione ab latere dextro trajectus,exanimatusq; concidit.7 205.
Cum à Pedione pratore,lapide ictus esset ex muro,interijt. 2. C.384.
Cùm illi ad necem ducerentur.5.503.
Cruciabiliter interfecti sunt.5 514.

Cicero.

Pro Pompeio mori possum.2.15.
Vir clarissimus ab homine teterrimo,acerbissima morte est interfectus.4.12.
Afferre alicui mortem. Ibidem.
Animam agebat 8 13.
In codicillis erat scriptum , paulò ante lucem Marcellum diem suum obijsse. 4.12.
Aliquem vocari ad exitum vita.6.4.
Mortem contemnere:optare 5.21.
Hoc animo sum,ut si in hac cura,atq; administratione vita mihi ponenda sit, praclarè actum mecum putem 9 24.*pessimè*.4.5.
Dignum moribus factisq; exitum vita invenire.Cat.c.55.
Fratribus morbo absumtis Jug c.5.
Cum sibi finem vita adesse intelligeret. Ibid.9.
Quoniam mihi natura finem vita facit.c.10.
Generis prasidia omnia extincta sunt.Jug.c.14.
Pater natura concessit.Ibid.
Neq; quisquam extremam necessitatem,nihil ausus,nisi muliebri ingenio, expectat.Frag.l.1.

Motus,Affectus.*Vide etiam Tit*.Iræ.

Bewegungen/Bewegen.

M*Otum afferre animis*.de Part.p.728.
Abducere aliquem ab institutis,ab humanitate,religione,pietate deducere.in Verr.p 417.
Uti corporis motu prono supinoq;.de Div.lib.1.p.205.
A corporibus individuis naturales motus avellere.de Fato.p.182.
Sustulisse motus animi voluntarios.Ibid.
Motum alicui afferre.Q Tusc.l 1 p.316.
Motu cie tur interiore.Ibid.

Mun-

Munditiei. *Vide* Lavandi. & Pulchritudinis. & Cultus. Habitus. Vestitus.

Sauber/Rein.

N*Am cùm sedulò munditer nos habemus.* Pœn.1 2 ✝.16.
Adhibenda est munditia non odiosa, neq; exquisita nimis. lib. 1. Offic. pag. 52.

Muneris, Negotii. Officii præficiendi. Ministerii. Servitii. Provinciæ. Mandandi. Cellarii. *Vide etiam Tit.* Magistratus.

Ambt/Dienst/Ein Stelle vertretten/Verpflicht/Schuldig.

A*Lium isti rei ego alligabo.* Amph.2.2.✝.42.
Fungier munus pro aliquo Caf.5 3.✝.9.
Meum pensum ego lepidè accurabo. Bacch.5.2.✝ 33.
Pensum meum, quod datum est, confeci Perf.2.4.✝.1.
Omnia, qua tu vis, cupio. Perf.5.1.✝ 14. Formula offerendi omnia sua studia & officia.
Velut hac mihi evenit servitus, ubi ego omnibus parvis magnisq; miserijs præfulcior. Pseud.3.1 ✝ 5 Sic Perf.1.1.✝.12. *præfulciri negotijs.*
Quoniam hic servus quoq; partes habet. Amph.Prol.✝.62.
De te neq; re, neq; verbis merui, ut faceres, quod facis. Aul.2.2.✝.45.
Obnoxij ambo vobis sumus. Capt.7 1.✝.20.
Agite, ite foràs ferte pompam: cado te præficio, Sticho. Stich.5.4.✝.1.
Te cum securi caudi: ali præficio provinciæ. Pseud 1 2.✝.25.
Parasitus octo hominum munus facilè fungitur. Men.1.4.✝.5:
Nunc hanc tibi impero provinciam. Mil.4.4 ✝.23.
Dederamq; eas provincias. Pseud.1.2.✝.5.
Non satis sum hero ex sententiâ. Perf.1 1 ✝.9.
Officium colere suum Stich.1.1.✝.330.
Ædilitatem hic gerit. Stich 2 3.✝ 28.
Meâ refert operâ utere. Stich 4 2.✝ 36.
Provinciam capere. Stich.5 4 ✝.16.
Neq; pes, neq; mens satis suum officium facit. Eunuch.4.5.✝.3.

Neq;

Neq; pes neq; manus satis suum officium facit. Eunuch. 4. 3.
Ita attentè tute illorum officia fungere. Heaut. 1. 1.
Dum quid te dignum est facies Ibidem.
Pro se quisq; sedulo faciebat. Ibid.
Hominis frugi & temperantis functus officium Heauton. 3. 3.
Malo coactus qui suum officium facit Adel. 1. 1.
Neq; boni neq; liberalis functus est officium viri. Adelph. 3. 4.
Si est, facturus ut sit officium suum. Adelph. 3. 5.
Cauteq; munus administrasti tuum. Adel. 5. 1.
Ego interea meum non potui tutari locum. Hec. Prol.
Quantum obsecutus mihi fecisti, ut decuerat Hecyr. 4. 4.
Functus adolescentuli officium liberalis. Phorm. 1. 1.
Nos nostro officio nil egressos esse Phor. 4. 5.
Non sat te tuum officium fecisse Ibid.
Vicissim partes tuas acturus est. Phor. 5. 5. Er will sich deiner weiß annemmen.
Nihili est homo, suum qui officium facere est immemor, nisi adeò monitus. Ibid.
Hac ego putabam esse omnia humani ingeni mansuetiq; animi officia. Andr. 1. 1.
Malo coactus qui suum officium facit, dum id rescitum iri credit, tantisper cavet. Adelph. 1. 1.
Neq; boni neq; liberalis functus officium est viri. Adel. 3. 5.
Non mediocris hominis hac sunt officia. Adel. 5. 9.
Functus adolescentuli est officium liberalis. Phorm. 1. 5.
Nos nostro officio nihil sumus egressi Phor. 4. 5. ỳ 17.
Non sat tuum officium te fecisse, si non id fama approbat? Ibid.
Provinciam cepisti duram: id est, *munus grave & difficile.* Phorm. 1. 2. ỳ. 21.
Functus adolescentuli est liberalis officium. Phorm 2. 1. ỳ. 51.
Munus suum praestare. de Orat. l. 2. p. 354.
Quoniam igitur modo tantum in munus insistemus? Ibid. 503.
Magnum munus de iure respondendi sustinebat Brut. p. 559
Est enim propositum colligere eos, qui hoc munere in civitate functi sunt. Ibid
Quae nostra officia fuerunt pro collegio & propinquitate, & vivo, & mortuo omnia ei praestitimus 4. 12.
Omnibus officijs amicitiae diligenter à me sanctéq; servatis. 5. 17.
Si tibi persuaseris non hoc esse tui muneris &c.
Maculam officio functum esse gaudeo. 6. 19.
Verebare, ne officio deessem, id est, *non satis fungerer, non satisfacerem.* 7. 3.
Secuti sumus non spem, sed officium. 9. 5.
Vocatio publici muneris 9. 6.
Tibi dedi partes Antiochanas. 9. 8.
Mihi sumsi partes. Ibid.
Quod reliquum est tuum munus tuere. 10. 11.

Con

Consulare munus sustinebat more majorum 10 12.
Neq; ego lubenter pro maximis tuis beneficijs tam vili munere defungor orationis. Bezale nicht gerne mit worten. Ibid.
Summa contentione ad officia certare. 10 8.
Tu videris quantum, & quomodo tuum munus apud me velis esse. 10.21.
Tuum est hoc munus, tua pars. 5.11.3.
Ad meum officium reverti. 12.15.
Si erunt in officio amici pecunia non deerit. 14.1.
Maxime convenire officio meo putavi. 15 2.
Vide in istum locum fideliter, venit? Cui verbo domicilium est proprium in officio, in grationes ex alienum multa, id est, *Quod verbum, fide veri se videre, feriem quantum officij sustinerem.* 2 5.
Meum erat proprium 2.16.
Videntur etiam aliqua mea partes, id est, *pertinere videtur ad officium, meum, ut me ain te studia commendem* 3.1.
Si quis suo sumtu functus esset officio 3 8.
Tibi promitto atq; confirmo, me pro tua dignitate rogando deprecatoris, laborando propinqui &c. *suscepturum officia atq; partes* 3.10.
Cum tibi necesse esset eas agere partes 3 10.
Lysius est functus omni civium munere. de Cla 107 a
Vt consulentibus respondeas, senectutis grato atq; honesto fungere munere. de Leg 158 a
Fungerer officio, quo tu functus es in meo luctu, teq; per literas consolarer, nisi ut. Att. 278 a
Neque enim verbis auget suum officium si quo forte fungitur. Off 48.a
Munus hoc meum nomen, cum mea partes sunt hospitum recipiendorum, id libenter facio. in V 89 a
Nam dum sumus in his inclusi compagibus corporis, munere quodam necessitatis & gravi opere perfungimur de Sen 93.a
Mihi jam optanda mors est perfuncto rebus ijs, quas adeptus sum, quasq; gessi. in Ant. 183
Ætas nostra perfuncta rebus amplissimis. de Clar. 165 b
Suscipere officia & partes pro dignitate alicujus Ep 44.a
Si erit bellum ut video fore, partes mea non desiderabuntur. Att. 117.a
At maxima partes istius officij sunt pueri Ciceronis. de Or. 111.a
De mea benevolentia erga te, etsi potes ex eodem Phania cognoscere, tamen videntur etiam aliqua partes mea Ep 30 b
Sed certe ha partes fuerunt tua de illustranda oratione ut diceres. de Orat. 156.a
Sed cur impedimus Antonium? cujus audio esse partes de Or. 111.a
Sed transactis jam meis partibus ad Antonium audiendum venistis. de Or. 110.a
Indicabam duriores partes mihi impositas esse ab offensione nostra. Attic. 162.a

Ne

Ne multo vestra maiores gravioresq; partes sunt ad cogitandum, quam ad dicendum mea. Pro Fon. 278. b

Q. Hortensius, qui hoc judicio partes accusatoris obtinet. Pro Qu. 1. b.

In his artibus pro mea parte versor, quarum ille princeps fuit. in V. 219. a

Quibus (querelis) aliquid opis fortasse ego pro mea, tu pro tua, pro sua quisque parte ferre petuisset. Ep. 252. b

Ac debeo pro civili parte remp. velle saluam. Ep. 180. a

Pro illa tenui infirmaq; parte nobilitatem defendi Pro S. R. 41. a

Omnes qui adsunt, pro sua parte atq; auctoritate defendunt. Pro Sy. 167. b

Officium sequi. Pro Sex. Rosc. p 37.

Potissimùm illas partes deposcit. Ibid. 70.

Totam adolitatem in munus hoc transtulerunt. Sest. p. 67.

Qui suis cervicibus tanta munia, & Remp. sustinent. Ibid 68.

Fungitur officio boni senatoris Prov. 171.

Non mihi molestum fuit, abs te accusari officium meum. Ep. ad Fam. l. 2 p. 36.

Cùm tu hac leges, ego jam annuum munus confecero. Epist. fam. lib 2. p. 48.

Ad meum officium reverti. Ep. ad Fam. l. 2. p. 369.

In omni munere candidatorio fungendo summam adhibebimus diligentiam. Epist. Attic. lib 6.

Intelligebam non esse nobis illas partes tenendas Ep. Att lib. 3. p 81.

Avunculum tuum functum esse officio, vehementissimè probo. Epist At. lib. 3. p 98.

Intelligo te multas parteis salutis mea suscipere, ac sustinere. Epist. Att. lib. 3. pag. 99.

Vt videres tuas quoq; esse partes instituendi. Epist. Att. l. 5 p. 137.

Summâ modestiâ, & summâ abstinentiâ munus extraordinarium traducere. Epistol. Attic. lib. 5 p 144.

Parteis mihi Cæsar has imposuit. Ep. Att. l. 10. p 322.

Hemo antiqui officij Pro Qu p 26.

De cujus officio nemo unquam dubitat. ibid. 36

Omnes honores domi sua amplissimè, ac magnificentissimè gessit in Verr pag. 269.

Palæstinâ civitate nullam reperietis, aut officijs fideliorem, aut auctoritate graviorem Ibid 384.

Omni officiorum obstringi religione. Ibid 501.

Summa officia in me constabant. Pro Cn. Plan p. 501.

Officij ratio in omni vitâ, non commodi est ducenda. Sest. p. 11.

Sua studia erga fortes & bonos viros, qui vultu & verbis sæpè significarunt, re & sententijs declararunt. Pro Mil. p. 223.

Ad gubernacula Reip sedere Pro S. R. p. 33.

Magistratus creare, leges constituere, suam cuiq; procurationem, auctoritatem restituere, ornamenta concedere. ibid. 85.

Magistratum inire. in Vetr. p. 209.

Abrogare Magistratum. Ibid 281.

In quâ ipse imaginis formandæ causâ decem virûm gerebat Sect. 11.
Cùm viderem senatum sine quo civitas stare non posset, omninò de civitate esse sublatum. Sect. 22.
Totum senatum de civitate delerant Ibid. 23.
Magistratus annuos crearunt. Ibid. 68.
Scis ex illo obsesso, atq; afflicto Tribunatu, consularem auctoritatem hominem adolescentem esse consecutum. Vat. p. 80.
Ad Imperatorias laudes à puero spectaras Ibid. 81.
Prætorem primum cunctis suffragijs populus facit. Pis. p. 178.
Vniversa civitas non priùs tabulâ, quàm voce priorem consulem declaravit. Ibid. 178.
Consulari imperio præditus est. Ibid 202.
Iam tu autem nobis præturam geris. Plaut Epid. 1. 1. ✝. 23.
Ille ineat magistratum Ep Attic lib. 2. p 75.
Etsi ille magistratum non gesserit Epist ad Att. lib. 5 p. 146.
Multos annos admirabili quâdam laude provinciæ præfuit. Acad. Qu. l. 2. p 3.
Consulatum gessi. Ibid
Magistratum inire de Fin. l. b 2. p 159.
Cùm fungi munere debeamus Acad Qu. l 2 p. 6.
Munus flagitare ibid. 76.
Deserere officij sui partem. de Fin. l. 1. p. 105.
Munere suo fungi. de Natura Deor. lib. 1. p. 106.
Fungi munere suo. de Div. l. 1. p. 231.
Vacare ab publico officio & munere. Ibid. l. 2 p 244.
Officij ratio impellit ad ea, quæ secundum naturam sunt appetenda. Ibid. lib. 4 p. 231.
Fungi officio. Ibid.
Versari in suo munere. de Fato. p. 277.
Iis tuemur officijs de Fin l. 5 p 281.
Qui officio fungitur. Ibid.
Senectutu non mortis grato atq; honesto fungeretur munere. de Leg l 1. p 297.
Nec verò eos, qui muneri præfuerunt. Ibid. 298.
Quocirca is, qui aliquod munus efficere molitur. de Lege vniversf. p. 369.
Deesse officio suo, & muneri Ibidem.
Exequi munus suum Ibid.
Vt ijs hominibus descriptum atquè dispositum suum cuique munus sit. de Red. Conf p. 333.
Nec aliud ullum tempus futurum sit, ubi tibi gratiam possint referre, hoc te officio munerent. ibid. 398.
Ad munus aliquod aliquem eligere Qu. Tusc. l. 4. p. 415.
Summi tenere munus. Q. Tusc l. 5 p. 465.
Ex rebus gestis intelligimus in illo suo casu, nec privato, nec publico muneri defuisse Ibid. 492.
Functus est adilitio magno munere. 2. Off. p. 17.

Neq; hoc alienum ducant maiestate suâ. de D. v. l. 1. p 190.
Nec verò solùm, ut obtemperent, obediantq; magistratibus, sed &, ut eos colant, diligantq; prascribimus. de Leg l. 3 p. 350.
Si hi adversantur magistratibus ibid
Proprium est munus magistratûs, intelligere, se gerere personam civitatis, debereq; eius dignitatem & decus sustinere, servare leges, jura describere, ea fidei sua commissa meminisse. 1. Off. p. 50.
Fungi debitum suum. 1. 18 Symm.
Vetus officium suum tuetur fortuna. 1. 13.
Decedit aliquid meo officio. 1. 28.
Dare tempus officijs 1 21.
Non renuo solemne officium 1. 26.
Fungor partibus tuis 1. 38
Comperi ex tuis litteris, quantopere publici muneris absolutionem requiras. 1. 42.
Stupere me fateor, tantum tibi administrationis ejus esse fastidium. 1. 42.
Potiri absolutione publici muneris. 1. 42.
Munus ab illo jam senatui solutum est. 1. 44.
Quas tibi hac inducias publici muneris dedit? 1. 47.
Pontificalis sacri administratio curam de me & officium stati mensis exigit. 1. 51.
Romanus familiaris meus aulicis etiam nunc paret officijs, utpote sacri administer aravij 1 60.
Clemens boni viri functus officium. 1. 64.
Officium meum morbus inhibebat 1 85.
Cui matu um prastabis effectum, ut sequestratum paul sper officium regressus arripiat. 1. 68.
Maximis officijs aliquem munerare. 1 104.
Sortiri provinciam Prasidialem. 1. 107.
Implere officium 2 12.
Ita meo officio functus sum 2. 25.
Qui antehac Calabriam rexit 2 43.
Nicogeram functum Sicilia fascibus adesse jussi. 2 41.
Fungeris boni fratris officio 2 53.
Exequi me solum vicem tuam postulas. Ibid.
Injungis mihi tuum munus. Ibid.
Nos publico dudum opere perfuncti sumus. 2. 55.
Ab occupato huiusmodi officium impatienter exposco. 2. 56.
Mutua negocia alternis juvare officijs 2. 66.
Peragere munus candidati. 2 81.
Exixe meum fungor officium. 3. 2.
Tuarum partium erit. 3. 7.
Deferere officia 3 18.
Lata officia obire 3. 21.
Statimus officijs religionis habitenus pares 3 29.

Suum

*Suum munus exequi.*3.43.
*Munus anni superioris Consul exsolvit.*3.59.
*Mei officij fuit.*3.77.
*Administrationis labores solvi.*5.15.
*Nostris negocijs diligentiam dignare præstare.*5.25.
*Mei muneris fuit.*5.28.
*Bonorum petitu sortitus hanc operam.*5.32.
*Cumulatius mihi officium, quàm poposceram, detulisti.*5.56.
*Nunc tuum est.*5.74.
*Munus suum fide & vigilantiâ explere.*5.76.
*Decet te pro amore mutuo meorum curanda partiri.*5.83.
*Præfectus agendo negotio segnior visus, lampadio successore mutatus est.*6.64.
*Curam cum aliquo communicare.*5.87.
*Molestiâ publicâ liberari*6.38.
*Est cui juris super ordiendo itinere stare promissis*7.17.
*Qui quæstorium munus exhibuit.*7.76.
*Vestri erit muneris.*7.77.
*Publicum tibi decus esse delatum*7.91.
*Officij mei est nunciare*7.92.
*Præstabit divinus favor, ut has inter nos officiorum vices ætas prolixa multiplicet.*8.44.
*Retunditur officium, dum desperatur imitatio*8.49.
*Fungor partibus meis.*10.17.
*Sed contra venerabilis Iuliani sanctio stare procuratorum jussit officia, causarum dominis viventibus inchoata.*10.39.
*Meum spectat officium.*10.45.
*Gemino fungi officio*10.61.
*Famulatum majestati vestræ semper exhibeo.*10.71.

Muniendi. Valli. Præsidii. Obsidionis. *Vide etiam* Belli.

Belägern / Verschantzen.

Incertum est, quàm longa nostrum cuiusque vita futura sit, consulere vivi, ut prospicere debemus, ut illorum solitudo, & pueritia quàm firmissimo præsidio muniatur. in Verr.p.220.
Ille ad omnes introitus, quâ adire poterat, non modò in eum fundum, de quo controversia fuerat, sed etiam in illum proximum, armatos homines opponit. Pro Cæc.p.595
Coniuncta domicilia divino & humano iure mœnibus sepserunt Sest.46.
Quæ urbs antea erat munita plurimorum non turribus, sed triphais Provin. 174.

Præsidio cuncta Italiæ septa esse posset Philip. 10. 468.

Valle circumsedet, ut intelligat non D. Brutum, sed seipsum obsideri. Ibid. 469.

Omnibus suis copijs excellentem virum Resp. armavit. Ibid. 13. 513

Munitur quædam nobis ad retinendas opes nostras tuta via. Ep. ad Att. lib. 1. p. 34.

Terrenis, & concretis corporibus circumsepta sunt Q. Tusc. l. 1. p. 314.

Cùm fossam latam cubiculum tecto circumdedissent, eiusq; fossæ transitum ponticulo ligneo coniunxissent. Q. Tusc. l. 5. p. 473.

Cum telis præsidij causa esse. Cat. c. 49.

Vallo atq; fossa mœnia circumdat, turres exstruit easq; præsidijs firmat. Jug. cap. 23.

Vallo atq; fossâ munire. ibid. 45.

Reliqua signa in subsidijs arctius collocat Cat. cap. 59.

In subsidijs locat. ibid.

Urbes satu munita mœnibus & loco. Jug. c. 61.

Muniti adversum hostes non mœnibus modò, & armis atq; viris, verùmetiam multò magis locorum asperitate Ibid 89.

Nam castello virorum atq; armorum satis magna vis, & frumenti, & fons aquæ: aggeribus turribusq; & alijs machinationibus impotentibus locus iter castellanorum angustum admodum & præcisum Ibid 92.

Oppidum vallo, castellisq; circummunire instituit. 1. C. 296. Wall vnnd festung vmb die statt machen.

Oppidum naturâ loci sic muniebatur: ut magnam ad ducendum bellum daret facultatem: propterea quòd flumen ut circino circumductum, penè totum oppidum cingit. 1. 23.

Castra in altitudinem pedum duodecim vallo, fossaq; duodeviginti pedum munire iubet. 2. 55.

A fronte contra hostem, pedum quindecim fossam fieri iussit Cæsar. 309.

Cæterùm longam munitionum Cæsaris descriptionem, require lib. 7. p. 231. itemq; turrium, & musculi 348 & 349.

Molem atq; aggerem, ab utraq; parte littoris jaciebat. C 300.

Erat eo loco fossa pedum XV. & vallus contra hostem in altitudinem X tantundemq; eius valli agger in latitudinem patebat: ab eo intermisso spacio pedum sexcentorum, alter conversus in contrariam partem erat vallus, humiliore paulò munitione. 3. C. 406.

Duplicem facere vallum. Ibid.

Præsidia in Ruthenis constituit. 7.

Cæsar sibi equites nongentos præsidio reliquerat. 309.

Ill: bus impedimentis, quæ secum agere ac portare non poterant, citra flumen Rhenum depositis, custodia, ex suis, ac præsidio, sex millia hominum reliquerunt. 67.

Præsidia montibus disponere. 1. C. 324.

Cohortes ex præsidijs deducere. 1. C. 392

Illi deditione facta, nostros præsidia deducturos, aut deniq; indiligentius servaturos crediderunt. 2. 68.

Præsidium ex saluto deijcere 307.
Cæsar deiecto præsidio potitus loco, dum ibi legiones collocavit. 7.211.

N

Narrandi. Commemorandi. Recensendi. Mentionis. *Vide etiam* Dicendi.

Erzehlen / Meldung thun.

Mentionem facere de re aliquâ Aul.2.2.ỷ.27.
Nunquam me quisquam exorabit quin tua uxori rem omnem tam uti sit gesta, eloquar. Men.2.2 ỷ.53.
Sed quid ais? Cas.2.3.ỷ.34. Formula usitata in narrationibus, quando al quid aliud, quàm quod antè dixerant, erant dicturi. Vide Lexic. Plaut. Quanquam in loco Casinæ ex Milite legendum aliqui censent *Quid jam?* Quæ formula itidem Comicis usitata. Vide quoque Lex Plaut.
Proin tu alium quæras, cui centones farcias Epid 3 4 ỷ 19.
Rem omnem tibi demonstravi ordine: hanc fabricam, fallaciamq; minus si tenetis, denuò volo percipiatis plane. Mil.3.3.ỷ.1-2 5.
Argumentum eloquar Rud Prol. ỷ 71.
Dicito, quid insit, & quâ facie memorato omni .Rud.4 4.ỷ 105.
Tu iste ordine narrato, ut factum sit. Eun 5.5 ỷ.28.
Oportuit rem prænarrasse Eun 5.6 ỷ.12.
Rem omnem à principio audies: id est, tibi narrabo. And.1.1.
Item alia multa, quæ nunc non est narrandi locus And 2.2.
Quid Davum narrat? aquè quidquam nunc quidem: id est, *nihil* Andr.2.6.
Si quid narrare occepi, continuò dari tibi verba censes. Andr.3.2.
Oportuit rem prænarrasse me Eun 5.6.
Longum est, Clitipho, tibi si narrem, quamobrem id faciat, &c. Heaut.2.2.
Immo ut rectâ viâ rem narret ordine omnem. Heaut.4.2.
Omnem rem modò seni, quo pacto haberet, enarrans ordine. Adel.3.4
Quid malum, bone vir, mihi narras: equidem perij Adelph 4.2.
Nihil est, quin malè narrando possit depravarier: tu id, quod boni est, excerpis dicis, quod mali est Phorm. 4 4.
Non satis tutus est ad narrandum hic locus, Phorm.5.3.
Habes omnem rem Hec.1.2.
Filium narras mihi: cuius de stultitia dici ut dignum est, non potest. Wie

Cum jam filia nostra dies natalis appeteret 1.11 Symm.
Natalitium munus frequentari à vobis per multos annos communis felicitas faciet. 6 48.
Quanto luculentius natalem mihi diem, si affuissetis, egissem 6 67.
Natalem filiæ meæ quem per annorum recursus optamus esse numerosum, vobiscum agere & participare voluissem 6.80.
Alicujus solemnem diem sedulâ religione celebrare. 6.81.
Is Atherbalem ex se genuit. Jug cap.5.
Ortus ex concubinâ. Ibid.
Pater nos duos fratres reliquit. Ibid 14.

Navigationis. Navigandi. Naufragij, Navium.

Schiffart/Schiffen/Schiffbruch.

ITa nunc ventus navem nostram deseruit. Most. 3.2. ✝ 49.
Subducta erat tutò antehac in terram ibid.51.
Venit navis, nostram vi quæ frangat ratem ibidem.53.
In Ægyptum hinc modò vectus fui, in terras solas orasque ultimas sum circumvectus. Most.4.3.✝ 2.
Oras Italicas omnes, quò aggreditur mare, circumvecti sumus. Men. 2.1.✝. 17.
Is puerum in Epidaurum avehit Men Prol ✝.39.
Iter vestrum est advectus navi. Men.5 9 ✝ 26.
In altum proficisci Mil 2.1 2.31.
Solvere navim Mil.4.4 ✝ 51.
Navim absolvere. Mil 4.7.✝.17.
Ventus operam dat, ut velum explicent Mil.4 6.✝ 7.
Ædificat navim Cercurum, & merces emit: paratâ navi imponit Merc. Prol.✝.86 Sic Cicero: *Navem tibi ædificatam esse Messanæ.* & Virgil 2. Æneid ✝.16. *Ædificant equum* Vbi MS Fulders. *Ædificari hominum habitacula dicimus: Ideò equus dicitur ædificari, quia erat homines recepturus, vel propter magnitudinem* &c.
Naufragio ejecta. Rud.Arg ✝.5.
Si posthac me pedem tantum 'cius impo'uisse in undam. Most.2.2.✝.3.
Navim fregit apud Andrum insulam: Aul 1 3 ✝.17.
Equo ligneo vias caculas estis vecti. Rud 1 5 ✝ 10.
Nunquam voluisti pedem in navem cum Hercule imponere Rud.2.6 ✝ 6.
In portum vento secundo velo passo pervehi. Stich.2.3 ✝.44.
Rursum in portum recepimus Bacch.2.3.✝ 60.
Reversionem ad terram faciunt vesperi Ibidem 62.
A portu aliquem excitare Amphit 1. ✝ 10.
Congrum istum maxumum in aquâ sinito ludere paulisper. Adel 3 4 ✝ 14.

Is fl eit

Influit in urbis sinum portus. in Verr. p. 517.
In portum se recipere. de fin l. 5. p. 254.
Gravissimis casibus in eundem portum, ex quo eramus egressi, magnâ jactante tempestate confugimus. Quæst Tusc. lib. 5 p. 41.
Habere ventos secundos. Ep fam. lib. 1. 15 p. 495.
Ventorum maximas mutationes sentire. De Divin. lib. 2 p. 249.
Sin reflantibus ventis reijciemur Quæst. Tusc. lib. 1. p. 348.
Vt sæpè ex alto in portum ex ipso portu se in agros possessiones contulerit. 1. off. p. 60.
Cùm ei nunciatum esset domicilium naufragio perijsse Dejot. 315.
Qui cupidè profecti sunt, multa naufragia fecerunt. Epist fam. lib. 16 pagin. 490.
Qui naufragium fecerunt, in mari quas perierunt. De natura. Deor. lib. 3. pagin 151.
Si quis Marcum Marcellum multis annis antè dixisset naufragio esse periturum. De Divin. l. 2 p 217.
Naufragio interire. Ibid. p. 219.
Naufragio perire. Quæst. Tusc l. 1. p. 34.
Mul as naves in omnem oram maritimam dimittere. Quæst. Tusc. l. 5 pag. 464.
Intenta carbaseis velis collocari tabernacula in littore jussit. in V. p 521.
Ab illâ parte urbis navibus aditus ex alto est. in Verr. p. 522.
Se in conspectum nautis dare. in Verr p. 523.
Iussit malum erigi, vela fieri, præcidi ancheras imperavit: navis erat incredibili celeritate velis. in Verr. p. 524.
Evolarat è conspectu fugiens quadriremis: eundem cursum tenent. Cùm sese in terram è navi ejecerat, quadrirememque in salo fluctuantem reliquerat. in Verr. p. 524. 525.
Præteris nequissimis inertissimique oculos prædonum remi respergunt. in Verr. p 529.
Mare non tempestivum est ad navigandum pro L. Man. p. 641.
Inde illam tantam celeritatem, & tam incredibilem cursum inisum putatis, illum eximia vis remigum, aut ars inaudita gubernandi, aut venti aliqui novi, tàm celeriter in ultimas terras pertulerunt. Ibid p 643.
Permultum classe maritimisque rebus valere Rhodiorum, quorum usque ad nostram memoriam disciplina navalis, & gloria remansit. Ibidem. pagin. 649.
Vsque ad nostram memoriam nemo invictum in navalibus pugnis permansit. Ibid.
Homines in maritimis rebus exercitatissimi paratissimique Ibid.
Eò omnes cum mercibus, atque oneribus commeabant: Delos referta divitiis nil timebat. Ibid. p 646.
Navigio perparvo in ora Africa desertissimus venit. Sest. 26.
Mare vastissimum hyeme transibu. Pis 203.
Vltimas Adriani maris oras petivit. Pis. 118.

Ex Sicilia ad Leucopetram me venti detulerunt Phil 1. p. 326.

Mihi multi, neque venti neque remi satisfaciunt. Phil 1 326.

Conscendere navem. Ep. ad Fam. l. 3. p. 82.

Peto à te, ut si iam ille evitaverit hoc periculum, & se abdiderit in classem, tuis rebus consulas Ep fam l. 9. p. 250

Conscendere in naves. Ep. ad Fam l 12 p. 363.

Tanto in timore fuit, ut omnibus rebus relictis cum paucioribus & minoribus navibus, ad illas ire conatus sim. Ibid. p. 363.

Qui scirem Qu Pompeium Sauli schœnobaticam exercere, id est *funambulum agere* Sed eruditis rationibus Victorius restituit, *embaneticam exercere*, id est, *artem navicularem* 8 1.

Cùm id posset mutatâ velificatione assequi, stultum est, eum tenere cum periculo cursum, quem cœperis, &c 1. 9.

Cùm ab Epidauro Piraeum nave advectus essem 4. 12.

Ne aut velificatus alicui dicaris, &c. id est, *blanditus aurem popularem captans*. Sic in oratione contrà Rull *Turbulenta ratione honori suo velificari*. & apud Florum de Valerio Publicolâ. *Domûs sua ruina velificatum eum plebi ait.* 8 11.

Nos ex ora maritima Asia provincia, & ex insulis, quas potuimus naves, deduximus, delectum remigum habuimus. 12 13.

Naves onerariae. 12. 14.

Videor consecutus, ut non possit classe Dolobella in Italiam pervenire. ibidem.

Cum in eam tanquam è naufragio reliquias contulisset. 13 5.

Qui cupidè profecti sunt, multi naufragium fecerunt. 16. 9.

Nos eo die cœnati soluimus Ibid.

Cuius autoritate navicularius moveatur. Ibid.

Vt P. Claudius Appij Caci filius, eiusque collega L. Iunius classes maximas perdiderunt, cum vitiose navigassent. de divin. lib. 1 p 167.

Maria ambulare. de fin l 2 p 175.

Maria pedibus peragrare. ibid.

Si navigasset, eum naufragio periturum. de divin. lib. 1 p. 179.

Cùm in animo haberet navem conscendere. ibid.

Eadem flumine invectum de fin l 5 p. 281.

Vos naves subito metu perterriti conscendistis. de divin lib. 2 p. 284.

Quo utinam velis passis pervehi liceat! Qu Tusc. l. 1. p 346.

Tantum enim abfuit, ut illorum præsidio firmarim meam classem. Ep. ad Fam. l. 12 p. 367.

Periculum omne, quod instaret si ille latro cum omnibus suis naves conscendisset, exposui. Ibid. p. 368.

Legati Dolobellæ à classe discesserunt, navique longâ profugerunt. Ibid pagin. 369.

Classem fugientium persecuti sumus usque Sydam, quæ extrema regio est provinciæ meæ. ibid.

Mi

Mi Quinte, conscende nobiscum, & quidem ad pupp m. Epist. ad Fam. l. 12. p. 380

Navim sperones valdè bonam habere: in eam simul atque conscendi. Ep. ad Fam. l 14. p. 452.

Te penitùs rogo, ne te tam longa navigationi, & via per hyemem, nisi benè firmum, committas Ep. ad Fam l 16. p. 495.

Infero mare nobis incerto usu hyeme maximâ navigandum est. Ep. ad Att. 8. p. 237.

Nos ad naviculas nostras descendimus Acad. l. 2 ¶. 76.

Classem devincere. de nat. Deo l 2 p. 53.

Classem tempestate amittere. de nat Deo l. 1. p 53.

Navigandi rationem habere. De fin. l. 1. p. 114.

Secundissimè navigandi cursum tenere. de nat. Deor. l. 3 p. 149.

Qui illum in eandem navem recepissent. de natur. Deorum libro 3. pag'n. 149.

Quæsivit num etiam in iis navibus Diagoram vehi crederent Ibid.

Cum et naviganti vectores adversa tempestate timidi & perterriti dicerent. de Nat. 78 a.

Navi eius & ipso convectore me usurum puto. At. 169. b.

Quamobrem conscende nobiscum, & quidem ad puppim, una navis est jam bonorum omnium E. 199. a.

Ab eo loco conscendi, ut transmitterem. in A. 154. a.

Conscendere navem. Ep. 40. b. in Pis. 99. b.

Cum Persæ mille numero navium classem ad Delum appulissent. in V. 85 b.

Appellitur navis Syracusas. & 248. b.

Navis appulsa Veliam est. & 244. b.

Quos in Siciliam appulsos esse navigiis dicebat. & 250. a.

Classe ad eum locum appulsa. & 224. a.

Cùm ad villam nostram navis appelleretur. At. 210. a.

Summi gubernatores in magnis tempestatibus à vectoribus admoneri solent. I. A. 214. a.

Si ille ad eam ripam quam constituerat, non ad contrariam, navim applicuisset. (Alij legunt, *naves appulisset*) in A. 165. b.

Navim ad eum applicaverunt. de In. 81. b.

Dum istinc copiæ trajiciantur 10 11.

In Hisarâ flumine maximo, ponte uno die facto exercitum traduxi. 10. 15. & 21.

Pontem reliqui, præsidiaque ibi firma posui, ut venienti Bruto, exercituique ejus, sine mora transitus esset. 10. 18.

Exercitum huc trajiciendum quamprimum cures. 10. 21.

Quoad exercitus huc summittatis. Ibid.

Si cetera transissem, num etiam Alpes poteram transvolare. 1 31.

Exercitum Rhodanum trajeci Ep. 149. b.

Cum Rhodanum copias trajecissem. Ep 150. a.

Si

Si quo casu Isaram se trajecerint. Ep.174.2.
Et si terra quidem, qui possim: si mari, quo trajiciam. At.116.a.
Marius cum parva navicula trajectus est in Africam. Post.202 b.
Cum exercitus nostri Brundus. transmiserunt pro P.10.a.
Cæsar in Africam transm sit. de D.119 b.
Lentulum ante puto transmissurum, quàm potuerit conveniri. At.125.b.
Ajebant prima navigatione transmissurum Q. Fr.312.a.
Classim vs alios convertere cursus. 2.6. Symmachus.
Amicorum, quos minor navis accepit, tardior navigatio fuit, incertum venti obstante, an per negligentiam ministrorum. 2.4.
Vbi Cumano navem solvimus, pane albente cœlo majore operemigum, quàm ventorum favore, Formianum littus accessi 2.4.
Ope Deûm secundâ navigatione & facili itinere ad destinata pervenimus. 2.47.
Formianum littus accessimus. 3.16.
Iam portum nostrum com. lurium prima classis salutat. 3.55
De ripâ Tyberis onusta specto navigia 3 82
Optimos gubernatores haud mediocriter etiam remigum manus juvat 4 7.
Mare adhuc justis cursibus patet. 4 54.
Propulsâ hyems patefecunt navium via 4.58.
Herent apud nos defectu navigationis. 4 58.
Cùm primùm mare navigatio verna patefecerit. 4.61.
Quapropter dum navigatio intractabilis est, in oris Campaniæ paulisper hærebunt. 6.21.
Nos in patrie salo vivimus, & fluctibus verberamur. 7.114.
Mare pervium est 8 20.
Pacatâ navigatione desidera: ut mihi literas tuas frequens vehit commeatus. 8. 20.
Vrsos intempestate dicis amissos naufragio. 9. 117.
Tractabilis navigatio est 10 38.
Adsunt optatis cursibus plena navigia, & Romanos portus frequens atque onusta classis intrabit, si &c. 10.38.
Navibus in locum venire. Jug cap.78.
Commeatu, stipendio, armis, aliisque utilitatis novis enerare. Jug cap.86.
Paucis diebus Vticam advehitur. Jug.cap 86.
Erat inter eos flumen difficili transitu ripisque præruptis, hoc ipse transire non habebat in animo. 6.163.
Quibus erat proclive transnare flumen. 313. Sie kondten leichtlich vber schwimmen.
Multis navibus flumen transportat, continentemque ripa collem improvisò occupat. 316.
Summo dolore militum Cæsar continuato, diem noctemque, opere, in flumine avertendo, huc jam rem deduxerat, ut equites, etsi difficulter atque ægrè fiebat, possent tamen atque auderent flumen transire: pedites verò tantummodo humeris, ac summo pectore extarent: ut tum altitudine aquæ, tum
etiam

etiam rapiditate fluminis, ad transeundum impedirentur. 1 C.319.

Paratos sese esse posse, & audere eâ transire flumen, quâ traductus esset equitatus. 1 C.320.

Cæsar certior factus à Titurio, omnem equitatum, & levis armaturæ Numidas funditores sagittariosque Pontem traducit. 2. 57.

Flumen est Arar, quod per fines Heduorum & Sequanorum in Rhodanum influit, incredibili lenitate, ita, ut oculis, in utram partem fluat, judicari non possit 1. 7.

Imperat militibus Cæsar, ut naves faciant, cujus generis eum superioribus annis usus Britanniæ docuerat. Carinæ primùm straminæ, & levi materiâ fiebant: reliquum corpus navium, viminibus contextum, coriis integebatur. 315.

Ferreis injectis manibus nostri navem religaverunt 347 Haben die Ancker eingeworffen/ vnd das Schiff angefaßt.

Ut navis tota rostro collabefieret. ibid.

Naves ædificandas, veteresque reficiendas curare 5 123.

Postquam in littore navim conspexit, hanc remulco abstraxit. 2. C 358. Hat das grosse Schiff mit Nachen / oder kleinen Fischerschifflin weg geführet

Naves totæ factæ ex robore, ad quamvis vim, & contumeliam perferendam. 378 Et ibidem require plura.

Quod tu pretium ponis trajicienti maria, & per medios fluctus, cùm à terra conspectu recessit, certam secanti viam, & prospicienti futuras tempestates, & securis omnibus jubenti subitò vela stringi, armamenta demitti, paratos ad incursum procellæ, & repentinum impetum stare? huic tamen tantæ rei præmium vecturæ persolvit. Seneca lib. 6. de Benefic cap. 15.

Necessitatis.

Noth / Nothturfft / Zwang.

Necessitas me subigit, ut te rogitem Pseud. 1. 1 ꝟ 5.

Necessitate me, mala ut fiem, facis. Pers. 3. 1. ꝟ. 54.

Istuc necessum esse video. Rud 5. 2. ꝟ. 44.

Necesse habeo dicere pro Quint. p 4.

Iura divina, atque humana hoc cogunt Pro Sex. Rosc. p. 49.

Necesse est, resque ipsa cogit. pro Sex. Rosc. p. 85.

Fuit aliquis fatalis casus, quem tulimus, quoquo modo ferendus fuit. Phil. 6. 435.

An cùm illum necessarium & fatalem casum non tulerimus, hunc feremus voluntarium? Phil. 10 473.

Necessitate cogimur. Acad. l. 2. p. 7.

Adhi-

Adhibere persuadendi necessitatem. Acad. lib. 2. p. 59.
Nullâ ejusmodi adstrictum necessi ate esse. De nat. Deor. lib. 1. p. 10.
Nec quisquam magis confirmare mihi videtur fatum. de Fato p. 292.
Qui aliter obsisteref ato fatetur se non potuisse, nisi ad has commentitias declinationes confugisset Ibid.
Proposita sunt necessitates ad eas res parandas tuendasque. 1. offic. p. 9.
Cùm tempus est, necessitasque postulat, decertandum manu est. 1. officior. pagin. 33.
Si aliquando necessitas nos ad ea detruserit. 1. offic. p. 46.
Necessitati dant operam. 1. offic. p. 51.
Partium corporis usus sunt necessarij Ibid.
Dixit legem Curiatam consuls ferre opus esse, necesse non esse, id est, *utile quidem ob declinandam suspicionem sed non omnibus modis necesse.* 2. 10.
Quod mihi omnium esset maximum maximeque necessarium 25.
De quo quid sentiam, nihil attinet dicere 4. 7.
Tempori cedere, id est, *necessitati parere, semper sapientis est habitum.* 4. 9.
Vt etiamsi tales non sint, necessitate esse cogantur. Ibid.
Summa necessitas premebat. 6. 7.
Vincula temporum, id est, *necessi as.* 10 6.
Necessario me scripsisse ipse animadvertet. 11. 19.
Diutius morari, aut exspectare præsidium non necesse habui. 12. 25.
Necesse est, Ctesipho, consilia consequi consimilia. Heaut. 1. 2.
Non necesse habeo &c Adel. 1. 1.
Mihi necesse puto etiam adversariis prodesse. Cic. pro Murænâ.
Iudicium de ea re fieri nihil attinuit de In 73. a.
Quid igitur attinet inculcare fatum? de Fa. 141 a.
Si autem eos non probabat, quid attinuit cum his, quibus cum re conveniebat, verbis discrepare? de Fin 119. a.
Neque quenquam attinebat id recusare, quod &c. pro Qu 11. a.
De quo quid sentiam, nihil attinet dicere. E. 52. b.
Eare non venit, quia nihil attinuit. At 191. a.
Nam hoc quidem in talibus viris, quid attinet dicere? de Am. 103. b.
Non possum quin exclamem ut ait ille in Trinummo, ita mihi vim oratoris exprimere subtiliter visus es At. 112. a. de O. 112. a.
De cæteris studiis alio loco dicemus, si quando usus fuerit. T. 210. a.
Et reip impartientis si quando usus esset. Off. 19. a.
Et necesse fuit prævenire itinera &c. 6 29. Symm.
Insolitis omnia necessitatibus strepunt. 8. 25.
Non eadem nobis & illis necessitudo impendet. Cat. cap. 58.
Necessitudo etiam timidos fortis facit. ibidem.
Coactus rerum necessitudine, statuit armis certare. Jug. cap. 48.
Simul nobis acerbam demeres necessitudinem pariter te errantem & illi m sceleratissimum persequi Jug. 102.

Negan-

Negandi. Inficiandi. Recuſandi.

Läugnen/ Verneinen/ Weigern.

N*Emo it inficias* Curc.4.7.✠.5.
Quâ linguâ abjurant, ſi quid creditum eſt. Curc.4.2.✠.10.
Quæ me inficias eat? Ciſt.4.1 ✠.2.
Omnea inficias ire, ea quæ dudum confeſſa eſt mihi. Ibidem.✠.9.
Inficias ire cœpit filio negare Bacch.2.3 ✠.25.
Servanda fides, ne ire inficias poſtules Moſt.4.3.✠ 29.
Qui lubet ire inficias, mihi quæ geſta ſunt. Men.2.3 ✠ 45.
Vt quæ feceſti, inficias eas Men 5.8 ✠ 8.
Quisque inficias non eat. Pſeud 4.6 ✠.24.
Ille ibit inficias ſat ſcio. Adel.3 2 ✠.40.
Minimè gentium. Phorm.5 9 ✠ 44.
Præſert me cùm hæc non in crimine aliquo, quod ille poſſit inficiari. De orat.l.1. p. 317.
De peculatu ſe inficiari neceſſe eſt de Orat.l.2.p 374.
Ne minimâ quidem ex parte 1.offic.p.31.
Scito multò plures eſſe, qui de tributis recuſent, quàm qui exigi velint, id eſt, *qui negent exigenda eſſe.* 3 7.
Quod præſenti tibi propè ſubnegaram. 7.20.
Ea conditione nati ſumus, ut nihil quod homini accidere poſſit, recuſare debeamus ad Att.
De hâc re non magnopere pugno, Bin nicht faſt darwieder. De Natura Deor
Id verò pernegat Eun.prol.
Ille inficias ibit ſat ſcio. Adel.3.2.

Nendi. Lanificij.

Nehen / Spinnen.

P*Oſſin' tu, ſi uſus venerit, ſubtemen tenue nere?* Merc.3.1.✠.20. *Vide ibi ſeqq.*

Neſcien-

Præsidio cuncta Italia septa esse posset Philip. 10. 468.

Vallo circumsedet, ut intelligat non D. Brutum, sed seipsum obsideri. Ibid. 469.

Omnibus suis copijs excellentem virum Resp. armavit. Ibid. 13. 523.

Munitur quædam nobis ad retinendas opes nostras tuta via. Ep. ad Att. lib. 1. p. 34.

Terrenis, & concretis corporibus circumsepta sunt Q. Tusc. l. 1. p. 314.

Cùm fossam latam cubiculum tecto circumdedissent; eiusq; fossæ transitum ponticulo ligneo coniunxissent. Q. Tusc. l. 5. p. 473.

Cum telis præsidij causa esse. Cat. c. 49.

Vallo atq; fossa mœnia circumdat, turres exstruit, easq; præsidijs firmat. Jug. cap. 23.

Vallo at fossâ munire. ibid. 45.

Reliqua signa in subsidijs arctius collocat Cat. cap. 59.

In subsidijs locat. ibid.

Vrbes situ munitas mœnibus & loco. Jug. c. 61.

Munitè adversum hostes non mœnibus modò, & armis atq; viris, verùm etiam multò magis locorum asperitate Ibid. 89.

Nam castello virorum atq; armorum satis magna vis, & frumenti, & fons aquæ: aggeribus turribus q; & alijs machinationibus importunus locus erat castellanorum angustum admodum & præcisum Ibid. 92.

Oppidum vallo castellisq; circummunire instituit. 1. C. 296. Wall vnnd festung vmb die statt machen.

Oppidum naturâ loci sic muniebatur: ut magnam ad ducendum bellum daret facultatem: propterea que flumen ut Circino circumductum, penè totum oppidum cingit. 1. 23.

Castra in altitudinem pedum duodecim vallo, fossaq; duodeviginti pedum munire iubet. 2. 55.

A fronte contra hostem, pedum quindecim fossam fieri iussit Cæsar. 309.

Caterùm longam munitionum Cæsaris descriptionem, require lib. 7. p. 231. itemq; turres, & musculi 348 & 349.

Molem atq; aggerem, ab utraq; parte littoris jaciebat. C. 300.

Erat eo loco fossa pedum XV. & Vallum contra hostem in altitudinem X. tantundemq; eius valli agger in latitudinem patebat: ab eo intermisso spacio pedum sexcentorum, alter conversus in contrariam partem erat vallus, humiliore paulò munitione. 3. C. 406.

Duplicem facere vallum. Ibid.

Præsidia in Ruthenis constituit. 7.

Cæsar sibi equites nongentos præsidio reliquerat. 309.

Illi his impedimentis, quæ secum agere ac portare non poterant, citra flumen Rhenum depositis, custodia, ex suis, ac præsidio, sex millia hominum reliquerunt. 67.

Præsidia montibus disponere. 1. C. 324.

Cohortes ex præsidijs deducere. 1. C. 392.

Illi deditione facta, nostros præsidia deducturos, aut deniq; indiligentius servaturos crediderunt. 2. 68.

Præsi

Præsidium ex salute deijcere 307.
Cæsar deiecto præsidio,potitus loco,dum ibi legiones collocavit. 7.211.

N

Narrandi.Commemorandi.Recensendi.Mentionis.
Vide etiam Dicendi.

Erzehlen / Meldung thun.

M*Entionem facere de re aliquâ* Aul.2.2.℣.27.
Nunquam mequisquam exorabit quin tuæ uxori rem omnem iam uti sit gesta,eloquar. Men.2.2 ℣.53.
Sed quid ais? Cas.2.3.℣.34. Formula usitata in narrationibus,quando aliquid aliud, quàm quod antè dixerant,erant dicturi.Vide Lexic.Plaut. Quanquam in loco Casinæ ex Milite legendum aliqui censent *Quid jam?* Quæ formula itidem Comicis usitata.Vide quoque Lex Plaut.
Proin tu alium quæras,cui centones farcias Epid.3 4 ℣ 19.
Rem omnem tibi demonstravi ordine:hanc fabricam,fallaciamq; mi nisi sit tenetis,denuò volo percipiatis plane. Mil.3.3.℣.1.2.5.
Argumentum eloquar Rud Prol.℣ 71.
Dicito,quid insit,& quâ facie memorato omni .Rud.4 4.℣ 105.
Tu isto ordine narrato,ut factum sit. Eun 5.5 ℣.18.
Oportuit rem prænarrasse Eun 5.6 ℣.12.
Rem omnem à principio audies:id est,tibi narrabo. And.1.1.
Item alia multa,quæ nunc non est narrandi locus And 2.2.
Quid Davus narrat?aquè quidquam nunc quidem:id est,nihil Andr.2.6.
*Si quid narrare occepi,continuò dari tibi verba censes.*Andr.3.2.
Oportuit rem prænarrasse me Eun 5.6.
Longum est,Clitipho,tibi si narrem,quamobrem id faciat,&c.Heaut.2.2.
Immo ut rectâ viâ rem narret ordine omnem. Heaut.4 2.
*Omnem rem modò seni,quo pacto haberet,enarrans ordine.*Adel.3.4
Quid malum,bone vir,mihi narras? equidem perij Adelph 4.2.
Nihil est,quin malè narrando possit depravarier:tu id,quod boni est,excerpis: dicis,quod mali est Phorm. 4 4.
Non satis tutus est ad narrandum hic locus.Phorm.5.3.
Habes omnem rem Hec.1.2.
Filium narras mihi:cuius de stultitia dici ut dignum est,non potest. Wan

wilſtu mir viel von meinem Sohn ſagen? &c. Phorm. 2.2.

Do nuntium properè nos eſſe redituros Symm.1.3. Vbi Tò *Nuntium* videtur poſitum: ambiguè tamen. Nam aubi vix invenias: niſi fortè apud Plautum, quod notavi in Lex. Plaut.

Nunc vobis actuum noſtrorum ordo pandendus eſt. 1.1.

Monumenta curta noſtra plenius tecum loquentur. 1.13.

Deerant digna memoratu 1.15.

Novi ſeculi fata recitantur. 1.13.

Hac apud te ſilenda non credidi. 1.15.

Longùm de aliquâre loqui 1.28.

Ne lateant honeſta prolatu 1.15.

Non peregrè compoſita fabulari. 1.32.

Quid diutius ea retexo, quorum te oblviſci volo? 1.37.

Habemus ſummam petitionis mea 68.

Singula autem tibi vel commonitorij ſeries indicabit, vel Rufus expediet. 1.68.

Qui non ſolum epiſtolam, ſed inſinuationem quoq; actuum meorum fideliter exhibebit. 1 87.

Hæ pro me copioſius & ornatius, quantum es linguâ melior, apud auctorem beneficij proſequêris. 1.95.

Nunc ſi qua meorum actuum ſcire poſtulas, explicabit. 2.40.

Habes omnem rem 2.47 & 57.

Commune bonum ſcriptionis fide mecum participa. 2 58.

Adijcis ſcriptis digna quæſitu, & de te tradit auditui, ſi quid defuit lectioni. 4.44.

Quid mihi inſuſurras Africana tenuis commeatus. 4 54.

Ideò clàm te eſſe non patior 4 70.

In publicam notitiam aliquid proferre. 4 74.

Vt ut eſt, fratres noſtros nonin vi us em ſi, certus aliquid ad nos ex fabulis atque actibus tuis eorum relatione rediturum. 5 40.

Cum fratre noſtro Sperchio, illuſtri viro quæſo iſta communices 5.65.

Nunc ſi quid ſcitu dignum putabis , ſine noſtri ſermonis excurſu plenius à commeante diſcetis 6 13.

Plura auribus, quàm lectione noſcetis 6.18.

Quæ ad nos pertinent, nunc ore ipſius pandentur. 6.27.

Ideò apparitorem placuit poſtulari, qui peragratis ubiq; littoribus explorata in aures noſtras reportet. 6.31.

Luculentioribus verbis, & propter ingenij tui magnitudinem, & ſine adulationis pudore abſentis gaudium proſequêris. 7.122.

Quæſo, ut etiam magnitudinem gratulationis meæ apud auctorem tanti beneficij digneris aſtruere 8.29.

Lætarum rerum index eſſe malueram: ſed ratio officii publici neceſſitatem mihi nunc ij triſtis impoſuit. 10.30.

Accepiſti cauſam tardioris ſilentij. 8 34.

Geſtorum quoq; documenta ſubtexui. 10.62.

Ad

Ad aeternitatis vestrae perfero notionem 10 66.
Bellorum vestrorum gloriosos exitus fama non occulit. 10 68.
Dum fando acceperat P R i 11.
Dabo operam, ut à principio partis quemadmodum gesta, & contracta sit cognoscatis. Pro Qu p.3
Quotidiè commemorabam, te unum in tanto exercitu fuisse assessorem. Ep ad Fam l.6 p.180.
Commemoravit à patre suo dicta Philonis, & alia plura Acad.2.9.
Omnia, ut gesta sunt, aperire Ca .c.47.

Nasci. Nativitatis. Gignendi. *Vide infr.* Pariendi.

Geburt / Geboren werden.

T*Ume haud me egis respicias, gnatus quàm nunquam siem.* Aul 2,2.ỷ.54.
Mihi natalis est dies Capt 1.2 ỷ 65.
Moscho prognatus patre Men.2 3 ỷ.96.
Genere Graeci est Merc 3.1 ỷ 27.
Hanc diem suavem natalem agitemus amoenum Pers.5.1.16 & 17.
Ego is sum, qui te produxit pater Rud.4 4 ỷ.129.
Peperit hac è Pamphilo An l 3 1.ỷ.17.
Mi ex eodem ortum Deo Ennuch.2.2 ỷ.10
Vbi erit puero natalis dies, ubi initiabunt. Phorm 1 1.ỷ.14 & 15.
Summo natum esse loco. in Luc.Cat.p.414.
Bono genere natum esse. Pro Luc.Mur p 225.
Natum esse nobili loco. Pro Arch.Poet.p.346.
Summo genere natum esse. Pro Dom p.445.
Quod fatum sit ad diem agendum natalem suum quotannis mense Gamelione. de Fin l.2 p 141.
Sidera natalitia notare. de Div.l 2 p.248.
Cùm se ipse perspexerit, totum q; tentarit, intelliget, quemadmodum à natura subornatus in vitam venerit. de Leg.l 1 p 317.
Qui à parentibus suscepti, educati q; sunt. l.V 160.a
Cum beatissimi sint qui liberos non susceperunt Ep.72 a
Atq; utinam susceptus non essem At.196.b
In lucem suscepi, id est, *nasci.* de Art 257 b
Si rem sub cui susceptus es, respicis. At 281.
Non solum nobis nati sumus, sed ortus nostri partem patria vendicat, partem parentes, partem amici Off.5.a
Cato ortu Tusculanus fuit, civitate Romanus de L.170.a
Quod ortum habere gignendi diximus. de Vn 195.b
Quod semper est, neq; ullum habet ortum Ibid.
Qui parentibus nati sunt humilibus de A . . 9.b

Cum jam filia nostra dies natalis appeteret 1.11 Symm.
Natalitium munus frequentari à vobis per multos annos communis felicitas faciet. 6.48.
Quanto luculentius natalem mihi diem, si affuissetis, egissem 6.67.
Natalem filia mea, quem per annorum recursus optamus esse numerosum, vobiscum agere & participare voluissem 6.80.
Alicujus solemnem diem sedulâ religione celebrare. 6.81.
Is Atherbalem ex se genuit. Jug cap.5.
Ortus ex concubinâ. Ibid.
Pater nos duos fratres reliquit. Ibid 14.

Navigationis. Navigandi. Naufragij, Navium.

Schiffart/Schiffen/Schiffbruch.

Ita nunc ventus navem nostram deseruit. Most.3.2.℣ 49.
Subducta erat tutò antehac in terram ibid.51.
Venit navis, nostram vi quæ frangat ratem ibidem.53.
In Ægyptum hinc modò vectus fui, in terras solas orasque ultimas sum circumvectus. Most.4.3.℣.2.
Oras Italicas omnes, quò aggreditur mare, circumvecti sumus. Men.2.1.℣.17.
Is puerum in Epidaurum avehit Men Prol ℣.39.
Iter vestrum est advectus navi. Men.5 9.℣ 26.
In altum proficisci Mil 2.1 2.31.
Solvere navim Mil.4.4.℣ 51.
Navim absolvere. Mil.4.7.℣.17.
Ventus operam dat, ut velum explicent Mil.4 6.℣ 7.
Ædificat navim Cercurum, & merces emit: paratâ navi imponit Merc. Prol.℣.86 Sic Cicero: *Navem tibi ædificatam esse Messanæ*. & Virgil 2. Æneid ℣.16. *Ædificant equum* Vbi MS Fuldens *Ædificari hominum habitacula dicimus: Ideò equus dicitur ædificari, quia erat homines recepturus, vel propter magnitudinem* &c.
Naufragio ejecta. Rud. Arg ℣.5.
Si posthac me pedem tantum cies impo'uisse in undam. Most.2.2.℣.3.
Navim fregit apud Andrum insulam. Aul 1 3.℣.17.
Equo ligneo vias caculas estis vecti. Rud 1 5 ℣ 10.
Nunquam voluisti pedem in navem cum Hercule imponere Rud.2.6.℣ 6.
In portum vento secundo velo passo pervehi. Stich.2.3.℣.44.
Rursum in portum recepimus Bacch.2.3.℣ 60.
Reversionem ad terram faciunt vesperi Ibidem 62.
A portu aliquem excitare Amphit 1. ℣ 10.
Congrium istum maxumum in aquâ sinito ludere paulisper. Adel 3 4 ℣ 14.

Is fecit

Influit in urbis sinum portus. in Verr. p 527.
In portum se recipere. de fin l.5.p.254.
Gravissimis casibus in eundem portum, ex quo eramus egressi, magnâ jactante tempestate confugimus. Quæst Tusc. lib. 5 p.41.
Habere ventos secundos. Ep fam.lib.1.15 p.495.
Ventorum maximas mutationes sentire. De Divin. lib.2 p.249.
Sin reflantibus ventis reijciemur Quæst.Tusc.lib.1.p.348.
Vt sæpè ex alto in portum ex ipso portu se in agros possessiones contulerit. 1. off. p.60.
Cùm ei nunciatum esset domicilium naufragio periisse Dejot.315.
Qui cupidè profecti sunt, multa naufragia fecerunt. Epist fam.lib.16 pagin. 490.
Qui naufragium fecerunt, in mari quas perierunt. De natura. Deor.lib.3.pagin 151.
Si quis Marcum Marcellum multis annis antè dixisset naufragio esse periturum. De Divin.l.2 p 217.
Naufragio interire. Ibid.p.219.
Naufragio perire. Quæst.Tusc.l.1. p.34.
Mul as naves in omnem oram maritimam dimittere. Quæst.Tusc.l.5 pag. 464.
Intenta carbaseis velis collocari tabernacula in littore jussit. in V.p 521.
Ab illâ parte urbis navibus aditus ex alto est. in Verr.p.522.
Se in conspectum nautis dare in Verr p.523.
Iussit malum erigi, vela fieri, præcidi ancheras imperavit: navis erat incredibili celeritate velis. in Verr. p.524.
Evolarat è conspectu fugiens quadriremis: eundem cursum tenent. Cùm sese in terram è navi ejecerat, quadrirememque in salo fluctuantem reliquerat. in Verr.p.524. 525.
Prætoris nequissimi inertissimique oculos prædonum remi respergunt. in Verr. p 529.
Mare non tempestivum est ad navigandum pro L.Man.p.641.
Inde illam tantam celeritatem, & tam incredibilem cursum initum putatis, illum eximia vis remigum, aut ars inaudita gubernandi, aut venti aliqui novi, tàm celeriter in ultimas terras pertulerunt. Ibid p 643.
Permultum classe maritimisque rebus valere Rhodiorum, quorum usque ad nostram memoriam disciplina navalis, & gloria remansit. Ibidem.pagin. 649.
Vsque ad nostram memoriam neminem invictum in navalibus pugnis permansit. Ibid.
Homines in maritimis rebus exercitatissimi paratissimique Ibid.
Eò omnes cum mercibus, atque oneribus commeabant: Delos referta divitiis nil timebat. Ibid. p.646.
Navigio perparvo in ora Africæ desertissimus venit. Sest.26.
Mare vastissimum hyeme transibis. Pis.203.
Vltimas Adriani maris oras petivit. Pis.218.

Ex Siciliâ ad Leucopetram me venti detulerunt Phil 1.p 326.
Mihi multi, neque venti neque remi satisfaciunt. Phil 1 326.
Conscendere navem. Ep. ad Fam. l.3 p.80.
Peto à te, ut si iam ille evitaverit hoc periculum, & se abdiderit in classem, tu tuis rebus consulas Ep fam l.9.p.250
Conscendere in naves. Ep. ad Fam l 12 p.363.
Tanta in timore fui, ut omnibus rebus relictis cum paucioribus & minoribus navibus, ad illas ire conatus sim. Ibid. p.363.
Qui scirem Qu. Pompeium Sauli schœnobaticam exercere, id est *funambulum agere* Sed eruditis rationibus Victorius restituit, *embaneticam exercere*, id est, *artem navicularem* 8.1.
Cùm id possis mutatâ velificatione assequi, stultum est, eum tenere cum periculo cursum, quem cœperis, &c 1.9
Cùm ab Epidauro Piraeum nave advectus essem 4.12.
Ne aut velificatus alicui dicaris, &c. id est, *blanditus, aurem popularem captans.* Sic in oratione contrà Rull *Turbulentâ ratione honori suo velificari.* & apud Florum de Valerio Publicolâ. *Dominus sua ruina velificatum eum plebi ait.* 8 11.
Nos ex ora maritima Asiae provinciae, & ex insulis, quas potuimus naves, deduximus, delectum remigum habuimus. 12 13.
Naves onerariae 12.14.
Videor consecutus, ut non possit classe Dolobella in Italiam pervenire. ibidem.
Cum in eam tanquam è naufragio reliquias contulisset. 13 5.
Qui cupide profecti sunt, multi naufragium fecerunt. 16.9.
Nos eo die cœnati solvimus Ibid.
Cuius autoritate navicularius movea tur. Ibid.
Vt P. Claudius Appij Caci filius, eiusque collega L. Iunius classes maximas perdiderunt, cum vitio navigassent. de divin. lib.1 p 167.
Maria ambulare. de fin l 2 p 175.
Maria pedibus peragrare. ibid.
Si navigasset, eum naufragio periturum. de divin. lib.1 p.179.
Cùm in animo haberet navem conscendere. ibid.
Eodem flumine invectum de fin l 5 p.281.
Vos naves subito metu perterriti conscendistis. de divin lib.2 p.284.
Quo utinam velis passis pervehi liceat! Qu Tusc. l.1.p 346.
Tantum enim abfuit, ut illorum praesidia firmarimus classem. Ep. ad Fam. l. 12 p.367.
Periculum omne, quod instaret si ille latro cum omnibus suis naves conscendisset, exposui. Ibid. p.368.
Legati Dolobellae à classe discesserunt, navique longâ profugerunt. Ibid pagin. 369.
Classem fugientum persecuti sumus usque Sydam, quae extrema regio est provinciae meae. ibid.

Mi Quinte, conscende nobiscum, & quidem ad puppim. Epist. ad Fam. l. 12. p. 380

Navim spero nos valdè bonam habere: in eam simul atque conscendi. Ep. ad Fam l 14. p. 452.

Te pensius rogo, ne te tam longa navigationi, & via per hyemem, nisi benè firmum, committas Ep. ad Fam l 16. p. 495.

Infero mari nobis incerto usu hyeme maximâ navigandum est. Ep. ad Att. 8. p. 217.

Nos ad naviculas nostras descendimus Acad. l. 2 p. 76.

Classem devincere. de nat. Deo l. 2 p. 53.

Classem tempestate amittere. de nat Deo l. 1. p 53.

Navigandi rationem habere. De fin. l. 1. p. 114.

Secundissimè navigandi cursum tenere. de nat. Deor. l. 3 p. 149.

Qui illum in eandem navem recepissent. de natur. Deorum libro 3. pag'n. 149.

Quæsivit num etiam in iis navibus Diageram vehi crederent Ibid.

Cum ei naviganti vectores adversa tempestate timidi & perterriti dicerent. de Nat. 78 a.

Navi eius & ipse convectore me usurum puto. At. 169. b.

Quamobrem conscende nobiscum, & quidem ad puppim, una navis est jam bonorum omnium E. 199 a.

A b eo loco conscendi, ut transmitterem. in A. 154. a.

Conscendere navem. Ep 40. b. in Pis. 99. b.

Cum Persa mille numero navium classem ad Delum appulissent. in V. 85. b.

Appellitur navis Syracusas. & 248. b.

Navis appulsa Veliam est. & 244. b.

Quos in Siciliam appulsos esse navigiis dicebat. & 250. a.

Classe ad eum locum appulsa. & 224. a.

Cùm ad villam nostram navis appelleretur. At. 210. a.

Summi gubernatores in magnis tempestatibus à vectoribus admoneri solent. I. A. 114. a.

Si ille ad eam ripam quam constituerat, non ad contrariam, navim applicuisset. (Alij legunt, *naves appulisse*) in A. 165. b.

Navim ad eum applicaverunt. de In. 81. b.

Dum istinc copia trajiciantur 10 11.

In Hisarâ flumine maximo, ponte uno die facto exercitum traduxi. 10. 15. & 21.

Pontem reliqui, præsidiaque ibi firma posui, ut venienti Bruto, exercituique ejus, sine mora transitus esset. 10. 18.

Exercitum huc trajiciendum quamprimùm cures. 10. 21.

Quoad exercitus huc summittatis. Ibid.

Si ceteræ transissem, num etiam Alpes poteram transvolare. 1 31.

Exercitum Rhodanum trajeci. Ep. 149. b.

Cum Rhodanum copias trajecissem. Ep 150. a.

Si

Si quo casu Isaram se trajecerint.Ep.174.a.

Et si terra quidem, qui possim: si mari, quo trajiciam.At.116.a.

Marius cum parva navicula trajectus est in Africam. Post.202 b.

Cum exercitus nostri Brundus. transmiserunt pro P.10.a.

Cæsar in Africam transm sit. de D.119 b.

Lentulum ante puto transmissurum, quàm potuerit conveniri, At.125.b.

Ajebant prima navigatione transmissurum Q. Fr.312.a.

Classem in alios convertere cursus.1.6. Symmachus.

Amicorum, quos minor navis accepit, tardior navigatio fuit, incertum vente obstante, an per negligentiam ministrorum 2 4.

Vbi è Cumano navem solvimus, penè albente cœlo majore operemigum, quàm ventorum favore, Formianum littus accessi 2.4.

Ope Deûm secundâ navigatione & facili itinere ad destinata perven.m... 2. 47.

Formianum littus accessimus. 3. 16.

Iam portum nostrum commeatuum prima classis salutat. 3. 55.

De ripâ Tyberis onusta specto navigia. 3 82

Optimos gubernatores haud mediocriter etiam remigum manus juvat. 4 7.

Mare adhuc justis cursibus patet. 4 54.

Propulsâ hyeme patescunt navium via 4.58.

Hærent apud nos defectu navigationis. 4 58.

Cùm primùm mare navigatio verna patefecerit. 4. 61.

Quapropter dum navigatio intractabilis est; in oris Campaniæ paulisper hærebunt. 6.21.

Nos in patria salo vivimus, & fluctibus verberamur.7.114.

Mare pervium est 8 20.

Pacatâ navigatione desidera: ut mihi literas tuas frequens vehit commeatus. 8. 20.

Vrsos intempestate dicis amissos naufragio. 9. 117.

Tractabilis navigatio est 10 38.

Aderunt optatis cursibus plena navigia, & Romanos portus frequens atque onusta classis intrabit, si &c. 10.38.

Navibus in locum venire. Jug cap. 78.

Commeatu, stipendio, armis aliisque utilitatis novis onerare. Jug cap.86.

Paucis diebus Vticam advehitur. Jug cap 86.

Erat inter eos flumen difficili transitu ripisque præruptis, hoc ipse transire non habebat in animo. 6 163.

Quibus erat proclive transnare flumen. 313. Sie kondten leichtlich vber schwimmen.

Multis navibus flumen transportat, continentemque ripa collem improvisò occupat. 316.

Summo dolore militum Cæsar continuato, diem noctemque, opere, in flumine avertendo, huc jam rem deduxerat, ut equites, etsi difficulter atque agrè fiebat, possent tamen atque auderent flumen transire: pedites verò tantummodo humeris, ac summo pectore extarent: ut tum altitudine aquæ, tum

etiam

etiam rapiditate fluminis, ad transeundum impedirentur. 1 C.319.

Paratos sese esse posse, & audere eâ transire flumen, quâ traductus esset equitatus. 1 C.320.

Cæsar certior factus à Titurio, omnem equitatum, & levis armaturæ Numidas funditores sagittariosque Pontem traducit. 2.57.

Flumen est Arar, quod per fines Heduorum & Sequanorum in Rhodanum influit, incredibili lenitate, ita, ut oculis, in utram partem fluat, judicari non possit 1 7.

Imperat militibus Cæsar, ut naves faciant, cujus generis eum superioribus annis usus Britanniæ docuerat. Carinæ primum stramine, & levi materiâ fiebant: reliquum corpus navium, viminibus contextum, coriis integebatur. 315.

Ferreis injectis manibus nostri navem religaverunt 347 Haben die Ancker eingeworffen/ vnd das Schiff angefast.

Ut navis tota vi stre collabefieret. ibid.

Naves ædificandas, veteresque reficiendas curare 5 123.

Postquam in littore navem conspexit, hanc remulco abstraxit. 2. C 358. Hat das grosse Schiff mit Nachen / oder kleinen Fischerschifflin weg geführet

Naves totæ factæ ex robore, ad quamvis vim, & contumeliam perferendam. 378 Et ibidem require plura.

Quod tu pretium ponis trajicienti maria, & per medios fluctus, cùm à terra conspectu recessit, certam secanti viam, & prospicienti futuras tempestates, & securis omnibus jubenti subitò vela stringi, armamenta demitti, paratos ad incursum procellæ, & repentinum impetum stare? huic tamen tantæ rei præmium vecturæ persolvit. Seneca lib.6. de Benefic cap.15.

Necessitatis.

Noth / Nothturfft / Zwang.

Necessitas me subigit, ut te rogitem Pseud.1.1 ỹ.5.

Necessitate me, mala ut fiem, facis. Pers.3.1.ỹ.54.

Istuc necessum esse video. Rud.5.2.ỹ.44.

Necesse habeo dicere pro Quint p 4.

Iura divina, atque humana hoc cogunt. Pro Sex.Rosc.p.49.

Necesse est, resque ipsa cogit. pro Sex.Rosc.p.85.

Fuit aliquis fatalis casus, quem tulimus, quoquo modo ferendus fuit. Phil. 6. 435.

An cùm illum necessarium & fatalem casum non tulerimus, hunc feremus voluntarium? Phil 10.473.

Necessitate cogimur. Acad.l.2.p.7.

Adhi-

Adhibere persuadendi necessitatem. Acad. lib. 2. p. 59.
Nullā ejusmodi adstrictum necessi ate esse. De nat. Deor. lib. 1. p. 10.
Nec quisquam magis confirmare mihi videtur fatum. de Fato p 292.
Qui aliter obsistere f ato fatetur se non potuisse, nisi ad has commentitias declinationes confugisset Ibid.
Proposita sunt necessitates ad eas res parandas tuendasque. 1. offic. p 9.
Cùm tempus est, necessitasque postulat, decerta idum manu est. 1. officior. pagin. 33.
Si aliquando necessitas nos ad ea detruserit. 1. offic. p. 46.
Necessitati dant operam. 1. offic. p. 51.
Partium corporis usus sunt necess. rij Ibid.
Dixit legem Curiatam consuli ferre opus esse, necesse non esse, id est, *utile quidem ob declinandam suspicionem sed non omnibus modis necesse.* 1. 10.
Quod m hi omnium esset maximum maximeque necessarium 25.
De quo quid sentiam, nihil attinet dicere 4. 7.
Tempori cedere, id est, *necessitati parere, semper sapientis est habitum.* 4. 9.
Vt etiamsi tales non sint, necessitate esse cogantur. Ibid.
Summa necessitas premebat. 6. 7.
Vincula temporum, id est, *necessi as.* 10 6.
Necessario me scripsisse ipse animadvertes. 11. 19.
Diutius morari, aut exspectare præsidium non necesse habui. 12. 15.
Necesse est, Ctesipho, consilia consequi consimilia. Heaut. 1. 2.
Non necesse habeo &c Adel. 1. 1.
Mihi necesse puto etiam adversariis prodesse. Cic. pro Murænâ.
Iudicium de ea re fieri nihil attinuit de In 73. a.
Quid igitur attinet inculcare fatum? de Fa. 141 a.
Si autem eos non probabas, quid attinuit cum his, quibus cum re conveniebat, verbis discrepare? de Fin 119. a.
Neque quenquam attinebat id recusare, quod &c. pro Qu 11. a.
De quo quid sentiam, nihil attinet dicere. E. 52. b.
Ea re non venit, quia nihil attinuit. At 191. a.
Nam hoc quidem in talibus viris, quid attinet dicere? de Am. 103. b.
Non possum quin exclamem ut ait ille in Trinumme, ita mihi vim oratoris exprimere subtiliter visus es. At. 112. a. de O. 112. a.
De cæteris studiis alio loco dicemus, si quando usus fuerit. T. 210. 2.
Et reip impartientis si quando usus esset. Off. 19. a.
Et necesse fuit prævenire itinere &c. 6 29. Symm.
Insolitis omnia necessitatibus strepunt. 8. 25.
Non eadem nobis & illis necessitudo impendet. Cat. cap. 58.
Necessitudo etiam timidos fortis facit. ibidem.
Coactus rerum necessitudine, statuit armis certare. Jug. cap. 48.
Simul nobis acerbam demeres necessitudinem pariter te errantem & ill m sceleratissimum persequi Jug. 102.

Negan-

Negandi. Inficiandi. Recusandi.

Läugnen/Verneinen/Weigern.

Nemo it inficias. Curc. 4. 7. ỷ. 3.
Quâ linguâ abjurant, si quid creditum est. Curc. 4. 2. ỷ. 10.
Quae me inficias eat? Cist. 4. 1. ỷ. 2.
Omnia inficias ire, ea quae dudum confessa est mihi. Ibidem. ỷ. 9.
Inficias ire noluit, fit in negare Bacch. 2. 3. ỷ. 25.
Servanda fides, ne ire inficias postules Most. 4. 3. ỷ. 29.
Qui lubet ire inficias, mihi quae gesta sunt. Men. 2. 3. ỷ. 45.
Ut quae fecisti, inficias eas Men. 5. 8. ỷ. 8.
Quaeque infic as non eat. Pseud 4. 6. ỷ. 24.
Ille ibit inficias sat scio. Adel. 3. 2. ỷ. 40.
Minimè gentium. Phorm. 5. 9. ỷ. 44.
Praesert m cùm hac non in crimine aliquo, quod ille possit inficiari. De orat. l. 1. p. 317.
De peculatu se inficiari necesse est de Orat. l. 2. p. 374.
Ne minimâ quidem ex parte 1. offic. p. 31.
Scito multò plures esse, qui de tributis recusent, quàm qui exigi velint, id est, *qui negent exigenda esse.* 3. 7.
Quod praesenti tibi propè subnegaram. 7. 20.
Ea conditione nati sumus, ut nihil quod homini accidere possit, recusare debeamus. ad Att.
De hâc re non magnopere pugno, **Bin nicht fast darwieder.** De Natura Deor
Id verò pernegat Eun. prol.
Ille inficias ibit sat scio. Adel. 3. 2.

Nendi. Lanificij.

Nehen / Spinnen.

Possin' tu, si usus venerit, subtemen tenue nere? Merc. 3. 1. ỷ. 20. *Vide ibi seqq.*

Nesciendi. Ignorandi. Inscitiæ, *Vide suprà* Cognoscendi. Notitiæ.

Vnwissend/ Vnbewust seyn/ Kein Wissenschafft haben/ Vngeschickt.

Nescio juxta cum ignarissimis. Pseud. 4.7 ✝.62.
Æque ut mecum sitis ignarures. Pœn. Prol. ✝.47. Vide Lex. *Gnaru. ris.*
Homine im[illegible] *erit e nihil quicquam iniustius, qui nisi quod ipse facit, nil rectum putat* Adelph. 1. 2.
Quid cum illis agas, qui neque ius, neque bonum, atque æquum sciunt? Heaut. 4. 1.
Melius, peius, prosit, obsit, nihil vident, nisi quod lubet. Ibid.
Ego illum nescio qui fuerit: hoc, quod facit, res ipsa indicat. Eun. 4. 3.
Hoc qui nequit, fateamur nescire imperare liberis. Adelph. 1. 1
An temerè quicquam Parmenonem prætereat, quod facto usus sit? Heeyt 5 4.
Etiam nunc credis, te ignorarier, aut tua facta adeò? Daß man dich nicht kennt Phorm. 5 7.
Imprudens harum rerum ignarusque omnium. Eun 1. 2.
O Iuppiter, tantam esse in animo inscitiam? id quidem ego, etsi tu neges, certe scio, te inscientem atque imprudentem dicere ac facere omnia. Heaut 4. 1.
Ipsum Scipionem accepimus non infantem fuisse, de Clar. 171. a.
Infans & insipiens homo. de Inv. 4. 2. a.
Homo infans, atque impotens. de fin. 39. b.
Dialectici infantissimi reperiuntur. ad Her 9 a.
Oratio neque nimis infans neque perfectè diserta. de Clu 173. b.
Nec infantia eius, qui rem novit, sed eam explicare dicendo non potest: nec inscitia eius, cui res non suppetit, verba non desunt; est laudanda. de Orat. 156 a.
Huius infantia garrulam disciplinam committeremus. ad Her. 9 a.
Incredibil s infantia accusatorum Att. 64. b.
Iratum te regi Deiotaro fu [illegible] *non erant nescij*. pro Dejot 145. a.
Non sum nescius, Crasse, ista inter Græcos dici solere. de Or. 88. b.
Non sum ignarus qui[illegible] *rebus* Et de Or. 92. a.
Neque tamen cùm hæc scribebam, eram nescius, quibus oneribus premerer. Ep. 67. a.
Te non præterit. 1. 8.
Epistolarum, genera multa esse non ignoras 2. 3.

Cla

Cùm te jam ex Asia Romam versus profectum esse constaret. 1.5.
Ignoratio rerum omnium 1 8.
Liberalitas tua, ut hominis nobilissimi latius in provincia patuit. Ist bekandter gewest/vnd hat mehr Zeugnuss. 3 8.
Nostra si angustior erit &c. ibid.
Rudis esse videbar in caussa, id est, *ignarus*. Der vmb keine Gelegenheit wuste 4 1.
Neque clarissimorum virorum exempla, neque doctissimorum praecepta te fugiunt. Ibid & 4.5.
Si, quid rectissimum sit, quaerimus, perspicuum est, si, quid maxime expediat, obscurum. 4. 2.
Multa jam consolantur, max meque conscientia consiliorum meorum 4.3.
Homo omnium meorum in te studiorum & officiorum maxime conscius 5.5.
Neque hæc cum scribebam eram nescius &c.5..2.
Ille artifices corporis simulacra ignotis faciebant nota 5.12.
Quid rectum sit, apparet: quid expediat, obscurum est 5 19.
Omnia tibi ut nota sint faciam. ibidem.
Cn. Octavius tuus familiaris, summo genere natus, terræ filius, id est, *ignotæ originis & obscurus* Usus est eâdem appellatione. lib.1.ad Attic Epist. 8. *Huic terræ filio, nescio cui, committere epistolam tantis de rebus non audeo.* 1 9.
Tu ignarus instituti mei &c. 7.24.
Non est ignotus mihi sensus tuus 10.4.
Sententiam meam tibi ignotam esse volebam 10.25.
Conscius mihi eram, nihil à me commissum esse. 11 28.
Non enim nescis quanti te faciam. 12.16.
Etsi mihi non satis constiterat. 13.1.
Non sum nescius. 13.8.
Multo mihi notiorem amorem tuum effecit Cherippus &c, 12, 10.
Multijugis paginis infantia maciem publicare. 1, 14. Symm.
Quorum Minerva rancidior est 1.89.
Conscius sum mihi arentis infantiæ 3.1.
Quò tibi rauca cornua meorum affatuum strepitus? 3 74.
Sum quidem loquendi pauper, & tenax cartulæ. 4 27.
In remunerandis beneficiis jejuna est verborum vicissitudo. 5. 47.
Tenuis ipse facundiæ, & paupertini ingenii 8 22.
Mediocris eloquii conscius 8.49.
Te submittas ad mediocritatem scriptorum meorum. Ibid.
Nos in agendis gratiis humile reptamus, socco magis idonei, quàm cothurno. 10 21.
Ingenij mei exilitas etiam parva miratur. 9.10.

Nnn Nomi-

Nominis. Cognominis. Nominandi. Appellandi.

Nahmen/Nennen/Genant werden.

Est mihi nomen Mercurij. Amph. prol ỷ 19.
Mihi certè nomen Sosia est Amph. 1.1 ỷ. 176.
Quid nomen est tibi? Ibid. ỷ. 208.
Qui vocare? Ibid ỷ. 226.
Quid dubitas, cùm sit paratum nomen puero posthumi. Aul. 2.1. ỷ. 41.
Bellum, & pudicum prostibulum popli In hominem nequam, & scortatorem. Aul. 2.2 ỷ. 6.
Ista faciunt vestimentis nomina Epid. 3.2. ỷ 40.
Quid mihi refert, Chrysalo esse nomen? nisi factis probo Bacch. 4.4 ỷ. 53.
Sed nomen Domini quare, quid siet Most. 3.1. ỷ. 127
Nomen surreptitij indit illi, qui domi est. Men Arg ỷ. 3.
Illius nomen indit, qui domi est, Manechmo idem, quod alteri nomen fuit, & ipsius eodem avus est vocatus nomine. Men. prol. 42. 43. 44.
Inventus facit nomen periculo mihi. Men. 1 ỷ. 1. 1.
Huic urbi nomen Epidamno inditum est Men 2 ỷ. 38.
Appellare aliquem perperam perplexo nomine Mil. 2. 4 ỷ 25.
Ut nomine quemque appellem suo Pseud. 1 2. ỷ. 52.
Amantium blanda nomina hæc plæ umque solebant esse: *Vox volupta Mea delicia Mea vita. Mea amœnitas Meus ocellus. Meum labellum Mea salus. Meum suavium. Meum mel Meum cor. Mea colustra. Meus mollicu lus caseus*. Pœn. 1.2 ỷ. 152.
Academia nomen obtinuit De Orat. l 3 p. 470.
In nostrâ linguâ, quæ dicitur esse inops, sed ne in aliâ quidem, ullâ, res, ut omnes suis certis ac propriis vocabulis nominentur pro Cæc p. 606.
Peregrinum aliquem dicere. Pro Luc. Sylla p. 316.
Nemo nomen dedit. pro domo. p. 447.
Nomen ferre pro Cn. Planc. p. 510.
Qui cognomen sibi ex Ætolorum imaginib. arripuit. Sest. 35.
Nomina deferunt inter se. Cœl 101.
Quæ legie mihi videtur divinitùs ab eo D E O detraxisse nomen. Phil. 402.
Nomina tanquam rerum notas mulctare. Cic de fin. l. 1 p. 283.
Fraudare aliquem suo veteri nomine de fin. l. 5 p. 291.
Finibus nomen suum terminare. Qu. Tusc. l. 1. p. 307.
Nomen alicujus repudiare de legib. l. 3. p. 155.
Hoc nomine ille est. Pro Sex. Rosc p. 251.
Nominatim aliquem praeferre. Ibidem.

Co-

Cui Psyragri nomen est, in Verr p.337.
Ille usurpatur princeps Iure consultorum lib.2 de offic. p.86.
Quos fratres inter se, agnatosque usurpari, atque appellari videmus. de Univers. p 384. Sic Festus in *Segesta*. In Epidamno, quod usurpatur Pyrrachium.
Con orte plicata nomina habemus. Pers.4 6 ✠.26.
Nom n Arcturo est mihi. Rud prol ✠ 5.
Gelasimo nomen mi his indidit parvo pater, hoc nomen repperi. Stich. 2 1.✠. 20.
Nomen indere alicui. Stich 2.3.✠ 8. Trin prol ✠.8.
Furatim nomen commemorabitur. Truc.4 4 ✠.29 Vide Lexicon Plautinum lit F. *In secundâ Editione ex MSS. restitui*, fictatim.
In hu poëta nomen profitetur suum. Eun Prol.✠.3.
Ne me istboc postbac nomine appellassis. Phorm 5.1 ✠ 15
Ejus nomen? nomen tam citò tibi? Phania Hercle opinor fuisse Phaniam, hoc certo scio, Rhamnusium se ajebat esse. And.5.4.
Dic nomen. nom n maxumè perij hercle nomen perdidi. Geta, si meministi id, quod olim d ct m est, ubijco hem, non dico: quasi non nôris atque adeò, quid mea? Stilpho est. Phorm.2 2.
Nomen non convenit. Sie hat einen andern Nahmen gehabt Ibid.
Eodem die istuc verbum verè in te accidit: [id est, *hoc nomen miseri verè tibi cœpit competere*.] And.5.4.
In his poeta nomen profitetur suum Eun Prol.
Tanquam Philosophorum habent disciplinae ex ipsis vocabula, parasiti itidem ut Gnathonici vocentur. Eun 2 2.
Ne me isthoc posthac nomine appellassis. quid? non iu obsecro es, quem semper te esse dictitasti? Phorm 5 1.
Hecyra est huic nom n fabulae. Hec. Prol.
Huc evoca verbu meu: [*id est*, meo nomine.] Hecyr.4 4.

Nominum. Ignominiosorum. *Vide etiam* Calumniæ.

Unnahmen/Lästernahmen.

T*Vâ quidem, Cucûle, causâ, non hercle, si os praeciderim, non metuam, morticine*. Pers.2 4.✠ 12. Convitium est in hominem tetrum, & exsangui facie. Vide Lexicon Plaut.
Ain' verò, vervecêum caput? Pers.2.2 ✠.2. Convitium est in hominem stupidum, stolidum, ac simplicem. Germanicè diceremus: Ein tummer Schaffskopff. Juven Sat 10. *Vervecum in patria crassoque sub aere nasci* ... *Vervecum patria*... *pectus gerat* lib.1.d divin. Sic Caligula *Ovem auream* appellavit apud Dionem, lib. 59. gestis anni.

V.C.790. in fine. Hinc & illud Planciadis ex moralibus Antidarii *Fabrè compactum animal hominem, qui ferat sic esse pecuatum? quis averruncassit tam arietinas hominum mentes?* A: nob.lib.3. *Si novenarium numerus cognomen Novensilium ducit, Cornificius Balare convincitur.* Sic apud Laërt.lib.7. Timon Cleanthem hebetioris ingenij *Arietem* vocat. Vide Lexicon Plaut. *Ovis*.

Bellum, & pudicum prostibulum popli. In hominem nequam, & scortatorem. Aul.2.4 ℣.6.

Non eram nescius, Bruta. de fin.49.a.

Non sum nescius, quantum ad Her.21 a.

Heus tu, ne fortè sis nescius, Dolabella me sibi legavit ad 4. Non. April. Att. 143 a.

Nihil agis, nihil assequeris, nihil moliris, quod mihi (al. me) latera valeat in tempera. in Cat 100 b.

Cui res fugerat me res ribera. A.74.b.

Non fugisset hoc Graees hominis de Or 107.a.

Illos autem id fugerat superiores. de fin 110 b.

Verùm hoc amentem hominem fugit in Verr.205.b.

Illud alterum, quàm sit difficile, te non fugit. At.201 a.

Nisi qua me fortè fugiunt. Tusc.153.a.

Nulla res est in usu militari posita, quæ hujus viri scientiam fugerit. pro Pom. 9.b.

Novitatis. Innovandi. Renovandi. Redintegrandi.

New / New zeittung / Ernewern.

Nunquid precessit ad forum tibi hodie novi? Most.4.3 ℣ 7. *Novas res atiesus requiritas.* Ibidem.11.

Nova res subitò mihi hæc objecta est. Pseud 2 2 ℣.7.

Quæ in omnibus hominibus nova post hominum memoriam constituta sunt. pro lege Manil.p.652.

Antehac putabam novitati mea esse invisum Ep fam lib 1 p.16.

In novis rebus quasi modò nascentes hasitaverunt Acad l 2.p.11.

Vt semper & novitate delectimur, & copiâ. de nat. Deorum libr. 2. pagin. 101.

Est enim ars in iis, qui novas res conjecturâ persequuntur. de divin. lib.1.p. 170.

Quâ illa rei novitate perculsus. Ibidem p 204.

Etsi à te paululùm allatum est novi. de leg.lib.3.p.303.

In meis literis sanè nihil est novi. 2.3.

Ne quid novi decernatur. 2. 6.

Hæc

Hâc re novatâ. 3 13.
Hoc tam gravi vulnere etiam illa quæ consenuisse videbantur, recrudescunt, id est, *de suo exagitantur & conficiunt.* 4 6.
Aut enim renovare bellum conati sunt &c. 4 7.
Recens adventus. 5.17.
Refricare desiderium atque dolorem. Ibid.
Ego renovabo commendationem sed tempore 7.
Bellum redintegrare.
Bellum istic renatum homines mirantur. 11 14.
Renovatio doloris magnam molestiam afferebat.
Renovatum bellum gerimus 1. 1 & 30
Instauratione tuarum laudum lætamur. 12.13.
Renovare fœdus. 12.15.
Renovare societatem 12.28.
Adolescens pecunia paratus, extorta iis, qui novari aliquid volebant. 15 4.
Nunquam ita quisquam bene subducta ratione ad vitam fuit: quin res, ætas usus semper al quid apportet novi, aliquid moneat, &c Adel. 5.4.
Quæ veteres factitarunt, si faciunt novi: [scil. *auctores vel poëtæ.*] Eunuch. Prolog.
Ratio de integro ineunda est mihi: [id est, *novum consilium quærendum.*] Heaut. 4 1.
Nunc demum istæc nata oratio est: das ist etwas newes. Adel. 5.3.
Horum nihil quicquam accidet animo novum Phor. 1.5.
Mirabar, si tu mihi quidquam afferres novi. Phor 2 2.
Expecto recens aliquid, id est, *novum.* At 208 b.
Quænquam recentiora audiebam ex iis, qui ad me veniebant. At.
Hem nova res orta est, porrò ab hâc quæ me abstrahat. Hecyr. 3.1.

Nugarum. Nugandi.

Narrenwerck / Unnütz Gewäsch.

Nugas blattis Amph. 2.1.℣.79.
Hæc quidem deliramenta loquitur Amph 2.2.℣.64.
Connivet, somnium narrat tibi. Ibid. ℣.106.
Maximas nugas agis. Asin. 1.1.℣.78.
Hæ sunt non nugæ, non enim sunt mortalia. Asin. 3.3. vers. 64. Vide Lexic. Plaut.
Aufer cavillam, non ego nunc nugas ago. Aul. 4. 4.℣.10.
Garrire nugas soleo: sic loquitur. Aul. 5 ℣.21.
Quas tu mihi tricas narras? Curc. 5.2 ℣.14.

Prasternebam felia farferi. Pœn 2.1 ✝ 32. Vide lex. litt. F. & *Proverbia.*
Sycophanta hic nequam est, magis meditatur malè. Pseud. 4.7 ✝.107.
Quæ isthic fabula est? And 2.3 ✝ 25.
Sunt trispundia. Rud. 4.4 ✝ 109
Logos ridiculos vendere. Stich. 2.1.✝.68.
Facetias facere Stich 5.2.✝ 7.
Campas dicis. Truc 5.1.✝ 44. Vide Lexic Plaut.
Alias res agis. Eun. 2 3 ✝.56.
Nihil φλυαρεῖν satius est. Truc.5.2 ✝.36.
Na ista herculè magno jam conatu magnas nugas dixerit. Heaut. 4.4.✝ 8.
Fabula. Phor.3.2 ✝ 8.
Somnium Phorm.3.2 ✝ 9.
Logi Phor. 3 2 ✝ 8. Es seynd vergebliche Wort.
Ad ineptias abis pro Sex. Rosc. p. 51.
Intelligis hæc quoque nugatoria esse Ibid. 54.
Excutiamus omnes istorum delicias, & ineptias. Cœl. 122.
Tu modò ineptias istas, & desideria urbis, & urbanitatis depone. Ep. ad fam. l. 7.
Huncine hominem tantis delectatum esse nugis? de divinat. lib. 2. p. 223.
Pellantur ergò ista ineptiæ penè aniles Quæst Tusc. l. 1. p. 313.
Contemnere ineptias. ibid. p. 33.

Numerandi. Computandi. Arithmetices. Rationum.

Zehlen/Rechnen/Rechnung machen.

Putatur ratio cum argentario. Aul. 3.5.✝.53.
Dispuncta est ratio cum illo. Ibid. ✝. 55.
Numerum cape. Aul. 5.✝ 10. ✝ 68.
Ecce autem avertit nisi laevâ, dexterâ digitis rationem computat. Mil 2.2. ✝. 48.
In digitis singulas partes causa constituere In Verr. p. 126.
Explere numerum. in Verr. p. 524.
In numerum nostrum te aggregare soleo. pro L. Mur. p. 215.
Referre in numerum. Acad. l. 2 p. 10.
Decimo pòst mense, ut rationem dict tre intelligo. Amph 2.2.✝.37
Rationes colligit Amph sc. DI vostram. ✝ 26.
Subduxi ratiunculam quantum æris mihi sit, quantumcunque alicui. Cure 3.1.✝ 1.
Benè igitur ratio accepti, atque expensi inter nos convenit. Most. 1. 3. vers 145.
Cum villico rationes putat. Merc. sc. Syra non. ✝. 10.

Vt boni ratiocinatores officiorum esse possimus, & addendo, deducendoque videre, quæ reliqui summa fiat Offi. 12. b

Partitionis caput scriptum cautè ut centum nummi deducerentur. de Leg. 180.

Si in testamento deducta scripta non essent. de leg. 180. a.

Certis nominibus deductiones fieri solebant. in Verr. 189. a.

Magnus numerus frumenti. pro Plan. 272. b.

Mellis vis maxima. in V. 144. b.

Tantus frumenti pecuniæque numerus. in V 171. a.

Maximus vini numerus fuit. in A 173. a.

Vt fœnus quaternis centesimis ducant At 91. b.

Solvere centesimis ductis cum renovatione singulorum annorum. Attic. 85. a.

Centesimis ductis non perpetuis, sed renovatis quotannis. Attic. 91. a.

Subducamus summam At. 83. a.

Assident, subducunt, ad nummum convenit. ibid.

Hoc quid intersit si tuos digitos novi, certe habes subductum. At. 83. b.

Subducere rationes. Ep 12. a.

Rationibus que subductis, summam feci cogitationum mearum. ibid.

Rationes necdum erant confectæ. ibid

Eas nos Apameæ deponere cogitabamus. 2. 16.

Testes sunt rationes civitatum. 3. 10.

Magna est deliberationis, quæ ratio sit ineunda nobis 4. 6.

Lege Iuliâ relinquere rationes in provincia necesse erat. 5. 20.

Rationes confectas, & consolidatas deponere, geschlossen vnd gefasset. Ibidem.

Rationes deferre Ibid.

Rationes relictas pro latis habere. Ibid.

Amœnitas ratio est 5 20.

Rationem afferre. 6. 8.

Hanc autem nemo ducit rationem Das wil niemand bedencken. 8. 5.

Rationem omnium rerum reddam verbo sine. 10. 7.

Rationes expeditæ. 10. 25.

Nuncij. Annunciandi. Mittendi. *Vide etiam Tit.* Litterarum.

Bottschafft/Entbieten/Zu wissen machen/Schicken.

B*Onis nuncijs aliquem afficere.* Amph. Prol. ỽ. 8.

Iterare aliquid alicui. Amph. 1. 1. ỽ. 56.

Voluptabilem mihi nuncium tuo adventu attulisti Epid.1.1 ỷ.19.
Purum accepit nunc um Bacch.Prol.ỷ.72.
Egone,ut quod ab ille att:gisset nuncium. Bacch.2.2.ỷ 19. Vide Lex.Plaut. litt. A.Ab.
Illud animus meus m'ratur, si à me tetigit nuncius. Bacch.3.5.ỷ 3.
Nunciare aliquam rem ad aliquem Mil.2.1.ỷ.38.
Si boni quid ad te nunciem Merc 1.2.ỷ 65.
Homines qui gestant. Pseud 1.5.ỷ 12.
Meo allegatu venit. Trin.4 2.ỷ.18.
Cùm mihi de Q. Hortensij morte esset allatum. Brut.p.521.
Exoptatum alicui nuntium afferre. pro Sex Rosc.p.43.
Afferre alicui nuntium Ep.ad fam.l 4 p.108.
Quæ quidem si nullo alio, nec tamen internuntio ad illos celeriter deferentur. Ep 8 p 649.
Etsi scio non jucundissimum nuntium me vobis allaturum &c. 4.12.
Posthumus ad me venit & mihi nuntiavit. Ibid.
Quo ego interprete novissimo ad Lepidum fui usus. 10.12.
Hoc nuntio allato 11 1 & 15 1.
Cum mihi denunciatum esset à tuis.
Voluptatem magnam nuncius: [id est, *rem, quæ magnam voluptatem adfert*] Heaut 1 2.
Vt hanc lætitiam nec opinanti primus ei objicerem domi Ibid.
Nuncium apporto tibi cujus maximè te fieri participem cupio. Heaut.3.1.
Sed cesso hoc malo heram impertiri propere. Adelph 3 2.
Timeo miser quam nunc mihi hic rem nunciet Phor.1.3.
Nescio quod magnum hoc nuncio exspecto malum. Phorm.1.4.
Cedò quid portas? Ibid.
Deliberet renuntietque hodie mihi Hec 3.5.
Primus rescisco omnia primus porrò obnuncio. Adelph.4 2.
Dij boni, boni quid porto? Andr.2 2
Renunciabo, ut hoc male mihi det malum : Ich will jhm diese böse Bottschafft bringen And.2 5.
Quasi non tibi renunciata sint hæc sic fore: mihin' quisquam t [*scil.* tenunciavit.] And 3.2.
Il ego jam nunc tibi renuncio here futurum, ut sis sciens. Ibid.
Domum modo ibo: ut apparentur, [nuptiæ,] *dicam: atque huc renuncio.* And. 3.4.
Num tu hic relictus custos, ne quis forte internuncius clam à milite ad istam cursitet? Eun 2.2.
Diligenter nunciet patri, advocatus manè mihi esse ut memineris. Eun.2 2.
Testificor, denuntio ante, prædico, nihil eum facturum. in A.206.b.
Cùm optatissimum nuntium accepissem. 2.18.
Hæc cùm ad me frater pertulisset, &c.1 9
Certorum hominum sermones referebantur ad me ibid.
Ita erant omnia, quæ istinc afferebantur, ut certa, ut. Ep.155 a.

Terro-

Voluptabilem mihi nuncium tuo adventu attulisti Epid.1.1 ✝.19.
Purum accepit nuncium Bacch.Prol.✝.72.
Egone, ut quod ab illo attigisset nuncium. Bacch.2.2.✝ 19. Vide Lex.Plaut. litt. A.Ab.
Illud animus meus miratur, si à me tetigit nuncium. Bacch.3.5.✝ 3.
Nunciare aliquam rem ad aliquem Mil.2.1.✝.38.
Si boni quid ad te nunciem Merc 1.2.✝ 65.
Homines qui gestant. Pseud 1.5.✝ 12.
Meo allegatu venis. Trin 4 2.✝.18.
Cùm mihi de Q. Hortensij morte esset allatum. Brut.p.521.
Exoptatum alicui nuntium afferre. pro Sex. Rosc.p.43.
Afferre alicui nuntium Ep.ad fam.l 4 p.108.
Quæ quidem si nullo alio, nec tamen internuntio ad illos celeriter deferentur. Ep 8 p 649.
Etsi scio non jucundissimum nuntium me vobis allaturum &c. 4.12.
Posthumus ad me venit & mihi nuntiavit. Ibid.
Quo ego interprete novissimo ad Lepidum fui usus. 10.12.
Hoc nuntio allato 11 1 & 15 1.
Cum mihi denunciatum esset à tuis.
Voluptatem magnam nuncias: [id est, *rem, quæ magnam voluptatem adfert*] Heaut 1 2.
Vt hanc lætitiam nec opinanti primus ei objicerem domi Ibid.
Nuncium apporto tibi cujus maximè te fieri participem cupio. Heaut.3.1.
Sed cesso hoc malo heram impertire properè. Adelph 3 2.
Timeo miser quam nunc mihi hic rem nunciet Phor.1.3.
Nescio quod magnum hoc nuncio exspecto malum. Phorm.1.4.
Cedò quid portas? Ibid.
Deliberet renuntietque hodie mihi Hec 3 5.
Primus rescisco omnia primus porrò obnuncio. Adelph.4 2.
Dij boni, boni quid portas? Andr.2 2
Renunciabo, ut hoc malo mihi det malum : Ich will jhm diese böse Bottschafft bringen And. 2 5.
Quasi non tibi renunciata sint hæc sic fore: mihin' quisquam t [*scil.* renunciavit.] And 3.2.
Ilego jam nunc tibi renuncio hero futurum, ut sis sciens. Ibid.
Domum modo ibo: ut apparentur, [nuptiæ,] *dicam: atque huc renuncio.* And. 3.4.
Num tu hic vilicus custos, ne quis forte internuncius clam à milite ad istam cursitet? Eun 2.2.
Diligenter nuncies patri, advocatus manè mihi esse ut meminerit. Eun.2 2.
Testificor, denuntio ante, prædico, nihil eum facturum. in A.206.b.
Cùm optatissimum nuntium accepissem. 2.18.
Hæc cùm ad me frater pertulisset, &c.1 9
Certorum hominum sermones referebantur ad me ibid.
Ita erant omnia, quæ istinc afferebantur, incerta, ut. Ep.155 a.

Terre-

Terrores Cæsarianos afferre ad aliquem At.90.b

Afferre certi aliquid alicui in V.127.b

D. Q. Fratre nuncij nobis tristes, nec varij venerant. Att.47 b

Cùm graves de Parthis nuncij venirent, porrexi in Ciliciam. At.79.a

Noli te per Deos immortales hunc illi acerbum nuncium velle deferri, ut audiat &c P o Cor 68.a

Quidam boni nuncij, non optimis tamen auctoribus, me Thessalonicæ tenebant Att.44.a

Tristes de Bruto nuncij afferebantur ad Brut 90.b

At ex hoc vectigali nunquam malus nuncius auditus est. contra Rull. 82.b

Philotimus non modò nullus venit, sed ne per literas quidem, aut per nuncium certiorem facit me quid egerit At.184.b

Domesticarum rerum tuarum habes & scriptores & nuncios Ep.19 a Item.

Cæsarem improbissimæ literæ quidam fallacibusq; interpretibus ac nuncijs impulerunt in spem certissimam consulatus. At.278 b

Optatissimi nuncij & literæ venerunt in A.261.b

Etsi non dubitabam, quin hanc epistolam multi nuncij fama deniq; ipsa esset sua celeritate superatura: tamen existimavi, &c. Q Fr 289.a

A Cæsare hoc ipso C. Pansam h. nuncium perferente concessos fasces laureatos tenuit. Pro Liga 138 b

Is qui una die, uno nuncio, atq; una literarum significatione cives Romanos necandos trucidandosq; denotavit. Pro Pom 5 a

Meis literis meis nuncijs, meisq; cohortationibus omnes ad patriæ præsidium excitavi I A 262.a

Permulti ad me detulerunt 2.16

Tu, cùm istiusmodi sermones ad te delati de me sunt, debuisti credere.3.8.

Cùm est ad nos allatum de temeritate eorum &c.3.10.

Cùm illud idem auribus percipias 4 9.

Atticus ad me sermonem tuum pertulit.11.29.

Nunc opto, ut ab istis orientis partibus virtutis tuæ lumen eluceat. id est, ut aliquid præclari, & cum virtute à te isthic gesti, ad nos perferatur.12.1.

Tanquam clausa sit Asia, sic nihil perfertur ad nos. Ibid.

Ea res est Helvetijs per indicium enunciata.1.3.

Contendunt, & laborant, ne ea quæ dixerunt, enuncientur: propterea, quòd, si enunciatum esset summum in cruciatum se venturos viderent.1.18

Constanter omnes nunciaverunt, manus cogi.2.52. Sagten alle beständig/ einhellig/ man neme Krieges volck an.

Hora tertia ab antecursoribus certior est factus de Crassi adventu.5.148.

Hæc ad eum latius, atq; inflatius Afranius perscribebat.1.C.55.

Magnis persuadet præmijs, ut literas ad Cæsarem deferat, has ille jaculo illigatas effert, & ad Cæsarem pervenit. 5.147.

Internuncijs ultrò citroq; missis, quæ ignorabant, de L. Domitij fuga, cognoscunt 1 C 297.

Multi ex Italia ad Pompeium proficiscuntur &c ut principes talem nuncium pertulisse viderentur.3.15. Das sie die erste bodtschafft bracht hatten

Cicero.

Ita Romam erat nunciatum. 11 12.
Nunciatum nobis, & pro certo jam habetur, Regem, &c. 8. 4.
Statuebam mihi non necesse esse, publicè scribere ea, quæ de alterius provincia nunciarentur. 14 1.
Eius literis omnia certiora perlatum iri ad senatum putabam. 15 3.
Facies nos certiores tua in nos voluntatis. 13. 2.
Non dubito quin hanc epistolam multi nuncij superaturi sint. ad Q Fratrem. Epist. 1. Es werdens ohn zweiffel viel botten ehe verkündigen/ als dieser brief.
Non dubito, quin fama, sua celeritate, hanc epistolam superatura sit. Ibidem. Es wirdt ehe durch der Leüt rede/ oder gemeine geschrey/ als durch diesen brief vorkommen/ ausbracht werden.
Existimavi tibi à me huius molestiæ nuncium perferri oportere Ibid.
Rem aliquam per nuncium alicui declarare. Cat c 45.
Postquam in castra nuntius pervenit Ibid 57.
Interim equites exploratum præmissi, rem, uti erat, quietam nunciant Jug. cap. 105.
Dicit sibi per Dabarem ex Sullá cognitum. &c Ibid. 112.

Nuptiarum. Dotis. *Vide* Coniugii.

Hochzeit / Morgengaab.

Cum maximâ dare tibi possum dote. Aul 2. 1. ✝ 36.
Dummodo morata rectè veniat, dotata est satis. Aul. 2. 2. ✝ 62.
Filia daturum dotem Aul 2 3 ✝. 2.
Coquere ad nuptias. Uf die Hochzeit kochen. Ibid 15.
Unde tibi talenta magna viginti pater det dotis. Cist 2. 3. ✝. 19.
Non enim hic, ubi ex Tusco modo tute tibi indignè dotem quæras corpore Cist. 2. 3. ✝ 21.
Cui decem talenta dotis detuli. Merc. 4. 3 ✝. 4.
Dum des sit, nullum vitium vitio vertitur. Pers. 3. 1. ✝. 59.
Dabuntur dotis tibi inde sexcenti logi. hic *nomine & loco dotis.* Pers 3. 1. ✝ 60. Sic Pœn. 3 3. ✝ 56. *Trecentos numos præsidij.* Apul Apol. *trecentis millib. dotis fuit contenta.* Vide Lex. Plaut. Periphrasis.
At nihil est dotis, quod dem. Aul. 2. 2. ✝. 18.
Deferre dotis. Merc. 4. 4. ✝ 4.
Spondere dotis. Trin. 5 2. ✝. 34. Sic Cato in Receptitium apud Nonium. *Pecunia, quam exceperat, nec dederat dotis.*
Unicam gnatam suam cum dote summâ filio uxorem ut daret. And. 1. 1.

Dos est decem talenta. Andr. 5. 4.
Chremo, ne quid vereare, si est minus: nil dos nos movet. Heaut. 5 1.
Me mea omnia bona doti dixisse illi Ibid
Primum indotata est: tum praeterea, quae secunda ei dos erat, periit: sc. *pudicitia* Adel 3 2.
Ille indotatam virginem atq; ignobilem daret illi? nunquam faceret. Phorm. 1. 2.
Patrocinari dotatis & indotatis Phorm. 5. 7.
Filia nubili dotem conficere. Pro Qu p. 36.
Vt cum aliquo adolescente primario coniuncta, vitam ageret. 4. 5.
Licitum est tibi pro tua dignitate ex hac juventute generum deligere. ibidem.
Adolescentibus primarijs nuptam fuisse. Ibid.
Paula Valeria &c *nuptura est D Bruto* 8. 7.
P. Crassus cum Ser Galba cuius filio, filiam suam collocaverat, affinitate sese devinxit. Decla orat
Cur me huic locabas nuptijs? ad Heren.
Vnicam gnatam suam cum dote summa filio uxorem, ut daret. Andr. 1. 1.
Vxor tibi ducenda est, Pamphile. And 1 5.
Qui denegarat se commissurum suam mihi gnatam uxorem ibid.
Ducas volo hodie uxorem And. 2 3.
Vxorem his moribus dabit nemo. Ibid.
Postquam videt nuptias domi apparari And 3. 2.
In nuptias conieci herilem filium Andr 3 4. Zu unglück geholfen.
Has nuptias non apparabantur mihi. And. 4. 1.
Nuptias quod mihi apparari sensit And. 4. 2.
Pro virgine dari nuptum non potest. Adel. 3 5.
Cui quando nupsit Adelph 4. 5.
Virginem nuptum locavi huic adolescenti. Phorm. Adel. 5. 1.
Offendi adveniens, quicum volebam, atq; ut volebam collocatam filiam. Ibidem.
Cognatam inveni nuptam cum tuo filio. '
Porro hac talenta dotis apposcent duo. Heaut. 4 7.
Quid dotis dicam te dixisse filio. Heaut. 5. 2. Benennet.
Nihil dos nos movet. Ibid.
Et quod dixi dotis firmas. Adelph 3. 2.
Quae secunda ei dos erat perijt. Adelph. 1. 5.
Renumerat dotem huc, eat. Hec. 3 5.
Patrocinari & jam dotatis soleo. Phorm. 5. 8.
Id quod lex jubet dotem daretis. Phorm. 2. 1.
Et ducenda indotata est. Adel. 4. 7.
Virgo nihil habet. Ibid.
Vxor sine dote venit. ibidem.
Qui modo hanc amas, habere posses sine dote. Phorm. 5. 1.

Hi paulatim per connubia Getulos secum miscuere Jug cap.17.
*Dumnorix ex ea civitate Orgetorigis filiam in matrimonium duxit.*1.6.
*Ei filiam suam in matrimonium dat.*1.3.
*Matrem in Bitur.gibus homini illic nobilissimo ac potentissimo collocavit.*1.11
*Ipse ex Helvetijs uxorem habet, & propinquas suas nuptum in alias civitates collocavit.*Ibid.
Cum tibi comperi jugales Deos matrem-familias copulasse, atq; ex eâ filium jam tempestive dedisse proventu 3.24 Symm.
*Non prius coniugem tibi, quàm sobolem accessisse cognovi.*3 24.
*Vnis litteris & nuncium filiola edita & nuptialem sportulam detulisti.*Ibid.
*Effectum nuptialibus votis Deus praestitit.*4.14.
*Spes secundas inter sponsalia ornamenta non numero.*5.3.
Effectum nuptialibus votis Deus praestitit. 4. 14.
Sororem Pompejani solum viro maturam te auspice in manum optat accipere. 6.3.
*Sine ut amici tui nuptiale festum cura vacuus exerceas.*7.19.
Pacta ei, & nobis arbitris juncta obligatione pignorum nuptiae denegantur. 7.120.
*Ei dignare filia tua spondere coniugium.*9 7.
Quod ei filiam tuam fidâ pactione despenderis 9.39.
*Quod pactas filiae tuae nuptias cum Herculis hasitatione suspendas.*9 43.
*Vt filio eius coniunctionem filia tua spondeas.*9.49.
*Pignora nostra coniunximus.*9 93.
*Vt filia eius fratris sui filio copuletur.*10.11.
Qui felicissimum sidus & imperio salutare progenuit 10.29.

Nutus. Annuendi. Nictandi.

Wincken/Andeutten/Zeichen geben.

N*Eque illa ulli homini nutet, nictet, annuat.* Asin.4.1.℣.39.
Non usquam quicquam nuto, neq; nicto tibi. Men 4.2.℣.49.
Oculis alicui signum dare. Mil.2.1.℣.45.

Obe-

O

Obedientiæ. Serviendi. Obſequii.

Gehorſam / Dienſtbar.

G*ERE patri morem meo.* Amph.1.1 ℣.120.
Operam dare alicui Amph 1.1 ℣.121.
Dicto ejus imperio ſum audiens Amph 3.4.℣ 8.
Meo me æquum eſt morigerum patri, ejus ſtudio aſſervire addecet Amph 3.4.℣.11.
Fiat, geratur mos tibi. Aſin.1.1 ℣.27.
Faciant obſequentem. Ibid. 50.
An decorum eſt, tamen præceptis adverſari? Aſin.3.1 ℣.5.
Audientem dicto produxiſti filiam? Ibid. 40.
Ne mora moleſtiaq; imperium herile habeat ſibi. Nam qui hero ex ſententiâ ſervire ſervus poſtulat, in herum matura, in ſe ſera condecet capeſſere. Aul. 4 1 ℣. 2.3.4.
Ei vos morigerari mos bonus eſt Capt 2.1.℣ 4.
Benè hero g. ſſiſſe morem Capt 2.3.℣.44.
Obſequioſus ſemper mihi fuiſti Ibid 58.
Si rectè facias, auſcultes mihi. Capt.3.4.℣ 99. Curc.2.1.℣.8.
Gerite amanti mihi morem amœniſſimi. Curc 1.2 ℣.62.
Tandem adepol mihi fiunt morigeri peſſuli Ibid.70.
De eâ re geſſit morem morigeram hi. Ciſt.1.1 ℣.86.
Facta morigera eſt viro. Ciſt 1.3 ℣ 27.
Morem præcipuè ſi illi geras. Moſt.1.3 ℣ 31.
Soli gerendum conſeo morem. Ibid. 69.
An gère mihi morem Quid tibi ego morem vis geram? Moſt.3.1.℣.45.
Auſculta mihi. Ibid.℣ 53.&℣.94.
Cape hanc tibi quando una vivis meis morigera moribus. Mæn.1.3.℣.19.
Quoties monſtravi, viro tuo ut morem geras. Ibid. 5.2.℣.33.
Dicto me emit audientem imperatorem ſibi Ibid.2.3.℣.89.
Hero ut in omnibus locis ſim præſtò Ibid.5 6.℣.21.
Iovis ducuntur nutu, illi obtemperant. Merc ſc.Div.℣ 3.
Bonum factum, edicta ut ſervetis mea. Pœn.Prol.℣.16.
Futurane es dicto obediens, an non patri? Perſ 3.1.℣ 50.
Videm' ut tuis dictis pareo? Ibid.5 2 ℣ 31.
Te mihi dicto audientem eſſe addecet Ibid.55.

Me-

Morigerere alicui. Stich. 1. 2. ✝. 14.
Prosequi imperium alicuius Ibid 84.
Omnes relictas habeo, pro quod tu velis. Ibid. 2. 3. ✝ 37.
Si mea imperia capesses, multa bona in pectore meo consident. Trin. 2. 1. ✝ 15
Sarta tecta tua præcepta usque habui meâ modestiâ. Ibid. 36.
Sed si non dicto audiens est. Ibid. 43. ✝. 58.
Tibi audiens sum imperij. Truc. 1. 2. ✝. 24.
Vtrique mos geratur amborum ex sententiâ Ibid 5. 1. ✝. 69.
Hæc te solum semper fecit maximi, tibi morigera fuit in rebus omnibus. And 1. 5. ✝ 95.
Mos gerundus est Thaidi Eun 5 2. ✝ 113.
Pamphilumne adjutem, an auscultem seni Andr. 1. 3.
Tibi morigera fuit in rebus omnibus. And. 1, 5.
Neque istic, neque alibi tibi usquam erit in me mora: id est, *promtè tibi semper obediam:* Andr. 2. 5.
Mihi deos satis scio fuisse iratos, qui auscultaverim: sc. *Davo* And. 4 1.
Nunquam defugiam auctoritatem. id est, *faciam semper quod jubes.* Eunuch. 2. 3.
Ne illa haud scit, quàm mihi nunc surdo narret fabulam: id est, *me nihil eius esse facturum, quod jubet.* Heauton. 1. 2.
Vin' tu homini stulto mihi auscultare? Heaut. 3. 3.
Mihi jam minùs minusque obtemperat. ibid.
Si meum imperium exequi voluisses Heaut 4. 1.
Adolescenti morem gestum oportuit Adelph. 2. 2.
Quid tu hic agas ubi si quid bene præcipias, nemo obtemperet? Adel. 3. 4.
Quando nec gnatus, neque hic mihi quidquam obtemperant. Hec. 3 5.
Nunquam defugiam authoritatem tuam Eun 2. 3.
Mihi minus minusque obtemperat. Heaut. 5 3.
Ne quid credas me adversus edictum tuum facere esse ausum Heaut. 4. 1.
Obsecundate in loco Heaut. 4. 6.
Tibi eos certe scio &c *obtemperaturos magis.* Heaut. 3. 8.
Huic asine auscultas. Heaut. 5. 8.
Quia non justa injusta prorsus omnia omninò obsequor. Heaut. 5. 9.
Obsecundare in loco Ibid.
Meis omnibus scio me esse apprimè obsequentem, &. Hecyr. 2. 2.
Neutra in re vobis difficultas à me erit. Hecyr. 5. 1.
Cæpi his omnia facere, obsequi quæ vellent. Phor 1. 2.
Ego sum Iovis dicto audiens. Pl. Amphit. 3. 1.
Ejus dicto imperio sum audiens. Ibid.
Me verò æquum est esse morigerum patri, eius studio addecet Ibid.
Olim populi prius honorem capiebat suffragio: quàm Magistratûs dicto desinebat esse obediens. Bacchid.
Explo an mum ijs. Thue jhnen jhren Willen Hecyr 5. 1.
Nunquam defugiam autheritatem: sc. *tuam:* id est, *semper faciam, quod jubes.* Eun 2. 3.

Sem

Seu tibi morigera fuit in rebus omnibus. And.1.5.
Atque animo morem gessero And.4.1.
Mos gerendus est Thaidi. Eun 1.2.
Si meum imperium exequi voluisses. Heaut.4 1.
Animi obsequi. Adel.1.1.!
Adolescenti esses morigeratus Zu willen sein. Adel 2.2.† 10.
Qui magis morem gereret Adel.4.5.†.74.
Et mio patri minus sum obsequens Heaut 2.3 † 18.
Quid agis? mitte, ac sine me in hac re gerere mihi morem. Heaut.5 1.†.74.
Sed ut industriâ nostrâ tuæ morem geramus voluntati. ad Heren.l 1 p.3.
Vt tua voluntati rectissimè morem geramus ad Heren.l.2.p.51.
Gere morem parenti pare cognatis, obsequere amicis, obtempera legibus. ad Heren.l.4 p. 106.
Legibus obtemperare debetis. de Inv.l.1 p.177.
Non quò tuo studio rectissimo atque optimo non obsequi vellem. De Orat. lib. 1. p.295.
Gerendus est tibi mos adolescentibus, Crasse. ibid.296.
Vestra potius obsecutus sum voluntati. ibid.324.
Morem gerere noluisti de Or l 2.p.449 & pro Flac.p.297.
Dolori suo malle, quàm authoritati obtemperare. Pro Lege Manilia. p.649.
Morem homini gessi Pro Aul. Clu.p.66.
Quibus morem geram Philip 8 453.
Mos est gerendus Ibid 12.501.
Nec precibus nec admonitionibus nostris locum reliquit. Epist fam.lib 1.p.5.
Dixit nihil interesse, utrum Cæsar senatui dicto audiens futurus esset. Ep. ad Fam l 8.p 227.
Omnia ob equia alicui polliceri. Epist. ad Fam. l. 10. p. 288.
Vtrique à me mos gestus esse videatur Ep.ad Att.lib.2.p.65.
Insuetus contumeliæ ne omni animi impetu, dolori, & iracundiæ pareat. Epist. Att lib 2.p.74.
Quoad vultis, vobis obtemperabo Epist. Att.l.10.p.208.
Ita patri quoque morem gessisti Ep Att.l.13.p 427.
Dubitat utrum morem gerat Leptæ. Epistol. Attic lib.13 p 486.
Infirmissimo tempore ætatis obsequuti amico cuidam Acad l.2.p 7.
Tum Balbus, tibi geram morem, & agam, quàm brevissimè potero. de Nat. Deor l 2 p.51.
Legibus parere. Qu. Tusc.l.5.p 458.
Relinquunt, & abjiciunt obedientiam 1.Off.p.41.
Necessitati est parendum. 2 Off p.95
Planè nec precibus nostris nec admonitionibus reliquit locum 1.1.
Nullum sibi in posterum non modo dignitatis, sed ne libertatis quidem partem reliquit 1 9.
Locum dari. 3.8.
Quid est jam non modo pudori, probitati, virtuti, &c. ac saluti loci? 5.16.

Nisi

Nisi meis fidelissimis atq; amantissimis consilijs paruisses. 2. 1.
Te adhibe in consilium, te audi, tibi obtempera. 2 6.
Omnes oportere senatus dicto audientes esse. 8 4. & 9.
Videbar mihi preceptis illorum non satis paruisse. 9. 1.
Si servi ad verba nobis obediant, &c. Pro Cæc.
Vt in navigando tempestati obsequi artis est. &c. 1. 9.
Tibi morem gessi 1. 16.
Vellem potuisse obsequi voluntati tuæ. 3. 5.
Placarer tamen, totumq; me ad eius viri ita de me meriti voluntatem nutumq; converterem. 3. 10.
Vt & illius voluntati, & meis studijs serviam 4 4.
Adhuc in hac sum sententia nihil ut faciamus, nisi quod maxime Cæsar velle videatur. Ibid.
Quid faciam? temperi serviendum est. 9. 7.
Nos illi servimus, ipse temporibus. 9 17.
Obsequio meo, si ita faceret, ad omnes res abuteretur. 10 15.
Nimia eius in Lepidum indulgentia, &c 10. 23.
Ob eam caussam se huic latroni deservire, præ se ferat. 12. 2.
Omne meum obsequium in illum fuit cum multâ severitate. l. 10. ad Att. Epist. 4.
Inveterato obseqio honoris tui impedior. 1. 101. Symm.
Tradere aliquem obsequio alicuius 2. 18.
Sum tibi dicto audiens 3 44.
Dare herbam voluntati alienius. Ibid.
Deesse alicujus obsequio. 4. 43.
Voluntati tuæ pareo. 5. 86.
Dicto sum audiens 7. 63.
Voluntati tuæ mos gerendus est 9 110.
Nequaquam adversatus est postulatis. 9. 121.
Libenter parentis sume consilium. 10. 14.
Iussis paruimus. 10. 18.
Nec obsequium defuit imperatis. 10. 46.
Morem gerens cœlestibus constitutis. 10. 72.
Imperium observare Jug. cap 80.
Neu cui, nisi legibus, pareremus. Frag l. 1.

Obiiciendi. Exprobrandi.

Verweisen/ Vorwerffen/ Auffropfen.

1 *Sic hæc commemoratio quasi exprobratio est.* And. 1. 1 ℣. 17.
Qui ita dictitat, quæ antehac: &c. id est, qui sic obiicit. Phor. Prol. ℣. 4

Tum quod malevolus vetus poeta dictitat Heaut. Prol. ✝ 22.
Habet hae ei quod, dum vivat, usq; ad aurem obganniat: id est, obiiciat. Phor. 5. 8.

Obiter. Dicis causâ.

Obenhin / Ungefehr / Für die lange weil.

Post etiam iussi valere, cùm me expensè suâ villâ, nunquid vellem, rogasset. ad Att. l. 5 Ep. 2 & 3. p. 138 139.

Eodem autem expensè è Pom. eiano Philot me dederam ad te literas. Ibid. Sic enim utrobique legendum ex Mss. Palat. docuit Franciscus Iunius in Notis suis. *Expensè* notat *indulgenter, perfunctoriè, obiter, & quasi dicis causâ* Ei opponitur *studiosè, diligenter, datâ operâ, de industriâ*

Sint igitur decemviri, neq; veris comitijs. h. e populi suffragijs, neq; illis ad speciem, atq; ad usurpationem vetustatis per hos lictores auspiciorum causâ adumbratis constituti. cont Rul. p. 128. Notandum. *Usurpare* idem fere valere, quod *Dicis causâ aliquid facere.* ut *solennitatis, & veteris iuris, aut consuetudinis retinendæ causa.* Sic Livius: *Non tamen ultrà processum est, quàm unus ex plebe usurpandi iuris causâ P. Licinius tribunus militum crearetur* Agellius. l. 3. c. 2. *Quintum Mutium I C dicere solitum legi, non esse usurpatam mulierem, quæ cùm Kall Ian apud virum matrimonij causâ esse cæpisset.*

Obligationis. *Vide* Legum. Beneficiorum. Officij. Devinciendi.

Verbunden / Schuldig seyn / Verpflichten.

Obligare se verbis Pro Cæc. p. 588.
Neq; legem putat teneri se ullam. Adelph. 1. 2. ✝ 6.
Pompeius omni cautione fœdere, exercitatione devinxerat. Sest. p. 9.
Qui lege de vi certè non tenebantur. Cœl. p. 113.
Vt mihi se debere dicant Epist. Attic. p. 5.
Obligentur non solum iurisiurandi atq; æstimationis periculo, sed etiam communi sententia. in V. 144 b
Magis illum pro quo spopendi, quam me obligavi. ad Bru. 189 a
Obligare aliquem secundo militiæ sacramento Off. 8 a
Multi, quorum pro salute se hic Sylla obligavit Pro Syl. 180. b
Nam is, qui mancipio dedit, ob eam rem se ulla re obligavit. Top. 224. b

Patria & parentes, quorum beneficijs obligati sumus. Off. 12. 2.
Te ita existimare volo quibuscunq; rebus Atticum obstrinxeris, ijsdem me tibi obligatum fore Ep. 112. 2
Magno beneficio eius, magnoq; merito sum obligatus. Ep. 175. b
Tibi tuâ præstanti in eum liberalitate devinctum 1 7.
Cuius officijs me tam esse devinctum confitear. 1. 9.
Vinculum ad voluntates nostras copulandas 3. 4.
In his studijs, quibus uterq; nostrum devinctus est 3. 13.
Neq; me tum humanitate mearum literarum obligatum pute. 5. 20.
Dolabellam antea tantummodo diligebam, obligatus ei nihil eram 6 11.
Nec tanto sum devinctus eius beneficio Ibid.
Omnes Cæsaris familiares habeo implicatos consuetudine & benevolentia 6. 12.
Cuius proprium te esse scribis mancipio & nexu, id est, *obligatione* 7. 31.
Quam velis eum obligare in tua manu est 8 6.
Illud dubitare non debet quin honestum municipium tibi tuo summo beneficio in perpetuum obligare queat 13 4.
Te existimare volo, quibuscunq; officijs Atticum obstrinxeris, ijsdem me tibi obligatum fore. 13. 19.
Accedebat non mediocre vinculum cùm studiorum, quod ipsum per se est grave, tum eorum studiorum, quæ per se ipsa eos, qui voluntate eadem sunt, etiam familiaritate devinciunt, 13. 30.
Hanc rem, Plance, si effeceris, ipsum Capitonem gratissimum, officiosissimum, optimum virum, ad tuam necessitatem tuo beneficio adjunxeris. Ibid.
Vadatum me hoc munere velim credas. 4. 5 Symm.
Erit tibi Epictetus emendationis suæ debitor 5. 41.
Officio me agnosco devinctum. 5. 45.
Tibi validius obligabor. 7. 41.
Me facies quoq; tibi gratia debitorem, si gravi pondere victam erexeris 7. 126
Cuius rei nomine vadari me tibi in majoris gratiæ modum fateor. 8. 66.
Fateor me ita tibi vadatum gratiâ, ut sperata perfeceris 9. 74.
Rescripto se asseruit non teneri. 9 131.

Oblivionis, Obliviscendi. *Vide* Memoriæ.

Vergessen.

An egomet me illic reliquisse? fortè oblitus fui Amph 1 1. ✝. 301.
Hacceine te esse oblitum, qui tamdiu in ludo fuisti? Asin. 1. 3. ✝. 73.
Et nescio quid tibi sum oblitus hodie ac volui dicere And 5. 1.
Deleo omnes dehinc ex animo mulieres Eun. 2. 3.
Si paullulum modo quid te fugerit, id est, oblitus fueris, *ego periero.* Heaut. 2. 2.

Nomen perdidi. Der Nam ist mir entfallen. Phor. 2.2.
Tam in brevi spatio omnem de me deiecerit animum patris. Heaut. 5.2 ✠ 2.
Vsitatae res facilè è memoriâ elabuntur. ad Herenn. l. 3 p 72.
Si crebra collocabuntur, oblitam reddunt orationem ad Heren l.4.p.87.
Postquam extinctis his, omnis eorum memoria, sensim obscurata est, & evanuit. de Orat. l. 2 p. 371.
Vt alios fortasse multos oblivione obruisset. Brut. p 536.
Nolo eam rem commemorando revocare, cuius res memoriam omnino omnem tollis funditùs, ac deleri arbitror oportere Pro Q p 28.
In oblivione non jacuisset, sed in assiduâ commemoratione omnibus omnium flagitiorum fuisset in Verr. p. 148.
Ex memoriâ aliquid deponere Pro Luc. Syll. p. 314.
Nemo est, qui non modò ex memoriâ, sed etiam ex factis evellendis putet. Sest. 17.
Illud mihi ex animo excidit. Pro Vniv p. 175.
Memoriam Cnei pompeij amisimus. Deiot. 310.
Omnem memoriam discordiarum oblivione sempiternâ delendam esse censui. Phil 1 p. 323.
Significarunt se novo beneficio memoriam veteris doloris abiecisse. Ibid. 334.
Omnem pop. Rom beneficiorum memoriam abjecerunt. Ibid 8 p. 457.
Hoc verbum tibi non excidit, quod sapè sit fortuitò. Ibid 10 p. 467.
Meâ memoriâ dilabuntur. Ibid 13. 512.
Venerunt in oblivionem. in Sal p. 525.
Dabo operam, ut isthuc veniam, antequam planè ex animo tuo effluam. Ep. ad Fam. lib 2. p. 197.
Te intelligere volui, mihi non illud excidisse. Epist. ad Att. l. 6. ✠. 171.
Oblivione aliquid delere. de Nat. Deor. l 10. p. 14.
Vt adversa quasi perpetuâ oblivione obruamus. de Fin. l. 1. p. 119.
Ipsius oblivione obruerentur. Ibid 172.
Adducuntur pleriq; ut eos justitia capiat oblivio 1. Off. p. 12.
Obliviscor iniurias, depone memoriam doloris. Pro Cæl. 49 b
Deponere timorem Ep. 178. b
Animus mollis & ad accipiendam & deponendam offensionem. At. 24 a
Deponere simultatem. Ep. 25 a (1. 9.
Eius omnes gravissimas iniurias voluntaria quadam oblivione contriveram:
Si nullum officium tuum apud me intermoriturum existimas. 6. 16.
Dabo operam, ut isthuc veniam, antequam planè ex animo tuo effluo. 7. 14.
Tuas laudes nulla unquam obscuratura est oblivio Pro M Marcello.
Sunt alij plures fortasse, sed mea memoria dilabuntur. in Ant 248. a
Sed intento opus est animo, ne omnia delabantur, si unum aliquid effugerit. Tusc. 211. a
Ἐγχελύσματα *illa tua non abieci, quæ mihi hærent in visceribus.* Att. 86 a
Qui cum abessent, aderant tamen, & in medullis populi Rom ac visceribus hærebant. Att. 195 b
Tu qui mihi hæres in medullis. Ep. 253. a

Credo quod hærebant in memoria, quæcunque audierat aut viderat. Acad. 1.

O miram memoriam, Pomponi, tuam: at mihi ista exciderant. de Leg. 179 a & 137. b

Quæ cogitatio cum mihi non omnino excidisset: etenim penitus insederat. Ep. 69 b

Sed planè te intelligere volui, mihi non excidisse illud, quod tu ad me quibusdam literis scripsisses. At. 86. a

Ne præteritas voluptates effluere patiatur. de Fin. 57. b

Hic modo me commonuit Pisonis annulus, quod totum effluxerat. in V. 213. a

Antequam plane ex animo tuo effluo Epist. 102.

Tibi scribendi oblivionem peperit res secunda. 1 15 Symm.

Mihi religio fuit, tegere, quæ dolebant. 1. 34.

Oblivio glscit. Ibid.

Nolo memineris, aliquando quòd tuo animo succensui. 1 57.

Qualibet offensa tanquam Lethæo poculo mergitur. 1 91.

Abjice Bajanas cogitationes & virtutis infructuosam quietem 2. 17.

Me ad omnium injuriarum silentium cohortantur 2. 28.

Non locorum intercedente divortio in oblivionem familiaritatis adducor. 3 2

Tutelam alicujus oblivione destituere 3 31.

Volo memoriam malorum joci venustate frangamus. 3 39.

Quorum oblivionem dies longior non posset obducere. 3. . 9.

Itanè sublimem animum tuum mei cœpit oblivio? 4 10.

An interlabi amicitiæ memoriam per silentium putas? 4. 13.

Hanc partem curarum depone, mentemque ad meliora compone. 5. 25.

Littera tua officij plenitudine memoriam succensionis obliterant 5. 37.

Amicitiæ memoria temporali silentio consenescit. 5. 89.

Sed ut scrupulum hunc rejiciatis admoneo. 6. 7.

Si quid asperum vobis fama licentia nunciavit, antiquet oblivio. 6. 28.

Gratia præsentium litterarum memoriam præteriti doloris exemit 6 69.

Nimis miror, quod in viro illustri Flaviane domino & filio meo, nec gradum honoris, nec jus amicitiæ cogitasti. 7 69.

Oro, ut hujusmodi persuasionem me adsertore deponas 7. 100.

Ne videatur apud me officiorum familiarium cura tepuisse. 7. 119.

Non est ea fortuna horum locorum, ut seriam curam sepeliant voluptates 8 25

Oblivio, vel occupatio religionis tuæ desideratum munus invidit. 8. 32.

Forsitan suspicemini interventuram soliti inter nos officij oblivionem per longitudinem viæ. 8 61.

Id ego oblivione arbitror accidisse. 10. 7.

Ne factum aliquod recordationem quæsitoris effugeret. 10. 41.

Ob-

Obſcuritatis. Tenebrarum.

Duncfel / Finſternuß.

N*Arratio obſcura totam obcæcat orationem.* de Or l.2.p.439.
Nam iſti quidem hercle orationi Oedipo opus conjectore eſt, qui Sphingi interpres fuit. Pœn.1.3 ✝ 35 Proverbium de re obſcurâ: quod imitatus quoque eſt Terentius, perpetuus Plauti ſimius. Pſeud 1 1.✝.23 Andr. *Davus ſum, non Oedipus.* Vide etiam Prov. *Urinator, ſeu natator Delius.* Martialis ſic l.10 Epig.21. *Non lectore tuis opus eſt, ſed Apolline libris* Antiphanes apud Athenæum. *τοῦτ' δ' ὅτ' ἵνα εἴδ' ὁ Ἀπόλλων μόνος.* *Nec Apollo quid ſibi hæc velint, intelligit.*
Ea obſcuritatem & tenebras afferat de Or l.3 p.466.
Splendor eius omnis his moribus obſolevit Pro Qu p 142.
Quæ res apertè petebatur, ea nunc occultè cuniculis oppugnatur. contra Rull. p.91.
Adhibui obſcuritatis latebram. de Div l.2 p 256.
Ab animo, tanquam ab oculis diſcutis. Q Tuſc l 1.p.52.
Conatus eſt clariſſimis rebus tenebras obducere Acad l.2.p.73.
Cimmerijs offuſis tenebris, ne ſcintillam quidem ullam alicui ad aſpiciendum relinquere. ibid.
Latent iſta omnia craſſis occultata & circumfuſa tenebris, ut nulla acies humani ingenij tanta ſit, quæ penetrare in cœlum poſſit Ibid 62.
Omnia tenebris circumfuſa eſſe dixerunt Acad Q l.1 d.94.
Si quid tenebrarum offudit exilium Tuſc.208 a
Quod in naufragio Reip. tenebris offuſis demerſo populo. &c. Pro Dom 241 a
Tu tuis (maioribus) vitâ, quam turpiter egiſti, magnas offudiſti tenebras. in Salluſt. 272.b
Hic error, & hæc indoctorum animis offuſa caligo eſt. Tuſc.219.a
Philoſophia, quæ lucem eriperet, & quaſi noctem quandam rebus offunderet. de Nat.3.a
Ergo ut illis aqua, ſic illis aer craſſus offunditur. Ac.20.b
Offecerat videlicet apricanti. Tuſc.246.b
Umbra terræ Soli officiens, noctem efficit. de Na 35 b

Obſervandi. *Vide etiam* Attendendi. Audiendi.

Mercken / Aufmercken / Zuhören / Lauren / Behalten.

A*Ucupemus ex inſidijs clanculum, quam rem gerant.* Aſin.5 2 ✝.32.
Qui oc. upet me, quid agam, qui ſe offerri ſuo vivat. Mil.4.2.✝.5.

Observes Filium. And 1.1.
Observabam manè illorum servulos venientes aut abeuntes Ibid.
Me infensus servat, ne quam faciam in nuptijs fallaciam. And. 1.3.
Herus me jussit Pamphilum hodie observare, ut quid ageret de nuptijs scirem. Andr. 2.5.
Postquam poeta sensit scripturam suam ab iniquis observari. Adelph. Prol.
Adverti hercle primum. Ich habs wol gemerckt. Eunuch. 3.1.
Novi ego animos amantium: graviter advortunt, quæ non censeas. Heaut. 3.3
Cave nunc jam oculos à meis oculis quoquam dimoveas tuos Adel. 2.1.
Erant hæc animadvertenda, quæ sunt apud Platenum. Das muste man bedencken. 1.9.
Quo tempore vidisti me ita conturbatum, ut non explicarem quid esset optimum factu, id est, *non animadverterem, mihi non constaret.* 7.3.
Animum adverte pro tuâ prudentiâ 4.9.
Facilè nuperrimè dictum memoriæ mandetur. ad Hern. l. 3. p. 62.
Homines in speculis sunt, observant quemadmodum se unusquisque gerat. in Verr. p. 152.
Vita oculis aliorum observatur Ibid. 305.
Tamen à sciente animadverti soles. Off. l. 1. p. 58.
Notare, & quasi manuprendere. Senec l. 6. de Benef. c. 4.
Quædam vitia in aperto posita, quæ manuprenderem. Senec. de Tranq. c. 1.

Obsidionis. Expugnandi. Oppugnandi. Militiæ. *Vide etiam* Tit. Belli. Muniendi.

Belägern/ Stürmen/ Besatzung.

I*D vi, & virtute militum victum, atq; expugnatum oppidum.* Amph. 1.1. ✝ 36.
Imperio atq; auspicio ducis. Amph. 1.1. ✝ 37.
Legiones pugnando cepimus Ibid. 258.
Cùm ad faciendam vim quidam armati venissent. de Inv. l. 2. p. 220.
Cùm ab hostibus circumsideretur. Ibid. 226.
Clandestinis auxiliis nos oppugnat Orat. ad Brut. p. 692.
Illud propugnaculum quo contra omnes meos impetus usurum se putat, ex defensione dejiciam in Verr. p. 327.
Tum quidem incolumis exercitum obsidione liberavit. de Div. l. 1. p. 177.
Caussam dignitatemq; mihi, ut mihi commendaret rogavit, ut eam ne oppugnarem. Wolte sie vnangefochten lassen 1.9.
Non potus magis in arcem illius caussa invadere, id est, *liberius in illam totam caussam invehi seu magis aperte & gravius dicere, quæ in illa caussa dici convenerat.* Habe der sachen nicht vermocht näher zu kommen. Ibid.

Opp-

Oppugnabam oppidum mun i ssiunum. 1. 9.
Nulla malevolentia, qua te impugnare auderet. 3 12.
Existimaram nec Metellum fratrem ob dictum a pite ac fortunas per te oppugnatum iri. 5 1.
Necesse est aut armis urgeri Remp semp iternis Ewig betriegt werden. 6. 12.
Nec vero postea destitit labefactare eum, qui summa cum tua injuria, contumeliaq; Reip. provinciam absens obtinebat. 12.
Quicunq; Remp oppressisset armis, &c. 4 3.
Perculsa & prostrata fœdissimo bello jacent omnia. 4. 4.
Oppida florentissima nunc prostrata, & diruta jacent. 4 5.
Opprimor interdum & vix resisto dolori. 4. 6.
Vi atq; impressione evertere. 5 2.
Dici non potest quomodo hic omnia jaceant. 8 6.
Opprimi bello repentino. 9 13.
Hominum impudentissimi, atq; intemperantissimi armis oppressi sunt omnia. 10 1.
Deletis sceleratis, &c. 10. 21.
Is bellum confecerit, qui Antonium oppresserit. 11. 12.
Ad existimationem imperij arbitratus sum comprimere eorum audaciam. 15 4.
Rumores veniunt, ipsum apud Beluacos circumsederi interclusum ab reliquo exercitu 8 1.
Circumvallato nunc deniq; &c. 9. 9.
Cum collega tuus à fœdissimis latronibus obsideretur. 10. 5.
De Bruto, & Mutina obsidione liberatis, audivi 10 11.
Cum te inclusi spem maximam omnes habuissent in tua virtute. 11 18.
Vrbes obsidione capere Pro Mur.
Antonius militibus obsessurus est senatum. ad Att. 15. 3.

Obsignandi. Consignandi. *Vide Tit.* Litterarum.

Versieglen/Verpitschieren.

Literas obsignandas publico signo curavi. in V. 231. b
Obsignata jam epistola superiore, &c Att. 122. & 64. b
Obsignaram jam epistolam meam, quam te puto perlegisse. Att 78. b
Admiratus sum, ut vidi epistolam obsignatam, brevitatem eius. Att 97 a
Quedam matrona visa est in quiete obsignatam habere naturam, &c. *nam inane obsignari nihil solere.* de D. 138. a
Obsignare lagenas inanes. Ep. 266. b
Tabula maxime signis hominum nobilium consignantur. Pro Q. 4. b
Ratio certa est Atheniensiũ & publicis & pr. va is literis cõsignata. in V. 17 . a
Quæ publicis pop. Rom. literis monumentisq; consignata sunt. Pro D. 150. b

Privilegij vim auctoritate honestissimorum hominum, & publicis literis consignavit. Post. 210. b

Fundi quos tibi pater publicis commentarijs consignatos reliquit. de O 129 b

Obviandi. Occurrendi. Procedendi obviam.

Begegnen/ Entgegen gehen.

E*amus adversum uxori.* Amph sc. DI. vostram. ✝.71.
Ne quis mihi obstiterit obviam Capt. 4 2. ✝. 1.
Obviam, ornata occurrebant suis quisq; amatoribus. Epid. 2 2. ✝. 30.
Tu facito ante Solis occasum, ut venias adversum mihi. Men. 2. 3 ✝. 83.
Simul autem plenissimè eos, qui adversum eant, cispellito. Merc. 1. 2. ✝ 5.
Quis hic est, qui mihi adversum fit? Men. 3. 2. ✝ 22. & 5. 2. ✝. 25. *Ibo adversum, appellabo hunc.* & Stich. 1. 2. ✝. 32. *Ferre adversum hominem occupemus osculum.*
Obviam ei ultrò deferam. Pseud. 4. 5. ✝. 5.
Qui oculis meis obviam ignorabilis objicitur. Pseud 2. 1. ✝ 18.
Bonâ scavâ strenaq; obviam processit mihi. Stich. 1. 2. ✝. 24.
Mihi advenienti nugator quidam occessit obviam. Trin. 5. 2 ✝. 14.
Opportunè hic mihi sit obviam. And. 3. 4.
Optimè te mihi offers And. 4 2. ✝ 3.
Nihil est, quod malim, quàm illam totam familiam dari mihi obviam. Adel. 3. 2 ✝. 13.
Atq; adeò in ipso tempore eccum ipsum obvium Andr. 3 2.
Hem Davum tibi. And 5 2.
Quem ego potissimùm exoptem nunc mihi, cui hac narrem, dari? Andr. 5. 5.
Davum video nemo est, quem mallem omnium. Ibid
Tunc pater modò me prehendit: Hat mich angetroffen And. 2. 2.
Concurrunt læti mi obviam cupedinarij omnes Eunuch 2. 2.
Sed neminémne curiosum intervenire nunc mihi, qui me sequatur. Eun. 3. 5.
Abi illis obviam properè Heaut. 2 2.
Te mihi ipsum jamdudum optabam dari. Heaut. 4. 4.
Nec servulorum quisquam rediit, qui adversum ierant. Adelph. 1. 1.
Nihil est, quod malim, quàm illum mihi obviam dari. Adelph. 3. 2.
Oppidò opportunè te obtulisti mi obviam. ibid.
At ego obviam conabar tibi. Phorm 1. 2.
Mei fratris video filium ire mihi obviam. Phor. 1. 5.
Tu pueris curre obviam Hec 3 2.
Hominis præter opinionem improvisò incidere. in Ver. p. 299.
Obvius mihi fuisset Pro Cæc. p 616.
Opportunè te obtulisti mihi. Adelph. 2. 2 ✝. 23.
Cæsari ex Hispaniâ redeunti longissimè obviam processisti. Phil 2 p. 368

Quintum Leptam præfectum fabrum meum tibi obviam misi. Ep. Fam. l. 3. p. 70.
Obviam alicui prodire Ibid.
An ego tibi obviam non prodirem? ibid.
Venire alicui obviam Ep Fam. l 4. p. 109.
Obviam ei processuram millia passuum Ep. Fam l. 10. p. 309.
Redire alicui obviam. Ep. ad Fam l. 14. p. 431.
Scripsi ad eum, ut mihi Heracleam occurreret. Att. 276. b.
Cur non ante occurrit, ne in villâ resideret? pro Mil 111. a.
Non quo me ad tempus occursurum putarem, sed, &c. in A. 154. b.
Occurrens ad Lentulum. A. 124 a.
Obvia mihi velim sint literæ tuæ. 2. 11.
Mihi obviam mitte epistolas te dignas. ibidem.
Cum diceret te secum questum esse, quod tibi obviam non prodiissem. 3 7.
Mihi illud occurrit 3. 12.
Ei rei sapientiæ occurrere, begegnen vnd zu vor kommen. 4. 5.
Nihil est quod advenientibus te offerre gestias 6. 20.
Hostibus obviam ire, Dem Feind vnter Augen gehen 10. 18.
Ei obviam processeram 10. 30.
Tu velim quàm longissime poteris, obviam nobis properes 14 5.
Obviam mihi sic proditum est, ut nihil potuerit fieri honoratius. 16 10.
Instructi, intentique obviam procedunt. Jug cap. 53.
Cum magno gaudio obviam procedunt. Jug. cap 69.
Agendum, atque obviam eundum est. Frag lib. 1.
Obviam fuere. Frag. lib. 2.

Occasionis. Opportunitatis.

Gelegenheit.

TEmpus huic occasioni sese subterduxit. Asin. 2. 3 ✝. 12.
Occasionem, quæ obvenit, opprimere Asin. 2. 2. ✝. 15.
Ubi quicquam occasionis est. Asin. 5. 2. ✝. 15.
Quando illæc occasio periit, post serò cupit. Aul. 2. 2. ✝. 71.
Nobis detur locum loquendi. Capt 2. 1 ✝ 18.
Si occasionem capsit, qui siet malus. Pseud. 4 3. ✝. 6.
Occasionem repperisti. Pseud. 4. 4. ✝. 9.
Eam fore mihi occasionem, ea nunc quasi decidit de cœlo. Pers. 2. 3. ✝. 6.
Non tu illum vides quærere ansam, infectum ut faciat. Pers. 4, 4. ✝. 120. 121.
Opportunè se offert. Amph sc. D I vostram. ✝. 43.
Nunc satis temporis. Amph. D I vostram. ✝. 50.

Non potuisti magis per tempus advenire, quàm advenis. Men 1 2. ỽ. 30.
Nam ipsa opportunitas non potuit opportunius advenire. Pseud. 2 3 ỽ 3.
Optatò advenis. And. 3. 3 ỽ 1.
Venis in tempore And. 4. 4 ỽ. 19.
Attemperatè hodie venit in ipsis nuptiis, ut veniret antehac nunquam. And 5. 3 ỽ 24.
In tempore ipso mihi advenis. And 5. 4 ỽ. 20.
Ne esset spatium cogitandi. And. 1 3.
An ego occasionem mi hi ostentatam &c. amitterem Eun 3. 3.
Hui! quantam fenestram ad nequitiam patefeceris. Heaut. 3. 1.
Vbicunque datum erat spatium solitudinis. Hec. 1. 2.
Davum optumè video: [*id est*, opportunè.] And 2 1.
O Pamphile, teipsum quæro euge ô Charine: ambo opportunè: vos volo Andr. 2. 2.
Atque adeò in ipso tempore eccum ipsum obviam And 3. 2 ỽ. 52.
Oh, teipsum quærebam & ego te, optatò advenis. And. 3. 3.
Optumè mihi te offers And. 4. 2.
Per tempus advenis [*id est*, opportunè]And 4 5. ỽ. 44.
Ego commodiorem hominem, adventum, tempus non vidi. And 5. 2.
Itáne attemperate venit hodie in ipsis nuptiis, ut veniret antehac nunquam? And. 5. 4.
Optumè adest ipse frater. Eun. 5. 2.
Ad omnia hæc magis opportunus, nec magis ex usu tuo nemo est. Eun. 5. 7.
Pater adest, quem volui pater, opportunè advenis. Heaut. 1. 2.
Syrum optumè, eccum Heaut. 4 4.
Illud vide, ut in ipso articulo oppressit Adelph. 2. 2.
Oppidò opportunè te obtulisti mi obviam. Adeldh 3. 1.
Sed eccum ipsum video in tempore huc se recipere. Phorm. 2. 3.
Cum hæc id agebam commodùm. Phorm 4. 3.
Video Phidippum per tempus egredi. Hec. 4 3.
Opportunè te mihi in ipso tempore ostendis Hec. 4. 4 ỽ. 5.
Nihil opportunius potuit accidere 1 9.
Si satis opportuno tempore accepisti. 2. 18.
Etsi potuisti loco versus Actianos. id est, *aptè commodo & suo loco.* 9. 16.
Per tempus redditur. Hec. 1. 5 ỽ 16.
Vobis placida conditio est, datur Hec. 2 1 ỽ. 44.
Locum opportunum capere ad rem pro S. Rosc. p. 60.
Ad cæteras summas utilitates hæc quòque opportunitas adjungitur. pro Leg Man. p. 647.
Semper ad novos casus temporum novorum consiliorum rationes accommodat. Ibidem. p. 651.
Occasio visa est. in Verr. p. 179.
Nulla ratio est amittere occasionem, nusquam eò meliùs collocari putat posse. pro Cæc. p. 591.
Occasio ad occupandam Asiam est oblata illi. pro Leg. Man. p. 629.

Tene

Teneo quam optabam occasionem, neque omittam. de Leg lib. 1. p. 294.
Et præcepi, quem ad te misi, ut tempus observaret epistola tibi reddenda. 11. 16.
Qui ad nos intempestive adeunt Ibid.
Epistolæ offendunt non loco redditæ ibidem.
Ille cui mandavi satis scite & commode tempus ad te cepit adeundi Ibid.
Quocunque tempore occasionem habueris. 12. 14.
Hircum quidem, & Pansam, collegas nostros alieno sane tempore amisimus. Zu einer ungelegnen Zeit 12 26.
Nactus tempus magis idoneum &c. 1. 2.
Locus videtur esse tecum expostulandi. 2. 16.
Duce Pompejo freti, peropportunam belli victoriam fore putabant. 6. 6.
Si quis mihi erit aditus de tuis fortunis agendi. 6. 10.
Ne inter aliena vitia hæ gentes nostra mala, suam putent occasionem. 10. 4.
Majores ad opitulandum occasiones habere 10 8.
Si occasio tulerit. 10. 21.
Nancisci occasionem. 10 31.
Anni tempus libertatem majorem mihi dat. 10. 33.
Opportunitas ætatis, quæ etiam mediocres viros spe præda transversos agit. Jug. cap 6.
Pollicetur, in tempore semet cum exercitu adfore. Jug cap 56.
Occasiones observare, non manu facere. Seneca lib. VI. de Benefic. cap XL. h. e. *non quærere & operâ nostrâ arcessere.*
Occasionem arripere. 1. 7 Symm.
Occasione carui scriptionum. 1. 35.
Non voluntatem tibi hactenus, sed bajulum defuisse adverti. 1. 42.
Adscribendum defuit occasio 1. 74.
Si facultas adscribendum sæpè suppeteret, voluntas nunquam deesset officio. 1. 87.
Quod ubi primùm amici communis fida affulsit occasio. 1. 87.
Scribam sæpius, modò facultas commeantium non desit optanti. 1. 92.
Eò quod nobis ad querelam facta est via justior. 1. 102.
Qualibet adscribendum amplectenda esset occasio. 2. 9.
Ingessit civis occasionem. 2. 9.
Silere non possum, quotiens stylum invitat occasio. 2. 69.
Defuerunt tabellarij 3. 4.
Quamprimùm fida patuit occasio. 3. 8.
Eventus fidissimam obtulit mihi facultatem officij deferendi. 3. 60.
Ne tàm fidâ occasione fraudarer 3 77.
Rarus est sermo meus, quia rara talis est occasio. 4. 3.
Cogita in longinqua raras aut occultas hominum profectiones, adde perfidiam mandata frustrantium. 4. 21.
Emittere paginas ibid.
Reddere paginas. Ibid.
Commeantium copia est. 4. 20.
Tabellarius in aulâ positi fratris uterni. 4. 20.

Tibi

Tibi proficiscentium Romam major facultas. 4.28.
Cùm tabellarios tibi plures causa offerant. 4.28.
Quâ a nec profectiones commeantium notescunt. 4.30.
Familiaris emersit occasio, quæ tibi salutis meæ indicia adportaret. 5.24.
Religio postulavit, ut scriberem, præsertim quum hortaretur familiaris occasio. 5.61.
Homo tuus se mihi tabellarium obtulit; cui nihil litterarum dare summum piaculi esse perspexi. ibid.
Si fors obtulerit commeantes. 5.70.
Domesticis occasionibus abstinere 5.81.
Sæpè occasionibus adscribendum utor incognitis. 5.81.
Plerumque scribendi cupidis deest occasio. 5.89.
Ubi tempestivam comperi facultatem 5.89.
Quoties occasionem reperiris. 6.3.
Dicenda vobis salutis occasio, & quærenda est mihi sæpè, si desit, & amplectenda, si præsto est. 6.29.
Ubi primùm scribendi mihi ad vos copiam familiaris ingessit occasio, non distuli desiderium tui scriptione testari. 7.2.
Cum veredarij deesset occasio, privato homini reddenda scripta commisi. 7.14.
Sacris litteris evocatus occasionem dabit. 7.95.
Auspicium mihi scribendi prior, ut mos est, facere debuisti, cum te hujus diligentia domestici tabellarij reditus commoveret. 8.32.
Commeantibus multis fidam occasionem debet excerpere scribentis electio. 8.34.
Occasionum raritas sæpè scripta distinguit. 8.42.
Votiva mihi emersit occasio. 9.18.
Amplectenda est vicinæ emptionis occasio. 9.20.
Occasionem mihi solvendi officij adventus tuorum tribuit. 9.119.
Uti occasione præsenti. 10.15.

Occultandi. Abscondendi.

Verbergen/ Verdecken/ Versteckẽ/ Heimlich halten/ Verkriechen.

Occultum id habetur. Aul. 2.1 ✝.12.
Quod celatum est, atque occultatum usque adhuc, nunc non potest Aul. 2.3.✝.10.
Non metuo, ne quisquam inveniat: ita probè in latebris tum est. Aul. 4.3 ✝.7.
In latebras absconditas pectoris munitissimi, Cist. 1.1.✝.65.

Qua

Quapropter te expertem amoris nati habuerim. Pseud. 1 5. ỷ. 83.
Ex conspectu heri se sui abdiderunt. Pseud. 4 7. ỷ 5.
Quia annos multos filias me celavisti clam me Pœn 5 4 ỷ 67.
Exactum est magnoperè mihi, ne cuiquam homini excederem, omnes muti, ut loquerentur priùs hoc quàm ego. Perf. 9. 2. ỷ. 59 60.
Pracipe astu filia Perf 1. 3. ỷ 68.
Vt agent inter se clanculùm Heaut. 2. 1. ỷ 65.
Æschinum sub duro ac tristi patre celabat Ctesiphontem. Adelph. 4. 2 ỷ. 13.
Hac clam me omnia. Heaut. 1. 1.
Si sperat fore clam, rursum ad ingenium redit. Adelph. 1 1.
Nunc maximè volo dóque operam, ut clam partus eveniat patrem. Hecyr. 3. 3.
Neque adeò me clam est, &c [id est, non ignoro] Hecyr. 2. 2.
Id quâ causâ clam habuisse me dicam, non scio Hec. 4 1.
Non me clam haberet, qua celasse intellige. Hec 4. 4.
Vt id laturus hoc sit, non adepol clam me est. ibid.
Neque id occultè fert. Er helts nicht heimlich *Alij* [scil *filij*] *clanculum patres qua faciunt.* Adelph. 1. 1.
Nemo est meorum amicorum hodie, apud quem expromere omnia mea occulta, Clitiphe, audeam: Apud alium prohibet dignitas, &c Heaut 3. 3.
Ego meorum solus sum meus: [mea arcana nemini communico.] Phorm. 4. 1.
Idque adeo metuens vos celavi, quod nunc dicam. Andr. 3 4.
Bene dissimulatum amorem & celatum indicat. And 1 1.
Celabitur itidem ut celata adhuc est: [sc. *res*] Heaut. 4. 2.
Nam non potest celari nostra diutiùs jam audacia. Phorm. 1. 4.
Nosne hoc celates tam diu? Hec. 4. 4.
Illi misera indignè factam injuriam contexeris. Hec. 3. 3.
Latuit omnis pecunia in caligine ac tenebris. in Verr. p. 387.
Me in cellam aliquam jam cum illâ concludam, id tutissimum est. Adelph. 4. 2. ỷ. 13.
Quod celari opus erat, habebant sepositum ac reconditum. in Ver. p. 421.
Majores vim armatam nullâ juris defensione texere. pro Cæc. 619.
Si non Ponto, neque Cappadocia latebris occultare velit, sed emergere è patrio regno, atque in vestris vectigalibus, hoc est in Asia luce versari. pro Leg. Man p. 630.
Obscurè aliquid ferre. pro Aul. Cl p. 25.
Re patefactâ dissimulari tantum scelus non poterat, nec latere. Sest. 1. 3.
Hac sunt in gremio sepulta consulatûs tui. Pis. 181.
Qui insignem isthinc nequitiam frontis involutam tegumentis nondum cernit. Pis. 182.
Triumphi nomine tegunt, & velant suam cupiditatem. Pis. p. 201.
Cùm se ille sapiens in scalarum tenebras abdidisset. Mil. 238.
Fera se latibulis tegunt Rab. 229.
Occultat pecuniam posthumus, latent regia divitia. Rab. 280.

Iovis

Iovis illius quidem numen nunquam celare potuisset Phil. p. 313.
Ille se sub scalas taberna libraria conjecit Phil. 2. 346.
Delituit in quâdam cauponulâ Phil. 2. 367.
Se ipsos quasi liberatores nostri è conspectu nostro abstulerunt. Phil. 2. pagin. 381.
Diu teximus, quin sentiremus. Phil. 3. 398.
Audaciam rerum gestarum magnitudine, atque Imperatoris laudibus tegere. in Verr. p 500.
Quod inprimis te celatum volebam Ep. Qu. Fr. l 3. p 638.
Sed te in latebram mirificam conjecisti de Divin. lib. 2. p. 232.
Quomodo potuit terrâ oppressus juvare Ibid.
Lateant ejus illa tenebricosa libidines, quas fronte & supercilio, non pudore, & temperantiâ contegebat. Provinc p. 159
Ille se in interiorem partem ædium abdidit. Ep. Att. lib. 4. p. 12 113.
Quod domi te inclusisti. Ep Att l 12. p. 394.
Mane me in sylvam abstrusi densam, atque asperam Ep Att. lib. 1 p 371.
Contexit atque abdidit se. Removent se ab oculis. Off 50.
Cæsar non dubitat P. Lentulum æternis tenebris, vinculisque mandare. in C. 120. b.
Conjicere se, pro abscondere pro Plan 165. a.
Sub scalas taberna libraria se conjecit in A. 164 a
Vt eo mitteret amicos, qui delitescerent : deinde repente prosilirent. pro Cæl. 50. b.
Servi in balneis delituerunt. pro Cæl 51. a.
Stella cum delitescens, tum rursus se aperiens. de N 36. b.
Bestia in cubilibus delitescunt. 51. a.
Eam rem supersedit mihi ingerere 1. 16. Symm.
Quem præterita sollicitudinis participem habere vitavi. 1 85.
Hoc solùm etiamnunc notitia vestra ostentationis pudore subtraxeram 6 6.
Legendo nescetis, quæ verborum meorum verecundia noluit explicare 6 22.
Cujus corporales querelas præstat silere, ne &c 6. 41.

Occupationum. Negotij. *Vide etiam suprà Tit.* Agendi: & Efficiendi. Curæ. Muneris. Laboris.

Geschäfften / Zuschaffen haben / Bemühet seyn / Handlen.

ILli dudum amor meus negocium exhibuit. Pl Amph. act 3.
Alias res agis, istuc age quidem. Eun. 2. 3.
Rem seriam velle agere mecum, scil. dicit. Eun. 3. 3.

Quid rerum hic gerat. Eun 5.4.
Quid rei geris? sic tenuiter. Phor.1.2.
Quin tu hoc age. And 2.2.
Actum, ajunt, ne agas. Ibid.
Imò & ibi nunc sum: id est, *hoc ago, & usque dudum id egi.* Heaut. 5 2.
Cum hoc id agebam commodùm: Ich handelte oder redete eben jetz mit jhm davon Phorm 4.3.
Ecquid de illo quod dudum tecum egi, egisti, Syre? hastu etwas darinnen außgericht/davon ich jüngst mit dir geredt hab? Heaut.3.3.
Postremò id mihi da negotij And 3.2.
Quidvis oneris impone. And 5 3.
Satne hoc mandatum est tibi? Eun.2.1.
Nunc mihi hoc negotij cæteri dedere. Eun. 3.4.
Ste expectans, si quid mihi imperent. Eun 3.5.
Iccircò huic nostro tradita est provincia. Heaut.3.2.
Huic mandes, quod quidem rectè curatum velis. Phor. 4.4.
Huic mandes si quid rectè curatum velis. Adel.3.3.
Non nunc pecuniâ agitur, sed illud, quomodo &c. Heaut.3 1.
Postremò id mihi da negotî Andr.3.2.
Davo istuc dedam jam negoti. Andr.5.4.
Non potest, sed negotium illud in se suscipere : qui? quia habet alind magis ex sese, & majus Ibid.
Quid istic tibi negotij est? Andr 5 2.
Si tibi res sit cum Lenone, quo cum mihi est, tùm sentias. Phorm.1.3.
Postremò tecum nihil rei nobis, Demipho, est. Phor. 2 2.
Eja sudabis satis, si cum illo inceptas homine : id est, *satis negotij tibi facesset.* Phorm 4.3.
Clinia ille servus tardiusculus : *iccircò huic nostro tradita est provincia.* Heaut. 3 2.
Ex eo colligere poteris, quantâ occupatione distinear. ad Att.37.b.
Nam antea distinebamur maximis occupationibus. Epist.121.a.
Nos hic multitudine, & celebritate judiciorum ita distinemur ; ut quotidiè vota faciamus, ne intercaletur. Ep 96.b.
Sylla tot tantisque negotiis distentus est, ut respirare non possit. Att.8.b.
Metuendum est, ne imperita multitudo per me pacem distineri putet. in Ant. 245 a.
Quid mihi cum istâ summâ sanctimoniâ? pro Quint.10.b.
Quid huic cum Habito? nihil. pro Cl.p.24.
Cum Illyrico verò, & cum Vatinij legionibus, quid erat Antonio? in Ant. 226 b.
Quid negotij geritur? in quo ille tot & tales viros defatigat. de Fin. 138.a.
Qui si ipse negotium meum gererem : nihil gererem, nisi consilio tuo. Attic. 204.b.

Tuum

Tuum negotium gessisti benè. pro Qu. Rosc. 50. b.
Sui negotij benè gerens. Ibid. 51. b.
Curare negotium 1. 12. Symmachus.
Vix tibi otium est pauca dictare. 1. 23.
Diurna negotia nunquam distingues quiete. 1. 25.
Opus expedire. 1. 28.
Occupationes te in procinctu aliquantisper tenebunt. 1. 39.
Occupari publicis negociis. 1. 56.
Secundante fortunâ in te hujus negotij spes recumbit. 1. 77.
Exoneratum te publicis necessitatibus fama nunciavit. 2. 27.
Cujus tibi negotia cùm in rem missus solverit. 2. 29.
Quo animo acceperim Siciliense negotium vulneratum, facilè conjectas. 2. 30.
Te multiplex actuum publicorum turba circumsonat. 2. 32.
Feriari à negotiis Ibid.
Sibi negotium vendicavit 2. 44.
Exercet me votivis ac fœlicibus negotiis præparatio Consulatûs 2. 64.
Neque quisquam constantiam firmiorem familiaribus impendit officiis, præsertim in tantâ publicarum rerum mole. 4. 72.
Domesticis occupationibus attinetur. 2. 74.
Ideò magnopere poposcit ob eundem sibi aliquod negocium per suburbanas provincias impetrari. Ibid.
Familiari meo desideratum munus exclude. Ibid.
Ad negotia seria animum conferre. 5. 37.
Opus domi construit. 6. 49.
Nostri ordinis functiones enervari geminis incommodis non oportet. 5. 65.
Quod tanti negotij adhuc mutat effectus. 5. 76.
Renunciare operi 5. 68.
Servili munus jure habeatur cura venandi. 5. 68.
Publicis negotiis & variâ injunctorum occupatione distringitur. 5. 22.
Suscipere / *Expedire* } *negotium.* 6. 56.
Te optat negocio adhiberi. Ibid.
Vacui omnium negociorum 6. 70.
Tibi verò Bojæ apposita curam fabrij operis detrahere non possunt. 6. 67.
Datum mox negocium est Theophilo communi amico. 7. 18.
Suffragia negotij promovendi adnuere 7. 82.
Negocium pro ocio reperi 8. 25.
Promptum mihi atque declive negocium credidisti. 9. 121.
Circumsessus domesticis negotiis. 9. 133.
Opus emoliri. 10. 9.
Omnis res asperas per Iugurtham agere. Jug. cap. 7.
Neque emendi neque mutandi ab his copia erat. Jug. cap. 18.
Frete divisi mutare res inter se instituerant, ibid.
Vbi illum procul abesse & alijs negotiis intentum videt Jug. 89.

Ei negotio proximum diem constituit Jug 93.
Quintum jam mensem socius populi Romani armis obsessus tenetur, ferroque an fame acrius urgeatur incertum sum. Jug.cap 24.
Me quem Imperatorem Numidis posuistis clausum obsidet Jug cap 24.
Pergit ad oppidum & murum aggreditur. Jug cap. 59.
Portas obsidere jubet. Jug 91.
Vinea cum ingenti periculo frustra agebantur. Jug 92.
Quem locum Marius, quod ibi Regis Thesauri erant, summa vi capere intendit Iug. 92.
Tum spectaculum horribile in campis patentibus, sequi, fugere, occidi, capi, equi atque viri adflicti. ac multi vulneribus acceptis, neque fugere posse, neque quietem pati, nisi modo, ac statim concidere: postremò omnia qua visus erat, cō strata telis, armis, cadaveribus, & inter ea humus infecta sanguine. Iug 101.
Cæsari omnia uno tempore erant agenda: vexillum proponendum, quod erat insigne, cùm ad arma concurri oporteret: signum tuba dandum: ab opere revocandi milites, qui paulò longius aggeris petendi gratiâ processerant: acies instituenda: milites cohortandi: signum dandum. 2.62.
Si me molestissimis occupationibus relaxare (nam ut planè exolvam, non postulo) te ipsum decebo, quid sit humaniter vivere 7 1.
Comitiorum dilationes, occupatiorem me habebant. 8 4.
Potest mihi denegare occupatio tua. 5.12. Du kanst's mir abschlagen deiner Unmüssigkeit halben.
Requietem quærere ex magnis occupationibus. 5.14.
Nunquam per Antonium quietus fui 10.1.
Sic: ex diutino labore quieti se dedit, Cæsar inquit, pa.351.
Plus mihi negotij reliquisti uni, quàm prater me omnibus. 10.28.
In hoc negocio nulla tua cura est, nisi loquendi, id est, *imperandi, mandandi.* 8 10.
Ad summ negotium istuc venit. eodem.
Vt quàm commodissima conditione libertus negotium conficiat, ad nummosque perveniat. 13 15.
Nihil est negocij (id est, *laboris*) *libertatem & Rempub recuperare.* 12 2.

Odoris. Fœtoris.

Geruch/Stinckend.

O*Let heme quidam male suo.* Amph.1.1.℣.165.
Ex isto loco spurcatur nasum odore inlucido. Men.1.2.℣.57.
Odore nasum sentis. Mil 4 6.℣.41.
Arrabius Murrhinusque omnes odor complebat. Pœn.5 4 ℣.6.
Dic amabo, an fatet anima uxoris sua? Asin.5.2.℣ 45.
Interea fœtida anima nasum oppugnat. Virg 1.2.℣ 134 *Animas & olentia ora mixit.*

Smyrn. m h e. myrrham elet Asin. 5. 7. ỷ. 79.
Ibi odos dimissis pedibus in cœlum velat. Pseud 3. 1. ỷ. 51. Vide Tit. *Currendi* ubi hæc phrasis explicatur.
Odore fœda, atque terribilis ejus facies est Cat. cap. 55.

Officij. *Vide* Gratificandi. Studij. *& infrà* Vovendi.

Dienſthafftig/Bereitwillig.

SCis tute, facta velle me aquè, qua tu velis, & isthac confido à fratre me impetrassere. Aul 4 7. ỷ. 5.
Et illi gratum feceris Eun. 4 4.
Neutrâ in re vobis difficul as à me erit. Ihr ſolt mich willig finden Hec 4. 4.
Posthàc tibi quod potero & qua voles f ciam q ue & dic m Phor. 1. 4.
Ab eo gratiam hanc, quam video velle, inibo. Ich wil jhm den Dienſt vnd Gefallen thun Eun 3. 5.
Sine labore hanc gratiam, te, uti sibi des pro illa nunc, rogat. Du wolleſt jhr den Gfallen thun. Hec. 3. 3.
Postulare id gratia sibi apponi. And 2 1.
Virum in quovis loco paratum. Der jhr zu Tag vnd Nacht dienen würde. And. 4. 1.
Omni officio satisfacere omnibus. 1. 1.
Si mea in te essent officia tanta, quanta à te pradicari solent &c. 2 5.
Studiosum studiorum etiam meorum, id eſt. *qui offi iosè mea studia, & voluntatem adjuvit.* 2. 12.
Mea officia ei non defuisse, tu es testis. Ibid.
Complecti hominem studiosum mei Ibid.
Magnitudo efficiorum 3. 1.
Meum studium erga te, & officium, multis jam rebus spero tibi esse cognitum. 3. 4.
Vincam meis officiis cogitationes tuas. 3 10.
Studium non defuit declarandorum munerum tuo nomine 2. 2.
A te peto, ut huic mea laudi, vel (ut verius dicam) propria saluti, tuum studium dices, id eſt, *conferas, & quasi consecres* 2. 5.
Suavis amicus, & studiosus etiam studiorum meorum, id eſt, *qui me in studijs meis plurimùm adjuvit.* Der mir zu meinem Fürnemen vielgedienet hat. 2. 12.
Tulliacum te studia videam habiturum esse innumerabilia 3. 10.
V ri sunt optimi, & tui similium studiosi. 6. 8.
Ea plane studia ex partium sensu apparuerunt, perpauci necessitudinem secuti, officium prastiterunt, Hoc eſt, *Quid sentirent de eo illi etiam qui sua partis & competitores erant, ex studiis eorum apparebat, seu, Quemadmodum pa- tum honestè de eo sentiebant, ita etiam inviti fuerunt officiosi* 8. 15.

Hac

Hac ab optimo certe animo, ac deditissimo tibi, & cogitata, & scripta esse ju.ii.
Operam studiumque navare 15 12. (ces 9 9.
Intelligis additum potius aliquid ad meum erga te studium cui nihil videbatur addi posse. 3. 13
Nihil a te petam nisi ut ad eum voluntatem &c. *tantus cumulus accedat commendationis me, quanti me à te fieri intellige* 6. 4.
Nec mihi pro vobis paratior fuerit quisquam. 10.11
In quem mea propensa, & perpetua fuisset, atque esset benevolentia 11 28.
Tuum promtum animum & alacrem perspexi. 3. 11.
Ad omnia parati sumus. 4 7.
Reliquum est &c: *ut ad omnia quæ tui velint ita sim præsto* 4 8.
Videor mihi perspicere ita sim animum propensum ad salutem tuam 4 13.
Cetera, quæ tibi à multis promta esse certò scio à me sunt paratissima. ibid
De mea in te voluntate sic velim judices, me quid possim opera & consilio studio quidem certè res, famæ, saluti præsto futurum 4. 14
Populus Romanus intelligit tibi adsecuti nihil esse tam promtum, aut tam paratum &c: *quam operam, curam.* &c: *meam.* 5 8.
Intelligant omnia Ciceronis patere Trebantio. 6. 10.
Studium, consilium, opera, gratia, fides mea, nullo loco deerit tuis optimis fratribus 6.13.
De me sic velim judices, me tibi, saluti tuæ liberisque tuis summo cum studio præsto semper futurum 6. 21.
Velis per te hoc muneris, tum ipsis amicis hominibus tum Lepta &c. *dare*, id est, *officij, beneficij* 9. 13.
Homo officiosissimus 11. 22.
Homo plenus officij. 11. 27.
Quod munus, & hominis amicissimi memoria ac honoribus præstare etiam mortuo debui. 11. 28.
Hoc ejus officium, quod adhibetur erga illos, ego mea facultate, & gratia soleo quantum possum adiuvare. 13. 6
In me ipsum magna officia contulit, mihique molestissimis temporibus fideliter, benevoleque præstò fuit. 15 22.
Domus tua denique tota, me semper omnibus summis officijs prosecuta est. 15 10
Cur mihi te offers? At.137.a.
Qui obtulerunt hanc pradam Chrysogno. pro S R. 36. a.
Ultro se offerre alicui & projicere se pro Cæl. 41. b.
Qui se pro salute vestra obtulerint invidia periculisque omnibus. in C 117. a.
Huic quamobrem id vellet inimicus offerre, quod ipse sibi optare deberet? pro Clu. 54. a.
Vir fortis se acriter morti offerens. pro S R. 37. b.
Sed tamen munere serviti obtulit se ad ferramenta prospicienda (al. *perspicienda.*) pro Sul 177. b.
Omne meum obsequium in illum fuit cum multa severitate. Att. 157 a.
Obsequia in homines. de Leg. 164. b.
Comprehendere multos amicitia, tueri obsequio. pro Cæl. 40. a.

Abuti obsequio alicujus ad omnes res. 52 b.

Itaque effeci omni obsequio, ut neutri illorum quisquam esset me carior. At 98.b.

Quicquid possum ad hanc rem conficiendam tibi polliceor & defero. pro Pom 17. a.

Omnem ei suam auctoritatem, gratiam, copias, opes, ad hoc negotium conficiendum detulit pro Flac. 149. a.

Vltro mihi Cæsar omnia detulit Ep 56 b.

Hanc meam voluntatem ad matrem tuam detuli. E 94 a.

Eique nec opinanti voluntatem tuam per literas detuli Ep. 211 b.

Vniversum studium meum & benevolentiam ad te defero. Epist. 87. b.

Honores alicui deferre. contrà Rul. 75. a

Ad quem tum Epicurei primas ex nostris hominibus deferebant. de N. 5. a.

Multa atque opportuna habes quò facilius errata officiis superes. Iug 102

Præter Ævum censet, qui inter dispares obsequium par requirit. 1. 1 Symmachus.

Tanto honore celebrabar, ut jam gravarer officiis 1. 3.

Sperant in se aliquid muneris conferendum. 1 6.

Qui ex summis copiis vigiliam pro meis rebus anniteris. 1 37.

Hujusmodi pascor officio. 1. 36.

Vt occ sione destinati officij obirem munus adhuc à me patri debitum. 1. 44.

In majore lucro officia honesta, quàm otia muta pono. 1 46.

Mutare officium. 1 61.

Negare officium Ibid.

Interfuit officij mei, ut ei voluntariam operam commodar. m. 1. 69.

Salutatio meum spectat officium 1. 74.

Amicorum orata curare bona frugis officium est 1. 77.

Tui officij & mei meriti sentio vigere monumentum. 1. 84.

Nunquam in me parcam, quin tuo animo obsequar. 1. 88.

Ne sim circa te avarus officij. 1. 90.

Videtur injurium flagitare officia. 1. 97.

Sponte religiosus animus pollicetur officia 1 97.

Stabit apud me gratia tributi officij. 1. 98.

Miscere omnia pura. 2. 12.

Fides officiis amicorum debitorem me non diutius patitur. 2. 20.

Clarissimi viri jamdudum me religionis meritis nexuerunt. ibid.

Reposcere præmia. ibid.

Expectare præmia. Ibid.

Nunc officiis mulcemus abeuntem 2. 34.

Quid mihi studij impendas. 2. 56

Eritne tempus optatum, quo istam mentem paribus pro te officiis districtus æquiparem 2 64.

Amor officiorum modum non tenet. 2 89.

Qui-

In omnibus, quæ utilitas ejus exquirit, votum commentantis imitare 7.87.
Lubens in tuam concedo sententiam, 7.96.
Da istam gratiam procul affuturo 8.21.
Exequere, oro te, partes amicitiæ congruentes. 9.11.
Quæso rem tibi facilem, mihi verò jucundam, atque honoratissimam, promptissimâ beneficentiâ digneris annuere. 9.7

Ominis. Ominandi. Præsagij. Augurandi. Vaticinandi. Superstitionis, Oraculorum. Divinandi. Auspicij.

Wunsch/ Prophecenen/ Wahrsagen/ Zeichen geben/ Ahnen/ Aberglauben.

Q*uod tibi sempiternum, salutare sit liberis procreandis?* Aul 2.1. ✝.26.
DI benevertant! Aul.2.1 ✝ 83.
Præsagibat mihi animus, frustrà me ire. Aul 2.2. ✝ 1.
Benè ominantes dicebant: *Benedicite εὐφημεῖτε.* Asin. 3.3. ✝.56.
Initio rei gerendæ solebant præfari hanc formulam, QUOD BONUM FAUSTUM FELIXQUE SIT! Aul. 2.1 ✝.26.
DI benè vertant! ita faxint Aul.2. 2. ✝.19.
DI faciant, ubi siet diu? plusque jesp tent, quod nunc habes Aul.3.2 ✝.10.
Quæ res tibi benè feliciterque vortat! Aul.4 10 ✝ 58.
Quâ ego hunc amorem avi datum dicam? Cas.3.4. ✝.16.
DI tibi unicum gnatum sospitent! Merc. sc Syra non. ✝.28.
Quid si igitur (unum factum hoc si censes.) Merc 3.3 ✝ 17. Formula erat benè ominandi, BONUM FACTUM: cui æquipollet hæc. UNUM FACTUM. In edictis usurpatum hoc Aul.2.7 ✝.3 Bacch. 1 22. ✝ 1. Cas.2.6 ✝.27. Men.4 2. ✝.46 Merc 2.1. ✝.42 Pseud.1 2. ✝.52.
Religionem illis objecit, recipiam me illuc. Merc. 5.2 ✝ 40. Græcè ἐνσείσασθαι h.e. *ex observatione ominis δεισιδαιμονίαν incutere* Sic Horatius *Religionem objicit Galatea profectura, ab omine:* scil. *ab exemplo Europæ* Sueton. dixit: *Afferre alicui religionem* Vide Lexic. Plaut *Religio*.
Bona scæva est mihi. Pseud 4.7. ✝ 39. De bono auspicio datur. Vide Lex Plaut. *Scæva*.
Benè mihi, benè vobis, benè amicæ meæ! Pers. 5.1. ✝.50.
Exauspicavi ex vinculis: nunc denique redauspicandum in catenas. Capt.3. 5. ✝.108.109 ubi vide Notas nostras.
Liquido exeo foras Auspicio avi sinistrâ. Epid.2. 2. ✝.1.
Bonam scævam affero. Pseud. Prol. ✝.1.
Sed nescio quid profectè mihi animus præsagit mali. Heaut.2 2 ✝.7.

Ego hoc hilarior. Adelph.2.1 ✝ 48.
Introijt in ædes ater alienus canis, anguis per impluvium decidit de tegulis. Phil 4 ✝.26.27.
Tum tu igitur die bono Aphrodisiis addice tuam mihi meretricem Pœn 3 1. ✝. 49 Vide Briss. Formul. l 1. Vt BONA VERBA, ita BONUM DIEM dicebant veteres.
Dij immortales avertite, atque detestabile hoc omen. Phil 4.p.404.
Hoc detestabile omen avertat Iuppiter Phil.11 481.
Suo capiti salvu nobis ominatur. Phil.11.482.
Ominibus utt. de Divin.l 2 p.222.
Ego fortassis vaticinor id est, ex incertis conjecturis auguror Ep. 2.5.
Nescio quâ permotus animi divinatione non despero. Ep 3.13.
Quem exitum acies habitura sit, divinare nemo potest Ep.6.3.
Cassu, non divinatione meâ factum est. Ep.6.4.
Nec quidem nos nostra divinatio fallet Ep 6 6.
Non ex alitis volatu, nec ex cantu sinistro Oscinis, ut in nostrâ disciplinâ est, nec ex tripudiis solistimis, aut somniis tibi auguror, &c ibid.
Constitui apud te autoritatem augurij, & divinationis meæ. Ibid.
Debes habere fidem nostra prædictio ibid
Quæ acta esse uni omnia dixi esse futura. Ep 7.3.
Exigua tua copiarum, res ipsum non dimicationem mihi tuam præsagiebat. Ep. 8. 11
Intra fines hos, quæcumque acciderint, vertentur. Divinatio est, aut omnino, ut prædico suscipientur & augentur omnia, aut non multo secus. Ibid.
Et tu divinâ tuâ mente prospexisti, & prædicasti. Ep 12.14.
Hæc superstitionibus non dubitasti omnia adiungere. de Divinat. l.2. pagin. 245
Malo tamen alteri, quàm nostræ ominari. Off. l.2.p 94.
Quod omen DI avertant! Phil.13.p.328.
Recitatis literis oblata religio. Cernuto, pullariorum admonitu non satis diligenter eum auspiciis operam dedisse. Ep.ad.Fam.lib.10. p. 389.
Auspicio operam dare de Divin l 1.p.199.
Hinc Remus auspicio se devovet. ibidem.
Hi quis in auspicium adhibetur. de Divin.l.2. p 241.
Scientiam auguratûs tentare deDivin.l.1.p.169.
Augurio operam dare. ibid. p.199.
Vt eum in arce augurium augures acturi essent de Offic lib.3 pag..124.
Oracula fundere. de.Nat.Deor.l.1.p 28. & de Divin. l.1. p.102.
Iidem de rebus maioribus semper aut Delphis Oraculum, aut ab Hammone, aut à Dodonâ petebant. de Divin.l 1 p. 295.
Quod caput est, cùm isto modo oracula Delphis non eduntur. de Divin. l. 2. p.259.
Consentaneum est huiusmodi oracula, cæteraque quæ ad divinationem pertinent comprobare. deFato.p 286.
Nec nos quidem nostra divinatio fallet. 6.6.

Quae in bello nihil adversi accidit non praedicente me. 6. 6.
Constitui apud eos auctoritatem augurij, & divinationis meae. Ibidem.
Debet habere fidem nostra praedictio. Ibid.
Quae acciderunt omnia dixi esse futura. 7. 3.
Exiguitas copiarum recessum, non animicatiorem mihi tuam praesagiebat. 8 ...
Intrà fines hos, quaecunque acciderint, vertentur: Divinatio est, aut omnino ... praedico suscipientur & agentur omnia, aut non multo aliter. Ibid.
Ut tu divina tua mente prospexisti & praedicasti. Ibid.
Post illa monstra evenerunt mihi: introijt in aedes ater alienus canis: anguis ... impluvium decidit de tegulis: gallina cecinit: interdixit hariolus: &c. Phorm. 4 4.
Praedictiones & praesensiones rerum futurarum quid aliud declarant? de N. 27. a.
Versari quandam inter homines divinationem, quam Graeci μαντικὴν, appellant, id est, praesensionem & scientiam rerum futurarum. de Divin. 80. a.
Atque etiam per exta inventa praesensio. Top 227. b.
Ego fortasse vaticinor, id est, ex incertis coniecturis auguror. 2. 15
Nescis quà permotus animi divinatione, non despero. 3. 13.
Magna, atque mirabilia portendi haruspex dixerat. Iug. cap. 63.
Quae volumus, fortuna succedat. 1 8. Symm.
Fortuna munifica prosperorum secundet optata. 1. 28.
Incolumitas tua semper mei voti summa est. 1. 45.
Dij modò optata fortunent. 1. 57.
Viro optimo ex sententiâ procedit optatum. 1. 69.
Quod mihi ex voto fateor accidisse. 1. 74.
Res cecidit ex voto. 1. 78.
Inter votorum summa hoc constituo 1. 100.
Dij vertant benè. 2. 11.
Votis in te meis felix eventus arrideat. 2. 18.
Quibus reditus in voto est. 2. 23.
Si adiutu Dei optata processerint. 2. 26.
In bonam partem plebs nostra mutat. 2. 38.
Factum est, ut volebam. 2. 40
Deûm beneficio potiuntur optatis. 2. 45.
Excidere cupitis aut destinatis. 2. 46.
Voto futura munimus 2. 48.
Non semper ex voto destinata succedunt. 2. 57.
Quod illi arbitror ex voto esse cessurum 2. 83.
Voti sui voluptate frui. 2. 84.
Reditum felicem votis iugiter comprecamur 2. 86.
Solvere aliquid votis. Ibid.
At nunc supra vota processit. 2 90.
Qui solus quamlibet votis avaritiam possit explere. 2. 90.
Res sese ex voto omnium dedit. 3. 43.
Ex sententiâ mihi cupita succedunt 3. 46.

M

Omittendi. Intermittendi.

Unterlassen/Bleibenlassen.

Operam praeterea nunquam sumam quaerere. Men 2 1.ỷ.19.
Illa omnia m ssa habeo, quae antè occoepi. Pseud 2 2.ỷ 8.
Mitto praelia, praetereo oppugnationes oppidorum. Pro Mur.132.a
Mitto de amissâ maximâ parte exercitûs. in P.89 b
Mitto illam fugam, conciones, ignorationem adversarij, & suarum copiarum. Att.115.a

Oneris. Molis.

Last/Bürde/Schwer/Stewer/Bladen. Beschwerden.

Vbi onus neque em ferre pariter, jaceam ego asinus in luto Aul.2 2 ỷ 53.
Onerare laetitiâ. Capt.4.2.ỷ 47. Vide quae notavimus ad Titulum *Gaudij, Laetitia*
Neq; verò ego hoc tantùm oneris imponam nostris praesertim Oratoribus. de Orat l.1.p.274.
Quoniam mihi levius quoddam onus imponitis. Ibid 304.
Plus oneris sustuli, quàm ferre possum Pro Sext.Rosc.p 40.
Onus allevare Ibid.
Opprimi onere. ibid.
Cùm mihi te offers meis commodis, officio simulato officiis, suscipis onus officij, quod te sustinere posse putas. ibid.
Hoc oneris negotijq; mihi imponit. in Verr.p.181.
Aliquid oneris imponere Ibid 280.
Providere debent, quid oneris tollant, quantum negotij in omnem vitam suscipiant: ad rem aliquam descendere. ibid.304.
Plus etiam, quàm pars virilis postulat, oneris suscipere. Ibid.305.
A negotio aliquem excludere in Verr.p.307.
In hoc imperio maximum nobis onus imposuit. Phil.l.11 p.485.
Maius mihi dicendi onus imponitur. Sall.550.
Totum negotium non est dignum nostris viribus, qui majora in Rep. onera sustinere, & possimus & soleamus. Ep.ad Fam.lib.2 p.47.
Oneris tibi imponere nec audeo quicquam, nec debeo. Epist. ad Fam.lib.1. p 88.
Leva me, igitur hoc onere. Ibid.

Neq;

Neq; hoc cùm scribebam, eram nescius, quantis oneribus premerer. Ep. Fam. l.1. p 88.

Imponere alicui onus. Ibid.

Nimis impudenter tibi onus impono Ep. Fam l 6 p 166.

Onera tanta sunt, ut sustinere possis Ep. ad Fam. lib 15. p 481.

Non audeo omnia onera tibi imponere Epist. Attic. l.5 p. 144.

Nos onera quibusdam bestijs nos juga imponimus de Nat. Deor. lib. 2. p. 110.

Abjicere onera Q. Tusc l. 2. p. 362.

Onera contentis corporibus facilius feruntur, remissis opprimunt. Ibid 369.

Onus alicui levare Qu. Tusc l. 3 p 400.

Nostra autem negotia, quoniam Romæ commoraris, amabo te, explica At 47.

Vt onera contentis corporibus facilius feruntur, remissis opprimunt: simillime animus intentione sua depellit pressum omnem ponderum: remissione autem sic urgetur, ut se nequeat extollere Tusc. 187 a

Opprimi me onere officij malo, quam id, quod mihi cum fide semel impositum est, aut propter perfidiam abjicere, aut propter infirmitatem animi deponere Pro S R. 20. a

Totum negotium non est dignum viribus nostris qui majora in repub. onera sustinere, & possim & soleam 2. 10.

Eo si onere carerem 2. 15

Oneris tibi imponere, nec audeo quicquam nec debeo. 3 5.

Rogo ut cures ne quid ad hoc negotij, aut oneris accedat aut temporis. 3. 8.

Leva me hoc onere. 3. 12.

Si ullum onus officij cuiquam reliquum faceres. 3 13.

Fac intelligam eum, neq; id majus quam debeat tibi onus videri. 4. 5.

Majus studium meum, gravitatem & laborem qua ego omnibus meis virib. sustinebo 5 5.

Suscipe me totum, atq; hoc quidquid est oneris ac muneris, pro meâ dignitate tibi tuendum ac sustinendum puta. 5. 9.

Neq; eram nescius quantis oneribus premerere susceptarum rerum. 5. 18.

Neq; ignoro, quàm impudenter faciam, qui tibi tantum oneris imponam. 5. 12. & 13. 57

Nisi fortè aut in miseriâ nimis stultè aut inscitiâ nimis impudenter onus impono. 6. 71.

His temporibus municipium maximis oneribus pressum, summis affectum est difficultatibus. Zum höchsten beschwert. 13 8.

Cùm sciam magnam partem istius oneris abs te sustineri. 14. 3.

Opi-

Opinionis. Arbitrandi. Putandi. Opinandi. Existimandi. *Vide etiam* Animi. Mentis. Sententiæ.

Meynung/Bedüncken/Darfür halten. Gutt achten.

Dicam meam sententiam. Curc. 5.4 ✝. 24.
Vt meus est animus fieri non posse arbitror Cist. 1.1. ✝. 5.
Nisi quid tua secus est sententia Epid. 1 2. ✝ 95.
Inspicere alicuius sententiam Mil. 2.1. ✝ 51.
Non extemplo meum ostendam sensum, mittam lineam Most. 5.1 ✝ 22.
Dissident sententia. Merc. sc Scyra non. ✝. 8.
Ego de hac sententiâ non demovebor. Pers. 3.1. ✝. 45
Quod ego non magis somniabam, neq; opinabar, neq; censebam. Pers. 2.3 ✝. 5.
Prorsus opinionem tuam hanc ego esse amotam volo And. 3.2. ✝. 30.
Quodcunq; inciderit in mentem, volet. Hec. 3.1. ✝. 35.
Mea sic est ratio & sic animum induce meum. Adel. 1.1. ✝. 43.
Concurrunt multa opiniones, quæ mihi animum exaugeant: id est, *suspicionem* Heaut. 2.1.
Sine dubio opinor: sc. te periisse: Ich halts für gewiß Eun 5.9
Sic istuc animum induxti esse utile: Wann du meynst/es sey nützlich. Andr. 3.3.
Isthæc mihi sententia est Hecyr. 1.1. ✝ 18.
Nemo in hanc incidit opinionem ad Heren. l. 4 p. 81.
Mea quidem animo nihilominus eloquentiæ studendum est. de Inv. l. 1. p. 136.
Quemadmodum nostra quidem fert opinio. Ibid 138.
Magno nobis pueris, Quinte frater, si memoriâ tenes, opinio fuit. de Orat. lib. 2. p. 344.
Oppressi jam sumus opinionibus. de Or l 3. p 45.
Pecuniam si cuiquam fortuna ademit, aut si aliqua eripuit iniuria, tamen dum existimatio est integra, facile consolatur honestas egestatem. Pro Q. p. 17.
Omnes sic habent persuasum in Verr p. 514.
Inveteravit opinio, sermo percrebuit. Ibid. 136.
De aliquo opinionem habere. Ibid 329.
Brevi tempore, ut opinio nostra est, te sum visurus. 9.11.
Quam speraram, atque optaram, habere te de me opinionem cognovi. 11.28.
Si sua probitate assecutus erit, uti de se bene existimes, omnia se adeptum arbitrabitur. 13.70.
In eam opinionem rem adduxerunt. 1. 1.
Vt opinio mea fert. 1.9.
Varias esse opiniones intelligo 1.10.

Quo

Quæ sunt hominum opinionibus amplissima, id est, *judicijs.* 3.7.

Vincam meis officijs cogitationes tuas. 3.10.

Animum inducas si sit aliqua resp. in ea te esse oportere iudicio omnium. 4.8.

De me sic existimes ac tibi persuadeas vehementer velim 5.8.

Illius pietatem, virtutem, industriam, tuam esse tecum duces 5.17.

Id ipsum nonnullis videtur secus. 6.4.

Hanc in opinionem discessi. 6.14.

In eam opinionem Cassius venerat. 8 11.

Ne possum quidem in ullam aliam incidere opinionem 9 9.

Nos, ut opinio & spes & coniectura nostra fert, tuti sumus. Att 39.b

Vt opinio mea fert Ep 16 a. pro Clu 26.b

Plura dixi, quam aut opinio mea tulerit, aut voluntas mea Pro Dom. 219.b Pro Plan. 268.

Sicut opiniones hominum & religiones ferunt. in V. 274 a

Abire ad vulgi opinionem Off. 68.b

Nova tibi hæc sunt & inopinata Pro Dom. 216.a. in Ver. 113. a

Cum hoc illi improvisum inopinatumq; accidisset. 122.b

Vetus est hæc opinio, quæ constat ex antiquissimis Græcorum litteris. in Verr. p 464.

Se ipse inferet, intrudit, in eam opinionem eum adduxit. Pro Cæc. p. 591.

Erat gravis, atq; vehemens opinio, quæ per animos gentium barbararum pervaserat Pro Leg Man p. 636.

Evellam ex animis hominum tantam opinionem tam penitùs insitam, tam vetustam. Pro Aul. Cl. p. 4.

Aliquam opinionem mente suâ comprehendere. Ibid.

Sum in illa opinione. Ibid 64.

Vt mea fert opinio. Pro Aul. Cluent p. 21. & pro Cn. Planc. pag 5.13. & de Fin. l 3 p 182.

Hæc à me suspicionibus, & coniecturâ coarguuntur. contra Rull. p. 97.

Coniecturâ facilè assequi poteritis. Ibid. 106.

Est etiam in nobis is animus. in Cat. p. 204.

A me omnia summa in te studia, officiaq; expecta, non fallam opinionem tuam. Epist fam. lib. 1. p. 12.

Magna est hominum opinio de te. Ep. ad Fam. l. 1. p. 16.

Nihil præter opinionem accidere potuit Ep. ad Fam. l. 3. p. 79.

Genus scriptorum tuorum, etsi erat semper à me vehementer expectatum, tamen vicit opinionem meam Ep. Fam. l. 9. p. 250.

Crebras expectationes nobis tui commoves Ep. ad Att. lib. 1. p. 8.

Nos publicam propè opinionem secuti sumus. Epist. Att. lib. 1. p. 177.

De isto Dicæarcho non minus benè existimabat. Epist. Att. l. 6 p. 179.

Opinionem à perspicuitate seiungere. Acad. l. 2. p. 26.

Labi ad opinionem Ibid 71.

Hanc tu opinionem C. Vellei usq; ad hanc ætatem perduxisti. de Nat Deor. l. 1. p. 28.

N c

Nec tam stabilis opinio permaneret, nec confirmaretur diuturnitate temporis, nec unà cum seculis ætatibusq́; hominum inveterare potuisset. de Nat. Deor. lib. 2. p. 52.
Etenim videmus cæteras opiniones fictas atq; vanas diuturnitate extabuisse de Nat Deor. l. 2 p. 57.
Errantem aliorum opinionem aucupari. de F. n. l. 2 p. 158.
Elicere interrogando solebat eorum opiniones. Ibid. 126.
Veras opiniones assequi Ibid. l. 5 p 277.
Etsi dedi talem mentem, quæ omnes virtutes accipere jam posset. Ibid.
Quæ ita in animis sunt. Ibidem.
Adumbratâ opinione lætari. Ibid 582.
Nisi forte Epicureorum voluimus opinionem sequi. de Fato. p. 289.
In sententiâ quâdam esse. Ibid.
Opinionem tuam magni errores consecuti sunt. Q. Tusc. l. 1. p. 388.
Opinionem aliquam confirmare Q Tusc l 1. p 309.
Singulorum opiniones animadvertam Q Tusc l 1 p. 340.
Hanc excutere opinionem mihi radicitùs volui Q. Tusc. l. 1. p. 34.
Plane inficimur opinionum pravitate. Q Tusc. l. 3. p. 376.
Rogandi tamen sunt, & in hanc opinionem adducendi. de Pet. Conf. p. 393.
Detrahere alicui opinionem Qu. Tusc. li. 3 p. 409 & l 4 p. 441.
Opinionem falsam tollere Q Tusc. l. 4 p 439.
Eum sibi ipso opinionis errore finxerat principatum. 1. Off. p. 13.
Minuenda est hac opinio Ibid 130.
Homines inflati opinionibus, turpiter irridentur, & in maximis versantur erroribus. Ibid. 37.
Benè loquendi de Catulis opinio non minor. Ibid. 82.
Opinionem afferunt populo Cic. Off. l. 2. p. 82.
Opinione meâ dico 1 15 Symm.
Opinio me falsum habet 1. 33.
Vt mea fert opinio. 2. 4.
Vt opinione metior. 3. 83.
Vt opinio mea est 6. 22.
De fratre vestro prater mendatum nihil etiam nunc opinionis accepimus. 6. 35.
Si benè æstimo. 6. 38.
Indulgere te otio, opinionis falsus putabam. 8 21.
Vt mens augurat. 9. 114.

Optionis. *Vide suprà* Eligendi.

Erwehlen. Erkiesen.

Optionem dare alicui miseram & iniquam Pro Qu. p. 10.
Si optio natura nostra detur. Acad l. 1 . p. 13.

Tibi

Tibi optationis huius delego provinciam 1.1.Symm.
Reddere alicui optionem rei alicuius.2.32.
Permitto sententia tua.5.15.
Est tua optio 7.44.& 9.117.
Hanc dederas optionem 7.69.
Repudiare optionem.Ibid.
Tibi eligendum relinquo 8 55.
In tuo jure constitue.10 9.

Orbis. Mundi. *Vide etiam* Cœli.

Welt/ Erdkreyß.

C*Vm alterum esset exteriorem amplexus orbem*.de Div.p.377.
Cùm alia lustrent orbem majorem,alia minorem Ibid.379.
Peragrare orbem. Ibid.
Mundum nullo ortu fuisse generatum,Ibid.195.b

Orbitatis. Viduitatis. *Vide* Privandi Adimendi.

Wittwen / Beraubt seyn/

Q*Vasi in orbitatem liberos produxerim* Capt.1.3.5.ỷ.105.
Vt tam orba civitas tales tutores complecti debeat.3.11.
Patria multis claris viris orbata 4 9.
Orbus senatus consulibus amissis.12.30.
Bonum liberi,misera orbitas.de Finib.

Ordinandi. Ordinis. Methodi. *Vide etiam* Constituendi.

Ordnung/Bestellen/Verordnen.

N ordinem redigimus,ad Heren.l.3.p.80.
Aliquid suo loco collocare ausus est.de Orat.l.3.p.388.
majorum suorum regno collocare ausus est.Ibid.488.
tam & ratione dispositam rem habent.pro Rosc.p.83.

In ordi-

In ordinem aliquid conficere Pro Sext.Rosc p. 93.
Nomina in ordinem referre Ibid.94.
Referamme ad ordinem Acad.l.2.p.31.
Si omnia, quæ certis temporibus ordinem suum conservant. de Nat Deor. l p.126.
Ordinem in consilijs factisq; conservandum putat. 1 Off p.8.
Modum adhibere & ordinem Ibid 10
Primum igitur, inquit, agam sic, ut ipsi auctori huius disciplinæ placet, constituam quid, & quale sit id de quo quærimus, non quo ignorare vos arbitrer, sed ut ratione & via procedat oratio. Fin 54 b
Alij naturã esse censent vim quandam, sive rationem cientem motus in corporibus necessarios, alij autem vim participem rationis atq; ordinis via progredientem, &c. de N 42 a
Ait Aristoteles artem & præcepta Siculos, Coracem & Tisiam, conscripsisse de Cla.168 b
Aliud enim est poetarum more verba fundere, aliud ea, quæ dicas, ratione & arte distinguere de Fin.108 b.
Sed qui eius rei rationem quandam conati sunt artemq; tradere, sic insulsi extiterunt, ut nihil aliud eorum nisi insulsitas ipsa rideatur. Quare mihi quidem videtur nullo modo doctrina ista res posse tradi. de Or.128 b
Velo igitur huic summo, omnem quæ ad dicendum trahi posset, loquendi rationem esse notam, quæ quidem res duplicem habuit docendi viam Orat. 207. a
Domestica ordine administrantur. Att 161 a
Recte, ordine, è Rep facere aliquid in Verr.192.a
Recte atq; ordine aliquid factum esse Pro Qu.4.b
Vt quisque ætate antecedebat, ita sententiam dicebat ex ordine. in V 213.a
Quam tu mihi ex ordine de legis scriptæ recita populi Rom auctoritatem. contra Rull 75 b
Collocare aliquid ex ordine ad Heren 22.a.
Item putamus oportere ex ordine hos locos habere ibid.25 b
Aliquem recte atq; ordine exq; Rep fecisse & facere. in A.191.a
Literas Bruti recte & ordine scriptas videri Ibid 201.a
Plurima bella Cn. Pompeio extra ordinem sunt commissa. Pro Dom. 116 b
Negat oportere quicquam uni extrà ordinem decerni. Ibid.
Cum provinciam extra ordinem decernebant. de Prov.71.a
Iudicem pecuniam ab reo clam atq; extrà ordinem accepisse. Clu.35 b
Honores ordinatim petere. 4.5.
Ille it passim, ego ord natim. Zerstråwet 11.13.
Præposteros habes tabellarios, &c. id est, *perversos*, & *nullo officium suum facientes ordine.* Græcè. ἀνάπαλιν πρὸς. 15.17.

Ornatus. Ornamenti. Venustatis. Decoris.

Zier/ Schön/ Herrlich/ Gezieret.

Mihi tibiq; dedisti magnum decus. Truc.2 6.ỳ 36.
Quis me est fortunatior, venustatisq; adeò plenior? Hecyr 5 4.ỳ 8
Tantum ego in excellente oratore, & eodem viro bono pono esse ornamenti universa civitati. de Orat.l.2 p 369.
Habet in animo templum sic ornare, ut ejus dignitas, imperijq; nostri nomen desiderat. in Verr p 444.
Tabulis interiores templi parietes vestire Ibid.471.
Hujus oratio omnibus ornamentis abundat. Caton.p 131.
Maximis ornamentis populum istum Cæsar afficit. Ibid. 145
Ipsa urbs Britannorum fuit fortissima, & ornatissima. Prov 158.
In quem cùm Dij iùm homines omnia ornamenta congesserunt. D.p 310.
His ornamentis decorari debet Phor.464.
Ornamentis redundare Ep Fam.lib.3.p 81.
Tuos adversarios familiares honori nostro fore Epist.ad Att. p 8
Omnibus à me pictum pulchrum artis coloribus, subitò deformatum vidi. Ep. Att.l 2.p 73.
A formâ removeatur omnis errorum dignus ornatus. 1.Off.p.52.
Ornanda est dignitas domo, non domo dignitas quærenda est, nec domo dominus, sed domino domus honestanda est Ibid.55.
Italiam ornare quàm suam domum maluit. Off.l 2.p.96.

Osculandi. Amplexandi. Basiorum. Blanditiarum. Suavij.
Vide supra Amoris. Conjugij.

Küssen/ Hertzen/ Umbfahen/ Liebeln/ Schmatzen.

Manum prehendi, & osculum detuli Amph 2.2 ỳ.84
Fac proserpentem bestiam me duplicem ut habeam linguam. Asin.3 3. ỳ 105 Vide Lexic Plaut.
Vt e siquam in tussiendo linguam proserat Asin 4 1 ỳ.50.
Bilinguij se manifestò prehenduntur. Pseud.5.1.ỳ.15.
Tu labellum abstergeas potiùs, quàm cuiquam suavium faciat palam. Asi 4. 1. ỳ 53.
Quid modi amplexandi facies? Asin.5.2.ỳ.33.
Da suavium. ibidem.

Vt osculatur senex, capulidecus! O Animam suaviorem aliquantò, quàm v-xoris meæ? An 5.2 ✝ 43.44.
Da suo vium pr-usquàm abiis Ibid. 91.
B bere malim nauteam, quàm illam oscularier. Ibid. 46.
Quàm latis aula tibi senex complector ulnis, & te dulci capio osculo! Aul. sc. Grave est. ✝. 24.
Expleri nequeo mille vel complexibus. Ibid.
Qui vult cubare, pandit saltum suavijs. Curc. 1 1. ✝ 54.
Qua illi occasio est, surripere se ad me: ubi suavium oppegit, fugit. Ibid. 58.
Quin das suavium Ibid 92.
Tene etiam, priu quàm hinc abeo, suavium. Cur. 1. 3 ✝. 46.
Ne ego dem vivus hodie savium Silenio Cist. 2. 1. ✝. 46.
Quis ●ste est, quam tu osculum mihi ferre jubes. Epid. 4 2. ✝. 4.
Ego ne osculum huic dem? Ibid 5.
Facere suavium volo. Men. 4. 3. ✝ 11.
Neuter stupri causâ caput limaret Merc 3. 1. ✝ 40.
Vbi isti sunt, quibus vos oculi estis, quibus vita, quibus delitia estis, quibus suavia, mamilla, mellitæ? Pseud. 1. 2 ✝. 46.
Vnà aderit mulier lepida, tibi savia super savia qua det. Pseud. 4. 1 ✝ 38.
Vbi labra ad labella adjungit Pseud 5. 1. ✝. 14.
Teneris labellis molles morsiunculæ Pseud. 1. 1 ✝ 65. Sic Catullus *Cui labella mordebis?* Horat. *Sive puer furens impressit memorem dente labris notam.* Apul l 3 Milef. *Illi purpurea delibantes oscula, clementer morsuros●a bella vellicent.*
Qui hanc amet: at videsis cum illâc nunquam limavit caput Pœn. 1 2. ✝. 79.
Da mihi pro offa savium, pro osse linguam Pœn. 5 4 ✝ 63.
Salve, ut te complector libens! Rud. 4 8. ✝. 13.
Etiamne adveniens complector eius patrem? Ibid
Ferre adversum homini occupemus osculum. Stich 1 2 ✝ 31.
Salura animi mei evenit Ibid. 35.
Prostibile est, stantem stanti suavium dare amicum mica, sic furi datur. Stic 5 5 ✝ 23 25.
Vnus aliquis eorum osculum amica usq; oggerit. Truc. 1 2 ✝. 8.
Cui non des amica suavium? Truc. 2. 4. ✝ 5.
Extemplò savijs sagittatis percussus est. Tri. 2. 3. ✝ 16. Aliàs dicuntur, cum armis illis gestare sola perlegem Corneliam licet, res geritur. Con-tra *Inermia oscula*, cùm in unum vota non conjiciuntur, ut loquitur Petron us. Propert. l. 1. Eleg 3. *Osculaq; admotâ sumere inerma manu.*
Vin' te amplectar, & savium dem? Truc 5. 1. ✝ 52.
Mitto jam osculari, atq; amplexari. Heaut. 5. 1. ✝ 27.
Orabant nil aliud, nisi ut filiorum extremum spiritum excipere sibi ut liceret. in Verr. p. 536.

Osten-

Ostentationis. Gloriandi. Iactandi. Insolentiæ. *Vide etiam* Superbiæ.

Rühmen/Stoltziren/Pracht Hans.

R*eperi, non quod pueri clamitant, in faba se repperisse* Aul. 1. 5. ✝ 10.
Hominem insigniter gloriosum appellare solemus. *Militem Pyrgopolinicem Plautinum, & Thrasonem Terentianum.*
Rem tibi authorem dabo. Trin 1 2 ✝. 70.
Opera ubi mihi erit, ad te veniam Truc. 4. 4 ✝ 30.
Se magnifice jactat atq; ostentat ad Heren. l 4 p. 97.
Nominibus veterum gloriabantur Orat ad Brut. p. 67.
Putamus eum in hoc crimine cerviculam jactaturum, & populo se ad coronam daturum Verr p 328.
Doctissimi hominis nomen, tum immanis & barbaris moribus pratendis. Varr p 79.
Non mihi videor insolenter gloriari. Ep. Att. lib 1 p. 29.
Qui intra solitus est jactare se magnificentissime, illo in loco cum amore populi summo cunctis faventibus. Epist. ad Att. l 2 p. 73.
Cæteris præ se fert, & ostentat. Epist. ad Attic. l 2. p. 77.
Iactare se alicui 1 2. *Petr. Prob.* Symm.
Vitare jactantiam. 1. 16.
Iactantia fugax. . 31.
Magna parti hominum ab hoc morbo (ostentationis) *nulla cautio est.* 1. 37.
Lætitia est ostentatrix sui 1. 37.
Nunc arx desisse Romanos, genus est ambiendi. 1. 51.
Ostentare operam suam. 4. 56.
Sed meum non est, scripto ostentare, quid negocio promovendo cura nostra contulerit. 7. 127.
Compertum habeo, quolibet honorum culmine animum tuum non solere mutari 8 1.
Exultans animus gloriatur, & ostentatione sui non potest abstinere. 8 5.
Nescius ambiendi. 9. 38.
Irritamenta superbiæ Roma vestra non patitur. 10. 24.
Affectare publicam curam. 10. 22.
In magnos animos non cadit affectata jactatio. 10. 29.

Otii. Vacandi. Cessandi. *Vide etiam* Feriarum. Quietis.

Müssig gehen/ Ruhen/ Ohnmüß/ Weil/ Aufhören.

Ad hoc diei tempus dormit isti in otio Plaut Asin 2.
Vos me reddidistis otiosum. Truc 1. ✝. 55.
Transdere aliquem in otium Phor Prol. ✝. 2.
Ingenium est omnium hominum à labore proclive ad libidinem. id est, *ocium.* And. 1. 1.
Animo nunc esse ociose impero 5 2.
Nullâ adeò ex re istuc fit, nisi ex malo otio Heaut. 1. 1.
Ociosum ab animo Phor. 2. 2. ✝. 16
Animo jam nun esse otioso impero. Nun lasst einen Hund sorgen And. 5. 2.
Vide ut otiosus sit, si Dijs placet, id est, *securus.* Eun 5 3.
Nihil adhuc est, quod versare. Heaut. 2. 3.
Æschinus otiosè cessat. Adelph. 4. 2.
Bono animo esto. Gib dich zu friden Adel. 2. 4.
Quin tu otiosus es Adelph. 4 1.
Ne vacuum me esse nunc ad narrandum credas And 4 2.
Sine me vacuum tempus ne quod dem mihi laboris Heaut 1 1.
Non hercle ocium est nunc mihi auscultandi. Adel. 4. 3.
Ocium à senibus adpotandum ut habeam Phorm 5 5
Tantumne est ab re tuâ otij tibi, aliena ut cures, eá ij, quæ nihil ad te attinent? Heaut. 1. 1.
Non otium est nunc mihi auscultandi Adelph 3 4
Transdere hominem in otium. Phor.. Prol.
Sex ego te totos, Parmeno, hos menses quietum reddam: ne sursum deorsum cursi es, néve usq; ad lucem vigiles. et quid boo te? Eunuch. 2. 2.
Nunc una res mihi etiam restat, quæ est conficiunda, otium à senibus ad potandum ut habeam Phorm 5. 4.
Vt in otio esset potius, quàm in negotio Hec. Prol.
Iam inde ab adolescentiâ ego hanc clementem vitam urbanam atq; otium secutus sum Adelph. 1. 1.
Vix satis otium studio suppeditare possumus. Ad Herenn. l. 1 p 3.
Cum se de turba & à subsellijs in otium contulerit. de Orat. l. 2. p. 388.
In diem vivere. Ibid. 392.
Si es animo vacuo, expone nobis quod quærimus Brut p 516.
Quare si tibi est commodum, ede illa, quæ cœperas. Ibid.
Nullum tempus illi unquam vacabat Ibid. 608.
Si modò tibi est otium, & si vis. De part. p. 727.
Ne quam ego horam de meis legitimis horis remittam. in Verr. p. 164.

Tempus

Tantum huic studio relinquendum, quantum vacabit, à publico officio & munere. de Div. 109. b
Pluribus verbis scribam ad te cum plus otij nactus fuero 3. 7.
Statueram non mehercule inertia, sed desiderio pristinæ dignitatis in perpetuum tacere. 4. 4.
Quietè & liberè vivere. 4 7.
Cum otiosus sum, planè ubi delectum otiolum meum non habeo. 8 3.
Hoc mihi certum, ac iucundissimum vacanti negotium erat. Ibid.
Curionis nostro tribunatus conglaciat, ad quod respondet Cicer. lib. 2. Epist. 13. *Congelasse nostrum amicum lætabar otio.* 8. 6.
Nisi ego pugnarem, veternus civitatem occupasset 8 6.
Nihil insidiis vacuum video. 4. 14.
Periculi expertem esse. Ibid.
Vacare culpa magnum solatium est 7. 3.
Vehementer gaudeo quod & labore caruisti. 7. 17.
Ne vacuus advenienti Cæsari pateat. 8. 11.
Oppidum vacuum à bello. 8. 17.
Quæ igitur studia magnorum hominum sententiæ vacationem habent, eandem publici muneris &c. *Censuit enim Plato, quemadmodum in officijs Cicero disputat, licere præferri studia publicæ etiam functioni.* 9. 6.
Culpâ carere 9 16.
Ab omni molestiâ vacuum esse 11 16.
Si Parthi nos nihil calefaciunt, nos hic frigore frigescimus. Ibid.
Quod tibi supra scripsi, Curionem frigere jam calet, id est, *exercetur.* Ibid.
In otium se referre 9 9.
Planè jam Brute frigeo, ὄργανον enim erat Senatus, id iam est dissolutum, id est, *erepta mihi per tatitiam & securitatem Senatus, dicendi facultate, otio me dedere, & quiescere cogor.* 11. 14.
Quod reliquum est vitæ, in otio Rhodi degam. 11 18.
Ne putes in Asia feriatum illum ab ijs studijs, in quæ tuâ cohortatione incitatur, futurum. 12. 16.
In summum otium te ire arbitrabar. 12. 18.
Quamvis enim occupatus sis, otij tamen plus habes: aut si ne tu quidem vacas &c. 12. 30.
Otium nobis exoptandum est Ep. ad Fam. l. 1. p. 19.
Sed hæc pluribus multaq; alia, & de te, & à te cùm primùm ero al quid otij nactus. Epist. fam. lib. 2. p. 45.
Gaudebam sanè, & congelasse amicum nostrum otio. lætabar. ibid. 50.
Pluribus verbis ad te scribam, cùm plus otij nactus ero. Ep. ad Fam. l. 3. p. 69.
Privari otio. Ep. Fam. l. 4. p. 99.
Otio perfrui. Ep. ad Fam. l. 7. p. 214.
Ego nactus in navigatione nostrâ pusillum laxamenti, concinnavi tibi munusculum ex instituto meo Ep. Fam. l. 12. p. 371.
Eo tempore me consolabar, quòd in summum otium ire arbitrabar. ibid. 373.
Cùm in otium venerimus. Ep. ad Att. lib. 1 p 12.

S.

Pacis

P

Pacis. Fœderis. Concordiæ.

Fried / Einigkeit / Verbündnüß / Vereinigen / Uber einkommen / Ein Bund machen / Den Bund brechen.

PACEM *facio, fœdus feci.* Amph 1.1.v.239
Iam pax est inter vos quaeso duos? Amph.3.3 v.2.
Iam vos redistis in concordiam? Ibid v.7.
Facta pax est. Ib d.v.10.
A patre ejus conciliabo eum pacem Most.5 2 v.6.
Pacem componi volo. Merc 5 2.v 111.
Adire ad pactionem cum aliquo Aul 2 2 v 25.
Vult mecum adire ad pactionem ib d v 15.
Memini: is convenisse Ibid.v.20.
Pactum non pactum est, non pactum pactum est. Ibid v.82.
Alcumenam Iupiter rediget antiquam in concordiam. Amph 1.2 v.13.
Facere amantes unà inter se convenas Mil.2.1.v 61.
Ego tu sum, tu es ego, unianimi sumus. Stich.5.4 v. 49.
Hoc beneficio utrique verò devincimini. Heaut. 2.4 v.14.
Exeo ego, ut pacem conciliem. Heaut.5 5 v.2.
Dic quid velis dari tibi in manum, ut herus his desistat litibus? Phorm 4.3.
Ad. l. f. ens facillimè patris pacem in leges conficies suas. Heaut 5 2.
Infectâ pace ultrò ad eam veniens. Eun. 1.1.
Exeo ergo ut pacem conciliem Ibid.
Inter nos si hac potius cum bona ut componantur gratia, quàm cum mala, Phorm 4.3.
Pax: [interject. admirant] Heaut 2.2.
Plusculos primùm dies benè conveniebat tunc inter eos. Hec.1.2.v.103.
Concordare cum aliquo. Phor.2 3 v.86.
In hoc templo, quantum in me fuit, jeci fundamenta pacis. Phil. 1.p.123.
Ne spe præsentis pacis perpetuam pacem amittatis Phil 7 p.444.
Ergò & ille nunc, & eorum exercitus in pace versatur. Phil.8.447.
Cum quo fecistis pacem. Phil.12.p 498.
Per me pax destinetur. Phil.12.p. 506.
Ferire fœdus cum aliquo de In.73 b.
Fœdera feriebantur provinciarum. pro Dom. 239 a.

Idoneo ego pacem Pyrrhi diremi, ut tu amorum turpissimorum quotidie fœdera ferires pro Cœl. 44.a.
Pacem cum Syllâ fecit Phil 13.p.508.
Lepidus vult pacem esse ere Phil 13.p.520.
Pacem potiamur. Ibid.
Nunquam tecum pacem huic civitati futuram putavi Phil.13.p 524.
Primùm cœpi suadere pacem Ep.ad Fam.l.7.p 187.
Petere pacem Ep.ad Fam.l 10.p 280.
Temperantia pacem animis affert. de Fin l.1.p.115.
Paci quæ nihil habitura sit insidiarum, semper est consulendum. 1. Offic. pagin.16.
Bellum ita suscipiatur, ut nihil aliud, nisi pax quæsita esse videatur. 1. Off. p.37.
Pacem cum hominibus fecerunt. Off l.3.p 142.
Res convenire nullo modo poterat. pro Quint p 7.
Concordiâ conjunctissimus est. pro A. Cluent p 69.
In eadem Concordia ducere aliquem. in Catil.p.201.
Transigant inter se ipsi, ut lubet. Hec 3.5 ✝.61.
Facere pactionem pro Sext.Rosc.p.101.
Hominem in publico tenuit, in foro custodiis retentum, atque servatum, neque antè dimissum, quàm ad conditiones ejus depactus est in Verr.p.330.
Placet causam juris & æquitatis, & non nostræ professionis constituere in verbo Prov p.618.
Rem transigere cum aliquo pro A Clu.p.19.
Depactus est cum iis, ut arma, & impedimenta relinqueret. de Inv. l. 2. pag 226.
Frangere fœdus pro dom.p.427.
Fœdera ferire ibid.p 451.
Fœdus fecerunt cum tribuno plebis palàm. pro Sest. 13.
Id autem fœdus meo sanguine ictum sanciri potest. Ibid.
Fecistine fœdus cum civibus? Vat.p.85.
Tu amorum turpissimorum fœdera feriebas. pro Cœl 104.
An constantiâ præditus fœdera sciens negligere, violare, & rumpere audet? pro Corn.p. 130.
Quâ cum civilitate propè singulare fœdus Pyrrhi temporibus ictum putabatur ibid p.148.
Sanctiones sine ullâ injuriâ factas rescidit. Prov 160.
Fœdus, quod meo sanguine in pactione provinciarum iceras, frangere voluisti Pis.189.
Vos fœdere, & pactione obstricti tenebamini. Pis. 190.
Dolabella se tantis obstrinxit parricidiis. Phil.11.483.
Qui fœdus feriri in Capitolio viderat Rab.267.
Rectum religiosumque fœdus cum hoste fecimus. Phil.13.308.
Fœdus quoddam inter se facere. de fin.l 2 163.
Parùm se fœdus violaturum arbitratus. pro Sest.9.

Pacis, concordia, compositionis autor esse non destiti. Phil. 2. 347.
Cinna concordiam cum Octavio confirmare voluit Phil 13. 508.
Tueor illam à me conglutinatam concordiam. Ep. Att. lib. 1. 249.
Pacem inter sese conciliant, conferunt concordiam Ad Her l. 2. 43. & de Inv. l 1. 118.
Nihil tam populare, quàm pacem, quàm concordiam, quàm otium reperiemus. Cont. Rul. 99
Pacem maritimam summâ virtute, atque incredibili celeritate confecit. pro L. Flac. 274.
Pax & concordia extraneis gignetur. Orat. ante exil. 36.
Idóne pacem Pyrrhi diremit? pro Cœl. 104.
Macedonia vix se potest diuturnâ pace recreare. Prov. 158.
Omnia alia nobis vacua sunt ab omni periculo, & ab omni suspicione belli. Prov. 168.
Pace utuntur. Prov. 187.
Semper dolui non modò pacem, sed orationem etiam, civium pacem flagitantium repudiari. pro Marc. 286
Mea consilia semper pacis, & togæ socia, non belli, atque armorum fuerunt. Ibid.
Si anteà auditum erit otium esse in Syriâ. 2 16
Si me audies vitabis inimicitias, & posteritatis otio consules. 2. 17.
Tempora tranquilla, & optata 5 14
Nullius vim plus valere volui, quàm honestum otium. 5. 21.
Tutâ conditione pacem accipere malui, quam viribus cũ potentiore pugnare. Ibid.
Togati potius potentiam, quam armati victoriam subiissemus. 6. 1.
Cum vel iniquissimam pacem iustissimo bello anteferrem 6 6.
Hac ipsi præstare debemus, atque utinam quietis temporibus. 9. 8.
Pacem petere 10 6.
Victoria pax parienda est Ibid.
Pacis inter cives conciliandæ te cupidum esse lætor. 10. 27.
Nos ab initio spectasse otium, exitus declarat 11. 2.
Est enim tua toga, omnium armis felicior. 12. 13.
Constitueram vehementer interesse utriusque provinciæ, pacare Amanum, & perpetuum hostem ex eo monte tollere. 15. 4.
Utrum turpi pace nobis, an misero bello esset utendum. Att. 133. b.
Stare conventis. Off. 71.
Ubi animus ex multis miseriis, atque periculis requievit. Cat. cap 4.
Concordia parvæ res crescunt, discordiâ maxumæ dilabuntur. Jug. cap. 10.
Læti pacem agitabamus. Ibid. 14.
Ne societates, ne fœdera nova acciperemus ibid.
In Numidia & exercitu pax agitabatur. Ibid. 29.
Potestne in tam diversis mentibus pax aut amicitia esse? ibid. 31.
Pax convenit. Ibdem. 38.
Senatus Romanus placidè, modestèq; inter se Rempublicam tractabāt. ibid. 41.
Principes civitatis inter se co juran. Ibid. 66.

Pacis

Pacis rationes trahere. Jug 97.
Dicit se à Consule missum, ven sse quæsitum ab eo, pacem an bellum agitatu-rus foret. Jug.109.
Sæpè antea cum Imperatoribus Romanis pacem conventam frustrà esse. Jug 112.
Mandat Cæsar, ut Libonem de concilianda pace hortetur. 1.C.301.
Milites per se de conciliand a pace agere 331.
Cæsar conatus est per colloquia de pace agere 381.
Cæsar expectabat suis levissimis postulatis responsa, si qua hominum æquitate res ad otium deduci posset. 259.
Nihil sine consulibus de compositione agi posse. 1. C 301.
Legatos ad Pompejum de compositione mitti. 305.
Vt quàm integerrima essent ad pacem omnia 331.
Duces à pace abhorrere. eadem.
Hanc esse extremam pacis conditionem. 332.
Tum Labienus: desinite ergo de compositione loqui: nam nobis nisi Cæsaris capite relato pax esse non potest. 1 C 382,

C cero.

Quavis tuta condicione pacem accipere malui: quàm viribus cum valentiore pugnare 5.21.
Pacem esse, judices, non in armis positis, sed in abjecto armorum & servitutis metu 10 6.
Te in istam pacificationem non interpones 10. 27.

Pariendi. Gignendi. Fœtûs. Imprægnandi. *Vide etiam* Nativitatis.

Geburt.

E*Niti geminos.* Amph arg.1 ℣ 9.
Fœtum efficere. Amph Prol ℣ 2.
Factum uno fœtu, & quod gravida est viro & me, quod gravida est, pariat sine doloribus. Amph 3.1. ℣ 18
Vno partu duos peperit simul. Amph.5 2 ℣ 8.
Nostro est susceptus semine. Ibid. ℣.9
Propinqua partitudo ei appetit. Aul.1.1.℣.37.
Partitudo propè abest, ut fiat palàm Aul.2 3 ℣ 9.
Quæ meo compressu peperit filiam quam domi nunc habeo. Epid. 4.1.℣.15.
Vno pregnantes tempore iisdem parentibus. Bacch. Prol.59.
Si eam prægnantem fortitudo fecerit. Aul. 2.1 ℣.4.
Quam gravidam reliqui meo compressu. Truc.2.6 17.
Hæc se è Pamphilo gravidam dixit esse. Andr. 3 2 33.

Dij date facultatem obsecro huic pariundi And 1.4 5.
Neque quod partus prodeò instat. Adel 3 2.9.
Lesbiam [obstetricem] *adduci jubes Sanè pol temulenta est mulier, & temeraria: nec satis digna, cui committas primo partu mulierem* : &c. *Dij date facultatem obsecro huic pariundi, atque illi in aliis potiùs peccandi locum.* Andr.1 4.
Nunc peperisse hanc è Pamphilo Andr 3 2.
Iuno Lucina, fer opem, serva me obsecro. Andr 3 1. & Adelph. 3.5.
Laborat è dolore: [scil partus] And.1 5.
E meo compressu gravida facta est virgo. Adel 3 5.
Partum sibi ipsa medicamentis abigere. pro Clu.16.
In terrâ partum edere de nat Deor.l.2.101.
Quietum ad pariendum locum requirere Ibidem.102.
Id quod omnibus impendet, unus pro omnibus suscepi, & egi. Sest.24.
Multiplices procreare fœtus De nat Deor.l.2 101.
Matronarum partus tueri De nat Deor lib.3.334.
Hoc Herculi Iovis satu edito potuit fortassè contingere 1. Officiorum 47.
Liberis dare operam re honestum est, nomine obscœnum Ibid 51.
Filiolo me auctum scito salvâ Terentiâ. Ad Att.lib.1 p.7.
Tullia mea peperit puerum ἑπταμηνιαῖον, *quòd* εὐτόκησεν, *gaudebam, quod quidem est natum, perimbecillum est.* ad Att.lib.10.p.332.
Vt ea liberos ipsa sese pareret. 4.5.
Cum beatissimi sint, qui liberos non susceperunt. 5.16.
Me Romæ tenuit, omnino Tulliæ meæ partus. 6.18.
Dare operam liberis 9 22.
Fratris loco mihi est, qui ex te natus, teque dignissimus est 12.14.
Vultus & color asserit posteros in honorem parentum 1.15. Symm.
Intereà partes parentis interventus meus exsequitur. 7.95.
Nihil in te, & parentem tuum optimum re, aut affectione divisum est. 8.24.
Ego in eum mihi personam parentis arrogo 8 57.
Quem pignoribus meis libenter adnumero. 9.7.
Nulla de uxoris utero causatio est, cujus expectationem maturus partus absolvit 1.22.

Parsimoniæ. Frugalitatis. *Vide etiam Titulo* Avaritiæ.

Sparsam / Karg.

Sine me alliatum fungi fortunas meas: hoc est, *parcè & frugaliter vivere.* Most.1.1 ✝ 45. *Alliatum* est moretum, cui allium est annexum Vide Terent. Phorm 2.2. *Tute hoc intristi, tibi est exedendum.* Vide ibi Donat.

Mihi

Mihi quidvis satis est. Mil 3.1. ✝ 154. *Cum modo obsona, nec magno s...* Turpilius:*Profecto,ut quisque minime contentus fuit:ita fortunatam ... tam vixit maxime : uti Philosophi ajunt isti,quis quidvis sat est.* Luc... *Cum tectum est, quidvis satis est.*

Quamvis res nostra sunt paupercula,modice & modeste melius est vitam vivere. Nam si ad paupertatem admigrant infamia, gravior paupertas fides sublestior. Pers.3.1 ✝.17.

Quod ille unciatim vix demenso de suo , suum defrudans genium , compars miser,ille universum abripiet , haud existumans , quanto labore partum Phorm.1.1.

Conserva,quare,parce,fac quàm plurimum illis relinquas. Adelph 5.3.

Ait nimium parcè facere sumptum: vix drachmis obsonatus est decem : T... *quoque perparcè nimium* Andr 2.6

Cum natura semper ad largiendum ex alieno fuerim strictior, id est, *tenacio...* 3.8.

Laudo equidem parsimoniam. 7. 18.

Meam in eo parsimoniam hujus pagina contractio significat Att.5 4.

Res familiaris conservatur diligentia & parsimonia , iisdem etiam rebus au... getur in Offic.

Amici observantiâ,res parsimoniâ retinentur. pro Quint.

Ait nimium parce facere sumptum. And.2.6.

Tu quoque perparcè nimium Ibid.

Parce ac duriter agebat And. 1 sc.1.

Semper parcè ac duriter se habere Adel.1.1.

Comparsit miser Zusammen sparen. Phor 1.1.

Parsimonia tibi familiaris est. 8.31.Symmachus.

Quæ scenicis ludis sumptuum temperamenta conveniant. 10.28.

In Editionibus parsimonia retinebitur. 10.28.

Non se ostentabit opulentia. ibid.

Ærario parcere. Jug.cap.85.

Participandi. Communicandi.

Mittheilen.

P*Articipem pariter ego te,& tu me facias* Aul. 2.1.13. *Fac nos participes tua sapientia.* Epid..2.2.✝ 82.

Ne expers esset partis de nostris bonis. Heaut.4 1.39.

Exarabo te,ut mihi quoque & Catulo tua suavitatis aliquid impertias. De Orat.l. 2.345.

Cui cùm omnia unà communicem. Ep.Att.l.1.54.

Cum iis communices quantoperè. Ep.Att.l.12.385.

Causam civium cum servis fugitivis communicavisse. Cat.cap.56

Nunc te societate commoditatis impertio. 1.85.

Pasi...

Pasce eruditos dignitatis tuæ copiis. 5.35.
Omnes ad nos natalitij convivij copias transtulisti. Sed unum defuit, quo minùs animum nostrum redundaret plena festivitas : quod non vobiscum potius cuncta consumpsimus. 6.81.
Laudabilioris officij est, participare dubia cum civibus. 7.38.
Amico annumero gaudia nostra participas 7.93.
Religionem tuam participem nostra necessitatis assumo. 7.121.
Impertiendum alíquem putare Atticis Musis 9.54.
Participatâ ope & conjunctâ animositate peragendum est. 10.12.

Patiendi. Patientiæ. Perferendi. *Vide* Ægritudinis. Damni. Indignandi.

Leyden / Dulden / Außstehen / Gedult.

N*imiò id quod pudet, faciliùs fertur, quàm illud quod piget.* Pseud. 1.3. 46.
Facilè omnes perferre ac pati cum quibus erat, cumque unà his se dedere, eorum obsequi studiis, advorsus nemini. And. 1.1.℣.35.
Tu tuum malum æquo animo feres. And. 5.4.℣ 19.
Syre vix suffero Heaut. 2.4.℣ 20.
Non tute incommodam rem, ut quæque est, in animum inducas pati: Hecyr 5. 3.℣ 27.
Multa ex quo fuerant commoda, ejus incommoda æquum est ferre. ibidem.
Ego te complures, adversum ingenium meum, menses tuli pollicitantem, & nil ferentem. Phorm. 3.2.
Injurias viri omnes ferre & tegere contumelias. Hec. 1.2.
Ita olim suo me ingenio pertulit. Hec. 3.1.
Unum hoc scio quod fors feret, feremus æquo animo. Phorm. 1.2.
Ego haud minùs ægrè patior id, qui nescio. Heaut. 5.2.
Unà tecum bona mala tolerabimus. Phorm. 3.3.
Speraßem, se eas tolerare posse nuptias. Hec. 1.2.
Mores alicujus suâ tolerare modestiâ. Hec. 3.5.
Quemquámne animo tam comi esse aut leni putas, qui se vidente patiatur, &c. Heaut 5.1.
Sineres verò illum tuum facere hæc Adelph 3.4.
Non hercle hic quidem durare quisquam si sic fit, potest. Adelph. 4.2.
Disrumpor. [*scil* præ impatientia.] Adelph. 3.4.
Humanè vix patitur: [*id est*, impatienter fert.] Adelph. 1.2.
Ita patrem adolescentis facta hæc tolerare audio violenter. Phorm. 5.1.
Eumque animo iniquo hoc oppidò ferre ajunt. Ibid.

Beatus, ni unum desit, animus, qui modestè isthac ferat Phorm. 1 3.
Superasse eas tolerare posse nuptias Hec 1 2.
Unà tecum bona malaque tolerabimus Phor 3.3.
Facilè omnes perferri, ac pati. And 1.1
Hac atque hujusmodi sum multa passa Eun. 4 6.
Pateretur nam, quem ferret si parentem non ferret suum. Heaut. 1. 2.
Paulò qui est homo tolerabilis Ibid.
Biennium ibi perpetuum misera illum tuli. Hec. 1. 2
Quod fors feret, feremus æquo animo. Phor. 1 2.
Ego te complures adversum ingenium meum menses tuli. Phorm 3. 2.
Æquo animo aliquid ferre Phor. 5. 9. ✝ 31. & Cic. pro Rosc p. 52.
In iis rebus se vinci posse æquo animo pati De Orat. lib. 2. 3 57.
Damna nulla tanta sunt, quæ non viri fortes, magno & liberò animo effecto ferenda arbitrentur. In Verr. 330.
Omnes acerbissimas impiorum pœnas tulerunt. Contra Rull. 140.
Omnes acerbitates, omnes dolores, cruciatusque perferre. In Cat 206
Immanitas quibusdam patientia radicibus nitebatur. pro Cœl. 95.
Humaniter feremus. Ep. Att. 8.
Te molestè ferre certò scio Ep. Att. 1 117.
Inter nos nostra sive incommoda, sive vitia, sive injurias esse tolerandas Ibid 32.
Qui illud valdè graviter tulerunt. Ibid. 33.
Suum cuique incommodum ferendum est. 3. Officiorum 111.
Quem ego meum casum fortiter ferre visus sum. De Sen 181.
Non transire mensuram doloris in. ussi amicitia 1. 16 Symmachus.
Curarum omnium tolerans. 1. 58.
Patiens muneris propositi. 1. 58.
Æquius ferebam longinquam tui separationem. 1. 102.
Putabam tot monitis atque exhortationibus meis aliquid animo tuo accessisse tolerantia 2. 23.
Te non meo tantùm, verùm etiam tuo nomine cogo, ut cæteris bonis moribus tuorum similem patientiam præstes, ferasque omnia, quæ solet habere peregrinationis conditio. 5 36.
Post tot miserias quis non putet me dedidicisse patientiam. 3. 6.
Mollire debet dolorem medicina patientia. 6. 22.
Volo, ut hanc dilationem salutis meæ certius leniter feras. 7. 7.
Paucorum dierum patientiam non nego 8 57.
Cedo voluntati tuæ. Ibidem.
Fero æquo animo 9. 77.
Dignam viro assume patientiam, & quæ mutari nequeunt, desiste lugere bid.
Dignam viro assume patientiam. 9 123.
Etiam hujus injuria assumo patientiam. 10 43

Pereundi. Interitûs. *Vide* Damni.

Untergang/Verderben.

F*unditus pessum dare aliquid.* Trinum 1 2 128.
Bis perijt amator: ab re, atque animo simul. Truc 1.1.26.
Pessum it pecunia. Truc. 1.1.ỷ.61.
Actum est: ilicet: perijsti Eun.1.1 ỷ 9.
Prudens sciens, vivus vidensque pereo Eun.1.1 ỷ.27.
M his illac ad rastros res redit Heaut 5.1.ỷ 58.
Nullus sum. Phor.5 8 ỷ.49.
Sepultus sum. ibid ỷ.50.
Non per homines egestate & scelere perditos Sest.3.
Nos vestrâ religione, vestrâ autoritate, vestris sententiis se oppressuros arbitrabantur Sest 3.
Si haec occidisset, & haec civitas & omnes gentes concidissent. Phil.230.
Ne & opera & oleum Philologiae perierit Ep.Att.321.
Cogita ne te tuosque funditus evertas Ep Att lib 10.321.
Atque haec quidem tua laus pariter cum republicâ cecidit. 2. Officiorum 81.

Perfidiæ. *Vide etiam* Credendi. Fidei.

Trewloß/Mißtrawen/Untrew.

M*uliebri fecisti fide* M 1 7 5 ỷ 46.
Poeno nullus est Punior Poen Prol ỷ.113. & 5.2. ỷ.3 Inde *perfidia plus quàm Punica.*
Perfidia ejus derogatur. pro Quint.27.
Saturavi perfidiam & scelus proditorum pro dom.418.
Si quis est, qui non nem benè fi le ingratis m putet reddere posse, non nostram is perfidiam coarguit, sed indicat suam Ep ad fam.l.3.75.
Non est credibile quae sit perfidia in istis principibus. Ep.Att.l.4.116.
Prodere perfidiam. 2 12.Symm.
Multiformis est tutorum perfidia 7.65.
In varias se frequenter artes vertit. Ibid.

Pertinaciæ. Contumaciæ.

Halßstarrigkeit.

ITáne obstinatè operam dat, ut me à Glycerio miserum abstrahat? And. 1. 5.
Certum est, obsi mare viam me, quam decrevi persequi. Hec. 1. 5.
Ne tam obfirma te, Chreme: Sey nicht so halßstarrig Heaut. 5. 5.
Adeone pervicaci esse animo, ut puerum praeoptares perire, quàm esset cum illo nupta? &c Hec 4. 1.
Video non licere, ut cœperam hoc pratendere Heaut. 5. 5.
Percontumax redisti huc nobis, Pamphile. Hec. 3. 5.
Ecce autem, tu quoque, proterve, iracundus es. Ibid.
Incidere invidiam contumacia. 7. 89 Symmachus.
Nihil patior à te stridoris emergere. 7 97.
Decedere obstinatione 9 36.
Obstinatam hominis contumaciam non possat inflectere. 10. 43.
Horum ortarefragatio est. 10 50.
Ad supplicationem Iunioris vim rescripti statu pracelso potestatis eiusit 10. 51.
Leget pars arte frustratus est. Ibid.
Tantâ pertinaciâ restiterunt 10. 71.
Pertinaciùs resistere. 10. 72.
In prasumtionis obstinatione durare. 10. 80.

Pergendi. Perseverandi.

Fortfahren / Beharren.

P*Ergitisne pergeret* Pseud. 5. 1 ℣. 4 Sic dicitur quoque: *Pergere ludos, pergere iter, pergere culpam, librum,* pro: *in itinere, in libro perficiendo*, *in culpâ pergere.* Pœn. 1. 3 ℣. 14. Vide I. Cæs Scal. in de caus L. L. lib. 5 cap. 123.

Persequendi. Persecutionis. *Vide* Exilij.

Verfolgen.

H*Astis insectatus est domi patrem.* Capt. 3 4 ℣ 17.

Perso-

Personæ. *Vide* Fabularum.

Ein Person an sich nehmen.

Non negat personas transtulisse in Eunuchum Eun. Prol. ✝.32.
Personam capere, deponere pro Quint 15.
Nobis personam imposuit ipsa natura. 1. off 39.
Intelligendum est duabus quasi nos à natura indutos esse personis 1. Off 43.
Ipsi quam personam gerere velimus, à nostrâ voluntate proficisci. ur. 1. Offic. 46.

Pertinendi. Attinendi.

Anlangen/Angehen.

Comperiebam, nihil ad Pamphilum quidquam attinere. And. 1.1.
Quod antehac fecit, nihil ad me attinet. And. 1.2.
Nihil ad te. And. 4.4.
Scin' tu turbam hanc propter te esse factam? & adeò ad te attinere hanc omnem rem? Eun. 4.6.
Ego quod ad me attinet, itemque arbitror ceteros, idcirco taceo. Qu. Fr. 306. b.
Caninium perdidi hominem, quod ad me attinet, non ingratum. Attic. 260. b.
Sic in provincia nos gerimus, quod ad abstinentiam attinet, ut nullus teruntius insumatur in quenquam. Att. 77 a.
Alio loco, ut se res habebat, quod ad eam civitatem attinet, demonstrabitur. in V 111. b.
Quod ad popularem rationem attinet, hoc videmur consecuti. Epist. 8. b.
Vt ad ea quæ conjunctiora rebus tuis sunt, revertar. 1.8.
Ego utrunque puto meum esse, hoc est *mei officij seu ad me pertinere.* 1.10.
Ne illa quidem mihi scribas, nisi quid ad me ipsum pertinebit, 2.7.
Tibi polliceor meum studium in omni genere officij, quod ad honestatem, & gloriam tuam spectet. 5.8.
Ad teipsum propriè referatur. 5 16.
Volo vos pro nostra parte celeriter nobis expediri posse confi-

 dere.

dere Pro nostrâ parte, id est; *quantum ad nos attinet, quantum nobis opus est* 12.13.

Hic annus præcipue ad meam curam, offi iumque pertinet. 13 12.

Ad hanc sententiam pertinet, qui tibi litteras exhibebit 7.124. Symm.

Id præcipuè vobis putatis accedere, quod Roma quæsiveris. 10.29.

Petendi, Postulandi.

Begehren/ Fordern/ Heischen.

Non *est verisimile, hominem pauperem pauxillum parvi facere, quin nummum petat.* Aul 1.2 ✝.38.

Ire petitum gratiam Aul 2 2 ✝ 69.

Affinitatem hanc obstinavit gratiâ Ibid ✝ 89

Aut adveniet miles, qui de amittendâ Bacchide aurum hic exigit. Bacch 2. 2 ✝ 45.

Possum à te exigere argentum Pers. 3 3. ✝ 18.

Petitionis nostræ hujusmodi ratio est. ad Att 1.1.

Petere aliquid in beneficij loco ac gratia. in Ver. 1.394.

Summâ cupiditate hæc expetuntur. Ibid 465.

Rogationem flagitare p o Clu. 62

Petitionem gravissimis sententiis oppugnare Ep ad fam. 2 9.

In quo uno maximè ambitio nostra niti tur Ep. At. 7.

Omnes enim expetimus utilitatem 3. Off 139.

Denique nil me sciente frustrà voles Jug. 110.

Dehinc postulo, sive æquum est, te oro, Dave, ut redeat jam in viam: [scil. *Pamphilus.*] And 1.2.

Immo ita volo, itáque postulo ut fiat, Chreme, neque postulem abs te, nisi ipsa res moneat. And. 3 3.

Quam jocorem voluisti à me tandem, quin perfeceris? ego impetrare nequeo hoc abs te, biduum saltem ut concedas solum? Eun 1.2.

Hoc modo sine te exorem Ibid.

Iubet posci: Man sols begehren Heaut 4 4.

Porrò hæc talenta dotis adposcunt duo: Sie werden noch darzu 1200. Kronen zur Ehsteur fordern Heaut 4 6.

Vestram fidem obtestor, misericordiam imploro pro Mur. 144.b.

Quem enim alium appellem? quem obtester? quem implorem. pro Flac. 146.b.

Iure igitur vos obtestor, quos mihi & debere, & posse intelligo opitulari, Ante quam. 193 a.

Pictu-

Picturæ. Tingendi. Simulacri. Sculpendi.

Bilden/Abbilden/Mahlen.

Apelles Veneris caput, & summa pectoris politissima arte perfecit 1 9.
Neque enim Alexander ille gratia caussa ab Apelle potissimum pingi & à Lysippo fingi volebat &c. 5.12.
Illi artifices corporis simulacra ignotis faciebant nota. Ibid.
Spartiates Agesilaus ille, neque pictam neque fictam imaginem suam passus est esse ibid.
Hæc signa meliora sunt quam in meo Tusculano. 7.10.
Bacchus istas cum Musis Metelli comparas 7.24.
Trapezophoron si te delectat, habebis, id est, *statuam poculorum mensam sustinentem* Cælius Antiquæ Lect. lib. 4. cap. 12. Ibidem.
Ea volebam tabellis ornare Ibid.
Si quid generis istiusmodi delectat, pictura delectat. ibid.
Integrum situm Pratorij mei, & picturam quandam fabrilis operis ante oculos conjecisti, ita adaperta distributio, vel adhuc adsurgentia, vel jam absoluta signavit. 9 17.
Nostris obtutibus quadam gestorum facies subditur. 9.72.

Pignoris. Arrhæ.

Pfandt/Underpfandt/Trewschatz/Verpfenden.

Mutuum acceptum inde dicit pignus emtis adibus, requirit, qua sunt. Most Arg. ✝ 9.
Quas illi arra beni debet. Most 4.3 ✝ 21.
Arrabo in has dedit quadringenta minas Most. 3 1 ✝ 110.
Da hercle pignus ni omnia memini. Pers. 2 2. ✝. 4.
Si scis tute, quot habeas hodie digitos in manu, eadem pignus tecum Ibid.
Num illa oppignerare filiam meam me invito potuit? Heaut. 4 5. ✝. 46.
Cùm omnem authoritatem universi ordinis pro pignore putares. de Orat. l. 3. 451.
Anagnosta libelli pro vinis sapè oppignerabantur Sest 54.
Magnis & multis pignoribus Lepidum Respublica obligatum tenet. Phil. 13. 510
Magnum pignus ab eo Re publica datum est. Ph 1 1.324.

Philotes Alabandensis ὑποθήκας *Cluvio dedit.* h. e. *pignora*, obligationes. Unterpfandt 13.57 Cæterùm φερνας vim *Committi hypothecas* requirere in *ff. Tit. de notoriis gestis. l. debitor.* Quo in loco similis adducitur formula: *Prædia in publicum committere.* quæ Commissio fiebat non soluto vectigali

Obsides periculi: vel pignora voluntatis Pro Cœlio. Extat formula in Declamat Quintil. *Tenere pro commisso* &c. *venire in commissum.* In die Straff fallen/oder/gepfendet werden Declam. 341.&350.

Iungere al c. i pignus 3.38. Symm.

Dam ne obsides rei animos 7.104.

Reponde mihi pignus mutua voluntatis. 9 4.

Piscandi. Piscium.

Fischen/Fisch fangen.

V*T antè hortulos suos postero die piscantur.* Offic. lib 3. p 122.

Placendi. *Vide* Approbandi. Favoris.

Gefallen.

E*Go in tuo placitum tibi ut si faciam* Pers. 2.1. † 9.

Hac in integro nobis esse non possunt de Or lib. 3. p. 455.

Postquàm me amare dix. [illam,] *complacita est tibi.* Andr. 4 1.

Sibi complacitam ejus formam, [dicet,] *postquàm adspexeris.* Heaut. 4.4.

Qua vobis placita est conditio datur. Hec. 2 1.

Vbi sunt cognita, [scil fabulæ,] *placita sunt.* Hecyr. Prolog.

Qui me passus est usque adhuc qua meo cumque animo libitum est facere. And. 1 5.

Cœpi iis omnia facere, obsequi qua vellent. Phor. 1.2.

Nulli lædere os, arridere omnibus. Adelph. 5.4.

Perplacet. Adelph 5.5.

Primo adtuplacet. Hec Prol.

Non tibi illud factum minus placet, quàm mihi Laches. Id est, *displicet.* Hec. 4.4.

Pluvia-

Pluviarum. Imbrium *Vide etiam* Tempestatis.

Regen/Gewitter/Wetter.

T*Empestas venit, confringit tegulas, imbricesque : ibi venit imber, lavit parietes, perpluunt tigna, putrefacit aër operam fabri*. Most. 1. 2. ℣ 21. & 56.

Tanta repentè cœlo missa vis aquæ dicitur Jug. cap 75.

Pœnitendi. Pœnitentiæ. Resipiscendi.

Rew/Leydt/Gerewen.

N*Ostri nosmet pœnitet*. Phor. 1. 3. ℣. 20.
Pœnitet me hujus rei. in Verr 305.
Certum est ad frugem applicare animum. Trin 2 1. ℣. 34
Redire in viam: Wieder auff die rechte Bahn kommen And. Prol ℣ 11.
Si quid est peccatum à nobis, profer, ut ea refellendo, aut purgando, vobis corrigamus te judice ipso. Hec 2 2 ℣. 11.
Nostri nosmet pœnitet : Wir seynd mit unserm Stand nicht zu Frieden. Phorm. 1. 3.
Si quid plus minúsve faxit, quod non post pigeat. Phorm. 3. 3.
Haud muto factum: Es gerewt mich nicht And. 1. 1.
Num facti p geat And 5 3
An pœnitebat flagitij, te auctore quod fecisset adolescens. Eun. 5 7.
Eheu, quàm ego nunc totus displiceo mihi, quàm pudet? Heaut 5. 4.
Meritò mihi nunc ego succenseo: quot res dedêre, ubi possem persentiscere? Heaut. 5. 1.
Pol jam aderit, cùm se quoque oderit : die Zeit wird kommen/daß es jhn wird gerewen Hecyr. 4. 1.
Anpœnitebat te flagitij. Eun 5. 7.
Eheu quam ego nunc totus displiceo mihi. Heaut. Eun. 5 4.
Et te tuum consilium contemsisse. id est, *consilij pœnituisse*. Hec. 1. 1.
Ne quid faciam plus, quod me post minus fecisse satius sit. Hec. 5. 1.
Non pœnitet me famæ Ich will die Nachrede gern haben. Hec 5. 2.
Pol jam aderit se quoque cum oderit. Hec. 4. 1.
Egomet me novi, & peccatum meum Phor. 1 4.
Ne quid plus minusve faxit, quod nos post pigeat Phorm 3. 2
Dijs opus est, ut his reatum noster nihil reperiat pœnitendum. 1. 6. Symm.

Propalàm testatur pœnitentia correctionem. 6 1.
Plebs redacta est in pœnitendi verecundiam 8.65.

Pollicitationum. Promittendi. Pollicendi. Stipulandi.

Verheissen/Versprechen/Zusagen.

TE oro, promissa ut serves tua. Amph 5 3 ✠. 1.
Aurium tibi operam dico. Bacch 4.9 ✠. 2.

Promisi foras. Most 4.1. ✠. 12.

Promitto ego tibi pro te, quin me pro te ad cœnam ire autumo. Most 5.2. ✠. 10.

Mina viginti sana sunt tibi, hodie quas abs te est instipulatus. Nullum periculum est, quod sciam, stipularier. Roga me viginti minas. Pseud. 4. 6. ✠. 8. 14.

Benè promittis multa ex multis: omnia in cassum cadunt. Pœn. 1. 2. vers. 147.

Fac. sis, nunc promissa appareant. Eun 2.3 ✠. 19.

Promissa iam perfeci And 4.1 ✠. 17

An verebamini, ne non id facerem, quod recepissem semel? Phor. 5 8 ✠ 9.

Quàm maximè abs te oro, ut beneficium, verbis initum dudum, [*id est*, promissum,] *nunc re comprobes.* And 5 1.

Pollicitando eorum animos lactas And 5 4.

Illud mihi multò maximum est, quod mihi pollicitus est ipsus gnatus. Andr. 3. 2.

Do fidem ita futurum: [*id est*, promitto.] Eun. 5 9.

Nihil prater promissum est ibidem.

Satis pol proterve me Syri promissa huc induxerunt. Heaut. 4. 3.

Satis scitè promittit tibi: [*id est*, minatur.] Ibid.

Is senem per epistolas pellexit, modò non montes auri pollicens. Phorm. 1. 2. ✠ 18.

Vt phaleratis dictis ducas me, & meam ductes gratiis Phorm. 3 2.

Ego te complures advorsum ingenium meum menses tuli pollicitantem, & nil ferentem. ibid.

Quin tu hinc pollicitationes aufer, & quod fers, cedò. Phorm 5.6.

An verebamini, ne non id facerem, quod recepissem semel. Phorm. 5.7.

Pollicitus sum & servare in eo certum est quod dixi, fidem. Hec. 3. 3.

Quaso edepol, Bacchis, quod mihi es pollicita tute, ut serves. Hecyr. 5. 2.

Polliceri alicui aliquid bonâ fide cont. Rul 143.

Pro certe polliceor hoc vobis, atque confirmo ibid. 145.

Quantam pecuniam militibus earum regionum in singulos Propator pollicitus est. Phil. 5. 428.

Ego

Ego à te cùm tua promissa per literas flagitabam, ad urbem te otiosum esse arbitrabar. Ep. ad Fam.
Expectatione promissi tui moveor Ep. st. ad Fam lib 9. p 248.
Meâ affirmatione tibi recipi Ep Fam. l 9 p 248 & l 10 360.
Habui paululum moræ, cùm promissa militibus persolvo. Ep. ad Fam. lib 12. p 360.
Expectatione promissi tui moveor Acad. Qu l 2. p 76.
Furioso promissum facere. 1 Off p. 14.
Quæ pertinent ad veritatem, & ad fidem, ea negare interdum, & non servare est justum. Ibid.
Nec promissa igitur servanda sunt ea, quæ sint ijs, quæ promiseris inutilia. ibid. 15.
Illis promissis non standum esse, quis non videt, quæ coactus quis metu aut deceptus dolo promiserit? Ib d.
Potest accidere promissum aliquid, & conventum, ut id inutile sit, vel ei, cui promissum sit, vel ei qui promiserit Ibid.
Vt orationes summ m mei promissi compleam. in Verr. 326.
Tantum habeo tibi polliceri, &c. 1. 5.
Tibi affirmavi quidvis me potius perpessurum 2 15.
De me tibi sic promitto, atq; confirmo 3. 10
Id tibi affirmo, te in istis molestijs non diutius futurum. 4. 13.
Ego tibi profiteor atq; polliceor eximium & singulare meum studium 5 8.
Quæ tibi promitto, ac recipio Ibid.
Spondeo tibi acerbitatem istam, & iniuriam non diuturnam fore 7. 10.
Prolixe promittere 7. 5.
De quo tibi homine hoc spondeo, &c Ibid.
Professio voluntatis 10 8.
Nihil te ceteris de me frustra recepisse lator 10. 9.
Ex eo tempore quo mihi professus est se venire, id est, *affirmavit, recepit.* 10 24.
Impedire compromisse, id est *promissione & pactione mutua, de non perferendo die debitori* 13. 30.
Id mihi liberalissimè, atq; humanissimè recepisti. 13. 6.
Spondeo tibi, inq; me recipio, will darfur stehen 13. 18.
Promissis ijs quæ ostendis, non valde pendeo. Qu. Fr. 325 b
Promissis standum esse Off 7. b
Omnes cupiebant Cæsarem stare conditionibus ijs, quas tulisset. Att. 112. a
Promissis onerat ministrum, impellitq; Jug. cap 12.
Promissis majoribus quem ad sui studium perducere. Ibid 80.
Aliquid sedulò polliceri. 1 5 Symm.
Memores promissi estis. 1. 7.
Sponsionem affectio stipulat. 1. 12.
Dos item. 1. 11.
Promissi servantissimus es. 2. 50.
Interea nos urfis sæpè promissis, & diu speratis, sub ipso articulo muneris indigemus. 2. 76.

Iteratep omissum. 3.13.
Mutua affectionis spo sionem jam teneo. 5.4.
Neq; enim solis pr missa deserere. 5.79.
De Hisp aniis copiam equorum spes certa mihi promittit 5.82.
Si Marciana sororis vestra non sit clauda promissis. 6.2.
Promissi certus te opperior. 7.17.
Stare promissis Ibid.
Quò abijt promissorum fides. 7.41.
Grandius aliquid spondere. 7.41.
Maneas ero prom ssi, & cœptorum tuorum diligentiam teneas 7.61.
Votis opus est, ut voluntaria sponsioni solutio prompta respondeat. 7.68.
Nequeas promissis terminum dare 9.74.
Dare sponsionem. 9.81.
De quibus fidam tuam sponsionem teneo. 10.19.

Portandi. Ferendi. Bajulandi. *Vide Tit.* Oneris.

Tragen.

P*Upillum filium in humeros suos extulit.* de Orat. l. 1. p. 331.
Hoc simulacrum quidam homo nobilis ad ornatum ædilitatis suæ deportavit. Pro Dom. 235 b
Nihil ex ista provincia potes, quod jucundius sit, deportare Ep. 192. b
Tertia illa tua, quam tecum deportabas. in Ver. 243. b
Mittam qui pantheras alant, & eas deportent. Ep 119. b

Possessionis, *Vide* Bonorum. Divitiarum.

Hab vnd Gutt besitzen/ Reichtumb/ Innhaben/ Bewohnen.

D*E nostrâ possessione depulsi sumus, ac rejecti.* de Orat. l. 3. 481.
In possessionem venire. Pro Quint. 31.
Bonorum possessio spectatur non in aliquâ parte sed in universis, quæ teneri aut possideri possunt. Ibid. 33.
Omne clausum, & compressum possidet. in Verr 328.
Unus omnium omnium potestatem armis & latrocinijs possidet. Sect 18.
Qui prater Africam obtinuerat. Ligar. 294.
Quoniam hæreditas usucapta esset Epist. ad Att. l. 1. p. 11.
Deponi veterem possessionem Academia ab hoc acuto homine non sinemus. de Leg. l. 1. p. 315.

Sed

Soli enim possident res & fructuosas & sempiternas Parad. 6. p. 140.
Esse ea dico, quæ cerni tangive possunt, ut fundum, ædes, parietem, stillicidium, mancipium, pecudem, supellectilem, penus, & cætera: *quo ex genere quædam interdum nobis definienda sunt. Non esse rursus ea dico, quæ tangi demonstrative non possunt, cerni tamen animo atq; intelligi possunt: ut si usucapionem, si tutelam, si gentem, si agnationem definias, quarum rerum nullum subest quasi corpus, est tamen quædam conformatio insignita & impressa in intelligentia.* Top 222 b
Vsucapionum & tutelarum jura. de Or. 99. a
Vsucapionem XII. tabula inter quinq; pedes esse voluerunt. (*al. noluerunt.*) de Leg. 167. b
Vsucapio fundi, hoc est, *finis solicitudinis, ac periculi litium, non à patre relinquitur, sed à legibus* pro Cæc. 199 a
Vrbanitatis possessionem, amabo, quibusvis interdictis defendamus Ep 116 a.
Pellere possessione. Pro Mil.
Verres totam insulam obtinebat: Cyclops Ætnam solam tenuisse dicitur. in V. 265 b
Obtinere Hispaniam interiorem (provinciam) cum imperio. At. 12. b
Suam quisq; domum obtinebat tum. in A. 169. b
Salustio africam interiorem obtinente. in Sal. 275 a
Academiam Carneades & Clitomachus obtinebant. de Or. 88. b
Respub in possessione victoria deletis sceleratis permanebit. 10. 21.
Restituere in possessionem &c 10 27.
Non solùm spe, sed certâ re jam, & possessione deturbatus est. 12. 26.
Est hodiè in bonis. 13 31.
Eius bona publicè possidentur, alieno nomine contrà leges. 13. 38.
Res familiaris inclinat. 1 5.
Dehinc ut apud vos familiarem curam loquamur. 2. 52.
Rei familiaris integratione eum solare. 3. 73.
Sui fidea vita, quæ bona dici solent, ubi census uberior est, infortunio proscriptionis amisit 3. 73.
Tibi præ cæteris domestica bona chara sunt. 3 75.
In Hispaniâ te degere ob rei familiaris amplitudinem duxeram. 9 23.

Potestatis. Copiæ. Facultatis. Imperij. Virium.

Gewalt/Macht/Krafft/Vermögen.

Quibus ea res est in manu. Amph. Prol. ✝ 80.
Cui plus sit in manu, quàm tibi. Asin. 1. 1. ✝. 73.
Vt iam penes sese habeant. Capt. 2. 1. ✝. 37.

Ubi

Vbi mihi potestas primùm evenit. Cist 1.2 ℣ 18.
Tibi me emancupabo, tuus sum, tibi dedo operam Bacch. 1. 1. ℣. 61.
In fabrorum potestate tum fui Most. 5. 1. ℣ 53.
Quia illi suam rem esse aequum est in manu. Merc 2 3 ℣ 117.
Est, atque non est mihi in manu Trin 1 2. ℣. 67.
In manu non est meâ Rud. 4. 3 ℣. 44 Bacc. 1. 2. ℣ 36. Amph. 2 1. ℣ 14. Ter. Hecyr 4 4. ℣ 4. 4 Vide Lex litt. I.
Cum imperio esse: id est, *habere summam potestatem* Truc. 1. 1. ℣ 74.
Date crescendi copiam novarum Heaut. Prol ℣ 28.
Quam penes est mea omnis res & liberi Truc 4 4 ℣ 11.
Legatus hinc quo cum publico imperio fui. Truc. 1 1 ℣ 74.
Istum redegissem in potestatem eius Rud. 5. 3 ℣ 23.
Sibi ut inspiciendi esset copia. Eun Prol. ℣ 21.
In me planè Dii potestatem suam omnem ostendêre Eunuch 5 9. ℣ 2.
Fruere dum licet, nam nescias ejus sit potestas post hac an unquam tibi Heauton. 2 2.
Tibi id in manu est, ne fiat: Du kanst es verhindern Hecyr. 3. 5.
Vxor quid faciat, in manu non est mea. Hec. 4 4
Perdidisti illam quod quidem in te fuit: id est, *quantum in te fuit* Ibid.
Haud vereor, si in te solo sit situm id est, *in tua solius potestate.* And. 1 5.
Vbi non quit pati: id est, *potest* Hecyr 1. 2.
Sic ut quimus, ajunt, quando ut volumus non licet. Andr. 4 6.
Forma in tenebris nosci non quita est Hec 4 1.
Quid faceres si aliquid gravius tibi nunc faciundum foret? Cùm hec non possum, illud mihi nis possem Phorm. 1 4.
Non potest satis narrari, quos ludos praebueris intus. Eun 5. 7.
Si potis est: id est, *si fieri potest* Eun 2. 2.
Si potis est reperire Heaut. 4. 1.
Nihil posse: id est, *posse.* Eun. 4. 3.
Scire est liberum ingenium atque animum. id est, *liberum ingenium ex eo potest cognosci* Adel. 5. 3.
Manere hanc affinitatem inter nos volo, si ullo modo est, ut possit: id est, *si ullo modo fieri potest.* Hec. 4. 4
Istam quod potes, fac consolere. so viel du kanst Adelph 3. 6.
Serva, quod in te est, filium id est, *quod potes facere* Heaut 4 7.
Nisi eum, quantum dii dant tibi opis, servas, castigas, mones? Heaut. 3 3.
Qui spectandi faciunt copiam Heaut Prol.
Nam & cognoscendi & ignoscendi dabitur peccati locus. Heaut. 2 1.
Nam ea res dedit tum existimandi locum. Heaut 2. 3.
Nescias eius potestas sit post hac an nunquam tibi. Ibid.
Quasi ea potestas non sit tua Als stünde es bey dir nicht Heaut 4. 3.
Qui vim tantam in me, & potestatem habeat tanta astutia Ibid.
Ne quam ille quaerat copiam, ac te deserat, Heaut 5 1.
Vebis datur potestas condecorandi ludos scenicos. Hec. Prol.

Vt

Vt sibi ejus faciam copiam. Phorm 1.2.
Vt neq; mihi eius sit amittendi nec retinendi copia Phorm.1.3.
Ait uterq; tibi potestatem eius habenda se dare Phorm.5 6.
Vt dee in illarum potestate te esse. Hecyr.2.2.
Mea est potens Heaut.2 1.✝.5.
Nam apud patrem tua amica tecum sine metu ut sit, copia est. Heaut. 2.3 ✝. 87.
Veniam ad vos si mihi si senatus det veniam. ad Heren l.4 p 91.
Pictori, quas Zeuxis, potestates eligendi dederunt. de Inv.l.2 p.198.
Ego meorum solus sum meus Phorm.4.1.✝.21.
Quead eius fieri poterit ad Heren.lib 1 p 4.
Nos sub eorum potestatem subij iemus ad Hern.l 2.p 50.
Ad omnium nititur facultatem ad He en l 4 p.80.
Ipsa negotij natura nobis dabit facultatem Ibid.106
Cui populus ipse moderandi, & regendi sui potestatem, quasi quasdam habenas tradidisset de Orat.l 2.p.291.
Adolescentes crassi se dicarunt. de Orat l 3 p.455.
Plus possunt propter nobilitatem Pro Q p 3.
Vel respondendi, vel interpellandi alicui facere potestatem Sext.Rosc.p.61.
Cadendum est in unius potestatem. Epist. Attic. l.8 p 236.
Ne in illius manus perveniret Ibid 240.
Quæ in nostra est potestate sita. Acad.l.2 p.22.
Vt sit aliquid in nostrâ potestate. Ibid 23.
Vitia esse in ipsorum potestate. Ibid.
Integra est nobis judicandi potestas. ibid 7.
Cuius rei tanta, tamq; difficilis facultatem consecutum esse me non profiteor. de Nat Deor.lib 11 p.8.
Incredibili quâdam facultate fuit. Acad Q l 1 p 95.
Si modò eam facultatem tibi dares cau'a de Nat Deor.l 3 p.120.
Eamq; potestatem, quam ipse per se solus erat nactus, quasi iustam & legitimam hereditatis loco filio tradidit. Ib d.150.
Nam nihil esset in nostrâ potestate, si res ita se haberet. de Fato.276.
Potestatem rei alicuius alicui abrogare de Leg l 3 p.358.
Qui igitur ex potestate exisse dicuntur. Q Tu l.3 p 380.
Quamobrem in istâ quidem re vehementer Syllam probo, qui tribunis plebis suâ lege iniuriæ faciendæ potestatem ademerit. ibid 383.
Clandestino introitu urbe est potitus Off l 2 97.
Quantum de iure nostro dec sserimus Ep. Att lib.16.p.491.
Tamet si vicisse debeo, tamen de meo iure discedam, & tibi quod in aliâ causâ non concederem, in hac concedam Pro S Rosc p 6.
Hoc per me liceat, sed tibi aut concedendum est, ita esse, quod minimè vis. Acad. p 55.
Cogitare deberes, ubicunq; esses, te fore in eius ipsius potestate, quem fugeres. Daß er deiner mächtig were. 4 7.
Cum ita late pateat ejus potestas, quem veremur Ibid.

Qui locus hoc dominatu vacat? id est, *imperio, potestate.* 4. 8.
Is qui omnia tenet, &c. Ibid.
Casus, & natura in bonis dominatur. 4. 12.
Ab ijs ipsis, à quibus tenetur impetrabit, id est, *in quorum est potestat* 4. 13.
Respondit sibi non esse integrum, id est, *in manu sua* 5. 2.
Omnibus in rebus me fore in tua potestate tibi confirmo. 5. 4.
Quam velis eum obligare, in tua manu est 8. 6.
De illo, quem penes est omnis potestas, nihil video quod timeam. 9. 16.
Id ille in te positum esse putat, id est, *in potestate tua* 9. 25.
Habeo, inquit, Aristippus, non habeor à Laide Græcè hoc melius, *ἐλ' Ἀρίστιππος ἐπὶ τῆς λαΐδος, ἔφη, ἔχω καὶ οὐκ ἔχομαι.. Athenaus.* 9. 26
Cum ea spe, quam in manibus habeo. Die zumeinen händen stehet 10. 8.
Exercitum in meâ potestate tenui. 10. 12.
Eos qui sunt in magistratu in sua habent potestate 12. 14.
Id age, ut provincia, vectigaliaq; in vestram potestatem redigerentur 12. 15.
Verum hæc non sunt in nostra manu 14. 2.
Confeci, ut compulsi in potestatem meam pervenirent. 15. 4.
An cunctor & tergiversor & ijs me dem, qui tenent, qui potiuntur? At. 109 b
Cleanthes Solem dominari & rerum potiri putat de Fin. 32. a
Quod ij, qui potiuntur rerum, præstituri videntur. Ep. 9. a
Civitates quæ rerum potita sunt. Ep. 73. a
Dum ea civitas rerum potita est. Pro S. R 29. b
Atheniensium potiti sunt Spartiatæ. ad Her 23 a
Si exploratum tibi sit, posse te illius regni potiri. Ep. 7. a
Accedit illud, si maneo, & illum comitatum optimorum & clarissimorum civium desero, cadendum est in unius potestatem. Att. 119. b
Sub populi Romani imperium ditionemq; ceciderunt. in V. 276. b
Qui igitur exisse de potestate dicuntur, idcirco dicuntur, quia non sunt in potestate mentis. Tusc. 192. a
Itaq; iratos dicimus exisse de potestate, id est, *de consilio, de ratione, de mente, quorum potestas in totum animum esse debet.* Tusc. 226. a
Quantum possunt, malunt in exilio ostendere Pro Sext. Rosc.. 89.
Summam habere potestatem in Verr. 123.
Ille sibi optionem, potestatemq; facturus est, ut eligat, utrum velit. in Verr. p 126.
Ejus rei cognoscendæ faciam vobis suo tempore potestatem. Ibid 207.
Patientia dominatur in urbe, in hoc genere quiescit. Pro Cæc. 614.
Quâ digitum proferat, non habet. Ibid.
Redigere aliquem in potestatem Pro A. Cl. 70.
Dare potestatem judicandi Pro Arch. 84.
Dare potestatem contr Rull. 115.
Facultatem concedere alicui. Ibid.
Si mihi esset integrum Pro C. Rab. 157.
Non mihi licet, neq; est integrum. Pro Luc Mur, 227,

Dare

Dare alicui facultatem. Pro L. Mur. 39.
Omnem vim sui tribunatus in meâ salute consumsit. Sest. 16.
Se totum Pompeius Cæsari tradidit Phil. 2. 347.
Qua primum navigandi nobis facultas data erit, eâ utemur. Ep. Fam. lib. 3. p 63.
Quam facultatem, si quis casus eripuerit, mea tamen in te omnia officia constabunt, ac si te vid: ssem Ibid. 166.
Aliâs nemo facultatem habet decipiendi nos Epist. ad Fam. lib. 11. p 312.
Vitam, Rempublicam ex manibus hostium eripuit, ac tradidit. Ep. ad Fam. l. 12. p 362
Id egi, ut Asia provincia, vectigaliaque in vestram potestatem redigerentur. Ibid 367.
Habere potest item in Orat. ante exil 367.
Facere alicui potestatem. in Orat post red. p. 361. & pro Cœl. p. 166. & pro Dom p. 401.
Potestas nobis adempta est. Pro Q. p. 3.
Pervenire in alicuius potestatem Ep. ad Fam. l. 15. p. 469.
Mihi facultatem, quando hic nec opinatus, & improvisus provincia casus eripuit Ibid 748
Exeundi Româ potestas nobis fuit. Ep. At. l. 8.
Confido illum fore in officio & in nostrâ potestate. Epist. Att. lib. 1. p. 14.
Illum in nostrâ potestate fore. Ibid. 15.
Poteris summa judicia 1. 18 Symm.
Retinere potestatem præfecturæ. 2 27.
Est in manu tuâ 2 91.
Veniam de augustissimo Principe imperati mihi itineris postulare. 3. 85.
Si solus istiusmodi examinis jus haberet. 5. 76.
In manu mea non est. 5. 98.
Vestrâ in manu est. 6 8.
Est in manu tuâ 9 61.
Tibi integrum est. 7 82.
Restat, ut velis, quod pro loci ac meriti tui viribus potis es. 7. 94.
Habes in manu. 9. 117.
Libertatem atq; patriam in dextris portare. Cat. cap 58.
Neq; mihi in manu fuit. Jug. cap. 14.
Dominari illi volunt vos liberi esse, facere illi injurias, vos prohibere, postremo sociis vestris veluti hostibus, hostibus pro sociis utuntur. Ibid. 31.
Omnibus locis pugnandi copiam facere. Ibid, 82.

Præ-

Præsentiæ. *Vide etiam infrà* Promptitudinis. *& suprà.* Adventus.

Gegenwarth / Je tig.

A*Dsum præsens præsenti tibi.* Most 5 1 ✝ 27.
Prastò est. Eun. 5 9. ✝. 20.
Hirundines æstivo tempore prastò sunt, frigore pulsæ recedunt. ad Heren. l 4. p. 124.
Quæcunq; tempore mihi potestas præsentiæ tui fuerit, tu eris omnium moderator consiliorum meorum. Ep. Fam. l. 1. p. 33.
Mecum tota sit: scil an mo:nam *corpore absens futurus erat.* ibid.
Præsens absensq; idem erit Adel. 1. 1.
Iamdudum domi, ajunt, prasto apud me esse Heaut. 1 1.
Praste est, desine Phorm. 1. 2.
Phædria tibi adest: id est, *prasto est.* Phorm. 3. 1.
Istuc est sapere, non quod ante pedes modò est, videre, sed etiam illa, quæ futura sunt, prospicere Adel 3 4.
Nunqu .m adeò astutus fui, quin quidquid possem, mallem auferre potius in præsentia. Adel. 2. 2.
Quod si scripturam sprevissem in præsentia: id est, *nunc.* Hec. Prol.
Ipsum adeò præsto video c .m D.vo. Andr. 2 5.
Cum milite isto præsens, absens ut sies. Eunuch. 1 2.
Quadruplatores ad fretum prastò fuerunt I V. 112. b
Constitui cum hominibus, quo die Messanæ mihi prasto essent in Verr. 122 a
Matreni vix videor prastò esse possit At. 61. a
Dionysius nobis prastò fuit. Ibid.
Togula lictoribus ad portam præstò fuerunt. I P 91 a
Quibus quidem causis tu etiam prastò fuisti. de Cla. 195. b
Vt ad omnia quæ tu velint, ita sim prastò, &c. Ep 53 b
Si ille labor meus pristinus si sol citudo, si officia, si opera, si vigiliæ deserviunt amicis: præstò sunt omnibus. Pro Syl. 172. a
De mea autem in te voluntate sic velim iudices, me opera & consilio, studio quidem certe, re, fama, saluti tuæ prastò futurum Ep. 58 b
Hostia adsacrificium prastò non fuerunt de Inv. 74. b
Est boni auguris, meminisse maximis reip. temporibus prasto esse debere. de Leg. 192 b
Is tibi victori non solum ad hospitium, sed etiam ad periculum atque ad aciem prasto fuit. Pro Dej. 148 b
Fac vt te ante Cal Ian. vbicunq; er mus, sistas At. 62. a
Te vegetum nobis in Græciâ siste. At. 69 a

Qu

S ff *Venire*

Venire in conspectum amicorum. 7 67.
Accipe libens dictam salutem, quam si fors optata juverit, mox sequimur. 59.
Quum mihi spem visendæ eximietatis tuæ promiserit dies largior. 8. 64.
Ego vos Prætoriis meis fascibus primos interesse volui ssem, festisque comm[...] bus decus facere 8. 14.
Si mihi evenerit aspectu & colloquio tuo defrui 8. 27.
In conspectum amici celerius revertaris 8. 51.
Adventum præstare alicui. 8 55.
Mihi ex voluntariâ sponsione præsentiam suam debet. 8 57
Vicem præsentia mea & potest & debet tuus interventus implere. 9 11.
Ille solus mihi præsentia imaginem exhibuit 9 70.
Præsentia tuæ speratum gaudium mihi subduxit invidia. 9. 97.
Blanditias oris alicujus audire. 9. 83.
Sic ero contentus, quod me adventûs tui expectatione fraudavit. Ibid.
In coram positus. 10. 7.
Coràm locatus alloquijs Principum fruor. 10. 27.
Vt coràm vestrum numen adveneror. 10. 30.
Intuear benignitatis vestræ sidera. Ibid.

Precum. Orandi. Optandi. Petendi. *Vide* Vovendi.

Bitten / Wünschen.

D*Ii dent, quæ velis.* Epid. 1. 1. ✝ 5.
Qui sunt, qui à patronâ preces meas expetessunt. Rud. 1 5. ✝. 1. *Preces precari*, etiam Cato dixit. c. 134. *Iane pater, te hac strue commovendâ bonas preces precor, ut sis volens propitius mihi.* German Ein bitt begehren. Lucret *Non divûm Numen votis adit, & prece quæ sit, ventorum pavidus paces animasque secundas.*
Nunquam destitit instare, ut dicerem esse ducturum patri Andr. 4. 1.
Illa exclamat, minimè gentium: meliùs tendere: id est, *instabat, ut virgo vocaretur.* Eun 4. 1.
Vt lubet, num ego insto? Heaut. 4. 3.
Magis unum etiam instare, ut hodie conficerentur nuptiæ. Heaut. 5. 1.
Si altera illa magis instabit, forsitan nos rejiciet. Phorm 4. 5.
Tundendo atque odio denique effecit senex: id est, *vehementer instando* Hec. 1. 2
Postquàm acriùs pater instat. Ibid.
Dij benè vertant, quod agas! Phorm. 3 3. ✝. 19.
Precatione rogare aliquem. in Verr. 5 12
Qui nunquam nobis occurrunt, neque in precibus, neque in optatis, neque in votis. de Nat. Deor. lib. 1. p. 112.

Prin-

Principij. Initij.

Anfang.

IN de mihi principium capiam ex ea tragœdiâ. Præ.Prol.℣.2.
Narrationis mihi incipit initium. And.4.℣.26.
Benè habent tibi principia. Phorm 2.3.℣.82.
Principium capere oportebit. ad Heren.l.1.p.6.
Illuc quasi redi quò cœpisti. Adel.2.1.
Petam hinc, unde à primo institui. Phorm.4.2.
Hic adeò his rebus anulus fuit initium inveniundis. Hecyr.5 3.
A principijs primùm ordiar. de Part.p.265.
Res agi cœpta est. Pro A Cl.p.23.
Initium facere cont. Rull.133.
Necesse est constitui initium. Acad.l.2.17.
Initium quærere ibid.18.
Initijs igitur constitutis. de Fin l.5.p.187.
A Principijs permanere ad fines. Ibid l.4.291.
A communibus initijs progredi. Ibid.
Hinc exordium capiamus Ibid l.5 258.
Ita nascetur exordium. Q.Tuſ.l.1.297.
A lege ducendum est juris exordium. de Leg.l.1.p.300.
Constituendi iuris ab illâ summâ lege capiamus exordium. Ibid.
Quia nunc itidem ab eodem, & cæteris Dijs immortalibus sunt nobis agendi capienda primordia Ibid.l.2.p 322.
Divina, sempiterna, sapientiâ, vita induxit exordium de Vniv.377.
Repetendum altius videtur. 1 Off.22.
Quam orationem cùm ingressus essem, Cassius intervenit. A.242.b
Eas leges de integro ferri placet. A.221 b.in A.196 a
Illud vero vel optima, quod ita multa mutari volunt, ut mihi de integro scribendi causa non sit. A. 213.a
Olim nascentes propè nostræ laudi, &c. *præfuisti Siid evenit, quod ingredientib. nobis in caussam propositum fuit accidere posse,* id est, *nobis primum periclitantibus fortunam defendendæ Reip. adversus Cæsarem.* 6.1.
Pontem reliquis Castellis duobus ad capita positis, scil *ulterius & citerius.* zu beiden orten 10 18.
Fundamenta jeci salutis tuæ. 10 29.& 12.26.
Neque caussam diffidij probavi, quam etiam nascentem extingui summâ studui. 11 28.
Cadem gladiator quærit, *eiusque initium à me se facturum putavit.* 12. 2.

Illum vides ingressum pleno gradu, id est, *feliciter & reliqua bona spe cepisse* 12 6.
In omnibus novis coniunctionibus interest, qualis primus aditus sit, & qua commendatione, quasi amicitiæ fores aperiantur 13 11.
Ab his initijs noster in te amor profectus auxit paternam necessitudinem. 13 ...
Ingressum facere, id est, *cœpi*.39.b
De divinatione ingressi dicere. de D.108 b
Maiores nostros scribere ingressos &c. Top 221.a
Ingressus eram dicere quid opertuisset. Att.242.b
Ius augurum divinationis opinione principio constitutum est, postea reip. causa conservatum ac retentum de D.124.a
Si forte quæreretur, quæ esset ars imperatoris, constituendum putarem principio quis esset imperator: tum adiungeremus. de Or 101.b
Græci commonent, ut attentum principio faciamus iudicem. de Or. 138.b
Res iuste orta est principio. 2 36. Symm.
Scias à me ductum rei istius processisse principium 4 8.
Ab his ordior, quæ in voto tuo prima sunt. 7.21.

Privilegij. *Vide* Legum.

Gerechtigkeit.

P*Rivilegia ne irroganto de capite civis*. de Leg.l 353.
Familiarissimus tuus de te privilegium tulit. Pa. ad. 4.
Quo iure, quo more, quo exemplo legem nominatim de capite civis indemnati tulisti? vetant leges sacratæ, vetant XII. tabulæ leges privatis hominibus irrogari, id est enim Privilegium. Pro Dom. 212. a
In privatos homines leges ferri noluerunt, id est enim Privilegium. de Leg. 193. a
Cum XII. tabulis sancitum esset, ut neque Privilegium irrogari, neque de capite civis, nisi comitijs centuriatis, rogari posset. Pro Sest. 17. b
Sed quid ego communes leges profero, quibus omnibus es exul? familiarissimus tuus Cornificius de te Privilegium tulit, ut, si in opertum Bonæ deæ accessisses, exulares. Parad. 121. b
An licuit tibi de peste civis indemnati ferre non legem, sed nefarium Privilegium? Pro Dom. 283. b
Cum indemnatum exturbares Privilegijs tyrannicis irrogatis 135. b
T. Libo rogationem in Galbam privilegij similem tulit. Cla. 172. b.
Quod cum Curione de privilegio locutus es, est aliquid. At 46. b
Privilegia ne irroganto. de Leg. 186 a
Quod vero alij barbare Privilegium, aut ut recentiores Iurisperiti Privilegiatum vocant, Cicero nominatim Præmijs affectum dicit: ut,
Mitto ereptam libertatem populis, ac singulis qui erant affecti præmijs nominatim

natim: quorum nihil est, quod non sit lege Iulia, ne fieri liceat, sancitum dili
genter in P 99.a

Hac mihi proximè magis populi Romani quàm meo nomine prærogativa de-
lata est 5.62. Symm.

Sibi honoraveris privilegio senatum. 5.62.

Adijcienda est et prærogativa. 7.96.

Nil ille decerpsit sacratarum virginum privilegijs. 10 61.

Vestalium virginum prærogativa detracta est. 10 61.

Honoraverat lex parentum vestales virgines, ac ministros Deorum justis pri-
vilegijs. 10 61.

Procrastinandi. Differendi.

Auffschieben/Verschieben/Verlegen.

R*Es serias omnes extollo ex hoc die in alium diem.* Pœn. 2. 1. ℣ 52. Cæci-
lius: *Hodiè extollat nuptias.*

Credo impetrabo, ut aliquot saltem nuptijs protrahat dies And 2. 1 ℣. 13.

Saltem aliquot dies profer, dum proficiscar aliquò, ne videam. And. 2. 1. ℣. 29.

Quantum hinc promoveo nuptias! And. 4 2. ℣ 28.

Non patiar rem in id tempus adduci. in Verr. 154.

Comitia in mensem Ianuarium pretendimus. Ep. ad Fam. l. 10. p. 307.

Procuratio me multis officijs implicatum, & constrictum tenebat, hac inclusa
habebam Acad. Q l. 1. p 81.

In alia tempora aliquid reservare in Verr. 148.

Reijcere aliquid in aliud tempus. Ibid. 329.

Bellum differre & prorogare. Phil. 12. 499.

Comitia in VI. Cal Sex. dilata sunt Ep. ad Att. lib. 1. p. 29.

Quibus omnia consilia differs in id tempus. Epist. Att. lib. 9. 292.

Si laxiùs volent proferre diem Epist. Att. l. 13 p. 407.

Vereor ne in breve tempus dilata sit abs te pernicies. Ep. Brut. p. 558.

Diem prælij committendi differre. de Div. l. 1. p. 187.

Præsens quod fuerat malum, in diem abijt, id est, differtur. Phor 5. 2.

Aliquot hos sumam dies. scil *ad potandum*, Phor. 5. 5.

Diebus sanè pauculis pòst Hec. 1. 2.

Producere sermonem longius. de Cla. 157. b

Producta dies est in IV. Iduum Feb. Q. Fr. 307. b

Sermonem producere in multam noctem de S. 126 b

Varro vitam Nævij produxit longius de Clar. 170. a

Producere aliquem conditionibus. Ad Herenn. 31 a

Dolores longinquitate producti, vehementius torquent homines. Tusc. 251. a

Convivium ad multam noctem vario sermone produximus. de Sen. 86. b

Eodem penè modo & significatione Proferre diem, tempus, Latine dicitur.
Dices igitur amico tuo, paulum auctionem proferant. At.207.b
Auctionis diem latius proferre. Att.2: 8 a
Quod si latius volent proferre diem, poterunt vel biduum, vel triduum, vel ut videbitur, nihil enim interest ibid.
Nisi perfectis aut rejectis legationibus 1 4.
Hanc disputationem in adventum tuum differo: 2.2.
Res tota in mensem Ianuarium rejecta erat. 5 6.
Vt video caussa hac integra in proximum annum transferetur 8.10.
Nihil huc reijcias, id est, *remittas, seu quod praestare ipse potes in nos transferas*, wolleſt nichts anher gelangen laſſen 10.16
Bellum in Hispaniam extrusum. 10.24.
Ea res à Volcatio, qui Romae jus dicit, rejecta in Galliam est. verweiſet 13.15.
Feceris mihi pergratum, si qui difficiliores erunt ut rem sine controversiâ confici nolint, eos Romam reieceris 13.27.
Nester autem testis, ut se ipse sustentat, ut omnia verba moderatur? Pro Flac. 148 b
Aedificationem Arcani ad tuum adventum sustentari placebat. Quint Fr. 310 a
Ne quinquennij imperium Caesari prorogaretur I.A 165.a
Impetrat à senatu, ut dies sibi prorogaretur in V.96.a
Ne provincia nobis prorogetur, per fortunas dum ades, provide. A 73.
Differre bellum, neq; solum prorogare sed etiam concedere victoriam in A. 242.a
Rogo atq; oro te, ne patiaris mihi quicquam ad hanc provincialem molestiam temporis prorogari. Ep.21 b
Illud pugna atque enitere, ne quid nobis temporis prorogetur. Ep. 40.b
Caesar paucos tibi ad solvendum propter inopiam tuam prorogavit dies. I. A. 174. b
Numerum annorum provincijs prorogavit. in Ant 181 a
Illud probe, ne pateretur, quantum esset in ipso, prorogari nobis provincias At. 69.a
Ipse enim adsum, nisi quid tu prorogas. Att.216.b
Quod si tibi bellum administranti prorogatum imperium viderem, intelligerem etiam fortunam potestatem in nos prorogatam. Q Fr.200.b
Non protelandum, neq; votis paranda auxilia. Frag. 1.1.
Protelare aliquem paulum, z. 1. Symm.
Solent impatientes esse dilationis. 1.6.
Aliquid dilationis itineris adimere 1.7.
Quae longius prodeunte placuit in tempus aliud deliberandâ produci. 2.57.
Animo persuadeo alias potius intervenisse caussas efficij differendi. 5.13.
Ne honoris tui tempora contrahantur. 5.15.
Protelare optata. 6. 6.
In vestrum differemus adventum. 6.43.

Con-

Constituenda vei dies existimo prorogandos. 6.59.
Epistolam tuam tantisper reddere magistratui temperari. ibid.
Fasces praetura tua in eum annum feliciter praeferendos. 7.1.
In viri cuncta praecelsi Comitis agenda produco 7.14.
Dies proximus functioni cogendo apparatui non relaxat inducias 7.121.
Iudicio quietis urbanae tempus quodam modo usurpandi otij proroga(v)isti. 8.65.
Comperendinato iudicio res eò deducta est 10.50.
Vicarij praesentia cognitionem totius negotij reservavi. 10.53.
Longâ comperendinatione non licet differri. 10.56.
Maiestatis vestrae arbitrio reservavi. 10.60.
Longâ verborum serie causa trahitur. 10.70.

Proditionis. Tradendi.

Verrhäterey / Vbergeben.

Qui prodere hostibus patriam cogitarit ad Heren l.4.p.83.
Vindicandum in eos, qui hosti prodidere rempublic. non manu neque vi, verùm quaestionibus & indicio ipsius Iugurtha Jug cap 31.
Postulant, ut omnes jurent se exercitum, ducesque non deserturos neque prodituros. 326.

Prohibendi. Interdicti. *Vide etiam* Imperandi. Mandati.

Verbieten / Vntersagen / Enthalten / Abhalten.

Aut quidem cum uxore hac ipsum prohibee domo. Phorm. 2.3.℣ 78.
Quibus aquâ & igni interdictum est ad Heren.lib.2 p 47.
Lex peregrinum vetat in murum ascendere de Or.l.2.p.47.
Vetare aliquem. in Verr..373.
Limine tectoque aedium, sed primo aditu, vestibuloque, prohiberi. Pro Caec 599.
Hos aditus laudis, non mea me voluntas, sed mea vita ab ineunte aetate suscepta prohibuerunt, Pro L. Man. 62.
Vt mihi aqua & ignis interdiceretur. Pro Dom.433.

Prolis. Generis. Prosapiæ. Nobilitatis. Familiæ. *Vide etiam* Nativitatis.

Geschlecht/Adel/Stamm/Herkommen.

De summo adolescens loco Aul Prol. 78.
Quali me arbitrare genere prognatum? Aul 2. 2. ✝. 35.
De summo loco summoq; genere captum Capt. Prol. 29.
Eccum adolescentem prognatum genere summo. Capt. 1. 2. ✝. 61.
Genus unum ille pollens est, atq; honoratissimum. Capt. 2. 2. ✝. 28.
Volui nobilitatem meam occultari & genus Ibid. 49.
De Cocbium prosapiâ te esse natum arbitror. Curc. 3. 1. 23.
Ubi istas videas summo genere natas Cist. 2. 1. 18.
Si tu collocere in luculentam familiam. Ibid.
At illa laus est magna in genere, & in divitijs maximis, liberos hominem educare generi monumentum, & sibi Mil. 3. 1 ✝. 108.
Scis tu me esse imi subsellij virum. Stich. 3. 2. ✝. 33.
Infimatis infimus ego Ibid 37.
Ubi etiam huius reliquias restare video, quàm gaudeo! Adel. 3. 4. ✝. 81.
Hic meus amicus illi genere est proximus. Adelph. 4. 5.
Hac te admittere indigna genere nostro? Adelph. 3. 4.
Talem tali genere atq; animo natum ex tanta familia. Adelph 3. 2.
Illam esse bonam, bonis prognatam Phorm. 1. 2.
Ille indotatam virginem atq; ignobilem daret illi? nunquam faceret. Ibid.
Lex est, ut orba, qui sint genere proximi, ijs nubant. Ibid.
Primus esses memoriter progeniem vostram usq; ab avo atq; atavo proferens. Phor. 2. 2.
Summo loco natus, summusq; vir, & paulo ætate posterior, tantum mortuum scripsit. Brut. 531.
Ab illo integer manet. in Verr. 493.
Memineram illum divinum virum, ex ijsdem, quibus nos, radicibus natum ad salutem huius imperij. Sest p. 26.
Stirpem in propè quingentesimum annum propagavit. Phil. 2. p. 328.
Liberos procreare. Acad l 2. 56.
Nos enim ex ea stirpi antiquissimâ sumus. de Leg. L. 2. p. 319.
Magnâ progenie orbari. Qu Tusc l 1. 330.
Theseus Hippolyto filio non esset orbatus. 1. Off. 15.
Obscuris nati parentibus. ibid. 47.
In seminibus inest vis earum rerum, quæ ex his progignuntur. de D. 170. 2
Sic hic, qui hoc lumen progenuit, ex filio est nominandus. Off. 65. a

Me

Me nepotem atque ab stirpe socium. Jug cap.14.
Genere potens. Ibid.
Rhetorum hac est prosapia. 1.15 Symm.
Genus ei senatorium est. 4.38.
Est non mediocri loco aut infimâ sorte progenitus. 5.55.

Promptitudinis, Apparatûs. *Vide etiam* Præsentiæ.

Bereit / Fertig / Gefast / Geschickt.

Q*uod amat in mundo est.* Cas 3.3.℣.2. Egregia formula, quam sic explicat Festus Pompejus. *In mundo esse, dicebant antiqui, quando aliquid in promtu esse volebant intelligi.* Vide quæ notavi de hac formulâ in Lexico Plautino lit. M. ubi simul loca παράλληλα ex Plauto invenies omnia.
Ad omnes comparete tibi res benefactis frequens. Mil.3.1.℣.67.
De isthac re argutus est. Merc 3.4 ℣.44.
Pistrinum in mundo scibam. Pseud.1 5 ℣ 84.
Habeo in mundo. Pers.1 1.℣.45.
Id faciam, in proclivi quod est. And 4 2.℣.18.
Vir in quovis loco paratus. And. 4.2.℣ 18.
Ancillulam relictis rebus omnibus quæsivi Eun.1 2.℣.11.
Nihil istac opus est arte ad hanc rem, quam paro. And. 1.1.
Itáne huc paratus advenis. And. 5.4.
Hiccine si me imparatum in veris nuptiis adortus esset, quos mihi ludos redderet? And.3.1.
Omnia apparata jam sunt intus. curasti probè. And. 5.2.
Parati nihil est. Eun.3.4.
Nil ornati, nil tumulti. Andr.2.2.
I intrò, & compone, quæ tecum simul ferantur. Hecyr. 4.3.
Accingar: [id est, parabo me.] Eun.5 7.
Maledictis deterrere [poëtam,] *ne scribat, parat.* Phorm.Prol.
Quam hic fugam, aut furtum parat? Phorm.1 4.
Ne imparatum te offendam. 4.2.
Te optime contra fortunam paratum, armatumque cognovi. 5 13.
Pompejus animatus melius quàm instructus. 6.6.
Ad secundam fortunam bene paratum esse, adversam nullo modo ferre posse. Ibidem.
Ad omnem eventum paratus sum. Es gerahte vnd falle wie es wolle/so will ich mich darein wissen zu schicken 6.21.
Tibi scripsi, ut ad hunc eventum te parares. 8.10.
Paratus, paratior ab exercitu 8.11.
Quod maxime nunc opus est, munio me ad hæc tempora. 9.18.

Ne ad auxilium patriæ nudi cum bona voluntate accederemus, id est, *imparati, destituti consilio & facultatibus*. 10 8.
Deûm benignitate, ab omni re sumus paratiores. Ibid.
Animo paratus. Ibidem
Si nudus huc se Antonius conferet. 10. 11.
Equitatu plurimum valet Antonius. 10 30.
Adolescens, & equitatu, & peditatu, & pecunia paratus 15 4.
Expeditissima dim catio, id est, *ad quam satis sim us instructi*. 10. 24.
Ad omnia paratus atque animatus esse debes. 11. 7.
Quam paratissimi ab exercitu 11. 13.
Sed eas rationes tu ita refellis, ut cum me interrogaturus esse videare, & ego me ad respondendum compararim, repente avertas orationem, nec des respondendi locum. de N 63 a.
Milo paul sper dum uxor se, ut fit, comparat, commeratus est. pro Mil. 106 b.
Pompejus se comparat, homines ex agris accersit. Q Fr. 308 b.
Instituere comparare perficere aliquam rem pro Dom 217 a.
Sed te illud moneo, ut te ante compares, & quotidie meditere. Q Fr. 297. b.
Qui ludos HS. CCC *comparat*. Q Fr. 328 a.
Ejus facultatis adjumenta ut prompta & parata sint, cura Qu. de Pet. 205 a.
Discutienda sunt ea, quæ obscurant: & ea quæ sunt eminentia & prompta, sumenda de Or 163. a.
Ejus rei facilis & prompta est responsio. Or. 105. b.
Quod omnibus patet, & a me promptum est mihi & aliis. pro Mur 130. a.
Tametsi hoc quidem minime latet, quod ita promptum & propositum est, ut. pro S. R. 38 a.
Hic quod cum cæteris animo sentiebat, id magis quam cæteri & vultu promptum habuit & lingua pro Planc 266 a.
Fac planè ut valeas, nos adsumus, id est, *parati sumus: ad promissa præstanda. Quo in loco perperam alij legunt Nos ad summum*. 16 12.
Præsentes ad nocendum vires habere At 241. a.
Etenim multa, sæpe prodigia vim ejus, numenque declarant: multis sæpe in difficillimis rebus præsens auxilium ejus oblatum est in Ver. 225. b.
Hercules tantus & tam præsens deus. Tus 154. a.
Illud vero nonne ita præsens est, ut levis nutu factum videatur? At. 241 a.
Ad quæ fies, ut debes, paratus 2. 2.
Prompta & parata in respondendo celeritas. de Cla. 178. a.
M. Marcellus promptus & non inexercitatus ad dicendum fuit. de Clar. 176. b.
Præfecti Regis obvij procedebant, parati frumentum dare, commeatum portare, postremò omnia quæ imperarentur facere Jug. cap. 46.
Quæ postquam sine morâ facta sunt. Jug cap. 62.

Pugi

Pugilis. Athletæ. Gladiatorum.

Fechten / Kempffen / Streitten.

Plurimarum palmarum vetus, ac nobilis gladiator habetur: hic se nuper ad lanistam eum contulit, qui cùm ante hanc pugnam tyro esset scientiâ, facilè ipsum magistrum superavit. pro Sex Rosc. 42.
Lanista omninò à gladiis recessit: is discipulus magistro tantulum de arte concedit. Ibid. 78.

Pulchritudinis. Formositatis. Deformitatis. Fœditatis. Vultûs. Formæ. Venustatis. Imaginis. Conspurcandi. Speciei.

Gestallt / Schönheit / Heßlich / Scheußlich.

Bacchis etiam formis, h. e. formosa tibi visa est. Bacch. 7. 7. ỳ. 38.
In hoc omnes venustates sunt Pseud. act 5. scen. 1. ỳ. 11.
Verti in faciem alicujus. Amph Arg. 1 ỳ. 1.
Mutare se in formam alicujus. Amph. Arg 11 ỳ. 2.
In Amphitruonis vortit sese imaginem Amph. Prol. ỳ. 121.
Ego servi sumpsi Sosia mihi imaginem Amph. Prol ỳ 141.
Quando imago est hujus in me. Amph. Act. 1. 1. ỳ. 109.
Hic quidem omnem imaginem meam, quæ antehac fuerat, possidet. Amph. 1. 3. ỳ. 302.
Hujus illic, hic illius Rhodia fert imaginem Capt. Prol. ỳ. 38.
Quia formâ lepidâ, & liberali captivam adolescentulam de prædâ mercatus est. Epid. 1. 1. ỳ. 41.
Iam ego me convortam in hirundinem Epid. 1. 2. ỳ. 4.
Haud mala est mulier. Bacch 5 2 ỳ 42.
Hic stet propter virum formâ regiâ. Mil. 1. 1. 10.
Ferre alicujus imaginem. Mil 2 1 ỳ 13.
Amat hominem nimium lepidum, pulchritudine meam laudat speciem. Mil. 4. 2. 10.
Lepidâ & liberali formâ est Mil. 4. 1. ỳ. 20.
Nimium lepidè lepida, nimisque nitida fœmina Mil. 4. 10. ỳ. 20.
Formæ amœnitatem, faciem, pulchritudinem alicujus collaudare. Mil. 4. 4. ỳ. 31.

Eius

Ejus elegantia meam speciem spernit. Mil.4.6.℣.10.
Metuo ne tua pradicatio nunc meam formam exciperet. Ibid.℣.12.
Isthuc curavi, ut illius opinione pulchrior sies. Ibid.℣.23.
Pithecium hac est pra illâ & spinturnicium. Mil 4.1.℣.42.
Dum hic astatis strenuâ facie. Rud.2 2.℣.8.
Heu specie copi lepidâ mulierem! Rud.2.4.℣.2.
Quâ sunt facie. Rud 2 7.℣.7.
Sat adepol concinnâ est facie. Perf.4 3 ℣.78.
Mulier egregia, atque atate integrâ And.1 1 ℣.43.
Fortè unam aspicio adolescentulam, formâ, & vultu adeò modesto, adeò venusto, ut nihil suprà Ibid.89.
Erit formâ prater catera honestâ ac liberali ibid ℣ 91.
Hanc formâ vides honestâ virginem Eun 1 2 ℣ 52.
Qui color, niter, vestitus, qua habitudo est corporis? Eun 2.2.
O faciem pulchram! deleo omnes dehinc ex animo mulieres: tadet quotidianarum harum formarum. Eun 2 3.
Haud similis est virginum nostrarum, quas matres student demissis humeris esse, vincto pectore, ut gracila fiant: si qua est habitior paullò, pugilem esse ajunt: deducunt cibum. tametsi bona est natura, reddunt curaturâ junceas. quid tua istæc? nova figura oris: color verus: corpus solidum & succi plenum. ibid.
Estne, ut fertur, forma? sane. at nihil ad nostram hanc alia res est. Ibid.
Summâ formâ semper conservam domi videbit. Ibid.
Hem eunuchum tibi quàm liberali facie, quàm atate integrâ! Eun.3.2.
Ita me dij ament, honestus est Ibid.
Quid ego ejus tibi nunc faciem pradicem aut laudem, Antipho cùm ipsum me nôris, quàm elegans formarum spectator siem? Eun 3 5.
Primam dices, scio, si videris: [id est *formosissimam.*] Ibid.
Illa erat honesta facie & liberali Eun 4 4.
Id studuisti, isti formæ mores ut consimiles forent. Heaut. 2.3.
Forma impulsi nostra nos amatores colunt: hac ubi immutata est, illi suum animum aliò conferunt Ibid.
Et quidem hercle forma luculenta: [scil *mulier.*] Heaut.3.2.
Eja ut elegans est. Heaut 5 5.
Virgo ipsa facie egregia. Phorm.1 2.
Virgo pulchra, & quò magis diceres, nihil erat adjumenti ad pulchritudinem. Ibid.
Vestitus turpis, ut, ni vis boni in ipsa inesset forma, hac formam extinguerent. Ibid
Satis scita est. ibidem.
Per, ecastor, scitus puer natus est Pamphilo. And. 3 2.
Forma inutilis ad pudicitiam tutandam. And. 1.5.
Ego illam vidi virginem formâ bonâ meminisse videre. Andr.2.5.
Papa, facie honestâ Eun 2.1.
Antiquámque adeo tuam venustatem obtines: [id est, *felicitatem.*] Hecyr. 5.4.

Quis

Quis me est fortunatior, venustatisque adeò plenior? Ibid.
Hem tibi, quàm liberali facie, quàm ætate integrâ! Eun. 3. 1. ✝. 20.
Isthæc mihi forma est Hec. 1. 1. ✝. 18.
Vultum eorum sensit immutari omnium. Hec 3 3.
Novi hominis faciem, magnus, rubicundus, crispus, crassus, cæsius, cadaverosa facies. Hec 3. 4. 75.
Oh, illud vide, os ut sibi distorsit carnufex! Eun. 4. 4.
Colore mustellino: schwartz häßlich. Ibid.
Monstrum hominis. Ibid
Illamne, obsecro, inhonestum hominem, quem mercatus est heri, senem, mulierem? Eun 2 3.
Ipsa horrida: ungebutzt Phorm. 1. 2.
Rufamne illam virginem, cæsiam, sparso ore, adunco naso? Heaut. 5. 5.
Nunc gestus vultusque mihi est capiundus novus. Phorm. 5 4. ✝. 7.
Antequam tuam venustatem obtines Hec. 5 4. ✝. 17.
Virgo facie egregiâ. Phor 1 2 ✝. 50 *Scita est.* Ibidem ✝ 60.
Si illam præclaram & eximiam speciem oratoris perfecti, & pulchritudinem adamastis. de Or. l 3. 473.
Sed pulcherrimâ specie esse dicebat. de Nat. Deor. lib. 1 p 3.
Quocircà si is, qui aliquod munus efficere molitur, eam speciem quæ semper eadem est, intuebitur, præclarum opus efficiat, necesse est. de D. v. 369.
Formam & maximè sibi cognitam & decoram Deus dedit. de Univ. 379.
Vultus mutantur, oculi torquentur. 1. Off. 52.
Formæ, dignitas, coloris bonitate tuenda, color exercitationibus corporum. Ibid.
Aliquid formæ, ætatis, habere. in Verr 503.
Quorum in adolescentiâ forma & species fuit liberalis. pro Cœl. p 94.
Quis enim istas imagines comprehendere animo potest? de Natur. Deor. l. 2. 48.
Illi autem pulcerrimâ formâ præditi Ibidem. p. 75.
Ejus coscio, in quâ Pompejum ornat, an potius deformat? de Ar.
Aliquis deformatus atque ornamentis omnibus spoliatus pro Qu 17 b.
Sed ego hunc omnibus à me pictum & politum artis coloribus subitò deformatum vidi. At. 36. a.
Mortuus, deformatus, tumore præditus, corpore decoloratus. ad Her. 24. b.
Si hominem teterrimum poeta aliquis fictis conquisitisque vitiis deformatum vellet inducere. de Ar. 257. a.
Ludi deformati, inquinati, perversi, conturbati. de Ar. 249. a.
Deformata civitas. de Or. 143. a.
Parietes nudos deformatosque reliquit. in V. 228. b.
Romam verò ipsam fœdavit adventus tuus. in P. 91. a.
Qui sepatum domestici belli exstinctorem nefario scelere fœdavit. de Ar. 255. b.
A Sex. Serano sanctissima sacella omni turpitudine esse fœdata scimus. de Ar. 251. a.

Luxuria verò cùm omni ætati turpis, tùm senectuti fœdissima est. Off. 2 5 a.
An ille fœdior atque inquinatior in C Pompeio accusando fuit? de Ar. 2 50. a.
Exitum judicij fœdum & perniciosum lenissimè tuli. Qu. Fr. 318. a.
Nihil fieri potest miserius, nihil perditius, nihil fœdius Att. 125. a.
Bellum fœdissimum futurum puto Att 117 b.
Immanissimum ac fœdissimum menstrum. in P. 86. b.
Genus mortis fœdum At. 147 a.

Pulsandi. Forium. Ostij. *Vide etiam supra Ædium.*

Klopffen/ Thür zumachen/ Zuschliessen.

Q*Vænam ista pulsatio est? ad illum qui modum alieno vires tuas ostentes ostie? fores penè effregisti.* Bacch 4 2 ℣. 1. 2. 4.
Compendium ego te facere pul[...]di volo. Pseud. 2. 2. ℣. 11.
Quid si recenti re ædes pultem? Pœn. 3. 4. ℣. 18.
Crepuit foris. Amph. 1. 1 ℣ 36.
Si denuò pultaveris, si minusculo digito increpueris fores, hac tegulâ tibi diminuam caput, ut cum dentib. linguam exscreas. Amph. *scenâ.* Tu me. ℣. 6.
Tunè meas pultare fores? basce illicò toto demoliar cardine. Amph *scen.* Tu me. ℣. 9.
Quis tam vasto impetu has fores toto convulsit cardine? Amph. *sc.* Quis tam. ℣. 1.
Fores occlusæ omnibus sient. Asin 4. 1. ℣. 19.
Occlude sis fores ambobus pessulis. Aul. 1. 2. ℣. 25. Sic Polybius: l. 15. οἱ θύρας ἀποκλείοντες διττοῖς μοχλοῖς.
Pulsando assulatim foribus exitium affero. Capt. 4. 2. ℣. 52.
Concrepuit à Glycerio ostium. And. 4. 1. ℣ 58.
Ostium concrepuit. Hec. 4. 1. ℣. 6.
Tune has pepulisti fores? Adelph. 4. 5. ℣. 4.
Quis verò ostium hoc pultavit? ibid. ℣. 3.
Quisnam à me pepulit tam graviter fores? Adelph. 5 3 ℣. 2.

Quæ-

Q

Quærendi. Inquirendi. Comparandi. Investigandi. Explorandi. Speculatorum.

Suchen/Nachsuchen/Zuwegen bringen/Erforschen/Verkundtschafften/Außspehen.

NE quæstioni mihi sit, si quid eum velim Cist 2.3. ℣ 16.
Ego relictis rebus Epidicum operam quærendo dabo. Epid. 4 2. ℣ 55.
Is germanum quæritabat circum omnes oras Men Arg. ℣.7.
Quoniam ego illum curram quæritatum. Men.5.2.℣.16.
Sum ad investigandum curiosior. Ep.4.13.
Tibi illum reperiam, nisi in Dalmatiam aufugerit, & inde tamen aliquando eruam Ep.5.9.
De Dionysio tuo adhuc nihil extrico, id est, *certi aut explorati habeo.* Epist. 5.10.
Ubi inveniam Pamphilum? &c quem ego nunc credo toto me oppido exanimatum quærere. sed ubi quæram? aut quò nunc primùm intendam? And.2.2.
Lepus tute es, & pulpamentum quæris. Eun.3.1.
Sed ubi Antiphonem reperiam? aut quâ quærere insistam viâ? Phorm.1.4.
Senex si quæret me, modo isse dicite ad portum, percunctatum adventum Pamphili. Hec 1 2.
Non desistam, quin illum aliquando eruam. Epid.5.10.
Nescis me ab ille omnia expiscatum? Ep.9 19.
Ab utrâque parte scrutantur tabellarios. Ep.10.31.
Adde huc quod perferri literæ nulla conditione potuerunt: sexcentis enim locis excutiuntur, deinde etiam retinentur à Lepide tabellarij. ibid.
A te nihil dum certi exquiro. sed quid videatur. Att. 109.b.
Omissis auctoritatibus, ipsa re & ratione exquirere veritatem. pro Pom. 13.b.
De Varrone non sine causâ, quid tibi placeat, tam diligenter exquiro. Att. 211 a.
Exquire de Blesamio pro Dejot. 151 b.
Cogitatio in vero exquirendo maxime versatur. Offi.26.b.
Vos qui mores exquirendos putaris. pro Flac 148 a.
Sed hæc non minus exquiro à Græcis. At.114 a.

Omnium

Omnium rerum, ex quibus aliquid exquiritur, (al. *acquiritur*) *nihil est agri cultura melius*. Offi. 30.b.
Cujus ex te caussam uniuscujusque divinationis exquirerem. de Divin. 117.b.
Quorum animum mei amantem documentis habeo comprobatum. 1.7 Symmachus.
Discedendi injunxeras, ut negotium lectissimorum juvenum Ticiani, atque Helpidij fidâ exploratione disquirerem. 5.74.
Prima mihi voluptas fuit sciscitari, quem statum sanitatis haberetis 6.40.
Iubeat sanctitas vestra scrutatores usque Salernitanum littus accedere, ut susceptos Neapolin prosequantur, vel aliquod de adventu eorum scrutentur indicium. 6.42.
Fuerit benignitatis tuæ actuum meorum fastigia & capita disquirere. Ibidem.
Quasi tibi aliqua in nos decretò publicè inquisitio esset tributa. 7.18.
Qua direptio sparserat, cuncta investigata patuerunt. 7.127.
Non est meum famâ incerta sectari 10.54.
Habita est de his quæstio qui pontis ejusdem fundamenta posuerunt. 10.46.
Itur in quæstionem possessionis. 10.48
Summates Aricinæ urbis, quos ut conscios accusator exciverat; adhibuimus quæstioni. 10.70.
Gestorum ordinem sciscitamur ibid.
Latè explorare omnia. Jug cap 46.
Explorare itinera Regum, consilia & insidias eorum antevertere. Jug. cap. 88.
Perfugæ minimè cari & regionum scientissimi, hostium iter explorabant. Jug. 100.
Præmissus Arpar subdolè speculatum consilia Bocchi Jug. 108.
Hæc re statim Cæsar per speculatores cognita &c. 2.58.
Interim speculatoribus in omnes partes dimissis, explorat, quo commodissimè itinere Vallum transire possit. 149.
Subitò per exploratores certior factus, omnes noctu discessisse. 5.72.
Petrojus cum paucis equitibus occultè ad exploranda loca proficiscitur 321.
Manufacere aliquid Etwas zu wegen bringen. Formula peculiariter usurpata Senecæ Epist. LIX. *Finem non operire, sed manufacere.* De Ira cap. XI. lib. 3. *Magna pars querelas manufecit.* De brevit. vitæ cap 3. *Adjice morbos, quos manufecimus.* Consol. ad Marciam cap. XI. *Orbitatem manufaciant.* De Benefic. lib. VI. cap. XLI. *Occasiones beneficiorum reddendorum observare, non manufacere.*

Querelæ. Querendi. Conquerendi.

Klagen / Klag führen.

Meas queror fortunas. Asin. 3. 1 ✝. 12.
Per hanc curam quieto sibi licet esse. Du därffst nicht klagen. Epid. 3. 2. ✝. 2.
Humanas querimonias non tanti facere. Men p 11. ✝. 6. 7.
Cùm Drusus multa de Philippo questus esset. de Orat. lib. 3. p. 452.
Acceptâ injuriâ, querelam ad quem detulistis? Lig. 301.
Vocibus instat, & assiduas jacit ore querelas. de Div. l 1. p. 107.
Accedebat ut hæc tu pro Rep. queri existimarère de Or. 126. b.
Non enim omnia quæ dolemus, eadem jure queri possumus. pro Fl. 158. a.
Multa nos quidem questi sumus. Ep. 31. b.
Drusus multa de Philippo questus est de Or. 143 a.
Audivi Milonem meum queri per literas injuriam meam. Att 71.
Quæ si queri velim præterita, nil agam. Q F. 104. a.
Quererer tecum atque expostularem nisi, &c E 41 b.
Quid est, quod tu aut illa cum fortuna hoc nomine queri possitis. Epistol 50. b.
Neque tam quereretur (talpa) *cum Deo, quod parum longe quam quod falsum videret* Acad. 20 b.
Satis habeas, nihil me etiam tecum de tui fratris injuria conqueri. Epistol. 60. b.
Contristavit hæc sententia Balbum Cornelium: & scio eum conquestum esse cum Scipione. Ep 119. b.
De istius pravitate & injuriis deplorare ac conqueri in Verr. 157. a. 111. a.
Quæ de altero deplorentur, ad suas res, revocare. de Or. 128 a.
Necessario mihi de iisdem rebus esse arbitror, si non subtilius disputandum: at certe dolentius deplorandum. pro Sest 5. b.
Cùm Deus pulsetur agiteturque incursione atomorum de Na. 24 a.
Natura omnia ciens & agitans motibus suis. de Na. 65. a.
Excitare & agitare feras. Offic. 65 b
Atomos pellere seipsas, & agitari inter se concursu fortuito. de N. 32. a.
Legatos de injuriis questum misit Sall. Jug. 20. cap.
Religiose aliquid conqueri. 1. 16. Symm.
Est aliquid in querela Fasgamia filia mea 1. 74.
Si ad te familiaris conquestio generis injuriæ pertulisset. 1. 74.
Querela animum deseruit 1. 91.
Queri de silentio alicujus. 1 98.
Eo justior nobis ad querelam facta est via. 1. 102.

Omnium rerum, ex quibus aliquid exquiritur, (al. *acquiritur*) *nihil est a-
cultura melius*. Offi. 30.b.

Cujus ex te caussam uniuscujusque divinationis exquirerem. de Divi.
117.b.

Quorum animum mei amantem documentis habeo comprobatum. 2. 7
Symmachus.

Discedendi injunxeras, ut negotium lectissimorum juvenum Ticiani, *at-
Helpidii fidâ exploratione disquirerem*. 5.74.

Prima mihi voluptas fuit sciscitari, quem statum sanitatis habeatis 6.40.

Iubeat sanctitas vestra scrutatores usque Salernitanum littus accedere, *-
susceptos Neapolim prosequantur, vel aliquod de adventu eorum scrutent-
indicium*. 6.42.

Fuerit benignitatis tuæ actuum meorum fastigia & capita disquirere. Ibi-
dem.

Quasi tibi aliqua in nos decretô publicè inquisitio esset tributa. 7.18.

Quæ direptio sparserat, cuncta investigata patuerunt. 7.127.

Non est meum famam incertam sectari 10.54.

Habita est de his quæstio qui pontis ejusdem fundamenta posuerunt. 10.46.

Itur in quæstionem possessionis. 10.48

Summates Aricinæ urbis, quos ut conscios accusator exciverat ; *adhibuim-
quæstioni*. 10.70.

Gestorum ordinem sciscitamur ibid.

Latè explorare omnia. Jug cap 46.

Explorare itinera Regum, consilia & insidias eorum antevertere. Jug. ca-
88.

Perfuga minimè cari & regionum scientissimi, hostium iter explorabant. Jug
100.

Præmissus Arpar subdolè speculatum consilia Bocchi. Jug. 108.

Hâc re statim Cæsar per speculatores cognita &c. 2.58.

*Interim speculatoribus in omnes partes dimissis, explorat, quo commodissimè i-
tinere vallum transire possit*. 149.

Subitò per exploratores certior factus, omnes noctu discessisse. 3.72.

Petrejus cum paucis equitibus occultè ad exploranda loca proficiscitur
321.

Manufacere aliquid Etwas zu wegen bringen. Formula peculiariter -
surpata Senecæ Epist. LIX. *Finem non operire, sed in manu facere*. De B-
cap. XI. lib. 3. *Magna pars querelas manufecit*. De brevit. vitæ cap. -
Adjice morbos, quos manufecimus. Consol. ad Marciam cap. XIX *Orbi-
tem manufaciant*. De Benefic. lib. VI. cap. XLI. *Occasiones beneficiorum
reddendorum observare, non manufacere*.

Quere-

Querelæ. Querendi. Conquerendi.

Klagen / Klag führen.

Meas queror fortunas. Asin. 3. 1 ℣. 12.
Per hanc curam quieto sibi licet esse. **Du darffst nicht klagen.** Epid 3. 2. ℣. 2.
Humanas querimonias non tanti facere. Men p 11. ℣. 6. 7.
Cùm Drusus multa de Philippo questus esset de Orat. lib. 3. p. 452.
Acceptâ injuriâ, querelam ad quem detulisti? Lig. 301.
Vocibus instas, & assiduas jacis ore querelas. de Div. l 1. p. 107.
Accedebat ut hæc tu pro Rep. queri existimarère de Or. 126. b.
Non enim omnia quæ dolemus, eadem jure queri possumus. pro Fl. 158. a.
Multa nos quidem questi sumus Ep. 31. b.
Drusus multa de Philippo questus est de Or. 145 a.
Audivi Milonem meum queri per literas injuriam meam. Att 71.
Quæ si queri velim præterita, nil agam. Q F. 104. a.
Quererer tecum atque expostularem nisi, &c E 41 b.
Quid est, quod tu aut illa cum fortuna hoc nomine queri possitis. Epistol 50. b.
Neque tam quereretur (talpa) *cum Deo, quod parum longe quam quod falsum videret* Acad. 20 b.
Satis habeas, nihil me etiam tecum de tui fratris injuria conqueri. Epistol. 60. b.
Contristavit hæc sententia Balbum Cornelium: & scio eum conquestum esse cum Scipione. Ep 119. b.
De istius pravitate & injuriis deplorare ac conqueri in Verr. 157. a. 122. a.
Quæ de altero deplorentur, ad suas res, revocare. de Or. 128 a.
Necessario mihi de iisdem rebus esse arbitror, si non subtilius disputandum: at certe dolentius deplorandum. pro Sest 5. b.
Cùm Deus pulsetur agiteturque incursione atomorum de Na. 24 a.
Natura omnia ciens & agitans motibus suis. de Na. 65. a.
Excitare & agitare feras. Offic. 65 b
Atomos pellere sespsas, & agitari inter se concursu fortuito. de N. 32. a.
Legatos de injuriis questum misit Sall. Jug. 20. cap.
Religiose aliquid conqueri. 1. 16. Symm.
Est aliquid in querela Fausgamia filia mea 1. 74.
Si ad te familiaris conquestio genus injuria pertulisset. 1. 74.
Querela animum deseruit 1. 91.
Queri de silentio alicujus. 1 98.
Eo justior nobis ad querelam facta est via. 1. 102.

8 quid pr: movet ista conquestio? 2 123.
Non hu querelis ulterius immorabor. 3 4.
Decedo querimoniis 3 17.
Non deseris inveteratam querelam. 4. 33.
Expetest deu effi ij querela decedit 4 65
Summo gaudio, quotiens scribis, afficior, & tum maxime, cum abest amarior querimonia 4 71.
Move e querimoniam de raritate. 5 37.
Frater meus de confinio Bajanorum Praetoriorum conquestionem tentat iterare. 6 9.
Litteras m llliores misit, parem querimoniam continentes. 6. 12.
Queri de silentio meo non potes. 8 39.
Quid dignum conquestione perpessus es 8 41.
Cujus te m mordet querela 9 31.
Querebar tacitus ipse mecum de silentio. 9. 76.
Injuria sua acerbitatem privatâ apud me conquestione deflevit Rabilianus. 10. 7.
Scriuius ereptam sibi partem Caesariana massa crebrâ additione conquestus. 10 48.

Quietis. Requiei. Tranquillitatis.

Ruh/ Still halten.

Habere quietum animum. Cas 2.6 ỷ 29.
Placide: velo acquiescere Merc. 1. 2. ỷ 26.
De istâc re in oculum utrum vis conquiescito Pseud. 1. 1 ỷ. 1.
Tranquillum est: Alcedonia sunt circa forum Cas. prol ỷ 26 Vide Lex con Plautinum *Alcedonia.*
Pausam facere. Pœn. 1. 1. ỷ. 13. Pers 5. 2 ỷ 31. Rud 4 0. ỷ 1 Trin 1. 2. ỷ. 150. Pausate.
Quiesce hanc rem modò petere Most 5 2 ỷ 51.
Illam tam tranquillam facies, quàm mare est olim, cùm ibi alcedo pullos educit suos. Pœn. 1. 2. ỷ. 143. Vide Lexicon. Plaut.
Remigrat animus nunc denuò mihi. Epid. 4 1. ỷ 42
Animo liquido, & tranquillo es Epid 5 1. ỷ. 36
Adhuc tranquilla res est Phor. 3. 1 ỷ. 15.
Maxime, quod is locus ab omni turbâ, id temporis vacuus esset. de fin. l. 5. p. 248.
Ut liceat quietâ mente consistere. de Divin l. 2. p 272.
Non omnis mihi videtur animi perturbatione posse sapiens vacare in Tusc l 4. p. 416.

Ab omni concitatione vacare. in Tusc. l. 5. p. 469.
In participe rationis ponunt tranquillitatem hoc est, *placidam, quietam constantiam* Qu Tusc. l. 4. p. 417.
Ego te hos menses quietum reddam. Eun 2 2 ✝ 46.
Nunquam conquiescam, neque defatigor. De Orat. l 3 p 395.
Animos nostros curamque ab hac contentione disputationis laxemus Ibid. p. 520.
Soluto & quieto animo esse. pro Sext Rosc. p. 10.
Quiescere curamque animi remittere. in Ver 478
Versantur in animo meo multa & graves cogitationes, quae mihi nullam partem, neque diurnae neque nocturnae quietis impertiunt. contra Rull. p. 103.
Omnem tranquillitatem & quietem senectutis acceptam refert clementiae tuae. Dejot 321.
Vt tantum requietis reddam. Ep. Att. l. 1 p 15
In his miseriis erecto animo, & minimè perturbato simus Ep. Att. l 9 p 289.
Mirificas tranquillitates tenuerunt. Ep Att. l 10 p 33
Vt animum vacuum ad res difficiles scribendas afferam. Ep. Att. l. 12 pag. 389.
Requietem alicui afferre. de fin l 5 p 274.
Quietem sempiternam possit pati. Ibid. p. 275.
Placidissimam quietem afferre. Qu. Tusc l. 1 p. 316.
Tranquillitas animi adsit, & securitas. 1. Off. p 28
Tranquillitatem expetere 1 Off p 29
Vt est mens tua quietis cupida, mallet negociis rusticis immorari 8 18 Symm.
Animus ad se redit. 9. 78.
Ab odio, amicitiâ, irâ atque misericordia vacuum esse. Cat cap. 51.
Voluptatibus suis otium praebere. Cat. cap 52.
Postquam Rutilium consedisse jam, & animo vacuum accepit Jug cap. 52.

R

Rationis. *Vide supra* Causae.

Vrsach / Gelegenheit.

Mnem benè vivendi rationem tenet De Orat lib. 1 p 326.
Rationes rei d cam. in Vert. p. 486.
Rationem alicuius rei reddere De nat Deor l 3 p. 119.
Tùm Balbus: quam igitur à me rationem desideras? Ibid.

Sed omnium talium rerum ratio reddenda est Ibid p.126.
Hanc rationem induxit ob eandem. De fato p.282.
Causam suam sine commentitiâ declinatione defendere. Ibid p 283.
Et quidem cur sic opinetur, rationem subjicit. Ibid p 253.
Cur factum sit, ratio probabilis reddi potest. l.1 off p.6.
Rationem praestare alicuius rei 1.1 Symm.
Familiariter mihi ede rationem. 10.7.

Reconciliandi. Favoris. Gratiæ. Benevolentiæ. *Vide supra* Ignoscendi. Gratias agendi. Amicitiæ. *& infra* Vovendi.

Versöhnen/Gunst/Genedig seyn.

QVò te agis? egone in Veneris? quid eò tu? ut Venerem propitiem? Pœn. 1.2. ℣ 120.
Cum meo reveni ex amicitiâ in gratiam. Stich. 1 1 ℣ 8.
In amicitiam atque in gratiam revertimus Stich 3 1.℣ 13.
Iam dudum res reduxit me ipsa in gratiam. And 5 4.℣ 46.
Neque alio pacto potest comp ni inter eos gratia Hec.3 5 ℣ 29.
Facilem benevolumque me tibi lingua tua reddidit Hec.5 1.℣ 35.
Amantium ira, amoris redintegratio est. And 3.3.
Cur non, inquam, Phormio, vides, inter vos si hac potius cum bona ut componantur gratia, quàm cum mala. Phorm.4 3.
Fac illa ut placetur nobis. Phorm. 5.3.
Redigam vos in gratiam [*id est*, reconciliabo:] Phorm.5.7.
Restituas [eas] rursum in gratiam, Hec 3.1.
Iam dudum res reduxit me ipsa in gratiam. And 5.4.
Neque alio pacto potest componi inter eas gratia: [*id est*, non possunt alio pacto reconciliari.] Hec.3.5.
Cum servit maximè, tam placidum, quàm ovem, reddo. Adelph 4 1.
Inter nos si hac potius cum bona ut componantur gratia, quàm cum mala. Phorm.4.3.
Ego redigam vos in gratiam. Phor.5.8 ℣.73.
In gratiam redire cum aliquo. in Verr p 120.
Formulâ antiquâ dicebatur: *Vellem, quæ velles,* si quando gratificandi voluntas promta innuebatur. Most.3 2.℣ 54. *Velim ut velis* Trans. Amph Prol ℣ 39. Vide infra Tit. *Vovendi.*
Gratias pro meritis agere Amph.1 1.℣ 26.
Si merito meo studeant referre gratiam Amph.3.2 ℣.61.
Tu cum uxore Alcumenâ antiquam in gratiam redi. Amph.5.2.℣.13.

Inter se rursum redire in gratiam Amph 3.2 ✝ 61.
Cum uxore domi rediisti in gratiam Am. h sc. DI vostram ✝ 61.
Habetur & refertur gratia ut meritus es. Aul sc Grave est ✝ 41.
Promerenti optime hic ne pretii redditur? Asin. 1 2 ✝. 2.
Par pari datum Asin. 1.3 ✝ 20.
Male relata est gratia Asin 3 ✝ 20.
Si opulentus it petitum pauperiorum gratiam Aul 2 2 ✝ 69.
Inibis à me solidam, & grandem gratiam Curc. 3.1. ✝. 35.
A me magnam inistis gratiam. Cist. 1.1 ✝ 8.
Ita hodie hic accepta sumus suavibus modis ibid ✝. 17.
Vt ut erga me est meritus, cordi est tamen. Ibid.
Ecquam abs te inibo gratiam? Epid. 3.4 ✝. 5.
Cupere alicuius. Mil. 4 1 ✝. 17. Vide Lex. Plaut.
Cùm is nihil promoveat, postulat id gratiæ apponi sibi. And. 2 1 ✝. 31.
Sine labore hanc gratiam, te, ut sibi des pro illâ, nunc rogat. Hec. 3. 3. ✝. 30.
Gratiam iuvat sine dispendio. Hec 5 2 ✝ 29
In civitate gratiam consequutus est de Orat lib 1. p 299.
Permagnam à nobis inistis gratiam pro Cæcin p. 617.
Pompeii gratiam mihi per hanc causam conciliari puto. pro lege Manil. p. 655.
Bonam gratiam sibi quærere Ibid p 656.
Inire gratiam ab aliquo de Arusp. Resp p 486.
A me inierit gratiam. Sest 65.
Nos utamur gratiâ pro salute bonorum contra amentiam perditorum Mil. 227.
Illi faveo virgini Eun 5 3 ✝. 7.
Nostra est omnis fautrix familia Eun. 5 9 ✝ 22.
Tibi benè ex animo volo Heaut 5 2 ✝ 6.
Facite, ut vestra authoritas mea authoritati fautrix adiutrixque sit. Hecyr. Prol. ✝ 4. 8.
Ego meis partibus amicissimum eum intelligo in Verr. p. 177.
Omnes semper nobilitati favemus. pro Sest. p. 11.
Qui rumore & favore populi tenetur, & ducitur. Ibid. p. 57.
Quòd Cæsaris gratiam tenemus. Ep. ad Qu fr. 1.2. p 620.
Nostra manus bonorum ardet studio nostri, & amore. Ep. ad Qu. Frat. l. 1. p. 593.
Intellexi hominem moveri, utrum Crassus inierit eam gratiam Ep. ad Att. L. 1. p. 21.
Foras inter se partus, atque educatio, & natura ipsa conciliat. pro Sex. Rosc. p. 58.
Ad eorum voluntatem conciliandam maximo te mihi usui fore video. Ep. At. p 8.
Inter se quasi civili conciliatione, atque societate coniuncti est. de nat. Deorum. l. 2. p. 81.
Currentem animum patris sui sorori tuæ reconciliavit Ep. ad Att. l. 6. p. 191

Vt Cæsarem in pristinam concordiam reducas. Ep ad Att. lib 8. p. 162.
Nostra necessitudo debet conciliare te illi. Ep Brut. p. 543.
Cum Antonio Resp. in gratiam redeat. Phil 13 531.
Hæc si possem inter nos componere. Curc 5 3 ✠ 23.
Exortam videtur flammam dolore, ac morte restinxisse in Verr p. 494.
Gratiam nostram extinguit hominum suspicio. Ep. ad fam. lib. 1. p 6.
Certiorem te scribis per literas esse factum, me cum Cæsare, & Appio esse in gratiâ ad fam l. 1. p 21.
Frui gratiâ alicujus. Ep ad fam l. 1. p. 32.
Apertiùs hæc ago, ac sæpiùs, quòd & Qu frater legatus est Cæsaris, & nullum meum minimum dictum, non modò factum pro Cæsare intercessit, quod ille non ita illustri gratiâ acceperit. Ibidem.
Collectam gratiam effundere Ep ad fam. l. 2.
Gratiam quoq; nos inire ab eo, defendendâ pace arbitrabamur. Ep. ad fam. l. 4. p 92.
Florere gratiâ Ep. lib. 4 p. 181.
Ac verear ne assentatiunculâ quadam aucupari gratiam videar, cùm hoc demonstrem, me à te potissimùm ornari, celebrarique velle. Ep ad fam. l 5. p. 132.
Gratiâ contendere. Ibid. p. 137.
Ponito me in gratiam. Ep. ad fam l. 8. p. 223.
Firmissimâ benevolentiâ hominum muniti sumus. Ep. Att. lib. 2 p 85.
Apud Lentulum ponam te in gratiam Ep Att. l 5. p 139.
Nullâ gratiâ valere de nat Deor. l. 1. p. 50.
Magnam inire gratiam de fin. l. 4 p. 215.
Invidiam sedare in Verr p 136
Inimici in gratiam reconciliabuntur pro domo p. 453.
Mecum absens beneficio rediit in gratiam Sest. 64.
Plebem placavit muneribus, quos non conciliares meritis in Rempublicam singularibus Mil. 261.
Cum Fulvio in campo statim in gratiam rediit. Provinc. 164.
Cum quibus omnibus eadem Respublica reconciliavit, quæ alienarat. Ibidem. 165.
Hic meus amicus cum Cæsare reduxit, reconciliavit, & restituit in gratiam Ibid. 177.
Cum suo inimico in gratiam redire non dubitavit, ibid.
Qui me cum illo in gratiam reduxit. Ibid 166.
Ex tantis inimicitiis in gratiam summo studio receptus est. Rab. 271.
Authoritas Cnei Pompeij, me in gratiam reduxit. ibid.
Mihi mea pristina vita consuetudinem, Caij Cæsar, interclusam aperuisti. Marc. 282.
Placare Deorum iram donis. de legib. lib 2. p. 328.
Nec tu jam mecum in gratiam redeas. Phil. lib 2. p. 363.
Hunc in fam. charitatem libentissimè recepisti Phil. lib. 7. p. 368.
Cum Republicâ redij in gratiam Phil. l. 2. p 383.

In

In Republica gratiam redierunt. Phil lib 8. p 457.
Hic cum tabulis novis jam redit in gratiam. Phil 10 p 474.
De Vatinio primum reditus intercesserat in gratiam per Pompejum, statim ut ille prætor factus est. Ep ad fam lib 1 p 29
Si quis est, qui neminem bona fide in gratiam redire putet posse, non is perfidiam nostram coarguit, sed indicat suam Ep a fam. l. 3 p 75
Cum reditum nostrum in gratiam uterque expetisset. Ep. ad famil l 3 pagin. 82.
Ad pactionem descendere. Ep. ad fam. l. 8. p 237
Scito me, postquam in urbem venerim, rediisse cum veteribus amicis, id est, *cum libris nostris, in gratiam.* Ep ad fam lib 9 p 242.
Reconciliare me Lepido, si leniusque habere orabat Ep ad fam. l. 10. p 298.
Præsentem restituere in eam veterem gratiam non potui. Ep. Att. pag 8.
Ut omnia placarentur inter vos non modò sermone ac disputatione, sed &c. Ep. Att. lib. 1. pag. 31.
Tibi de nostro amico placando, aut etiam planè restituendo polliceor. Ep Att l. 1 p'g. 14.
Ut agerem quàm diligentissimè cum Lucejo de vetere vestrâ gratiâ reconciliandâ Ibid. p. 15.
Is mecum, & cum Milone in gratiam rediit Ep Att. lib. 4. p. 119.
Oratio conciliat inter se homines, conjungitque naturali quadam societate. Off 11 a.
Feras inter se partus atque educatio & natura ipsa conciliat. pro S. R. 28 b.
Illud non dubito, quin si te mea summa erga te studia parum mihi adjunxerunt, Respub. nos inter nos conciliatura, conjunctura que sit. Ep 63. b.
Simul atque natum sit animal, ipsum sibi conciliari & commendari ad se conservandum de Fin 95
Nec Pompeij gratiam mihi per hanc caussam conciliari puto. pro Pom. 27. b.
Si quis Deus vestram mihi benevolentiam ad audiendum conciliaret. pro Clu 19 a.
Videbatur reconciliata nobis voluntas Senatus esse. 1 2.
Reditus intercesserat in gratiam per Pompejum. 1. 9.
Tibi sum autor, ut eum tibi ordinem aut reconcilies, aut mitiges 1. 10.
Me ab eo diligi statim cœptum esse, ut simultatem deposuimus. 1. 12.
Si quis est qui neminem bona fide in gratiam putet redire posse, 3. 8.
Quid erat, cur ego in te tam implacabilis essem. 3 10.
Placarer tamen Ibid.
Ne cui suspicionem ficta reconciliata gratia darem 3. 12.
Alteros tibi jam placatos esse intellige 4 14.
Non dubito quin Respub. nos inter nos conciliatura, conjunctura que sit 5. 7.
Amabo te, si quid, quod opus fuerit, Appio facies, ponito me in gratiam. E. 1. 6. a & 354 a.
Intelligo, & perspicio non fore in te Cæsarem duriorem 6. 13.

Dolobellam amantissimum mei cohortare & confirma, & redde plane meum, 7 33.
Amabo te si quid opus fuerit. Appio facies, ponito me in gratiam, id est, *reduc. restitue me in eius gratiam tuis benefi. iis*. Sic ad Att. *Me apud eum magna in gratia posuit*. Hat mir grosse Gunst und Freundschafft bey jhm erworben 8 6.
Cum ad me Romam litteras misisset, uti te sibi placarem, &c. 3. 1.
Inire gratiam ab aliquo. de Ar 255 a.
Inire gratiam ab omnibus aliquo facto in Ver. 131 b. & pro Cæcin. 300. a.
Plures ineuntur gratia, si uno tempore dicas pro pluribus. de Cla. 183. b.
Inire summam gratiam cum bonis omnibus. At 108. a.
Pinna cum squilla quasi societatem init comparandi cibi. de Nat 50. b.
Inire gratiam suscepti laboris. 1. 20 Symm.
Spectare gratiam personarum 1. 25.
Venimus in suspicionem gratia amicorum iudicata. 1 52.
Hac gratia ipsis magis ex suo merito, quàm ex meis litteris debetur. 1. 70.
Amor meis stilum tuum coëgit in gratiam. 1. 78.
Te in amore Principis omnium charissimorum pignorum gratiam reperisse fateris. 2 23.
Gratiam ut saltim tibi debeam, patere. 2. 60.
Avidus e vice gratia. 2. 78.
Non ex eâ re affecto gratiam. 3 5.
Quæ tibi parabit gratiam. 3. 21.
Nihil mea gratia duco delatum 3. 38.
Accessurum sibi aliquid gratia ex meis literis iudicat. 3. 77.
Rapere gratiam alieni laboris 4 41.
Uberis gratia instar accepi 5 64.
Libenter partes benevolentia recepisti. 9 3.
Non minorem te gratiam habiturum. 9. 7.
Repudiare locum gratia. 9 58.
Convivis gratiam quærere. Jug. cap. 4
At illi alteri generis humilitas favorem addiderat. ibid 73.
Nunquam ratus sum fore, ut Rex opulentissimus privato homini gratiam deberem. Jug 110. (*integra erit*. Ibid.
Quoad vives, numquam tibi redditam gratiam putaveris : semper apud me
Dumnorix gratia & largitione apud Sequanos plurimum poterat , & Helvetiis erat amicus. 1 6.
Repperit ipsum esse magna apud plebem, propter liberalitatem, gratia 1 11.
Divitiacus in antiquum locum gratia & honoris restitutus est ibidem.
Tanti eius apud se gratiam esse ostendit, uti & Reipub. iniuriam , & suum dolorem eius voluntati ac precibus condonet. 1. 13. (1. 22.
Dixit, si id fecisset, sibi perpetuam gratiam atque amicitiam cum eo futuram.
Habere ad alicuius gratiam, & amicitiam receptum. 1 C. 286.
Pompeius cum communibus inimicis in gratiam redierat. 1. C. 288.
Undeque ad eum legationes concurrunt, gratiamque, atque amicitiam publicè, privatimque petunt. 5 153.

Ille valet gratia & misericordia.
Rex atq; amicus à Senatu appellatus est.
Eos singillatim cingetorigi conciliavit. 5. 125. Verträgt oder Versöhnet sie alle insonderheit mit dem *Cingetorigo.*
Nihil sine consultione de compositione agi posse 1. C. 301.

Cicero.

Tibi sum auctor ut quibus rebus possis, eum tibi ordinem aut reconcilies, aut mitiges. 1. 9.
Oblatam concordiam non refuto. 1. 55. Symm.
In gratiam redire. Ibid.
Reconciliatio eum requirit auctorem, quem habuit iniusta dissensio principem. 1. 55.
Conciliare maximorum Principum pacem. 1. 64.
Bona fide contractum rescindere 2. 27.
Stet igitur inter nos ista pactio 3. 11.
Virtutum similitudo concordiam facit 3. 86.
Spero & filij me: Flaviani conciliatione & Eusebij Archiatri blanditijs omnia posse mitigari 5 50.
Reliqui in sua optimatium voluntas tenet concordiam civitatis. 6. 14.
Ut reconciliationem praeterita gratia consequaris. 6. 52.
Ego toga assecutus: quid amaritudinis incidissem? 7. 38.
Caret Appia tota militibus. Ibid.
Qui pacato Africae statu in obsequium divini principis reverterunt. Ibid.
Rupta concordia 7. 108.
Utriq; vestrum unus est animus 8. 36.
Omnium statu in tranquillum reducto 9. 95.
Simulq; res tua in tranquillum redierit. 10. 2.
Nulla est hic dissensio voluntatum. 10. 61.
Animus & maiestate congruentis 10. 64.
Cùm populum aliquando composcerem 10. 78.
Quietem utriusq; partis multitudini suadere Ibid.
Turbata componere. 10 80.
Spiritum plebis incendita domare ac frenare. Ibid.

Recreandi. Reficiendi. Oblectandi. Voluptatis. Delectamenti.

Vide plura Tit. Gaudij.

Erfrewen / Erlustiren / Frölich machen / Ergetzen / Erquicken / Guts muths seyn.

I*Stoc me assiduo victu delecto domi.* Capt. 1. 2. ✝. 69.

Da vicissim meo gutturi gaudium Curc.1 2.ỷ.10.
Reliquiarum spes animum oblectet Most.3.ỷ 15.
Oculis epulas dare Pœn 5 4.ỷ 2.
Reddidisti animum And.2 1.ỷ.31.
Nam & illi animum jam revelabis, qui timore & miseriâ tabescit. Adel.4. 3 ỷ.11.
Verbo animus mihi redijt Hec. 5.2 ỷ.12.
Vt ex pristino sermone relaxarentur animi omnium de Orat 1.p 276.
Tum sicubi eum satietas hominum aut negotî si quando odium ceperat, requiescere ubi volebat, quasi ubi illam exspueret miseriam ex animo. Eunuch 5.1.
Si concordabis cum illa, habebis, quæ tuam senectutem oblectet. Phorm.2 2.
Relaxare animum. Pro Sex Rosc.p.83.
Ex illo metu mortis, quasi luce libertatis, & odore aliquo legum revixisses. in Verr. p. 555.
Diffidentem rebus suis confirmavit, afflictum erexit, perditum recreavit. Pro Leg Man.p.636.
Me recreat & reficit Cnei Pompeij sapientissimi, & justissimi viri consilium Pro Mil.p.223.
Interdum animis relaxentur Phil.2.p.353.
Oratio consulum animum meum erexit. Ibid. 407.
Collige te, placa, atq; mitiga animum tuum. Ibid.
Ego recreavi afflictos animos bonorum. Epist.Att.l.4 p 27.
Me ipse propemodum collegi Ep. Att lib.12.p.387
Si te istâ occupatione relaxaris. Epist. Attic. l.16 p 52.
Summâ cum amœnitate fluminis me refeci Ep Q Fr l 3. p.622.
Id afficitur quâdam delectatione Ep.At.lib.2 p 67.
Multitudo audiens ducitur oratione, & quasi voluptate quadam perfunditur de Clar.Or.181.b
Quæ sunt omnes unius generis ad perfundendum animum tanquam illiquefactæ voluptates. T .sc 213.a
Perfundere aliquem voluptate de N 23.b .
Phalereus suavis fuit, sed suavitate ea qua perfunderet animos non qua perfringeret de Cl 148.a
Vt ætas nostra jam ingravescens in amore atq; in adolescentia conquiescat tua Ep 18.b
In amici mutua benevolentia conquiescere de Am 100.a
Habebam quo confugerem, ubi conquiescerem, cujus in sermone & suavitate omnes curas doloresq; deponerem. Ep.51.b
Cum ex illo metu mortis, quasi luce libertatis recreatus revixisses. in Verrem. 268 b
Conspectus consensusq; vester reficit & recreat mentem meam. Ego in Arpinati summa cum amœnitate fluminis me refeci. Q Fr 217.b
Erigebat animum iam demissum & oppressum Oppianicus. Pro Cl.19 a
Alvus tum astringitur, tum relaxatur. de N.53.b

Cibi reliquiæ depellentur, tum astringentibus, tum relaxantibus se intestina. de Nat.54 b

Pater nimium indulgens quicquid ego astrinxi, relaxat Att.159 a

Et tu à contentionibus, quibus summis uti solebas, quotidie relaxes aliquid. de Leg.158 a

Animus somno relaxatus, solute movetur & libere. de D.129.a

Cum se plane corporis vinculis relaxaverint animi de Se.94.a

Constructio verborum tum coniunctionibus copuletur, tum dissolutionibus relaxetur Part.231.b

Idem contingit insanis, ut & incipientes furere sentiant, &c. *& cum relaxentur, sentiant* Acad.14 a

Recreatis bonis viris consulatu tuo, &c 19.

Cum respub majorem mihi animum, quàm unquam habuissem, daret Ibid.

Propter molestissimas occupationes meas, à quibus si me relaxavero, &c. id est *a quibus si respiravero* 7.1.

Hac epistolâ, quam Acastus attulit, oculos paulatim sustulerunt. id est, *respirare, & recreari cœperunt.* 16.12.

Necesse est Rempub. recreari aliquando. 6. 2.

Si armis positis, civitas respiraver. Ibid.

Reviviscere atq; recreari 6.10.

Nimis salibus te sinus Lucrinus refecit. 7.16 Symm.

Estne aliquid in verbis meis, quod aures tuas sospitet? quod medicinam sensibus faciat? Ibid.

Tibi rependit, quicquid cæteris præstitit 1.38.

Animi curas migratione discutere 9 69.

Ejus adventus nostros firmavit, ut se ex maximo timore colligerent. 3 C. 407.

Copia sese primum confirmant, & colligunt 1.C.294.

Se ex labore reficit. 3.74.

Hostes, suis ex terrore firmatis, rursus renovatis animis, novissimos adoriri cœperunt. 5.497.

Præsidio legionum addito, nostris augetur animus. 7.230.

Paululum ab illo timore sese recrearunt. 8.458.

Timentes omnium animos consolatione sanat. 8.273.

Cæsar exercitum in cam. is reficit 1.C.321.

Postridie eius diei, hostes se se ex fuga & terrore receperunt.

Redeundi. Revertendi. *Vide* Eundi.

Widerkommen / Widerkunfft / Zu Hauß eylen / Heim eylen / Umbkehren.

Jo contigit ut salvi potiremur domum. Amph.1.1.ﬁ.31.

Reventè domum Amph.1.1.ﬁ.34. *Quid*

Quid tibi huc receptio ad te est meum virum? Asin 5.2. ✠. 70.
Quantum potero, tantum me recipiam domum Aul 1.2. ✠. 41.
Sed eccum unde sese homo recipit domum. Aul. 2 1 ✠ 55.
At quaeso, ubi erit otium, revertere ad me extemplò Epid. 3 3. ✠. 41.
Incertus tuum cave ad me retuleris pedem. Epid. 3 4 ✠. 3.
Tu nisi domum reverteris. Men. 2. 1. ✠. 31.
Actutum face cum praedâ recipias, scil *te domum*: absolutè. Merc. 2. 4 ✠ 30
Vide Lex. Plaut. *Recipere.*
Herus eccum recepit se domum Pseud. 3 1. ✠. 23.
Ad argumentum nunc vicissatim volo remigrare Pœn, Prol. ✠. 46. 47.
Capere versoriam. Trin. 4 3. ✠. 19.
Reversionem ut ad me faceret. Truc. 7. 4. ✠. 47.
Volo me capere domum Stich. 3 1. ✠. 21.
Nunquam tam manè egredior, neque tam vesperi domum revertor. Heaut. 1. 1 ✠. 16.
Ergo, mea antiphila, tu nunc sola reducem me in patriam facis. Heaut. 2. 4 ✠. 18.
Cùm miles demum revenisset. de Or. l. 1 p. 315.
Iamne enumerasti, quoad te rediturum putes. Adel 22.
Pericla, damna, exilia, peregrè rediens semper cogitet Phorm 2. 5.
Expecto, quàm mox recipiat sese Geta. Phorm. 4. 3.
Tu sola reducem me in patriam facis: id est, *facis, ut redeam* Heaut. 2 3.
Quid huc reditio est? **Warum bistu wider herkommen?** Eunuch. 4 4.
Illuc redi quò cœpisti. Adel. 2. 1.
Mox noctu te adigent horsum insomnia Eun 2. 1.
Paululum sine ad meute redeam Andr. 3 5.
Rursum ad ingenium redit Adel. 1. 1.
Ad suum larem familiarem redire. in Verr. p 161.
Non opinor eos in cuniculum, quà aggressi erant, restitui oportere. Pro Cæc. p. (627.
Hunc ego reditum repudiarem Sest. 62.
Mirabilis est expectatio reditûs tui Epist. ad Fam. lib. 2 p 59
Binas in singulis annis reversiones ab extremo contrarias facit de Nat Deor. l 2. p 90.
His ad illos, à quibus essent profecti, reditum facilem patere. Q Tusc. l. 1 p. 324.
Arcere aliquem reditu. Ibid. 332.
Multi dantur ad studia reditus. 1. Off p. 10.
Ut ad ea quae coniunctiora rebus tuis sunt revertar. 1. 8.
Ad rem redeamus. 1. 9.
Sed ut ad rem redeam. 3 7. & 7. 23. & 11. 14.
Deinde ad me convertar, id est, *ad literarum mearum argumentum.* 3. 12.
Redeo ad unum illud. 4. 8.
Ut revertar eodem. 6. 7.
Redeo ad superiora. A. 15. 3.
In eum civitatem viri boni, &c. reverterunt. 6. 6.

Proxi-

Proximè penatibus meis redditus 8.37.
Reditum maturabo. 8.46.
Redire consilium est, paulatim mansionibus in spacia minora divisis. 8.5
Brevi se affore pollicetur. 9.24.
Quò magis autem redire deproperes Ibid.
Suadeo urbem revisas 9.126.
Reditus jam paratur. Ibid.

Refutandi. Convincendi. Arguendi.

Überweisen / Überzeugen.

NEc magis man festum ego hominem unquam ullum teneri vidi: omnibus malefactis tres testes aderunt acerrumi Men.4.2.♈.19 30.
Pulchrè dictum, & sapienter jugularas hominem. Eun 3.1 ♈.26.
Dictis confutabitur Heaut.5.1.♈ 76.
Confutare aliquem verbis. Phorm 3.1.♈ 3.
Eum suis conditionibus in ipso articulo temporis astringit Pro Q p.6.
Cùm tu horum nihil refelles, vincam scilicet. Phorm.1.2.
Tum si id falsum fuerat filius cur non refellit? Phor. 2.2.
Jugularas hominem. quid ille? mutus illico. quidni esset? Eun.3.1.
Quid ille quaeso? perditus. Er kondte nichts antworten Ibid.
Confutavit verbis admodùm iratum senem Phor 3 1.
Omnibus legibus implicatum tenere aliquem. in Verr p.341.
Tuo, quemadmodum dicitur, gladio defensio tua conficiatur necesse est. Pro Cæc p 619.
Reclamitat istiusmodi suspicionibus ipsa natura. Pro S.R.p.58.
Vt ignis in aquam conjectus continuò restinguitur, & refrigeratur, sic refervens falsum crimen in purissimam & castissimam vitam collatum, statim concidit & extinguitur. Pro Qu Rosc.p 97.
Signis omni luce clarioribus crimina refellemus. Cœl.99.
Clodium praesentem fregi in Senatu cum oratione perpetuâ, plenissimâ gravitatis. Ep.ad Att lib.1.p 23.
Ita contracta est res, & adducta in angustum de Amic.p.190
Semper illas gentes nostri imperatores refutandas potius, quam bello lacessendas putaverunt. de Pro 57.a
Obsolevit ista oratio, re multo magis quam verbis refutata. Pro Pom. 13 b
Si in me impetum facere conabitur, resistam, & eius conatum refutabo. Ar 245 a
Inprimisq; refutetur ac rejiciatur Philoctetaeus ille clamor. Tusc 187.a
Libidinem tuam libertas mea refutabit. de Or.143 a
Quam quidem fortunam non modo non aspernari, & refutare, sed etiam complecti atq; augere debetis. Pro R.P.110.b

Cum sine suspicione cupiditatis, non possis illius cupiditatem refutare, id est, *et repugnare*. 1 10.
Si qui mihi obtrectent. à te refutentur. 9. 11.
Id quod contra dicitur, refellere de Orat.
Dictis confutabitur. Man soll jhm mit worten gnugsam begegnen Heau. 5. 1. ✠. 76.
Aut refellendo, aut purgando vobis corrigemus. Hec. 2. 2.
Cum tu horum nihil refellas. Phor. 3 2.
Confutavit verbis admodum iratum Patrem. Ober das maul fahren. Phor. 3. 2.
Hei veris vincor Pherm. 2 2.
Argumentis vincor Plaut. Amph. 3. 2.

Regni. Administrationis. Gubernationis. Imperii. Regiminis. Principatus. Reipublicæ. *Vide plura Tit.* Muneris. Officij.

Reich/Regiment/Fürstenthumb/Herrschafft/Stadt/Regierung.

R*Egnum stabilire suum* Amph. 1. 1. ✠. 39.
Ut gesserit Rempublicam ductu, imperio, auspicio suo. Amph. 1. 1. ✠. 41. Propriè hoc dicebatur, & ex formulâ. Sic Sallustius: *Ut sese & exercitum more maiorum gereret* Vide amplius *Brisson* de Form. l. 2 p 206. Edit VVechel. in 4 Franccf.
Scias posse habere iam ipsum sua vita modum: er könne sich wol selbs regieren And 1. 1.
Cur in his te conspicor regionibus? an diesem Ort/in dieser Gassen. Eunuch. 5 9
Quandoquidem solus regnas, & soli licet hic de eadem caussa bis judicium adipiscier. Heaut 5. 1.
Regnumne Æsch. hinc hic tu possides? Adelph. 2. 1.
Rerum potiri. Pro Sex Rosc. p 60.
Obtinere regnum Ep. adFam. l. 15.
Rumor magnus est Ptolomaeum esse in regno. Epist. Att lib 1. p. 121.
Domus nulla tanto consilio, aut tantâ discip linâ gubernatur Ibid. 6. 168.
Cæsarem in cupiditatem regni impulit Ep B ut. p. 558
Quod post eaquam à Cæsare tetrarchia regno pecuniaq. mulctatus est. Cic de Divin. l 1 p. 107.
Cum regno esset expulsus Qu. Tusc li. 1 337.
Mœrere regni desiderio Q Tus l 3 p 389.
Restituere al quem in regnum Q Tusc. p 387.
Rempublicam tenere. de Ora l. 1 p. 379.

Cum

Cùm ad gubernacula Reipublica temerarij, atq; audaces homines accessesant de Inv.l.1.p.136.
Rempublicam gerere de Orat.l.3.p.452.
Rempublicam opprimere armis Ep.Fam.lib.4.p 93.
Diffidere republica. Ep. ad Fam.l.5.p 135.
Expellere ex republicâ Ep.ad Fam.l.10. p 291.
In rempublicam omni cogitatione curáq; incumbere Ibid. 275.
Consulere reipublica. Ibid.
Oro te, ut totâ mente omniq; animi impetu in Remp. incumbas ibid. 279.
Benè mereri de Republicâ. Ibid.
Studium se huc Antonius confert, facilè mihi videor per me sustinere posse Remq; publicam ex vestrâ sententiâ administrare. Ibid. 287.
Tradere alicui provinciam. Ep.Fam.l.2. p.63.
Praesse provincia Epist. ad Fam.lib.3.p 66.
Tueri provinciam Ep Fam.l.10 p.284.
Fidem mihi dedit, se Antonium, si prohibere suâ provinciâ non potuisset, bello persecuturum. Ibid.291.
Cum iniuriâ tuâ contumeliâq; Reipublica provinciam obtinebat. Ep.adFam lib 1.p.103.
Quomodo rem familiarem administret de Inv.l.1.p.160.
Deficere à Republicâ Epist fam.lib.12.p.158.
Hortor te, ut omni curâ in rempub. incumbas 378.
Qui status omnium bonorum conjunctione & authoritate consulatûs mei fixus & fundatus videbatur. Epist.Att.lib.1.p.26.
Imperium populi Romani hujus domesticis nundinis diminutum est Philip.2. p.373.
Potentissimos reges, bellicosissimas gentes in ditionem huius imperij redegerunt Phil 4.405.
Equites sagittarios, Elephantos in suam, populiq; Romani potestatem redegit. Phil 5 425.
Clarissimo, & innocentissimo viro imperium decrevit. Phil.11.485.
Nos quidem hoc sentimus: Si exploratum tibi sit posse te illius regno potiri, non esse cunctandum: sin dubium, non esse conandum Ep ad Fam.l.1 p.15.
Te obsecro, ut in perpetuum Remp. à dominatu regio liberes Ep.Fam l.11.p.311
Nisi à gubernaculis cessarint, maximum ab universo naufragio periculum est. Ep adFam.l.16.p 516.
Amisimus non omnem modò succum ac sanguinem, sed etiam colorem, & faciem pristinam civitatis. Epist.ad Att.l.4.p 130.
Theophrastus menti divinum tribuit principatum de Nat.Deor.l 1 p.17.
Consules summum imperium statim deponere. de Nat.Deor.lib.2. p.54
Sed cum alio coniuncta, & connexa, habere aliquem in se principatum. Ib. 61.
Tueris omnium moderator consiliorum meorum. Ep 1.9.
Dux nobis, & autor opus est, & eorum ventorum, quos propositi moderator quidam, & quasi gubernator. Ep.1.5.

ortor, ut omnia gubernes, & modereris prudentiâ tuâ. Ep. 2. 6.
n si hoc modo moderari possemus. Ep. 8 5.
or moderationis urbanæ id est, *administrationis, gubernationis* Ep 9 15.
si, ut & superiorum consiliorum consentientiâ, & præsentis temporis moderatione me censoler. Ep 9 16.
mporis & rerum moderatorem facilè patior esse. Ep. 10. 9.
ubernaculis recedere. Ep. 16 27.
Dem aliquis gubernabit. Ep. Att. p. 155.
os, gubernatorq; Reip. Pro Rabi. p. 128.
uentia gubernatrix civitatum. de Orat 24.
lior erit mihi quasi decursus mei temporis, id est, *administratio* Ep 3 5.
, quoniam nec rationes nec majorum nostrorum clementiâ administratis. Ep 5. 1.
ac curâ atq; administratione Ep 9 14.
mmuni consilio bellum administrare. Ep. 10 21
ublicâ à Dolobellâ meo praclarissimè gestâ: scilicet, supplicio affectis, & repressis illis, qui mo... seditione in urbe aram Cæsari erigere conati erant. Ep. 12 1.
ò hæ petieris ut interea nobis procurationem Asiæ dent, spero te posse impetrare Ep 12. 14.
eptum negotium ex voluntate gerere. Ep. 13 5.
ram des, ut quàm commodissimè negotium municipij administretur. Ep. 13 12.
sem, τρεῖς διοικήσεις Asiaticas attributas esse Ep. 13. 68.
n clavum tanti imperij tenere, & gubernacula reipublicæ tractare in maximo cursu posse arbitrabatur? Scit p. 11.
n omnem omnium potestatem armis, & latrociniis possidebat Ibid 18.
q; victi, neq; victores rempub. tenere possumus Ibid. 23.
vere Senatu gubernacula. ibid.
atus, quietus, fretus imperio populi Romani, regno paterno, avito, regalique regno olim perfruebatur. Ibid. 30.
no omni inundavi per aliquem Ibid 31.
ore tum Magistratum gereret, & Remp administraret Ibid. 40.
s sibi gubernacula depoposcerunt Ibid 50.
genes tribus triumphis adjuncta ... imperio notavit. Ibid. 62.
i provincias cum imperio obtinerun Ib 63.
n cùm regum potestatem non tulissent Ibid 68.
puerat senatui provinciæ decernendæ potestatem in Vat p. 88.
tus terrarum orbis tenetur nostro imperio. Pro Corn. 131.
os nobis armis subegimus, in nostram ditionem redegimus. Ibid 135.
s omni studio mentes suas ad nostrum imperium nomenq; flexerunt. Ibid. 142.
ut hanc urbem gubernare debebas. Prov. 159.
e totam Galliam in nostram ditionem redegit. Ibid. 169.
maximis turbinibus & fluctibus Resp. navem gubernavi. In Piso. 186.

Cùm ad gubernacula Reipublicæ temerarij, atq; audaces homines accesserant. de Inv.l.1.p.136.
Rempublicam gerere de Orat.l.3.p.452.
Rempublicam opprimere armis Ep.Fam.lib.4.p 93.
Diffidere reipublicæ. Ep. ad Fam.l.5.p.135.
Expellere ex republicâ Ep.ad Fam.l.10. p 291.
In rempublicam omni cogitatione curâq; incumbere Ibid. 275.
Consulere reipublicæ. Ibid.
Oro te, ut totâ mente omniq; animi impetu in Remp. incumbas ibid. 279.
Benè mereri de Republicâ. Ibid.
Si nudus so huc Antonius confert, facilè mihi videor per me sustinere posse Remq; publicam ex vestrâ sententiâ administrare. Ibid. 287.
Tradere alicui provinciam. Ep.Fam.l.2. p.65.
Præesse provinciæ Epist. ad Fam.lib.3.p 66.
Tueri provinciam Ep Fam.l.10 p.284.
Fidem mihi dedit, se Antonium, si prohibere suâ provinciâ non potuisset, bello persecuturum. Ibid. 291.
Cum iniuriâ tuâ contumeliâq; Reipublicæ provinciam obtinebat. Ep.ad Fam lib 1.p.103.
Quemodo rem familiarem administret de Inv.l.1.p.160.
Deficere à Republicâ Epist fam.lib.12.p.158.
Hortor te, ut omni curâ in rempub. incumbas 378.
Qui status omnium bonorum conjunctione & authoritate consulatûs mei fixus & fundatus videbatur. Epist.Att.lib.1.p.26.
Imperium populi Romani hujus domesticis nundinis diminutum est Philip.2. p. 373.
Potentissimos reges, bellicosissimas gentes in ditionem huius imperij redegerunt. Phil 4 405.
Equites sagittarios, Elephantos in suam, populiq; Romani potestatem redegit. Phil 5 425.
Clarissimo, & innocentissimo viro imperium decrevit. Phil.111 485.
Nos quidem hoc sentimus: Si exploratum tibi sit posse te illius regno potiri, non esse cunctandum: sin dubium, non esse conandum Ep ad Fam.l.1 p.15.
Te obsecro, ut in perpetuum Remp. à dominatu regio liberes Ep.Fam.l.11.p.315
Nisi à gubernaculis cessarint, maximum ab universo naufragio periculum est. Ep adFam.l.16.p 51[illegible].
Amisimus non omnem modò succum ac sanguinem, sed etiam colorem, & faciem pristinam civitatis. Epist.ad Att.l.4.p 130.
Theophrastus menti divinum tribuit principatum de Nat.Deor.l 1 p.17.
Consules summum imperium statim deponere. de Nat.Deor.lib.2.p.54
Sed cum aliæ coniuncta, & connexa, habere aliquem in se principatum. Ibid. 61.
Tueris omnium moderator consiliorum meorum. Ep 1.9.
Dux nobis, & autor opus est, & eorum ventorum, quos proposui moderator quidam, & quasi gubernator. Ep.1.5.

Te

Te hortor, ut omnia gubernes, & moderere prudentiâ tuâ. Ep. 2. 6.
Nam si hoc modo modestari possemus. Ep. 8 5.
Auctor moderationis urbanæ id est, *administrationis, gubernationis* Ep 9 15.
Ita fit, ut & superiorum consiliorum conscientiâ, & præsentis temporis moderatione me consoler Ep 9 16.
Et temporis & rei te moderatorem facilè patior esse. Ep. 10. 9.
A gubernaculis recedere. Ep. 16. 27.
Hac Deus aliquis gubernabit. Ep. Att. p 155.
Custos, gubernatorq; Reip. Pro Rabi. p. 128.
Eloquentia gubernatrix civitatum. de Orat 24.
Facilior erit mihi quasi decursus mei temporis, id est, *administratio* Ep 3 3.
Qua, quoniam nec ratione nec majorum nostrorum clementiâ administrabis. Ep 5. 1.
In hac curâ atq; administratione Ep 9 14.
Communi consilio bellum administrare. Ep. 9 21
Respublica à Dolobellâ meo præclarissimè gesta: scilicet, supplicio affectis, & repressis illis, qui motâ seditione in urbe aram Cæsari erigere conati erant. Ep 12 1.
Si *ab his petieris ut interea nobis procurationem Asiæ dent, spero te posse impetrare* Ep 12. 14.
Susceptum negotium ex voluntate gerere. Ep. 13 5.
Operam des, ut quàm commodissimè negotium municipij administretur. Ep. 13 12.
Cuius, τρεῖς διοικήσεις *Asiaticas attributas esse* Ep. 13. 68.
Quis clavum tanti imperij tenere, & gubernacula reipublicæ tractare in maximo cursu posse arbitrabatur? Sest p. 11.
Unus omnem omnium potestatem armis, & latrociniis possidebat Ibid 18.
Neq; victi, neq; victores rempub. tenere possumus Ibid. 23.
Eripere Senatui gubernacula. ibid.
Pacatus, quietus, fretus imperio populi Romani, regno paterno, avito, regalique regno olim perfruebatur. Ibid. 30.
Regno omni inundari per aliquem Ibid 31.
In foro tum Magistratum gereret, & Remp administraret Ibid. 40.
Qui sibi gubernacula depoposcerunt Ibid 50.
Regiones tribus triumphis adjunctas huic imperio notavit. Ibid. 62.
Qui provincias cum imperio obtinerent Ib 63.
Qui cùm regum potestatem non tulissent Ibid 68.
Eripuerat senatus provinciæ decernendæ potestatem in Vat p. 88.
Totus terrarum orbis tenetur nostro imperio. Pro Corn. 131.
Quos nobis armis subegimus, in nostram ditionem redegimus. Ibid 135.
Qui omni studio mentes suas ad nostrum imperium nomenq; flexerunt. Ibid. 142.
Qui hanc urbem gubernare debebas. Prov. 159.
Ipse totam Galliam in nostram ditionem redegit. Ibid. 169.
In maximis turbinibus & fluctibus Reip. navem gubernavi. In Piso. 186.

Vim *Doleo,*

Dolio, cùm respublica in mortalis esse debeat, eam in unius mortalis animâ consistere Marc. 289.
Non Mediocri cupiditate imperium arripuit Pro Lig. p. 194.
Concessos fasces laureos tenuis, quoad tenendos putavis Ibid.
Præcepta salutis, & laudis aptè ad persuadendum edere suis civibus. de Leg. 4. p. 3. 0.
Obtinere principatum de Nat. Deor. l. 1. p. 69.
Ab Alexandro Tyranno crudeli principatus premebatur. de Div. l. 1. p. 177.
Gubernacula rei alicuius tenere Ibid. 2. 213.
Severò iisdem officiis & potestatibus parent. de Leg. l. 1. p. 302.
Sed principatum dedit superiori de Univ. p. 377.
Tenuisant omnium animantium principatum, nobisque jure & lege volentes pareant. Ibid. 382.
Deinde, ut huic animanti principem se ducemq; praeberet. ibid. 384.
Dominatu regio liberari. Q. Tusc. l. 4. p. 413.
Dominatum occupare. Q. Tusc. l. 5. p. 472.
Nec verò imperia expetenda, ac potius non accipienda interdum, aut deponenda nonnunquam. 1. Off. p. 18.
Imperium Lacedæmoniorum dilatatum putatur. Ibid. 31.
O domus antiqua, heu quam dispari dominaris Domino! Ibid. 55.
Ne magnam nimis in nos habeat dominationem. ad Heren. l. 4. p. 96.
Imperium alicuius abrogare Brut. p. 334.
Dominus est in suos. Sex. Rosc. p. 63.
Summum rerum administrare. Ibid. 68.
Cum solus Remp. regeret, orbemq; terrarum gubernaret, imperij majestatem armis receperat, confirmavit Ibid. 82.
Sub imperium aliquid ditionemq; subjungere in Verr. p. 178.
Majoribus in Aphricam ex hac provinciâ imperij gradus est factus. ibidem. 224.
Nutu orbem regere. Font. p. 575.
Non potest exercitum continere is, qui se ipsum non continet, neq; severus esse judicando, qui alios in se severos judices esse non vult. Pro Leg. Man. p. 643.
Rectè illi studium vestra suis consilijs regere conantur. Ibid. 653.
Novam dominationem comparare cont. Rull. p. 98.
Vt sedens cum purpurâ & sceptro, & illis insignibus regijs præconi publicè subijcerentur Sest. p. 5.
Administratione Reip. liberatus. Acad. Q. l. 1. p. 81.
Rempublicam regere. Acad. l. 1. p. 59.
Cum reip. gubernacula tenebamus. de Div. l. 2. p. 213.
Eos ne ad remp. quidem accessuros putatur, nisi coactos. 1. Off. p. 13.
Stam hic obtemperatum esset, si non optimam, at aliquam Remp. quæ nunc nulla est, haberemus Ibid. 16.
Se ad remp. & ad res magnas gerendas accommodaverunt, Ibid. 29.
Rempublicam capessere. Ibid.

Ani-

A republicâ recesserunt.1.Off p.29.
Cùm ejus administranda potestatem alijs, laudemq; concederent.Ibid.
Despicere imperia & magistratus Ibid.
Adipiscendi magistratus sunt, & gerenda respublica est.Ibid 30.
Regere civitatem, capessere rempublicam Ibid.
Ad rem gerendam qui accedit.Ibid.
In omnibus negotijs, priusquam aggrediare, adhibenda est praparatio diligens. Ibid.
Versamur in Republicâ Ibid 31.
Nobis Remp. gubernantibus, nonne toga arma cesse ?Ibid.32.
Non in Republicâ periculum fuit gravius unquam, nec majus otium ibid.
Totum corpus Reipublica curent: ne, dum partem aliquam tuentur, reliquas deserant Ibid 35.
Tradet se totum Reipublica.Ibid.
Rem verò publicam penitus amisimus.Off lib 2.p 75.
Qui ad Rempublicam se contulerunt.de Amic p 2.3.
Principe Cn. Pompeio referente, & de corpore Reipublic. tuorum scelerum tela revellente in Pis 85 a
Voluntas mea de summa Reipub semper eadem fuit, qua tua.ad Brut 91.a.
Ad Lupercalia C Casari dictatori perpetuo M. Antonius consul populi jussu regnum detulit I A.177.
Qui sunt Roma regnum occupare conati.Pro Syl 162.a
Qui regnum occupare voluerunt.I.A.197 b
M.Manlius regnum appetisse est judicatus.Pro D 233.b
Incidere in suspicionem regni appetendi Pro Mil.115.a
C.Servilius Hala Sp.Melium regnum appetentem & occupantem interemit. de Sen.89 a
Non regno, sed rege liberati sumus interfecto enim rege, regios omnes nutus tuemur Ep.183 a
Quidam propter suspicionem regni appetendi sunt necati.I.A.182.a
Tib.Gracchus regnum occupare conatus est, vel regnavit is quidem paucos menses.de Am.104.a
Multi iniqui atq; infideles regno, pauci bona sunt Off 69.a
Nulla sancta societas, neq; fides regni est Ennij Off.6.a
Etsi eos timere putas, ne sub regno sint.Att 106.a
Antonius Casari regnum detulit, Casar vero noluit.In Ant.
Provinciam benè gestis rebus, obtinere.1 9.
Sese fortiturum cum collega esse provinciam.1.10.
Quoniam ex senatus consulto provinciam haberet.Ibid.
Omnes curas & cogitationes in Remp.conferre.Off.33 a
Libertas in Repub. capessenda.1.8.
Si ab improbis, & perditis civibus Remp.teneri viderem 1.9.
Hanc ille caussam sibi ait non attingenda Reip fuisse.Ibid.
Illud dico, ut primum in concione provinciam deposuerim, statim quemadmodum eam tibi traderem, cogitare cœpisse.5.2.

Vnu a *Me*

Me abeuntem magistratu, concionis habendæ potestate privavit. 5.3.
Provinciam tibi tributam esse, à Cæsare, ex tuis literis cognovi. 13.19.
Senatus frequens mihi est assensus, de provincijs ab ijs, qui obtinerent, retinendis, neq; cuiquam tradendis 12 22.
Sunt qui putent posse te non decedere. Sunt etiam, qui, si decedas, à te relinqui posse, qui provinciæ præsit. Ibid.
Provinciam sine ulla mora successori concedere. Einreumen. Ibid.
Bibulus provinciam acceperat 2 9
Ad constitutam diem concedimus 2.10.
Ego de provincia decedens, Quæstorem Cælium præposui provinciæ. 2.14.
Neq; erat superiore honore ullus, quem præficerem Ibid.
Verebar, ne antequam tu in provinciam venisses, ego de provincia discederem 2.18.
Vt mihi cum imperio, in provinciam proficisci necesse esset. 3.3.
Neq; ego ab ullo provinciam accipere, cui mallem eam mihi aptam explicatamq; tradere, id est, *integram & expeditam omnibus molestijs, controversijsq;* 3.2.
Vides ex senatus consulto provinciam esse habendam. si eam expeditissimam mihi tradideris. ibid.
Refrigeratio levissimo sermone hominum provincialium 3 8.
Cupio esse aliquando Remp constitutam, id est, *confirmatam, & in suum statum redactam,* gefasset vnd auff einen bestendigen ort bracht. 6 17.
Quæ spectare visa sunt bonum publicum. 1.17 Symm.
In publicum commodum aliquid vindicare 1.58.
Tantum à te publicè usui patior impendi, ut, &c. 2 8.
Ita volvenda dies attulit, ut Domini nostri Gratiani fortissimâ ac fœlicissimâ manu nutantia Reip pondera fulciantur. 3.47.
Quæ spectare visa sunt bonum publicum. 7 113.
Interfuit publicæ utilitatis 8 30.
Africa revaluit ex morbo. sanè invictorum principum medente consilio, quorum remedium tu fuisti 10.1.
Reipublicæ medicinam facere. 10 2.
Curia numero & paupertate tenuata, duritiâ immodicæ emendationis extinguitur 10.14.
Respublica se in vetustatem recepit 10 21.
Zaleucum legum Locrensium conditorem, civitate donarunt 10.15.
Leges in bonum communes procedunt. 10 18.
Hunc libido maxuma invaserat Reipub. capiundæ Cat cap 5.
Regnum obtinere. Jug cap. 5.
Nolite pati regnum Numidiæ, quod vestrum est per scelus tabescere Ibid 14.
In divisione regni quæ pars Mauritaniam attingit agro virûq; opulentior Iugurthæ traditur: illam alteram specie quam usu potiorem quæ portuosior & ædificijs magis exornata fuit Adherbal possedit Ibid. 16.
Neq; eo minus cupido minuebatur, quippe qui totum eius regnum animo iam invaserat Sall. Ibid. 20

In

In regnum animum intendit. Jug. c. 20.
Ipse acer invadit regni fines magna manu Sall. Ibid.
Adherbal ubi intelligit eo processum, uti regnum aut relinquendum esset, aut armis retinendum, necessario copias parat & Iugurtha obvius procedit. Ibid.. 21.
Occidit initio fratrem meum deinde patrio regno me expulit Ibid 24.
Regnum parare aiebant. Ibid. 31.

Rei, *Vide supra* Causæ.

Die Sach/ Der Handell.

R*Es ad me pertinet.* in Verr. p. 211.
De rebus ante oculos positis vulgari sermone disputare. Ac. Q. l. 1. p. 79.
Aut iis rebus, quas laude d gna gessimus. ibid. 82.
Nova sunt rerum novarum facienda nomina. Ibid 87.
Res ita sunt parva, ut sub sensum cadere non possint. Ib:d. 89.
Duci maiorum rerum contemplatione ad cupiditatem scientia. de Fin l. 5.
Rebus al cuius adversis dolere, prosperis ang. Acad. Q l. 3 p. 384.
Si rerum delictum reliquissent, ad officii inventionem additum esset. 1. Off. pag 5.
Re quidem ipsa mihi non satisfacio. 8. 4.
Perinde ut est re ipsa. 9. 15.
Etsi res ipsa loquebatur. 15 11.
Quem in locum res deducta sit, Vides. 4. 2.
Omnes rem ad Pompeium deferre volunt. 1. 1.
Inclinata res est. Die sach ist bawfellig worden. Interpretum alii aliter exponunt. *Res inclinata est.* id est, *iam desierunt esse obscura eorum consilia, qui reductionem regiam Pompeio decerni laborant. Seu, inclinata res est,* A te, scil ad Pompe um, sicut infrà, lib. 9. Ep. 9. *inclinata victoria.*
Quomodo se res habet, &c. 1 5.
Si res coget. Ibid.
Quod ita res postularet. 6. 3.
Imprudentia videatur, eandem fortunam, si res cogat, recusare, 4. 2.
Si rem ex sententia gesseris. 1. 7.
Rem te valde tum gessisse rumor erat. 1. 8.

Religionis. Cultus. Adorandi. Invocandi.

Gottesfurcht/Gott anruffen/Anbeten/Verehren/Religion.

Nunc quisquis est veneror Deum. Rud.l.2.✝ 37.
Nunc Venerem hanc veneremur. Ibid.7 1.✝.16.
Pietatem ergò istam amplexatur noster pro Phœnicio. Pseud.1.3.✝.57.
Religio est hoc vel illud facere. Curc.2.3 ✝.71. *Vide Tit.* Ominis, Conscientiæ, Terroris.
Nova nunc religio in te istæc incessit, cedo? Andr. 4.4.
Vt stulta & misera omnes sumus religiosa. Heaut. 4.1.
Dignus es cum tua religione odio: nodum in scirpo quæris. And.5.4.
Quæ nunc religio te isthæc incessit? Andr.4.3. ✝. 15.
Nam nihil esse mihi religio est dicere. Heaut.2.1.✝.16.
Apud me est præmium positum pietati. Hecyr.4 2.✝.9.
Satis magnum fructum mihi videbor percepisse, & vestræ pietatis, & meæ. Ep ad Fam.l.14.p.444.
Quintum fratrem insigni pietate, fide prædicatum amo. Epist.Att.l.4 p.109.
Ad divinarum rerum cognitionem omni studio & eurâ rapi. de Univ.lib.1. p 201.
Quod pietatem adhibere iubet. de Leg.l.2 p 319.
Religione civitatem obstrinxisse videtur. de Or.l 2 p 423.
Magnam possidet religionem paternus maternusq; sanguis. Pro S.R.p.59.
Religionem injicere. Pro Cæc.p 624.
Omnes gentes, ac nationes vestra religione numinis continentur. in V.p.307.
Hortensii, & mea, & Luculli cedit religioni. Epist.ad Fam.lib.1.p.6.
Ego me maiore religione obstrictum puto. Ep.Attic lib.12 p.393.
Nisi Deos precoteremus, & omni superstitione liberaremur. de Nat. Deor l. 1.p.21.
Non eum, qui sustulerit omnem funditùs religionem. de Nat Deor.l 1.p.46.
Qui religionibus paruissent de Nat. Deor.lib.12 p 53.
Deos purâ, integrâ, incorruptâ, & mente, & voce venerari. de Nat. Deor.l. 2.p 87.
Hominum delere religionem. de divin.l.1.p. 158.
Cultum Deorum, & puram religionem susceperit, & exacuerit illam. de leg. l.1.p. 317.
Neque ea, quæ à maioribus prodita est, cùm Deorum nis tùm famulis posita in fundi villæq; conspectu religio patrium repudianda est. de leg.l.2 p.330.
A Diis quasi traditam religionem tueri. ibid. (de Leg.l.2.p 332.
Vt si sciis, qui sacris publicè præ sunt, religioni privata sacrificia non possint
Omnia autem cùm per istorum sceleris discessu meo religionum viva pellata sunt. de leg lib.2 p 337. Siaa.

Senatus religionis calumniam, &c *comprobat*. 1 1. (19

Videmur consecuti, ut ne quid agi cum populo, aut salvis auspiciis, &c. *posset*.

Ego omni officio ac potius pietate, &c. 1. 1.

Intellexi te perspicere meam in te pietatem &c. 1. 9.

Gravissimum & sanctissimum nomen pietatis Ibid.

Optout mihi liceat iam praesenti pietate meorum offi iorum, tua beneficia tibi facere mundiora 10 23

Caesarem dilexi summâ cum pietate & fide 10 31

Me Cicero persuade tibi, te unum esse, in quo ego colendo, patriam mihi constituerim sanctitatem 10 4

Cùm vestra autoritas intereßet, ut ego Regem Ariobarzanem, διὰ τὸ εὐσεβὲς καὶ φιλορωμαῖον *tuerer*. 15 2.

Furta muliebrium religionum, id est, prophanationem, quia praeter ritum sacris Bonae deae Clodius veste muliebri indutus se admiscuerat. Vide Plutarchum. Ibid.

Ab Atheniensibus locum sepulturae intra urbem ut darent, impetrare non potui, quod Religione impediri se dicerent. Religione, quâ scilicet fas non esset, extraneum intra urbem sepeliri. 4, 12.

Recitatis tuis literis ablata religio Cornuto est pullariorum admonitu, non satis diligenter, eum auspiciis operam dedisse, id est, *inauspicato sententiam habere curasse* 10 12.

Sum admiratus fidem tuam & in consilio dando religionem, id est, *pietatem*. Dein groß gewissen 11. 29

Religiosè & sine ambitione commendare, id est, *candidè & piè*. 13. 18.

Carthaginienses in eo loco Philaenis fratribus aras consecravere. Ieg c. 79.

Reliquiarum.

Vbrig seyn.

Cum emisses, quanti esset quod superaret pecunia, retulisses in V. 192. b.

In divisione generum, & deesse aliquam partem & superare, mendosum est. de Or. 116 a

Quae arma superabunt, &c. Att 129. b

De eo quod ipsis superat, aliis gratificari volunt de Fin. 134. a & 135. a

Quinto delegabo, si quid aeri meo alieno superabit. At 220. a

Vter igitur est ditior, cui deest, an cui superat? Parad 125. b

Altera (medietas) pari numero praestans extremis, parique superata. de Vn. 199. b

Reliqua sunt epistolarum genera duo, &c. 1.

Quis ad me non perscripsit, te nullum onus officii cuiquam reliquum fecisse?

Rei quam spem nullam video. 7. 29. (3. 13.

In Asiam redij, ut reliquias mei laboris colligerem. 12 14.
Ne prius quàm reliquas mea diligentia consequar, accedere cogar, valde laboro. Ibid.
Si quid residet in te amoris erga me. 5.5.
Apud me plus officij residere facillime patior. 5. 7.
Cupio mehercule nullam residuam solicitudinem esse. 10. 11.
In eam curam incumbe, mi Plance, ut ne qua scintilla deterrimi belli relinquatur. 10.14.
Neque tamen dubito, quin omnes, qui supersint de Hircij exercitu, confluant ad eum. 10 33.
Nihil sibi reliqui fore videbatur 12.5.
Quod superest, scribe queso, quam accuratissime, &c. Att 9.23.

Renovandi.

Erneuwren/Erfrischen.

E*Am fabulam nunc acturi sumus novam* Adelph. Prol. ✠.12.
Sic tuis sceleribus reipublica praeterita facta refricatis. Pis. p.213.
Renovabo operam. Epist. ad Att. l 1 p.23.
Qua res sit refricatura vulnus meum. Epist. ad Attic. l 12. p 273.

Repellendi. Reijciendi. Aversandi. Abdicandi. *Vide supra Tit.* Abalienandi.

Verwerffen/Von sich werffen.

E*Iurare aliquid.* Est, non posse id, quod desideratur à nobis, praestare, teste Festo Pompeio in, *Ejuratio.* Sic Cic. lib. 9. Epist. 16. *Tu autem, quod mihi bonam copiam eiures nihil est.* Seneca lib. de vitâ beatâ. c. 26. *Bonam spem ejurare.* Idem lib 6. de Benefic. cap 4. *Ejurare parentes, & eosdem aversari.* Plaut. in Frag. p. 16. *Ejurare militiam.*

Reperiendi. Inveniendi.

Erfinden/Erdencken/Uf die bahn bringen.

V*T illum Dij omnes perduint! qui primus est commentus concionem.* Men 3 1 ✠ 6.

Fai-

Facite, ut offendam varata, versa, sparsa, tersa, strata, lauta Pseu. 1.2. ✝. 30.
Ego hanc primus inveni viam. Eun. 2.2. ✝. 16.
Reperias eum de se ictate tuâ. pro Sex Rosc. p. 69.
At jam hoc tibi inventum dabo. Andr. 4 1.
Inventum tibi curabo Pamphilum And. 4. 2.
Texentem telam studiose, sem offendimus Heau 2. 2.
Age, age, inventas reddam [scilicet, me minus] Phor 3. 3.
Offendi adveniens, quicum volebam, atque ut volebam, collocatam filiam. Phorm. 5. 1.
Quod cùm ita esse invenero, quid restat, nisi porrò ut fiam miser? Hecyr. 3. 1.
Hic adeo his rebus anulus fuit initium inveniundis. Hecyr. 5. 3.
Aliquid dispiciam: (id est, *excogitabo.*) Andr. 3. 5.
Dicam aliquid jam inventurum (me,) *ut huic malo aliquam producam moram* Ibid.
Hoc tutamsli... quantò invenissem, Thraso. Eun. 3 1.
At si scias, quàm scite in mentem venerit, (wie artig ichs erdacht habe.) Heaut. 4 4
Nam hercle ego quoque id quidem mecum agitans sedulò inveni opiner remedium huic rei. Phor. 4 3.

Repetendi.

Widerholen/Erfrischen.

Quæ audivi modò nunc si eadem hic iterem, inscitia est. Pœn. 4. 2. ✝. 99.
Iteradum mihi istheac omnia: itera, mi amice. Rud. 4. 8 ✝. 1.
Cantilenam eandem canis Phorm 3 2 ✝. 10.
Quoniam ex alto repetita sunt, hoc est, *multis ambagibus insinuata, & declarata* weit her gesucht.
Si mihi tecum non, & multa, & justa caussa amicitiæ privatim essent, repeterem initia amicitiæ ex parentibus nostris. 6. 16.
Expectare te arbitror, hæc tam longè repetita principia quo spectent 13. 30.
Paulo altius ordiri. in Verr.
Alte & à capite repetere de leg
A principio, à capite, à stirpe, à fontibus repetere Ibid.
Ne tibi ego id reponam, id est, *repetam* 1 9.
Priusquam hujuscemodi rei initium expedio, pauca suprà repetam. Jug. cap. 5.

Respirandi.

Sich widerholen / Wider zu sich kommen.

ME animam recipere sinas rogo. Aul sc. Feram. ✠.8.
Hoc sic vide, ut petivi suspiritum aliè Cist. 1. 1. ✠ 59.
Suffla celeriter tibi buccas, quasi proferens bestia Stich. 5. 4. 2.
Sine paululùm ad me ut redeam And 3 5. ✠.16.

Responsi. Respondendi.

Antwort / Verantworten.

DE istac re argutus es, ut par pari respondeas. Merc. 3. 4. ✠. 44.
Del: his tibi responsum dicito. Pseud. 1. 5. ✠ 65.
Non Apollinis magis verum, atque hoc responsum est. And. 4. 2. ✠ 15.
Existimet responsum, non dictum esse. Eun prol ✠. 6.
Quid nunc renunciem abs te responsum, Chreme? Heaut. 4. 8 ✠. 19.
Is sibi responsum hoc habeat. Phor prol ✠. 17.
Pessuma, ego quidquam cum istis factis tibi respondeam? Eunuch. 1, 2.
Quid ille? mutus illico Eun. 3. 1.
Quid ille quaeso? perditus: Er kondte nichts antworten Ibid.
Agedum, hoc mihi expedi, primum unde habes istam vestem? Eun. 4. 4.
Hic sedem tu ais, quare, qui respondeat. Ich mag dir nicht antworten Eun. 4 7.
Si quis est, qui dictum in se inclementiùs existimavit esse, sic existimet, responsum, non dictum, esse, quia laesit prior Eun. Prol.
Verbum verbo, par pari ut respondeas Phorm 1 4.
Primùm abs te hoc bonâ veniâ peto si tibi placere potis est, mihi ut respondeas. Phorm. 2. 2.
Confutavit verbis admodùm iratum senem Er hat jhm dapffer geantwortet. Phorm. 3. 1.
Aliud mihi respondes, ac rogo. Phorm 4 4.
Audi nunc contra jam: [id est, *responde be tibi*] Ibid.
Vtrum me non respondere, an demisse respondere decuit? pro Dom 232. a.
Quorsum recidat responsum tuum, non laboro. pro Qu. Rosc. p. 107.
Alio responsionem suam derivat. in Verr. p. 212.

Senatus Sparte responsum nullum dat in Verr.p.416.
Accusationi breviter dilucideque respondere.pro A.Cluent.p 6.
Longè & altè petito proœmio respondere. ibid p 21.
Id responsum tulis. In L Catil.p.172.
Dum respondeam de reme inflexo. Acad.l.2 p 13.
Interrogati in utramque partem respondere possumus.Ibid.p.54.
Ineruditum, absurdumque respondere Ibid p 62.
Ego me ad respondendum comparavim, repente avertas orationem, nec des respondendi locum.de nat.deor.l.3.p 124.
Meherculè ego arbitrabar posse id populo nostro probari, si te ad jus respondendum dedisses.de legib.l.1.p.297.
Imitanda est mihi epistola recens.1 23. Symm.
Hac ad litteras tuas responsa sint.1.32.
Facundiâ largiore respondere.1.81.
In exemplum copia ingenij mei maciem provocabis. Ibid.
Quæ si in manus veneris, fac ero, ut pervenisse litteras sermonis tui recursus ostendat. 1.86.
Respondere quæsitis. 2.3.
Quidquid tur responderi posset litteris vestris, prior sermo consumpsit. 2.5.
Ergò respondenda consumsimus.2 51.
Litteris promtier ad vicissitudinem reddere officij.3.28.
Me sermone vicario muneraris, oro.3.37.
Dudum responsa tradideram 3.61.
Respende, quæso colloquium 5.4.
Satis datum est correctioni.5.41.
Litteras respondere ex debito 5.44.
Otium meum scriptorum assiduitate solaris. 5 54.
Refero igitur vicem magis ad testimonium gratia, quàm ad æquiparandum officium. 5.45.
Hoc tantum audeo postulare, ut quamprimùm responsi cœlestia robur adferant judicatis 5.52.
Respondeo pe-contationi tua ex amore venienti.5.78.
Elicere responsa. 5 86.
Quibus quæso referenda vicissitudinis curam capessas 5 88.
His muneribus optatum tibi solvo responsum 7.115.
Sæpè evenit, ut homines tui nec profectionis sua mihi indicium faciant, & mutuas paginas non reposcant.8.11.
Si pari lance reddideris, studium meum incitamento religionis acuetur.8.74.
Quæso, ut digna temporibus responsa reddatis. 10.40.
Non magnopere officij mei prætenso responsa. 10.41.
Pro tempore benignè respondere. Jug.cap.11.
Responsionem facere ibid 79.
Ad ea Bocchus placidè & leniter simul pauca pro delicto suo verba facit.Jug. 102
Alia in illa pro se breviter, & modicè de pace & de communibus rebus multis disseruit Jug 111.

Resti-

Restituendi.

Wiederumb zustellen / Liefern / Zu recht bringen.

RESTITUI *Poëtam in locum* Hec. ✝.21.

Egone ab Orco hunc mortuum, quantum hodie mihi profuerit. Hec. 5 4. ✝. 35.

In integrum restitui Phorm 4.2. ✝ 11.

Restitui res in antiquum statum nullo modo potest. in Verr. p.140.

Turrim impeditam & perditam restituas? And. 3.5.

Restitue in quem me accepisti locum. Bring mich wieder in den guten Stand/in welchem ich vorhin war. And. 4.1.

Quod te absente hic filius egit, restitui in integrum aequum est & bonum. Phor. 2. 3.

Poëtam restitui in locum: Ich hab jhm wieder auffgeholffen. Hecyr. Prolog.

Aratorum multitudo aliquando in suis agris, ac sedibus collocatur. in Verr. p. 363.

Quorum operâ & mihi, & vobis & populo Romano est restituta. Sect. 4.

Senatum ad pristinam suam integritatem revocavit Ep. Att. l.1 p.27.

Ptolemaeus redeat in regnum. 1 7.

Vt per te restituatur. Ibidem.

Sine multitudine reducatur. Ibid.

Ego me non solum meis, sed etiam Rempub. restitutum putabam. 1.9.

Me denique sibi esse visum Reipub. qualis fuissem, restitutum. ibid.

Rempub. in veterem libertatem, ac dignitatem vindicaret. 2.4.

Patriam, liberos, salutem, dignitatem, memetipsum mihi per illum restitutum puto. 3 10.

Vt speciem aliquam viderer videre, quasi reviviscentis Reipub. 4.4.

Reditum, si me amas, hominibus confice 9 13

Restituere in possessionem impotentissimi dominatus. 10 27.

Nunc quoque nobis pene victam Rempub. ex manibus hostium eripuit, ac reddidit. 12 13.

Si & vos, & meipsum recuperaro. 14 1.

Ego tum denique mihi videbor restitutus, si illa erit nobis restituta 14.2.

Ex illo senatus consulto &c: tibi decernitur ut regem deducas. 1.1.

In integrum restituere 1.4 Symmachus.

Haec tuis meritis potissimùm repensanda committit. 3. 73.

Denuò cineres negotij obreptivâ supplicatione refovet in flammam. 5 66.

Amissum beneficium remedio supplicationis integravit. 10. 59.

Cùm vellet infelicem causam ipsum reparatione sarcire. ibid.

Te mis-

Permissam mihi deliberationem vobis refundo: 6. 59.
Quid tibi hoc dignum rependam? 8. 22.

Ridendi. Deridendi. Deludendi. *Vide plura Titul.* Doli. Contemnendi.

Lachen / Außlachen / Verhönen / Verspotten.

Aegrè nimis risum continui. Asin. 3. 2. ✝. 36.
Haud decorum facinus facis, ut me irrideas. Aul. 2. 2. ✝. 44.
Satin' ille homo ludibrio nos vetulos decrepitos duos habet. Epid. 5. 2. ✝. 1.
Quot exemplis hodiè me ludificatus es, atque te? Ibid ✝. 61.
Is deridiculo est quaquà incedit omnibus. Mil. 2. 1. ✝. 14.
Nequeo Herculè risu me admoderari. Mil. 4. 2. ✝. 80.
Ludis me tuo ludo. Pseud. 1. 1. ✝. 22.
Deludificavit me homo indignis modis. Rud. 1. 2. ✝. 59.
Ludos me facit. Rud. 2. 5. ✝. 13.
Qui sibi me pro ridiculo ac delectamento putat. Heaut. 5. 1. ✝. 28.
Ha ha he, homo suavis Phorm. 2. 2.
At ego infelix neque ridiculus esse, neque plagas pati possum. Eun. 2. 2.
Hisce ego non paro me ut rideant, sed ultrò arrideo. ibid.
Risu omnes, qui aderant, emoriri. Eun. 3. 1.
Qui sibi me pro ridiculo ac delectamento putat. Heaut. 5. 1.
Ridiculum caput. And. 2. 2.
Illudere viri optimi existimationi. pro Qu. Rosc. p. 103.
Ludibrio tuis factis habitus sum. Hec. 1. 2. ✝. 11.
Si defessi erunt audiendo ab aliquâ re, quæ risum movere possit. ad Heren. l. 1. p. 8.
Omnium irrisione luditur. de Orat. l. 1. p. 285.
Irrisit ille quidem, ut solebat, Philosophiam, atque contempsit. de Or. lib. 1. p. 289.
Ipsa vero præcepta illudere solebat. Ibid p. 291.
Risum movere. de Orat. l. 2. p. 408.
Omnis est risus in judicem conversus. Ibid p. 416.
Clarorum virorum dignitati illudere pro Qu. Rosc. p. 103.
Ad nostrum arbitrium libidinemque eludemus in Ver. p. 147.
Nemo in illo dolere risum continere potuit. Phil. 3. 392.
Ludibrio ladi. Epist. ad Fam. l. 5. p. 115.
Dii immortales quàm ego risum nostrum desidero! Ep. ad Fa. 2. 50.
Civem mehercule non puto esse, qui temporibus his ridere possit. 2. 3.
Dum illum rideo, pene sum factus ille 2. 8.
Id est maxime in tuis literis irridendum. 3. 8.

Quos

Immo etiam quàm maximè abs te oro atque postulo, Chreme, ut &c. ibid.
Dum efficias id, quod cupis, neque modum benignitatis, neq; quid ores, cogita. Ibid.
Sine te exorem Andr 5 3.
Hoc modo sine te exorem. Eun. 1. 2.
Redeam? non si me obsecret. Eunuch 1. 1.
Quod ut efficerem, orando surdas jam aures reddideras mihi Heaut. 2 2.
Syrus est prehendendus atque adhortandus mihi. Heaut 3. 1.
Nequeo te exorare, ut maneas triduum hoc? Phor. 3 2.
Obtundis. Ibid.
Haud longum est, quod orat: exoret sine. ibid.
Orator ad vos venio ornatu prologi, sinite exoratos sim Hec Prolog.
Si unquam erga te animo esse amico sensit eam, sine labore hanc gratiam, te, ut tibi sibi des pro illa nunc, rogat. Hecyr. 3 3
Per eam [fortunam] *te obsecramus ambæ* Ibid.
Cùm orata ejus reminiscor, nequeo, quin lacrumem, miser ibid.
Vereor Pamphilum, ne orata nostra nequeat diutius celare Hec. 4. 1.
Paucos sibi dies commendatorum suorum causa postulavisset. Off l 3 pagin. 117.
Per mortuorum cineres orare pro Qu p. 36.
Gravissima postulata in aliquem edere. in Verr p 188.
Fidem alicujus implorare. pro Sext. Rosc p. 46.
Diurnis precibus efflagitare. con: Rull p. 101.
Flagitabatur ab his quotidiè querelis bonorum omnium, tum precibus senatus. Sest. 13.
A me fortissimi, & optimi cives flagitabant. Sest. 20.
A te peto, vel potius precibus omnibus oro, & obtestor. Ep. Att. l. 9. p. 29.
Orat multis, & supplicibus verbis. Ep. Att. l. 15. p. 385.
Cujus is condemnatus est rogatione de Finib. lib. 4. p. 240.
Etiam atque etiam insto, atque urgeo, insector, posco, atque adeò flagito. pro Cn. Plan. p. 515.
Per hanc dextram, per regni fidem moneo, obtestorque. Jug. cap 10.
Vnum est, quod te oratum atque exoratum volo. 1 20. Symm.
Orare aliquem impensius. 1. 30.
Hoc unum beneficij expostulo. 1 36.
Magnopere flagitare. 1 36.
Atque ideò diligenter de hoc nihil amplius oro. 1 41.
Illud te oratum volo. it idem.
Prosequi petitionem alicuius. 1. 70.
Fratrum nostrorum petitio justa est ibid.
A propositâ obstinatione deductus pervicacem petitionem. 1. 77.
Multo opere te obsecro 1. 82.
Alicujus orata promi vero. 2. 10.
Petitio prudentissimi juvenis de infortunio soceri sui nata est. 2. 14.
Efficacior quibusdam videtur petitionis iteratio: rogatus denuò postulatum retexo. 2. 42.

Iter-

Religionis, Cultus, Adorandi. Invocandi.

Gottesfurcht/Gott anruffen/Anbeten/Verehren/Religion.

Nunc quisquis est veneror Deum. Rud. l. 2. ✝ 37.
Nunc Venerem hanc veneremur. Ibid. 7 1 ✝. 16.
Pietatem ergò istam amplexatur noctu pro Phœnicie Pseud. 1. 3. ✝. 57.
Religio est hoc vel illud facere. Curc. 2. 3 ✝. 71. *Vide Tit.* Ominis, Conscientiæ, Terroris.
Nova nunc religio in te istæc incessit, cedo? Andr. 4. 4.
Vt stulta & misera omnes sumus religiosa. Heaut. 4. 1.
Dignus es cum tua religione odio: nodum in scirpo quaris. And. 5. 4.
Quæ nunc religio te isthac incessit? Andr 4. 3. ✝. 15.
Nam nihil esse mihi religio est dicere. Heaut. 2. 1. ✝. 16.
Apud me est premium positum pietati. Hecyr. 4 2. ✝. 9.
Satis magnum fructum mihi videbor percepisse, & vestra pietatis, & mea. Ep ad Fam. l. 14. p. 444.
Quintum fratrem insigni pietate, fide pradicatum amo. Epist. Att l. 4 p. 109.
Ad divinarum rerum cognitionem omni studio & curâ rapi. de Vniv. lib. 1. p 201.
Quod pietatem adhibere iubet. de Leg. l. 2 p 319.
Religione civitatem obstrinxisse videtur. de Or. l 2. p 423.
Magnam possidet religionem paternus maternusq; sanguis. Pro S. R. p. 59.
Religionem injicere Pro Cæc. p 614.
Omnes gentes, ac nationes vestra religione numinis continentur. in V. p. 567.
Hortensii, & mea, & Luculli cedit religioni Epist. ad Fam. lib. 1. p. 6.
Ego me maiore religione obstrictum puto. Ep. Attic lib. 12 p. 393.
Nisi Deos pracoleremus, & omni superstitione liberaremur. de Nat. Deor l. 1. p. 21.
Non eum, qui sustulerit omnem funditùs religionem. de Nat Deor. l 1. p. 46.
Qui religionibus paruissent de Nat. Deor. lib. 12 p 53.
Deos purâ, integrâ, incorruptâ, & mente, & voce venerari. de Nat. Deor. l. 2. p 87.
Hominum delere religionem. de divin. l. 1. p. 158.
Cultum Deorum, & puram religionem susceperit, & exacuerit illam. de leg. l. 1. p. 317.
Neque ea, quæ à maioribus prodita est, cùm Dom nis tùm famulis posita in fundi villæq; conspectu religio patrum repudianda est de leg. l. 2 p. 330.
A Diis quasi traditam religionem tueri ibid. (de Leg. l. 2. p 331.
Vt sacra iis, qui sacris publicè pra sunt, religione privata facere facere non possint.
—*Omnia autem tùm perditorum civium scelere discessu meo religionum jure pollutasunt.* de leg l. b. 2 p 337.

Sicu-

Senatus religionis calumniam, &c *comprobat*. 1 1. (1 9.
Videmur consecuti, ut ne quid agi cum populo, aut salvis auspiciis, &c. *possit*.
Ego omni officio ac potius pietate, &c. 1. 1.
Intellexi te perspicere meam in te pietatem &c. 1. 9.
Gravissimum & sanctissimum nomen pietatis Ibid.
Opto ut mihi liceat iam praesenti pietate meorum officiorum, tua beneficia tibi facere mundiora 10 23
Caesarem dilexi summâ cum pietate & fide 10 31
Mi Cicero persuade tibi, te unum esse, in quo ego colendo, patriam mihi constituerim sanctitatem 10. 4
Cùm vestra autoritas intercessisset, ut ego Regem Ariobarzanem, δι' εὐσεβῆ καὶ φιλορωμαῖον *tuerer* 15 2.
Furta muliebrium religionum, id est, prophanationem, quia praeter ritum sacris Bonae deae Clodius veste muliebri indutus se admiscuerat. Vide Plutarchum. Ibid.
Ab Atheniensibus locum sepulturae intra urbem ut darent, impetrare non potui, quod Religione se impediri dicerent. Religione, quâ scilicet fas non esset, extraneum intra urbem sepeliri. 4, 12.
Recitatis tuis literis ablata religio Cornuto est pullariorum admonitu, non satis diligenter, eum auspiciis operam dedisse, id est, *inauspicato senatum haberi curasse* 10 12.
Sum admiratus fidem tuam & in consilio dando religionem, id est, *pietatem*. Dein groß gewissen 11. 29.
Religiosè & sine ambitione commendare, id est, *candidè & piè*. 13. 18.
Carthaginienses in eo loco Philaenis fratribus aras consecravere. leg c. 79.

Reliquiarum.

Vbrig seyn.

C*Vm emisses, quanti esset quod superaret pecunia, retulisses* in V. 192. b.
In divisione generum, & deesse aliquam partem & superare, mendosum est. de Or 1. 6 a
Quae arma superabunt, &c. Att 129. b
De eo quod ipsis superat, aliis gratificari volunt de Fin. 134. a. & 135. a
Quinto delegabo, si quid aeri meo alieno superabit. At. 220. a
Vter igitur est ditior, cui deest, an cui superat? Parad 125. b
Altera (medietas) pari numero praestans extremus, pariq; superata. de Vn. 199. b
Reliqua sunt epistolarum genera duo, &c. 1.
Quis ad me non perscripsit, te nullum onus officii cuiquam reliquum fecisse? Reliquam spem nullam video. 7. 29. (3. 13.

In Asiam redij, ut reliquias mei laboris colligerem. 12 14.
Ne prius quàm reliquias mea diligentia consequar, accedere cogar, **valde la-boro.** Ibid.
Si quid residet in te amoris erga me. 5, 5.
Apud me plus officij residere facilimè patior. 5. 7.
Cupio mehercule nullam residuam solicitudinem esse. 10. 11.
In eam curam incumbe, mi Plance, ut ne qua scintilla deterrimi belli relinqua-tur. 10. 14.
Neque tamen dubito, quin omnes, qui supersint de Hircij exercitu, confluant ad eum. 10 33.
Nihil tibi reliqui fore videbatur 12. 5.
Quod superest, scribe quaeso, quam accuratissime, &c. Att 9. 23.

Renovandi.

Erneuwren/Erfrischen.

E*Am fabulam nunc acturi sumus novam* Adelph. Prol. ✝. 12.
Sic tuis sceleribus respublica praeterita fracta refricatis Pis. p. 213.
Renovabo operam. Epist. ad Att. l. 1 p. 23.
Quae res sit refricatura vulnus meum. Epist. ad Attic. l. 12. p 273.

Repellendi. Reijciendi. Aversandi. Abdicandi. *Vide supra Tit.* Abalienandi.

Verwerffen/Von sich werffen.

E*Iurare aliquid*. Est, non posse id, quod desideratur à nobis, praestare, teste Festo Pompeio in, *Ejuratio.* Sic Cic. lib. 9. Epist. 16. *Tu autem, quod mihi bonam copiam eiures nihil est*. Seneca lib. de vitâ beatâ c 26. *Bonam spem ejurare*. Idem lib 6. de Benefic. cap 4 *Ejurare parentes, & eosdem aversari*. Plaut. in Frag. p. 16. *Ejurare militiam.*

Reperiendi. Inveniendi.

Erfinden/Erdencken/Vf die bahn bringen.

V*T illum Dij omnes perduint! qui primus est commentus concionem.* Men 3 1 ✝ 6.

Facite, ut offendam parata, versa, sparsa, tersa, strata, lauta. Pseu. 1. 2. ℣. 30.
Ego hanc primus inveni viam. Eun. 2. 1. ℣. 16.
Reperias eum de societate tua. pro Sex Rosc. p. 69.
At jam hoc tibi inventum dabo. Andr. 4. 1.
Inventum tibi curabo Pamphilum And. 4. 2.
Texentem telam studiosè ipsam offendimus Heau 2. 2.
Age, age, inventas reddam [scil. decem minas]Phor 3. 3.
Offendi adveniens, quicum volebam, atque ut volebam, collocatam filiam. Phorm. 5. 1.
Quod cùm ita esse invenero, quid restat, nisi porrò ut fiam miser? Hecyr. 3. 1.
Hic adeo his rebus anulus fuit initium inveniundis. Hecyr. 5. 3.
Aliquid dispiciam (id est, *excogitabo.*) Andr. 3. 5.
Dicam aliquid jam inventurum (me,) *ut huic malo aliquam producam moram* Ibid.
Hoc tutamelius quanto invenisses, Thraso. Eun. 3. 1.
At si scias, quàm scitè in mentem venerit, (wie artig ichs erdacht habe.) Heaut. 4. 4.
Nam hercle ego quoque id quidem mecum agitans sedulè inveni opinor remedium huic rei. Phor. 4. 3.

Repetendi.

Widerholen/Erfrischen.

QUæ audivi modò nunc si eadem hic iterem, inscitia est. Pœn. 4. 2. ℣. 99.
Iteradum mihi istæc omnia: itera, mi amice. Rud. 4. 8. ℣. 1.
Cantilenam eandem canis Phorm 3. 2 ℣. 10.
Quoniam ex alto repetita sunt, hoc est, *multis ambagibus insinuata, & declarata* weit her gesucht.
Si mihi tecum non, & multa, & justa caussa amicitiæ privatim essent, repeterem initia amicitiæ ex parentibus nostris. 6. 16.
Expectare te arbitror, hæc tam longè repetita principia quo spectent. 13. 30.
Paulo altius ordiri. in Verr.
Alte & à capite repetere de leg
A principio, à capite, à stirpe, à fontibus repetere Ibid.
Ne tibi ego id reponam, id est, *repetam* 1 9.
Priusquam hujuscemodi rei initium expedio, pauca suprà repetam. Jug. cap. 5.

Respirandi.

Sich widerholen / Wider zu sich kommen.

ME animam recipere finas rogo. Aul *sc.* Feram. ỹ.8.
Hoc sic vide, ut petivi suspiritum alte Cist.1.1.ỹ 59.
Suffla celeriter tibi buccas, quasi proserpens bestia. Stich. 5.4.2.
Sine paululum ad me ut redeam And 3 5.ỹ.16.

Responsi. Respondendi.

Antwort / Verantworten.

DE istac re argutus es, ut par pari respondeas. Merc. 3.4.ỹ.44.
Del his tibi responsum dicito. Pseud.1.5.ỹ 65.
Non Apollinis magis verum, atque hoc responsum est. And.4.2.ỹ 15.
Existimet responsum, non dictum esse. Eun prol ỹ.6.
Quid nunc renunciem abs te responsum, Chreme? Heaut.4.8 ỹ.19.
Is sibi responsum hoc habeat. Phor prol ỹ.17.
Pessuma, ego quidquam cum istis factis tibi respondeam? Eunoch.1.2.
Quid ille? mutus illico Eun.3 1.
Quid ille quaeso? perditus: Er kondte nichts antworten Ibid.
Agedum, hoc mihi expedi, primum unde habes istam vestem? Eun.4.4.
Hocidem tu aliquare, qui respondeat. Ich mag dir nicht antworten Eun. 4 7.
Si quis est, qui dictum in se inclementius existimavit esse, sic existimet, responsum, non dictum, esse, quia laesit prior Eun. Prol.
Verbum verbo, par pari ut respondeas Phorm 1 4.
Primum abs te hoc bona venia peto. si tibi placere potis est, mihi ut respondeas. Phorm. 2.2.
Confutavit verbis admodum iratum senem. Er hat jhm dapffer geantwortet. Phorm. 3.1.
Aliud mihi respondes, ac rogo. Phorm 4 4.
Audi nunc contra jam [id est, *respond. bo tibi*] Ibid.
Vtrum me non respondere, an demisse respondere decuit? pro Dom.232,8.
Quorsum recidat responsum tuum, non laboro. pro Qu. Rosc.p.107.
Alio responsionem suam derivat. in Verr.p.212.

Resti-

Restituendi,

Wiederumb zustellen / Liefern / Zu recht bringen.

Restitui Pectam in locum Hec. ✝.21.
Egone ab Orco hunc mortuum, quantum hodie mihi profueris. Hec. 5. 4. ✝.35.
In integrum restitui Phorm 4.2. ✝ 11.
Restitui res in antiquum statum nullo modo potest. in Verr. p.140.
Tu rem impeditam & perditam restituas? And. 3.5.
Restitue in quem me accepisti locum. Bring mich wieder in den guten Stand/in welchem ich vorhin war. And. 4.1.
Quod te absente hic filius egit, restitui in integrum aequum est & bonum. Phor. 2. 3.
Pectam restitui in locum: Ich hab jhm wieder auffgeholffen. Hecyr. Prolog.
Aratorum multitudo aliquando in suis agris, ac sedibus collocatur. in Verr. p. 363.
Quorum operâ & mihi, & vobis & populo Romano est restituta. Sext. 4.
Senatum ad pristinam suam integritatem revocavit. Ep. Att. l.1 p.27.
Ptolemaeus redeat in regnum. 1 7.
Vt per te restituatur. Ibidem.
Sine multitudine reducatur Ibid.
Ego me non solum meis, sed etiam Rempub. restitutum putabam. 1.9.
Me denique sibi esse visum Reipub. qualis fuissem, restitutum. ibid.
Rempub. in veterem libertatem, ac dignitatem vindicaret. 2.4.
Patriam, liberos, salutem, dignitatem, memetipsum mihi per illum restitutum puto. 3 10.
Vt speciem aliquam viderer videre, quasi reviviscentis Reipub. 4.4.
Reditum, si me amas, hominibus confice 9 13
Restituere in possessionem impotentissimi dominatus. 10 27.
Nunc quoque nobis pene victam Rempub. ex manibus hostium eripuit, ac reddidit. 12 13.
Si & vos, & meipsum recuperaro. 14 1.
Ego tum denique mihi videbor restitutus, si illa erit nobis restituta 14.2.
Ex illo senatus consulto &c: tibi decernitur ut regem deducas. I.1.
In integrum restituere. 1.40 Symmachus.
Haec tuis meritis potissimùm repensanda committit. 3.73.
Denuò cineres negotij obreptivâ supplicatione refovet in flammam. 5 66.
Amissum beneficium remedio supplicationis integravit. 10.59.
Cùm vellet infelicem causa lapsum reparatione sarcire. ibid.

Permissam mihi deliberationem vobis refundo: 6.59.
Quid tibi hoc dignum rependam? 8.22.

Ridendi. Deridendi. Deludendi. *Vide plura Titul.* Doli. Contemnendi.

Lachen / Außlachen / Verhönen / Verspotten.

Egrè nimis risum continui. Asin.3.2.✝.36.
Haud decorum facinus facis, ut me irrideas. Aul.2.2 ✝.44.
Satin' ille homo ludibrio nos vetulos decrepitos duos habet. Epid.5.2.✝.1.
Quot exemplis hodiè me ludificatus es, atque te? Ibid ✝.61.
Is derideculo est quaquà incedit omnibus. Mil.2.1.✝.14.
Neque o Herculè risu me admoderari. Mil.4.2.✝.80.
Ludis me tuo ludo. Pseud.1.1 ✝.22.
Deludificavit me homo indignis modis. Rud.1.2 ✝.59.
Ludos me facit. Rud.2.5.✝.13.
Qui sibi me pro ridiculo ac delectamento putat. Heaut.5 1.✝.28.
Ha ha he, homo suavis Phorm.2.2.
At ego infelix neque ridiculus esse, neque plagas pati possum. Eun.2.2.
Hisce ego non paro me ut rideant, sed ultrò arrideo. ibid.
Risu omnes, qui aderant, emoriri. Eun.3.1.
Qui sibi me pro ridiculo ac delectamento putat. Heaut.5.1.
Ridiculum caput. And.2.2.
Illudere viri optimi existimationi. pro Qu. Rosc.p.103.
Ludibrio tuis factis habitus sum. Hec.1.2.✝.11.
Si defessi erunt audiendo ab aliquâ re, quæ risum movere possit. ad Heren.l.1. p 8.
Omnium irrisione luditur. de Orat l.1.p.285.
Irrisit ille quidem, ut solebat, Philosophiam, atque contempsit. de Or. lib.1.p. 289.
Ipsa vero præcepta illudere solebat. Ibid p.291.
Risum movere. de Orat.l.2.p.408.
Omnis est risus in judicem conversus. Ibid.p.416.
Clarorum virorum dignitati illudere. pro Qu Rosc.p 103.
Ad nostrum arbitrium libidinemque eludemus in Ver.p 147.
Nemo in illo dolore risum continere potuit. Phil.3.392.
Ludibria ludi. Epist ad Fam.l 5 p.115.
Dii immortales quàm ego risum nostrum desidero! Ep.ad Fa.2.50.
Civem mehercule non puto esse, qui temporibus his ridere possit. 2.3.
Dum illum rides, pene sum factus ille 2 8.
Id est maxime in tuis literis irridendum. 3 8.

Quos

Immo etiam quàm maximè abs te oro atque postulo, Chreme, ut &c. ibid.
Dum efficias id, quod cupis, neque modum benignitatis, neq; quid eres, cogitas. Ibid.
Sine te exorem Andr 5 3.
Hoc modo sine te exorem. Eun. 1. 2.
Redeam? non si me obsecret. Eunuch. 1. 1.
Quod ut efficerem, orando surdas jam aures reddideras mihi Heaut. 2 2.
Syrus est prehendendus atque adhortandus mihi. Heaut 3. 1.
Nequeo te exorare, ut maneas triduum hoc? Phor. 3 2.
Obtundis. Ibid.
Haud longum est, quod orat: exora sine. ibid.
Orator ad vos venio ornatu prologi, sinite exorator sim Hec Prolog.
Si unquam erga te animo esse amico sensisti eam, sine labore hanc gratiam, te, uti sibi des pro illa nunc, rogat. Hecyr. 3 3
Per eam [fortunam] *te obsecramus ambæ.* Ibid.
Cùm orata ejus reminiscor, nequeo, quin lacrumem, miser. ibid.
Vereor Pamphilum, ne orata nostra nequeat diutius celare Hec 4. 1.
Paucos sibi dies commendatorum suorum causa postulavisset. Off l 3 pagin 117.
Per mortuorum cineres orare pro Qu p. 36.
Gravissima postulata in aliquem edere. in Verr p 288.
Fidem alicujus implorare. pro Sext. Rosc p. 46.
Diurnis precibus efflagitare. con: Rull p 101.
Flagitabatur ab his quotidiè querelis bonorum omnium, tum precibus senatus. Sest. 13.
A me fortissimi, & optimi cives flagitabant. Sest. 20.
A te peto, vel potiùs precibus omnibus oro, & obtestor. Ep. Att. l. 9. p. 29.
Orat multis, & supplicibus verbis. Ep. Att. l. 11. p. 385.
Cujus is condemnatus est rogatione de Finib. lib. 4. p. 240.
Etiam atque etiam insto, atque urgeo, insector, posco, atque adeò flagito. pro Cn. Plan. p. 515.
Per hanc dextram, per regni fidem moneo, obtestorque. Jug. cap 10.
Unum est, quod te oratum atque exoratum volo. 1 20. Symm.
Orare aliquem impensiùs. 1. 30.
Hoc unum beneficij expostulo. 1 36.
Magnopere flagitare. 1. 36.
Atque ideò diligenter de hoc nihil ampliùs oro. 1 41.
Illud te oratum volo. it idem.
Prosequi petitionem alicuius. 1. 70.
Fratrum nostrorum petitio justa est ibid.
A propositâ obstinatione deducti pervicacem petitionem. 1. 77.
Multo opere te obsecro 1. 82.
Alicujus orata promovere. 2. 10.
Petitio prudentissimi juvenis de infortunio soceri sui nata est. 2. 14.
Efficacior quibusdam videtur petitionis iteratio : rogatus denuò postulatum litero *retexo.* 2. 42.

Religionis. Cultus. Adorandi. Invocandi.

Gottesfurcht/Gott anruffen/Anbeten/Verehren/Religion.

Nunc quisquis est veneror Deum. Rud.l.2.ỷ.37.
Nunc Venerem hanc veneremur. Ibid.7 1 ỷ.16.
Pietatem ergò istam amplexatur noctu pro Phœnicio Pseud.1.3.ỷ.57.
Religio est hoc vel illud facere. Curc.1.3 ỷ.71. *Vide Tit.* Ominis, Conscientiæ, Terroris.
Nova nunc religio in te istæc incessit, cedo? Andr. 4.4.
Vt stulta & misera omnes sumus religiosa. Heaut. 4.1.
Dignus es cum tua religione odio: nedum in scirpo quæris. And. 5.4.
Quæ nunc religio te isthæc incessit? Andr. 4.3. ỷ. 15.
Nam nihil esse mihi religio est dicere. Heaut. 2.1. ỷ.16.
Apud me est præmium positum pietati. Hecyr. 4 2. ỷ. 9.
Satis magnum fructum mihi videbor percepisse, & vestræ pietatis, & meæ. Ep ad Fam.l.14.p.444.
Quintum fratrem insigni pietate, fide prædicatum amo. Epist. Att.l.4 p.109.
Ad divinarum rerum cognitionem omni studio & curâ rapi. de Vniv. lib.1. p 201.
Quod pietatem adhibere iubet. de Leg.l.2 p 319.
Religione civitatem obstrinxisse videtur. de Or.l 2 p 423.
Magnam possidet religionem paternus maternusq; sanguis. Pro S.R.p.59.
Religionem injicere Pro Cæc.p 624.
Omnes gentes, ac nationes vestra religione numinis continentur. in V. p.567.
Hortensii, & mea, & Luculli cedet religioni Epist. ad Fam.lib.1.p.6.
Ego me maiore religione obstrictum puto. Ep. Attic lib.12 p.393.
Nisi Deos pracoluremus, & omni superstitione liberaremur. de Nat. Deor l. 1.p.21.
Non eum, qui sustulerit omnem funditùs religionem. de Nat. Deor.l 1.p.46.
Qui religionibus paruissent de Nat. Deor.lib.12 p 53.
Deos purâ, integrâ, incorruptâ, & mente, & voce venerari. de Nat. Deor.l. 2.p 87.
Hominum delere religionem. de divin.l.1.p. 158.
Cultum Deorum, & puram religionem susceperit, & exacuerit illam. de leg. l.1.p.317.
Neque ea, quæ à maioribus prodita est, cùm Dominis tùm famulis posita in fundi villæq; conspectu religio patrum repudianda est de leg.l.2 p.330.
A Diis quasi traditam religionem tueri. ibid. (de Leg.l.2.p 312.
Vt sive iis, qui sacris publicè præsunt, religioni privata satisfacere non possint
—Omnia autem tùm perditorum civium scelere discessu meo religionum iura polluta sunt. de leg l.b.2 p 357. Sina-

---

Reliquiarum.

Vbrig seyn.

In Asiam redij, ut reliquias mei laboris colligerem. 12 14.
Ne prius quàm reliquias mea diligentia consequar, accedere cogar, valde laboro. Ibid.
Si quid resides in te amoris erga me. 5. 5.
Apud me plus officij residere facillime patior. 5. 7.
Cupio mehercule nullam residuam sollicitudinem esse. 10. 11.
In eam curam incumbe, mi Plance, ut ne qua scintilla deterrimi belli relinquatur. 10. 14.
Neque tamen dubito, quin omnes, qui superfint de Hircij exercitu, confluant ad eum. 10 33.
Nihil tibi reliqui fore videbatur 12. 5.
Quod superest, scribe quæso, quam accuratissime, &c. Att 9. 23.

Renovandi.

Erneuwren/Erfrischen.

E*Am fabulam nunc acturi sumus novam* Adelph. Prol. ℣. 12.
Sic tuis sceleribus reipublicæ præterita facta refricatis Pis. p. 213.
Renovabo operam. Epist. ad Att. l 1. p. 23.
Quæ res sit refricatura vulnus meum. Epist. ad Attic. l 12. p 273.

Repellendi, Reijciendi. Aversandi. Abdicandi. *Vide supra Tit.* Abalienandi.

Verwerffen/Von sich werffen.

E*Iurare aliquid.* Est, non posse id, quod desideratur à nobis, præstare, teste Festo Pompeio in, *Ejuratio.* Sic Cic. lib. 9. Epist. 16. *Tu autem, quod mihi bonam copiam eiures nihil est.* Seneca lib. de vitâ beatâ. c 26. *Bonam spem ejurare.* Idem lib 6. de Benefic. cap 4 *Ejurare parentes, & eosdem aversari.* Plaut. in Frag. p. 16. *Ejurare militiam.*

Reperiendi. Inveniendi.

Erfinden/Erdencken/Uf die bahn bringen.

V*T illum Dij omnes perduint! qui primus est commentus concionem.* Men 3 1 ℣ 6. *Fa i-*

Facite, ut offendam parata, versa, sparsa, tersa, strata, lauta Pseu. 1. 2. ℣. 30.
Ego hanc primus inveni viam. Eun. 2. 2. ℣. 16.
Reperias eum de societate tuâ. pro Sex Rosc. p. 69.
At jam hoc tibi inventum dabo. Andr. 4. 1.
Inventum tibi curabo Pamphilum And. 4. 2.
Texentem telam studiosè ipsam offendimus Heau 2. 2.
Age, age, inventas reddam [scilicet, dicam minas] Phor 3. 3.
Offendi advenient, quicum volebam, atque ut volebam, collocatam filiam. Phorm. 5. 1.
Quod cùm ita esse invenero, quid restat, nisi porrò ut fiam miser? Hecyr. 3. 1.
Hic adeo his rebus anulus fuit initium inveniundis. Hecyr. 5. 3.
Aliquid dispiciam (id est, *excogitabo.*) Andr. 3. 5.
Dicam aliquid jam inventum esse (me,) *ut huic malo aliquam producam moram* Ibid.
Hoc tute mihi ... quando invenisset, Thraso. Eun. 3. 1.
At si scias, quàm scitè in mentem venerit, (wie artig ichs erdacht habe.) Heaut. 4. 4.
Nam hercle ego quoque id quidem mecum agitans sedulò inveni opinor remedium huic rei. Phor 4. 3.

Repetendi.

Widerholen / Erfrischen.

Quæ audivi modò nunc si eadem hic iterem, inscitia est. Pœn. 4. 2. ℣. 99.
Iteradum mihi istheæc omnia: itera, mi amice. Rud. 4. 8. ℣. 1.
Cantilenam eandem canis Phorm 3. 2. ℣. 10.
Quoniam ex alto repetita sunt, hoc est, *multis ambagibus insinuata, & declarata* weit her gesucht.
Si mihi tecum non, & multa, & justa caussa amicitiæ privatim essent, repeterem initia amicitiæ ex parentibus nostris. 6. 16.
Expectare te arbitror, hæc tam longè repetita principia quo spectent. 13. 30.
Paulo altius ordiri. in Verr.
Alte & à capite repetere de leg.
A principio, à capite, à stirpe, à fontibus repetere Ibid.
Ne tibi ego id reponam, id est, *repetam* 1. 9.
Priusquam hujuscemodi rei initium expedio, pauca suprà repetam. Jug. cap. 5.

Respirandi.

Sich widerholen / Wider zu sich kommen.

ME *animam recipere finas rogo*, Aul *sc*. Feram. ℣.8.
Hec sic vide, ut pet vi suspiritum alio Cist. 1. 1. ℣ 59.
Suffla celeriter tibi buccas, quasi proferens bestia Stich. 5. 4. 2.
Sine paululum ad me ut redeam And 3 5. ℣.16.

Responsi. Respondendi.

Antwort / Verantworten.

DE *istac re argutus es, ut par pari respondeas*. Merc. 3. 4. ℣. 44.
Dol. hui tibi responsum dicito. Pseud. 1. 5. ℣ 65.
Non Apollinis magis verum, atque hoc responsum est. And 4. 2. ℣ 15.
Existimet responsum, non dictum esse. Eun prol ℣. 6.
Quid nunc renunciem abs te responsum, Chreme? Heaut. 4. 8. ℣. 19.
Is sibi responsum hoc habeat. Phor prol ℣. 17.
Pessuma, ego quidquam cum istis factis tibi respondeam? Eunuch. 1. 2.
Quid ille? mutus illico Eun. 3 1.
Quid illè quaeso? per disum: Er kondte nichts antworten Ibid.
Agedum, hoc mihi expedi, primum unde habes istam vestem? Eun. 4. 4.
Hoc idem tu ainiquare, qui respondeat. Ich mag dir nicht antworten Eun. 4 7.
Si quis est, qui dictum in se inclementiùs existimavit esse, sic existimet, responsum, non dictum, esse. quia laesit prior Eun. Prol.
Verbum verbo, par pari ut respondeas Phorm 1 4.
Primùm abs te hoc bonâ veniâ peto. si tibi placere potis est, mihi ut respondeas. Phorm. 2. 2.
Confutavit verbis admodùm iratum senem Er hat jhm dapffer geantwortet. Phorm. 3. 1.
Aliud mihi respondes, ac rogo Phorm 4. 4.
Audi nunc contra jam: [id est, *respondebo tibi*] Ibid.
Vtrum me non respondere, an demisse respondere decuit? pro Dom 232, a.
Quorsum recidat responsum tuum, non laboro. pro Qu. Rosc. p. 107.
Alio responsionem suam derivat. in Verr. p. 212.

Sine.

Senatus Spartæ responsum nullum dat. in Verr.p.416.
Accusationi breviter dilucideque respondere. pro A.Cluent.p 6.
Longè & altè petito proœmio respondere. ibid p 21.
Id responsum tulit. in L. Catil.p.172.
Dum respondeam de reme inflexo. Acad.l.2. p 15.
Interrogati in utramque partem respondere possumus. Ibid.p.54.
Ineruditum, absurdumque respondere Ibid.p 62.
Ego me ad respondendum compararim, repentè avertas orationem, nec des respondendi locum. de nat.deor.l.3.p.124.
Mehercule ego arbitrabar posse id populo nostro probari, si te ad jus respondendum dedisses. de legib.l.1.p.197.
Imitanda est mihi epistola recens. 1 23. Symm.
Hæc ad litteras tuas responsa sint. 1.32.
Facundiâ largiore respondere. 1.81.
In exemplum copia ingenij mei maciem provocabis. Ibid.
Quis si in manus venerit, facere, ut pervenisse litteras sermonis tui recursus ostendat. 1.86.
Respondere quæsitis. 2.3.
Quidig tur respondere posset litteris vestris, prior sermo consumpsit. 2.5.
Ergò respondenda consumsimus. 2 51.
Litteris promtior ad vicissitudinem reddere officij. 3.28.
Mi sermone vicario munereris, oro. 3.37.
Dudum responsa tradideram 3 61.
Repende, quæso colloquium 5.4.
Satis datum est correctioni. 5.41.
Litteras rependere ex debito 5.44.
Otium meum scriptorum assiduitate solaris. 5 54.
Refero igitur vicem magis ad testimonium gratiæ, quàm ad æquiparandum officium. 5.45.
Hæc tantum audeo postulare, ut quamprimùm responsi cœlestia robur adferant judicatis 5.52.
Respondeo percontationi tuæ ex amore venienti. 5.78.
Elicere responsa. 5 86.
Quibus quæso referenda vicissitudinis curam capessas 5 88.
His muneribus optatum tibi solvo responsum 7. 15.
Sæpè evenit, ut homines tui nec professionis sua mihi indicium faciant, & mutuas paginas non reposcant. 8.11.
Si pari lance redd. deris, studium meum incitamento religionis acuetur. 8.74.
Quæso, ut digna temporibus responsa reddatis. 10 40.
Non magnopere officij mei præstando responsa. 10.41.
Pro tempore benignè respondere. Jug.cap.11.
Responsionem facere ibid 79.
Ad ea Bocchus placidè & leniter simul pauca pro delicto suo verba facit. Jug. 102
Ad ea Sulla pro se breviter, & modicè de pace & de communibus rebus multis disseruit. Jug. 111.

Resti

Restituendi,

Wiederumb zustellen / Liefern / Zu recht bringen.

Restitui Poëtam in locum Hec. ✝.21.

Egone ab Orco hunc mortuum, quantum hodie mihi profuerit. Hec.5 4. ✝.35.

In integrum restitui Phorm 4.2. ✝ 11.

Restitui res in antiquum statum nullo modo potest. in Verr. p.140.

Turrim impeditam & perditam restituas? And. 3.5.

Restitue in quem me accepisti locum. Bring mich wieder in den guten Stand/in welchem ich vorhin war. And. 4.1.

Quod te absente hic filius egit, restitui in integrum aequum est & bonum. Phor. 2. 3.

Poëtam restitui in locum: Ich hab jhm wieder auffgeholffen. Hecyr. Prolog.

Aratorum multitudo aliquando in suis agris, ac sedibus collocatur. in Verr. p. 363.

Quorum operâ & mihi, & vobis & populo Romano est restituta. Sest. 4.

Senatum ad pristinam suam integritatem revocavit. Ep. Att. l.1 p.27.

Ptolemaeus redeat in regnum. 1 7.

Vt per te restituatur. Ibidem.

Sine multitudine reducatur Ibid.

Ego me non solum meis, sed etiam Rempub. restitutum putabam. 1.9.

Me denique sibi esse visum Reipub. qualis fuisset m, restitutum. ibid.

Rempub. in veterem libertatem, ac dignitatem vindicaret. 2.4.

Patriam, liberos, salutem, dignitatem, memetipsum mihi per illum restitutum puto. 3 10.

Vt speciem aliquam viderer videre, quasi reviviscentis Reipub. 4.4.

Reditum, si me amas, hominibus confice. 9 13

Restituere in possessionem impotentissimi dominatus. 10 27.

Nunc quoque nobis pene victam Rempub. ex manibus hostium eripuit, ac reddidit. 12 13.

Si & vos, & meipsum recuperare. 14 1.

Ego tum denique mihi videbor restitutus, si illa erit nobis restituta 14.2.

Ex illo senatus consulto &c: tibi decernitur ut regem deducas. 1.1.

In integrum restituere. 1.40 Symmachus.

Hec tuis meritis potissimùm repensanda committit. 3. 73.

Denuò cineres negotij obreptivâ supplicatione refovet in flammam. 5 66.

Amissum beneficium remedio supplicationis integravit. 10. 59.

Cùm vellet insi lucem causa lapsum reparatione sarcire. ibid.

Remis-

Permissam mihi deliberationem vobis refundo: 6.59.
Quid tibi hoc dignum rependam? 8.22.

Ridendi. Deridendi. Deludendi. *Vide plura Titul.* Doli. Contemnendi.

Lachen / Außlachen / Verhönen / Verspotten.

Aegrè nimis risum continui. Asin.3.2.ỷ.36.
Haud decorum facinus facis, ut me irrideas. Aul 2.2 ỷ.44.
Satin' ille homo ludibrio nos vetulos decrepitos duos habet. Epid.5.2.ỷ.1.
Quot exemplis hodiè me ludificatus es, atque te? Ibid ỷ.61.
Is deridiculo est quaquà incedit omnibus. Mil.2.1.ỷ.14.
Nequeo Herculè risu me admoderari. Mil.4.2.ỷ.80.
Ludis me tuo ludo. Pseud. 1. 1 ỷ.22.
Deludificavit me homo indignis modis. Rud.1.2 ỷ.59.
Ludos me facit. Rud.2.5 ỷ.13.
Qui sibi me pro ridiculo ac delectamento putat. Heaut.5 1.ỷ.28.
Ha ha he, homo suavis Phorm.2.2.
Atego infelix neque ridiculus esse, neque plagas pati possum. Eun.2.2.
Hisce ego non paro me ut rideant, sed ultrò arrideo. ibid.
Risu omnes, qui aderant, emoriri. Eun.3.1.
Qui sibi me pro ridiculo ac delectamento putat. Heaut.5.1.
Ridiculum caput. And. 2.2.
Illudere viri optimi existimationi. pro Qu Rosc.p.103.
Ludibrio tuis factis habitus sum. Hec.1.1.ỷ.11.
Si defessi erunt audiendo ab aliquâ re, quæ risum movere possit. ad Heren.l.1. p 8.
Omnium irrisione luditur. de Orat l.1.p.285.
Irrisit ille quidem, ut solebat, Philosophiam, atque contempsit. de Or. lib, 1.p. 289.
Ipsa vero præcepta illudere solebat. Ibid p.291.
Risum movere. de Orat.l.2 p.408.
Omnis est risus in judicem conversus. Ibid.p.416.
Clarorum virorum dignitati illudere pro Qu Rosc. p. 103.
Ad nostrum arbitrium libidinemque eludemus in Ver.p 147.
Nimis in illo dolore risum continere potuit. Phil.3 392.
Ludibrio ladi. Epist ad Fam.l 5 p.115.
Dii immortales quàm ego risum nostrum desidero! Ep.ad Fa.2.50.
Civem mehercule non puto esse, qui temporibus his ridere possit. 2.3.
Dum illum video, pene sum factus ille 2 8.
Id est maxime in tuis literis irridendum. 3 8.

Quos

Quos ego risus excitassem? 3.11.
Existimaram pro mutuo inter nos animo &c.
Me absentem ludibrio læsum. 5.1.
Mediocris quidem est risus consequutus. 5.2.
Illuseras heri inter scyphos. 7.23.
Videris mihi vereri, ne rideamus γέλωτα παρέχοντα. 7.26.
Risum movere. 7.33.
Miros risus edere. Ep. Qu Fr l 2.613.
Qui maximè irridentur, à quibus ne tum quidem jam te abstinebis. Acad.l 2 p.30.
Re explicatâ risum movere. de Fin l.4.p.239.
Liber ab irrisione. Acad.l.2.p.63.
Au si reliqua, risum contine, si potes. de Fin.l 4 p 245.
Vt mibi quidem risus captare videatur Quæst. Tusc l.2.p.358.
Illa quam vix ridicula essent. 8.1.
Ridentium sibilus 8 2.
Intactus à sibilo Hortensius, id est, *non derisus* Ibid.
Post repulsam risus facit. 8.10.
Curre per Deos atque homines & quamprimum hac risum veni. 8. 15.
Superiora illa lusimus. 9.6.
Satis factu est. Sannionum parum, id est, *hominum ridiculorum quos salibus nostris exercere possimus, aut qui nos jocantes rideant.* Ibid.
Totam hominis vitam &c. *derideamus licet.* 17.1.

Rogandi. Obtestandi. Orandi. Obsecrandi. Implorandi. Inclamandi. Acclamandi. Exclamandi. *Vide etiam Tit.* Supplicandi.

Bitten/Anruffen/Anschreyen/Flehen.

I*Vstam rem & facilem à vobis oratum volo.* Amph.prol.ỹ.33. Formula hæc sic effertur Cas.Prol.ỹ.21. *Vos omnes opere magno oratum volo.* Remotior quidem videtur à consuetudine vulgi: Latina tamen est, & imitatione digna Sic enim Glossa quoque autumat hoc loco in Ms. Palat. tertio *Antiquus & Latinus sermo, quo nunc quoque uti possumus.* Vulgo malè legitur. *Oratam.* Similem syntaxin insolen iorem vide Lex Plaut.litt.*Syntax Insolens* ubi plura adnotavi ex alijs autoribus Unde ἐκ τῶν παραλλήλων de Grammaticorum severitate judicium facilè fieri potest.

Formula inclamandi usitata erat: PROH THEBANI CIVES! Amph. 1.1.ỹ.219. Talia sunt ea, quæ frequenter apud Poetas occurrunt. *Proh Deûm, atque hominum fidem!* Interdum clamabant absque particula

Pro!

Proſat in Satyrâ Varr. *Hercules tuam Fidem!* Sic Curc 1.3.℣.40. *Tuam fidem Venus noctuvigila* Ita *Fidem Cæsaris* implorabant. *Proh fidem Cæsaris!* aut. *Tuam fidem Cæsar!* Vide etiam Briſſonium l. 8. *Porro Quirites.*

Velatis manibus orant. Amph.1.1 ℣.100.

Quid vis roga, reroga Amph.2.2 ℣.76.

Tuam fidem obſecro. Amph 1 1 ℣.216.

Tibi ultrò ſupplicatum venio Aul.4 10 ℣.22.

Nunc te ego per genua obſecro Moſt 3.2.℣.57

Orare aliquem opere maximo. Ibid ℣.66.

Nunc te obſecro, ſtultitiæ, adoleſcentiaque ejus ignoſcas Moſt.5.2 ℣.35

Menæchme, ait te orare multùm Erotium Men.3.3 ℣ 1.

Orare aliquem per epiſtolam, per nuncium Mil.4 6.℣ 10.

Genua amplectar atque obſecrabo alio modo Ibid ℣.25.

Per ego tua genua obſecro Pœn.ſc *Quam rem.*℣.11.

Per te hac genua obteſtor, ſenex Rud 3.2 ℣.13.

Vt exoremus. Exorabilis eſt Stich 1.2 ℣.16.

Per hanc te dexteram oro, & ingenium tuum, per tuam fidem. Andr, 1. 5. ℣. 54.

Per ego te Deos rogo, & noſtram amicitiam. And.3.3 ℣.6.

Maximo te orabat opere. Eun 3.3.℣ 26.

Quamobrem omnes vos oratos volo. Heaut.Prol.℣.26.

Supplicare alicui Hec 3.5.℣ 50

Reſtat Chremes, qui mihi exorandus eſt, & ſpero confore. And.1.1.

Quod ego per hanc te dextram oro & ingenium tuum, per tuam fidem, pérque hujus ſolitudinem te obteſtor, ne abs te hanc ſegreges, neu deſeras: Si te in germani fratris dilexi loco, &c: Andr.1.5.

Ipſum hunc orabo, huic ſupplicabo And.2 1.

Nunc te per amicitiam & per amorem obſecro, principiò, ut ne ducas ibidem.

Nunc Chremem conveniam: orabo gnatæ uxorem [*ſcil* ut det And.3.2.

Dehinc poſtulo, ſive æquum eſt, te oro Dave, ut redeat jam in viam : [ſcil. *filius.*]And.1.2.

Per ego te deos oro, & noſtram amicitiam, Chreme. And.3.3.

Id oro te, in commune ut conſulas. Ibid

Qui me rogitando obtundat, enecet Eun.3.5.

Proinde expiſcare, quaſi non noſſes. Phorm.2.2.

Percunctatum ibo ad portum, quoad ſe recipiat. Phor.2.3.

Tu a quod nil refert, percunctari deſinas Hec 5 3.

Agedum, hoc mihi expedi: primum unde habes iſtam veſtem? Eun.4 4.

Dic dum quæſo, tun' es Myconius? Hec.5 3.

Oratam ut det, oro: vixque id exoro. And.3.4.

Ah, ne me obſecra: quaſi hoc te orando à me impetrare oporteat : [id eſt, *ultrò faciam, etiam non rogatus*]And.3.3.

Nunquam deſtitit inſtare, ſuadere, orare uſque adeò, donec perpulit. Andr. 4.1.

Orandi jam finem face. And.5.1.

Immo

Immo etiam quàm maximè abs te oro atque postulo, Chreme, ut &c. ibid.
Dum efficias id, quod cupis, neque modum benignitatis, neq; quid ores, cogitas. Ibid.
Sine te exorem Andr 5 3.
Hoc modo sine te exorem. Eun. 1. 2.
Redeam? non si me obsecret. Eunuch. 1. 1.
Quod ut efficerem, orando surdas jam aures reddideras mihi Heaut. 2 2.
Syrus est prehendendus atque adhortandus mihi. Heaut 3. 1.
Nequeo te exorare, ut maneas triduum hoc? Phor. 3 2.
Obtundis. Ibid.
Haud longum est, quod orat: exoret sine. ibid.
Orator ad vos venio ornatu prologi, sinite exorator sim Hec Prolog.
Si unquam erga te animo esse amico sensit eam, sine labore hanc gratiam, te, uti sibi des pro illa nunc, rogat. Hec. 3 3
Per eam [fortunam] *te obsecramus ambæ.* Ibid.
Cùm orata ejus reminiscor, nequeo, quin lacrumem, miser. ibid.
Vereor Pamphilum, ne orata nostra nequeat diutius celare Hec 4. 1.
Paucos sibi dies commendatorum suorum causa postulavisset. Off l 3 pagin 117.
Per mortuorum cineres orare pro Qu. p. 36.
Gravissima postulata in aliquem edere. in Verr p 288.
Fidem alicujus implorare. pro Sext. Rosc p. 46.
Diurnis precibus efflagitare. con: Rull p 101.
Flagitabatur ab his quotidiè querelis bonorum omnium, tum precibus senatus Sest. 13.
A me fortissimi, & optimi cives flagitabant. Sest. 20.
A te peto, vel potiùs precibus omnibus oro, & obtestor. Ep. Att. l. 9. p. 29.
Orat multis, & supplicibus verbis. Ep. Att. l. 11. p. 385.
Cujus is condemnatus est rogatione. de Finib. lib. 4. p. 240.
Etiam atque etiam insto, atque urgeo, insector, posco, atque adeò flagito. pro Cn. Plan. p. 513.
Per hanc dextram, per regni fidem moneo, obtestorque. Jug cap 10.
Unum est, quod te oratum atque exoratum volo. 1 20. Symm.
Orare aliquem impensius. 1. 30.
Hoc unum beneficij expostulo. 1 36.
Magnopere flagitare. 1. 36.
Atque ideò diligenter de hoc nihil amplius oro. 1 41.
Illud te oratum volo. it idem.
Prosequi petitionem alicuius. 1. 70.
Fratrum nostrorum petitio justa est ibid.
A propositâ obstinatione deducti pervicacem petitionem. 1. 77.
Multo opere te obsecro 1. 82.
Alicujus orata promovere. 2. 10.
Petitio prudentissimi juvenis de infortunio soceri sui nata est. 2. 14.
Efficacior quibusdam videtur petitionis iteratio: rogatus denuò postulo [illegible] *retexo.* 2. 42.

Petimus pietatem vestram ibid.
Petitio ab aequitate non discrepat 4. 48
Opportunum videtur diligentiam tuam precibus ambire. 4. 58.
Anxias auribus tuis tanquam novus petitor ingero preces 4. 60.
Haec petitionis summa est Ibid.
Nunc opis indiga, & geminum beneficium vestri favoris exoptat. 4. 68.
Aequa poscimus. 4. 68.
Impendio postulo 5. 8.
Adhibere preces 5. 22.
Praecipuè imperatum volo, ne, &c. 6. 28.
Pro quâ non arbitror ambitu longae orationis utendum. 5. 31.
Summa petitionis meae haec est. 6. 42.
Orare non desino. 6. 44.
Repeto postulatum de senatoribus exhibendis 5. 59.
Primis petitionibus nostris multum ponderis addit iteratio. 5. 59.
Longius pergerem, si aequitas vellet multis precibus adjuvari. 5. 63.
Repetere postulatum. 5. 65.
Nos quidem crebris precibus obnitimur & diem supplicando ducimus. 6. 64.
Ex festis ex Notario VC quaessans vetustam petitionem de imperatu olim Theodosii cujusdam bonis 5. 66.
Nos summis religiosis desideriis longius precator. 7. 26.
Haec petitionis mea summa 7. 53.
Impendiò deprecor. 7. 57.
Anxiè petere. 7. 62.
Benevolentia cùm tibi innata sit, remittit mihi deprecandi laborem 7. 62.
Impendiò precor, ut, &c. 7. 76.
Haec summa est postulati 7. 81.
Renovare petitiones. 7. 83.
Impensius quaeso 7. 83.
Repeto postulatum. 7. 89.

Ruinae. Lapsûs.

Fallen / Verendern / Vmbwenden / Abstossen.

Nolite sinere per vos artem musicam recidere ad pueros. Heyt Prolog. ♈ 46.
Ruinâ igitur oppressus. de Divin. l. 2. p. 219.
Nam si inveteravit in hac, quae satis scitè nobis instructa est, composita videntur nimias edere ruinas de Leg. p. 508.
Inclinata ululantique voce canere. Or. 190. a.
Ferre praesidium labenti & inclinatae penè Reip. Brut. 289. a.
Nostra acies inclinata. Tusc. 183. b.

Sed

Sed tantum impelli primo judicem, ut jam inclinato reliqua incumbat oratio. de Or. 158. b.
Laboratur vehementer, inclinata res est, id est, *quasi ruinam minatur.* Ep. 2. b.
Ut te in otium referres praecipue nunc jam inclinata victoria. Dolab. 130. b.
Inclinatio jam in postmeridianum tempus die. Tusc. 191 b Orat. 144. b.
In repub. permagni momenti est ratio atque inclinatio temporum. in V. 272 b.
Fuit hoc meum fatum ut in me unum omnis inclinatio communium temporum incumberet pro Cor. 67. a.
Minimis momentis maximae inclinationes temporum fiunt. in A. 195. b.
Mihi nihil liberat praeter conversionem status, & inclinationem communium temporum pro D. 212. a.
Quascunque (sententias) *Reip status, inclinatio temporum, ratio concordiae postularet.* pro Plan. 279 b.
Magna est comitiis consularibus repentina voluntatis inclinatio, praesertim cum incubuit ad bonum virum pro Mur. 236. b.
Ruina periculum struere 6. 7.
Is cum ad me Romam literas misisses, uti peterem ut nescio quid illud Epicuri parietinarum sibi concederes & id est *ruinarum* alte Hofstätten 13 1.
Scio venire nunc nihil posse ut extra ruinam sint eam quae impendent. Attic. 9. 24.
Aedes male materiata, ruinosae. 2. in Offic.
Ille dejectus de gradu At 261 a.
Nos saepe adversarios nostros de statu omni dejecimus. Orat. 208. b
An quod adolescens praestiti, cum etiam errare cum excusatione possem, id nunc aetate praecipitata commutem, ac me ipse retexam E 180. a.
Tumultuantem de gradu dejici. Off. 16. b.

Rumoris. Famae. Divulgandi. Manifestandi. Aperiendi. *Vide etiam* Indicandi.

Geschrey/ Offenbahren/ Entdecken/ Bekandt machen/ Mummelung/ Außschreyen.

Vox mihi ad aures advolavit. Amph. 1 1. ✝ 170.
Post demum faciam res fiat palàm. Amph. 3. 1. ✝. 16.
Facere aliquid palàm Aul. 3. 6 ✝. 12.
Fecisti modo ex proclivo planam rem. Mil. 4. 2. ✝. 27.
Vulgare aliquem vulgo Mil 4. 2 ✝. 44.
Conclamitare totâ urbe & praedicere. Merc. 2, ✝. 5.

Res exulatum ad illam ab.bat Merc.Prol ỷ.23.
Ne.cio cuja vis ad aurem m hi advolavit Merc 5.2.ỷ.2.
Hac famâ impulsus Chremes ultrò ad me venit And.1.1.ỷ.71.
Meum gnatum rumor est amare Andr 1.2 ỷ.14.
Clamant omnes indignissimè factum esse,hoc advenienti m.hi quot dixere: u in ore est omni populo Adelph.1 2 ỷ 12 & 13.
*Somnium:utin' hac ignoraret suum patrem?*Phor 5 6.
Nihil est,quin malè narrando possit depravarier: Phorm.4 4.
Hac fama impulsus Chremes ultrò ad me venit.&c.Andr.1.1.
*Non sat, tuum officium te fecisse.si non id fama approbat?*Phorm.4 5.
Continuo palàm est:plenus rimarum sum, hac atque illac perfluo. Eunuch. 1.2.
Effluet. Es wird von mir außkommen:Ibid.
Ne id fiat palàm. Hecyr 1.2.
Ita me dij bene amabunt,haud propterea te rogo,ut hoc proferam,sed tacitus meum gaudeam Ibid.
Vides tuum peccatum esse elatum foras Phorm.5.7.
Ne vos fortè imprudentes foris effutiretis.Phorm.5.1.
Quasi non tu multò malis narrare hec mihi, quàm ego, qua percunctor scire. Hecyr. 1 2.
Hodie uxorem ducis? ajunt And 2.1.
*Rumores distulerunt malevoli:(id est,*dissemiarunt:) Heaut Prolog.
*Interea rumor venit,datum iri gladiatores.*Hec.Prol.
Iam susurrari audio,civem Atticam esse hanc. Andr.4.5.
*Tua fama & gnata vita in dubium veniet.*Adelph 3.2.
*Hoc & vobis & mea commodum fama arbitror.*Hecyr.4.2.
Fama minùs temperans. Phorm 1 5.
*Primo actu placeo,cum interea rumor venit.*Hecyr Prolog.
*Ita ajunt.*Heaut.4 8.
*Ne aliquis ad patrem hoc permánet.*Adel.2.4.
An hoc proferendum tibi usquam esse videtur ? Adelph.3.2.
Nunc si id palam proferam. Ibid.
Nunc quid de fratre garrula illi dicerem,ac fieret palam, Ibid.
Quod minimè opus est usquam efferre. ibid.
*Priùs dabit operam,& falsos rumores dissipatos esse dicet de innocente.*ad Her. l.2 p 27.
His rebus urbem,Italiamque omnem referserunt. O.at. ad Brut.p.696.
Factum est jam tritum sermone proverbium. 1.Off p.15.
Serpit hic rumor. pro Leg Mur.p.240.
H c vesti à voce vulgatum est. pro Luc Flac.p 29.
Sermo est de Arusp.R esp p 478.
Oratio exit,atque in vulgus emanat pro Sext.Rosc.p.37.
*Res percrebuit,in sermone atque ore omnium esse capit.*in Verr p.246.
Rumorem habebis sermonemque omnium Ibid p.316.

Tu

Tuê facti famam in ultimas terras perventuram putasti, ibid p. 44.
Rem sermonibus divulgare. pro Font. p. 537.
Ex sermone rumor hoc affert pro Leg Man. p 673.
Quod unquam in orbe terrarum clarum fuit? Cujus res gestæ pares, an ullam usquam eram tam desertam putatis, quò non illius diei fama pervaserit? Ibid p. 645.
Famam judicij corrupti secuti sunt pro Aul Clu p 60
Omnes rumorum, & concionum ventos colligere Ibid. p. 35.
Hoc vestrâ voce vulgatum est. pro L. Flac. p 290.
Sermo est de Arusp. p 478.
Levitatis est, inanem rumorem aucupari. Pis. 102.
Graves de te rumores sparsi sunt, qui etiam furiosum excitarunt Dejot 315.
Ephesum mittebat, qui rumores exciperent, Africanos & celeriter ad se revocarent. ibid.
Pro tuâ singulari sapientiâ reprime famam. Phil. 11 487.
Fama nuntiabat te esse in Syriâ. Ep. ad Fam. lib. 12 p 354.
Qua nunc scribo ex opinione hominum, atque famâ Ibidem.
Cum hoc percrebrescit. Ep. Att. p 5.
Si spes erit ea, quæ rumoribus afferebatur. Ep Att. l. b 3 p 89.
De quo adhuc rumor ne quidem venerat Epist. Att. lib. 5 p. 142.
Itineris nostri famam ad te pervenisse lator. Ibid. p. 156.
Si ejus scelus percrebuisset Ep. Att l. 11 p. 344.
Hæc decantata erat fabula Ep Att l 13 p 423.
Rumorem afferunt magnum. Ep Att l 4. p. 436.
Rumoris nescio quid afflaverat. Ep Att. l. 16. p 496.
Nihil ne rumoris quidem affluxit. Ep Qu. Fr. l. 3 p 633.
Rumor erat. 1 8
Tis rumores de comitiis Cum earum tenus caluerunt, id est *increbuerunt*. 8. 1.
Romam cum venissem, ne tenuem quidem auditionem de ea re ac[...] ers Ibid.
Ad Cæsarem crebri & non belli de eo rumores, sed susurrationes duntaxat veniunt. Ibid.
Hæc incerta tamen vulgo jactantur Ibid.
Te sabrestrarij dissiparant perijsse, id est, *rumores sparserant*. *Nam quod rumores distulerunt malevoli*. Terent. Ibid.
Nisi ipse rumor jam raucus erit factus. Wo man dieses Geschrey nicht so lange getrieben hat/daß man müde darob worden ist Ibid.
Res percrebuit, in ore atque sermone omnium cœpit esse 1. V. 120. a.
Cum hoc percrebresceit, plurimos nostros amicos inveniri. At. 1. a.
Cum illius nefarij gladiatoris voces percrebuissent, quas, &c. pro Mur 136. a.
Quod cum percrebuisset, Pythias quidam. Off 63. b.
Fama ipsa, quæ de tua voluntate percrebuit, magnam et laudem consecutus. Ep. 149. a.
Cum hæc fama de cupiditate nostrorum hominum percrebuit. in V. 215 b.
Opinio apud exteras nationes omnium sermone percrebuit. in V. 66. b.

Nulla ora tam deserta, quò non illius dies fama pervaserit. pro Pom. 12. a.
Invidiosum tibi si semanseris 8 6.
Magna illic cò fama surrexit. 8 8
De Parthorum transitu nuntii varios sermones excitarunt 8.11
I sa fama qua de tua dignitate percrebuit, &c 10.10.
De te constans fama, nec decipi posse nec vinci 10.20.
Falsis rumoribus deferri. 10 35.
Iactatio verborum, id est, *rumor ex.tatus & dissipatus* 11.20
Crede mihi totam istam cantilenam ex hoc pendere, &c. id est, *rumorem, fabulam* Ibid.
Non vereor, ne mea vita modestiaq; parum valitura sit in posterum contra falsos rumores 11.28.
Nunc quæ scribo, scribo ex opinione hominum atque fama. 12.4.
Nos de Dolobella quotidie quæ volumus audimus: sed adhuc sine capite, sine autore, rumore, nuntio 12, 0
Atticus noster, qui quondam me commoveri panicis intellexit, idem semper putat. Panica vocantur à Græcis repentini quidam terrores, & consternationes, quarum caussam Pan Deo tribuunt, ut est, apud antiquissimum Euripidis interpretem 16.23.
Ut bene audiant, rumorem bonum colligant, erubescunt de Leg. 166.a.
Qui me idcirco putant bene audire velle, ut ille male audiat At 84.b.
Est hominis ingenui, velle bene audire ab omnibus. de Fin 102.
Erat surdaster M Crassus, sed aliud (al. illud) molestius, quod male audiebat Tusc 250.b
Ne gesta in provincia male audires. in V 100 b.
Præfestine secessionum bis fama fecit indicium. 1.5 Symm.
Celebritas fama nobis indicium fecit. 1 38.
Clam te esse non patier. 1.44
Credo indicium tibi fecisse famam Ibid.
Fando acceperas 1 64.
Mediolani te agere ante literas tuas fama pertulerat. 1 102.
Nomen Gratiani cujusdam in publico ore versatur. 6.30.
Ratio hujus æstimationis in aperto est 7. 8.
Hunc tu versando palàm facere coëgisti, quæ foris gesseram 7 18.
Meritum tuum voci publicæ credidisti 10 1.
Quicquid nationum famulatus abstuleris, statim publicum est 10 29.
Certum atque dilucidum est 10. 62.
Aliena benè dicta primus enunciat. 1.31.
Quibus cognoscerem, clarè in aures publicas designationem consulatus mei debere proferri. 2 62.
Laus equorum tuorum longinqua penetravit. 4.62.
Amicitia nostra in ore multorum est 4 62.
Scribis reverentiam nostri ad omnes vigere. 5 47.
Taliter vir, et existimatio mea ib d.
Oblationem communem populo publicavit. 6.12.

Lit-

...itteras meas fama pravenit. 2. 27.
... me a agritudine nequaquam te rumor fefellit. 3. 11.
... ers fuit, in vera compererim 4. 19
... necessu dictum rumor intebuit 5. 46
... antbarum te ad communem patriam fam s promiserat ibid.
Frequens fama est 5. 79
... entium ruinas & montium labes apud vos fama non conticuit. 6. 7.
Fama supra verum de absentibus solet loqui 6. 16.
Fama magnitudinem terrarum mei nefande quidem videtur aquasse. i. idem.
Multus rumor increbuit 6. 0
Etiam nunc de adventu eorum rumor in aperto est 6. 33.
Quam diu jactata rumoribus temere differuntur. 6. 35.
Si quid audiero dignum fideque subnixum recentior sermo pervexerit, neque nunciandi, neque suadendi partibus abstinebo Ibid.
Fama in majus pra entia nunciabit 6. 65.
... lio famam rerum urbanarum nequaquam posse celebrari ibid.
Solum hoc fama attulerat 7. 18.
Bene conscia vita, nihil in se maledictis liceré sermonibus debet astimare. 7. 118
Mihi verisimile non videtur stabilitatem animi tui falsis rumoribus potuisse mutari Ibid.
Pervenisse arbitror famam 8. 13.
Fama vulgabit. Ibid.
Nunc me ad famam rei ii, & jubet aurem rumoribus prabere. 10 1.
Falsè creditum est. 10. 24
Ubi primùm Roma amarus de eo rumor increbuit 10. 30.
Res in Africa gestas quemodo acta fuerunt fama divulgavit. Jug. cap 30.
De Metello fama praclara erat ibid 55.
Qua famâ acceperat Ibid 9.
Fama tanti facinoris per omnem Africam brevi divulgatur. ibid. 13.
Talis ea tem...estate de Cassi fama erat. Ibidem 32.
Galli his rumoribus & auditionibus permoti, de summis saperebus consilia ineunt: quorum eos à vestigio pœnitere necesse est: cùm in certis rumoribus serviant, & plerique ad voluntatem eorum ficta respondeant 4. 94. Weil sie auff ungewiß Geschrey und Redebawen / und fast jederman redt/ was er meynt / daß sie gern hören.

S

Sacrificandi. Sacrificiorum. Expiandi Hostiæ. Sacrorum. Sacerdotij. *Vide etiam* Religionis. Vovendi.

Opfferen/Gottesdienst/ Weyhen/ Heyligen/ Priesterampt.

Rem divinam facere. Amph.sc.DI vostram.ỳ.6.
Ego intùs rem divinam faciam Amph.3.3.ỳ 11.
Aut ture mihi quotidie, aut vino aliqui semper supplicat, dat mihi coronas Aul.Prol ỳ.24
O fides! Mulsi congialem plenam faciam tibi fideliam. Aul.4.2.ỳ 16.
Genio suo ubi sacrificat ad rem divinam, quibus est opus Samiis vasis utetur. Capt 2.2 ỳ 40.
Iube vasa tibi pura appararier ad rem divinam. Capt.4 2 ỳ.81.
Me inferre Veneri vovi jentaculum. Curc 1 1.ỳ.70.
Quid antepones Veneri à jentaculo? Ibid ỳ 71.
Venus, de paulo paululum hoc tibi dabo Cur.1.2 ỳ 31.
Nunc rei divinæ operam dabo: certum est me curare. Curc.4 2.ỳ 36.
Méne piacularem oportet fieri ob stultitiam tuam? Epid.2.2.ỳ 36.
Dum rem divinam faceret. Ep.2.3 ỳ 1.
Ta pro filio factum dixit rem esse divinam domi. Epid 3 3.ỳ.33 & Epid.3.4.ỳ.69.
Iube te piari de pecuniâ meâ Men.2.2.ỳ.17.
Inde ignem in aram, ut Ephesiæ Dianæ laudes lauta gratesque agam, eique ut Arabico fumificem odore amœnè. Mil 2.5 ỳ.1 & 2.
Primò ut inferremus in aream ignem. Pœn.1.2.106.
Paucis verbis rem divinam faciam. Ibid.
Leno nullam Veneri unquam immolarit hostiam Pœn.2.1.ỳ.2.
Atq; se Veneri velle votum solvere. Rud.Prol.ỳ.60.
Nempè rem divinam facitis. Rud.5 3 ỳ.13.
Nunc si nobiscum Dis facere postules. Rud.3.4.ỳ.4.
Adorna, ut rem divinam faciam, cùm intervenero. Rud.4.6.ỳ.2.
Tunc ibo intrò, sacrificabo postibus. Rud.4.7.ỳ.37.
Rem divinam fecisse ait. Eun 3 3 ỳ.7.
Diana vitulum immolavit. de Univ l.2.p.235.
Nec priùs illam crucem, quæ civium sanguine redundat, locumque expiastis. in Verr.p.423.

Saltandi.

Springen / Tantzen.

NEqueo, Leno, quin tibi statícu'am dem, olim quam Megea faciebat. Pers. 5.2 ✝. 43.

Ionicus aut cinaedicus saltator. Stich. 5 5 ✝. 28 Vide Turneb. lib. 4 cap. 21. Advers.

Nunc iam saltatum satis pro vino est Stich 5 5. ✝ 33.

Cum collega tui domus cantu & cymbalis personaret, cumq; ipse nudus in convivio saltaret: in quo ne tum quidem cum illum suum saltatorium versaret orbem fortunae rotam pertimescebat in P 84.

Negarem posse eum satisfacere in gestu, nisi palaestram, nisi saltare didicisset. Or 150. b

Qui in conviviis nudi saltare consueverunt in C 109 b

Nemo enim fere saltat sobrius. Pro Mur. 147 a

Dejot, in convivio nudum saltavisse Pro Deiot. 48 a

Intempestivi convivij, multarum deliciarum comes est extrema saltatio. Pro Mur 127. a

Sex Titius tam mollis & solutus in gestu, ut saltatio quadam nasceretur, cui saltationi Titius nomen esset de Cla 185. & 132. a

Actio histrionis est saltatio saltatoria. de Fin 95 a

Saltationi similis est sapientia Ibid.

Adde huc, si placet, unguentarios, saltatores Off 30 b

Si saltatorem avum habuisses. Pro Deiot. 149 a

Tu ex tenebricosa popina Consul extractus cum illa saltatrice tonsa in P 83. a

---

Salutandi. Valedicendi. *Vide etiam Tit.* Affabilitatis.

Grüssen / Begrüssen / Anreden / Ansprechen / Gruß vermelden.

EXpectatum eum salutat magis haud quisquam quàm canem. Amph. 2. 2 ✝ 48.

Quid tu ridiculi causâ me sic salutas? Amph. 2. 2. ✝ 51.

Iubeo te salvere voce summâ, quoad vires valent. Asin 2 2 ✝ 30.

Salve mater. ART sat Salutus est Asin. 5. 2 ✝. 62.

Non temerarium est, ubi dives blandè appellat pauperem Aul. 2. 2 ✝. 7.

Eò me salutat blandius. Ibid 8.

Ibi manum injicit benignè. Ibid 20.

Vale atq; salve Cap. 1. 5 ✝. 86.

Sal-

Salvum gaudeo te advenire, ee do tuam dextram Curc. 2. 3. ✠ 18.
Multam me jussit tibi salutem dicere. Curc. 3. 1 ✠. 15.
Salve atq; vale Curc 4. 2. ✠. 38. & 4 4. ✠ 3
Vt matrem tuam videas, adeas, advenienti salutem des, atque osculum Epid. 4 2 ✠ 2.
Salutem tibi ac sodali solidam nuncio Bacch 2 2. ✠. 10.
Deos atq; amicos iis salutatum ad forum Bacch. 2. 3. ✠. 113.
Mysis vale And. 1. 5.
Plurima salute Parmenonem summum suum impertit Gnatho Eun. 2 2.
Salvus sies. Adel. 5. 6.
Salve mecastor Parmeno Hec. 1. 1.
Nec Salus nobis saluti iam esse si cupiat, potest. Most. 2. 1. ✠ 4.
Salve mihi amicissime omnium hominum. Ibid. 4. 1 ✠ 26.
Here salve, salvum te advenisse gaudeo, usquene valuisti Ibid. 1. 2. ✠ 19
Iubeo te salvere, & salvus cum advenis, gaudeo, Salve & tu: Di te ament Ibid 5 2 ✠ 7.
Salutem à principio mihi atq; vobis spectatores nuncio Men. Prol ✠ 1. 2.
Salva sis: salvan's! Men 5 2 ✠. 26.
Lumen superum inferumq; salve Merc 5 1 ✠ 1.
Salutem mittit, & salutem expectat à te lachrymans titubanti animo, corde & pectore. Pseud. 1. 1. ✠ 41.
Porrige audaciter ad salutem brachium Pseud. 1. 4 ✠. 18
Herus meus tibi me salutem multam voluit dicere Pseud 4. 2 ✠. 25.
Mane salutem mittunt benevolentibus Pseud 4 2. ✠. 48.
Iubemus te salvere. Rud. 1. 5. ✠. 5.
Propino tibi salutem primo faucibus. Stich 3. 2 ✠. 16.
Salutem annunciem alicui. Stich. 5 2. ✠ 5.
Plurimâ saluto Parmenonem summum suum impertit. Eun 2. 2. ✠. 39.
Salvum te advenire, Demea, gaudemus. Adelph 1. 1 ✠. 55.
Qui cùm inter se, ut ipsorum usus ferebat, amicissimè consalutassent. de Orat. l. 2. p 347.
Deos salutatum veniunt. Pro Sex Rosc p 54.
Soter est, qui salutem dat. in Verr p 288
Cicero bellissimus tibi salutem plurimam dicit Ep. adFam. l. 14. 452.
Lepta tibi salutem dicit Ep. ad Fam. l 6 p 494.
Quintus frater tibi salutem plurimam dicit Ibid.
Salutem tibi plurimam adscribit Epist. Att. lib. 1 p. 11.
Impertis tibi multum salutis Ep. ad Att lib. 2. p. 6.
Plausus maximi, consalutatio forensis perhonorifica, signa benevolentia permulta à bonis impertiuntur Epist. Attic. l. 1 p. 68.
Alexis mihi toties salutem adscribit Ep At. lib 5 p. 160.
Puella salutem ascribit studiosè dicet. Epist. ad Att. l. 6 p 189.
Valebis igitur, & valere Piliam & Caciliam nostram iubebis, & salvebis à meo Cicerone Att. 91. a

Vale,

Vale salve. Ep 160.a.
Dionysium jube salvere. At 62.a
Dionysium velim salvere iubeas. 63.a.
Alexim humanissimum puerum vel in salvere iubeas. 108.a
Illum salutavi, postea jussi valere. Att 96. a
Salutem in binis verbis nuntiavit. 7.14.
Cum enim salutationi nos dedimus amicorum &c. 7.29.
Ego multam salutem & foro dicam, & curia 7.34.
Mane salutamus domi, & bonos viros multos &c. *ubi salutatio defluxit.* &c. (9.20.
Tulliole, & Ciceron *salutem dic*, 14 1.
Cicero bellissimus tibi salutem plurimam dicit. 14.4.
Te debito honore salutationis impertio. 1.35.
Vos munere salutationis impertio. 1.3.
Dare nuntium 1 3 Symm.
Antiquior tibi fuit salus civium, quàm salutatio. 1. 61.
Prelibo salutationem 1.74.
Cape igitur delibatam cursim salutationem. 1 81.
Nihil cunctatus commisi eventui solemnem hanc & simplicem dictionem salutis. 1.86.
Generalem salutationem præmittere. 2.17.
Impensius ego tibi voto salutationem optare studeo, quàm stylo dicere. Ibid.
Quousque danda ac reddenda salutationi verba blatterabimus? 2.35.
His sola salutatio præstringitur. 2.58.
Vt circa te salutationis honore perfungar. 2.68.
Debitam tibi salutationem geminare non piguit 2.89.
Vt unâ viâ te excolerem salute dicendâ. 3.37.
Recipere salutationis vicem 3 42.
Salutationis vicem mihi proximè reddidisti. Ibid.
Nexu istius muneris (salutationis) te vacare non patior. ibid.
Salutationi tuæ styli operam dedicavi 3.48.
Ave igitur dico. 3 2. & 5.21.
Fungor salutatione 3 8
Sume salutationem, indiciumque sospitatis meæ latus amplectere 3.71.
Reddere voto atque animo meo reciproca gaudia similium de tuis actibus nunciorum Ibid
Te honore salutationis impertio 3.76.
A me reddendam defert salutationem, quam tibi sæpè deferrem, si esset facile similes invenire 4.3.
Quid quod proximè geminam tibi salutem per epistolas dixi. 4 21.
Salutationem dicere 5 81.
Salutationem referre vicissim Ibid.
Idcircò unanimitati vestræ honorem salutationis impertio 6.23.
Dominam filiam meam salutatam cum dulcissimis nepotibus volo 6 40.
Solâ salutationis fungitur hac pagina. 6.50.
Salutem vobis precamur, cuius indicium, puero revertente, optamus accipere. 6 54.

Solam

Solam tibi praeferens dictionem salutis. 7.22.
Impertiendae salutationis operam frequenter usurpa. 7.29.
Reportare alicui mutuam salutationem 7 102.
Salutationem accipere. 7.103.
Salutationis officium, quod coram speraveram deferendum, styli honore compenso. 9. 94.
Metellus Romam profectus laetissimis animis excipitur Jug cap 88.

Salutis. *Vide etiam* Fortunae prosperae. Felicitatis.

Heil/ Wolfarth / Einen umb sein heil und wolfarth bringen/ Vor sein glück stehen.

Si opprimit pater, exsulatum ibit salus. Sin sodalis fecit, non alijt Salus. Merc. 3 4 ℣ 7.
Malum ad salutem convertere. And. 4. 1. ℣ 48.
Salus est innocenti. Pro Sex Rosc. p. 63.
Salus civium meorum mihi semper fuit charior meâ vitâ. Sest. p. 23.
Quibus reddere salutem, à quo acceperant, non liceret. Ibid. 60.
Civitatis scelus cum meâ unius salute est coniuncta. Vat. p. 76.
Salus tanto studio civitatis nem ni est tradita Ibidem.
Eodem tempore hujus saluti, & omnium civium provideatis. Cael. 99.
Cui salutem suam credidit. Cael. 117.
Providebas caput & salutem meam unâ mercede provincia Pis. 202.
In huius vitâ nitebatur salus civitatis Mil. 247.
Cum suo periculo salutem Reip. attulit. Ibid.
Ego vix potui huius salutem tueri per eosdem, per quos nostram ille servavit. Ibid. 263.
Quis tam rudis est, qui non intelligat tuâ salute contineri suam Marc. 288.
Quis mihi deniq; se salutem putavit reddere, si nonnullis spoliatam ornamentis redderet? Lig. 296.
Vir huic imperio amicissimus de salute populi Rom. extimescebat, in quâ suam inclusam esse videbat. Deiot. 310.
Corpora sua pro salute regum suorum hi legati tradunt. Ibid 322.
Ad salutem communem defendendam incitatur. Philip. 2. 344.
Quam tu salutem Reip. attulisti. ibid. 3. 305.
An non meis civibus provideam, & dies noctesq; de vestrâ salute cogitem? Ibid. 6. 435
Qui se totos animis & corporibus in salutem Reipublic. contulerunt. Ibidem. 12 497.
A quo populus Romanus frequens salutem Bruti unâ voce depoposcit. Ibid. 14. 533.
Habere rationem salutis. Ep ad Fam. l. 1. p. 16.

Illud

Illud mihi permirum accidit, tantam temeritatem fuisse in eo adolescente, cuius ego salutem duobus capitis iudiciis summa contentione defendi. Ep. ad Fam. l.3 p.80.
Favere alicuius saluti. Ep. Fam. l.4. p 108.
Si meam salutem contra illius impetum in me crudelissimum defenderim. Ep st. ad Fam lib.5. p 117.
Eadem enim causa opes meas fregit, quæ tuam salutem in discrimen adduxit. Ep Fam. l.6 p 175.
Me scito omnem meum laborem, omnem operam, curam, studium, in tua salute consumere Ibid. 175.
Retinere salutem Ibid 180.
De me sic velim iudices, quantum ego possim, me tibi, saluti tuæ, liberisq; tuis summo cum studio præsto semper futurum Ibid 181.
Illud tibi polliceor me, quæcunq; saluti, dignitatiq; tuæ, conducere arbitror, tanto studio esse facturum. Ibid. 182.
Ducere rationem salutis. Ep ad Fam lib 7. p. 187.
Peto à te, ut rationem habere velis, & salutis, & dignitatis meæ. Epist. fam. lib. 10. p. 276.
Ieci fundamenta salutis tuæ Ibid 309.
Habere rationem salutis Ibid 310.
Sollicitum esse de alicuius salute. Epist. ad Fam. lib. 12. p. 360.
Defendere alicuius salutem Ep Fam. l. 12. p. 383.
Si Romæ fuisses, etiam A Cæcinna essemus (ut mea opinio fert) per te consecuti Ep Fam. l. 13. p. 435.
Salutem meam benevolentia tua acceptam referre. Ep. Att. l. 11. p. 334.
Sociorum saluti consulo Ep. Luc. Frat. l. 1 p 334.
Reliqua salus mihi detur Ibid 598.
Saluti spes nobis relinquatur. ibid.
Saluti civium prospexit. de Fin. l. 1. p. 110.
Ex his Mercurium è paterâ, quam dextrâ manu teneret, sanguinem visum esse fundere. de Div l. 1 p. 175.
Vt domus tota sanguine redundaret. Ibid.
Iam decoloretem sanguinem omnem exorbuit. Q. Tusc l. 2. p. 354.
Meorum scilicet inimicorum, ut Bursa &c. qui me salvo & incolumi, statum obtinere suum non poterant. 7 1.
Bis à me iudicio capitis, salvis rebus, defensus. Salvis rebus, id est, *salvo adhuc & incolumi Resp. statu* Da es noch wol stund 7. 31.
Obsecro ne quid gravius de salute, & incolumitate tua consulas 8 17.
Esset si quid bona salutis. 9 6.
Oro ut homines miseros, conserves incolumes. 9. 13.
Magno tibi erit ornamento, nobilissimum adolescentem beneficio tuo esse salvum 11. 21.
Incolumem in civitate retinere Ibid.
Gratissimum mihi feceris, si Volaterranos omnibus rebus integros, incolumesque esse volueris, 13. 4. (Repub. 13 74.
Gratulor tibi quod ex provincia salvum te ad nos recepisti, incolumi fama &

Neq; solum ei saluti fui, sed etiam curavi, ut cum autoritate regnaret. 15.4.
Clorum tua prudentia salvi esse potuissent 4.4.
Quae ego si probo, ut ea mihi salutem afferre videantur. Ibid.
Incolumem e citò ut spero videbimus. 6. 6.
Auxilio eorum qui me stante, stare non poterant. Ibid.
Si rem ex sententia gesseris 1.7.
Sane feliciter, & ex mea sententia Remp. gessimus. 2.6.
Confecta res ex sententiâ mea est 2.14.
Mihi videor posse Remp. ex vestrâ sententiâ administrare. 10 17.
Neq; te impedio, quo minus susceptum negotium, ex voluntate Caesaris gerere possis. 1.5.
Me miserum quam omnia essent ex sententia, si nobis animus, si consilium non defuisset. Att 3 20
Quoniam sane feliciter, & ex mea sententia Remp. gessimus. Ep.
Omnia sunt ex sententiâ At. 94. a
Itinere ex sententiâ confecto At. 62 a
Omnia ex sententiâ succedunt. Att 127. a
Ex sententia gerere aliquam rem Ep 7 a
Ex sententia conficere negotium Ep 15 .b
Nonnunquam summis Oratoribus non satis ex sententia dicendi eventum procedere. de Or 95 a
Te ex sententia navigasse gaudeo Att. 80 a
Ex animi tui sententia tu uxorem habes? de Or. 133 b
Qua levare tuum dolorem posset, si minus sanare potuisset 5.16.
Gratulor Baiis, siquidem salubres repente fuerunt 9 12.
Hoc animo scito omnes sanos, alle vernünfftige. 10.27.
Satis habeo negotij in sanandis vulneribus, quae sunt imposita provincia. Att. 5.17.
Signa ad salutem esse omnia huic video. And 3.2.
Non posse ad salutem converti hoc malum. Andr. 4.1.
Salvus sum. And. 5 5.
Salva res est. Eun 2.2.
Salvi sumus. Eun. 3 1.
Nosse haec salus est adolescentulis. Eunuch. 5 4.
Atq; huic malo salutem quaerant. Adelph 3.2.
Quod cum salute eius fiat. Daß ohn sein schaden sey Adelph. 4.1.
Ipsa si cupiat salus servare prorsus non potest. Adel 4 7.
Exsulatum abijt salus. Sin sodalis, quod promisit, fecit, non abijt salus. Most. 3.4 & 7.
Omnem Galliae salutem in illo vestigio temporis positam arbitrantur. 7.205.
Haec res Ephesia pecunia salutem attulit. 390.
Hoc pugnae tempus magnum attulit nostris ad salutem momentum. 314.
De sua salute die septimo cogitare coguntur. 1.288.
De sua salute impetrare. 198 Gnade erlangen.
Favonio Cassii celeritas salutem attulit 392.

Sa-

Sapientiæ. Prudentiæ.

Weißheit/Witzig/Verstendig.

S*Apit hic pleno pectore.* Epid. 2, 2. ỷ. 101. *Et Mil.* 3. 1. Bacch. 4 4 ỷ 11. Trin. 1. 2 ỷ 58. *Pectus cui sapit.* Horat. l Ep. 4. *Non tu corpus eras sine pectore*, h. e *sine sapientiâ.* Nam in pectore sedes consilii est. Quapropter prætextatis olim bulla pendebat pro pectore. Vide Alexandrum ab Alex l. 2. c. 19 Macrob. l. 1. Saturn. cap 6.

Ita cata, & callida est, habet cor Perſ. 4. 4. 71. Vide Lex. Plaut Cor.

Nunc experiar, sitne acetum tibi peracre in pectore. Bacch. 3. 3 ỷ. 1. Vide Lex Plaut. *Acetum.*

Ecquid habet is homo aceti in pectore? Pseud. 2. 4 ỷ. 49 Sic Persius dixit, *aurem Stoici acri aceto lotam.*

Si aequum siet, me plus sapere, quàm vos. Epid 2 2 ỷ. 73.

Sapit hic pleno pectore Ibid. 102.

Sed quî perspicere possent cor sapientia ? Ibidem. 3. 3. ỷ. 3.

Is etiam se sapere memorat : Malleum ſcil. *dicis esse sapientiorem manubrio.* Ibid. 3. 4 ỷ. 91.

Non aetate, verùm ingenio adipiscitur sapientia Trin. 2. 2. ỷ. 86.

Isthuc est sapere, qui ubicunq; opus sit, animum possis flectere Hec. 9 3. ỷ. 2.

Dij vostram fidem, quanti est sapere ! nunquam accedo , quin abs te abeam doctior. ibidem.

Haud stulte sapis siquidem id sapere est, velle te id, quod non potest contingere. Heaut. 2. 2.

Hic mihi nunc quanto plus sapit , quam egomet mihi : id eſt , *in meis rebus.* Heaut. 3. 1.

Istuc est sapere, Adel. 3. 4 & Hec 4 3.

Tu quantus quantus nihil nisi sapientia es: ille futilis, somnium Adel. 3. 4.

Ad omnia alia aetate sapimus rectius: solum hoc unum vitium adfert senectus: &c. Adel. 5. 3.

Incredibile est, quantò herum anteeo sapientiâ. Phorm. 1 5.

Et sapiunt, meâ sententiâ Phorm. 2. 1.

Animus eius est à sapientiâ remotus. ad Heren. l. 4 p. 418.

Nihil non consideratum exibat ex ore. Brut. p. 598.

Neq; istam mihi ascisco sapientiam, Pro Dom p. 439.

Plura me ad te de hac re scribere pudet, ne videar prudentiae tuae diffidere Ep. Fam. lib. 4. p. 100.

Abhorrere à sapientiâ plurimùm Acad. l 2. p. 19.

Sapientiam consequi. de Nat. Deor. l. 2.

Sapien-

Sapientia est adhibenda, quæ certissimum se nobis ducem præbeat ad voluptatem de Fin.l.1.p.114.
Sapientia nos à libidinum impetu, & formidinum terrore vindicet: & fortunæ ipsius modicè facere doceat iniurias Ibid. 115.
Is sapientiâ munitum pectus egregium gerat. de Div.l 1.p.174.
Qui tibi in consilio adsunt meliore mente. Pro Q p.2.
Aliquid loci rationi & consilio dare: se ipsum colligere. Ibid.19.
Homines periti & humani, qui non modò ea, quæ perspicua essent, videre, verùm etiam occulta suspicari possent. in Verr.p 516.
Quid est, ubi elucere possit prudentia? pro Fonteio p.574.
Talis est vir, ut nulla res tanta sit, ac tam difficilis, quam ille non & consilio regere, & integritate tueri, & virtute conficere possit. Pro Leg. Man. p. 657.
Curio vestris beneficiis summis, maximisq; rebus gestis, summo ingenio, & prudentiâ præditus est C. Lentulus, in quo omnes pro amplissimis vestris honoribus summum consilium summam gravitatem esse cognoscitis. Ibid 615
Hæc tantum significandum putavi, ut potiùs amorem ostenderem tibi meum, quàm ostentarem prudentiam Epist ad Fam lib.11.277.
Careat prudentiâ necesse est. de Nat Deor.l.1.p. 18.
Omni illum prudentiâ privas de Nat. Deor.l 3 p.131.
Puerilis species dicitur visus, sed fuisse prudentiâ. de Div.l.2 p.131.
Prudentiâ vacare Qu Tusc.l.5 p.456.
Primò nos sapientiæ commendari ab initiis naturæ de Fin.l.3.p.189.
Sola enim sapientia in se tota conversa est. ibid.
Sapientia, ubi pedem poneret, non habebat, sublatis officiis. de Fin.l 4 p. 243.
Sapientiam assequi. de Fin.l 5 p.277.
Quanta instrumenta habuerit ad obtinendam adipiscendamque sapientiam. de Leg l.1 p 317.
Majorum sapientiâ admodùm delector. de Leg.l 2 p 345.
Sapientiæ fungi munere. Q. Tusc.lib 3.p.391.
Sapientiam consequi. Ibid.305
Nec verò tantâ præditus sapientiâ quisquam est. Ibid 406.
Pavor mihi sapientiam omnem ex animo expectorat. Qu Tusc l 4 p 421.
Cognoveram te hæc mala multo ante providentem, defensorem pacis fuisse. 4. 1.
Multo ante tanquam ex aliquo speculo prospexi tempestatem futuram. 4 3.
Ego eum te esse, qui horum malorum initia multo ante videris, &c. præclarè memini 4 7.
Res eiusmodi, cuius exitus provideri possit 6 4.
Nam videris multa ante providisse, quid impenderet. 7. 31.
Imbecillus animus verum dispicere non potest. de Di.115.b
Si dispicere quid cœperis: scribam ad te 35.b
Nunc velim dispiciam res Romanas. Att 97.a
Sed ego quid sperem, non dispicio. Q. Fr.304 a & 307.b
Cum dispicere cœpissemus, & sentire quid simus de Fin.154 b

Yyy Ta

Scrutandi. Sciſcitandi. Tentandi. Inveſtigandi. Inquirendi. *Vide etiam* Quærendi.

Erforſchen / Erkündigen / Außfragen / Sucken / Verſuchen.

AN periclitamini quid animi habeam? Amph. 2 2. ỽ 56.
Me quam illam quæſtionem inquiſitam amittere mortuum, ſatius eſt. Amph. 4. 1 ỽ 9.
Mare q; terraq; uſquequaq; quæritat Pœn. Prol. ỽ. 105.
Aucupem ex inſidijs clanculum, quam rem gerant Aſin 5 2. ỽ 32.
Hac abyſ, ſi vis perſequi veſtigia Men 4 1. 8.
Si ita non reperio, ibo odorans ut venaticus canis, uſq; donec perſecutus volpem ero veſtigijs Mil 2. 2 ỽ 113.
Inveſtigando ego operæ non parſi mea. Mil 4 8. ỽ. 1.
Defeſſus ſum urbem totam pervenarier. Merc. 4. 5. ỽ. 3.
Qui ex te poterit magis hancrem argumentis exquirere Rud 4. 4. ỽ. 136.
Puellam ex inſidijs aucupat. Ciſt Arg. ỽ 4
Ubi quæram? aut quò nunc primum intendam? And. 2 2. ỽ. 6.
Ubi quæram? ubi inveſtigem? quem percuncter? quam inſiſtam viam: Eun. 2. 3. ỽ. 3. Hecyr 4. 1. ỽ 12.
Animum alicui tentare Aul. 5. ỽ 13.
Omnia experiri certum eſt, priusquam pereo And. 2. 1. ỽ. 11.
Qui ſcis an periculum feceris? Andr 3 3 ỽ. 11.
Iſthuc periculum in filio fieri grave eſt And. 3 3. ỽ 34.
Eâ gratiâ ſimulavi, ut vos pertentarem. Andr. 5 4 ỽ 9.
Factum eſt periculum Phorm 2. 2 ỽ 12.
Quem ego toties omni ratione tentavi de Orat l 2 p. 349.
Tuâ quod nihil refert, percunctari deſine Hec. 4. 3. ỽ 12
Sed ubi Antiphonem reperiam? aut quâ quærere inſiſtam viâ? Phor 1 4 ỽ 15.
Itim pedum viſa eſt via Phorm. 2. 2 ỽ. 12.
His veſtigijs ad caput maleficij perveniri ſolet Sext Roſc p. 61.
Ad perpendiculum columnas exigere in Verr p 212.
Avaritiæ cubilia & veſtigia videre Ibid 303.
Poſſum omnes latebras ſuſpicionum peragrare dicendo Cœl p 115.
Deinde ego illum de ſuo regno, ille me de noſtrâ Repub percunctatus eſt Somn. Scip p. 24
Noſti diligentiam Capitonis in rebus novis perquirendis Ep. Att. l. 13 p 423.
Sine pertinaciâ quid conſtantiſſimè dicatur, exquirere Acad l. 2. p. 7.
Omnes artes in veri inveſtigatione verſantur. 1. Off. p. 10. 13.
Qui perſcrutarentur arculas muliebres Off. l. 7 p. 73.

Securitatis.

Sicker/Frey.

De istac re in oculum utrumvis conquiescito. Pseud.1.1.℣.121.
Oculum utrum? an in aurem? Ibid.
In portu res est Merc.sc Syra non.℣ 49.
Ego in portu navigo Andr.3.1.℣.22.
Omnis res est in vado. And.5 2.℣ 4.
Expetitam securitatem habere. Q Tusc.l.5.p.466.
In utramvis aurem otiose ut dormias Heaut.2 3.
Sperantes jam amoto metu, inter oscitantes opprimi. Andr.1.2.
Aliam otiosus quaereret: id est, *securus*. And.2 3.
Animo jam nunc otioso esse impero: &c. *omnis res est jam in vado*. And.5 2.
Ego in portu navigo. And.3.1.
Vide, ut otiosus sit. Eun. 5.3.
Téne asymbolum venire, unctum atq; lautum, è balneis, otiosum ab animo. Phorm.2.1.
Faxe in aurem utramvis otiosè ut dormias, Heaut.2 2.
Otiosus es: id est, *sis securus*. Adelph.4 1
Mihi in communibus malis decolor videretur securitas mea.1.51. Symm.
Securus examinis tui,1.52.
Tuentium tuus in utramvis aurem somnum capessat.4.61.
Ut securitatem Romani populi praecipua & prima curetis.10.38.

Sedendi.

Sitzen/Besitzen.

Hoc ego fui hodiè obsessor solus fori Pseud.3 2 ℣ 18.
Eodem in spatio consedimus. Acad.l.2 p 8.
Sessum ita precor. de Nat.Deor.l.3.p.14.
Quo effecto tanquam id operis habuerit, ut hanc vobis sedem efficeret ad disputandum de Leg.l.2.p 321.
Ob eam causam suis sedibus inhaerent, & perpetuè manent. de Univ.p.381.
Certis infixum esse sedibus. Q.Tusc l 5.p.477.

Sejun-

Sejungendi. Discedendi.

Absondern / Abtreten / Scheiden.

ITáne obstinatè operam dat, ut me à Glycerio miserum abstrahat? And.1 5.
Ne abs te hanc segreges, neu deseras Ibid.
Quis igitur eum ab illa abstraxit nisi ego? Andr.3.2.
Quod si eò mea fortuna redeunt, Phanium, abs te ut distrahar. Phorm.1.4.
Segreganda aut mater à me est, aut Philumena. Ibid.
Bacchis Pamphilum à se segregavit. Hecyr. 5 2.
Illam à me distraxit necessitas Hecyr 10f ♀. 42.
Ne me, quos meo nomine sordidatos videtis, nunquam fortuna ulla divellet. Sest.73.
Ne abs te hanc segreges Heaut 1 5.
Vulgus quæ abs se segregant Die nicht wollen gemein seyn. Heaut. 2.4.
Ea res multo maximè disjunxit illum ab illa Hecyr.1 2.
Segreganda est aut mater à me, &c Hec.3 5.
Illam à me distrahit necessitas Ibid.
Me segregatum à me habuisse Pamphilum, Daß ich mich seiner entschlagen vnd geeussert habe. ibid.
A viro abs segregata est Hecyr 5.2.
Hoc tempore, quo se ... 1.9.
Ab oratoribus disjungo me ferè &c 1.10.
Omnes à perpetuis suis historijs ea qua dixi bella separaverunt. Ibid.
Tu quoq; item civilem conjurationem ab hostilibus, externisq; bellis seiunges 5 12.
Talem te esse oportet, qui primum te ab impiorum civium societate seiungas. 10.6.
Nihil agens cum Repub sejunctus ab optimatibus Ep Attic.lib.1.p.18.
Mirum in modum omnes à se bonos alienavit. Ibid.22.
Ordinum concordiam disiunxit. Ibid. 36.
Ægrè id passus divortium fecit. Ibid.
Vidi nostros facilè à senatu disiungi, quanquam à me ipso non divellerentur. Ibid.39.
Non se totum etiam ab sermone nostro avertisset. Epist.Att.l.8.p.263.
Cogitatione magis à virtute potest, quàm re separari. 1 Off p.38.
Mente & cogitatione disiungitur. Ibid.39.
Atq; hoc genus pestiferum, atq; impium, & hominum communitate exterminandum est. Off.1 3.p 112.
Qui nunquam utilitatem à dignitate sejunxit. ibid.133.
Si illum quasi desipientem a re familiari removerent judices. de Sen p.156.

Senatus. *Vide* Deliberandi. Magistratus.

Rath / Rathschlag.

C*Apio consilium, ut senatum congerronum convocem* Most 5.1.✝.8.
Dimittere senatum Ep ad Fam.l.1.p.7.
Senatum vehementer oratione meâ, atq; auctoritate commovi. Ep.Fam. l.1. p.194.
Bellum est gestum consilio senatûs eius, quia solemne erat constitutum. 1.Off.p (72.
Frequens senatus poterit hic haberier Mil.2.6.✝.111.
Etenim qui superiori anno senatu caruisset. Sest.p.32.
Senatum dimittere 1 2
Eo die Senatus erat futurus. ibid.
Frequens Senatus, Statthafftig. Ibid.&c.3 4.
Senatus haberi ante Calend. Febr. id quod scis, non potest. 4.4.
Ad te scripsissem te frustra in senatum, sive potius in conventum senatorum esse venturum. 4 1.
Recordare, quam cito senatum illo die coegerim 5 2.
Adhibui diligentiam, quotiescunq; senatus esset ut adessem. 5 6.
Video Pompeium senatum quiq; res iudicant secum habiturum. 8.12.
Senatus est continuo convocatus, frequensq; convenit. 10.12.
Ipse tibi sit senatus. Nim den rath bey dir selbst. 10 16
Statueram in senatum ante Calend. Ianuarias, non venire 11.6.
Senatus est summum pop Roman populorumq; & gentium omnium ac regum consilium Pro Dom 227.b
Nec vero somnia graviora si qua ad Remp. pertinere visa sunt, à summo consilio neglecta sunt. de Diu.80 b

---

Sententiæ. Opinionis. Judicii Arbitrii. *Vide etiam* Animi. Mentis. Cogitandi. Instituti.

Gutachten / Meynung / Vrtheilen / Guthelssen / Vermuthen.

A*Ccipite: nam argumentum hoc hic censebitur* Pœn.Prol.✝.56.
Vt ego oculis rationem capio. Wie ich die Sach ansehe Pseud. 22.✝.2.
Gravissimum iudicium de meâ fide, & de constantiâ fecisti, cùm post mortem Cæsaris totum te ad amicitiam meam contulisti. Ep.fam.l.11 p.341.

Quem

Quanti tu hoc æstimes. Ep. Att lib.1 p.12.
Primùm te arbitrari id quod res est, vel m: id est, judicare Eun 5 6.
Si, Semo, hunc nôris satis, non ita arbitrere: bonus hic est vir. Du würdest nicht also von jhm urtheilen 5 4.
Id ita esse, vos jam judicare poteritis. Eunuch Prol.
Atq; ex aliarum ingeniis nunc me judices Eunuch. 1 2.
Quid videtur hoc tibi mancipium? non malum hercle Eun.2.2.
Immo enim scias, quod donum huic dono contra comparet, tum id magis dicas: quod scil dixisti modo Eun 1 3
Illud meritò factum omnes putent Ibid.
Rectè putas: id est, *judicas* An 1.1.1.
Rem ipsam putasti: id est, *rectè judicas* Phorm.4 5
Primùm te arbitrari id quod res est, vel m: id est, *judicare* Eunuch.5 6.
Si judicatum fuerit meridie non lucere Act.12 p 5.
Etsi subsensi id quoq; Heaut 3 1.
Ne tu id persentisceres Heaut 4 5.
Ne sentiat me sensisse Heaut.4.8.
Ut ne paululum quidem subolat Heauton 5.1.
Quot res dedere, ubi possem persentiscere. Ibid.
Annon sex totis mensibus prius olfecissem Adelph 3.3.
Primus sentio mala nostra, primus rescisco omnia Adel 4 4.
Subolet iam uxori quod ego machino: Pl Casin 1.2.
Immutavit, quoniam me immutatum videt And.1 5.
Ne is mutet suam sententiam Andr.2 3.
Eadem homines immutarier ex amore Eunuch 1.2.
Quæ res tam repente mores mutavit tuos. Adelph 5 9.
Continuo vultum earum sensi immutarier omnium Hec.3 3.
Non minus immutatum consilium Hecyr 4 3.
Haud scio hercle, ut homo est, an mutet animum Phorm 5.2.
Te video immutatis moribus esse, atq; ingenio Pl. Curc.1.
De hac sententia non demovebor. Pe.1 3.
Desinunt enim judicium suum adhibere de Nat. Deor. l.1 p 7.
Judicium aliculus reformidare de Fin l.1 p 99.
Sed nec tam docti tunc erant, ad quorum judicium elaboraret Ibid.
Judicia rerum in sensibus ponit Ibid.164.
Cùm autem suo cuiq; judicio utendum sit, difficile factum est, me id sentire, quod tu velis de Nat. Deor. lib 3 p 1.7.
Quod sit positum ejus iudicium in sensibus. de Fin l.3 p.179.
Eius iudicio stare nolim Q Tusc.l 2.p 373.
Tuo tibi judicio est utendum Ibid
Atque se & vitiorum, & bonorum suorum judicem præbeat. Offic. lib.1 p 45.
Aliqui multitudinis judicio feruntur Ibid. 47.
Ex ceteris si nolibus facilè judicabimus. Ibid.58.

Ex aliis judicare. Off.l.1.p.58.
Judicium suum in rem aliquam dirigere. Orat ad Brut.p.698.
Aperire sententiam suam de Orat.l.1. p.290.
Voluntas eadem manet. Pro Quint p.30.
In hac causâ, qui animus vester sit, ostendatis. Pro S.R p.44.
Ducta ratio hac facultatis est, mea fuit hac in re voluntas, & sententia. In Verr. p. 117.
Rogatus in sententiam. Ibid.152.
Corrigere voluntates, & rescindere. Ibid.203.
Quem accepi ipse oculis animoq; sensum hunc ferre apud vos, & , ut potero, planissimè exponam ibidem.314.
Manere in sententiâ Pro Leg Man.p.655.
Clam aut palam de aliquâ re sententiam ferre. Pro Aul.Cuent.p.25.
Sententias ferre de aliquâ re. Ibid.14.
Sententiam de judiciis rogari. Ibid.65.
Traduxit me ad suam sententiam. Ibid.
De hominum fortunis sententiam ferre. Ibid.66.
Mutabo meam sententiam. Rull.p.108.
Sententiam ferre in L.Cat.p 201.
Mutare sententiam turpe est Pro L. Mur.p.249.
Potuit interponere judicium sua voluntatis Corn.p.145.
Si judicatum erit meridie non lucere. ad Att.l.1.p.5.
Quod sit positum ejus judicium in sensibus. de Fin.l.1.p.179.
De sententiâ decedere Ibid.
In sententiâ permanere Pro L.Mur.p.250.
Sententiam ferre Ibid 259.
Statutum atq; decretum est Orat.ante exil.p.365.
Sententiâ suâ declarare aliquid. Orat.post red.p.391.
Sententiam ferre de aliquâ re. Ibid 394.
Sententiam sequi alicuius. Pro Dom.p.427.
Ego hoc meis ponderibus examinabo. Pro Cn Pl p.528.
Tu ipse de te sententiam tulisse videris. Pis.221.
Sententia divisa est postulantibus quibusdam. Mil 228
Magnâ constantiâ, magnâ gravitate sententiam dixit in Vitricum tuum. Phil 2.343.
Neq; rogando, neq; monendo, neq; agendo de venditâ addictaq; sententiâ movere quis potuit Ibid. 358.
Sententiâ mansi Ibid 272.
Hic hesterno die sententias nostras in codicillos, & omnia verba referebat. Ibid 406.
Si quis eorum graviorem sententiam dixisset Phil 11.483.
Sententiam Bibuli de tribus legatis pridie ejus diei fregeramus. Ep ad Fam.l. 1 p 16.
De sententiâ depelli Ibid.
Te in meam sententiam adducam Epist.ad Fam.lib.2.p 58.
Sententiam meam tu facillimè perspicere potuisti. Ibid.55.

In

In hanc opinionem discessi, ut mihi tua salus dubia nõ esset. Ep fam.l.6 p.187.
A sententiâ abhorrere. Ep.Fam. l.7.p.176.
Te aliquando collaudare possum, quòd jam videris certâ aliquâ in sententiâ constituisse Ibid.p 198.
Velim maneat Damasippus in sententiâ. Ibid.p.204.
Mutare sententiam. Ibid.
Nec nostra dignitatis videtur esse, ibi sententiam de Repub dicere. Ep fam. l. 10.p 276.
Pronunciare sententiam Ibid p.289.
Assentiri alicujus sententiæ Ibid.
Qua mea sententia facilè in senatu valuisset, nisi Pansa vehementer obstitisset. Ep fam.l.12.p 356
In concione Pansa dixit matrem quoque tuam, & fratrem illam à me sententiam noluisse dici. Ibid
Sed cùm ego sensissem de iis, qui exercitus haberent, sententiam fieri oportere, iidem illi, qui solent, reclamarunt. Ep.f.m. l 11.p.339.
Me de meâ sententiâ detruserunt Ep fam.l 15.p.470.
Neque quisquam hanc nostram sententiam deprehendit, ibid.p 482.
Tu et iis q. et me semper tuis sententiis ornasti. Ibid p.470.
Si jud catum erit meridie non lucere Ep Att. p 5. Ubi mirè variant Interpretes. P Victorius legit, non liquere, ut referatur ad Ampliationem Juris. Alij: non licere. Conradus: Si judicatum erit haberi rationem licere. Malæspina ex trito τῷ Meridie, veram lectionem putat se invenisse: S ju icatum erit non licere. Quomodo verò & suam, & aliorum sententiam explicet, vide in Commentarijs.
Si modò tanti putabis id. Ep. Att.l 1.p.15.
Valde ejus sermo de publico cum tuis literis congruebat Ep Att.l.7.p.196.
Cùm is honorificentissimam in me sententiam dixisset. Ibid.p.197.
Quòd de sententiâ suâ discesserit ibidem.p.203.
Scripseram nullum meum judicium interponens. Ep Att.l 8.p.239.
Tuo potiùs stabam judicio, quàm meo Ibid.
Scribis te in sententiâ manere. Ep Att.l.9 p.266.
Sententiam terminemus Ibid p 302.
Ut eorum molestum sit annumerare sententias. de nat deorum l.1 p.3.
Errare malunt, eamque sententiam defendere pugnacissimè. Acad l.2.p.7.
Non enim hominum interitu sententiæ quoque occidunt, sed autem lucem desiderant De Nat Deor.lib.1.p 7.
Sed jam, ut omni me invidiâ liberem, ponam in medio sententias Philosophorum Ibid p 10.
Ut mihi, velim nolim, sit certa quædam tuenda sententia ibid
Cuius discipuli non minùs magno in errore sententia est. Ib d p.11.
Vim... lestè ferrem tantum ingenium in tam leves, ne dicam in tam ineptas sententias incidisse ibid p 2.
Cur celatis, quasi turpe aliquid, sententiam vestram Acad.l 2. p.13.
Sententiam mutare Ibid p 34.
Sententiâ desistere. Ibid.

Quamcunque sententiam probaverit. Ibid. p. 61.
Utram sententiam sequar. Ibid. p 69.
Vehementer assentior sententiæ. Ibidem. p. 20.
Aspernor sententiam tuam. Ibid.
Sententiam alicujus studiosè defensitare. Ibidem. p. 72.
Ad patris revolvor sententiam Ibid p 25.
Eandem sententiam sequitur Aca: Qu lib 1. p 82
Constanter in sententiâ permanere Ibid p. 82
A L. Torquato homine omni doctrinâ erudito defensa est Epicuri sententia de voluptate. de fin l. 1 p. 101.
Hanc ego cùm teneam sententiam Ibid p 110
Cui sententiæ consentaneum est Ibid. p. 113.
Explicare suam sententiam. ibid p 126.
Si sententiam hanc conjunxisset Aristippi veteri sententiâ de fin l. 2. p 135.
Rectè sententiam interpretari. Ibid p. 136.
Sententiam pronunciare Ibid. p. 143.
Omnes eorum simplices sententias à Philosophis semovendas putabo. Ibid pag. 144.
Multi ejus sententiæ defensores fuerunt ibid. p. 146.
Sententiam semovere Ibid.
Atque homo acutus cùm planè beneque percepisset, in eadem sententiâ perseverabat. De nat. Deorum. lib 3 p 149.
Sed quò ! videntur diutissimè sententias suas prudentissimèque defendere, de divinat l. 2. p 272
Suam quisque voluit videri afferre sententiam de fin lib. 5. p. 283.
Sententiis nostris pro suis ut uterentur. Ibid.
Licet etiam immutare, ut fati nomen non adjungas, & eandem tamen teneas sententiam de fato. p. 285
Permanere in sententiâ. de fin l 5. p 292.
Sententiam alicujus sequi. Qu. Tusc. l. 1 p 3 7.
Uberibus sententiis abundare. Ibid. p. 320.
Alicujus sententiæ favere. Ibid. p 317.
Hanc unam sententiam de immortalitate animorum non probat. Ibid. pag. 327.
Haud sanè abhorrebant ab utili & verâ sententiâ. de leg b l. 2 p 325
In hoc admodùm delector, quòd in aliis rebus aliisque sententiis versaris, atque ille: Ibid p 326
Nam sententias interpretari perfacile est Ibid.
Labamus, mutamusque sapientiam clarioribus etiam in rebus. Qu. Tusc l. 1. p. 326.
Cùm obruerentur copiâ sententiarum, atque verborum. Qu. Tusc. l. 2. pag. 347.
Ætas ejus neminem ab hac sententiâ deterrebit Phil 14 542.
Qui hoc loco sententias dicimus. Ibid 539.
Nam cùm Socrates, omnes Socratici, Zenoque, & iji, qui ab eo essent profecti manerent in antiquorum philosophorum sententiâ de div l 1 p. 157. In

Hac à me sententiâ dictâ, &c 19.

Cum ego sensissem, de iis qui exercitus haberent, sententiam ferri oportere, scilicet ut decemviri crearentur. 11.21.

Lentulus nunquam dubitavit sententiam de salute mea, & de Repub. dignam dicere, cum à Tribunis plebis vetaretur, ne quis ad eos deferret, ne decerneret, ne disputaret, ne loqueretur, ne pedibus iret, &c. In oratio. ad Quirites post reditum.

Nunquam animus agitatione & motu vacuus esse potest de D.135 a.

Quæ cum ita sint, cur non arbitrum pro socio adegeris Q. Roscium, quæro. Formulam non noras? post paulò: *Quem per arbitrum circumvenire non posses, cujus de ea re non erat proprium judicium, nunc per judicem condemnabis, cuius de ea re nullum arbitrium?* pro Rosc. 49 a.

Si in urbe de finibus controversia est, quia fines magis agrorum videntur esse, quàm urbis, finibus regendis adigere arbitrum non possis Top.224a.

Sententia quæ erat superioribus diebus agitata in senatu pro Dom 214.b.

Quid, quod eadem illa ars quasi Penelope telam retexens, tollit ad extremum superiora, utrum ea vestra, an nostra culpa est? Acad. 23.b.

Quid? quod si ista vera sunt, ratio omnis tollitur? Ibid.

Quid quod Theseus exegit præmissum à Neptuno. Off 71.a.

Quid, quod sapientissimus quisque animo æquissimo moritur, stultissimus iniquissimo? de Sen. 94.a.

Quid, quod salus sociorum summum in periculum ac discrimen vocatur? pro Pom 6.a

Quid, quod dixisti, inquit, Crasse, si hic hodie apud te maneremus, te moremnobis esse gesturum, nihilne ad fidem tuam putas pertinere? de O. 93.b.

At Orpheus, id est, *imago eius, ut vos vultis, in animum meum sæpe incurrit. Quid, quod eiusdem hominis in meum alia, alia in tuum? quid, quod earum rerum, quæ nunquam omnino fuerant, neque esse poterant, ut Scylla, ut Chimera? quid quod hominum, locorum, urbium earum, quas nunquam vidimus? quid, quod simulac mihi collibitum est, præsto est imago? quid, quod etiam ad dormientem veniunt invocatæ?* de N.22 b.

Quid, cum ipse Antiochus dissentit quibusdam in rebus ab his, quos amat, Stoicis, nonne indicat non esse illa probanda sapienti. Acad.

Consules re audita amplius de consilii sententia pronuntiaverunt. de Cla. 172 a.

Veniendum ve sit in consilium tyranni, si is aliqua de re bona deliberaturus sit. At 155.a.

Advocare consilium, in Vat. 31.b

Dimittere consilium de Leg. 192.b. de Or. 95.a.

In iudicio vero & in eo consilio, in quo ex cunctis ordinibus amplissimi viri iudicarent, nunquam existimavissem ullam esse habiturum. Milonis in m... ad, &c pro Mil. 102 a.

Te & hos, qui tibi in consilio adsunt. &c. pro Q 5 a.

Si apud hoc consilium ex opibus, non ex veritate causa penditur. & c. Ibid.

Caussam cognoscit, & amplius de consilii sententia pronuntiat. in Ver. 246.b.

Senten-

Sententia sine consilio, damnatio sine defensione. in Ver. 214. a.
Cur eum, eum in consilium iretur, abesse patiebantur cum in consilium mittebant, Stalenum iudicem non requirebant pro Clu. 5 , . a
Quod si aliter essem animatus, nunquam quod facerem negarem. 11. 28.
Optime de Repub sentire
Me ab eo diligi cœptum esse sensi, id est, *animadverti, intellexi, quemadmodum & superius illud, sentimus prudentibus idem videri,* &c. 2. 12.
Nos scito de vetere illa nostra, diuturnaque sententia prope iam esse depulsos. 1. 7.
In omnibus meis sententiis pristinis permanebam. 1. 9.
Qua in sententia si constare voluissent. ibid.
Neque arbitrarer permanendum in una sententia Ibid.
Nunquam praestantibus viris laudata est in una sententia perpetua permansio Ibid.
Pro nostra constantissima voluntate. 5. 3.
In eo ipso me non perseverasse testes sunt 3. 10.
Adhuc in hac sum sententia. 4. 4.
Ne permaneas in incepto. 5. 14.
Videris certa aliqua in sententia constitisse. 7. 17.
Nobis stet illud, una vivere in studiis &c. 9 2.
Approbavi tuum consilium, neque nunc muto, si tu in eadem es sententia. 16 3.
In sententia perstare. pro Rosc'o.
Quod iudicium secundum Heraclium de compromissis factum est. in V. 122. a.
Pœnis compromissisque interpositis. Ibid.
Sed à magistris cum contenderem de proferendo die, probaverunt mihi, sese, quo minus id facerent, & compromisso & iureiurando impediri Ep. 10. . b.
Quaero abs te, quid ita de hac pecunia, de tuarum tabularum fide compromissum feceris, arbitrum sumseris, quanto aequius & melius sit dari repromittique si poteres. pro Q R. 46. b.
De iudicio & arbitrio multa pro Qu. R. 46. b.
In arbitrio rei uxoriae, melius aequius: in fiducia, inter bonos bene agier. Offic. 64 a Top 226. b. *& Cur non arbitrium pro socio adegeris. Qu. Roscium quare.* (alias *arbitrum*) pro Rosc. 49.
Quasi ij, qui magnâ societatem fide gererent, arbitrium pro socio condemnari solerent pro Q 2. b.
Eodem in templo arbitria non mei solum, sed patriae funeris abstulisti : id est, *praemia.* in P 8 . a.
Nondum palam factum erat concidisse remp. cum tibi arbitria funeris solvebantur. Antequam. 208 a.
Vidi praetextatos inimicos nondum morte complorata arbitria petentes funeris. pro Dom. 232. b.
L matulum & politulum vide ium. 7. 34.
Vos autem iudices de hominum fortunis sententiam fertis. pro Cluent. 48 a

Tribu-

Tribunitij candidati compromiserunt HS. CCCC. in singulos apud Catonem depositis petere ejus arbitratu. Q F.316.b.
Nullum meum minimum dictum, non modo factum pro Cæsare intercessit. 11.
Audio Cæsarem cum volumina confeceris, ἀποφθεγμάτων &c.9.16.
Nihil tibi opus est illud à Trabeâ, sed potius ἀπόφθεγμα meum Leguut & ἀπόθυγμα à πύγχαιν id significat conatum frustratum, seu repulsam. Sed illud *à Trabea*, idem est quod *illud Trabea*. Poetæ Comici.9.21. Vide Lex. Plaut.
Sententiam aliquam tanquam aliquod navigium atque cursum ex Reip. tempestate moderari pro Cor.67.b.
Principem sententiam dicere. de Pro 69.a.
Hac me mente fuisse, senatus audivit. 1.9.
Unum sensum fuisse bonorum omnium. Ibid.
Statuas me hac eadem sensurum fuisse Ibid.
Cum in hunc sensum & alliciar & compellor. Ibid.
Hoc animo in nos esse debetis 2,1.
Vinces si hoc statueris 2.3.
In hanc sententiam scriberem plura Ibid.
Confirmantur nostra consilia, cum sentimus prudentibus fideliterq; suadentibus idem videri, hoc est, *idem eos vobiscum sentire.* 2.12.
Censebant omnes ferre. 33.
Non de me impetius quam de te existiment. 3 8.
Quicquid nos communi sententia constituerimus &c.4.1.
Cognoscebam quæ esset tua in hoc pestifero bello cavendo, & prædicando sententia. 4 3.
Qua in sententia me quoque fuisse, memoria tenere te arbitror. 4.7. & 11.3.
Sumus ea mente, quam ratio & veritas præscribit. 6 1.
Mihi hæc videntur. 9.2.
Sic habeto me de illius sententia, atque autoritate scribere 1.7. Idem in oratione pro Cœlio: (12.3.
De me quidem non dubitavit, qui omnia de meo consilio & vos fecissetis.
Mihi nullum argumentum scribendi relictum est, cur sæpius ad me litteras uno exemplo dedisset 4.4
Scribis te orationis paupertate, sic enim appellas, iisdem verbis epistolas sæpius mittere. 4 4.
Litteras ad senatum quo exemplo miserim infra tibi perscripsi 5.9.
Binas à te accepi litteras eodem exemplo 0 5.
Quæ ad eandem sententiam pertinebant. Ibid.
Audacter & fortiter dicere sententias. 1.C 286.
Dicuntur sententiæ graves: ut quisque acerbissimè, crudelissimeque, ita quam maximè ab inimicis Cæsaris collaudatur. 1 C 287.
Concilio celeriter convocato, eorum sententias exquirere cœpit. 3.73
Ad eam sententiam, cum reliquis causis, hæc quoque ratio eos deduxit, quod Diviaticum appropinquare cognoverant. 1.C 257.
Aliquem in sententia perstare 7 105
Cæsar in sua sententia perseverat 324.

Ab

Aliquem invitum & coactum sententiam alicujus sequi. 1. C. 287.
Marcellus perterritus conviciis, a sua sententia discessit. 7. 105.
Superat sententia Sabini. 5. 104.
Haec vicit in consilio sententia. 342.
Senatus frequens in alia omnia transiit. 8. 201.

Cicero.

Ego eam sententiam dixi, cui sunt assensi ad unum omnes. 10. 16.
Non reputans quid ille vellet, in omnibus meis sententiis pristinis, de Republ. permanebam 1 9.
In sententia aliqua constare. 1 9.
Iam videris certa aliqua sententia constitisse. 7. 17.
Adhuc in hac sum sententiâ. 4 4.

Sentiendi. Sensûs.

Sinn/Empfinden/Fühlen/Riechen.

A*Nnon totis sex mensibus prius olfecissem?* Adelph. 3 4. ✝. 34.
Vt me paululum quidem suboleat esse amicam hanc Clinia. Heaut 4. 1. ✝. 26.
Nunquid patri subolet? Phor 3. 1 ✝ 10.
Nunquid aliquo sensu perceptum sit. Ad Her. lib. 2. p. 24.
Tum & in sensum & in mentem iudicis intrare non potest de Or. l. 2. p 375.
Sensu aut cogitatione aliquid comprehendere. de Orat. lib 3 p. 458.
Quàm maximè in sensus eorum, qui audiunt, influit. Ibid p 479.
Neque oculis, neque sensu neque auribus percipi potest Orat ad Brut. p. 625.
Quod aut sensibus, aut animo percipi possit. de Orat. lib. 3. p. 721.
Animos hominum sensusque morte restinguere Sest. 24.
In hunc sensum alliciar beneficiis hominum, & compellar iniuriis. Ep. ad Fam. l 1. p. 32.
Percepi sensibus Acad. l. 2. p. 14.
Comprehensa sensibus. ibid.
Sensibus utitur. ibid p. 19.
Artes efficit quasi sensus alteros. ibid.
Sensus intendere. ibid. p. 19.
Comprehendi multa, & percepi sensibus. ibid p. 22.
Sensus adimendus est ei. ibid.
Excaecare aut orbare sensibus. ibid. p. 39.
Careat enim sensu necesse est. de Natur. Deorum lib. 2 p. 25.
Omni sensu privat ibid p. 16.
Atque ea quidem tota esse ignea duorum sensuum testimonio confirmari Cleanthes putat ibid p. 65.
Sensu aliquem afficere. ibid.

Sensu

Sensu esse praeditum. Ibid p 87.
Sensus omnes hebetes, & tardos esse arbitrantur, nec percipere ullo modo eas, quae subiecta sensibus viderentur. Acad. Qu. li. 1. p. 89.
Priusquam sensus ab his pulsus esset. de Nat. Deor. lib. 2. p. 108.
Quod mors sensu careat de Fin l. 1 p. 1. 2.
Nisi sensum haberent sui de Fin. l. 3. p 186.
Etenim me movet illud, quod imprimis Carneades quaerere solebat, quarum nam rerum divinatio esset, earumne, quae sensibus perciperentur? de Divi nat. lib. 2 p. 214.
Ad nullam igitur earum rerum consensum accipiuntur: divinatio adhibetur ibid.
Sensus relinquere. de finib. l. 4. p. 230.
Is qui humanos sensus amiserit, divinos assecutus sit. de divin l. 2. p. 256.
Sui cuiusque sensibus aliquid comprehendere. de fin. lib. 5 p. 260.
Vt & sensibus instructus sit. ibid. p 264.
Suo sensus quisque munere fungatur. Ibid. p. 265.
Si ad vitem sensus accesserit. ibid. p. 267.
Nam & sensibus omnia comprehenduntur, & ea, quae movent, sensus itidem movent omnium. de leg. l. 1. p. 305.
Carere sensu. Qu Tusc. l. 1. p 305.
Nam sensus nostros non parens, non nutrix, non magister, non poëta, non scena depravat, non multitudinis sensus abducit à vero de leg. l. 1. p. 311.
Aurium & oculorum fructus caducus est, 10. 29. Symm.

Sequendi. Persequendi.

Folgen/Nachfolgen.

Mercurium iussi me continuò consequi. Amph. 3 1. ỿ. 20.
Sequere properè ad macellum strenuè. Aul. 2. 2. ỿ. 86.
Persequi aliquem quasi umbra. Cas. 1 1. ỿ. 4.
Consecutionem afferre. de fin. l. 1 p. 111.
Successionem efficere. Ibid.
Quàm citò sunt consequuta mulieres ibid.
Sectari, in ludum ducere & reducere. Phorm. 1. 2.
Quoquò hinc asportabitur terrarum, certum est persequi. Phorm 3. 3.
I sedes intrò, consequar iam te. Hec. 3. 2.
Me in Asiam persequens [*scil* frater meus] *proficiscitur.* Aed. 5 4.
Hos consector: denen lauff ich nach. Eun. 2 2.
Sectari iussi: Ich hab jhm gesagt/er solte mir folgen: ibid.
Necesse est consilia consequi consimilia Heaut. 1. 2.
Ego consequor: Ich folge jhm stracks nach Heaut 2. 2.
Alias aves insectatur & agitat aquila. de D. 1. 58. 2.

Eos

Eos tantæ specie secuti sunt, quantum cursu, ac viribus potuerunt. 4 116.

Nostri sua sponte cursum represserunt, & ad medium ferè spacium constiterunt. 424. Sind vast auff halbem Wege stehen geblieben.

Eos fugientes, longius persequi Cæsar vetuit. 5. 128

Non finem insequendi fecerunt, quoad, subsidio confisi equites, (cùm legiones post se viderent) præcipites hostes egerunt 5 135.

Intollerantius Gallos insequentes, legio decima tardavit 219.

Hostem insolentem, atque acriter nostros insequentem suppressit. 311.

Postridie ejus diei manè, tripartitò milites, equitesque in expeditionem misit, ut eos, qui fugerant, persequerentur. 5. 129.

Insequentes nostros, Sylla ne longius prosequerentur, revocavit 400.

Servitutis. Serviendi. *Vide etiam* Manumissionis. Libertatis.

Dienstbar/Knecht/Dienen.

Qui fuit liber, eum nunc petivit pater senectutis. Amph. 1. 1. ỿ. 16. *Dives operis.* Ibid Ubi *Opera* pro servis sumuntur.

Sumptus in servitutem redigunt viros. Aul. 2. 1 ỿ. 42.

Servire servitutem. Aul. 4. 1. ỿ. 6.

Dedit eum gnato suo peculiarem. Capt. prol ỿ 18.

Privatam servitutem servit an publicam? Capt. 2. 2 ỿ 84.

Expedivi ex servitute filium. Capt 2. 3 ỿ. 94.

Pergin' exprobrare servum me esse? Capt. 3 4 ỿ 59.

Scelestam servit servitutem. Curc. 1. 1. ỿ. 40.

Ita nunc servitium est Curc. 2. 1. ỿ. 3. 21.

Suarum in pugnâ virium victoriâ me emit. Pseud. 4. 7. ỿ. 74.

Tuas post sedebit mulier saxo serias. Epid 3. 4. ỿ 37.

Ego me illi mancupio dabo. Mil. 1. 1 ỿ. 23.

Ego haud diu apud hunc servitutem servio, id volo vos scire, quomodo ad hunc devenerim in servitutem ab eo cui servivi prius Mil 2. 1 ỿ. 17. 18. 19.

Quin mihi imperet, quin me suis negotiis præfulciat. Pers. 1. 1. ỿ. 12 Pseud 3. 1. ỿ. 6. Sic servus apud Terent. Phorm dicitur *Columen familiæ* Lucilius Epitaph. *Servo' neque infidus domino, neque inutilis quoiquam Lucilli columella hic situ' Metrophanes.*

Parvis magnisque in ministeriis præsul ier. Pseud 3. 1 ỿ. 6.

Ij nomen servitutis diu ferunt. Pseud. 4. 2. ỿ. 7.

Herus me suis negotiis præfulciat. Pers. 1. 1 ỿ 12.

Dum mihi rectè servitutem serviant Rud 3 4 ỿ 4.

Colere servitutem. Pœn. 4. 2 ỿ. 7. Græcis est *τρέφειν λατρείαν.* Ubi notandum τὸ τρέφειν latâ admodum significatione usurpari apud Græcos *ἀντὶ τοῦ ἔχειν.* Exempla plurima collegit doctissimus Casaubonus lib. 7. in Athenæum cap. 18. p. 345.

Atque ut mihi Ampelisca aubat, ubi ego sum liber. Rud. 4. 6 ℣ 16.
Tu ▪ servous servitu▪em imperijs. Trin. 2 2. ℣ 21.
Ut semper tibi apud me justa & clemens fuerit servitus, scis: feci, è servo ut esses libertus mihi, propterea quòd serviebas liberaliter. Andr. 1. 1. ℣ 9.
Ego, Pamphile, hoc tibi pro servitio debeo: [*id est*, quia tuus sum servus.] And. 4 1.
Quid videtur hoc tibi mancupium? non malum hercle. Eunuch. 2. 2.
Conservam esse credidi. Eun 5 2.
Summa forma semper conservam domi videbit. Eun 3. 2.
Conservis ad eundem istunc præcipio modum Adelph 3 4.
Servum haud illiberalem præbes te Adelph. 5 5
Is mihi est profectò servus spectatus satis, cui dominus curæ est. Adelph. 5. 6.
Haud dubium, quin emittis [servam] *æquom siet:* [*id est*, libertate donari.] Adelph. 5 9.
Servum hominem caussam orare leges non sinunt. Phorm. 5. 1.
Rei servians: Jch schicke mich in die Zeit Hecyr 2. 1.
Filium m▪um amico atque æquali suo video inservire, & socium esse in negotiis. Jch sehe, daß er jhm dienst vnd behülfflich ist Heaut. 3 1.
Itaque imposuistis in cervicibus nostris sempiternum dominum. de Nat. 12 b.
Imponere dominum alicui. At. 249. b
Imponere nimis duras leges cuipiam de Or. 107. b.
Serviebas liberaliter. Andr. 1. 1. ℣ 11.
In servitutem rapi. ad Heren. lib. 4 p. 115.
Quorum majorum nemo servitutem servit. Top p. 705.
Quos æris alieni magnitudo, levitas, & improbitas tribuno plebis constrictos addixerat. Sest. 20.
Publicanos miseros iam in servitutem tradidit nationibus servituti natis. Provinc. 160
Socios nostros in servitutem adduxerunt. Pil. 2: 5
Palma liberatores ab urbis ejus cervicibus jugum servile dejecerunt. Phil. 1. 325.
Cùm servitute perirem▪us. Phil. 4. 401.
Diutius servitutem perpessi, quàm captivi solent Philipp lib 8. p 457.
Ut ipse ei Puteolis rectè mancipio dare posset. Ep ad Fam. lib 3. p. 432.
Quibus servitutem à civibus repulisti. Ep Brut. p 551.
Servitute oppressum esse. Qu Tusc. l 5 p 472.
Quibus nomen servitutis detraxerat. Ibid.
Servire humanæ societati. Off. l. 3. p 119.
Cujus facti invidia erudire me potuit, QUAM IUCUNDA LIBERTAS, ET QUAM MISERA SUB DOMINATIONE VITA EST. 10. 31.
O stium acutina servitutis. 11. 8.
O rem miseram, dominum ferre non potuimus, conservo servimus. 12 3.
Emori potius quam servire præstat in Pison.
Experiar & tentabo omnia, neque desistam abstrahere à servitio civitatem nostram ad Brut. epist. 16.

Iusta & clementi servitus And.1.1.
Ego Pamphile tibi hoc pro servitio debeo. And.4 1.
Mihi veniebat in mentem ejus incommodum. Phor. 4 3.
In servitutem pauperem ad ditem dari. Ibid.
Attici proprium te esse scribis mancipio & nexu, meum autem usu & fructu. Ep 109.
Finge mancipio aliquem dedisse id, quod mancipio dari non potest, num idcirco id ejus factum est, qui accepit? aut num is, qui mancipio dedit, ob eam rem se ulla re obligavit? Topic 224.b.
Sic tibi nos ad id, quod quasi mancipio dare debuimus, ornamenta quædam voluimus non debitâ accedere, (quasi jure emptionis & venditionis) Top.229 b.
Multa sunt domus jure mancipii & jure nexi. de Arusp 247 a.
Cum omnia tua jure mancipii sint, ea possis ne retinere pro Cæc 299.
Res quas eum dolo malo mancipio accepisse de Vario diceret At. 1 b item.
Cum Marius ædes Oratæ vendidisset, neque servire quandam earum ædium partem in mancipii lege dixisset, defendebam quicquid fuisset incommodi in mancipio, id si venditor scisset, neque declarasset, præstare debere. de Orat. 99 b.
Ædes Sergio serviebant, sed hoc in mancipio Marius non dixerat Off 65 a
In iis rebus repetendis, quæ mancipii sunt, is periculum judicii præstare debet, qui se nexu obligavit. pro Mur.124.b.
Arma quærenda putavimus, ut esset sui juris ac mancipii resp. At. 185.a.
Nexorum ac mancipiorum jura de Or 99 a.
Sum enim χρήσει μὲν tuus, κτήσει δὲ Attici nostri. Ergo fructus est tuus: mancipium illius E 108 b.
Finitimos armis aut metu sub imperium suum coegere Sal Jug cap 18.
Nam servitutem quidem quis vestrum recusare audebat Jug cap.31.
Cum intelligitis aut serviendum esse aut per manus libertatem retinendam. Jug cap.31.
Vos in imperio nati æquo animo servitutem toleratis. Jug cap.31.
Sub jugum mittere, ibid.38.

Severitatis. *Vide* Crudelitatis.

Grausam Grewlich.

IN *quo gradu iniuria severitas resistere incipiat, res ad libidinem prætoris translata est, in voluntate hominum atque audaciâ positus modus æstimandi.* in Verr.p.407.
Evellere severitatis aculeum pro A Cl.p.70.
Se in aliquem severum vehementemque præbere. in L. Cat.p.211.
Repetenda est vetus illa severitas Phil.7 p.440
Huius severitas acerba videtur, nisi multis condimentis humanitatis condiatur. Ep Q̃ Frat.lib.1.p.376.

Cùm eam severitatem in cõsilio adhibuit, quam in adeptionem. D. Silano emancipaverat. de Fin. l.1.p 105.

Nihil minus fero, quam severitatem sociorum, id est, *injurias & rumores quos de vobis serio spargant. Nisi* εἰρωνικῶς *intelligas.* 9.5.

Est ita temperatis moderatisque moribus, ut summa severitas summa cum humanitate jungatur. 12.27.

Nam στρυφνάζειν *sine periculo vix possumus.* 15.18.

Cujus frugi severaque est vita. 16.21.

Hac illius severitas acerba videretur, nisi multis condimentis humanitatis mitigaretur. ad Quint. fratrem.1 1.

Severitatem in senectute probo, & eam sicut alia modicam, acerbitatem nullo modo. de senectute.

Siccitatis.

Trucken.

S*Ed cùm id polliceantur, arescant ipsi siccitate.* ad Her. lib 4 p. 82.

Signi. Significandi. Argumenti. *Vide* Exempli.

Zeichen/Anzeigen/Andeuttung/Bedeuten/Beweiß.

I*Ndicio cuius alium agnoscit filium* Capt Arg. ỷ 9.
Nam hic quoque exemplum reliquit eius. Pseud. 2. 2. ỷ. 55.
Non signi hoc sat est? Hec. 2 1. ỷ 38.
Signis consignare aliquid pro Qu p 8.
Quemadmodum milites hybernent, quotidie sermones ac literæ perferrentur. pro Leg. Man p 643.
Ita velim ab omnibus vestigiis indagata ad me afferas Ep Att lib 2 p 55.
Scio magnum signum. Id est *significationem, probationem* Beweiß And 2.2. (ỷ. 29.
Nam eius color pudoris signum usquam indicat: And 5 3.
Hic est signi. Eun. 4.1.
Signa ostende Lege Brieff vnd Siegel auff. Eun 4.6.
Scribis gratum tibi esse quod crebro per me certior fias. 1. 7.
Quod antea tibi sæpe significavi. Ibid.
Ex me potissimum putavi te scire oportere. ibid.
Maxime ex meo fratre cognovi 1 9.
Sed nonnullis accidisse accepimus Ibid.
Tu me vel in quam familiarissime certiorem & quam sæpissime facias. 1.10.
Obruta mihi velim sint literæ tuæ, quæ me erudiant de omni Repub. 2.11.

Ille omnia tibi explanabit. 3 1.
Ex literis tuis, & ex multorum sermonibus intelligo Ibid.
Ego tibi consilium meum exponam. 3 5.
Interea ne literas quidem ullas accepi, quæ me docerent quid ageres. 3 6.
Monente & denuntiante te. 4 3
Ceram tibi meum dolorem declarassem. 4 5.
Ut quicquid opus esset mihi denuntiaret 5 11.
Nec enim is &c. non magna signa dedit animi erga te mitigati 6 1.
Quo vento projicitur Appius minor, ut indicet de pecunia ex bonis patris pervenisse ad Servilium, id est, *ut referat, significet* 8.8.
Ut multi mihi renuntiarent, id est, *significarent*. 8 13.
Te amo, quod istud quicquid est nugarum, me scire voluisti 11.21.
Cum mihi in sermone injecisset, id est, *obiter significasset.* &c. 11 16.

Simplicitatis.

Einfalt.

Homines antiqui ex suâ naturâ fingunt cæteros pro Sext. Rosc p.45.
De rebus jejunè quidem & exiliter disputarunt. de Orat. l. b. 1. p 78.

Simulandi. Dissimulandi. Hypocrysis.

Heucheln / Sich annehmen / Sich stellen / als ob.

Ne ille fœneratò fundit at Asin 5 2 ✝ 53.
Isque se ut assimularet peregrinum esse. Pœn 3. 1. ✝ 47.
Libenter se illum qui non erat esse simulat. in Verrem. p. 516.
Vix dissimulatione libenter. Acad. l. 2. p. 11.
Tam pol ego is essem verè, qui assimulabar: [scil. *Eunuchus.*] Eun. 3. 5.
Istum exora ut suam esse assimulet. Heaut. 2 2.
Non mea est simulatio: Ich kan nicht heuchlen / es steht mir nicht an. Heaut 4 4.
Servi venêre in mentem Syri calliditates: vultus quoque hominum fingit scelus. Heaut. 5. 1.
Gnatus se assimulat lætum ibid.
Ne dicam dolo: [id est, *ut ingenuè fatear*. Adelph 3 4.
Quid si assimulo? satin est? Phorm. 1. 4.
Metuit hic nos, tamet si seduló dissimulat. Phorm 2. 2.
Verbis phaleratis aliquem ducere. [*id est*, simulatis]Phorm. 3 2.
Nos fodere: [*id est*, non opus est, te id sim ulare.] Hec. yr. 3. 5.

Illæ at ... es agere se sim ula e. Ibid.

Non tuum est officium, has bene ut adsimules nuptias. Andr. 1. 2.
An tute intellexti hoc adsimulari? And. 3. 2.
Ego quoque hinc ab dextera venire me adsimulabo. Andr. 4. 4.
Cum faciem videas, videtur esse quantivis preti And 5 2.

Sitiendi. *Vide* Bibendi.

Durst.

Egone salva sim, qui siti sicca sum? Curc 1. 2. ℣. 26.
Fodere puteum, ubi sitis fauces tenet. Most. 2 1 ℣ 33.
Neq se habet, quo sitim sedet ad Her. l 4 p 52.
Sitim ob aliquam rem perferre de Fin lib. 2. p. 275.

Societatis. Solitudinis *Vide suprà Tit.* Amicitiæ. Affinitatis.

Gesellschafft / Einsamkeit.

Tibi me profiteor, & in repub socium, de qua in officiis idem sentimus, & in quotidiana vita coniunctum &c. 3. 13.
Nostram tanti & tam praclari muneris societatem. 5. 2.
Efflagitatio ad coeundam societatem vel periculi vel laboris. 5. 19.
Consecuta est opinio eiusmodi, esse quandam illi belua cum genere humano societatem. 7. 1.
Gregalibus illis amissis, id est, *sociis, amicis; oratores intelligit, Marcellum, Hortensium, Calvum & reliquos, quibus cum studiis & eloquentia certare consueverat.* 7. 34.
Hominum opinio socium me ascribit tuis laudibus 9 14.
A te peto, ut me hanc quasi falsam hæreditatem alienæ gloriæ sinas cernere, meque aliqua ex parte, in societatem tuarum laudum venire patiare. Ibid.
Habuisses non hospitem sed contubernalem. 9. 20.
Societatem defendendæ libertatis inire. 10. 8.
Ad societatem incitare. 10. 11.
Societate alicuius uti. 10. 17.
Societas victoria 11. 8.
Mihi credas nullam communionem cum improbis esse posse.
Societatem facinorum inire. 12. 15.
Auster adversus, me ad tribules tuos retulit. 12. 26.
Quod societatem Reipub. conservandæ tibi mecum à patre acceptam renovas, gratum est: quæ societas inter nos, mi Cornifici semper manebit. 12 18.
Mature se contulit in societatem publicanorum. 13. 11.
Communis societas studiorum atque artium. 15. 4.

Societate vitiorum delinire 16 27.

Lepta cum ita laboret, ut eius fortuna videantur in discrimen venire, non possum ego non, aut proxime atque ille, aut etiam aeque laborare 6 13.

Ad societatem maximorum periculorum accedere 10 8.

Solitudinem nostram sodalitas plebeia fuscat 1 3 Symm.

Theodosio & Porphyria nulla coniunctio facultatum fuit 5.66.

Quibus nihil commune est cum prasino Ibid.

Theodosio & Porphyria nulla rationum societas fuit ibid

Sinat fortuna benignitas hac inter nos manere commercium 8.70.

Solicitudinis. *Vide etiam* Curæ.

Sorgfeltig / Bekümmert.

Istac mihi res sollicitudini est. Phorm. 4.1.

Quietus esto, inquam, ego curabo, ne quid verborum duint. Phorm. 4 5.

Quid sit id, quòd sollicitère ad hunc modum: Was dich so sorgfältig macht. Hecyr 4.4.

Nescis ex quanta me aerumna extraxeris Hecyr. 5.4.

Atque hoc misera solicita est quia, &c. Andr. 1 5.

Quantas hic suis consiliis mihi confecit sollicitudines meus carnufex. And. 4.1.

Bidui est aut tridui hac sollicitudo. Andr 2.6.

Quid te sollicitat? [*id est,* sollicitam reddit] Eun 1 2.

Proin tu sollicitudinem istam falsam, qua te excruciat, omittas. Heaut 1 2.

Magis nunc me amica dicta stimulant. da mihi atque affer mihi. [*id est*, sollicitant.] Ibid.

Is quoque suarum rerum satagit: [*id est,* de rebus suis sollicitus est.] ibid.

Omnes habui sollicitos: Ich hab jhnen allen Sorge gemacht. Heaut. 3 1.

Somnum hercle ego hac nocte oculis non vidi meis, dum id quaero, tibi qui filium restituerem Ibid.

Ego quia non rediit filius, quae cogito, quibus nunc sollicitor rebus? Adelph. 1.1.

Tum Antipho me excruciat animi. Phorm 1.4.

Neque aliâ Antipho eum occupatus esset sollicitudine. Phorm. 3. 2.

Mirificè sum solicitus. 2. 10.

Nihil me magis solicitabat 2.11.

Respub me valde solicitat. 2.14.

Qui non animum magis solicitum haberem quam tuum? 2.15.

An dubitas, quin ea me cura vehementissime solicitet? Ibid.

Erat tua virtutis de Repub vehementius laborare, mehr Sorge tragen. 4 9.

Diutius velle videtur eos habere solicitos à quibus se putat diuturniorem esse molestiis conflictatum. Die jhm am längsten vnd meisten haben zu schaffen geben 6.13 & 7.3.

Qua tu cura sis quod ad pacem provinciae tuae attinet, nescio: ego quidem vehementer animi pendeo, id est *solicitus sum* 8.5.

Non diu sed acriter nos tuæ supplicationes torserunt. 8.12.
Postea quam comperi eum collegium tentasse, id est, *solicitasse*. 8 13.
Tot tantisque rebus urgemur, &c. 9.1.
Solicitudinem afferre 9.17.
Maximam hic solicitudinem curamque sustineo. 10.4.
Solicitiorem hominem neminem puto fuisse 10.18.
Lepidum ursit me, & suis, & Antonij literis, hoc est, *solicitavit*. 10 32.
Solicitudinis aliquid habere 11.16.
Cupio jam vigiliam meam Brute tibi tradere, id est, *curam & solicitudinem pro Repub.* 11.24.
Repente à Lepido tuo in summam solicitudinem adducti sumus. 12 9
Videbaris gravem curam suscepisse vehementerque esse de nobis solicitus. 12.12.
Ego valde suspenso animo expecto te. 16.5.
Incredibili sum solicitudine de tua valetudine 16. 13.
De hoc non laboro. 1. 30. Symm.
Tua pro me cura præponderat. 2 64.
Sollicitudini tuæ omnia vendicas ibid.
Curarum vacuus. 2 4.
Publicis curis districtum esse 3.36.
Eo me scecura fama, curis, quas de te gerebam, solvit. 3.45.
Voluptatem curæ sequuntur. 4.34.
Mox pij metus brevem gratiam fugant. ibid.
Animis laborum æstus ingeritur Ibid.
Multorum curis doloris vacuus intereſt. 5.12.
Obstrepunt curæ, quas officia familiaribus tenuis patriæ victus opponit. 5.47.
Etiam in aliorum injuriis pro tuâ existimatione sollicitor 5 54.
Ego lectioni sermonis tui civium nostrorum curam levavi. 5.94.
Curarum vacui. 6 7.
Curarum vacuus ociare. 6.55.
Nobis tardior Africanarum navium commeatus incutit curas. 7.68.
Scio obstrepentibus curis officia retardari. 7.117.
Crescit apud me per dies singulos cura 9.15.
Intelligo, quantò plus sollicitudinis habeat magistratus, qui ex judicio, quàm qui ex gratiâ venit. 10.22.

Solitudinis. Vitæ solitariæ.

Einſam / Einſamkeit / Allein.

Pervigilat noctes totas, tunc autem interduis quasi claudus sutor domi sedet totos dies Aul. 2. 2. ℣. 35.
Datum erat spacium solitudinis, ut colloqui mecum unà posset. Hecy. 1. 2. ℣. 55.

Natu-

Natura tristi recondita fuit non ad solarium, non in campo, non in conviviis versatum est Pro Q p 21.
Hoc conventu pro solicitudine abuti Pro Sex Rosc p.57.
Vitam fuga solitudiniq; mandare. in Cat d.173.
Discedere in aliquas solitudines Ep Fam. lib.2.p.83,
Me haec solitudo minus stimulat Epistol Attic.lib.12.p 320.
Amorem solitudinis captare, Q.Tusc l.3.p. 403.
Discedere in solitudines 2.15.
Quamvis parvis Italia latebris contentus essem. ibid.
In easdem solitudines tu ipse (ut arbitror) venies, in quibus me consedisse audies 2.15.
Otium omni desertissima regione maius.
Desertissima solitudo in Ver
Ebutius iste, qui iam diu Caesennia viduitate & solitudine alitur. Pro Caec. 287 a
Quod si tu iudex nulli praesidio fuisse videbere contra vim & gratiam solitudini atq; inopia Pro Qu 1 b
Solitudo loci) (*Celebritas loci.* de Inv 10.b
Tum erat ab oratoribus quaedam in foro solitudo. de Clar.185 a
Ut ab ista solitudine domum meam vindicarem. de Or.101 b
Cum Crassus se de turba & à subselliis in otium solitudinemque contuleris. de Or. 121. b
Ampla domus dedecori domino saepe fit, si est in ea solitudo Off 28 a
Si solitudo tanta sit, ut hominem videre non possis, excedas è vita, Off. 31.a
Vitam suam fuga solitudiniq; mandare. in C.101 b
Tenere se domesticis finibus. Att.100 b

Solvendi. Satisfaciendi. *Vide* Æris alieni. Emendi.

Bezahlen/Erlegen/Genugthun/Zu frieden stellen/ Befriedigen.

S*Ta sis illicò, atq; argentum propere propera vomere* Curc 5.3.ỽ 10.
Argento haec dies praestituta est, quoad referret nobis nec dum retulit. Pseu. 1 2 ỽ 29.
Qui sponsione pro nuper tu exactus es. Trin.2.4.ỽ.26.
Precium persolvi tibi. Andr.1 1.
Pro qua ego Argentum dedi. Adelph.2.1.
Si modo Argentum reddat Ibid.
Meum mihi reddat. Adel. 2.2.
Qui dissolverem quae debeo Phorm.4 3.
Versura solvit. Bezahlest an einem ort/vnd borgest am andern. Phor.5.2.
Pecuniam expensam ferre Pro Qu Rosc.p.92.
Ego mei offi ij rationem esse omnibus consido per solutam. in Verr.p.563.

Si tibi in præsentiâ satisfacere non potero, tamen mult e mihi ad satisfaciendum reliqua tempore facultates dabuntur: illi nisi nunc satisfecero, postea mihi satisfaciendi potestas non erit. Pro A Clu.p.6.

Quos mihi dedisti nummos, quos pro capite illius pendam, quos continuò tibi reponam in hoc triduo aut quatriduo Pers.1.1.♆ 37.

Referendâ gratiâ sat facere potui.* Corn 127.

Vt pecuniam reliquam ad diem solverent Ep Attic lib.16 p.512.

Cæteris satisfacio omnibus, mihi ipse nunquam satisfacio. 1 1.

Tantum habeo tibi polliceri, ne tibi absenti, tuisq; præsentibus cumulatè satisfacturum 1.5.

Re quidem ipsa mihi satisfacio 1.8.

Non vereor ne non scribendo te expleam. 2.1.

Redeo ad unum illud, me tuum fore cum tuis: sin minus, me certe in omnibus rebus, satis nostræ coniunctioni amoriq; facturum 4 8.

Cæsar non putat se sustinere causas posse multorum si tibi concesserit 6 6.

Antea in re, & hoc tempore in salute tua cumulatissime mihi satisfecit. 6.11.

Mihi indicatum est deponere illam personam, in qua me s. pe illi ipsi probavi. i.e., *cum laude, & honeste satisfeci.* Bin für jhm mit allen ehren bestanden. 7.34.

Satisfactum est iam à te, vel officio, vel familiaritate 9 9.

Cum tibi senatus ex ærario pecuniam prompsisset atq; adnumerasset. in Verr. 192.a

Promere aurum ex armario Pro Cæl 48 a

Mihi abiurare certius est, quam dependere. Att.5.a

Puto si quid in homine pudoris est præstaturum eum, ne sero quodammodo dependatur Att 231 b

Dependendum tibi est, quod mihi pro illo spopendisti Ep. 1.b 286 a

Numerare stipendium militibus. in P 98 b

Expensere & numerare pecuniam alicui. Att.70.b

Nam numeratum, si cuperem non erat. Att.76.b

Si prætor dedit, à quæstore numeravit pro Fla.155 b

Postridie rogarunt eum, cui numerare iuberet. Tusc 246.b

Atticus pecuniam numeravit de suo. Att 262.a

Dissolvere æs alienum Pro Syl.177.b

Facilius est apta dissolvere, quam &c. pro Qu.2.a

Pecuniam tenere, nec quicquam ulli dissolvere. in V 187 b

Illi turpe erit eo nomine, quod satis dare debeat, procuratores eius non dissolvere. Att 261.a

Ego vero Lycurgo maximam gratiam habeo, qui me ea pœna multavit, quam sive mutuatione, & sine versura possem dissolvere. Tusc.107 a

Reliquæ pecuniæ usuram Sillio pendemus, dum à Faberio repræsentabimus. At. 194 b

Si qua etiam iactura facienda sit in repræsentando. Ep. 196 a

Dies promissionum adest, quem etiam repræsentabo, si advenerit Ep 282 b

Si Fabertanum venderem explicare vel repræsentatione non dubitarem At. 196.b

Si-

Nomen Dolabellæ iam expeditum videtur, ut etiam repræsentatione concludam. Att 214 b
Cum tibi quotidie potestas fuisset admonendi, verbum nullum facis, biennio jam conf. &c fere appellas Pro Q. 7 a
Appellatus es de pecunia, quam pro sectione debebas. in A. 174 a
De Attibano nomine scripsi ad Philotimum, ne appellaret Messalam At. 78. b
A me petere quod debeo, meipsum appellare debetis. cont. Rull. 80 b
Cocceium velim appelles: quod enim dixerat, non facit At. 189. b
Dolabella procuratores fac ut admoneantur, appellabis etiam Papiam. Epist. 266 b
Tulliola tibi diem dat sponsorem appellat Att 6 a
Tulliola tuum munusculum flagitat me sponsorem appellat. At 5. a
Possumus enim, ut sponsores appellemus, procuratores introducere. At. 261 a
Fronte atq; vultu quibus simulatio facil. me sustinetur. 1. 9.
Solet aliquid sentire & loqui 8. 1.
Multa & simulavi invitus, & dissimulavi cum dolore 10. 8.
Et si minus veram caussam habebis, tamen vel probabilem aliquam poteris inducere. 11. 22.
Multis simulationum involucris tegitur, & quasi velis quibusdam obtenditur uniuscuiusq; natura frons, oculi, vultus persape mentiuntur, oratio vero sæpissime ad Qu. Frat. 1 1.
Columnas nihilo amplius mercatus es, quàm si tibi muneri contigissent. 1. 12. Symm.
Liberalium disciplinarum pretia solvere 1. 21.
Solvere solarium patris jussus est, taxatione pretiorum graviter aggravatâ. 4. 19
Ego pretium, quod signaverint littera tua, in rem missis renumerabo. 4. 63.
Neq; census exilis tanto oneri convenit. 4. 19
Homines mei specierum pretia ministrabunt. 9. 130.
Eos ad solvendam pensionem profectos, scribis. 10. 8.
Statim precia adnumeranda m si. 10, 10.

Somni. Somniorum. *Vide* Dormiendi.

Schlaffen/ Träumen.

INgratiis ut dormiam. Eun. 2. 1.
Inter dum propter dormiet. Eun. 2. 3.
Interea somnus virginem opprimit Eun. 3. 5.
Stertit dies noctesq; Schlaffen ist sein beste kunst Eun. 5 9.
Nunc propter intermissionem forensis opera meridiationes addidi, quibus uti antea non solebam de Div. l. 2. p. 268.
Nam illi somniat ea, qua vigilans voluit. Andr. 5. 6.
Me somniis. Eun. And 1. 2.

D

De argento somnium, id est, *res nihili & vana*. Adel. 2. 1.
Cum eius consuevit olim matre Phorm. 4.
Somnium Ich meyne dem trawmet Phorm. 5. 6.
Somnus cepit agrum animum. Jug. c. 71.
Somno excitus, Ibid. 72.

Spei. Fiduciæ. Expectationis.

Hoffen/ Hoffnung/ Vertrawen/ Warten/ Erwarten.

Spes prorogatur in alium diem. Aul. 3 5. ✝ 19.
Est illic mihi una spes canatica, si ea decollabit, redibo huc. Capt. 5. 1✝. 36. Sic Seneca de vita beata. c. 26. *Bonam spem esurare*. h. e. nullam reliquam habere.
Vbi meas collocem spes Epid. 4. 4. ✝ 4.
Mihi nulla spes in corde certa est Merc. 2. 3 ✝ 29.
Spem teneo. Merc. 3 4 ✝. 5.
Spem speratam cum obtulisti mihi, tibi grates ago. Merc. 3. 4. ✝. 13. & 5. 2 ✝ 2.
Spes bona subvent a mihi Rud. 1. 4. ✝ 11.
Nesciâ spe sumus. Rud. 1. 5. ✝. 17.
In te nunc omnis spes ætatis meæ. Pseud. 1. 1. ✝. 109.
Si qua in hoc spes sita est mihi. Pseud 5 2 4.
A milite omnis tum mihi spes an mam efflaverit. Truc. 4 4. ✝ 23.
Cælo missi, dicebant antiqui, quod inopinatè, & præter spem accidit. Pers. 2. 3 ✝. 6. *Eam fore mihi occasionem, ea quasi nunc decidit de cœlo* Sic Tibull. l. 1. Eleg 3. *Tunc veniam subitò nec quisquam nunciet ante : Sed videar cœlos missus adesse tibi* : Minutius felix. *in hodiernum, inopinatè visos, cœlo missos, ignobiles, & ignotos, terræ filios nominamus*.
Vt animus in spe usq; ante hac attentus fuit! And. 2. 4. ✝ 3.
Adempta spes est. Andr. 2 6. ✝ 5
Ibo, etsi herclè sæpè iam me spes frustrata est And 2. 2 ✝. 38.
Præter spem evenit Andr. 2 6. ✝ 5.
Lactare, & falsâ spe producere aliquem Andr 4 1. ✝ 24.
Itane parasti, ut spes nulla reliqua in te sit tibi? Bunch. 2 2 ✝ 99.
Vt pernoscatis, ecquid spei sit relliquum, post hac quas faciet de integro Comœdias: spectanda an exigenda sint vobis prius. Andr Prol.
Spero confore. And. 1. 1.
Vt animus in spe atq; in timore usq; antehac attentus fuit: ita, postquàm adempta spes est, lassus, cura confectus stupet. Andr 2. 1.
Sæpe iam me spes hac frustrata est. Andr. 2. 2.
Nam quod tu speres, id est, *timeas, seu time e possis, propulsabo facilè* And. 2. 3
Orationem sperat inv nisse se, quâ differat te: id est, *putat*. And. 2. 4.
Præter spem evenit. And. 2. 6.

Si quid præter spem evenit. Andr. 4. 1.
Nisi me lactasses amantem, & falsâ spe produceres. Ibid.
Quid homo, inquam, ignavissime ? itáne parasti te, ut spes nulla reliqua in te sies tibi? simul consilium cum re amisisti Eunuch. 2. 2.
Deinde facturum autumat: id est, *sperat.* Heaut. Prol. (Heaut. 1. 1.
At porrò rectè spero : illum tibi salvum affuturum esse hic confido propediem.
Quanta de spe decidi! Heaut. 2. 2.
Interij plus spei video, quàm volo. Heaut. 4. 1.
Nam quod sperem de argento, aut posse postulem me fallere, nihil est. Ibid.
Quæ mihi suum animum atq; omnem vitam credidit. Andr. 1. 5.
Quâ fiduciâ id facere audeam? And. 3. 5.
Hem! quo fretus sim! sc servo fu...ili: Wem hab ich vertrawt.
Tuto scis, post illa quàm intumum habeam te, & mea consilia ut tibi credam omnia Eun 1. 2.
Vobis fretus. Ich verlaß mich auff euch Eun. 5. 9.
In qua re nunc tam confidenter restas stulta Heaut. 5. 3.
In quo nostræ spes opesq; omnes sitæ erant. Adel. 3. 2.
Cuius nunc miseræ spes opesq; sunt in te uno omnes sitæ. Phorm. 3. 1.
Frent, me vide Phorm 4 4
Deinde facturum autumat: id est, *sperat* Heaut. Prol.
Salus nostra quæ spe exigua extremaq; pendet Pro Mur. 156. b
Suspensus & incertus obscura spe & cæca expectatione pendeo. cont. Rul. 79. a
Sperare nos iubent amici, suadent, hortantur. Ep. 232. b
Etsi tua literæ rectè sperare iubent, tamen. &c Att. 208. b
Iubeo te bene sperare, & bono animo esse Pro D. 151. a
Inijcere spem alicui de aliqua re Att. 254. a
Spero confore. And. 1. 1.
Id spero adiuturos Deos. And. 3. 1.
Ne speres Eun. 1. 2.
Spero me habere Eun. 5. 3.
Porrò rectè spero. &c. Heaut. 1. 1.
Sperabam iam defervisse adolescentiam. Adel. 1. 2.
Vt confidam fore, ita ut volumus. Adelph. 5. 3.
In te spes est. Eunuch. 5. 9. ✝. 24.
Plus spei video, quàm volo. Heaut 4. 1. ✝. 46.
Ego spem precio non emo Adelph 2. 2 ✝ 11.
Meam quæ præter spem evenére, Adelph. 5. 3. ✝. 19.
Quicquid præter spem eveniat, omne id deputare esse in lucro. Phor. 2. 1. ✝. 16.
Cuius nunc miseræ spes opesq; sunt in te uno omnes sitæ. Phorm. 3. 1. ✝. 6.
In te est spes est patri. Phorm 4 4. ✝. 1. 1.
Ostendimus nos in alijs spem noluisse habere ad Heren. lib. 1. p. 7.
Si quis spes non multum collocarit in casu. Ibid 4. 96.
Omnis in pecunia spes ei est Ibid. 97.
Cuius spes senectutis omnis in huius adolescentiâ posita est. Ibid. 115.
Pro re certâ spem falsam domum retulerunt Pro S R p 75.

Spem

Spem ponere in aliquâ re Pro Sex.Rosc.p 82.
Spes alicui, quas habet, vi extorquere. in Verr p 118.
In spe aliquid relinquere. Ibid, 120.
In alicuius eloquentiâ, & gratiâ spem aliquam collocasse Ibid, 139.
Spem in manibus habere Ibid 141.
Spem rei alicui pracidere Ibid 163.
Omnem spem avaritiâ suâ sustulit. ibid. 358.
Turbare spes Ibid.407.
Spes una in Manlio imperij ponebatur. Pro Leg.Man.p 651.
Spem habere in aliquo. Ibid.
Omnis in eo gerenda Reip spes constituitur Ibid 652.
Eodem tempore spem nominis eius deferebamus. Philip 14.p 542.
Magna me spes tenet. Pro Aul Cl.p 5.
Spe duci in spem Pro Cn Plan p 539.
Omnes boni omnem spem melioris status in eorum fidem converterunt. Sext. 35.
Semper versabatur in spe rerum novarum Ibid.
Omnia in pecuniâ qui posuisset Vat 89.
Qui fœderatis in defendendâ Republic nostrâ spem pramiorum eripi voluit. Corn 148
Summam spem salutis omnibus bonis attulit Mil.p 238.
Omnem spem salutis ad clementiam victoris, & sapientiam contuli. Marc. 287.
Ad spem novarum pradarum incitabantur Phil 1.p. 325.
Frequentia vestrûm spem mihi summam affert recuperanda libertatis. ibid. 4 400.
Ad spem libertatis exarsimus. Ibid.4.406.
Postridie ad spem estis inanem pacis devoluti. Ibid.7 440.
Duo consulares spem pacis nobis attulissent Ibid.12.494.
Auxerat meam spem ibid 495
Sic ad nos confirmatus revertare, ut quam expectationem tui concitasti, hanc sustinere ac tueri possis. Epist.ad Fam.lib.2.p.37.
Quid mihi mandasti, tum te Puteolis prosequerer, in quo non expectationem tuam diligentiâ meâ vicerim? Ep Fam.l.3.p.81.
Is nunc in te maximam spem habet Ep.adFam.l.8.p.21.
Tantam spem etiã ostendisti, quantam ego semper omnibus te uno fretus pollicebar. Ep.Fam.l.12. p 357.
Maximam latitiam cepi de spe minime dubia triumphi tui. 3.9.
Litera Qu frat.tantum spei dederan, &c. 5.4.
Hac scite tuos veteres hostes ex magnâ spe deturbatos jacere 5.7.
In eo maximè spes est 5.10.
Cùm hac scribebam, in expectatione erant omnia. Ep. ad Fam lib.12.p 378.
Omnem spem delectationis nostra in tuâ humanitate positam habemus Ibid. l. 12.
Omnis in tuâ posita est humanitate mihi spes huius levanda molestia. Ibid.31

Quam

Quam in spem me vocas Ep Fam.p 95.
Quantam mihi expectationem dedisti convivij Ep adFam.lib 2.p.61.
Quantam mihi moves expectationem de sermone Bibuli Ibid 62.
In eam spem adducimur Ibid 75.
Spe, quà jubes, nitimur Epist.fam lib 3.p.37.
Extenuari spem nostram, & evanescere vidi ibid 90.
Tuæ literæ faciunt mihi spem minorem, id quod attulerunt ad spem, infirmant. Ibid 96.
Omnia mittit spei plena Ibid 97.
Lentulus suo in nos officio spem nobis nonnullam offert. Ibid.100.
Illa ipsa exigua spes videtur esse sublata Ibid.104.
Tua profectio spem meam debilitat Epist.ad Fam.lib. 5.p 140.
Quò maiorem spem habeo Ep Fam l.6.p.186.
In Pompeio te omnem spem otij ponere non miror. Ibidem.172.
Spei nihil putat esse Dionysius. Ibid.173.
De Ignatij nomine nec nullâ, nec magnâ spe sumus Ibid.34 177.
Est mihi quædam spes magna, sed in his tocis firma Ep.ad Fam.p.218.
In unius hominis quotannis periculosè ægrotantis animâ positas omnes nostras spes habemus Ep. Fam l. 8 p.285.
Spes quædam me obtentabat, fore ut aliquid conveniret potius Epist.Att.l.9. p.385.
Cùm in spem venero Ep.ad Fam.l.9 p. 295.
Iniecta spes mihi quædam est Epistol. Famil. lib. 10. pag.315.
Quæ novis magnam spem attulerunt. Ibid 329.
Nisi cuius gravioris personæ suscipiendæ spes erit antè oblata. Ibidem. 329.
Id mihi in optimâ spe pono Epist ad Fam.lib.13.p 413.
Est mihi autem quod optandum sit, si quid agi possit, quod nullâ habeo in spe equidem Epistol. ad Fam. lib. 11. p. 356.
Nuntij impulerat in spem certissimam consulatûs. Ep.Brut p.546.
Alicui spem afferre Q.Tusc lib.1.p.304.
Spem alicuius relinquere Ibid.310.
In summam expectationem adducere Ibid.
Magna me tenet spes, iudices, bene mihi evenire. Qu. Tusc.l.4.p. 335.
Ut spe præsidij tui teneantur. de Pet. Conf.p. 402.
Quod semper in se ipso omnem spem reponet, Quæst. Tuscul. lib. 5. p. 464.
In quibus magnam tum spem maiores natu dignitatis suæ collocarant. de Or. l.1.p.276.
Tamen aliquid spei sibi compararet, ex iudiciorum perturbatione. de Invent.l. 2.p.231.
In his spem summam habere Pro Q.p.2.
Spes est Ibid.25.
Spem alicui ostendere Pro Sex.Rosc.p.74.

Susti-

Sustinet enim non parvam expectationem imitandæ industriæ nostræ. Offic. l.3. p.12.
Animum inducere in spem, cogitationemq; meliorem. de Amic. p.205.
In te unum, atq; tuum nomen se tota convertet civitas Somn. Scip p.241.
Tu eris unus, in quo nitatur civitatis salus. Ibid. 247.
Nec in præmijs humanis spem posueris rerum tuarum. Ibid 248.
Me commemoratio posteritatis ad spem quandam immortalitatis rapit. 5.12.
Tu mihi videre spem nonnullam habere, hac aliquando futura meliora. 5.1
Spe ulla teneri. Ibid.
Lentulum nostrum eximiâ spe summæ virtutis adolescentem fac erudias. 1.7.
In quo ego spem fefelli. 1.9.
Si est spes aliqua, ea tu carere non debes 6.1.
Omni spe salutis orbatus 6 6.
Cum spe optimorum se sustentare. Ibid.
In te mihi omnis spes est. 6 7.
Exploratam spem salutis ostendere 6.12.
Hac quanquam nihilo meliora sunt, nunc etiam atq; etiam desperatiora 6.1
Intellexi, cum mœstitiam meam, & desperationem accusares dicere te, ex meis libris animum meum desiderare, id est, *non eum videri tibi, animum meũ, quem in libris meis sapienti convenire tradidissem fortem nimirum & magnum.* 7.29.
Vt ne spes quidem melius aliquando fore relinquatur. Ibid.
In perditis & desperatis habere. 13.37.
Quamdiu vos eritis in spe, non deficiam 14.3.
Ego ex interitu eius nullam spem mihi preponebam 15.15.
Nostra spes in medio sæpe spacio franguntur. de Or. 143.a
Reliquam spem nullam video &c. 11.5.
In spem venio, appropinquare tuum adventum. 9 1.
Non solùm benè sperare de nobis homines volumus. &c 10.8.
Animadverti duas esse et spes propositas. 10 11.
In eo vel maximam spem pono victoria. 10.26. & 11.5.
Ne de Planco quidem spem ad huc abjecit. 11.11.
Familiaris meus fatali quâdam desperatione minus insenatum venit 12 2.
Residet spes in virtute tuâ. 12.3.
Exigua est spes Reipublic *sed quæcunq; est, ea despondetur anno Consulatus tui,* id est, *ex consulatu tuo pendet & habetur.* 12.9.
Ne ad optimam spem patriæ, non minimum tibi ipsi producendum putes, id est, *premovendum* 12 23.
Spem præbere. Ibidem.
Vt si Syria spes eum frustata esset conscenderet in naves 12 14.
Quæ die primam in spem libertatis ingressus sum. 12.26.
Spe deturbari. id est, *de spe decidere* Ibid.
Maiorem spem nactus sum &c. 13.
Hac, mi Plance, si effeceris, meam de tuâ ergà me benevolentiâ spem confirma
Quæ ne spes eum fallat, vehementer te rogo 13. (*vetus.* 5 30. 5.28

Sive habes aliquam spem sive desperas 2. 4.
Non erat minor ex contemnendâ, quàm ex conservatâ provinciâ spes. 2. 11.
In communibus miserijs, hâc oblector speculi si tu quoque eandem de meâ voluntate, ergà te spem habes. 3. 2.
Mihi non dubiam spem mei conveniendi afferre. 3. 6.
Quod ne nunc quidem despero. Ibid.
Ego spem precio non emo Adelph 2. 2.
Ego nunquam tam astutus fui, quin quicquid possem mallem auferre potiùs in præsentiâ. Ibid.
Spem vitæ dare Heaut. 4 1.
Nisi mihi esset spes ostensa huius habendæ. Phorm. 5 4.
Incecta est spes patri Phorm. 4 4.
Oratio eius me levit me bona spei 1. 13 Symm.
Fortunæ licentia (interdum optimos decolorans) spes eius paulisper infrigit. 1. 40.
Eandem viam capescentibus spes paratur. 1. 43.
Bonæ spei plenus 1. 62.
Ille primus aditus spem dedit pleniorem 1. 72.
Spes præsentia tuæ magno intervallo negata cessabat. 1. 102.
Dare spem. 2. 6.
Spes in tuto est. 2. 37.
Spe & opinione aliquid ante præcepi 3 29.
Spem favoris tui hausisse 3. 36.
Spero actutum fore, ut expectatione, quæ de te magna est, major habearis. 3. 43
An, exclusis improbis spem bonis redditam. 3. 81.
De censura tua pendet arbitrio spes communis officij 4 9.
Hinc mihi spes oritur 4. 51.
Spem dies obstruit 4. 54.
Credo censore, ut meæ petitioni, & utilitatibus parentis favor vester arrideat. 4 68.
Quid enim spei reliquum sit, &c 4. 74.
Quæso, ne spebus illius inanis exitus illudat. 5 48.
Quantum de incertis sperare fas est. 6. 10.
Spem mihi aliquatenus reditus tui tua littera mihi fecerant 6 59.
Spe meliore pasci. 7. 4.
Spem mihi adventûs tui fecerat. 7. 15.
Irritus spei. 7 17.
Spem dare. 7. 22.
Iam spes melior urbis mœsta vultum serenat. 7. 28.
Spes certa est. 7. 46.
Spei certus. 7. 49.
Nunc velim cogites, quàm frequens esse debeas, qui spei amplius obtulisti. 7. 61
Mihi illa spes visendi te integra est. 7. 67.
Promissorem spem reddere. 7. 110.
Plenus spei. 8. 6.

Spes assumenda meliorum. 8.27.
Audeo sperare meliora 8.47.
Ne spes eorum decepta videatur 9.51.
Spem visendæ præstantia tua multo gaudio ceperamus. 9.94.
Spem mihi adventûs tui longo tempore pollicebar. 9.125.
Spem sui æquare. 10.22.
Spem debitus eruendi fecisse suggeritur. 10.54.
Diffidere vita Cat. c. 45.
Magna spes me tenet. Cat c. 58.
Neq; adversus iram eius usquam, nisi in pecuniâ sua spem habere. Jug c. 13.
In spem victoriæ adductus. Jug cap 48.
Prædam benignè ostentat. Jug c 68.
Mihi spes omnes in memet sita Jug. c 85.
Spes virtute & innocentiâ tutari Ieid
Iugurtham spes frustrata est. Jug 101.
Bona spei plenum esse Jug. 13.
Itaq; maximam mihi fiduciam parit victor exercitûs Frag l. 1.
Magnam in spem veniebat, fore, uti pertinacia desisteret. 1.27.
Animo & spe confidebat. 5 489.
Augetur auxiliorum quotidie spes. 131.

Splendoris.

Schein/ Hell/ Heytter/ Klar.

CVrate, ut splendor meo Clypeo sit clarior, Quàm solis radij olim, cùm sudum est, solent. Mil. 1. 1. ℣ 1. & 2.
Tantus erat erat in armis splendor, ut solis fulgor obscurior videretur. Ad Herenn. lib. 4. p. 109.

Spondendi. *Vide* Pollicendi.

Verheissen/ Versprechen/ Gutt werden.

SPonsionem facere. Pro Q p 9. Pro Cæc p 618.
In angustissimam formulam sponsionis aliquem concludere. Pro Q R 95.
Vincere sponsionem Pro Cæc. p. 612.
Silij causam te docui, is postea fuit apud me, cùm ei dicerem, tibi videri sponsionem nos sine periculo facere posse Ep Fam. lib. 7. p. 203.
Is periculum judicij præstare debet, qui se nexu obligavit. Pro Mur. 124. b

Cum

Cuius invidiam capitis periculo sibi praestandam putabant. Pro Sest.17 a
Qua quidem ea conditione gesseram, ut meum factum semper omnes boni praestare tueriq; deberent. Pro Sest.11 a
Perge vero Crasse, inquit Mutius: istam enim culpam, quam vereris, ego praestabo de Or.94.a
In pariete communi demoliendo qui damni infecti promiserit, non debebit praestare quod fornix vitij fecerit. Top.222.a
Si quid offendimus in genere nostro, quod quidem ego praestare non debeo. Att. 111. b
Nihil praestandum in vita praeter culpam. Ep.178 b
Nihil est sapientis praestare nisi culpam 155.a
Culpa nulla est, cum id quod ab homine non potuerit praestari, evenerit. Top. 197.a
Impetus populi, quos praestare nemo potest de Or 120 a
Id est, ut communem & incertum casum, quem neq; vitare quisquam nostrum, neq; praestare ullo pacto potest, sapienter ferres E 73.a
De Dionysio, si me amas confice quamcunq; ei fidem dederis, praestabo. E.66.b
Quis istam voluntatem potest praestare sapienti. de Fin 83.b
Omnes socios in ultimis oris auctoritate nostri imperij salvat praestare poteramus Pro Pomp.14.b
Pericula facile (ut hominem *praestare oportet) innocentia tecti pellemus.* Pro Pomp 17 b
Quod de te sperare, de me praestare possum Ep 59.a
Ego tibi à vi hac (al. in hac) praesertim imbecillitate magistratuum praestare nihil possum Ep 4.b
Praestabo, si Caesarem bene novi, eum tua dignitatis rationem habiturum At. 141. b
Ego Messalam Caesari praestabo. Qu. Fr.327 b
Me non ingratum esse praestabo de Prov.79 a
Pradones nullos fore quis praestare poterat? Pro Flac 152.a
Ut in hac custodia provincia non te unum, sed omnes ministros imperij tui sociis & civibus & reip. praestare videare Q Fr.291.b
Horum non modo facta, sed etiam dicta omnia praestanda nobis sunt. Qu. Fr. 292.a
Praestabo sumptum nusquam melius poni posse. Q Fr.318.b
Felicitas quam praestare de seipso nemo potest, meminisse & commemorare de altero possumus. Pro Pom.15.a
Quis igitur mihi praestat Lentulum uno capite esse contentum? in Ant 244 a
Quicquid enim insit pradiis vitij, id iurisconsulti statuerunt, si venditor sciret, nisi nominatim dictum esset, praestari oportere. Off. 64.b
Damnum praestari oportere. Off.65.a

Status. Conditionis.

Standt/Zustandt/Gelegenheit/Wesen/ Beschaffenheit.

Quo loco hæc res sint vides Epid.1.1.ỷ.75.
Benè res nostra collocata est hoc mercimonio Most.3.3 ỷ.12.
I, quid stas lapis, quin accipis? Heauton. 4.6.
Quid agitur? statur. Eunuch 2.2.
Resiste: Bleib stehen. And 2 2.
Hominem mei loci atq; ordinis. Eun 2.2.
Viden' me ex eodem ortum loco ibidem.
Conveni hodie quendam mei loci atq; ordinis Eunuch.2.2.ỷ.3.
Quem esse ego puto infra omnes infimos homines. Eunuch.3.2.ỷ.36.
Quonam in loco sunt res, & fortuna meæ? Phor.3.1.ỷ.9.
Videtis quo in loco res hæc sit Phorm. 2.4.ỷ.6.
Ita se res habet Pro Q. p.1.
Petitionis nostræ, quam tibi summa cura esse scio, huiusmodi ratio est. Ep. Att. lib.1 p 5.
Vt nemo illius ordinis homo nomenclatori notus fuerit. Ep. Att.l.4 p.101.
An illius vicem, credo, doles &c. 4.5.
His e temporibus non pessime cum ijs est actum, &c. Ibid.
Meæ rationes ita tulerunt. Es ist meine gelegenheit anders nit gewesst. 5.2.
Longe alia conditione ego sum, ac cæteri imperatores. 5.10.
Iniquissima conditio vitæ 5.16.
Vt optime actum cum eo videatur esse 5 18
Illa, quæ requ ris, suum statu m tenent, id est, *rectè & bene habent.* 6.1.
Esse afflictiore conditione, quam cæteri Ibid.
Mihi crede, non est pro malis temporum, quod moleste feras, id est, *pro conditione injuria & malitia temporum.* Den jetzigen geschwinden läufften nach. &c 6 2.
Ea natura est, & is temporum cursus. 6 14.
Nos interea duriore conditione bellum sustinemus. 10.24.
Tuam vicem sæpe doles. 12.24.
Inferiorem esse fortuna 13.5.
Graviore sum dolore affectus, nostra factum est negligentia, ut longe alia in fortuna esset, atq; eius pietas ac dignitas postulabat. 14.11.
Nunc aliter est. 1.19 Symm.
Quando res ita tulit. 1.23.
Fortuna urbis nostræ secundis amare mutavit. 2. 6.
Si & tibi omnia prosperè fluunt. 2 58.
Sic se habet ratio. 3.47.

In

In eam conditionem res rediit. 3 81.
Ideò eti m te esse non patior, eò rem deduci. 4 70.
Fortunæ difficultatem, qua sursum vita ejus exaspirat removeri 5 48.
Quaris, ut valeam, vel quid rer- m agam Agri quiete delector. 5 78.
Si res in vado sunt. 6 11
Nos in patria solo vivimus, & fluctibus verberamur. 7 114.

Studij. Gratificandi. *Vide* Officij.

Bere'twillig/ Dienst/ Geflissen.

E*Go omni officio, ac potiùs pietate erga te, satisfacio omnibus, mihi ipse nunquam satisfacio* Ep fam. l 2 p.5.
Omnia mea studia, omnem operam, curam industriam, cogitationem, mentem denique omnem in Milonis consulatu fixi, & locavi, statuique me in eo non officij solùm fructum sed etiam pietatis laudem debere quærere. Ibid 41.
Mea in te omnia summa necessitudinis officia constabunt. Ibid. 5. 64.
Omnes in unum spectant, unus omnia gubernat. P.2o S R. p.44.
Officium omne pervertunt. 1 Off p 5
De officij præcepta trade Ibid.
Quædam sunt officia etiam adversus eos servanda, à quibus iniuriam acceperis Ibid 16.
Si in eos, quos speramus profuturos, non dubitamus officia conferre, quales in eos esse debemus, qui iam profuerunt? Ibid p 21.
Dare & reddere beneficia Ibid.
Ea est iucundissima amicitia, quam similitudo morum conjugavit. ibid. 25.
Plurimum officij alicui tribuere Ibid.
Sunt officia magna, quæ alijs atque alijs debeantur. Ibid.
Boni ratiocinatores officiorum esse possumus. Ibid.
Sic officij conservandi præcepta traduntur. Ibid.
Herculè tuis incredibiliter studijs erga me muneribusque delector. Ep ad Fam. l.3 p 78.
Quis divinarem, tali in officio fore mihi aliquando expetendum studium tuum Ibid 88.
Præstare alicui officium Ibid 4.
Tu ut intelligas homini amicissimo te tribuisse officium, re tibi præstabo. Ibid. 108.
Ego si abs te summa officia desiderem, mirum nemini videri debeat. Ibid. 5. 121.
Antonium, etsi eius in me officia omnes desiderant, tamen in senatu gravissimè ac diligentissimè defendi. Ibid 126.
Polliceri alicui studium Ibid 6.159.
In terra tibi absenti, & huic, qui adest, imagine animi & corporis constantissi-

 mo,

mo,atq; optimo filio tuo, studium, officium, operam, laborem meum iam pridem & pellicetus sum & detuli. Epist. ad Fam lib. 6 p. 164.

Universum meum studium, & benevolentiam ad te defero. Ibid.

Marcellum officio functum esse gaudeo. Ibid 178.

Tua dignitati ita favemus, ut omne nostrum consilium, studium, officium, operam, laborem, diligentiam ad amplitudinem tuam conferamus. Ibid. 10. 325.

Faciam illud, quod meum est, ut tibi omnia mea officia, studia, curas, cogitationes pollicear Ibid. 11. 325.

Charitate & amore tuum officium praestituros, non debes dubitare. ibidem. 12. 225.

Te ita existimare volo, quibuscunq; officijs in Epiroticis reliquisq; rebus Atticum obstrinxeris, ijsdem me tibi obligatum fore Ibidem. 13. 404.

Munere quodam necessitatis, & gravi opere perfungimur Ibid. 129.

Quicquid officij, beneficij, honoris in Gemitilium contuleris, id existimabo, in me ipsum, atq; in rem meam contulisse Ibid. 13 427.

Quod reliquum est, à te peto, quando apud gratos homines beneficium ponis, ut eò libentius commodes, operamq; des, quoad fides tua patietur, ut sacrus adolescentis rea ne fiat. Ibid.

Iam apud ipsum gratissimum hominem, atq; optimum virum, quàm benè positurus sis studium atq; officium, dubitare te non existimo. Ibid 428.

Id si à vobis impetrabo, summo me beneficio affectum esse arbitrabor. Ibid. 441.

Cùm is omnia sua studia & officia in me contulisset. Epistol Attic. p. 7.

Officia tollebantur delectu omni & discrimine remoto. de Fin. lib. 1. p. 243.

Nulla vitae pars vacare officio potest 1 Off p 4.

In eo colendo sita vita est honestas Ibid.

In negligendo turpitudo. Ibid 5.

Pompeio se gratificari putant. Ep. 1. 1.

Ego tibi praestare nihil possum Ep 1 4.

Cur tibi hoc non gratificer? Ep 1 11.

Da te homini id est *gratificare, & obsequere.* Ep 2 7.

Tibi morem gessi. Ep 2. 16.

Pergratum mihi feceris. Ep 3. 3.

Existimas tibi se facere gratissimum. Ep 4. 3.

Da hoc illi mortuo, da caeteris amicis, &c. 4. 5.

Hoc mihi gratius facere nihil potes Ep. 5 5.

Egi vehementer cum his, ut hoc mihi darent, id est, *gratificarentur, seu praestarent.* Ep. 6. 8.

Ne amicis nihil tribuamus Ep 9. 26.

Bellorum civilium hi semper exitus sunt, ut non ea solùm fiant, quae velit victor sed etiam ut ijs mos gerendus sit, quibus adiutoribus parta sit victoria. (Ep 12. 18.

Hoc mihi da, atq; largire Ep 13. 51.

Omnibus in rebus ei te commodes. Ep. 13. 54.

Meum studium erga te, & officium, tametsi multis jam rebus spero tibi esse cogni

cognitum, tamen in ijs maximè declarabo, quibus plurimum significare potero. Epist. ad Fam. libr. 3. p. 66.
Benevolentia, quam erga me à pueritia contulisti Ep 146. a
Voluntatem aliquam in aliquem conferre Ep 211. a
Officia in aliquem conferre Off. 10 b
Beneficium in aliquem conferre. Ibid.

Studiorum. Liberalium Artium. Musarum. Philosophiæ.

Studieren/Freye künsten/Philosophy.

R*Epentè ad studium se applicasse musicum* Heaut Prol. ✝. 23.
A studijs aliquem abducere Hec. Prol. ✝. 19.
Removere aliquem ab studio, atq; ab labore, atq; ab arte musicâ. Hecyr. Prol ✝ 22.
Animum ad aliquod studium adiungant, aut equos alere, aut canes ad venandum, &c *horum ille nihil egregiè præter cætera studebat.* And. 1. 1
Postquam poeta vetus poetam non potest retrahere studio, & transdere hominem in otium Phor. Prol.
Ille ad famem hunc ab studio studuit reijcere Ibid.
Nullum ab studio abducerem Hecyr P. ol
Propè jam remotum injuriâ adversarium ab studio, atq; ab labore atq; ab arte musicâ. Ibid.
Fac periculum in litteris, fac in palastrâ, in musicis, quæ liberum scire æquum est adolescentem, solertem dabo. Eun. 3. 2.
Fratrem homini nemini esse primarum artium magis principem: scil. *quàm mihi.*] Der in den fürnembsten Künsten mehr erfahren sey. Adel. p 2. 3
Qui artem tractat musicam Phorm. Prol.
Nolite permittere, per vos artem musicam recidere ad paucos Hec. Prol.
Ad studium aliquod ingredi. de Orat. l 1. p 307.
Studio penitus deditum esse Pro Arch. poet p. 345.
Omnes artes, quæ ad humanitatem pertinent, habent quoddam vinculum, & quasi cognatione quadam inter se continentur. Ibid.
Nulla maior res occurrebat, quàm si optimarum artium vias traderem meis civibus. de Div. l. 2. p. 232.
Philosophiæ operam dare. de Inv l. 1. p 165.
Incredibili quodam nostri homines dicendi studio flagraverunt. de Orat. lib. 1. p. 271.
In id studium, in quo estis, incumbite. Ibid. 278.
Adolescentulus his studijs musicè deditus erat Ibid 284.
In omni rectè studio, atq; humanitate versantur ibid 341.

Admonebo, ut se ad aliud studium transferat. de Or.l.2 p.369.
Tuam mentem ad Philosophiam appulisti Ibid.385.
Me ad pristina studia revocavi Brut.p 523.
Maximè omnium nobilium Graecis literis studuit Ibid 541.
Fuit Gracchus diligentiâ matris Corneliae à puero doctus, & Graecis literis eruditus. Ibid 549.
Doctus vir et, & optimis studijs deditus Ibid.586.
Nemo Philosophiam complexus erat. Brut.p 617. (Ibid.
Totum si me tradidi admirabili quedam ad Philosophiam studio concitatus
Studia adolescentiam alunt, senectutem oblectant, secundas res ornant, adversis perfugium, ac solatium prabent, delectant domi, non impediunt foris, pernoctant nobiscum, peregrinantur, rusticantur. Pro Arch. poet.p.352.
Studijs deditum esse Ibid 350.
Literis se abdere. Ibid.
Adversum esse à studijs. Ibid.353.
Literas studere. Orat.post red p.357.
Versari in studio literarum de Arusp.Resp p.470.
Non abhorrere à studio Pro Cn Pl p 518.
Studio literarum se subitò dedidit Sest.59.
Honestissimis artibus eruditur Coel.95.
Omnia denique bonarum artium studia floruerunt Vat p 76.
Ista aetas patris diligentiâ disciplinaque fuit munita Coel p.95.
Adolescentes humanissimi, doctissimi, rectissimis studijs, atque optimis artibus praediti. Coel.p.100.
Qui doctrina & humanitatis studio tenebantur. Ibid. (Coel.115.
Ille vir illâ humanitate est praeditus, illis studijs, illis artibus, & doctrinâ.
Cuius prima aetas dedita fuit disciplinis, ijsque artibus, quibus instruimur ad hunc usum forensem Coel 123.
Est studijs doctrinisque deditus Corn.118.
Iisdem semper studijs usi sumus. Ligar.208.
Nonguštaverunt istam tuam Philosophiam. Pis.203.
Qui ipso optimarum artium studio est praestantior? Marc.182.
Quibus ille studijs ab ineunte aetate se imbuerat. Deiot p 317.
His artibus & disciplinis eruditus est in Sall.553.
Ad nostra studia me referam literarum Epist.ad Fam lib.1 p.10.
Ab orationibus disiungo me ferè, referoque ad mansuetiores Musas Ibid 33.
Omnem meam curam, atque operam, ad Philosophiam contuli Ibid.4.94.
Homo in Philosophiâ probatus & nobilis. Acad.l.2.p 8.
Constitutam Philosophiam evertere Ibid.19.
Eò usque Philosophiam corroborat Ibid
Studio certandi ad hanc Philosophiam me applicavi. Ibid 39.
Assentationis, aut quaestus causâ Philosophari. Ibid.38. (p.77.
Quin videremus hominem ijsdem studijs nobis coniunctum Acad Qu.lib 1.
Philosophiam veterem illam à Socrate ortam Latinis literis illustrare praesertim cùm & ipse in ea excellas, & id studium, totaque ea res longè caeteris studijs, & artibus antecedat. Ibid 78.

Nam

Nam cùm Philosophiam viderem diligentissimè Græcis literis explicatam, existimavi si qui de nostris ejus studio tenerentur, si essent Græcis doctrinis eruditi, Græca potiùs, quàm nostra lecturos. Acad Qu lib 1 p.79.

Non interim tere studia, sed accuratiùs tractare, nec de manibus unquam deponere. Ibid. p 78.

Philosophiam multis locis inchoasti. Ibid. p. 81.

Omnis antiqua philosophia sensit in unâ virtute esse positam beatam vitam. Ibid p 86.

Præstantissimis ingeniis homines se ad Philosophiam contulerunt. de Fin. l. 2. p 149.

Nec verò id effici posse confido, quod ne postulandum quidem est, ut omnes adolescentes se ad hæc studia convertant. Ibid p 213.

Me totum in literas abdere volo Epist. ad Fam lib 7. p 274.

Ubi salutatio defluxit, literis me involvo. Ep. ad Fam. lib. 9 p 317.

Ne putes illum feriatum à suis studiis, in quæ tuâ cohortatione incitatur, futurum Ep ad Fam. l. 12. p 317.

Titum Manlium, qui negociatur Thespiis, vehementer diligo, nam & semper me coluit, & à nostris studiis non abhorret Ep ad Fam. l. 13. p 407.

Soli nos propemodum Philosophiam illam veram & antiquam, quæ quibusdam otii, ac desidiæ esse videtur, in forum atque in rempublicam, atque in aciem penè deduximus. Ep. ad Fam lib 15. p 472.

Extremum illud est, ut quasi diffidens rogationi meæ Philosophiam ad te allegem ibid.

Præsidiis Philosophiæ septus sum Ep. ad fam. lib 16. p 518.

In eodem genere sic studio efferimur Ep Att. lib 1 p. 13.

Cum omnibus Musis rationem habere Ep Att lib 2 p 53.

Studio videlicet Philosophiæ flagrans Ep Att. lib. 13 p 412.

Ut eos dies consumam in Philosophiâ explicandâ ibid. p. 428.

Totum se ad artes componendas transtulit. Brut p 531.

Magnum optimarum artium studium caruit omninò rebus urbanis. Acad. Q. l 2. p 3.

Liberalis & digna homine nobili percepta doctrina ab eo, quibus temporibus florere debuit Ibid.

Si meum non modò ad legendos libros, sed etiam ad totam Philosophiam pertractandum dedissem De nat Deor l 1. p 6.

Tum pristinis orbati muneribus hæc studia renovare possumus. De divinat. lib 2. p 213.

Vir nobis amicissimus his studiis, in quibus nos à pueritiâ viximus, deditus: De Fat. p 273.

Quem enim ardorem studij censetis fuisse in Archimede? de fin. l. 5 p. 275.

Quo studio cùm satiari non possunt. ibid. p. 276

Referre se ad ea studia, quæ retenta animo, remissa temporibus, longo intervallo intermissa revocavi Quæst. Tusc lib. 1. p. 249.

Mandare literis cogitationes suas. ibid p 296.

Studiosè Philosophiæ fontes aperire. ibid. p. 206

Philosophia jacuit usque ad hanc ætatem, nec ullum habuit lumen literarum Latinarum. ibid. p. 372.
Tantum operæ Philosophiæ cùm dedissem Quæst. Tusc. lib. 2. p. 372.
Plurimos annos consumere in Philosophiâ. Ibid.
Quod accidet etiam nostris, si ad hæc studia plures confluxerint. Ibid. p. 349
Literis se mandare Ibid.
Sic faciemus, tuisque optimis studijs obsequemur. ibid. p. 375.
Quare si facies ea, quæ tibi natura, & studia, quibus usus es, semper largitur. De pet. cons. p. 190.
Ad Philosophiæ studium se conferre Qu. Tusc l. 5 p. 450.
In eo studio ætatem consumpsi. 1. off. p. 3.
Philosophandi scientiam concedens multis. Ibid.
Multi dantur ad studia reditus. Ibid p. 10.
Discendi studio impediti, quos tueri debent, deserunt: ibid p. 13.
Ad hoc nos studium potissimùm contulissemus. Offic. lib. 2. p. 65.
Alij se ad Philosophiam, alij ad jus civile, alij ad eloquentiam applicant. lib 1. off. p. 46.
Si me ad Philosophiam retulissem. off l. 2. p. 65.
In iis studiis ab initio versatus ætatis ibid.
Cùm ad Philosophiam cohortamur. ibid. p. 66
Ad hanc scribendi operam omne studium, curamque convertimus. off. l. 3. p. 102.
Quia nos eâ Philosophiâ plus utimur. Paradox 8 p 222.
Si quid in his studiis operæ posuerim Paradox 5. p. 233.
Abdo me in bibliothecam 7. 29.
Se totum in litteras abdere 7. 34.
Philosophi nunquam in suis studiis tantos progressus facere potuissent Tusc. 118 b.
Lucilius Balbus, qui tantos progressos habebat in Stoicis. de N. 5. a.
Ponere se totum in contemplandis rebus. Tu. 157. b.
Sed tantum studium, tamque multam operam ponendam in eo. Ibid.
Vt igitur hæc scirem, dedita opera has ad te litteras misi. Att. 156 a.
Opera dedita facere aliquid. de Or 161. a.
Homo autem, qui rationis est particeps, per quam consequentia cernit, principia & causas rerum videt, earumque progressus & quasi antecessiones non ignorat Off 3. a.
Ponere multum operæ in aliqua re. de C. 164 a
Ponere tempus in aliqua cogitatione. de Or. 144. a.
Ponere tempus in aliquo loco. At 7 b.
Ponere tempus in aliquo magno officio. Ep. 242. a.
Nonis Maij in Ciliciam cogitabam. Ibi cum Iunium mensem consumpsissem, Quintilem in reditu ponere At 9 a
Babilonij CCCCLXX millia annorum in periclitandis experiundisque quæcunque nati essent, posuerunt de D. 128. b.
one edi em cum aliquo. Ep. 77. a.

T...

Timide, tanquam ad aliquem libidinis scopulum, sic tuam mentem ad Philosophiam appulisti de Or. 122.b

Si qui literis se ita abdiderunt pro Arch. 188.a.

Abdo me in bibliothecam. Epist. 108 a.

Me omnem meam curam atque operam ad philosophiam contulisse B 48 a.

Plurimum operæ, studij, diligentiæ, laboris ad conficiendum aliquid conferre. At 52.b.

Literis omnibus à pueritia deditus. 1.7.

Refero me ad mansuetiores musas 1.10

Studiorum suorum laudo, literæ interiores, id est, *secretiores* 3 10.

Tibi me profiteor conjunctum cum in artibus, studijsque quæ colimus 3.13.

Te ab initio ætatis memoria tenee, summè omnium doctrinarum studiosum fuisse 4.8.

Neque te tali, vel scientia, vel natura præditum hortabor. ibid.

Ad eas te referas artes, quibus à primis temporibus ætatis studium tuum dedisti. ibid.

Tuæ scientiæ excellenti, non multo plus, quam nostræ relictum est loci. ibid.

Ser vius tuus in omnibus ingenuis artibus, ita versatur, ut excellat ibid.

A prima ætate me omnis ars, & doctrina liberalis, & maxime philosophia delectavit. 4 4.

Cujus ego studijs doctrinaque delector ibid.

Transferam animum ad ea, quibus secundæ res ornantur, adversæ adjuvantur. 5 13.

Utor eodem perfugio, quo tibi utendum censeo literulis nostris 5 21.

Magnum fructum studiorum optimorum capis, in quibus te scio semper esse versatum 6 10.

Cassius tuus, & Dolabella noster, studiis iisdem tenentur. 7 34.

Nescio fiet illud, unà vivere in studijs nostris, à quibus antea delectationem, modo solatium petebamus: nunc verò etiam salutem deesse non arbitramur. 9.1.

Si nemo utetur operâ, tamen & scribere & legere πολιτείας, *& si minùs in Curiâ atque in foro, at in literis, & libris, ut doctissimi veteres fecerant, navare Remp. & de moribus, ac quærere legibus.* Ibid.

Literis involvo, aut scribo, aut lego 9.20.

Vivo in literis Habe deine Lust und Frewd am studieren. 9.26.

Haud possem vivere, nisi in literis viverem ibid.

Deditus optimis studijs. 12.16.

Nihil adolescente tuo aut amabilius omnibus ijs, qui Athenis sunt, est: aut studiosius earum artium, quas tu maxime amas ibid

Versabatur in hoc studio, quo etiam hoc maxime delectamur, & cum ingenio nec sine industria 13 11.

Doctum hominem cognovi & studijs optimis deditum, idque à puero. 13 17.

Reliquum est, ut Philosophiam ad te allegam, quâ nec mihi charior ulla unquam res in vitâ fuit, nec hominum generi majus à dijs munus ullum est datum.

Bonæ artes stimulo præmiorum feliciùs incitantur 8 30.
Ipse me ad studiorum suorum societatem vocavit. 8 69.
In domo Latiaru facundia, otio & studio torpeo 8. 69.
Quare hujusmodi operi frequenter accingere, & amicitiæ diligentiam sedulò perseverà 9 84.
Facito, ut istam gratiam scribendi assiduitate continues. 9 85.
Omnem operam te condenda historia deputasse respondebis. 9. 110.
Est amans litterarum 1. 3.
Est probus oratione. 1. 15.
Nec unquam te dissimilem scriptis talibus diis argueris 1. 28.
Haud quisquam ita nitet, ut comparatus tibi non sordeat. 1. 32.
Quis ita Æsopi venustatem, quis sophisticas Socratis conclusiones, quis enthymemata Demosthenis, aut opulentiam Tullianam, aut proprietatem Maronis accedat? Quis ita affectet singula, ut tu imples omnia? Quid enim aliud es, quàm ex omni bonarum artium ingenio collecta perfectio Ibid.
Priscianus frater meus cumprimis Philosophorum litteraturâ & honestate censendus. 1. 79.
Est vitâ & eruditione liberalium disciplinarum pariter insignis, neque ulli præstantium Philosophorum secundus. 2. 19.
Tenet te eruditio Scævolarum 3. 13.
Quorum præceptor vir prudens, & nescius gratificationis adseruit, esse in illis scientiam juris idoneam nimis in omnes usus judiciarij & forensis officij. 5. 74.
Mercurialis artis peritus. 5. 85.
Qui vales scribendi copiâ 7. 60.
Vir cunctis rebus ornatus. 7. 94.
Est vir artium bonarum, cultûs, ornatûs. 7 96.
Omni virtutum genere sublimissimus. 7. 106.
Athanasius bonis artibus clarus. 7. 125.
In ore tuo vernat Cecropia Musa, mihi lingua Latiaris est. 8. 22.
Qui medicinam callent. 10. 1.
Celsum memoriâ litterarum Aristoteli supparem fuisse censentis. 10. 25.

Stultitiæ. Stupiditatis. *Vide supra Titulo* Amentiæ.

Thorheit/ Wansinnigkeit/ Narrheit/ Thumm.

Num tibi stultitia accessit? aut superat superbia? Amph 2. 2. ỳ. 77.
Cùm se in meâ stultitiâ, quàm bilest pejus, hærere intelligant. Tusc. Quæst. lib. 3. pag. 406. Ubi MS. Palat. *habere in stultitiâ.* τὸ *Habere* pro *habitare* Vide Lexic. Plautin.
Non illi luctum, sed stultitiam detraxeris. Tusc Quæst p. 410.
Fratrem suum hominem non sapientem &c. 9. 25.

Sum

Summa dementia, & temeritatis esse vidi. 10 21.
Ne diutius cum pericul: fatuus sis 10. 16.
Cum maximo periculo stultissimus Ibid.
Θυμὸν ἐμὸν ἀγαπῶν ἠλιθίως ... μέλλοντα. Id est *Sic per imprudentiam Pompejum secutus sum* 13.16.
Stultitiâ ebcecatus. 15 1.
Desipiente populo. &c 1.9.
Neque eram tam desipiens. 3.8.
Eâ stultitiâ certè non fuissem. 3. 10.
Cognovi non satis prudenter fecisse Philotimum 4.2.
Non committam, ut tibi ipse insanire videar. 5. 5.
Neque ego sum ita demens. 5.12.
Cum rem à me non insipienter actam putes. 5.20.
In equo Troiano scis esse in extremo, sero sapiunt. 7. 16.
Illas rabiosulas sat fatuas dedisti. Ibid.
Acm raris amentiam, imo actiones stultissimas. 8.8.
Quod ego non suspicans incautior fuissem. &c: 9.14.

Suavitatis.

Lieblich / Freundlich.

CRatippo me scito, *non ut discipulum, sed ut filium esse conjunctissimum. Nam ut audio illum libenter, tum ejus propriam suavitatem vehementer amplector.* Epist. ad fam. lib. 6 p 505.
Id enim, ut suavitate delectans, sic ab errore mentis tanquam salutare aliquid ascisscitur. de leg. l. 1. p. 305.

Suffragij. *Vide etiam* Honoris. Magistratûs. Muneris.

Stimm/ Einstimmen/ Beyhalten.

E*Ripere aliquem è suffragijs.* in Verr. p. 1. 161.
Suffragium ferre de re Clodij. Ep Att l. 1 p. 56 & pro Cn Planc. p. 508.
Eblandita illa, non enucleata esse suffragia Pro Cn Planc. p. 508.
Suffragatio, observantia, gratia tollitur. Ibid. p 511.
Postridie placuit, ut breviter sententias diceremus Ep. ad fam. lib. 1 p. 7.
Pronunciare sententiam ibid.
Postulatum est, ut Pompeij sententia divideretur. Ibid.
Perspiciebant in Hortensij sententiam multis partib. plures ituros Ibid.
Ego te suffragium tulisse in illâ lege primùm non credidi, deinde si credidissem, nunquam id sine aliquâ justâ causâ existimarem te fecisse. Ep ad fam. lib. 11 p 345.

Si hac suffragijs, aut scitis multitudinis probarentur. De legib lib.3 p.364.

Sed cùm sapiens & bonus vir, qualis ille fuit, suffragijs prateritur. Qu. Tusc. l.5 p 508.

An tandem una centuria prarogativa tantum habet auctoritatis, ut nemo unquam prior eam tulerit, quin renuntiatus sit? (id est, *quasi al ftulerit.*) pro Plan. 269 a.

Dubitatis, inquit, quin coitio facta sit, cum tribus plerasque cum Plotio tulerit Plantius? an una fieri potuerunt, si una trib. non tulissent? At nonnullas punctis pene totidem Ibid 207. a.

Aut tum cum es factus, unam tribum sine Curione ferre potuisses? in An 161 a.

Quastus es, plures te testes habere de Voltinia, quam quot in ea tribu puncta tuleris. pro Plan 270 b.

Aut te ne gratuita quidem eorum suffragia tulisse ibidem.

Idemque refert, ut universus populus in campo Martio suffragium de re Clodij ferat. At.17. & alijs locis plurimis.

Fero pro *Aufero. Qui ab eo partem prada tulerunt.* pro S R.36 a.

Ego fructus ex Repub. magna acerbitate permixtos tuli. pro Plan.279.b.

Ne diutius pendeas, palmam tulit. At. 62. b.

Cum à me quoque id responsum tulit. in C.101.a.

Propter gratiosorum in suffragijs studia. 2.5.

Propter nostram suffragationem potentem, probatam & debitam, & gratiosam. Ibidem.

Fortuna suffragante, videris res maximas consecutus. 10 8.

Nihil ad dignitatem meam accedere volo, suffragatione vestra. 10 9.

Quocunque tempore occasionem habueris, & in senatu, & in ceteris rebus laudi nostra suffragere. 12.14.

Ego te suffragium tulisse in illa lege, primum non credidi. 11 27.

Mihi nunquam fuit dubium, quin te populus Romanus cunctis suffragijs consulem facturus esset. 15.12.

Ferre suffragium pro aliquo. 1.66.Symm.

Vt nostro suffragio potius uterentur. 1.70.

Non putavi eum suffragio deserendum. 1.72.

Nuper in Senatu sustuli civium secunda suffragia. 1.105.

Requirere suffragium. 2.10.

Cui & aquitas desiderij & usitata impetrationis forma suffragio est. 7.62.

Cujus suffragator esse dignaberis. 7.105.

Suffragium ferre. 7.109.

Et aspiraverint numinis vestri secunda suffragia 10.38.

Circa meritum Eulalij ordine subrogandi communi judicio conveniens multitudo sonuit. 10 72.

Benè cognitis ac probatis ferre suffragium. 9.57.

Ea Sulla & plerisque placuêre pauci ferocius decernunt. Jug. 164.

Sum-

Sumptuum. Impensæ. Luxûs. *Vide plura supra Tit.* Abliguriendi.

Vnkosten machen/ Kosten vorstrecken/ Verköstigen/ Verschwenden/ Verschwelgen.

Suppeditare alicui sumptus Asin 4.2 ℣ 10.
Nos minore sumptu sumus. Aul. 3.5. ℣. 10.
Hæ sunt in magnis dotibus incommoditates, sumtusq; intolerabiles Ibid. ℣ 60
Fœnus, sortem, sumtumque omnem nos dabimus, omnia nos conferemus nostro sumtu, non tuo. Most 5.2 ℣. 38.
Nisi fortè filio in ventrem correpserit. Trin. 2. 4 22. Er habe es dann durch den Kragen gejagt.
Quod facit sumti datur. Trin 2.1.℣ 21.
Vacillat peculium. Stich. 5.5 ℣. 10. Das Gütlein nimpt ab/ es gehet ein Stück vom patrimonio hinweg Lucret. lib. 4 ℣ 10 de miserijs, atque erroribus amantium: *Et benè parta patrum fiunt anademata mitræ Benè parta patrare*, est *benè parta lacerare*, ut ait Sallustius. Nævius poëta apud Charisium. *Vbi isti duo adolescentes habent qui hic ante parta patria peregrè prodigunt.* Calpurnius Piso in Annalibus suis queritur adolescentes peni deditos esse. Catullus Epigram. 30 *Lancinare.* & *expatrare* dixit. Item *patrimonium devorare* Vide *Andreæ Schotti*, Viri doctissimi Obsetvat. Hum lib. 11. cap. LVII 1. Item plura in Tit. *Abliguriendi.*
Tu quoque per-parcè nimirum And 2 6 ℣. 24.
His nimium parcè facere sumptum. And 2. 6.
Vt tuo amori suppeditare possit. Eun act 5. sc 9.
Sumptum facilè exerceant suum Id est, *sumtui laboribus respondeant.* Ihr Brod verdienen Heaut. 1 1.
Prabent exiguè sumptum Heaut 1 2.
Nunquam sufferre ejus sumptus queat. Heaut. 5. 1.
Sine sumptu sine dispendio. Eunuch 5 4.
Vt tuo amori suppeditare possit sine sumptu tuo Eun. 5 9.
Qui opere rustico faciundo facilè sumptum exercerent suum : die ihre Kost wohl gewinnen Heaut 1. 1.
Prabent exiguè sumptum [*scil* parentes.] Heaut. 1. 2.
Satrapes si siet, sufferre sumptus non queat, nedum ut tu possis Heaut. 3. 1.
Cùm tolerare hujus sumptus non queat Heaut 3. 2.
Sperabit sumptum sibi senex esse harum abitu levatum Heaut 4 5.
Vbi videbit, tantos sibi sumptus domi quotidianos fieri, nec fieri modum, optabit &c. Heaut 4 4.
Si illi pergo suppeditare sumptibus mihi illæc vera ad rastros res redit. Heaut. 5. 1.

Cur

Cur his rebus sumptum suggeris? Adelph 1.1.
Obsonat, ponat, olet unguenta de meo? amat? dabitur à me argentum, ubi erit commodum. Adelph. 1 2.
Dedit praeterea in sumptum dimidium minae. Adelph 3 4.
Domus sumtuosa: Da viel auffgehet Adelph 4.7.
Paullo sumptu mit geringem Kosten Adelph 5 4.
Id illa universum abripiet, haud existumans, quanto labore partum Phor.1.1.
Omne hoc mater auferet. Ibid.
Cùm illa cura & sumptu absumitur Phorm 2.1.
Vxori emunda ancillula: tu autem plusculâ supellectile opus est, opus sumptu ad nuptias: his rebus pone sanè decem minas: für solche Unkosten rechne hundert Kronen
Sumptus vestros otiumque ut nostra res posset pati. Hecyr.2.1.
Sumptus, quos fecisti in eam, quàm aequo animo tuli? Hec 4 4.
Genium suum defraudare. Phorm. 1.1.
Cur tu his rebus sumptum suggeris, vestitu nimio indulges? Adelph 4.1 ✝.31.
Sumptus quotidiani & effusiones fiunt. pro Sext Rosc p 83.
Habes sumtum unde facias. in Verr. p 376.
Ad incertum casum, & eventum, certus quotannis labor, & certus sumptus impenditur Ibid.p 410
Sumtus facere in militem pro lege Man p 643.
Alicui sumptus inferre. pro L.Flacco p.282
Impensam nullam fecerunt. Phil 6.434.
Ad me adire quosdam memini, qui dicerent, nimis magnos sumptus legatis decerni. Ep.ad fam.l.3.p 81.
Quid à me fieri potuit, aut elegantius, aut justius, quàm ut sumptus egentissimarum civitatum minuerem? Ibid.p 22.
Discernere sumptus Legatis Ibid.
Ego tibi unum sumptum afferam, quòd balneum calefacias oportebit. Ep ad Fam l.9.p 262.
Sed aliquantum nobis temporis, & magni laboris, & multa impensa opus fuit. Ep ad Fam l 10 p 182.
Illud doleo, quae impensa facienda est in ejus partem, te miserum, & despoliatum venire. Ep ad Fam.l 14 p.446.
Illud, mi Tiro, te rogo, sumptui ne parcas Ep.ad fam lib.16.p. 443.
Adventus noster ne nummo quidem sumtui fuit. Epist Att.l.5. p. 150.
Facio maximos sumptus. ibid.p 15.
Vt sit, unde nobis suppeditentur sumptus necessarij Ep Att.lib.11.p.340.
Impensas fecimus in Macrocola. Ep Att.l 13.p 415.
Impendunt infinitos sumptus in hos. Ep.Brut.p.567.
Sumptum esse remorandum significat de leg l.2.p.30.
Cur eam sumptu ad sacra adhibito Deorum aditu arceamus? De legib.lib.2. p.310.
Minuendi sunt sumptus Ibid p 344.
Extenuato sumptu tollis lamentationem. Ibid.
Sumptus suscipere nolunt. 1.off p.13.

Ne extra modum sumptu, & magnificentiâ predem. off. lib. 1. p. 56.
Qua perpetuos sumptus suppeditet. off. lib. 2. p. 81.
Sane exiguus sumptus Ædilitatus fuit Ibid. p. 88.
Minuere sumtus. 3. 8.
Principes ad me detulerunt sumtus decerni legatis nimis magnos. Ibid. 3. 10.
Ne inducerentur sumtus minime necessarij, Unkost auffsetzen. 3. 10.
Te quibus mendacijs homines levissimi oneraruntꝛ Non modo sublatos sumtus, sed etiam à procuratoribus ablatos 3. 10.
Lex sumtuaria mihi fraudi fuit. 7. 27.
Ne molestiam tibi cum impensâ in ea exhibeam. Hominum amicitias quaslibet sibi impensa adjungere 8. 4.
Ego tibi unum sumtum afferam 9. 16.
Cum meum sumtus habebas hoc est, *eadem tibi ad faciendos sumtus facultates quæ mihi essent.* 9. 20.
Non si Varronis thesauros haberem, sustinere sumtus possem. 11. 10
Illud doleo quæ impensa facienda est, in ejus partem te miseram despoliatum venire 4. 2.
Quod ad sumtum attinet, sint alios, qui possunt sustinere ibid.
Me nunc Capuani Pratorij instauratio in graves cogit expensas. 1. 10. Symm.
Accedente sumtu aliquid reparare 2. 60.
Filij mei sumtibus studeo aliud genus largitatis adjicere 2. 78.
Cohibere sumtus noves 4. 60.
Aperire fidem alicujus rei. 4. 7
Labes magna sumptuum publicorum studio certaminis obducitur 4. 70.
Qui dudum impensas operis utriusque tractavis. 5. 76.
Quatenus lacuna tantorum sumptuum remotis contentionibus detegatur 5. 76.
Me futura editionis sumptus exercet 6. 34.
Nec tamen vobis impendij magnitudine cessi vimus. Par enim sumptus est, semel solida collocare, & sæpè in ægrave cadentia. 6. 70.
Si quid redundat expensis cæteris, in sumptuum operis conferatur 10. 14.
Editio nostra meis sumptibus instruatur. 10. 5
Fada jactatio Senatorias functiones gravibus impendijs obruit. 10. 28.
Sumptibus nostris sanitatem veterem reddidistu. Ibid.
Inter cæteras fraudes repertum est, quosdam functionibus absolutos sumptum debitum Reip. non dedisse. 10. 53
Qui debitum refudit impendium Ibid.
Sed omnium potestis æterna urbis expensas defectu sumptuum vindicare. 10. 57.
Romanis cærimoniis non negavit impensas. 10. 61.

Super-

Superbiæ. Arrogantiæ. Fastûs. Insolentiæ. *Vide etiam* Ostentationis.

Stoltz / Hoffart / Pracht / Prächtig / Prangen / Stoltziren.

Superbus viribus. Amph 1 1 ✝ 58
Ne te mihi facias ferocem, aut supplicare censeas Curc 4 3. ✝. 7.
Ut fastidit gloriosus! Curc 5. 2. ✝ 34.
Ferocem facis, quia te herus tam amat: Du pochst darauff. Most. 4. 2. ✝ 9.
Superbiam abijcio Merc. 4. 2 ✝ 10.
Facere se magnum Mil 4. 2. 54.
Eja superbè invehere Merc. 5 4 ✝ 38.
Ut magnificè infert sese! Pseud. 4 1 ✝ 7.
Numquam praeponens se aliis And 1. 1.
Omnibus nobis ut res dant sese, ita magni atque humiles sumus Hec 3 3.
Est genus hominum, qui esse primos se omnium rerum volunt, nec sunt. Eun. 2 2.
Quid, inquam, Strato, Eóne es ferox, quia habes imperium in belluas? Eun 3 1
Non cognosco vestrum tam superbum: er pflegt nicht so stoltz zu seyn. Eun. 5. 9.
Quia paululum vobis accessit pecuniæ, sublati animi sunt Hecyr. 3. 5.
Id verò serio triumphat [id est, *propterea gloriatur*] Eunuch 3 1.
Neque pugnas narrat neque cicatrices suas ostentat. Eunuch 3 2.
Hic me magnificè effere, qui vim tantam in me & potestatem habeam tantæ astutiæ Heaut 4 2.
Qui victoria se efferunt. 9. 2.
Cujus tanta est non insolentia (nam id quidem vulgare vitium est) sed immanitas, &c 10. 1.
Insolentia dominatus extulerat animos in Orat pro domo suâ.
Qui se insperatis ac repentinis pecuniis, sumtuosius jactarunt. in C. 108 b.
Superioribus invidetur sæpe vehementer, & eo magis, si intolerantius se jactant.
Miseros illudi nolunt, nisi si se fortè jactant Or. 130. b. (de Or. 128. a.
Quod alteri detrahas sibi assumas. Off 56 b.
Dico illud, quod in his caussis non auctoritati assumo, sed pudori meo pro Syl. (183 b.
Si id mihi assumo, videor id meo jure quodammodo vindicare. Off 1. b.
Hodie assumo quod quenquam malevolentissimum lædere possit. Ep. 14. a.
Subnixis alis me inferam Pers. 2. 5. ✝. 6.
Sed quis hic ansatus ambulat? ibid
Sublati animi sunt. Hecyr. 3. 5. ✝ 57
Neminem præ se ducit hominem. Ad Heren lib 4. p 97.
Non se prætulisse aliis propter abundantiam fortunæ. De Orat lib. 2. p 97.
Nimium te amare videris in Top. p. 711.

Omnes despicere, hominem præ se neminem putare, se solum putare beatum, potentem. pro S.Rosc p 83.

Isque adeò se diligit, & magnificè circumspicit. pro Qu.Rosc. p 93.

Non duxit ille homines esse in Verr p 329.

Modestè insolentiam suam continere. Contra Rull. p 98.

Campano supercilio, ac Regio spiritu aliquem videre. Ibid 140.

In domo cœlo superbia, atque in ædibus luxuria collocati Ibid. 142.

Qui se inspiratis repentinisque pecuniys sumptuosissimè insolentiusque jactarunt. in Cat. 187.

Nimiùm mihi sumam. Ibid. 202.

Sumam alicui superbiæ crudelitatisque famam inurere pro L. Mur 221.

Res meæ gestæ me nimis extulerunt, ac mihi nescio quos spiritus attulerunt. pro Syll 318.

Non tam insolens sum, qui Iovem esse me dicam pro Domo 431.

Mihi non tantum sumo, atque arrogo pro C. Planc. 493.

Aliquid sibi arrogare Ibid 521.

Puteali, & fœneratorum gregibus inflatus, & perculsus. pro Sest. 10.

Elatus sermo flagrat cupiditate gloriæ Sest 66.

Repente te tanquam serpens è latibulis, oculis eminentibus, inflato collo, tumidis cervicibus intulisti Vat 75.

Sese gravissimè vehementissimeque jactavit. Cœl 101.

Nostri principes digito se cœlum attingere putant Ep ad Att. lib. 2 p. 48.

Superbum se præbuit in fortunâ Ep ad Att. 8 p 239.

Mirari nonnullorum insolentiam Quæst. Tusc 1 p 314.

Elato esse animo. Ibid 315.

Superbiam alicujus non ferre Qu Tusc. 3. 187.

Qui isthinc veniunt, tuam superbiam accusant. Epist. ad fam. lib. 7. 198.

Increpare arrogantiam verbibus Acad. l. 2. 39

Id autem putare quemquam hominem nihil homine esse melius, summæ arrogantiæ censet esse. De Nat Deor. lib. 3. 126.

Multorum arrogantia perferenda est. de petit cons p. 403.

Quod senatus populusque Romanus rebus afflictis tam excelso animo fuisset. Off l 3 p 144.

Quæ est ista in commemorandâ pecuniâ tua tam insolens ostentatio? Par ad. 6. p 235.

Nihil faciam insolenter. 4 3.

Victoria civilibus bellis semper est insolens. 4. 4.

Miserius nihil, quàm ipsa victoria, quæ etiamsi ad meliores venit, tamen eos ipsos ferociores impotentioresque reddit. 4. 9.

Vide ne superbi animi sit aspernari victoris libertatem, Ibid.

Arrogans crudelitas 5. 4.

Insolentissimi homines, &c. 8 13.

Plebem ex secundis rebus insolentia cepit Jug cap. 40.

Inerat contemtor animus, & superbia Ibid 64.

Super fortunam animum gerere. Ibid.

Super-

Superbiâ corruptum esse. Ovid 85
Ipse Ariovistus, tantos sibi spiritus, tantam arrogantiam sumserat, ut ferendus non videretur. 1.21 Er war so stoltz und vermessen worden / daß es unleydlich war.
Earum rerum memoria, magnam sibi auctoritatem, magnosque spiritus in re militari sumunt 2 53
His rebus tantum fiducia ac spiritus accessit Pompejanis, ut &c. 411.

Cicero.

Aliquid ambitioni alicujus reservari 5 20.
Ego ambitione nihil utor. Ibid Ich achte der Hoffart nicht.
"οψιμαθεῖς *homines scis, quàm sint insolentes* 9.20.

Superstitionis. *Vide* Religionis Ominum.

Aberglauben.

Superstitio ex istius facto mentes omnium occupavit. in Verr p 468.
Superstitione liberati de nat. Deor. l 1.21.
Quâ tantâ imbuerem ur superstitione, si vos audire vellemus, ut aruspices, augures, conjectoresque nobis essent colendi ib d p 24.
Nam superstitione quod gloriari soletis, facile est liberare, cùm sustuleris omnem vim Deorum Ibidem p 47
Omnium rerum naturâ cognitâ levamur superstitione de fin. l 1 122.
Sic superstitione stirpes omnes ejiciendæ sunt. De div n. lib. 2 271.
Qui canem & felem ut Deos colunt, non eâdem superstitione, quâ cæteræ gentes, constrictantur de leg l. 1 p 305.
Implet enim superstitione animos, & exhaurit domos. de leg lib. 2 p. 236

Supplicandi. Supplicis. Humiliationis. *Vide etiam* Orandi. Precum.

Bitten / Supplicieren / Zu fuß fallen.

Nunquam herclè hodiè, ni supplicium mihi das, me solvi finam. Epid 5. 2 ✝. 18.
Quandoquidem mihi supplicandum servulo video meo. Merc. 1. 2. ✝ 59.
Nunc tibi amplectimur genua Rud. 1 5. 16.
Ne sibi me credat supplicem fore Er darff nicht gedencken / daß ich jhm wolle zu fuß fallen Pers 2. 3. ✝. 18.

Omnes despicere, hominem præ se neminem putare, se solum putare beatum potentem. pro S.Rosc.p 83.
Isque adeò se diligit, & magnificè circumspicit. pro Qu.Rosc.p 93.
Non duxit ille homines esse in Verr p 329.
Modestè insolentiam suam continere. Contra Rull.p 98.
Campano supercilio, ac Regio spiritu aliquem videre. Ibid 140.
In dem cilio superbia, atque in ædibus luxuria collocati. Ibid.142.
Quis e insperatis repentinisque pecuniis sumptuosius insolentiusque jactarunt in Cat. 187.
Nimium mihi sumam. Ibid.202.
Sumam alicui superbia crudelitatisque famam inurere pro L.Mur 221.
Res meæ gestæ me nimis extulerunt, ac mihi nescio quos spiritus attulerunt. pro Syll 318.
Non tam insolens sum, qui Iovem esse me dicam pro Domo 431.
Mihi non tantum sumo, atque arrogo pro C.Planc.493.
Aliquid sibi arrogare Ibid 521.
Putealis, & fœneratorum gregibus inflatus, & perculsus. pro Sest.10.
Elatus sermo flagrat cupiditate gloriæ Sest 66.
Repente te tanquam serpens è latibulis, oculis eminentibus, inflato collo, tumidis cervicibus intulisti Vat 75.
Sese gravissimè vehementissimeque jactavit. Cœl 101.
Nostri principes digito se cœlum attingere putant Ep ad Att.lib.2 p. 48.
Superbum se præbuit in fortunâ Ep ad Att.8 p 239.
Mirari nonnullorum insolentiam Quæst.Tusc 1 p 314.
Elato esse animo. Ibid 315.
Superbiam alicujus non ferre Qu Tusc.3.187.
Qui isthinc veniunt, tuam superbiam accusant. Epist.ad fam.lib.7.198.
Increpare arrogantiam versibus Acad.l.2.39
Id autem putare quemquam hominem nihil homine esse melius, summa arrogantia censet esse. De Nat Deor.lib.3 126.
Multorum arrogantia perferenda est. de petit cons p.403
Quod senatus populusque Romanus rebus afflictis tam excelso animo fuisset. Off l 3 p 144.
Quæ est ista in commemorandâ pecuniâ tua tam insolens ostentatio? Pa ad.6. p 235.
Nihil faciam insolenter. 4 3.
Victoria civilibus bellis semper est insolens. 4. 4.
Miserius nihil, quàm ipsa victoria, quæ etiamsi ad meliores venit, tamen eos ipsos ferociores impotentioresque reddit. 4 9.
Vide ne superbi animi sit aspernari victoris libertatem. Ibid.
Arrogans crudelitas 5.4.
Insolentissimi homines, &c.8 15.
Plebem ex secundis rebus insolentia cepit Jug cap.40.
Inerat contemtor animus, & superbia Ibid 64.
Super fortunam animum gerere. Ibid.

Superbiâ corruptum esse. Ibid 85

Ipse Ariovistus, tantos sibi spiritus, tantam arrogantiam sumserat, ut ferendus non videretur. 1.21 Er war so stoltz und vermessen worden / daß es unleydlich war.

Earum rerum memoria, magnam sibi auctoritatem, magnosque spiritus in re militari sumunt 2 53

His rebus tantum fiducia ac spiritus accessit Pompejanis, ut &c. 411.

Cicero.

Aliquid ambitioni alicujus reservari 5 20.

Ego ambitione nihil utor. Ibid Ich achte der Hoffart nicht.

Ὀψιμαθεῖς homines scis, quàm sint insolentes 9.20.

Superstitionis. *Vide* Religionis Ominum.

Aberglauben.

Superstitio ex istius facto mentes omnium occupavit. in Verr p.468.

Superstitione liberati de nat. Deor.l 1.21.

Quâ tantâ imbueremur superstitione, si vos audire vellemus, ut aruspices, augures, conjectoresque nobis essent colendi ib d p 24.

Nam superstitione quod gloriari soletis, facile est liberare, cùm sustuleris omnem vim Deorum Ibidem p 47

Omnium rerum naturâ cognitâ levamur superstitione de fin.l 1 122.

Sic superstitionis stirpes omnes ejiciendæ sunt. De div n.lib 2 271.

Qui canem & felem ut Deos colunt, non eâdem superstitione, quâ cæteræ gentes, constrictantur de leg l.1 p 305.

Implet enim superstitione animos, & exhaurit domos. de leg lib.2 p.236

Supplicandi. Supplicis. Humiliationis. *Vide etiam* Orandi. Precum.

Bitten / Supplicirn / Zu fuß fallen.

Nunquam hercle hodiè, ni supplicium mihi das, me solvi sinam. Epid 5. 2.℣.18.

Quandoquidem mihi supplicandum servulo video meo. Merc.1.2.℣ 59.

Nunc tibi amplectimur genua Rud.1 5.16.

Ne sibi me credat supplicem fore Er darff nicht gedencken/daß ich jhm wolle zu fuß fallen Pers.3.3.℣.18.

Supplicatum cras eat. Perf.3 3 42.
Aram amplexantes hanc tuam lachrumantes gen bus nixa, nos in custodelam tuam ut recipias,& tut é e: Rud 3 1 ♈ 33.
Facelius,si quis pius est,à Dus suppl ca s, Rud. Prol.26.
Vt tibi simus supplices. Cist.1 1.♈ 34.
Hac tibi aderit supplicans ultrò. Eun 4 7 ♈ 41.
Ad genua accidit. Hecyr 2 3 ♈ 19
Cùm tibi mater pedes amplexa etur,non es commotus. ad Her.l.4.p.100.
Cùm tibi pueri ad pedes volutarentur. Ibid.
Vxor ill us infelicissima cum max mo fl tu ad istius pedes abjecit sese. Ibid.p. 128.
Hu nili & supplici oratione orantur,ut misereantur. de Inven.l.1 p.196.
Sapè & diu ad pedes jacuit stratus Pro Quint p.35.
Supplicare alicui per literas in Verr p 362.
Ad pedes alicujus jacere. ibid.p 541.
Alicui fracto animo,atque humili supplicare pro Cn Planc.p 514.
Sese non solùm auctorem mea salutis sed etiam supplicem populo Romano exhibuis Sest 54.
Ad pedes meos prosternit Phil. 2.353.
Tantum se pro te intercessisse dicebat Phil.356.
Supplex te ad pedes abjiciebas. Phil.2.37.
Vos pro meo capite ad pedes lenonis impur ssimi preiecistis. pro Lig 294.
Quod nos domi petimus prec b us,& lachrymis prostrati ad pedes. Lig 297.
Nos iacentes ad pedes supplicum prohibeba? ibid.
Cùm C. Marcellus se ad pedes Cæsaris abiecisset Ep ad fam.lib.4.p 96.
Hac nisi omnia expugno,si mihi supplicationes non decernuntur,longè aliâ conditione ego sum,ac ceteri Imperatores. Ep fam.l.5 p.129.
Cùm fratres propinqui tui iacerent ad pedes. ad fam.l.6 176.
Supplicationem tibi libenter decrevi Ep ad fam l 3 441.
Optimo viro supplicationem non decerneres. Ep ad fam lib 15.p.470.
Ad pedes omnium sigillatim accidente Clodio. Ep ad Att.l 1 p 22.
Se ad generi pedes abiecit. Ep.Att.l.4 p. 110
Remittere spiritum,comprimere animos,sedare arrogantiam. pro L. Flacco. p.2 86.
Cùm tali in re libenter me ad pedes abiecissem. Ep. Att l 8 p 243.
Quanto superiores sumus,tanto nos geramus submissius. 1 Offic.p.36.
Cum C Marcellus se ad Cæsaris pedes abiecisset,& Senatus ad Cæsarem supplex accederet 4.4.
Fuit magni animi non esse supplicem victori 4 9.
Suppl care una cum fratribus eius non destiti. 6 13.
Cùm fratres,& propinqui tui iacerent ad pedes. 6.14.
Neque Cæsari solum,sed etiam amicis eius omnibus pro te libentissime supplicabo ibid.
Non diu,sed acriter nos tuæ supplicationes torserunt. 8.12.
Senatûs autoritas gravissima intercesserat, id est, *obstiterat.* 1.21.

Cui

Cui cùm Cato & Caninius intercessissent ibid.
Nullum meum minimum dictum non modo factum pro Cæsare intercessit Hat bedem Cæsari zu gut kein Wort/so gering verlohren &c. 1 9
Quibus hac re ad intercessionem evocandam interpellantib. venusissimi Cicero respondet se eo libentius non intercedere &c 8 12.
His intercessionibus incitatus est L. scilicet Metelli Tribuni plebis, qui quicquid unquam rei Cæsar instituisset impedire conabatur. 8 17.
Tu in istam pacificationem non interpones Wirst dich in diesen Vertrag nicht einlassen 10 27.
Cum vestra auctoritas intercessisset, ut ego regem Ariobarzanem tuerer &c. id est *senatus consulto censuisset* 15.2.
Studui quam ornatissima senatus populique Romani de me iudicia intercedere, id est, *spargi aut excitare, seu efficit intercedit familiaritas* 15.41
Legatos ad Consulem cum suppliciis mittit, qui tantummodo ipsi, liberisque vitam peterent Jug. cap 46.
Inter hæc negocia Iugurthus impensius modò legates supplices mittere, pacem orare ibid. 47.
Per hostias Diis supplicare Ibidem. 63.
His obstruere aditum supplicandi 8.65 Symm.
Ita visa est supplicationis fides etiam de autore nutasse. 10 69.
Contra vetitum denuò supplicarunt. Ibid.

Supplicij. Pœnæ. *Vide* Tit. Carceris. & Castigationis. Straff/ Urtheyl/ Pein.

VT *de te sumam supplicium* And. 3.5.
Pro peccato magno paulum supplicij satis est patri: And. 5 3.
Ego supplicium sufferam: Ibid.
Tu iam pendebis. And. 5.7.
Dabis ei alto supplicium. Eun. 1.1.
Vsque illi de me supplicium dabo Heaut 1 1.
Syrus mihi tergo pœnas pendet: Act. 4 sc. 4.
Ego plectar pendens Phor. 1 4.
Quod meritus est, ferat: Phor 2 1.
An legibus datum pœnas dies Phorm 4.13.
Iam supplicij satis est Phorm. 5 9.
Ante solem exorientem nisi in palæstram veneras Pl Bacchid. act. 3.
Gymnasi præfecto haud mediocres pœnas penderes Ibidem.
Mulctavit usque ad mortem Adel. 1 2.
Quot me cen et homines iam deverberasse usque ad necem. Phor. 2.2.
Perniciosos cives morte mulctarunt. Cicero in Catil.
Ancillas dedo: quolibet cruciatu, per me, exquire, licet: Hecyr. 5.2.
Tormenta gubernat dolor, moderatur natura cuiusque, regit quæsitor. pro Syl. 181.2.

Ca-

Suſcipiendi

Auffnemen/ Annemen.

VT me in veſtrum gregem recipiatis Eunuch 5.9 ✠ 53.
Maledicta famam meum amorem, & peccatum in ſe tranſtulit. And. 2 3.✠. 10.
Cùm me in res turbulentiſſimas infideliſſimis ſociis demiſiſſem: 9.1.
Civium Romanorum ſalutis neq; incolumitatis cauſſam ſuſcipere 10.34.
Cauſſam publicam privato conſilio ſuſcipere. Suſcipe totum negotium. 11 16.
Gravem curam ſuſcipere 12.12.
Tantum tibi ſumito pro capito apud Cæſarem quantum ipſe meminiſſe ſenties. 13. 30.

Suſpicionis. Suſpicandi. Coniecturæ.

Argwohn/ Verdencken/ Muthmaſſen.

NE in ſuſpicione ponatur ſtupri Amph..1 2.✠.27.
Suſpiciones omnes ab ſe ſegreget Aſin. 4 1 ✠ 27.
Reppers, hæc te qui abſcedat ſuſpicio Epid.2 2 ✠ 101.
Suſpicionum implevit me indigniſſimè Men 5.4 55
Iamdudum ſentio, ſuſpicio quæ te ſollicitet Bacch.2 8.✠.50.
Suſpicio eſt mihi vos ſuſpicarier Pſeud.1.5 ✠ 149.
Ex ipsâ re mihi incidit ſuſpicio Andr 1.2 ✠ 22.
Qui iſthæc tibi incidit ſuſpicio And.3.2 ✠ 21.
Nunc de me ſuſpicio incidit, neq; immeritò. Adelph 4.4.✠ 6.
Mihi nunc nihil rerum omnium eſt quod malim, quàm me hoc falsò ſuſpicarier. Heauton.2.2.
In eum ſuſpicio eſt tranſlata amoris Heaut.4 2.
Omnes, quibus res ſunt minus ſecundæ, magis ſunt neſcio quomodo ſuſpicioſi, ad contumeliam omnia accipiunt magis. Adelph 4.3.
Tanta nunc ſuſpicio de me incidit, neq; ea immeritò. ibidem.
Sic optumè omnes præſidam cauſſas omnibus, & me hâc ſuſpicione exſolvam. Hec.4 2.✠ 22.
Nec pol me multum fallit, quin quod ſuſpicor, ſit quod velit. Hecyr5.1.
Falsâ famâ eſſe nolo gnatum ſuſpectum ſuum Ib d.
Illas errore, & te ſimul ſuſpicione exſolves Hecyr.5.2
Abi hinc in malam rem cum ſuſpicione iſtac, ſcelus. And 2.1.

In suspicionem aliquem vocare. in Verr p. 490.
Si oculos dejecerimus, ac ullum locum aperuerimus suspicioni, aut crimini, accipiendum vulnus. in Ver p 565.
Quorum virtuti inimicitiarum suspicione, fidem, & autoritatem derogavit. Pro Font. 574.
Tenuissimam susp cionem in aliquem conferre. Pro Aul. Cl. 26.
Ei hanc suspicionem alij literis mittendis, alij nuncijs, alij coram ipsi excitaverunt Sest. 21.
Etiam falsò venisses in suspicionem Sestio. Vat. 24.
Longè ab istâ suspicione abhorrere debet. Cœl. 95.
Quod ad celas, iste suspicioni locum dare potuit. ibid.
Istius facti suspicione est aspersus, Cœl 99.
Tibi ita penitus insedit ista suspicio, ut nullo modo evelli potuerit. Mil. 249.
In suspicionem incidit regni appetendi Mil 249.
Augeamus sanè suspicionem tuam Marc. 218.
Hac suspicione sum perculsus Deiot. 3: 2.
Veritus sum, ne repentinus meus reditus suspicionis aliquid afferret. Philip. 11. 481.
Doleo hoc in susp cionem pop. Rom venire. Phil. 1 1 220.
In eandem cadere suspicionem vir non potest. Phil. 11. 481.
Quid egit, nisi ut falsam suspicionem à se depelleret? Phil. 12. 496.
Susp cionem multis attulit immutatio voluntatis. Phil. 12. 50. 52.
Quæ res auget susp cionem Ep. ad Fam lib 1. p. 6.
Facile movet nonnullis suspicionem Ibid. 2. 53.
Dare alicui susp cionem. Ep Fam. l. 3. p 88.
Ejus fidem in s sp cionem adduxit Epist fam. lib. 8. p. 233.
Nullo empore tuus in susp cionem venire debui Ep Fam l. 9. p. 250.
Nonnulli etiam ipsi magistratus veniebant in suspicion m detinuisse, & demoratos esse, dum classis Dolobella certior fieret de adventu nostro. Ep ad Fam. l 12. p 309.
Tergiversari nolui, ne nimium studium suspicionem ei aliquam importaret. Ep. st. ad Fam. lib. 16 p. 506.
Confedisse quasdam otiosas susp ciones. Epist. Att l. 1. p. 30.
Cùm velim vi are omnium deliciarium suspicionem. Ibid. 2. 59.
Vt in aliquam suspicionem facinoris filius adduceretur. Ibid. 28.
Quos in senatu ne tenuissimâ quidem suspicione alligarat Ibid 29.
Suspicionem eò mihi majorem taciturnitas attulerat Ibid. 219.
Susp cionem nullam habet. Ibid. 8. 249.
Suspicione assequi non possum. Ibi. 251.
Vt minuerem suspicionem perfectionis. 10. 331.
In quem caderet illa susp cio. Ibid. 13 464.
Tumultuosius ad me illam suspicionem pertulit. Ibid. 15. 481.
Audimus eum venisse in suspicionem Torquati de morte Pansæ. Ep. Brut p. 542.
In quibus non p test residere inertia, aut levitatis susp icio, E p Q Fr. l 1 p 110

Suspi-

Susp cione aliquid attingere.de Nat. Deor.lib.3.p.141.
Ut illi liberalitatis avaritiaq; absit suspicio 2.Off p.90.
Ut nulla sit in hu fraudis injuriaq; suspicio.Ibid 77.
Nam apud Homerum optimum autorem talis de Ulysse nulla suspicio est.3. Off p 137.
Incurrere suspicionem laudatoris.1.43.Symm.
Scis, in suspici nem gratia venire amantium judicata.1.52.
Non pateo s spicionibus judicatum 1 78.
Sic velim tu caveas, culpam dissimulata familiaritatis accendere: h.e.*suspicionem excitare*.1 88.
A periculo suspicionis alienus est. 1.98.
N n hac suspicione conjecto. 2 90.
Ut de silentio grave quippiam s spiceris.3. 4.
Suspic ones gratia fugit 4 3.
Non cadit in te ista suspicio 4 15.
Cave talia de animo ep n res, quorum aterna judicia sunt. 4.33.
Si qu ndo amicitia in susp cionem gratia venerit 4 64.
Iniquum est, tot oppositu quastionibus obnoxiam fieri sententiam meam.6.59.
Verecunda dis essio vertit in notam timiditatis. 6.66.
Properata in urbem reditu nescio quam mihi fastidisti loci suspicionem dedisti. 7 31.
Vide ne aliud genus suspicionis incurras.8. 19.
Unde mihi non injusta suspicio est.9.10.
Hoc illis visum est suspectum.10 76.
Quò me conjectura ducat habeo.9.2.
Me veo nõnullis suspicionem, velle me navigare.2.16. Ich mache/daß etliche gedencken ich werde wegschiffen.
Ex hac suspicio nata est 3 8.
Vatem nost a simultas antea simulabat me, ut canerem. ne cui suspicionem ficta reconciliata gratia darem 3.12.
Venire alicui in suspicionem. 9.9. Bey einem in verdacht kommen.
Te in tuos aut durum esse nimium, aut suspiciosum nolim.Ibid.
Ex tuo animo conjicies judicia caterorum 1.44.
Ego coditiana ingenij tui pabula de litterarum sapore conjecte.1. 53. Symm.
Tu de paucis conjice plura 1.90.
Conjecturam de amicorum pondere & astimatione colligere.2.16.
Tu de adpositis adsume judicium 2. 49.
Tuum erit, insinuata trutinare. Ita functus sum officio meo, ut tibi judicium reservarim.2 25.
Unum accipe, de quo reliqua conjectes,2.36.
Ex meo quippe animo metior.3.61.
Tuo relinquo judicio. 4.6.
Eminentissima, & semper mihi reverenda sublimitati tua expendendum relinquo, quid merito existimes convenire 4 8.
Temerè opinio hominum judicabit, si non justa impetrem, cùm tua censura animus solent magna prastare.ibid.

Faci-

Facilè erit, ut ex illius animo tuum metiar 4 39.
Tui animi de meo sumo iu icium. 4.59.
Nullus verior æstimator est alieni amoris, quàm qui de suo sumit exemplum. Ibid.
Animo persuadeo. 5.13.
Ex tuo animo metiri potes. 7.5.
Amorem meum de tuâ mente metiris. 7.50.
Mores hominis ex meo pende judicio. 7.87.
Æstimationem lætitiæ meæ vobis relinquo. 7 110.
Mensuram eius de vestro in nos amore colligitis. Ibid.

Suspirij. Anhelitûs.
Seufftzen/Athemen.

TRaxi ex intimo ventre suspirium. Truc.2.2.℣.40.
Animo male est, recipiam anhelitum Epid.2.2.℣.21.
Priusqam recipias anhelitum Merc.3.4.℣.16.

Susurrandi. *Vide* Garrulitatis.
Einblasen.

IN aurem alicui insusurrare in Verr. 207.
Ad aurem alicuius accedere Ibid 366.
Favenius ipse insusurrat. Acad 37.a
Insusurrare alteri. Tusc.148 a
Nec in aures tuas ficta aut simulata quæstus causa insusurretur. Qu Fr.392 a
Insusurrare ad aurem alicuius familiariter. in V. 257.b
Insusurrare alicui cantilenam. At.19 a Pro Mur.142 a

Syderum. Astrorum. *Vide* Cœli. Mundi.
Gestirn/Stern.

SIgniferum lustrare orbem. de Nat. Deor l. 2. 72.
Latitud.n.m signiferi orbis lustrare, & longitudinem. ibid.
In terris versari Ib.d.72.
Quorum est princeps Sol omnia clarissimâ luce collustrans. Ibid.86.
Ipse Sol omnem mundum suâ luce compleat. Ibid.7

Numeris & motibus stellarum cursus persequi. de Div l.1.♀.171.
Sol ab ortu ad occasum commeans de N.35. b
Signorum ortus & obitus definitum quendam ordinem servant. de Inv 54 a
Syderum ortus obitusq; cognoscere de D.107.b
Ortus occasusq; syderum non fieri eodem tempore apud omnes. de D.127 b
Cum autem Sol illuxisset, tum reuix esse sibi viderentur. de Nat.45 a
Sol qui astrorum obtinet principatum de N 35.b
Solem amplius duodeviginti partibus maiorem esse quam terram Ac 20.b

---

Symboli. Syngraphæ. Pacti. Conventûs. Contractûs. Chirographi. *Vide etiam* Tabularum & Emendi. Vendendi.

Verschreiben/Versiegelen/Handschrifft/Quittung/Quittiren.

Simul consignat symbolum Pseud.Arg ♀.2.
Pacta legibus aliquid dare Asin.1.3 ♀.146.
Conscribere syngraphum Asin.4.1.♀ 1.
Pulchrè scripsisti scitum syngraphum Ibid 57.
Ex syngraphâ agere cum populo Pro Mur.236.
Syngraphas facere cum aliquo de Arif Resp p.428.
Factæ sunt syngraphæ in Albano. Cn.Pompeii Rab.267.

T

Tabularum, Chirographi. *Vide etiam* Syngraphæ

Brieff / Stattbuch.

B*ona in tabulas publicas nulla redierunt.* Pro Sext.Rosc. p. 81.
Tabulas corrumpere Ibid.
Quis igitur conveniet signum, aut tabulam pictam cùm aspexerit de Nat.Deor.l.2. p.87.
Tabulam, in qua nomina civium incisa erant, revelli jussit. Epist. 219.b

Qui

Qui jus civile contemnendum putat, is vincula indiciorum revellit. Pro Cæc. 268 a

Lex tabulas iudicum signis obsignari iubet Pro Flac. 150. b

Cum obsignes tabulas clientis tui, quibus id sit scriptum, quo ille capiatur. de Or 99. a

Decretum, quod obsignatum est ab amplissimis viris At 262 b

Decretum, quod ego obsignavi cum multis amplissimis viris. Att. 246. a

Eius rei conditionisq; tabellas obsignaverunt viri boni plures. Pro Qu 12 a

Obsignare tabellas signis amicorum in Ver. 219. b

Quod tum codicem obsignassem 106. b

Quæ cognovi egomet apud istum in ædibus, cum obsignandi causa venissem. in V 86 a

Hæc est quæ à nobis prolata laudatio, obsignata erat creta illa Asiatica, qua utuntur omnes in publicis & privatis literis. Pro Flac. 154 a

Nostra igitur laudatio consignata creta est. Ibid.

Curij testamentum, Ciceronum signis obsignatum Att. 100 b

Pecuniam in ædem sacram reficiendam se perscripsisse dicunt. Pro Fla 155. b

Æque enim tabulæ condemnantur eius, qui verum non retulit, & eius, qui falsum perscribit. Pro Q R. 45. a

Egone hanc manum & hos digitos meos impellere potui, ut falsum perscriberent nomen? Ibid.

Rationes enim perscripta erant ita scite & literate, ut scriba, &c. in P 92. b

Constitui senatores, qui omnium iudicum dicta, interrogata, responsa perscriberent. Pro Syl. 175. a

Et quoniam nondum est perscriptum senatusconsultum, ex memoria vobis, Quirites, quid Senatus censuerit, exponam. in C. 113. b

Senatus auctoritas est perscripta Ep 3. b

Iis verbis ea de me Senatus auctoritas declarata est, ut nemini sit triumphus honorificentius, quàm mihi salus, restitutioq; perscripta in P. 87. a

Et eundem, id quod in auctoritatibus perscriptum extat, scribendo affuisse. de Or. 143.

Tacendi, Reticendi Silentij. Celandi, Taciturnitatis.

Schweigen/ Stillschweigen/ Verschweigẽ/ Verhören/ Bergen.

Facere silentium alicui rei. Amph. Prol. ✝ 15.

Ego tibi scelestam hanc constringam linguam Amph 1. 1 ✝ 192.

Os opprime. Asin. 3. 3. ✝. 40.

Sermoni iam finem face tuo. Asin 3. 7. ✝. 15.

Suspendas potius me, quàm tacita hæc auferas Asin 4. 2. 7.

Neq; occultum id habere, neq; per metum mussare decet. Asin. 2. 1. b 12.

Obsecro tace, nam hic nunc licet dicere: nos sumus. Cas. 2. 2. ✝. 24 25. Elli-

ptica

ptica hæc est oratio, sic supplenda: *nos sumus sola*. Atque hoc vice proverbii utebantur, cùm ea dicuntur, quorum conscium esse volumus neminem. Terent. Phorm. *Soli sumus nunc hic, inquam: eho, dic, quid velis tibi dari.*

Sed taceam optimum est: plus scire, satius est, quàm loqui servum hominem. Epid. 1.1.57.

St! tacete, habete animum bonum. Epid 2.2.✝ 1. *St! St!* Sunt sibili silentium imperantes. Nævius *St! tace, tale verbum cave faxis.* Poeta vetus *Sancti Serapis, Isis & Harpocrates digito qui significat St!* Pomponius Atellanarius poeta: *Pater, at St. negato esse h c me: opertibe caput.* Cicero quoque usus est lib 16 Fam. Ep. 24. & l. 2. de Or.

Quod boni est, id tacitus taceas, tute tecum, & gaudeas. Epid 5 1.✝ 44.

Quid in concilio consuluistis? B A. Benè. Baec. 1.1 6. Formula hæc est reticendi sine iniuriâ quærentis: qualis & illa Merc. 2 3.✝ 33. *D E. unde incedis? quid festinas? gnate mi. C H rectè, pater* Terent Hec. *Quid tu igitur lacrymas? P. rectè mater.* Vbi vide Donatum Et Eun *Rogo nunquid velit. Rectè, inquit abeo.*

Tandem sola sum Cas 2.2 ✝. 25 Truc. 1. Vide Lex. Plaut. *Sola sum.*

Abstinsi iam sermonem de istis rebus Most. 4.2 ✝ 17.

Sed comprimenda est mihi vox, atq; oratio Pseud. 1 4 16.

Comprimere dentes posse videor aliquo modo Pseud 3 1.21.

Sed tu hoc tecum clanculum habe. Pœn. 4.2. 68.

Fac silentium Pers 4 3. 50.

Abi intrò, ne molestus lingua tempera. Rud. 4.2 28.

Sed conticescam. Rud 5 2 69.

Omnibus os obturare. Stich. 1 2 58.

Nihil iam mutire audeo And. 3 2 ✝. 25

De exclusione nullum verbum. Eunuch. 1 2. 8.

Virgo conscissâ veste lachrumans obticet. Eun. I. ✝. 4.

Ha silescunt turba Adel. 5 2 ✝. 10

Adversa eius per te tecta tacitaq; apud omnes sient. Hecyr 3.2 8.

Reprimam me, ne agrè quicquam ex me audias. Hec. 5.1 39.

Os opprime Phor. 5.8 ✝. 93.

Quid nunc obticuisti? Phor 5 9. ✝ 2.

Vtrum taceámne an prædicem? pol, si sapis, quod scis, nescis, neq; de eunucho, neq; de vitio virginis. Eun. 4.4.

Tu nescis id quod scis, Dromo si sapies. mutum dices. Heaut. 4.3.

Date potestatem mihi, statariam, sc. Comœdiam agere ut liceat per silentium. Heaut. Prol.

Quapropter quoquo pacto tacito est opus: Man muß es verschweigen wie man kan. Adel 3 2

Ignotum est, tacitum est. Man hats verschweigen Adelph. 3.5.

Scies, modò ut tacere possis. Phorm 1 2.

De iurgio siletur: Er sagt nichts darvon/ daß er werde hadern. Phorm. 5. 2.

Quam Comœdiam mihi per silentium nunquam agere licitum est. Hecyr. Prol.
Silentium date. Ibidem.
Te obsecramus amba, adversa eius per te tecta taciaq; apud omnes sien. Hec. 3. 3.
Adeò mutito: ſagnichts darbon. Hecyr 5 4
Verbum unum cave de nuptijs. And. 1. 5.
Obstupui, censen' ullum me verbum potuisse proloqui aut ullam caussam, ineptam saltem, falsam, iniquam? obmutui Ibid.
Nil ornati, nil tumulti. Es war alles ſtill. Andr. 2. 2.
Itaq; hercle nihil jam mutire audeo. Andr. 3. 2.
Quæ vera audivi, taceo & contineo optumè: &c. *prom tu, taceri si vis, sic quæ dicis, vera dicito.* Eun. 1. 2.
Ipse conticuit, & cæteris silentium fuit de Orat. l 3. p. 494.
Animi dolorem vultu tegere, & taciturnitate celare. in Verr. p 143.
Nihil nec subterfugere velle reticendo, nec obscurare dicendo. Pro Aul. Cl. Prol. 3.
Reticere parentum iniurias, & æquo animo ferre Ibid. 9.
Ego ea, quæ ferri possunt ferenda, quæ taceri, tacenda esse arbitror. Ibid.
Quæ hoc tempore siteret omnia, atq; ea si oblivione non potest, tamen taciturnitate suâ tecta esse pateretur. ibid.
Verbum nullum fecit Ibid 84.
Difficile est tacere, cùm doceas. Pro Syl. p. 349.
Verbum nemo facit. Pro Cn Plan. p 5.
Senatus in Repub. obmutuit, iudicia conticuerunt. Pis. p. 189.
Diuturni silentij, quo eram his temporibus usus, finem hodiernus dies attulit. Marc 281.
Magnis clamoribus afflictus conticuit. Ep Att l. 1 p. 28.
Cætera si reprehenderis, non feres tacitum Ep Att c lib. 2 p. 30.
Facilè celare, facilè dissimulare. 1. Off p. 43.
Id volueram silentio transire. Ep. Att. l. 2. p 70.
De dignitate Calius notis tacitus facile ipse respondet. Pro Cæl 38 a
Hoc tacitus nullo modo præterire possum Pro Mar 131.
Sed hæc tacita mihi quodammodo relinquenda sunt. Ep. 36 b
Tacito ipso officio & studio, quod habebat erga propinquum suum, quemvis commoveret. Pro Qu 14. a
Illud etiamsi est verissimum, tacitum tamen tanquam mysterium teneant. de Or 148. b
Cætera si reprehenderis, non feres tacitum. Att. 24. a
Nihil me mutum delectat, nihil tacitum. in C. 116. b
Si voluntas tacitis verbis intelligi posset, verbis non uteremur. Pro Cæcin. 105.
Omnis improborum vis diu collecta & inveterata compresso odio atq; tacitum erumpebat in actum Pro Dom. 225 b
Classem & compressum frumentum possidere. in V. 5.

Graeci & cives Romani, qui frumentum compresserant, magnum numerum pollicentur At. 81. a
Orationem illam ita compresseram, ut nunquam emanaturam putarem. At. 44. b
Fasces pictura tacet. 1. 1 Symm.
Silentium mihi imperabis. 1. 1.
Ego tibi lingua obsequia nego 1. 4.
Taciturnitatis incessimur. 1. 5.
Magnum silere. 1. 8.
Nihil horum pagina nunciabat 1. 11
Velim iusto silentio de te vindicari. 1. 14.
Taciturnitate convulneror. 1. 16.
Reticendo fraudare alicuius aures. Ibid.
Iam nihil scribis, quod legam. 1. 18.
Dudum parcus es literarum. 1. 26.
Fac periculum silentij mei, quod etsi tibi exhibere opto, tamen spondere non audeo. 1. 31.
Praestare alicui silentium. Ibid.
Sed abeamus ab his, ne &c. 1. 32.
Sum desertus eloquij tui pastu. 1. 33.
Diu scribendi operam pretulisti. Ibid.
Quid ille serius arbiter super continuo silentio ac dissimulato scribendi munere censuisset? 1. 34.
Silentium tuum conqueror. Ibid.
Paulisper sermonis mei circa te munus intepuit. 1. 35.
Occasione carui scriptionum Ibid.
Supersedere officio 1. 39.
Sed de hac parte verbis supersedendum est. 1. 43.
Compensasti longum silentium gemina scriptione. Ibid.
Neque enim aliter potuisset accidere, ut me tam diu sermonis tui honore fraudares. Ibid.
Non tacito opus est. 1. 46.
Silentij nostri ratio diversa est. 1. 47.
Multi silentij suspicio sollicitis rumoribus locum fecit 1. 49.
Angustiam scriptorum tuorum facile erit multiloquio repensare. 1. 50.
Immane quantum a litteris desideto. 1. 65.
Neque metuitis, ne vos talione silentij mordeamus. Ibid.
Sum silentij tui vehementer impatiens. 1. 81.
Aliquem taciturnitatis incessere 1. 83.
Diu officio scriptionis abstinui. Ibid.
Si litteris mutuum honorem destitissem 1. 86.
Supersedere litteris porrigendis. 1. 88.
Dudum te silentio indulgere mirabar. 1. 91.
Adiecto postulatum, ne unquam supersedere litteris perseveres. Ibid.
Mihi impraesentiarum supersedendum est huiusmodi scriptione. 1. 94.

Nullas sumpsi litteras tuas 1.95.
Longè diversa conditio est fortuiti, quàm affectati silentij. Ibid.
Talionem reddere vitavi Ibid.
Intelligo quidem per occupationes publicas inhibitam diligentiam scriptionum tuarum, verùm quaeso intermissum munus instaures. 1.98.
Dudum mihi nullus litteris tuis honor factus est. Ibid.
Queri de silentio alicuius. Ibid.
Mutuum silentium calamitatibus nostris praestare debemus 1.100.
Fama nihil ignorari de conspicuis viris patitur. 1.102.
In vicem mala gratia saltem litteris abstinerent. 2.34.
Supersedendum isthis verbis. 2.45.
Vastum silentium cunctis stupor subitus imperavit 2.57.
Non cessationis traducor exemplo. 3.2.
Linguam desidem continere Ibid.
Silentium tuum difficultatibus publicae occupationis adscribo. 3.2.
Obijcies mihi dissimulati officij negligentiam 3.5.
Vide ne me validius à scribendo revocet fructus tacendi. 3.12.
Timui cessationis exemplo quandam tibi silentij formulam dare. 3.15.
Continuatio longi itineris stylo obstitit 3.16.
Diuturnitatem silentij rupisti. 3.19.
Si peccatum silentio contraxeris. 3.20.
Quoties minatus sum per silentium, si à litteris temperasses. 3.26.
Securus scribendi ad me vices negligo. Ibid.
Litteris abstinere. 3.54.
Vltrò in me arguo culpam silentij 3.57.
Vsum officij mei qualibet dierum intervalla remorantur Ibid.
Obnixè deprecor, ne me diutius silentio tuo suspensum esse patiaris. 3.60.
Nec quidem prioribus litteris meis vicissitudinem reddidisti. 3.77.
Adhuc siles. Sed loquacitas mea non cohibetur exemplo, & est ociam mihi verborum copiam commodum. 3.82.
Quod solùm tibi ad silentium suffragabatur 3.83.
Fuerit tibi adversum culpam taciturnitatis de labore purgatio. Ibid.
Intelligebam non esse de nihilo, quod diu à litteris temperabas 3.86.
Tandem patuit impedito per aegritudinem visu, officiorum stetisse solertiam ibid.
Scis humanitatis hanc esse rationem ut parùm probatis, & antè discordibus ad vicem doloris reverentiam saltem silentij deferamus. 3.18.
Abstinere mittendis litteris. Ibid.
Quid avarè uteris ingenij tui copijs? Ibid.
Dignationem officij tui mihi denegas. 4.11.
Fuerit hoc eorum, quibus in reddendis paginis fides defuit. Ibid.
Licet noverim diligentiam, etiam cùm scripti abstinentissis. 4.25.
Vt desidem scribendi saepè accusas 4.27.
Sermo omissus amicitia negligentiam videtur arguere. Ibid.
A stylo temperas. 4.28.

Tangendi.

Anrühren/Angreiffen.

Si illam digito attigeris une. Eunuch.1.6.✝.2.
Ne primoribus quidem labijs attigissent de Orat.l.1.p 292.
Nec enim ullum frigidius hoc flumen attigi, cùm ad multa accesserim, ut vix pede tentare id possim de Leg.l.1.p 321.

Tarditatis. *Vide etiam* Celeritatis, Festinandi.

Langsam/Säumig.

Podagrosi estis, ac vicistis cochleam tarditudine. Pœn.3.1.✝.29.
Celeritatem alienius persequendi retardare Pro Leg. Man.p.636.
Cavendum est, ne tarditatibus utamur in gressu mollioribus. 1.Off.p.52.

Teli.Sagittæ. *Vide etiam* Vulnerandi.Lædendi.

Pfeil/Boltz/Schiessen/Bogen.

Qui cum Ptolomaeus familiaris eius in prælio telo venenato esset, eoq; vulnere summo moreretur. de Divin.166.
Sic arcum intendere. Ac.21.
Balistæ lapidum, & liqua tormenta telorum eo graviores emissiones habent, quo sunt adducta atq; contenta vehementius, Tusc 187 a

---

Temperantiæ.Mediocritatis.Modi.Continentiæ.

Mässigkeit/Nüchtern/Inhalten/Maaß halten.

Sine me fungi fortunas meas. Most 1.1.✝.45 Nota syntaxin.
Spectatum satis putabam, & magnum exemplum continentiæ And.1.1.✝.(63.
Hilaritate tristitiam temperum condiebamus. At l.12 p.391.
Teneri non potui, quin tibi apertiùs declararem. Att 15.p.438.
Ab eâ hastâ agrè me tenui. Ep.At l.16.
Difficilem temperantiam postulare. de Fin l.1 p 96.
In re eò meliore, quò maior sit, mediocritatem considerent. Ibid. 97.
Temperantia præceptis obtemperare. Q Tusc.l.14.p.425.
Mediocritatem tenere. 1.Off.36.
Ludendi est quidem modus retinendus. Ibid 42.
Quarum quidem certè est adhibendus modus, ad mediocritatem revocandæ eademq; mediocritas ad communem usum, cultumque vitæ referen. a est. Ib.d 56.

Ego quidem me sustinui, id est, *repressi, imperavi mihi* 6.7
Si perniciosum sciret esse loqui de hac re, vix tamen se continere 8.6
Me sustinebam ne ad te prius ipse quid scriberem. 9 8.
Teneri non potui. Ibid.
Usque mihi temperavi. 10.7
Scire te mihi imperavisse m 0 8
Tacere non possum, quin singularis meritaque tua tibi gratias agam 10. 24.
Te miramur, cum hac reticueris, non potuisse continere iracundiam tuam 11. 3.
Postquam videt regis largitionem famosam impudentemque, veritus quod in tali re solet ne pollutus licentia invidiam accenderet animum à consueta libidine continuit. Jug c 15.
Eâ continentiâ vir gravis, & nullâ arte cuiquam inferior Frag l. 2.
Inesse tibi temperantiam, non amittere 3.16. Symm.
Noxijs abstinere commodat sanitati 6.4.
Te precor, saluti adversa declines, & interpellatam totiens valetudinem repares auxilio temperantiæ 6 4.
Modum servare. 6 44.
Nullus in navibus canor, nulla in convivijs helluatio, nec frequentatio balnearum, nec ulli juvenum procaces notatus. 8 23.
Hoc est specimen animi continentis 10 29.

Tempestatis. Imbrium. Inundationum. Pluviarum. Sereni atis. *Vide etiam* Navigandi.

Gewitter/Ungewitter/Regen Gewässer/Ungestümm/ Schönwetter.

N*E quicquam mare subterfugi sævis tempestatibus*. Merc. 1 2. ℣ 85.
Verum video me ad saxa ferri, sævis fluctibus Ibid. 85.
Nescis quid mali præterieris, qui nunquam es ingressus mare: nam alias ut omittam miserias, unam hanc vide Hecyr. 3 4. ℣. 5.6 7.
Ita usque adversa tempestate usi sumus Hec. 3. 4.
Ne similiter utamur fortuna, atque usi sumus. Phorm. Prol.
Dies triginta, aut plus eo, in navi fui, cùm interea semper mortem expectabam, ita usque adversâ tempestate usi sumus. Ibid.
Dem sæpè ventis vehementioribus, aut immoderatis tempestatibus, aut immolare, aut intolerabili frigore hominibus nocuit, urbes delevit, fruges perdidit Pro S R. p. 82.
Subitò tempestates coortæ sunt. in Verr p. 174.

Magni fluctus ejiciebantur. in Verr p.175.
Temporibus hybernis ad magnitudinem frigorum, tempestatum vim, ac fluminum praeclarum sibi hoc remedium comparat. Ibid. 497.
Hac natura esse loci dicitur, ut nullus unquam dies tam magnâ turbulentaque tempestate fuerit, quin aliquo tempore solem ejus dies homines viderent Ibid.
Tempestate rejici Pro Cae p.621.
In navigando tempestati obsequi artis est Epist. ad Fam. libr. 1. p. 32.
Vides, quibus fluctibus jactemur Ep. Att. lib. 1 p 37.
Vim tempestatis effugere de Nat. Deor. l. 3. p. 102.
Sed cum iam quercum tempestas, vetustasque consumserit, tamen erit his in locis, quam Marianam quercum vocent. de Leg. 11. p. 293.
Omnis tempestatis calamitate vacare. Q. Tusc. l 5. p. 33.
Subvenire tempestati quâvis ratione, sapientis est 1 Off. p. 33.
Prid Quinquatrus fuit egregia tempestas. At. 149. a
Brundusium venimus usi tua facilitate navigandi. Att. 100. a
Cum adversis ventis usi essemus Ep. 236. a
Ad lacertas captandas tempestates non sunt idoneae. Att. 20. a
Tu velim quamprimum bona & certa tempestate conscendas. Qu Fr. 207. b
Dummodò idonea temp stas sit, ne omiseris. Q Fr 310. b
Tempestates, ac Temporum varietates, coeli que mutationes, &c. à Dijs imm. talibus tribui generi humano putant. de N 1. b
Alia Romae: alia Tusculani eventi saepe tempestas D. 128. a
Nauta tempestatem praetermittere noluerunt. 14. 4.
Cum sane adversis ventis usi essemus, tardeque & incommode navigassemus. 14 5.
Quod secundos ventos habuisset, iam in provinciam suam pervenisse 15. 3.
Omnes tempestates subire, id est, *impetus, & pericula* 15. 4.
Inde Austro lenissime, coelo sereno, in Italiam pervenimus. 16 9.
Horologium mittam, & libros, si erit sudum, id est, *serenitas.* 16. 18.
Imber vos inbibet. 1. 9. Symm.
Nec dum autumnas salubres ventis obluctantibus experimur. 2. 55.
Mare saevire coepit ventis Jug cap. 78.
Ventus coortus arenam humo excitavit. Ibid. 79.
Tum ex omnibus montibus nix profluit, ac summas ripas fluminis superavit, pontesque ambos una die interrupit. 1 C. 313
Ea permanserunt aquae, dies complures. 314. Dasselbe wasser hat lange gestanden/gewehret.
Liger (fluvius) ex nive creverat, ut omnino vado transiri non posse videretur. 7. 222.
Subitò torrentium & aquae magnitudine pons est interruptus, & reliqua multitudo interclusa. 308.

Tem-

Templi. Delubri. *Vide* Consecrandi.

Kirch.

R*omulus Iulio dixit se Deum templumque sibi dedicari in eo loco jussit.* de Leg. 1. p. 294.
Qu bus auct ribus Xerxes inflammasse templa Græciæ dicitur. de Leg. 2. 330.
Quâ nocte Alexander natus esset, eâdem Dianæ Ephesiæ templum deflagravisse. de Nat. Deor. 2. 26.

Temporis. Spatij. Diu. Perpetuò. Æternitatis. Durationis. Fluxibilitatis.

Zeit/Langwirig/Ewige zeit/Alle zeit/Es ist geschehen/Es begab sich/Nimmer/Sein lebenlang/Zeit vertreiben/ Zeit zubringen/Zeit verderben.

I*Am diu est, quòd* Amph. 1. 1. ✠ 146.
Iam pridem factum videtur, cùm primum tibi Asin 5 2.
Hanc domum multos annos est, cùm possideo Aul Prol. 4.
Ab hinc annos factum est sedecim, quùm auspicatus est. Cas Prol ✠. 39.
Meâ quidem hercle causâ vidua vivito, vel usque dum regnum obtinebit Iuppiter Men 5 1 ✠. 28.
Atque herus minor hunc diem sumsit minus protkymè Pseud 5. 1. ✠. 25.
Plus annis decem, plus jam viginti mortuum esse oportuit. Bacch. 4. 7. ✠. 20.
Sic Cicero *plus anno*, Et *plus annum obtinere provinciam.*
A mane ad noctem totam usque in foro dego diem. Most. 3. 1. ✠. 3.
Vt hunc comburamus diem Men. 1. 2. ✠. 43.
Tempus maximum est. Mil 4. 8.
Biennium jam factum est, postquam abij domo. Merc. Prol ✠. 12.
Vbi mercatum dixit esse die septimi. Pers. 2 3. ✠. 8. ἀρχαϊκῶς sicut illud *Auctio fiet Menæchmi mane septimi.* Men 5 9 95. Vide Agellium, & Lex. Plaut.
Quando? Quo die Orcus mortuos ab Acheronte am serit: h. e. NUMQUAM. Pœn. 1. 2. ✠. 131.
Germani dicunt. Wann der Teuffel stirbt.
Iam diu factum est, postquam bibimus. Pers. 5. 2. ✠. 41.
Hic leno nondum sex menses Megaribus huc est, cùm commigravit. Pers 1. 3. 57 Sic Aul. Prol ✠ 4. *Iam multos annos est, cùm video* Insolens syntaxis. Nimirùm hoc habet Lingua Latina, ut Grammaticorum Canones interdum perrumpat, & liberiore campo excur at. Quod qui indignè

 ferunt

ferunt exotici homines, malè sanè de bonis Auctoribus meren. Talia multa sunt quoque in ipso Cicerone, quæ nimis liberè transiliunt repagula Grammaticorum.

Qualis solstitialis herba paulisper fui Pseud.1.1.℣ 36 Nota formulam *Paulisper esse:est, Non diu durare* Proverbialis autem est locutio de re fugitivâ, & non diuturnâ Ausonius: *Ostentatus, raptusque simul, solstitialis velut herba solet.* Vide Mu et.lib.6 cap.9 Variar Lect.

Tertius hic est annus, ut nostri domo viri abierunt. Stich 1 1 ℣ 26.

Quæ inter continuum perdidit triennium. Stich 2.1.℣.61. Titinnius: *Inter decem annos nequisti unam togam detexere*

Ego hunc lacero diem Stich.3 1.℣ 45 h e garriendo perdo. S c Asin.2.2.℣ 15. *Quum ego hanc jubeo tacere, quæ loquens lacerat diem.* Horat *Frangere diem mero.* Alii etiam, *Iugulare diem Excruciare diem.* Men. 4 2 ℣ 31.

Minus quindecim dies sunt, cùm pro his te adibus quadraginta minas accepisti Trin.2.4.1.S c Plin lib.4 Epist 27 *Tertius dies est, quod audivi recitantem* Cicero *Biennium est, cùm cœpit.*

Iam dudum factum est, cum abisti domo. Trin. 4 3.℣.3.

Tu me vivus hodie nunquam facies, quin sim Sosia : dein lebelang nicht. Amph 1 1.241

Quod neque est, neque fuit, neque futurum est, mihi prædicas. Amph 2.1.℣.3.

Ferè in paucis diebus And.1.1 ℣ 75.

Divisa sunt temporibus tibi Dave hæc. du hast der Zeit nicht wohl wahr genommen. And 3 1 ℣ 8. (1 1.

Mulier quædam ab hinc triennium ex Andro commigravit huc viciniæ And.

Ferè in diebus paucis, quibus hæc acta sunt, Chrysis vicina hæc moritur ibid.

Propè adest cùm alieno more vivendum est mihi Ibid.

Dum tempus ad eam rem tulit, sivi animum ut expleret suum : nunc hic dies aliam vitam adfert, alios mores postulat. Andr. 1 2.

Crede impetrabo, ut aliquot saltem nuptiis prodat dies : daß er die Hochzeit noch etliche Tag auffschiebe: Andr.2.1.

Quæ nunc non est narrandi locus: [id est, tempus:] And.2 2.

Idem Menandri Phasma nunc nuper dedit: jetzt newlich. Eunuch. Prolog.

Bidui est aut tridui hæc sollicitudo. Andr.2.6.

Non sat commodè divisa sunt temporibus tibi, Dave, hæc: du hast diese Ding nicht recht außgetheylt nach der Zeit. Andr. 3.1.

Id te oro, ut antè eamus, dum tempus datur, dúmque ejus lubido occlusa est contumeliis.] And 3 3.

Namque hoc tempus præcavere mihi me, haud te ulcisci sinit. And. 3.5.

Dies hic mi ut sit satis vereor, ad agendum. And. 4.2.

Non satis habes, quòd tibi dieculam addo? Ibid.

Veni in tempore: Jch bin zur rechter Zeit kommen Andr.4.5.

Nolo me in tempore hoc videat senex And 4.6. (And.5.4.

Itáne attemperatè venit hodie in ipsis nuptiis, ut veniret antehac nunquam?

Rus ibo: ibi hoc me macerabo biduum. Eun.1 2.

Illum, liquet mihi dejerare, his mensibus sex septem prorsum non vidisse proximis. Eunuch 2 3. I.o.m.

Locus, tempus constitutum est. Eun 3.4.
Præterijt tempus: Ibid.
Quia illa quæ cupibat de sorore ejus indicare, ad eam rem tempus non erat. Euuch 4 1.
Quamdudum venist? modò. Eun 4 4.
Anne abijt jam à milite? jamdudum, ætatem Eun 4 5.
In diem istuc, Parmeno, est fortasse quod minâre: es ist noch weit dahin: Euuch. 5.7.
Nullum remittis tempus, neque te respicis. Heaut.1.1.
Tu, ut tempus est diei, vide sis, ne quò hinc abeas longiùs Heaut.1.2.
In loco ego verò laudo: [id est, suo tempore:] Heaut.3.2.
In ipso tempore eccum ipsum obviam And 3.2.
Veni in tempore. And. 4. 5.
Chreme per tempus advenis. Ibidem.
In tempore ipso mihi advenis. And.5.6.
Id ubi tempus siet deducam. E n 3 1.
Si id non commodum est. So es dir nicht gelegen ist. Ibid.
Ad eam rem tempus non erat Eun 4 1.
In tempore ad eam veni Heaut.2.3.
Dum tempus consulendi est Weil die Zeit Raht leydet Hec 5 1.
Quid, malum, me ætatem censes velle id assimularier? [id est, longo tempore:] Heaut. 4.2.
Illud vide, ut in ipso articulo oppressit! [id est, in ipso puncto temporis:]
Nunc si omitto, ubi ill nc redeam, actum agam, nihil est, refrixerit res: nunc demum venis? Adelph 2 2
Nunc illud est, quòd si &c: Nun ist es an dem daß rc Adelph.3.2.
Sex totis mensibus prius olfecissem, quàm ille quidquam cœperat. Adel.3.4.
Vereri in loco: da es Zeit ist. Adelph.5 3.
Tum, temporis punctum mihi ad hanc rem est: herus adest: [id est, statim aderit:] Phorm.1.4.
Utrogem, [scil Getam,] *quod tempus conveniendi patris me capere jubeat.* Phorm.5 4.
Aliquot hos sumam dies [scilic ad potandum:] Phorm.5.5.
Omne quod est interea tempus, priusquàm rescitum est, lucro est. Hec.3.1.
Neque ut celari posset, tempus spatium ullum dabat : die Zeit war zu kurtz. Hecyr.3 3.
Pol jam aderit, cum se quoque aderit : die Zeit wird bald kommen daß jhm auch gerewen wird: Hec.4.1.
Cursando atque ambulando totum hunc contrivi diem. Hec 5.3.
Nam ille neque animo hoc erit ætatem: [id est, diu vel semper:] Hec.5.1.
Nam memini abhinc mensis decem ferè ad me nocte primâ confugere. Hecyr. 5. 3.
Ita visus est dudum ein wenig zuvor. Eun. 4.4.
Incertior sum multò, quàm dudum. Phorm 2.3.
Quamdudum venis? modò. ibid.

Ann

Anne abiit jam à milite ? jamdudum, ætatem Eunuch 4.5.
Contrivi in quærundo omnem vitam, atque ætatem Adelph. 5.4 15.
Dies triginta aut plus eo, in navi fui, cùm interea semper mortem exspectabam: ita usque adversâ tempestate usi sumus. Hecyr. 3. 4. ℣. 6 7.
In apparando consumit diem Adelph. 5.7 ℣. 2.
Dare alicui spatium longum. Hec 4.4. ℣. 61.
Frustra ubi totum desedi diem Hec. 5.3. ℣ 2.
Ambulando totum hunc contrivi diem. Ibid. 17.
Abhinc menses decem. Ibid ℣. 24.
Ne me in breve hoc conjicias tempus Hec. 5.4 ℣ 2.
Ferè ab hinc annos quindecim. Phor. 5.9 ℣. 28.
Commodum jam ire tempus est Ibid ℣. 37.
Tempus percutere ad Her l. 4 p. 131.
Multi nostra, plures patrum memoriâ, atque etiam majorum extiterunt. de Orat. l. 1. p 271.
Vix annus intercesserat ab hoc sermone cohortationis meæ. de Orat. l 2. pag. 370.
Qui annis permultis antè fuit, quàm ipse Pythagoras. Ibid p. 388.
In iis artibus omne tempus, atque ætates suas consumserunt. de Or. l 3 p. 469.
Tantum tribuisse doctrinæ temporis, quantum mihi pueriliæ ætas, forenses concesserint Ibid. p. 477.
Tempus perdere. ibid. p. 495.
Cui si vita suppeditavisset, sublato ambitu consul factus esset Brut. p 392.
Tempus vix satis habeo. pro Qu. p. 1.
Aliquantum temporis in re consumere. ibid. 7.
Dicendo tempus absumere. Ibid. 11.
Anni vertuntur. ibid 13.
Tempus me potius, quàm oratio deficit. pro Sext. Rosc p. 67.
Tempus conterere. pro Qu p. 104.
Tempus obsidere in Verr. p. 138.
Tempus ducere ibid 168.
Abhinc annos duos est mortuus. Ibid. 232.
Si tempus ferat pro Cæc. p. 616.
Diem vel tempus effugere. in Verr. 138.
Omne tempus ad comparationem belli contulit. pro Leg. Man p. 630.
Punctum temporis commorari aliquo in loco. pro Aul. Cluent. p. 19.
Dies nondum decem intercesserunt. pro Clu. p. 53.
Opportunè adest homo summâ fide, & omni virtute præditus. pro Aul. Cl. p. (75.
Vt ne longum sit. ibid. 89.
Parvam exigui temporis usuram bonæ de me opinionis postulo, ut eam perpetuò retineatis. cont. Rull 11. p. 145.
O tempora! ô mores! in Cat p. 164.
Temporibus assentiendum. Ep. Fam. l. 1. p. 32.
Illud pugna, & enitere, ne quid temporis nobis prorogetur Ep. Fam. l. 3. p. 80.
Traducere tempus. Ep. ad Fam. l. 4. p 102.

Cede-

Cedere tempori. Ibid. p. 105.
Tuum est, consulere temporibus. Ibid. p. 107
Matutina tempora lectiunculis consumere. Epist. Fam. lib. 7. p. 83.
Servire temporibus. Ep. ad Fam. l. 15. p. 468.
Vt vix huic tantulæ epistolæ tempus habuerim Epist. ad Att. l. 1. p. 20.
Hoc tempus omne consumam. Ep. ad Att. l. 2. p. 54.
Cùm vacui temporis nihil haberem ibid. p. 26.
Versabatur mihi illud tempus ante oculos Epist. Att. lib. 3. p. 87.
Eò etiam melius hic eum diem cum Dionysio conteremus. Ep. Att. l. 4. p. 119.
Quo cum diem conterere solebam Ep. Att. l. 9. p. 265.
Vt tu maximis tuis curis aliquid impertias temporis cogitationi. Ibid. p. 290.
Vt tota tempora diurna in his possim consumere. Epist. Att. lib. 11. p. 337.
Totos dies consumo in literis. Ep. Att. l. 12. p. 375.
Quod temporis in prædiolis nostris, & bellè ædificatis consumi potuit. Ep. ad Att. l. 16. p. 444.
Dum hominum genus erit, non deerit, dum civitas erit, judicia fient. pro S. R. p. 68.
Diuturnitatis modum terminare. Tusc. l. 2. p. 365.
Hanc immortalem redderem, si possem. de Orat. l. 2. p. 365.
Quid in Epeiro temporis ponas. Ep. Att. l. 1. p. 17.
Itinera ita facit, ut multos dies in oppidum ponat. Ep. Att. 11. 358.
In quibus remoti ab oculis populi, ad omne etiam tempus otiumque contrivimus. de Amic. p. 221.
Multum temporis in istâ unâ disputatione consumsimus. Acad. l. 2. p. 9.
Nulla Senectus diuturnitate temporum existet. Ibid. p. 61.
Nonnunquam ejusmodi incidunt tempora. de Fin. lib. 1. p. 109.
An ille tempus aut in Poetis evolvendis consumeret? Ibid. p. 125.
Aut astris contereret. Ibid.
In aliud tempus aliquid differre. de Fin. l. 1. 5. p. 270.
Tempus in quærendo, ac discendo in naturæ cognitione consumere. de Fin. lib. 5. p. 274.
Quamobrem aggredere quæsumus, & sume ad hanc rem tēpus, quæ est à nostris hominibus aut relicta, aut adhuc ignorata de Leg. lib. 1. p. 295.
Si mihi nullum tribueretur tempus vacuum & liberum. Ibid. p. 296.
Quod tibi tandem tempus vacuum fuit concessum. ibid.
Quod datum est temporis nobis, in eo consumsimus Quæst. Tusc. lib. 2. p. 350.
Primum tempus salutationibus, reliquum percunctatione consumsimus. de Univers. p. 369.
Nullum tempus aliud se unquam habituros, restituendæ gratiæ. de pet. Cons. p. 398.
Longo intervallo interjecto videmus. 1. Off. p. 14.
Incidunt sæpè tempora Ibid.
Vix minimi momenti instar habeant. Off. l. 3. p. 104.
Id vel exiguum tempus durat. de Senect. p. 177.
Quæ quando in temporum inclinationibus sæpè parvis posita sunt. ibid.

Omnia

Omnia momenta observabimus, neque ullum prætermittemus tempus tui juvandi. Ep 88.a.

Nec ullo minimo momento plus ei vita tribue, quam Stoici: de Fin 145 b.

Minimis momentis maximæ inclinationes temporum fiunt. in A 199.b.

Attulisti aliud humanius horum recentiorum, nunquam dictum ab illo ipso, quod sciam. de Fin 81.a.

Non modo Curij illi, &c. *sed hi recentes Marij* pro Mur.

Me ex comparato & constituto spacio defensionis in semihora curriculum (al. *circulum*) *coegisti.* pro Rab 91.b.

Metellus calumnia dicendi tempus eximit. At. 56. b.

Clodius rogatus, diem dicendo eximere cœpit. Q.Fr 306.b.

Ego diem statuo satis laxam: i.e *Tempus satis longum* At 87.b.

Nihil ei longius videbatur, quam dum illud videret argentum. in Ver. 208.b.

Tum ille, nihil fuisse sibi longius, quàm ut me videret. Ep. 181. a.

Nec mihi longius est quicquam, quàm videre hominum vultus. pro R. P. 128.a.

Vt ante commentemur inter nos, qua ratione nobis traducendum sit hoc tempus. Epist 51. a.

Vitam otiosam & quietam sine ullo labore & contentione traducere. de Sen. 94.a.

O adolescentiam traductam eleganter pro Pl 265.b.

Traducere vitam egregiis factis ad Brut. 285. b.

Iamdiu nihil novi ad nos afferebatur. Ep. 25 b.

Quærenti mihi jamdiu quid ad te potissimum scriberem. Epist. 56.b.

Ego te jamdiu plurimi facio Ep. 151.a.

Postulatur à te jamdiu historia. Leg. 156.b.

Quorum ego vix à te jamdiu manus contineo. E 99.b.

Nihil iam sum pridem admiratus magis Epist 44.a.

Cupio equidem, & iampridem cupio Alexandriam visere. At. 25.a.

Iampridem institui Acad 39.a.

Nam in me iampridem effectum est, quod futurum fuit. Or. 206.b.

Homerus qui recens ab illorum ætate fuit, de N. 62.a.

Cum è provincia recens esset. in V 67.b.

Rhegyni quidam venerunt Roma sane recentes Att 256.a.

Vix annus intercesserat ab hoc sermone, cùm iste Norbanum accusavit. de Or. 117.a.

Affuit, sed non plus duobus aut tribus mensibus Ep. 217 a.

Tempora priora & prima)(posteriora & proxima. Ep. 72.b.73.a.

Hunc per annos decem aluimus contra nos. Att. 104.b.

Per tot annos repub. devexata. Ep. 145 a

Consecuti sunt dies comitiales, per quos Senatus haberi non poterat. Qu. Fr. 307.b.

Per ista tempora ijdem fuerunt. pro S R. 31.a.

Per illam vim atque victoriam L. Syllæ, id est, *eo tempore.* pro Clu. 22.b.

Ludi decem per dies facti. in C. 115 a

Vtique eius rei causa per dies comitiales Senatum haberent. Ep. 117 b.

Tamen te penitus rogo, ne te via per hyemem nisi bene firmum, committas Ep. 159 a.

Neque tamen dubito, quin per eos dies matutina tempora lectiunculis consumpseris. Ibid. b.

Bina venationes per dies quinque magnifica. E 59. a.

Dies nondum decem intercesserant, cum ille alter filius necatur. pro Clu 13. a.

Vnus & alter dies intercesserat, cum. &c. ibid. b.

Aliquot enim sunt anni, cum vos duos elegi. A. 147. b.

Multi anni sunt, cum ille in are meo est. Ep 151. a.

Iam anni quadringenti sunt, cum hoc accidit. Or. 113. b.

Iam biennium est, cum virtuti nuntium remisisti. Epist 153. a.

Biennium praeterijt, cum ille assiduo cursu cubitum nullum processit. At. 207. b.

Videtur mihi tempus dari. 1. 9.

Temporibus assentiendum est Ibid.

Facilior erit mihi quasi decursus mei temporis, id est, *provincia gubernatio.* 3. 2.

Misera tempora & luctuosa. 5. 14.

Gravissimus & pestilentissimus annus. 5. 16.

Me consolatur dies, quae stultis quoque mederi solet. 7. 29.

Has tibi literas maiore misi intervallo. 8. 4.

NULLUS DOLOR EST, QUEM NON LONGINQUITAS TEMPORIS MINUAT ATQUE MOLLIAT. 4. 5.

Nam quod allatura est ipsa diuturnitas, quae maximos luctus vetustate tollit. &c. 5 16.

Dies magna ex parte consumtus est. 1. 2.

Hac controversia usque ad noctem ducta. Ibid.

Eum diem ibi consumsi 4. 2

Vnum medius fidius tecum diem libentius posuerim, quam hoc omne tempus cum plerisque eorum. 5. 21.

Matutina tempora lectionibus consumere. 7. 1.

Horas multas suaviss sermone consumere. 11. 27.

Mihi ad non bene maturum videtur, propter anni tempus. 9 5.

Praematura denuntiatio boni civis. 10. 8.

Excusationem angustiarum tui temporis accipio. 16. 2.

Ne quidem punctum temporis in ista fortuna fuisses. 6. 7.

Cuius rei non modo non praterit tempus, sed ne maturum quidem etiam nunc fuit 10 10.

Cum sit necesse servire tempori, & non amittere tempus, cum sit datum. At. 8. 3

Cum ad idem, unde semel profecta sunt, cuncta astra redierint, eandemque totius caeli descriptionem longis intervallis retulerint, tum ille vere vertens annus appellari potest. de So. Scip. 130. a.

Anno vertente sine controversia. pro Qu 7. 2

Mercurij stella anno fere vertente signiferum lustrat orbem de N. 36. b.

Annua conficiens vertentia tempora cursu in Arat.

Sic

Sic enim annuum tempus conficitur. At. 245. b.
Cum tu hac leges, ego iam annuum munus confecero. Epist. 24. b.
Isocrates prope centum confecit annos. Or. 214 a.
Qui omnem vitæ suæ cursum in labore corporis confecerat. pro Cœl. 45. a.
Qui recte curriculum vitæ a natura datum confecerit. de Un 202 a.
Cum sexaginta annos confeceris, reliquos dormiat. Tusc. 108. a.
Hortensius tamen hunc cursum confecit. de Or. 119. b.
Hi exclusi temporibus populi Rom agere quæ voluerant non potuerunt. in V. 213. a &
Angustiis temporis excluduntur omnes 106. a.
Quæ soluto animo familiariter scribi solent, temporibus his excluduntur. At. 136. b.
Ut mihi temporibus illis multum in animo versabatur Marius. de D. 137. a.
Quoniam longo intervallo modo primum te paulo hilariorem video. de Cla. 166. a.
Satis longo intervallo post iterum advocantur. pro Clu. 55. a.
Ut cum longo intervallo veneris, contendas. pro Mur. 128. b.
Hodierno die longo intervallo ad spem libertatis exarsimus. in A. 194. a.
Venio nunc sane longo intervallo ad quandam epistolam. &c At. 282. a.
Longo enim intervallo video mutata esse omnia. Att. 177 a.
Me per longo intervallo prope memoria temporumque nostrorum primum hominem novum consulem fecistis. contra Rul 69 a
Longo intervallo judicium inter sicarios hoc primum committitur. pro S. R. 10. a. &
Consuetudo longo intervallo repetita & relata. in V. 65. b.
Longo intervallo veterem consuetudinem retuli. in Ver. 79. a.
Et nos longo intervallo viseris. At 3 a.
Tu, si intervallum longius fuerit mearum litterarum, ne mireris. Ep. 104 a.
Versabatur in Sicilia longo intervallo alter non Dionysius ille, &c. sed quoddam novum monstrum. in V. 265. b.
Si cum animis vestris longo intervallo recordari illius vitam volueritis. pro Clu. 32 a.
Cum res privata longo intervallo judiciis repeteretur. de Cla 32. a.
Longo intervallo Romam venit. pro Flac. 161 a.
Interim satis longo intervallo venit Heracleam pro Arch. 186. b.
Interim neque ita longo intervallo ille venit pro Flac 156 a.
An laurea illa amittet longo intervallo viriditatem? de Pro. 75. a.
Amicitia longis intervallis temporis interrupta. Ep 251. b.
Illa quæ quasi longo intervallo interjecto videmus. Off. 7. a.
Studia quæ longo intervallo intermissa, revocavi. Acad. 148. a.
Primum te tanto intervallo viderem. Ep. 151. a.
Cratippus noster princeps hujus memoriæ philosophorum. Off. 55 a.
Multi etiam superiori memoria pro Cor. 60. b.
Consules non modo ex memoria, sed etiam ex fastis evellendi. pro Sest. 10. a.

Tanta multitudo, quanta mea memoria nunquam ullo in judicio fuit. Ibid. b.
Quod in hac Rep. non modo factum ante nunquam est, sed in omni memoria est inauditum. in Vat. 35. b.
Res ab nostra memoria propter vetustatem remota. de In. 42. a.
Quia memoria sic esset proditum, quem pater, &c. Or. 100. a.
Quid quod usu patrum memoria venit? ibid.
Usuram longi temporis, qua caruimus intermissa nostra consuetudine, &c. *fac-ciam.* Ep. 30. b.
Temporis tanta fuit exiguitas, hostiumque tam paratus ad dimicandum animus, ut non modo ad insignia accommodanda, sed etiam ad galeas induendas, scutisque tegmenta detrahenda, tempus defuerit. 63.
Sex dies ad eam rem conficiendam spacii postulant 1. C. 287.
Hic de caussis omnia aguntur raptim & turbatè, neque docendi Cæsaris, propinquis ejus spatium datur 1 C. 288.
Sic triduum disputationibus excusationibusque extrahitur. 1. C 305 So bringt man drey Tag zu.
Multi jam menses transierant, & hiems praecipitaverat. 2. C. 385. Der Winter neigte sich zum Ende, war im abnehmen.
Non multum ad solis occasum temporis supererat 3. C. 410.
Prima luce postridie, constituerant proficisci. 1 C 322.
Ipse horâ circiter diei quartâ, Britanniam attigit. 7, 104.
Brevi spacio interjecto, vix ut his rebus, quas constituissent, colloquendis, & ad-monstrandis, tempus daretur 73.
Primo mane naves incendit. 5. 524.
Ciorum avum producere 1. 1. Symm.
Pauxillum tempus absumere. ibid.
Transigere tempus sine offensâ silentii. 1 10
Nondum calo albente concurritur luminibus accensis. 1. 13.
Sermo multâ nocte venit. 1. 13.
Priusquam manifestus dies criperum noctis absolveret. 1. 13.
Calendæ tunc erant, quibus annus aperitur 1. 44.
E Cumano navem solvimus panè albente cœlo. 2. 4.
Iam sol meridiem fregerat. Ibid.
Haud multùm processit hora. 2. 51.
Habes sæculum virtuti amicum. 3. 43.
Successio temporum placita priora mutavit 3 44.
Fac noverim festinasâ scriptorum vice, te quoque hoc intervallum dierum longum putare 3 84.
Bonorum separatio statim diuturna videtur Ibid.
Hoc anno obsequii istius tempus effluxit. 4, 8.
Ævum maneat hic dies 6. 79.
Appetit tempus editionis 7 105.
Diurnas horas longior Solis mora producit. 8. 20.
Tempus vendicare voluptati. 8. 46.
Tribuere tempus refectioni. ibid.

Propinquat editio 9 15.
Filij nostri instat editio. 9 20 & 23.
Primores Calendæ Ianuarij appetebant. 1.13.
Anno ineunte 9 24.
Cùm jam Decembrium KL. tempus appeteret. 9 112.
Dandum quoque est instaurationi largius tempus. 10.14.
In manu temporum est 10 22.
Annus ferè secundus est 10 62.
Iam sextus annus à testamenti recitatione numeratur. ibid.

Termini. Finis. Modi. *Vide* Absolvendi.

Ziel/Maaß/Ende.

T*V tibi ipse his rebus finem præscripsisti, pater.* And. 1.1. ¥. 110.
Certos mihi fines terminosque constituam, extra quos egredi non possim maximè velim. pro Qu. p.11.
Extra cancellos egredior, quos mihi circumdedi. Ibid. p 12.
Si ipsum finem velim sequi Acad. l 2
Horum fines, sicut ipsi dixerunt, terminavit 1 Offic. p.16.
Sine dubio finem & modum transeunt. Ibid p. 41.

Terræ motûs.

Erdbeben.

C*Vm Apulia maximis terræ motibus conquassata esset.* de Divin. l. 1. p. 295.

Testamenti. *Vide etiam* Hæreditatis Syngraphæ. Tabularum.

Testament/Vertestieren/Vermachen/Legieren/Verschreiben/ Erbschafft bekommen.

A*Licui Testamenti legare grandem pecuniam ab aliquo.* pro Aul. Cl. pagin 16.
Testamentum in alias tabulas transcriptum in adulterinis obsignare. pro Aul. Cl. p. 19.

Qua

Quis meorum amicorum Testamentum discessu meo fecit? ibid. p. 434.
Testamentum fecit nostris legibus pro Arch. Poet. p. 349.
Adire hareditates. Ibid.
Mortuorum testamenta conscribere. de Arusp. Resp. p. 482.
Falsa testamenta supponere. de leg l. 1 p. 310.
Paterfamilias intestato mortuus. de Or. 100. a.
Si paterfamil as intestato mo itur ad Her. 4 b. 81 a.
Si is intestatò mortuus esset, ita secundum eum possessio daretur. in V. 99. b. pro Clu. 53. a.

Testificandi. Testium. Testimonij. Vadimonij. Vadium. Obsidum.

Zeugen/ Zeugnuß geben/ Bezeugen/ Bürgen stellen.

D*Eos absentes testes memoras* Merc. 3 4. ℣. 42.
Do Iovem testem tibi. Pseud 1 5. ℣. 99.
Testem te testor mihi Rud 5 2. ℣ 21.
Ubi me dixero dare tanti, testes fac ettllico, vendidisse me. Adelph. 2 1.
Testis mecum est annulus, quem amiserat. Adelph. 3. 2.
Neque testimonij dictio est: [*scil.* servo: *id est,* non licet ipsi testimonium dicere:] Phorm 1 5.
Hoc tempore nunquam amittam ego à me [*sc l.* argentum:] *quin mihi testes adhibeam* Phor 4. 5.
Neque culpâ hoc meâ evenisse dissidium, id testor deos. Hecyr. 1. 5.
Persona autem non qualiscunque testimonij pondus habet. in Top p. 718.
Huic rei testis est hic. pro Qu p. 12.
In sponsionem testes dare. Ibid p. 27.
Parare testes Ibid.
Testimonium sumere ab aliquo pro Qu Rosc p. 94.
Testes contra aliquem suscitare, perducere. ibid. p 103.
Subornare testem. ibid. p. 109.
Testimonia in rem denunciare. in Verr. p 176.
Testem aliquem citare. Ibid p 284
Testes subornare fictos imponere falsa tabula pro Cæc. p. 614.
In aliquem testimonium dicere pro Leg Syll. p. 311.
Testimonium dicere de aliquâ re. Cn Planc. p. 617.
Possum excitare multos reductos testes liberalitatis tua. Rab. p. 281.
Ilicet vadimonium ultrò mihi hoc facito. Epid. 5. 2. ℣. 19.
Vadimonium promittere. pro Qu p. 7.
Venire ad vadimonium ibid.
Vadimonia differre Ibid.
Vadari aliquem. Ibid.

Res · sse in vadimonium capit. Ibid.
Venit ad vadimonium Ibid.
Postulat ut procurator jud.catum solvi satis daret. Ibid. p 9.
Vadimonium sistere. Ibid
Vadimonium missum facere. Ibid. p. 15.
Vadimonium obire. Ib.d.
Vadimonium omninò nullum cum illo fuit. Ibid.
Vad·monium tibi prom·sit. Ibid. p 20.
Vadimonium deserere. ibid p 31
Cupiebam, ut non differrem cum eo vadimonium. Acad. lib 2 p.55.
Testis sunt rationes civitatum. Ep ad Fam.l.3.p 81.
Neque dixi quicquam pro testimonio Epist. Att lib.1.p.24.
Privabo illum potius debito test.monio , quàm ut cum meâ laude commu-cem Acad.l.2 p.8.
Non sine causâ falsum testimonium dicere. Ibid p.24.
Testimonium dicere. ibid.
Testimonio & judicio alicujus aliquid comprobare. de Div.n lib.2.p.158.
Orationem ill.m vanam testimonium laudum suarum esse putant. de Am p. 219.
Videt tot graves ab am.cissimis civitatibus Legationes cum publicis auto-tatibus ac testimoniis convenisse. in V 67 b.
Quæ omnia intelligit sibi nihil prodesse: posteaquam certis literis , test.bus, au-ctoritatibusque convincitur. in V.18.a.
Deos testor integro me animo ac libero P ·ylla causam defendere pro Syl.183
Ego omnes homines deosque testor· pro Cæc. 301. a.
Preces illius & vota cognoscimus, quibus illa deos de suo scelere testatur. pro Clu. 197.a.
Is me potissimum testatus est, &c I.A.166 a.
Ipsum meum fratrem testatus est se eg sse. Ep.11.b.
A quo hoc vos judices testor, &c pro Syl.173.b.
Mentem alicujus testari. Antequam. 197.a.
Stuprata per vim Lucretia à regis filio, testata cives seipsum interemit de Fin. 78.b.
Nemini possum esse testis. 17.
Gravi teste privatus sum, amoris summi erga te mei, patre clarissimo. 2 2.
Spero amicitiam nostram non egere testib. Ibid.
Non feci inflammandi tua causa sed testificandi amoris mei. 2.3.
Mea officia esse non defuisse, tu es testis. 2. 12.
Quoniam κωμικὸς μάρτυς *(ut opinor) accedit Phania id est prater quam qui testem meorum in Appium studiorum, te habeo, accedit etiam Phania Ap-pij libertus, qui meorum officiorum com cum quasi spectatorem egit* Era corrigit & pro κωμικὸς substituit οἰκεῖος non incommodè. Victoria verò relinquendum putat, cùm apud Polybium reperiatur. πρὸς ... ὥσπερ ἀνδρὸς κωμικὸν ... μάρτυρα προστησάμενος ...
Obtestari omnes Deos, 3.10.

omn...

Me...

Mercenarij testes, id est, mercede conducti 3.11.
Me aliquod testimonium tua vecis habere voluisse 5.2.
Testimonium impertiri 5.12.
Ne debitum ejus virtuti videar testimonium non cep sse. 5.17.
Pecunia testata, & impressa vestigiis 5 20.
In ea es urbe, in qua vel plura & ornatiora parietes ipsi loqui posse videantur. 6 3.
Deos, homines, amicitiamque nostram testificor. 8 17.
Testimonium meum de eo judicij, et libenter dedi 13 17.
Libenter ei sum testimonio & emnib. ero 0.17.
Cui tu quantum credas nescio, ego certè singulos ejus versus singula testimonia puto 16 8.
Hanc liberalitatem cumulastis amplissimo test.monio. 1.6. Symm.
Niti testimonio alicujus 1.20.
Testimonij pondus inesse dul edini prohibet.1 32.
Testimonio epistola alicujus frui 1 52.
Res, quæ ad omnes pertinet, non uno teste contenta est 1.55.
Cui ego factum volo, ut mei testimonij fides clareat. 1 60.
Vereor protelare testimonium meum. 1.90.
Vter in eâ re test monio hominum tuerem 2 54.
Deos facio testes 3.14.
Singulis honor debiti test.monij provenit 3 32.
Abundat Flavianus filius meus ad promerendam conciliationem bonorum suis paternisque suffragijs. 4.2.
Anastasium domi sæpè vidisti Hac illi notitia apud te debet esse suffragio, etiam si nullis iuvaretur alloquiis. Dubitare non possum, cumulatiorem circa eum fore curam tuam, cùm & vetusta cognitio, & recens sermo commendet. 5.13.
Testem citare. 7.50.
Testis partes suscopi. 7.51.
Meum quoque iudicium assiduâ dil gentiâ provocavit 9.16.
Cùm secundùm Scirtium test moni a cuncta procederent. 10 48.
Quanquam in priore actione ex amicis quinquaginta vades dederat, regno magis quam vadibus consulens clam in Numidiam Bomilcarem mittit. Jug cap 35.
Helvetij obsides accipere non dare consueverunt. 1 9.
Obsides uti inter se dent, perficit 1 6.
Suos ab se liberos abstractos, obsidum nomine dolebant. 3 73.
His Cæsar numerum obsidum, quem anteà imperaverat, duplicavit, eosque in continentem adduci iussit. 4 110.
His Cæsar imperat obsides quadraginta, frumentumque exercitui : illi obsides ad numerum frumentumque miserunt. 1 3 4
Per eos, se obsides, quos Crasso dedissent, recuperaturos existimabant. 76.
Arioviſtus respondet, se habere obsides ipsorum voluntate datos. 1.29.

 Cæsar

Cæsar Inducio marum cum C.C. obsidib. ad se venire jussit.
Obsides suos repetere 1.19.
Aliquot obsidum numero missis, in servitute & catenis tenere. 5.137.

Texendi.

Weben.

NEque exordiri primùm unde occipias habes, neque ad detexendam telam certos terminos Pseud 1 4. ✠. 5. *Detexere*, est pertexere: ut *Exordiri* incipere Lips Epist. Quæst. lib. 2 c. 24. *Detexo:* καθυφαίνω ἱστόν. Gloss. Fl. tinnius Fullonibus: *Quæ inter annos decem nequisti togam unam detexere.* Alij significantiùs loquuntur, *Deponere*. P. Diaconus. lib. 2 ca. *talem se eidem telam ordituram, qualem ipsa dum viveret, deponere ac texere non posset*, τον ἱστὸν ὑφαγκῖναι.
Telis animum intendere 6.67. Symm.

Thesauri. Gazæ. *Vide etiam* Copiæ.

Schatz.

NEme thesaurus reperisse censeas. Aul. 2 2. ✠. 63.
Thesaurus est mihi domi. Ibid. ✠. 88.
Iabiare thesaurum. Ibid.
Thesaurochrysonicochrysides. Fictè: de avaro, qui thesaurum ungue occultat. Capt. 2 2. ✠ 35 & 3.4 ✠. 100.
Augent ex pauxillo, thesaurum inde parant. Most. 4 1. ✠. 8.
DI te servassint semper, custos herilis, decus popli, thesaurus copiarum &c. Asin 3 3. ✠ 65.
Teneo thesaurum stupri Amph *sc.* Quis tam. ✠. 13.
Omnem in tergo thesaurum geret. Asin. 2. 2 ✠. 11.
Sed eccum Lenonem incudem thesaurum meum. Curc. 5. 2 ✠. 76.
Integrum & planum adepta est thesaurum. Truc. 4. 2. 13.
Is mihi thesaurus jugis est in nostrâ domo. Deß Dings hab ich voll auff Pseud. 1. 1. ✠ 82.
Siquidem herclè etiam supremi promtas thesaurum Iovis Pseud. 1. 2 ✠. 33.
Nam mihi is thesaurus jugis in nostrâ est domo. Pseud 1. 1 ✠. 82.
Neu qui rem ipsam posset intelligere, & thesaurum tuum me esse penes. Trin. 1. ✠ 21.
Istic est thesaurus stultis in linguâ situs, ut quæstui habeant, malè loqui melioribus. Pœn. 3 3. ✠. 12.

Tu quidem thesaurum huc mihi apportavisti mali Merc. 1.2.0. ℣. 51.
Qui de thesauris integris demum mutitant Truc. 2.1 ℣ 34
Nam ubi de pleno promitur, neque ille scit quid det, quid damni faciat, illi rei studet. Asin. 1.3. ℣ 29.
Conjector respondit thesaurum esse defossum sub lecto, de Divin. lib 2 p. 265.

Tonsorum, Tonstrinæ.

Scheren/Scherer/Balbirer/Scherstub.

S*Enex est in tonstrinâ: cultros attinet, ne id quidem involucrum injicere voluit, utrum strictim an attonsurum dicam esse, an per pectinem usque admutilabit probè* Capt 2.2. ℣ 13 16. ἀλληγορικῶς de fallacijs.
Collum tonsori committere. Qu. Tusc. l. 5. p 472.

Torturæ, Quæstionis. *Vide* Crucis, Supplicij.

Folteren/Peinigen.

C*Entenâ nunquam dicturi furta cruce.* Aul. sc Feram ℣ 43.
Servus est pollicitus dare suos mihi omnes quæstioni. Most. 5.1 ℣ 58.
Primùm volo quæstioni accipere servos. Ibid. ℣. 43
Ne huc confugere possit, quæstioni, nos dabit ibid ℣. 46.
Tibi præsidebo, ne interbitet quæstio. ibid ℣ 47.
Quolibet cruciatu per me exquire Hecyr 5.2 ℣. 7.
De servis quæstionem habere. Sex. Rosc p 163.
Quo cruciatu sit affectus, venire in mentem necesse est, omnibus, cùm esset vinctus nudus in aëre, in imbri, frigore in Verr. 467.
Facta in eculeo quæstio est. Mil. 244
Tormentis dedendi fuerunt. M. l. 245.
Subito correpti in quæstionem sunt. Mil 246.
More majorum de servo in dominum, ne tormentis quidem quæri licet. Dejot. 207.
Nec si ille sapiens à tortoris eculeum à Tyranno ire cogatur. de Fin. 4. p. 225.

Tractandi, Accipiendi.

Tractieren/Empfangen.

S*parta verò pueri ad aram sic verberibus accipiuntur, ut multis è visce-*

ribus sanguis exeat nonnunquam etiam ad necem: quorum non modò nemo exclamavit unquam, sed ne ingemuit quidem. Tusc. 82.a.

Nunquam fuit crudelis Verres: Sopatrum leniter clementerque accepit, cum in statuâ C. Marcelli divaricari ac deligari iubet. in Verr. 220.b.

Qui cives Romani quemadmodum essent accepti, audistis ex ipsis: bona sibi erepta esse dixere. ibid 20 a.

Hunc accepi in Senatu, ut soleo At. 17.a.

Si invitaverit, id quod solet: sic hominem accepimus, ut molestè ferat se de viâ discessisse pro Cl. 20 52.b.

Quo te modo, inquit Archytas villico iratior, accepissem, nisi si iratus? Tusc. 226. b.

Accipitur Pompeius satis malè à Curione, & totus eius secundus consulatus exagitatur, Ep 121.b.

Epicurum Stoici malè accipiunt. Ep. 107 b.

Copiolæ meæ sunt extenuatissimæ, aut inopiâ omnium rerum pessimè acceptæ. Ep 174.a.

Exclusus ab Antiochiâ Dolabella, & in oppugnando malè acceptus, nullâ aliâ confisus urbe, Laodiceam se contulit Epi 190.b.

Stomachari, contumeliosè vexare, maledicere, totis voluminibus concidere, malè accipere, figere maledictis aliquem de Natur. 20.a.

Esto qui aliquanto plus cogitasset, malè accepit verbis Rabonium. in Verr. 104. b.

Quintum puerum accepi vehementer. At 159.b.

Non multi cibi hospitem accipies, sed multi ioci Ep. 143 a.

Magnificentissimè accipi ab aliquo hospitio. de Di. 125 a.

Hospitio agresti aliquem accipere At. 32. b.

Sicilia cives Romanos omnes suis ipsa sedibus libentissimè semper accepit. in Verr. 268.a.

Regio apparatu accipere aliquem. de Som. 126 b.

Tribus tricliniis accepti, οἱ περὶ αὐτὸν valdè copiosè: libertis minus lautis servisque nihil defuit: nam lautiores eleganter accepti. Att. 222.a.

Sic accipere aliquem. in A. 228 a

Honorificè aliquem accipere in Verr. 214.a.

Nos Asia accepit admirabiliter. At. 75.b.

Hilarè à te acceptus sum. de Or 135.b.

Hilaris & benè acceptus. At. 132 a

Cum illo quidem actum optime est, mecum autem incommodius. de Am. 98. a.

Hæc conditio fuit aratorum, ut præclarius secum agi putarent, si vacuos agros Apronio tradere liceret. in V. 162. b.

Præclare cum illis agimus, quos pacatos esse patimur pro Sest. 14.a.

Quis hoc non perspicit præclare nobiscum actum iri in V. 77.b.

Cum illo quis neget actum esse præclare? de A. 97 b.

Hisce temporibus non pessime cum iis esse actum, quibus sine dolore licitum est mortem cum vita commutare. E 50.a.

Age-

Agiturq́ praeclare, si nosmetipsos regere possimus. Epist. 58 a
Vt optimè actum cum eo videatur esse, qui quam levissima poena ab hac resp. discesserit. Ep 73. b
Cum sustulerit populus istum, &c. *intelligit secum actum esse pessime.* in V. 174 a
Secum male actum putes in A. 161. a
Sed facile est bene agere cum iis, à quibus etiam tacentibus flagitari videamur in A. 263. b

Tradendi.

Vbergeben/ Liefferen.

E *Manibus dedit mihi in manus* Trin 4.2. ✝. 17.
Omnes opes & suas, & pop. Rom. Pompeius ad Caesarem detulit. Phil. l. 2. p. 347.
Dictatori iussu populi Antonius regnum detulit ibidem. 311.
Sed hac ut ut sunt, cautim & paullatim dabis Heauton. 4. 7.
Quid vel dari tibi in manum, ut herus his desistat litibus. Phorm. 4. 3.
Atq; huic aliquid paullum prae manu dederis, unde utatur: vorstrecken / vorauß geben Adelph 5 9
In cellulam ad te patris penum omnem congerebam clanculum. Eun. 2 3.

Trahendi.

Ziehen/ Herbey ziehen.

P*Riusquam obtorto collo ad pretorem traher.* Poen. 3. 5. ✝. 45. *Rapere ob torto collo* est, *veste ad collum prehensâ gulam, & fauces premere, & angere, iisq; adstrictis urgere, & trahere* Vide etiam Plaut. Rud. 3. 6. ✝. 15. & Tuin l 36 2 Item Adag. *Mento trahere: Gulâ trahere: Pedibus trahere*, apud Cic. lib. 4 ad Att.
Me istbanc capillo protracturum in viam Merc. 4. 4 ✝ 58.
Si Amphitruonem collo hinc obstricto traham. Amph. 3. 2. ✝. 72.
Ego ruri hamaxari mavelim patulum bovem. Truc. 2. 2. ✝. 22.

Tumultûs. Seditionis. Coniurationis. Factionis. Discordiarum. Turbarum.

Tumult/ Aufruhr/ Getümmell/ Vnruh/ Rauschen/ Vfflauff.

E *Am seditionem ille in tranquillum conferet.* Amph. 1. 2. ✝. 16.

Turbas ciet Amph. Arg 2 ℣ 6.
Turbas conciet. Amph 1 2 ℣ 14.
Quis ante ades tantas tam leu turbas concitat? Amph. 5. 6. ℣. 28.
Nec nocte hac quippiam perturbaveris. Capt. 1. 2 ℣. 78.
Turbas, lites concias illi. Asin. 4 2. ℣. 14.
Angulos hic omnes miarum adium & conclavium mihi per viam facitis. Aul. 3 2. ℣ 29.
Turbas movet. Bacch Arg. ℣. 6.
Turbam facito. Perf 1 19.
Quæ est hac factio? Rud. 3. 5. ℣. 15.
Quid crepuit quasi ferrum modò? Aul. 2. 2. ℣. 65.
Mirum hodie est ni spectatores in subsellijs ridiculos strepunt, tussiunt, ronchet tient, consulcant: frontem exo e concrepario frequenter fremunt, atq; mussitant, Bacch. Prol. ℣. 5.
Mihi per silentium nunquam agere licitum est Hæc. Prol. ℣. 30.
Nemo in iudicio pedem supplosit. de Or l. 4 p 332.
Populus convolat Hecyr Prol. ℣. 32.
Tumultuantur, clamant, pugnant de loco: meum non potui tutari locum Hecyr. Prol.
Tùm illa turba fient. And. 2. 3. ℣ 6.
Ne quam hodie illam insanam turbam faciat Eun. 4 1 ℣. 2.
Nescio quid absente nobis turbatum est domi Eunuch. 4 3. ℣. 7.
Quem dedisti nobis Eunuchum, quas turbas dedit! Eun 4. 3. ℣. 11.
Turbam hanc propter te esse factam. Eunuch 4 6 ℣. 6.
Si quidquam hodie hic turba caperis Eun. 4. 7 ℣ 30.
Scelestus, quantas turbas concivi insciens! Heaut 5 2. ℣. 17.
Tum illa turba fient Andr. 2. 3.
Quid turba est apud forum And. 4 4.
Ne quam ille hodie impurus turbam faciat Eun 4 1.
Nescio quid profecto absente nobis turbatum est domi. Eunuch 4. 3.
Eunuchum quem dedisti nobis, quas turbas dedit. Ibid.
Iam tum inceperat turba inter eos Eunuch. 4 4.
Nil ornati, nil tumulti. And 2 2.
Quid fuit tumulti? dic mihi. Hec. 3. 2.
Cùm per tumultum noster grex motus loco est. Phor. Prol.
Nunc turba nulla est: id est, *tumultus*. Hecyr. Prol.
Trepidari sentio, cursari rursum prorsum. Hecyr. 3. 1.
Nescio quid jamdudum hic audio tumultuari. Hecyr 3 2.
Opperiar, ut sciam, num quidnam hac turba tristitiæ adferat Andr. 1. 4.
Cùm in ludo abeo, jam tunc inceperat turba inter eos: pro, *cùm abirem*. Eun 4 4.
Ne temere à me tantus tumultus civitati injiceretur. in Or. 112. a
Qui tantas turbas commovit: 8 16.
Disturbavi rem, totamq; vobis integram reservavi. 11. 21.
Ex Syria nobis tumultuosiora quadam nuntiata sunt. 11. 17.

Non committo, ut ambitione mea conturbem officium tuum, id est, *importunius flagitem.* 13. 5.

Magnum tumultum esse in provincia Syria excitatum. 15. 1.

Pertumultuose, neq; tamen non vere, Parthos in Syriam transisse, nuntiarunt. 15. 4

Omnibus partibus urbis disturbatis &c. Ibid.

Et certè quod timidus ipse est θορυβοποιεῖ. 16. 23.

Quid istuc turba est? Phor 5 9:7. 1.

Distribuere vita societatem Pro Sex. Rosc. p 75.

Tanquam si effusa Resp sempiterna nox esset, ita ruebant in tenebris, omniaq; miscebant. Ibid 68.

Laborantium murmure strepit civitas. 4. 18. Symm.

Declinare turbas 4 44.

Inveterata jura supplication bus quatit, degustat judicia omnium potestatum, coeptarum actionum exitus deserit, instaurat exordia, Romanum criminatur tribunal: non pratura existimationem sinit inconcussam manere. 5. 54.

Horum tibi omnium tradetur exemplar, ut noveris quibus fluctibus perstrepamur 6. 12.

Turbas pracipuè movent in usum militarem petita servitia 6 64.

Ne quis quietem Vrbis vestra turbare tentaret. 10. 71.

Pars utraq; diversis populi sed tionibus exagitatur. 10 76.

Ne quis ullum tumultum, neq; seditionem audeat commovere. 10 77.

Commotio extitit populorum, ut ab una parte multitudo arma ferro & telis ad forum militari habitu conveniret 10. 78.

Neq; factione cum factioso certabat Cat. c. 54.

Strepitu & tumultu omnia miscere. Jug c. 12.

Milites Romani perculsi tumultu insolito, arma capere alij, alij se abdere: pars territos confirmare: trepidare omnibus locis Jug. c. 38.

Consulem sedare motus & animos eorum mollire. ibid. 39.

Ea tempestate Roma seditionibus tribunitijs atrociter respublica agitabatur. Ibid 38.

Moveri civitas, & dissensio civilis, quasi permixtio terra oriri coepit. Ibid 41.

Nobilitas factione magis pollebat. Ibid.

Hi tumultum ex tumultu, bellum ex bello serunt Frag lib. 1.

Vacui-

V

Vacuitatis.

Lähr.

I*Nanijs sunt ædes oppleta, atq; arcanis.* Aul.1.2.
Musca nulla fœmina est in ædibus. Truc.2.2.℣.29. Proverbialis est locutio.
Vacuum redde nobis. Ep.ad Att l.12 p.394.
Consules ex Italia profugisse, cunctum senatum, totam Italiam esse effusam Pro D.145.b
Mittere tabellarium cum inanibus epistolis Att.131 b
Tyndaritani equum inanem reliquerunt in V.141.a
Sed deinceps omnia plena consiliorum, inania verborum videmus. de Orat. 88 a
Hæc inanissima prudentia reperta sunt Pro Mur.130.a
Nulla enim abs te per hos dies epistola inanis aliqua re utili & suavi venerat Ep 27.b
Ager Agyrinensis septuaginta auctoribus inanior est in V.194 b

---

Valetudinis. Convalescendi. Sanitatis. Incolumitatis. *Vide etiam* Aegrotandi.

Gesundheit / Woll auff seyn / Zu paß seyn.

V*Aluisti bene? PA sustentavi sedulò.* Stich. 4.2.℣. 8. Venusta forma'a responsionis, quâ de valetudine interrogati, peregrè redeuntes utuntur Stich 3.2.℣.14. *Valuistin' usq; EP. sustentatum est sedulò.*
Cùm benè provenisti, gaudeo. Truc.2.4 ℣.33 & 2 6 *Cùm tu rectè provenisti, cumq; es aucta liberis, gratulor.* Provenire, εὐτυχεῖν. Contra: *Nequiter provenire*, δυστυχεῖν: Vide Lex. Plaut *Provenire.*
Vulneribus mederi. Pro Sex. Rosc.p.65.
Hodierno die sententia tua incolumem famam cum salute est importatura regibus. Deiot.322.
Consulere alicuius incolumitati Ep.Fam.lib.6.p.182.

Ad sanitatem redeundi ante Calend. Sept potestas facta est. Epist. ad Fam. lib.12 p.358.

Ægypta ad me venit pridie Id. April. is mihi nunciavit, te planè carere febri, & bellè habere. Ep. ad Fam.l.16.

Sanitate vacare Q.Tusc l.3.p.380.

Incolumem esse civium coniunctionem. Off.l.3.p.108.

Tantum cibi & potionis adhibendum, ut reficiantur vires, non opprimantur. De Sen.84.a

Ego hic cogito commorari, quoad me reficiam. Ep 107.b

In valetudinem suam diligentiam conferre. Ep 258 b

Fontes habet Sardinia calidos, infirmis medelam prabentes. Frag.l.2.

Saucios cum curâ reficit Jug c.54.

Frequenter ex perfugis cognoscebant ut ipsos valetudine non bona, cum angustijs loci, & odore tetro, & multitudine cadaverum, & quotidiann laboribus insuetes operum, tum aqua summa inopia affectos. 3.C 399.

Dare operam bona valetudini 1.5. Symm.

Precor Deum, ut datis in commune longùm fruamur. 1 6.

Cura, ut valeas. 1.15.

Ad robustam valetudinem promovemur. 1.23.

Si Dijs volentibus reconciliata vires animi tui integraverunt vigorem. 1.45. *Valetudo tecum revertit in gratiam* Ibid.

Incolumitas tua semper mei voti summa est Ibid.

Quando Paulina nostra valetudinem rursus locavit in solido pax Deorum 1 48.

Comperi, te secundùm communia optata salvere. 1.54.

Remediorum necessitatem spontanea incolumitate praevenire. 1. 100.

Hortari aliquem ad curam sanitatis. Ibid.

Cura ut valeas. 2.7.

Fors fuat, ut his remedijs convalescamus. 2.7.

Valetudine vigere. 2.8.

Reparassem jam diu corpusculi mei valetudinem 2.22.

Tuis litteris meam sanitatem proficere sentio Ibidem.

Sanitatis vestra & felicitatis judicio nihil antiquius astimamus. 2.26.

Quod si tu adesses, multum duorum sanitas promoveret. 2. 36.

Ex incerto mox biparens communis ubi primùm emerserit. Ibidem.

Appetebat commodùm tempestiva hora convivij, ubi curare corpora cibo cœpimus. 2.47.

Deûm benignitas velit processum sanitatis eius in solido collocare, 2.48.

Postquam divinâ ope sanitatis bone frui cœpimus. 2.49.

Nec dum auras salubres ventis obluctantibus experimur Hinc pigrior est matrona ad sanitatem recursus: cui si quid refectionis dies adjecerit, &c.2.55.

Animus spe & gaudio morbum solet levare 2.79.

Sed iam mihi (modò venia dicti sit) convalescentia portus aperitur. 3.11.

Quod vales, dulce est. 3.15.

Spera

Spera confecturos Deos, ut maneas vita integer in metas, quas veterum definitio dedit saeculo. 3.15.

Edoceri saltem mutuis litteris peto quantum corpusculo vigoris adjeceris 3.16.

Maneat tantùm sanitatis fides, quam hyemis injuria plerumq; sollicitat. 3.39.

Nimis tenera atq; imbecilla est ratio convalescendi Ibid.

Ante medicas manus opem coeli clementioris expectat sanitas. ibid.

Ne tibi videar medendi arte morbo diuturnitatem dedisse. Ibid.

Valetudinis meae vigor coepit assurgere. 3.39.

Rectè valeo. 3.40.

Æquè tibi oblatum vigorem, nimis gaudeo. 3.40.

Nunc refectione opus est, cujus mihi copia sermonis tui pabulo poterit provenire. 3. 47.

Indicium sospitatis meae latus amplectere 3.71.

Nunc quia valetudo tecum in gratiam redit. 3.86.

Spero in gratiam mecum bonam valetudinem mox esse redituram. 4. 13.

Te languore discusso rectius valere cognovi 4. 23.

Si in solidum redit sanitas 4. 31.

Valemus, quantum aetas admittit declivis in senium. 4.38.

Deo quippe auctore sanitatem refovi 4. 54.

Ego valeo, quamvis animus aeger bonum sanitatis ignoret 4. 74.

Rectè valeo. Æquè tibi suppetere optatum vigorem, nimis gaudeo 5.1.

Quum haec scriberem, mihi sanitas rectè suppetebat 5.8.

Parens sana est, & ad patientiam doloris adducitur. 5. 25.

Mea valetudo diu jactata, tandem se in tranquillum recepit. 5. 58.

Utendi abstinentia sanitati consulit 5. 67.

Nondum convenit valetudini meae uti ferinis visceribus. 5.67.

Ludum virium sequi 5. 68.

Sanitatem rusticis voluptatibus juvare. Ibid.

Secundus laetitiae gradus est, venatu capta meruisse. Ibid.

Suppetere vobis plenam roboris valetudinem, ferarum indago testatur. 5. 68.

Ut locus mihi praestet valetudinem 5. 69.

Attentatam denuò valetudinem tuam meorum cura suggessit. 5. 90.

Utinam sanitatis quoq; meae index esse potuissem, quam labefactavit peregrinationis injuria & hyemalis asperitas. 5. 96.

Maximè juvit animum, quod tecum bonam valetudinem rediisse in gratiam nunciasti. 5. 97.

Interpellatam toties valetudinem repares auxilio temperantiae & saluti adversa declines. 6. 4.

Meam fractam valetudinem nostis 6. 7.

Post incommodum grave, valetudo ejus otio & quiete fovenda est 6. 15.

In spem vitae me recepisse nuncio post internorum dolorem, qui me vobis repentè subtraxerat. 6. 28.

Ipse adhuc invalidus, sed jam praefatâ Dei veniâ convalescentis securus haec scribo 6. 29.

Tantoq; magis assurgo viribus, quantò mihi celeriorem reditum spei vicina promittit. Ibid.

Du-

Au.

Auget ejus infirmitatem crebra conventio. 7. 83.
Voti mei est ut te salvere cognoscam 7.92.
Nos ex sententiâ valemus: libenter habituri, si sospitatis tuæ litteras non negaris. 7.101.
Me agere ex sententiâ, & frui commodâ cum meis valetudine recognosces. 7. 115.
Solo indicio nostræ salutis gratulatio fraterna expletur. Ibid.
Portum sanitatis intrare. 7.130.
Vigoris integer. 7. 103.
Prosperis lætus. Ibid.
Ipse bona valetudinis compos revisere patriam constitui 8. 3.
Te protinus ope salutarium potestatum solida sanitati præsumo reddendũ 8. 6.
Mei quoq; corporis vigor post infirmam valetudinem cœpit assurgere. 8.11.
Mea cum filio sanitas ope divinitatis in solido est 8.13.
Tibi ut salus valida secundet, &c Ibid.
Cùm hæc scriberem salus mihi ex sententiâ suppetebat. 8.20.
Deos oro, ut quæ mihi valetudo interim est, eadem tibi ac tuis suppetat. 8. 23.
Quæ bona reducere solent valentiam corporu, & vigoris serenum 8 31.
Quam sis dubius valetudinis Annius indicavit. 8.31.
Salus pignoris communis in tuto est 8 38.
Nunc labori & valetudini quies reddita est 8 54.
Salvere me nuncio 8 56.
Filius meus cum bonâ DEI *veniâ, periculo caret sed defectum virium patitur propè usq; ad ægritudinem.* 8. 58.
In bono statu valetudinis sumus. 8 70.
Spero tantundem accessurum sanitati meæ ex conspectu vestro. &c 8.46.
Vellem sedatam filij mei ægritudinem nunciare 8 47.
Imminutio febrium, Deo autore, ad fiduciam sanitatis cœpit accedere Ibid.
Qui ubi primum suffragio salutarium potestatum cœpit emergere 8.59.
Spes datur Symmacho meo integrandæ paulatim bonæ valetudinis. 8. 73.
Cùm se interpositâ refectione recreaverit. 9 14.
Valetudinis tuæ æstimatione nunquam putavi 9. 28.
Ex sententiâ valere. 9 52.
Tibi secunda opto suppetere Ibid.
Te sospitem manere patiatur, & tandem cum utroq; nostrûm redeat in gratiam. 9.'97.
Valeo quantum sinit æger animus. 9 116.
Revaluit ex morbo. 10.1.
Valetudo corporis longum recusat excursum. 10.5.
Denuò me pedum vinxit dolor. Ibid.
Ocianti mihi in agro solitus unius pedis morbus obrepsit. 10.6.
Compos sanitatis. Ibid.
Salutem mihi nuncio secundare. 10.19.
Salutem tibi opto suppetere. Ibid.
Mihi salutis satis est, cùm valetis. 10 21.

Valor

Valoris. Ponderis. Momenti. Precij.

Gewicht / Gelten.

Persona non qualiscunq; testimonij pondus habet. Top. 227.a
Id maximi momenti est & ponderis. I Vat. 30.b
Quod in utramq; partem in mentem multa veniebant, magnum pondus accessit ad tollendam dubitationem, judicium & consilium tuum Ep 182 b
Sed idem scribit meas literas magnum pondus apud te habituras Ep 12.b
Sed tuae literae maximi sunt apud me ponderis. Ep.30.a
Si minus plures causae & majores ponderis plus habebunt. Off.10.a
Ea non ita magni ponderis apud me esse debent Pro Planc 259. b
Ejus filius eodem est apud me pondere, quo fuit ille. Att 154 b
Id est maximi momenti & ponderis. in Vat. 30 b
Ad unamquamq; rem extimandam, momentoq; suo ponderandam. Pro Fon. 278.b
Cato diligentissimè perpendens momenta officiorum omnium Pro Mur. 124.b
Quaestura utriusq; propemodum pari momento sortis fuit. 128.a.
Cum in eadem re paria in contrarijs partibus momenta rationum inveniuntur Acad 47.b
Non semper nec in omnibus causis ex ijsdem locis *argumentorum momenta sunt.* Or. 201.a
Hoc nihil habet momenti de Fin. 72 b
Ita sunt in plerisq; contrariarum rationum paria momenta Ac. 31.b
Petunt aliquid publicani: cave quicquam habeat momenti gratia. Pro Mur. 139.a
Haec res nullum habet momentum ad beatam vitam. de Fin. 117.a
Qui nulla in re, nisi in virtute aut vitio propensione mne minimi quidem momenti ad summum bonum adipiscendum diceret Ibid
Qui ad appetitionem rerum esse in his momenta diceret. Ibid.
In his momenta sunt maxima ad beate vivendum de Fin 133 a
Hoc plus aut ad beatam, aut ad miseram vitam affert momenti, quam utrumvis de Fin 60.b
In Repub. permagni momenti est ratio atque inclinatio temporum. in Verr. 272. b
Addis etiam ijs qui pondus habent, factum nostrum probari, Att. 172.a
Σχήματα in verbis pingendis habent pondus, de C. 176 a

Vanitatis. *Vide Tit.* Superbiæ.

Leichtfertigkeit.

Q*Vid vanitatis in vitâ sit, non dubito, quin cogites* 2.6.
Hæc omnia quæ habent speciem gloriæ, collecta ex inanissimis splendoris insignibus, contemne, brevia, fugacia, & caduca existima. 10.12.
Blanda orationis vanitas. de Amic.

Varietatis.

Enderung.

P*Ost autem varietatem cùm delectari putamus*. de Nat. Deor. l. 1. p. 17.
Tanta sunt in varietate ac dissensione constituti, ut eorum modestum sit annumerare sententias. de Nat. Deor. l. 1. p. 3.
Varietatem maximam habent, aliiq; in aliis locis sunt de Div l. 2. p. 249.
Viri sæpe excellentes ancipites, variiq; casus habent admirationem. 5.12.
Nihil est aptius ad delectationem lectoris, quam temporum varietas fortunæq; vicissitudines. Ibid.
Quod maiorem varietate versata est adhuc tua caussa &c. id est, *diverso modo exagitata* Ist ungleich mit deiner sachen zugangen. 6.2.
Nota tibi sunt varietates meorum temporum 5 30.
Nihil est vicissitudine studiorum officiorumq; iucundius de Amic.

Vasorum. Lavandi. Abluendi.

Geschirr.

V*Ascula intus purè propera, atq; elue*. Aul. 2. 3. ✠. 3.
Hostium spolia, monumenta imperatorum, decora atq; ornamenta fanorum posthac, his præclaris nominibus amissis, in instrumento ac suppellectili C. Verris numerabuntur. in Ver. 223. a

Vastandi. Evertendi. Extinguendi.

Zerstören/ Umbstossen/ Außleschen/ Verderben/ Verhergen.

Excidionem facere condidici oppidis Curc 4.3.ÿ.2.
Seq.. mitis.ades expugnabo Eun.4.7.ÿ 3.
Istâ praclarâ gubernatrice,ut an. civitatem eloquentiâ Remp. dissipaverunt. de Orat l.1 p.279.
Cùm suis consiliis Remp prostrgessset. de Or l.3 p.452.
Quos ego campos antea collesq; nitidissimos viridissimosq; vidissem, hos ita vastatos nunc ac desertos videbam,ut ager ipse cultorem desiderare, ac lugere Dominum videretur. in Verr.p.314.
Corinthum Gracia lumen extinctum esse voluerunt Pro Leg. Man.p 631.
Evertere Rempub. cont.Rull 98.
Cùm bello vastabitur Italia,vexabuntur urbes,tecta ardebunt. in Leg. Cat. p.176
Rempublicam lacerare. Orat.post redit p.382.
Saxis & igne ...,& ferro vastitatem meis adibus intulit. de Arusp. Resp. p.468.
Vrbes depopulatur,agros vastat,exhaurit domos. Pis 195.
Fam vexata hanc tantam effecerunt vastitatem P.f.215.
A te Iovis antiquissimum fanum barbarorum sanctissimumq; direptum est. ibidem.
Miseras civitates funditùs evertisti,omnibus bonis exhausisti Ibid.
Achaia exhausta,Thessalia vexata,Athens lacerata,Apollonia exinanita, Ambracia direpta. P f 220.
Subitò civitatem extinxit. ad Heren.l 4.p.110.
Rempub funditùs labefactare. Ib.d. 1.5.
Eorum urbem diruamus de Inv.l.1 p. 179.
Per ludum & jocum eum fortunis omnibus evertit,bona,fortunas, omnia ornamenta amisit in Verr p 221.
Qui ad delendum senatum,affligendum equestrem ordinem, & extinguenda omnia iura,atq; instituta majorum,ornatos esse arbitrabantur. Sett.10.
Oratio ipsa Consulis potest Remp labefactare perniciosa. Ibid 11.
Cùm copiosissimam urbem funditùs evertisset. Off l.2 p 96.
Sed etiam reliquam Graciam evertit. Ibid 97.
Salutem alicuius extinguere. Mil.214.
Qui patriam voluit extinctam,patria consulit de Finib l.4 p 241.
Multa perdidit ornamenta dignitatis,& prasidia stabilitatis sua. Marc. 280.
Multa afflicta & eversa sunt domus. Deiot.319.
Inflammare urbem,cives trucidare, vastare Italiam, delere Rempublicam. Phil.2.344.

Provincias universas perdidisti. Phil 2. 373.
Cujus vomere portam Capuæ penè perstrinxisti, ut florentis Colonia territorium minueretur Ib. d 377.
Agri vastantur, diripiuntur villæ Ibid. 3. 391.
Non solùm regem, sed regnum de Repub sustulissem. ibid. 2. 351.
Numantiam everterunt. Ibid 4 415.
Quacunq; ivit, omnia vastavit, diripuit, abstulit. Ibid. 10. 470.
Noctu populabatur agros. 1. Off p. 15.
Carthaginem & Numantiam funditùs sustulerunt Ibid 31.
Lacerarunt omni scelere patriam, & in eâ funditùs delendâ, & sunt, & fuerunt Ibid 24.
Imperator in excidendâ Numantiâ Reip. præfuit Ibid. 31.
Armatis latronibus templa tenuisti. Parad. 4 p 232.
Qui tot regiones vastavit &c 5 10.
Vt viderentur ab hoste vastati finxisse bellum. 8. 11.
Necesse est alpibus se teneat, & decursionibus per equites vastet ea loca, in quæ incurrerit. 10. 10.
Necesse est doleant, cum vastitatem Italiæ respexerint. 10. 33.
Quo Hannibal Italiæ opes maxume attriverat Jug cap 5.
Agros vastat: multa castella, & oppida temere munita, aut sine præsidio, capit incenditq;, puberes interfici jubet. Ibid 54.
Plura deserta, propter Capsentium miserias, igni corrumpit, luctu atq; cæde omnia complentur. Ibid. 92.

Vectigalis, Tributi. Census. *Vide* Aerarii.

Zoll/Tribut.

V*Ectigalia nervos esse Reip.* Pro Leg. Man. p 634.
Vectigalia alicui pensitare. Ibid 631.
Omnibus agris publicis per grande vectigal imponere. Contra Rull. p. 34.
Erogarisne pecunias ex ærario tuis legibus: Vat. 85.
Achaia ingentem pecuniam pendunt Pisoni, vectigal, & portorium Dyrrhachinorum totum in hujus quæstum est conversum. Prov. p. 151.
Exigere tributa. Epist. ad Fam. lib. 3. p. 69.
Primùm cùm ad me aditum esset, ab iis, qui dicerent à se intolerabilia tributa exigi. Ibid.
Exigere vectigalia Ep. fam. l. 12 p. 370.
Tueri vectigalia. Ibid.
Liberare civitatem tributis Epist. ad Fam lib. 15. p. 466.
Singulis rebus, quæcunq; venirent, portorium imposuit. in P. 98. a
Titurius Tolosa quaternos denarios in singulas vini amphoras portorii nomine exegit Pro Font. 278. a

Tolerantibus onera Senatoria dignitatis sumptum immodicum addere. 5.61
Resiste, quaeso te, publicanorum cupiditati, & damna collegarum recid- Ibidem.
Quadragesima portorium (siue vectigal) non recte poscitur à senatorio candidatis. 5.65.
Ne id quidem volunt redhibere, quod sciunt per annos singulos esse soluendum 5.87.
Qui cùm reliqua superiora non exsoluerint, etiam pensionem proximi an- ferre detrectant 5.87.
Ad exactionem titulorum aliquem mittere Ibidem.
Res illa est per Apuliam, non tàm red.tu ampla, quàm censu. 7.126.
Annuas functiones aut in tituła persoluere 10.48.
Ærarie jam diu solitorum nihil vectigalium decreta provincia contulerunt 10.57.
Census hæreditarius aestimatur uberior 10.62.
Nunc perennitatis vestræ stabilem censionem publicæ causa deposcit. 10.65.
Reges & populos liberos paucos nobilibus vectigal pendere Jeg.c.31.
Quid in annos singulos vectigalis, Popul Romano Britannia penderet, Cæs. constituit. 5.135.
Hos vectigales sibi fecerunt ac multò humiliores, infirmioresque redegerunt 4.93. Haben sie ihn Zinsbar gemacht/vnd sehr erniedriget.
Veneti omnes ferè, qui eodem mari uti consueverunt, vectigales habent 3.75.
Iniquum esse (Ariouistus respondit) de stipendio recusare quod sua voluntate, ad id tempus dependerint. 1.29. Saget es were vnbillich / daß sie die Zins vnd stewer zu geben abschlagen wolten / die sie bißher / willig/ von sich selbst/erlegt hetten.
Si per populum Romanum stipendium remittatur. Ibid. So es die Römer abschafften.
Ariouistus respondit, Hæduos sibi stipendiarios esse factos 1.22. Er sagte/sie weren jm Zinsbar worden.
Stipendium quotannis pendere Ibid.
Respondit, se capere stipendium jure belli, quod victores victis imponere consueverint 1.29. Er spricht/ er neme stewer von jnen nach Kriegsrecht vnd brauch.

Vecturæ.

Fuhr/Fuhrlohn.

S*i duobus alijs veredis eorundem iter juveris* 7.48 Symm.
Favore tuo factum est, ut evectionum adminicula sumeremus, quibus se- m le-

milliares mei empturi equos Curules ad Hispaniam commearent. 7 48.

Venandi. Venationis.

Jagt / Jagen.

CAnes compellunt in plagas Oecon. 3. 3. 34.

Mirandum in modum canes venaticos diceres: ita odorantur omnia, & pervestigant, ut ubi quicquid esset, invenirent. in Verr p 4. 25.

Interea loci ferarum domos indago sollicitat 3. 23 Symm.

Nonnulli aprorum odora vestigia canum sagacitate disquirunt. 3 23.

Sed qui potest fieri, ut talem tantumq; te perscrutandis cubilibus leporum credam vacare. 4. 18.

Cui eandem primorem Senatus tanta vacationis fœlicitas suppetit, ut inter patria curas respiret opere sylvestri. 4. 18.

Excire saltibus feras. 5. 67.

Ferarum indago 5 68.

Liberalia studia Sylvestri voluptate distinguere. Ibid.

Venatu captam merere 5 68.

In villâ itur ferarum cubilia plane ac patulo accessu. 7 15.

Tuâ indage captum leporem gloriatus, aprum servilis manûs asseris incidisse. 8. 1.

Aut cervorum aut aprorum copias mittas 8. 52.

Venatum alicui denegare Ibid.

Agitare te venatibus feras, & hybernis mensibus Apennini gelida lustrare. 9 28

Inter sodales Apollinis & Dianæ sectator utriusque numerabere 9 28.

Te magis venatica artis gloria juvat Ibid.

Pleraq; tempora in venando agere, leonem atq; alias feras primus, aut in primis ferire Jug c 6.

Veneni. Veneficij.

Gifft / Hexerey / Zauberey.

HOminem veneno apertissimo sustulit. Pro Dom. p. 447.

Quia Metellum veneno sustulerat, illos conservari melius fuit quàm pœnas Variumsceleris pendere. de Nat. Deor. l. 1. 3. p. 149.

Veniæ. *Vide etiam* Ignoſcendi.

Verzeyhen / Vergeben/Nachlaſſen.

PAce mihi liceat cœleſtes dicere veſtra, &c. de N. 17 a
Cuius ego judicium (pace tua dixerim) longe antepono tuo. Tuſc 230. b. & de Leg 190. a
Tu vix ullam ceteris orationibus (pace magiſtri dixerim) laudem reliquiſti. de Or. 91. a
Pace noſtri dixerim. de Fat. 141.
Peccavit igitur (pace vel Quirini vel Romuli dixerim) Off. 60. b. Sic.
Bona tua venia dixerim de Leg. 191 a
Pace tua patria dixerim (metuo enim ne ſcelerate dicam in te, quod pro Milone dicam pie) Pro Mil. 121. b
Bona hoc tua venia dixerim. de D 85 b
An vero (bona venia huius opt mi viri dixerim Scævola) tu &c. de D. 160. a
Veniam neceſſitati dare. Off 45 b
Quare frater, bona tua venia dixerim, iſta ſententia obeſt ſæpiſſime. de Leg. 191. a
Dilecti veniam peto. Pro Lig. 142. a
Fatetur aliquis ſe peccaſſe, & eius delicti veniam petit, &c. Pro Mur. 139. a
Ab aliquo, cui te purges, veniam petere. Or 118. b
Hæc ſi tibi tuus parens diceret, poſſes ab eo veniam petere? poſſes ut tibi ignoſceret poſtulare? I. V. 264 a
Voluntario facinori veniam dari non oportet. de Inv. 61. a

Ventorum. *Vide Tit.* Tempeſtatis. & Navigandi.

Windt/ Vngewitter.

VEntorum moderator. & gubernator. 2. 5.
Niſi quid me Eteſiæ morabuntur, celeriter, ſpero vos videbo. 2 14.
Cum me Eteſiæ quaſi boni cives relinquentem Remp proſequi noluerunt: Auſterque adverſus maximo flatu me ad tribules tuos Rhegium retulit. 12. 26.
Exiſtimabam M. Bibulum proconſulem, quod ventos ſecundos habuiſſet, jam in provinciam ſuam perveniſſe. 15. 3.

Quid

Quid si etiam Cæsarem, cujus nunc venti valde sunt secundi, redde meliorem? Att. 2. 1.

Sæpè flaverant venti. 385. (eodem.

Durius quotidie tempus ad transportandum, lenioribus ventis expectabant.

Cæsar ad suos Brundusii m... scripsit, ut nacti idoneum ventum, ne occasionem navigandi dimitterent. eodem

Nacti austrum, naves solvunt. 386.

Cùm Coponius nostris remissiore vento appropinquasset, idem Auster increbuit, nostrisque præsidio fuit. eodem.

Auster qui per biduum flaverat, in Africum se avertit eodem.

Neque ullus flare ventus poterat. 398.

Ipse necessariò Etesiis tenebatur, qui Alexandria navigantibus sunt adversissimi venti 432.

Ipse ad solis occasum naves solvit, & leni Affrico provectus, media circiter nocte, vento intermisso, cursum non tenuit: & longius delatus æstu, orta luce, sub sinistra Britanniam relictam conspexit. 5 127.

Verberandi. Plagarum. Flagorum. Cædendi. Vexandi. Vinculorum. Carceris. Pistrini. Carnificinæ. Stimulorum. Minarum, Supplicij. Crucis. Vexandi.

Schlagen/Streich/Stöß/Schmeissen/Maultäsch geben/Vexiren.

Corium concidere. Amph. prol ☩ 85.

E promptuariâ cellâ depromier ad flagrum. Amph. 1. 1. ☩ 4.

Quasi incudem homines me miserum octo validi cædant. Amph. 1. 1. ☩ 7.

Ego te pro istis dictis maledictisque, furcifer, accipiam. ibid. ☩. 130.

Certè advenientem hic me hospitio pugneo accepturus est. Amph. 4. 1. ☩. 139.

Non se est, quin vapulet. Amph 1. 1 ☩. 158.

Quisquis homo huc profectus venerit, pugnos edet. Ibid ☩. 153.

Nequiter ferire malam Ibid. 158.

Exossatum oportet esse, quem probè percusseris. Ibid ☩. 162.

Mirum nisi hic me quasi muranam exossare cogitet. Ibid. 163.

Gestiunt pugni mihi. ibid. ☩ 167.

Exercere pugnos in aliquem. ibid. ☩. 168.

Onerandus es pugnis probè Ibid 172.

Faciam ego te hodie superbum. Amph 1 ☩. 201

Tu me pugnis usufecisti tuum. Amph. 1 1. ☩. 219.

Pugnis plus vales ibid ☩. 2. 34. & 240.

Pugnis contundere ibid 251.

Nam si me irritassis hodie, lumbifragium hinc feres ibid 298.

Te ego faciam hodie, ut meritus es. Amph. 2. 1. ☩ 35.

Ejus ego in tergum faxo expetant mendacia. ibid ℣. 42.
Sum obtusus pugnis pessumè. ibid. ℣ 59.
Is qui me contudit Ibid. 71.
Pugnis contudit Ibid. ℣. 77.
Iam quidem herculè ego tibi istam scelestam scelus, linguam abscindam. Amp. 2. 4. 7.
Vlmorum Acheruns, quem pol ego hodie ob isthac dicta faciam ferventem flagris. Amph 4. 2 ℣ 14.
Te macto infortunio. Ibid.
Ob isthoc omen capies ominator, quod te condecet. Amph. 2. 2. ℣. 90.
Tu ne me mactes carnufex Amph. Scen Tun' me. ℣. 1.
Faxe ut bubulis coriis onustus sis, Saturni hostia. Ibid. ℣. 2.
Ita ego certè cruce & cruciatu te mactabo. Ibid. ℣. 3.
Larva umbratilis, tu me minis territas Ibid ℣ 4.
Tùm diminuam caput, ut cum dentibus linguam exscreas. Ibid. ℣ 6. & 7.
Si te hodie apprehendero, ad id redigam miseriarum, ut semper sis miser. ibid. ℣. 11.
Viide ne infortunium quaeras, qui me sic ludifices. Ibid ℣ 23.
Si pergas, cum hic sistam, neque sine magno tuo malo Ibid ℣. 33.
Si molestus sis, nunquam evades, quin te sacrificem ibid. ℣ 38.
Ostia faciant, ut tu quoque concisus pugnis, & elisus dentibus, id inpransus cedas. Amph. Scen Di vostram. ℣ 10.
Me malis multavit modis. Ibid
Si illum datur mastigiam apprehendere, ostendam, quid sit herum fallere dolis, & minis incessere Ibid. ℣. 19.
Hac machina me ut enerat scapulas Ibid ℣ 38.
Ne te sacrificem, nunquam evades Ibid. ℣ 48.
Non ab uxore abis quin vapules. bid ℣. 68
De terga ducentas plagas pregnantes dabo Asin 2 2 ℣. 10.
Largitur peculium omne, thesaurum in tergo gerit. Ibid ℣. 11.
Socium ad malam rem quaerit ibid ℣. 22.
Gymnasium flagri, custos carceris. ibid ℣ 31 & 32.
O catenarum colone, virgarum lascivia Ibid ℣. 32.
Omnes de nobis carnificum concelebrabuntur dies. ibid. ℣. 45.
Mirabar quid scapulae gestibant. ibid ℣. 49.
Omnes conjurati cruciamenta construunt ibid. ℣. 52.
Habeo familiare tergum ibid. ℣. 53.
Si terge res solvenda est. ibid. ℣ 55.
Mihi tibique interminatus est, nos futuros ulmeos. Asin. 2. 2. ℣. 95.
Pugno malam percutere. ibid. ℣ 104.
Tergo cruribus consuluit haud decore. Asin. 2. 4. 3.
Malam rem effugies nunquam Asin. 2. 4. 9
Vtinam nunc mihi stimulus in manu sit! ibid ℣. 12.
Latera conterere, quae occalluére plagis ibid. ℣. 13.
Cum fusti est ambulandum, tanquam claudus suter sim. ibid. ℣. 21.

Malum

Malum vobis quæritis, crura diffringentur ibid 68.

Dabitur supplicium mihi de tergo vestro. ibid 75.

Pro vestris maledictis pendentur mihi scapulæ. ibid. ℣ 77.

In nostras scapulas cicatrices indiderunt. Asin 3 2. ℣.7.

Qui me fortior ad sufferentias plagas: ibid. 11

Ad languorem tuâ duritia ubi dederis octo validos lictores ulmeis affectos lentis virgis ibid 28.

Tun' verberes, qui pro cibo habes te verberari? Es ist dein täglich Brod/ daß du Stöß vberkommest. Asin 3 3. 38.

Quin tu illum an illius jubes rapere sublimem domum? Asin 5 2. ℣ 18. Quem locum imitatus est Terentius Andr. *Sublimem hunc intrò rape, quantum potes.*

Ne illum mecastor miserum habebo. ibid. ℣ 19.

Iam faxo ipsum hominem manifestò opprimas ibid ℣ 27. & Men. 4 1 ℣ 4.

Stimulorum seges. Aul 1 1 ℣ 6.

Si hodie fustem ceperim, aut stimulum in manum, testudineum ego istum tibi grandibo gradum: utinam me Dij adaxint ad suspendium! Aul. 1. 1 ℣. 10 & 1.

Oculos ego istos effodiam, ne me observare possis Aul. 1. 1. ℣. 14.

Continuò ego te dedam discipulum cruci. ibid ℣ 20.

Si ego te non elinguandum dedero usque ab radicibus, impero auctorque sum, ut tu me cuivis castrandum loces Aul. 2 2 ℣ 72.

Malè aliquem fustibus contundere. Aul 3 1 ℣ 4

Habuit me gymnasium Scil *verberum* ibid. ℣ 5

Fustibus sum mollior miser magis, quàm ullus cinædus. Aul 3 2 ℣ 8

Cui ego jam linguam præcidam, atque oculos effodiam domi. Aul. 2. 2. ℣ 17.

Fustibus implevisti istorum caput Aul. 3 3. ℣ 6.

Dotatæ mactant & malo & damno viros ibid.

Abstinere à censione bubulâ, nec suâ operâ rediget unquam in splendorem compedes. Aul 4. 1. ℣. 15. & 16.

Ego te miseris accipiam modis. Aul. 4. 4 ℣. 3.

Feram velis nolis; cùm te quadrupedem strinxero, & herniosos testes ad trabem tibi divellam appensos. Sed cur in fauces moror hujus scelesti ruere? & animam protinus cur non compello facere iter præposterum? Aul. Scen. Feram velis. ℣. 1. & seq.

Si me torqueri jusserit ad necem, vide quid consequare ibid ℣. 17.

Nisi qui colaphos perpeti potis, frangi aulas in caput. Capt 1 1 ℣ 20.

Vae illis virgis miseris, quæ hodie in tergo morientur meo. Capt 3. 4 ℣. 117. Vide supra ex Amph. 4. 2. ℣. 9 *Vlmorum Acheruns*, & Cas 2. 8. ℣. 12. *Servus ulmitriba.*

Eminor interminorque Capt. 4 2. 11.

Dentilegos omnes mortales faciam ibid 18.

Eis ora verberabo sirpiculis piscariis. ibid. 36.

Cui locarit cædendis agnos ibid 39.

Etiam mihi sit mulo fodere te lubet. Curc. 1 2 ℣ 40.

Quod quidem mihi polluctum virgis servus sermonem serat. Curc. 1. 3 37.

Rem

Rem persolvant pugnis, si quis poscat clarius. Curc. 3.1.9.
Auferére tu hinc à me, si pergis mihi malè loqui, cui ego nisi malum nihil debeo Curc. 4.4 ỷ 13.
Si tu me irritaveris, placidum te hodie reddam. Curc. 5.3. ỷ 49.
Ego te impleboflagris: ita te aggerunda curvum aqua faciam probè, ut pistillum possit ex te fieri. Cas. 1.1.35 36. & 37.
Ego pol istam iam aliquovorsum tragulam decidero. Cas. 2.4.18.
Virgis calefactabere. Cas 2 6. ỷ. 48.
Pracide os tu illi hodie. Cas 2 6. 52.
Compressâ ne an porrectâ palmâ ferio? Ibid. 53.
Temperi postquam oppugnatum est os. Ibid. ỷ. 60.
Pugnis cadi. Ibid. 55.
Quid tibi tactio hunc fuit? Ibid. ỷ. 54
Batuere os. Cas. 2 8. ỷ 81.
Dispercutere alicui cerebrum Cas. 3.5. ỷ. 19.
Vt ego interij basilicè! Epid. 1.1. ỷ. 54.
Detegetur corium de tergo meo ibid. 85.
Quem quidem ego hominem irrigatum plagis, pistori dabo Epid 1.2.18.
Scapulis meis symbola sūt parata. Man wird Kirchweyh auff meim Rücken halten. Epid. 1.2 ỷ 2.
Neulmos parasites faciat, qui attondeant usque Epid 2.3.6.
Ex tuis verbis meum futurum corium pulchrum predicas. Epid 5.1. ỷ. 19
Si ero reprehensus, macto ego illum infortunio: si illi sunt virgæ ruri, at mihi tergum domi est. Bacch. 2.3. ỷ. 130 131.
Valens afflictet me vacuum virium. Bacch. 1.2. ỷ. 46.
Crede herculè adveniens nomen mutabit mihi, facietque extemplò crucisalum me ex Chrysalo. Bacch 2 3. ỷ. 126. & 127.
Si unam peccavisses syllabam, fieret corium tam maculosum, quàm est nutricis pallium. Bacch. 3.3. ỷ. 30.
Mira sunt, ni Pistoclerus Lydum pugnis contudit. ibidem. 46.
Ne tibi herculè haud longè est os ab infortunio: ita dentifragibula hac meis manibus gestiunt. Bacch. 4 2 ỷ. 13.
Vbi me aspiciet, ad carnificem rapiet continuò senex. Ibidem. ỷ. 19.
Tua jam virgis latera lacerentur probè. Bacch. 4.4 ỷ. 37.
Impinge pugnum, si obmutiverit. Bacch 4.7. ỷ. 2.
Chrysalus me hodie laceravit Bacch 5 1. ỷ. 8.
Ego pol te ruri, si vivam, ulciscar probè. Most 1.1. ỷ. 4.
Involare alicui in oculos. Most. 1.3 46.
Ni ego illam pessimis exemplis enicasso. ibid ỷ. 51.
In Anginam nunc ego me velim verti, & venefica illi fauces prehendam, atque enicem scelestam stimulatricem. Ibid ỷ. 61.
Dabo hodie aliquid peculij tibi. ibid 95.
Imminuere alicui caput. Most. 1 13. 108.
Qui trium numorum causâ subeunt sub falas, ubi aliqui quindenis hastis corpus transfigi solent. Most. 2 1 ỷ. 10.
Iube hominem argento os verberari. Most 3.1.36. *Si te*

Si reprehensi sunt, faciunt à malo peculium Most.4 1 6.

Lubet cavere, priusquam meum tergum exsyncceratum fiat, aut id subijciam culcitram vibicibus, mihi corium oportet esse sincerum, usque ut vitem verberari: Malum cùm impluit cæteris, non impluat mihi. Nam nunc domino. stra tot pessumi vivunt peculij sui prodigi plagigeruli. Mane castigabit eos bubulis exuviis.Most.3.1.ỿ.11.12.13.14 16.20.& 26.

Carnificinam facere hunc possum perpeti.Capt.1.2.ỿ 23.

Illi bucada erunt multò potius, quàm ego sim restio.Most 4.2.ỿ.1.

Iubebo ignem & sarmenta, carnifex, circumdari Most.5 1 ỿ 65.

Verberibus cadere lutum pendens. Ego istum pro suis factis pessimis pessum premam, ut sit quietus, verberibus subegero.Most 5.2.ỿ.45 49 &52.

Heu mihi cùm nihil est, illi qui homini diminuam caput. Menæch.2.2.30.

Va capiti tuo! Men 5.7.95.

Pugnis me vetas in hujus ore quicquam parcere.Men 5.2 ỿ.91

Ego huius membra, atque ossa, atque artua comminuam ille scipiene, quem habet Men.5.2.104.

Dabitur malum: me quidem si attigeris, aut si propius ad me accesseris. Ibid. ỿ 116.

Etiam me junctis quadrigis minitatus prosternere Men 5 5 36.

Hisce ego jam sementem in ore faciam, pugnosque obseram Men.5.7 32.

Pecte pugnis. Ibid.28.

Mihi herculè defregeritis tales, ego vestra faciam latera lutea. Mil.2.2.ỿ.12.

Illa vult propter amorem suum omnes crucibus contubernales dari. Mil. 2.2. ỿ 28.

Nisi quidem hic agitari mavis varius virgis. Mil.2 4 ỿ.19.

Non poscunt mihi minacijs tuis oculi effodiri,Ibid.21.

Dorsus totus prurit. Ibid ỿ 44.

At jam crepabunt manus mala tibi, nisi me emittis. Mil.2.5.35.

Excruciare aliquam loris Mil.3.2.ỿ.31.

Quaso tamen, tu meam partem infortunij, si dividetur, me absente, accipito. Nehme meine Stöß derweil ein vor mich / du solst sie von mir wieder kriegen. Ibid. ỿ. 52.

Saginâ ego ejiciar cellariâ.Ibid.ỿ.31.

Quin loris cadite etiam. Merc.5.4.42.

Iste: ego vestra latera loris faciam, ut validè varia fient. Pseud.1.2.ỿ.12.

Sine modo Most.1.1.ỿ 10.11.& 1.4.ỿ.32. Pseud 12.ỿ.86.

Cras Phœnicium Phœnicio corio invises pergulam. Pseud.1.3.14.7.

Virgis cadito. Pseud 1 5.ỿ.98.

Iam ego pol hunc stratioticum nuncium advenientem percutiam probè. Pseud. 2.2.ỿ 9.

Cruciabiliter me carnifex accipit. Pseud 4.1.ỿ 40.

Vbi cum stimulis flagris insidiantur.Pseud.4 8 ỿ.3.

Ne & hic varientur virgis, & loris domi. Pœn.Prolog ỿ 16.

Heri in tergo meo tres facile corios contrivisti bubulos. Pœn.1.1.ỿ.10. & 11.

Eo ingenio sunt hi flagritribâ. Ita ego vestra latera loris faciam, ut validè fint varia,

Qui nunc si detur mihi, ut ego unguibus facilè illi in oculos involem venefi… Eunuch. 4. 3.

Atqui, si illam digito attigerit uno, oculi illico effodientur. Eun 4.6.

Diminuetur tibi quidem jam cerebrum [*id est,* vapulabis.] Adelph. 4 2.

Ut cerebro dispergat viam. Adelph. 3.2.

Vix me contineo, quin involem in capillum Eun 5 2.

Tum ipsam capillo conscidit. Hat jhr das Haar zerrissen Eun. 4 3:

Quid istuc Sannio est, quod te audio cum hero nescio quid concertasse? …quam vidi iniquius certationem comparatam, quàm quæ hodie inter …fuit: ego vapulando, ille verberando usque ambo defessi sumus. Adelph. (2.1

Duras fratris partes prædicas Eun. 2. 3.

Verberibus cæsum te in pistrinum, Dave, dedam usque ad necem. Andr 1.2.

Malè mulcabo ipsam. Eun. 4 7.

Diminuam ego caput tuum hodie, nisi abis. ibid.

Vah! quibus illum lacerarem modis! wie wolte ich jhn tractieren/ oder … jhm vmbgehen Adelph. 3 2.

Non puduisse verberare hominem senem, quem ego modò puerum tantillum in manibus gestavi meis? Adelph. 4 2 ℣. 23.

Verùm pòst venit insaniens, nil pepercit. Ibid.

Referire non audebam Ibid.

Diminuetur tibi quidem jam cerebrum. Ibidem.

An tibi mavis cerebrum dispergam hic Adelph 5 2

Seni fidelis dum sum scapulas perdidi. Phorm 1.2.

Quot me censes homines jam deverberasse usque ad necem, hospites tum cives? Phorm. 2. 1.

Si *hodie te prehendero, defigam in terram colaphis.* Perf. 2. 4 ℣. 22. Alapa & Colaphus *differunt sic quòd* Alapa *fit palmâ* h. e. *deductâ & explicatâ, … ut Plautus loquitur.* Casin. 2.6 ℣. 53. *porrectâ manu: & dicitur* Græcè *ῥάπισμα, German.* Ein Maulschelle. Colaphus *verò fit digitis compressis & in pugnum coactis Græcè dicitur κόνδυλος. Aristoph κονδύλοις αὐτὸν … pugnos ei ingere.* Gebe jhm Stöß. *Demosth. κονδύλους λαβεῖν*, Stöß einnehmen. *Terent. Adelph.* 2 1. plus quingentos colaphos infregit mihi: quasi cum fragore, & sonitu illisit. & inflixit. *Ibid Scen. seq.* colaphis tuber est totum caput. *Plautus Pers* 5.2 ℣ 65. *Colapho icere, κολαφίζειν. Ulpianus & Quintil.* Pugnum ducere. *Idem Rud.* 4. 3. ℣. 68. Colaphos (abstrudere in cerebro.

Plagæ crescunt, nisi prospicis. Phorm. 5 2.

Ni sequitur, pugnos in ventrem ingere. Phorm. 5. 7.

Diminuam tibi caput tuum hodie Eun. 4 sc. 7.

Utinam tibi commitigari videam sandalio caput. Eun. 5. 8.

Diminuetur tibi quidem jam cerebrum. Adel 4 2.

Aut tibi mavis cerebrum dispergi hic. Adelph. 5. 2.

Adeò exornatum dabo. adeò depexum Heaut 5. 1.

Ornatus esses ex tuis virtutibus, id est, *tuis coloribus pictus.* Adel. 2. 1.

Ita hinc te ornatum amittam, tu ipsus te ut non noveris. Pl. Rudent. act. 3.

Sublimem hunc intrò rape, quantum potes. Andr 5 2 ℣. 21.

Ego jam te commotum reddam. Quadrupedem constringito. Ibid ℣. 25. Eg

Ego pol hodie, si vivo, tibi ostendam, herum quid sit pericli fallere. Ibid. 27.
Perculeris jam tu me Eun 7.3.92.
Os ut sibi distorsit carnifex! Eun. 4.4.ỷ.3.
Faciam, hujus loci, meique semper memineris. Eunuch 4.7.ỷ.31.
Diminuam ego hodie caput tuum Ibid. 32.
Vix me contineo, quin involem capillum. Eun. 5.2.ỷ.10.
Tibi commitigari sandalio videam caput Eun. 5 ỷ.4.
Non possum pati, quin tibi caput demulceam. Heaut. 4.5.ỷ.14.
Si vivo, adeò exornatum dabo, adeo depexum ut dum vivat, meminerit semper mei. Heaut 5.1.ỷ 77.
Ipsum Dominum, atque omnem familiam multavit usque ad mortem. Adel. 1.7 ỷ 11.
Quid respectas? nihil pericli est, nemo te, dum ego adero, hic tanget. Adelph. 2. 1 ỷ.3.
Quin pugnus continuò in malâ hæreat ibid ỷ 17.
Usque ad necem opperiêre loris Ibid ỷ 28.
Homini misero plus quingentos colaphos infregit mihi ibid. ỷ 46.
Ut ego unguibus facilè illi in oculos involem venefico. Eun. 4.3.ỷ.6.
Oculi illicò effodientur. Eunuch. 4 6.ỷ.2
Omnes dentes mihi labefecit, præterea colaphis tuber totum est. Adel. 2. 2. ỷ. 37.
Conserere manum cum aliquo. pro Font 276.b. At. 215 a. Tus. 219.b. pro Mur. 128.a.
Raboentum bessica gentis principem securi percussisti. in P. 97.b.
Deinde gladio percussus est ab uno de illis. pro Mil. 114 a.
A quibus ille se lapidibus appetitum & percussum esse dixit. pro Dom. 215.b.
M. Æmilium lapide percussum esse constat Or. 126 b.
Non quæro quis percusserit, cujus manu sit percussus non laboro. pro S. R. 34 b.
Quid huic calix mulsi impingendus est, ut plorare desinat Tusc. 200.a.
Quid si filius meus fustem mihi impingere volet? ep. 118.b.
Uncus impactus est fugitivo illi, &c. in A. 253.a.
Vah, quibus modis lacerarem illum, sublimem medium arriperem & capite primo in terram statuerem, ut cerebro dispergat viam, adolescenti ipsi eriperem oculos, post hac præcipitem darem. Adel. 3.2.ỷ.18.
Ctesipho me pugnis miserum, & istam psaltriam usque occidit. Adelph. 4.2. ỷ 19.
Quia miseram mulierem, & me servolum, qui referire non audebam, vicit perfortiter. ibid. ỷ 27.
Diminuetur quidem tibi jam cerebrum. ibid. ỷ. 34.
Non manum abstines, mastigia, an tibi mavis cerebrum dispergam hic? Adel. 5 2 ỷ 7.
Vovisse, ut ambulando me rumperet, dicam. Hec. 3.4 ỷ. 21.
Scapulas perdidi Phorm 1 2 26.
Ego plectar pendens Phorm 1 4 ỷ. 43.

Pugnos in ventrem ingere, vel oculum exsculpe, est, ubi vos ulciscar, loco. Phorm. 5 8. ✝ 95. & 96.
Non parenti manus intulisti? Ad Her. l. 4 p. 89.
Patrem nefariè verberasti, parenti manus sceleratè intulisti. ibid. p. 105.
Pulsassent aliquem ibid. p 81.
Patiemini nunc eam ab homunculis deterrimis proteri, atque conculcari. ibid p. 129.
Vt cùm Cato percussus esset ab eo, qui arcam ferebat. de Orat. lib. 2. p. 426.
In eos impetum faciet, suffringet eis crura. pro Sex. Rosc. p 54.
Pugnis & calcibus concidi in Verrem p. 318.
Multari clavis ac fustibus. Ibid p 470.
Repente hominem proripi, atque in foro medio nudari, ac deligari, & virgas expediri jubes? Ibid p. 555.
Manus inter se conferere Orat. ante exil. p. 365.
Multi jussu Caesaris vexati, verberati, necati sunt pro Dejot. p. 319.
Luculentam ipse plagam accepit. Phil 7. 412
Eum jussu Antonij in convivio Servi Publij loris ciciderunt. Phil. 8. 454.
Vt manum conferas. Ep. Att l 7. p. 226.
Graviorem plagam accipiebat, ut leviorem repelleret. De nat Deorum. l. 1. p. 29.

Veritatis, Oraculi.

Warheit.

Ingressus est viam. Er ist auff dem rechten Weg. Amph. 1. 1. 273.
Aut mentior, resque uti facta, dico Amph 2. 1 ✝ 23.
Philocratem qui superes veriverbio Capt 3 4. 36
Hec videtur haud verisimile vobis, ut ego id faciam esse ita Most, 1 2. 10.
Delphis tibi responsum ducito. Pseud 1 5. ✝. 65.
Decora memoras. Pseud. 4 7 ✝ 55.
Rem loquitur meram. Pers 1. 3 13.
Possum ego ex te exsculpere verum? Eun 4 4 ✝ 45.
Novi, quae dicis, omnia esse, ut dicis Hec. 2. 2 ✝ 22.
Possúmne ego hodie ex te exsculpere verum? Eunuch. 4 4.
Infelix: [scil. sum:] siquidem tu istac vera praedicas. Eun 5. 1.
Here, primum te arbitrari id, quod res est, velim: das die Warheit ist. Eun. 5. 6.
Hei veris vincor. Phorm. 3 2.
Idnè est verum? Ist das recht vnd billich? Andr 4. 1.
Ego me amare hanc fateor: si id peccare est, fateor id quoque. Andr 5. 3.
Hoc qui nequit, fateatur nescire imperare liberis. Adelph. 1. 1.
Ne ascam dolo: [id est, *ut ingenuè fatear.*] Adelph. 3. 4.

Sum verus? Hab ich dir nicht die Warheit gesagt? Andr. 2. 5.
Potin' es mihi verum dicere And 2. 6.
Ita pol quidem res est, ut dixti, Lesbia Andr. 3. 1.
Non Apollinis magis verum, atque hoc responsum est. Andr. 4. 2.
Tametsi hoc verum est: Es ist gleichwohl die Warheit And 5. 2.
Nam, ego quæ dixi, vera an falsa audieris, jam scire potest. And 5. 4.
Ea primum ab illo est animadvertendã injuria. Den ungehorsam muß man erst an ihm hören und straffen And. 1. 1.
Officium animadvertendum And. 4. 5.
Multis incommodis veritas debilitatur, tandem æquitate virorum recreatur. pro Quint p. 2.
Veritas valebit, aut ex hoc loco repulsâ vi, & gratiâ, locum ubi consistat, reperire non poterit Ibid.
Veritatem retinere gravitatem obtinere Ibid. p 27.
Age nunc refer animum sis ad veritatem pro Sext. Rosc. p. 32.
Veritatem perfringere in Verr 137.
Si quid ex illo loco dicetur, ex oraculo aliquo dici arbitrabitur. pro Font p. 575.
Humanis hostiis Deorum aras, ac templa funestant, ut ne religionem colerent ibid. p. 577.
Veritatem extorquere. pro A Clu. p. 80.
Sæpè multorum improbitate depressa veritas, emergit, & innocentia defensio interclusa respirat. ibid. p 83
Veritate aliquid aperire pro Syl. p. 312.
Veritatem patefactam contaminare aliquo mendacio pro L Syl. p. 325.
In quâ quæstione dolor veram vocem elidere potest, etiam invito. pro Dejot. p 107.
Quod aut verum sit, aut ad id quàm proximè accedat. Acad. lib. 1 p 7.
Mihi videtur esse causa verissima Ibid. p. 8
Meo judicio est maxima in sensibus veritas Ibid p 13.
Nihil est veritatis luce dulcius. Ibid p 19
In profundo veritatem penitus abstrusit. Ibid p. 29.
Iudicio veritatem tradito, volunt distinguere perspicua à præceptis. Ibid p 21.
Quod longissimè absit à vero. Ibid p 22.
Notum hic esse debet insigne veri. Ibidem.
Quod tandem verum videbantur sibi attingere ibid.
Facilè absentibus nobis veritas se ipsa defendit. ibid.
Desciscunt à veritate. Ibid. p. 26
Quæ proximè ad verum accedunt Ibid. p 27.
Conturbare veri cognitionem Ibid. p. 26.
Si ne sensus quidem vera nunciant ibid p. 41.
In profundo veritatem esse demersam Acad. Qu l. 1. p. 94.
Nihil veritati linqui Ibid.
Veritatis testimonium petere de Nat Deor. l. 1. p 34.
Nec ullus est modus investigandi veri, nisi inveneris de Finib l. 1 p 97.

Veritas à te postulatur. de Leg. l. 1. p. 294.
Qui in isto opusculo non ut à Poetâ, sed ut à teste veritatem exigant. ibid.
Quippe cùm in illa ad veritatem. Quin'e, referant. de Legib. lib. 2. p. 294.
Quid si nefas us patriis confessiones audisses 8 8.
Non possum non confiteri 9 14.
Nunquam diffitebor multa me, & simulasse & dissimulasse. 10 8.
Ipsa mihi veritas manum injecit, & paulisper consistere, & commorari coegit pro Qu R. 53. a.
Id mihi, ne mentiar, gratum est 3. 4.
Revera commemoratio officiorum supervacanea est. 3. 5.
Vere tecum agam, ut necessitudo nostra postulat. 11. 22.
Ista veritas, etiamsi jucunda non est, mihi tamen grata est. Att. 3. 24.
Corrumperet veri dignitatem 1. 28. Symm.
Convenit dictum cum fide morum. 1. 28.
In Com tatu tibi verus fui. 1. 32.
Asserere veritatem. 2. 31.
Ex vero, non ad gloriam loqui. 2 32.
Quas tabellarius querelas, si veritati amicus est, explicabit. 3 4.
Adstipulationem meam infra terminos veritatis stetisse fateris 8. 16.
Adulationis suspicio devenustat judicij veritatem 8 30.
Nunc majore fiduciâ aderis veritati. 9 55.
Fidem veri occultare non debui. 9 131.
Semper amicus est Veritati 10. 43.
Neque me diversa pars in civilibus armis movit à vero. Frag. lib. 1.

Vestiendi. Vestitûs. Habitûs. Ornatûs. *Vide* Cultûs.

Kleydung.

Illico vestitum immuto meum Amph. 3 1 ℣ 6.
Magnificè patriceque amicivi Capt. 3 6 ℣ 4.
Conjiciam in collum pallium. Capt 4. 1 ℣ 22.
Variâ veste ornatus fuit. Eun 4. 4. ℣ 16.
Solea lignea in pedes inducta sunt. de In 81 a.
Pedibus inducta sunt. ad Her. 5. a.
Sine me meo vivere interea modo. And. 1. 1.
Tunicam à pectore abscidit in Verr. p. 48.
Laneum alicui pallium injicere. de Nat. Deor. l. 3. p. 150.
Odi in parvo corpore longa velamina. Illa vestis decenter indutui est, quae non trahit pulverem, nec in humum demissa calcatur. 3. 10. Symm.
Hyems magis, quàm cultus apta vestimenta voluisti. 3. 25.
Contexere vestes. 6. 40.

Vesti-

Vestigij. Imitationis.

Nachfolgen / Fußstapffen.

Ex eo, quod quibus vestigijs primùm institui, in ijs ferè soleo perorare. de Orat l.3.p. 401.
Vestigium imprimere pro Cæc p 416.
Extant sceleris, expressa vestigia, quo tempore maleficium sit admissum. pro Sex. p. 57.
Vestigia persequi. Acad. l.2.p.4.
Adversis vestigijs stant nostra vestigia. Ibid. p 36.
In aliquam historiam vestigium ponere de Fin.l 4.250.
Potest autem illa vis terra, quâ mentem Pythia divino afflatu concitabat vetustatem evanuisse. de Divinat.lib.1.p.172.

Vetustatis. Antiquitatis.

Alt.

Vetustate aliquid delere de Natur Deor.l.1.p 14.
Ego quoque in scribendo formam vetustatis amplector. 2.35.Symm.
Spectator veteris moneta solus superfum. 3 11.

Viatici. Præsidij. *Vide* Peregrinandi. Itineris.

Zehrpfenning.

Viaticati hercule admodùm æstivè sumus. Wir sind liederlich gerüst vff die Reiß. Men. 2.1.✝ 3.
Cætera sunt ejusmodi: ex hoc judica, quòd legato tuo viaticum eripuerunt. Ep. ad Fam.l 12.p.353.
Carere viatico. 1. 90.Symm.
Amplissimè juvari viatico 8. 21.

Viciniæ.

Nachbahr.

Ille senex de proximo Aul. Prol. ÿ 131.
Novisti hunc senem ex proximo. Aul. 2. 1 ÿ 49.
Tiberim omnes fundi tangunt. pro Sex. Rosc p. 43.
Littus vestro prædio cohæret 6 58 Symm.
Incolis est venantibus mare 7, 15.

Victoriæ. Vincendi. Superandi. Palmæ. Triumphi.

Sieg / Triumph / Oberhande behalten / Gewinnen / Uberwinden.

VT voluimus, nostra superat manus Amph 1. 1 ÿ. 79.
Victis hostibus, quos nemo superari ratus est, ex auspicio meo atque ductu, primo cœtu vicimus. Amph. 1. 2 ÿ 25.
Palmam ambire alicui. Amph. Prol ÿ. 69.
Bello extincto maximo, atque internecatis hostibus, qui multa Thebano populo acerba abjecit funera Amph 1. 1. ÿ. 34 & 35.
Is nunc in aliam partem palmam possidet Most. 1. 1. ÿ. 31.
Suarum in pugnâ virium victoriâ me emit Pseud 4 7. ÿ 74.
Nunc omnes voco Cynædos contra: satis esse nobis, non magis potis est, quàm fungus imbri. Stich 5 5 ÿ 31 & 32.
Dimidiam partem nationum usque omnium solus intra dies subegit. Curc. 3 1. ÿ 77.
Nam exsuperat ejus stultitia omnia. Heaut. 5. 1 2 5.
Ego peto mihi palmarium Eun 5. 4 ÿ 8.
Triumpho, si licet me latere tecto abscedere Heaut 4. 2. ÿ. 5.
Huic equidem consilio palmam do. Heaut. 4. 3. 31.
Vince: evinci: *Vincere*: Nu habs gewonnen: *ironicè*. Andr. 5. 3.
Labascit, victus uno verbo: quàm citò? Eunuch. 1 2.
Caussa vincibilis. Phorm. 1 4.
In medio omnibus palmam esse positam [*id est*, victoriam.] Phorm. Prolog.
Deportare triumphum ex provincia Offi. 16 2.
In medio omnibus palma est posita. Phorm. Prol ÿ. 17. & 31.
Illud admiror, te nobis in eo genere tribuisse tantum, & non hujus rei quoque palmam de Orat. l. 2 p. 411
Dicto oratori palma danda est. ib. idem. p. 494.

Hunc

Huic primas dedisse Demosthenes dicitur. de Orat. l.3. p 615.

Cum palmam jam primus acceperit. Brut. 565.

Eos ferro statim vincit. ad Her. l.4 p.94.

Cùm Thebani Lacedæmonios bello superavissent. de Finib. lib 4. p 225.

Ligurum castella expugnarunt. Brut 595.

Partem terrarum subegit pro Sex. Rosc p 72.

Magnas copias hostium fudit, urbes partim vi, partim obsidione cepit. in L. Mur p 227.

Non maximâ manu innumerabiles copias fundere. pro Arch. p 353.

Qui deprehensis atque vi oppressis domesticis hostibus ex maximis periculis extraxerunt. Sext.7.

Omnes urbem nondum excisam, & eversam, sed jam captam atque oppressam vidimus Sext.18.

Vi armisque superassem Sext.20.

Antiochus ille magnus magnâ belli contentione terrâ marique superatus est. ibid.

Victoria est constituta, ab armisque recessimus. pro Sext. Rosc p 42.

Palmas suas cognoscere. Sext. Rosc. p.65.

Apud eos monumenta victoriæ plurima collocat. in Verr. p 224.

Ab imperatoribus subacti, modò bello domiti, triumphis ac monumentis notati pro Font. p.569

Qui tot habet triumphos, tot victorias bellicas. Corn. p.128.

Hæc urbs tam diu nullis victoriis & triumphis est parata Provin. p.157.

Ipsam victoriam vicisse videris cùm ea, quæ illa a tepta erat, victis remisisti. Marc.281.

Omnes omnium gentium partes tribus triumphis devicit. Pis. p 190.

Hi opp latu tuum imperium compressit. Ph l.2.346

Influentes in Italiam Gallorum maximas copias repressit. Provinc.169.

Castra locum capere, urbes expugnare, aciem hostium profligare. Rab.279.

Domuisti gentes immanitate barbaras, multitudine innumerabiles, & vicisti ea, quæ naturam & conditionem ut vinci possent, non habebant. Marc. 284.

Omnes vincendi studio tenebantur. Ligar.302.

Parthorum nobilissimos duces maximasque copias fudit Philipp.11.492.

Sunt vi potius superiores, quam justitiâ pares 1 Off p.27.

Cùm is esset, qui omnes superiores scientiâ facilè vicisset. Off. lib.2. p.91.

Brevi tempore, aut vivum, aut mortuum Iugurtham se in potestatem Pop. Rom. redacturum Off l 3. p.130.

Quibus illius acerbum cor contundam & comprimam. de Nat Deor. l.7. p. 145.

Plagam potius accipiam, quàm fato omnia fieri comprobem. de Fato pag. 281.

Plagas perferre. Qu. Tusc. l.2 p 361.

Plagas accipere malunt, quàm turpiter vitare. Ibid.

Excipere aliquem gravissimis plagis: illas silentio ferre. Ibid. p.366.

Rem persolvant pugnis, si quis poscat clarius. Curc. 3. 1. 9.
Auferére tu hinc à me, si pergis mihi malè loqui, cui ego nisi malum nihil debeo. Curc. 4. 4 ℣ 13.
Si tu me irritaveris, placidum te hodie reddam. Curc. 5. 3. ℣ 49.
Ego te impleboflagris: ita te aggerundâ curvum aquâ faciam probè, ut pestilinæ possit ex te fieri. Cas. 1. 1. 35 36. & 37.
Ego pol istam jam aliquovorsum tragulam decidero Cas. 2. 4. 18.
Virgis calefactabere. Cas 2. 6. ℣. 48.
Pracide os tu illi hodie. Cas. 2 6. 52.
Compressâ ne an porrectâ palmâ ferio? Ibid. 53.
Tempori postquam oppugnatum est os. Ibid. ℣. 60.
Pugnis cadi. Ibid. 55.
Quid tibi tactio hunc fuit? Ibid. ℣. 54
Batuere os. Cas. 2 8. ℣ 81.
Dispercutere alicui cerebrum Cas. 3. 5. ℣. 19.
Vt ego interiy basilicè! Epid. 1. 1. ℣. 54.
Detegetur corium de tergo meo. ibid. 85.
Quem quidem ego hominem irrigatum plagis, pistori dabo Epid 1. 2. 18.
Scapulis meis symbola sũt parata, Man wird Kirchweyh auff meim Rücken halten. Epid. 1. 2 ℣ 2.
Ne ulmos parasitos faciat, quæ attendeant usque Epid 2. 3. 6.
Ex tuis verbis meum futurum corium pulchrum prædicas. Epid 5. 1. ℣. 19
Si ero reprehensus, macto ego illum infortunio: si illi sunt virgæ ruri, at mihi tergum domi est. Bacch. 2. 3. ℣. 130. 131.
Valens affligет me vacuum virium. Bacch 1. 2. ℣. 46.
Credo herculè adveniens nomen mutabit mihi, facietque extemplò crucisalum me ex Chrysalo. Bacch 2. 3. ℣. 126. & 127.
Si unam peccavisses syllabam, fieret corium tam maculosum, quàm est nutricis pallium. Bacch. 3. 3. ℣. 30.
Mira sunt, ni Pistoclerus Lydum pugnis contudit. ibidem. 46.
Ne tibi herculè haud longè est os ab infortunio: ita dentifragibula hæc meis manibus gestiunt. Bacch. 4 2 ℣. 13.
Vbi me aspiciet, ad carnificem rapiet continuò senex. Ibidem. ℣. 19.
Tua jam virgis latera lacerentur probè. Bacch. 4. 4 ℣ 37.
Impinge pugnum, si obmutiverit. Bacch 4. 7. ℣. 2.
Chrysalus me hodie laceravit Bacch 5 1. ℣. 8.
Ego pol te ruri, si vivam, ulciscar probè. Most. 1. 1. ℣. 4.
Involare alicui in oculos. Most. 1. 3. 46.
Ne ego illam pessimis exemplis enicasso. ibid ℣. 51.
In Anginam nunc ego me velim verti, & venefica illi fauces prehendam, atque enicem scelestam stimulatricem. Ibid ℣. 61.
Dabo hodie aliquid peculij tibi. ibid 95.
Imminuere alicui caput. Most. 1 13. 108.
Qui trium numorum causâ subeunt sub falas, ubi aliqui quindenis hastis corpus transfigi solent. Most. 2 1 ℣. 10.
Iube hominem argento os verberari. Most. 3. 1. 86.

Si re-

Si reprehensi sunt, faciunt à male peculium Most.4 1 6.

Lubet cavere, priusquam meum tergum exsynceratum fiat, aut id subijciam culcitram vibicibus, mihi corium oportet esse sincerum, usque ut vitem verberari: Malum cùm impluit cæteris, non impluat mihi. Nam nunc domino. stra tot pessumi vivunt peculij sui prodigi plagigeruli. Mane castigabit ees bubulis exuvijs. Most.3.1.✝.11.12.13.14 16.20. & 26.

Carnificinam facere hunc possum perpeti. Capt.1.2.✝ 23.

Illi bucada erunt multò potius, quàm ego sim restio. Most 4.2.✝.1.

Iubebo ignem & sarmenta, carnifex, circumdari Most.5.1 ✝ 65.

Verberibus cadere lutum pendens. Ego istum pro suis factis pessimis pessum premam, ut sit quietus, verberibus subegero. Most.5.2.✝.45 49 & 52.

Heu mihi cùm nihil est, illi qui homini diminuam caput. Menæch.2.2.30.

Væ capiti tuo! Men 5.7.95.

Pugnis me vetas in hujus ora quicquam parcere. Men 5.2 ✝.91

Ego huius membra, atque ossa, atque artua comminuam illo scipione, quem habet Men.5.2.104.

Dabitur malum: me quidem si attigeris, aut si propius ad me accesseris. Ibid. ✝ 116.

Etiam me junctis quadrigis minitatus prosternere Men 5 5 36.

Hisce ego jam sementem in ore faciam, pugnosque obseram Men.5.7 32.

Pectè pugnis. Ibid.28.

Mihi herculè desfregeritis tales, ego vestra faciam latera lutea. Mil.2.2.✝.12.

Illa vult propter amorem suum omnes crucibus contubernales dari. Mil. 2.2. ✝ 28.

Nisi quidem hic agitari mavis varius virgis. Mil.2 4 ✝.19.

Non possunt mihi minacijs tuis oculi effodiri, Ibid.21.

Dorsus totus prurit. Ibid ✝ 44.

At jam crepabunt manus mala tibi, nisi me omittis. Mil.2.5 35.

Excruciare aliquem loris Mil.3 2.✝.31.

Quæso tamen, tu meam partem infortunij, si dividetur, me absente, accipito. Nehme meine Stöß derweil ein vor mich / du solst sie von mir wieder kriegen. Ibid. ✝. 52.

Saginâ ego eijciar cellariâ. Ibid.✝.51.

Quin loris cædite etiam Merc.5.4.42.

Ite ego vestra latera loris faciam, ut validè varia fiant. Pseud.1.2.✝.12.

Sine modo Most.1.1.✝ 10.11. & 1.4.✝.32. Pseud 12.✝.86.

Cras Phœniceum Phœnicio corio invises pergulam. Pseud.1.3.14.7.

Virgis cadito. Pseud 1 5.✝.98.

Iam ego pol hunc stratioticum nuncium advenientem percutiam probè. Pseud. 2.2.✝ 9.

Cruciabiliter me carnifex accipit. Pseud 4.1.✝.40.

Vbi cum stimulis flagris insidiantur. Pseud.4 8 ✝.3.

Ne & hic varientur virgis, & loris domi. Pœn.Prolog ✝ 26.

Heri in tergo meo tres facile corios contrivisti bubulos. Pœn.1.1.✝.10. & 11.

Eo ingenio sunt hi flagritribæ. Ita ego vestra latera loris faciam, ut validè sint varia,

varia, ut ne peristremata quidem aquè picta sint Campanica, neque Alexandrina belliceata rasilata tapetia. Pseud. 1. 2 ℣. 12.

Plagigero generi hominum, servi. Ibid ℣ 20.

Sed vide sis, ne tu oratorem hunc pugnis pectas postea: Pœn. 1. 2. ℣. 145.

Ausculta, non Hercule: imò jam elidam caput Pœn. 2 1. ℣. 46.

Iam nunc illi egredienti sanguinem exugam procul Pœn 3. 2. 37.

Is me autem porrò verberat, incursat pugnis calcibus. Pœn. 4 13.

Continuò is me ex Syncerastum fecerit. Pœn. 4. 2 64.

Remora si sit, qui malam rem mihi det, meritò fecerit ibid 106.

Vt quadrulator quoipiam inicet manum, tantidem ille illi rursus injiciet manum. Pe ſ 1 2 18. 19.

Quid faciet mihi? Perſ. 2 3. 16.

Verberibus cædi jusserit, compedes imponi. ibid. 17.

Neque ego hominis asinos unquam vidi: ita plagis costa callent. Pseud. 12. ℣. 4

Cadérre hostie restibus Perſ. 2. 4. 11.

Non hercule si os perciderim tibi, metuam ibid. 12.

Tu me defigas: te cruci ipsum propediem affigent alij ibid ℣ 23.

DI Deaque omnes me perdant, nisi te hodie, si prehendero, defigam in terram colaphis. ibid ℣ 21 & 22.

Vmbra mea intus vapulat. Perſ. 2 4.

Transcidi loris omnis ad veniens domi. Perſ. 4 8. ℣ 1.

Ne si me uno die attigeris, ne te ad terram affigam, scelus. Perſ. 5 2 ℣ 15.

At tibi ego hoc continuò cyatho oculum excutiam tuum. Ibid ℣ 16.

Cave sis me attingas, ne tibi hoc sceptone malum magnum dem. ibid ℣. 35.

Hes colapho me icit. ibid ℣ 65.

Græci vocant κολαφίζειν. *Vlpianus* Pugnum alicui ducere. *Theocr. Id* 14. ἐλαύνειν πύξ ἐπὶ κόῤῥας *Quintil.* Colaphum tibi ducam, & formulam scribam, quod durum caput habeas.

Audio tumultum, opinor: leno pugnis pectitur. Rudent. 3. 2. 47.

Iube oculos elidere ibid 45.

Nisi quid re præsidium apparas Rud 2 3 ℣ 21.

Pugnum in os impinge. Rud. 3. 4 ℣. 5.

Si non ei caput exoculassitis ibid ℣. 26.

Quasi murteta juncis, item ego vos virgis circumvinciam. ibid.

Pendentem incursabo pugnis Ibid ℣ 27.

Quid caussa est, quin virgis te usque ad satietatem sauciem ibid ℣. 52.

Quos si attigeris, oculos tibi eripiam ibid 51.

Si attigeris ostium, jam herculè tibi messis in ore fiet mergis pugneis ibid. 57.

Si hercle illic illas hodiè digito tetigerit invitas, ne istunc istu invitassitis usque adeò, donec, quà domum abeat, nesciat, Peristu ambo. Rud 3. 5 ℣ 30. *Ἀπορρίπτω à conviviis.* Aul. 3. 3. ℣. 6. *Implere caput fustibus. Amph.* 1. 1. ℣. 139. hospitio pugneo excipere. (68

Verbum etiam adde unum, iam in cerebro colaphos abstrudam tuo. Rud. 4. 3.

Affigam te ad terram scidam ut piscem soleo Polypum ibid. ℣. 71.

Hominis ego isti talos suffringi volo Rud. 4. 4 ℣ 11.

Ne istum cepi, ne ucausa est, quin me condones cruci. ibid ℣. 26.

Ego tibi comminuam caput ibid. ℣. 74.
Nisi hodie mihi affertur tu Phœnicio corio invises pergulam Pseud 1.2 ℣. 91.
Vos monumentis commonefaciam bubulis. Stich 1.2 ℣ 6.
Excludito mihi herclè oculum si dedero Pseud 1.5 ℣ 59.
Si verbo lumbos defractos velim Stich 1.7.℣.37.
Oculum ego effodiam tibi, si verbum addideris Trin. 2.4 ℣ 62.&63.
Cave sis tibi ne bubuli in te cottabi crebri crepent. Trin. 4.3.℣.4.
Quid quassas caput? Trin.5 2 46.
Me illa hac verberat verbis. Truc.1 2.℣ 17.
Ego te hic offasim conficiam Ich will dich in einer Morgensuppen essen. Truc.2.7 ℣ 51.
Offatim jam concipilabo. ibid. 60.
Numquam edepol vestrum durius tergum erit, quàm terginum hoc meum. Doletne? hem! Sic datur: si quis herũ servus spernit. Also muß mans einem machen/wann man nicht gut will thun Pseud.1 2.℣.22 Men 4.2 ℣.40 *Vide Lex de hac formulâ*: Sic datur.
Melius minis certare, quàm minaciis. Truc. 5.1.℣. 65.
Vos beribus cæsum te in pistrinum dedam, usque ad necem And 1.2.℣.28,
Præcipitem me in pistrinum dabit. And.1.3 ℣ 9.
Hanc jam oportet in cruciatum abripi. And.4.4.℣ 47.
Utinam tibi commitigari videam sandalio caput. Eun.5 8.
Hic si quid nobis fortè adversi evenerit, tibi erunt parata verba, huic homini verbera Heaut. 2 2.
Si vivo, adeò exornatum dabo, adeò depexum, ut, dum vivat, meminerit semper mei Heaut 5.1.
Ipsum dominum [*scil.* ædium] *atque omnem familiam mulcavit usque ad mortem.* Adelph 1.2. (17.
Ne mira sient, si innutrim, quin pugnas continuò in malâ hæreat, Adelph 2.1 ℣.
Hem, serva da hastu eins, *geminabit, nisi caves* ibid.
Homini misero plus quingentos colaphos infregit mihi. ibid.
Intrò arripiere, atque ibi usque ad necem operiere loris. ibid.
Quanquam est scelestus, non committet hodie unquam iterum ut vapulet. ibid
Omnes dentes labefecit mihi: præterea colaphis totum est tuber caput. ibid. Adelph. 2.2
Tum autem Syrum impulsorem, vah, quibus illum lacerarem modis! Sublimem medium arriperem, & capite primùm in terram statuerem, ut cerebro dispergat viam: adolescenti ipsi oculos eriperem, post hæc præcipitem darem: ceteros ruerem, agerem, raperem, tunderem & prosternerem. ibid.
Ctesipho me pugnis miserum & istam psaltriam usque occidit, hem, vide ut discidit labrum. Adelph. 4.2.
Quem quidem ego, si sensero sed quid opus est verbis? And 1 1.
Nihil me fallis: sed dico tibi, ne temerè facias, neque tu hoc dicas tibi non prædictum: cave. Andr.1.2. (3.2.
Edixin' tibi? interminatus sum, ne faceres? num veritus? quid rettulit? Andr.
Age nunc: jam ego pol hodie, si vivo, tibi ostendam, herum quid sit pericli fallere. Andr. 5.2.

Qui

Qui nunc si detur mihi, ut ego unguibus facilè illi in oculos involem venefica! Eunuch. 4. 3.
Atqui, si illam digito attigerit uno, oculi illico effodientur. Eun 4. 6.
Diminuetur tibi quidem jam cerebrum [*id est*, vapulabis.] Adelph. 4 2.
Ut cerebro dispergat viam. Adelph. 3. 2.
Vix me contineo, quin involem in capillum Eun 5 2.
Tum ipsam capillo conscidit. Hat jhr das Haar zerrissen Eun. 4 3.
Quid istuc Sannio est, quod te audio cum hero nescio quid concertasse? nunquam vidi iniquius certationem comparatam, quàm quæ hodie inter nos fuit: ego vapulando, ille verberando usque ambo defessi sumus. Adelph. (2.2.)
Duras fratris partes prædicas Eun. 2. 3.
Verberibus cæsum te in pristinum, Dave, dedam usque ad necem. Andr 1. 2.
Malè mulcabo ipsam. Eun. 4 7.
Dimminuam ego caput tuum hodie, nisi abis. ibid.
Vah! quibus illum lacerarem modis! wie wolte ich jhn tractieren/ oder mit jhm vmbgehen Adelph. 3 2.
Non puduisse verberare hominem senem, quem ego modò puerum tantillum in manibus gestavi meis? Adelph. 4 2 ℣. 23.
Verùm pòst venit insaniens, nil pepercit. Ibid.
Referire non audebam Ibid.
Diminuetur tibi quidem jam cerebrum. Ibidem.
An tibi mavis cerebrum dispergam hic Adelph 5 2
Seni fidelis dum sum scapulas perdidi. Phorm 1. 2.
Quot me censes homines jam deverberasse usque ad necem, hospites tum cives? Phorm. 2. 1.
Si hodie te prehendero, defigam in terram colaphis. Perf. 2. 4 ℣. 22. Alapa & Colaphus *differunt sic quòd* Alapa *fit palmâ* h. e. *deductâ & explicatâ sen ut Plautus loquitur.* Casin. 2. 6 ℣. 53. *porrectâ manu & dicitur Græcè ῥάπισμα, German.* Ein Maulschelle. Colaphus *verò fit digitis compressis, & in pugnum coactis Græcè dicitur κόνδυλος. Aristoph κονδύλοις αὐτῶν δίειν, pugnos ei ingere.* Gebe jhm Stöß. *Demosth. κονδύλους λαβεῖν*, Stöß einnehmen. *Terent. Adelph.* 2 1. plus quingentos colaphos infregit m hi: quasi cum fragore, & sonitu illisit. & inflixit. *Ibid Scen. seq.* colaphis tuber est totum caput. *Plautus Perf* 5. 2 ℣ 65. *Colapho icere, κολαφίζειν. Ulpianus & Quintil.* Pugnum ducere. *Idem Rud.* 4. 3. ℣. 68 Colaphos (abstrudere in cerebro.
Plagæ crescunt, nisi prospicis. Phorm. 5 2.
Ni sequitur, pugnos in ventrem ingere. Phorm. 5. 7.
Diminuam tibi caput tuum hodie Eun. 4 sc. 7.
Utinam tibi commitigari videam sandalio caput. Eun. 5. 8.
Diminuetur tibi quidem jam cerebrum. Adel 4 2.
Aut tibi mavis cerebrum dispergi hic. Adelph. 5. 2.
Adeò exornatum dabo. adeò depexum Heaut 5. 1.
Ornatus esses ex tuis virtutibus, id est, *tuis coloribus pictus.* Adel. 2. 1.
Ita hinc te ornatum amittam, tu ipsus te ut non noveris. Pl. Rudent. act. 3.
Sublimem hunc intrò rape, quantum potes. Andr 5 2 ℣. 21.
Ego jam te commotum reddam. Quadrupedem constringito. Ibid ℣. 25. Eg

Ego pol hodie, si vivo, tibi ostendam, herum quid sit periculi fallere. Ibid. 27.
Perculeris jam tu me Eun 7.3.92.
Os ut sibi distorsit carnifex! Eun.4.4.ỷ.3.
Factam, hujus loci, meique semper memineris. Eunuch 4.7.ỷ.31.
Diminuam ego hodie caput tuum Ibid.32.
Vix me contineo, quin involem capillum. Eun 5.2.ỷ.10.
Tibi commitigari sandalio videam caput Eun. 5 ỷ.4.
Non possum pati, quin tibi caput demulceam. Heaut.4.5.ỷ.14.
Si vivo, adeo exornatum dabo, adeo depexum ut dum vivas, meminerit semper mei. Heaut 5.1.ỷ 77.
Ipsum Dominum, atque omnem familiam mulctavit usque ad mortem. Adel. 1.7 ỷ 11.
Quid respectas? nihil pericli est, nemo te, dum ego adero, hic tanget. Adelph. 2. 1 ỷ.3.
Quin pugnus continuò in malâ hæreat ibid ỷ 17.
Usque ad necem opperière loris Ibid ỷ 28.
Homini misero plus quingentos colaphos infregit mihi ibid.ỷ.46.
Ut ego unguibus facilè illi in oculos involem venefico. Eun.4.3.ỷ.6.
Oculi illicò effodientur. Eunuch.4 6.ỷ.2
Omnes dentes mihi labefecit, præterea colaphis tuber totum est. Adel. 2. 2. ỷ. 37.
Conserere manum cum aliquo. pro Font 276.b. Ac.215.a. Tusc.219.b. pro Mur.128.a.
Raboeinnum bessica gentis principem securi percussisti. in P. 97.b.
Deinde gladio percussus est ab uno de illis. pro Mil.114 a.
A quibus ille se lapidibus appetitum & percussum esse dixit. pro Dom.215.b.
M Æmilium lapide percussum esse constat Or.126.b.
Non quæro quis percusserit, cujus manu sit percussus non laboro. pro S. R. 34 b.
Quid huic calix mulsi impingendus est, ut plorare desinat. Tusc.200.2.
Quid si filius meus fustem mihi impingere volet? p.118.b.
Uncus impactus est fugitivo illi, &c.in A.253.a.
Vah, quibus modis lacerarem illum, sublimem medium arriperem & capite prime in terram statuerem, ut cerebro dispergat viam, adolescenti ipsi eriperem oculos, post hac præcipitem darem. Adel.3.2.ỷ.18.
Ctesipho me pugnis miserum, & istam psaltriam usque occidit. Adelph. 4.2. ỷ 19.
Quia miseram mulierem, & me servolum, qui referire non audebam, vicit perfortiter ibid.ỷ 27.
Diminuetur quidem tibi jam cerebrum. ibid.ỷ.34.
Non manum abstines, mastigia, an tibi mavis cerebrum dispergam hic? Adel. 5 2 ỷ 7.
Ve vellem, ut ambulando me rumperet, dicam Hec.3.4 ỷ.21.
Scapulas perdidi Phorm 1 2 26.
Ego plectar pendens Phorm 1 4 ỷ.43.

Ffff Pugnos

Pugnos in ventrem ingere, vel oculum exsculpe, est, ubi vos ulciscar, locus. Phorm. 5 8. ✠ 95. & 96.
Non parenti manus intulisti? Ad Her. l. 4. p. 89.
Patrem nefariè verberasti, parenti manus sceleratè intulisti. ibid. p. 105.
Pulsassent aliquem ibid. p 81.
Patiemini nunc eam ab homunculis deterrimis proteri, atque conculcari. ibid p. 129.
Vt cùm Cato percussus esset ab eo, qui arcam ferebat. de Orat. lib. 2. p. 426.
In eos impetum faciet, suffringet eis crura. pro Sex. Rosc. p 54.
Pugnis & calcibus concidi in Verrem p. 318.
Multari clavis ac fustibus. Ibid p 470.
Repente hominem proripi, atque in foro medio nudari, ac deligari, & virgas expediri jubes? Ibid p. 555.
Manus inter se conserere Orat. ante exil. p. 365.
Multi jussu Cæsaris vexati, verberati, necati sunt pro Dejot. p. 319.
Luculentam ipse plagam accepit. Phil 7. 412
Eum jussu Antonij in convivio Servi Publij loris ceciderunt. Phil. 8. 454.
Vt manum conferas. Ep. Att l 7. p. 226.
Graviorem plagam accipiebat, ut leviorem repelleret. De nat Deorum. l. 1. p. 29.

Veritatis. Oraculi.

Warheit.

Ingressus est viam. **Er ist auff dem rechten Weg** Amph. 1. 1. 273.
Aut mentior, resque uti facta, dico Amph 2. 1 ✠ 23.
Philocratem qui superes veriverbio Capt 3. 4. 36
Hoc videtur haud verisimile vobis, ut ego id faciam esse ita Most, 1 2. 10.
Delphis tibi responsum dicito. Pseud 1 5. ✠. 65.
Decera memoras. Pseud. 4 7 ✠ 55.
Rem loquitur meram. Pers 1. 3 13.
Possum ego ex te exsculpere verum? Eun 4 4 ✠ 45.
Novi, quæ dicis, omnia esse, ut dicis Hec. 2. 2 ✠ 22.
Possúmne ego hodie ex te exsculpere verum? Eunuch. 4. 4.
Infelix: [*scil.* sum:] *siquidem tu istæc vera prædicas.* Eun 5. 1.
Here, primum te arbitrari id, quod res est, velim: **das die Warheit ist.** Eun. 5. 6.
Hei veris vincor. Phorm. 3 2.
Idnè est verum? **Ist das recht vnd billich?** Andr 4. 1.
Ego me amare hanc fateor: si id peccare est, fateor id quoque. Andr 5. 3.
Hoc qui nequit, fateatur nescire imperare liberis. Adelph. 1. 1.
Ne atcam dolo: [id est, *ut ingenuè fatear.*] Adelph. 3. 4.

Sum

Sum verus? Hab ich dir nicht die Warheit gesagt? Andr. 2. 5.
Potin' es mihi verum dicere And 2. 6.
Ita pol quidem res est, ut dixti, Lesbia Andr. 3. 1.
Non Apollinis magis verum, atque hoc responsum est. Andr. 4. 2.
Tametsi hoc verum est: Es ist gleichwohl die Warheit And 5. 2.
Nam, ego quæ dixi, vera an falsa audieris, jam scire potest. And 5. 4.
Ea primum ab illo est animadvertē da injuria. Den ungehorsam muß man erst an jhm hören und straffen And. 1. 1.
O facinus animadvertendum And. 4. 5.
Multis incommodis veritas debilitatur, tandem æquitate virorum recreatur. pro Quint p. 2.
Veritas valebit, aut ex hoc loco repulsâ vi, & gratiâ, locum ubi consistat, reperire non poterit Ibid
Veritatem retinere gravitatem obtinere Ibid. p 27.
Age nunc refer animum sis ad veritatem pro Sext. Rosc. p. 52.
Veri atem perfringere in Vert 137.
Si quid ex illo loco dicetur, ex oraculo aliquo dici arbitrabitur. pro Font p. 575.
Humanis hostiis Deorum aras, ac templa funestant, ut ne religionem celerent ibid. p. 577.
Veritatem extorquere. pro A Clu. p. 10.
Sæpè multorum improbitate depressa veritas, emergit, & innocentia defensio interclusa respirat. ibid. p 83
Veritate aliquid aperire pro Syl. p. 312.
Veritatem patefactam contaminare aliquo mendacio pro L Syl. p. 325.
In quâ quæstione dolor veram vocem elidere potest, etiam invito. pro Dejot. p 507.
Quod aut verum sit, aut ad id quàm proximè accedat. Acad. lib. 1 p 7.
Mihi videtur esse causa verissima Ibid. p. 8
Meo judicio est maxima in sensibus veritas Ibid p 13.
Nihil est veritatis luce dulcius. Ibid p 19.
In profundo veritatem penitus abstrusit. Ibid p. 29.
Iudicio veritatis coacti, volunt distinguere perspicua à præceptis. Ibid p 21.
Quod longissimè absit à vero. Ibid p 22.
Ne tum hoc esse debet insigne veri. Ibidem.
Quod tandem verum videbantur sibi attingere. ibid.
Facilè absentibus nobis veritas se ipsa defendit. ibid.
Desciscunt à veritate. Ibid. p. 26
Quæ proximè ad verum accedunt Ibid. p 27.
Conturbare veri cognitionem Ibid. p. 26.
Si ne sensus quidem vera nunciant ibid p. 41.
In profundo veritatem esse demersam Acad. Qu l. 1. p. 94.
Nihil veritati linqui Ibid.
Veritatis testimonium potere de Nat Deor. l. 1. p 34.
Nec ullus est modus investigandi veri, nisi inveneris. de Finib l. 1 p 97.

Veritas à te postulatur. de Leg. l. 1. p. 294.
Qui in isto opusculo non ut à Poetâ, sed ut à teste veritatem exigant. ibid.
Quippe cùm in illa ad veritatem, Quin'a, referant. de Legib. lib. 2. p. 294.
Quid si nefas ns patris confessiones audisses 8 8.
Non possum non confiteri 9 14.
Nunquam diffitebor multa me, & simulasse & dissimulasse. 10 8.
Ipsa mihi veritas manum injecit, & paulisper consistere, & commorari coegit. pro Qu R. 53. a.
Ide mihi, ne mentiar, gratum est 3. 4.
Revera commemoratio officiorum supervacanea est. 3. 5.
Vere tecum agam, ut necessitudo nostra postulat. 11. 2 2.
Ista veritas, etiamsi jucunda non est, mihi tamen grata est. Att. 3. 24.
Corrumperet veri dignitatem 1. 28. Symm.
Convenit dictum cum fide morum. 1. 28.
In Com tatu tibi verus fui. 1. 32.
Asserere veritatem. 2. 31.
Ex vero, non ad gloriam loqui. 2 32.
Quas tabellarius querelas, si veritati amicus est, explicabit 3 4.
Adstipulationem meam infra terminos veritatis stetisse fateatis 8. 16.
Adulationis suspicio devenustat judicij veritatem 8 30.
Nunc majore fiduciâ aderis veritati. 9 55.
Fidem veri occultare non debui. 9 131.
Semper amicus est Veritati 10. 43.
Neque me diversa pars in civilibus armis movit à vero. Frag. lib. 1.

Vestiendi. Vestitûs. Habitûs. Ornatûs. *Vide* Cultûs.

Kleydung.

Llico vestitum immute meum Amph. 3 1 ỷ 6.
Magnificè patriceque ami tvi Capt 3 6 ỷ 4.
Conjiciam in collum pallium. Capt 4. 1 ỷ 22.
Variâ veste ornatus fuit. Eun 4. 4. ỷ 16.
Solea lignea in pedes inducta sunt. de In 81 a.
Pedibus inducta sunt. ad Her. 5. a.
Sine me meo vivere interea modo. And. 1. 1.
Tunicam à pectore abscidit in Verr. p. 48.
Laneum alicui pallium injicere. de Nat. Deor. l. 3. p. 150.
O diem parvo corpore longa velamina. Illa vestis decenter indutus est, quae non trahit pulverem, nec in humum demissa calcatur. 3. 10. Symm.
Hyemi magis, quàm cultui apta vestimenta voluisti. 3. 25.
Contexere vestes. 6, 40.

Vestigij. Imitationis.

Nachfolgen / Fußstapffen.

Ex eo, quod quibus vestigijs primùm institui, in ijs ferè soleo perorare. de Orat l.3.p.401.

Vestigium imprimere pro Cæc p 416.

Extant sceleris, expressa vestigia, quo tempore maleficium sit admissum. pro Sex. p.57.

Vestigia persequi. Acad.l.2.p.4.

Adversis vestigijs stant nostra vestigia. Ibid.p 36.

In aliquam historiam vestigium ponere de Fin.l 4.250.

Potest autem illa vis terræ, quâ mentem Pythiæ divino afflatu concitabat vetustatem evanuisse. de Divinat.lib.1.p.172.

Vetustatis. Antiquitatis.

Alt.

Vetustate aliquid delere de Natur Deor.l.1.p 14.

Ego quoque in scribendo formam vetustatis amplector. 2.35.Symm.

Spectator veteris monetæ solus superfum. 3 11.

Viatici. Præsidij, *Vide* Peregrinandi. Itineris.

Zehrpfenning.

Viaticati herculè admodùm æstivè sumus. Wir sind liederlich gerüst vff die Reiß. Men.2.1.v 3.

Cætera sunt ejusmodi: ex hoc judica, quòd legato tuo viaticum eripuerunt. Ep. ad Fam.l 12.p.353.

Carere viatico 1.90.Symm.

Amplissimo juvari viatico 8.21.

Viciniæ.

Nachtbahr.

ILle senex de proximo Aul.Prol.ỷ 131.
*Novisti hunc senem ex proximo.*Aul.2.1 ỷ 49.
Tiberim omnes fundi tangunt pro Sex. Rosc p.43.
Littus vestro prædio cohæret 6 58 Symm.
In oculis est venantibus mare 7.15.

Victoriæ, Vincendi. Superandi. Palmæ. Triumphi.

Sieg / Triumph / Oberhandt behalten / Gewinnen / Vberwinden.

VT voluimus, nostra superat manus Amph 1.1 ỷ.79.
Victis hostibus, quos nemo superari ratus est, ex auspicio meo atque ductu, primo cœtu vicimus. Amph.2.2 ỷ 25.
Palmam ambire alicui. Amph.Prol ỷ.69.
Bello extincto maximo, atque internecatis hostibus, qui multa Thebano populo acerba abjecit funera. Amph 1 1. ỷ.34 & 35.
Is nunc in aliam partem palmam possidet Most.1.1.ỷ.31.
Suarum in pugnâ virium victoriâ me emit Pseud 4 7. ỷ 74.
Nunc omnes voco Cynedos contra: satis esse nobis, non magis potis est, quàm fungus imbri. Stich 5 5 ỷ 31. & 32.
Dimidiam partem nationum usque omnium solus intra dies subegit. Curc. 3 1. ỷ 77.
Nam exsuperat ejus stultitia omnia. Heaut.5.1 2 5.
Ego peto mihi palmarium Eun 5.4 ỷ 8.
Triumpho, si licet me latere tecto abscedere Heaut 4.2 ỷ.5.
Huic equidem consilio palmam do. Heaut.4 3.31.
Vincere: vinci: *Vincere*: Nu habs gewonnen: *ironicè*. Andr.5.3.
Labascit, victus uno verbo: quàm citò? Eunuch.1.2.
Caussa vincibilis. Phorm.1 4.
In medio omnibus palmam esse positam [*id est*, victoriam.] Phorm. Prolog.
Deportare triumphum ex provincia Offi.16 a.
In medio omnibus palma est posita. Phorm Prol ỷ. 17. & 31.
Illud admiror, te nobis in eo genere tribuisse tantum, & non hujus rei quoque palmam de Orat.l.2 p. 411.
Dicto oratori palma danda est. Ibidem. p.494.

Huic

Huic primas dedisse Demosthenes dicitur. de Orat. l.3.p 615.
Cum palmam jam primus acceperit. Brut. 565.
Eos ferro statim vincit. ad Her. l.4 p.94.
Cum Thebani Lacedæmonios bello superavissent. de Finib. lib 4.p 225.
Ligurum castella expugnarunt. Brut 595.
Partem terrarum subegit pro Sex. Rosc. p 71.
Magnas copias hostium fudit, urbes partim vi, partim obsidione cepit. in L. Mur p. 217.
Non maximâ manu innumerabiles copias fundere. pro Arch. p 353.
Qui deprehensis atque vi oppressis domesticis hostibus ex maximis periculis extraxerunt. Sext.7.
Omnes urbem nondum excisam, & eversam, sed jam captam atque oppressam vidimus Sext.18.
Vi armisque superassem Sext. 20.
Antiochus ille magnus magnâ belli contentione terrâ marique superatus est. ibid.
Victoria est constituta, ab armisque recessimus. pro Sext. Rosc p 42.
Palmas suas cognoscere. Sext Rosc.p.65.
Apud eos monumenta victoriæ plurima collocat. in Verr. p 224.
Ab imperatoribus subacti, modò bello domiti, triumphis ac monumentis notati pro Font. p.569.
Qui tot habet triumphos, tot victorias bellicas. Corn. p.128.
Hæc urbs jam diu nullis victoriis & triumphis est parata Prov'n.p.157.
Ipsam victoriam vicisse videres cùm ea, quæ illa ceperat, victis remisisti. Marc.281.
Omnes omnium gentium partes tribus triumphis devicis. Pis. p 190.
His oppressis latius tuum imperium compressit Ph l.2.346
Influentes in Italiam Gallorum maximas copias repressit. Prov'nc.169.
Castris locum capere, urbes expugnare, aciem hostium profligare. Rab.279.
Domuisti gentes immanitate barbaras, multitudine innumerabiles, & vicisti ea, quæ naturam & conditionem ut vinci possent, non habebant. Marc. 284.
Omnes vincendi studio tenebantur. Ligar.302.
Parthorum nobilissimos duces maximasque copias fudit Philipp.11.492.
Sunt vi potius superiores, quam justitiâ pares 1 Off p.27.
Cùm is esset, qui omnes superiores scientiâ facilè vicisset. Off. lib.2.p.91.
Brevi tempore, aut vivum, aut mortuum tugurthamse in potestatem Pop. Rom redacturum Off l 3.p.130.
Quibus illius acerbum cer contundam & comprimam. de Nat Deor.l.7.p. 143.
Plagam potius accipiam, quàm fato omnia fieri comprobem. de Fato pag. 282.
Plagas perferre. Qu. Tusc.l.2 p 361.
Plagas accipere malunt, quàm turpiter vitare. Ibid.
Excipere aliquem gravissimis plagis: illas silentio ferre. Ibid.p.366.

Quid ego nunc dicam petere eum tecum consulatum, quia hominem charissimum pop. Rom. M. Marium inspectante pop. Rom. virgis per totam civitatem ceciderit de Pet. Cons. p. 389.

Verberibus aliquem castigare. Qu. Tusc. l. 3. p. 404.

Si plagâ percussi, afflictos se & stratos esse fateantur. ibid. p. 407.

Ac si magistratui manus inferant. Paradox. 3. p. 229.

Pharsalica pugna ne triumphum quidem egit. Phil. 14. 540.

Illud plane molestè tuli, quòd certissimum triumphum invidorum consilio esse ereptum videbam Ep. ad Fam. l. 1. p. 29.

Lugere victoriam. Ep. ad Fam. l. 4. p. 100.

Imponere victoribus coronam. Ep. ad Fam. l. 5. p. 184.

Togati potius potentiam, quàm victoriam sperarent. Ep. ad Fam. 6. p. 153.

Interpositus animus alios induxit, ut victoriam sperarent. Ep. ad Fam. l. 15. p. 482.

Vt victoria excideret è manibus. Ep. Brut. p. 546.

Victoriam populi Vacieno potiùs homini rustico, quàm M. Catoni, qui tum erat princeps, nunciavisse de Nat. l. 3. p. 121.

Senatus cùm triumphum decerneret Africano de Finib. lib. 4. p. 222.

Neque Crassum ut nemen potius quàm Isthmo victoriam petat. de Fat. p. 276.

Partâ victoriâ conservandi sunt ij, qui non crudeles in bello nec immanes fuerunt. 1. Offic. p. 16. (p. 75.

Sine quâ nunquam imperatores ex transalpinis bellis triumpharunt. Off. l. 2.

Tantum ut haberem negotij, quod esset ad laureolam satis. 2. 9.

In qua satis gloriose triumpharem 2. 11.

Incurrit hac nostra laurus, non solum in oculos, sed etiam in voculas malevolorum 2. 13.

Togam pratextam texi Appio, puto te audisse, id est, triumphum etiam in patria calamitate, & communi luctu Appium moliri. Ibid.

Ages victor ex inimicorum dolore triumphum justissimum. 3. 10.

Etsi non modo unus, verumetiam multi Catones essent in civitate nostra, in qua unum extitisse mirabile est, quem ego currum aut quam lauream, cum tua laudatione conferrem? 15. 6.

Si essent nostri potiti, valde intemperantes fuissent 9. 6.

Inclinata victoria scilicet ad Casarem, ut hic, quo se fortuna eodem & favor hominum inclinat. 9. 9.

Fortuna succumbere. 9. 11.

Respub. in possessione victoria deletis sceleratis permanebit 10. 21.

Tu fac in augenda gloria te ipsum vincas, id est, *majora quam aut instituisti, aut à te expectantur, praestare coneris* 11. 17. (11.

Quod maximus consularis maximum consulem te ipsum vicisti, laetamur. 11.

Quibus adiutoribus parta sit victoria, &c. 12. 18.

Sallustius efficio vincet omnes spes. 14. 4.

Omnibus saeculis pauciores viri reperti sunt, qui suas cupiditates, quam qui hostium copias vincerent. 15. 4.

Est tibi parata incredibilis quaedam expectatio quam tu una re facillime vinces 2. 3.

Vi-

Vitio ipsius victoria quæ civilibus bellis semper est insolens 4 4.

Fregit hoc meum consilium Cæsaris magnitudo animi, id est, *expugnavit*. Ibid.

Victi igitur sumus, aut si vinci dignitas non potest, fracti certe, & abiecti. Geschwecht vnd gehönet. 4.7.

An verear ne is pro honore meo pusillorum ac malevolorum obtrectationes, & invidias prosternat atq; obterat, id est, *vincat & reprimat*. 5 9.

Cuius si essemus consilium secuti, togati potius potentiam, quam armati victoriam subijssemus. 6.1.

Propositum hoc est, de quo, qui rerum potiuntur sunt dimicaturi. So die verhandt behalten. 8. 15.

Olim cum res Romana adorea militaris potita est. 1 95.

Polluces gemini apud Iuturnæ lacum prælij secunda vulgarunt Ibid. Symm.

Domare cade Armenios. 1 2. *VERIN*.

Eos quippe priscorum voluminum fides tradidit, anhelis equis, plenos sudoris & pulveris famâ belli post tergum relictâ, indicium effectasse victoria. 1 95.

Hanc tibi palmam reddo, quasi victus fœnore litterarum 5.45.

Herbam porrigere. 7 61

Vester triumphus Arsacidas post tergum revinctos Gazas victæ Babylonis accipiet. 10 29.

Quascunq; urbes & agros manu ceperat Jug. c. 5.

Urbes partim vi, alias voluntate imperio suo adiungit. Ibid 11.

Confisus, si coniuratio valuisset, facilè apud illos principem se fore. Cat. c. 17.

Proh Deum atq; hominum fidem! victoria in manu nobis est ibid 20.

Virorum more pugnantes, cruentam atq; luctuosam victoriam hostibus relinquatis ibid. 58.

Videndi. Oculorum. Cernendi. Inspiciendi. Circumspiciendi. Contemplandi.

Sehen/ Ansehen/ Schawen / Anschauwen / Mit Augen sehen/ Vmbsich sehen/ Augen außstechen/ Aufsehen/ Ein Augengeplerr/ Vor augen stellen.

IN inimicos semper osa sum obtuerier. Amph. 3.2 ✝ 19.

Ad eorum, ne quem illa oculos adijciat suos. Asin. 4.1 ✝ 24.

In oculos invadi est optimum. Asin. 5.2. ✝ 59.

Circumspectatrix cum oculis emissitijs Aul. 1.1 ✝ 2. *Circumspectare cum oculis emissitijs*, de iis dicitur, qui omnia curiosè observant. Alles aussgaffen. *Circumspectu emissitij ocelli, immò luminum puncta vertiginent*. A-

pul.lib.2 Asin. *Cuncta curiosis oculis arbitrabar.* Petronius: *Quartilla per rimam applicuerat oculum curiosum*

Quæ in occipitio quoq; habet oculos pessima. Aul. 1.1.✝.25.

Oculos effodere Aul. 2.2.✝.2.

Viden' quàm inimico vultu intuetur! Capt. 5.4.✝.5.

Lucis das tuendæ copiam. Capt. 5.4 ✝.11.

Viden' limulis obscuro ut intuentur! Bacch 5 2.✝.12 & Mil 4 6.✝ 2 *Limis oculis videre* est obliquè, & *transversis videre*: quod est Amatorum lascivorum. Eun. 3 5. *Limulis adspicere.* Vide Elect Plaut. *Amatorum*

Vt ubi usus veniat contra conserta manus oculorum perstringas aciem in acie hostibus. Mil. 1.2 ✝ 4

Nunc facete dolis dolo glaucomam ob oculos objiciemus, eumq; ita faciemus ut quod viderit, non viderit: jetz wollen wir jhm ein geplerz für die augen machen Mil. 2 1 ✝.69 70 & 71.

Nunc demùm experior prius ob oculos mihi caliginem obstitisse Mil 2 4 ✝ 51.

Sterilis hinc prospectus usque ad ultimam plateam est probè Mil. 3.1.✝.14.

Aspicite limis oculis, ne ille senex videre sentiat Mil. 4.6 ✝ 2.

Naso pol jam hæc quidem videt plus, quàm oculis. Mil. 4.6 ✝.44.

Belluam istam pellicem non patiuntur oculi mei Merc sc Syra non. 4.

Oculorum perstringit aciem Ibid 8.

Hunc oculis suis nunquam quisquam vidit. Eun. 4.4 ✝.10.

Hisce oculis egomet vidi. Aul. 3 2 ✝.30.

Certè oculis uterer. Epid. 1.1 ✝.4.

Emittit oculos, in c... mferts se, obstipat verticem. Merc. 4 6.✝ 2.

Cave jam nunc oculos à meis oculis quoquam dimoveas tuos. Adel. 2.2.✝. 16.

Ad te oculos, animumq; retuli Pro Qu p.16.

Templum in oculis quotidiano aspectu populi est positum. in Verr. p. 711.

Oculos de aliquo nunquam dejicere. Ibid. 427.

Omnium oculos in me conjectos arbitror Ibid 501.

Vno aspectu eros intueri potestis Sest. p 311.

Quorum in vultu habitant oculi mei Phil 12.p.496.

Aspectu aliquid sentire 1. Off. p 8.

In hanc oculi omnium conjiciuntur 2. Off p 81.

In nobis animadvertere soleo, & in me ipso sapissimè experior. de Orat. lib 1 p. 300.

Hæc sub oculos non cadunt. Orat ad Brut p 625.

Oculos in al quem conjicere Pro Aul. Cl p.25.

Curiosis oculis perspici non potest. Sest. p. 12.

Non mihi mors, non exilium, ob oculos versatur. Ibid. 24.

Omnia ante oculos vestros proponite. Corn p.155.

Nec abjiciebam oculos à Rep illo die. Phil. p. 323.

Oculi picturâ tenentur, & aures cantibus. Acad l 2.p 14.

Acrius videre, quàm ulli pisces Ibid. 42

Nec sese dedit in conspectum corde cupitus. de Div. l.1 p.178.

Age, inferte oculos in curiam: introspicite penitùs in omnes partes. Pro Font. p 583.

Ut circumspiciamus omnia quæ populo grata sunt. cont Rull. 64 a.
Circumspicite paulisper mentibus vestris hosce ipsos homines. Pro Syl. 180. a
Atq; illud circumspicite mentibus vestris cont. Rull. 74. b
Nunquamne homo amentissime te circumspicies? nunquamne quid facias considerabis? Parad. 120 b
Quare P.C. incumbite ad salutem Reip. circumspicite omnes procellas. in Cat. 118. b
Oculis venaturam facere Mil 4. 1. ✝ 44.
Quæ ex coniunctione cœlum ita aptum est, ut sub aspectum & tactum cadat. de Vn. 179. b
Aut denique nunquid aliquo sensu perceptum sit aspectu, auditu, tactu. &c ad Heren. 7. b
Pomorum jucundus non gustatus solum, sed odoratus etiam, & aspectus. de N. 58. a
Oculi aspectum quo volunt, facile conterquent. de N 54. b
Referre aspectum aliquo. de Pro. 77. a
Omnes res quæ sub aspectum veniunt. de Or. 141. b
Quæ aspectu sentiuntur Off. 3. b
Res cæca, & ab aspectus iudicio remota. de Or. 141. b
Cum acriter oculis deficientem solem intuerentur, ut aspectum omnino amitterent. Tusc. 63. b
Illi orbes, qui aspectum nostrum definiunt. de D. 127. b
In contentione per distributionem acri & defixo aspectu uti oportet. ad Her. 21. a
Primo aspectu in animum quiddam se putat videre, post autem, &c. de N. 44. a
Oculis uti. 1. 12 Symm.
Sape oculos pasco culturis. 5 78.

Vigilandi. Vigiliæ. *Vide etiam* Dormiendi.

Wachen.

Continuas has tres noctes vigilavi Amph. 1. 1. ✝. 158.
Rex Creo vigiles nocturnos semper locat. Ibid. 194.
Pervigilat noctes totas. Aul. 1. 1. ✝ 35.
Agitare vigilias. Truc. 4. 2. ✝. 47.
Nullam partem noctis quiescere. Pro Sex. Rosc. p. 71.
Noctu vigilias agere. in Verr. p. 45.
Cupio iam meam, Brute, vigiliam tibi tradere. Ep. Fam. l. 11 p. 341.
Suscipere vigilias de Fin. l. 5. p. 274.
Qui in hostium potestate vigilijs necatus est. Ibid. 287.
Caninius fuit mirifica vigilantia, qui suo toto consulatu somnum non vidit. 7. 31.

Cohortatus sum ut recordaretur casum illum interitus paterni, & vigilanter se tueretur. 15. 2.
Hoc viget horribili vigilantia, celeritate, diligentia est. Att 8 9.
VIGILANDVM EST SEMPER, MVLTÆ SVNT INSIDIÆ BONIS. Pro Planc.
Ducere vigilias noctium. 1. 48. Symm.
Sortiri vigiliam. 1. 59.
Cui vigilantia superest ad liminandas publicæ rationis ambages, & fides ad persequenda, &c. 4. 70.

Villæ. Prædii. Peculij. Pecudum. *Vide* Agrorum. Agriculturæ. Rei rusticæ.

Bauwers werck / Ackerfeld.

E*Rat ei pecunia, res ampla, & rustica sanè benè culta & fructuosa.* Pro Q. pag. 4.
Nunc nuper ad vos prædium lege venit. 1. 6. Symm.
Vt homines Eutiete clarissimæ fœminæ judicum præsidio fulciantur. 1. 70.
Vrget Ostiense prædium nostrum militaris impressio. 2. 52.
Suburbanum prædium, quod via Appia adjacet, incolebam. 2 59.
Musonianus scripto nuper ex Asiâ allato, mutilari agros suos, qui tuis conjunguntur, accepit. 3 53.
Ius prædij nostri violenta perturbat irruptio. 5. 18.
Scire desidero, quæ potissimum prædia ad jus sancti fratris tui pro parte pertineant. 6 12.
Optima prædia comparare 9. 30.
Sed mallem te sine amicorum noxâ, atque injuriâ oculum ac desiderium novis emptionibus admovere. Ibid.
Ego Postumianensem rem jure optimo sine ullâ mentione consortij tui ab antiquissimo possessore mercatus. Ibid.
Vt propè jam inveteratâ possessione decedam. Ibid.
Qui olim beneficio Prætoris corporibus defruuntur: hoc est, *prædijs hæreditarijs* 10 36.
In quorum finibus Cæsariana possessio jacet. 10. 48.
Pronunciavi bona obnoxia non esse rescripto. 10. 62.
Stabulanda armenta cogere. 1. 1.
Gregibus Hispania pollet 9. 12.

Virtu-

Virtutis. *Vide etiam* Laudis. Honoris. Gloriæ.

Tugent/ Tugenthafft sein.

Iis opus est quas semper in te intellexi sitas fide & taciturnitate. And. 1.1.

Atq; hæc sunt tamen ad virtutem omnia: scil. *ducentia, seu tendentia.* Heauton 1. 2.

Nunquam ita magnificè quidquam dicam, id virtus quin superet tua. Adel. 2. 3.

Antiquâ homo virtute ac fide. Adel 3. 4.

Quam non est facilis virtus, quam vero difficilis eius diuturna simulatio. Att. 7 1

Virtus ex bonis amici quasi diffunditur, & incommodis contrahitur. de Am. 105 b

Tu virtutem prefer divitiis. ad Her l. 4 p. 90.

Alexander Macedo summo cum labore animum ad virtutem à pueritiâ confirmavit ibid. 98

Per orbem terræ cum laude, & gloriâ vulgata sunt. Ibid.

Oceanum Macedonum gloria transvolavit. Ibid.

Homo indoctus quamvis sit, ingeniosus ad virtutem non potest pervenire. Ibid. 123.

Virtute & sapientiâ majores nostri fuerunt. de Inv. l. 1. p. 176.

Hic cùm floreret omni genere virtutis Brut. p. 628.

Habes virtutes, habes eloquentiam in Verr. p 376.

Multis virtutibus, ac beneficiis princeps fuit Ibid. 541.

Se virtute, non genere pop. Rom. commendari putat, cùm ipse sui generis initium ac nominis ab se gigni & propagari vellet, maximis laboribus, usq; ad summam senectutem in gloriâ vixit, honores amplissimos adeptus est. in V. pag 565.

Tantá se unius hominis incredibilis ac divina virtus tam brevi tempore lucem adferre Reip potuit? Pro Leg. Man. p. 641.

Non solùm bellandi virtus in summo imperatore quærenda, sed multæ sunt artes eximiæ huius administræ comitesq; virtutis. ibid. 642.

In eâ quasi exempli causâ vestigia antiqui officii remanent. Pro S. R. p. 46.

Memoriam quasi intermortuam generis sui virtute renovare. Pro Leg Man. pag. 225.

Nullum vobis sors campum dedit, in quo excurrere virtus, cognoscique posset. Ibid 226.

Virtutes literis proditæ sunt Pro Arch. poet p 351.

Præditus virtute patriâ Sest. p. 25

Horum virtutem amplectitor. Phil 10. p 473.

Nihil est virtute amabilius, quam qui adeptus erit, ubicunq; erit gentium, a nobis diligetur. de Nat. Deor. lib. 2. p 48.

Sp

Spoliavit enim virtutem suo decore, imbecillam reddidit, quòd negavit in eâ solâ positum esse beatè vivere Acad. l. 1. p. 20.
In viris fortibus virtus virtute superatur. Phil. l. 14. p. 538.
Zeno igitur nullo modo is erat, qui, ut Theophrastus, nervos virtutis inciderit Acad. Q. l. 1. p. 90.
Cùm illi ea genera virtutum sejungi posse arbitrarentur, hic nec id ullo modo fi.ri .. se defferebat, nec virtutis u.. um modò, ut superiores, sed ipsum habe.. pr.. .. sse praclarum, nec tamen virtutem cuiquam adesse, quin eâ uteretur Ibid. 91.
Virtute quâdam esse praeditum de Nat. Deor. l. 3. p. 131.
Virtutis .. um .. um vita perfectâ prosperitate coniungere. de Fin. lib. 2. pag. 135.
Virtutem .. m .. e .. ne expellere. Ibid. 145.
V.. tutem .. m quam .. mplexabantur sustulerunt. Ibid.
Honest.. p.. um quasi virtutis lumen extinxerit. Ibid. 3. 183.
Qui procesje st aliqu.. tulùm ad virtutis aditum Ibid 199.
Om.. um virtutem & originem, & progressionem persecuti sunt. Ibid. 4. pag. 230.
Ex appetitione rerum virtutis pulchritudinem aspicere. Ibid. 228.
E.. virtutibus ijs, quibus à naturâ essemus ornati, obteri posse. Ibid. 238.
Multum in virtute procedere Ibid. 241.
Nihil ergò adiuvat procedere, & progredi in virtute, quo minus miserrimus sit, antequam ad eam pervenerit Ibid. 241.
..orporis & animi virtutibus esse expletum. Ibid. 5. 265.
..irtutis quasi carmen efficitur. Ibid. 269.
..irtutis com.. etem esse. Ibid. 285.
..n virtutibus tanquam in Solis radios decurrere. Ibid. 291.
.. rtutis amplitudinem quasi in alterâ libra lance ponere. Ibid. 291.
..irtutem in perpetuum abijcere. ibid. 292.
.. in eâ quidem spernendâ, & repudiandâ virtus ut maximè cernitur. Ibid. 1. 313.
..irtutem cognoscere & percipere, Ibid. 317.
Qui virtutis perfecta perfunctio functus est munere Q. Tusc l. 1. p. 341.
..d vitam umbratilem, & delicatam cùm accesserunt Poeta, omnis virtutis nervos elidunt Ibid. 2. 357.
.. virtute obruitur Ibid. 378.
..irtutis vim continere. Ibid. 4. 426.
..irtutem traducere. Ibid. 5. 439.
..mnibus virtutibus instructum, & ornatum esse. Ibid. 461.
..gnitatem virtutis exaggerare, & ad coelum efferre. ibidem. 488.
..od largitione interpositâ virtutis ac dignitatis oblivisci solet de Pet. Conf. pag. 4.
..ommodò plus in virtute teneamus, quàm ille teneat firmitatis, & roboris. Ibid.
..hoc aliqua significatio virtutis appareat. 1 Off p 20.

Quisq.

Virtutis. *Vide etiam* Laudis. Honoris. Gloriæ.

Tugent/ Tugenthafft sein.

Iis opus est quas semper in te intellexi sitas fide & taciturnitate. And. 1
Atq; hac sunt tamen ad virtutem omnia: scil. *ducentia, seu tendentia.* autos. 1. 2.
Nunquam ita magnificè quidquam dicam, id virtus quin superet tua. 2. 3.
Antiquâ homo virtute ac fide. Adel 3. 4.
Quam non est facilis virtus, quam vere difficilis eius diuturna simu Att. 7 1
Virtus ex bonis amici quasi diffunditur, & incommodis contrahitur. de 105 b
Tu virtutem prefer divitijs. ad Her l. 4 p. 90.
Alexander Macedo summo cum labore animum ad virtutem à pueritiâ firmavit ibid. 98
Per orbem terra cum laude, & gloriâ vulgata sunt. Ibid.
Oceanum Macedonum gloria transvolavit. Ibid.
Homo indoctus quamvis sit, ingeniosus ad virtutem non potest perven Ibid. 123.
Virtute & sapientiâ majores nostri fuerunt. de Inv. l. 1. p. 176.
Hic cùm floreret omni genere virtutis Brut. p. 628.
Habes virtutes, habes eloquentiam in Verr. p 376.
Multis virtutibus, ac beneficijs princeps fuit Ibid. 541.
Se virtute, non genere pop. Rom. commendari putat, cùm ipse sui generis i um, ac nominis ab se gigni, & propagari vellet, maximis laboribus, su summam senectutem in gloriâ vixit, honores amplissimos adeptus est. i pag 565.
Tantâ se unius hominis incredibilis, ac divina virtus tam brevi tempore cem adferre Resp potuit? Pro Leg. Man. p. 641.
Non solùm bellandi virtus in summo imperatore quærenda, sed multa sunt tes eximia huius administra comitesq; virtutis. Ibid. 642.
In eâ quasi exempli causâ vestigia antiqui officij remanent. Pro S R. p. 4
Memoriam quasi intermortuam generis sui virtute renovare. Pro Leg M pag. 225.
Nullum vobis fors campum dedit, in quo excurrere virtus, cognoscique poss Ibid 226.
Virtutes literis prodita sunt Pro Arch. poet p 351.
Praditus virtute patriâ Sest. p. 25
Horum virtutem ampl'ectere. Phil 10 p 473.
Nihil est virtute amabilius, quam qui adeptus erit, ubicunq; erit gentium nobis diligetur. de Nat. Deor. lib. 1. p 48.

S

Quisq; maximè his lenioribus virtutibus erit ornatus. 1 Off. p. 20.
Illa virtutes bonum virum videntur potiùs attingere. Ibid.
Vt quisq; maximè virtute, & sapientiâ sit munitus. de Amic. p. 195.
Qui tot præsidio virtutum munitus. Parad. 2. p 226.
Nihil est, mihi, crede, virtute formosius, nihil pulchrius, nihil amabilius
Omnia summa consecutus es, virtute duce, comite fortuna. 10. 3.
Opto, ut ab istis Orientis partibus virtutis tuæ lumen eluceat. 12. 5.
Alienas spectare virtutes. 1. 29 Symm.
Celsus virtute est. 1. 77.
Contemplari alicuius virtutes. 2. 18.
Celsus virtutibus & honeribus vir. 3. 69.
Multa in te virtutum natura congessit. 3. 74.
Pollere virtute. 4. 6.
Multis animi bonis præditus vir. 4. 11.
Humanitas inter virtutes tuas prima est 5. 65.
Ad regnum suum rediisse virtutes. 10 28.
Paucorum civium egregia virtus cuncta perpetrat. Cat. c. 53.
Per virtutem nobilitatem antevenire. Jug. c 4.
Vehementissimè sibi animum ad virtutem accendi. Ibid.
Iugurtha bello Numantino longè maxima virtus fuit Ibid 9.
Haud sanè quisquam virtute magnus fuit. Cat c. 53.
Bellum exoptabat, ubi virtus enitescere posset. Ibid 54.
Si timidis virtutem verba adderent. Jug. cap. 85.
Vi regere, importunum est. Ibid. 3.

Vis. Violentiæ, Potentiæ. Roboris.

Gewalt anlegen / Krafft / Macht / Stärcke.

VI venit illam à me ereptum Eun. 4. 6. ✝ 14.
Ne vim facias ullam in illam. Eun 4 7. ✝. 37.
Ne quam in illam vim fieri sinas. Eunuch. 5. 5 ✝. 21.
Vim adferre alicui Pro Sex Rosc. p 47.
Vim alicui imponere. in Verr. p. 285.
Vim alicui afferre. Pro Leg. Man. p. 643.
Ne quis vim vi repulsam reprehenderet. Sest p 20.
Vim omnium, remediorum à magistratibus superioribus proximis Resp. desideravit Sest p. 18.
Vi vim præsertim oblatam sapiùs ut frangeret, & resisteret, hortabantur p. 45.
Vim volumus extingui. Sest. 46.
Num consuli vim attulerit. Vat p. 78.
Huius vis in suscipiendis, & ingerendis in im'icitijs esse. buisse videtur. p. 125.

Postquam nihil exprimere ab egentibus, nihil ullâ vi à miseris extorquere potuit. Prov. p. 158.
Vim huic afferebat. Mil p. 226.
Nulla vis unquam in liberâ civitate suscepta est inter cives Mil. p 227.
Vereor, ut vim queas ferre. And. 1. 5.
Ni vim facias ullam in illam Eun 4 7.
Ne quam in ill-m Thais vim fieri sinat Eunuch 5 5.
Frater violentissimus Ib d.
Errat longè qui imperium credat gravius esse aut stabilius, vi quod fit, quàm illud, quod amicitiâ adjungitur. Adelph 1. 1.
Hoc cine incipere Æschinum per oppressionem ut hanc mi eripere postulet? Adelph 2 2.
Et istha unà parva virgo. Andr. 5. 4.
Unam aspicio adolescentulam formâ, &c. Andr. 1 1.
Pro virgine dari nuptum non potest: quia scil virginitatem amisit. Adel. 3. 2.
Virginem vitiasti, quam te jus non fuerat tangere Adel. 4. 5.
Africano domi suae vi nocturna vis illata est in te potissimùm fractam & debilitatam vim contulit. Epistol. Famil. lib 1. pag. 21.
Satis magnam habet vim Acad l 2 p 16
Quæ quidem ipsi se nobis non offerunt: vim autem suam longè latéque diffundunt de Nat. Deor l. 1. p 389
Ut eum vis quaedam abstraxisse à consumentis videretur. Ibid.
Nihil à me asperum in quenquam fit. Ep. Att l. b. 1 p 40.
Per vim turpitudines alijs intulisse videntur. Phil. 14 p 515.
Val... nitorem nactus adversarium. Capt. Prol. ℣ 36.
Plus potest, qui plus valet Truc. 4. 9 ℣ 38
Nihil moror discipulos esse mihi plenos jam sanguinis hoc est, *robustos* Bacch. 1. 1. ℣. 45.
Quantum valet Phor 5. 8 ℣ 94.
Vim verbis in aliud atque cateri accipiunt de Orat l 1. p. 419
A P... ulo illum adoptatos si corpore valuisset Brut. p 541.
Quid tua vox, cùm sese corroboravit, effectura esse videatur S st p 7.
Experietur consentientis senatus nervos atque vires Phil 1 p 5. p 419
Quicquid habet virium, id in eorum libertatem defendendam contulit Phil. 10 p. 470
Tantum contendere in Rep. quantum probare tuis civibus posses: vim neque patriæ, neque parenti afferre oportere. Epist. ad Fam. lib. 1 p 29.
Cùm autem paulùm firmitatis accesserit. de Fin l 5 p. 268
Fannij ætati conjunctus Antipater paulò inflevit vehementiùs habuitque vires agrestes ille quidem, atque horridas. de Leg. l. 1. p. 295.
Quanquam ex his alius alio plus habet virium, tamen quiddam ex ..., quam esti omnes. Ibid
Nec vim ullam nanciscatur, quamprimum impulsa moveatur. Q. Tus p. 316
Nam ex eâ ipsâ opiâ conjectura fieri poterit, quantum sit in ipso campo virium ac facultatis habiturus. de Pet. Cons. p. 397.

Si quidem in illo tantum fuit roboris. Off.l.2 p.495.
Quantum volet habebit ad faciendam fidem virium. Ibid.77.
Nosti quantas vires virtus habet Parad 2.227.
Vi nefaria, cum fratrem eram domo expulisti. 1 9
Vim neq; parenti, neq; patria afferre oportet Ibid.
Efficerat magnitudo, & vis amoris mei 2.6.
Vi, & mutatio omnium rerum atq; temporum 4 13.
De damnatione ferventer loqui coeptum est, id est, *violenter.* 4 13.
Quo vento proijcitur Appius minor, id est, *quo impetu.* 4.13.
Minime miror, coelum etiam & terras vim suam dimittere. 9. 12.
Philosophi mihi soli videntur, vim virtutis tenere. 9 16.
In sanire tibi videris, quod imitere verborum meorum ut scribis fulmina
Is P Aphricano vim attulisse existimatus est 9. 21.
Hec quam habeat vim, wieviel dran gelegen. 11.12.
Quid est, quod contra vim, sine vi fieri possit? 12.3.
In ista ipsa aegiotimetuo ne plus nervorum sit, quam ego putarim 15.16.
Robur habere 5 67.

Visendi. Invisendi. Visitandi:

Besehen.

INntervisam domum Aul.2.2 ✝. 25.
Non est, quod visam domum. Ibid ✝ 26.
Interea tamen huc ad me interuisam domum Merc.3 2.✝ 12. Vide eti Lex. Plaut.
Reviso, quid agant, aut quid captent consilij Andr.2.5.
Id viso, tune an illi insaniant das begere ich zuvernemmen And.3 3.
Ego hanc visam. And.4.2.
Proviso, quid agat Pamphilus. And.5.5.
Reviso, quid Cherea rerum gerat. Eunch.5 4.
Visam domum: ich wil sehen ob er daheimb sey Bun. 5.9.
Nostra illico it visere ad eam Hec.1.2.
Nunc ad eam visam: ich wil sie besuchen Hec.3.2.
Non visas, ne mittas quidem visendi caussa quemquam Hecyr. 3.2.
Deos quaeso ut nos plenus gaudij quam primum revisas. 1.30. Symm.
Frequentiam mihi amicorum praestat adventus. 6.32.
Frequentare has sedes Orch meniae dixerim Deus. 7.20.
Mihi illa spes visendi te integra est. 7 67.
Cui spes visenda praestantia tua. 7.114.

Vit

Vitandi. *Vide* Fugiendi.

Meiden / Entfliehen.

Hanc maculam nos decet effugere Adelph. 5. 8 ỷ. 13.
Declinare ea, quæ nocitura videntur. Off. 26.
Mihi honesta multitudinis nulla vitatio est. 1. 7.
An tibi urbanorum tanta vitatio est. 2. 36.
Habet alieni oneris exceptionem. 4. 61.
Qui alieno abstinent 10. 61.
Resistere cupiditati. 10. 61.

Vitæ. Vivendi, Sustentandi. *Vide etiam supra Tit.* Ætatis *&* Solitudinis.

Leben / Wandell / Unterhaltung / Alter / Nahrung / Einsam leben.

Satis habes, qui benè vitam colas. Aul. 2. 2. ỷ. 20.
Neq; malis neq; improbis factus est prognatus Aul. 2 2 ỷ 36.
Simul enicato suspiritus, vix suffero herculè anhelitum. Merc. 1. 2 ỷ. 4.
Certè edepol te civem sine malitiâ omni semper sum arbitratus. ibid. ỷ. 38.
Meam scrupofam victus commeat viam Capt 1. 2. ỷ. 76.
Etsi peruino ad summam ætatem Capt 3 5. ỷ. 85.
Qui cum una à puero ætatem exegeram Ibid 62.
Æternum dapinabo tibi victum Capt 4 2. ỷ. 117.
Mihi rem summam credidit cibariam Capt 4. 3. ỷ. 1.
Degere ætatem. Caf. 2 4. ỷ 12.
Dies, atq; noctes cum rabiosâ fœminâ ætatem exigis Caf. 2 5 ỷ. 12.
Ego illum unum mihi exoptavi, quicum ætatem degerem. Cist. 1. ỷ. 79.
Itidem ut vixissent olim in adolescentiâ. Epid 3. 3. ỷ. 5.
Vivere pancratiè, & Athleticè Bacc. 2. 3 ỷ. 44.
Decurso tam spatio, breve quod vitæ reliquum est voluptate & vino delectamero Merc. 3. 2. ỷ. 4.
Musicè herculè agitis ætatem ita ut vos decet, vino & victu probo, piscatu electili, vitam colitis. Most. 3 2 ỷ. 41. Vide Lex. Plaut. *Proverbia.*
Nunc benè vivo, & beatè, atq; ut volo, atq; animo ut lubet. Mil. 3. 1. ỷ 111.
Hunc homini dignum est diu vitam dari. M l 3 1 ỷ. 128.
Vivere vitam. Mil 3 1. ỷ. 151.

Vitam longam dare Mil 3 1 ✝ 135
Pulcherrimè ægi ætat m Mil.4 8 ✝ 2.
T. cum vive e, atq; tecum a atem agere vult. Mil 4 6 ✝. 60.
In munditijs, mollicijs, delicijsq; ætatem agitis Pseud.1.2.✝. 40.
Qui prorogare possit vitam hominibus. Pseud 3.2 ✝ 38.
Agere ætatem. Pœn.4 ✝.26.
Egomet vix ætatem celo. Rud.1 5 ✝ 15.
Facite hic lege potiùs liceat, quàm vi vitam viuere Rud.3.2 ✝.7.
Ætatem exigere cum aliquo. Trin P ol ✝.15. & 4.1 ✝. 111.
Meo modo & MORIBVS viue ANTIQVIS. Trin 2.2 ✝ 16.
Vitam colere. Trin.3 2 ✝ 74.
De vestro viuito. Truc.5 1. ✝. 61.
Eius vitæ timeo And 1 2 ✝. 5.
Sic vita erat And.1 3 ✝. 31
Sapienter vitam instituit. And 1.1 ✝ 38.
Vitam parcè & duriter agebat, lanâ ac telâ victum quæritans. And ✝. 45.
Habere vitæ suæ modum And.1 1 ✝. 66.
Vitæ auxilium alicui ferre Andr.1 1 ✝ 11.
Cùm alieno more viuendum est m h. , sine hunc me viuere interea m
Andr 1.1. ✝ 141.
Hæc dies aliam vitam adfert, alios mores postulat Andr 1.1. ✝ 18.
Mea quidem herculè vita in dubio est. Andr.2 2. ✝. 10.
Penè illusi vitam filiæ And. 5.1 ✝ 3.
Cibum nonnunquam capiet cum eâ Eunuch 3 2 ✝ 16.
Propè adest, cùm alieno more viuendum est mihi: sine nunc meo me viv terea modo. And.1.1.
Vsque dum ille vitam illam colet inopem Heaut 1 1.
Hoc ubi fit, ibi non verè viuitur id est, *vita est misera* ibidem.
Quo studio vitam suam te absente exegerit. Heaut 2 2
Cum uno simul ubi ætatem agere decretum st viro Heaut.2 3.
Vt cum uno ætatem degeret. Phorm 2 2.
Vnà inter nos ætatem agere liceat. Hec.2.1.
Priùs proditurum te tuam vitam, quàm &c id est, *in periculum adduct*
Heaut 3.1.
Tibi autem porrò ut non sit suaue viuere Ibid.
Contriui in quærundo vitam. Adelph 5 4.
Vitam duram propè jam excurso spatio mitto Ibid.
Ita vita est hominum, quasi cum ludas tesseris si illud quod est maximè jactu, non cadit: illud, quod cecidit fortè, id arte ut corrigas Adel. 4 7.
Iam inde ab adolescentia ego hanc clementem vitam urbanam atq; oti quutus sum Adelph. 1.1.
Ruri agere vitam, parcè ac duriter se habere. Ibid.
Quid fit, quid agitur? rectè Adel 5.5.
Interea vita ut in tuto foret Phorm.5 1.

Heu, me infelicem, hanccine ego vitam parsi perdere? Hecyr. 3. 1.
Quantò fuerat praestabilius, ubi vi gentium aetatem agere, quàm hu r dire. Ibidem.
In eandem vitam te revolutum denuo v deo esse. Hecyr 4 4.
Ne cui longinquitas aetatis mea o stet, mortem mei exspectet m am Daß ich nicht etwa einem zu lang lebe. Hecyr. 4. 2.
An nescire arbitramini quo qu sque pacto vitam vestrarum exigat? Hec. 2. 1.
Illi exopto, ut reliquam vitam exigat cum eo viro, me qui sit fortunatior. Hecyr 3 5.
Sic vita erat: facilè omnes perferre ac pati And 1 1.
Sapienter vitam instituit. Ibidem.
Mea quidem hercle in dubio vita est. Andr. 2. 2.
Deos quaeso, ut sit superstes: id est, *vitalis, ut vivere possit*. Andr. 3. 2.
Dum studeo obsequi tibi, penè illusi vitam filiae. And. 5. 1.
Primùm haec pudicè vitam parcè ac duriter agebat And. 1. 1.
Ita vita est hominum quasi cùm ludas tesseris: si illud quod est maximè opus jacto, non cadit: illud quod cecidit forte, id arte ut corrigas. Adel. 4. 7
Ludum jocumque dices fuisse illum alterum, praut hujus rabies quae dabit. Eunuch. 2 3.
Postquam te emi à parvulo: da du noch klein wareſt And. 1. 1.
Postquam excessit ex ephebis. Ibidem.
Mulier egregiâ formâ atque aetate integrâ. Ibid.
Dum licitum est illi, dumque aetas tulit. And 2 6.
Nam ferè grandiuscula jam profecta e. ill nc. And. 4. 6.
Homini adolescentulo Andr. 5 1.
Erat haec una parva virgo: die noch klein und jung war And 5. 4.
Anni sedecim flos ipse Eun 2 3.
Si vivit, annos nata est sedecim, non major: Thais, ego quàm sum, majuscula est: ein älter Eun 3 3.
Ille ephebum. der Jüngling *frater Phaedria* Eun 5. 1.
Postquam aetatis am r operam dabam Heau. 1. 1.
Eduxi à parvulo Adelph. 1. 1.
Ab adolescentiâ Ibid.
Quae fert adolescentia: das die Jugend mit sich bringt Ibid.
Si esses homo, sineres nunc facere, filium tuum, *dum per aetatem licet, potiùs quàm alieniore aetate pòst faceret tamen*. Ibid. 1. 2.
Sperabam deferuisse adolescentiam. Ibid.
Ad omnia alia aetate sapimus rectiùs: solum unum hoc vitium adfert senectus. &c Ibid. 5 3.
Aetate exactâ Ibid 5. 4.
... jam grandior, Phorm 2. 2.
... jam praeterierat ducendi aetas. Ibid.
Nec labori haud parcens praeter aequum & aetatem meam Hecyr 2. 1.
... m aetatis tempus tulit, perfunctum . satis sum scil. voluptatibus, *haec mihi ... cura est maxima, ... ne ...* Ibid.

Longinquitas ætatis obstet, mortémve exspectet meam. Hec. 4.2.
Nam usq; dum ille vitam incolit inopem. Heaut. 1 1. ✝. 79.
Vbi sicum unà simul ætatem decretum est vivere. Heaut. 2. 4. ✝ 12.
Ego hanc clementem vitam urbanam secutus sum. Adelph. 1 1 ✝. 17.
Ille contra ruri agere vitam, semper parcè & duriter se habere Ibid. 20.
Ille suam vitam semper egit in otio, & duriter se habere. Ibid.
Ille suam vitam semper egit in otio & convivijs. Adel 5 4. ✝ 9.
ita unà inter vos ætatem agere liceat Hecyr. 2. 1. ✝ 10.
Vitam exigere. Hec. 2. 1. ✝ 19.
Hunc videre sæpè optabamus diem. Hec. 4. 4. ✝. 20.
In eandem vitam te revolutum video esse. Hec. 4. 4. ✝. 69.
Vt uno cum ætatem degeret. Phorm. 2 2. ✝ 10.
Quo studio vitam suam te absente exegerit. Heaut. 2. 3. ✝. 19.
Si Leones tanquam leones vitasset, vita se tradidisset. ad Heren. l. 4. p 98.
Aliorum caput oppugnare. Ibid 115.
Quare velis in vitâ manere. Ibid.
Spiritum ducere de Inv. l. 1 p 185.
Vt sine hu studijs nullam vitam esse ducamus. de Or. l. 2. p. 350.
Ducere animam de cœlo non queunt. Orat. ad Brut. p. 653.
Eundem spiritum sine ullâ commutatione ebunebis Orat ad Brut. p. 654.
De cœlo animam ducere Sex Rosc. p. 61.
Dies consumere Ibid 67.
Inter vivos numeratur Ibid. 75.
Lucem quâ fruimur, spiritum quem ducimus, ab eo nobis dari videmus. Ibid 82.
Tam diuturnam lucis usuram piratis dedisti. in Verr p. 518.
Hi simul ac juvenes esse cœperunt, magna spectare, & ad ea rectis studijs debent contendere, &c. *Prima igitur est adolescenti commendatio ad gloriam* &c. Off. 42. a
Mihi P. Afr. cunus comitatu nobilium juvenum, fortunatus videbatur. de Sen. 82. b
Infirmitas puerorum est ferocitas juuenum de Sen. 83. b
Vellem suscepisses juuenem regendum Att. 119 a.
Iuuenes stare ad januam duos quosdam, qui eum magnopere euocarent. de Orat 141. a
Cum vestros portus, atq; eos portus, quibus vitam ac spiritum ducitis in prædonum fuisse potestate sciatis Pro Leg Man 640
Quò minus certa est hominum, ac minus diuturna vita, hoc magis Resp. deorum per Deos immortales licet, frui debet summi hominis vitâ atque virtute. Ibid. 651.
Cui omnis vita erat Phorm. 2 3. ✝ 16.
Illum vitâ frui volui Pro Aul Clu p. 77.
Honestissimè vitam agere Ibid. 87.
In vitâ remanere Ibid 90.
Cum aliquo concordissimè vivere. Pro Cai Rab. p. 164.

Exiguum vitæ nobis curriculum natura circumscripsit, immensum gloriæ Pro Cai Rab. p. 164.
Vitâ frui. In Luc. Cat. p. 209
Vixit ad aliorum arbitrium non ad suum In L. Mur. p. 217
Vnis moribus, & nunquam mutatis legibus viuere Pro L. Flac. p. 289.
Fœdissimam vitam, ac miserrimam turpissimâ morte propositâ degere. Pro L. Syll. p. 327.
De vitâ dimicare Pro Arch. poet. p. 357.
Tranquillum, atque otiosum spiritum ducere Ibid. 357.
Non obest mihi turpis, & nocens, sed honestissimè laudatissimeque acta vita Orat. ante exil. p. 364.
Spiritum ducere. Ibid. 367.
Dum animâ superabo meâ In Orat. post Red. p. 380
Atque ille vitam suam ad arctissimam spem reseruauit. Sest. 26.
Vitam meam deseruissem Ibid.
Vitam hanc quietam, & otiosam secuti sumus Rab. 271.
Cujus omnium ætatum in popul. R. manibus consumtam esse meminisse Deiot. p. 308.
Tanta est magnitudo tuorum erga me meritorum, ut quoniam tu, nisi perfectâ re de me conquiesti, vitam mihi acerbam putem Ep. Fam. l. 1. p. 5.
Agere ætatem Ibid. 4. p. 98.
Me patria sollicitat, in primisque, mi Plance, expectatio consulatus tui: quæ ita longa, ut optandum sit, ut ad id tempus Resp. spiritum ducere possimus ibid. 11. 275.
Alterius vitæ quoddam initium ordimur Ep. Att. l. 4. p. 109.
Vita doloribus maximè referta fugienda De Fin. l. 1. p. 115.
Cùm ignoratione rerum bonarum, & malarum maximè hominum vita vexetur. Ibid. 114.
Si videmus omnem vitam perturbari errore, & inscitiâ. ibid. 115.
Nullo modo sine amicitiâ firmam, ac perpetuam jucunditatem vitæ tenere possumus. Ibid. 124.
Omnem complecti vitæ consequentis statum Ibid. 2. 147.
Vita conferta voluptatum omnium varietate Ibid. 4. 115.
Luxuriosam vitam reprehendere Ibid. 2. 157.
Manere in vitâ Ibid. 3. 205.
In solitudine vitam agere. Ibid. 207.
Qua cruciatu animi vitam acturum fuisse putabis? de Div. l. 2. p. 220.
Deos testor, me hac voce a morte esse reuocatum Ep. Q. Fr. l. 1. p. 555.
Duarum vitarum nobis erant instituta capienda de Fin. l. 4. p. 230.
Beatam vitam cum virtute degere. Ibid. 238.
Vitam fugere Ibid. 5. 261.
Vita expetitur, quæ nos in quâ nati sumus continet. de Leg. l. 1. p. 305.
Vitæ commodis aliquem priuare. Ibid.
Deterrere aliquem ab iniuriosâ, & facinerosâ vitâ. Ibid. 309.
Vitam finibus terminare. Q. Tusc. l. 1. p. 307.

Ad societatem vitæ convocare aliquem Qu Tusc l. 1. p 319.
In corporibus humanis vitam alicuius imitari Ibid. 324.
Vitam alicuius lugere Ibid 329.
Visum efficere plorando me ariorem Ibid.
Vitæ sanitatem gustare Ibid 334.
In medijs vitæ laboribus obdormiscere Ibid. 345.
Quos & vivos alatis, & consumptos sinu recipiatis, de Univ 383.
Deinde ut vitam ejus pulcherrimè regeret & gubernaret, ibid. 384.
Vitam tranquillè placidéq; traducere Qu. Tus. l 3 p. 386.
Hominibus, quorum maximè interfuisset, tam exiguam vitam dedisset. Ibid. 406.
Totos se in optimo vitæ statu exquirendo collocare, Ibid 5 450.
Vitæ tranquillitatem aliis largiri Ibid 465.
Omni cultu, & victu humano carebant Ibid. 475.
Cùm in dispartibus animantibus vitam transire non possit. Ibid. 465.
Præceptis in omnes partes usum vitæ confirmare potest. Off l. 1 p 6.
Ad institutionem vitæ communis spectare videntur Ibid 6.
Qui ab ineunte ætate incensus essem studio utriusq; vestrûm de Or 95 a
Mea vitæ rationes ab ineunte ætate suscepta. Pro Pomp. 4. a
Ineuntis ætatis inscitia senum constituenda & regenda prudentiâ est Off 45
Ineunte ætate. de Am 100. a & in Verr 148. a & in Att. 202 b
Ex his exercitationibus ineunte ætate sumus de Clu. 178 a
Ab ineunte pueritiâ Ep 143. b
A primâ adolescentiâ de Cla 194 b.
Ineunte adolescentiâ cui inest, &c. Off 23 b
Ab ineunte adolescentiâ. in V 55 b.
Ab ineunte ætate Off 42 a
A primâ ætate. Pro Plan. 270 *A primo tempore ætatis iuri studere tenemini.* de Leg 158 a
Tamen adolescentulus, quantum illius ætatis mea patiebatur pudor, multa sæpè ex eo quæsivi. de Or 190 a
Quinto anno exeunte) (Quinto anno ineunte. de Div. 91 p. *A parvis.* de Leg. 171. a
Isocrates se tantum quantum ætate procedebat, relaxabat à nimiâ necessitate numerorum Or 214. a
An hoc vidit puerisi ætate processerit, non videbit? Acad. 204. a
Levius usq; ad adolescentiam meam processit ætate. de Sen 87. a
Isocrates. ut ætate processerit, aut in hoc orationum genere cui nunc studet, tantum quantum pueris reliquis præstet Orat. 200. b
Ut primùm ex pueris excessit. Archias. Pro Archius 186 a
Nam is postquam excessit ex ephebis. de Or. 31. b
Is ad centesimum annum vitam perduxit. de Sen 89. b
Necessaria vitæ præsidia debentur ijs maximè, quos antedixi. 1 Off p. 2 4.
Licet magnifi[illegible] gravitate animosq; vivere ibid 8.
Ki[illegible] vitæ[illegible] [illegible] d. 47.

Q

Quem potissimum cursum vitæ sequi volunt ibid.
Implicatur aliquo certo vitæ genere, cujusque vivendi ibid
Id tempus à natura ad deligendum, quam quisque viam vivendi sit ingressurus, datum est ibid.
Sic vivendum est in vita. Off l 1 p 58
Possunt sine ullo periculo justitia vivere Offic. l 2 p 29.
In agro vitam agere ibid p 79.
Qui vitam honestam ingredi cogitant Offic. lib 3 p 102.
Oportet vivere cum parentibus, cum uxore, cum filio ibid p. 137.
Is ut Galli cantum audivit, avum suum revixisse putat I P. 94.a.
Si revixissent hi qui hæc pene delerunt Post quam. 204.b.
Sed ne patri meo, si reviviscat, concesserim ad Bru. 285.b.
Si reviviscant illi. de Fin 1 9 b.
Ut facilius reviviscat Pompejanorum causa toties jugulata. I. A. 255 b.
Qui si eadem lege reviviscere posset, lex data nunquam esset. pro Mil. 117.a.
Cur piratis lucis usuram tam diuturnam dedisti? I V 251.
Lucisne hanc usuram eripere vult pro Syl 184 a.
Vos obsecro huic optimo viro usuram hujus lucis ne eripiatis. pro R P 130 a.b
Natura dedit usuram vitæ tanquam pecuniæ, nulla præstituta die Tusc. 168 b.
Implicari aliquo certo genere cursuque vivendi Off 24 a.
Aspera arteria excipit animam tum eam, quæ ducta est spiritu eademque à pulmonibus respirat de N 5 a
Ut optandum sit ut possimus ad id tempus Reipubl. spiritum ducere. Ep. 43 b.
Ad eosque portus quibus vitam & spiritum ducitis pro Pom. 10 a.
Ducere spiritum pro cura Her. 34 a.
Quod reliquum est vitæ, in otio Rhodi degam Ep 190 b.
Cum Lentulo & Catilina fœdissimam & miserrimam vitam degere. pro Syl. 81. b.
Degere vitam cum virtute. de Fin. 123.
Degere vitam in egestate pro S R. 42.b.
Ad vitam degendam præparare res necessarias Offi 3.b.
Degerem omnem ætatem in tranquillitate. de Fin. 89 b.
Amicitia nullam ætatis degendæ rationem patitur esse expertem sui. de Am. 112 a.
Degere ætatem inter feras pro S R 43.b.
Id sibi quisque genus ætatis degendæ constituit, quod maxime admavit. 23.b.
Ut vitam mihi esse acerbam putem. 1.1.
Quod si vitam pro tua dignitate profundam &c. 1.4.
Hic mea vita cursus offendit eos. 1.9.
Ea conficior curis, ut ... ipsum, quod maneam in vita, peccare me existimem. 4 13. & 5. 15.
Cum superstitem te esse Reipub. ne si liceat quidem, velit. 6 2. & 9 17.
Cum Repub. reviviscere, atque recreare 9 10.
Hunc tuos Tusculanenses dies, instar esse vitæ puto 9 6.
Optandum est, ut possimus ad id tempus Reipubl. spiritum ducere 10.1.

Neque deesse, neque superesse Reipublicæ volo, id est, *superstes esse*. 10 33.
Eripi ex miseriis, & iniquissimâ conditione vitæ. 5.16.
Mirari alicujus eloquium, morum vitæque leporem. 1.2. Symm.
Bona frugis est 1 58.
Mediolani te agere ante litteras tuas fama pertulerat 1.102. (1.63.
Cujus mores cum primore loco censere debuerim, malo tuo examini reservare
Suscipe, ero te, notum militiæ virum, qui se apicem fœlicitatis credit habiturum, si eum patrocinij tui splendor illuminet. ibid.
Vt nobis æquiorem vitæ cursum faciant participata solatia 2.36.
Tantum quippe est in eo synceritatis atque dulcedinis, ut illi soli necessitudines præferantur 2 85.
Et tamen vita mihi ducenda est. 3 6.
Scire pestulas quibus actibus vitam colamus. 4 20.
Honestam vitam de amicitiâ tuâ optamus exsolvere. 4 66.
Vt ab illo agenda vita petatur auctoritas. 5.68.
Opto in illo sinu agitare vobiscum 5.69.
Vitam colere 6 67.
Illecebrâ cessante temporum vivitur. Ibid.
Vbique vitam agimus Consularem & in Lucrino ferijs sumus 8 23.
Post hujus incommodi citum transitum, vita tua prospera longius porrigentur. 8 31.
Omnibus in hac vitâ positis ac locatis communis est cœli spiritus, lux diei. 9 2.
Cum hominem ageret 10. 22.
Num sententiæ est, in cœtum vocare collegas. 1 49.
In consortium festorum tuorum Consul me adsciscres. 5 5.
Filium meum Romulum accerso, tu retines 8 57.
Ne vitam silentio transeant. Cat cap.1.
Ætatem agere ibid 37.
Nunc neque vivere libet neque mori licet sine dedecore. Jug cap.14.
Quibus relicta est anima Ibid
Morte graviorem vitam exigere Ibid.
Cum summa turpitudine in exilio ætatem agere. Cat. cap.58.
Procul à Repub. ætatem agere. Jug.cap.4.
Ætatem agere Ibid.78.

Vlciscendi. Vltionis. Vindictæ.

Rach/Rachgirig/Rächen.

Nisi hanc injuriam neque ultus pulchrè fuero. Menæch.3.1.✝.7.
Faxo haud inultum prandium comederis. Ibid.55.
Nunquam hodiè inultus designaveris mihi. Most.5.1.64.
Inultum id nunquam auferet. And.3 5.✝.4.
Injurium est ulcisci adversarios, ut quâ viâ captant, eâdem ipsi capi. 1.1.✝.✝.15.

Inultum id nunquam à me auferet: ich wils jhm nicht schencken. Andr. 3.5.
Hoc tempus praecavere mihi me, haud te ulcisci sinit ibid.
Atque illis crucibus, quae nos semper omnibus cruciant modis, nunc referam gratiam: ich wil mich gegen jhnen rechen. Eunuch. 2.3.
Vbi nominabit Phaedriam, tu Pamphilam continuò: si quando illa dicet, Phaedriam commissatum introducamus: tu, Pamphilam cãtatum provocemus: si laudabit haec illius formam, tu hujus contra: denique par pro pari referto, quod eam mordeat Eun. 3.1.
Voluit facere contra huic aegrè. Eun. 4.1.
Inveniam hodie, parem ubi pol referam gratiam Eun 4.4.
Qui referam illi sacrilego gratiam? wie soll ich mich gegen jhm rechen. Eunuch. 5 3.
Ego polte pro istis dictis & factis, scelus, ulciscar. Eun 5.4.
Senis essem ultus iracundiam Phorm. 1.4.
Morte vindicare. Brut. p. 620.
Eam rem vindicandam putavit. pro Quint. p. 9
Ejus cruciatu atque supplicio pascere oculos animumque exsaturare. in Verr. p. 514.
Alij ulcisci dolorem aliquem suum volunt. Sest. p. 23.
Acrius & gravius ad ulciscendas injurias incumbunt. Phil. 6 p. 429.
In eis ulciscendis comitem me tibi praebuissem. 1. 9.
Nostram vicem ultus est ipse, &c. ibid.
Exemplum vindicandae seditionis, id est, *animadvertendae, puniendae* Ibid.
Quem mihi fortuna dedit ultorem, non modo inimicorum, sed etiam invidorum meorum. 2 8.
Vindicem conjurationis oderunt. 5 6.
Video magnas impendere discordias quas ferrum & vis vindicabit.
Legatos audio missos esse, sed malo Ecdicos, &c. id est, *vindices, & exactores pecuniarum publicarum* 13 57.
Odi hominem, & odero, utinam ulcisci possem: sed illum ulciscentur mores sui, Att. 9. 16.
Injurias suas per nos ulcisci ac persequi statuerunt. In V. 110. b.
Qui injurias suas persequi volunt. in Ver. 65. a.
Is mortem ejus se persequi velle dixit. pro D. 223 a.
Persequi mortem alicujus. in A. 215 b.
Vt tuas injurias persequar, id est, *à te factas.* pro Caecin. 19. b.
Inultum id nunquam feret. And 3 5.
Tunè impunè hoc facias. And 5 4.
Credin', te impunè abiturum? Eun 5 2.
Vt nè impunè in nos illuseris: Eun 5 4.
Siquidem istuc impunè habueris Eun 5 7.
Me ulcisci parentem negant oportuisse a Her. 3 b.
Odi hominem & odero, utinam ulcisci possem: sed illum ulciscentur mores sui. At 148. a.

Vt per alium teipsum ulciscantur, laborant I.V 58 a.
Quos equidem omnib sententiis ulcisco & persequor At.174 b.
Crassus tum ita Brutum ulteus est pro Clu 47 b.
Quos ego non tam ulcisci studeo, quàm sanare. I C 108 a.
Vlcisci male meritos oportet ad Her.17 a.
Competenter ulcisci 9.128 Symm.

Vmbræ.

Schatten.

Locus opacus) (*Locus apricus*. Part.213 a.
Locus opacus & frigidus in sylvâ. de O.144 b.
In viridi & opaca ripa inambulare. de Leg.59 a.
Opaca nubes in Arat.
Platanus ad opacandum aliquem l. cum pa ulis diffusa ramis. de Or 87.2.

Vocandi. Evocandi. Accersendi. Inclamandi. Convocandi. Avocandi. *Vide etiam* Clamoris.

Ruffen/Anschreyen/Anruffen/Beschreyen/Beruffen/Erfordern.

Adversus vim & injuriam clamabat. Amph.1.1 ✝ 120 Inclamasse etiam Porro Quirites locis παρωδιακοῖς Auctorum ostendit doctissimus *Brissonius* Formul.l 8.p.718 Edit VVechel.
Heus Curculio te voco. Ibid. *Heus tu leno, te voco*.
Nam ad matrem accersita est. Cist.1.1.✝.107.
Repentè expetit, ad sese à me ut irem Mil. 5. 2 11.
Quod si ego huc servos cito ibid 9.
Tuam qui hinc amicam accersebat. Pseud. 2 4 ✝ 20.
Quis homo tam tumultuoso sonitu me excivit subitò forus? Trin 5.2 ✝ 52.
Evocate mihi intus Cylindrum coquum actutum forâs Men.1.3.✝.35.
Quis currit pollinctorem accersseret Asin 5.2 61.
Sosia, adesdum, paucis te volo And. 1 12.
Cùm accersseret cupitam Antiphilam. Heaut Arg ✝ 6.
Cur non accersi jubes filiam? Heaut 5.5 3.
Quis nominat me? Phor 5 9.
Accersi jube [scil *filium*] And.3.3

Nutricem accersitum ijt. Eunuch. 5.2.
Pamphilam cantatum provocemus. Eun.3 1.
Aliquot mihi amicos advocabo ad hanc rem, qui adsient, ut ne imparatus sim, cùm adveniet Phormio. Phorm.1 5.
Cras est mihi judicium: advocatus manè mihi esse ut meminerit. Eun.2.3.
Amicus quidam me à foro abduxit modò huc advocatum sibi. Adelph.4.5
Adversúmne illum causam dicerem, cui veneram advocatus? Ibid.
Simulat se à matre accersi ad rem divinam. Hec. 1.2.
Philumenam ad se accersi hic jussit. Hecyr. 3.5.
Quis me volt? Andr.5 3.
Hem, hem, tibi dico Chærea Eunuch.2 3.
In clamando est benè robustus, atque exercitatus. in Verrem.p.126
Senatum frequenter, celeriter, ut vidistis, coëgi. in L. Catil p 196.
Ego literis eum Capuâ accersivi cum illo exercitu. Sest.7.
Vox plena gravitatis, plena authoritatis, plena salutis Ep Attic.l.1.p.11.
Vt sil teris consularibus ex Senatusconsulto cuncta ex Italiâ omnes convocarentur. pro Sest p 63.
Homines dissipatos congregare Qu.Tusc l.1.p.319.
Me illius fuga, negligentiaque deformitas avertit ab amore Ep.Att.l.1 p.284.
Nulla conditio pecunia ab summâ integritate continentiaque deduxerit. Ep. Qu Fr.l 1. p 571.
Vt in utramque partem discendo & audiendo eliciant. Acad.l 2 p.7.
Est etiam vox omnium magis odio firmata, quàm præsidio. Epist.Att l.2.pag. 70
Att eos inani sonare voce. de fin l.2.p.178.
Voces inanes fundere Qu Tusc.l.3 p 394.
Clarissimâ voce quod profiteri Qu.Tusc.l.5.p 467.
Voce freti sunt 1.off p 46.
Cum ab aratro arcessebantur, qui consules fierent. pro S R.26.a.
Cum P Lentulus, Qu. Metellus me arcesserent in senatum, non venirem? pro Dom,214 a.
Pelopem ad te arcesse At.225.a.
Interea narrat eadem, Brutum arcessi, Cassium exspectari. At 224.a.
Sedita tepara, ut si inclamaro, advoles At 33.b.&
Expeditus facito ut sis, si inclamaro ut accurras. 35 b.
Comitem illum inclamavit semel ac sæpius. de Invent 64.a.
Nemo ingemuit, nemo inclamavit patronorum, nihil cuiquam doluit. de Orat.164 b.

Vola-

Volatûs. Alarum.

Fliegen/ Flügel außrupffen.

A *Las intervellere*. Amph.1.1.170.
Dedaliis se ferre remigiis. Amph. *Scen*. DI vostram. ℣.51.

Vomendi.

Kotzen/ Speyen.

V *Omitum excutere alicui*. Merc.3.3.℣.15.

Vovendi. Votorum. Apprecandi Gratulandi. Gratificandi. Sacrificiorum.

Wünschen/ Gelübdthun/ Glück wünschen.

Q *Va ad Legionem vota vovi, si domo redissem salvus, ea ego exsolvam omnia*. Amph. 3.2.℣.66.
DI te ament! Amph.2.2.℣.6.
Iamdudum tuis votis fores positus. Amph. *Scen* Feram velis. ℣.21.
Dii tibi omnes omnia optata adferant! Capt 22.℣ 105.
Quae res bene vertat mihi, meoque filio! Capt.2.3.℣ 1.
Quodcunque opus tibi contingere vel m. Cist.2.1.20.
DI tibi dent, quae velis! Epid.1.1.℣ 4. Est formula bene precantis: quae & alibi extat apud Plautum Poen.5.2.℣ 95. Trin.5.2 ℣.28. Interdum sic effertur. *DI dent tibi mala a bona*. Poen.1.1.℣ 80. Asin.1.1. Stich. 3 2. Rud.1.1 ℣.6. Vide *Brissonii* lib.1 Formularum. Formula deprecandi sic concipiebatur: *DI melius faciant!* vel sic: *DI melius!* vel: *DI meliora!*
Volupe est, quod agas si id procedit ex sententiâ. Mil.4.11.
Fortunati omnes sitis. Poen 3.3.10.
Cùm isthaec res tibi pulchrè ex sententia evenit, gaudeo Rudent.5 3 9.
Cui boni atque secundi aliquid obtigerat, ei ominis causâ gratulabundi dicere solebant. *Feliciter*: aut, *Feliciter, quod agis*: cùm significarunt se perpetuò eadem felicitate uti: Juven. Sat 2.℣ 119. *Signatum tabula di-ctum Feliciter*. Contra: cui malè & adversus animi sententiam erat, ei alloquentes dicebant, *Vellem quae velles*. Amph. Prol.℣.39. Most.5.2 ℣ 54. *Velim quae velis, Tranio*; cùm scilicet in :icarent dolere sibi, quod ill

illi male esset, ac si dicerent: *Vellem tibi ita esset, ut tu quoque velles mihi; ægreque est, quod tibi quicquam præter voluntatem tuam evenerit.* Hor. l. 1. Sa yr 9 ✠ 15. Apul. Milesf. 11. *Quàm vellem præstare tibi, ô Luci, quod cupis.* Cicero l. 3 ad Att. Ep. 41. *Faciam quod volunt* : FELICITER VELIM , *inquam* Suet. Claud. c. 7. Domitian. cap. 13. Sic itidem cùm quid dissuaderent, utebantur hac formula. NOLLEM *quæ* VELLES. Sen Ep. 67. *Aspice M. Catonem sacro illi pectori purissimas manus admoventem, & vulnera demissa laxantem. Vtrum ille tandem dicturus est* NOLLEM *quæ* VELLES, *&* *molestè* FERO, *an* FELICITER *quod agis.* Vide Mur Var. l. 9 c. 8 Et Lipsl. l. 3 Antiq Lect. Nec non Animadversiones ad Senec Ep 67.

Dij tibi dent quæcunque optes! Asin 1. 1. ✠. 32.

Opta id, quod ut contingat, vix Asin 33. ✠. 129.

Exoptas, ut quod vis maximè tibi evenire. ibid.

Facile exoptata obtingent Ibid.

Deos volo benè vertere rem istam vobis Curc. 5. 2 ✠. 58.

Vera cantas: vana vellem Most 4. 7 ✠. 64.

Tantum tibi DI immortales dant Pseud. 4 1 ✠. 25.

Tantum tibi DI immortales duint, quantum tibi optes. Pseud. 4. 1. ✠ 25. Elegans formula proverbialis. Pœn. 5 2. ✠. 95. *DI dent tibi multa bona.* Pœn. 1. 1. ✠. 80.

Eueniant volo tibi, quæ optas. Pers 2 4. ✠. 23.

Quæ res bene vertat mihi, & tibi, & venris! Pers 3 1. ✠. 1.

Bene vos! bene nos! bene te! bene me! bene nostram etiam Stephanium. Stich. 5. 4 ✠ 26. Formula est bene vovendi. Vide Turn l. 16. c 11. & Brisson. Formules.

Dij Deæque vobis multa bona dent! Pœn. 33. ✠ 57.

Præmium à me optate, id optatum feres Eun. 5. 9. 27.

DI tibi, Demea, omnes semper omnia optata ferant. Adelph. 5. 9. ✠ 21.

Spero hanc rem esse euenturam nobis ex animi sententiâ Hecyr. 5. 4 ✠ 31.

Quæ cupiunt suffragia populi. Ad Her. l. 2. 30.

Suis operibus suffragium ferre. Sest 30.

Qui suffragium se in ipse confitentur. Sest. 54.

Quæstor factus est cunctis suffragiis Ver 78.

...rem ex sententiâ gesseris ep ad fam l. 1. 15.

In omnibus tuis rebus, meis optatis respondeas Epist. ad fam. lib. 2. 43.

Feliciter, & ex sententiâ meâ Rempublicam gessi. Ibid.

Quid causæ est, cur mihi non sit in optatis complecti hominem florentem ætate, opibus, honoribus, ingenio, liberis ibid. 49.

Ex sententiâ aliquid conficere. Ep. ad fam. lib. 12. 358.

Tanto melior. noster esto. Truc. 5. 1. ✠. 61. vide Gruter. Animadv. ad Senecam Epist 71.

Carior hoc esses tu mihi, Roma, bono. Propert. lib. 3. El. 12. (Panegyr.

Quam verâ acclamatione celebratum est: Tanto melior Tãto augustior! Plin.

...am de illo ægroto, vota faciebant Epist. ad Attic. lib. 8. 264.

Vt reliqua ex sententiâ succedant Ep B ut. 5 45.
Si contigerit nostris consilijs exitus, quem optamus. Epist. Brut. 548
Si ex sententiâ successerit Ep. Q. f. l. 2 617.
Tu autem Decierum devotionibus placatos Deos esse censes De Nat Deor. l. 3 p. 78
Tibi patrimonium Dij fortunent Ep 2. 2.
Quod actum est, Dij approbent Ep 2 14
Debas te velle, quæ egissem, bene & feliciter euenire Epist. 4 14.
Prouinciam tibi tributam esse, à Cæsare cognoui, tandem rem tibi volo benè & feliciter euenire Ep. 12. 9
Eum honorem tibi Deos fortunare volo Ep 15. 8 & 12.
Emisse te prædium vehementer gaudeo, feliciterque tibi rem istam euenire cupio. Ep 16. 21.
Quod mihi de nostro statu gratularis. Ep 1. 7.
Sera gratulatio reprehendi non solet Ep 2. 6.
Primum tibi, ut debeo, gratulor Ep 2 8.
Gaudere se dicebant mihi. Ep 1 9
Vt possimus saluum te venisse gaudere Epist. 1 11.
Grigalibus illis, quibus te plaudente vigebamus, amissis Ep 7. 34.
Gratulor tibi affinitatem viri optimi, &c Ep. 8. 14
Gratulationem tuo nomine ad omnia Deorum templa fecimus. Ep 11. 8.
Cùm ego ei gratulatus essem, idque me gaudere dixissem Ep. 15 2.
Omnium ordinum consensus, gratiarum actio, congratulatio me commouet. Ep. ad Attic. p 24.
Earès haud scio an mihi plus profuerit, quàm si mihi essent omnes congratulati pro Planc p 426.
Vt quotidie vota faciamus 7 2.
Nec habui quicquam antiquius, quàm ut Pansam statim conuenirem. 11. 5.
Dij faxint, ut tali genere nobis frui liceat 14 3.
Cum nostri imperatores ad illam ipsam principem aram vota persoluerent de Ar. 250 2.
Qui mihi gratulatus es illius diei celebritate (al. *celebritatem*) At 79. 2.
Cum populus Rom frequens aduentu meo gratulatus est in Sal 273. 2
Sic verba latandi & gratulandi omnia: ut, Primum tibi, ut debeo gratulor latorque cùm præsenti, tum etiam sperata tua dignitate: serius non negligentiâ mea, sed ignoratione rerum omnium Ep 22 b.
Mihi Quæstor optatior obtingere nemo potuit. ibid
Existimabam optandum quiddam me esse assecutum 5 16.
Neque tristius dicere quicquam debeo ea de re, quam tu ipse omnibus optimis prosequeris, id est, *in optatis habes, quàm felicissime conf. ctam esse.* 3 12.
Nemo est, qui non vota victoriæ suæ fecerit, id est, *optaret,* Jhm wünschen / und darumb bitten. 6. 7.
Plenius secundis litteris contestabor hujusmodi de te gratulationem 1. 20. Sym
Quem ego gratulabor iterarum. 1. 38.
Tecum super talis viri laude pietatis gratulandum 1 90.

Quod

Quod si scribenda defuerint, mihi satis erit, ut tibi gratuler sospitatis. 1. 91.
Quâ me gratulatione affectum putas 3. 24.
...que mea tantum gratulatio est, quod senatus bonique omnes hanc inter se partiuntur. 4. 7.
Magno impensius gratulor integratum mihi esse pignus religionis. 4. 65.
... eo mihi plurimùm gratulationis ae... 5 3
Ad huius celebritatem voto alacri accurrissem 5 38
Litera tua mihi semper aliquid gratulationis apportant. 5 49.
Amplissimè gratulor tibi secundare valetudinem. 5 78.
V... & communi pignori uberes precamur annos, & recursum in hac eadem festa numerosum 6. 81.
Nunc sanitatem tibi gratulor. 7 16
Gratulare nobis bonam valetudinem 7. 20.
...nerum nunc omnium gratulatio est. 7. 91.
Fratri suo Romulo nimis gratulor. 8 57.
Congratulare mihi. 9. 115.

Urbanitatis, Civilitatis.

Höflichkeit.

HOmo meâ sententiâ summâ prudentiâ, multâ etiam doctrinâ, plurimo rerum usu, addo urbanitatem, quæ est virtus. &c. 3. 7.
Cogitavi te hominem, non solùm sapientem, verùmetiam, ut nunc loquimur, urbanum 3. 8.
Veni quæso ne tantum semen urbanitatis intereat. 7. 32.
...ρεμπεια literarum fecit, ut intelligerem tuas esse 7 33.
Vt aliquando subtilitatem veteris urbanitatis, & humanissimi sermonis attingerem, ad Qu frat 2 8.

Urbis. Agri. *Vide etiam* Civitatis.

Stadt/ Landt.

ATheniensium jussu urbe atque agro est exterminatus. de nat. Deorum, l. 1. 27.
Diligentius urbem religione, quàm ipsis mœnibus cingitis. De nat. Deor. l 3. 154. (rurs de leg l. 2. 330.
Quæ aut augerent pietatem in Deos, easdem illas, quas nos, urbes incolere voluis...
... ad decem m... annorum gentem aliquam urbem nostram profuturam pu... tem. Qu. Tusc. l. 1. 333.

Qui illâ urbe pulsi, carere ingratâ civitate, quàm manere improbâ maluerunt. de leg. 3. 359.
Florere potentissimis, & maximis urbibus Qu. Tusc. l. 4. 414.
Quâ pulchritudine orbem, quibus autem opibus præditæ servitute oppressam tenuit civitatem. Quæst. Tusc. lib. 7. 423.
Oppidum in campo situ, magis opere, quàm naturâ munitum erat. nullius idoneæ rei egens, armis virisq; opulentum. Iug. Cap. 57.

Vrgendi.

Treiben/Zwingen/Anhalten.

Calcaria alicui adhibere. Brut. 578.
Respirare eum liberè non finis. pro Quint. 13.
Nihilo remissius, atque etiam multò vehementiùs instat quotidiè. in Verr. 448.

Vsûs. Experientiæ. Vtilitatis. Commodi. Fructûs.

Nutzen / Frucht.

Mihi usui veniet hoc, scio. Phorm. 1. 2. v. 23.
Ego quæ in rem tuam sint, ea velim facias. Phorm. 2. 4. v. 9.
Non herclè, ex re istius me instigasti, Demipho Phorm. 5. 8. 76.
Si in rem est, utriq; ut fiant, accersi jube. And. 3. 3.
Sed si ex eâ re plus mali est, quàm commodi ibidem.
Nec magis ex usu tuo. Des du mehr genossen köntest. Eun. 5. 9.
Ea sunt tamen ad virtutem omnia. Heaut. 1. 2.
Tibi quod ex usu fiet. Ibidem.
Magis, si magis noris, putes in rem esse. Heaut. 5. 1.
Magis in rem & nostram & vestram id esset. Hec. 2. 2.
Si ex usu esset nostro hoc matrimonium. Hec. 4. 1.
Tunc prospicere aut judicare nostram in rem quod sit potes. Ibidem.
Hoc & vobis & meæ commodum famæ arbitror. Hec. 4. 2.

Ex

Ex usu quod est id persequar. 4.3.
Neque enim est in rem nostram. Hec. 5 3.
Non hercle ex re istius me instigasti. Soll jhm wenig zutragen. Phor. 5.8.
Istuc in rem utrique est maximè. Pl. Capt. act. 1.
In rem quod rectè conducat tuam, id petam. Ibidem. Sallust. *In re esse.*
Qui [scil. *Dij*] *tam multa cognoverint commoda,* [Id est, *contulerint seu congesserint in me.*] Eunuch. 5. 9.
Nolo tibi ullum commodum in me claudier. Andr. 3.3.
Ex ea re plus mali est, quàm commodi utrique Andr. 3.3.
Manebone, quid vostrum remorer commodum. And. 4. 4.
Nunc me pietas matris potius commodum suadet sequi. Heayr. 3.5.
Matris servibo commodis ibid.
Multa ex quo fuerint commoda, ejus incommoda æquum est ferre. Hecyr. 5.3.
Patria potitur commoda, Adelph. 5.4.
At si corrigitur [scil. *filius,*] *quot commoditates, vide: Principio amico filium restitueris, &c.* Andr. 3.3.
O fors fortuna, quantis commoditatibus, quàm subitò hero meo Antiphoni ope vestra hunc onerasti diem! Phorm. 5.6.
Meritus de me est, quod queam, illi ut commodem. Hecyr. 5.1.
Qui mihi consultum esse optimè velit : [*id est* meum commodum quærit & cupit:] Phorm. 1.3.
In illis fructus est, unde aliquid abradi potest. Phor. 1.2.
Ego quæ in rem tuam sint, ea velim facias. Phor. 2.3.
Minimè: [scil *pudet, dum ob rem.* Phorm. 3.2.
Nostrapte culpa facimus, ut malos expediat esse. Phorm. 5.2.
Eum esse quæstum in animum induxi maximum, quàm maximè servire vostris commodis. Heaut. Prolog. & Hecyr. Prolog.
Mihi ut discere novas [scil. fabulas] *expediat.* Hecyr. Prolog.
Ita dij deæque faxint, si in rem est Bacchidis. Hecyr. 1.2.
Si tu idem faceres, magis in rem & nostram & vestram id esset. Hecyr. 2,2.
Ceterùm de reducenda id fac, quod in rem sit tuam. Hecyr. 3.3.
Si ex usu esset nostro hoc matrimonium. Hecyr. 4.1.
Tun' prospicere, nostram in rem quid sit, potes? ibid.

Meritus de me est, quod queam illi ut commodem. Hecyr 5.1.
Neque enim est in rem nostram, ut quisquam amator nuptiis lætetur. Hec. 5. 3.
Mihi usu venit hoc, scio. Phorm. 1. 2.
Nec cum hujusmodi unquam usus venit ut conflictares malo. Phor. 3.2.
Nulli bono fuit. pro S. Rosc. 41.
Communi quodam in usu atque in hominum more & sermone versatur. De Orat. l 1.272.
In hac civitate ipsâ, profectò nulla unquam vehementiùs, quàm eloquentiæ studia viguerunt. Ibid. 272.
Usum autem per nos percipere voluisti. de Orat. l. 2. 346.
Quæ ad rem referant, Persa. 4.4. 44.
Nullum fructum laboris expecto Ep. ad fam. l. 7. 184.
Peto à te ut ita eum tractes, ut intellegat meam commendationem sibi magno adjumento fuisse. Ep. ad fam. l. 13. 416.
Gratissimum mihi feceris, si intellexero, hanc commendationem magnum apud te pondus habuisse Ibid. 418.
Magnopere à te peto, cures, ut intelligat meam commendationem magno apud te, & ornamento, adjumentoque fuisse. Ibid.
Usus adhibendus est. Acad. l. 2 p. 31
Ita æquum est, quod in rem utrique esse arbitremur, consulere, & admonere. Aul. 2, 1, v. 10.
Tuâ è re feceris. Capt. 2. 2. v. 46.
Quod in rem conducat tuam. Capt. 2. 3. v. 26.
In rem utrique maxime. Capt. 2 3. v. 38.
Ut illam, quod tuam in rem conducat, consulam. Stich. 3. 1 v. 4.
Satin' ego oculis utilitatem obtineo sincerè an parùm? Epid. 5. 1. v. 28.
Si magis usus venerit. Bacch 2 3. 120.
Nequior jam factus est usus ædium Most. 1. 1, 32.
Eccum video, qui mihi est usui. & pluri mum prodest. Menæch. 2. 3. v. 1
Atque id mihi prodest, si alij, esse ita ut in rem esse ducant. Men 5 6. 19.
Quæ in rem sint suam, ut posset eloqui. Truc. prol v. 36.
An pœnitet te, quando hoc fuerit usu? Pseud. 1 3. v. 70.
Ex tua re non est, ut ego moriar Ibid. v. 101.
Improbi alunt, augent rem meam mali. Pseud. 4. 7. 27.
Ob istam rem tibi multa instant à me Pers. 4 3. v. 21 & 22.
Ex tuo re est eme hanc Pers. 4. 4 v. 14.
Quid mihi melius, quid magis in rem est? Rud. 1. 4. 1.

In rem utrique est. And. 3.3.14.
Ex eâ re plus mali est, quàm commodi. Ibid. 15.
Nolo tibi ullum commodum claudier in me Ibid. v. 41.
Ex incommodis alterius, sua comparare commoda. And 4.1.v.4.
Manebo, ne quod vestrum remorer commodum. And. 4.3 34.
Nunc me pietas matris potius commodum suadet sequi Hecyr. 3.5.v 31.
Postputare omnes res præ parente, intelligo Ibid. v. 53.
Ex meo rure hoc capio commodi. Eunuch. 5.6.1.
Ex illius commodo meum compararem commodum. Heaut. 2.4.17.
Servire commodis alicujus maximè. Hecyr. prol. 51.
Magis in rem, & nostram, & vestram id esset. Hec 2 2.3.
Ex usu nostro hoc est Hec. 4.1.55.
Vnumquodque trahimus ad nostram utilitatem. Ad Herenn lib. 1. p. 8.
Non industriæ fructum ex tuâ scientiâ capiemus. ad Her. lib 2. 31.
Nam quæ diximus, ad vocem servandam prosunt Ad Her. lib 3 64.
Non mihi soli, sed etiam atque adeò multò magis natus sum patriæ. Ad Her. l. 4. p. 119.
Ad corporis utilitatem spectat. de Invent. l. 1. 177.
Vt & vobis honori, & amicis utilitati, & Reipublicæ emolumento esse possimus. de Orat. l. 1. 278.
Cæterarum rerum, quarum utilitate fructum metimur de Orat. l. 2 p. 441.
Omnes civitatibus suis profuerunt de Orat. l 3. 492.
Opera pretium est pro S. Rosc p 56 7.
Mihi bono fuit agere. S. Rosc. p 65.
Fructus tibi labore parere. S. Rosc. p. 67.
Hoc commodi est. pro S. Rosc. 68.
Fructum alicui, quem meruit, retribuere. pro Sext. Roscio 107.
Commodis suis servire. in Verr. p. 132.
Hoc percommodum cadit in Verr. 137.
Pertinet hoc ad commodum senatorum, ad utilitatem eorum. In Verr. 408.
Sibi, suis commodis, operâ, sumtu, labore deservire. in Verr. pagina 421.
Ad meam rationem usumque æstimo. in Verr. 417.

Meus labor in privatorum periculis castè integreque versatur: ex vestro judicio fructum est amplissimum secutus. pro L. Manil. p. 826.
Rei fructum tribuere. ibid. p. 628.
Illorū magnæ res agētur, in vestris vectigalibus exercendis occupatæ. ibid.
Agitur salus ejus, pro leg. Manil. 621.
Vtriusq; temporis fructum tuli maximum. pro domo. 440.
Capere fructum maximum. De Arusp. respons. p. 462.
Vsum dicendi, & fructum aliquem ferre possunt. Cœl. p. 115.
Omnium hujus n. rvorum, & laborum potissimum diuturnos & uberes fructus capietis. Cœl. 127.
Magno usui Reipub. nostræ fuerunt. Corn. 135.
Quo tempore fructum immortalem vestri in me amoris cœpi. Pis. p. 191.
Laudem adolescentis propinqui jam ad meum aliquem fructum redundare existimo. Lig. 269.
Ille fructum omnis anteactæ vitæ hodierno die maximum cœpit. Marc. p. 282.
Maximum vitæ fructum cœpisse putant. Phil. 2. 357.
In hoc tam commodum tribuitur. Phil. 5. 427.
Ea res magno usui Reipublicæ fuit. Phil. 10 426.
Qui tibi ex me fructus debentur, hos uberiores, & præstantiores præsens capere potuisses. Ep. ad fam. l. 1. p. 21.
Cum unâ mehercle ambulatiunculâ, atque uno sermone nostro omnes fructus provinciæ non confero. Ep. ad fam. l. 2. p. 49.
Onus tibi imponere, nec audeo quicquam, nec debeo, sed quod tuo commodo ferri possit. Ep. ad fam. l. 3. p. 69.
Itaque mihi propono fructum amicitiæ nostræ. Ep. ad fam. l. 3. 89.
Existimabam id quod erat, omnes & industriæ meæ, & fortunæ perdidisse. Ep. ad fam. l 9. 101.
Fructum ex tuis literis cepi maximum. Ep. ad fam. l. 5. p. 135.
Mei consilij majorem in dies singulos fructum voluptatemq; capio. Ep. ad fam. l. 5. 117.
His proximis literis maximum cepi fructum, & judicij & officij tui. Ep ad fam. l. 5. 43.
Vt ipse aliquid commodi consequatur. Offic 2. 109.
Sed quid ejus fructus omnis in ipso amore inest? de Amic. lib. 2. 196.
Vtilitates ex amicitiâ maximæ capientur. De Amic. p. 196.
Ex quibus sperant, se maximum fructum esse capturos. de amic. p. 212.
Non mihi ullum tibi afferet utilitatem de fin. l. 16.

Corporis commodis compleri de fin.l. 3.p. 197.
Fructum capere ex aliqua re. de div. p. 4.
Utilitatis desiderio moveri de fin.l 5.p.274.
Utilitate omnia metienda sunt; negliget, teget, si poterit is, qui sibi eam rem fructuosam putat fore. de leg.p.300.
Ea, quæ propter utilitatem constituitur, utilitate illâ convellitur. ibid.
Ut quisque maximè ad suum commodum refert, quæcunque agit. de leg.l.1.pag. 312.
Fructus alicui ferre. Qu.Tusc.l.2.p.347.
Fructus rei alicujus uberrimos proferre. Qu.Tusc.lib.2.p.351,
Cui si non cessissem, nõ diuturnum beneficij mei patria fructum tulisset. de leg.l 3.p.359.
Id suis commodis, non honestate metitur. 1. Officiorum p.5.
Debemus communes utilitates in medium afferre. 1.Offic.p.11.
Ut communi utilitati serviatur. 1.off.p.14.
In suam rem aliena convertunt. 1. off. p.19.
Quicquid sine detrimẽto possit commoveri, id tribuatur cuivis vel ignoto. 1.off.p 22.
Sunt ijs utilia, qui accipiunt, danti non molesta. 1 offi.p.23.
Semper aliquid ad communem utilitatem afferendum. Ibidem.
Ad Reipublicæ dignitatem aliquid referre. 1. offi.p 26.
Utilitatem civium sic tueantur, ut quicquid agũt, ad eam referant, obliti commodorum suorum. 1 off p 34.
Quod prodesse vult plurimis. 2.Off.p 79.
Qui multam utilitatem Reipublicæ, atq; hominum societati afferre possit. 3.off. 111.
Tempestivos fructus ex his capere possemus. 2.off.69.
Cùm ex ipso fructus est, tum etiam ex cæteris. 2.off.p.88.
Ut ipse aliquid commodi consequatur 3.ofi p.109.
Ducere rationem commodi Ep ad fam lib.3.p. 199.
Te, mi Cornifici, rogo, cures, ut intelligas, hanc meam commendationem maximo sibi usui fuisse Ep.ad fam.l.12 p.388.
Majorem fructum ponere in perpetuitate laudis, quàm in celeritate naturæ. Ep.adFam.l.10.360.
Quarum rerum fructum satis magnum Republicâ salvâ tulisse me putabo. Ep ad fam l 10 p 315.
Quod cùm facies ex magnâ parte communi commodo inservieris. Ep. ad fam, l 11.p.324.

A te peto, ut des operam, ut intelligat meam commendationem sibi fuisse. Ep. ad Fam. l. 13. p. 106.
Fructum magnum humanitatis tuæ capiebam ex silentio literarum mearum. Ep. ad Fam. l. 16. p. 105.
Fuit mihi magno usui in nostris petitionibus. Ep. Att. p. 6.
Nostris rationibus maximè conducere videtur ibid.
Multò majorem fructum ex populi existimatione cepimus. Ep. Att. p. 9.
Quod commodo tuo fieri possit. ibid.
Nisi prætermissos fructus suavitatis tuæ præteriti temporis omnes exæro. Epist. Att. l. 4. p. 106
Mirabiles vtilitates mihi præbet. Ibid. 7. p. 206.
Spero nos communi saluti prodesse posse. Ep. Att. l. 8. p. 256.
Si arbitrare utile fore æquè Reipublicæ. Ep. Brut. p. 541.
Quo die magnorum laborum meorum fructum cepi maximum. Ep. Brut. p. 527.
Vt plurimi prosimus, enitimur. Acad. l. 2. p. 6.
Nisi ob aliquam utilitatem, quam ex eâ caperent, nos servaverint. de Nat. Deor. l. 1. p. 49.
Pecudum greges diliguntur isto modo, quòd fructus ex eis capiantur. ibid.
Quicquid magnam utilitatem generi affert humano. de Natur. Deor. l. 2. p. 73.
Vtilitatem igitur magnitudine constituti sunt ij Dij, qui utilitates gignebant. ibid. p. 34.
Vt aliquid ex eâ commodi consequantur. de Fin. l. 1. p. 109.
Percipere fructus de Nat. Deor. l. 2. p. 74.
Tanta putabatur utilitas percipi ex bobus, ut eorum visceribus scelus haberetur. ibid p. 114.
Reliquæ caussæ, quas Cleanthes affert, quarum unus est de commodorum, quæ capimus, copiâ. de Nat. Deor. l. 3. p. 123.
Scripsi tres libros de Oratore, quos arbitror Lentulo tuo fore non inutiles. 1. 10
Mihi ille dixit perfore accommodatum tibi, si ad illam maritimam partem provinciæ navibus accessissem. 3. 5.
Quod tuo commodo fieri possit. 3. 5. & 4. 2.
Quo in capite sunt quædam nova, salutaria civitatibus. So zu Nutz vnd Gedeyen der Stätte dienen. 3. 8.
Si illud est maxime astuti, omnia ad suam utilitatem referre, quid mihi

mihi tandem erat utilius, quid commodis meis aptius, &c. 3. 10.
Si quid maximè expediat quærimus, obscurum est. 4. 2. & 5. 19.
Nihil arbitremur expedire nisi quod rectum honestumq; sit. Ibid.
Quæ quidem vel optimis rebus & usui, & delectationi esse possent. 4. 3.
Quæ saluti tuæ conducere arbitrarer. 4. 7.
Erat meum consilium cum fidele Pompeio, tum salutare utriq;. 6. 6.
Si tibi id esse emolumento sciam. 7. 10.
Iste tuus à me discessus fructuosissimus tibi sit. 7. 18.
Maximam utilitatem afferre 9. 14.
Fructuosissima professio bonæ voluntatis. 10. 8.
Sedulitas mea, & mihi, & Reip. tulit fructum. 10. 15.
Qui tibi ex me fructus debent, ut eos uberiores & præstantiores præsens capere potuisses. 1. 9.
Cum ea contentio mihi magnum fructum tulisset. Hette mir viel zu getragen. 1. 9.
Cum sermone nostro omnes fructus provinciæ non confero, id est, *reditus*. 2. 11.
Mei consilij, majorem in dies singulos fructum voluptatemque capio, 5. 2.
Cùm ad cæteras summas utilitates hæc quoq; oportunitas adjungatur. Pro Fon. 13. b
Considera, quæ sit utilitas, quæq; oportunitas in homine membrorum. de N. 19: b. & 37. a. b
Illud Cassianum. *Cui bono fuit*. Ibid.
Quibus occidi Roscium bono fuit. Pro S. R 20. b
Hoc aliis quoq; bono fuit. ad Her 7. a
Neq; enim fructum ullum laboris ex his peto 7. 1.
Agros, quos fructuarios habent civitates, &c. 8. 10.
Artes nostræ nescio quomodo nunc uberiores fructus ferre videntur. 9. 3.
Fructus doctrinæ percipis eos qui maximi sunt. 9. 6.
Nos jam ex areis tantum habemus, scil. *redituum*. *Legunt alij*. Nos & artis tantum habemus, seu: nos ex te artis tantum habemus. 9: 20.
Nihil est, quod tibi majori fructui gloriæq; esse possit. 10. 5.
Fructuosissima professio bonæ voluntatis. 10. 8.
Mihi fructus meritorum meorum, in Republica

 in-

incolumitate, satis magnus est paratus. Ibidem.
Major pars Senatus, maiores ex me fructus tulisset, id est, *percepisset.* 10.32.
Confirmo tibi, eum te quem soles fructum, à bonorum virorum officijs exspectare, esse capturum. 13. 23.
Serere beneficium, ut metere possit fructum. In orat. Antequam iret in exil.
Nihil me non salutariter cogitare scio. 10.24.
Cures ut intelligat, hanc commendationem maximo sibi usui fuisse. 12. 29. & 13.17.
Esse è Republicâ. 13 9.
Decrevi ut tu, si arbitrarere utile fore & è Republica esse, persequerere Dolobellam bello. &c, ad Brut. epist. 5.
Maius commodum ex otio meo Reipubl. venturum. Iug. cap. 4.
Cucurrit vester quaestus in meum commodum. 1.6. Symm.
Frui bona autumni 117.
In rem suam fore existimavit. 1.20.
Fructus illi ex tuo congressu, tuo honore proveniet. Ibid.
Processus tuos in meo aere duco. 1.27.
Tibi uni nihil adhoc locorum gratia praestitit. 1.31.
Hoc nulli rei est. 1.37.
Fructus optabiles omnium amor spondet 1 42.
Bona cujusque rei tam brevis est usus. 1.48.
Cujus labor saluti publicae commodabit. 1.55.
Quem ego non minus famae saeculi, quàm civium securitati commodasse dixerim. 64.
Multum in gratiam tuam publica utilitas promovebit. 1.68.
Amicis ac necessarijs suis usui esse. 1. 73.
Nisi futurae sibi usui litterae poposcisset, ad scribendum defuisset occasio. 1.74.
Minuere alicujus utilitatem. 1.79.
Cui si nihil compendij optimatium voluntas ante tribuisset, eruditio sua fructum ferre deberet. Ibide
Commoda repudiare. 2.13.
Iuvare commodum alicujus. 2.29.
Usui alicui esse. Ibid.
Aliquid commoditatis attulit. 2. 37.

Vulgi.

Vulgi.

Pöfel / Gemein Volck.

SIc est vulgus, ex veritate pauca, ex opinione multa æstimat. Pro Q.Rosc.p.102.
Quidam è medio. 9. 110.Symm.
*Minimæ fortunæ homines.*10.16.

FINIS CALLIGRAPHIÆ ROMANÆ.

ERRA-

Errata.

Errata typographica non excusamus: sed æquitati Lectoris obnixè commendamus. Fieri fortassis potuit, ut in copiâ istâ Exemplorum geminatè quædam occurrant: eóque alterutrum expungendum. Nonnullibi etiam exempla collocata Titulis non-suis. qualia sunt illa duo:

Pag. 708 *Et domum, & semet igni corrumpunt.* Jug. cap. 76.
Pag. 709. *Et fuga cultorem deserta igni vastare.* Frag. lib. 1.

Quæ referenda ad Tit. sequentem *Ignis*.

INDEX

Singulorum Titulorum Phraseologicorum in hac Calligraphiâ comprehensorum.

A

A

INDEX.

Compe-

D

L. Lab[illegible]

L

M

N

Tractan-

Register aller gemeiner art zu reden/vnnd zuschreiben / in dieser Calligraphia verfasset.

A

Kn

INDEX.

Scha-

Vie

F I N I S.

REGV-

REGVLAE ELE-
GANTIARVM CICERO-
NIANARVM

In gratiam
Eloquentiæ ſtudioſorum è Variis
Auctoribus collectæ.

REGVLA I.

Assidua elegantium scriptorum lectione Adjectivis Substantiva postponi sæpius solere advertas. Cic. *Ampla domus dedecori domino sæpè fit, si est in ea solitudo, & maximè si aliquando alio domino solita est frequentari.* Quint. *Tenacissimi sumus eorum, quæ rudibus annis percepimus.*

NOTA I.

Elegantiam majorem sentias, si comparativum aut Superlativum Substantivo postpones: quamvis id nonnulli diligenter parum observent. Vt;

Vtilitas major: Vtilitas maxima Dignitas amplior: Dignitas amplissima. Mala plurima affert mala vicinia.

Cic. *Nihil illo regno spoliatus, nihil rege egentius.* Idem. *Imperatorem liberalissimam, ætatem oportunissimam, commendationem certè singularem habes.*

NOTA II.

Nomina ea, quæ numerum significant, Substantivis eleganter postponi possunt.

Cic. *Cari sunt parentes, cari liberi, propinqui, familiares: sed omnes omnium caritates patria una complexa est.*

NOTA III.

Concinnitatem multam habet, quum Adjectivum duas habens syllabas postpositum est Substantivo, quod pluribus syllabis constet.

Cic. *Quis animo æquo videt eum, quem impunè ac flagitiosè putet vivere?*

NOTA IV.

Oratio omnis ferè solet esse venustior, in qua vox Omnis Substantivo postposita est.

Cic. *Virtutis laus omnis in actione consistit: à qua tamen sæpè fit intermissio.* Idem *Ratio omnis dicendi tribus ad persuadendum rebus est nixa, ut probemus vera esse quæ defendimus: ut conciliemus nobis eos qui audiunt: ut animos eorum ad quemcunque causa postulabit motum vocemus.* Idem. *Rerum omnium satietas, vitæ facit satietatem.*

Nota V.

Nullus ornatius Substantivo postponitur.

Cic. *Illud magis mihi solet esse molestum, tantis me impediri occupationibus, ut ad te scribendi meo arbitratu facultas nulla detur.*

Nota VI.

Adjectiva Pronominalia non raro Substantivis postposita invenias.

Terent. *Abi hinc quo dignus es cum donis tuis tam illepedis.* Idem. *Munus nostrum orna verbis quoad poteris.*

Elegantiam sentias majorem si primitivæ speciei Pronomen interposueris.

Familiaritas mihi tua non injucunda est.

Labore mihi tuo utilitatem paris.

Cic. *Tanta liberalitate se tua usos prædicabant, ut iis plus à te tributum intelligerem, quàm ego auderem te rogare.* Idem. *Sunt enim testes, & erunt sempiterni meritorum erga me tuorum, meæque pietatis.*

Observari hunc ordinem semper ne putes, alia ponimus exempla.

Cic. *Tuum te desiderium movet.* Idem. *Tua te res cruciat.* Idem. *Istis te molestiis laxes.*

Nota VII.

Legendis auctoribus probis verborum singulorum collocationem qui perpenderit, is non raro inveniet Adjectiva hæc, Alienum, Aliud, Alterum, Vtrumque, Solum, Vllum, Tale, Quodlibet, Quodvis, Totum, Cætera, Reliqua, aliaque hujusmodi, quæ multitudinem significant, Substantivis postposita esse.

REGVLA II.

Inter Adjectivum & Substantivum, & contrà, per quàm venustè

nuſtè aut Nomen, aut Pronomen, aut Verbum, aut Præpoſitio cum ſuo caſu, aut Adverbium, aut plures ſimul orationis partes à præclaris inſeri videas auctoribus.

Cic. *Philoſophia omnium mater artium, quid eſt aliud niſi, ut Plato ait, donum, ut ego, inventum Deorum.* Idem. *Referri decet ad ea, quæ propoſui in principio fundamenta.* Idem. *Desine bonospetulantiſſima conſectari lingua.* Idem. *Sed quid quæro velisne? cum ex literis tuis eruditiſſimè ſcriptis, te vel maximè velle perſpexerim.* Ter. *Et quia erat forma præter cæteras, honeſta & liberali, accedo ad pediſequas.*

REGVLA III.

Quod ſi duo Adjectiva ſint, unum Nominale, & alterum Pronominale, quæ uni Subſtantivo attributa ſint, Nominale præponas, inter quod, & Subſtantivum, Pronominale interpones.

Cic. *Memini gloriari ſolitum eſſe familiarem noſtrum Hortenſium, quod nunquam bello civili interfuiſſet.* Idem. *Subciſiva quædam tempora incurrunt, quæ ego perire non patior.*

NOTA I.

Si quid verò inter Adjectivum Pronominale, & Subſtantivum interſeras, quod cum utroq;, aut cum altero conveniat, majorem quandam ſentias elegantiam.

Magna tua in omnes liberalitas.

Mira quædam in cognoſcendo ſuavitas & delectatio.

NOTA II.

Quod ſi in huiuſmodi ſermone Adjectiva duo Nominalia ſint, copulativa juncta particula, inter utrumque Pronomen, Adjectivum collocetur.

Libero tuo & admirabili ingenio delector.

Cic. *In omnibus egregiam quandam, ac præclaram indolem ad dicendum cognovi.*

REGVLA IV.

Relativum cum ſuo verbo, & interdum ſine eo pereleganter Antecedenti præponitur, ita ut & ſequenti verbo in caſu reſpondeat.

Quas jampridem optavi accepi literas.
Quos homines securos, nulliusque rei curiosos putamus, in utramvis aurem dormire, proverbiali sententia dicimus.
Terent. *Quod habui summum precium persolvi tibi.*

REGULA V.

Pervenustè quoque Relativum Antecedenti in casu quidem eodem præponitur, ita tamen ut cum Verbo vel Adjectivo sequente non consentiat.

Quas ad me dedisti literas fuere gratissimæ.
Cic. *Quæ prima innocentis mihi defensio est oblata, suscepi.* Terent. *Populo ut placerent quas fecisset fabulas.*

In hujusmodi loquendi genere Antecedens Relativo non præponitur, nisi apud Poetas.

Plaut. *Naucratem quem convenire volui, in navi non erat.* Terent. *Eunuchum quem dedisti nobis quas turbas dedit?* Virgil. *Urbem quam statuo vestra est*, Vide capitis 1. Regulam quartam Syntaxeos Emmanuelis.

REGULA VI.

Relativum, Qui, Quæ, Quod, quoties Pronomine Hic, Is, Idem, Ille cum casibus qui inde fiunt pro Antecedentibus habet, triplicem omnino recipit collocationem: Aut enim his præponitur, aut iis postponitur, aut sine iisdem solùm in oratione collocatur.

Prima collocatio, qua Relativum, Qui, Antecedenti suo Hic, Is, Idem, rarius Ille, Ipse, Iste præponitur.

Qui fructum ex studiis suis percipere cogitat, is diligenter exerceat stylum. Qui amicum extrema subeuntem pericula comitatur, idem amici appellatione indignus non est. Infelicitatem ferre qui nescit, is infelix est.
Cic. *Qui dolet rebus alicujus adversis, idem etiam secundis dolet.* Idem. *Qui semel verecundiæ fines transierit, eum bene & naviter oportet esse impudentem.* Idem. *Tunc res malè se habet: quum quod virtute effici debet, id tentatur pecunia.*

Altera collocatio, qua Relativum Qui, iisdem Antecedentibus postponitur.

Is diligenter exerceat stylum, qui fructum ex studiis suis percipere cogitat.

gitat. Nulla est amicitia ea, quæ sibi lucrum proponit. Corvis & lupis largitur hic, qui in ingratos confert beneficia.

Cic. *Ira est libido puniendi hujus, qui videatur læsisse injuria.* Idem, *Quærendi defatigatio turpis est, quum id quod quæritur sit pulcerrimum.*

Tertia collocatio, qua Relativum Qui sine huiusmodi Antecedentibus ponitur.

Qui fructum ex studiis percipere cogitat, diligenter exerceat stylum. Qui literas scripsit, amicus est. Cui secundæ res adsunt ne superbiat. Quem læsisti semel, amicum ne putes.

Cic. *Qui habet, ultro appetitur, qui est pauper, aspernatur.* Idem. *Nec me pudet, ut istos, fateri nescire, quod nesciam.*

NOTA.

Quum sermone domestico Relativum qui habet Antecedens Aliquis, tum id antecedens genere dicendi ornatiore omittitur.

Est qui te alloqui cupit. Fuerunt qui nostram amicitiam dissolvere conati sunt. Mitto ad te qui negotium hoc conficiat.

Cic. *Sunt qui quod sentiunt, etiamsi optimum sit, tamen invidiæ metu non audent dicere* Idem. *Est quod gaudeas te in illa loca venisse, ubi aliquid sapere videare.*

Aliquid etiam ante Cur, vel Vbi omitti solet.

Cic. *Non est cur eorum qui se studio eloquentiæ dediderant spes infringatur, aut languescat industria.* Idem. *Habes ubi ostentes illam præclaram tuam patientiam famis & frigoris.*

REGVLA VII.

Quum domestico sermone dicitur, Quæ res, ejus loco, Id quod, dicemus usitatè admodum, idq; per Parenesin.

Hac nostra ætate nimia bonorum cupiditas, id quod Reipub. perniciosum est, nobilissimum quemque occupat. Immeriti cumulantur honoribus, viri boni repulsam patiuntur, id quod in caussa est, cur non magno studio virtus ipsa colatur.

Cic. *Habetis omnes ordines, omnes homines, universam Rempubl. id quod in civili caussa hodierno die primum videmus, unum atq; idem sentientem.*

REGULA VIII.

Relativum Qui, Quæ, Quod adjuncto verbo Substantivo, eleganter pro secundum, vel Pro præpositionibus adhibetur.

Inculta orationi meæ, quæ tua humanitas est, facilè puto, ignosces. *Quæ tua humanitas est*, id est, *secundum tuam humanitatem*, vel, *Pro tua humanitate*.

Cic. *Si mihi permisisses, qui meus amor in te est, confecissem cum cohæredibus.* Fit in formulis quæ Parentheseos quandam formam habent.

REGULA IX.

Si in cultiorum auctorum lectione studia tua occupaveris, Qui pro quo, vel quomodo non invenustè poni, observabis.

Qui vales? Qui scis patrem venisse?

Pacuvius. *Canis quando est percussa lapide, non tam appetit illum qui se icit, quàm illum eum ipsum lapidem, qui ipsa icta est, petit.* Terent. *Abs quivis homine beneficium, quum opus est accipere gaudeas.* Cic. *Quicum amantissimè, & conjunctissimè vivebat.*

REGULA X.

Cicero non rarò ibi Pronomen Is, ea, id, ponit, ubi Relativum Qui, quæ, quod solitum est poni, præcipuè in principio clausulæ proximæ.

Litteras tuas recepi, iis profectò supra fidem delectatus.

Cic. *Socratem fidibus docuit nobilissimus fidicen: is Conus vocitatus est.* Idem. *Cura ut valeas: id foris canitando facillimè consequêre.*

NOTA.

Pronomen Is post conjunctionem copulativam non sine elegantia declarandi præcedentis causa ponitur.

Vnas tantùm à te accepi litteras, & eas perbreves. Veste erat indutus talari, & ea detrita & sordida.

Cic *Barbarum & eum quidem, ut scriptum est, compunctum notis Threiciis, districto gladio jubebat anteire.*

REGULA XI.

Inter Nominativum & Verbum elegantissimè Relativum cum alia sententia, parenthesi inclusa, collocatur.

Amici-

Amicitia (quam multis declarasti beneficiis) facit ut meam tibi operam nunquam sim denegaturus. Terent. *Tamen vel virtus tua, vel vicinitas, quod ego in propinqua parte amicitiæ puto, facit ut te audacter moneam, & familiariter.*

Cic. *Vultus quidem totus, qui sermo quidam tacitus mentis est, hic in fraudem homines impulit, hic eos quibus erat ignotus, decepit, fefellit, induxit.*

Virgilius. *Ast ego, quæ divum incedo Regina, Iovisque*
Et soror & coniux, una cùm gente tot annos, Bella gero.

REGVLA .XII.

Doctioribus illa probatur oratio, quæ à posterioribus initium sumit.

Cic. *Epistolarum genera multa esse non ignoras.* Idem. *Eunti mihi Antium, venit obviam tuus puer.* Idem. *Alexandrum regem videmus, qui cùm interemisset Clytum familiarem suum, vix à se manus abstinuit.* Idem. *A nobis homo audacissimus Catilina accusatus in senatu, obmutuit.*

REGVLA XIII.

Periodi verbis, quàm aliis orationis partibus venustius clauduntur.

Cic. *Non enim procacitate linguæ vitæ sordes eluuntur.* Idem. *Pares cum paribus, veteri proverbio, facillimè congregantur.*

REGVLA XIV.

Elegantiæ studiosis etiam illa placet oratio, quæ dictionem universalem Omnis, Nemo, Nullus in fine habet.

Cic. *Somnum denique nobis, nisi requietem corporis, & medicinam quandam laboris afferret, contra naturam putaremus datum: Aufert enim sensus, actionemq́, tollit omnem.* Idem. *Quæ igitur ea cupiditas eius legis ferendæ, quæ turpitudinem summam habeat, gratiam nullam.*

Eædem voces non parùm lepidè in orationis principio collocantur, maximè si Sum verbum subsequatur.

Cic. *Omne animal simul ac ortum est, & seipsum, & omnes suas partes diligit.* Idem. *Nulla gens tam fera, cujus mentem non imbuerit Deorum opinio.* Idem. *Nemo de iis qui peritissimi sunt, huic anteponendus est.*

REGVLA XV.

Comparativa & Superlativa non rarò in orationis fronte, nec minus eleganter in fine ejusdem collocantur.

Cic. *Facilius ad ea quæ visa, quàm ad illa quæ audita sunt, mentis oculi feruntur.* Idem. *Rerum omnium ex quibus aliquid expeditur, nihil est agricultura melius, nihil uberius, nihil dulcius, nihil homine libero dignius.* Idem. *Gratissimum mihi feceris, si intellexero hanc commendationem magnum apud te pondus habuisse* Idē. *Profectò ita est, ut habendum sit antiquissimum, & Deo proximum, quod sit optimum.*

REGVLA XVI.

In numerorum nominibus ut plurimum majori præponitur minor, si qua interponatur conjunctio, ut;

Quartus & vicesimus; Octavus & tricesimus. M. Cicero tertio & sexagesimo atatis anno obtruncatus est. Annus tertius atatis & sexagesimus Aristoteli, atque Demostheni eodem propè tempore vitam ademit.

Post Centum, major, intercedente Conjunctione, minori sæpius præponitur.

Cic. *Leontinus Gorgias centum & septem implevit annos.*

Idem conjunctionem utrobique aliquoties omittit.

Sine ullâ molestia, sumtuvé sociorum quinquagesimo septimo die rem confeci. Idem. *Is locus est citra Laucadem stadia centum viginti.*

REGVLA XVII.

Genitivum dictioni regenti præpositum, ab eadem, interposita voce aliqua, eleganter interdum separari, doctissimorum lectione edocemur.

Literarum tuarum profectò admiratus sum elegantiam.

Cic. *Multorum in nos perfidiam, insidias, proditionem notabis.*

REGVLA XVIII.

Elegantioris ingenii scriptoribus usitatum est, ut tunc comparativum usurpent, cùm familiari sermone Adverbium Multum, aut valdè Positivo adiungitur, ut;

Alexan-

Alexander Macedo corpus habuit imbecillius.
vehementius in scelera invehitur,
Ab amico litteræ jucundiores sunt.
Fortuna tuis rebus arridet felicius.
Cic. *Senectus est natura loquacior.*

REGVLA XIX.

Cùm inter magis, & Quàm vulgari sermone aliquid interponi solet: eas duas particulas sine ulla voce media coniunxeris elegantius.

Amicitia me delectat magis quàm pecunia.
Cic. *Graue est homini pudenti petere aliquid magnum ab eo de quo se benè meritum putet: ne id quod petat, exigere magis quam rogare, & in mercedis potius, quàm beneficij loco numerare videatur.*

REGVLA XX.

Elegans dicendi genus est, bonisque auctoribus frequentatum, quoties hæ duæ particulæ, Quam Vt, post Comparatiuum in oratione continuantur, ut;

Amor in te meus major est, quàm ut dicere possim. Pro quo vulgò dicitur: *Tantùm te amo, quod dicere non possum.*
Cic. *Hoc videtur esse altius, quàm ut id nos humi strati suspicere possimus.*

NOTA I.

Loco particulæ; Vt; Qui, Quæ, Quod non minus eleganter ponitur, licet fortasse minus usitatè, ut;

Amplior tua est felicitas, quàm cui quis invideat.
Cic. *Quum præsertim matris tuæ gravissimæ atque optimæ feminæ, majora erga salutem dignitatemq; meam studia, quàm quæ erant à muliere postulanda, prospexerim.*

NOTA II.

Sine his vocibus post Quàm positis, hoc dicendi genus usurpari possit.

Cic. *Hoc majus est quiddam, quàm ab iis qui hæc tradunt, postulandum sit.*

REGV-

REGVLA XXI.

Quum particula Quàm, ratione Comparativi posita, orationi adhibetur, tribus locis inseri potest: Siquidem Comparativis vel interponitur: vel inter vocabula duo collocata Comparativo antecedit: vel Comparativum sequitur.

Quàm duobus Comparativis interpositum.

Quos amamus, eos amicius, quàm veriùs laudare solemus. Hoc est, *amicè magis quàm verè. Fortunatior, quàm sapientior es,* id est, *fortunatus magis quàm sapiens.*

Salust. *Ego scio quàm aspera hæc res in principio futura sit, præsertim iis, qui se in victoria licentius liberiusq́, quàm arctius futuros credebant.*

Quàm, inter vocabula duo collocatum, Comparativo antecedens.

Amicitia quàm pecunia delectat amplius. Divitiis quàm virtute plures invigilant.

Cic. *Quamvis Themistocles jure laudetur: & sit ejus nomen quàm Solonis illustrius.* Idem. *Id re, quàm verbis faciam libentius.*

Quàm inter duo vocabula collocatum, Comparativum sequens, non pari tamen elegantia.

Pluris amicitia, quàm rerum multarum possessio esse debet. Melius est cum doctis errare, quàm cum imperitis benè sentire.

Cic. *Morbi pernitiosiores pluresq́, sunt animi quàm corporis.*

NOTA.

Quod de comparativo postposito aut præposito vocabulis iis, quæ particula Quàm copulat, dictum est, idem de verbo Malo observandum.

Cic. *Italiam ornare, quàm domum suam maluit:* Idem. *Malo non intelligi orationem meam, quàm reprehendi.*

REGVLA XXII.

Elegantissimum illud dicendi genus est, quoties Superlativo postponitur ejusdem nominis Comparativum, quod Superlativi significatum quodammodo superare videtur.

Mihi amicissimus es: esses tamen amicior, si ad me scriberes.

Cic. *Quum ipsum Furnium per se vidi libentissimè, tum hoc libentius,*

quod

quod illum audiens te videbar audire. Idem. *Tibi persuade, te mihi quidem esse carissimum, sed multò fore cariorem, si talibus monumentis praceptisq; latabere.*

N O T A.

Dicendi venustate vis acquiritur orationi, cùm per Comparationis gradus fit velut quædam gradatio.

Felix est cui amicum bonum diligere contigit, felicior qui ab eo literas multas accipit, felicissimus cui cum eo vivere datum est.

Caritas in parentes magna est, major in patriam, in Deum maxima.

Nusquam apud Ciceronem ejus generis Climax reperitur.

R E G V L A XXIII.

Oratores vel maximi Superlativis, Nominibus, Adverbiis, Vel pro Etiam adjungere consueverunt.

Literæ mihi tuæ gaudio vel maximo fuerunt, pro quo indiserti dicunt, *non solùm magno, sed etiam maximo.*

Carmen illud tuum, vel Momo judice, laudem meretur insignem.

Cic. *Turba & barbaries forensis locum dat vel vitiosissimis orationibus* Idem. *Hoc uno præstamus vel maximè feris, quod colloquimur inter nos, & exprimere dicendo sensa possumus.*

N O T A.

Aliis quoque vocabulis Vel in hac significatione adjungi potest.

Cic. *Per me vel stertas licet, non modò quiescas.*

N O T A.

Particula Etiam à Cicerone quoque Superlativo apponitur.

Caput autem est in omni procuratione negotij & muneris publici, ut avaritia pellatur etiam vel minima suspicio.

R E G V L A XXIV.

Primi in scribendo nominis auctores, Quo pro Vt, sæpissimè cum Comparativo, & nonnunquam sine eo usurpant, inquè medio ferè vocem aliquam ponunt.

Cibo & somno parcè utendum est, quò sit ingenij acrimonia major.

Artium bonarum studiis opera danda est, quò sit animus divinior.

Cic.

Cic. *Facessant omnes qui docere nihil possunt, quò melius sapientiusque vivamus.* Idem. *Quò tolerabilius feramus igniculum desiderij tui, crebris nos literis appellato.* Idem. *Omnia faciat, quò propositum assequatur.* Terent. *Hanc simulant parere, quò Chremetem absterreant.*

REGVLA XXV.

Quo pro quanto, & Hoc vel Eo pro tanto à doctioribus sæpissimè usurpantur.

Quo te magis amo, hoc plures ad te scribo literas. Quo quis pauperior est, eo ei vehementior erit ad studia literarum cupiditas.

Cic. *Quo difficilius, hoc præclarius.* Idem. *Quo minus honoris erat Poetis, eo minora studia fuerunt.*

NOTA

Quamvis Quo præponatur sæpius, postponi tamen etiam invenitur.

REGVLA XXVI.

Cùm elegantissimis Latinæ linguæ scriptoribus id dicendum est, quod indoctum vulgus dicit, Secundum quod quisque, tum Superlativa duo dicunt, utrumque Nominale, vel utrumque Adverbiale, vel alterum Nominale & alterum Adverbiale; quibus Vt quisq; & Ita, vel adiunguntur, vel omittantur. Exemplis id fiet manifestius.

Vt quisq; optimus est, ita retinet amicitiam longissimè, id est, secundum quod quisq; bonus est, amicitiam diu retinet: parum enim bonus parum diu retinet, melior diutius, optimus diutissimè.

Vt claris natalibus quisq; conspicuus est maximè, ita superbia eminentissimus. Maximè quisq; dives à literis abhorret maximè.

Cic. *Vt quisq; sordidissimus videtur, ita libentissimè severitate iudicandi vitæ sordes eluet.* Idem. *Vt quisq; animi magnitudine maximè excellit, ita maximè vult omnium princeps esse* Idem. *Nec dubium quin maximo cuiq; plurimum debeatur.*

REGVLA XXVII.

Quisque, non Omnis adiungi solet Pronomini Sui, sibi, se; & Suus, a, um; itemque Qui, quæ, quod, nisi huius Antecedens est, & illius tanquam Adjectivum. Dicas enim: *Omnes qui amant diffi.iles sunt. Omne suum decoxit patrimonium.*

Sed

Sed regulæ hujus ea sunt exempla.

Dignus amari sibi quisq; visus est. Sua cuiq; amicitia jucunda est. Quod quisq; facit, id laudandum putat.

Cic. *Partem aliquam sibi quisq; vendicat.* Idem. *Suum cuiq; pulcrum est.*

Nota.

Cum particula Quantum, itidem Quisque, non Omnis dicitur.

Cic. *Quantum quisq; volet, bibat.*

REGVLA XXVIII.

Pronomen Ipse, ipsa, ipsum, cum alio Pronomine in casibus diversis eleganter poni solet.

Mihi ipse placeo. Te ipse laudas. Sibi ipse nocuit.

Cic. *Sibi ipse peperit maximam laudem.* Idem. *Qui ipse sibi sapiens prodesse nequit, nequidquam sapit.* Idem. *In hoc me ipse castigo.*

REGVLA XXIX.

Duo, tria, plurave Pronomina juxta se, sine ullo medio, posita, orationem reddunt venustiorem.

Venio à fratre tuo, is se tibi commendat. Amicitiam nostram ego nulli anteponendam censeo Tu tibi ipse vivis.

Cic. *Mihi tu, tui, tua omnia maxima cura sunt, & dum vivam erunt.* Idem. *In te mihi omnis spes est* Idem. *Perfecisti ut nemo sine literis meis se tibi esse commendatum putaret.*

REGVLA XXX.

Felicis illius seculi scriptores sic sæpè locuti sunt, ut pronomen derivatum solum usurpent, tum cùm sermone domestico, cum eo jungitur nomen Familiaris, Amicus, Socius, Comes, aut quodvis aliud hoc genus. Ibi autem Proprium nomen non raro adjungitur : sed non sæpè minus omittitur.

Ignatius meus ad suos abijt.

Cic. *Catonem tuum mihi mitte.* Idem. *Ita ad tuos scribas, ut me tuum esse sciant.* Idem. *Me Romæ tenuit omninò Tullia mea partus.*

RE-

REGVLA XXXI.

Sermone familiari quum dicitur Tale ut, pro Tali, Id vel Hoc; pro Vt, Quod dixeris elegantius.

Non is sum, quem contemnere debeas. Is fuit Cicero de quo seculum nullum conticescet.

Cic. *Præsta te eum qui mihi à teneris, ut Græci dicunt, unguiculis es cognitus.* Idem. *Hæc mihi scribenti veniebat in mentem, me eum esse, cujus tu desperationem accusare solitus es.*

NOTA.

Idem quoque, Tales ut, dixit.

Tales, inquit, nos esse putamus, ut jure laudemur.

REGVLA XXXII.

Hic, & ille ad præcedentia duo relata, hoc modo elegantissime distinguuntur: ut Hic ad posterius & propius, Ille ad prius & remotius referatur.

Virtuti potius, quàm voluptati opera danda est: Hac enim à belluis nihil distamus, illa verò hominis dignitatem retinemus. Scipio, & Cicero immortalem gloriam sibi peperêre: hic dicendo, ille bellicis rebus.

Cic. *Divitias alij præponunt, bonam alij valetudinem, alij potentiam, alij honores, multi etiam voluptates: Belluarum hoc quidem extremum est; illa autem superiora sunt caduca & incerta, posita non tam in consiliis nostris, quàm in fortunæ temeritate.* Iste, pro Hic, non raro ponitur.

NOTA I.

Hunc relationis ordinem etiam à Valerio Maximo, qui ejus observantior est, neglectum agnoscimus. Cujus hæc sunt verba:

Brutus, inquit, par gloria Romulo: quia ille urbem, hic libertatem Romanam condidit.

NOTA II.

Pro altero Relativorum Antecedens tum repeti potest, cùm oratio longior auditoris animum turbare posset. Quale est hoc Ciceronis.

Inter hominem, & belluam hoc maximè interest, quod hæc tantum, quan-

quantum sensu movetur, ad id solùm quod adest, quodq; præsens est, se accommodat, paulum admodum sentiens præteritum aut futurum: Homo autem qui rationis est particeps, facilè totius cursum videt, ad eamq; degendam præparat res necessarias.

REGVLA XXXIII.

Genitivi Terrarum, Gentium, ornatus causa potius quàm sensus, orationi non raro adjunguntur, quemadmodum Verbis, Voce, Via, Tempore detrahi solent à vocabulis paucis, Multis, Pluribus, Clara, Recta, Brevi.

Cic. *Vbi terrarum esses ne suspicabar quidem.* Idem. *Longè gentium abes.* Idem. *Complectar brevi, disseram pluribus: Is est enim eloquens, qui humilia subtiliter, & magna graviter & mediocria temperatè potest dicere.*

REGVLA XXXIV.

Inter vocabula duo Conjunctione vincta, venustè aliquid, quod cum utroque conveniat, ponitur.

Cic. *Magnum opus omninò atq; arduum, Brute conamur: sed nihil difficile amanti puto, amo autem & semper amavi ingenium, studia, mores tuos.* Idem. *Rustica vox, & agrestis quosdam delectat.*

REGVLA XXXV.

Quum vocabulum unum bis in oratione eadem ponendum, proximo sibi sine ullo medio componatur.

Amicus amici consuetudine gaudet. Amore amor, ut clavus clavo truditur. Calliditate calliditas plerumq; vincitur.

Cic. *Cura ut valeas, & me ut amas ama.* Idem. *Proximè & secundum deos, homines hominibus maximè utiles esse possunt.* Idem. *Reddenda est terra terræ.*

REGVLA XXXVI.

Quum vocabula duo quorum ab altero alterum profectum sit, in oratione eadem sunt, tum sine ullo quod in medio sit, propè se collocantur.

Orationes oratori futuro legendæ sunt. Socrates hortabatur juvenes, ut in speculo se inspicerent sæpius, ut si formosi essent, ea specie digni fierent, sin deformes, deformitatem suam eruditione tegerent.

Cic. *Delectarunt me literæ tuæ, in quibus primùm amavi amorem tuũ,*

qui te adscribendum incitavit. Idem. *Facilè fuit ju*[illegible]*titiam justissimo viro defendere.* Idem. *Nihil est calibe lectulo lectius atque fortunatius.*

REGVLA XXXVII.

Nulla mehercule fœcunda magis, nulla acrior, nulla vehementior oratio est, quàm ea in qua vox una sæpiùs repetitur. quæ tanquam aures auditoris ipsius percutit sæpiùs, ut;

Amicitia nihil dulcius, nil suavius, nil hominis libertate dignius esse putem.

Cic. *Nemo justus esse potest, qui mortem, qui dolorem, qui exilium, qui egestatem timet, aut qui ea quæ his sunt contraria, æquitati anteponit.* Idem. *Nihil est mihi crede, virtute formosius, nihil pulcrius, nihil amabilius.* Idem. *Multi quum in potestate essent hostium ac tyrannorum, multi in custodia, multi in exilio dolorem suum, doctrina studio levaverunt.*

REGVLA XXXVIII.

Quum res una vocibus multis eandem propè significationem habentibus, quæ Synonyma aut ferè Synonyma sint, ornatè effertur, multum ponderis accedit orationi. Eo tamen ordine voces collocandas esse memineris, ut, quæcunque postremo loco ponitur, majorem quàm quæ præcessit vim habeat. Graviorque futura sit oratio, si non ponitur ulla inter vocabula hæc Conjunctio.

Eruditionem tuam omnes uno ore prædicant, extollunt admirantur. Nihil equidem lego quod oratione tua elegantius sit, venustius, lepidius.

Cic. *Abijt, excessit, evasit, erupit.* Idem. *Omnibus qui patriam conservarint, adjuverint, auxerint certum esse in cœlo definitum locum.* Idem. *Turpe est viro debilitari, dolore frangi, succumbere.*

Nonnunquam inter hujusmodi vocabula Conjunctio interponitur.

Cic. *Meq; præ cæteris & colit, & observat, & diligit.*

Est quando in hoc dicendi genere verbis ipsis aliquid adjungatur.

Cic. *Siciliam provinciam Verres per triennium depopulatus est, Siculorum civitates vastasse, domos exinanisse, fana spoliasse dicitur.*

In

In hac dicendi figura duæ solæ voces sine Conjunctione ra-rò dicuntur.

Cic. *A te peto majorem in modum, ut eum etiam atque etiam tuis officiis, liberalitate complectare.*

REGVLA XXXIX.

Omnis oratio vehementiam & impetum habet majorem, per Interrogationem, aut Exclamationem, quàm simpliciter, elata.

Quid in vita hominum amicitia dulcius est? Studio literarum quid invenies jucundius? O felices eos quibus cum natura bonitate adest fortunæ benignitas!

Cic *Quid turpius, quàm sapientis vitam, ex insipientium sermone pendere?* Idem. *Quid est dulcius otio literato?* Idem. *Quid est stultius, quàm incerta pro certis habere, aut falsa pro veris?* Idem. *O callidos homines, ô rem excogitatam, ô ingenia metuenda!* Idem. *O fallacem hominum spem fragilemq́, fortunam, & inanes nostras contentiones? quæ medio in spatio sæpè franguntur, & corruunt, aut antè in ipso cursu obruunt, quàm portum conspicere potuerunt.* Idem. *O miserum senem, qui mortem contemnendam esse, in tam longa ætate non viderit!*

NOTA I.

Sed Exclamatio frequens, quàm Interrogatio odiosior est.

NOTA II.

Quid, particulam Quod sine medio præcedens, multa cum venustate Interrogat. Vtimur autem his dicturi rem ponderis majoris quam fuit quæ antecessit.

Quibuscunq, potui rebus tibi præsto fui, operâ, consilio, quid? quodne pecuniam quidem tibi unquam denegavi.

Cic. *Quid? quod sapientissimus quisq, æquissimo animo moritur stultissimus iniquissimo.* Idem. *Quid? quod salus sociorum summum in periculum ac discrimen vocatur.* Idem. *Quid? quod eodem tempore desidero filiam.*

REGVLA XL.

Quum detestandum quippiam abominandumque dicturi sumus, tum clausulam eam cui energiã dare volumus maximã,

faciemus Interrogativam, in eaque Interjectionem Malum, post primum secundumvé vocabulum ponemus. Significat autem hæc vox hac ratione usurpata, idem quod Virgilio Nefas.

Quæ, malum, est ista effrenata tua impudentia impurissime? Quid, malum, amici persona contegis inimicitias?

Cic. *Quænam, malum, est ista voluntaria servitus?* Terent. *Quas, malum, ambages mihi narrare occipit?* Catullus. *Quid hunc, malum, fovetis? aut quid hic potest?*

REGVLA XLI.

Particula Tandem post interrogandi vocem collocata, multum habet venustatis.

Quid mihi tandem putes fore jucundius, quàm, aut te, aut tuas litteras videre aut legere? Cur tandem ad me non scripsisti, ex quo à nobis abivisti?

Cic. *Quid mihi tandem erat utilius, quid commodis meis aptius, quàm hominis nobilissimi atque honoratissimi conjunctio?* Idem. *Quousq; tandem abutêre Catilina patientia nostra?* Idem. *Quis tandem id justus rerum æstimator reprehenderet?*

REGVLA XLII.

Gravior multò efficietur Interrogatio, si horum Vocativorum unus per Admirationem apponatur, Deus immortalis, Magne Deus, Bone Deus, Dii boni, Dii Deæq; omnes.

Quantam, bone Deus, voluntatem ex amicitia nostra capio! Quam præclarum est, Dij boni, Rempub. benè administrare!

Cic. *Quantus est error, Dij immortales, eorum qui istam legem excogitaverunt!* Idem. *Quanquam, ô Dij boni, quid est in hominis vita diu?*

REGVLA XLIII.

Duo verba Activa uni Nominativo Conjunctionis beneficio conjuncta, venustè sine copula efferuntur, Verbo priore in Participium præteriti temporis, quod ab altero regatur, mutato.

Laudatos amicos honora: id est, *Lauda amicos, & honora. Scriptas litteras mitte. Percussum exclusisti.*

Virg. *Incute vim ventis, submersas obrue puppes.*

Salust. *In his erat Fulvius Senatoris filius, quem retractum ex itinere parens necari jussit.* Val.

Val. Max. *Verberibusq; affectam necari jussit.*

REGVLA XLIV.

Veneris multum orationi conciliat varietas: Nihil enim tam vitiosum est, ut ait Cicero, quam si dicendi genus semper est idem.

Amicitia in prosperis rebus voluptas est: perfugium in adversis: in mediis tranquillitas Iustitia bonos tutatur: malos punit: conservat civitatem.

Cic. *Vt medicina valetudinis, navigationis gubernatio, sic vivendi ars est prudentia* Idem. *Contemnenda sunt humana res, negligenda mors est, patibiles & labores & dolores putandi.* Idem. *Efficit hoc philosophia: medetur animis, inanes solicitudines detrahit, cupiditatibus liberat, pellit timores.*

REGVLA XLV.

Vocabula duo in oratione eadem si sint, quæ contrariam habeant significationem: ea sibi proximè posita orationem reddunt concinniorem atq; uberiorem.

Doctis indocti melius vulgo dicere videntur. Ingenium rude eruditi præceptores poliunt.

Cic. *Cimbri & Celtibri in præliis exultant, lamentantur in morbo.* Idem. *Videas rebus injustis justos maximè dolere, imbecillibus fortes, flagitiosis modestos.* Idem. *Sequuntur largitionem rapinæ.*

Nota I.

Ea quoque vocabula, quæ licet contraria non sint, de eodem tamen eadem ratione dici non possunt, juxta se posita, nihil minus, quàm ea quæ contraria sunt, venustatis habent.

Servo dominus rarò amicus est. Vxorem marito parere jus est. Filij parentum cura instituendi sunt.

Cic. *Quid est fletu muliebri viro turpius?* Idem. *Athenis jamdiu doctrina ipsorum Atheniensium interijt: domicilium tamen in illa urbe remanet studiorum, quibus vacant cives, peregrini fruuntur, capti quodammodo nomine urbis & auctoritate.*

Nota II.

Si alterum horum contrariorum, aut tanquam contrariorum Præpositionem sibi præpositam habeat: hoc alteri non ineleganter præponas.

Ex inimicis amici facti sunt. Pro servo libertus factus est.

Cic. *Quos ego mea ope ex incertis certos compoteisq; voti dimitto.* Idē. *Ipse ad meam utilitatem cum Græcis Latina conjunxi.* Idem. *Quid enim tam distans, quàm à severitate comitas?*

REGVLA XLVI.

Non infrequens est & apud Poetas, & apud Oratores locutio per Negationem.

Littera mihi tua non jucunda fuerunt, in quibus non parvum mutua amicitia testimonium est. Alexander Magnus hostem quemvis intrepide aggressus est.

Cic. *Etsi esse una minus poterimus quàm volumus, animorum tamen conjunctione, ysdemq; studiis ita fruemur, ut nunquam non una esse videamur.* Idem. *Est etiam illa Platonis vera, & tibi, Catule, certè non inaudita vox, omnem doctrinam harum ingenuarum & humanarum artium uno quodam societatis vinculo contineri.* Idem. *Neque enim ignoro, & quæ bona sunt fieri meliora posse doctrina, & quæ non optima, aliquo modo acui tamen & corrigi posse.*

REGVLA XLVII.

Nemo pro simplici Negatione, scilicet Non sæpè, idque elegantissimè usurpatur.

Cic. *Nemo est mihi te amicus antiquior.* Idem. *Nemo vir magnus sine aliquo afflatu divino unquam fuit.* Idem. *Hominem quidem scire arbitror neminem.* Idem. *Adhuc neminem cognovi Poetam, & mihi fuit cum Aquilio amicitia, qui sibi non optimus videretur. Sic se res habet: Tua te, me delectant mea* Idem. *Nemo pictor est inventus, qui Veneris eam partem, quam Appelles inchoatam reliquerat, absolveret.*

NOTA.

Nomina & Adverbia cum particula Ne composita pro Non accipi, eisq; voces quibuscum erant compositæ, aliasvé idem significantes adjungi, inque medio quid sæpius interponi, non est ignotum illi, qui Oratores aut Comicos attentè excusserit.

Nunquam arbitror, unquam amicitia tua quidquam mihi fore suavius. Nusquam te usquam videre potui.

Teren. *Nunquam commodius unquam herum audivi loqui.*

Quod

Quod genus loquendi usurpatum sæpius, nota affectionis profectò non caret; quæ oratori opere maximo fugienda est. Quod verò de Nemo dictum est, apud Ciceronem passim, aliosq; primæ notæ scriptores invenias.

REGVLA XLVIII.

Nullus, & Nunquam eleganter dividuntur inter quorum partes si quid interposueris, de elegantia nihil detraxeris. Hoc autem sæpius factum videas, quando his vocibus Conjunctio copulativa adjungi solet Ea, nec, posita negligatur, Nec aut Neque (utrumque enim Et non significat) pro parte altera dixeris, ut;

Non est ulla res quàm desiderem magis, quàm te coràm alloqui. Non est ullum mihi ad te scribendi otium, neque ullus unquam adest nuntius.

Cic. *Nec enim unquam bono quidquam mali evenire potest, nec vivo nec mortuo: nec unquam ejus res à dijs immortalibus negligentur.* Idem. *Fateor conscientiam rectè voluntatis maximam consolationem esse rerum incommodarum: nec esse ullum majus malum præter culpam.* Idem. *Neque enim ulla res vehementius Rempub. continet, quàm fides, quæ nulla esse potest nisi erit necessaria solutio rerum creditarum.*

NOTA.

Nec quidquam elegantius dicitur, quam Et Nihil.

Cic. *Nec medici, nec imperatores, nec oratores, quamvis artis præcepta perceperint, quidquam magna laude dignum sine usu & exercitatione consequi possunt.*

REGVLA XLIX.

Vocabula composita auctores optimi dividere, inq; medio aliquid interponere, aut partium ordinem ita mutare solent, ut quæ prior erat, posterior sit.

Viri boni amicitia magno me opere delectat. Lucri hodie nihil omnino feci.

Cic. *Magnoq; opere à te peto, cures ut is intelligat meam commendationem maximo sibi apud te & adjumento, & ornamento fuisse.* Idem. *Rem vero publicam penitus amisimus.* Plaut. *Rex Seleucus me oravit opere maximo.* Virg. *Nascere præq; diem veniens age Luciferortum.*

REGVLA L.

Antequam, Priusquam, Postquam à facundis oratoribus nō rarò ita usurpantur, ut ea dividant, inque medio aliquid interponant.

Nomen meum prius obliviscar, quàm quæ apud me collocasti beneficia. Nullas à me antè accipies literas, quàm nuntius redierit: Mense tertio post ægrotare cœpi, quàm Romam veni.

Cic. *Volo enim prius habeat orator rem de qua dicat, dignam auribus eruditis, quàm cogitet quibus verbis quidquam dicat, aut quomodo.* Idem. *Quidam Numam Pompilium regem nostrum fuisse Pythagoreum ferunt: qui annis permultis antè fuit, quàm ipse Pythagoras.* Cæsar. *Post diem quartum, quàm est in Britanniam ventum.*

REGVLA LI.

Adjectiva Masculina, & Feminina in genus Neutrum sic commutata, ut Substantivum subjiciatur in genitivo, elegantem orationem constituunt. Maximè si inter genitivum eum, regentemq; vocem aliquid interponatur.

Tantum apud me ponderis nostra habet amicitia, ut nihil sit, quod ejus causa non libenter suscipiam. Nihil ad me litterarum adhuc dedisti. Quid mihi sit consilij, vide.

Cic. *Quod cuiq; temporis ad vivendum datur, eo debet contentus esse.* Idem. *Quantum mihi vel fraus inimicorum, vel caussæ amicorum, vel Respub. tribuet otij, ad scribendum potissimum conferam.* Idem. *Plus enim te operæ Græcis dedisse rebus video, quàm putaremus.*

NOTA.

Genitivus in hoc dicendi genere Regenti vocabulo non sæpè præponitur.

REGVLA LII.

Orator Cicero aliiq; ordinis ejusdem, dignitatis nomen aut officii plerumque nomini proprio præponunt.

Pontifex maximus Clemens. Imperator Rudolphus, Rex Philippus.

Cic. *Augurem Tyresiam, quem sapientem fingunt poetæ, nunquam inducunt deplorantem cæcitatem suam.* Idem. *Is à rege Ptolomæo probibitus esse dicitur, illa in scholis docere: quod multi his auditis mortem sibi consciscerent.*

RE-

REGVLA LIII.

Cùm aliorum, tum maximè clarissimi oratorum Ciceronis id te lectio doceat, quum quid Nomini proprio, vel ad laudem, vel ad vituperationem, vel ad declarationem, aliudve quid hoc genus, adjungitur, licet postpositum nonnunquam sit, præpositum tamen multo sæpius invenias.

Parentibus clarissimis ortus Wernerus Pallantius Adolescens indole summa praditus Matthias Fronhovius. Amœni clariq; ingenij Ioannes Bernardus Wietz.

Cic. *Vir magnus ingenio, summaq; prudentia Lucius Cotta.* Idem. *Cinna collega sui consulis Cn. Octavij caput pracidi jussit.* Idem. *Nos hic cum homine gladiatore, omnium nequissimo, collega nostro bellum gerimus.*

REGVLA LIV.

Cognomina Nominibus propriis præposita multam dicendi gratiam relinquunt.

Hagenius Matthias. Holterus Engelbertus. Buchlerus Thomas.

Cic. *Phalereus Demetrius meo judicio præstitit cateris.* Quint. *De Pollione Asinio seriis jocisq; pariter accommodato dictum est, esse eum omnium horarum.* Suetonius *Quos omnes libellos vetuit Augustus publicari, in epistola quam brevem admodum ac simplicem, ad Pompeium Marcum, cui ornandas bibliothecas delegaverat, misit.*

REGVLA LV.

Inter Prænomen, & Nomen, aut inter Nomen proprium, & Cognomen non ineleganter aliquid collocatur. Hoc ipsum Prænomen, aut Proprium nomen in orationis fronte ferè cõstituitur, & interponitur nonnunquam Pronomen, sæpius verbum Inquit, sæpissimè subjunctivi ordinis Conjunctio.

Paulus meus Scriba. Wilhelmus autem Crato.

Cic. *Ego Cùm Athenis decem ipsos dies fuissem, multumq; mecum C. noster Caninius.* Idem. *Tum Phalereus ille Demetrius omnium istorum mea sententia, politissimus.* Idem. *Tyberius enim Gracchus Publij filius tam diu laudabitur, dum memoria rerum Romanarum manebit.* Agellius. *Vt Cornelius autem Nepos scriptum reli-*

quit, verberando necatus est. Idem. *Valerium, inquit, Probum audivi hæc dicere.*

REGVLA LVI.

Cicerones, Valerios, Agellios imitari qui contendit, is non vitabit usum Propriorum nominum in multitudinis numero; si plures eodem nomine appellatos, aut si quos eorum quos dicit, imitatores aut similes, dicere volet.

Cic. *Te cum video omnes mihi Gracchos, Lucilios vere ut dicam, Crassos quoq; & Lælios videre videor* Idem. *Neq; me divitiæ movent, quibus omnes Africanos & Lælios, multi venalitij, mercatoresque superarunt.*

REGVLA LVII.

Grammatica, Rhetorica, Dialectica, Logica, Physica, aliaq; hoc genus nomina; sive librorum sint, sive disciplinarũ à probatis scriptoribus, numero plurali usurpantur.

Rhetoricorum doctus est. Musicis eruditus est. Ciceronis Rhetorica publicè enarrantur.

Cic. *Musicorum perstudiosum accepimus* Idem. *Gradatim respondens, eò perveniat, quasi Geometrica didi isset* Idem. *Ne Physicorum quidem esse ignarum volo.* Idem. *In Astrologia C. Sulpitium audivimus, in Geometria Sex. Pompeium ipsi cognovimus; multos in Dialecticis, plures in jure civili.*

NOTA.

Posse etiam hæc eadem singulari numero poni, cùm sunt artium & disciplinarum nomina, Quintiliani verba hic adscripta docent.

Timagenes auctor est, inquit omnium in litteris studiorum antiquissimam Musicen exstitisse. Idem. *Lycurgus durissimarum Lacedæmoniis legum auctor Musices disciplinam probavit.*

REGVLA LVIII.

Auctoris alicujus sententiam semidoctum vulgus citans, ei præponere solet Dicens, vel Dicit. Qui vero concinniore lingua utuntur, ii post primum, secundum, aut tertium verbum (raro enim ultrà fit) inquit sæpius, Ait rarius dicere solent.

Amicitiam nihil minus hominibus, quàm solem necessariam esse. Lælius apud

apud Ciceronem testis est: Solem, inquit, è mundo tollere mihi videntur ij, qui amicitiam è medio tollunt. Diogenes interroganti quota hora prandendum esset: Si dives, inquit, est, quum vult, si pauper, dum potest. Anaxagoras dicenti cuidam, Atheniensibus privatus es: Non ego illis, inquit, sed me illi privati sunt.

Cic. *Aristippus quidem ille Socraticus non erubuit quum esset objectum habere eum Laida: Habeo, inquit non habeor à Laide.* Idem. *C Lælius, quando ei quidam malo genere natus diceret, indignum esse suis majoribus: at herculè, inquit, tu tuis dignus.* Idem. *Ennio delector, quispiam ait, quòd non discedit à communi more verborum. Pacuvio, inquit, alius: Omnes apud hunc ornati elaboratiq; sunt versus.*

NOTA.

Est quando, Inquit, ponatur in fine orationis.

Cic. *Socrates in pompa quum magna vis auri argentiq; ferretur: quàm multa non desidero, inquit.*

Vbi sub finem ponatur, rarum est, quale illud est apud eundem Ciceronem.

Multi iniqui atque infideles regno sunt, pauci boni, inquit Accius.

Si verò de te loqueris, Inquam, non invenustè dicas.

Agellius. *Ego, inquam, longè jam diu in eo ipso quærendo fui.*

REGVLA LIX.

Cum genitivus Quorum, aut Cujus, à Substantivo regitur cui Præpositio præposita sit, tum Genitivus Præpositioni simul & Substantivo non invenustè præponitur.

Cujus ex amicitia. Quorum in ædibus. Cujus ab utilitate.

Cic. *Cujus cum patre magna mihi fuit amicitia.* Idem. *Forum erat iste mos, qui tunc Sophistæ nominabantur, quorum è numero primus est ausus Leontinus Gorgias in conventu poscere quæstionem, id est, jubere dicere qua de re quis vellet audire.* Idem. *Ecce tibi exortus est Isocrates magister istorum omnium: Cujus è ludo, tanquam ex equo Trojano innumeri principes exierunt: sed eorum partim in pompa, partim in acie illustres esse voluerunt.*

REGVLA LX.

Vocativus qui in orationis fronte insolens, post Pronomen, cùm aliarum, tum secundæ personæ collocatur frequentius.

Cic.

Cic. *Nihil enim isti adolescenti, neque à natura, neque à doctrina deesse sentio: eoq; magis est tibi, Cotta, & tibi, Sulpiti vigilandum ac laborandum.* Idem. *Te, mi Cornifici, etiam atq; etiam rogo, ut omnia Lamiæ negotia, mea putes esse.* Idem. *Quam dubitationem avunculus tuus, Brute, sustulit.* Idem. *Cupio jam vigiliam meam, Brute, tibi tradere.*

REGVLA LXI.

Accusandi casus, quem infinitivus à fronte habet, eidem elegantius multo postponitur.

Contemni te putas, quod non rescribam. Mirari se pater ait, heri quod non veneris. Vidisse se negat. Scipio Africanus, & Antonius Pius dicebant malle se unum civem servare, quàm mille hostes occidere.

Cic. *Valdè jubeo gaudere te, magna res gesta est* Idem. *A primo tempore ætatis juri studere te memini.* Idem. *Honestum illud Solonis est, quod ait versiculo quodam, senescere se in dies multa addiscentem.*

REGVLA LXII.

Quum Participium, aut Substantivum nomen habet Pronomen primitivum tanquam Substantivum, ei non inusitatè præponitur.

Amantem me contemnis. Visurum me non despero. Audito eo gavisus sum.

Cic *Legiones scribit Cato sæpè alacreis in eum locum profectas, unde redituras se non arbitrabantur.*

REGVLA LXIII.

Eleganter Pronomen Ille cum conjunctione Quidem jungitur, quoties aliquid concedimus, à quo mox aliud removebimus.

Cic. *In quo eò magis nobis laborandum est, quod multi jam esse Latini libri dicuntur scripti, ab optimis illis quidem viris, sed non satis eruditis.* Idem. *Atque hoc loco Philosophi minimè mali illi quidem, sed non satis acuti.* Idem. *Qui autem summum bonum in virtute ponunt, præclarè illi quidem, sed hæc ipsa virtus amicitiam & gignit & continet.*

REGVLA LXIV.

Participiis futuri temporis præsertim passivis, addito verbo Sub-

bo Substantivo, eleganter utimur pro Debere, vel oportere. *Rempub. curaturus es. Sum expectaturus fratrem. Frater expectandus est mihi. Diogenes interrogatus qua ætate ducenda sit uxor: Iuvenibus, inquit, nondum, senibus nunquam. Amicis obsequendum est.*

Cic. *Non paranda nobis solùm, sed fruenda etiam amicitia est.* Idem. *Medico diligenti priusquàm conetur ægro adhibere medicinam, non solum morbus ejus, cui mederi volet, sed etiã consuetudo valentis, & natura corporis cognoscenda est.* Idem. *Rempubl. capessentes nec anxij futuri sunt, & cum gravitate constantiaq; victuri,*

NOTA I.

Hujus ut rara usurpatio, ita rara exempla sunt. Illius verò abundè multa. Vide cap. 7. Reg. XIII. Appen. 2. Syntaxeos Emmanuelis.

NOTA II.

Illorum verborum loco Cupio, Volo, Desidero, Debeo, cũ particulis Si vel Cùm, ornatissimè utimur Participio futuri tẽporis, abjectis Si, vel Cùm particulis.

Oraturus cubiculum intrato: elegantius est, quàm si dixeris: *Si vis orare, cubiculum intrato. Scripturus carmen Virgilium legito. Auditurus concionem templum subito. Scripturo mihi has ad te literas nuntiatum est, te in Italiam profectum esse.*

REGVLA LXV.

Gerundia, quæ Accusativo casu gaudent, ferè elegantius in participialia Adjectiva, quæ ab aliis Gerundiva vocantur, commutamus. Ita ut Gerundii casus maneat, servato tamen Genere & Numero Accusativi.

Cic. *Princeps vestræ libertatis defendendæ semper fui.* Idem. *Animum tuum promptum & alacrem perspexi, ad defendendam Rempubl.* Idem. *Omne desiderium litteris mittendis accipiendisq; leniam,* vide Regul. 8. c. 7. Syntaxeos Emmanuelis.

REGVLA LXVI.

Orationes Indicativi, & Substantivi modi præcedentibus Cùm, Dum, Donec, Postquam, aliisque id genus particulis, ornatè in duos Ablativos commutantur.

Actorę

Actore non probante reus absolvitur. Saturno rege aurea fuere secula. Mulier amissa pudicitia, nihil habet reliqui, quod laudandum putes.

Cic. *Appropinquante morte animus multo est divinior.* Idem. *Oppressa libertate patriæ nihil est quod amplius speremus.* vide Regulam 8. c. 6. Syntaxeos Emmanuelis.

REGVLA LXVII.

Ablativus absolutè positus, vel in orationis principio, vel in medio, præcipueq; ante verbum orationis præcipuum, usurpari solitus est.

Cic. *Re intellecta in verborum usu faciles esse debemus.* Idem. *Anaxagoram ferunt nunciata morte filij, dixisse, sciebam me genuisse mortalem.* Idem. *Nonnulli omissa imitatione majorum, suum quoddam institutum sequuntur.*

NOTA.

Ablativos duos nonnunquam in oratione eadem absolutè poni posse, Valerianum illud contestatur.

Carthagine capta, uxor Asdrubalis, exprobrata ei impietate, quòd à Scipione soli sibi impetrare vitam contentus fuisset: dextra lævaq; tres communes filios mortem non recusantes trahens, incendio se flagrantis patriæ objecit.

NOTA II.

In fine orationis Ablativus hic rarò collocatur. Cic. *Maximas verò virtutes jacere omnes necesse est voluptate dominante.*

REGVLA LXVIII.

Quum Domum alicujus vulgus nominat, Terentius, aliiq; facundiæ beatioris homines, Personæ nomen, aut pro Personæ nomine Pronomen dicunt propè semper, ut;

Ab amico venio, potius quàm à domo amici. Apud patrem est.

Terent. *Quænam est hæc anus exanimata, à fratre quæ egressa est modò?* Idem. *A me nescio quis exit.* Cic. *Ianitor interrogat: quis tu? A Marco tabellarius.* Sallust. *Constituère ea nocte cùm armatis hominibus, sicuti salutatum, introire ad Ciceronem, ac de improviso domi suæ imparatum confodere.*

REGVLA LXIX.

Vulgari sermone si Loci nomen ponitur, pro eo non ineleganter-

leganter nomen Gentis ponetur: Sin contra nomen Gentis vulgo poni consuevit, elegantius Loci nomen dicetur.

Ad Italos profectus est. Anglia tyrannidis patiens non est. Cic. *Sicilia tota si una voce loqueretur, hoc diceret.* Idem. *Vt omittam Graciam, qua semper eloquentia princeps esse voluit, atq; illas omnium doctrinarum inventrices Athenas, in quibus summa dicendi vis & inventa & perfecta est.* Idem. *Quorum princeps Socrates fuit, is qui omnium eruditiorum testimonio, totiusq; judicio Gracia, cùm prudentia & acumine, & venustate, & subtilitate, tum verò eloquentia varietate, copia, quam se cumq; in partem dedisset, omnium fuit facilè princeps.*

REGVLA LXX.

Juventuti studiosæ ad poliendam linguam id inutile non sit: ut ibi ponat Substantivum nomen inanimatam rem, & quasi accidens significans: ubi sermone quotidiano personæ nomen dici solitum est, ut;

Amicitia vera in re incerta probatur: dictum elegantius est, quàm, *amicus verus in re incerta probatur. Liberalitatem tollit ingratitudo. Quo altior felicitas est, eo majorem in se commovet invidiam.*

Cic. *Publ. Crassum ex omni nobilitate dilexi plurimum.* Idem. *Quale be..um nunquam Barbaria cum sua gente gessit.* Idem. *Dies deficiet, velim paupertatis caussam defendere.*

REGVLA LXXI.

Domesticus sermo hic, *Ignosce mihi, quod fui nimium tardus mittere ad te litteras amicitia nostra testes,* multo fit ornatior, ubi Substantivum nomen Delictum significans in Dandi casu collocatur: hoc modo. *Quod literas amicitia nostra testes non miserim, tarditati mea ignoscas. Negligentia tua ignosco, Pudori meo pater ignovit.*

Cic. *Ignosce brevitati litterarum mearum.* Idem. *Ignosce timori nostro.* Idem. *Noli ignoscere hasitationi mea.*

REGVLA LXXII.

Substantiva nomina ab Adjectivis facta, pro Adjectivis ipsis multũ & venustè dicuntur. Quod domc..ico sermone dicitur;

Magna

Magna tua in me benevolentia, politius fit hoc modo: *Benevolentia in me tua magnitudo me delectat. Hominis ingratitudine, peius nihil terram creare ex receptis auctoribus discimus. Ingenij tui facilitas id facit, ut amem te plurimum.* Cic. *Brevitas tuarum litterarum me quoq; breviorem in scribendo fecit.* Idem. *Quæ si longior fuerit oratio, cum magnitudine utilitatis comparetur: ita fortasse etiam brevior videbitur.* Idem. *Facillimè quanta oratorum sit, semperq; fuerit paucitas, judicabit.*

NOTA.

Quando etiam Adjectiva duo sunt, eorum alterum in hoc genus nomen Substantivum mutare inelegans non sit.

Docta literarum tuarum facilitas, elegansq; venustas admirabilis est.

Cic. *Non austeritas ejus tristis, non dissoluta sit comitas.* Val. Max. *Nulla tam modesta felicitas est, quæ malignitatis dentes vitare possit.*

REGULA LXXIII.

Aliud in oratione geminatum multam habet elegantiam.

Alius alio dicendi genere gaudet: elegantius est, quam quod domestico indoctoque sermone dicitur: *Aliqui volunt loqui uno modo, & alij alio*: vel, *Unus vult loqui sic, alius aliter. Alijs alius vivendi mos est. Alius alij rebus delectati sunt.*

Cic. *Sunt alij ad alios morbos procliviores.* Idem. *Habes Sardos venales, alium alio nequiorem.* Idem. *In omni re difficillimum est formam, qui character Græcè dicitur, exponere optime, quod aliud alij videtur optimum.*

NOTA. I.

Multo quoque elegantius est, *Alij divitias, alij honores præponunt*, sermone hoc trivialium, *Aliqui divitias, aly honores præponunt. Ingeniorum alia facilia sunt, alia nimis obtusa.*

Cic. *Neq; omnis ægritudo una ratione sedatur: Alia est enim lugenti, alia miserenti, alia invidenti adhibenda medicina.* Idem. *Qui alijs nocent, ut in alios liberales sint, in eadem sunt injustitia, ut in suam rem, alienam convertant.* Idem. *Itaque se alij ad jus civile, alij ad philo-*

philosophiam, alii ad ius civile, alii ad eloquentiam applicant. Ipsarúq; virtutum in alia alius vult excellere.

NOTA II.

Est quando Partim pro altero tantùm, vel pro vtroque ponatur.

Salust. *Semisomnos partim, alios sumentes arma fugant funduntque.*

Cic. *Eorum partim in pompa, partim in acie illustres esse voluerunt.*

NOTA III.

Quidam pro Alio geminari aliquando invenias: Sed rarum est.

Cic. *Dicimus gravedinosos quosdam, quosdam torminosos: non quia iam sint, sed quia sæpe sint.*

REGVLA LXXIV.

Aliud, & alter bis elegantius ponuntur, quàm Aliud quàm, & Aliter quàm.

Aliud vis, aliud postulas. Aliud est virtutis, aliud voluntatis pretium. Aliter dicis, aliter cogitas.

Cic. *Est aliud iracundum esse aliud iratum.* Idem. *Majores aliud jus gentium, aliud jus civile esse voluerunt.* Idem. *Sed aliter leges, aliter Philosophi tollunt astutias.*

NOTA.

Præterea dictum putes elegantius Alius alio doctior est, quàm, Vnus, aut Alius doctior est quàm alius.

Cic. *Virtus autem quæ est per seipsa laudabilis, & sine qua nihil laudari potest: tamen habet plures partes, quarum alia aliâ est ad laudationem aptior.*

REGVLA LXXV.

Vbi domestico sermone Genitivus Aliorum poni consuevit: Alienum poni solet usitatius ab auris purioris oratoribus.

Aliena bona diripis; melius, quàm *Aliorum.*

Cic. *AEmulantis est angi alieno malo.* Idem. *Peregrini & incolæ officium est nihil præter suum negotium agere, nihil de alio inquirere, minimeq; in aliena esse Repub curiosum.*

Ovid. *Fertilior seges est alienis semper in agris, Vicinumq; pecus grandius uber habet.*

NOTA.

Aliorum tamen poni nonnunquam invenias.

Cic. *Est enim proprium stultitiæ, aliorum vitia cernere, sua oblivisci.*

REGVLA LXXVI.

Dignus, Idoneus, Promptus, & si qua sunt generis hujus Adjectiva, post se Infinitivos, in carmine præcipuè nonnunquam habere leguntur: In soluta verò oratione cum Finito verbo collocâtur sæpius, cui præpositum sit Qui, Quæ, Quod, aut particula Vt. Loquentium vulgus adjungere solet Gerundium in Dum, Præpositione Ad præposita.

Dignus es qui ameris. Promptus es qui commissum tibi negotium conficias. Idoneum te puto, ut hunc geras magistratum.

Cic. *Quem tibi commendo, & ipsum suo nomine diligas, habeasq; in numero tuorum, hominem prudentem & officiosum cognosces, & dignum qui à te diligatur* Idem. *Qui modestè paret, videtur qui aliquando imperet dignus esse.*

NOTA.

Alia quoque hoc genus Adjectiva, quæ cum Infinitivo cōstrui solent, cujusmodi sunt, Egregius, Bonus, Justus, Honestus, Par, Paratus, eodem genere dicendi dicere possis.

REGVLA LXXVII.

Quum domestico sermone Magnum, aut Parvum dicitur, pro hoc Leve, pro illo Grave cum doctis dixeris in malis rebus præcipuè Vsitatius. Quod idem sentiendum est de Adverbiis Graviter & Leviter, pro Multum & Parum.

Cic. *Facilius in morbos incidunt adolescentes, gravius ægrotant, tristius curantur.* Idem. *In adeundis periculis consuetudo imitanda medicorum est, qui leviter ægrotantes, leviter curant: gravioribus autem morbis periculosas curationes & ancipites adhibere coguntur.* Idem. *Levis est consolatio ex morbis aliorum.*

REGVLA LXXVIII.

Diutinum pro Longo, quum tempus significatur, dicitur non illepidè. *I in-*

Diutinum laborem perpessus sum: Hominum litteris operam dare coactorum diutina miseria est. Cic. *Tantus ardor animos hominum occupavit desiderio libertatis, odioq; diutinæ servitutis.* Suet. *Diutino morbo Antiochia periit.*

REGVLA LXXIX.

Ferina Bubula Aprina, Veruecina, Leporina, Ovilla, Suilla, aliaque hoc genus sine Substantivo ponenda sunt. Adhæc Adjectiva quæ sine Substantivis facile intelligi possunt, in Genere eo atq; Numero in quibus eorum Substantiva ponuntur, sine iis Substantivis, veluti Substantiva usurpari solent, ut; Oriens, Occidens, Torrens, Mortalis, Auricularis, Maxillaris, Vocalis, Consonans, Arida, Curulis, Prægnans, Biremis, Triremis, Præsens, Instans, Suburbanum.

Ferina accipiendi sunt amici. Suilla gaudet rusticus, Dat ferinæ pretiũ raritas. à vervecina id copia nimis ampla admit.

Virg. *Implentur veteris Bacchi, pinguisq; ferinæ.* Celsus. *Inter domesticas quadrupedes levissima suilla est, gravissima bubula.*

NOTA.

Sallustius hujusmodi vocabulis Carnem adjunxisse legitur. *Numidæ plerunq; lacte & ferina carne vescebantur.*

REGVLA LXXX.

Qui in litteris politiores sunt, dicunt.

Epistolarum multa sunt genera. Ordinis homo est honesti. Elegans hic est versus Virgilij, pro quibus semidoctum vulgus propè semper usurpat: *Epistolarum multi sunt modi. Ille est de statu honesto. Elegans est hoc Virgilij carmen.*

Carmen, quod à canendo factum est, de aliquo toto opere dicitur melius.

Nullum est laboris genus, quod caussa tua defugiam. Ordinis nostri homines patronum te litterarum admirantur. De te versum illum Virgilij jure dixerim.

Cic. *Meus est familiarissimus, sic prorsus ut nostri ordinis observet neminem diligentius.* Idem. *Genere novo sum ad te litterarum usus, ut intelligeres non vulgarem esse commendationem.* Idem. *Cæsar semper in ore Græcos versus Euripidis habebat.*

NOTA.

Id genus, Hoc genus, Quod genus, pro eo quod est, Ejusmodi, Hujusmodi, Cujusmodi, tanquam si una vox esset non inflexa, promiscue in omni Casu, auctorum plurimi, M. tamen Cicero Ejus generis, Hujus generis, Cujus generis, dicere solet,

Cic. *Horum ætati successit Isocrates, qui præter cæteros ejusdem generis laudatur semper à nobis.* Idem. *Hujus generis plenus Nævius est.*

REGVLA LXXXI.

Aliquot elegantius est, quàm quod vulgo dici solet, Nescio quot.

Aliquot abs te accepi litteras. Invidorum aliquot felicitate tua discruciantur. Domus aliquot incendio cremata sunt.

Cic. *Accepi à te aliquot epistolas uno tempore: quas tu diversis temporibus dederas.* Virg *Post aliquot mea regna videns mirabor aristas.* Terent. *Cupio aliquot parare amicos beneficio meo.*

NOTA.

Quintilianus pro Aliquot, Aliquos dixit. *M. inquit, Tullius non dubitavit aliquos suos libros jam editos, aliis postea scriptis, ipse damnare.*

REGVLA LXXXII.

Qui, Quæ, Quod, & casus qui inde proficiscuntur, non sine elegantia cum verbo Nescio junguntur.

Vidi ante ædes tuas adolescentem, nescio quem, qui te conventum expetebat. Lectis litteris tuis pater nescio quid, sibi non probari in iis, dicebat.

Cic. *Serpit, nescio quomodo, per omnem vitam amicitia.* Idem. *Plus nescio quo pacto, videtur habere gravitatis.* Idem. *Qualem fuisse Athenis Timonem, nescio quem, accepimus.*

REGVLA LXXXIII.

Superius pro præcedente, aut præterito, aut quod apud Ciceronem non legitur, novissimo; Posterius vero, aut (quod sæpius

pius est) proximum pro sequenti, aut futuro, aut secundo non rarò usurpatur.

Superiores tuæ litteræ amicitiæ nostræ testes sunt. Superioribus his diebus quid hic novitatis fuerit, proximis litteris meis cognosces. Anno proximo te, ut spero, v. surus sum.

Cic. *Superioribus litteris benevolentia magis adductus, quàm quòd res ita postularet fui longior.* Idem. *Quum sint duo genera decertandi, unum per disceptationem, alterum per vim: cumq; illud sit proprium hominis, illud belluarum: confugiendum est ad posterius, si uti non licet superiore.* Idem. *Fertur de Sileno fabella quædam: qui cum à Mida captus esset, hoc ei muneris pro sua missione dedisse scribitur: docuisse Regem non nasci homini longè optimum esse, proximum autem quàm primùm mori.*

NOTA I.

Proximum pro superiore ab ipso etiam Cicerone ponitur.

Omnis amor tuus ex omnibus partibus se ostendit in his litteris, quas à te proximè accepi. Idem. *His proximis Nonis tu non adfuisti.*

NOTA II.

Proximum & Superius nonnunquam simul dicuntur.

Cic. *Quem proximis superioribus diebus, &c.* Agellius. *Quem librum legimus biduo proximo superiore.*

NOTA III.

Superior & Inferior non invenustè tum dici solent, quum Comparationis excessus quidam est.

Illud enim, *Cicero Cæsare fuit eloquentior*, elegantius afferas hoc modo: *Cæsare Cicero fuit eloquentia superior*: vel; *Cicerone Cæsar eloquentia fuit inferior.*

Cic. *Habes neminem honoris gradu superiorem.*

Cic. *Idem fecit Timotheus Cononis filius, qui cùm belli laude non inferior fuisset quàm pater, ad eam laudem, doctrinæ & ingenij gloriam adjecit.*

REGVLA LXXXIV.

Præteritum perfectum, atque ejus beneficio facta tempora in Verbis Passivis Deponentibus, & communibus, ita elegan-

ter ab auctoribus usurpantur probatis, ut Verbum Sum, es, est, &c. brevi intervallo à Præterito, per interpositionem aliarum vocum, sejungant.

Cic. *Rejectus Austro sum, in eum ipsum locum unde conscenderam.* Idem. *In Repub sum pariter cum Repub restitutus.* Idem. *Marcellino & Philippo Consulibus, nonis Aprilibus mihi est Senatus assensus.*

REGVLA LXXXV.

Interrogativo Quis, Quæ, Quod singulari quadam gratia præponitur Ec particula.

Ecquis est, qui me conventum cupit?

Cic. *Quæso, ecquodnam tantum malum putas, quod in mea calamitate non sit?* Idem. *Deinde interrogares, ecquosnam alios possent nominare.* Idem. *Eccui potestas in forum introeundi fuit?* Idem *Brutus ecquid agit?* Idem. *Vt cùm quæritur, ecquisnam?* Idem. *Ecquò te tua virtus provexisset? ecquò genus?* Idem. *Ecquandò te rationem factorum tuorum redditurum putasti?*

REGVLA LXXXVI.

Indicativi vel Subjunctivi modi oratio, quæ Quod, vel Vt particulas sibi appositas habet, in Infinitivi constructionem, abjectis Quod vel Vt, resolvenda est: Nominativo in Accusativum, Verbo Finito in Infinitivum mutato.

Cic. *Te à me amari plurimum, indicabis.* Idem. *Hunc quidem nimbum citò transiisse lætor.*

Vide Regulam 2. c. 1. Syntaxeos Emmanuelis.

REGVLA LXXXVII.

Quoties uni Nominativo duo vel plura Verba Conjũctionis beneficio conjunguntur, ea abjecta, Verbisq; in Gerundia vel Participia mutatis, oratio fit illustrior, Verbi gratia, hunc incultum & illepidum sermonem per Gerundia & Participia reddes lepidum & concinnum.

Cicero à primis annis oratoriæ facultati vacavit, & multos eloquentiæ patrocinio servavit, & incredibili suavitate peroravit.

Cicero à primis annis oratoriæ facultati vacans, multos eloquentiæ patrocinio servavit, incredibili suavitate perorando.

Lycurgus canes educavit duos, quorum alter in culina semper obambulans,

lans, unctioribus cibis inhiabat, mollibusq; scamnorum pulvinis assultando, tempus otiosè transmittebat.

REGVLA LXXXVIII.

Formulæ in quibus est relativum Qui, Quæ, Quod, & Verbum præsentis, præteriti, vel futuri temporis, ornatè Relativo omisso, & Verbo in Participium temporis ejusdem mutato efferuntur.

Bonarum artium studio quæritur nomen, quod nunquam peribit.

Latinius, magisq; ex usu doctiorum erit si dixeris:

Bonarum artium studio quæritur nomen nunquam periturum.
Redama eum, qui te amat.

Rectius sic;

Amantem te redama.
Compara tibi divitias semper duraturas.
Res celerem finem habituras summopere exposcimus.

REGVLA LXXXIX.

Pro Participio passivo futuri temporis in Dus, & verbo Esse, ex ornatiorum in dicendo virorum auctoritate, Futurum passivum ex Infinito Iri, & voce simili Supino in Vm constans, ut; *Amatum iri, Doctum iri, Violatum iri, Occisum iri*, ponitur, omnibusq; Generibus, & utriq; Numero attribuitur.

Existimaram me nunquam à te ludibrio lædendum esse: Ornatius à Cicerone effertur. Cic. *Existimaram pro mutuo inter nos animo, & pro reconciliata gratia me nec absentè ludibrio læsum iri.* Idem. *Ejus litteris omnia perlatum iri ad Senatum putabam.* Terent. *Qui postquam audierat non datum iri filio uxorem suo.* vide c. 7. Regulam I. Appendice 3. Syntaxeos Emmanuelis.

REGVLA XC.

Orationes vulgi sermone tritissimas, Non est opus, Oportet, Non oportet, Quid est opus? venustiores efficies, si scilicet pro iis, Non est quod, Nihil est quod, Quid est quod? adhibueris.

Non est quod mihi gratias agas.
Quid est, quod ob rem tam levem, tantam excites Tragœdiam; Nihil est quod vereare te ob id in hominum odium incursurum.

Cic. *Epistola copiosa, & suaviter scripta, nihil est quod multa respondeam.* Idem. *De Britannicis rebus cognovi ex tuis litteris, nihil est nec quod metuamus, nec quod gaudeamus.* Idem. *De Apuleio, quid est quod labores?* Idem. *De eruditione ejus quod labores, nihil est.* Idem. *Excruciat me valetudo Tulliæ nostræ, de qua nihil est, quod ad te plura scribam.* Virg. *Si vitulam spectes, nihil est quod pocula laudes.*

REGVLA XCI.

Observatur plerumque, ut, cùm generalis sermo est, hoc est, ad omnes, vel multos generis ejusdem relatus est, Impersonali verbo passivæ vocis utantur.

Cum amicis jucundè multum vivitur, hoc est, *Quicunq; cum amicis vivunt, aut ex his multi, jucundè multum vivunt. Nobilitati injustè multa committenti non occurritur. De rebus gestis principum vere satis non scribitur.*

Sic. *Cœnatur, prandetur canitur, luditur, &c.* venustiora sunt, quàm *Cœnant, prandent, canunt, ludunt*, quæ vulgo usurpantur.

Cic *Invidetur præstanti florentiq; fortunæ.* Idem. *Quum placuisset idem cæteris, in silvam venitur, & ibi magna cum audiendi exspectatione consideratur.* Idem. *Ego ad urbem accessi pridie nonas Ianuarias. Obviam mihi sic proditum est, ut nihil fieri potuerit honoratius.*

REGVLA XCII.

Generalis item sermo si erit, hoc genere orationem venustes. Verbum modi subjunctivi, personæ secundæ, numeri singularis colloces.

Ea est amicitia suavitas, ut ea suavius nihil excogitare queas: id est, *nullus, quicunq; sit, queat. Qui in pericula euntem comitetur, vix hominem invenias.*

Cic. *Neque naturæ attinet repugnare, nec quidquam sequi quod assequi nequeas.* Idem. *Injurias fortunæ quas ferre nequeas, defugiendo relinquas.* Idem. *In omnibus negotiis priusquam aliquid aggrediare, adhibenda est præparatio diligens.*

REGVLA XCIII.

Apud M. Tullium legere licet Infinitivum cum verbo Licere, ut apud Agellium cum verbo Esse, tum dici cum sermo generalis est.

Audiri

Audire licet quàm frequens sim laudum tuarum buccinator. Animadvertere est, quanta ex re litteraria quæri poßit utilitas. Quam sit hæc aeris intemperies vehemens sentire est.

Cic. *Licet hoc videre in reliquis sensibus; unguentis minus diu nos delectari, summa & acerrima suavitate conditis, quàm his moderatis.* Agellius. *Multos videre est pecuniæ cupidos.* Idem. *Animadvertere est in tota ista Catonis oratione omnia disciplinarum arma atque subsidia mota esse.*

REGVLA XCIV.

Cùm impersonali verbo vocis activæ, Indefinitum vocis passivæ collocari debet.

Amicorum negotia perinde ut sua curari oportet. Ab eo qui habitus amicus est, negligi; inofficiosum esse dici solet. Quanta sit litterarum utilitas dici non potest.

Terent. *Hanc oportet in cruciatum abripi.* Cic. *Doctrinis antè excoli animos, & ad sapientiam concipiendam imbui ac præparari decet.* Idem. *Cui maximè invideri solet.* Idem. *Negat Epicurus iucundè posse vivi, nisi cum virtute vivatur.* Idem. *Premit enim atq; instat, nec resisti potest.*

REGVLA XCV.

Cùm verbis Jubere & Imperare Indefinitum activum raro, passivum propè semper, nisi alius generis sit, adjunctum est.

Accersi jubeo, Impero observari. Portari jubeo. Plau. *Iube hanc aquam calefieri.* Cic. de Dionysio. *Quum pila ludere vellet, studiosè enim id faciebat, tunicamq; poneret, adolescentulo quem amabat, tradidisse gladium dicitur. Hic cum quidam familiaris jocans dixisset. Huic quidem certè vitam tuam committis: arrisissetq; adolescens, utrumq; jussit interfici.* Idem. *Numne hunc in vincula duci, num ad mortem rapi, num summo supplicio mactari imperabis?* Idem. *Xenocrates, cum legati ab Alexandro quinquaginta ei talenta attulissent, quæ erat pecunia temporibus illis, Athenis præsertim, maxima: adduxit legates ad cœnam in Academiam. Iis apposuit tantum quod satis esset, nullo apparatu. Quum postridie rogarent, cui numerari juberet. Quid? vos hesterna, inquit, cœnula num intellexistis me pecunia non egere?*

REGVLA XCVI.

Cùm verbo Posse Infinitivum passivi sæpius, activi perrarò junctum invenias, nisi in primis & secundis personis.

Ex amicitiæ integritate utilitas multa quæri potest. Ab uncto corio canis ægrè absterreri potest. Res ea citius nuntiari non potuit.

Cic *Insidiatori vero quæ potest inferri injusta nex?* Idem. *Animi labes nec diuturnitate vanescere, nec manibus ullis elui potest.* Idem. *Tanta oblectatio est in ipsa facultate dicendi ut nihil hominum aut auribus aut mentibus jucundius percipi possit.*

NOTA.

Beneficio verbi Posse, cum Infinitivo passivo vitari vocabulum Possibile, & Impossibile, à Cicerone nunquam usurpatum, potest.

REGVLA XCVII.

Pòst Volo, Nolo, Malo sæpius, multoq; usitatius in persona quavis Infinitivus passivus, quam activus collocatur.

Amicitiam tuam comparari volo. Damnum suscipi nolo. Abs te virtutem, quam divitias parari malo.

Cic. *Pluribus nominibus unam rem declarari volo.* Quint. *Nec mihi unquam tanta fuit cura brevitatis: ut non ea quæ credibilem faciunt expositionem, inseri velim.* Idem. *Ante omnia ne sit vitiosus sermo nutricibus, quas, si fieri posset, Chryppus optimas eligi voluit.*

NOTA.

Post alia quoque vocabula Infinitiuum passiui verbi, quàm activi invenias vsitatius.

Puplicam rem negligi turpe est. Amicitiæ nostræ fines protendi longius operam dabo. Bellerophontis litteras fertis, qui exitiū à se suum portari nescit. Cic. *Sera gratulatio reprehēdi non potest, præsertim si nullâ negligentiâ prætermissa est.* Idem. *Ego gentem nullā video neque tàm humanam atq; doctam, neq; tàm immanē atq; barbaram, quæ non significari futura, & à quibusdā intelligi prædiciq; posse censeat.* Idem *Ego cupio non mendacē probari* Idem. *Meliùs apud bonos, quàm apud fortunatos beneficiū collocari puto.* Idem *Res familiaris quæri debet iis rebus, à quibus abest turpitudo: conservari autem diligentia & parcimoniâ, iisdem etiam rebus augeri.*

REGV-

REGVLA XCVIII.

Post Curo, Volo, Nolo, Malo, Cupio, & oportet, posueris Participium temporis præteriti, non Indefinitum verbi actui.

Missas ad amicum litteras curavi. Detrimentum ullum tibi allatum nolo. Rempub. divitiis ac viribus adjutam oportet.

Terent. *Adolescenti morem gestum oportuit.* Idem. *Iamjam, ubi erit, inventum tibi curabo, & mecum adductum tuum Pamphilum.* Plaut. *Sed etiam est, paucis quod vos monitos voluerim.* Idem. *Sunt qui volunt te conventam.* Idem. *Dij me ex perdita salvatam cupiunt.* Agellius. *Adversarios servatos magis, quàm perditos cupiunt.*

REGVLA XCIX.

Cum verbis Curo, & Loco Participium futuri in Dus ponitur elegantius, quam verbum activum modi indefiniti.

Negotia tua quàm mea prius conficienda curabo. Librum, cùm usus fuero, referendum curabo. Litteras ad te mittendas curavi. Annulum signatorium ei faciendi locavi.

Cic. *Funus ei satis amplum faciendum curavi.* Idem. *Negotium conficiendum cures.* Idem. *Hunc Fabricius reducendum curavit.* Idem. *Hunc tu si mihi restituendum curaris, non possum dicere quam mihi gratum futurum sit.* Idem. *Quos tamen ipsos si quem, cui recte committam, invenero, curabo ad te perferendos.*

NOTA.

Verba duarum proximè superiorum regularum quoque cum Infinitivo passivi verbi non ineleganter dicuntur.

REGVLA C.

Cùm sermone triviali verbum Precor aut Rogo, cum verbo subjunctivi modi, interjecta particula Vt, junguntur; ornatior tua sit oratio, si ex Conjunctivo Imperativum facias, ac Quæso in orationis medio colloces.

Quanti

Quanti te fecerim, quamq; de te, ut amicorum integerrimo, mereri benè contenderim animo, quæso, revolve. Vbi primum tibi per otium licebit, ad me, quæso, rescribe. Cic. *Attende, quæso, quæ sint consecuta* Plaut. *Abstine quæso.* Terent. *Narra istuc quæso.*

REGVLA CI.

Præteriti perfecti, modi Indicativi persona tertia numeri pluralis in Re exiens, Historicis, maximè Sallustio familiaris est. Apud alios scriptores finitionem utramvis promiscuè invenire licet.

Abeunti mihi pecuniam nullam parentes dedere.

Livius *Morte Africani crevêre militũ animi.* Sed in hoc finitionem alteram sæpius invenias. Sallust. *Vrbem Romanã, sicuti accepi, condidere atque habuere initio Trojani.* Idem. *ij quibus his die ventrem onerare, nulla nocte sine scorto quiscere mos est: ubi animum, quem dominari decebat, servitio oppressere, nequaquam eo postea hebeti atque claudo pro exercitio uti volunt.* Cic. *Nam & erudiere multos quò meliores cives utilioresq; in rebus suis publicis essent.*

NOTA.

Hoc dicendi genus multam habebit gratiam, nisi usurpatione nimia affectasse videare.

REGVLA CII.

Persona secunda vocis passivæ, modò in Ris, modò in Re terminatur: terminationis in Re, quàm in Ris usurpatio frequentior est, cùm in aliis modis, tum vel maximè in subjunctivo, idque in conjugationibus aliis, quàm in prima frequentius.

Amicis honesta petentibus obsequare. Rebus meis perinde ut tuis utare.
A quibus amari te sentias, amore prosequare.

Cic. *Amoriq; nostro plusculum etiam quàm concedat veritas, largire.* Idem. *Valdè jam lautus es, qui gravere litteras ad me dare homini præsertim propè domestico* Idem. *Cæteræ res quæ expetuntur, opportunæ sunt, singulæ rebus ferè singulis, divitiæ ut utare, opes ut colare, honores; ut laudare, voluptates ut gaudeas, valetudo ut dolore careas, & muneribus fungare corporis.* Idem. *Hictu qua lætitia perfruere? quibus gaudiis exultabis? quanta in voluptate bacchabere?*

REGV-

REGVLA CIII.

Subjunctivi modi tempora, haud illepidè pro Indicativi ponuntur temporibus. Sed majorem nescio quam vim Suadendi, Postulandi, Vetandi aliudve quid hoc genus faciendi retinent.

Cic. *Hoc velim existimes animum mihi istum tuum vehementer probari.* Idem. *Tu ipse velim judices.* Idem. *Pergratum mihi feceris, si eum in amicitiam tuam receperis.*

REGVLA CIV.

Cum sermone domestico post Spero, Credo, Puto, Affirmo, Suspicor, & his similia, Participium futuri temporis, cum verbo Esse dici solet: tum elegantiorem construas orationem, si Participium in verbum modi Conjunctivi, cui particulam Vt præponas, & Esse in Fore commutaveris.

Spero fore ut certum me tibi aliquando probem amicum. Pro. *Spero me probaturum esse aliquando certum me tibi amicum. Nunquam credidi fore, ut à me tam brevi discederes. Putabas fore ut te viserem.* Cic. *Spero fore ut contingat id nobis.* Idem. *Nunquam putavi fore ut ad te supplex venirem.* Idem. *Tu fac, animo forti magnoq; sis, speresq; fore, ut impetu levissimi hominis, tuam pristinam dignitatem consequare.*

NOTA I.

Hac circuitione subvenitur cujusvis generis verbis, quæ Supinis carent.

Spero fore, ut brevi his incommodis medeare. Polliceor fore ut non multo post infimus sensibus angaris, quando saluberrima parentis consilia negligis.

NOTA II.

Pro Fore, Futurum dicitur.

Seneca. *Scio futurum, ut auditis ejus sententiis, cupiatis multas audire.* Quint. *Carthaginensium dux Amilcar, cum obsideret Syracusas, inter somnium vocem exaudisse credidit, nuntiantem futurum ut proximo die in ea urbe cœnaret.* vide c. 1. Regulæ primæ Appendicem 4. Syntaxeos Emmanuelis.

REGV-

REGULA CV.

Quemadmodum Diminutiva pro Primitivis posita multam orationi afferunt gratiam: ita pro Perfectis Frequentativa cum usurpata sunt, orationem non parum venustant.

Prope me sessitabat Ignatius. Amici litteris non responsitavi. Venturum te mihi nuntius dictitavit. Ad audiendum Theophrastum duo millia discipulorum itabant.

Cic. *Cum his temporibus non sanè in Senatum ventitarem, tamen ut tuas litteras legi, non existimavi me salvo jure nostræ veteris amicitiæ, multorumque inter nos officiorum facere posse, ut honori tuo deessem* Idem. *Si igitur non poterit, sive causas defensitare, sive populum concionibus tenere, sive bella gerere: illa tamen præstare debebit, quæ erunt in ipsius potestate justitiam, fidem liberalitatem, modestiam, temperantiam, quo minus ab eo id quod desit, requiratur.* Agellius. *Scipionem hunc Africanum solitavisse noctis extremo, priusquam dilucularet in Capitolium ventitare.*

REGULA CVI.

Verba in Sco exeuntia speciei derivatæ, pro primitivis non inusitatè dicuntur.

Amicitia officiorum vicissitudine juvenescit. Voluptas blanda citò evanescit. Morbi acerbitas incrudescit.

Virg. *Animosaque regum corda licet longè præciscere.* Terent. *Næ tu id præsentisceres.* Idem. *Labascit victus uno verbo.* Idem. *Perii hoc malum integrascit.* Cic. *Divino aliquo animi motu concupiscat.* Plin. *Si contra occidentem rubescunt nubes, serenitatem futuræ diei spondent.* Cic. *Equidem & in vobis animadvertere soleo & in meipso sæpissime experior, ut exalbescam in principiis dicendi, & tota mente atque omnibus artubus contremiscam.*

NOTA.

Has duas posteriores Regulas verecundè multum usurpabis.

REGULA CVII.

Quid, Quod, Id, Aliquid cum verbis Neutris usitatè multum collocantur, ac ferè significant Propter quid, quod, id, aliquid: vel Quantum, vel Aliquantum.

Id

Id gaudeo. Quid tristis es?

Terent. *Adolescenti nihil est quod succenseam.* Idem. *Sed est, quod succenseat.* Idem. *Nunc id prodeo, ut conveniam Parmenonem.* Idem. *Quid hic stabas? cur non recta introibas.* Cic. *Ego te commendare non desino: sed quid proficiam ex te audire cupio* Idem. *His ego litteris si quid profecissem, existimabam optandum quiddam me esse assecutum.* Idem. *Quid huc properes nihil est.* Idem. *Si modò aliquid in philosophia profecimus.* Idem. *Nec verò iis, à quibus accusatus sum, aut à quibus condemnatus, habeo quod succenseam, nisi quod mihi nocere se crediderunt.*

NOTA I.

Quid, quod, id, Aliquid in significatione eadem Activis & Passivis verbis nonnunquam adjunguntur.

Id te amo. Quid me odisti?

Terent. *Quid me incusas?* Idem. *Quod me accusat nunc vir sum extra culpam.* Cic. *Nihil est, quod adventum nostrum extimescas.* Idem. *Neque tamen adhuc habeo quod te accusem.* Idem. *Quid tu id pateris.*

NOTA II.

Nihil item hujusmodi verbis non ineptè adjungitur. Ea enim particula, quàm Non vim habet majorem.

Nihil irascor. Nihil te accuso. Salluſt. *Animo cupienti nihil satis festinatur.* Cic. *Samnites vibrant hastas ante pugnas, quibus in pugnãdo nihil utuntur.* vide c. 4. Regulam XI. Appendice 1. tertii generis Syntaxeos Emman.

REGVLA CVIII.

Pati, pro Permittere positum multum habet gratiæ, sæpeq; ab eloquentioribus usurpatur.

Injuriam amico fieri non patiar. Adolescentem filium pater indulgentius vivere ne patiatur. Patrem inedia mori passus est. Cic. *Ego cùm à nostro Catone laudabar, vel reprehendi me à cæteris facile patiebar.* Idem. *Illud quidem natura non patitur, ut aliorum spoliis, nostras facultates, copias, opes augeamus.*

REGVLA CIX.

Verbum Negare eleganter ponitur pro eo quod vulgo usitatius est, Dicere quod non.

Ami-

Amicitia sibi tua quidquam dulcius esse negabat. Generis nobilitatem bonarum litterarum scientia præstantiorem esse negamus. Qui cupiditatibus suis modum non imponit, eum felicem quis non neget?

Cic. *Negat Epicurus jucundè posse vivi, nisi cum virtute vivatur.* Idem. *Nuper M. Crassus negabat ullam satis magnam pecuniam esse ei, qui in Republ princeps vellet esse, cujus fructibus exercitum alere non posset.*

REGVLA CX.

Cum quid per partes aut ordinem enumeramus, pro primo Primum, Deinde pro secundo, pro tertio Adhæc, Tum, Tertium, Postea, Præterea, Postremò, Denique, aut si quid ejusmodi est, non ineleganter ponitur.

Deus primum nobis diligendus est, deinde patria, postea parentes, postremò amici. Patrem tuum salutavi primùm, deinde litteras ei tuas reddidi. Thales Milesius trium maximè rerum caussa fortunæ gratias agebat primùm quòd homo non bellua, deinde quòd vir non mulier, tum quod Græcus natus esset non barbarus.

Cic. *Tu multis de caussis vellem me convenire potuisses. Primùm ut te, quem jam diu plurimi facio, tanto intervallo viderem. Deinde, ut tibi, quod feci per litteras, possem præsens gratulari. Tum, ut quibus de rebus vellemus tu tuis, ego meis inter nos communicaremus. Postremò, ut amicitia nostra quæ summis officiis ab utroq; culta est, sed longis intervallis temporis interruptam consuetudinem habuit, confirmaretur vehementius.* Idem. *An ego tibi obviam non prodirem? Primùm Appio Claudo? Deinde Imperatori, deinde more majorum? Deinde, quod caput est, amico?* Idem. *In omni autem actione suscipienda, tria sunt tenenda. Primùm, ut appetitus rationi pareat: quo nihil est ad officia conservanda accommodatius. Deinde, ut animadvertamus, quanta illa res sit, quam efficere velimus: ne major, neve minor cura & opera suscipiatur, quàm caussa postulet. Tertium est, caveamus, ut ea, quæ pertinent ad liberalem speciem & dignitatem, moderanda sint.* Idem. *De orationis ornamentis, in qua præcipitur primùm, ut purè & latinè loquamur: deinde, ut planè & dilucidè: tùm ut ornatè: pòst ad rerum dignitatem aptè & quasi decorè.*

NOTA.

NOTA.

Hæc Ciceroni quidem, aliisq; melioris notæ scriptoribus usitatiora sunt, verùm non semper observata.

Cic *Plerumque improborum facta, primò suspicio insequitur, deinde sermo atq; fama, tum accusator, tum judex.*

REGVLA CXI.

Divisi alicujus generis partes cum enumeramus, pro primo Vnum, pro secundo *Alterum*, pro tertio, si duobus plura fuerint, nonnunquam *Aliud*, sed sæpius, Tertium appositè dicimus.

Duo sunt quibus puerum benè instituere possis: Vnum, si quid bene fecerit, ejus laudatio: Alterum, si quid malè, vituperatio. Multa sunt quibus in disciplinis percipiendis valeas magis: Vnum animi libertas: Alterum bona valetudo: Tertium, cibi, potionis, somniq; temperantia.

Cic. *Injuriæ duo genera sunt, Vnum eorum qui inferunt: alterum eorum qui ab ijs quibus infertur, si possint, injuriam non propulsant.* Idem. *De risu quinq; sunt quæ quærantur: Vnum quid sit: alterum unde sit: tertium sitnè oratoris risum velle movere: quartum quatenus: quintum quæ sint genera ridiculi.* Idem. *Quatuor causas reperio, cur senectus misera videatur: Vnam, quod avocet à rebus gerendis: Alteram, quod corpus faciat infirmum: Tertiam quod privet omnibus ferè voluptatibus: quartam, quod procul haud absit à morte.*

NOTA I.

Quod si ordo quidam servandus est in numerando, Primum & secundum dixeris.

Cic. *Mea totius in dicendo orationis, tres sunt rationes: una conciliandorum hominum, altera docendorum, tertia concitandorum. Harum trium partium, prima lenitatem, secunda acumen, tertia vim desiderat.*

NOTA II.

Pro Vno, Alterum dicere possis, si duo tantum sunt quæ numeres.

Cic. *Cùm duo genera sint facetiarum, alterum æquabiliter in omni sermone fusum: alterum peracutum & breve.*

NOTA III.

Alterum de alio quocunque, aut aliis quibuscunq; à te ipso etiam dici posse ἐν παρέδῳ notes.

Ad alterius utilitatem perinde atq; ad suam homo natus est.

Cic. *Malevolentia est voluptas ex malo alterius sine emolumento suo.* Idem. *Carmen ne liceret fieri ad alterius injuriam leges sanxerũt.* Idem. *Invidentia ægritudo est ex alterius rebus secundis.*

REGVLA CXII.

Particulæ duæ, id est, voces non inclinatæ, maximeque Adverbia, idem prope significantes, juxta se sine ullo medio venustè ponuntur.

Spero fore ut tecum tandem aliquando colloquar. Num ne te pœnitet, quod insalutato me abieris? Id quidem certè jam sentio, quod metuere me dixeram.

Cic. *Me quidem certè tuarum actionum, sententiarum, voluntatum, rerum denique omnium socium comitemq; habebis.* Idem. *Hunc mihi timorem eripe, si verus, ne opprimar: sin autem falsus, ut tandem aliquando metuere desinam.* Idem. *Quæ ætas longa, aut quid homini omnino longum? num ne modò pueros modò adolescentes, in cursu à tergo assequens, nec opinantes assecuta est senectus?*

NOTA.

Idem propè virium habent Omne quidquid, Diu multumque.

Publius Syrus. *Alienum est omne quidquid optando evenit.* Val. Max. *Animadvertit immensæ magnitudinis serpentem concitato impetu omne quidquid obvium fuerat proterentem.* Cic. *Utrum difficilius ac majus esset negare tibi sæpius idem roganti, an efficere id quod rogares, diu multumq; Brute dubitavi.* Idem. *Herculem Prodicus dicit, ut est apud Xenophontem, cùm primùm pubesceret, quod tempus à natura ad diligendum quam quisq; viam sit ingressurus, datum est, exisse in solitudinem, atque ibi sedentem diu secum multumq; dubitasse, cùm duas cerneret vias, unam voluptatis, alteram virtutis, utram ingredi melius esset.*

REGVLA CXIII.

Vsque ad, & Vsque ab, his modis à receptæ fidei scriptoribus invenias dictum.

Vsque ad palatium, Adusq; palatium, usque palatium, ad palatium, ad palatium usque. Item quæ. *Vsque à palatio, abusque palatio, à palatio.*

Virg. *Siculo prospexit abusque Pachyno.* Plaut. *Amor & melle & felle est fœcundissimum, gusta dat dulce, amarum ad satietatem usq; aggerit.* Terent. *Mihi magna cum eo jam inde usque à pueritia fuit semper familiaritas.* Cic. *Vixit ad summam senectutem valetudine optima.* Idem. *Cùm ad vesperam usque contentius ambularet.* Idem. *Cùm repeteret usq; à Corace nescio quo.*

NOTA.

Quint. *In usq; dixit.*

In proverbium usq; Græcorum celebratum est, *Indoctos à musis atque gratijs abesse.*

REGVLA CXIV.

Quantum, multo usitatius, quàm quod verbo uno dici solet, Prout, usurpatur.

Ad nos brevi, quantum intelligo, venturus es. Hac de re alias, quantum memoria repeto ad te scripsi. Is tibi, quantum suspicor, amicus certus non est.

Cic. *Abdimus nos quantum licet, & sæpè soli sumus.* Idem. *Vt laudem eorum jam propè senescentem, quantum ego possum, ab opinione hominum, atque à silentio vindicarem.*

NOTA I.

Quam, vel Vt cum superlativo & verbo Posse, licet cum gradibus aliis dici possit, in hac significatione usurpari solet.

Cic. *Dabo operam quàm maximè potero.* Idem. *Quantus ornatus in peripateticorum disciplina sit satis est à me, ut brevissimè potui paulò ante dictum.*

NOTA II.

Pro Quamdiu singulari cum venustate Dum dicitur.

Tui dum vivam memorem me experieris. Neutri nostrum deerit quidquam, dum hæc durabit amicitia.

Cic. *Immortales gratias ago tibi agamq; dum vivam.* Idem. *Quem tamen esse natum & nos gaudemus, & hæc civitas, dum erit, lætabitur.*

REGVLA CXV.

Tantum abest, orationi elegantiæ adfert plurimùm. Postulat autem verbum Subjunctivi modi, particula Vt præposita, cùm alius sermo, qui contrariæ sententiæ sit, cùm particula eadem subjicitur.

Tantum abest ut amici objurgatione offendar, ut ea mihi jucundissima sit. Tantum abest tui ut oblitus sim, ut ne unus quidem prætereat dies, quin mihi in mentem sæpius tui veniat.

Cic. *Tantum abest ut scribi contra nos nolimus, ut id etiam maximè optamus.* Idem. *Id autem tantum abest ab officio, ut nihil magis officio possit esse contrarium.* Idem. *Tantum abest ut nostra miremur, ut usq; eo difficiles ac morosi simus, ut nobis non satisfaciat Demosthenes qui quanquam unus eminet inter omnes in omni genere dicendi, tamen non semper implet aures meas.*

REGVLA CXVI.

Duo cùm dicimus, eorumque alterum dubium est nec certum satis, alterum verò certum est: quod incertum est præponamus, quodque certum postponamus, ibiq; Certè dicamus, ubi sermone domestico Saltem dici solet.

A me aut discessurus non eras, aut abitum certè tuum significare debebas. Ad te veniam, aut certè scribam, aut nocebit, aut nihil certè proderit.

Cic. *Tu me consiliario fortasse non imperitissimo, fideli quidem & benevolo certè usus es.* Idem. *Omnis cura mea solet in hoc versari semper: dicam enim sæpius si possum, ut boni efficiam aliquid dicendo, si id minus, ut certe ne quid mali.* Idem. *Quamobrem quoniam de ornatu omni orationis non sunt omnes patefacti, aut certè commonstrati loci: nunc quid aptum sit, hoc est, quod maximè deceat in oratione, videamus.*

REGVLA CXVII.

Post Si particulam, Quis, quàm Aliquis, collocari solet elegantius.

Si quem adeptus es honorem, virtutis tuæ id amplum testimonium est.

Cic. *Si quid ad me forte scripseris, perficiam, ne te frustra scripsisse arbitrere* Idem. *Socratem illum solitum ajunt dicere, perfectum sibi opus esse, si quis satis esset concitatus cohortatione sua ad studium cognoscendæ percipiendæq; virtutis.*

REGVLA CXVII.

Ne quid, quam ne aliquid, Num quid, quàm Num aliquid dicitur elegantius.

Ne quam patiar injuriam opera mihi danda est. Ne quid à me frustra postulaveris laborabo. Num quas mihi afferes litteras? Cic. *Num quis horum miser hodie?* Idem. *Num quid igitur est causa quin amicos nostros Stoicos dimittamus?* Idem. *De evertendis autem diripiendisq; urbibus valdè illud considerandum est, ne quid temerè, ne quid crudeliter fiat.*

REGVLA CXIX.

Post Quis, post Quo pro quanto, post Cùm, Quid, quàm aliquid dici solet frequentius.

Ex Diogene servum ullum aut ancillam habere se negante cùm quis quæsivisset: quisnam te igitur ad sepulcrum efferet? Qui, inquit, domo indiget. Anacharsis Scytha rogatus quo quis pacto abstemius fieret, Si turpes, inquit, ebriorum motus sibi ante oculos ponat.

Cic. *Voluntas est qua quid cum ratione desiderat.* Idem. *Quo enim quis versutior & callidior est, hoc invisior & suspectior, detracta opinione probitatis.*

REGVLA CXX.

Post Sive, post Nisi, post Aliud, usitatius Quid, quàm aliquid à doctioribus collocatur.

Cic. *In eum locum res deducta est, ut nisi quis Deus, aut casus aliquis subvenerit salvi esse nequeamus.* Idem. *Si verum est Q. Fabium Labeonem, seu quem alium.*

REGVLA CXXI.

Qua non Quæ pones post particulas Ne. Num, Aliud, Si, & ab ea compositas Sive, Sin. Nisi, si Relatio non fuerit.

Ne qua mulier. Si qua templa. Aliáve qua injuria.

Cic. *Graves solent offensiones esse ex gravibus morbis, si qua culpa commissa est.* Idem. *In illam igitur curam incumbe, mi Plance, ut ne qua scintilla teterrimi belli relinquatur.* Idem. *Sin qua necessitas hujus muneris alicui Reipub. obvenerit.*

NOTA.

Si verò Relatio fit, etiamsi Antecedens non ponatur, Quæ, non Qua dicendum est.

Si quæ dicis vera sunt.

Quint. *Providendum est, ne quæ dicuntur, ab eo qui dicit, dissentiant.*

REGVLA CXXII.

Si quando, Sicubi, Nuncubi, Nequando, Nunquando, Latinæ linguæ principibus usitatiora sunt, quàm Si aliquādo, &c.

Sicubi est, eum inveniam. Nunquando venies? Provide nequando tuorum te factorum pœniteat.

Cic. *Si quando, quod nolim, displicere tibi tuum consilium cœperit, possis meum recordari.* Idem. *Veruntamen, Crito, si me assequi potueris, aut sicubi nactus eris: ut tibi videbitur, sepelito.*

NOTA I.

Nuncubi, Sicubi, Necubi, ad hiatum evitandum literam in medio accipiunt. Quod de his dictum, idem in Adverbiis aliis tibi putes observandum, ut; Siquo, Siqua, Sicunde, Nequo, Nequa, Necunde, Nunquo, Nunqua, Nuncunde.

NOTA II.

Si verò vocabulum aliquod sit, quod inter particulam, Si, Ne, aut Num, & aliquid interponas, Quid vel aliquid promiscuè usurpes.

Si me aliqua voluptate affecisti. Num præmio donas me aliquo? Ne injuriam feras aliquam.

Cic. *Lælius, si digito quem tetigisset, pœnas dedisset.* Idem. *In quo viro erit perfecta sapientia: quem adhuc nos quidem vidimus neminem, sed Philosophorum sententiis qualis futurus sit, si modo aliquando fuerit, exponitur.* Idem. *Si te rogavero aliquid, numné respondebis?*

REGVLA CXXIII.

Post negationem Quisquam, Quispiam, Vllus, Vsquam, Vnquam, elegantius quàm Aliquis, Alicubi, Aliquando ponuntur.

Non est labor ullus qui causa tua mihi ingratus sit. Nemo vir bonus cuiquam invidet. Nolo ullam pati injuriam.

Cic. *Nec mihi est te jucundius quidquam, nec carius.* Idem. *Ego nunquam quendam ad te, cum sciam, sine meis litteris ire patiar.* Idem.

Nec

Nec simulatum potest quidquam esse diuturnum. Idem. *Nemo unquam sine magna spe immortalitatis se pro patria offerret ad mortem.* Idem. *Neque quisquam est quin satietate jam defessus sit.*

NOTA.

Verba illa quæ latentem quandam in se continent Negationem, ab hoc dicendi genere aliena non sunt: qualia sunt Vetare, Cavere, Rarum esse, Vix, aliaq; hoc genus multa.

Cic. *Cave putes ullam in Philosophia vocem emissam clariorem.* Idem *Bene præcipiunt qui vetant quidquam agere quod dubites æquum sit an iniquum.*

REGVLA CXXIV.

Politiorum litterarum auctores post vocem Interrogativam Vllum, Quidquam, aut Vnquam, non Aliquid aut Aliquando ponere consueverunt.

Quis ullam rerum earum suscipiat curam? An tibi est ullius honestæ rei studium? Apud quos unquam ullum fuit liberalitatis exemplum majus?

Cic. *Quis unquam tanti quenquam fecit?* Idem. *An est quidquam similius insaniæ, quàm ira?* Idem. *Harum tot tantarumq; rerum videtisne ulla esse præcepta, quæ in artibus Rhetorum reperiantur?*

REGVLA CXXV.

Post particulam Quàm ratione Comparativi, aut vocis Cōparativi vim habentis positam, Vllum, Quidquam, Vnquam ponitur elegantius, quàm Aliquid, Aliquando.

Virtute instructior quàm ullus sociorum. Ditior es quàm ut unquam fortuna te deserat.

Cic. *Plus valuit, quàm pro ullo alio valere potuisset.* Idem. *Nihil turpius Physico, quàm fieri sine caussa quidquam dicere.*

REGVLA CXXVI.

Nominis primi oratores Si particulæ, Quidquam, Vllum, Quippiam, Vnquam, non Aliquid, Aliquando postponunt.

Si litteras ullas unquam ad me dederis supra fidem gavisurus sum, sine quibus quidquam mihi jucundum fore non puto. Si quisquam te amat, nisi redamas, inhumanus es.

 Cic.

Cic. *Multa præterea commemorarem nefaria in socios, si hoc uno sol quidquam vidisset indignius.* Idem. *Intelligo equidem à me istum laborem jam diupostulari, Attice: quem non recusarem, si mihi ullum tribueretur vacuum tempus & liberum.*

REGVLA CXXVII.

Ornatioris eloquii viri postSine ferè Vllus, Quispiam, Quisquam, non Aliquis usurpant.

Ne horam quidem sine ulla amicitia nostra memoria vivere possum. Sine cujusquam auxilio negotium efficere non possum.

Cic. *Sine ulla mora negotium susceperunt.* Idem. *Ipsi sine cujusquam suspicione multos fortes viros eduxerant.*

REGVLA CXXVIII.

Particula Ac vel Atque usitatius, quàm Et inter polysyllaba vocabula ponitur.

Iustitiam ac liberalitatem tuam amici ac inimici suspiciunt ac mirantur. Cic. *Causa nulla est cur apud homines prudentissimos atq; amicissimos mentiar.* Idem. *Exacta ætas honestè ac splendidè tantam fert consolationem, ut eos qui ita vixerunt, aut non tangat ægritudo aut leviter pungat animi dolor.*

NOTA.

Invenias etiam Polysyllabis vocibus particulam, Et, interpositam, sed rarius.

Dissyllabis quoq; vocabulis Atque nonnunquam interponitur.

Saluſt. *Avaritia bellua fera, immanis, intoleranda est: Quo intendit, oppida, agros, fana atq; domos vastat: Divina cum humanis permiscet. Neque exercitus neq; mœnia obstant, quo minus vi sua penetret. Fama, pudicitia, liberis, patria atque parentibus cunctos mortales spoliat.*

REGVLA CXXIX.

Elegantior venustiorque est oratio ea, in qua plurium syllabarum vocabula Conjunctione Que postposita conjunguntur, quàm si Et interponatur.

Miserias calamitatesq; fortiter animoseq; suscipis, paterisq;.

Cic. *Ego cum tuo Servio jucundissimè conjunctissimeq; vivo.* Idem.

Cùm

Cùm A. Cæcinna tanta mihi familiaritas consuetudoq́ꝫ semper fuit, ut nulla major esse poßit. Idem. *Hominem facillimum liberalißimumq́ꝫ cognosces.*

REGVLA CXXX.

Conjunctio Que sæpius postponitur cùm præest Omne, Totum, Aliud.

Totusq́ꝫ tremo. Omnisq́ꝫ thesaurus. Aliaq́ꝫ hoc genus. Nobilitatem, gloriam, aliaq́ꝫ hoc genus Diogenes ille Cynicus irridens malitiæ velamenta esse dicebat.

Cic. *Honos alit artes: omnesq́ꝫ intenduntur ad studia gloriæ.* Idem. *Populi verè Romani, totiusq́ꝫ Italiæ mira consensio est.*

REGVLA CXXXI.

Particula Que, tum venustat orationem, cùm voci declinationis experti postponitur: cui particulam Et raro præposueris.

Rursumq́ꝫ. Ideoq́ꝫ. Vulgoq́ꝫ.

Cic. *Et si nihil novi quod ad te scriberem habebam, magisq́ꝫ litteras tuas exspectare incipiebam, vel te potius ipsum: tamen cùm Theophilus proficisceretur, non potui nihil ei litterarum dare.* Idem. *Ego quanti te faciam, semperq́ꝫ fecerim, quanti me à te fieri intellexerim, sum mihi ipse testis.* Idem. *Vivitur non cum perfectis hominibus, planeq́ꝫ sapientibus.*

REGVLA CXXXII.

Cùm monosyllaba vox est, ei raro particula Et præponitur: postponitur propè semper Conjunctio Que.

De justitia tua, deq́ꝫ liberalitate supra fidem sentio. Iamq́ꝫ oblitus es quàm te diligam, quamq́ꝫ requiram credere non posis.

Cic. *Te valde amamus, nosque à te amari tum volumus, tum etiam cõfidimus.* Idem. *Estq́ꝫ ea jucundißima amicitia, quàm similitudo morum conjugavit.* Idem. *Balbum quanti faciam, quàmque ei me totum dicaverim ex ipso scies.* Idem. *Valebis igitur, meq́ꝫ, ut à puero fecisti, amabis.* Idem. *Ista sunt pergrata, perq́ꝫ jucunda.* Idem. *Nihil tam detestabile, tamq́ꝫ pestiferum quàm voluptas.*

REGVLA CXXXIII.

Pronominibus particula Que non ineleganter postponitur.

Nuncius ad me venit, isq; tuas mihi reddidit litteras, teq; valere dixit, eiq; ad te litteras dedi.

Cic. *Meq; totum, & mea & meos commendatos habebis.* Idem. *Idque memoria teneo.*

Nota.

Cùm syllabæ unius Præpositio Pronomini præponitur, Conjunctio Que Pronomini postponitur sæpius, quàm inter id, & Præpositionem ponatur.

Cic. *A teq; vehementer etiam atq; etiam peto.* Idem. *Meamq; voluntatem ad summi viri, de meq; optimè meriti dignitatem, aggregassem.* Idem. *Est igitur adolescentis, majores natu vereri, ex hisque eligere optimos & probatissimos.*

REGVLA CXXXIV.

Cùm Tria copulativa Conjũctione conjungenda sunt, non invenustè cum primo secundum postposita Que particula, atque cum secundo tertium interposita Et vel *Ac* conjungitur. Si plura, primum numera quod à fine tertium est.

Amicitiam, honoresq;, & rerum scientiam expeto. Gloriæ pecuniæq;, & Veneris cupiditas pestis civitati perniciosissima est. Elegantes doctæq;, & humanæ mihi tuæ litteræ redditæ sunt.

Cic. *Hominis mens discendo alitur, & cogitando semper aliquid aut inquirit aut agit, videndiq; & audiendi delectatione ducitur.* Idem *Non patiebatur eos quos judicabat non posse Oratores evadere, operam apud se perdere dimittebatq;: & ad quam quemque artem putabat esse aptum, ad eam impellere atque hortari solebant.*

Nota I.

Genus hoc dicendi ita erit pulcerrimum, ut rarissimum.

Nota II.

Conjunctio Et geminata pulcerrimum habet usum, sed in rebus diversis geminatio erit venustior.

Diligentia honores & gignit & continet. Studio litteræ & parantur, & conservantur. Fili & morem geres, & tuæ saluti consules.

Cic. *Homo & in aliis caussis exercitatus, & in hac multum, & sæpè versatus.*

REGV-

REGVLA CXXXV.

Post particulas Contra, Perinde, Æquè, Alius, Aliter, Alienum, Aliorsum, Juxta, Vltra, Secus, Similiter, Pro eo, Pariter, nō sine gratia & venustate Ac vel Atque postponuntur.

Amicum æquè ac seipsum diligendum esse multis persuasum est. Negotia tua secus atq; volebas gesta sunt. Facis aliter ac mihi pollicitus es. Pro eo habendum est, atque si nullo jure factum esset. Trucidant feminas pariter ac viros. Trucidant inermes juxtà ac armatos. Absentium juxtà atque interemptorum bona divisa sunt. Plaut. *Tibi nunc perinde ac merère, summas habeo gratias.* Teren. *Vereor ne illud gravius Phædria tulerit: neve aliorsum atque ego feci acceperit.*

Cic. *Me certè habebis, cui carus æquè sis & perjucundus ac fuisti patri.* Idem. *Nihil æquè desidero atque bonam famam.* Idem. *Contrà atque antè fuerat* Idem. *Contrà est ac dicitis.* Idem. *Cùm ex alterius oratione aliud excipias atque ille vult.* Idem. *Cùm aliter sentias ac loquare.* Idem. *Neque verò illum similiter, atque ipse eram, commotum esse vidi.* Idem. *Non dixi secus ac sentiebam.*

REGVLA CXXXVI.

Qui aut scribendo aut dicendo excultiores sunt, id propè semper observant, ut cum aliis vocabulis, tum maximè verbo orationis per quod interrogatum est, respondeant. Si volent has particulas adolescentuli adhibebunt; Etiam, Maximè, Immò, Libenter sanè, Placet. Si placet; Quidni? Omninò, Planè, Prorsus, &c.

Si nolent has ce; Nequaquam, Neutiquam, Nolo profectò, Minimè omnium, Minimè gentium, Nullo modo, Minimè verò, Non placet, &c.

Librumne meum vidisti? Vidi.

An venies citò? Citò.

An ita mortuus est? Ita.

Vis mihi colludere? Etiam.

Placétne considere? Placet immò.

Tu ne ope implorantem me dignabere? Maximè verò.

An tu Præceptorem dissolutum optas? Minimè gentium.

Plaut. *Audin' tu illum? Audio.*

Idem.

Idem. *In eodem lecto? In eodem.*

NOTA.

Particula Ita non omninò damnanda est, ea siquidem usus est Terentius. *Qua cum uteris sententiam esse scies, Ita est ut dicis.*

REGVLA CXXXVII.

Vt ne, non inusitatè pro Ne ponitur: inq; medio vel nihil, vel aliud interponitur.

Operam da, ut ne quam tuis facias injuriam.

Ideo ad te scribo, ut tui me immemorem ne credas.

Cic. *Iustitiæ primum munus est, ut ne cui quis noceat nisi lacessitus injuria.*

Idem. *Neque enim est interdictum aut à natura rerum, aut à lege aliqua atque more, ut singulis hominibus ne amplius quàm singulas artes nosse liceat.*

REGVLA CXXXVIII.

Particula Denique tum usitatè adhibetur, cùm multa quæ restant, summatim dicenda sunt.

Amicitia morbi vim diminuit, angores depellit, adversam fortunam ferre moderatè facit, sublevat inopiam: omnem denique humanæ conditionis imbecillitatem confirmat.

Amicos liberalitate locupletas, inopes adjuvas, erigis calamitosos: nullus denique miser est in quem nihil conferas beneficij.

Cic. *Me quidem certè tuarum actionum, sententiarum, voluntatum, rerum denique omnium socium comitemque habebis.*

Idem. *Ego omnia mea studia, omnem operam, curam, industriam, cogitationem, mentem denique omnem in Milonis consulatu fixi & locavi.*

Idem. *Templa Deorum immortalium, tecta urbis, vitam omnium civium, Italiam denique totam ad exitium & vastitatem vocas.*

REGVLA CXXXIX.

Solum tum venustat orationem magis, cùm Nomen, quàm cùm est Adverbium, modò nihil è sententia mutetur.

Non virtuti soli, verum etiam litteris opera danda est. Pudicitia sola in uxore satis sit.

Cic.

Cic. *Nec verò corpori soli subveniendum est, sed etiam menti atque animo multò magis.*

Idem. *Spes sola hominem in miseriis consolari solet.*

Agellius. *Non verba autem sola, sed versus propè totos, & locos quoque Lucretij plurimos sectatum esse Virgilium videmus.*

NOTA I.

Hac ratione sæpè in Nomen Adverbium mutatur.

Sueton. *Multum conquestus eripi vitam immerenti*, pro *immerito*.

NOTA II.

Ab hac præceptione alienum non sit Quantus, a, um, vel Qui, Quæ, Quod adjungi non invenustè Superlativo, si Posse appositum sit.

Gratias ago quantas possum maximas. Qua possum veneratione maxima te prosequor.

Quint. *Narrationes stylo componi, quanta maxima possit adhibita diligentia, volo.*

REGVLA CXL.

Cùm dicimus, Non tantùm, vel Non solùm, vel Non modò, nec ulla in eadem oratione Negatio sequitur: tum id quod majoris momenti est, in oratione ea poni solet, ubi ponendum fuisset, Sed etiam, aut aliud id genus: fitque ex duabus orationibus una, in qua non ponitur Non solùm, omittitur item Sed, aut Verùm.

Orationes has duas in unam mutare si vis: Non externi solùm, sed amici etiam objurgandi sunt; dicas.

Amici quoque objurgandi sunt. Mori etiam in patria gravissimum est. Et Reges fato concedunt.

Cic. *Ius profitentur etiam qui nesciunt.* Idem. *Propter virtutem & probitatem eos etiam quos nunquam vidimus quodammodo diligimus.* Idem. *Meminerimus & adversus infimos justitiam esse servandam.*

NOTA I.

Particulæ Vel non raro eadem usurpatio est.

Cic. *Quàm sint morosi qui amant, vel ex hoc intelligi potest.* Idem

Malus

Malus enim custos diuturnitatis metus, contraq; benevolentia fidelis est, vel ad perpetuitatem.

NOTA II.

Cùm post Non solùm, Non tantùm, vel Non modò negatio subsequitur, ex orationibus iisdem duabus unam faciemus, in qua Nequidem ponemus, aut si copulandi Conjunctio adjungenda est. Nec quidem, aut Neque quidem, inque medio id ponemus vocabulum, quod Sed etiam subsequeretur.

Ne amicis quidem hoc dicam: id est non solùm non dicam aliis, sed ne amicis quidem. Ne parentibus quidem obsequitur. Interrogatus Thales Milesius: lateret ne Deum homo peccans? ne cogitant quidem respondit.

Cic. *Quando, aut ubi te visurus sim, nisi ad me scripseris, ne suspicari quidem possim.* Idem. *Postrema syllaba brevis an longa sit, ne in versu quidem refert.*

REGVLA CXLI.

Venustatem orationi adjicies tuæ, si inter has particulas Ne quidem, Non solùm, Non tantùm, Non modò, & inter Sed etiam, aut Verùm etiam, Sed quoque, Verùm quoque quid interponas.

Non pecunia tantùm, sed etiam vitâ Respub juvanda est. Non solùm peccatum, sed peccati quoq; occasio vitanda est. Amicitia non mutua solùm litterarum missione, sed officiorum quoque multitudine fit arctior.

Cic. *Nunquam illum ne minima quidem re offendo.* Idem. *Memoria tenebat non domestica solùm, sed etiam externa bella.* Idem. *Vt igitur domitores equorum non verbera solùm adhibent ad domandum: sed cibum etiam subtrahunt: ut fame debilitetur equuleorum nimis effrenata vis.* Idem. *Me tibi non amicum modò, verùm etiam amicissimum existimes.* Idem. *Habere enim quæstui Rempub non modò turpe est, sed sceleratum etiam & nefarium.*

NOTA.

Est etiam quando post particulam, Sed, nec Etiam, nec Quoque ponitur.

Cic. *Quid Pompeius susceperit optimè ex Emplatorio cognosces: qui nō interfuit solùm, sed præfuit.* Re-

REGVLA CXLII.

Particula Si, &, quæ ex ea partim copulata est, Nisi, multam habent elegantiam, si in oratione secunda, aut si non in principio primæ, sed proximè verbum ponantur.

Amantem te si negligis, spera fore ut ab amante contemnaris. Quid tibi animi est si novissem, res aliter multò gesta fuisset. Ad me scribito, nisi venies.

Cic. *Nulla est excusatio peccati, si amici causa peccaveris.* Idem. *Id ille si fecerit, erit mihi vehementissime gratum.*

REGVLA CXLIII.

Conjunctio Vt in orationis medio, ac proximè verbum, ponitur sæpius.

Negotium hoc ut conficias laborandum est.

Cic. *Est etiam consolatio pervulgata quidem illa maximè, quàm semper in ore atque in animo habere debemus, homines nos ut esse meminerimus ea lege natos, ut omnibus telis fortunæ proposita sit vita nostra.*

Idem. *Ita confusa est oratio, ita perturbata, nihil ut sit primum nihil ut secundum.*

REGVLA CXLIV.

Particulas Cùm, Dum, Ne, Cur, & Pronomen Qui, Quæ, Quod in orationis medio cùm posueris, non eleganter dixeris.

Laborem tua causa cùm suscipio, voluptas non labor mihi est. Amicitiam hanc nostram dum ego vivam asserrabo. Fortunæ vim ne sentiamus operam diligentem litteris impendamus. Virtuti voluptatem qui præponit, appellatione hominis indignus est.

Cic. *Curio ad focum sedenti magnum auri pondus Samnites cùm attulissent, ab eo repudiati sunt.* Idem. *In medio relictum quod erat, populo Romano adjudicavit.*

REGVLA CXLV.

Quando duo quæ paria sunt dicuntur, particula Tum eleganter geminatur: Si imparia, levius & momenti minoris quod est, per Cùm efferendum, præponendumque; gravius verò per Tum postponendum. Si tria sint paria, cum secundo tertium copulativa Conjunctione conjungendum.

Tum

Tum optimis moribus, tum eruditione eximia præditus adolescens. Tum litteris, tum muneribus ac officiis accrescit amicitia. Cùm propter beneficia in me tua, tum maximè propter virtutem tuam mihi dilectus es. Cùm tua consuetudo mihi jucunda, tum ingenij amœnitas jucundissima.

NOTA I.

Cùm omnibus aliis oratoribus, tum maximè Ciceroni illud est familiare, ut cum rem quampiam, ut sic dicam, generalem dicturi sunt, ab eaque aliquid excipere volunt, quod generale illud exsuperet: tum ipsi cum generali ponunt particulam Cùm, adjunguntque Omne, Reliquum, Aliud, Multum, Sæpè, Vbique, aut aliud quodvis hoc genus. Cùm eo autem excepto particulam Tum collocant, eique nonnunquam adjungunt vel maximè, vel Præcipuè, vel Superlativum.

Cùm alia omni virtute, tum maximè justitia retineri solet amicitia. Cùm alias sæpè, tum superioribus meis litteris hujus rei te admonui. Cùm ubiq; in Geldria, tum maximè Ruremundæ hoc anno aër pestilens est.

Cic. *Cùm te semper dilexi amaviq; tum mei jam amantissimum cognovi.* Idem. *Plurimum valuisse apud me tuam semper auctoritatem cùm in omni re, tum in hoc maximè negotio potes existimare.* Idem. *Luxuria cùm omni ætate turpis, tum senectuti fœdissima est.*

NOTA II.

In harum particularum usurpatione verba diversorum nõnunquam esse modorum videntur, quod omninò rarissimum est: nisi Cùm pro Quamvis accipi mavis.

Cic. *Cùm mihi multa grata sint, quæ tu adductus mea commendatione fecisti: tum in primis quòd M. Marsilium amici atque interpretis mei filium liberalissimè tractavisti.*

REGVLA CXLVI.

Oratorum scripta cùm excuties, tum ab iis id frequenter observari invenies: ut ubi posita est particula Cùm pro Quando, ibi Tum simul positum sit. Id quod triplici ratione factum putes. Aut enim Cùm oratione prima ponitur, & Tum secũda: aut

aut contra, Tum prima, Cùm secunda; aut altera in fine primæ, & altera in principio secundæ.

Cùm amico inimica fortuna est, tum ego doleo, aut: *Tum ego doleo, cùm amico inimica fortuna est. Litteras tuas cùm recepi, tum multa perfusus sum lætitia.*

Cic. *Cùm maximam cepissem lætitiam ex humanissimi & carissimi patris tui epistola, tum verò jucundissima tua litteræ cumulum mihi gaudij attulerunt:* Idem. *Quod maximè tum solet evenire, cùm studiose de absentibus detrahendi causa, aut per ridiculum, aut severè, maledicè contumelioseq; dicitur.*

REGVLA CXLVII.

In partibus enumerandis Scilicet, aut Videlicet usurpandæ non sunt. Si partes duabus plures sint, rarò intercedit Conjunctio.

Diutina fit amicitia rebus multis, officiis iisdem, studijs, voluntatibus. Cumulatior acquiri solet scientia his rebus, auditione, studio, exercitatione. In literis tuis illa duo, humanitas atque elegantia, mirum est quàm me delectarint.

Cic. *Eas tres virtutes fortitudinem justitiam, prudentiam frugalitas complexa est.*

NOTA I.

Inter partes enumeratas Cicero etiam, id est, posuit.

Cùm duobus modis: id est, aut vi aut fraude fiat injuria, fraus quidem vulpecula, vis leonis videtur.

NOTA II.

Partes enumeratæ in fine clausulæ maximè ponuntur.

Multi sunt, quibuscum diutina non est amicitia, improbi, avari, ambitiosi, queruli, severi.

Cic. *Duæ res quæ languorem afferunt cæteris, Scipionem acuebant, otium & solitudo.*

REGVLA CXLVIII.

Vbi sermone quotidiano particula Sed inter vocabula duo ponitur: quorum primo particula Non præposita est: omissa particula Sed, vocabulorum ordo ita mutatur; ut quod prius erat fit posterius.

Copia non inopia crescit avaritia.

vulgò enim diceretur:

Non inopia sed copia crescit avaritia. Animam non corpus curari addecet. Vigilando non dormiendo feliciter omnia cedunt.

Cic. *Tantum cibi & potionis adhibendum, vt reficiantur vires, non opprimantur.* Idem. *Invidiam virtute partam, gloriam non invidiam putarem.*

NOTA.

Sermo quotidianus nonnunquam retinetur.

Cic. *Sunt enim quidam homines, non re, sed nomine.*

REGULA CXLIX.

Duo pluravè incerta cùm dicimus: aut cum de duobus pluribusvè dubitamus aut quærimus, sermone quotidiano Vtrum dicimus: sed elegantius multo, primùm particulam Ne, deinde *An*, ponimus.

Amicitiáne an pecunia præponenda est? Veniétne pater an scribet? Voluptatémne an virtutem sequeretur pubescens Hercules dubitasse fertur.

Cic. *Mortémne videtur an dolorem timere?* Idem. *Quærit si in mari jactura facienda sit, equine pretiosi potius jacturam faciat, an servuli vilis?*

NOTA I.

Est quando *An* solùm ponatur.

Cic. *Benè præcipiunt, qui vetant quidquam agere quod dubitares æquum sit, an iniquum.*

NOTA II.

Re una quærentes aut dubitantes, particula Ne vel *An* uti debemus.

An putas quidquam cum amico bono conferendum esse? Satísne vales? An ulla res est literati hominis otio jucundior?

Cic. *An malumus Epicurum imitari, qui multa præclarè sæpè dixit?* Idem. *Quid si pater fana expilet, cuniculos agat ad ærarium, indicétne id magistratibus filius?*

REGV-

REGVLA CL.

Post Quid aliud, aut Nihil aliud, elegantiores Nisi, non Quàm usurpant.

Quid aliud est amici litteris non respondere, nisi amicum eum negligere? Nihil aliud à te jure meo postulo, nisi ad me ut scribas.

Cic. *Nihil enim est aliud, Brute. quod quidem tu minimè omnium ignoras, pulcrè & ornatè dicere, nisi optimis sententiis verbisq; lectissimis dicere.* Idem. *Quid aliud fuit in quo concio rideret, nisi illa vultus & vocis imitatio?*

NOTA I.

Præterea particulam Nisi ibi collocabimus, ubi sermone vulgi poni solet Excepto, vel Exceptis, aut Præterquàm.

Cic. *Quod Apollo Pythius oraculo edidit. Spartam nulla re alia nisi avaritia esse perituram, id videtur non solùm Lacedæmoniis sed & omnibus opulentis populis prædixisse* Idem. *Verba neminem movēt, nisi eum qui ejusdem linguæ societate conjunctus est.*

NOTA II.

Cicero etiam Excepto usus est.

Nec vir melior, mi Testa, nec mihi amicior P. Sitio quisquam est, te tamen excepto.

REGVLA CLI.

Quòd particulam post Propterea, Idcirco, Ideò, Eò positā, aut sine his etiam pro Quia idonei usurpant auctores.

Desiderium mihi tuum propterea gravius est, quòd abeuntem te non salutavi Ob id te sæpius reprehendo quòd immensius diligo.

Cic. *Idibus Ianuariis in Senatu nihil est confectum, propterea quòd dies magna ex parte consumpta est altercatione* Idem. *Et si non iccircò eorum usum dimiseram, quòd iis succenserem, sed quod eorum me suppudebat.* Idem. *Re quidem ipsa ideo mihi non satisfacio quòd nullam partem tuorum meritorum non modò referenda, sed ne cogitanda quidem gratia consequi possum.* Idem. *Eoq; ad te tardius scripsi, quod quotidie te ipsum exspectabam.* Idem. *Noctu ambulabat in publico Themistocles, quòd somnum capere non posset.*

REGVLA CLII.

Præpositio cum verbo composita sæpe repetitur, ac cum casu conjungitur.

Accedo ad urbem. In luctus inc di De spe decidi.

Cic. *Quis erat qui putaret ad eum amorem quem erga te habebam, posse aliquid accedere? Tantum accessit, ut mihi nunc denique amare videar, antea dilexisse* Idem. *Quid nostri Philosophi? nonnè in iis ipsis libris quos scribunt de contemnenda gloria sua nomina inscribunt?* Idem. *Quemadmodum coràm qui ad nos intempestivè adeunt, molesti sæpè sunt: sic epistolæ offendunt non loco redditæ.* Idem. *Mihi & scriptum & nuntiatum est, te in febrim subitò incidisse* Idem. *Quomodo igitur jucunda vita potest esse, à qua absit prudentia, absit moderatio.* Idem. *Abstinet se injuria.* Idem. *Modò hoc malum in hanc Remp invasit.* Idem. *Magno me metu liberabis dummodo inter me & te murus intersit.*

Vide Regulam 3. c. 9. Syntaxeos Emmanuelis.

REGVLA CLIII.

Oratorum atque Poetarum varius collocandarum Præpositionum mos est, quibuscum qui congrediatur, casui modò præpositas, modò postpositas inveniat. In carmine dissyllaba Præpositio sæpè postponitur. In oratione libera cum multæ aliæ Præpositiones, tum præcipuè Cum postponitur Pronomini Qui, Quæ, Quod. Tenus & Versus semper. Vsque sæpissimè Vide Syntaxin.

Proper. *Me sine, quem voluit semper fortuna jacere.*

Horat. *Quem penes arbitrium est, & vis & norma loquendi.*

Idem. *Est modus in rebus, sunt certi denique fines, Quos ultra citraq; nequit consistere rectum.*

Virg. *Carthago Italiam contra.*

Idem. *Errabant acti fatis maria omnia circum.*

Cic *Erat nemo quicum essem libentius, quàm tecum* Idem. *Habes quibuscum possis familiares conferre sermones* Idem. *Quid dulcius quam habere quocum omnia audeas sic loqui ut tecum.* Idem. *Virtutum amicitia adjutrix, à natura data est, non vitiorum comes: ut quoniam solitaria non possit virtus ad ea quæ summa sunt pervenire, conjuncta & sociata cum altera perveniret. Quasi quos inter societas aut est, aut fuit, aut futura est, eorum est habendus ad summum naturæ bonum optimus beatissimusq; comitatus.* Idem. *Quid tam difficile, quàm in plurimorum controversiis dijudicandis ab omnibus diligi: Consequêris tamen ut eos ipsos quos contra statuas, æquo-*

æquos placatosq́, dimitt is. Idem. *Mollis & enervata putanda est Peripateticorum ratio & oratio: qui perturbari animos necesse esse dicunt, sed adhibent modum, quem ultra progredi non oporteat.* Idem. *De illo autem quem penes est omnis potestas nihil video.* Agellius. *Quonam modo veteres nostri particula ista qua de agitur usi sunt.*

REGVLA CLIV.

Sermonem cui imperiti has voces Propter quem, quam, quod, vel Ob quem, quam, quod adhibent, elegantiarum sectatores, his vocibus expulsis & rejectis, per Adverbia Cur, Quare, Quamobrem efferunt.

Cic. *Multa mihi veniebant in mentem quamobrem unum laberem tibi etiam bonori fore putavi.* Idem. *Neq; adhuc ullam caussam excogitare potui, quamobrem commiserit.* Idem *Quod si tibi nulla caussa est, cur hunc miserum tanta calamitate affici velis.* Idem. *Sed erant caussæ, cur hoc tempore istic esse nollem.* Idem. *Unum mihi est solatium, quare possim.* Idem. *Miror quid caussæ fuerit, quare consilium mutaris.*

REGVLA CLV.

Elegans est, Verbum idem, quod in præcedenti clausula ponebatur, per Autem, vel Porro repetere.

Bona adolescentes indole præditi operam quam possunt maximam adhibeant ut à primis statim annis optima quæq; discant, ac strenuè proficiant proficient autem si discendi cupidi fuerint.

Cic. *Quoniam his voluminibus ad te profecta vox mea est, tribues his temporis quantum poteris, poteris autem quantum voles.*

REGVLA CLVI.

Elegans dicendi modus est, quo politiores utuntur, dicentes, pro Tam diu donec, Tantisper dum, vel Dum particulam solam ponentes.

Tantisper ipse discas, dum docere alios possis.

Terent. *Ego te meum dici tantisper volo, dum quod te dignum est facis.*

Cic. *Tibi censeo latendum tantisper ibidem, dum effervescat hæc gratulatio, & simul dum audiam, quemadmodum confectum sit negotium.* Idem. *Non exspectavi, dum mihi a te litteræ redderentur.*

REGVLA CLVII.

Quippè, Vtpotè, & Vt particulæ ante Relativum Qui, Quæ, Quod, collocatæ, eruditissimè pro Quia vel Quoniam usurpantur.

Non est huic habenda fides quippè qui peierarit.

Cic. *Quippè qui jussit.* Idem. *Quippe quæ in lege scripta non sit.* Idem. *Ea nos, utpotè qui nihil contemnere solemus, non pertimescebamus.*

REGVLA CLVIII.

Quòd & Vt particulæ in orationis contextu curam singularem & diligentiam requirunt. Ne quando Quòd pro Vt, vel contrà, Vt pro Quòd usurpetur, sedulò cavendum.

Vt caussam finalem, hoc est, rem cujus gratia aliquid fit, significat, semperq; Conjunctivo gaudet.

Conducere aliquem, ut taceat.

Terent. *Vbi inveniam Pamphilum, ut metum ei, in quo est, adimam.*

Cic. *In eo vis maxima est, ut sim ii qui haberi velimus.*

Post has voces Adeò, Ita, Sic, Tam, Tantus, Talis, Tot, similesq; particulas sequitur Vt cum Subjunctivo, non Quòd.

Tantus vel talis est nebulo vicinus tuus, ut verbis describi satis nequeat.

Tam impudens est, ut vel falsissima quæq; pro veris dicere non erubescat. Quamobrem sic plerisq; est odiosus, ut ad mentionem ejus despuant.

Præterea ita vixit hactenus, ut ne teruncium quidem reliquum habeat.

Post Verba Rogandi, Petendi, & Iubendi; Post Facio cum compositis, Fio, Volo, Curo, Laboro, Timeo, Metuo, Vereor, & similia; Item post verba Necessitatis, & Vtilitatis sequitur Vt cum Subjunctivo, & non Quòd.

Rogo, oro, obsecro ut mihi parcas.

Pater petit, jubet, imperat, suadet, consulit, ut negotium, nulla interposita mora conficias.

Quod:

Quòd ferè caussam efficientem, & rei eventum notat. Indicativo modo, quoties præsentem actionem significat, maximè adhæ-

adhæret: Conjunctivo verò quoties præteritum negotium significat.

Ideo nulli places, quòd tibi nimium places. Ob id te sæpius reprehendo, quòd impensius diligo. Benefacis, quòd me adjuvas.

Quòd redieris incolumis, gaudeo. Quod res tibi ex animi sententia evenerit, lætor. Gratissimum mihi est quod quieveris.

NOTA I.

Post verba Necesse est, Oportet, Volo, Nolo, Malo, Peto, Rogo, Precor, verbum modi Conjunctivi sine particula Vt, ij qui incolumi mundaque latinitate imbuti sunt, non rarò ponunt.

Amicum bonum qui nactus est, voluptate affiiatur necesse est. Ma'o venias, quàm scribas. Vbi sis me rogo certiorem facias. Iuvenes domi parentes obvios in itinere, in solitudine seipsos vereantur oportet.

Cic. *Multos tibi commendam necesse est* Idem. *Hominem occidat oportet qui vestra opera uti velit.* Idem. *Tu velim ita tibi persuadeas, nullam rem esse minimam quæ ad te pertineat, quæ mihi non carior sit, quàm meæ res omnes.* Idem. *Nolim me jo ariputes.* Idem. *Mallem Cerberum metueres, quàm ista tam inconsideratè diceres.*

NOTA II.

Post verba Censeo, Provideo, Caveo, Nuntio, Suadeo, Facio, Reliquum est, & si qua similia sunt, verbum Subjunctivi modi, omissa Particula Quòd, vel Vt, vel Ne, linguæ politioris exercitatoriq; qui habentur, collocant.

Amicitiam quibus scis rebus augeri posse, censeo augeas. Æternam tibi quæras gloriam suadeo. Fac me semper ames.

Cic. *Treviros vites censeo.* Idem. *Hi plebei fuerunt, quos contemnas censeo.* Idem. *Fac valeas meq; mutuo diligas.* Idem. *Cave festines, aut omittas ut aut æger aut hyeme naviges.* Idem. *Si ita est, esse tum aliquod suadeo capias.* Idem. *Reliquum est tuam profectionẽ amore consequar.*

NOTA III.

In oratione eadem si hæc superiorvè nota bis observari possit, ut observes utrobiq; non expedit.

Publ. Lent. *Rogo te petas ab h. ut bane dignitatem petissimum nobis*

tribuant. Salluſt. *Provide ut oportet ut plebs largitionibus & publico frumento corrupta, habeat negotia ſua quibus à malo publico detineatur.*

NOTA IV.

Verbis Opinor, Puto, Arbitror, Credo, Fateor, aliiſque hoc genus multis Conjunctionem Quòd nunquam, Vt ſæpè veteres adjungunt.

Incultus & puerilis ſermo eſt:

Fateor, quòd nullas ad te dedi litteras.

Qui omiſſa particula Quòd, & Finito verbo in Indefinitum mutato, fit aliquanto ornatior, hoc modo:

Fateor me nullas ad te dediſſe literas.

Quòd ſi Verbum utrumque Finiti modi, rejecta particula Quòd, immutatum maneat, ornatiſſimus erit, hoc modo:

Nullas ad te, fateor, litteras dedi.

Obſerves Fateor in orationis medio poſitum, ibidem & alia hoc genus verba collocanda memineris, rarò in principio.

Amicus meus incolumi opinor, valetud ne eſt. Amicitiâ nihil datum eſt, credo, à diis immortalibus hominι melius.

Cic. *Niobe fingitur lapidea propter æternum, credo, in luctu ſilentium.* Idem. *Endymion verò, ſi fabulas aud re volumus, neſcio quando in Lamio obdormivit, qui eſt mons Cariæ, nondum, opinor, eſt experrectus.*

NOTA V.

Particulam Vt, nonnunquam Cicero idem hujus generis verbis præponit.

Sepe laudabo ſapientem illum Biantem, ut opinor, qui numeratur inter ſeptem ſapientes. Idem. *Ardeo cupiditate incredibili, neque, ut ego arbitror, reprehendenda, nomen ut noſtrum ſcriptis illuſtretur & celebretur tuis.* Idem. *Dabis hanc veniam, mi frater, ut opinor, ut eorum quibus ſumma dicendi laus à noſtris hominibus conceſſa eſt, auctoritatem Græcis anteponam.*

REGVLA CLIX.

Quarundam particularum geminatio obſervanda eſt: Alicubi enim eſt apprimè elegans.

Vt

Vt ut, concessionis.

Cic. Tironi. *Sed ut ut est, indulge valetudini.*

Vt ut, tamen.

Ter. in Phorm. *Sed ut ut hæc sunt tamen hoc faciam.* Plaut. in Mercat. *Vt ut est, non ibo tamen.*

Vt ut certè.

Ter. in Phor. *Nam ut ut erant alia, illi certè consuleres quæ nunc domi tuæ est.*

Vbi ubi, certè.

Cic. in Tuscul. *Nunc ubi ubi sit, animus certè in te est.*

Vbi ubi, tamen.

Plaut. in Rudent. *Vbi ubi erit, tamen investigabo, & mecum adducam simul.*

Quoquo certè.

Cic. pro Rabir. *Quoquo consilio fecit, fecit certè suo.*

Quoquo tamen.

Cic. de lege Agraria. *Hic ager quoquo pretio coemptus sit, tamen ingenti pecunia vobis inducetur.*

Et sine particula Tamen.

Cic. Dicim, *ipso audiente quoquo animo me auditurus est.*

Sic dicitur. *Quoquo alio modo ceciderit: quæcunq; sit fortuna.*

Adventus tuus mihi, quoquo tempore fuerit, vel erit gratissimus.

Cic. ad Atticum. *Quoquo modo loquar, ego tamen utar moderatione qua potero.*

Quantus quantus.

Novi eum quantus quantus est.

P. Manut. *Quantus quantus est, totus labor est, totus industria est.*

Quantus quantus, tamen.

Teren. in Phor. *Heu quanta quanta hæc una paupertas est: tamen adhuc curavi unum hoc quidem, ut uni esset fides.*

Quanti quanti.

Cic. *Sed quanti quanti, benè emitur quod necesse est.* Ita dicimus: *qualis qualis sit*, pro: *qualiscunq;.*

Cui cuimodi, pro cujusmodicunque.

Cic. ad Attic. *Tu ad me velim omnia quàm diligentissimè, cui cuimodi sint, scribas*, id est, *qualiacunq;.*

NOTA.

Sunt & observandæ hæ geminationes: Etiam atq; etiam: Iterum atque iterum: Iam jamq;: Magis ac magis: Plenius atque plenius: Vix atque ne vix quidem, ut;

Indies magis magisq; hoc dogma arridet. (vulgò Germano-latini dicunt: de die in diem.)

Cic. in Epist. *Stabo & exitar ut indies magis magisq; nascens de me duplicetur opinio.*

De his aliquando plenius ac plenius edoceberis, id est, *uberius ac copiosius*.

Vix ac ne vix quidem extremis labris attigit logicam. Adolescentem hunc mihi longè lateq; carissimum etiam atq; etiam tibi commendo, id est, *intimè, vehementer.*

Cic. *Cogitandum est jam jamq; esse moriendum. Iterum iterumq; hac cantilenam canite*, id est, *repetite, iterate.*

Iterum iterumq; à te peto. Etiam atq; etiam à te peto.

Salve etiam atq; etiam literarum decus.

Cic. Tusc. 2. *Hoc premendum etiam atq; etiam est argumentum.*

Plus Plusque.

Id est, vehementius. Cic. ad Atticum. *Pompeium plus plusq; indies diligo.*

Vtinam, Neu geminata.

Quædam etiam eleganter geminantur interposito aliquo, ut;

Cic. ad Attic. *Quod utinam iterum autem utinam, tuo tamen commodo.*

Cæs. 1. bell. civil. *Flens Petreius manipulos circuit militesq; appellat, neu se, neu Pompeium absentem Imperatorem suum adversariis ad supplicium tradant obsecrat*, id est, *nere.*

Cic. *Peto à te, ne id à me, néve in hoc reo, néve in aliis quæras*, id est, *neque.*

Quà.

Quà pro partim, geminatum apud Cic. ad Attic. est.

Quà Dominus, quà advocati sibilis conscissi sunt. Ime igo te diligentissimum esse, quà de Buthrotiis, quà de Bruto.

I. Lips. *Relegi, recensui, & sine dolo duam multa meo, quà a[illegible] quà ab interpunctis feci meliora.*

ALI

ALIQVOT ORATIONIS VARIANDÆ FORmulæ, quas cum ad orationem exornandam, eandemq; aliis atq; aliis verbis ex tempore efferendam multùm conferre constet, his Elegantiarum regulis subjicere placuit.

MODVS VARIANDI ORATIONEM PER omnes casus.

Virtus est amplectenda.
Virtutis studium amplexandum est.
Virtuti studeamus oportet.
Virtutem meritò colere debemus.
O beata Virtus, quàm es meritò colenda.
Omnes Virtute ad veram gloriam decet contendere.

RATIO VARIANDI ORATIONEM per Dignus & Indignus.

Dignus qui vel ut quàm diutissimè vivat.
Longissima vita dignus: Verbo in nomen per Enallagen mutato.
Dignus quàm diutissimè vivere: per Verbum Infinitum, sed poeticè.
Mart. *Dispeream si tu Pyladi præstare matellam Dignus es.*
Horat. *Digna sequi potius, quàm tortum ducere funem.*
Meritus est cui laurea imponatur. Promeritus es, ut tibi decernatur triumphus.
Indignus quem ames.
Indignus qui abs te ametur.
Indignus ut abs te diligatur.
Indignus abs te amari. In carmine.
Horat. *Indigni fraternum rumpere fœdus.*

Idoneus.

Idoneus est qui bellum gerat.
Idoneus ut bellum gerat.
Idoneus bello gerendo.
Idoneus ad bellum gerendum.
Idoneus bellum gerere.
Horat. *Fons etiam rivo dare nomen idoneus.*

RATIO VARIANDI PROPOSITIONEM GENERALEM.

Primùm propriis & peculiaribus suis signis.

Omnibus est moriendum.

Deinde per Isodynamiam, quam Æquipollentiam vocant.

Nemini non est moriendum

Tum per Interrogationem.

Cui non est moriendum.

Postremò per signum Infinitum.

Haud est ullus cui non sit aliquando moriendum.

Idem efficitur per Quantum, & Quidquid, & Si quid.

Quantum est hominum venustiorum, id est, *omnes venustiores.*

Quidquid erat copiarum eò traduxit, id est, *omnes copias.*

Si quid erat copiarum amisit, id est, *omnes copias.*

Si quid alias sibi bona fama comparaverat, id nunc perdidit.

Redditur generalitas etiam ceu proverbiali figura, ut cùm dicimus.

Miscebis sacra profanis, id est, *omnia.*

Iuvenesq; senesq;, id est, *omnes.*

Neq; magnum neq; parvum id est, *nihil.*

Est & infinita Propositio.

Per fasque nefasq;, id est, *quocunque modo.*

Quo jure, quave injuria.

Idem efficit ad unum.

Virg. *Si non exosus ad unum Trojanos*, id est *Trojanos omnes.*

De Propositione non generali.

Nonnihil, id est, *aliquid.*

Inest & infantibus nonnihil ingenij.

Nonnulli pluris faciunt pecuniam, quàm fidem.

Non nemo potest pro *aliquis.*

Cic. *Non nemo etiam in illo sacrario Reipub. in ipsa, inquam, curia nō nemo hostis est.*

Non omnem pecuniam assumsit, id est *est quam non assumpserit.*

Qui legat argentum factum, non omne legat argentum.

Omittitur interdum signum manente sententia.

Sunt qui pecuniam famæ anteponant, id est, *sunt aliqui.*

Nonnunquam subauditur Quiddam.

Est in quo mihi magnoperè possis gratificari, id est, *quiddam.*

Negatio iterata nonnunquam necessitatem significat, non affirmationem simplicem.

Non

Non possum non ridere.
Non possum non mirari.
Non potest non verum dicere veritas.
Id accidit duntaxat in verbo Possum.

GENERALIS VARIATIO OMNIVM modorum.

Omnes verborum modos circumloqui licet per verbum Fio.
Ita carus eris omnibus.
Ita fiet, ut carus sis omnibus.
Hoc modo effugit invidiam.
Hoc modo factum est, ut effugerit invidiam.
Vtinam ex aquo me amares.
Vtinam fieret, ut ex aquo me amares.
In uxorem pessimam incidi.
Mihi usu venit, ut in uxorem pessimam inciderim.

MODVS VARIANDI IMPERATIVVM.

Ama. Amato. Amabis. Ames. Fac vel Facito ames, Fac vel Facito ut ames.
Prohibendo: *Ne ames. Ne amaveris.*

PRIVS SVPINVM SEPTEM VARIATVR modis.

1. Per Gerundium in Dum.
Venit petitum veniam: Venit ad petendum veniam.
2. Per Gerundivum ut vocant.
Venit ad petendam veniam.
3. Per Gerundium in Di.
Venit caussa petendi veniam.
4. Per Gerundivum.
Venit caussa petendæ veniæ.
5. Per verbum Subjunctivum,
Venit ut petat veniam.
6. Per Participium.
Venit petiturus veniam.
7. Per Infinitum: sed consuetudine Græca.
Venit petere veniam. Poetæ

Poetæ Latini ab hac postrema loquendi forma non abstinent, præsertim Horatius.

RATIO VARIANDI SVPERLATIVVM.

Est vir omnium humanissimus.

1. Per Comparativum, Affirmativè, & Negativè, Affirmativè. *Vir cæteris omnibus humanior*, sed inusitatè.

Negativè, *Nemo hoc viro humanior.*

Vel per neutrum genus.

Nihil hoc viro humanius.

2. Per Syntaxim.

Nemo quàm hic vir humanior.

3. Per Periphrasim.

Vir quo non alius humanior.

Vir quo non humanior alter.

Vir humanus, si quisquam est omninò humanus.

Homo quantum alius nemo humanus.

4. Per Interrogationem.

Quis hoc viro humanior?

Vel per Neutrum genus.

Quid hoc viro humanius?

5. Per signum Infinitum.

Haud est ullus hoc viro humanior.

Vel per Neutrum genus.

Haud est quidquam hoc viro humanius.

6. Per Syntaxin casus Superlativi.

Vir inter omnes, vel ex omnibus humanissimus.

7. Per Periphrasin.

Vir maximè omnium humanus.

8. Per Heterosin speciei, Adjectivo in Abstractum verso.

Summa est hujus viri humanitas.

9. Per Isodynamiam.

Vir minimè omnium inhumanus.

10. Per verba Synonyma, Superare, vincere, &c.

Hic vir humanitate superat omnes.

Facilè omnes vincit: Longè præstat.

Hunc virum superat humanitate nemo.

11. Per verbum Passivum.

Hic vir humanitate non facilè superatur à quoquam.

12. Per Interrogationem.

Quem non hic vir humanitate vincit?

13. Per Contrarium.

Hic vir nulli humanitate cedit.

14. Per Heterosim figuræ.

De humanitate quis non huic viro concedat?

15. Per Comparata.

Hic vir omnibus humanitate superior est.

16. Per Contrarium.

Hoc viro nemo humanitate inferior est.

Hic vir nulli humanitate secundus est.

17. Per Exclamationem.

O singularem hujus viri humanitatem.

18. Per Admirationem.

Bone Deus, quanta est hujus viri humanitas!

19. Per Adjurationem.

Ne vivam, si quid unquam vidi hoc viro humanius.

20. Per Interrogationem.

Quem cum hoc viro æquare humanitate possis?

21. Per Hyperbolen.

Vir non humanus, sed ipsa penè humanitas.

22. Per Auxesin.

Vir incredibili in omnes humanitate.

Omnis humanitatis antistes.

Vir exemplum humanitatis.

Ideam dixeris humanitatis.

23. Per particulas Tàm, & Quàm.

Nemo tàm humanus, quàm hic vir?

24. Per Particulas Perindè, atque.

Quis perinde humanus atque hic vir?

25. Per particulas Æquè, atq;.

Haud est quisquam omnium æquè humanus, atq; hic vir.

26. Per particulas Adeò, ut.

Vir adeò humanus, ut nemo sit cum eo conferendus.

27. Per particulas Ita, ut;

Nemo

Nemo ita humanus, ut hic vir.

28. Per particulas Tam, ut.

Vir tam humanus, ut nemo ei sit æquandus.
Tam humanus, ut parem humanitate non invenias.

29. Per Heterosin speciei.

Ea viri hujus est humanitas, ut ei nemo sit æquandus.
Vir tanta humanitate præditus, ut cum eo nemo sit conferendus.
Huic viro parem humanitate non inveneris.

SPECIMEN VARIANDAE SENTENTIAE.

1. Res ipsa latinis aptisq́ue verbis efferenda est. Hoc enim qui nescit, is frustra conabitur orationem variare.

Oratio prima sit hæc.

Hic vir est optimè de te meritus.

2. Vtendum est verbis mutatoriis, si, quæ idem efficiant reperiantur.

Id fit per Synonymiam, Enallagen, Antinomasiam, Periphrasin.

Per Synonymiam, & Enallagen Figuræ.

His magnificè de te promeritus est.

Per Enallagen Partis. Verbum Nomine commutatur.

Maxima sunt hujus erga te merita.

Per Synonymiam rursus.

Plurima exstant hujus in te beneficia.

Per Antinomasiam.

Quinto Fabius plurimum debet.

Per Periphrasin, idq́ue Activè, & Passivè.

Activè.

Hic te summis beneficiis affecit.
Hic maxima in te beneficia contulit.

Passivè.

Tu summis es ab hoc beneficiis affectus.
Ab hoc multa & præclara in te beneficia sunt collata.

3. Cùm propria deficient, utendum translatis.

Id fit per Metaphoram, Allegoriam, Catachresim.

Per Metaphoram, Activè, & Passivè.

Activè.

Activè.

Hic te maximis beneficiis obligavit, obstrinxit, devinxit,

Passivè.

Magnis hujus beneficiis atq; meritis obligatus, obstrictus, devinctus es.

4. Vtendum Isodynamia Contrariorum.

Tu singularia ab hoc beneficia habes.
Non vulgaria hujus exstant in te beneficia.
Hujus tu summis beneficiis usus es.
Non mediocria sunt hujus erga te merita.

5. Variatur oratio per Relativa.

Hic maximum tibi beneficium dedit:
Tu ab hoc beneficium maximum accepisti.
Hic tibi summa beneficia tribuit:
Huic tu ingentia beneficia debes.
Hic te maximis beneficiis ornavit:
Huic tu plurimum merito ipsius debes.
Hic tibi, ut qui maximè benefecit,
Huic tu, ut cui maximè es obstrictus.

6. Quod simpliciter dictum est, id efferetur per Ironiam, Interrogationem, Dubitationem, Admirationem, Abominationem, Adjurationem, Exclamationem, Auxesin, Hyperbolen.

Per Interrogationem.

Quid est, quod tu huic prosuis immortalibus erga te meritis non debeas?

Per Admirationem.

Dij boni, quantum hic in te beneficiorum contulit!
Bone Deus, quanta hujus in te merita sunt!

Per Exclamationem.

O singularem & pene incredibilem hujus in te beneficentiam.

Per Hyperbolen, & Auxesin.

Divina atque immortalia sunt hujus erga te merita.
Hic egregiè in te beneficus ac benignus fuit.
Egregia est hujus in te beneficentia & benignitas.

In quo etiam est Enallage partis, & Accidentis.

7. Per Compositionem ex simplici oratione duplicem faciemus.

Tu huic, pro eo ac meritus est de te, gratiam referre nunquam potes.
Hic se eum semper in omnibus rebus erga te gessit ac præstitit, ut meritam illi debitamq; persolvere gratiam nullo pacto queas.
Huic Cicero pro innumerabilibus ejus in se meritis tantum debet, quantum persolvere difficile est.
Si qui de Cicerone sunt optimi meriti, in his Archias est.
Hic, quantum alius nemo, benè promeritus est de Fabio.
Vir Melius de Fabio promeritus, quàm cui grates persolvere dignas unquam possis.
Tot hujus, tantaq; exstant in te merita, ut nullam partem horum referenda gratia consequi possis.
Ea est hujus erga te beneficentia & benignitas, parem ut ei, pro meritis ipsius gratiam referendi nulla tibi facultas detur.
Hic tam multa & magna in te officia contulit, ut persolvere mercedem ei, & pretium beneficiorum nunquam ullo tempore possis.
Ea exstant hujus in te officia, ut si vitam pro illo profundas, nullam partem videare meritorum ejus assecutus.
Fieri non potest, ut tu ullis officiis Quintij erga te merita remunerasse unquam videaris.
Nemo verius à quoquam gratiam exigere, ac remunerationem officij potest, atq; à Fabio Quintius.
Quintio Fabius obstrictus est memoria beneficij sempiterna.
Huic tu pro maximis in te beneficiis omnia debes.

Per particulas Adeò, ut.

Hic adeò de te benè meruit, ut egregiis ejus in te beneficiis respondere nullo modo possis.
Hic adeò erga te benignus & beneficus exstitit, nulla ut unquam mercede merita ejus explere possis.
Nemo unquam de Fabio adeò est meritus, ac Quintius.

Per particulas Ita, ut.

Hic ita de te promeritus est, ut ad beneficia ejus remuneranda nulla tibi suppetat facultas.
Ita est meritus de Fabio Quintius, verè ut ab eo gratiam reposcat,
Nemo unquam de Fabio ita meritus est, ut Quintius.

Per particulas Sic, ut.

Sic

Sic in te beneficus exstitit jure ut officium, præmium & fructum expetat.

Sic de Fabio meruit Quintius, ut jure & meritò gratiam ab eo pro beneficiis exigere possit.

Per particulas Perinde, atque.

Nemo perinde unquàm est de quopiam meritus atque de Fabio Quintius.

Per particulas Æquè, ac.

Nemo unquam de Fabio æquè est meritus, at Quintius.

Per particulas Tam, Quam.

Hic tàm bene de te meritus est, quàm qui optimè.

8. Post alia omnia similitudinibus & Exemplis uti licebit.

Lector, ob errores mihi ne irascare, remotos
Qui pepêrere, novos hos peperêre simul.

ALIAE ALIQVOT REGVLÆ ELEGANTIARVM.

REGULA I.

SECUNDA persona singularis imperfecti, vel futuri Indicativi passivi, sive etiam deponentis præsentis, & futuri optativi: sive præsentis & imperfecti conjunctivi, suavius vocali, quàm consonâ terminatur. Ut, *loquebáre: experiáre: consequáre: tueáre: arbitrabáre: fore ut collaudére: ut meditére: suspicarére: aspernábere: nunquam labére: ne patiare, &c,*

II.

Tertia plural. præteriti activi Indicativi elegantius vocali, quàm consonâ finitur, Ut, *dedére fuére:* apud Sallustium inprimis.

III.

Suavius ponitur ante vocalem τὸ atque: neque: quàm, ac, nec: nec tum *nonnunquam ante vocalem occurrit: nec omnino, adversus, um: quorsus, um: prorsus, um: versus, um.*

IV.

Tmesis quoq; nonnullorū adverbiorū non invenusta est. Ut.

Ante autem quàm dicam: pro: *antequam dicam*: *Prius autem quàm.* l. 6. Ep. 3. *Postea verò quàm scripseram. Iam dictum est pridem*, lib. 3. Epist. 12. *Iam sumpridem admiratus. Re autem verâ* lib. 1. Epist. 4. *Re quidem ipsâ. Rei totius publicæ. Vt te autem videret, quàm è vitâ discederet. Per mihi placet. Per mihi gratum fuit. Non tamen nunquam, &c.*

V.

Præpositio *Ab* ante consonantes *s, l, m, r, st*, ponitur. *Ab senatu ab se, ab me, ab latere, ab tuâ voluntate, ab re bene gestâ, ab stirpe interire, &c.*

VI.

Supinorum activorum usus etiam est elegans. *Desertum ire*, pro: *deserere*: *Ire amatum.* Vide Lex. Plaut. *Periphrasis.*

VII.

Verba elegantius periodum claudunt: itaq; ad finem periodi semper: quoad ejus fieri potest, reservanda sunt.

VIII.

Elegans item est substantivi verbi à suo participio trajectio. *Vt, Sica insidiata Pompeio est*: pro, *Insidiata est Pomp. Interfectus ab eo est.*

IX.

Adverbia in loco adhibita, orationem mirificè exornant. Eorum itaq; accurata est habenda ratio.

X.

Præpositio *in* eleganter aliquando inter adjectivum, & substantivum constructa ponitur: Vt: *Bonam in partem accipies; quâ in urbe; quâ in parte; quâ in turbâ; nullis in aliis sermonibus versatus; Earum in alterâ, &c.*

XI.

Vt causalis eleganter nonnunquam, vel in medio, vel fine periodi, suo præponitur verbo. Vulgò tantum ab initio. *Vt. Tuam ut petitionem ipse solus gubernaret.* Pro Mil. *Hoc saltem nobis ut relinquatur. Ab inimicorum audaciâ teliq; vitam ut impunè liceat defendere. Consilio te ut possim juvare.* Lib. 2. Ep. 17. *Te ut id non putem videre.* lib. 8. Epist. 15. *Te ut quàm primùm videam.* lib. 3. Epist. 4.

XII.

XII.

Particula: *cùm tum* pro *&,&*: *non solum, sed etiam*, frequenter à Cicerone usurpantur. Item *Quà, quà*. Vide Lex. Plaut.

XIII.

Enclitica, *que*, eleganter molosso attexitur: Vt, *clamoréſque: inprimiſq;*. Item, *Conſervandumque: Aptam, explicatámque, &c.* Eadem quibusdam Præpositionibus non jungitur. Vt; *A méque ipſe deficerem*. Lib. 2. Epist. 5. *Quamprimúmque* Lib. 3. Ep. 9. *In ſenatúque*. Lib. 1. Ep. 5.

XIV.

Syncope etiam Ciceroni non infrequens. Vt, *Conquieſti: Cognoram: Cognoſſe:* Atque notandum: præteritorum omnium contractionem sive συγκοπὴν esse longè frequentissimam. Vide Lexic. Plaut. *Syncope*, Item sæpè conjugationis primæ: *Laudarim: Expectarim: Deſperaro*: Et quartæ: *Audiſſe: Audiſti, &c.*

XV.

Indefinitè dicenda eleganter secundâ singulari efferuntur: Vt; *Animi ingenui eſt, cui multum debeas, eidem plurimùm velle debere.*

XVI.

Futura Conjunctivi elegantiora indicativi futuris. Vt; *Cùm hac leges; ego annuum munus confecero*. Lib. 2. Ep. 11.

XVII.

Nec abest ab elegantiâ participium *Captus, a, um*, cum infinitivo passivo constructum. Vt: *Neque diligi ab eo ſtatim captum eſt*. l. 2. Ep. 12. *Poſtquam armis diſceptari captum eſt de jure publico*. lib. 4 Ep. 4. Item. *ſolitus, Deſitus*. Vt; *Verba uſurpari deſita, ſolita*, Agell. lib. 1. cap. 10. *Sermone ab hinc multis annis deſito uteris, &c.*

XVIII.

Eleganter etiam particulæ distributivæ *alter, altera, alterum, alius, partim, &c*, se per anadiplosin immediatè consequuntur: ne dicam, quòd alterum priùs pro uno positum esse elegantius videtur. Vt: *Lator virtute & officio tuo neceſſariorum, meorum amiciſſimorum alterius* (Pompeij) *omnium ſæculorum & gentium principis: alterius* (Bruti) *jam pridem juventutis, &c.* lib. 3. Epist. 11. Sic: *Quarum altera mihi turpis: altera etiam periculoſa ratio videtur*. l. 4.

Epist. 2. Item : *Duæ res contra nos faciunt: summa gratia & eloquentia: quarum alteram, C. Aquili, vereor, alteram metuo*, pro Quintio. Sic & illa: *Luitprandus Longobardorum : & Pipinus Francorum Reges. Hic Stephani secundi : ille Zachariæ Pontificis equum venerabundus manu suâ pedes duxit.* Costerus. Horat. l. 3. Od. 6. *Penè occupatam seditionibus delevit urbem Dacus & AEthiops, hic classe formidatus, ille missilibus melior sagittis.*

XIX.

Singularis est elegantiæ, quando eidem substantivo diversa (sed συνώνυμα) Epitheta, diversis personis, vel rebus tributa adduntur. Ut; *Cùm mirifica Senatûs, incredibilis Italiæ totius, singularis bonorum omnium consensio in me tuendo exstitisset, &c. Me mirum desiderium tenet urbis, incredibile meorum, atq; inprimis tui, satietas autem provinciæ, &c.*

XX.

Contra quoque eleganter uni adjectivo vel Epitheto, duo junguntur substantiva cum & &. Ut: *Quàm multi & officij, & consilij*, lib. 2. Ep. 12. *Mihi à te reddidit litteras plenas & amoris, & officij.* lib. 3. Ep. 1.

XXI.

Epanalepsis, Anadiplosis, Epistrophe, αὐτοτέλευτον maximè, venusta admodùm est. Ut: *Cæteris satisfacio omnibus, mihi ipsi nunquam satisfacio*: ubi negatio posteriori verbo præposita suavitatem adfert. *Crescit amor nummi, quantum ipsa pecunia crescit. Ademit Albino soceri nomen mors filiæ: charitatem illius necessitudinis, & benevolentiam non ademit.* Pro Sextio. *Quid est enim verius, quàm neminem oportere esse tam stultum, & arrogantem, ut se in rationem & mentem putet esse, in cœlo mundoq; non putet*: ubi elegans est ἔλλειψις verbi *esse* lib. 2. de leg.

Sine negatione. *Quod autem à tuis abes, id eò levius ferendum est, quod eodem tempore à multis, & magnis molestiis abes.* Lib. 4. Ep. 3. *Iisdem igitur de rebus etiam atque etiam te hortor: quibus superioribus litteris hortatus sum.* lib. 4. Ep. 3. *Si quid offenderit, sibi totum, nihil tibi offenderit* lib. 2. Epist. 17.

Talis iteratio sæpe fit per parenthesin breviorem. Ut; *Etiam, atque etiam peto, & quæso, ut quibuscunque rebus poteris (poteris autem plurimis) perspicias, & consulas rationibus meis.* Lib. 3. Ep.

Ep.2. *Quotiescunq; filium tuum video, (video autem ferè quotidie) polliceor ei studium meum.* Lib.6.Ep.5.

Et συνωνύμως commutato verbo. *Crede igitur, mi Plance omnes quos adhuc dignitatis gradus consecutus es (es autem adeptus amplissimos) eos bonorum, &c.* Lib.19.Epist.6. *Si ulla apud te commendatio valuit (quod scio multas plurimùm va-luisse) hæc ut valeat rogo.* Lib.13.Ep.14.

FINIS APPENDICVLÆ.

OBSERVATIONES.

AB aliquo pecuniam acquirere.] Cic. *Ab aliquo pecuniam extorquere & eripere. Sic dicimus, Extorquere ferrum alicui de manibus. Extorquere arma è manibus iratorum civium. Extorquere veritatem.*

Ab aliquo pecuniam petere.] *Appellare, vel Admonere debitores. Tulliola, tuum munus flagitat, me sponsorem appellat. A me appellabis eum. Appellatus est de pecunia.*

Abbreviatio.] *Compendium lectionis & scripturæ. Nota compendiaria.*

Abesse longè ab invicem.] Cic. *Intervallo locorum vel temporum disjunctum esse.* Idem. *Duo loca disjunctissima, maximeq; diversa* Idem. *Quod longissimè est ab imperitorum intelligentia, sensuq; disjunctum.* Idem. *Mores ejus longissimè à tanti sceleris attrocitate sunt. disjuncti.*

Abesse per biduum.]. Cic. *Hanc epistolam dictavi sedens in rheda, quum in castra proficiscerer, à quibus aberam bidui.* Idem. *Nos in castra properabamus, quæ aberant bidui.*

Abhinc dies vel diebus octo.] *Post dies octo. Abhinc Ciceroni tempus præteritum, nunquam futurum adsignificat. Domesthenes abhinc annos propè quingentos fuit. Abhinc annis quindecim illa causa decisa est.*

Abierat rectè.] *Commodum abierat, vel discesserat. Rectè abire, est justa de causa abire. Quemadmodum aliquem rectè tacuisse vel judicasse dicimus.*

Abijcere animum.] Cic. *Cadere animis.* Idem. *Nec debilitari aut cadere animos patitur.* Idem. *Ne contrahas aut demittas animum.*

Ab initio mundi.] *Post hominum memoriam : Post homines natos; Ciceroni sæpè usurpata id est, post tempus quod homines possunt meminisse, & homines nati sunt,* Bey Menschen gedencken.

Ab initio repetere.] Cic. *Usq; à capite accessere. A capite repetere. Dicere de integro.* Ab

Ab invicem.] *A se invicem, Inter se, A se mutuo, Alter ab altero.*

Abire ex sole vel lumine.] *Abesse à sole, vel lumine.* Cic. *Diogenes liberius, ut Cynicus, Alexandro roganti, ut diceret si quid sibi opus esset, Nunc quidem paululùm absis à sole: offecerat videlicet apricanti.*

Abligurio.] *Ligurio, Consumo, Devoro.*

Abolere legem.] Cic. *Abrogare legem. Lex illa neque tolli, neque abrogari potest. Abrogare legem vel legi; pro Derogare aliquid de lege, & Commutare legem. Cui legi abrogatum vel derogatum sit. Sic dicimus. Abrogare alicui fidem, vel potestatem.* Cic. *Quæ res fidem abrogat orationi.* Idem. *Æqualiter omnibus abrogatur fides.* Abolere apud Ciceronem non est.

Abominabilis.] *Detestabilis, Detestandus.*

Abominor.] Cic. *Sum aversus ab aliqua re. Offensionem atq; fastidium ad aliquam rem habeo. Fugio, Respuo, Detestor, Aspernor atque Abhorreo aliquem. Odisse aliquem, ei pestem exoptare, & eum execrari.* Abominor non est Ciceronis.

Abortio & Abortior.] *Mihi partum medicamentis abigo.*

Abrumpere sermonem.] *Præcidere, & abscindere sermonem. Nolle plura dicere,* Auctor ad Her. Cicer. *Præcidam brevi. Ex eodem dicimus, Licentiam libertatemq; vivendi sibi præcidere, Spem judicij corrumpendi præcidere, manum alicujus gladio præcidere, Is sibi ipse reditum præcidit.*

Abscondere se.] Cic. *Ille se in interiorem partem ædium abdidit.* Idem. *Cùm se ille fugiens in scalarum tenebris abdidisset. Conijcere se in aliquam latebram. Delitescere. Legitur apud Ciceronem, Studiosius opprimi, & abscondi.*

Absentiam tuam ferre non possum.] Cic. *Paulò facilius putavi posse me ferre desiderium tui sed planè non fero.*

Absentiam alicujus benè ferre.] *Desiderium alicujus facilè ferre.*

Absolutum opus.] *Sartum tectum integrumq; opus. Sartum tectum, aut Sarta tecta, olim dicebatur de ædificiis, quæ integra & perfecta essent, ut nihil desideraret locator à redemptoribus. Translatè Cicero, Sartum tectum ab omni detrimento aliquem conservare.*

Abusivè.] *Minus propriè.*

Accedere ad opinionem alicujus] Cic. *Ad alicujus opinionem abire. Ad errores alicujus abire.*

Accedere ad aliquid, vel aliquem vulgò.] Cic. *Aspirare. Hi ad eam laudem quam quærimus, aspirare non possunt.* Idem. *Subinrideo tibi, ultro te etiam accersitum ab eo, ad quem cæteri, propter ejus occupationem, aspirare non possunt.*

Accentus.] Cic. *Sonus. Vocis tres omninò sunt soni: Inflexus, Acutus, Gravis.*

Accepto.] *Accipio. Suscipio.*

Acceptare hospitem.] *Accipere hospitem. Sic perquàm venustè dicitur; Accipere provinciam, Plagam, Vulnus, Injuriam, Detrimentum, Calamitatem, Honores, ignominiam, Legem, conditiones, Dolores, Aliquid utendum, Salutem ab aliquo.*

Acceptio personarum.] *Discrimen, & Respectus personarum.*

Acceptare Magistratum.] *Capere, Capescere Magistratum.*

Accidentia partium orationis.] Cic. *Res quæ Nominibus & verbis sunt attributa.*

Accipere ad usuram.] *Accipere fœnus ab aliquo*, Cic. *Accipere fœnore, Plautus & Plinius dixerunt.*

Accipere testem aliquem.] *Testari aliquem.* Cic. *Ego omnes homines Deosq́; testor.* Idem. *Is me potissimùm testatus est*

Accipere, vel dare commodato.] *Accipere, vel dare utendum.* Cic. *Ædes maximas ait se amico cuidam ad nuptias accommodasse.* Idem. *Peto à te majorem in modum, quod sine tua molestia fiet, Evandro de habitatione accommodes.*

Accipere mutuò.] Cic. *Sumere mutuum. Sumere pecuniam mutuam.* Idem. *Cùm abundare debeam, cogor mutuari.* Idem. *Age, à Cœlio mutuemur.*

Accipere peculatus ad interesse.] *Versuram facere.* Cic. *Non modò, magno, sed iniquissimo fœnore versuram facere Aurelius coactus est.* Idem. *Vereor ne illud quod tecum permutavi, versura mihi solvendum sit.* Idem. *Tabulæ significabant eos homines versuram à Carpinatio fecisse. Interesse Latinis Damnum, vel Detrimentum.* Idem. *Versuram, Usuram, Fœnus signat.*

Accipere pecuniam de mensa.] Cic. *Quare velim permutetur Athenis, quod sit in annuum sumptum satis:* Gelt auß dem Wechsel nem-

vemmen. *Permutatio*, Der Wechsel/oder Umbschlag: *Facere permutationem cum aliquo* Mit einem wechseln.

Accinctus gladio.] *Succinctus gladio.*

Accordare.] *Concordare, Concordem esse, Consentire, Convenire, Assentiri, Concedere, Respondere, Consonare, Assentire.*

Accumbens.] Cic. *Accubans. Hac conscripsi accubans apud Vestorium. Accubantes in conviviis. Accumbens apud Ciceronem non extat.*

Acervo.] Cic. *Coacervo, Accumulo.*

Acesco.] *Coacesco.*

Acquirere alicujus bonam gratiam.] Cic. *Inire gratiam ab aliquo. Inire magistratum, est ad magistratum accedere. Inire consilium, seu rationem, est cogitare qua ratione aliquid fieri possit.*

Acquisitio.] *Comparatio.*

Actum est mecum.] *Actum est de me. Si ferres flagra te digna, actum esset de pelle tua.*

Actu esse.] Cic. *Re, vel re ipsa esse: In rerum natura esse: Esse vel non esse.*

Acuitas.] Cic. *Acumen.*

Adagium.] *Proverbium.*

Ad aliquem pervenire.] *Assequi vel consequi aliquem.* Cic. *Te oro des operam, ut me statim consequare.*

Ad aliquid dici.] *Conferri cum aliquo.*

Ad aliquid movere aliquem.] Cic. *Adducere, Impellere. Ista me res adducebat. Aliquem in summas angustias adducere. Alicuius fidem in suspicionem adducere. Aliquem in odium, in invidiam, in contemptionem adducere.*

Ad beneplacitum tuum.] Cic. *Iure tuo.* Idem. *Pro jure tuo. Ut ad te familiariter, & quasi pro meo jure scriberem.*

Ad consilium suum adhibere.] Cic. *In consilium sibi adhibere.* Idem. *Consiliis publicis Sacerdotes adhibuerunt.* Idem. *Ne adhibeas in consilium cogitationum tuarum desperationem, aut timorem. Dicit quidem Cicero. Ad deliberationes adhibere aliquem: sed non ad consilium.*

Ad dexteram, vel ad lævam sedere.] Cic. *Suprà vel infrà accumbere. Alij Claudere, Tegere, Obdere alicui dextram, vel sinistram.*

Additius.] *Addictus, Adstrictus.*

Ad

Ad emendam condemnare.] *Multare.* Cic. *Vitia hominum atque fraudes, damnis, ignominiis, vinculis, verberibus, exiliis, morte multantur. Populus Gaditanus, hunc multa & pœna multavit.*

Adeò quod.] *Adeò ut.*

Adfer huc Petrum.] *Accerse, vel adduc Petrum.*

Adhibeo tibi fidem.] *Habeo tibi fidem.* Consule *Emmanuelis Syntaxim.*

Adhibere vim, medicinam, &c. ad aliquem.] *Vim adhibere alicui* Cic. *Mitto adhibitam vim ingenuis, matresfamilias violatas.* Idem. *Cùm audisset adolescens filius negotium adhiberi patri, accurrit Romam.* Idem. *Quid est, quod ullos Diis immortalibus cultus, honores, preces adhibeamus?* Idem. *Sicut Medico diligenti priusquam conetur ægro medicinam adhibere, non solùm morbus ejus cui mederi volet; sed etiam consuetudo valentis, & natura corporis cognoscenda est.* Idem. *Vinum ægrotis, quia prodest rarò, nocet sæpissimè, melius est non adhibere omninò, quàm spe dubiæ salutis in apertam perniciem incurrere.*

Ad honorem.] *In honorem.*

Adhortatoria oratio.] *Suasio.* Cic. *Nam quæ sunt ad Alexandrum hominum eloquentium & doctorum suasiones, &c.*

Adhuc semel.] *Iterum.* Cic. *Bis à me servatus est, separatim semel, iterum cum universis.* Idem. *Primò quidem decipi incommodum est, iterum stultum, tertiò turpe. Rursus.*

Adhuc semel tantùm.] *Alterum tantum.* Plaut. *Immò etiamsi alterum tantum perdundum esset.*

Adimpleo.] *Expleo, Impleo.*

Ad instantiam.] *In gratiam.*

Ad invicem.] *Continuò, Continenter, Iunctim Bis terve continuò. Per Continuos duos dies. Inter se rixantur, verberant.*

Ad judicium ire.] *Adire in jus.* Cic. *Cùm ad Prætorem in jus adissemus.* Idem. *Direptionibus meorum bonorum in jus adeundi potestatem non fecit.* Idem. *Antequam in jus aditum est, antequam denique mentio controversiæ facta est.*

Adjungere se ad aliquid.] Cicer. *Applicare se ad aliquid.*

Adjuva me.] *Succurre, Opitulare, Auxiliare nobis.*

Adjuva me portare.] *Adjuva me in onere ferendo.*

Ad majores honores pervenire.] Cic. *Is processisset honoribus lon-*

longius, nisi infirma atque ægra valetudine esset.

Ad majus.] Cic. *Summum, vel ad summum. Scies fortaßè cras, summum perendiè.*

Ad manum.] Cicer. *Adjumenta prompta & parata sint.*

Ad meam magnam fortunam.] *Forte fortuna hic adfuit.*

Ad me redi, quam primum negotium tuum confecisti] *Ad me redi cùm primum tuum negotium confeceris. Quàm primum uno verbo contentum est, Cùm primum duo verba, eaq; in diversis membris exigit. Re perfecta ad me quàm primum revertere.*

Ad minus.] Cic. *Minimum. Saltim, At certè.*

Ad omnia.] Cic. *Ad omnes res.*

Adoptatio.] Cic. *Adoptio. Quod est, Pontifices jus adoptionis? nempè ut is adoptet, qui neque procreare jam filios poßit; & cùm potuerit, sit expertus.*

Adoptivus filius.] *Iudicio & voluntate filius.*

Adoro.] Cicer. *Colo, Veneror. Adoro apud Ciceronem non legitur.*

Ad placitum tuum.] *Tuo arbitratu. Ad arbitrium tuum. Ad nutum tuum.* Cic. *Ad aliorum arbitrium vivere, non ad suum.* Idem. *Ad alicujus arbitrium & nutum totum se fingere & accommodare.*

Ad plenum declarare.] *Ad vivum exprimere.*

Ad quod propositum.] *Quorsum? Quorsum hæc tendant, nescio.*

Ad regendum habere provinciam.] Cic. *Obtinere provinciam. Obtinere quæsturam.*

In revisum usque.] *In reditum. In proximum congressum.*

Ad satietatem usque inculcare.] *Pervulgata præcepta decantare. Inculcare alicui aliquid, eleganter ex Cicerone dicimus. Inculcamus sæpè per imprudentiam etiam minus usitatos versus.*

Ad similitudinem.] *Ad exemplum, vel ad exemplar.*

Ad superiorem judicem ab inferiore citare.] *Ab inferiore Magistratu ad superiorem appellare. Appellare Regem, Cæsarem, Populum. Tribuni appellantur.*

Ad templum vel forum ire.] *In templum, vel forum ire. Ad accessum ad terminum significat. In ingressum termini.*

Adversitas.] Cic. *Res alicujus adversæ, Res turbida, Gravis fortuna.*

Ad-

Advertere.] *Animadvertere, Animum intendere in aliquid.* Cic. *Dixit, Advertebatur Pompeij familiares assentiri Volcatio.*

Adulteratus.] *Fucatus, Fallax, Fucosus, Adulterinus.*

Aduno.] *In unum locum congrego. In unum conduco. In unum redigo. In unum confero.*

Ad unum annum.] Cic. *In annum. Sed ego hanc ἀνεξίαν in unum annum meditatus sum. Præsidia sunt in multos annos provisa.*

Ad votum tuum,] *Ex, vel de sententia tua.*

Ad voluntatem meam.] Cic. *Pro meo jure.*

Ad usuram accipere.] *Versuram facere.*

Ad vulgi opinionem se dimittere.] Cic. *Ad vulgi opinionem abire.* Idem. *Quid ad istas ineptias abis inquit.*

Ægrotare parum.] *Leviter ægrotare.*

Ægrotus valdè.] *Graviter affectus.*

Æquale facere.] *Exæquare* Cic. *Pauci pluribus exæquari non possunt.* Idem. *Pecunia omnium dignitatem exæquat. Facta dictis exæquare. Exæquare se cum inferioribus. Æquare aliquem alicui, & cum aliquo.*

Æquanimus.] *Qui æquo animo est.* Cic.

Æquanimitas.] *Animi æquitas, Animus æquus.*

Æquè quam.] Cic. *Æquè ac, atque, ut. Perinde ut, ac, atque, quasi. Similiter ut, ac, atque.* Cic. *Benevolentia civium non æquè omnes egent.* Idem. *Id utriq; nostrum æque gratum est. Pariter, atq;.* Cic. *Ea non pariter omnes egemus. Plautus dixit, Ridiculus æquè nullus est, quàm dum esurit.*

Æquè benè.] *Æquè mihi prodest atq; tibi* Horat. *Æquè pauperibus prodest, locupletibus æquè.*

Æquè multum.] *Totidem.* Cic. *Istum ego locum totidem verbis transtuli.*

Ætas consumpta.] Cic. *Acta, Exacta, Affecta, Provecta, præcipitata adulta, ingravescens.* Idem. *Sophocles, cum ex eo quidam jam confecta ætate quæreret, uteretur ne rebus Venereis: Dij meliora, inquit.*

Ætate, vel tempore nostro.] Cic. *Nostra memoria. Res à memoria nostra remota.*

Aer malus.] Cic. *Corpore vix sustineo gravitatem hujus cœli.*

Æter-

Æternaliter.] *Infinitis seculis. In infinita secula, In ævum, In tempus sempiternum, In perpetuum, In æternum, Æternum, poëticum hoc magis.*

Affabiliter.] *Comiter.* Cic. *Salutare benignè, comiter appellare unumquemq;.*

Affectare opes.] Cic. *Bonus civis non opes aut pecuniam consectabitur. Legitur apud eundem; Affectare aliquo iter. Affectare omni diligentia munditiam.*

Affectatio.] *Consectatio, Appetitio.*

Affectatus.] *Nimis exquisitus, Appetitus, Putidus, Odiosus. Qui omni ex genere orationem aucupatur, Omnes undiq; flosculos carpit.*

Affirmativus.] *Aiens.*

Affirmativa, & Negativa.] *Aientia, & Negantia.*

Afflatio.] *Motus, Vaticinatio.*

Afflatus, a, um.] *Mente permotus, Insanus, Furens, Furore divino incitatus, Mente incitatus, Mentis ardore aliquo inflammatus atque incitatus.*

Affluenter.] Cic. *Abundè, Plena manu.*

Agibilis.] *Vir acer ac industrius, Navus, Senectus avocat à rebus agendis.*

Agere aliquem furti.] Cic. *Agere cum aliquo furti.* Idem. *Agere cum aliquo ex syngrapha, ex litteris obsignatis.*

Alatus.] *Volucer, Aliger, Ales.*

Albedo.] *Candor, Color albus.*

Alicui injungere aliquid.] *Mandare, Imponere aliquid alicui, inquit Cicero, nunquam Injungere.*

Alicui negotium committere.] Cic. *Dare alicui negotium.*

Alicui officium suum præsentare.] Cic. *Quidquid possum ad hanc rem conficiendam tibi pollicear & defero.* Idem. *Universum studium meum ad te defero.*

Alio tempore.] Cic. *Aliàs Illi aliàs aliud iisdem de rebus judicant. Mutantur sæpè hominum mores, aliàs adversis rebus, aliàs ætate ingravescente.* Idem. *Cùm in ejusmodi caussis aliàs scriptum, aliàs æquitatem defendere doceamur.*

Aliqualis.] *Aliquis, Qualis qualis.*

Aliqualiter.] *Aliquo modo, vel ratione.*

Aliquam caussam quæris ob vel propter quam.] Cic. *Aliquam caussam, Cur, vel Quamobrem.* Ali-

Aliquem ponere in alicujus loco.] Cicer. *Aliquem vicarium dare.*

Aliquid in se committere.] Cic. *Aliquid in se admittere, non Committere dicit. Vtrumque sceleribus & flagitiis tribuitur.* Cic. *Maleficia committere.*

Aliter quam.] Cic. *Isti, de illo aliter atque ego existimo, sentiunt. Ne sim salvus, si aliter scribo ac sentio. De puero aliter ad te scripsi, & ad matrem. Contra ac, atq; quàm.*

Aliud dicis quàm.] *Aliud dicis, aliud sentis. Aliter loqueris, aliter sentis.*

Alius, alia, aliud Quàm] Cic. *In aliis rebus versor atq; tu.* Idem. *Aliud mihi ac tibi videri potest.* Idem. *Lux longè alia est solis & Lychnorum.* Idem. *Non alia causa est aquitatis in uno servo & in pluribus.* Idem. *Cura nihil aliud nisi ut tu valeas.*

Alius quàm alter.] *Alius alio doctior est.* Cic. *Alius alio gravius atque ornatius dixit. Alius, alia, aliud in oratione, multa cum venustate geminatur.*

Allegare.] *Citare, Adducere, Laudare, Afferre.* Allegare *apud Ciceronem non significat auctorum testimonio uti, aut afferre aliquid quo proposita probentur: sed mittere, in privatis negotiis aliquem, aut aliquos ad aliquem, qui caussam nostram agant, Allegare propriè est in privatis, quod Legare in publicis.* Cic. *Petit à me Rabonius, & amicos allegat, facilè impetrat.*

Allocutio.] *Compellatio. Nominatim compellare aliquem.*

Allubescit.] *Lubet, Libet, Placet.*

A longè.] *Procul, Eminus, è longinquo.*

A longinquó petere aut sumere aliquid] Cic. *Audi, nec longè abeam.* Idem. *Vt ne longius abeam.* Idem. *Altè repetere & à capite, dixit.*

Altè, vel alta voce loqui.] *Clarè, vel clara voce loqui.*

Alternatio.] *Vicissitudo.*

Amant se invicem.] *Amant inter se. Sic; Colunt se inter se, Observant se inter se.*

Amant sicut nunquam magis.] Cic. *Ita ut cùm maximè.* Ter. *Amat ut cum maximè.*

Amatus vulgò, nec malè.] *Gratiosus, Qui in magna apud omnes gratia est.*

Amba-

Ambages.] *Circuitio.* Cic. *Aliquo circuitu ad id pervenire quo velis.* Idem. *Oratio circumscripta longo anfractu.* Ambages Cicero non habet.

Ambasiator.] *Legatus, Orator.*

Amboambonis.] *Suggestus, Suggestum.*

Amica vulgò] Cic. *Deliciæ, Amores. Pyliæ salutem dices & Atticæ deliciis & amoribus. Simia quam rex Molossorum in deliciis habebat, hoc est, valdè caram.*

Amicitiæ respectu.] *Amicitiæ caussa vel ratione.*

Amittere caussam vel litem.] Cic. *Cadere caussa, Cadere in judicio.* Die sach vor Gericht verlieren.

Amodo.] *Posthac, In posterum, Deinceps Ab hoc tempore,*

Amo regit accusativum.] *Accusativus consequitur amo, Vel, Amo jungitur, conjungitur accusativo.*

Amovere ex animo.] Cic. *Deponere simultatem, inimicitias veteres, memoriam alicujus rei offensionem, desiderium patriæ.*

Amphora.] *Cantharus, Sextarius: ita dictus, quod sit sexta congij portio. Quartarius Livio, quarta sextarij pars est. Hemina Fannio, capit quartarios duos.*

Ampliare ædes.] Cic. *Accessionem adjungere ædibus Hanc Scaurus demolitus, accessionem adjunxit ædibus. Sic: Accessionem afferre ad veteres amicitias.*

Angariare.] *Adigere ad currendum, vel ferendum.*

Angulus.] *Latebra.*

Angustia, relata ad animum.] *Anxietas vel Angor.* Cic. *Me ab omnibus molestiis, angoribusq; abducam.* Idem. *Angoribus & molestiis implicatus.*

Angusto.] *In angustum adduco vel deduco. Coangusto, Contraho, Angustum facio. Contrarium est Dilato.*

Animalculum.] *Bestiola.*

Annona fit carior.] *Annona ingravescit. Contrarium. Annona se laxat. Levare annonam. Vt: Hic nuntius levabit annonam.*

Animare.] Cic. *Animum alicui dare.*

Animi boni esse.] *Esse animo bono præsenti, virili, alacri.*

Animo tenaciter hæret] Cic. *Hoc in sensu meo penitus affixum & insitum est.*

Annata.] *Vnius anni fructus, Vectigal ecclesiasticum, Iura Pontificum.*

Annihilare.] *Labefactare, Infirmare, Convellere, Delere. Inducere nomina, hoc est, delere.*

Annihilari. *Occidere, Interire, Recidere in vel adnihilum, Peri-*

Annotare in librum acceptorum.] *Referre acceptum, in acceptum, Referre datum. Pecuniam alicui datam solutam referre.*

Annotare in librum rationum.] *Referre in librum, codicem commentarium accepti & dati, Referre in librum accepti & expensi*

Annotatio.] *Notatio, Observatio.*

Anno uno antequam huc veni.] *Ante annum quàm huc veni.*

Annos centum explevit.] Cic. *Isocrates ferè centum confecit annos. Annuum tempus conficere, hoc est, annum Cursum vitæ conficere, Curriculum vitæ à natura datum conficere, est mori.*

Annus integer.] *Annus vertens* Cic. *Mercurij stella anno ferè vertente signiferum lustrat orbem.*

A nostra parte est.] *A nobis, vel nobiscum est, vel facit.*

Ante fores.] *Pro foribus.*

Ante diem.) *Ante lucem;* Eh es taq war.

Ante manum dare.] *Præ manu dare.*

Ante omnia.] *Inprimis, Præ cæteris.*

Anterior.] *Superior.*

Anteriore parte inflictæ cicatrices.] Cic. *Cicatrices adversæ. Vulnera adversa. Dentes adversi & acuti. Cicatrices adverso corpore excepta. Vulnus adversum fortitudinis est: aversum turpitudinis. Antipodes adversis vestigiis stant contra nostra vestigia. Qui adversa nobis urgent vestigia. Adversa, id est, opposita.*

Antiquitus.] *Priscis temporibus, Seculis multis antè, ex omni memoria ætatum, temporum, ab antiquissimis temporibus, Nihil ex omnium seculorum memoria tale cognovi.*

Antrum.] *Spelunca.*

Anxiè.] *Ægrè, Molestè*

Anxiari.] *Animo premi, Anxium reddi, Coarctari, Discruciari.*

A partibus alicujus stare] Cic. *Ab vel, cum aliquo stare, Esse ab aliquo. Ab. vel cum aliquo facere. Adesse alicui contra aliquem. Ego tuis rebus adero ut difficillimis. Pro Cæsare Lentulus Consul facit. Authoritas doctissimorum hominum nobiscum facit. Contra opponitur. Cic. contra aliquem facere.*

Aperire omnibus os.] *Venire, Indicere in sermonem, Dare sermonem. Varios sermones excitare.*

Aperit se cœlum.] Cic. *Cùm cœlum discessisse visum est, atque in eo animadversi globi cœli discessus.*

Apertè.] *Clarè, Planè.*

Apothecarius.] *Pharmacopola, Vnguentarius.*

Apparens.] *Expressus, Eminens.*

Apparentia.] *Species, visio, visus.*

Appetitus.] *Appetentia, Orexis.*

Applaudo.] *Plausum do. Adhinnio.*

Approprio.] *Vendico, Adscisco.*

Aptè.] Cic. *Appositè dicere & respondere.*

Aptitudo.] *Habilitas.*

Apud aliquem esse.] *Cum aliquo esse.*

Apud me didici.] *Per me, vel, De me didici.*

Apud se tenere frumentũ.] Cic. *clausum & compressum frumentũ tenere.* Idem. *Græci & cives Romani, qui frumentum compresserant, magnum numerum pollicentur.* Idem. *Orationem illam ita compresseram, ut nunquam emanaturam putarem*

Aqua benedicta.] *Aqua sacra consecrata.*

Aquaticus.] *Aquarum incola, Aquatilis, Nans, Natans.*

Aquosus.] *Humidus.*

Arator expertus.] *Arator experiens.* Cic. *Vir fortis & experiens.*

Arbitrium liberum.) Cic. *Libera voluntas. Quod in nostra potestate est. Ponitur tamen à Cicerone, Arbitrium meum, tuum, suum, nullo adjuncto alio nomine, pro Libera voluntate mea, tua, sua. Animus fractus & abjectus, & arbitrio carens suo. Antonius in sua potestate nunquam fuit, nihil unquam arbitrio suo fecit, semper eò tractus quo rapuit libido.*

Arbor mortua est.) *Arbor exaruit, elanguit.*

Arcus busius.) *Arcus perforatus, Sclopus.*

Arcus pedalis.) *Balista chalybea.*

Arcto.) *Coarcto, coangusto.*

A retrò.) *A tergo, Ponè.*

Arguere aliquem.) Cic. *Perstringere aliquem leviter, latenter, non obscurè. Perquàm breviter aliquid perstringere, id est, percurrere.*

Arma, seu ut Galli, Leveria.] *Insignia, ium, ibus*, Cic. *Stellæ aureæ insignia Castoris & Pollucis*. Idem. *Toga pacis est insigne & otij.*

Arma abjicere, vulgò.] Cic. *De manibus audacissimorum civium delapsa arma ceciderunt. Cadere eleganter quadrare significat.* Cic. *Nihil est quod in ejusmodi mulierem non cadere videatur. Cadere in vel sub sensus aut potestatem alicujus; hoc est venire. Cadere elegantissimè accidere valet.* Cic. *Aliter cecidit res ac putabam.*

Aromatizare.] *Condire cibos, Transfertur etiam ad alia.* Cic. *Omninò duo sunt quæ condiant orationem, verborum numerorumq; jucunditas.*

Arrestare.] *Curare retinendum, Vadari.*

Arsus.] *Deflagratus.* Cic. *Deflagratum imperium. Fana Flammâ deflagrata.*

Articuli fidei.] *Capita fidei.*

Artista.] *Philosophiæ auditor, sectator.*

Artificialis.] Cic. *Artifex, Artis peritus Artificiosus. Quod habet artem.*

Artificialiter.] *Artificiosè.*

Ascendere super equum.] *Ascendere, Conscendere equum.*

A seculo.] *Ab antiquo in hodiernum usq; diem propagatum.*

Aspernatus.] *Contemptus, Rejectus.*

Asscribo.] *Appono Notam ad rem aliquam apponere.*

Assecuratio.] Cic. *Cautio, Præstare cautionem*, verſicherung thun.

Asser.] *Tabula.*

Assertor.] *Vindex.* Cic. *Extitisti tu vindex nostræ libertatis.*

Assignare alicui pecuniam.] Cic. *Attribuere alicui pecuniam. Videbis, ut tantum attribuatur, quantum debetur. Magna vis pecuniæ ei ex ærario attributa est.*

Assistentia.] *Auxilium.*

Assumere aliquem filium.] Cic. *Adoptare, Adoptione mancipare.*

Assumere patronum.] Cic. *Adoptare patronum.* Idem. *Ego autem quem potius adoptem, aut invocem, quàm illum, quo defendente vincere didici.* Idem. *Adoptare sibi aliquem defensorem sui juris, & ultorem injuriarum, & actorem totius caussæ: hoc est, Asciscere, vel eligere.*

Assu-

Assuefactio.] *Exercitatio, Consuetudoque patiendi.*

Assuescere, Assuefacere ad aliquid, aut in aliquo aut alicui rei.] Cic. *Assuefacio, Assuefio, Assuesco, Assuetus aliqua re, cum Ablativo. Homines labore assiduo & quotidiano assueti. Assuefacere se armis.*

Assuetudo.] *Consuetudo.*

Attendere alicui, vulgò] Cic. *Quoniam me in hac re tam diligenter attenditis.* Idem. *Attendite animos ad ea quæ sequuntur.* Cic. *Adestote omnes animis, qui corporibus adestis.*

Attestatio.] *Testificatio, Testimonium.*

Attestor.] *Testor, Testificor, Contestor.*

Attingere parum.] Cic. *Primoribus labris, Primoribus digitis attingere.*

Auctorizare.] *Auctoritatem dare , Auctoritate firmare, stabilire.*

Audibilis.] *Sub auditum cadens.*

Audientiam dare.] *Favere linguis, Benignè attenteq; audire aliquem, Admittere ad dicendam caussam, Dare aures suas alicui.*

Audis bene.] *Audin?*

Audivi cum puer essem.] Cic. *Audivi hoc de patre meo puer.*

Avertere animum ab aliqua re.] Cic. *Abducere animum à cogitationibus, tristitia, mœrore. Abducere aliquem à meretricio quæstu. Abducere se ab angoribus, & molestiis. Abducere servum à domino, Discipulum à Doctore est; alienare,* entführen.

Augesio.) *Augesco. Cresco.*

Augmentabilis.) Cic. *Crescendi accessionem habens, Habens vim augescendi.*

Augmentatio.) *Amplificatio. Accretio.*

Augmentator.) *Amplificator.*

Augmento.) *Augeo, Amplifico, Facio magnum vel majus, Propago.*

Augmentum.) *Amplificatio, Incrementum.*

Avocare, & Removere à proposito.) Cic. *Deducere. Ab eo, quod instituit facere, deduci non potest. Deducere aliquem à timore.*

Auriga.) Cic. *Nec est melius quidquam, quàm ut Lucullus sustineat currum equosq; ut bonus sæpè agitator. Auriga apud Poëtas frequens est.*

Autenticè.) αὐθεντικῶς, Cic.

Auxiliator.) *Adiutor.*

B

Balada.) *Rythmus, Homoeoteleuton.* Idem. *Chorea. Tripudium Saltatio.*

Balbuties.) *Hasitantia lingua.*

Balneare.) *Natare. Lavare.*

Balsamio.) *Ταριχεύω. Conditio.*

Bannum, vel Bannus.) *Exilium, Proscriptio, Relegatio, Exterminatio.*

Barbam breviare.) *Demere, Resecare, Incidere barbam.*

Barbitonsor.) *Tonsor, & Tonstrix.*

Bassè.) *Pressè, summissè.*

Bassa voce loqui.) *Pressa, Submissa, vel gravi voce loqui.*

Bassus.) *Humilis.*

Bastardus.) *Nothus.*

Belligeratio.) *Bellum.*

Bellivia.) *Diœcesis, Præfectura. Ea voce Græci nominabant Procurationem & Administrationem partium regni aut provinciæ alicujus. Qui præest Diœcetes dicebatur: Procurator aut Administrator latinè. Ab aliis Satrapa aut Satrapes, quod Persicum est.*

Benefactor.) *Benemerens, Benemeritus.*

Beneficium.) *Sacerdotium.*

Beneficium benè impendere.) Cic. *Benè collocare beneficium. Benè apud aliquem munera collocare.* Idem *Apud gratos homines beneficium ponere.*

Benè fit.) Cic. *Benignè fit. Vt his benignè à populo factum videretur.*

Benè ominare.) Cic. *Dij meliora.*

Bene sedere.) *Perquàm commodè sedere. Commodè pro Benè, crebrò usurpavit* Cicero.

Bene stat.) *Benè se res habet. Bellè, præclarè, Optimè se habere. Ponitur & Optimè sine adjunctione.*

Bene tractari.) Cic. *Cum illo quidem actum est optimè, mecum incommodius.*

Benevolens.) *Benevolus.*

Bene volo.) *Diligo, Amo; Amplector, Benevolentia complector.* Cic. *Me amicissimè amplectitur Cæsar. Benevolentiam erga aliquem habere. Inclinatione voluntatis in aliquem propendere.* Terent. *Tibi benè ex animo volo.*

Beo

Beo.) *Beatum facio.*

Bibitio) *Potatio.*

Biblia,æ.) *Biblia,orum,Bibliorum codex.Libri rituales, vel sacri.*

Biennium est ex quo te non vidi.) Cic. *Iam biennium est, cum virtuti nuntium remisisti* Idem. *Biennium preterijt, cum ille assiduo cursu cubitum nullum processit.*

Biformis.Cic. *Biformatus Triformis Chimera.*

Bini bini ite.) *Ite bini.*

Birretum.) *Pileus,vel Pileum.*

Blasphemia) *Execratio,Maledictum,βλασφημία.*

Blasphemare.) Cic. *Execrari, Impiè loqui.*

Blaveus.) *Thalassinus, Venetus, Caeruleus, Caerulus.*

Boatus,) *Mugitus.*

Bona,vel mala aura.) *Serenum vel nubilosum caelum.*

Bona conscientia aliquid facere.) *Bona mente, animo, voluntate aliquid facere.*)

Bona majora facere.) *Accumulare bona; Augere, Adaugere facultates quas quis habet.*

Bonum judico.) *Boni consulo. Æqui boni, vel Æqui boniq; facio. In bonam partem accipio.* Sallust. *Æquo animo accipere dixit.*

Bonum mihi videbatur) *Mihi placebat. Ita mihi placitū erat.*

Bonum Latinum,) *Benè Latinum, Bona latinitas, Benè Latinus sermo.* Contr. *Sordidus, Illiberalis, Subrusticus sermo.*

Bonæ conscientiæ.) *Sanctus & rectus.*

Bonus ac facilis vir.) *Vir commodus.* Contr. *Homo semper praepostérus & perversus.*

Bonus aut malus aer.) *Multa caeli gravitas; Multa caeli temperatio.*

Bonus dies) *Veteres, Salve.*

Boreas.) *Aquilo.*

Bovina caro.) *Bubula caro.*

Bracca.) *Subligar, vel Subligaculum.*

Bravium.) *Stadium, Pramium.*

Braxare.) *Coquere cerevisiam.*

Braxator.) *Cerevisiae coctor.*

Breviarium.) *Epitome, Item Codex precum sacrarum.*

Brevio.) *Breve facio. Incido.* cic. *Qui mihi pennas inciderant, nolunt easdem renasci.* cic. *Poëma ad Caesarem quod composueram incidi.*

Brevis nota.) *Nota duabus mensuris constans.*

Breviter, pro brevi tempore.) Cic. *Expediam brevi.* Idem. *Ad ea quæ requiris brevi respondebo. Cæsar maxima copiis brevi habitu est Paucis post illum sermonem diebus interjectis.*

Brigare.) *Ostentare se.*

Brutum.) *Bestia, Pecus, animal.*

Bursa.) *Crumena, Marsupium, Loculi.*

C

Cadentia.) *Symphonia, Concentus manifestior.*

Cadere in morbum.) *Delabi in morbum. Delabi, eleganter pro cadere ponitur.* Cic. *Ex utraq; parte tecti aqua delabitur.* Idem, *Delabi in vitium.*

Cadere alicui in pœnam.) *Commissum esse aliquid alicui.* Etwas einem verfallen seyn.

Calamarium.) *Theca calamaria.*

Calceo.) *Calceos induo, Pedibus calceos induco, Calceos in pedes induco.*

Calculo.) *Calculos subduco. Ad calculos revoco. Rationes subduco, Ratiocinor. Habeo rationem cum aliquo. Sic perquàm eleganter dicitur; Habere rationem alicujus, Senatum, Comitia, Iter, aliquem indulgentius, aliquid in postremis, Habere se minus bellè, Hoc me malè habet.*

Calefactivum.) *Quod vim caloris habet. Quod calefacit, calefaciens.*

Calendarium.) *Fasti, orum,* Cic. *Consules non modò ex memoria, sed etiam ex fastis evellendi.* Idem. *Eximere dies de fastis.*

Caliditas.) *Calor.*

Calumniosè.) *Contumeliosè, Injuriosè.*

Camera.) *Cubiculum, Conclave.*

Camisia.) *Indusium linteum.*

Cambire.) *Mutare, Commutare, Permutare.*

Cancellaria.) *Tabularium.* Cic.

Cancellare.) *Delere, Dispungere.*

Candela.) *Lucerna.* Cic. *In tantis tenebris lumen mihi prætulistis. Lumen appellant veteres, quam vulgus Candelam, quæ nisi materiam, qua lumen præbetur, exprimit.* Cic. *Noctu lumine apposito, experrecta nutrix animadvertit puerum. Sic Lumina pro oculis.* Cic. *Natura duo lumina ab animo, ad oculos perforata, nos habere voluit.* Idem. *Demon-*

mocritus luminibus amißis, alba, scilicet & atra discernere non potuit.

Canere quatuor vocibus.) Cic. *Symphonia canere, vel Symoniacè canere.*

ph Cantant matutinas) *Canuntur preces matutinæ.*

Cantant primas.) *Canuntur preces prima hora.*

Canunt vesperas.) *Canuntur preces vespertinæ.*

Canonizare.) *In Deorum numerum referre. Divum aliquem facere.*

Capellanus vel Vicecuratus.) *Vicarius Pastoris.* Cic. *Vicarius servus majori servo serviens. Idem. Itaque te do vicarium, tu eum observabis.*

Capere ad malum.) *Ponere aliquid in loco maledicti & contumeliæ.*

Capita conjungere.) Cic. *Conferrent boni viri capita, de comessatione loquerentur inter se.*

Capitaneum esse.] Cic. *Summam auctoritatem in exercitu habere.*

Capitaneus.) *Dux militum, vel militaris.*

Capitosus.) *Cerebrosus, Morosus.*

Cappa Caputium.) *Cucullus, vel Capitium.*

Capitula is.) *Suffragij in sodalitio ferendi potestatem habens.*

Captivitas.) *ἅλωσις, hæc in qua nunc sumus.*

Captivo) *Iugum servile impono.*

Carena.) *Quadragena, Publica pœnitentia seu indulgentiarum genus.*

Carentia.) *Inopia, Egestas, Vacuitas à pecunia, ab omni laude.* Cic. *Tibi nihil à me defuit.* Idem. *Tibi nullum à me amoris officium defuit.*

Cariosum fieri.) *Sentire cariem. Sic Sentire tineam.*

Carrus.) *Currus, vehiculum.*

Cassare testamentum.) *Rescindere testamentum. Sic Rescindere emptionem, hoc est, facere irritam. Pro Cassatum, dices Abolitum, Inane, Intermortuum.*

Castigator.) *Vindex.*

Casualis.] *Fortuitus, Incertus, In casu positus. Item verba quæ casus habent.*

Cataphractus.] *Tectus, ac munitus ad pugnandum.*

Catechizo.] *Religionis prima fundamenta doceo.*

Cavendum mihi,tibi est,vulgò.] Cic.*Mea cautio est.Tua cautio est, ne resciscat hoc à me factum.*

Causam audire.) Cic.*Caussam cognoscere. Munus judicum est cognoscere caussam. Cognitio ponitur pro actione & munere ejus qui cognoscit.*

Caussam amittere.] *Cadere causa Contr.Tenere, obtinere caussam.*

Caussa mei,tui,sui,nostri,vestri.] Cic. *Caussa mea,tua,sua, nostra,vestra.*

Caussativus.) *Conficiens,Efficiens.* Cic.*Sicut alia caussa,quæ ipsæ conficiunt alia quæ vim aliquam ad conficiendum adferunt.*

Caussa propter quam.) *Quamobrem,* Cic. *Quapropter , Quare.*

Causo.) *Efficio,Gigno,Efficiens sum, causam do. Causari, Latinis est causam adferre.*

Cautum est.) Cic. *Quorum in fœderibus exceptum est,ne quis eorum à nobis civis recipiatur.*

Celare se.) *Abdere se domum,rus,in locum aliquem.Contr. Eruere aliquem è latebris.*

Cella.) *Cubiculum.*

Celebrare diem festum.) *Agere diem festum.*

Celebrare missam.) *Facere sacrum,rem divinam,sacram.*

Celeriter proficisci. *Contendere,Contento cursu aliquò proficisci.Contento studio cursuq́, aliquo,vel ad rem aliquam venire. Contentius ambulare.*

Celebrare primitias.) *Facere primum sacrum.*

Celo tibi consilium meum.) *Celo te de consilio meo, usitatissimum Ciceroni est.Bassus noster me de hoc libro celavit.*

Certè scire,vulgò.) *Certum habere.Certum mihi est.Exploratum mihi est.Certè cognitum,perspectum,exploratum,subductum , notum, non ambiguum,expertum,statutum habere. Pro certo polliceri , & confirmare.Pro certo dicere.*

Certificatio.) *Epistola assertoria, Libellus.*

Certè aliquid affirmare,vulgò.) *Certum affirmare ,vel confirmare.*

Cervicosus.) *Qui nimis sui juris & sententiæ est, Obstinatus.*

Chirotheca.) *Mantica.*

Cholera.) *Bilis.*

Cho-

Chorea.) *Saltatio.* Cic. *Intempestivi convivij comes est saltatio.*

Chorea rotunda,] Cic. *Cùm illum suum saltatorium versaret orbem.*

Choreas ducere.) *Saltare. Versare orbem saltatorium.*

Chorizator.) *Saltator. Saltoris alicujus gestus repræsentare, & exprimere.*

Chorizatrix.) *Saltatrix.*

Chorizo.) *Salto. Nemo saltat sobrius.*

Cibos aromatizare.) Cic. *Cibos condire, Sic translatè dicitur, Condire orationem.*

Cicuritas.) *Mansuetudo animi.*

Cinædus, Pathicus.) *Cylo, Puer meritorius, exoletus, catamithus, impudicus, Puer emtus libidinis causa. Qui turpiter patitur. Qui aliorum amori flagitiosissimè servit.*

Circiter decem dies sunt, vulgò.) *Plus minus dies decem sunt.* Plaut. *Plus minus opus quàm erat.*

Circularis.) *In orbem.*

Circularis probatio) *Mutua, & in orbem facta.*

Circumlocutio.) *Circuitio, Anfractus, Græcè, περίφρασις.*

Circumferentia.) *Extremitas. Libramentum.*

Circumire.) Cic. *Obire hortos, villas, domos, provincias.*

Circumscribo.) *Finio, Modum finio alicui rei.*

Citare.) *Diem [illegible]e Injus vocare, Iubere adesse.*

Citatio.) *In jus vocatio, Libellus quo quis in jus vocatur.*

Citatus.) *Concitatus, Incitatus, Excitatus.*

Civitas est combusta.) Cic. *Civitas deflagravit.*

Clamare contra aliquem.) *Facere alicui convitium. Consectari aliquem convitiis. Contr. Sustinere convitium.*

Clancularius.) *Furtivus, Clandestinus.*

Clanculum abire.) *Subducere se.*

Clanculum.) *Clam.*

Clanculum auferre.) *Clàm de medio removere.*

Clanculum ebibere.) *Furtim exsiccare.*

Clarifico.) Cic. *Clarum facio, Illustro.*

Clavis imperij.) Cic. *Claustra imperij.*

Coactè.) *Per vim.*

Coæqualis, coætaneus.) *Æqualis.* Cic. *Demosthenes maximo habuit æquales.*

Cœptum.) *Incœptum, incœptus,*

Cogitare res alias, Non cogitare de proposito.) *Agere res alias.* Cic. *Oppius aliud agens, & nihil ejusmodi cogitans.* Idem. *Virtutem necessariò gloria, etiam si id tu non agas, consequitur.* Idem. *Quæ sua sponte, etiamsi id non agas, cadunt.*

Cogitare super aliquem.) *Cogitare de aliquo.* Terent. *Me somnies, me exspectes, de me cogites. De præpositio Cogitandi verbo peculiaris est.* Cic. *De istis recordor.*

Cogitare in corde.) *Cogitare secum. Rem animo agitare, animo versare, in animo versare, cum animo cogitare, & habere in animo. Cùm mecum in animo vitam tuam considero.*

Cognomen accipere.) Cic. *Cognomen Athenis deportasti.*

Cognoscibilis.) *Habens cognitionem.*

Concidere.) *Concurrere.* Cic. *Quæ ut concurrant omnia, optabile est. In unam formam cadere.*

Coitus.) *Concubitus, Conjunctio, Complexus Venereus, Obscœna voluptas commiscendorum corporum, Libido, Veneris voluptatibus frui, Commiscere corpora.*

Collatio.) *Procœnium, Antecœnium, Comessatio à cœna jentaculum, Merenda, Cœnula, Symposium, Compotatio. Sumere antecœnium.*

Collationare.) *Componere, vel conferre d[illegible]tum, vel descriptionem cum exemplari, vel archetypo. Tabulas conferre.*

Combino.) *Connecto.*

Comburo.) Cic. *Deflagrare. Ædes Nympharum manu tua deflagraverunt.*

Comitatio.) *Affectatio, Comitatus.*

Commater.) *Parens lustrica, vel Mystica.*

Commendatarius.) *Commendatitius.*

Commensalis.) *Convictor, qui eâdem cum aliquo mensa utitur.*

Commisereri alicujus.) Cic. *Commoveri alicujus misericordia. Frangi alicujus misericordia. Tribuere, Impertire alicui misericordiam.*

Committere alicui negotium.] Cic. *Dare alicui negotium.*

Commodato dare.) *Accommodare, Commodare, Dare utendum.*

Com-

Commodato accipere.] *Vtendum accipere. Mutuari ab aliquo.*

Commoneo te hanc rem.] *Commoneo te hujus rei , vel, de hac re.*

Communicare alicui.]Cic. *Communicare cum aliquo.*

Communiter solet evenire.] *Vulgò evenire solet, Plerumq́, accidit, Paßim evenit. Contrarium est, Insolenter fit, Rarò fit.*

Comparative.]Cic. *Comparatè.*

Comparere.] *Sistere se, Sistere aliquem.*

Compareo, idem valet quod Appareo.

Compassio.]*Συμπάθεια. Misericordia, Miseratio. Commiseratio.* Cic. *Commiserationem brevem oportet esse, nihil enim lachryma citius arescit.*

Compater.] *Parens lustricus.*

Compati alicui.]*Commoveri, vel Moveri miseratione, & misericordia. Alium habere ærumnarum socium, Mutuo molestiarum sensu affici. Capere misericordiam, συμπάσχειν.*

Compatriota.] *Civis meus. Concivis barbarum est.*

Competere in aliquem.] Cic. *Sunt quædam in te singularia, quæ in nullum alium convenire possunt. Congruere in aliquem.*

Competere honores.] *Petere cum aliquo honores. Esse competitorem.*

Complexa, &cum complexione.]*Conjuncta. Græcè κατασυμπλοκὴν.*

Complexio.] *Constitutio, corporis temperatio, corpus benè constitutum esse alicui, corporis firma constitutio.*

Componista.] *Musurgus, Qui legibus artis cantiones concinnat.*

Composita verba.] Cic. *Iuncta verba.* Cic. *Licentia Poetarum faciendorum , jungendorumque verborum major est, quam oratorum .*

Composita ex elementis.]*Conflata , concreta , copulata , coagmentata.*

Compotator.]*Compotor.*

Computare.]*Ducere, centesimas ducere,* Wucher rechnen *Centesimæ deducuntur perpetuo fœnore.*

Computatio]*Calculus, Ratio.*

Computus.]*Ratio sumptuaria.*

Com

computum facere cum aliquo.) *Habere rationem cum aliquo.*

concaussa.) *Adjuvans caussa.*

conceptus mentis.) *Sensa mentis, Cogitata, cogitationes.*

concernere rem aliquam.) *Pertinere ad rem aliquam.*

concernit.) *Pertinet ad vos omnes.*

concessio.) *Concessus, us, ui.*

concidere.) *Dilabi.*

conciliare aliquem cum aliquo.) *Conciliare aliquid alicui, aut inter se. Cic. Si quis Deus vestram mihi benevolentiam ad audiendum conciliaret.* Idem. *Oratio conciliat inter se homines, conjungitq́ naturali quadam societate.* Cic. *Respub. nos inter nos cōciliat ura conjunctaraq́ est.*

concivis.) Cic. *Civis: qui est ejusdem civitatis cum aliquo. Popularis, qui est ex eodem populo, eademq́ regione.*

conclusi mecum.) Cic. *Deliberatum, & constitutum mihi est. Certum mihi est, deliberatumq́. Sic habuisti statutum cum animo, ac deliberatum. Iste certè statuerat & deliberaverat non adesse.*

conclusio, vulgo, nec malè.) Cic. *Clausula. Vtar ea clausula qua soleo. Clausulam Latini etiam appellarunt Circuitū scilicet verborum quibus sententia aliqua concluditur. Clausula numerosè & jucundè cadens.*

Concoctio.) *Digestio.*

concomitantia.] *Consecutio.*

concordantia.) *Concentus.*

concordare.) *Consentire, Convenire. Concordo etiam apud Ciceronem est.*

concordant inter se.) *Bene inter ipsos convenit. Convenit mihi cum illo.*

concorditer.) Cic. *Conjunctis sententiis: Qui cum concordissimè vixerat apud Ciceronem pro Rab. legitur.*

concupiscentia.) *Libido. Cupiditas.*

condemnare ad mortem.) *Damnare capitis vel capite.*

condenso.) *Constipo.* Cic. *Sed ne constipari quidem tantum numerum hominum posse in agrum Campanum intelligetis.*

conditio. (in ampt.) *Munus, Locus.*

conditionalis.) *Connexum, Comparatum.*

conditionaliter.) Cic. *Comparatè.*

con-

conditura ciborum.) *Conditio ciborum.*

condolentia.) Συμπάθεια.

condolere alicui.] *Commoveri dolore alicujus. Affici casu alicujus. Participem esse doloris.* ‹ *icero semper usus condoleo, pro doleo. ut; condoluit mihi latus, pes, dens, &c.*

confabu·atio.] *Collocutio, Colloquium.*

conferte um librum.] *Fer, vel Adfer tecum, unà, simul librum.*

conf ffor]*confessarius, Pœnitentiarius.*

confiscare.] *Facultates in publicum redigere. Publicè proscribere, Bona ejus censeo publicè possidenda.*

conflagrabitur mundus.] *Conflagrabit. Deflagrabit. Incendio seu flamma deflagrabit. Incendio peribit.* Cic. *Fore aliquãdo, ut totus hic mundus ardore deflagret.*

confortare.) *Robustum efficere, Potentem reddere, corroborare, confirmare, Firmare, munire.*

confundere.) *Pudefacere, Incutere pudorem.*

confundere omnia, vulgo.] *Turbare, Perturbare, Miscere, commovere omnia.*

congredi cum aliquo.] *Vnà ire.*

congrua oratio.] *Latina & emendata oratio.*

congruè.] *congruenter*, Cic. *Aptè congruenterq́; dicere.*

congruè loqui.) *Rectè & emendatè loqui.*

congruus.) *congruens, conveniens, Aptus.*

connumero.) *Numero, Ad vel in numerum asscribo, colligo. In Deorum numerum repono. Admisceo aliquid alicui rei, aut aliquem alicui.* Cic. *Trebatium verò meum quod isti admisceas, nihil est.*

conqueri aliquid alicui, vulgo.) cic. *conqueri aliquid cum aliquo. Satis habeas, nihil me etiam tecum de fratris injuria conqueri.*

consanguinitas.) *Sanguinis conjunctio.* cic. *Sanguinis conjunctio & benevolentia devincit caritate homines.*

conscientiosus.) *Sanctus, Iustus & rectus.*

consentire in aliquid.) cic. *Ad conditiones pactionesq́; alicujus accedere* Idem. *cur ex tot creditoribus aliis ad istam rationem nemo accesserit?*

consequenter.) *Porrò, Deinceps.*

consistorium.) *concilium, Synodus, conventus, consessus, Seßio Senatus & primorum.*

consocius.) *Socius.*

con-

Consodalis] *Gregalis, Sodalis. Condiscipulus apud Ciceronem est. Et se meum condiscipulum in pueritia, & familiarem in adolescentia, collegam in quæstura commemorabat fuisse, conservus in eodem legitur.*

consortium.] *Consortio, consociatio.*

conspurcare.] *Fœdare, Deformare.* Cic. *Ejus concio, in qua Pompeium ornat, an potius deformat.*

constellatio.] *Situs cœli & stellarum.*

consulo tibi.] *Suadeo tibi. Auctor sum, Do consilium.*

consumi dolore, crucis, fame, siti, lenio.] *Confici dolore, cura. Vires corporis nimiis vigiliis & laboribus conficiuntur. Desiderio alicujus rei confici. Cruciatu summorum dolorum confectus.*

consummatus.] *Absolutus & perfectus.*

contagies contagium.] Cic. *Contagio.*

Contemplativus.] *θεωρητικὸς βίος. Speculator, Contemplator.*

contemptibilis.] *Contemptus, contemnendus.*

Contemptus, us, ui.] *Contemptio Despicatus,*

contentare.] *Satisfacere alicui, Explere animum alicui.*

contentor.) *Contentus sum. Non pœnitet. Satis habeo. Nihil detrecto. Perplacet.*

contentiosus.) *Pugnax contra aliquem, Cupidus contentionis.*

conterraneus.) *Popularis meus, vel tuus, Ejusdem gentis, nationis, linguæ. Conterraneus apud Plinium significat eum, qui ejusdem est terræ & regionis. Gentilis non civem aut popularem, sed qui aut eadem gente ortus, aut eodem nomine vocatur.*

contiguus.) *Contingens, quæ inter se penè contingunt.*

continuitas.) *Continuatio, Perpetuitas.*

continuè.) *Continenter, Assiduè, usque.*

conticescet te.) *conticescet dete.*

contrahere cum aliquo amicitiam.) Cic. *Conjungere cum aliquo amicitiam.*

contractus.) *Res contracta. commercium.*

contra flumen.) *Adverso flumine.*

contrarium facere quàm promiseras.) *contra ac, contra atque, contra quàm, &c. Ponitur & contrà absolute* Cic. *Quæ bona sunt, mala putant, bona contrà, quæ mala.*

contra solem videre.) *Intueri solem adversum.* Cic. *Intueri solem nequitiæ adversum.*

contradictorius.) *contrarius.*

Contrafacio.] *Aßimulo.*

Contrariò.) *Contrariè.*

Contrarior.] *Contrarius sum, Confligo, Pugno, Adversor, Repugno.*

Contribulis.] *Tribulis.*

Contributio.) *Tributum. Tributi confectio.*

Controvertitur de hac re.] *Ambigitur de hac re. Ambigitur de vero.* Cic. *Fundus de quo ambigitur.* Idem. *In eo jure, quod ambigitur inter peritißimos. Disceptatur.*

Contumelior.] *Contumelia insequor. Contumeliam impono.*

Conventio.] *Conventus, us, ui, conventum.* Cic. *Facere promissa, stare conventis, reddere deposita.*

Conversatio.] *Consuetudo, Vsus, commercium, familiaritas*

Conversor cum aliquo.] *Versor, Consuesco. Multum sum cum aliquo, Aliquem semper mecum habeo. Vtor familiariter. Vtor aliquo familiari, & quotidiano convictore. Conjunctus magno usu familiaritatis. Est mihi cum eo domesticus usus & consuetudo, inter nosmetipsos vetus usus intercedit.*

Conversus.] *Neophytus,*

Converti.] *Reciprocari, ἀντιστρέφειν.*

Convitiari.) *Verborum contumeliis aliquem lacerare, Probrum objectare vel objicere, contumeliis aliquem insequi, Contumeliam in aliquem jacere, Contumeliis aliquem concidere, Maledicere, Convitiis insectari, Convitium facere, Contumeliis vexare, In aliquem invadere Convitiari in Cicerone non invenitur.*

Convivium quod singulis fit annis.] *Convivium anniversarium. Sacra anniversaria. Agere dies festos anniversarios. Vicißitudo anniversaria.*

Convivo.] *Simul vivo.*

Copia litterarum.] *Litterarum exemplum, Apographum Descriptio.*

Copiam facere omnibus.] *Divulgare, Edere.*

Copiare, vel transcribere.] *Describere, Exscribere.*

Copia magna. *Magnus numerus.*

Copista.] *Formularius.*

Copula.] *Copulatio.*

Copulator.] *Internuntius, vel conciliator mutui amoris.*

Corde bono, vel malo esse.) *Bonum vel malum animum habere Cicero nunquam ferè utitur voce Cor, nisi cum aut partem illam corporis, quæ vitæ fons est, nominat ; aut solùm cum hanc formam loquendi, Aliquid alicui cordi esse, sermone usurpat.*

Cordialiter.) *Ex animo.*

Corono in Regem.) *Diadema impono, Regnum defero.*

Corporale.) *Sacrosanctum pulvinar.*

Corporatura.) *Statura, Habitus.*

Correctè.) *Emendatè.*

Correlativa.) *Quæ sub eandem rationem cadunt.*

Correspondeo.) *Respondeo, Consono.*

Corrosivus.) *Depasciens, Exedens, & absumens. Putrefaciendi sive exedendi vim habens.*

Corrugo.) *Contraho.*

Corruptio.) *Interitus, Dissolutio.*

Corruptum folium.) *Scheda, Schedula.*

Creatura.) *Res creata.*

Crede mihi hoc.) Cic. *Hoc tibi persuade. Hoc velim tibi penitus persuadeas. Te tibi persuadere volo.*

Credere simplicibus verbis.) *Credere alicui injurato.*

Creditum.) *Pecunia credita.*

Crepor dolore.) Cic. *Disrumpor dolore.* Idem. *Disrumpatis licet.*

Crepo.] *Concrepo, Percrepo.*

• Criminalis caussa.] *Capitalis, caussa criminis, vel ex crimine. Caussa capitis, & Lis capitalis.*

Crucem habere.) *Habere aliquam molestiam.* Cic. *Habeo etiam illam molestiam, quod Dolabella noster apud Cæsarem est.*

Crucifigo.) *Cruci suffigo. In crucem tollo, vel ago. Cruce afficio.*

Crumena.) *Theca nummaria.*

Cudo.) *Tundo.*

Culpam super aliquem ponere.) *Culpam in aliquem conferre. Culpam derivare in aliquem.*

Cum Cicero consul esset.) *Cicerone consule Catilina oppressus est. Cùm materna lingua Ablativos absolutè positos, brevitatis caussa adhibitos, non agnoscat, usus eorum studiosis diligentius est discendus.*

Cum

Cum dilcet.] *Primo statim diluculo. Prima luce Ad primā aurorā.*

Cum festinatione proficisci.) Cic. *Si rectè ambulavit, is qui hāc epistolam tulit, in ipsum tuum diem incidit.* Idem. *Triduo septingenta millia passuum ambulare.*

Cum nuncium habebis.) *Ubi nactus eris cui des.*

Cum venia.) *Bona cum venia dixerim. Pace tua fecerim. Præfati honorem.*

Cum se ipso non convenit.] *Secum ipse non convenit. Sic dicimus: Secum ipse loquitur. Secum ipse disputat. Anima ipsa secum luctatur.*

Cura ut sanus fias.) *Cura te, & confirma. Cura ut convalescas.*

Cura valeas.] *Cura ut valeas. Verba Præcipiendi, & Monendi aut cum Ut, aut sine Ut nonponuntur. At Curo sine ut non legitur. Fac aliquoties reperitur.*

Cumulare pecuniam, vulgò.) *Coacervare.* Cic. *Tanti acervi nummorum apud istum construuntur, ut jam appendantur, non numerentur pecuniæ.*

Curabilis.) *Quod curationem recipere potest.*

Curam periculosam habere.) *Curationes difficiles, vel periculosas habere: de Medicis intellige.*

Curatus.) *Pastor, Ædis sacræ moderator. Curio, Arnobio.*

Cursito.) *Curso, concurso.*

Curto.) *Decurto.*

Curvæ litteræ.) *Litteræ vacillantes.* Cic. *Accepi tuam epistolam vacillantibus litterulis, nec mirum, tam gravi morbo.*

Curvamen.) *Aduncitas.*

Curvare arcum.) *Adducere, cui opponitur Remittere,* Cic. *Balistæ lapidum, & reliqua tormenta telorum eo graviores emissiones habent, quo sunt contenta atque adducta vehementius.* Idem. *In agro ambulanti ramulum adductum, ut remissus esset, in oculum suum recidisse.* Idem. *Contendit omnes nervos Chrysippus, ut persuadeat.* Idem. *Intendere arcum dixit.*

Curvitas.) *Aduncitas.*

Curvus.] *Aduncus, Curvatus, Tortuosus, Inflexus, Incurvus, Uncinatus.*

Cuspis.) *Mucro.*

Custodi honorem tuum.) *Consule bonori tuo.* Cic. *Vitæ & saluti consulendum est. Sic, Consulere famæ, paci.*

D.

Damnifico.) *Damno, vel detrimento afficio, Damnum, vel detrimentum affero, Dare damnum.*

Damnosus.] *Qui alicui damno vel malo est.*

Damno tuo fiet.] Cic. *Periculo tuo fiet.*

Damnum facere.] *Dare damnum.* Ter. *Quid illi facias, qui dederit damnum aut malum, Damnum, Detrimentum, jacturam facere, est quod vulgò dicitur, Damnum pati.* Cic. *Damnum illius immaturo interitu, literæ fecerunt.*

Dapes.] *Epulæ.*

Dare aliquid in commune.) *Dare in sumptum. Sic pervenuste dicitur, Dare servandum, Se in viam, Negotium, Damnum, Pœnas, Vela, Auribus.*

Dare alicui pecuniam, vel satisfacere alicui.] *Numerare pecuniam alicui, Numerare militibus stipendium. Numerare, Solvere, Repræsentare ab aliquo: hoc est, per aliquem.*

Dare custodiendum.] *Apud aliquem deponere.*

Dare licentiam.] *Permittere.*

Dare fundamenta alicujus artis.) *Informare aliquem.*

Dare potum.) *Miscere. Dare bibere.*

Dare sententiam.) *Ferre sententiam. Sic, Ferre conditionem.*

Deauratus.] *Auratus, Inauratus.*

Debeo expectare fratrem.] *Frater mihi expectandus est.*

Debitum alicujus.] *Æs alienum, meum, tuum, suum, aut alicujus.* Cic. *Æs alienum filij dissolvere.* Idem. *Cujus æs alienum videmus non libidine, sed negotij gerendi studio esse contractum*

Debitum bonum aut malum.] *Bonum aut malum nomen.*

Debitum ab aliquo petere.] *Admonere debitores. Appellare. Petere quod debetur. Consectari debita. Exigere aliquid pro debito.*

Decens.] *Conveniens, Par.*

Deceptio.] *Circumscriptio, Aucupium, Tendicula.*

Deceptorius.] *Veteratorius, Insidiosus.*

Deceptor.) *Circumscriptor.*

Decido.) *Delabor.*

Decimo.] *Decusso, hoc modo, X.*

Declivis.] *Devexus, Præceps.*

De

De craſtino non ſolicitum eſſe.) *Vivere in diem, in horam.* Cic. *Nos in diem vivimus; quodcunq; noſtres animos probabilitate percuſſit, id dicimus.*

Dedecens.] *Turpe, indecorum.*

De die in diem remoratur me in ſolvendo.) *Indies magis magisq;.*

Diem ex die ducit, neque promptus eſt ad diſſolvendum. Lentus eſt.

Defalcare.) *Tollere, Amputare.* Idem. *Deducere, Decidere, Demere de ſumma.*

Defectus.] *Vitium.*

Deficit mihi argentum.] Cic. *Deficit me argentum. Ita me ſolatia deficiunt. Iam me dies deficit.*

Definitiva ſententia.] *Sententia litis decretoria.*

Definitum.] *Res quæ definitur.*

De foris.] *Foris, Extrinſecus.*

Deformoſus.] *Deformis. Turpis.*

De gratia.] *Gratia.*

Deifico.] *In Deos refero. Conſecro, Dedico.*

Deijcio ædificium.] *Deturbo.*

Delaſſo.] *Defatigo.*

Delator.] Cic. *Hæc omnia indices detulerunt. Hinc Indicia, Indicare, Delatoris vocabulum apud Ciceronem non exſtat.*

Delectabilis.) *Habens magnam delectationem.*

Demandatus.] *Mandatus, Injunctus, Impoſitus.*

Demano.) *Emano, Proficiſcor, Orior.*

De manu in manum.] *Per manus.*

Demirandus.] *Admirandus, Admirabilis.*

Demordere alicui auriculam.) Cic. *Mordicus auferre auriculam. Auferre eleganter apud Ciceronem ſignificat, Obtinere quod quis petit ab aliquo.*

Demulcere.] *Delinire, Capere.*

De novo.] *De integro, Ab integro, Denuò.*

Dependeo.] *Pendeo.*

Deponere de officio.] *Movere magiſtratu, loco, tribu, poſſeſſionibus, abrogare alicui magiſtratum, Deijcere magiſtratus, Deijcere a gubernaculis.*

Deponere magiſtratum, vulgò.] *Abire Conſulatu, Senatu.*

Qui Magistratu amovendi ipsum deserunt, illinc se Abdicare dicuntur.

Deponi de officio.) *Deijci magistratu, Demoveri & depelli à loco, vel loco.*

Deponere pileum.) *Aperire caput.* Cic. *Cùm mulier fleret uberius, is caput aperuit, in collum invasit. Aperio eleganter significat quæ tecta & occulta sunt detegere.* Cic. *Stella cùm delitescens, tum rursus se aperiens.*

Deprædor.) *Prædor, Spolio, Dispolio, Eripio.*

Deputatus.) *Certus, Constitutus, Definitus, Dictus, Destinatus, Attributus.*

De qua patria est?) *Cujas est?*

De retro & De ante.) Cic. *Adversus & Aversus impudicus.* Idem. *Antonius à fronte, à tergo, à lateribus tenetur.*

Derisio.) *Ludibrium.*

Derivatus.) *Ductus, Productus.*

Descendentes.) *Posteri, Nepotes.*

Desertum.) *Locus desertus, vastus, incultus, solitudo.*

Deseruit eum febris.) *Febris ab eo discessit. Sic dicimus pestis hinc abijt*

Deses.) *Desidiosus, Iners, Languidus.*

De se tenere multum.) Cic. *Homo de se benè existimans seseq; diligens.*

Desideratior, desideratissimus.) Cic. *Antiquior, Antiquissimus. Antiquiorem Dejotaro fuisse laudem & gloriam quàm regnum & possessiones suas.* Idem. *Nec quicquam habui antiquius, quàm ut Pansam statim convenirem.* Idem. *Nihil mihi antiquius nostra amicitia.*

Desidiosè.) *Per desidiam.*

Desinit pestilentia.] Cic. *De loco quidem nunc pestilentia abijt.* Idem. *Quartana à te discessit.* Idem. *Ille non cessat de nobis detrahere. Sic cum eodem dicimus, Nausea, fastidium, desiderium, voluptas, studium jam planè abijt.*

Desolatio.) *Vastitas.*

Desponsata.) *Desponsa.*

Destructio.) *Exitium, Excisio, Eversio, Depopulatio, Dissolutio, Vastitas, Ruina.*

Destructor.) *Perditor Reipub. Interfector patriæ.*

De

Destruere librum.) *Corrumpere librum. Destruere propriè est, rem constructam demoliri.*

Desuesco.) *Depono, vel Detraho consuetudinem aliquid faciendi.*

Det tibi Deus bonam fortunam.) *Deus benè fortunet.* Cic. *Eum honorē tibi Deos fortunare volo.* Idem. *Tibi patrimoniū Dij fortunent.*

Deteriorare.) *Deteriorem facere.*

Detractor.) *Obtrectator.*

Detrahere de summa, vulgò.) Cic. *Deducere.* Cic. *Vt boni ratiocinatores officiorum esse posimus, & addendo deducendoq; videre, quid reliqui summa fiat. Hinc Deductio.* Cic. *Certis nominibus deductiones fieri solebant.*

Detrahere fidem.) Cic. *Abrogare alicui fidem.*

Detrimentosus.) *Noxius, Malus.*

Deturpo.) *Inquino.*

De verbo ad verbum.) Cic. *Ad verbum.* Cic. *Fabellas Latinas ad verbum de Græcis expressas non inviti legunt. Totidem verbis.*

Deviare.) *Declinare, Deflectere de via.*

Deum testem imploro.) *Deum testor. Sic, omnes vos testor. Mentem tuam testor.*

Devotio.) *Religio.*

Devotus.) *Religiosus, Sanctus, Pius. Religionem colens, Religioni deditus.*

Deus det ut mentiar.) Cic. *O Dij immortales avertite & detestamini, quæso, hoc omen. Sic cum Cicerone dicimus. Avertere malum aliquod ab aliquo, aut aliquem à malo.*

Deus det, ut nunquam vivus hinc discedam, si non &c.) Cic. *Solicitat, ita vivam, me tua valetudo. Ita salvus sim.*

Dexteritas.) *Commoditas.*

Diameter.) *Media linea.*

Diapason.) Cic. *Illi octo cursus, in quibus eadem vis est duorum modorum, septem effi. unt distinctos intervallis sonos.*

Dic ita, vel non.) *Aut aias, aut neges.* Plau. *Vel ai, vel nega.* Cic. *Quasi ego id curem, quid ille aiat, aut neget.*

Dicam sibi.) *Dicam ei. Sic Hæc res est ei grata.*

Dicam patri suo.) *Dicam patri eius. Sic dicendum, Hi versus sunt scripti manu ejus, non sua, vel dicendum, Hos versus scripsit manu sua. Interest ejus, non sua. Filius ejus apud me habitat, non suus.*

Dicere absolutè.) *Dicere simpliciter.* b 4

Dicere ad longum.] *Dicere uberrimè, diffusè, fusius.*

Dicere conditionaliter.) *Dicere conjunctè, vel cum adjunctione.*

Dicere quod quis libenter audit.] *Ad gratiam loqui, Servire auribus, Dare auribus.*

Dicere omnia quæ in animo sunt.] Cic. *Effundere omnia quæ habemus.*

Dicis adhuc quod est benefactum?) *Etiamnum probas factum?* Cic. *Meum factum probari abs te gaudeo.*

Dicit se non habere, vulgò.] *Negat se habere, scire, vidisse.*

Dictamen.] *Argumentum, Dictatum.*

Dictamen rationis.] *Præscriptio, vel Præscriptum rationis, Summa ratio insita in natura, quæ jubet ea, quæ facienda sunt, prohibetq́; contraria, Communis intelligentia, Natura quæ norma legis est. Recta ratio. Perfecta ratio. Summa & suprema lex.*

Dicterium.) *Dictum.*

Diem festum facere.) Cic. *Diem festum agere.*

Die tertia ante Nonas, Idus, Kalen.] Cic. *Tertio nonas, Idus, Kalendas, vel Tertio Nonarum, Iduum, &c. vel ad tertium Nonas vel Nonarum. Nihil enim differunt, licet id aliter nonnulli docuerint.*

Diescit.] *Lucere incipit, Lucescit, Dilucescit, Lucet. Sic lucis vocabulo diem Latini significabant, cui noctem opponebant.*

Dietim.] *Quotidie, In singulos dies.*

Diffamare aliquem.) *Inferre infamiam alicui, Infamiâ afficere aliquem.*

Differre judicium, vel sententiam in alium diem.) Cic. *Ampliare, pro Differre, scilicet damnationem, judicium, pœnam, utitur. Cùm caussam non audisset, & potestas esset ampliandi, dixit sibi liquere.* Idem. *Quid fuit, Iudices, quare istum nefarium ampliaveritis? Amplius pronuntiare, idem valet.* Cic. *Cùm Consulesve audita amplius de concilij sententia pronuntiavissent.*

Difficulto.] *Difficultatem affero. Difficile reddo.*

Dignoscere.] *Internoscere, Secernere.* Cic. *Secerni blandus amicus à vero, & internosci potest adhibita diligentia.*

Diluvium.) *Eluvio terrarum, Exustio terrarum.* Cic. *Deflagratio aliquando futura cœli atq́; terrarum.* Idem. *Romæ mira proluvies, magna vis aquæ.*

Dimi-

Dimidia voce canere.] *Summissa, vel non plena voce canere.*

Dimittere aliquem.] *Missum facere. Cohortes seu milites missos facere,* Das Kriegsvolck ziehen lassen.

Dimittere debita.] *Remittere, Condonare, Ignoscere. Remittere alicui jusiurandum.*

Discantus.] *Musica, Modi discordes, Symphonia discors, Vocum discordia concors. Cantus diversis vocibus constitutus.* Idem. *Cantilenæ pars suprema, Cantus superior, Harmonia virginali voce modulanda.*

Discedere à jure.) *Abire à jure: Sic dicimus, Abire ab emptione, hoc est ratam non habere, Abire à conditione aliqua. Sed ab hoc parumper abeamus.*

Discere aliquid memoriter.) *Ediscere. Ediscere ad verbum,* von Wort zu Wort außwendig lernen.

Discingere vestem.] Cic *Diloricare vestem, aut tunicam.* Idem. *Discindere vestem.*

Discooperio) *Aperio Res latentes & obscuras, Res involutas & implicatas aperire. Fontes Philosophiæ penitus absconditos aperire. Aperire caput.*

Disconveniens.) *Alienum.*

Discordans.) *Discrepans, Varius. Contr. Congruens, Conveniens.*

Discordantia.] *Discrepantia*

Discurrere.] *Concursare, Volitare, Vagari.* Cic. *Qui armati noctes diesq; concursabant.* Idem. *Domos ferè omnium concursare dixit, hinc Concursatio.* Ter. *Ne sursum deorsum cursites.*

Disdiapasson]Cic. *Tamen ea quæ sunt longissimè disiuncta comprehendam.*

Disijcere omnia.] Cic. *Simia omnia, quæ erant ad sortem parata, disturbavit, & aliud alio dissipavit.*

Disiunctiva.] *Disiunctio.*

Disparitas.) *Varietas.*

Dispensare.) *Canonis gratiam facere, Absolvere à canonibus, Solvere legibus, Facere gratiam jurisiurandi. Non severè exigere quod præstandum est.*

Dispensator.) *Procurator peni, OEconomus, Promus, Condus, Promus, condus, Victus quotidiani administer.*

Diſpergere inter omnes.) *Divulgare.* Cic. *Inimici hanc rem ſermonibus divulgare voluerunt.* Idem. *Volo librum divulgari.* Idem. *Vereri te arbitror, ne per nos hic ſermo tuus emanet.*

Diſplicentia.) *Offenſa, Moleſtia, Dolor, Offenſio.*

Diſponere litteras.) *Curare alicui reddendas.*

Diſpoſitus bene, vel malè.) *Benè vel malè affectus.* Cic. *Is gravi morbo affectus eſt.* Idem. *Qui ſunt morbo gravi & mortifero affecti.* Idem. *Magna deſperatione ſum affectus.* Idem. *Affectus optima valetudine.*

Diſpoſitus fui contrariis modis.) Cic. *Variè ſum affectus tuis litteris, valdè priore pagina perturbatus, paulùm altera recreatus.*

Diſpoſitio.) *Affectio animi.*

Diſſonare.) *Diſcrepare, Diſſidere, Diſſentire.*

Diſquiro.) *Exquiro, ἐξετάζω.*

Diſtant ab invicem.) *Diſtant inter ſe.*

Diteſco.] *Dives fio, Pecuniam facio. Rem augeo, Patrimonium amplifico.*

Diu ſonuit prima.) *Dudum ſonuit, Præteriit, audita eſt.*

Diverſimodè) *Non uno modo. Alius alius diverſitatem ſignificat.* Cic. *Res alio atque alio elata verbo.*

Diverſifico.) *Vario.*

Diverſitas.) *Varietas, Diſſimilitudo.*

Diverſo tempore) *Alias.* Cic. *Alias ita loquor, ut conceſſum eſt, alias ut neceſſe eſt.* Idem. *Alias contentius, alias remiſſius.*

Diverſum judicare.] Cic. *Alias aliud iiſdem de rebus judicare.* Idem, *Aliud aliis videtur optimum.*

Divinator.) *Divinus, Divinans, ut Aruſpex, Augur, Hariolus, Conjector, Vates.*

Diviſibilis.) *Dividuus, Contr. Individuus.*

Diviſim.) *Separatim, Seorſum.*

Dixiſſem ſi tacuiſſes.) *Dixiſſem niſi tu præoccupaſſes.*

Dociliter.) *Intelligenter.*

Doctura, doctoratus.] *Doctoris dignitas ſive munus.*

Doctus in Grammatica.) *Doctus Grammatica, vel Grammaticorum.*

Dogmaticus.) *Cujus libertas differendi amiſſa eſt, quiq́; in diſputando non ſuum judicium ſequitur, ſed aliorum auctoritati paret.*

Dole-

Dolere vel gaudere propter rem aliquam.) *Dolere vel gaudere re aliqua.*

Dolendus.) *Habens dolorem.*

Dolentia.(*Dolor. Contrarium est, Indolentia.*

Dolor.ficus.) *Faciens, Efficiens, Inurens dolorem.*

Dominium.) *Dominatio, Dominatus, Tyrannis, Regnum, Imperium.* Cic. *Dominationem expectant, rerum potiri volunt* Idem. *Brutus populum Romanum dominatu regio liberavit. Nexum, & Nexus, κτῆσις.* Cic. *Attici te proprium esse scribis mancipio & nexu, meum autem usu & fructu.* Idem. χρῆσις μὲν tuus, κτῆσις δὲ. *Attici nostri; ergo fructus est tuus, mancipium illius.*

Dominium dare.] *Mancipio dare. Sic Mancipio accipere.*

Donec vulgò, nec malè) *Dum pro donec crebrò usurpatur. Et usque dum Donec semel apud Ciceronem legi. Nihil dum eleganter Cicero pro Nondum utitur.*

Dono alicui quid mittere.) Cic. *Donum non conjungit cum re quæ mittitur. Oratiunculam pro Deiotaro tibi misi. Ego hospiti veteri & amico munusculum mittere volui, aut, Donare alicui aliquid, dicere consuevit.*

Duabus aut tribus vicibus.) *Bis terve.*

Dubitabilis.) *Habens dubitationem.*

Dubitare de rebus suis.) *Diffidere, & Desperare rebus suis.*

Duo.) *Diatonum, Concentus duarum vocum.*

Duo centum, duo mille.) *Ducenti vel Bis centum. Duo millia, vel Bis mille.*

Duplo plus dare.) Cic. *Prætor decrevit, ut, si judicatum negaret, in duplum iret.*

Durus aer.) *Multa cœli gravitas.*

E

Ebrio.] *Ebrium facio.*

Ebullio.) Cic. *Aquæ effervescunt subditis ignibus.* Cicero non est *usus verbo Ebullio in hoc sensu.*

Ecclesia, Græcè.) *Latinè, Concio.* Cic. *Concio, quæ ex imperitissimis constat.*

Eclipsis Lunæ, Græcè.) *Latinè, deliquium Lunæ, Labor Lunæ, Obscuratio Lunæ.* Cic. *Luna interpositu interjectuque terræ deficit.*

Echo,] *Imago, Saxa & solitudines voce respondent.*

E com-

E complexu evellere.) Cic. *De matris complexu filium avellere atque abstrahere De pro ex, vel è, seu genitivo pluralis sæpè ponitur.*

E contra.) *Contrà, E contrario, Ex contrario, Ex parte contraria. E contra apud Plinium sæpè, apud Ciceronem nunquam legitur.*

E converso.) *Ex adverso. E contrario, Contra.*

Effectivè.) *Efficienter.*

Effectivus.) *Efficiens, Conficiens, Efficiendi naturam habens.*

Effectu præstare.) *Reipsa & exitu præstare.*

Efficacia.) *Efficacitas.*

Efficaciter.) *Efficienter.*

Efficere vestem.) *Conficere vestem, munus, negotium. Facinus aliquod conficere per aliquem. Conficere viam, sermonem, cursum, est perficere. Conficere cum aliquo, est transigere. Conficere pecuniam, exercitum, bibliothecam, est acquirere. Conficere eleganter pro Consumere usurpatur: Vetustas omnia conficit atq; consumit.*

Effigiare.) *Exprimere, Effingere.*

Effluxum est tempus.) *Effluxit tempus.*

Efformo.) *Exprimo, Effingo.*

Egenus.) *Egens* Ciceroni *dicitur.*

Eijcere in exilium aliquem, vulgò.) Cic. *Proscribere aliquem. Exturbare, Exterminare, Expellere ex vel ab urbe.* Cic. *Protagoras urbe atque agro est exterminatus.* Idem. *Miserum est exturbari fortunis omnibus.*

Electionem dare.) *Optionem dare.*

Electuarium, vel electarium.) *Medicamentum ex selectissimis remediis compositum.*

Eligere sibi patronum.) *Adoptare sibi aliquem defensorem sui juris, & ultorem injuriarum, & actorem totius caussæ.*

Emenda.) *Multa, Pœna.*

Eluctor.) *Extrico, vinco.*

Emendare non potui.) *Non fuit in manu mea ne fieret.*

Emi pro te.) *Emi tibi Sic dicimus, Christus natus est nobis.*

Emptionem non tenere.) *Abire ab emtione. A jure non abire, pro, Non discedere à jure.*

Emphasis.) *Clodius valdè me diligit, vel ut* ἐμφατικώτερον *dicam, valdè me amat.*

Enervis.) *Enervatus.*

Encomium.) *Laudatio.*

Ens.) *Quod est, Natura.*

Eò res jam venit.) Cic. *Eum in locum res deducta est.*

Epistolium.) *Littera, Epistola.*

Equiso.) *Agitator.*

Eremita.) *Solitarius homo, In agro vitam agens.*

Eremus.) *Solitudo, Desertus locus.*

Esse in extremis.) *Agere animam. Sic eleganter dicitur, Agere annum tertium, Caussam, consulem, contagionem, conventum, Delectum, Excubias, Radices, Rimas.*

Esse cum aliquo.) *Stare cum aliquo, vel ab aliquo. Cui opponitur stare contra aliquem.* Cic. *Stare à mendacio contrà verum.* Cic.

Esse neglectum.) Cic. *Iacent ea semper, quæ apud quosq; improbantur.*

Essentia.) *Potestas, vis, Natura. Vis & natura, Natura universa, Vis & potestas. οὐσία.*

Est hoc verum?) *Ain' tu? Ain' vero?*

Est necesse.) *Vsus est, Opus est,* Cic. *De quo quid sentiam, nihil attinet dicere.*

Est prolixum nimis) Cic. *De omnibus longum est dicere.*

Et propterea.) Cic. *O rem turpem, & ea re miseram.* Idem. *Id ea re, quia turpe est, non est faciendum.*

Et quod plus est.) Cic. *Quin etiam. Atque adeo, Immò etiam, Quin etiam. Immo verò, Insector, posco, atque adeò flagito crimen.* Idem. *De hujus urbis atq; adeò fortius orbis terrarum exitio cogitare. Elegans est. Quid, cum interrogationis signo, sequente. Quod, adhibere. Quem nuper adeo laudasti adolescentem, comperi in Dialecticis valdè rudem: quid? quod ne nomen quidem flectere potest.*

Evacuo.) *Vacuum facio, Exhaurio, Inanio. Nudum inaneque relinquo.*

Evaginare gladium.) *Educere, Distringere, Stringere gladium. Vaginam eripere.*

Evitatio.) *Declinatio.*

Exactè.) *Accuratè.* Cic. *Dialogos confeci & absolvi, nescio quàm benè; sed ita accuratè ut nihil possit suprà.* Idem. *De aliquo crimine exquisitè & accuratè disputare.* Idem. *Studiosè accurateq; facere.* Idem. *Accuratè & diligenter disputatum est.* Idem. *Accuratè eleganter*

ganterq; dicere. Idem. *Accuratè cogitateq; scribere.*

Exactus.) *Accuratus.* Cic. *Accurata consideratio.* Idem. *Erat incitata & vibrans, tum etiam accurata & polita oratio.*

Exalto.) *Effero, Proveho, Ad honorem produco. Ad honores duco. Effero in cœlum laudibus.*

Excedens.) *Præstans, Singularis, Præcipuus, Præstabilis.*

Excessivè.) *Præter modum, Profusè, Nimium, Immodicè, Insolenter, Extra modum, Supra modum.*

Excessus, a, um.] *Superatus*

Excessus, us, ui.] *Exsuperatio, Sumptus, Intemperantia.* Idem *Error, delictum, Crimen, Erratum.*

Excidium.] *Excisio.*

Excommunicare.) *A cœtu piorum concilioq; abigere; A sancta matre Ecclesia abdicare, Programmate diro & execrabili configere, Interdicere alicui sacris.*

Excommunicatio.] *Dira proscriptio. Execrabile programma, Anathema.*

Excopio.) *Describo, Exscribo.*

Ex corde amare.) *Amplecti, Amicissimè amplecti. Complecti aliquem benevolentia, Comprehendere aliquem amicitia. Perstudiosum esse alicujus.*

Excrescere ex aliqua re.) Cic. *Vtilitas efflorescit ex amicitia.* Idem. *Ex rerum cognitione efflorescat & redundet oportet oratio.*

Excursus.) *Excursio.*

Excusabilis.] *Habens excusationem, vel aliquid excusationis.*

Excusationes pro litteris mittere.) *Noli committere ut excusatione potius expleas officium scribendi, quam assiduitate litterarum.*

Excuso me tarditatis.) *Excuso tibi tarditatem meam, vel Affero excusationem tarditatis meæ.*

Execrabilis.) *Execrandus, detestabilis.*

Exempli gratia.) Cic. *Verbi caussa, vel, Verbi gratia.*

Exemptio) *Immunitas. Vacatio.*

Exemptum esse.) *Habere immunitatem, Legibus solutum esse.*

Exercitium.) *Exercitatio. Opus, Munus, Functio, Ars, Studium, Industria, Agitatio. Exercitium non est Ciceronis.*

Exigere ab aliquo solutionem] *Appellare aliquem.* Cic. *Cùm tibi quotidiè potestas fuisset admonendi, verbum nullum facis, biennio jam confecto fere, appellas.*

Ex-

Exinanitus.] *Enectus, Effœtus, Exhaustus.*

Exigere sæpè solutionem.] *Consectari debita.* Cic. *Ne existimes, qui non debita consectari soleant, quod debeatur, remissuros. Consector elegantissimè significat sequor, persequor, affecto* Cic. *Tardi ingenij est rivulos consectari, fontes rerum non videre.* Idem. *Bonus civis non opes aut potentiam consectabitur. Consectari aliquem clamoribus, Cōviciis, lingua petulantissima, idem dixit.*

Exitum habere.] Cic. *Antea videamus quorsum evadant.* Cic. *Sum precatus, ut ea res nobis faustè, feliciter, prospereque eveniret.*

Ex nunc.] *Ab hoc tempore.*

Exonero.] *Deonero.*

Ex opposito.] *E regione, Ex adverso.*

Exoptabilis.] *Optabilis, Optatus, Expetendus.*

Ex parte mea.] *Meis verbis. Ab aliquo salutare, hoc est, alicujus nomine vel verbis.*

Expedior.] *Emergo è paternis probris.*

Expendere pecuniam.] *Impendere vel Consumere. Expendere pro Consumere à Cicerone & similibus Scriptoribus non usurpatur, sed pro Perpendo, & Pondero.*

Expensa.] *Impensa, Impendium.*

Experire quid sentiant.] *Explora quid sentiant.*

Exiguo spatio.] *Momento, Momento temporis, Momento horæ, Puncto temporis, Puncto horæ.*

Expergesio.] *Expergiscor, E somno suscitor.*

Explico.] *Evolvo, Aperio.*

Explorator.] *Speculator.*

Exponere pro aliquo pecuniam.] *Impendere.*

Exponere se periculis.] *Objicere se periculis.*

Expositor.) *Qui pecuniam suppeditat.*

Expositus fortunæ.] *Objectus fortunæ.*

Ex proposito fecit.] Cic. *De industria, studio fecit.*

Ex sententia alicujus quid facere.] Cic. *De amicorum sententia Roscius Romam confugit.* Idem. *De alicujus consilio facere.*

Exsero.] *Ostento, Declaro.*

Ex se scire.) *De se conjecturam facere.*

Exspecta parum.) *Exspecta paulisper, vel, parumper P... quantitatis est, Paulisper, & Parumper temporis Adverbia sunt.*

Extendere vitam.) Cic. *Is ad centesimum annum vitam pr... xit.*

Extollere vocem.) *Intendere vocem, vel vocis sonum. Contr. ... mittere.*

Extractus.) *Epitome, Commentarius brevis.*

Extrahere sanguinem.) Cic. *Mittere sanguinem, hoc est, Ve... incidere,* zur Ader lassen. *Mittere vocem, est dicere. Vocem pro Re... nemo misit. De te vox nulla missa est,* Es ist deiner mit keinem ... gedacht worden.

Extraordinarius.) *Extra ordinem, Prater ordinem.*

Extraordinariè.) *Extra ordinem.*

Ex uno in aliud cadere.) Cic. *Sibi non conflare Officia vel ... rita alicujus in aliquem conflare, elegantissimè dicitur. pro, confla... alicui benefacere.* Cic. *Mea in te omnia summa necessitudinis o... conflabunt.*

Ex utraq; parte loqui.) Cic. *Vltro citroq; verba habere.* Id... *Multis verbis ultro citroq; habitis, ille nobis consumptus est dies.*

F.

Fabrè facio.) *Benè, optimè, pulcerrimè, scitè, venustè facio. Arge... tum fabrè factum dixit Cicero in Verrem.*

Fabulator.) *Qui fabulas fingit.*

Fabulosus.) *Fictus, Falsus.*

Fac ex tuo consilio.) Cic. *Hac pro tuo consilio considera ... consilium est. Quid faciendum sit judicabis.*

Fac me meminisse.) *Redige in memoriam.*

Facere bonum gaudium) *Vivere lautè, delicatè jucun... nialiter, opiparè & apparatè.*

Facere collationem.) *Facere cœnulam, vel cœnitare.*

Facere damnum.) *Dare damnum. Facere damnum, est da... subire.* Schaden leyden.

Facio de hac re conscientiam.) *Religio mihi est.*

Facere diem festum.) Cic. *Agere diem festum,*

Facere financias.) *Versuram facere,* Geld auff wucher ne... sein schuldt zubezahlen. *Versura solvere,* Schuld mit schul... zahlen.

Facere licentiam.) *Facere potestatem. Permittere : Dare veniam.*

Facere negotium.) *Transigere, vel curare negotium Obire negotium. Facere negotium est molestiam exhibere.*

Facere officium) *Officia fungi, Munere fungi.*

Facere ordinationem.) Cic. *Ferre legem. Ferre ad populum de re aliqua, hoc est, Proponere aliquid populo & rogare.*

Facere quo modo debet.) *Facere ordine, vel ex ordine.* Contra, *Extra ordinem facere.*

Facere proprias expensas.) *Vivere suo.*

Facere quod aliquis vult.) *Obtemperare alicujus voluntati.*

Facere quod fieri non debet.] *Committere culpam.*

Facere reverentiam.) *Habere honorem Honore aliquem afficere.*

Facere ut alicui invideatur.] *Vocare aliquem in invidiam.* Sic, *Vocare aliquem in periculum & discrimen Vocare in suspicionem.*

Facere ut placet.) *Facere suo arbitratu.*

Facere ut.] Cic. *Non est meum committere, ut negligens fuisse videar.* Idem. *Non committam, ut tibi, cum possim prodesse, non prosim.*

Faciam non illibenter.] Cic. *Faciam cupidè studiosè.*

Faciam ut tu consulis.) Cic. *Nihil faciam nisi de tua sententia.*

Fecit hic aut ille?] *Fecit hic an ille?*

Faciliter.] *Facilè, Perfacilè, nullo negotio.*

Factivus.] *Efficiens, ποιητικὸς.* Cic. *Artes quarum omne opus est in faciendo atque agendo.*

Facto.] *Factito, Facto solùm usum habet in Labefacto.*

Factor.) *Effector, Architectus, Perfector, Parens, Genitor.*

Facundus.) *Copiosus ad dicendum.*

Falsetum.) *Vocula falsa Elisa voce canere, Elidere vocem, Paeana citare,* Jn faulset singen.

Falsifico.) *Adultero.*

Fama mala.) Cic. *Infamia, Ignominia, Contumelia, Dedecus, Macula, Nota turpitudinis.*

Fame mortuus.] *Fame enectus.*

Famesco.] *Esurio.*

Famigeratio.] *Prædicatio, Nobilitas.*

Famigeratus.) *Nobilis, Clarus, Celebratus fama, Celeber fama,*

Fama nitore clarus. Qui in maxima celebritate, & oculis hominum vivit. Qui est in magno nomine & gloria. Qui in ore viget.

Famigero.) *Celebro fama*

Fatigo.) *Defatigo, In magno aliquo labore me exerceo, Magnis me laboribus frango.*

Fatuus naturalis.) *Iam inde à primo ortu, Ab originis suæ primordio fatuus.*

Favere alicui, vulgò) *Studere alicui. Velle omnia alicujus caussa, Maximè, honestissimè, vehementer cupere alicui, vel alicujus caussa.*

Favilla.) *Scintilla.*

Favorabilis.) *Propitius, Secundus.*

Febricito.] *Febre laboro. Febrem habeo.*

Fecisti me scribentem.) *Manum calamo non admovissem, nisi te impulsore.*

Felicito.) *Felicitatem do.*

Fellator.) Cic. *Qui ne à sanctissima quidem parte corporis hominum, impuram intemperantiam propulsat.*

Femininus.] *Femineus, Muliebris.*

Feracitas.] *Vbertas.*

Ferior.] *Cesso.*

Ferre secum.) Cic. *Secum deportare.*

Festo.) *Celebro, Ferias habeo, Diem festum ago.*

Festum, Festivitas, Dies festivus.] *Dies festus, Feriæ, Feriarum festorumq́, dierum ratio. Cicero Dies otiosus, dixit eo quod litium, & laborum requietem afferat. Festivitas, sermonis urbanitatem & jucunditatem significat.* Cic. *Dicendi vis egregia, summa festivitate & venustate conjuncta.*

Fictitius.) *Fictus, Commentitius.*

Fidelis, vel specialis nuntius.) *Certus homo, nuntius, tabellarius*

Fideles nuntios habere.) Cic. *Habere cui recte litteras dare possimus.*

Fidejubeo.) *Spondeo.*

Fidejussor.] *Sponsor, Præs.*

Fiet processio.] *Supplicatio habebitur.*

Figlinus.] *Fictilis.*

Figmentum.] *Commentum, πλάσμα, Fabula.*

Filiæ virum dare.] *Viro filiam collocare.*

Fi-

Finalis.] Τελικός.

Finaliter.) *Tandem aliquando, genus loquendi Latinus admodum solemne.*

Fingere falsè.] *Ementiri. Fingere est ingeniosè aliquid excogitare. Hoc intelligerem quale esset, si id in cereis fingeretur, aut fictilibus figuris.* Idem. *Fingere aliquid animo & cogitatione.* Idem. *Volucres videmus fingere atque construere nidos suos.* Idem. *Alexander ab Appelle pingi, à Lysippo fingi volebat.*

Finire librum.) *Finem imponere. Annuum tempus conficitur. Conficere cursum. Finire est certis finibus & terminis aliquid circumscribere.* Cic. *In ore sita lingua est finita dentibus.*

Finitio.) *Terminatio.*

Finitus.] *Definitus, Habens modum, Perfectus, Absolutus, Confectus, Profligatus, Emeritus.*

Firmiter proponere.) Cic. *Certum esse, Mihi certum est abire.*

Fixè.) *Acriter. Acri animo, & attento.*

Florenus.) *Aureus, subaudito, Nummus. Nummus aureus flore insignis.*

Fluvialis.) *Fluviatilis.*

Fluxus.) *Fluxio.*

Fœteo.) *Malè oleo, Puteo.* Cic. *Odor teterrimus oris & corporis, quem ne bestiæ quidem ferre possent.*

Folium.) *Pagina. Ceram extremam codicis Cicero, pro folio extremo, & Primas & secundas ceras testamenti, dixit Suetonius.*

Fomes peccati.) *Seminarium vitiorum. Vitiositas.*

Formidabilis.) *Formidolosus, Horribilis, Terribilis.*

Formularium.) *Stylus, Formula.*

Foro.] *Fodio, Perterebro.*

Fortis de inanimatis.) *Firmus, Valens, Confirmatus. Refertur Fortis non ad valetudinem, & integritatem, sed potius ad robur.*

Fortifico.) *Munio, Communio.*

Frangere caput alicujus.] Plaut. *Illi homini diminuam caput. Sic, Diminuere fores securibus.*

Frangere jejunium.) *Solvere jejunium.*

Frangere testamentum.) *Rescindere testamentum. Sic, Rescindere constituta ab alio. Rescindere judicium alicujus, hoc est, rem judicatam.*

Fraternitas.) *Germanitas.*

Fraudulenter.) *Insidiosè.*

Frigefacio.) *Refrigero.*

Frigefactivum.] *Refrigerans, Quod vim habet frigoris.*

Frigefio. *Refrigeror.*

Frigida aura.) *Frigidum cœlum. Est valdè frigidum.*

Fructifer.] *Frugifer. Fructuosus.*

Fructifico.) *Fructum edo, fero. Fruges fundo.*

Frumentum ad servandum reponere.) Cic. *Condere frumentum, vel fructus. Sic Condere pecuniam,* hindet sich legen.

Fruticesco.] *Fruticor, Translatè dicitur os alicui scabie fruticari; Quod febribus jam libera i sentire solent, dum circum labra quædam subnascitur scabies.*

Fuga in musica.] *Eadem modulatio alternatim, & per vices diversis vocibus expressa, ita ut cantores se mutuò insequi, & quodam modo fugare videantur.*

Fugere honores.) Cic. *Defugere honores. Sic Defugere disputationem, inimicitias, auctoritatem, Consulatus.*

Fugere currendo.) Cic. *Dare, Conjicere, Conferre se in fugam. Dare se in pedes.* Cic. *In viam quod te des hoc tempore, nihil est.*

Fulminare.) *Fulgurare, Fulgere, Fulmen jacere, De cœlo tangere, Vel percutere: E cœlo, Vel de cœlo jacere.*

Fulminatus.] *De cœlo ictus, tactus, percussus.*

Fulminor.) *De cœlo tangor, Iacior, Percutior.*

Funis.) *Funiculus.*

Funus ad sepulturam ferre.) *Efferre* Cic. *Lucullus matrem efferebat.* Idem. *Si Cæsar funere elatus esset.*

Furiatus.) *Furens, Furibundus.*

Fusa, vel fusilis nota.) *Octava pars mensuræ Musices. Nota unco designata, Nota fusè, raptim, & celeriter cantanda.*

Fusim.) *Fusè.*

Fusoria.] *Pyrobolus, Telum missile ignitum, Ignis missilis.*

Futuo.) *Venereis voluptatibus fruor.*

G.

Garrulitas.] *Inanis quædam profluentia loquendi.*

Generatio.] *Ortus. Procreatio.*

Generalis ordinis) *Primus ordinis.*

Generaliter & specialiter.) *Generatim, & Speciatim.*

Gesta.) *Res gesta.*

Gesticulor.) *Gestum ago.* Cic. *Agere gestum humeris.*

Gladio verberare, vel securi.) *Fercutere gladio securi, lapidibus. Verberamus virgis, aut fustibus. Percutimus instrumentis quibus majora vulnera infliguntur, & occiduntur homines.* Cic. *A quibus ille se lapidibus appetitum & percussum esse dixit.*

Glorifico.] *Gloria afficio. Gloriam alicujus prædico. Gloriosè alicujus laudes prædico.*

Glossare.) *Interpretari, Explanare, Exponere.*

Gracilis.] *Tenuis, Strigosus, Exilis, Exiguus, Subtilis.*

Grandiusculus.) *Grandior.*

Gratiam invenire.) Cic. *Inire gratiam.*

Gratitudo. *Gratia, Gratus animus, Memor animus: Memoria, Voluntas grata in aliquem. Grata animi benevolentia, Pietas.* Cic. *Nullam partem tuorum meritorum, non modò referenda, sed ne quidem cogitanda gratia consequi possim.*

Gravare aliquem aliqua re.) *Imponere alicui aliquid.* Cic. *Imponere nimis duras leges cuipiam.* Idem. *Imponere onus alicui.* Idem. *Agris publicis pergrande vectigal imponere. Gravare apud Poëtas frequens est. Gravor, id est, non libenter facio, Ciceroni crebrò usurpatum.*

Gressibilis.] *Gradiens.*

Griseus.) *Canus, Cinerius, Cinericius, Leucophæus.*

Grossè, vel grosso modo.) *Pingui, vel crassa Minerva.*

Gulositas) Cic. *Ventris & gutturis vitium.*

Guttare.) *Manare.* Cic *Herculis simulacrum multo sudore manavit.*

H

Habebis mecum benè agere.) *Me sat commodè uteris. Sic dicimus, Commodis moribus homo Et, Commodè sedere, pro benè.*

Habere aliquem in honore.) *Colere aliquem, Observare.*

Habere apud se.) *Habere ad manum.*

Habere bonam complexionem.) *Habere corporis constitutionem firmam.*

Habere bonum aut malum exitum.) *Benè aut malè evenire Faustè feliciter, prosperè evenire.*

Habere bonam, vel malam famam.] Cic. *Benè vel malè audire. Bene existimari de aliquo.*

Habere bonam vel malam opinionem.] *Benè vel malè de aliquo existimare.*

Habere bonam vel malum ventum.) *Uti secundis, vel adversis ventis.*

Habere ditionem.) *Habere munus, aut locum.*

Habere liberos cum aliqua.) *Ex aliqua habere vel suscipere liberos.*

Habere ex utraque parte multa verba.) *Ultro citroq; verba habere.*

Habere malum spiritum.) *Anima tibi fœtet* Plaut. *An fœtet anima uxori tuæ?*

Habere melius.) Cic. *Satis te maturè videro, cùm planè confirmatum videro.* Idem. *Cùm te planè confirmaris, ad nos venias.*

Habere patientiam.) *Ferre patienter, toleranter, placidè, placatè, humanè; Æquo animo sufferre, tolerare. Patienti animo ferre aliquem.*

Habere pro nihilo.) *Gratis habere.*

Habere rationem commodi, vulgò, nec malè.) *Ducere rationem commodi* Cic. *Officij rationem atq; existimationis duci convenit.* Idem. *Non ullius rationem sui commodi ducit.*

Habere salvaguardiam.) Cic. *Esse in fide & clientela alicujus. Iis tribuitur qui se dederunt alicui. Qui se committunt alicui, Clientes nominantur; recipientes Patroni dicuntur. Differunt Esse in fide, clientela alicujus, & esse in tutela alicujus. Hoc enim pupillorum est, Illud verò eorum qui aut victi sunt, aut præsidio alicujus egent.*

Habitat hinc non procul.) *Habitat in proximo.*

Habitare in fine civitatis.) *Habitare, vel inhabitare ultimas urbis partes.*

Hac, vel prima vice.) *Nunc tantùm. Primò. Tertium Consul. ... ces pro, tertia vice Consul.*

Hæc est tertia epistola, quam scripsi.) Cic. *Tertiam ad te hanc epistolam scripsi eadem die.*

Hæc non sic transibunt. *Hoc tibi non sic abibit.* Cic. *Non ... sunt istbæc sic abire.*

Hæreditatem dividere.) Cic. *Cernere hæreditatem. Patris hæreditatem ...*

ditatem adire. Ii qui hæredes erant, testamento hæreditatem adeunt.

Hæredito.] *Hæreditas ad me venit. Hæreditas mihi venit. Hæres sum, Hæreditatem adeo. In hæreditatem venio.*

Hæres bonorum omnium.) *Hæres ex asse. Sic, Ex semisse, Ex quadrante.* Cic. *Testamento facto mulier moritur, facit hæredem ex deunce, & semuncia.*

Hermaphrodytus.] *Androginus.*

Hiatio.) *Hiatus.*

Hic mansit sedens) *Hic resedit.*

Historiographus.) *Historicus,*

Hoc facit pro me.) *Hoc facit à me. Istud facit mecum. Hoc est pro me.*

Hoc nescio tangere.) *Contingere non possum.*

Hoc mihi cecidit.) *Hoc mihi obtigit, Obvenit.* Cic. *Quod cuiq; obtigit, id quisq; teneat.*

Homagium.) *Clientela.* Cic. *Conabaris clientelam tam illustrem, tam splendida provinciæ ad te traducere. Fides Clientelaris.*

Hominum recordatione.) Cic. *Post hominum memoriam.*

Honorem surgendo exhibere alicui.) *Latinè, Assurgere alicui. Apud Lacedæmonios natu majoribus assurgebatur. Assurrectum est illi ab omnibus.*

Honorariam pecuniam dare.) Cic. *Habere alicui honorem* ein verehrung geben.

Horas suas legere.) *Legere preces horarias. Pensum precum absolvere.*

Horoscopus.] *Chaldæis in prædictione & in notatione cujusque vitæ, ex natali die, minimè credendum est.*

Hortulanus.] *Olitor.*

Horum ambo.) *Horum duo. Ambo, & Universus non capiuntur partitivè.*

Hospitor.) *Hospitio accipio, Domo ac tecto recipio. Sedibus recipio. Domum meam recipio.*

Hospitale infirmorum.] *Nosocomium.*

Hospitale peregrinorum.) *Xenodochium.*

Humanum genus, vita.) *Hominum genus, vita*

Humiliare se. Cic *Demittere se. Sic, Demittere animos,* kleinmütig werden. *Demittere vultum, oculos,* Die augen niderschlagen

Humiliatus.) *Demissus.* Cic. *Sylla mœrens, demissus, afflictus.* Idem. *Invenies eum apud sororem tuam occultantē se capite demisso.* Idem. *Animus humilis atque demissus.* *Nihil hoc viro modestius.* *Præfert animi submissionem.*

Humiliter vulgò, nec malè.) Cic. *Demissè & humiliter loqui. Suppliciter atque demissè agere gratias. Demitto in eadem significatione eleganter usurpatur.* Cic. *Te rogo ne contrahas, aut demittas animos* Idem. *Si vincunt, efferunt se lætitia; Victi debilitantur, animosq; demittunt.*

Hypocrisis.) *Simulatio virtutis, Vendicatio quædam atque ostentio.*

Hypocrita.) *Eruditus artificio simulationis.* Cic. *Qui cùm maximè fallunt, id agunt, ut boni viri esse videantur.*

Hypotheca.] *Connexum.*

I.

Iacere super genua.) *Niti flexis genibus.*

Iactare lapides post aliquem.] *Appetere aliquem lapidibus.*

I ad patibulum.] Cic. *Quin tu abis in malam pestem malumque cruciatum.* Ter. *Abi in malam crucem. Ad corvos.*

Iecit me luto.) *Aspersit me luto, Iecit in me lutum.*

Ieiuno.) *Cibo me abstineo.*

Iejunium.] *Inedia.*

Ignaviter.] *Ignavè.*

Ignominiosè.) *Per ignominiam.*

Ignominiosus.) *Contumeliosus, Sordidus, cum ignominia conjunctus, Maculosus.*

Ignoranter.) *Per ignorantiam, Inscienter.*

Ijdem cum, &c.) Cic. *Sit igitur hoc cognitum numeros oratorii eosdem esse, qui sunt poëtici.* Idem. *Lunam & Dianam eandem putant.*

Illæsus.) *Incolumis, Invulneratus, Inviolatus.*

Illegitimus.) *Nullum habens jus.*

Illibenter aliquid facere.] *Non libenter, Non promptè, Non alacri animo, Ægrè aliquid facere.*

Illud pro certo tene. Cic. *Sic habeas.*

Illuminare picturam.] *Inducere vivos colores, Miniare picturam.*

Im-

Imaginatio.] Cic. *Cogitatio, Notio animo impressa.*

Imaginor.) *Cogito, Fingo, Effingo, Formatum habeo, Suspicor, Cogitatione depingo & fingo, Animo comprehendo, Suspicione attingo, Conjectura informo. Speciem alicujus rei cogito, animo fingo, in notione animi repono, Cogitatione & mente complector, Cogitatione assequor. Imprimo notionem in animo.*

Immaculatus.] *Inviolatus, Incorruptus.*

Immanifestum.) *Occultum, Obscurum.*

Immediatè.) *Proximè, Modò, Mox.*

Immediatus.] *Proximus.*

Immedicabilis.] *Insanabilis, Desperatus.*

Immeritus.] *Injustus.*

Immisceo me negotio.] Cic. *Sapientius facies, si te in istam pacificationem nihil interpones.* Idem. *Hæc scripsi sedato animo, nullum judicium meum interponens, sed exquirens tuum.*

Immoriger.] *Non obediens.*

Immoror.] *Insisto, Habito, Hæreo, In re aliqua longior sum, Adhæresco.* Cic. *Ad quamcunque sunt disciplinam quasi tempestate delati, ad eam tanquam ad saxum adhærescunt.*

Impatienter.) *Intoleranter.*

Impeditus tempore.) *Exclusus tempore, aut angustiis temporis.* Cic. *Angustiis temporum excluduntur omnes.* Idem. *Vt exclusus miser puncto temporis spoliaretur beneficio, & æquitate legis.*

Impendere laborem alicui rei.] Cic. *Tempus omne conferre ad aliquid.* Idem. *In valetudinem diligentiam conferre. Conferre manus, ferrum, signa cum aliquo. Conferre pedem, est congredi, pugnare, & prælium facere. Castra castris collata audiebamus.*

Imperfectè.] *Precisè.*

Imperitia.) *Inscitia, stultitia.*

Imperterritus) *Fortis, Magnanimus.*

Impertinens.) *Ad causam nihil pertinens. Alienus à reipsa. Extra caussam hoc dicitur. Hoc est ἀπροσδιόνυσον.*

Impetuositas.) *Impetus.*

Impetuosus.) *Violentus, Vehemens, Furens.*

Impingere ad aliquid.] Cic. *Quis est tam lynceus, qui in tantis tenebris nihil offendat, nusquam incurrat. Impingere apud veteres nunquam illidere aut offendere significat, sed infligere aut injicere aliquid*

quo capiatur aliquid Vt impingere alicui unicum, aut fustem, calc... colaphum, pugnum.

Imponere aliquod officium.) *Imponere personam, aut partes a... liquas.* Cic. *Vt meminissem quam personam à vobis impositam sustin... rem.* Idem. *Partes has mihi Cæsar imposuit.*

Importantiæ nullius.) *Momenti nullius. Non habet vim, fi... mitatem.*

Impossibile.) ἀδύνατον. *Quod fieri non potest.* Cic. *Sapè etiam quæ fieri non possunt, optantur.*

Impostor.] Cic. *Ille planus improbissimus.*

Impræmeditatus.) *Imparatus.*

Imprecatio.] *Execratio.*

Imprecor.) *Malè precor, Execror, Pestem alicui exopto. Tristi... omnibus persequor.*

Impropero.) *Exprobro.*

Improprius.) ἄκυρος.

Impune esse.) *Impunè aliquid facere* Cic. *Si non dederit, impunè sit* Ter. *Non sic abibit* Idem. *Non sic auferes.*

Imputare.) *Polluere, Inquinare, Impurum reddere.*

Imputare alicui.) *Tribuere. Ascribere, Assignare.* Cic. *Amabo te, ne hoc sceleri potius quàm impudentiæ assignes.*

In abscondito.] *In occulto. Summa ingenia in occulto sæpè latent.*

In aliquo loco.) *Vspiam.*

In aliquo planeta natum esse.) *Aliquo fato natum esse* Cic *Fa... conditione, atque eo fato natum me esse.* Idem. *Qua quidem in re singulari sum fato.*

In alto.] *Sublimè.* Cic. *Theodori quidem nihil interest, humi... an sublimè putrescat.*

inanimo.) *Animum augeo, Animum alicui do adfero.*

inanis gloria.) *Falsa gloria.*

in aurem aliquid dicere.) Cic. *Insusurrare ad aurem alicujus familiariter. Insusurrare in aures, Insusurrare aliquid alicui. Favonius ipsa insusurrat, navigandi nobis tempus esse.*

incantamentum) *Cantio.*

incassum.] *Frustra.*

incepi.] *Cepi. Non invenitur apud Ciceronem Incepi, nisi loco valde dubiis.*

incessanter.) *Nullo puncto temporis intermisso.*

incidere in morbum.) *Delabi in morbum.*

incidere in ecstasin.] *Mentis stupore opprimi. A mente, aut animo discedere.* Cic. *Exire de potestate dicuntur, qui non sunt in potestate mentis.* Idem. *Cælius discessu meo discessit à sese. hoc est, dissimilis sui factus est.* Idem. *Audiri quartanam à te discessisse; hoc est, abijsse.*

incidere in pœnam.] *Commissum esse aliquid alicui Sic; Hereditatem aliquam alicui commissam esse. Commissam pœnam persequi,* Auff d'e straff/so eine n verfallen ist/dringen.

incipiente ætate.] Cic. *Ineunte ætate.*

inclinatio.] *Proclivitas, Fa ilitas, Propensio.*

inclinatus.) *Proclivis, Applicatus, Propensus, Pronus. Inclinatione voluntatis aliquem propendere.*

incœnis.) *Incœnatus.*

incogitabilis.) *In cogitationem non cadens.*

incogitans.) *Inconsiderans,*

incogitantia.] *Inconsiderantia.*

incommoditas.) *Incommodum.*

incompetens.] *Iudex non legitimus.* Cic. *Auditis de eo, in quem iudices non estis.*

incompositus.) *Incondita oratio.*

incomprehensibilis.) *Incomprehensus.*

inconsideratio.) *Inconsiderantia Inconsulta ratio.*

inconsultu meo.] *Me inconsulto.*

incontinens.) *Intemperans.*

inconveniens.) *Incommodum, & absurdum.*

incorporare.) *Devorare, In corpus traijcere* Idem. *In Vnum corpus redigere, Conficere unum corpus, In unum corpus conflare.*

incorporeus.) *Corporis expers. Contrarium est, Corporeus.*

incorrectus.) *Mendosus, Mendis scatens.*

incorrigibilis.) *Insanabilis.*

incredulitas.) *Diffidentia, Scrupulus, Dubitatio.*

incredulus.) *Diffidens.*

inculpo.] *Do vitio, crimini; Verto vitio; In culpa pono.*

incurabilis.) *Insanabilis, Desperatus. Quod curationem recipere non potest.*

inde-

Indebitus.] *Iniustus.*

Indefinenter.] *Nullo puncto temporis intermisso.*

Inde venit quod.) *Ex hoc evenit, ut. Hinc adeo est. Hinc fit ut* ... *caussa est cur.*

Indicare bellum.] *Denuntiare, & indicere alicui bellum.* S... *Denuntiare alicui mortem, inimicitias.*

Indicare censoribus quantitatem possessionum.] *Profi... agros suos, prata, hortos. Conficere professionem,* Seine Güter a... zeigen vnd schätzen lassen.

Indigestio.) *Cruditas.*

Indigestus.) *Crudus.*

Indiscretus.) *Temerarius, Immodestus, Expers modestiæ.*

Indisciplinatus.] *Protervus.* ἀκόλαστος.

Indigus.] *Indigens.*

Indispositus.] *Crudus.*

Indivisibilis.) *Individuus.*

Indominabilis.] *Effrenatus, Qui imperium recusat, Præceps.*

Indubitanter.) *Non dubitanter, Sine ulla dubitatione. Pro ver... certo.*

Indubitatus & Indubius.] *Exploratissimus, Certissimus, Persp... cuus, Quod non habet dubitationem.*

Induere pedibus calceos.) Cic. *Inducere pedibus, vel in pedes cal... ceos vel soleas. Inducere animum, vel in animum, significat.* Sich vor... setzen. *Inducere novum morem,* Ein newe weiß anfangen. *Indu... nomina est delere. Hic me induxit, id est, fefellit.*

Indulgentiæ.) *Condonationes.*

Induo te tunicam.) *Induo te tunica, vel Induo tibi tunicam.* ... *Syntaxin Emanuelis.*

Industriosè.) *Industriè.*

Inebrio.] *Vino obruo, Ebrium facio. Inebrio Plinianum est, &* ... *ticum.*

Ineffabile. ἄφατον.

Ineloquens.] *Infans.*

Inemendabilis.) *Insanabilis.*

Inenarrabilis.) ἀδιήγητος. *Inauditus, Incredibilis.*

In eum statum res venit. *Res eò deducta. Accommodatur q... ad sententias, & animos hominum, quos verbis flectimus.* Cic. El...

tia deducimus perterritos à timore, & consolamur afflictos. Deducere aliquem de sententia, de fide, de animi pravitate. Deduci à mente consilioq; ; hoc est, amentem fieri.

Inexcusabilis.] Nihil excusationis habens.

Inexpertus.) Rudis, Imperitus: Inexercitatus; Nullo usu, Inexercitus.

Inexstinguibile odium.) Infinitum odium.

In extremis esse.] Cic. Agere, Edere, Efflare animam.

Infallenter.] Pro certo, vero.

Infamare.) Inferre alicui infamiam.

Infamatus.] Infamis.

Infatigabilis.] Acer.

Infeliciter agere.) In miseriis & calamitatibus versari. Miserum esse. Infeliciter apud Ciceronem nunquam est.

Inferioritas.) Inferior ordo.

Infernus.) Sceleratorum sedes atq; regio.

Infesto.] Infestum reddo, Infestus sum.

In fine libri.) In extremis, In extrema parte. Cic. Littera quibus in extremis erat, sibi insidias fieri. Idem. Epistola in qua extrema scriptum erat.

Infirmari.) Ægrotare. Ad desperationem Medicorum ægrotare. Morbo afflictari. Morbo affici. Ægro esse corpore.

Infirmarium.] Valetudinarium, Nosocomium.

Infirmitas.) Morbus: Infirma, ægra, incommoda valetudo. Gravitas, Imbecillitas, Infirmitas valetudinis. Cic. Propter infirmitatem valetudinis non potuit similis esse patri. Idem. Si te dolor aliquis corporis, aut infirmitas valetudinis tenuit, quo minus, &c.

Infirmus.) Æger. Homo infirmus, vel infirma valetudine. Infirmus non ægrum, sed imbecillem significat. Contrarium est; Firmus, id est, integer, validus, robustus.

Infirmiter.] Infirmè.

Infixum esse.) Residere in aliquo. In corpore mortuo nullus residet sensus.

Inflativus.] Habens inflationem.

Influxus.) Tactus lunæ, Demissa è cœlo vis. Cic. Multa à luna manant & fluunt.

Infortunium.) Adversa res, Adversa fortuna, Acerbitas. Qui propter fortunam non propter malitiam in malis sunt. In-

Infra octo dies.) *Intra octo dies.*

infrascribo.] *Subscribo. Subscribere dicebantur ij, qui in judic. accusatoribus aderant, & unà Rei nomen deferebant. Pater reum fec. filium, mater subscripsit. Subscriptor, oris, qui alteri adest in accusand. Subscriptio*, ein beyfall in einer klag.

in freno tenere, vel non appetitum.] *Coërcere cupiditates. Domitas habere libidines, vel iisdem indulgere. Appetitus exultantes regere, vel iisdem habenas laxare.*

infrigido.) *Refrigero.*

infumibulum.) *Vaporarium.*

ingluvies.) *Insaturabile abdomen.*

ingratitudo.) *Animus ingratus.* Cic. *ἀχαριστίας crimen subi. non audeo.*

ingruo.) *Ineo.*

ingurgitare cibum, vel potum.] *Ingurgitare se. Sic, Ingurgitare se in alicujus copias vel bona:* Sich in eines güter eindringen *Injurgitare se in flagitia:* In laster stecken.

injurgitatio.) *Crapula, Ebrietas.*

in hæreditatem succedo.] *Venit mihi hæreditas à propinquo.*

inimicus caussæ, amicus personæ.) *Non cum homine, sed cum causa dissideo, vel, Non ab homine, &c.*

in ipso facto invenire.) Cic. *Deprehendere in aliquo facto, in adulterio, in maleficio, cum aliqua muliere.*

injungatur illi.) *Hac cura detur illi. Hæ partes dentur illi.*

injurior.) *Infero. Affero, Facio alicui injuriam. Malè de aliquo mereor. Malè accipio aliquem verbis. Dico vel Facio alicui convitium.*

innaturale.) *Non videtur mihi per naturam fieri posse. Natura ab eo abhorret.*

inobediens.) *Non obediens.*

in omnes partes versare, & inquirere.) *Agitare aliquid.* Cic. *Excitare & Agitare feras.* Idem. *Aves insectatur & agitat aquila.* Idem. *Furiæ agitant & insectantur impios.* Idem. *Agitari scelerum pœnis.* Idem. *Sententia quæ erat superioribus diebus agitata in Sena. Agitatio à Cicerone animo & linguæ & motu vacuus esse potest. Agitationibus & motibus linguæ cibus depellitur.*

in omni subjectione.) *Demississimè. Subjectissimè.*

inopinans.) *Necopinans, Ignarus, Inscius.*
inopinatè.) *Necopinatè.*
inopinus.) *Inopinatus.*
inordinatè.] *Immoderatè. Sine ordine.*
inordinatio) *Confusio.*
in ore est omnibus.) *Illustris & pervagata fama. Res percrebuit. In ore atque sermone omnium cœpit esse, Constanti fama atque omnium sermone celebratum est, Tritum & celebratum.*
in persona propria veniam.) *Ipse veniam, Præsto ipse ero.* *Nam persona non corpus simpliciter, sed statum seu conditionem hominis significat.*
in potestate mea est.) *In manu mea est.*
in pristinam amicitiam redire.) Cic. *Redire in gratiam* *Omnia obliviscor, in gratiam redeo.*
in quantum.] *Ob id ipsum, quia. Quatenus, Quà.* Cic. *Videndum quatenus amicitiæ tribuendum sit;* Wieviel. Idem. *Quatenus fas erit;* So fern. Idem. *Intelligo te distentissimum esse, quà de Buthrotiis, quà de Bruto;* So viel anlangt. Idem. *Quatenus negatur nobis diu vivere,* Dieweil.
in quantum possum.) *Quoad possum.*
inquinare.) *Corrumpere.*
insalutatus.) *Omnes nos ἀπροσηγόρους reliquit.*
insensatus.) *Stupidus, Communi naturæ sensu carens, Stipes. Sine sensu, Sine sapore, Elinguis. Tardus.*
insensibilitas.) *Stupiditas. Stupor.*
insensibiliter.) Cic. *Sensim, & sine sensu ætas senescit.*
insensivus.) *Sensum non habens.*
inserere in aliquid.) *Interponere. & in medio collocare.* Cic. *Epistolas in eundem fasciculum velim addas.*
insido.] *Insideo.*
insolitè) *Insolenter, & Rarò.*
insolitus.) *Insolens.* Cic. *Noster amicus insolens infamiæ, semper in laude versatus est.*
insolubilis.] *Inexpugnabilis.*
in specie.) *Speciatim, Sigillatim.*
instabilis.) *Varius, Lubricus, Volubilis, Commutabilis, Vagus.* Cicer. *Vide quàm sit varia vita, commutabilisq; ratio, quàm vaga*

vaga volubilisq; fortuna. Instabilis, Vsurpatur apud Heren.

Instabilitas.) *Volubilitas.*

Instare pro debito.) Cic. *Admonere, & Appellare aliquem.*

Institor.) *Propola. Qui mercatur à mercatoribus quod statim vendat.*

Institutum est benè.) Cic. *Benè majores nostri hoc compararunt.* Idem. *Præclarè legibus comparatum est.* Idem. *Ita ratio comparata est vitæ naturæq; nostræ.*

Instructa domus.] *Benè de rebus domesticis constitutum esse.*

Instructio.) *Institutio, Præceptum, Disciplina, Catechesis.*

Insufficienter.) *Exiguè.*

In tantum.) *Vsque eo, ut.* Cic. *Quod Amerinis usque eo visum fuit indignum, ut fletus gemitusq; tota urbe fieret.*

Intellectus.] *Intelligentia, Mens, Ratio. Intelligentia tum ipsam actionem, tum vim & instrumentum, quo animus aliquid comprehendit, notat. Intelligentia & ratione aliquid comprehendere. Hoc fugit intelligentiæ meæ vim & notionem. Hoc longissimè ab omnium hominum sensu & intelligentia disiunctum est.*

Intelligenter dicere.] *Scienter, & peritè dicere.*

Intelligibilis.] *Sub intelligentiam cadens. Quod ratione sapientiaque comprehenditur. Quod in nostram intelligentiam cadit.*

Intelligibiliter.) *Intelligenter, Cùm docilitate.*

Intentio.) *Scopus, Propositum, Finis.*

Intercedere pro aliquo.) *Deprecari pro aliquo.* Cic. *Pro uno filio duo patres deprecamur. Intercedere hoc sensu apud Ciceronem non invenitur. Deprecor eleganter precando obtinere, vel effugere significat.* Cic. *Multorum hic vitam à L. Sylla deprecatus est. Sic deprecari mortem, supplicium, injuriam ab aliquo. Intercedere Romani Tribuni tribuerunt, ut populi nomine, quæ senatus statuere vellet, impedirent. Cic. Qui veritus est, nè Fusius ei legi intercederet. Sic Intercessio,* Ein Jnred/oder verhinderung. *Intercessor;* ein Verhinderer / der da w... ret / daß ein Gesätz kein fortgang habe.

Intercessor.) *Deprecator.*

Intercessio.) *Deprecatio.*

Inter cœnandum, vulgò.) Cic. *Inter cœnam, maluit dicere. Inter prandium, inter pocula, vel scyphos.*

Interest maximi, minimi.] *Interest vel refert Maximè, Mi...*

Inte...

Interfectio.)Occisio, Cædes.

Interlocutores.)*Eclogarij,nomina eorum qui in Dialogis loquentes introducuntur.*

Intermitterre nullum officium.) *Nullo modo deesse alicui. Pro Intermittere eleganter supersedere adhibetur.* Cic. *Supersedere labore itineris.*Idem. *Verborum multitudine supersedendum est.*

Internus.) *Interior.*

Interpretamentum.]*Interpretatio.*

Interpretari in bonam vel malam partem. Cic. *Durius mihi hoc accipere visus est,quàm vellem,& quàm belli homines solent.* Idē. *Periculosè dico,quemadmodum accepturi sitis horreo. In bonam vel optimam partem amicè,patienter,moderatè,asperius,graviter,securè, in contumeliam aliquid accipere.*

Inter se mutuò.)Cic.*Beneficia ultro citroq; data & accepta.Vltro citroq; , vicissitudinem,qua eadem via eatur redeaturq; significant.*

Intersignium.] *Signum,Symbolum.*

Interstitium.*Intervallum.*

Intertexo.) *Intexo.*

Intimare.) *Significare,Denuntiare,Item Provocare in jus, Diem judicij dicere.*

Intimatio.]*Denuntiatio.*]

Intitulo.]*Inscribo.*

Intonare.] *Præcinere,Præire præcinendo.*

Intrepidus.) *Qui est animo magno,præsente, infracto, vel invicto.*

Intricatus.) *Perplexus,Nec caput,nec pedes.*

Intrinsecum bellum.]*Intestinum bellum.*

Intrinsecus.)*Interior,Intestinus.*

Invalidus.)*Irritus,Nullus.*

Invehere in al quem.)Cic.*Insectari aliquem. Invehi in aliquē. Petulanter & procaciter in aliquem invadere.*

Invenire pecuniam.) *Conficere,vel Conflare pecuniam.*

Inventarium.] *Apophasis,Apographa,Index,Catalogus, Commētarius,hinc Redigere bona in Commentarium,vel Commentarium bonorum conscribere,* Die güter Inventariren.

Inverecundia.)*Impudentia.*

Lapidem primum ponere.] *Prima fundamenta jacere.*

Lapido.] *Lapidibus cædo. Lapidibus appeto & percutio. Lapidationem facio. Lapidibus obruo.*

Lapillus.] *Calculus.*

Lascivio.) *Exulto.*

Lasso.) *Languefacio.*

Lassus.] *Defatigatus, Languidus, Languens* Terent. *Animus lassus, cura confectus stupet.*

Latet me, non me latet.) Cic. *Fugit me, Non me fugit. Nulla res est in usu militari posita, quæ hujus viri scientiam fugerit. Cicero uno loco dativum cum Latere conjunxit; Nihil agis, nihil assequeris, nihil moliris, quod mihi latere valeat in tempore.*

Lavacrum.] *Lavatio.*

Laudabiliter.) *Cum laude.*

Laudare valdè.] *Efferre aliquem in cœlū laudibus, Efferre verbis, Efferre summis laudibus, Ponere in magna laude.*

Laudari, vulgò, nec malè.) Cic. *Benè audire. Malè audire, vituperari est, Durum quidem, sed regium est, ubi benefeceris, audire malè.*

Legatum sibi deligere.) Cic. *Legare sibi aliquem. Cæsar Cassium sibi legavit. Significat & Legare aliquem, Legatum aliquem mittere. Vt; Plures jam ad Cæsarem legantur, de agenda pace, de agendis induciis.*

Legenda.) *Vita divorum. Divorum gesta res.*

Leges præscribere.) Cic. *Ferre legem, Sancire legem, Edere legem. Imponere legem Tyrannorum est.*

Legitimare.) *Legitimum reddere. Natalibus restituere.*

Lenimentum.) *Lavamentum.*

Lento.) *Laxo.*

Lepidulus.] *Lepusculus.*

Letalis.) *Funestus, Mortifer.*

Levativus.) *Habens levationem doloris.*

Liberari periculis.] Cic. *Defungi periculis,* Gefahr außstehen. *Sic. Defungi laboribus, molestiis, fato, morbo.*

Libertas muneris publici.) *Immunitas, Vacatio.*

Liberum tibi est.) Cic. *Integrum tibi est. Si essent omnia mihi solutissima, tamen in Rep. non alius essem, atq; nunc sum.*

Libra-

Libraria.) *Taberna libraria, Bibliotheca. Taberna ædificii quodcunque ex tabulis constructum. Tabernarius, qui vendit aliquid in tabernis.*

Licentiare.) *Missum facere.*

Licentia.) *Potestas, Facultas. Licentia vergit in malum.*

Licentiatus.) *Ad professionem Theologiæ, Iuris, medicinæ admissus.*

Licitè.) *Bonis & honestis rationibus.*

Libenter aliquid facere, vulgo, nec malè.] *Dedita opera aliquid facere. Quod non tam vulgare est, ut libenter aliquid facere.*

Licitor.) *Liceor, Auctionor.*

Liga.) *Fœdus, Societas. Quædam societatis conspiratrix & conjuratrix. Colligatio. Colligata multitudo. Conjuratio multorum.*

Ligatus.) *Constrictus, Vinctus, Alligatus. Contrarium est, Solutus.*

Ligonizo.] *Fodio.*

Limitare.] *Definire, Determinare, Præscribere, Circumscribere.*

Limitatio.] *Præscriptio, Præscriptum.*

Linea, vel Regula.] *Versus Vt; Primo versu epistolæ. Perperàm versus ordine in libris conscripti lineæ dicuntur. Sic uno atque altero versu respondebo. Tribus versibus, vel versiculis respondere.*

Lineariter.) *Ad lineam.*

Lineus.) *Linteus.*

Liquiditas.] *Liquor Contr. Concretio.*

Litigatio.] *Concertatio.*

Litigium.) *Rixa.*

Literæ compassus.] *Literæ publicæ fidei*, Geleitsbrieff. *Item; Commeatus*, Paßport oder Geleyt. *Commeatus Ciceroni etiam est*, Proviant. *Barbaris Victualia.*

Literæ ejusdem tenoris.] *Litteræ uno exemplo, eodem exemplo.*

Literæ publicæ.) *Auctoritas. Hoc nomine appellabantur tabulæ, quarum testimonio confirmabatur voluntas alicujus Magistratus, aut eorum, quorum nomine quis agebat.* Cic. *In tabellis nihil erat auctoritatis.* Idem. *Legationes cum publicis auctoritatibus ac testimoniis convenerunt.*

Literaliter.) *Ad verbum, Ad literam.*

Literas claudere.) Cic. *Obsignare, vel Consignare.*

Literas aperire.) *Resignare, vel Recludere litteras.*

Literæ perierunt.] *Interierunt, Intercepta sunt.*

Locum tenens.) *Vicarius, Legatus, Præfectus.*

Logica.] *Logice.*

Longanimis.] *Lenis. Tardus ad iram. Qui cohibet iram advers[...] aliquem.*

Longa, nota.] *Nota musices constans quatuor mensuris.*

Longè distant ab invicem.] *Longè distant inter se, Extremè di[...] stant alter ab altero.*

Longinquior.) *Vlterior.*

Longo tempore post.) Cic. *Satis longo intervallo post iterum advocantur.* Idem. *Studia longo intervallo intermissa revocavi.* Idem. *Amicitia longis intervallis temporis interrupta.*

Longum diem statuere, vulgò.) Cic. *Ego diem statuo satis la[...]xam; hoc est, tempus satis longum.*

Loqui cum aliquo, ansprechen.) Cic. *Agere cum aliquo. Appel[...]lare in severioribus rebus locum habet.* Cic. *Salutare benignè, comi[...] appellare unumquemq;* Idem. *Appellare milites blando sermone* [...] dem. *Appellare aliquem asperius.* Idem. *Appellare aliquem verbo gra[...]viore.* Idem. *Appellare aliquem suo nomine.*

Loqui quod quis libenter audit.) *Ad gratiam loqui. Dare auri[...]bus. Servire auribus. Ad voluptatem loqui.*

Loquuntur secum.) *Loquuntur inter se.*

Lucifuga.) *Lucifugus.*

Lucrari, vulgò, nec malè.) *Merere & Mereri.* Cic. *Quid m[...]reas, ut Epicurus esse desinas? Hinc Merere & Mereri stipendia equo.*

Lucrari victum suum.) *Exercere sumptum suum.*

Lucretia & mancipium ejus casta sunt) *Lucretia casta est, qu[...] virtute ejus quoque mancipium floret.*

Lucrosus.) *Quæstuosus.*

Luctificus.) *Afferens luctum.*

Ludendo efficies.) Cic. *Omnia ludibundus perficies.* Idem. *Ad Hydruntem ludibundi pervenimus.*

Ludere instrumentis Musicis.) *Canere instrumentis Musi[...]* Cic. *Tibicen sine fidibus canere nō potest. Canere ad citharam,* Vnd [...] die Harpffe singen oder spielen.

L[...]

Lupanar.] *Lustrum.*
Luridus) *Squalidus.*
Lusor.] *Aleator, Collusor.*
Lusorius.] *Aleatorius.*
Lusus Dominarum.) *Lusus duodecim scruporum, sive calculorum.*
Lutosus.) *Lutulentus, Luteus.*
Luxus.) *Libido.* Cic. *Turpe convivium, Amor, Comissatio, Libido, Sumtus, Luxuria, Luxuries.*
Luxuriari.) *Diffluere luxuria, Delicatè, & molliter vivere.*
Luxuriosus.) *Libidinosus.*
Lucernarius.) *Lychnuchus.*
Lymphatum vinum.) *Vinum aqua temperatum, vel dilutum.*

M.

Macerari curis.) *Confici curis, desiderio alicujus rei, mœrore, dolore, pudore, fame, frigore. Senio confectum esse.*
Macilentus.) *Grandi macie præditus.*
Macor.] *Macies.*
Macresco.) *Extabesco.*
Macrologia.) *Longo nimis oratio.*
Maculatura.) *Charta inepta, maculata, Segestre*, Cic. *Cùm mendum scripturæ tollatur litura.* Idem. *Litura unius nominis commotus est. Litura pro eo quod deletum & expunctum est, usurpatur.*
Madefacio.) *Respergo, Imbuo, Perfundo.*
Madrigale.) *Cantio celerior, Italica, Musica levicula.*
Magis odisse.] Cic. *Quo neminem pejus odi.* Idem. *Oderam multo pejus hunc, quàm illum ipsum Clodium.*
Magis quam alij.) Cic. *Præter cæteros, De hac re nihil habeo, quod præter cæteros sentiam. Sic; præter spem evenit.*
Magistratum suum tradere alij.) *Abdicare se Magistratu, Prætura, Tutela, Abire Magistratu, Consulatu. Defungi Magistratu, Deponere summum imperium.*
Magnanimiter.] *Magno animo.*
Magna ex parte.). Cic. *Bonam sermonis partem in alium diem distulimus.* Idem. *Magnam partem ex Iambis nostra constat oratio.* Idem. *Majorem partem diei alicubi sedere.*
Magnificens.) *Magnificus.*

Majoris facere.) *Magni vel Maximi facere, æstimare. Majoris auctorum testimoniis caret.*

Mala fama.) *Infamia.* Cic. *Inferre infamiam alicui.* Idem. *Effugere infamiam crudelitatis.* Idem. *Ne qua generi suo nota turpitudinis inuratur.*

Malè accipere.) *Molestè, Ægrè, Indignè, Acerbè ferre.*

Malè audit.] *Surdaster est. Malè audire Ciceroni est vituperari, vel objurgari. Erat surdaster M. Crassus, sed aliud molestius, quòd malè audiebat.*

Malè contentus.) *Offensus.*

Malè crevit frumentum.] *Angustius provenit frumentum.* Cæs. *Frumentum in Gallia propter siccitates angustiùs provenerat.*

Maledicens.) *Maledicus.*

Maledicentia.] *Procacitas linguæ, Morbus procacitatis, Petulantia linguæ.*

Maledicere.] Cic. *Omnes te oderunt, tibi pestem exoptant.*

Malè dispositus.) *Malè affectus, Gravi morbo affectus, Corpus affectum, id est debilitatum. Animus benè affectus.*

Malè factor.) *Malè meritus.*

Malè incurrere.) *Damno affici Allidi.*

Malè loqui.) *Stomachari. Stomachus sæpè pro ira, bile, indignatione à Cicerone usurpatur.*

Malè stat res.] *Malè res se habet.*

Malevolens) *Malevolus.*

Malevolo.) Cic. *Nihil est enim mali, nihil sceleris, quod illa non ab initio filio voluerit, optaverit, cogitaverit, effecerit. Malè odi.*

Mali consulere.) *In malam, in pejorem partem interpretari.*

Malignus.) *Malitiosus, Qui pravo animo est, Flagitiosus, Nequam, Impurus, Improbus, Sceleratus.*

Magis odi.) *Pejus & pessimè odisse aliquid.*

Malus aër.) *Cæli vel loci gravitas. Mala tempestas.*

Mancus.) Cic. *Captus membris.*

Mandatum publicare, vulgo.) *Affigere edictum. Edicere.* Cic. *Antonius edixit, ita ut me & Lælium exciperet. Edicere legem,* Ein gesetz offentlich verkündigen.

Manere apud conditiones suas.) *Stare conditionibus suis. Illis conditionibus standum est, quas quis ipse tulit.*

Mane-

Manc ſtans.) *Reſiſte, Subſiſte, Remane in ſede iſta.*

Manifeſto.] *Projero in vulgus, Effero foras, Patefacio, Indico, In conſpectu, vel ante oculos omnium pono. Proſero in medium, Palam facio. Apertum & Manifeſtum facio, Planum facio, Edo, Divulgo, Enuntio, Aperio Declaro, Oſtendo. Apertum pectus oſtendo.*

Manuale.) *Enchiridium, Libellus manualis.*

Manum poſt rem porrigere.) Cic. *Manibus appetere. Puer lacteus appetens mammas. Appetere vitam alicujus.* Nach dem leben ſtehen. *Inſidiis appetere aliquem,* auff einen lauren. *Appetere aliquem ſaxis.*

Manu propria.) Cic. *Manu mea.*

Marceo.) *Langueo, Langueſco.*

Marceſco.) *Putreſco.*

Marcidus.) *Putridus.*

Maritare.) *Filiam collocare alicui. Collocare nuptum alicui. Collocare in matrimonium, Cùm aliqua conjungere.* Ter. *Nuptum dare alicui filiam.* Idem. *Nuptui dare alicui filiam.*

Maſculinus.) *Virilis.*

Maſticare.] *Mandere. Cibum conficere.*

Materialiter.] *Technicῶs.*

Maxima.] *Nota conſtans octo menſuris.*

Mea cauſſa.] *Meo nomine.*

Mechanicus.] *Illiberalis, Sordidus.*

Mediare.) *Deprecari, Dirimere, Sedare.*

Mediator.) *Deprecator, Internuntius, Sequeſter, Arbiter. Arbiter honorarius.*

Medicor.) *Medeor, Curo. Medicinam adhibeo, vel affero.*

Mediatè.) *Cogitatè, Meditatus.*

Medium eſſe.] *Interjectum eſſe.*

Melioro.) *Melius facio.*

Melioreſco.] *Melior fio.*

Melius eſt factum cum patre.) *Melius eſt factum patri. Patri melius eſt. Patri meliuſculè eſt.*

Memineris quòd homo es.) *Recorderis, Memineris, Veniat in mentem te hominem eſſe.*

Memoriale.] *Monumentum, pignus amoris, Mnemoſynon, Commentarium, Commentarius.*

Memoria pronuncio.) *Memoriter pronuntio At Memoria teneo, non memoriter, ἀπὸ μνήμης εἰπεῖν dicunt Græci, memoria exponere. Sic dicimus. A memoriæ thesauro seu penetralibus depromere, vel expromere.*

Menda.) *Mendum.*

Mensurator.) *Metator, Decempedator Dicempeda. Metator potius eorum est, qui castris locum & spatium designabant.* Cic. *Solis magnitudinem quasi decempeda metiri.*

Mensurare.) *Metiri.*

Mentiri per collum.] *Mentiri splendidè.*

Me puto.) *Me appello. Me dico.*

Merda.] *Reliquiæ cibi, quas natura respuit.*

Meretricor.) *Palàm me in meretricia vita colloco. Me omnibus pervulgo. Corpus palàm ad omnes libidines divulgo.*

Meridior.) *Somnum capio meridianum.*

Methodus.) *Ratio, & via.*

meticulosus animus.) *Suspensus animus.*

metuendum est ne.] Cic. *Periculum est ne.*

mille alia.) Cic. *Sexcenta alia. Poëtæ Mille dicunt.*

mille artifex.) *Peritus, Gnarus mille artium. Græcè dicitur μυριότεχνος. Millefolium Latinis in usu, at non Mille artifex.*

millia vocabulorum.) *Mille vocabulorum. Mille vocabula. At Duo millia vocabulorum dicitur.*

millio.] *Decies centum millia, Millies mille, Mille chiliados.*

minima nota.) *Nota designans mediam mensuræ partem, Vocula.*

minimi facio.] *In minimis pono.*

minus quàm decet.) Cic. *Intra modum. Intra legem.*

minutim.) *Exiguè, Exiliter, κατὰ λεπτόν, Minutatim.*

miraculosè.) *Mirabiliter.*

miraculosus.) *Portentosus.*

miraculum.] *Ostentum, Mirabile, Prodigium, Miracula.*

misereor tibi.) *Misereor tui. Seneca dixit, Misereor tibi puella. Vide Emman. Syntaxin.*

miserere nostrum.) *Miserere nostri. Vide Syntaxin.*

missa.] *Res divina, sacra.*

missa celebratur.) *Fit Sacrum, Fit Sacrificium, Fit res divina.*

missa animarum.) *Funebre sacrificium.*

missale.) *Liber sacer, ritualis, Liber liturgiæ.*

missiva.] *Epistola, Littera Tabella.*

mitte me abire.] *Omitte me, Sine me abire, Missum me facito, Sine abeam.*

mitte me videre.) *Sine videam.*

mittere aliquem abire.) *Pati discedere, Latini Mittere pro pati non consueverunt uti.*

mitto te curare.] *Ipse videris.*

moderni.] *Recentes, Recentiores. Nostræ ætatis scriptores, recentiores. Novi nostri temporis ductores.*

mœchor.] *Adulteror.*

molesto.] *Molestiam affero, Vexo, Exerceo, Solicito, Solicitum habeo, molesto, non est in Cicerone.*

mollifico.) *Mollio.*

monarchia Græcè.) Cic. *Cum dominatu unius omnia tenerentur.* Idem. *Regale civitatis genus.*

monstrare aliquid extenso digito.) *Intendere manum, digitum,* Cic. *Et simul dextram intendit ad statuam. Sic animum, oculos, aures in aliquid intendere.*

montuosus.) *Montosus.*

moram trahere.) *Habitare. Morari Ciceroni non significat habitare, sed verzi- hen/still ste zen an einem ort. Moramur & commoramur ut in hospitio ad tempus: Habitamus ut in domo. Vbi moraris? id est, ubi est hospitium tuum.*

morbus caducus.) *Morbus comitialis.*

morbus fit major.] *Morbus ingravescit, incrudescit, invalescit, augescit.* Cic. *Cum ingravesceret annona. Ingravescens ætas, Senectus vocatur, quod molesta sit & gravis. Contr. Remittere.*

morem novum incipere.) Cic. *Novum inducere morem.*

morigerus.) *Obediens.*

mortualia.) *Funeralia. Funebres cantiones. Funebre sacrum.*

mortuus fame.) *Enectus fame.*

moteta.) *Epigramma sacrum, Cantio Musica sacra, Modulus sacer latinus.*

mucus.) *Mucor.*

multifarius.) *Varius, Diversus, Multiplex.*

multos esse alicibi.] Cic. *Frequentes fuimus omnino ad ducentos,*

Infra octo dies.) *Intra octo dies.*

infrascribo.] *Subscribo. Subscribere dicebantur ij, qui in judicio accusatoribus aderant, & unà Rei nomen deferebant. Pater reum fecit filium, mater subscripsit. Subscriptor, oris, qui alteri adest in accusatione. Subscriptio*, ein beyfall in einer klag.

in freno tenere, vel non appetitum.] *Coercere cupiditates. Domitas habere libidines, vel ijsdem indulgere. Appetitus exultantes reprimere, vel ijsdem habenas laxare.*

infrigido.) *Refrigero.*

infumibulum.) *Vaporarium.*

ingluvies.) *Insaturabile abdomen.*

ingratitudo.) *Animus ingratus.* Cic. *ἀχαριστίας crimen subire non audeo.*

ingruo.) *Ineo.*

ingurgitare cibum, vel potum.] *Ingurgitare se. Sic, Ingurgitare se in alicujus copias vel bona*: Sich in eines güter eindringen. *Injurgitare se in flagitia*: In laster stecken.

injurgitatio.) *Crapula, Ebrietas.*

in hæreditatem succedo.] *Venit mihi hæreditas à propinquo.*

inimicus caussæ, amicus personæ.) *Non cum homine, sed cum causa dissideo, vel, Non ab homine, &c.*

in ipso facto invenire.) Cic. *Deprehendere in aliquo facto, adulterio, in maleficio, cum aliqua muliere.*

injungatur illi.) *Hæc cura detur illi. Hæ partes dentur illi.*

injurior.) *Infero. Affero*, *Facio alicui injuriam. Malè de aliquo mereor. Malè accipio aliquem verbis. Dico vel Facio alicui contumelium.*

innaturale.) *Non videtur mihi per naturam fieri posse. Natura ab eo abhorret.*

inobediens.) *Non obediens.*

in omnes partes versare, & inquirere) *Agitare aliquid. Excitare & Agitare feras.* Idem. *Aves insectatur & agitat aquila.* Idem. *Furiæ agitant & insectantur impios.* Idem. *Agitari sceleru... nis.* Idem. *Sententia quæ erat superioribus diebus agitata in Senatu. Agitatio à Cicerone animo & linguæ & motu vacuus esse potest... agitationibus & motibus lingua cibus depellitur.*

in omni subjectione.) *Demississimè. Subjectissimè.*

inopinans.) *Nec opinans, Ignarus, Inscius.*
inopinatè.) *Nec opinatè.*
inopinus.) *Inopinatus.*
inordinatè.] *Immoderatè. Sine ordine.*
inordinatio) *Confusio.*
in ore est omnibus.) *Illustris & pervagata fama. Res percrebuit. In ore atque sermone omnium cœpit esse, Constanti fama atque omniū sermone celebratum est, Tritum & celebratum.*
in persona propria veniam.) *Ipse veniam, Præsto ipse ero.* Nam *persona non corpus simpliciter, sed statum seu conditionem hominis significat.*
in potestate mea est.) *In manu mea est.*
in pristinam amicitiam redire.) Cic. *Redire in gratiam Omnia oblivíscor, in gratiam redeo.*
in quantum.] *Ob id ipsum, quia. Quatenus, Quà.* Cic. *Videndum quatenus amicitiæ tribuendum sit;* Wieviel. Idem. *Quatenus fas erit;* So fern. Idem. *Intelligo te distentissimum esse, quà de Buthrotiis, quà de Bruto;* So viel anlangt. Idem. *Quatenus negatur nobis diu vivere,* Dieweil.
in quantum possum.) *Quoad possum.*
inquinare.) *Corrumpere.*
insalutatus.) *Omnes nos ἀπροσηγόρητους reliquit.*
insensatus.) *Stupidus, Communi naturæ sensu carens, Stipes. Sine sensu, Sine sapore, Elinguis. Tardus.*
insensibilitas.) *Stupiditas. Stupor.*
insensibiliter.) Cic. *Sensim, & sine sensu ætas senescit.*
insensivus.) *Sensum non habens.*
inserere in aliquid.) *Interponere. & in medio collocare.* Cic. *Epistolas in eundem fasciculum velim addas.*
insido.] *Insideo.*
insolitè) *Insolenter, & Rarò.*
insolitus.) *Insolens.* Cic. *Noster amicus insolens infamiæ, semper in laude versatus est.*
insolubilis.] *Inexpugnabilis.*
in specie.) *Speciatim, Sigillatim.*
instabilis.) *Varius, Lubricus, Volubilis, Commutabilis, Vagus,* Leer. *Vide quàm sit varia vita, commutabilisq́; ratio, quàm vaga*

vaga volubilisq; fortuna. Instabilis, Vsurpatur apud Heren.

Instabilitas.) *Volubilitas.*

Instare pro debito.) Cic. *Admonere, & Appellare aliquem.*

Institor.) *Propola. Qui mercatur à mercatoribus quod statim vendat.*

Institutum est benè.) Cic. *Benè majores nostri hoc comparaverunt.* Idem. *Præclarè legibus comparatum est.* Idem. *Ita ratio comparata est vitæ naturæq; nostræ.*

Instructa domus.] *Benè de rebus domesticis constitutum esse.*

Instructio.) *Institutio, Præceptum, Disciplina, Catechesis.*

Insufficienter.) *Exiguè.*

In tantum.) *Vsque eo, ut.* Cic. *Quod Amerinis usque eo visum fuit indignum, ut fletus gemitusq; tota urbe fieret.*

Intellectus.] *Intelligentia, Mens, Ratio. Intelligentia tum ipsam actionem, tum vim & instrumentum, quo animus aliquid comprehendit, notat. Intelligentia & ratione aliquid comprehendere. Hoc fugit intelligentiæ meæ vim & notionem. Hoc longissimè ab omnium hominum sensu & intelligentia disiunctum est.*

Intelligenter dicere.] *Scienter, & peritè dicere.*

Intelligibilis.] *Sub intelligentiam cadens. Quod ratione sapientiaque comprehenditur. Quod in nostram intelligentiam cadit.*

Intelligibiliter.) *Intelligenter, Cùm docilitate.*

Intentio.) *Scopus, Propositum, Finis.*

Intercedere pro aliquo.) *Deprecari pro aliquo.* Cic. *Pro uno filio duo patres deprecamur. Intercedere hoc sensu apud Ciceronem non invenitur. Deprecor eleganter precando obtinere, vel effugere significat.* Cic. *Multorum hic vitam à L. Sylla deprecatus est. Sic deprecari mortem, supplicium, injuriam ab aliquo. Intercedere Romani Tribuni habuerunt, ut populi nomine, quæ senatus statuere vellet, impedirent. Cic. Qui veritus est, nè Fusius ei legi intercederet. Sic Intercessio,* Ein Jnred/oder verhinderung. *Intercessor;* ein Verhinderer / der da wehret/daß ein Gesätz kein fortgang habe.

Intercessor.) *Deprecator.*

Intercessio.) *Deprecatio.*

Inter cœnandum, vulgò.) Cic. *Inter cœnam, maluit dicere. Inter prandium, inter pocula, vel scyphos.*

Interest maximi, minimi.] *Interest vel refert Maximè, Minimè*

In-

Interfectio.) Occisio, Cædes.

Interlocutores.) *Eclogarij, nomina eorum qui in Dialogis loquentes introducuntur.*

Intermitterre nullum officium.) *Nullo modo deesse alicui. Pro Intermittere eleganter supersedere adhibetur.* Cic. *Supersedere labore itineris.* Idem. *Verborum multitudine supersedendum est.*

Internus.) *Interior.*

Interpretamentum.] *Interpretatio.*

Interpretari in bonam vel malam partem. Cic. *Durius mihi hoc accipere visus est, quàm vellem, & quàm belli homines solent.* Idē. *Periculosè dico, quemadmodum accepturi sitis horreo. In bonam vel optimam partem amicè, patienter, moderatè, asperius, graviter, securè, in contumeliam aliquid accipere.*

Inter se mutuò.) Cic. *Beneficia vltro citroq; data & accepta. Vltro citroq; , vicißitudinem, qua eadem via eatur redeaturq; significant.*

Intersignium.] *Signum, Symbolum.*

Interstitium. *Intervallum.*

Intertexo.) *Intexo.*

Intimare.) *Significare, Denuntiare, Item Provocare in jus, Diem judicij dicere.*

Intimatio.] *Denuntiatio.*]

Intitulo.] *Inscribo.*

Intonare.] *Præcinere, Præire præcinendo.*

Intrepidus.) *Qui est animo magno, præsente, infracto, vel invicto.*

Intricatus.) *Perplexus, Nec caput, nec pedes.*

Intrinsecum bellum.] *Intestinum bellum.*

Intrinsecus.) *Interior, Intestinus.*

Invalidus.) *Irritus, Nullus.*

Invehere in al quem.) Cic. *Insectari aliquem. Invehi in aliquē. Petulanter & procaciter in aliquem invadere.*

Invenire pecuniam.) *Conficere, vel Conflare pecuniam.*

Inventarium.] *Apophasis, Apographa, Index, Catalogus, Commētarius, hinc Redigere bona in Commentarium, vel Commentarium bonorum conscribere,* Die güter Inventariren.

Inverecundia.) *Impudentia.*

Invicem.) *Vicissim, Inter se, Alius alium, ultro citroq́.* Cic. *Sæpius ista loquemur inter nos, agemusq́, communiter.* Idem. *Illi furtim inter se aspiciebant.* Idem. *Quæ fueramus ego & tu inter nos de soror locuti.* *Invicem semel apud* Ciceronem *legitur. Invicem simul eramus*

Inviolabilis.) *Sanctus, Sacrosanctus, Sacer.*

Invisibilis.) *Quòd fugit aciem, obtutum sensum oculorum omnē* Cic. *Animus oculorum effugit obtutum. Animus sensum omnem effugit oculorum. Quod à nullo videtur.*

In una sententia non permanere.) Cic. *Parum constare sibi. Sibi constare in aliqua re, id est, constantem esse. Mente vix constat,* Er ist kaum bey sich selbst.

Inundatio.] *Proluvies.*

Ioannes in eodem.) *Sui similem manere. Antiquum obtinere.*

Ioannes de Colonia.] *Ioannes à Colonia, vel Coloniensis.*

Involuntarium.) *Non voluntarium.*

Irasci contra, vel super aliquem.) *Irasci vel succensere alicui.*

Iratè.) *Iracundè, Cum ira, Per iram.*

Iratum facere.] *Movere bilem, vel stomachum. Sic, Movere lachrymas, risum, castra. Nihil me movet hujus loci insolentia.*

Ire ad convivium.) *Inire convivium. Sic dicimus, Inire castra hostium.*

Ire ad navem.) *Conscendere navem, vel Conscendere.*

Ire ex sole.) Cic. *Nunc quidem paululùm à sole absis.*

Ire & redire) Cic. *Commeare. Insula Delos, quo omnes undiq́ cum mercibus atq́ oneribus commeabant.*

Ire in decimo anno.] *Decimum ago annum.*

Iris.) *Arcus, Species.*

Irrationabiliter.) Cic. *Faciet omninò malè, & , ut ego existimo,* ἀλόγως.

Irrationabilis.] *Vacuus mente ac ratione, Expers rationis.*

Irreconciliabilis.) *Inexpiabilis.*

Irreligiosus.) *Remotus à religione, Nihil habens Religionis, Impius.*

Irremissibile.) *Inexpiabile. Quod expiari purgariq́ non potest. Cui veniæ nullus locus est ad ignoscendum.*

Irrequietus) *Laboriosus, solicitus, Exercitatus.*

Irritamentum.) *Invitamentum, illecebra.*

Irri-

Irrito.) *Irritum facio. Refigo, Rescindo leges, testamentum. Sic dicimus, Dare aliquid pro emptione rescindenda.*

Ita.] *Etiam, Ita est, Sic est, Verum.*

Itineror.) *Iter facio, Ambulo.*

Iucundor.) *Iucunditas mihi est ex aliqua re. In voluptate sum. Voluptate afficior.*

Iudicator.) *Existimator, Æstimator, Iudex, Arbiter, qui à Magistratu, aut litigantibus deligitur, ut ex aquo & bono controversiam judicet.*

Iverunt ad primam Missam.) *Itum est ad prius Sacrum. Itum est ad posterius Sacrum. Sic, Itur ad Matutinas, Vel vespertinas, scilicet preces. Reditur vel Reditum est à Matutinis, vel Vespertinis.*

Iunctura.) *Commissura, Iunctio, Conjunctio.*

Iurare se nihil debere.) *Abjurare.* Cic. *Mihi certius est abjurare, quàm dependere. Abjurare, est perjurio rem creditam negare.*

Iuramentum.) *Iusiurandum. Affirmatio religiosa. Iuramentum est apud Senecam.*

Iurista.) *Iurisperitus, vel Iureperitus, Iurisconsultus, Leguleius.*

Iuro per Deum.) *Testor, Contestor, Obtestor, Imploro, Appello Deum.*

Iussit mihi hoc facere.] *Iussit me hoc facere. Vide Syntaxin Emmanuelis Scholiis & Carminibus auctam.*

Iustè queror.) *Iure queror.*

Iuxta Varronem.] *Ex sententia Varronis.*

L.

Labilis.) *Debilis, Infirmus.*

Labium.) *Labrum, Labellum.*

Laboratus tapes.) *Textile stragulum magnificis operibus pictum, & plenum artis argentum.*

Lacessitio.) *Concertatio, Certamen, Contentio.*

Lacteo, onis.) *Lactens.*

Lacticiniis uti.) *Vti lactariis.*

Landonium.) *Vinum patrium.*

Laniena.) *Cædes.*

Lanio.) *Lanius.*

Laniatio.] *Laniatus.*

Lapidem primum ponere.] *Prima fundamenta jacere.*

Lapido.] *Lapidibus cædo, Lapidibus appeto & percutio. Lapidationem facio. Lapidibus obruo.*

Lapillus.] *Calculus.*

Lascivio.) *Exulto.*

Lasso.) *Languefacio.*

Lassus.] *Defatigatus, Languidus, Languens* Terent. *Animus lassus, cura confectus stupet.*

Latet me, non me latet.) Cic. *Fugit me, Non me fugit. Nulla res est in usu militari posita, quæ hujus viri scientiam fugerit. Cicero uno loco dativum cum Latere conjunxit; Nihil agis, nihil assequeris, nihil moliris, quod mihi latere valeat in tempore.*

Lavacrum.] *Lavatio.*

Laudabiliter.) *Cum laude.*

Laudare valdè.] *Efferre aliquem in cœlũ laudibus, Efferre verbis, Efferre summis laudibus, Ponere in magna laude.*

Laudari, vulgò, nec malè.) Cic. *Benè audire. Malè audire, vituperari est, Durum quidem, sed regium est, ubi benefeceris, audire malè.*

Legatum sibi deligere.) Cic. *Legare sibi aliquem. Cæsar Cassiũ sibi legavit. Significat & Legare aliquem, Legatum aliquem mittere. Ut; Plures jam ad Cæsarem legantur, de agenda pace, de agendis induciis.*

Legenda.) *Vita divorum. Divorum gesta res.*

Leges præscribere.) Cic. *Ferre legem, Sancire legem, Edere legem. Imponere legem Tyrannorum est.*

Legitimare.) *Legitimum reddere. Natalibus restituere.*

Lenimentum.) *Lavamentum.*

Lento.) *Laxo.*

Lepidulus.] *Lepusculus.*

Letalis.) *Funestus, Mortifer.*

Levativus.) *Habens levationem doloris.*

Liberari periculis.] Cic. *Defungi periculis,* Gefahr außstehen. *Sic. Defungi laboribus, molestiis, fato, morbo.*

Libertas muneris publici.) *Immunitas, Vacatio.*

Liberum tibi est.) Cic. *Integrum tibi est. Si essent omnia mihi solutissima, tamen in Rep. non alius essem, atq; nunc sum.*

Libra-

Libraria.) *Taberna libraria, Bibliotheca. Taberna ædificiū quodcunq; ex tabulis constructum. Tabernarius, qui vendit aliquid in tabernis.*

Licentiare.) *Missum facere.*

Licentia.) *Potestas, Facultas. Licentia vergit in malum.*

Licentiatus.) *Ad professionem Theologiæ, Iuris, medicinæ admissus.*

Licitè.) *Bonis & honestis rationibus.*

Libenter aliquid facere, vulgo, nec malè.] *Dedita opera aliquid facere. Quod non tam vulgare est, ut libenter aliquid facere.*

Licitor.) *Liceor, Auctionor.*

Liga.) *Fœdus, Societas. Quædam societatis conspiratrix & conjuratrix. Colligatio. Colligata multitudo. Conjuratio multorum.*

Ligatus.) *Constrictus, Vinctus, Alligatus. Contrarium est, Solutus.*

Ligonizo.] *Fodio.*

Limitare.] *Definire, Determinare, Præscribere, Circumscribere.*

Limitatio.] *Præscriptio, Præscriptum.*

Linea, vel Regula.] *Versus Vt; Primo versu epistolæ. Perperàm versus ordine in libris conscripti lineæ dicuntur Sic uno atque altero versu respondebo. Tribus versibus, vel versiculis respondere.*

Lineariter.) *Ad lineam.*

Lineus.) *Linteus.*

Liquiditas.] *Liquor Contr. Concretio.*

Litigatio.] *Concertatio.*

Litigium.) *Rixa.*

Literæ compassus.] *Literæ publicæ fidei*, Geleitsbrieff. *Item; Commeatus*, Paßport oder Geleyt. *Commeatus Ciceroni etiam est*, Proviant. *Barbaris Victualia.*

Literæ ejusdem tenoris.] *Litteræ uno exemplo, eodem exemplo.*

Literæ publicæ.) *Auctoritas. Hoc nomine appellabantur tabulæ, quarum testimonio confirmabatur voluntas alicujus Magistratus, aut eorum, quorum nomine quis agebat.* Cic. *In tabellis nihil erat auctoritatis.* Idem. *Legationes cum publicis auctoritatibus ac testimoniis convenerunt.*

Literaliter.) *Ad verbum, Ad literam.*

Literas claudere.) Cic. *Obsignare, vel Consignare.*

Literas aperire.) *Resignare, vel Recludere litteras.*

Literæ perierunt.] *Interierunt, Intercepta sunt.*

Locum tenens.) *Vicarius, Legatus, Præfectus.*

Logica.] *Logice.*

Longanimis.] *Lenis. Tardus ad iram. Qui cohibet iram adversus aliquem.*

Longa, nota.] *Nota musices constans quatuor mensuris.*

Longè distant ab invicem.] *Longè distant inter se, Extremè distant alter ab altero.*

Longinquior.) *Vlterior.*

Longo tempore post.) Cic. *Satis longo intervallo post iterum advocantur.* Idem. *Studia longo intervallo intermissa revocavi.* Idem. *Amicitia longis intervallis temporis interrupta.*

Longum diem statuere, vulgò.) Cic. *Ego diem statuo satis laxam; hoc est, tempus satis longum.*

Loqui cum aliquo, ansprechen.) Cic. *Agere cum aliquo. Appellare in severioribus rebus locum habet.* Cic. *Salutare benignè, comiter appellare unumquemq;* Idem. *Appellare milites blando sermone.* Idem. *Appellare aliquem asperius.* Idem. *Appellare aliquem verbo graviore.* Idem. *Appellare aliquem suo nomine.*

Loqui quod quis libenter audit.) *Ad gratiam loqui. Dare auribus. Servire auribus. Ad voluptatem loqui.*

Loquuntur secum.) *Loquuntur inter se.*

Lucifuga.) *Lucifugus.*

Lucrari, vulgò, nec malè.) *Merere & Mereri.* Cic. *Quid mereas, ut Epicurus esse desinas? Hinc Merere & Mereri stipendia equo.*

Lucrari victum suum.) *Exercere sumptum suum.*

Lucretia & mancipium ejus casta sunt) *Lucretia casta est, qua virtute ejus quoque mancipium floret.*

Lucrosus.) *Quæstuosus.*

Luctificus.) *Afferens luctum.*

Ludendo efficies.) Cic. *Omnia ludibundus perficies.* Idem. *Ad Hydruntem ludibundi pervenimus.*

Ludere instrumentis Musicis.) *Canere instrumentis Musicis.* Cic. *Tibicen sine fidibus canere nō potest. Canere ad citharam,* Unter die Harpffe singen oder spielen.

Lupanar.] *Lustrum.*

Luridus)*Squalidus.*

Lusor.] *Aleator, Collusor.*

Lusorius.] *Aleatorius.*

Lusus Dominarum.) *Lusus duodecim scruporum, sive calculorum.*

Lutosus.) *Lutulentus, Luteus.*

Luxus.) *Libido* Cic. *Turpe convivium, Amor, Comessatio, Libido, Sumtus, Luxuria, Luxuries.*

Luxuriari.) *Diffluere luxuria, Delicatè, & molliter vivere.*

Luxuriosus.) *Libidinosus.*

Lucernarius.) *Lychnuchus.*

Lymphatum vinum.) *Vinum aqua temperatum, vel dilutum.*

M.

Macerari curis.) *Confici curis, desiderio alicujus rei, mœrore, dolore, pudore, fame, frigore. Senio confectum esse.*

Macilentus.) *Grandi macie præditus.*

Macor.] *Macies.*

Macresco.) *Extabesco.*

Macrologia.) *Longo nimis oratio.*

Maculatura.) *Charta inepta, maculata, Segestre.* Cic. *Cùm mendum scripturæ tollatur litura.* Idem. *Litura unius nominis commotus est. Litura pro eo quod deletum & expunctum est, usurpatur.*

Madefacio.) *Respergo, Imbuo, Perfundo.*

Madrigale.) *Cantio celerior, Italica, Musica levicula.*

Magis odisse.] Cic. *Quo neminem pejus odi.* Idem. *Oderam multo pejus hunc, quàm illum ipsum Clodium.*

Magis quam alij.) Cic. *Præter cæteros, De hac re nihil habeo, quod præter cæteros sentiam. Sic; præter spem evenit.*

Magistratum suum tradere alij.) *Abdicare se Magistratu, Pratura. Tutela, Abire Magistratu, Consulatu. Defungi Magistratu, Deponere summum imperium.*

Magnanimiter.] *Magno animo.*

Magna ex parte.). Cic. *Bonam sermonis partem in alium diem distulimus.* Idem. *Magnam partem ex Iambis nostra constat oratio.* Idem. *Majorem partem diei alicubi sedere.*

Magnificens.) *Magnificus.*

Majoris facere.) *Magni vel Maximi facere, æstimare. Majoris auctorum testimoniis caret.*

Mala fama.) *Infamia.* Cic. *Inferre infamiam alicui.* Idem. *Effugere infamiam crudelitatis.* Idem. *Ne qua generi suo nota turpitudinis inuratur.*

Malè accipere.) *Molestè, Ægrè, Indignè, Acerbè ferre.*

Malè audit.] *Surdaster est. Malè audire Ciceroni est vituperari, vel objurgari. Erat surdaster M. Crassus, sed aliud molestius, quòd malè audiebat.*

Malè contentus.) *Offensus.*

Malè crevit frumentum.] *Angustius provenit frumentum.* Cæs. *Frumentum in Gallia propter siccitates angustiùs provenerat.*

Maledicens.) *Maledicus.*

Maledicentia.] *Procacitas linguæ, Morbus procacitatis, Petulantia linguæ.*

Maledicere.] Cic. *Omnes te oderunt, tibi pestem exoptant.*

Malè dispositus.) *Malè affectus, Gravi morbo affectus, Corpus affectum, id est debilitatum. Animus benè affectus.*

Malè factor.) *Malè meritus.*

Malè incurrere.) *Damno affici. Allidi.*

Malè loqui.) *Stomachari. Stomachus sæpè pro ira, bile, indignatione à Cicerone usurpatur.*

Malè stat res.] *Malè res se habet.*

Malevolens.) *Malevolus.*

Malevolo.) Cic. *Nihil est enim mali, nihil sceleris, quod illa non ab initio filio voluerit, optaverit, cogitaverit, effecerit. Malè odi.*

Mali consulere.) *In malam, in pejorem partem interpretari.*

Malignus.) *Malitiosus, Qui pravo animo est, Flagitiosus, Nequam, Impurus, Improbus, Sceleratus.*

Magis odi.) *Pejus & pessimè odisse aliquid.*

Malus aër.) *Cœli vel loci gravitas. Mala tempestas.*

Mancus.) Cic. *Captus membris.*

Mandatum publicare, vulgo.) *Affigere edictum, Edicere.* Cic. *Antonius edixit, ita ut me & Lælium exciperet. Edicere legem,* Eingesetz offentlich verkündigen.

Manere apud conditiones suas.) *Stare conditionibus suis. Illis conditionibus standum est, quas quis ipse tulit.*

Mane-

Mane ſtans.) *Reſiſte, Subſiſte, Remane in ſede iſta.*

Manifeſto.] *Profero in vulgus, Effero foras, Patefacio, Indico, In conſpectu, vel ante oculos omnium pono. Profero in medium, Palam facio. Apertum & Manifeſtum facio, Planum facio, Edo, Divulgo, Enuntio, Aperio Declaro, Oſtendo. Apertum pectus oſtendo.*

Manuale.) *Enchiridium, Libellus manualis.*

Manum poſt rem porrigere.) Cic. *Manibus appetere. Puer lacteas appetens mammas. Appetere vitam alicujus.* Nach dem leben ſtehen. *Inſidiis appetere aliquem,* auff einen lauren. *Appetere aliquem ſaxis.*

Manu propria.) Cic. *Manu mea.*

Marceo.) *Langueo, Langueſco.*

Marceſco.) *Putreſco.*

Marcidus.) *Putridus.*

Maritare.) *Filiam collocare alicui. Collocare nuptum alicui. Collocare in matrimonium, Cùm aliqua conjungere.* Ter. *Nuptum dare alicui filiam.* Idem. *Nuptui dare alicui filiam.*

Maſculinus.) *Virilis.*

Maſticare.] *Mandere. Cibum conficere.*

Materialiter.] *Technicῶs.*

Maxima.] *Nota conſtans octo menſuris.*

Mea cauſſa.] *Meo nomine.*

Mechanicus.] *Illiberalis, Sordidus.*

Mediare.) *Deprecari, Dirimere, Sedare.*

Mediator.) *Deprecator, Internuntius, Sequeſter, Arbiter. Arbiter honorarius.*

Medicor.) *Medeor, Curo. Medicinam adhibeo, vel affero.*

Mediatè.) *Cogitatè, Meditatus.*

Medium eſſe.] *Interjectum eſſe.*

Melioro.) *Melius facio.*

Melioreſco.] *Melior fio.*

Melius eſt factum cum patre.) *Melius eſt factum patri. Patri melius eſt. Patri meliuſculè eſt.*

Memineris quòd homo es.) *Recorderis, Memineris, Veniat in mentem te hominem eſſe.*

Memoriale.] *Monumentum, pignus amoris, Mnemoſynon, Commentarium, Commentarius.*

Memoria pronuncio.) *Memoriter pronuntio At Memoria teneo, non memoriter, ἀπὸ μνήμης εἰπεῖν dicunt Græci, memoria exponere. Sic dicimus. A memoriæ thesauro seu penetralibus depromere, vel expromere.*

Menda.) *Mendum.*

Mensurator.) *Metator, Decempedator Dicempeda Metator potius eorum est, qui castris locum & spatium designabant.* Cic. *Solis magnitudinem quasi decempeda metiri.*

Mensurare.) *Metiri.*

Mentiri per collum.] *Mentiri splendidè.*

Me puto.) *Me appello. Me dico.*

Merda.] *Reliquiæ cibi, quas natura respuit.*

Meretricor.) *Palàm me in meretricia vita colloco. Me omnibus pervulgo. Corpus palàm ad omnes libidines divulgo.*

Meridior.) *Somnum capio meridianum.*

Methodus.) *Ratio, & via.*

meticulosus animus.) *Suspensus animus.*

metuendum est ne.] Cic. *Periculum est ne.*

mille alia.) Cic. *Sexcenta alia. Poëtæ Mille dicunt.*

mille artifex.) *Peritus, Gnarus mille artium. Græcè dicitur μυριότεχνος. Millefolium Latinis in usu, at non Mille artifex.*

millia vocabulorum.) *Mille vocabulorum. Mille vocabula. At Duo millia vocabulorum dicitur.*

millio.] *Decies centum millia, Millies mille, Mille chiliados.*

minima nota.) *Nota designans mediam mensuræ partem, Vocula.*

minimi facio.] *In minimis pono.*

minus quàm decet.) Cic. *Intra modum. Intra legem.*

minutim.) *Exiguè, Exiliter, κατὰ λεπτόν, Minutatim.*

miraculosè.) *Mirabiliter.*

miraculosus.) *Portentosus.*

miraculum.] *Ostentum, Mirabile, Prodigium, Miracula.*

misereor tibi.) *Misereor tui. Seneca dixit, Misereor tibi puella. Vide Emman. Syntaxin.*

miserere nostrum.) *Miserere nostri. Vide Syntaxin.*

missa.] *Res divina, sacra.*

missa celebratur.) *Fit Sacrum, Fit Sacrificium, Fit res divina.*

missa

missa animarum.) *Funebre sacrificium.*

missale.) *Liber sacer, ritualis, Liber liturgiæ.*

missiva.] *Epistola, Litteræ Tabella.*

mitte me abire.] *Omitte me, Sine me abire, Missum me facito, Sine abeam.*

mitte me videre.) *Sine videam.*

mittere aliquem abire.) *Pati discedere, Latini Mittere pro pati non consueverunt uti.*

mitto te curare.] *Ipse videris.*

moderni.] *Recentes, Recentiores. Nostræ ætatis scriptores, recentiores. Novi nostri temporis ductores.*

mœchor.] *Adulterer.*

molesto.] *Molestiam affero, Vexo, Exerceo, Solicito, Solicitum habeo, molesto, non est in Cicerone.*

mollifico.) *Mollio.*

monarchia Græcè.) Cic. *Cum dominatu unius omnia tenerentur.* Idem. *Regale civitatis genus.*

monstrare aliquid extenso digito.) *Intendere manum digitum,* Cic. *Et simul dextram intendit ad statuam. Sic animum, oculos, aures in aliquid intendere.*

montuosus.) *Montosus.*

moram trahere.) *Habitare. Morari Ciceroni non significat habitare, sed verzi- hen/still sie jen an einem ort. Moramur & commoramur ut in hospitio ad tempus: Habitamus ut in domo. Ubi moraris? id est, ubi est hospitium tuum.*

morbus caducus.) *Morbus comitialis.*

morbus fit major.] *Morbus ingravescit, increduscit, invalescit, augescit.* Cic. *Cùm ingravesceret annona. Ingravescens ætas, Senectus vocatur, quod molesta sit & gravis. Contr. Remittere.*

morem novum incipere.) Cic. *Novum inducere morem.*

morigerus.) *Obediens.*

mortualia.) *Funeralia. Funebres cantiones. Funebre sacrum.*

mortuus fame.) *Enectus fame.*

moteta.) *Epigramma sacrum, Cantio Musica sacra,* Modulus *sacer latinus.*

mucus.) *Mucor.*

multifarius.) *Varius, Diversus,* *Multiplex.*

multos esse alicibi.] Cic. *Frequentes fuim us omninò ad ducentos,*

Idem. *Nunquam tam frequens collegium judicavit.*

Multoties.] *Sapè, Crebrò.* Cic. *Frequens te audivi atque adfui.* Idem. *Demosthenes frequens fuit Platonis auditor.*

Multum de se tenens.) Cic. *Homo ipse de se benè existimans, seq; diligens. Existimare crebrò pro Iudicare à Cicerone usurpatur. Desine unumquemq; moribus tuis existimare.*

Mutatio temporum, vulgò.] *Inclinatio* Cic. *Fuit hoc meum fatum, ut in me unum omnis inclinatio communium temporum procumberet.* Idem. *Minimis momentis maximæ inclinationes temporum fiunt. Momentum hic punctum significat.*

Mutire.) *Hiscere.* Cic. *Responderéne ad hæc aut omninò hiscere audebis?*

Mutuo accipere.] *Mutuari ab aliquo. Mutuari cogor, Sumere mutuum, mutuare pecuniam ab aliquo.*

Mutuò dare.) *Dare mutuum frumentum. Dare pecuniam mutuã. Expensum ferre alicui,* Cic. *Quis inventus est, qui Antonio mille nummûm ferret expensum.*

N.

Narrare de parte ad partem.] *Particulatim, Articulatim, Membratim narrare, exponere.*

Notarius.] *Notario.*

Nativitas.) *Ortus, Dies natalis.*

Navigare à terra.) Cic. *Solvere, Nos eo die cœnati solvimus. Solvere portu. Solvere anchoras. Solvere navem.*

Navis appulit.] *Navis appulsa est. Hostes classem ad urbem appulerunt. Appellitur Syracusas navis. Hostes appulsi navibus in Siciliam.*

Naumachia Græcè.] *Prælium, vel Bellum navale.*

Necessarium est.) *Necesse est.*

Necessito.] *Necessitatem affero.*

Negare cum juramento.) *Abnegare.*

Negativus.) *Negans.*

Neoterici.] *Recentes.*

Ne pigriteris.) *Ne pigreris, ne cuncteris.*

Nepos.) *Cognatus, Consanguineus.*

Nequeo.) *Non queo.*

Nequitiosus.) *Nequam.*

Nesci-

Nescire Gallicum.) *Nescire Gallicè.*

Ne tantillam quidem moram.) *Ne punctum quidem temporis oppugnatio respiravit. Ne minimam quidem moram interposuisti.*

Neuter neutrum amat.) *Neuter alterum amat. Sic. Vterq; alterum odit. Non uterq; utrumq; dicitur teste Valla.* Teren. *Tamen dixit, Vterq; utriq; est cordi.*

Neutralis.] *Indifferens, Medius, Non esse partis alterutrius.*

Nigredo.] *Nigror.*

Nihil distat quin, &c. Es fehlt nicht.) Cic. *Prorsus nihil abest, quin sim miserrimus.* Idem. *Abesse non potest, quin ejusdem hominis sit probos improbare, qui improbos probet.*

Nihil magis odi.] *Nihil pejus odi.* Horat. *Cane pejus, & angue vitare.*

Nihil magis volo.) *Nihil malo.* Cæsar. *Nihil enim malo, quàm & me mei similem esse, & illos sui.*

Nihil sum certior factus. Cic.. *Nihilo sum certior factus, Nihilum non quibusvis attribuitur, Comparativis inter cætera semper.*

Nimium permittere.] *Indulgentius habere aliquem.*

Nisi erro.) *Nisi me fallit animus, Nisi me fallo, Nisi quid me fallit, Nisi omnia me fallunt.*

Nitiditas.) *Nitor.*

Nivosus.] *Nivalis.*

Nocentia.] *Crimen.*

Nocere alicui, vulgò) *Fraudi esse.* Cic. *Hæc res nemini unquam fraudi fuit. Fraus pro Scelere sæpè usurpatur.* Cic. . *Rabirius fraudem capitalem admisit.* Idem. *Dij nonnunquam præsentis fraudis pœnas in diem reservant.*

Nocte alicubi esse.] Cic. *Pernoctare. Studia pernoctant nobiscum, peregrinantur, rusticantur.*

Nocuus.) *Perniciosus, Infestus.*

Nomenclatura.) *Nomenclatio.*

Nominatim nominare.) *Nominatim compellare, Appellare.*

Non amplius recordari.] *Abjicere, Deponere offensionem, inimicitias veteres.*

Non curo, vulgò.) Cic. *De cæteris non laboro. Sic, Laboras ea de re?*

Non

Non curat quid agat.) *Nihil pensi habet quid agat.*

Non diu post.) Cic. *Nec ita multò post.* Idem. *Interim nec ita longo intervallo ille venit.* Idem. *Non ita multis antè annis.* Idem. *Non ita multi.* Idem. *Themistocles non ita sanè vetus.*

Non esse solicitum.) Cic. *Vivere in diem.*

Non est ad propositum.) *Nihil attinet ad propositum.*

Non est tam audax.) *Non ea vis animo.*

Non est bene affectus erga me.) *Non est aquus mihi. Est mihi iniquior.*

Non est senex satis ad hanc rem.) *Non est maturus huic rei.*

Non facies ut;) *Non committes ut.* Cic. *Non committam posthac, ut me de negligentia epistolarum accusare possis.*

Non feceris.] *Ne feceris Cave facias, & Cave ne facias. Non vetantis non est, sed negantis Adverbium.*

Non feci sponte.) *Imprudens feci.*

Non ita dictum erat.] *Non ita convenerat.*

Non opus est vulgò, nec malè.) Cic. *Nihil est quod multa respondeam.* Idem. *Nihil attinet dicere.*

Non posse discedere impunitum.) *Non posse effugere alicujus culpa pœnam.*

Non possum intermittere.) Cic.. *Non possum quin exclamem.*

Non potest se ipsum regere.) *Est impotenti animo. Animo parum valido est.* Cic. *Impotens, Iracundus, Contumeliosus, Superbus.*

Non potui venire propter morbum.) *Non licuit venire per valetudinem.* Cic. *Cùm commodè, & per valetudinem, & per anni tempus navigare poteris, ad nos amantissimos tui veni. Latini ei quod prohibet, quod impedit, quod remoratur, Per, præpositionem attribuunt.*

Nonies.] *Novies.*

Non sine caussa, vulgò, nec malè.) *Meritò, Non immeritò, Non injuria, Non abs re.*

Non scio.) *Nescio, Haud scio.*

Non tam.) *Non ita,* Cic.

Notandus.) *Notatione dignus, Attendendus.*

Notare aliquem improbitatis.] *Notare, vel Increpare improbitatem alicujus.*

Non velle.] *Nolle.*

Non verò.) *Non autem. Verò sequitur has particulas Nec, Neque, Tu, Age, Sanè, Tam, At, Enim, Quasi, Nunc. Itē pronomina, Ego, Tu, ille.*

Nostri ipsius non sumus creatores.) *Nostri ipsorum non sumus creatores. Sic dicimus, Homines non sunt servatores sui ipsorum.*

Notarius.] *Scriba; librarius*

Notorium.] *Evidens, Manifestum.*

Nova.] *Nuntij.*

Novendecim.) *Vndeviginti.*

Noviter.) *Nuper.*

Nubere filias.) *Elocare, aut nuptum dare filias.*

Nubilosus.] *Nebulosus.*

Nullibi.] *Nusquam, Nullo loco.*

Nullo labore.] *Parvo vel Nullo negotio.*

Nullum tempus delebit.] *Nulla unquam memoria delebit. Memoriam pro tempore sapè Cicero usurpat.*

Nullum tempus longius est mihi, quàm.] Cic. *Nec mihi longius quidquam est, quàm videre hominum vultus.* Idem. *Nihil ei longius videbatur.*

Nunc primum venis?] *Nunc demum venis?*

Pro nunc, pro tunc.] *Pro temporis ratione vel conditione. Pro tempore ac occasione.*

Nuncius pro eo qui litteras adfert.] *Tabellarius: sic dictus à tabellis ceratis, quas ultro citroq; ferebat, hinc Tabula, & Tabella pro Litteris in usu.*

Nuntios habere per quos litteras mittamus.] Cic. *Nãcisci cui epistolas demus. Vbi nactus ero cui dẽ, uberiores à me litteras exspectato.*

Nuntios multos invenies, quibus, &c. Cic. *Multi erunt quibus rectè litteras dare possis.*

Nuntium pluraliter, nuntia, nũtiorum.] *Nuntius.* Cic. *De fratre nuntij nobis tristes nec varij venerunt. Nuntius tam rem significat quæ nuntiatur, quàm eum qui nuntiat. Nuntium, Latinum non est.*

Nuntiavit mihi quod vales.] *Nuntiavit mihi te valere. Nuntio Vt, aut, Quod non recipit.*

Nunquam de vita.] *In vita nunquam.*

Nutritius.] *Educator, Altor.*

O

Obæratus.] *Æratus miles.*

Objectio] *Quæ contrà dicuntur.*

Objectum.] *Quod sensibus percipitur, Res objecta sensibus.*

Obiter.] *Ἐν παρόδῳ, ἐν παρέργῳ, id est præter rem præter propositum.* Cic. *Quoniam non consultò, sed casu in eorum mentionem incidi, quasi præteriens, satisfaciam universis.*

Obla-

Oblatio.] *Liberalitas.*

Obligatio, vulgò.) *Fiducia.* Cic. *Qui fiduciam accepit, debet præstare fidem.* Idem. *Hanc fiduciam commissam tibi tenes hodie ac possides. Fiducia est pignus quod alicui datur, usque dum solvat quod debet. Committere fiduciam, est vendere ea pactione, ut liceat eodem precio tibi, cùm possis aut velis redimere. Venditio fiduciaria dicitur, quæ fit sub pactione redimendi.*

Obliteratus.) *In litura esse.*

Obnoxium esse.) Cic. *Ebutius hoc interdicto non tenetur.* Idem. *Teneri jurejurando.* Idem. *Teneri pœnâ.*

Obnoxium facies.) Cic. *Ipsum summo officio, & summa observantia tibi in perpetuum devinxeris.* Idem. *Cujus officiis me esse devinctum confiteor* Idem. *Tenere aliquem devinctum largitione*

Obnoxium peccato.) *Peccatũ hæret in eo.* Cic. *Non potest hærere in tam bonis civibus, tam acerba injuria. Hæres mihi in visceribus, medullis, id est, Nunquam tui obliviscar.*

Observandissimus.] *Cum primis observandus.*

Obsidium.] *Obsidio.*

Obstinate.) *Præfractè, Pertinaciter, Cum pertinacia.*

Obstupefactio.] *Obstupefactus.*

Ob enebro.) *Obscuro, Tenebras, vel Noctem offundo, Perstringo.* Cic. *Voluptas rationi inimica, mentis (ut ita dicam) perstringit oculos.*

Obtenebro domum alicujus.) *Obstruere luminibus alicujus. Lumen hic significat partem illam ædium qua lux hauritur, vel lucem qua ædes illustrat. Officere luminibus. Offundere tenebras, pro Obscurare sæpè usurpavit Cicero.*

Obvio.) *Prodeo obviam, Obviam alicui me fero, Occurro, Obvius sum, ἀπαντάω.*

Obviatio.) *Occursatio, obviam itio, ἀπάντησις.*

Occidentalis.) *Occidens.*

Occidere aliquem cupere.] Cic. *Appetere viam alicujus. Ferro & insidiis vitam alicujus appetere.* Einen heimlich begeren zu tödten.

Occidere seipsum.] Cic. *Is manus sibi afferre conatus est.* Idem. *Is confessus est, se Cn. Pompeio suis manibus necem afferre voluisse.* Idem, *Afferre vim & manus alicui.*

Oc-

Occupari.] *Distineri maximis occupationibus.*

Octodecim.] *Duo deviginti. Unde vel Duodeviginti, triginta dixerunt veteres, pro quibus hodie Octodecim, Novemdecim, Triginta octo, novem.*

Oculum in rem aliquam dirigere.] Cic. *Oculum adjicere hareditati, vel alicui rei.*

Oculos submittere.] *Oculos deijcere.*

Odoramentum] *Odores, Odoratio.*

Odoramentarius.] *Vnguentarius.*

Offa.] *Panis jurulentus, Panis è vel ex jure. Veteres Offas vocarunt massas glomeratas; aut ex macerato pane, aut farina quibus saginabant gallinas, anseres, aut aves.*

Officiatus.) *Magistratus minister. Apuleius Officialem vocat.*

Olfactus.) *Odoratus.*

Omnifariam.) *In omnes partes aliquem fallere.* Cic.

Omnifarius.) *Cujusq; modi.*

Omnimodè.) *Omnibus modis, omni ratione.*

Omnes usque ad unum.) *Ad unum omnes, Vel omnes ad unum.*

Omnis sibi quàm.) *Quisq; sibi melius esse mavult quam alteri. Cum Sui, & Suus, & Qui, & Quantum non Omnis, sed Quisq; jungitur.*

Omni quarto anno.) *Quarto quoq; anno. Sic, Tertio quoque verbo. Elegans inprimis oratio est, ubi Quoque jungitur numeralibus ordinem significantibus.*

Opacitas.) *Locus opacus, huic opponitur, Locus apricus. Opaco, id est, umbram facio.* Cic. *Sol ita movetur, ut terram modo his, modò illis partibus opacet.*

Ope eipso & effectu aliquem juvare.] Cic. *Navare alicui operam & studium.* Idem. *Quàm vellem Bruto studium navare tuum potuisses.*

Ophthalmia.) *Morbus oculorum.*

Opificium.) *Opus.*

Oportet te facere.) *Facias oportet, Faciendum est, Illud factum oportet. Vide Syntaxin Emmanuelis carminibus illustratam.*

Opus habeo.) *Opus mihi est. Opus cum verbo Habeo non jungitur. Vide eandem.*

Oratorica.] *Rhetorica, Oratoria facultas, Via & facultas dicendi, Ratio dicendi. Sive ratio sive exercitatio dicendum, Studium, Virtus, Doctrina dicendi.*

Oratio explicit,) *Oratio ad exitum deducta est.*

Ordinare, vulgò.] *Digerere, Disponere, Componere, Cōstituere leges, pœnam alicui, vel in aliquem. Constituere regem, vel accusatorem.*

Ordinarius.] *Legitimus.*

Ordinatum bene, vel male.] *Benè, vel malè comparatum est.* Ci. *Præclarè legibus comparatum est ut &c* Idem. *More majorum comparatum.* Idem *Benè majores nostri hoc comparaverunt.*

Ordinatus.) *Habens ordinem.*

Ordine.) Cic. *Ex ordine dicere, vel collocare.*

Orientalis.) *Oriens.*

Ostentator.) *Gloriosus, Vanus.*

Otiatur semper.) Cic. *Pueri etiam cum cessant, exercitatione aliqua delectantur.*

Ovinus.) *Ovillus.*

Ovo.) *Ovans.*

P.

pacifice.] *Cum pace.*

pater vel prior cœnobii.) *Cœnobiarcha, Præfectus vel Antistes cœnobij, monachorum, vel virginum sacrarum.*

pædico.) *Qui pueros amat turpissimè.*

pallesco.] *Palleo, Exalbesco.*

palliditas.) *Pallor.*

pallidus.) *Decolor, Exanguis, Sine colore.*

palpare manibus.) *Tentare manu.* Cic. *Hoc flumen ita frigidum est, ut vix pede tentare id possim. Tentari morbo dicimur, cum morbi quædam initia & signa sentimus. Tentare venam, est tangere. Tentare sententiam alicujus, vel fortunam, est periclitari.*

parare appetitum.] *Deambulatio acuit stomachum.*

papyrus] *Charta.*

par esse, par haberi, vulgò.] *Æquare, Adæquare, Adæquari* Cic. *Inter quos posses excellere cum iis se pati æquari. In summa amicorum copia cum familiarissimis ejus est adæquatus.* Idem. *Quæ à me ipso effecta sunt, Deorum vitam possint adæquare.*

parcitas.) *Parcimonia.*

paroxismus.) *Commotiuncula, Tentatio.*

particularis.) *Singularis, Præcipuus, Peculiaris, τὸ κατὰ μέρος.*

particulariter.] *In partu, singillatim, vel sigillatim, præcipuè.*

parvi facio.) *In parvis, vel minimis pono. pro nihilo puto, vel habeo, Nullo loco habeo. Omnia quæ accidere possunt, parva ducens.*

parvo labore.] Cic. *Parvo negotio vel Nullo negotio.*

parvo tempore.] *Dudum. Non ita dudum.*

parum attingere.) *Primoribus labris, Primoribus digitis attingere.*

pascuum.) *Pascua, orum, pastus pecudum.* Cic. *Accedunt ad pastum animalia alia gradiendo, alia serpendo, alia volando, alia natando.*

pasquillus.) *Libellus famosus. Satyra.*

passibile.) *Tolerabile.*

passemesa.) *Chorea progrediens passu uno & dimidiato.*

passiones.] *Affectiones animi perturbationes.*

passivus.) *παθητικὸς, Patibilis.*

passum non concedere.) *Prohibere publico commeatu.*

pastino.) *Fodio.*

pater noster.) *Oratio Dominica.* Idem. *Spherulæ precatoriæ. Pilulæ precatoriæ, Calculi precatorij.*

patrocinor.) Cic. *Adsum alicui contra aliquem. Caussæ præsto sum. Miloni Pompejus advocatus venit.*

patronus templi.) Cic. *Custos & præses templi. Sic; præsidere.* Cic. *Vos dij patrij, qui huic urbi, atq; imperio præsidetis.*

patrum tempore.] *patrum memoria. Sic; Nostra memoria.* Cic. *Cratippus noster princeps hujus memoriæ philosophorum.* Idem. *Memoriæ sic est proditum. Tradere, aut prodere memoriæ: hoc est, scriptis, quibus res gestæ comprehenduntur.*

paucis dicere.) Cic. *perquàm breviter perstrinxi, atque attigi. Celeriter perstringere, leviter. Longum est dicere, sed hoc breve dicam.*

pavefacio.] *pavorem adfero, Metum incutio.*

pavefactus.) *Exterritus.*

pavidus.) *pavens.*

Pauperies.) *Paupertas.*

Pansa.) *Respiratio.*

Peccare in se.) *Admittere in se facinus, scelus, dedecus.*

Peccatum mortale.) *Capitale.*

Peccatum originale.] *Vitiositas, Nativum malum.*

Peccatur utrobique.] *Peccatur utrinq;.*

Peculor.) *Depeculor, Peculatum facio.*

Pecunia mala, vel falsa.) *Pecunia adulterina, vel, Moneta adulterina. Pecunia improbata moneta.* Sic; *Pecunia abrogata, Pecunia iniqui ponderis.*

Pedester ire.) *Pedibus ire.*

Pejus est.) *Deterius.*

Pendere ad patibulum.) *Pendere ex, vel de patibulo.* Ovid. *Illud ab uno Corpore, & ex una pendebat origine bellum.* Idem. *Sine praepositione dixit: Omnia sunt hominum tenui pendentia filo. Ad patibulum pendere, est juxta patibulum pendere.*

Pensionarius.) *Vectigalis.*

Per accidens.] *Temere, Fortuitò, casu.*

Perculsi.] *Apud Ciceronem solum Perculi, & Perculsus est. Hæc te vox non perculit? non perturbavit?*

Per diem.) *In diem commodare.*

Peremptorius.) *A pratore dies dictus.*

Pergere, nec malè.] *Proficisci, Ambulare. Triduo septingenta millia passuum ambulare.*

Periodus Græcè.) Cic. *Circuitus orationis, quam Græci Περίοδον, nos tum ambitum, tum Circuitum, tum Comprehensionem, aut Continuationem, aut Circumscriptionem dicimus.* Idem. *Meæ aures perfecto completoq; verborum ambitu gaudent.*

Perjuro.) *Pejero.*

Permerdare.] *Stercore commaculare, fœdare. Totum inquinare.*

Perpendiculariter.) *Ad perpendiculum, Ad lineam, Ad pares angulos, Rectis lineis.*

Personaliter adesse.) *Sistere se aliquo in loco.*

Pertranseo.) *Permeo.*

Pervenire ad aliquem sequendo.) *Assequi, & Consequi.* Cic. *Si accelerare volent, ad vesperum consequentur.*

Per-

Pervulgari.) *Increbescere. Hoc jam apud illos increbuit, hoc est, divulgatum est. Fama, Rumor, Consuetudo in. rebescit.*

Peffundo]*Obtero, Protero, Conculco.*

Pestiferus.) *Pestifer, Perniciosus.*

Peto te hanc rem.) *Peto à te hanc rem.*

Phantasticus.) *Opiniosus.*

Pharus.)Cic. *Ergo his omnibus ad benè de omni Repub sperandum, quasi signum aliquod sustulisti.*

Philosophaster.) *Philosophus minutus, Philosophus plebeius, vel minorum gentium.*

Phlebotomare.)*Incidere venam, Mittere sanguinem.*

Phlegma.]*Pituita.*

Phlegmaticus.) *Pituitosus.*

Phrasis.) *Verba conjuncta.*

Physiognomus] Cic. *Socratem notavit Zopyrus physiognomon, qui se profitebatur hominum mores, naturasq; ex corpore, oculis, vultu, fronte pernoscere.*

Pignero.) *Oppignero.*

Pignus accipere.] Cic. *Qui fiduciam accepit, debet præstare fidem.*

Pilare.) *Pila ludere.*

Pilatorium.) *Sphæristerium.*

Pilcum dormitorium.] *Pileum nocturnum.*

Piscatio.) *Piscatus.*

Placet mihi consilium tuum.) *Tuum consilium approbo. Quod alteri placet, alius approbare dicitur; quasi sententia sua accedere ad opinionem alterius.*

Planctus.) *Plangor.*

Planeta.) *Stella errans, stella vaga, Sidus errans, Stella quæ falsò errantes vocantur.*

Plantarium.) *Seminarium.*

Plantare.) *Serere arbores, Seminare stirpes. Facere olivetum, Instituere vineam.*

Pleuresis.] *Pleuritis, Dolor lateris acutus & pungens.*

Plico.]*Complico.*

Plus quàm cæteri.) *Præter cæteros.*

Plus quam satis.] *Plus satis. Plus millies.*

plus quam omnes.) Cic. *Maximè omnium nobilium Graecis literis studuit.*

podager.) *podagricus, Athriticus.*

ponderare, vulgò, nec male.] *Ponderibus examinare. Trutina, statera examinare.* Cic. *Ad ea probanda quae non aurificis statera, sed populari trutina examinantur. Expendere.*

pone casum.) Cic. *Fac esse, potuisse, velle Sit ita sanè.* Terent. *Pono eum victum esse Finge sic evenisse. Fingamus ita esse.*

ponere ex corde) *Amovere aliquid ex animo suo. Non amplius recordari, Deponere.* Cic. *Obliviscor injurias, depono memoriam doloris. Deponere timorem, offensionem, simultatem, inimicitias veteres, Eleganter cum Cicerone dicimus Deponere aliquid de manibus. Deponere pecuniam apud aliquem. Habere aliquid depositum apud aliquem.*

ponere mappam.] *Instruere mensam.*

ponere signum.) *Apponere notam.*

ponere se ad sedendum. Cic. *Sed resideamus, inquit, si placet Inde translatè, Aliquid residere in alia re dicitur.* Cic. *Cujus non in sententia solum, sed etiam in nutu residebat auctoritas.*

populosa civitas.) *Frequens. Via frequens & tuta,* Eine bräuchige vnd gesicherte Straß.

portarius.] *Ianitor.*

portativum organum.) *Organum pneumaticum uno folle, quod facilè transferri & portari potest.*

positivum organum.] *Organum pneumaticum duobus follibus, quod de loco in locum ponitur.*

possibilis.] *Δυνατὸς. Quod fieri potest, Quod in nostram potestatem cadit.*

possibilitas.) *Facultas, vis, vires.*

postilla.) *Scholion, Brevis interpretatio.*

post prandium.) *A prandio. Sic; Secundus à rege, hoc est, post regem primus.* Cic. *Cujus à morte hic tertius, & tricesimus annus est.*

potentia.) *Facultas, quam Graeci δύναμιν dicunt.*

potentia esse.) *posse esse.*

potest passare.] *Tolerari potest.*

practica.) *Usus, Experientia, Actio rerum, Assiduus usus.*

pra-

practicus.) *Usuperitus, Experiens, Exercitatus, Agitatus, Magnum usum habens, Rerum varietate, atque usu ipso pe: doctus, Vir usu atque exercitatione praditus.*

præcipimur hoc facere.) *Iubemur hoc facere. Deus jubet ut hoc faciamus.*

præcedo.) *precurro, Antegred.or, Antecedo.* Cic. *Horum uterq; Isocratem atate pracurrit.*

prædestinatio.) *Fatum.* Cic. *Omnia fieri fato ratio fateri cogit.*

prædestinare.] *Destinare.*

prædicamentum.) *Summa rerum genera, Attributa rerum.*

prædicare.) *Docere, vel publicè explicare evangelium.*

prædicari apud Philosophos.) *Quæ dicuntur de quodam aut quibusdam.*

prædurior.) *Multò, vel longè durior. Praclarissimus singulare est apud Ciceronem.*

præfari verba.) *praire verba, vel verbis.* Cic. *Ut vobis voce praeirent.*

præfatus.) *Dictus, De quo dixi. Paulò antè propositus. Antè adductus, commemoratus, memoratus.*

præfiguro.) *Denoto, Exprimo.*

præfoco.) *Suffoco.*

prælatus.] *Antistes.*

præmeditate.) Cic. *Permultum interest utrum perturbatione aliqua animi, an consultò & cogitato fiat injuria.*

præmio.) *Pramiis maximis afficio. Pramium do, vel tribuo, pramiis dono.*

præsagium.] *Prasagitio, prasensio, Futurarum rerum cogitatio. Prasagij vocabulo Cicero non est usus.*

præscribere tempus.) *prafinire, Constituere diem. Pacisci diem.*

præsentaneum.) *Prasens.*

præsentare alicui officium suum.) *Deferre alicui suum officium.* Cic. *Universum studium meum, & benevolentiam ad te defero* Idem. *Quidquid possum ad hanc rem conficiendam, tibi polliceor & defero.* Idem. *Honores alicui deferre. Tribuere idem significat. Deferre eleganter indicare significat. Ut; Deferre aliquid ad populum, aut ad aliquem.*

præsumere.) *Tantum mihi non sumo, ut meum consilium valere debuerit, secutus sum tuum.*

Prætensio.) *Obtentus, seu Species.*

Prætextus.] *Simulatio, Species, Nomen Causa, Excusatio, Prætextus recentiorum est vocabulum.*

Prævaleo.) *Potior sum, Præsto, Plus polleo.*

Pravè.) *Perperam.*

Precor ut res bene cadat.] Plaut. *Qua res rectè vertat.*

Primatus.) *Principatus. Tribuere, dare, tenere principatum Ciceroniana sunt.*

Principaliter.] Προηγουμένως, *præcipuè, primo loco, potissimùm. Principaliter à Plinio Secundo & Seneca usurpatur.*

Privativus.) *Privans.*

Privilegiatus.) *Præmiis nominatim affectus.*

Privilegium dare, habere.) *Liberare vectigalibus. Vectigales liberare, Tollere portorium Immunitate donare. Immunes esse. Privilegium est lex privato homini irrogata, & veteres non in laude modò, sed maximè in vitio ponebant: ut cum irrogaretur privilegium alicui ut exularet.*

Prius pro prior.) *Deus dilexit nos prior; non prius.*

Privilegium civitatis.) Cic. *Ius & lex civitatis.*

Probare aliquem.) *Periculum facere alicujus.*

Pro & contra.) *In utramque partem.*

Pro certo, aut firmo hoc teneto.] Cic. *Sic habeas mi Tiro. Persuade tibi.*

Pro culpa stare.] *Præstare culpam*, vor die schuld gut wert en. Cic. *Sumus ea mente, ut nihil in vita à nobis præstandum præter culpam putemus.* Idem. *Præstare damnum.*

Probiter.) *Probè.*

Proceriter.] *Procerius.*

Processio.) *Supplicatio habebitur, vel habita est.*

Procliviter.) *Proclivius.*

Proculdubio.] *Sine dubio.*

Proculco.] *Conculco, Protero.*

Procurator judicialis.) *Cognitor.* Cic. *Sthenius invenire neminem Siculum potuit, qui pro se cognitor fieret.*

Prodigalitas.] *Effusio, Profusio.*

Prodigaliter.) *Prodigè.*

Prodigo.) *Effundo, Profundo, Consumo, Exhaurio, Minuo, Dilapido, L.t.*

do, Dißipo. Rem familiarem dilabi sino, Iacturam patrimonij facio.

Producere fructus.] *Ferre, Efferre, Edere fructus.*

Profectus.] *Magnus progressus in aliqua scientia.*

Profectum in studiis facere.) *Procedere, Progredi, Proficere in studiis. Progressus, vel Progreßiones facere.*

Profero.) *Res alio atque alio elata verbo.*

Proferre benè, vel malè.) *Pronuntiare benè, vel malè.*

Proferre fructus.) *Ferre, Efferre, Edere.* Cic. *Ager qui multos annos quievit, uberiores fructus efferre solet.* Idem. *Oves nullum fructum edere ex se sine curatione hominum possunt.*

Professor.] *Doctor alicujus artis, Magister. Profiteri est Magistratui aut Censoribus indicare quantum vini, frumenti, possessionum, & bonorum omnium possideamus. Professio, & Professor à veteribus in eadem quoque significatione usurpantur.*

Profunditas.) *Crassitudo.*

progenero.) *Progigno* Cic. *In seminibus inest vis earum rerum quæ ex ipsis progignuntur.*

pro hac vice.) *Hac loco & tempore hoc dixisse sufficiat, vel dicta sufficiant.*

projicere unum huc, alterum illuc.) *Omnia dißipare, vel disturbare.* Cic. *Amicitia omnia contrahit, discordia dißipat.* Idem. *Facilius est apta dissolvere, quàm dißipata connectere.* Idem. *Ignis quocunque invasit, cuncta disturbat & dißipat.* Idem. *Cùm istius amici sermones hujusmodi dißipavissent, me, &c.*

pro invicem orare.) *Orate alter pro altero.*

prolixus sermo.) Cic *Longus, Multus. Prolixus Ciceroni valet Liberalis, Largus, Facilis: Nunquam longus. Prolixè, id est, liberaliter, beneficè, promptè, largè, cumulatè.*

pro loci qualitate.) *Pro loco & tempore,* Nach gelegenheit diß orts vnd der zeit. *Sic dicimus, pro re nata,* Nach jetziger gelegenheit.

Prolongare, vel prolatare diem.] *Producere, prorogare, propagare, Differre, provehere, Trahere, Ducere, proferre diem. Amplius pronuntiare, Longum facere.* Cic. *Sermonem in multam noctem producere Penes judices est potestas ampliandi. Comperendino etiam significat de die in diem differo.*

pro majori parte.) *Ex majori parte.*

promittere se venturum ad cœnam.] Cic. *Crassus cùm mihi cen-*

condixisset, canavit apud me in mei generi Craßipedis hortis.

promittere alicui merces, vel quid aliud data manu.] Cic. *Addicere. Si doceo, pluris aliquanto te potuisse vendere, neque his voluisse addicere, qui contra Apronium licerentur; & Apronio multò minoris, quàm aliis potueris, tradidisse.* Idem. *Neminem invenire potuit, cui sedes meas addiceret, cui traderet, cui donaret.*

promissa servare.) *Stare vel manere promissis. Sic; Stare conventis, pacto, jurejurando.*

prompta pecunia solvere.) Cic. *Dies promißionum adest, quem etiam repræsentabo, si adveneris. Repræsentare est prompta pecunia solvere, aut emere aliquid. Repræsentatio,* Bezahlung so mit barem Gelt geschicht.

promptitudo.] *Alacritas. Promptus animus. Prompta voluntas.* προθυμία.

pro nobis est.] Cic. *Nobiscum, vel pro nobis facit.* Idem. *Veritas cum hoc facit. Stare ab, vel cùm aliquo.*

pronosticatio.) *Prognosticum, prædictio, Augurium, Divinatio, Auguratio.*

pro nummulo rixatur.) *De nummulo rixatur. Hic multi abutuntur præpositione Pro Sic; Pugnare, contendere de loco.*

propalo.] *Palàm profero, recito, Divulgo, In medium profero, Tecta & involuta aperio.*

pro peste curanda.) *Ad curandam pestem, Ad ferenda ligna in sylvam properare; non pro.*

propatulus.) *promptus.*

propè factum est.] Cic. *Bellum affectum videmus, & verè ut dicam, pœnè confectum.*

properanter.] *Festinanter properans.*

properè) *Festinanter, Celeriter.*

properus.) *Præproperus.*

prophetare.) *Hariolari, prædicere. Edere oraculum. Sic dicimus, Edere Spiritum, Nomen, Librum, signum, Clamorem, Exemplum crudelitatis.*

propinquiorem, vel propiorem esse.) Cic. *propius abesse. Propius à morte abesse. Antiquitas, quæ quo propius aberat ab ortu, & divina progenie, hoc melius ea cernebat. In his locis, quæ à Brundusio absunt propius quàm tu, biduum aut triduum, nihil auditur novi.*

pro-

proponere sibi aliquid, pro, etwas vor sich nemen.) Cic. *Constituere aliquid Certum est mihi. Constitutum habere. Proponere significat, Sich etwas vorsetzen.*

proponere conditiones.) *Ferre conditiones, Condition* fürschlagen.

proponere in senatu aliquid.] *Referre rem aliquam, vel de re aliqua ad Senatum: Deferre ad aliquem.*

proponere quæstionem.) *Ponere quæstionem, aut aliquid de quo quis audire velit.*

proportionaliter.) Cic. *Æquabiliter. Æqualiter. Pro rata portione aliquid distinguere.* Idem. *Oportet ut in ædibus ac templis vestibula & aditus, sic caussis principia proportione rerum praponere.*

propositio affirmativa.) *Propositio aiens.*

pro posse meo.) *Pro virili mea parte. Pro virili mea. Pro facultate mea. Pro viribus meis. Quead fieri à me potest.*

propria manu.) *Mea, Tua Sua manu.*

proprius nuntius.) Cic. *Habebam paucis diebus homines certos quibus dare poteram.* Idem. *Quum mihi certorum hominum potestas erit.*

propter valetudinem.) *Per valetudinem.* Cic. *Cujus per ætatem pater esse potuisti Per Deum. Propter sæpè eleganter redditur per De.* Cic. *Regulus de captivis commutandu Romam missus est.*

propter quam caussam.) Cic. *Quid est Cur, Quamobrem. vel Quod?*

prorsum.) *Prorsus.*

prosa.) *Libera oratio, Soluta oratio, verba soluta, Oratio qua numeris non est astricta, & devincta, oratio à modis soluta.*

prospicienter.) *prudenter, providentissimè.*

prostituere se.] Cic. *Mulier quæ domum suam patefacit omnium cupiditatibus, palamq; se in meretricia vita collocavit. Vulgare se omnibus. Corpus palàm ad omnes libidines divulgare. Mulier vulgata omnibus.*

pro singulis jugeribus, medimnis.] *In jugerum, in medimna aliquid dare.* Cic. *Minus tribus medimnis in jugerum nemo dedit.* Idem. *In medimna singula HS. qui nos denos dedisti.*

protector.) *Patronus, Defensor, Parens, Deus.*

protervè.] *Petulanter.*

pro-

protestari.) *Testari, Contestari.* Cic. *Ille denuntiat fundum illum suum esse.* Idem. *Testificor, denuntio, prædico, nihil eum facturum.*

Protervia.) *Protervitas.*

protocollum.] *Breviter & succinctè notatum. Adversaria adversariorum.* Cic. *Id quod in auctoritatibus perscriptum exstat. Auctoritas à veteribus pro tabula, cujus testimonio confirmatur voluntas Magistratus sæpè usurpatur: Item quo acta referuntur, quæ protocolla scr.ba nostri barbarè vocant.*

protonotarius.) *Protogrammateus. Princeps seu primarius tabellionum.*

proventus.) *Fructus.*

proximior.] *Propior, Iunctior, Citerior, Vicinior, Interior.*

publicare.) *Proscribere.*

puellaris.) *Virginalis, ut: virginalis modestia, habitus, vestitus.*

puerum habere ex aliqua.] *Puer illi ex ea natus est.*

pugnare contra aliquem.) *Conserere manum cum aliquo. Ferrum ac manus conferre. Conferre pedem. Castra castris collata audiebamus.*

pulcra aura.) *Sudum* Cic. *Si sudum erit.*

pullatus.) *Atratus.*

pulmentarium.) *Pulmentum.*

pulpitum.) *Suggestum.*

pulsant venæ.) Cic. *Iam venæ & arteriæ micare non desinunt.*

punctus.) *Punctum, Momentum.*

punitus.) *Multatus.*

purgamentum.) *Sordes.*

purgo me furti.] *Purgo me alicui, vel apud aliquem de furto.* Cic. *De altero ei me purgavi.*

puritas.] *Proprietas, Munditia, Elegantia.*

puriter.) *purè.*

pusillanimitas.) *Timiditas, Angustus animus & parvus, Animus pusillus. Infirmitas, Imbecillitas, vel Egestas animi, Angustiæ pectoris, Animus humilis, demissus, timidus, abjectus.*

pusillanimiter.] *Timidè. Quæ timido, humili, demisso fractoq; animo fiunt, non sunt utilia.*

pusillanimus. *Timidus. Animi parum habens, vel nihil. Qui parvo, penul*

perculso animo & abjecto est. Cic. *An verò tam parvi animi videmur omnes. Qui nimis jejuno & angusto est animo. Aliquorum mentes angusta & humiles.*

puto, vel spero quod faciet.) *puto facturum. Puto, Spero, Fateor, Credo, Arbitror, Opinor, & alia ejusgeneris verba, Infinitivis, non particulæ, Quod, junguntur.*

puto quod fiet.) *puto factum iri.*

Q.

Quadrum.) *Quadratum.*

Quæ causa est?) *Quid est cur? Quamobrem? Quod &c.*

Qualificatus.) *Habilis, Idoneus, Conveniens. Natus aptusq; ad dicendum. Non est ita comparatus ut hoc præstare posit, pro quo barbarus diceret, Non est qualificatus.*

Quæsivi hoc semper.) Cic. *Ego id semper egi ne bellis interessem.* Idem. *Non id ago.* Idem. *Aliud igitur nihil, nisi ut &c.* Idem. *Nihil aliud hoc judicio tentatur, nisi ut, &c.*

Qualis est liber?) *Quid libri est? Sic dicimus, Quid animi habes? pro qualem animum habes? Quid morbi est? pro, qualis morbus?*

Qualis qualis.) *Qualiscunque, Cujusmodicunque, Cujuscunque modi.*

Qualitercunque.) *Vtcunque. Sui mores cuiq; fortunam fingunt. pro, qualitercunque agimus, sic evenit nobis.*

Quam diu est quod venit.) *Quam dudum, Quampridem venit?*

Quam diu stetit mundus.] *Post homines natos.*

Quam magnum est forum.] *Toto quantum foro spatium est. Totis quantum ædibus spatium est. Tota quantus domo locus est.*

Quamprimum possum.] Cic. *Primo quoq; tempore.*

Quando semel hoc fiet?] *Quando tandem hoc fiet? Semel enim temporis Adverbium non est.*

Quantitas continua & discreta.] *Quantitas continuata & Disjuncta.*

Quantitas frumenti.] *Magnus frumenti numerus, Sic; Habere magnam pecuniarum vim.*

Quanto diutius tantò magis.] *Magis ac magis. Contrarium: ac Minus ac minus.*

Quantum ad me pertinet.] Cic. *Quod ad me attinet.* Idem: *De Tirone fecisti mihi gratissimum,* was belangen thut.

Quan-

Quantum intrat?) *Quantum capit?* Ter. *Dij boni, quid turba, ædes nostra vix capient.*

Quare non venis?) *Quin venis?*

Queri super re.] *Queri de re aliqua Post Queror De non Super dicitur, quamvis hæ duæ in eadem significatione aliàs dicantur.*

Quid deest, vel Deficit huic homini?) Cic. *Quid abest huic homini?* Idem *Quid huic abest, nisi res & virtus?* Idem. *Mirari desinat Torquatus, me, qui Antonio abfuerim, Syllam defendere.*

Quid dicis? Quid tibi videtur?] Cic. *Quid? utrum ea vestra an nostra culpa est?* Idem. *Quid enim? ad amicos ne confugiam?* Idem. *Quid, quòd sapientissimus quisque animo æquissimo moritur? Quid, contendendi parti illa vim habet, ponitur, quando graviore interrogatione aliquid profertur.*

Quid cum illo fiet?) *Quid fiet illi? Vide Syntaxin Emmanuelis carminibus auctam.*

Quid habeo tecum agendum.] *Quid ad te? Quid mihi tecum?* Terent. *Quid rei est tibi cum illa.*

Quid habes hic agendum?] *Quid hic tibi negotij est?*

Quid habes ibi agendum.] *Quid eò? Quid illuc?*

Quid mihi & tibi?] *Quid rei mihi tecum? Quid mihi tecum? per Ellipsin rei.*

Quid opus est multis verbis?) *Quid multa? Quid commemorem? Quid loquar? Quid dicam? Quid proferam?*

Quid tibi deficit?] *Quis scrupulus te angit, premit? Quid te cruciat?*

Quietem animo invenire.) Cic. *Attica me valdè angit. sed crebrò regusto tuas litteras: in his acquiesco.* Idem. *Habeo nihil tentatu rebus omnibus in quo acquiescam.* Idem. *Cujus in animo, improbitas versatur, nunquam finit eum respirare, nunquam acquiescere. Conquiesco eodem modo usurpatur.*

Qui non.) Cic. *Nemo est quin existimet. Nemo est quin malit. Cum Subjunctivo.*

Quis diabolorum.] *Malum.* Cic. *Quæ malum, est ista tua audacia, atque amentia?* Ter. *Quid tua malum id refert?*

Quisquis studet sibi.] *Quisque, Quilibet, plerique omnes. Quisquis duo verba requirit.*

Quitantia.) *Apocha.*

Quod

Quod non.) Cic. *prorsus nihil abest, quin sim miserrimus* In *sententiis quæ Dubitandi aut negandi verba habent, Nunquam apud Ciceronem Quod pro Quin invenitur. Quin, personis aut rebus tribuitur pro qui aut Quæ non.* Cic. *Nemo est quin malit.* Idem. *Nullum intermisi diem, quin.* Idem. *Quin prodis? pro. Cur non*; Idem. *Quin tu huc advolas? Quin, in sententiis quibus exaggeratur oratio, pro Immò sæpè ponit Cicero. Ego verò jam te nec hortor, nec rogo ut domum redeas, quin hinc ipse evolare cupio, & aliquò pervenire.* Idem. *Horum ego sermone non movebar quin etiam levari me putabam.*

Quomodo se gerit?) *Quemadmodum se gerit?*

Quomodo vocaris?) *Quis, vel Qui vocaris? Quod tibi nomen est?*

R.

Radicare.) *Radices agere.* Cic. *Vera gloria radices agit, atque etiam propagatur.*

Rapinor.) *Rapio.*

Rapere ad alios usus.) *Avertere* Cic. *Is aversus pecunia aufugit.*

Rarò exire in publicum.) *In publicum rarò prodire.* Cic. *In scenam sine subligaculo prodibit nemo.* Idem. *Si hæc consuetudo serpere & prodire cæperit* Idem. *Prodire obviam alicui.*

Ratifico.) *Ratum facio.*

Rationabile.) *εὔλογον*

Rationabiliter.) *probabiliter, Certa ratione, probabili conjectura & ratione dicere aliquid*

Raucesco.) *Raucus fio.*

Raucitas.) *Vox obtusa.*

Reatus.] *Crimen.*

Rebellio.) *Alienatio, Defectio perduellio.*

Rebellis.) *perduellis, Qui à Repub. deficit.*

Rebello) *Desciscо, Deficio ab aliquo, Retrahor.*

Recapitulatio.) *Anacephalæosis, Epilogus, peroratio.*

Recapitulare.] *Capita rerum summatim repetere.*

Recenter.) *Recens, ut; Sole recens orto.*

Receptor.) *Receptator.*

Receptor generalis.) *Tribunus ærarij, præfectus ærarius, Quæstor.*

Rece-

Receptor particularis.] *Coactor*. Cic. *Non intelligo hoc quale sit an accessionem pecuniæ, ut nostri Coactores facere centesima solent, an decessionem de summa fecerit.*

Recipere in se.] Cic. *Perge, istam culpam quam vereris ego præstabo.*

Recognoscere.] *Agnoscere.*

Recolere meritorum.] *Recolere merita.*

Recommendare aliquem.] *Commendare aliquem.*

Recompenso.] *Compenso. Negligentiam diligentia compensare. Corporis deformitatem animi bonitate compensare. Compensare aliquid aliqua re vel cum aliqua re. Sarcire.*

Recuperare vires.] Cic. *Confirmare. Satis te maturè videris, cum planè confirmatum videro.*

Redargutio.) *Reprehensio, Refutatio. Græcè* ἔλεγχος.

Reddere rationem.] Cic. *Edere rationem alicujus rei cuipiam.*

Reditus annui.] *Fructus, Merces, Vectigal*, Cic. *Capit ille ex suis prædiis sexcenta sestertia*. Idem. *Ex meo tenui vectigali etiam aliquid redundabit*. Idem. *Asia parte aliqua suorum fructuum pacem sibi sempiternam redimat. Mercedis nomine notantur pensiones quæ de fundis & prædiis dantur*. Cic. *Mercedes dotalium prædiorum.*

Reduplico.] *Conduplico.*

Refert vel Interest nostra omnium.] *Refert vel Interest omnium nostrum. Non nostra, vestra omnium. Vide Syntaxin Emmanuelis.*

Refocillo.] *Reficio, Recreo.*

Refriguit pietas.] *Refrixit pietas.*

Refugium semel.] Cic. *Perfugium sæpè.*

Regaliter.] *Regificè*, Cic. *Auro, ebore instructam regificè.*

Regens scholæ.) *Moderator, Rector, Præceptor, Gymnasiarcha.*

Regere casum.] Cic. *Consequi casu. Alij Adsciscere.*

Regimen orationis.] Cic. *Consecutio. Consecutio in conjunctione verborum servanda est, ne generibus, numeris, temporib. personis, casibus perturbetur oratio. Nam ut in simplicibus verbis, quod non est Latinum, sic in conjunctis quod non est consequens, vituperandum est.*

Regimentum militum.) *Legio.*

Registro.) *Refero in commentarium, Redigo in acta vel codicem, Redigo in tabulas publicas.*

R

Registrum & Memoriale.] *Commentarius, & commentarium, Litteræ publicæ, Tabulæ.*

Rejicere culpam in aliquem.) *Conferre culpam in aliquem.* Cic. *Scitum est enim caussam conferre in tempus.*

Rejici in petitione, vulgò.] Cic. *Ferre repulsam, Accipere repulsam.*

Reiuvenesco.) *Renascor, Reviviscor, Repuerasco.*

Relatio.) Cic. *Comparatio, Collatio.*

Relativè.] *Comparatè, Conjunctè.*

Relativa.) Cic. *Quæ cum aliquo conferuntur. Quæ sub eadem rationem cadunt.*

Relaxus.] *Laxus.*

Remedium certum.) Cic. *Remedium præsens.*

Remordeo.] *Morderi est melius conscientia*

Remissionem dare.) *Eximere noxa, Pœnam remittere, Gratiam criminis facere.*

Ren.) *Renes.*

Renego.) *Nego, Denego.*

Reponere fruges.] Cic. *Condere frumentum, pecuniam.*

Repudium.) *Repudiatio.*

Repulsio.] *Repulsa.*

Reputatio.) *Æstimatio, Existimatio, Dignitas, Auctoritas, Fama bona. Nomen.*

Residentia.) *Habitatio assidua.*

Resignare officium.] *Abdicare se ultro.*

Respectivè.] *Comparatè.*

Respectu amicitiæ.] *Ratione seu Caussa amicitiæ. Respectus alio dicendi modo à Cicerone usurpatur Itaque cum respectum ad Senatū haberet.* Idem *Fugientibus miserabilem respectum incendiorum fore.*

Resplendeo.) *Reluceo.*

Respondeo quod sic.) *Ego vero censeo. Ego verò affirmo.*

Restagno.] *Redundo.*

Restauro.) *Reficio, Restituo, Instauro, Resarcio. Restauro Cicero usus non est.*

Resumere animum.) *Colligere se, vel animum.* Cic. *Rogo, te colligas, virumq; præbeas.* Idem. *Cùm animus se collegit, atq; recreavit.* Idem. *Quæ cum intuerer stupens, me recepi.*

Resurgo à mortuis.) *Reviviſco.* Cic.. *Sed nè patri meo, ſi reviviſcat, conceſſerim.*

Reſuſcito.) *Ab inferis revoco, Vitam reſtituo, A mortuis ſuſcito.*

Retinere.) *Meminiſſe.*

Retinere equum.] *Suſtinere.*

Retrahere ſe.) *Referre pedem. Inferre pedem, eſt intrare. Conferre pedem eſt congredi, Efferre pedem, eſt exire.*

Retro cogitare.) *Dicta & facta remetiri, recognoſcere.*

Revaleſcere.] *Convaleſcere ex morbo.*

Revelo] *Patefacio, Indico, Aperio, Enuntio, Profero, Illuſtro.*

Reverendiſſimus.) *Maximè reverendus.*

Reverentiam facere.) *Habere honorem, Afficere honore.*

Reverentialis timor.] *Timor cum reverentia conjunctus.*

Reverſales litteræ.) *Reciproca cautio.*

Revolutio.) *Replicatio, Converſio, Orbis, Rotundus ambitus, Circulus.*

Revolutio ſolis.) *Solis converſio, vel recurſus.*

Ridicularis.] *Iocularis, Ridiculus.*

Rigoroſè.) *Acerbè, Acerrimè, Severè, Rigidè. Inclementer.*

Rigoroſus.) *Severus, Durus, Praſractus, Inclemens.*

Ringo.) *Subringor.*

Riſibilis.) *Qui habet naturam ut ridere poßit.*

Rixoſus.) *Concitus ad rixam, Amans jurgij.*

Robuſtè.) *Nervosè.*

Robuſtitas.] *Gladiatoria totius corporis firmitas.*

Rogo te, vulgò.) Cic. *Amabo te. Quæſo cùm verbis imperativi modi. Si me amas. Si me diligis.*

Rogo ne adhuc ſemel facias.) Cic. *Id ne ſæpius facias rogo.*

Roſarium.] *Spherula precatoria.*

Rubedo.] *Rubor.*

Ruditas.) *Infirmitas ingenij, ſtupor, ſtupiditas.*

Rubeus.) *Ruber, Rufus, Rubentis coloris res.*

Ruricola.) *Agricola.*

S.

Sacrificare.] *Sacrificium facere.*

Sacriſta.

Sacrista.) *Hieropylax Hierophanta, Sacrorum custos Mystagogus.*

Sacristia.) *Adytum, Sanctuarium. Sacrarium locus in templo, ubi reponuntur sacra res.*

Sæpè facere, ponere, uti aliqua re, vulgò.) *Frequentare* Cic. *Verbi translatio instituta est inopiæ caussa frequentanda delectationis.* Idem. *Acervatim multa frequentare.* Idem. *Hæc frequentat Phalereus maximè.*

Sævio.) *Exerceo, Adhibeo, Exhibeo in aliquem sævitiam, Adhibeo in aliquem crudelitatem.*

Sagittare.) *Iaculari, Figere jaculo, Iaculum emittere. Petere jaculo. Sagittam telumve torquere.*

Sagittator.) *Sagittari us.*

Salarium.) *Merces, Præmium.*

Salvator.) *Soter, Servator, Conservator.*

Salutifer.) *Salutaris, Salubris.*

Salvegardia.) *Clientela, Protectio hinc, Dare se in alicujus clientelam, Commendare se alteri in clientelam, Tradere, vel Conferre se in fidem, vel custodiam alterius.*

Salvificus.) *Salutaris, Salubris,*

Salvus conductus.] *Fides publica, Commeatus publicus & liber.*

Sanatus est.) *Convaluit.*

Sanè.) *Salubriter.*

Sanguisuga.] *Hirudo.*

Sanguinare.) *Manare sanguine. Emittere sanguinem. Profluit sanguis è naribus. Sanguinare legitur in Declamationibus, quæ Quintiliano tribuuntur.*

Sanum esse.) *Valere.*

Sapidus.) *Conditus.*

Satiatus.) *Saturatus, Satietate defessus.*

Satis est mihi]*Suppetit, Suppeditat.*

Satisfacere.) *Numerare pecuniam. Dissolvere æs alienum.* Cic. *Pecuniam tenere, nec quidquam ulli dissolvere.* Idem. *Quamcunque ei fidem dederis præstabo.*

Satisfacere alicui per aliquem.) Cic. *Solvere, Persolvere, Repræsentare, Dare, Numerare, suppeditare ab aliquo.*

S[illegible].) *Seges.*

Scabinus.) *Iudex.*

Scabo.) *Perfrico.*

Scabrositas.) *Asperitas, Spina differendi.*

Scalpo) *Perfrico.*

Scandalizare.) *Offendere aliquem.*

Scandere versum.) *Metiri versum.*

Scapulare.) *Vestis scapularis, Capitium, Collobium.*

Schola particularis.) *Schola trivialis.*

Scholam visitare.) *Frequentare scholam Itare in scholam.*

Scholaris, vel Clericus.] *Scholasticus.*

Scibilis.) *Quod scientia continetur. Quod sciri aut intelligi potest.*

Scienter fecisti.) *Prudens & sciens fecisti Scienter aliquid facere est scitè atque doctè aliquid facere.* Cic. *Peritè & scienter, breviter & expreßè, satis ornatè & eleganter dicere.*

Scintillo.) *Igniculos iacio.*

Scire Latinum.) *Scire Latinè.* Cic. *Cùm Graecè, ut videor, luculenter sciam.* Idem. *Omnes qui Latinè sciunt.*

Scire pro certo.) *Certum scire, Certum esse, vel habere* Cic. *Non habeo certum, quae te res hinc retrahat.* Idem. *Is adhuc vivit, & di itur victurus; sed tamen de hoc mihi parum certum est. Pro certo habere, dicere, putare, polliceri aliquid quoque Ciceroniana sunt.*

Scire propter quid est.) *Scire rem ex caussa.*

Scire quia est.) *Scire rem ex effectu.*

Scommata in aliquem jacere.] *Consectari aliquem conviciis, lingua petulantißima Conijcere, Conferre in aliquem convitia.*

Scopus.) Σκοπὸς. Cic. *Quid est igitur propositum his Reipub gubernatoribus quo intueri, & quo cursum suum dirigere debeant. Hoc spectant leges, hoc volunt. Quid spectarunt, quid secuti sunt? Pervenire ad finem. Cicero eò tendit, id agit, ad eum exitum properat.*

Scopum ferire, tangere album.) Cic. *Collimare*, das ziel treffen. *Quis est, qui totum diem iaculans, non aliquando collimet? Collimare, vel Collineare hastam aut sagittam aliquò.* Cic.

Scribere.] *Pingere litteras. Scribere est componere.*

Scribere in librum rationum, se dedisse alicui pecuniam.] *Expensum ferre alicui. Videas unde nummi sint, mihi ferat expensum.* schreib es mir in mein Register.

Sci-

Scribere in librum receptorum.]Cic. *Referre acceptum, vel in acceptum.*

Scribere post exemplar.) *Scribere ad exemplar.*

Scriptum est.) *Memoriæ, vel memoria proditum est.*

Scrupulosè.)Cic. *Nimis exiguè, & exiliter ad calculos revocare amicitiam.*

Sculpere.]*Incidere aliquid in æs, vel in ære.* Cic.

Sculptor.) *Fictor.*

Scultetus.) *Prætor.*

Secundò.] *Secundo loco.*

Scurrilitas.) *Obscœnitas, Scurrilis jocus.*

Secessus.) *Recessus. Solitudo, Latebra, Locus remotus ab oculis populi.*

Secretarius.) *Ab epistolis, A secretis, Amanuensis curiæ, Scriba curiæ, civitatis.*

Secretè.) *Secretò, Abditè, clàm.*

Secretiora.) *Interiora, Recondita, Intima* Cic. *Ad intima istorum consilia pervenimus.*

Secretum.) *Arcanum, Occultum.*

Secreta missæ.] *Arcana sacrificij, Canon.*

Sectatio.) *Affectatio.*

Sectatrix.) *Consectatrix.*

Secundum jus suum non omnia exigere.) *De jure suo concedere.* Cic *De meo jure decedam, & tibi quod in alia caussa non concederem, in hac concedam.* Idem. *Convenit in dando munificum esse, tum in exigendo non acerbum, multa multis de suo jure concedentem.*

Secundùm Lucam.] *Auctore Luca. Evangelium Lucæ.*

Secundum methodum dicere.)Cic. *Constituam quid & quale sit id, de quo quærimus: non quod vos ignorare arbitrer, sed ut ratione & via procedat oratio.*

Secundum sententiam, voluntatem.] *Ex sententia, Ex voluntate.* Cic. *De amicorum sententia Roscius Romam confugit.* Idem. *Nihil faciam, nisi de sententia tua.*

Secundum meum consilium.) *Ex, vel De meo consilio.* Cic. *Cæsar non est facturus quidquam, nisi de meo consilio.*

Secundum virtutem vivere.] *Ex virtute vivere, Ex ratione vivere,*

vere, Ex præceptis vivere, Ex tempestate navigium moderari. Secundum à Cicerone non conjungitur istiusmodi nominibus, nisi in hoc sensu, Secundum naturam vivere. aliis modis non invenitur. Secundum sæpè Post significat. Cic *Secundum te nihil est mihi amicius solitudine, Adsignificat quoque Pro.* Cicer. *Prætor secundum me decrevit.*

Secundum dignitatem.) *Pro tua dignitate, prudentia, sapientia.* Cic. *Hæc pro tuo ingenio considera.*

Secundum quid.] *Quadam ex parte.*

Secundum vires.] *Pro viribus.*

Securare res suas.] *Cavere rebus suis. Caveo tibi, id est, prospicio tibi,* ich warne dich ich neme deiner in acht.

Securari ab aliquo.] Cic. *Cavere ab aliquo, & per aliquem alicui, & alicui aliqua re.* Büraen nemen/von einem Verſicherung nemen. *At tibi ego non solvam, nisi prius à te cavero. Auges tu mihi timorem, qui in oratore tuo caves tibi per Brutum, & ad excusationem socium quæris. Prædibus & prædiis, populo cautum est. Rebus etiam cavemus, ut nimirum extra periculum sint* Cic. *Altera lex privatorum ædificiis, altera sepulcris cavet.*

Securatio.) Cic. *Cautio. Cautiones fiebant pecuniarum Præstare cautionem,* Verſicherung thun.

Securè.) *Sine cura.*

Sedere ad mensam.) *Accumbere* Cic. *Accubueram nona hora, apud Voluminium Eutrapelum; Et quidem supra me Atticus, infra verò familiares tui.*

Sed non.) *In contrariorum redditione dicunt Latini, Et non, aut rejecta voce &,* Nunc.

Seipsum occidere.) *Consciscere sibi mortem.* Cic. *Mortem mihi cur consciscerem, causa visa non est; cur optarem, multæ.*

Semel, aut bis.) *Semel aut iterum: Sic; Iterum ac secundò.*

Semel pro semper.] *Hæc semel dixisse sufficiat.*

Semper apud aliquem esse.) Cic. *Iubes illum mihi esse affixum tanquam Magistro.*

Semibrevis.] *Nota Musices mensura una constans.*

Semifusa.) *Decima sexta mensura musices pars, Nota binis uncis designata.*

Se-

Semiminima.) *Nota Musicæ designans quartam mensuræ partem.*

Senatorum cœtu.] *Concilium.* Versamlung des Rahts. Cic. *Consules re audita, amplius de concilij sententia pronuntiaverunt. Advocare, Dimittere concilium.*

Senex decem annos.] *Natus decem annos. Decimum ætatis annum agens.* Cic. *Annos septuaginta natus (tot enim vixit Ennius) ita ferebat duo (quæ maxima putabantur) onera, paupertatem & senectutem, ut iis pæne delectari videretur.*

Senex magis.] *Non solum Minor, & minimus, Major, & maximus natu dicitur, sed quoque Grandis natu.* Cic. *Grandes natu matres* Idem. *Non admodum grandis natu; sed tamen ætate provectior.*

Seniorem fieri.) *Ætate procedere.*

Sensatus.) *Sentiens*

Sensibilis.] *Habens sensum.*

Separatio.] *Divortium, Dissidium.*

Septem jam dies ibi sum.) Cic. *Septimum jam diem Corcyræ tenebat. Per Ordinalem, non Cardinalem numerum dicit.*

Septentrionalis.) *Aquilonaris, Sub axe positus ad septem stellas.*

Sequax.) *Qui sequitur.*

Sequi suum judicium.) *Suo judicio stare.*

Sequor vitium.] Cic. *Vitium de industria consector.*

Seriè, seriosè.] *Graviter, Affirmatè.*

Seriò dicere.) Cic. *Extra jocum homo bellus es.*

Seriosus.) *Certus.*

Serius venit.) *Serò venit.*

Sermo.) *Concio sacra.*

Sermocinari.) *Concionari, Sermonem, vel Concionem habere. Sermonem facere, ne dixeris.*

Serva.) *Ancilla, Famula.*

Servire alicui pro pecunia.) Cic. *Locare alicui se; hoc est, alicui suam operam præstare.*

Servitio tuo carere possum.) Cic. *Utilitatibus tuis possum carere.*

Si aliquis me interrogaret.] *Roget quis, Dicat quis.*

Sic est.) *Sic se res habet.*

Sigillo.) *Signo, Consigno, Obsigno.*

Signare aliquem.) *Inurere alicui notam.* Cic. *Ne qua generi ac nomini suo nota nefaria turpitudinis inuratur.* Cic *Inurere alicui dolorem; hoc est, Commovere alicui perpetuum dolorem.*

Significatum.) *Significatio, Vis, Notio, Notatio, Potestas, Senten.* *14.*

Signio.] *Signo, Insignio.*

Si me ames.) *Si me amas Si in hujuscemodi locutionibus, cum indicativo semper, cum Conjunctivo nunquam jungitur.*

Si meum consilium sequaris.] Cic. *Si me audies, vel audias.*

Similiter ac, atq;, ut, vulgò, nec malè.] *Item ut, uti solùm, nunquam ac, atque apud Ciceronem in comparationibus sequuntur. Non item in oratione, ut in versu exstat numerus. Fecisti item uti pradones solent. Extra comparationem.* Cic. *Solis defectiones, itemq; luna pradicuntur.* Idem. *Placuit Scavola & Caruncano, itemq; cateris.* Idem. *Spectaculum tibi uni jucundum, cateris non item.*

Simillimum esse, vulgare est.] Cic. *Magna ex parte, aut quàm proximè ad verum ipsum accedere* Idem. *Alexidis manum amabam, quòd tam propè accedat ad similitudinem litera tua.* Idem. *Duobus summis Crasso & Antonio L Philippus proximus accedebat; sed longo intervallo tamen proximus, cum Dativo.*

Simonia.] *Ambitus rerum sacrarum. Nundinatio rerum ecclesiasticarum.*

Simul natura.) *Simul natura ordine.*

Simul petere idem munus.) *Coire societatem pramij, vel sceleris cum aliquo.*

Simul tempore.) *Simul temporis ordine.*

Sine me eloqui.) *Sine me pervenire quo volo.*

Sine testamento mori.) *Intestato mori, Intestatum mori.* Cic. *Paterfamilias intestato mortuus.*

Singulatim.] *Singulatim, Singillatim, Sigillatim.*

Singulis annis semel.) *Anniversarius.* Cic. *Mercurius sacris anniversariis apud Tyndaritanos summa religione colebatur.* Idem. *Syracusi festos dies anniversarios agunt.*

Singulis diebus augetur morbus] *In singulos dies ingravescit.* Cic. *In singulos dies ejus copia minuuntur.* Idem. *Hujus mei consilij majorem in dies singulos fructum capio.*

Sinon

Si non fallor.) *Ni, aut Nisi fallor, Nisi opinione fallar. Nisi opinio me fallit. Nisi me fallo.*

Sit quomodocunq; velit.) Cic. *Sed ut est, indulge valetudini tuæ.*

Situatus] *Situs.*

Sit venia facto, dicto.] *Venia, vel cum bona venia dixerim, fecerim.*

Socius.) *Sodalis.*

Sodomita.) *Prædicator, Pæderastes.*

Solamen.] *Solatium.*

Solennizare.] *Agere diem festum.* Cic. *Agere diem suum natalem quotannis.*

Solicitè quærere.) *Captare occasionem, misericordiam, benevolentiam.*

Sol occumbit.) *Sol jam præcipitat. Sic; Dies jam præcipitavit.*

Solummodò] *Tantummodò, Duntaxat, Solùm.*

Somnolentia.] *Sopor, Languor. Sic; Ne senectus languori se, desidiæq; dedat.*

Somnolentus.] *Somniculosus, Somniplenus, Gravibus oculis.*

Sonoritas.] *Canorum illud.*

Sonorus.) *Canorus* Cic. *Vox suavis & canora.* Idem. *Gallus est animal canorum sua sponte.*

Sopio.] *Consopio.*

Spatiari vulgò.] *Inambulare.* Cic. *Ante lucem inambulabam domi. Spatiari etiam apud Ciceronem est.*

Spargere.) Cic. *Terra semen tepefactum complexu suo diffundit.* Idem. *Sol diem effecit toto cœlo diffusa luce.*

Sparsim.] *Fusè.*

Specialis.] *Certus nuntius, Certus homo.*

Specialis amicus.] *Præcipuus, Singularis, Insignis, Egregius.*

Specialiter.] *Speciatim, Nominatim, Sigillatim, Particulatim.*

Species specialissima.) *Vltima, Extrema species vel forma.*

Specierum, & speciebus.) *Formarum, & Formis.*

Specificare.) *Designare, Præcidere.*

Sperma) *Semen.*

ſpero quod fiet] *Spero confore.*

ſpero quod melius eſt.) Cic. *Spero melius tibi eſſe. Cùm infinitivo, qui in Quòd nunquam convertitur.*

ſpiſſitudo.] *Frequentia , Frequentatio denſa , & continens.*

ſpontaneus.) *Voluntarius.* Cic. *Carbo morte voluntaria ſe à Judicum ſeveritate vindicavit.*

ſpuere ſuper aliquem.] *Conſputare aliquem.*

ſpurcitia.) *Lues.* Cic. *Vt eos ludos hac lues impura pollueret.*

ſquinancia.) *Augina, inflammatio faucium præſecando enecans.*

ſtadiodromus,) *Qui ſtadium currit.*

ſtare alicui in lumine.) *Officere luminibus alicujus.*

ſtare in ſole.) Cic. *Officere apricanti.*

ſtatuarius.] *Fictor, Qui ſigna fabricat.*

ſtat mecum benè.) *Optimè, vel præclarè mecum agitur.* Cic *Cum illo quidem actum optimè eſt, mecum autem incommodius.*

ſtatus Imperij.] *Ordines Imperij.*

ſternutatio.) *Sternutamentum.*

ſtimulare aliquem.) *Punctim ferire.*

ſtipendio.) *Conduco.* Cicer. *Conducere milites, vel exercitum.*

ſtuba.) *Hypocauſtum.*

ſtudens.] *Doctrinæ ſtudioſus, Literis deditus.*

ſtudere perdere aliquem.) *Incumbere in perniciem alicujus.*

ſuadeor.) *Suadetur mihi* *Non enim dicitur Suadeo te, ſed tibi.*

ſubalterna genera.] *Genera quorum unum ab altero continetur. Quorum unum alteri genus eſt.*

ſubalterno.) *Subjungo, Subjicio.*

ſubcontrariæ propoſitiones.] *Adverſis contrariæ.*

ſubdiaconus.) *Hypodiacon, vel Hypodiaconus. Græca Latinaq́; voces in compoſitionem non coëunt.*

ſubditus.) *Subjectus alicui, Vectigalis, Stipendiarius, Tributarius, Cliens, Qui in poteſtate & imperio alterius eſt, Qui ſub regno, & ditione alicujus eſt.*

ſub-

ſubhaſto.) *Præconi ſubjicio.*

ſubitaneè.) *Subitò.*

ſubitaneus. *Subitus.*

ſubjugatus.) *Subjectus, qui in dominatu alicujus eſt.*

ſubjugo.) *Iugum ſervile impono, Subigo, Domo.*

ſubjugus.] *Subjectus.*

ſublimitas.) *Excelſitas. Contr. Humilitas.*

ſublimiter.) *Sublimè.*

ſubmonitor.) *Hypodidaſcalus.*

ſuboleo fraudem.) *Subodoror fraudem.*

ſubornare aliquem, qui falsò accuſet, vel liceatur.] Cic *Apponere accuſatorem, vel calumniatorem* Idem. *Non licitatorem venditor, nec qui contra ſe liceatur emptor apponet. Subornare Cicero potiſſimum falſis teſtibus tribuit.*

ſubſannare.) *Sannis excipere.*

ſubſcribere ſententiam alicujus.) *Scribendo adeſſe.* Cic *Decreto ſcribendo primum video affuiſſe Lyſaniam.*

ſubſtantia.] *Natura, οὐσία, τὸ ὄν.*

ſubſtitutus.) *Vicarius.*

ſuccedere.] *Procedere proſperè.*

ſucceſſive.) *Succeſſu temporis.* Paulatim. *Senſim, Pedetentim.*

ſucceſſores.] *Poſteri, Hæredes.*

ſufficiens.) *Contentus.*

ſufficienter.) *Satis, Abundè.*

ſufficientia.] *Quod ſatis eſt, Quod ſufficit.*

ſuffraganeus.) *Epiſcopi vicarius, Chorepiſcopus, Initiator.*

ſugillo.] *Exiſtimationem imminuo, violo, Famam lædo. De fama detraho.*

ſummæ nihil deeſt, aut ſupereſt.) *Convenit ad ſummam condictam.*

ſummare.] *In ſummam redigere, Summam conficere, Subduco ſummam.*

ſumma ſummarum.] *Ad ſummam, ne agam de ſingulis. In ſumma Summa ſit. Summatim. Breviter. Vt universè dicam Vt ſemel dicam. Ne longum faciam.*

ſummaria.) *Capita.*

ſum contentus.) *Non recuſo. Fiat.*

ſum mei juris.) *Meus ſum, vel Meæ auctoritatis ſum.*

Sumptum.] *Sumptio, Græcè λῆμμα, ατ@, ἡ λῆπσις.*

Suo damno.) Cic. *Sumptu periculoq́; suo.* Idem. *Tuo periculo fiet.*

Sunt benè duo anni.] *Anni sunt plus minus duo.*

Sunt plus quàm sex menses.) *Amplius sex menses sunt. Amplius quatuor horis mutus jacuit.*

Superabundo.) *Abundo, Affluo, Effluo, Supero, Superfluo.*

Superbio.] *Efferor, Effero animos, Extollor, Insolesco, Spiritus assumo, Iacto me insolenter, Arrogans sum.* Cic. *At puto splendor domesticus tibi tollit animos. Superbus semel apud Ciceronem legitur.*

Superciliosus.) *Qui vultu importuno est.*

Superficies.) *Extremitas.*

Superfluitas.] *Redundantia.*

Superfluus.] *Supervacaneus, Supervacuus, Redundans, superfluens.*

Superfluum esse.] *Redundare.*

Superimpleo.) *Cumulo.*

Superioritas.] *Excellentia, Præstantia.*

Superliminare.) *Limen superum.*

Superl nguam habere.) *Versatur mihi in labris prioribus.*

Super manum venire.) *Præ manu dare.*

Super plateam venire.) *Prodire in publicum.*

Super pelliceum.] Suet. *Vestis linea, religiosaq́;.*

Superscriptio.] *Inscriptio.*

Superscriptionem scribere.) *Inscribere alicui literas.*

Supervivo.) *Supersum, Supero.*

Supplebo locum tuum.] *Obibo aut, Geram vicem tuam. Eleganter dicitur, Gerere consulatum, inimicitias, aut simultatem cum aliquo.*

Suppositorium.) *Glans, Balanus, Id quod sedi immittitur ad subducendam alvum.*

Surgendo salutare.] Cic. *Assurgere alicui.*

Suscipere opus ad faciendum.] *Conducere, vel Redimere opus.* Cic. *Redemptor qui columnam illam de Cotta & Torquato conduxerat faciendam. Sic; Conductor: Manceps pro eodem usurpatur.* Der etwas miedet. *Localis à quo opus efficiendum suscipitur.* Cic. *Locare opus faciendum maxima pecunia.* Idem. *Anseribus cibaria publicè locantur in Capitolio.* Sulcu-

Suftentaculum.] *Fundamentum. Bafis.*

Syllogizo.) *Ratiocinor.*

S llogifmus conditionalis.) *Ratiocinatio, Ratio, Argumenti conclufio, ἀπόδειξις. Ratio qua ex rebus perceptis, ad id, quod non percipiebatur, adducit.*

Symbolum.) *Collecta. Ariftoteles Symbolon appellat, quod eſt Latinè Nota.*

Syngraphum.) *Syngrapha.*

T

Tabefacere.) *Conficere, Confumere.*

Tactus in Mufica.] *Modus, Numerus.* Cic. *Surdus varietates vocum aut modos nofcere non poteſt. Modus etiam cantum, & canendi concentum adſignificat.* Cic. *Antiquus vocum modus, & varij canendi foni. Sic dicimus; Saltare in numerum. Saltant in numerum, & refonat concentibus æther. Saltare ad modos tibicinis vel tibiæ. Livius dixit Tardiores modos facere.*

Ta is es qualis ego) Cic. *Vide quam mibi perfuaferim, te eſſe me alterum.* Idem *Ad omnia me alterum fe fore dixit.*

Taliter eſt affectus.) *Sic eſt affectus.*

Tam benè, quàm tu.) *Æquè ac tu.*

Tam citò, ut redieris. *Statim atq; redieris.*

Tangibilis.] *Res quæ ſub tactum cadit, Tractabilis.*

Tardatio.] *Mora, Procraſtinatio, Commoratio, Tarditas. Celeritati tarditas contraria eſt.*

Taxare damnum) Cic. *Litem, vel ſumptus æſtimare. Rationem ſumtuum litis inire.*

Techna.) *Dolus, Fraus.*

Tegmentum.] *Tegmen, Tegumentum.*

Temo) *Clavus, Gubernaculum.*

Temperatura.) *Temperamentum, Temperatio.*

Temperies.) *Temperatio, Conſtitutio. Temperatio cœli, corporum.*

Tempeſtivè ſatis. Cic. *Maturè ſatis te videro.*

Tempeſtuoſus. Cic. *Turbulentus.*

Tempus longum conſtituere] Cic. *Ego diem ſtatuo ſatis laxam.*

Tempus non permittit.) Cic. *Tempus non fert.* Idem. *Quid res, quid*

quid tempus, quid caussa ferat tu perspicies. Idem. *Si occasio tule*[rit] Idem. *Si ita commodum vestrum fert Vt opinio, conjectura, spes fert* *hoc est, ut opinor, conjicio spero.*

Tenaciter.] *Pertinaciter.*

Tenere cum aliquo.) *Ab aliquo esse, cum aliquo esse. Pro aliqu[o]* *esse. Ab aliquo stare. Facere ab aliquo. Facere cum aliquo,* Mit e[inem] halten.

Tenere in honore.) *Observare. Hinc observans, & observantia* Cic. *Qui me sicut alterum parentem & observat & diligit* Idem. *Cognovi te mei ita cupidum, ut paucos aquè amantes, atque observante[s]* *me habere existimem.* Idem. *Mea tibi nunquam defuit observantia.*

Tendere cogito.] Cic. *Inde cogito in Tusculanum.* Idem. *Ind[e]* *Arpinum volebamus. Tu de tuo itinere quid, & quando cogites, ve*[*lim*] *lim me certi rem facias.*

Tenebrosus.) *Tenebricosus, Cæcus.*

Tenere equum.) Cic. *Sustinere Si jocus quo fertur praceps est.*

Tenere hospitium.) *Exercere cauponam. Sic; Exercere stylum* *artem, medicinam, vectigalia jus civile Exercere crudelitatem, inimi*[*-*] *citias, iracundiam in aliquem.*

Tenere modum.) *Tenendus est modus fruenda voluptatis. Face*[*-*] *re modum controversiarum.* Cic.

Tenere nuptias.] *Facere nuptias. Verbum Facio varios admittit* *Accusativos, quibus perquàm pulchrè utimur. Vt; Facere se hilarem, a[s]* *alienum, certiorem, copiam, jacturam, vel detrimentum, calculum,* *Deum, fallaciam fucum, missum, officium suum periculum, potestatem,* *rem, contumeliam, conjecturam, gratum, hæredem, injuriam, imperata, impetum, iter, lucrum, mentionem, promissum, sumtus, versus, stipendia, votum, flagitium.*

Tenere scholam.) *Aperire ludum.*

Tentamentum.] *Tentatio.*

Tentare an possit.] Cic. *Compositæ orationis insidiis fidem auditoris attentare.* Idem. *Vrbem ab illa scelerata manu attentari suspicabamur.* Idem. *Melius fuerat præterire, quam attentatum deserere.*

Tepiditas.) *Tepor.*

Terminus Dialecticorum.] *Vocabulum aut Verbum.*

Terrefacio.] *Terrorem adfero.*

Ter

Terreus.) *Terrenus.*

Terriculum.] *Terrificus.*

Testatio.) *Testificatio.*

Testes contrariantur.) *Testium verba variant.*

Textus.] *Contextus, Lectio auctoris, Scriptum.*

Theoricè.] Cic. *Cognitio contemplatioq; naturæ manca quodammodo sit si nulla actio rerum consequatur.* Idem. *Tractare contemplariq; res cognitione dignissimas.*

Thesaurizo.) *Condo pecuniam.*

Timendum est ne.) *Periculum est ne.*

Timeo quod pater rescisceet.) *Vereor ne pater resciscat.*

Timere superiorem suum.) Cic. *Moveri auctoritate alicujus.*

Timoratus.) *Religiosus, pius.*

Tinctor.) Cic. *Infector, fit à verbo Inficio, quod Imbuere significat. Puer infici debet bonis artibus, quas si, dum tener est, combiberit, ad majora venit paratior.* Cic.

Titulus libri.) *Inscriptio, Nomen.*

Titulum facere, vel esse.) Cic. *Eosq; libellos Rhetoricos inscribūt.* Idem *In eo Libro qui est inscriptus Hortensius.*

Tolerans.] *Perferens*

Tonstrix.) *Tonstricula.*

Tonus.) *Sonus.*

Tormento.] *Excrucio.*

Tortura.] *Tormentum.*

Totalis.) *Totus.*

Totaliter.) *Planè, omninò, funditus.*

Toxicum.) *Venenum.*

Tractare aliquem.] Cic. *Hominem leniter clementerq; excipit. Agresti hospitio aliquem accipere. Magnificentissimè accipi ab aliquo hospitio Regio apparatu accipere aliquem.* Cic. *Ab nullo ille liberaliùs quam à Cluentio tractatus est.*

Tractatur benè, vel malè.) *Agitur benè vel malè cum illo. Verberibus accipiuntur.* Cic. *Quo te modo, inquit, Archita vilico iratior, accepissem, nisi iratus essem?*

Tractatus.) *Tractatio, Lucubratio, Opus, Liber.* Item. *Fœdus; Pactum.*

Tractim.) *Lentè.*

Tradere oblivioni.] *Oblivisci.*

Traducere aliquem parcimoniæ.) *Traducere, Culpare, Reprehendere, Vituperare, Castigare, Corripere alicujus parcimoniam.*

Trahere in longum.) *Res in annum extrahitur.*

Transactio.) *Decisio Facere decisionem.* Ein vertrag machen *Decidere est transigere cum aliquo, Decidere cum aliquo,* Mit einem vberkommen.

Transferre in aliam linguam vulgò nec malè] *Convertere Græca in Latinum. Convertere de Græco Sic dicimus, Omnia ad suum commodum convertere Omnia in fraudem convertere.*

Transfiguro.) *Muto, Commuto, Converto.*

Transfodio.] *Transfigo.*

Transire aliò.] *Conferre se aliò.* Cic. *Sed ab hoc parumper abeamus.*

Transformo.) *Converto, Aliam formam induo.*

Transigere cum aliquo, vulgò, nec malè] *Conficere cum aliquo. Depacisci cum aliquo, ut aliquid fiat.* Cic. *Clodius cum propinquis suis dicidit. Transigere cum aliquo hac significatione quoque usurpatur.*

Transiicio.] *Traÿcio, Transfigo.*

Transmittere exercitum.) *Traÿcere exercitum. Exercitus transmisit.* Cic. *Cæsar in Africam transmisit.*

Transmutatio.) *Vicissitudo*

Transmuto.) *Converto, Transfero.*

Transnato.] *Trano, Transno.*

Transcribere aliquid.] Cic. *Describere. Describere non rarò apud Ciceronem significat, Distribuere Quorum bona suis comitibus compotoribusq; descripsit. Describere suum cuiq; munus. Describere hominum sermones moresq;, id est, oratione depingere conspectuiq; subjicere.*

Trecenti.) *Tercenti.*

Tredecim.) *Decem & tres, Tres & decem.*

Trepidus.) *Tremens, Horrens*

Tribuere sibi aliquid.) Cic, *Si id mihi assumo, videor id meo jure quodammodo vendicare. Arrogare, Sumptuosius insolentiusque jactare.*

Tribulare.) *Vexare, Affligere, persequi, afficere multis variisq; malis.*

Tri

Tribus diebus antequam veni.) *Ante diem tertium quàm huc veni.*

Tribus diebus postquam veni.] *Post diem tertium quàm huc veni.*

Triginta octo.) *Duo de quadraginta.*

Triginta unos interfectos dicunt.) *Vnum & triginta interfectos ajunt.* Livius. *Vna & viginti legionibus eo anno defensum Imperium Romanum est.* Idem. *Vnum & triginta oppida ceperunt.*

Tropicus.) *Solstitialis, vel Brumalis orbis revocatio*, τροπικὸς, κὴ, κὸν.

Trudere.) *Offendere. Bis ad eundem lapidem offendere, hoc est, iterum in eadem re peccare. Quis est tam lynceus, qui in tantis tenebris non offendat, nusquam incurrat. Hinc offensio*, Ein verletzung. *Offensio pedis. Omnis offensio odiosa est in fragili corpore.*

Tutum reddere.) Cic. *Altera lex privatorum ædificiis, altera sepulcris cavet.*

Typographus.) *Librarius.* Cic. *Peto à te, ut quàm celerrimè mihi librarius mittatur, maximè Græcus, qui mihi exscribat hypomnemata.* Idem *Lippitudinis meæ signum tibi sit librarij manus.*

Tyrannicida.] *Tyrannoctonus. Vindex & oppressor dominationis.*

V.

Vacantia.) *Vacatio. Intermissio, Cessatio, Feriæ, Libertas, Immunitas.* Cic. *Pro hisce rebus vacatio data est laboris.* Idem. *Quæ studia habent vacationem publici muneris.*

Vacant a juris.) *Iustitium, Dies nefasti, Dies otiosi. Feriæ, Tempus quo negotiis forensibus, & juri dicendo supersedetur.*

Vacatio.] *Ars, Professio, Artificium, Studium, Opera, vitæ genus.*

Vacuo.) *Exhaurio, Vacuum facio, Nudum, inaneq; relinquo.*

Vacuum.) *Inane, Inanitas.*

Vade in pace.) *Cum bona gratia te dimittimus. Quod pace fiat vestra, abeo.*

Vagabundus.] *Vagus, Erraticus, Erro, Qui sedem stabilem, domicilium certum non habet.*

Valdè breviter.] Cic. *Illud perquàm breviter perstrinxi.* Idem. *Perquàm optandum est.*

Valdè longus, doctus, manè.) *Sermonem be..e longum habere.*

Litterarum & antiquitatis bene peritus. Antonius habet inermes bene multos. Benè mane.

Valdè solicitus sum propter hoc.] Cic. *De tua valetudine mirum in modum solicitus sum.*

Valdè serò.) Cic. *Multa nocte.*

Valedicere.) *Salutem alicui dicere. Iubere aliquem valere, salvere. Salve usu idem est, quod Vale, sed nunquam Vale quod Salve: Qui congredientes nunquam Vale, sed Salve; discedentes vero utrunque.*

Valeo paulò melius.) Cic. *Meliusculè valeo.*

Valor.) *Pretium, Æstimatio, Auctoritas, Vis, Nomen, Virtus, Momentum, Pondus. Littera magni ponderis, vel momenti. Spero litteras meas magnum apud te pondus habituras.*

Vanè.) *Inaniter.*

Vappa.] *Vinum fugiens.*

Variabilis fama.) *Fama parum constans.*

Vasallus.) *Cliens, Possessor prædij clientelaris. Patroni vocantur qui præsunt clientibus.*

vaticinium.] *Vaticinatio.*

vbertim.) *Vberius.*

vbique.) *Omnibus locis. In omni loco. Vbique, cum nullo alio verbo conjungitur, quàm cum verbo est, vixq; sine Omni, aut Quidquid apud Ciceronem reperitur.*

vecordia.] *Stupor cordis.*

vegetativum.) *Quod viget, Quod vivit.*

vehementia.) *Acrimonia.*

velis esse.) *Fac sis.*

velox.) *Volucer, Concitatus, Excitatus, Incitatus.*

venam secare.] Cic. *Incidere venam.*

venalem esse.] *Proscribi. Domus proscripta est. Proscribere domum, prædium, possessiones, est venalia proponere. Proscribere, sæpè damnare, in exsilium ejicere significat.*

vendere vel distrahere publicè] Cic. *Auctionari. Vt in atriis auctionariis potius, quam in triviis aut campis auctionentur. Auctio est venditio publica* Cic. *Constituere auctionem*, Ein kauffschlag setzen. *Facere auctionem*, Ein kauffschlag treiben.

venenosus.] *Venenatus.*

venerosus.) *Venereus.*

veniam dare militibus.) *Dimittere exercitum.*

veniam habere.) Cic. *Potestatem abeundi habere, petere, dare, facere.*

veniam intra biduum, vel sex dies.) *Veniam biduo, triduo, sex diebus, hoc mense.* Cic. *Inde Austro lenissimo cœlo sereno, nocte illa & die postero in Italiam ad Hydruntem ludibundi pervenimus.*

veniam petere.) *Veniam petere, est Orare sibi ignosci Veniam dare, est Latinis ignoscere Veniam ludendi dare vel petere, vel habere Latinè non dicitur.*

veniam secum.) *Veniam cum illo.*

venire clam ad aliquem.] *Obrepere nescientibus.*

venter mihi murmurat.) Plaut. *Venter mihi crepitat.*

ventositas.] *Quod habet inflationem, Faba venter inflatur.*

ventus desiit flare.] *Ventus concidit, consopitus est.*

ventus fit major.) Cic. *Ventus increbrescit.* Idem. *Consuetudo, Sermo increbuit.*

verbaliter & realiter.) *Verbo & re. Græci dicunt, λόγῳ καὶ ἔργῳ.*

verifico.] *Convinco, Probo, Veridicus.*

veriloquus.) *Veridicus.*

versari circa aliquid.) *Versari in aliqua re.*

versificor.) *Condo, Facio, Pango, Conficio versus. Fundere versus ex tempore.*

viam intercipere.(*Intercludere aliquem.*

viam suam aliquò vertere.) Cic. *Iter aliquò versus conferre. Se aliquò conferre. Iter aliquò conferre. In fugam se conferre.*

vicecomes, vice rex.) *Procomes, Prorex. Qui Regis vice res ipsius administrat, eiq; vicariam operam præstat. Interrex, qui Regis defuncti partes agit.*

vices.) *Partes.* Cic. *Si erit bellum, ut video fore, partes meæ non desiderabuntur. Pars eleganter omittitur, cum Primas, Secundas, aut numerus additur.* Cic. *Huic primas dedisse Demosthenes dicitur, huic secundas, huic tertias. Deferre alicui primas. Pericles cui primæ sine controversia deferebantur.*

victualia.] *Commeatus.*

vide nè.] Cic. *Cave, Cave putes, Cave facias.* Ter. *Vide ne quò hinc longius abeas.*

Videre illibenter.) *Ducere vultum. Sic eleganter dicimus, Ducere ex sole nigrorem, & Ducere fossam, murum, sortem, ætatem in studiis tempus, diem ex die, rationem sui commodi exordium ab alia re.*

Videtur mihi quòd audio.) *Videor mihi audire. Quòd, in istiusmodi sententia nunquam additur, sed infinitè oratio profertur.*

Videtur mihi quòd est vir bonus.) *Videtur mihi vir bonus.*

Vigiliæ mortuorum.) *Funeralia, Cantiones funebres, Iusta funebria, Iusta funeralia, Cantus feralis.*

Vigiliarum dies.) *Feriæ præcidaneæ.*

Vigilia natalis Domini.) *Pridie natalis Domini.*

Vindicare injurias.) Cic. *Vlcisci & prosequi.*

Vinum crassum.) Cic. *Vinum fugiens.*

Virginale.) *Monochordum, Instrumentum Musicum virginibus frequens.*

Vis etiam plus?) *Libetne quidquam amplius?*

Visibilis.) *Aspectabilis.*

Visus.) Cic. *Aspectus, Sensus videndi & cernendi, Oculorum obtutus, Oculorum acies. Oculi aspectum quo volunt facilè contorquent. Referre aspectum aliquò. Aspectum amittere. Illi orbes, qui aspectum nostrum definiunt. Acri & defixo aspectu uti. Visus apud Ciceronem significat videndi sensum. Visum & Visus eo auctore pro iis, quæ videntur, posita sunt. Deindè cùm se collegisset, id visum pro nihilo habendum esse duxit.* Idem. *Visa somniantium.*

Vitæ discrimen.) Cic. *Capitis discrimen.*

Vi obsistere.] *Violentiæ obsistere. Vis enim ex sententia Grammaticorum Dativo caret.*

Vitiare tabulas.] *Corrumpere.*

Vituperium.) *Vituperatio, Reprehensio, Opprobrium. Vituperium non est apud veteres.*

Vivacitas.) *Viriditas.* Cic. *Senectus auferet eam viriditatem.*

Vivere pauperem vitam.] Cic. *Degere vitam in egestate, cum virtute, sine molestia.*

Vivere ad voluntatem alicujus.] Cic. *Alicujus arbitratu vivere.*

Vivere in pace.] Cic. *Vitam tranquillè placideq; traducere,* Salust. *Pacem agitare. Tranquillam placidamq; vitam vivere.*

Vivifico.) *Vitam do.*

Vix

Vix discesserat, vulgò.] Cic. *Commodum discesserat heri, cùm Trebatius venit. Nota Cum semper sequi.*

Vix adhuc.] Cic. *Vixdum. Vixdum dimidium dixeram, intellexerat.*

Vix in una tota civitate unum invenias.] *Singulis in civitatibus vix singulos invenias. Vix singulis ætatibus binis Oratores laudabiles constituerunt. Ego singulos ejus versus, singula ejus testimonia puto.*

Vlcero.) *Exulcero.* Cic. *Quæ sanare nequeunt, exulcerant.*

Vlterius.) *Longius.*

Vltio) *Vindicta.*

Vltionem sumere ab aliquo.] *Vlcisci aliquem. Vindicare aliquem. Fa. inus in aliquo vindicare.* Cic. *Odi hominem, & odero: Vtinam ulcisci possem, sed illum ulciscentur mores sui. Est, ubi te ulciscar locus*, Jch will mich an dir zu gelegener zeit r ich n.

Vltroneus.) *Voluntarius.* Cic. *Est etiam Asinius quidam Senator voluntarius lectus ipse à se*

Vnà cùm.] Cic. *Pariter cum vita sensus amittitur* Idem. *Studia doctrinæ pariter cum ætate crescunt* Idem. *Vnàcumpariter.*

Vnæ epistolæ) *Vna littera. Vnus numero multitudinis tantùm jungitur illis nominibus, quæ singulari carent.*

Vnanimis.) *Consentiens, Concors.* Cic. *Cujus de laude omnium est fama consentiens* Idem. *Fateor me una atque constanti Aruspicum voce permotum.* Idem. *Omnes mortales una mente consentiunt, arma contra illam pestem esse capienda.* Idem. *Voluntatum, studiorum & sententiarum summa consensio. Vno ore consentiunt omnes. Ad unum omnes idem sentiunt.*

Vnanimitas.] *Consentiens voluntas.*

Vnanimiter.) *Vna voce, uno animo, Consentiente voluntate. Concordissimè. Voluntatum & studiorum summa consensione.*

Vncinus.] *Vnicus.*

Vncus, a, um.] *Vncinatus.*

Vndecunq;.] *Vndique. Ex omni parte.*

Vnde habet cibum?] *Vnde suppetit illi victus? Sic eleganter, Si vita suppetat, pro, Modò vita superfit, dicitur.*

Vniformis.) *Vniusmodi, Sui q; similis & ejusdem naturæ. Perpetuus, Constans.*

Vnigenitus.) *Vnicus, Vnigena.*

vnio.) *Concordia, Conciliatio.*

vniare.) *Congregare, In unum conducere. Vis oriens & congregata. Contr. Iam distracta & exstincta.*

vniversaliter.) *Generatim, Generaliter, Vniversè, Omninò.*

vniversitas.) *Academia, Gymnasium.*

vnoquoque anno.) Cic. *Impetus cœli constantissimè conficiens vicissitudines anniversarias.*

vno spiritu, vulgò.) Cic. *Continenter uno spiritu multa dicere.* Idem. *Continenti spiritu* Contr. *Intermisso spiritu. Continens eleganter cohærens significat.* Cic. *Cappadociæ pars quæ cum Cilicia continens est.* Idem. *Hic fundus, qui fundo ejus antiquo continens est.* Idem. *Nihil te interpellabo, continentem orationem audire malo. Continuatus, Continuus, & Continuatio ferè idem valent.*

vnum ex alio.) *Aliud ex alio,* Cic. *Me quotidiè aliud ex alio impedit.* Idem. *Nec unquam aliud ex alio peccare desitit.*

vnus aut duo, aut secundus.] *Vnus & alter.* Cic. *Cùm is unum jam & alterum annum desideraretur.* Idem. *Vnus & alter dies intercesserat, cùm res parum certa videbatur.* Idem. *Habetur una & altera concio vehemens & gravis.* Cicero etiam, *Altera de pluribus, usurpat. Ad Brutum nostrum hos libros alteros quinque mittamus.*

vnus alio melius fecit, aut melior est.) Cic. *Omnes certatim, alius alio gravius atque ornatius de mea salute dixerunt.* Idem. *Accepi epistolas tuas aliam alia jucundiorem.*

vocari in discrimen.) Cic. *Libertas agitur populi Romani, &c. Vita & fortuna cujusque De capite agitur & fama.*

vocem nullam habere.) *Excludi suffragio Privari suffragio.*

vocem aliquam habere.) *Ferre suffragia, hoc est, habere aliquem suffragantem. Sic. Ferre tribum, vel centuriam. Ferre suffragium de re aliqua, est suffragari.*

vociferari contra aliquem.] *Facere alicui convitium.*

volens fecit.) *Sciens ac prudens fecit.*

volo ego dicere?] *Vis dicam? Vis eamus? Vis verum fatear.*

voluit me cultro trudere.] *Petijt me cultro.*

voluntatem sume pro opere.) *Voluntatem habe pro facto.* Nim den willen vor die werck.

voluptuosus.) *Voluptarius, Iucundus, Voluptatibus affluens.*

vomitus.) *Vomitio.*

vora-

voracitas]*Edacitas, Abdomen. Hinc pro Voratrina, qua Ciceroni est Vorago, dicendum Latinè: Abdomini inserviens, Abdomini indulgens, Insaturabile abdomen. Ventri deditus.*

vox crassa. *Vox gravis.*

vox tenuis.) *Vox acuta.*

vrinale.) *Matella, Matellio.*

vsque nunc, usque tunc.] *Etiam nunc, Etiam tunc. Vel etiam num, Etiam tum.*

vti aliqua re frequenter.] Cic. *Hac frequentat Phalerus maximè.*

vtile est, vulgò) *Est in rem, vel è re nostra.* Cic *Fuit illud omnibus bono.* Terent. *Periculum ex aliis facito, tibi quod ex usu siet.*

vt magis non possit. Cic *ut cum maximè.* Idem. *Tam sum amicus Reipub quàm qui maximè.*

vt paucis dicam, vulgò.] Cic. *Quid multa?*

vt tibi bonum videbitur.] Cic. *Arbitratu tuo. De tuo facias consilio.*

vulnus ligare.) Cic. *Obligare vulnus.* Cic. *Æsculapius primus vulnus obligavisse dicitur. Obligo frequentissimè ab eodem, pro devincio & obstringo usurpatur, Obligare aliquem sibi multis beneficiis. Scelere se obligare,* Sich mit einer schand behafften. *Obligare aliquem jurejurando, vel sacramento.* Den Eyd von einem nemen/schweeren lassen.

Z.

Zelus Græcè)*Æmulatio.* Cic. *Æmulatio dupliciter dicitur, ut & in laude & in vitio nomen hoc sit: nam & imitatio virtutis æmulatio dicitur.*

Zephyrus.] *Favonius.* Cic. *Veris initium non à Favonio notabat: sed cum rosam viderat, tunc incipere Ver arbitrabatur.*

VERBORVM QVÆDAM COMPARATIO ET PARONOMASIAE SIVE Allusiones.

Conjecturam adhibeant, non naturam.] Cic. 2. de Divin. *Præsertim cùm illi ipsi, qui ea vident, nihil divinent; hi qui interpretantur, conjecturam adhibeant, non naturam.*

Mentum, mentemq;] Cic. Phil. 13. *Cùm in gremiis minarum mentum mentemq; deponeres.*

Moribus, & non majoribus.] Cic. in Pison, *Homini ille honorem, non generi: moribus non majoribus meis, virtuti perspectæ, non auditæ nobilitati deferebat.*

Paratus, peritus.] Cic. Phil. 11. *Paratum habet Imperatorem C. Caßium Resp. contra Dolabellam, nec paratum solùm, sed peritum atq; fortem.*

Ratio, rectio.] Cic. 5. de Finibus.] *Ea quoque est ab iisdem non solùm ad privatæ vitæ rationem, sed etiam ad Rerump. rectionem relata.*

Non modò rem, sed ne spem.] Cic. in Frum. *Cùm in provincia tàm locuplete ac refertâ, non modò rem, sed ne spem quidem ullam cuiquam reliquam feceris.*

Hospitem, hostem.] Plaut. Bacch. *Tuum hospitem illum nominas hostem tuum?* Liv. l. 6. *Vocari eos jam tùm hospitaliter magis, quàm hostiliter jußere.*

Lectum, tectum.] Cic. in Verr. *Non modò extrà tectum, sed ne intrà lectum quidem quisquam videret.*

Exsul, consul.] Cic. in Catil. *Tantum profeci tum, cùm te à consulatu repuli: ut exsul potius tentare, quàm consul vexare Rempublicam posses.*

Lædat an laudet.] Cic. 3. Phil. *Nam me iisdem edictis nescit lædat an laudet.* Pro Fonteio. *Nunc verò cum lædat nemo bonus, laudent omnes nostri cives, atq; socii,* Pro Q. Rosc. *Es visus esse inconstans, qui eundem & læderes & laudares.*

Bona-

Bonarum artium, bonarum partium.] Cic. pro Cælio. *Conservate igitur Reip. Iudices, civem bonarum artium, bonarum partium, bonorum virorum.*

Legatos, legiones.] Cic. 6. Phil. *Ad hunc utrum legatos an legiones ire oportebat?*

Reprime, comprime.] Cic. ·. Catil. *Hanc Reip. pestem paulisper reprimi, non in perpetuum comprimi posse.*

Immori & immorari.] Quinctil. *Non exigo, ubi immoriaris legationi, immorare.*

Conscripti, circumscripti.] Cic. *Ne Patres conscripti videantur circumscripti.*

Possis, prosis.] Cic. *Quantum possis in eo, semper experire, ut prosis.*

Fama, flamma.] Cic. pro Cluent. *Si in hac calamitosá famá, quasi in aliquâ perniciosâ flammâ.*

Adversa, eversa. *l. 5. Ep. 12. Cic.*

In oculos, & in voculas.) Cic. l. 2. Ep. 16. ad Cælium. *Sed incurrit hæc nostra laurus non solùm in oculos, sed etiam in voculas malevolorum.*

Fames, fama.) Cic. 1. ad Attic. ep. 13. *Quos fames magis, quàm fama commoverit.*

Vincire, vincere.) Cic. de Harusp. Resp. *Solus ille cognovit, quemadmodum armatum civem non modò vincire, verum etiam vincere oporteret.*

Amore, & more.) Corn. Nepos in Cimone. *Non magis amore quàm more ductus.*

Ornare, onerare.) Cic. 2. Phil. *Qui me non solùm meis laudibus ornaret, sed etiam oneraret.*

Onerare, honorare.) Liv. l. 22. *Itaq; plebiscitum, quo oneratus magis, quàm honoratus sum, primus antiquo abrogoq;.*

Commissus, permissus.] Cic. pro Fonteio. *Frugi igitur hominem, Iudices, videtis, in oratoria fide ac potestate: atque ita ut commissus sit fidei, permissus potestati.*

DE IIS, QUÆ SUPERSUNT ET παρέλκοντα dicuntur.

Loci.) *Indè loci*, pro; *indè*: seu; *deinde*. *Intereà loci*, pro; *intereà*: *Vbi locorum, &c.*

Viciniæ.) Terent. *Ex Andro commigravit huc-viciniæ.* Plaut. *Merc. Proximè-viciniæ habitat.*

Animo, corde.] Ennius apud Festum. Sultis. *Pandite sulti, genas, & corde relinquite somnum.* Idem. *Sed quid ego hic animo lamentor?* Quod adducit Donatus in illud Terentii Phormion. Act. 5. Scen. 4. *Quàm scitum est hujusmodi parare animo cupiditates?* Venustè, inquit Donatus, additum est (*animo*) Idem. Enn. apud Cic. 3. de Orat. *corde suo trepidat.*

Malit potius. Cic. Divin. In Verr. *Desertos potiùs, quàm abs te defensos maluit.* Pro Lig. *Vticæ potiùs, quam Romæ, cùm aliis, &c. quam cùm suis maluisset.* l. 15. Ep. 5. *Et idcircò casum potiùs, quam te laudari mavis.*

DE DIFFERENTIIS VERBORUM.

Amare plus, quam *Diligere.*) Cic. l. 13. ad Silium Epist. 47. *Vt scires eum à me non diligi solùm sed etiam amari, &c.* Idem. ad Brut. *Et me, aut amabis, aut, quo contentus sum, diliges.* Et ad Dolab. 9. Epist. 14. *Tantum accessit, ut mihi nunc denique amare videar, antè dilexisse.*

Pax & Otium.] *Solet hæc sæpè conjungere* Cic. *sed ita, ut pax contraria bello cum externis: Otium seditionibus domesticis adversetur. De lege Agr. ad populum.*

Rogare *minùs*, Orare *plùs.*) Ascon. in Divin. Rogare & orare] *Rogare*, ut hominem, *Orare*, ut Deos.

Consilium, concilium.) Consilium, *videtur cœtus prudentium & paucorum*: Concilium *multitudo τῶν τυχόντων.*

Modicus, *minùs quid quàm* Mediocris. Cic. 6. Parad.) *Meam autè quoniam pecuniam contemnis, & rectè, est enim ad volgi opinionem mediocris, ad tuam nulla, ad meam modica, de me silebo, de te loquar.*

Abess.

Abesse & Deesse.) Ita differunt, ut hoc requiratur, illud non item. Cic. de M. Callidio Oratore.) *Qui docere & delectare auditorem poterat, permovere, quod est tertium, non poterat. Hoc unum, inquit, illi; si nihil utilitatis habebat, afuit: si opus erat, defuit.*

Stilla & Gutta.) B. Hieronymus in Chronico. *Palæmon Vicentinus insignis Grammaticus, qui quondam interrogatus, quid inter stillam & guttam interesset, gutta, inquit, fiat; stilla cadit.*

Dictio & sermo.) Dictio *Oratorum*: Sermo *est omnium in usu cotidiano*, Cic. 2. de Orat. *Genus est perelegans & cum gravitate salsum, cumq; oratoriis dictionibus, tùm urbanis sermonibus accommodatum.*

Moneo & Hortor. Cic. l. 10. Epist. 5. *Sic moneo, ut filium: sic faveo, ut mihi, sic hortor, ut & pro patriâ & amicissimum.*

Cuncti, Omnes.) *Festus*: Cuncti *significat quidem omnes, sed conjuncti & congregati: at verò* Omnes *etiamsi diversis in locis sint.*

Negotiator, Mercator.) Negotiator *erat, qui vel fœnus exerceret in provinciis, vel esset ibi pecuarius, aut arator, civis Romanus*: Mercator, *qui merces emeret aut venderet. Vide Lexicon Iurisconsulti Hotomanni.*

Dux, Imperator.) Hic præest toti exercitui, ille parti alicui. Cornel. Nepos in Pelop. *Namque Leuctrica pugna Imperatore Epaminunda, hic fuit dux delectæ manûs.*

Recipere, Suscipere.) Cic. in Divin. *Ego in hoc judicio Siculorum causam receptam, populi Romani susceptam esse arbitror.*

Emolumentum *differt ab* Vtilitate.) *Emolumentum* pro quolibet momento & commodo, & honestiùs quid, quàm *Vtilitas*. Cic. 1. de orat. *Quamobrem pergite, ut facitis, Adolescentes, atque in id studium, in quo estis, incumbite, ut & vobis honori, & amicis utilitati, & Reip. emolumento esse possitis.*

META-

METAPHORÆ SEV TRANSLATIONES AD DISPVTATIONES ET SCRIPTIONES ACcommodatæ.

A re militari.) Cicer. II. de Divin. *Sed hæc fuerit nobis tanquam levis armaturæ prima orationis excursio : nunc cominus agamus. Experiamur itaque, si possimus cornua commovere disputationis tuæ.* Cicer. 2. de Orat. *Si quæ premat res vehementiùs, ita cedere soleo, ut non modò non abjecto, sed ne rejecto quidem scuto fugere videar.* Et mox : *Consistere verò in meo præsidio, sic, ut non fugiendi hostis, sed capiendi loci causâ cessisse videar.* Lucret. lib. II. *Et si tibi vera videtur Dede manus, aut si falsa est, accingere contrà.* Idem. *Et quibus è portis occurri cuiq; deceret.* Cic 2. de Divin. *Philosophiæ, mihi credite, proditis, dum castella defenditis. Nam dum haruspicinam veram esse voltis, Physiologiam totam pervertitis.*

A curriculis, studiis, & itineribus.) Cic. II. de Orat. *Sed tamen jam defessus labore atq; itinere disputationis meæ, requiescam in Cæsaris sermone, quasi in aliquo optimo diversorio.* Idem. de Legat. *Sed iter hujus sermonis quod sit, vides.* Idem. *Cursum orationis producere.*

A re nautica.) Cic. 4. Tuscul. *E quibus quoniam tanquam è scrupulosis cotibus enavigavit omninò, reliquum disputationis cursum teneamus.* Et mox: *nunc vela, quæ modò dicebas, expectamus & cursum* Ibid. *Vtrum igitur mavis? statimnè nos vela facere, an quasi è portu egredientes paululùm remigare. Quærebam igitur, utrum panderem vela orationis statim, an eam ante paululum Dialecticorum remis propellerem.*

A Palæstris.) Cic. Brut. *Iam enim erat unctior quædam splendidiorq; consuetudo loquendi.*

Ab ædificiis.) Cic. 3. Offic. *Sed quoniam operi inchoato, prope tamen absoluto, tanquam fastigium imponimus.* II. de Orat. *Mea ratio in dicendo hæc esse solet, ut boni quod habet, id amplectar, exornem, exaggerem, ubi commorer, ibi habitem, ibi hæream.* In Lucull. *Sed quid eos obligem, cùm habeam Chrysippum, qui fulcire putatur porticum Stoicorum.*

A re rusticâ.) Cic. in Lucul. *Ac mihi videor nimis etiam nunc age-*

agere jejunè: cùm sit enim campus, in quo poßit exsultare omnino, cur eam in tantas angustias, & in Stoicorum dumeta compellimus? In Brut. *Serenius igitur aliquid tanquam in inculto & derelicto solo, quod ita diligenter colemus, &c.*

A Physicis rebus.) Cic. in Lucull. *Hæc duo proposita non prætervolant, sed ita dilatantur.*

A publicis rebus.) Cic. in Lucull. *Cleanthes, qui quasi majorum est gentium Stoicus, Zenonis auditor, &c.*

SIMILITVDINES.

Vt ignis oleo.] Cic. Hortens. *Ad juvenilem libidinem copia voluptatum gliscit, ut ignis oleo.*

Tanquam ventus.] Cic. in Brut. *Deinde cum otiosus stilum prehenderat, motusq; animi, tanquam ventus hominem defecerat, flavescebat omnino.*

Tanquam opus aliquod Dædali.) Cic. in Bruto: *Nam Odyssea Latina est, sic tanquam opus aliquod Dædali.*

Tanquam fidibus manum.) Cic. in Bruto: *Qui posit animis judicum admovere orationem, tanquam fidib. manum.*

Tanquam in Concionem vocare.] Cic. in Lucull. *Quid me igitur, Luculle, in invidiam & tanquam in Concionem vocas?*

Tanquam ad saxum adhærescere.) Cic. in Lucul. *Ad quamcunque disciplinam quasi tempestate delati, ad eam tanquam ad saxum adhærescere.*

Quasi Myronis opus.] Cic. in Bruto: *Tanquam illius quo in Vatibus & Faunis enumerat.* Ennius. *Bellum Punicum, quasi Myronis opus delectat.*

Vt Phidiæ Signum.] Cic. in Brut. *Q. Hortensij ad modum adolescentis ingenium, ut Phidiæ signum, simul adspectum & probatum est.*

Tanquam machinam.] Cic. de lege Agrar. ad Pop. *Quamobrem cùm intelligant hanc totam ferè legem ad Pompeij opes evertendas tanquam machinam comparari.*

Sicut in aram. Cic. pro Roscio Comœdo. *Qui posteaquam à scena non modò sibilis, sed etiam convitio explodetur, sicut in aram confugit in hujus domum, disciplinam, patrocinium, nomen.*

Quasi margaritorum.) Cic. in orat. perf. *Tùm removebitur omnis insignis ornatus quasi margaritorum, ne calamistri quidem adhibebantur.*

Quasi flabellum seditionis.] Cic. pro Flac. *Cujus lingua quasi flabello seditionis, illarum est gentium Cantio ventilata.*

Tanquam aliquod incendium.) Cic. in Verr. lib 1. act. 2. *Communi præsidio talis improbitas tanquam aliquod incendium, restinguenda est.*

Vt testi credas.] Cic. lib. 13. Ep. 29. *Fugit omne negocium, hoc mihi, ut testi, velim credas.*

Virtutis quasi carmen.) Cic. V. de Finibus. *Ob eamq; causam pauci virtutum simulacris, quarum in se sunt semina, sine doctrina moventur. Sunt enim prima elementa naturæ: quibus auctis, virtutis quasi carmen efficitur.*

Tanquam in aquâ ponere.) Cic. II. de Finib. *Quarum omniũ fundamenta vos in voluptate, tanquam in aquâ ponitis.*

Tanquam à parentibus.) Cic. I V. de Finib. *Quamobrem ab inventoribus tanquam à parentibus dissentiret.*

Quasi capite.] Cic. V. de Finib. *Quo* (sc. fonte & fine boni) *invento, omnis ab eo quasi capite, de summo bono & malo disputatio ducitur.*

Quasi signum.] Cic. I V. de Finib.] *Vt Phidias potest à principio instituere signum, idq; perficere: potest ab alio incohatum accipere & absolvere: huic est sapientia similis: non enim ipsa genuit hominem, sed accepit à natura inchoatum: hanc igitur intuens dicitur, institutum illud, quasi signum absolvere.*

In eodem veluti navigio.) Liv. l. 44. *Qui in eodem veluti navigio participes sunt periculi.*

Sicut picturam.) Cic. init. l. 5. de Reoub. apud Augustinum. *Nostra verò ætas cùm Remp. sicut picturam accepisset egregiam, sed evanescentem vetustate.*

Tanquam Veste.) Cic. in Brut. de Commentariis Cæsaris. *Nudi enim potest, recti & venusti, omni ornatu orationis tanquam veste detractâ.*

Tanquam imago.) Cic. l. III. Tusc. initio, ubi de gloria: *Ea virtuti resonat tanquam imago, quæ quia:* sic ibi leg. non; *imago gloriæ*; non etiam, *imago voci.*

Tan-

Tanquam flosculi.) Cic. II. Offic. *Vera gloria radices agit, atque etiam propagatur: ficta omnia celeriter tanquam flosculi decidunt.*

PROVERBIA QUÆDAM AB ERASMO IN CHILIAD. OMISSA.

Priusquam Theogenes nasceretur.] *De rebus jam obsoletis. Plutarch. lib. περὶ τοῦ μὴ χρᾶν. Agell. l. c. 3. ait, Lucillium hoc protulisse.*

Vel in concione dicere, legere, facere.

Vel in acroasi facere. Vel in foro saltare.)

Cic. ad Trebat. l. 7. cap. 18. in fine. *Epistolā tuam conscidi innocentem, nihil enim habebatur, quod non vel in concione, rectè* legi potest. Et eod. l. 15. ut mehercule ipsius litteræ sic φιλοστόργως scriptæ, ut eas vel in acroasi audiam legere. lib. 3. off. In foro, mihi crede, saltarem.

Tabernaculum vitæ in aliqua re aut arte conlocare.) Cic. 3. de Orat. *In quo genere nos quidem versamur, tamen quantum possumus quantum ingenio, quantum mediocri doctrinâ, quantum usu valemus, neq; istis, qui in unâ Philosophiâ quasi tabernaculum vitæ suæ collocarunt.*

Nec vola nec vestigium extat, *vel,* apparet.) Varro apud Nonium.

Delphinum reperire.) Idem pænè valet, quod θεὸς ἀπὸ μηχανῆς. Plat. 5. de Rep. ὃ καὶ νῦν ἡμῶν. &c.

Hostem non vidisse.) Liv. lib. 38. *Triumfant, quem non bellum injustum gessisse, sed hostem omninò non vidisse inimici jactabant.*

In subselliis habitare.] Hoc est: *In rebus levioribus, & volgaribus versari.* Cic. 1. de Oratore: *Verum ego non solum arbitrabar, his præsertim audientibus à me informari oportere, fore, &c. qualis etiam qui habitaret in subselliis &c,*

Heri discipulus, hodiè doctor.] Sunt similes phrases, quas conlegit Cujac. ad Nov. 6. Quibus repentina mutatio indicatur. Vlpian. l. 7. *Prætor §. præterea. d. de injuria. Nec enim prætor ferre debet heri servum hodiè liberum & quærentem,* Hic on. *Heri Catechumenos, hodie Pontifex. Heri in Amphitheatro, hodie in Ecclesiâ.*

Non

Non nævo aliquo, aut crepundiis, sed corpore omni co-gnoscere aliquem.) Cic. in Bruto. *Nunc quomodo totum me, no navo aliquo aut crepundiis, sed corpore omni videris velle adgno scere.*

Quinctæ classis i.e. nullius precij.] Cic. in Lucullo. *Qui mi cum illo conlati, quinctæ classis videntur.*

Ara sanctior, sive tutior & firmior.) Cic. pro Balbo. *Q vetere illam speciem fœderis Martiani semper omni sanctiorem mar duxerunt, & hoc fœdere se nobiscum conjunctissimos esse arbitrati sunt*

Sine nitore & palæstrâ.) Cic. 1. de Leg. *Habuitq; vires agre, ille quidem atq; horridas sine nitore ac palestrâ.*

Sicut unus Paterfamiliâs.] Id est ut vulgaris, non doctu Wie ein burger. Cic. 1. de Orat. *Non mihi modò qui sicut unus p terfamiliâs his de rebus loquor, sed etiam illi ipsi Roscio.*

Grue longior.] Lucul. apud Nonium. *Longior hic, quà grus.*

Radices agere.] Varro de lib. educ. *Ab hujusmodi lusionibus rad ces crudelitas agere solet.*

Pœdagogi voltus, *pro* severo, ac tristi.) Suet. in Neron. *Tr stior ac Pœdagogi voltus.*

Immortalitatem mereri. Cic. I. Philipp. *Putásne illum immo talitatem mereri voluisse, ut propter armorum habendorum licentia metueretur.*

. Curva corrigere.) Seneca in Apotheos. *Quia Romæ mures m las lingũt, hic nobis curva corrigit.* Min. l 5. Ep. *Interim totâ civita Nepotis edictum carpitur, laudantur multi invenimus qui curva nob corrigeret. Quid? State huc: pratores nobiscum non fuerant? Q autem hic est, qui emendet publicos mores?*

Volsellis pugnat: non gladio.) *Id est*, levibus rebus, no gravibus. Varro. l. 8. de LL. *Quia vident, & sequi, negant oporter pugnant contrà analogiam nostram, non contrà analogiam: & p gnant Volsellu non gladio.*

Vel Chrysippum fallere.) Cic. 2. de Div. *Nam illa amphibol quæ Crasum decepit, vel Chrysippum potuisset fallere: hac verò ne Epi rum quidem.*

Bis bina nescit.) *Id est*: facilima & puerilia. Cic. 2. de N Deor. *Quasi bis bina quot essent, didicisset Epicurus, certè non dicer*

C

Cassianus Judex pro severo.)Cic.in Frument. *Quem tum in cohorte tuâ Cassianum Iudicem habeb.s.*

In medio posita)Festus: Sus Minervam.*Quam rem in medio, quod ajunt, positam.*

Vt ne vicini quidem proximi sentiant.) Mur.l.9.Var.cap.2. ait hoc proverbij speciem habere: adfertque exempla. Cic. 2. in Catilin.*Qui homines primum sistere non possunt, corruunt, ita, ut non modò civit.s, sed ne vicini quidem proximi sentiant.*

Vna perticâ tractare.) Id est; Sine discrimine, nullâ habita ratione meritorum, virtutis, ætatis. Plin.Ep. ad Catul. 8. Revard.2.Variorum non rectè: ut Titius admonuit l.8.Controv. loc.c.14.

Quasi ad incendium currit.]Seneca de Tranquillitate vitæ. l.1.c.12.*Quorundam quasi ad incēdium currentium misereberis, &c.*

Quantum optare nemo ausit.) Cic. pro L. Manil. & pro Flacco. August.de Civit.l.5.c. 25. *Constantinum DEVS tantis implevit muneribus, quantum optare nullus auderet.*

Africanus: id est; princeps, summus. Cic.6.Philip. *Nam hic inter illos Africanus est.*

Quicquid increpuit, timor.] Vtitur. Cic. sæpè ut Pisonianâ extremâ, &c.

Cœlum attingit, hoc est, beatus sibi videtur.)Cic.V.Tuscul. *Sint sanè illa genera bonorum, &c. alia enim divina illa longè lateq; se pandunt cœlumq; attingunt.* Et 2.ad Attic.Ep.1. Horat. *Sublimi feriam sidera vertice.*

Ex Menenia gente, hoc est, stultus & obscurus, obsoletus.) Horat.l.2.Sat.3.*Hoc quoque volgus Chrysippus ponit fœcunda in gente Meneni.*

Salis satis.)Plaut.Mil.*Domi video esse ad eam rem salu satis.* Cic. *Satis salis, &c.*

Sententias loqui] Terent.*Etiam sententias loquitur Carnifex.* Cic. ad Herenn, l. 4.*Ac illo in extremo vitæ tempore esse, sententias loqueris, &c.*

PROVERBIA QUÆDAM OMISSA AB ALIIS.

De Remo & Romulo narrare.]Id est: Antiqua & obsoleta com-

commemorare, simile est illud: *Favorum & Aboriginum jura te nere* Cic. 1. de Legg.

Allium olet.) *Id est; aggrestis est, impolitus, sordidus. Varro apu Nonium. Sepè Avi & atavi nostri cum allium, ac sepè eorum verb olerent, tum optimè animati erant.* Plaut. Mostel. sc. 1. act. 1.

Nondum omnium dierum sol occidit.) *Sic apud Livium Phi lippus Macedo minitabundus loquitur.* l. 39.

Velut cœlo demissus.) Liv. l. 22. *Fabiana se aries repente velu cœlo demissa ad auxiliandum exhibet.* Vide Muretum.

Mantissa obsonia vincit.) Id est; *Parvus majorem, deterio meliorem, pars totum. Fest.* in Mantissa.

Hannibal ad portas est.) Cic. l. 4. *De finibus & in Philippi cis.*

Fasces submittere, procedere alicui.) Cic. in Brut. *Cùm tib ætas nostra jam cederet, fascesq; submitteret.*

Helleboro acerbior.) In Epigrammate apud Suidam: πικρότερον γίνεται ἐλλεβόρου. Catull. *Basiolum tristi tristius Helle boro*

Trallianus: pro; inepto, impolito) Cic. de Orat. in fine. *Quasi verò Trallianus fuerit Demosthenes.*

Crepundiis puerilibus similia.) De rebus nugatoriis. Valer. l. 6. c. ult. *Caduca nimirum hæc & fragilia puerilibusq; consentanea crepundiis sunt.*

Plura loca calcasti, quàm ullus mulio perpetuarius.) Seneca in Apotheosi. *Tu autem, inquit, qui plura loca calcasti, quàm ullus mulio perpetuarius.*

Pejus metuit illam, quam fullo ululam.) Id est: *Valdè metuit. Varro apud Nonium.*

Fundamentum tanquam in aquâ ponere.) Id est: *Infirmum fundamentum* Cic. 2. *de Finibus.*

Bellum indicere voluptati.) Cic. in Cat. majore. *Ne omnino bellum indixisse videar voluptati.*

Plautinæ prosapiæ Homo.) *Utitur Arnobius de vili homine & humili (quia Plautus molitor fuit.*

Regnum ne Persis quidem tolerabile.) Id est, Crudelissimũ. Cic. l. 10. ad Attic. *Et regnum non modò Romano homini, sed ne Persi cuiquam tolerabile. Persæ maximo honore Reges suos colebant.* Virg. lib. 4. Georg.

Jovi

Jovi ipsi iniquus.] *De eo qui implacabilis est adeò ut ne Dijs quidem parcat.* Cic. l. 10. ad Planc. & l. 8. ad Attic. 23.

Iisdem sacris initiatum esse.) Id est: *Ejusdem farinæ esse: apud Livium.*

Compressis manibus sedere.) Id est: nihil agere, otiari. Liv. l. 7. *Compressis quod ajunt manibus sedentes.*

Roscius: *pro* perfecto in qualibet arte.) *Vide Festum in verbo* Roscius.

Salis satis est, sannionum parùm.] Cic. l. 9. ep. 16. ad Pætum. *Cùm de quodam loqueretur: Vult autem dicere locum quidem esse amœnum sed solitarium, ut quidem P. Manutius accipit. Mihi tamen aliò videtur spectasse* Cic. *Dicit se nolle ampliùs de villa jocari, & satis esse jam facetiarum, cùm sanniones pauci sint,* h. e. *qui rideant, & facetiarum studiosi sint.*

ELLIPTICA.

De Conciso sermone, seu præcisis dicendi generibus. Cic. 2. de nat. Deorum. *Sed id præcisè dicitur, ut si quis dicat: Atheniensem Remp. consilio regi, desit illud Areopagi*

Gratulantur sc. illi: Feliciter evenire volo.) Cic. 5. Tusc. *Nimirum esse Puteolam volgò ex opibus gratulabuntur.* Idem ad Varr. *Migrationem & ampliatioem feliciter evenire volo.*

Ab solo, sc. absit.) Cic. V. Tuscul. *At verò Diogenes liberius, ut Cynicus Alexandr.*

Studia ad honorem.) Cic. pro Mur. *Cætera tamen virtutes ipsæ per se, &c. sed nunc de studiis ad honorem, non de insita cujusq; virtute dispute* (sic leg. Volgò adduntur) *dispositis.*

Verbum bis ponendum aut intelligendum semel positum.] Cic. 2. de Divin. *Totas noctes somniamus, neque ulla ferè quâ non.*

Repetundarum *sc.* pecuniarum.] *Exempla passim obvia Interdum integrè effertur, ut apud* Sallust. Catil. *Piso oppugnatus in judicio pecuniarum repetundarum.*

Fugitivus: pro; servo fugitivo.) Sic ferè Vett. Sallust. Catil. *Causam civium cum fugitivis communicasse.*

Secundarum.) Subintellige, *partium*, Actor vel Histrio vid. s. secundarum.

Centenos æris.] *Sc.nummos*: Centenas pondo: scil *libras*. Festus: *Centenas pondo dicebant antiqui referentes ad libras*.

Exigere ad diem.) Ferè idem valet, quod, pecuniam exigere ad diem reficiendum.

Tusculanum.) scil. *Prædium*.

Suilla, bubula, ferina.) Subintel. *Caro*. Quod interdùm additur. Sallust. Iugurth. *Qui Numidæ plerumq; lacte ac ferinâ carne vescebantur*.

Civica, *scil.* Corona.) Quinctilianus. *Malo te civicâ donare*.

Tertiana.) *scil.* Febris.

Ex feminini sexûs] Vlpian. l. 36. D. de V.S. Ex feminini sexûs descendentes.

Omissum in Relativis antecedens.) Non pro quorum simularat salute, h.e. Non eorum, pro quorum. Plaut. Pers. *Omnes res relictas habere, pro quod tu velis*, h.e. *pro eo quod, &c.*

Non: *pro, non modò.*) Cic. pro Marcello: *Nam lætari omnes, non ut de unius, sed ut de communi salute sentio.* (Sic l.v.) Sallust. Jug. ferè ext. *Omnia enim modò consulta in virtutem trahebantur*, h. e. omnia non verò consulta solùm. Vide Mureti Var. lect.

Verè falsóne.) Cic. V. de Fin. de Democrito: *Qui verè falsóne quæremus, dicitur oculis se privasse.* Vbi τὸ *Quæremus* superest. Vide Victor lib. 15. Var. lect. c. 9.

Æstimare litis, *scil.* causa.) Cælius ad Cic. l. 8. *Mittit in consiliũ eosdem illos, qui litis æstimarant. judices.*

Ex omni: Ex alia, *sc.* parte.) Catul. *At pater ex aliâ florens volitabat Iacchus* (ita v. l.)

Ad eam rem: *sc.* pertinens, Idoneus. [Agel. 11. c. 18. *Sed quod sit oblatum, quod conceptum & pleraq; alia ad eam rem.*

Accipere: *pro*, aliquid accipere.] Cic. 1. ep. 16. Ad Attic. *Vt de ijs, qui ob judicandum accepissent, quæreretur.* (ita v. l.)

Quò fortunam: quò victoriam.] Valer. l. 9. c. 13. *Quò tàm latè patens imperium? quo tàm liberorum numerum?*

Ad Dianæ: Veneris.) *Scil.* Ædem.

In Catonis. *Scil* fundum, vel, domum.] Vlp. l. 1. D. de aqua & aqua. Idem ajunt in suo retinere, vel superficientem & vicini in suum derivare.

Omissum. *Homines*, aut simile) Cic. IV. Her. *Vt si quâ de re ad senatum referatur, dicam sententiam, qui velit.* Omi-

Omissum, *causa: gratiâ: ergò*.] Priscian. lib. 8. testatur Vet. hac præcisione usos. Vide Ant. Augusł. l. 2. Emend. l. ante ven. §. Imper. d. de leg. 2. Sall. Catil. Post ubi regium imperium, quod initio conservandæ libertatis atq; augendæ reip. fuerat. Ter Adel 11. Ne id adsentandi magis quam quod gratum habeam facere existimes. Cic. 2. de orat. Cùm ille se custodiæ diceret in castris remansisse.

Particula Enim vel Nam aut similes Connexionis particulæ omissa.) Lucr. 6. Vt prius hic populus semper cõsuérat humari.

Silentio dicere, id est, esse silentio.] Cic. l. 2. ep. 3. ad Q. Fr. Qui ut perorav it nam in eo sanè fortis fuit, non est deterritus, dixit omnia, atq; interd. esse silentio.

Eâdem *scil.* ratione, viâ. Plautus.] *Eâdem bibes, eâdem tibi dedere savium.*

Aliqua: pro, aliqua ex parte, aliquatenus.) Liv. l. 25. *Vnus exercitus in propinquo est, &c. nunc aggredientibus pares aliquâ estu.* Lipsius ita legit.

Manum de tabulâ: *scil.* tolle.] Cic. *Manum de tabulâ, Magister adest citius quam putaramus.*

Numus, Omissum.] Cic. *Tum verò aufer ducentos.* Sic apud Livium, aliosq; sæpè, *sexcentos æris, mille æris, scil.* numis. Sall. *Centenos æris.*

Honorem *scil.* habere.) Cic. ad Pætum. *Sed illi esse crepitus ajunt, &c. Honorem igitur Kalendis Martijs.*

In alteras *scil* partes.] Agellius libro decimo, capite nono.

Vxor, filia, filius, libertus, servus, pellex, vel simile, omissum.) Horat. *Canidia Abuti: quibus est inimica Venenum.* Subintel. *Vxor.* Plin. *Poppæa hoc Neronis principis instituit.* Subaud. *uxor.* Cic. pro Domo: *Non tam insolens, quam qui Minervam foves, esse sororem existimem.* (ita legend.

Via: Omissum.) *Non video aliam.* sc. viam. Cic. *Nunc si jam res placet, agendi tamen aliam non video.*

Lex: Omissa.] Festus præteriti.) *Donec Tribunicia inserueraт.*

In Duodecim.] pro In XII. Tabulis. Ita sæpè Cicero aliique omnes.

Rei: Omissum.) Cic. l. 16. ad Attic. *Itaq; non video sciturum me,*

quid ejus sit, nisi statim aliquid literarum. Ter. *Quicquid hujus facit, cum virginis facit.*

Proverbia, Concisè prolata.) Volgò quædam depravatè addita. Enn. *Sic fiet: Mutuum muli* Cic. 3. de Finib. *Sedulò inquam faciam: sed fortuna fert.s.* Sic pro Flacco. *Nec Hercule Cornici oculum. ut dicitur.* Subaudi: *scabunt: adjuvat: effodere*

Liber, historia, poëma, &c. Omissum.) Cic. l. 13. ad Atticum. *Eum video in Libodes pratorem L. Pepillo. P. Rupilio. Coss. annis 14. antequam Prætor factus est, legatum* Et l. 12. Ep. 22. ad Attic. *Quem esse ex Apollodori puto posse inveniri. scil.* Chronicis: de quibus loquitur.

Nisi me fallit, *sc.* animus. Cic. 2. Offic. *Nec enim fefellit* (sic v. l.) & l. 14. ad Attic. *Sed nos, nisi me fallit jacebimus.*

In quatuordecim, *scil.* gradibus,) Asinius ad Cic. de Cæsare. *Ludis, quos gradibus feci Herennium Gallum Histrionem summo ludorum decima sessum duxi.*

Finem interrogandi, *sc.* fatorum. Cic. 3 de Finib. *Tum ille, finem interrogandi si videtur, quod quidem ego à principio ita me malle dixeram, &c.*

PARTICULÆ LINGUÆ LATINÆ.

At credo.) Cic. pro Deiot. *At credo hac homo inconsultus & temerarius non videbat. Pro C. Rabirio, in fine At credo cum innumerabiles hostium copias.*

Quod. De tempore.] Plaut. *Iam diu est, quod victum non datis.*

Sane ut: pro; *ut tamen.*) Cic. in Brut. *Vox canora, Verba non horrida, sanè ut plena esset animi, & terrores omnium.*

Adversus.) Ad focum versus, ad curiam versus. Festus. *Eâ parte, in quâ plurimum erat agri Romani ad mare versus.*

Ad: pro; *usque ad.*) Juvenal. Satyr. 1. *Quanquam solida hora supersit ad quartam.* Cic. 1. de Orat. *Aut aliqua lecta ad finem, quæ memoriâ possem comprehendere.* Pro Cælio. *Quem ad finem putas custodiendam illam ætatem fuisse.*

1. Catil. *Quem ad finem sese jactabit effrenata audacia,* h. e. *quousque.*

Ad, in Comparatione: Vol; ò: *respectu.*]Nepos in Epaminonda: *Atque hac ad nostram consuetudinem sunt levia, & potiùs contemnenda.*

Ceterùm: pro; *Ceteroqui: alioqui.*) *Ita quidam: maximè Vlpianus eâ particulâ utuntur quod qui non attendunt, interpunctionibus multa Vet. loca obscurant aut corrumpunt.* Vlpian. l. 5. §. pen. d. de donat. inter virum & uxor. *Hoc ita si non per errorem feci ceterùm in debiti fide commissi etiam repetit: onem, nullum habitum est.*

Con.) *Iuncta huic artiu lo verba, multitudinem notant: Conticuere omnes. Consonat omne nemus* Cic. pro Rabir. Post. ad Equites. *Si jam nobis nunciaretur in senatu sententias dici ut his legibus teneremini, concurrendum ad cur. amputaretis; Si lex feretur, convolaretis ad rostra.*

In pro quo vulgò hod è: *Pro:* An statt.) *In creditum, in solitum, in cœnam.* Vlpian. l. 15. §. 3. D. de re jud. *pignora in creditum possidere.*

Tantum non.) Sueton. in Vitell. *Nobiles viros condiscipulos æquales suos omnibus blanditiis tantum non ad societatem imperij allicefactos vario genere fraudis occidit.*

Vel: pro; *etiam* Nonio teste.] Virg. *Carmina vel cœlo possunt deducere.* Cic. Ep. ad Brutum; *Tantum te amat, ut vel me auderet provocare.*

Videlicet; Ironicè, pro: *scil.* Cic. Catil. 1. *Neque hi solum senatores, quorum tibi autoritas est, videlicet cara, vita utilissima* Et 2 Catil. *Videlicet timidus vocem Consulis ferre non potuit.*

Vt pro quod *Non est ut.* Volgò: *non est, quod, vel, cur.*] Cic. 5. de Div. *Non est igitur, ut mirandum sit,* &c. Horat. *Non est, ut copia major ab Iove donari potuit tibi.*

Vereor ne non: cupientis est.) Cic. l. 9. ad Attic. *Sed timeo ne non imperem* l. 14. *Vereor ne nihil habuerit,* l. 10. Famil. *Vereor ne non scribendo te expleam* l. 6. *Quibus intellexi, te vereri, ne superiores mihi reddita non essent.*

Ita.) Est respondentis particula, volgò: *Ferè, Etiam. Catulus an laudat omnes? Ita*: inquit Antonius.

Ita: pro; *posteà* ἄρα) Cic. pro Cluent. *Aliquot dies ægrotasse, & ita mortuum.* l. 36. D. de cond. l. 7. D. de jure pat. l. 13. l. 28. de jud. Pauli. 5. sent. l. 18. l. 63 § si sub conditionem. D. ad SC. Treb...

Quàm: inter duos Comparativos.] Vt: *Doctior fuit, quam eloquentior*. Liv. l. 28. *Acrior impetu, atque animo, quam compositior ordine* Quintilian. *Salubrior studiis, quam dulcior.*

Tanquam: pro; *quemadmodum.*) Vt: *Tanquam Cicero locutus est, ita & tu loqui debes.* Cic. 2. ep. 5. ad Q. Fratrem.

Non quin: pro; non quod non:] Cic. l. 4. Ep. 7. *Non quin ab ea ipsa dissentiam, sed quòd ea te sapientiâ esse iudicem.* l. 8. Epist. 15. ad Attic. 7. Philipp. *Non quin pari virtute & voluntate alij fuerint, sed tantum causam non habuerunt* (ita opt v.c.)

Que: pro; *sed.*) Cic. *Non solùm nobis nati sumus, partemque nostri partem patriæ.*

Prius & *ante* ἀνακολούθως, h. e. sine, *quàm.*] Cic. 12. Ep. *Hujus rei timore percitus injurias perpetiar cum contumelia esse nostra omniū prius experiri malui.* Cæsar. 2. bell. civil. *Atq; omnia prius experienda arbitrer.*

Vt: pro; *simul atq;*.] Cic. sæpè utitur. l. 2. Ep. 18. *Quod initio Aristoni, ut ad me venit, ostendi.*

Peræquè.) Volgò vix nota particula: quâ Cicero sæpè utitur: pro; *æqualiter, vel; eodem modò*: ut vulgò loquuntur.

Omninò: Volgò: *Vt, ut uno verbo dicam.*] Solet initio sententiæ poni, quæ tum pendeat à priore aliqua. Cic. lib. 6. Ep. 21. *Omninò de totâ re ut mihi videris, sapientius faceres, si non curares.* Et l. 11. Ep. 12. l. 8. Ep. 22. Ad Attic. l. 16. Fam. Ep. 15. l. 13. ep. 60.

Omninò: Volgò; *generaliter.*) Cic. 5. de Finib. *De hominum genere aut omnino de animalium loquor.*

Etiam.] Est temporis continui, valet idem, quod *Etiamnum*. Ejus loco multi non rectè hodiè utuntur particulâ *Adhuc*. Sallust. Catil. *Catilina verò longè à suis inter hostium cadavera repertus est paulùm etiam sperans.* (ita leg. Carrio.)

Prætereà.) Interdum idem valet, quod, *quoad alia*. Cic. l. 3. ad Fr. Ep. ult. *Illum, inquit, neq; ut si, neque testis vehemens fui: prætereà quod vi.*

Plenè, h. e. omninò: per omnia: perfectè.) Cic. ad Fr. Ep. 1. l. 6. *Vt si hoc plenè vitare non potes.*

Si fortè.) Cic. 3. Orat. *Ex quo vereor, ne nihil sim tui. &c. & aliquem si fortè motum.*

Quamobrem; non initio est ponendum.] Terent. Adelph. *Ego*

Ego in hâc re nihil reperio quamobrem lauder tantopere. Eunuchus: *Multæ ſunt rationes, quamobrem cupio adducere.*

Vt: poſtpoſitum.]Cic.ad Pætum, *Facilè ut intelligerem, te eſſe commotum, id vix ut illigantur.*

Quaſi ſi.) Labeo IC. perindè eſſe ait, quaſi ſi per emptorem ſolùm ſtetiſſet.

Ne: pro, *ne dum*: *Tantum abeſt.*]Plautus. *Vix incedo inanis, ne ire cum onere exiſtimes.* Salluſt. *Quippe ſecundæ res ſapientium animos fatigant, ne illi corruptis moribus victoriæ temperarent.*

Nec; pro: *& non.*] Virg. *Abde domo, nec turpi ignoſce ſenectæ*, h.e. & ignoſce ſenectæ non turpi. Ovid. *Ora nec immūdâ mane lavabis aquâ*, h. e. & os lavabis aquâ non immundâ. l. pen. ff. De re milit. *quod ſi rem conſtiterim & neque deſertorem fuiſſe apparuerit*, h.e. & apparuerit fuiſſe deſertorem.

Quomodo: pro; *quomodocunq;.*)Quomodo potuiſſem te conveniſſem, ſi eò, quò conſtitueras, venire voluiſſes.

Quodammodo; novâ notione.]Id eſt certâ quâdam & artificioſâ ratione. Cic. 3. de Orat. *Ergò hæc agenda ſunt ab Oratore quæ explicavit Antonius, & dicenda quodammodo.* Et in Bruto. *Sed vereor, ne fingi videantur hæc, ne dicantur à me quodammodo.*

Tandem. Irati particula.] Cic. Paradox. ultimo. *M. Manilius patrum noſtrorum memoriâ (ne ſemper Curios & Luſcinos loquamur) pauper tandem fuit.*

Ita ut ſi.)Cic. l. 13. Ep. *Mihique ita fideliter præſtò fuit, ut ſi à me manumiſſus eſſet.*

Item: pro; *ſimiliter*)Cic. pro Cluent. *Vos quæſo, ut adhuc me attente audiſtis, item quæ reliqua ſunt audiatis.*

Vt primùm: ſtatim, ut ſtatim.] Ita ſæpè Cicero pro, *ſtatim atque*. Pro Cluent. *Nam ut primum Oppianicus quod ſibi impenderet ſe, &c.* Vide Stevvechium de particulis. L. L.

Iamprimum: pro; *Primum.*]Ita interdum loquuntur, & in narrando aliquid ab initio adhibent. Terent. *Iamprimum illum animo eſſe à nobis alieno. Iamprimum enim ubi ventum ad ædes eſt.*

Cùm: tempori additum.)Terent. *Videre videor jam illum diē, cùm hinc egens profugiet aliquò militatum.* Adelph. 3. 3. v. 30.

Atque adeò: Correctionis particula.)Cic. *Qui bonos inſequeris plerumq;*

rumque, atque adeò insectari. nam postquam isti vicerunt atque adeò victi sunt Plura vide in Schoro.

Ad: pro; *Adversus*.) Cic. 1. de Divinat. *Mirari licet, quæ sunt animadversa à Medicis herbarum genera quæ ad morsus bestiarum, ad oculorum morbos, ad vulnera.* Propertius: *Arma Deus dites meditantur ad Indos.* Plaut. Casin *Vir in suum ad mulieres obtinere haud queunt.*

Non: veluti Ironicum.) *Vt*: *non nimis*, pro; *maximè*. *Maximè* verò Ironicum videtur cum superlativis junctum: *Non promtissimus. Non stultissimus. Non probatissimus. Non studiosissimè. Non pessimè Non doctissimus.* Erst der Ge ersten keiner. Cic. 2. de Orat. *Alterum non doctissimum, alterum planè indoctum fuisse.*

PARTICULÆ idem valentes junctæ) Tale est illud frequens apud Plautum: *Næ profectò, certè, edpol. &c.* Et, *quodammodo quasi*: apud Cic. Ep. 26. l. 13. *Quodammodo quasi commendatitias scripsimus.*

Ante diem h. e. Ipso die.] *Vt*: ante diem 3. *Kal.* h. e. ipsis Kal. vel 3 Kalendar. Hinc &; *in ante diem Kalend. conferro*, h. e in ipsas Kalendas. Cic. in Catil *eadem te optimatium contulisse in ante diem. 5 Cal Novemb.*

Inter tot annos, pro; per tot annos.) Differt ab eo intra tot annos. Cic. in Procem. Accus. Verr. *Omnia non modò commemorabantur, sed etiam exposit is rebus certis agentur, quæ inter decem annos, &c.* (& ita ibi As on. ut rectè Hotom. pro Quinctio:) Liv. lib. 1. *Bina posteà inter tot annos, tot bella opima parta*, scil. spolia. (ita v. l.)

Proinde: pro, Itaque.] *Initio quoq; sententiæ collocari solet*. Cic. ult. Verr. *Proinde si qui sunt, qui in hoc Reo aut potentes.*

Tam doctissimus, h. e. doctissimus.] Cic. 2 de Finib. *Deinde dolorem tam maximum.* Et in Lucul. *Quo etiã magis vituperanda sires tam maximè, &c.* *Elegantiæ tantum causâ superlativo addi videtur.*

Statimq;: pro; simul ac.) Martianus. *Omnes Proconsules statimque urbem egressi fuerint habent Iurisdictionem.* Vide plura apud Stevvechium.

Propter quem, h. e. cujus operâ & beneficio.) Cic. pro Rosc. *Vt propter quos suavissimã hanc lucem adspexerit, eos indignissimè luce privarit.* Ibid

Ibidem: mediâ: brevi, h. e. Eodem tempore.) Ovid. 1. Fast. *Quisq; suas artes ibidem delibat agendo* (sic v. l.)

PARTICVLAE casum regentes.] *E regione hac loca. Ex adversum eam urbem.* Nepos Them st. *Ex adversum Athenas apud Salaminam classem suam constituerent.* (ita v. l.) V. de Lucr.

Posterò.) Tacit. 4. Annal. *Idemq; cùm posterò ad quæstionem trahitur.*

Verò.) Adfirmantis est. Vulgò ferè dicimus, Etiam. Cic. 1. de Divinat. *Verò tibi concedo me ut sedes:* Et in Bruto: *Orationes nobis Vet. explicat ut, verò, inquam: Brute.* (ita legend.) 1. de Legib. *Nos verò & hac quidem si placet per ripam & umbram.* 2. Tusc. *Fuisti sæpè credo, cùm Athenis esses, in scholis Philosophorum. An verò ac libenter quidem*

Contrariò.] Cic. de Vnivers. *Post iram & metum, & reliquos animi motus comites superiorum & his esse contrario dispidemus* (sic leg. vulgò: *contrarios*)

Protinus) Retrò, à tergo.] Cic. 1. de Divinat. *Præcepissetq; ne pergeret protinus: quid retrò à tergo fieret ne laboraret*

Denique) Interdum idem valere videtur, quod. Verbi causâ. *Vnum verò Vlpianum hac particula ita usum reperio: quod plerosq; fugit, etiam Tribonianum, ni fallor.* l. 6. in fin. D. de pign. *Vbi adfectionis nomine intelligit concubinam, filios naturales. Sic enim posteriores ἔστ pteres adfectus vocant: liberos sc. & propinquos.* l. 3. in fin. D. ad exhibend.

Ad: pro; *Circiter.* De tempore.) *Veteres, qui optimè Latinè sunt locuti rarò aut nūquā hac particula ita sunt usi sed semper pro usq; ad. Recentiores tamen eâ abuti solent.* Agell. l. 17. c. 8. *Ad annos maximè natus octo.* Plautus tamen utitur. Epidico Act. 1. sc. 3 *Ad 40 minas puto en ipse.*

Rursus repetere: & similia.) L. 43 damni. §. 1. D. de damno inf. *rursus reserare*. Nepos Alcibiad. *rursus rescribere*. Terent. Phorm. act. 5. sc. 8. *Rursus reticere* Lucr *rursus recurrere*. Plaut. Cistell. *rursus retradere* l. 58, solut. matrim. *Rursus me ad biberdum revocavit.* Petron. Plaut. capt. *me recipiam rursus domum.*

Vnde de Homine, pro; *à quo* Cic. 1. de Orat. *De eo mult. dicat ornatius, quam de ipso unde cognorit.*

Nimium diu) Cic... Catil. *Nimirum diu te Imperatorem desiderant.*

Nim

Non tam, quàm.) Videtur his particulis priore quidem negari aliquid, adfirmari alterâ. Vide l. 41. inf. D. mort. cauſ. donat. l. 55. Si ſtipulor. in fin. D. de V. O. Verum ſæpè utraq; aliquid adfirmatur, quaſi non tantùm ſed etiam, & quidem multò magis. Cic. pro Deiot. *Iſtam inquam dextram non tam in bellis quàm in promiſſis & fide firmiorem.*

Vſq; : pro; *uſque ad.*] Cic. *Nec verò ſapienti uſque plaudite vivendum.* Et in Verre. *Erant accepta pecunia à caco Verrutio: ſic tamen, ne uſque alterum V. litera conſtarent integra.* Terent. *Tum patris pudor, qui me tam leni paſſus eſt animo uſque huc* (ſic, ibi opt. libri, & ita alibi quoque Plautus. Et Terent. *Quæ vulgò in uſque adhuc mutata.*)

Reabſe.] Particula eſt vetus, Ciceroni etiam uſitata, quæ idem valet, quod re ipsâ. Plærique hodiè *reapsè* ſcribunt, repugnantibus libris ſcriptis. Cic. in Lælio: *Specie quidem blandâ, ſed reabſe multis locis repudiandâ* (ita v. c.) Vtitur & in de Rep. de quo Senec. de Benef. Pacuv. apud Cic. ad Heren. *quo uſus reabſe experiendo edocet.* (ita v. c.)

Sic: pro; *Ejuſmodi. Talis.*) Cic. in Orat. *Vir autem acerrimo ingenio, ſic enim fuit, & multa in ſe & in aliis deſiderans.*

Vſque eò ut: pro; *adeò ut.*) Cic. in Verr. *Quæ cùm ita ſint uſque eò de omnibus bonis malè exiſtimat, uſque eo ſenator a judicia perdita profligataq; eſſe arbitratur, ut hoc palàm dictitet, non ſine causâ ſe pecuniæ cupidum fuiſſe*

Etiam.] Cic. 2. de Finib. *Is enim qui occultus & tectus dicitur, tantum abeſt, ut ſe judicet, perficiet eſſe ut dolore alterius improbè facto videatur.* Pro Milone. *Videntur ea eſſe refutanda, quæ & in ſenatu ab inimicis ſæpè jactata ſunt, in concione ab improbis etiam paulò à me ab accuſatoribus.*

Quaſi.) Valet interdum, quod; *ut ita dicam*: adjiciturq; verbo aut novo, aut certè in eâ notione non ſatis uſitato. Exempla apud Ciceronem ſæpè occurrunt.

Et quidem.] Reſpondentis particula, cum acrimoniâ. Cic. 2. de Finib. *Aliud igitur cenſet gaudere, aliud non dolere. Et quidem, inquit, vehementer errat.*

Verò.) Reſpondentis ferè eſt. Germ. Warlich. Interdum: *Ita verò.* Ja warlich: Adfirmantis, & Adſentientis.

Sic

Sed.]Interdum eſt inceptivum & non diſcretivum,ut loquitur Donatus.Terent.*Sed Pamphilum video.* Salluſt. *Sed Metellus involvere.*

CONJUNCTIONES.

Non eoſdem ſemper gradus conjungunt,ſed interdum ſuperlativum cum poſitivo. Cic.l.1 Ep.2.ad Fratrem: *Feret enim graviter homo,& mei obſervantiſſimus, & ſui juris dignitatiq; retinens.*

Si: pro; *An.*) Eo Poetæ utuntur & interdum Hiſtorici,& poſteriores etiam in Proſâ. Vt in Legg.Impp.Liv.l. 33. *Percunctatur ſi conſilium non utile ſolùm ſed etiam ſalutare admittere auribus poteſt.* Horat *Inſpice ſi poſſum donata reponere lætus.* Tibul.3. Eleg. 1.*Illa mihi referat ſi noſtri mutua cura eſt, An minor.*

ADVERBIA ΠΑΡΕΛΚΟΝΤΑ.

Cic.in Arato: *Quorum alter paulò prælabitur ante.* Plautus Trucul. *Quaſi Volturij triduo prius prædivinat,quo die eſuri ſient.* Lucr. *Propterea quia nimirum prius æſtus ubi aris præcipit.* Plaut. Trucul. *Nunc prius præcaveo ſciens.* Lucret. *Sed vix adducor,ut ante non quierint animo præſentire atque videre.* Vide *Rurſus recipere.*

Conjunctiones interdum negant, quæ videantur adfirmare.) Cic.in Orat.*Horrida oratione neque perfecta atque concluſa.*(ſic v. l.ubi vulgò : *neque conclusa.*)

Niſi: pro; *ſed.*]Plaut.Aulular.*Niſi hæc nunc faciam, ut in puteo cœnam coquant: Coctam unde ſurſum ſubducem corbulis.* Cic. 13. Epiſt.1.*Niſi tamen multò minus,&c.* Et Epiſt.13.*De re nihil poſſum judicare,niſi tamē id mihi certò perſuadeo.* Ad Attic.5.Ep.10.&l.11. Ep.6.& 23.

Sic: Ita] Lucret.4.*Et diſpergitur ad partes ita quæq; minutas, Nec tamen illud,&c.* (ſic is locus reſtituendus inductis duobus verſibus interjectis ex ignoratione particulæ *Ita*) Cic.in Lucul. *Cùm his igitur agamus, qui hæc diſtinguunt: illos qui omnia ſic incerta dicunt quaſi deſperatos aliquos relinquamus* (ſic ibi legend.ubi vulgò.*Sic incerta dic,ut ſtellarum numerus par an impar neſciatur,quaſi deſper.*

desper. Quæ verba sunt interjecta propter ignoratum usum particul sic.) *Sic* Vlpian. ferè in l. 77. quædam. D. rei vind. *quædam mulie fundum ita non marito donavit per epistolam.*

Et si) *Initio sententiæ Indicativo jungitur: in medio Subjunctivo* Cic. 1. Offic. *Sunt enim qui quæ sentiunt, & si optimū sit, tamē invidiæ metu non audent dicere* 1. de Finib. *Genus hoc scribendi etsi sit elegans, persona tamē & dignitatis esse negant.* 1. Tusc. *Etsi enim nihil habet gloria, cur expetatur, tamen virtutem tanquam umbra sequitur.*

Quanquam.] Sallust. Jugurth. *Quæ gravia quanquam & flagitii plena erant.* Tacitus ita sæpè: l. 5. Anna. *Hæc mira quanquam fidem ex eo trahebant*

Iam elegantiæ causâ adjectum nihil ferè significat] Terent. Heaut. 4. 1. v. 22. *Tot peccata in hac re ostendis. nam jam primùm meum imperium exequi voluisses, interemptam oportuit.* Et. *Primum jam ancillas secum adduxit plus decem.*

Quod: superest, vel pro; *autem* ponitur.] Cic. 4. de Finib. *Quod etsi ingeniis magnis præditi quidam dicendi copiam sine ratione consequuntur: ars tamen est dux certior, quam natura.* Lucret. *Quod quoniam ratio reclamat recta negatq́, credere posse animum.* Idem. *quod, contrà sæpius olim, Religio peperit scelerosa atque impia facta.* Cic. Lucullo, *quid ergò est, &c.*

Quod: pro; *Quo ad*, vel, *in quantum*) Terent. Eunuch. act. 2 sc. 1. *Munus nostrum ornato verbis, quod poteris.* Agell. 17. c. 9. Tacit. 5. extremo de Tiberij morib. *Morum quoque tempora illi fuere diversa, egregium vitâ famâq́, quod privatus vel in imperijs sub Augusto fuit.*

Procul patriâ, pro; *à patriâ*) Cic. ferè addit præpositionem (ut *procul à nobis*) nisi ubi poeticè loquitur: ut in Arato: *Et procul Arcturo.* Et in epist. è Poëta quodam: *patria procul* Plin. l. 5. cap. 9. *Non procul Oceano.* Curtius. *Procul hostium conspectu.* Idem. *Haud procul Carthaginis muris locavit castra.*

Que: alteri demùm verbo alterius membri adjunctum.] Valer. l. 8. c. 7. de Themist. *Per summamq́ iniquitatem patriâ pulsu.* (ita ex v. l. Pighius.)

Priusquā: cum Indicativo.] Cic. de Orat. *Sed priusquam illa conor affingere, proponā breviter* Et in Philipp. *Cui priusquā de cæteris respon-*

respondeo de amicitiâ pauca dicamus. Sall. *Sed priusquā hujuscemodi rei principium expedio,*

Cùm : pro, *licet*, *etsi*.) Cic. in Bruto. *Itaque cum ei nec officium deesset, & flagraret studio dicendi, perpaucæ ad eum causæ deferebantur.* Horat. *Cùm benè notum Porticus Agrippæ & via te conspexerit Appi. Ire tamen restat Numa quò devênit & Ancus.*

Hactenus.] *Non est particula temporis, ut multi putant, sed rei aut loci. Hactenus tibi mando*, h. e. *hucusque nil prætereà. Hactenus si solutum.* h. e. *ad talem usq; summam. Hactenus eum sum concitatus*, h. e. *ad eum usque locum.*

Et verò : Adfirmantis.] Cic. Bruto. *Et verò maximus ille Scipio vehemens fuit.* De divinat. *Dicitur istud quidem à Cottâ, &c. verò sæpiùs.* 1. Offic. *Vt enim pictores & hi, qui signa fabricantur, & verò etiam Poëta suum quoq; opus à vulgò considerari volunt.*

Sub-posteaquam.] Balbus epistola ad Cic. l. 9. Cic. ad Attic. Ep. 9. *Sub posteaquam literas eorum cum Oppio ad te dedi, à Cæsare epistolam accepi* (ubi tamen Rivius & eum secutus Lambinus ita legunt. *S. V. B. E. E. V. posteaquā, &c.* id est. *Si valetis benè est ego valeo.*

Profectò.) *Videtur veteribus usitatum paulò aliter, quam hodiè multis.* Cic. Trebat. Epist. 11. l. 7. *Omnia tamen, quæ vi & tuâ virtute profectò & nostrorum summo erga te studio complectere* Lucretius eo sæpè usus est. *Tactus enim leti omnibus esset causa profectò.*

Enim: Redeuntis particula interdum.] Cic. pro Cæcin. *At si quis mihi hoc judex recuperatorve dicat. Potuisti enim leviore actione cōfligere: potuisti ad tuum jus faciliore & commodiore judicio pervenire.* Et pro Rosc. Comœdo: *Pactionem enim*, inquit, *mecum fecerat.* Ibid. *At enim tu tuum negocium gessisti benè: gere & tu tuum benè.* 1. de Finib. *nec mihi illud dixeris: hæc enim ipsa mihi sunt voluptati.*

Si: pro, *Etsi*, *ut maximè*, vel; *si maximè.*] Terent. Eunuch. *Nam si ego digna hac contumeliâ sum maximè. at tu indignus qui faceres tamen.*

Si futuro Indicativi junctum.] Vt in jure: *si certū putetur*, sic enim in pandect. Florentinis extat l. 1. D. de interr. act. l. 1. D. de rebus creditis, sic in legib. XII. tabul. 2. Ad Herenn. si furiosus existet.

Etenim

Etenim.]Hæc particula videtur interdum initio magnæ Disputationis convenire, ut &, *Ergò*. Cic. De senect. *Etenim cùm complector animo quatuor reperio causas, cur senectus misera videatur, &c.*

Vberiorem Particularum Linguæ Latinæ Vsum Philologiæ studiosus cognoscet ex elaboratissimis libellis Cl. virorum: HORATII TVRSELLINI: & inprimis GODESCHALCI STEVVECHII: quorum alter excusus Moguntiaci: Anno 1599. Apud Balthasarum Lippium: Sumptibus Arnoldi Mylii, hic verò Coloniæ Agrippinæ: Anno 1581. Apud hæredes Arnoldi Birckmanni.

FINIS.